UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

WILLIAM H. DONNER
COLLECTION

purchased from
a gift by

THE DONNER CANADIAN
FOUNDATION

I

1

BRITISH MUSEUM

PG
3892
G4Z6
V.1

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ

СЛОВАР

уложив

Євгеній Желеховский

ц. к. професор ґімназиї в Станїславі.

ТОМ I.

(А—О).

RUTHENISCH-DEUTSCHES

WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Żelechowski

k. k. Gymnasialprofessor in Stanislau.

BAND I.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG.

З друкарнї т-ва им. Шевченка. Druckerei des Szewczenko-Vereines

під зарядом К. Беньковского. Geschäftsleiter K. Bednarski.

Leipzig.

in Commission bei Otto Harrassowitz.

12°75. 6. 2.

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКІЙ СЛОВАР

Том I.

BRITISH MUSEUM

Серед обставин, як мало котра книжка, появляє ся сей Словар; бо коли мав він бути, сказавбим, надгородою за кільканайцятилїтнї труди автора, являє ся він по смерти автора і, по части бодай, в иншій формі і під чужим именем. Покійний Евг. Желеховский почав працювати над ним вже в раній молодости бо єще в часї своїх студій унїверситецких, і опісля все збирав і доповняв материяли, аж в кінци по десяти роках труду рішив ся укладати і видавати. Так отже від 1882. року почав виходити сей „Словар“ випусками, правда поволи, бо покійний автор і сам почав занепадати на здоровю і силах, аж недуга все, хотяй незначно, змагаючи ся, підкосила нарештї єго житє з початком 1885. року. І так лишило ся дїло недовершене, бо сам покійний автор встиг ледво цїлий І. том видати а з другого тому приготовив був по части, а навіть почало ся вже було друковане слів починаючих ся буквою *П*, — для прочої части дїла зібраний був материял, але не уложений. За се дїло приняв ся я по желаню и порученю покійного Евг. Желеховского, который на пару годин перед смертію прикликавши мене до себе передав менї всї зібранї материяли і просив прочу часть дїла уложити і видати завзиваючи однако, щоби в укладї самім нїяких змін не робити. Так отже підняв ся я уложеня прочої части Словара, а позаяк оставший ся материял треба було єще доповнити, то я доповняв користуючи ся єще именно Збірниками слів Закревского, Піскунова, Верхратского (в „Знадобах до словаря южнорусского“, і „Початках до уложеня номенклятури и терминологиї природописної, народнєї..“ I—VI.), Маґури (в Галичанинї І. 3. 4.), дальше, при букві *Т*, найновійшим трудом К. Шейковского; крім того було єще много материялу незужиткованого в рукописях, які Вп. Земляки з ріжних сторін понаденилали були і пізнїйше все єще наденилали. Як використав я ті материяли і о скілько відійшов від методи покійного автора і може погіршив дїло — се осудят другі, — бо конечно: si duo faciunt idem, non est idem...

Се лише сказати мушу, що з під руки покійного Е. Желеховского дїло булоби инше вийшло: покійник задумував додати обширне передне слово і обяснити уклад і засади словара і ин. — се все мусвт тепер конечно віднасти, а що найгірше, то не можу тепер подати того, що конечно повинно було бути і здавалоби ся що моглоби бути подане, именно повний спис скорочень, при чім особливо належалоби при кождім авторі подати докладно всї твори автора, з котрих винято слова до словара. Се именно є конечне при именах таких авторів, від котрих посїдаємо по кілька або і більше окремих творів. Але сего власне я тепер доповнити не можу, позаяк не позістали по покійнім авторі нїякі записки, з котрих би видно було, які якого автора твори були

через него переглянені. Длятого то я мусїв ограничити ся на саме найкоротше обяснене скорочень ужитих в словари, котре в найбільшій части відносит ся лише до самого имени автора, або до збірників або до одного звичайно одинокого якого твору.

З тої самої причини мусїла вийти і друга недокладність, именно що до спису имен помічників сеї працї, котрого залишити нїяким способом не годило ся, позаяк і з записок таких помічників увійшла до словара дуже значна часть слів або окремих значінь, призбираних звичайно з уст народа. Остав ся вправдї по покійнім авторі спис имен Вп. помічників, але за єго повність я нїяк ручити не можу, и протоє прошу, єслибим чиёго имени не подав, щоби увзглядняючи се моє прикре положене, ласкаво менї се простив.

Єще мушу згадати словом о доповненях, котрі обіцяв покійний автор подати а котрих велику потребу і я признаю. Однако тепер не міг я сего доповнити, позаяк бажаючи раз укінчити дїло, по при занятях мого уряду не встигавем збирати недостаючі єще слова, окремі значеня і фрази. Належит ся менї єще пояснити, длячого на заголовнім листї II. тому побіч имени п. Желеховского і моє имя уміщене. Се сталося не так з тої причини, що я в більшій части уложив і видав сей II. том словара, як що мусївем ту піддати ся воли родини помершого, котра сповняючи послїдну єго волю желала собі сего.

Не можу також не згадати з подякою имен тих Добродїїв, котрі будь радою будь материяльною підмогою допомогли до довершеня сего дїла. Я именно обовязаний дуже за сьвітлї ради дрови Омелянови Огоновскому, проф. львівского університету, котрий по при численних і ріжних своїх занятях не пожалував труду і менї жаданих пояснень ласкаво удїлити, а також п. Останови Левицкому, проф. реальної школи в Станїславі, як і п. Юлїянови Котецкому, проф. ґімназиї в Станїславі; а в загалї до довершеня дїла допомогли материяльно ласкавими жертвами Др Фр. Мікльосіч, б. проф. віденьского університ., котрий на саму вість о маючім ся видавати *„Малоруско-нїмецкім Словари“* дарував на цїль видавництва 50 зр., дальше Високий Сойм Галицкий, котрий запоміг видавництво два рази ухвалюючи підмогу грошеву (500 и 200 зр.), також Вп. Владислав Федорович, властитель Вікна, як і оо. Стефан Качала з Шельпак і Теод. Стадник з Сущина, Вп. Апольон Ничай і др. котрі жертвували на цїли видавництва далеко більше понад цїну пренумерацийну, а наковець всї Вп. Земляки, котрі поспішили з предплачуванем сего дїла, — всїм сим Добродїям складає ся ту прилюдна подяка; а признане належит ся Зарядови друкарнї товариства имени Шевченка у Львові за точне і сумлїнне виконане порученої працї.

В Станїславі в вересню 1886.

СОФРОН НЕДІЛЬСКИЙ.

А. Обяснене скорочень і знаків.

a. adj. = adjectivum
adv. = adverbium
aug. = augmentativum
Bein. = Beiname
bes. = besonders
Bdtg. = Bedeutung
c. = (generis) communis
coll. = collectivum
comp. = comparativus
conj. = conjunctio
d.; dim. = diminutivum
dadh. = dadurch
dah. = daher
dgl. = dergleichen
dh. = durch
eig. = eigentlich
entspr. = entspricht, entsprechend.
etw. = etwas
euphem. = euphemistisch.
f. = (substantivum) femininum
g.; gen. = genetivus
geh. = gehörig
gew. = gewöhnlich
gr. = grossrussisch
hucul. = huculisch (Mundart der Huzulen)
imperat. = imperativus
impers. = impersonal.
Inf, (inf.) = infinitivus
instr. = instrumentalis
int. = interjectio
(iron.) = ironisch
links. = linksseitig
(łemk.) = łemkisch (Mundart der Лемки)
m. (substantivum) masculinum
N. = Name
n. = (substantivum (neutrum)
Nbfl. = Nebenfluss
num. = numerale; *num. card.* = numerale cardinale; *num. ord.* numerale ordinale.
ob. = ohne
opp. (oppos.) = oppositum
Pflnze, Pflze = Pflanze
pl. = pluralis, plurale tantum
pol. = polnisch
poët. = poëtisch
praep. = praepositio
praeter. = praeteritum
pron. = pronomen
ptc. prtc. = participium
Rdrt. = Redensart
Reimw. = Reimwort
rum. = rumänisch
s. = siehe; s. d. f. = siehe das folgende; s. d. v. = siehe das vorhergehende...
so. = scilicet
scherzh. = scherzhaft; *Scherzw.* = Scherzwort.
serb. = serbisch
Spitzn. = Spitzname
sprichw. sprichwörtl. = sprichwörtlich
st. = statt
tatar. = tatarisch
th. = theils
u. = und
ungr. = ungarisch, ungarisch-ruthenisch
übhpt, übrhpt = überhaupt
v. a. = verbum activum
v. n. = verbum neutrum
verb. = verbunden
verw. = verwandt
vgl. = vergleiche
vhg. = vorhergehend
viell. = vielleicht
Vocat. (vocat.) = vocativus
Vrbdg = Verbindung
W. = Wort
z. = zu, zum, zur
zsgzg. = zusammengezogen
Zustzg. = Zusammensetzung
zw. = zweifelhaft
§ = виражене тривіяльне,
† = слово застаріле,
* = образово (переносно).

Б. Обяснене скорочень имен авторів і творів з котрих увійшли слова до словара.

А-Г. = Артемовский-Гулак Петро, (в: „Руска Библіотека Онышкевича, I. Львôвъ 1877).

АД. = Антонович і Драгоманов: „Историческія пѣсни малорусскаго народа, Кіевъ 1874. 1875.

Ал. = Александрів Степан („Вовкулака“ в „Южный русскій Зборникъ, Харьковъ 1848“).
Аль. = Зоря Галицкая яко Альбумъ на годъ 1860.
Б. = Білик Иван.
Бор. = Борковский Олександер; (*Бор.*). = Борковский Ол. з записок з уст народа.
Біл. = Білозерский Василь (в: „Основа, южно-рускій литер-ученый Вѣстникъ, 1861. 1862. С. Петербургъ).
В. = Верхратский Иван.
Ваг. = Вагилевич Иван.
Вах. = Вахнянин Наталь (Анатоль).
ВБ. = Володимир Барвіньский.
ВГ. = Василь Гоголь (в: „Руска Библіот. Онышкевича I. Львôвъ 1877).
Веч. = „Вечерницѣ“, литературне письмо для забавы и науки, Львôвъ 1862. 1863.
Вол. = Волян Василь.
ВШ. = Володимир Шашкевич: „Зільникъ“. Львôвъ 1863.
Га. = Галька Игнатій: „Народнй звычаи и обряды надъ Збручемъ“. Часть I. Львôвъ 1861; часть II. 1862.
Га. = „Галичанинъ“ литературный сборникъ, I. 1—4. 1862—1863
Гам. = К. Гамалїя.
Ган. = Ганкевич Клим.
ГБ. = Ганна Барвінок.
Гл. або *Гл. б.* = Глібів Леонид: Байки. 1863. 1872. 1882.
Гн. = Гной душа въ господарствѣ, въ Вѣдни 1848.
Гол. = Головацкий Яків; *Гол.* з дописаним числом = Головацкий: „Народныя пѣсни галицкой и угорской Руси“. Часть I. II. II. а. в. С.-Петербургъ 1878; *Гол. гр.* = Головацкий Я.; „Граматика руского языка“, Львôвъ 1849.
Гр. = Гребінка Е. П. („Полное собраніе сочиненій“ 1862, томъ V.).
Гуш. = Гушалевич Иван: „Поезіи“, Львôвъ 1861.
ГШ. = Григорий Шашкевич: „Мала граматика языка руского“, Вѣдень 1865.
Д. гр. = Дячан Пилип: „Методична граматика языка малоруского“. Львôвъ 1865.
До. = Добряньский Антін.
Др. = Драгоманів Михайло; *Др. с.* = „Малорусскія народныя преданія и разсказы. Сводъ Михаила Драгоманова“, Кіевъ 1876.
Еф. = Ефименко: „Сборникъ малороссійскихъ заклинаній, П. Еф.“ — Москва 1874.
Зак. = Закревский Николай: „Старосвѣтскій Бандуриста. Словарь малороссійскихъ идіомовъ, составилъ Ник. Закревскій“, — Москва 1861.
Зап. = Записки югозападного отдѣла Императ. русск. Географ. Общества. томъ I. за 1873. Кіевъ 1874; т. II. за 1874. Кіевъ 1875.
Зап. В. або *Зап.* (*Вер.*) = Остап Вересай...
Зар. = Заревич Федор.
Зг. = Згарский Евгений.
Иг. = Игнатий з Никлович: „Казки“, зôбравъ Игнатій зъ Никловичь, Львôвъ 1861.
Ил. = Ильницкий Василь.
ІГ. = Іеремія Галка: „Збірникъ творівъ Іереміі Галки“ Одесса 1875.
К. = Куліш Панталеймон; *К.* (*Досьв.*) = Куліш: Досвітки: *Кч.* = Куліш: „Чорна Рада“; *К.* з дописаним числом = Куліша: „Записки о Южной Руси“ I. II.
Кв. = Квітка Григорий Основяненко, (в: Руска Библ. Онышкевича“ т. II.),
Кл. = Климкович Ксенофонт.
Кн. = Кониський Олександер.
Ко. = Котляревский И. П. („— изданіе подъ редакціей С. П. Катранова, Кіевъ 1875).
Ков. = Ковальский Василь.
Кр. = Кропивницький: „Збірник творів М. Л. Кропивницького“, Київ 1882.
КС. = „Кіевская Старина“
КУ. = Корнило Устиянович.
Кух. = Кухаренко.
Л. = Лавренко Д: „Пісні про ко-

ханнв", Київъ 1864.

л. с. = „Про ліки своєнародні", Київ 1875.

Ласт. = „Ластівка", збірникъ Е. Гребінки. С.-Петербургъ 1841.

ЛД. = Лука Данкевич, (Лука з Ракова).

Ле. = Леонтович Павло.

Лев. = Левицкий Іосиф: „Граматика языка русского въ Галиціи", въ Перемышли 1850.

Левч. = Левченко Михаил: „Опытъ Русско-Украинскаго Словаря", составилъ М. Л. Кіевъ 1874.

Лїр. = „Лѣрвакъ зъ надъ Сяна", 1852.

Лук. п. = Лукашевич; „Малороссійскія и червонорусскія народныя думы и пѣсни". С.-Петербургъ 1836.

М. = Марко Вовчок. („Оповѣданя. С.-Петербургъ 1861. 1862. 1865, I—III. „Вечерницѣ" 1863. Ч. 10).

+М. = Мирний.

Мах. = Макаровский Михайло, (в: „Южный русскій Зборникъ", Харьковъ 1848).

Макс. = Максимович Михайло.

Марк. = Маркевич Николай.

М+Б. = П. Мирний та І. Білик; Хиба ревуть воли jak jасла повні? Роман з народного житя, Geneve, 1880.

Ме. = Метлиньский Амврозий, („Южный русскій Зборникъ", Харьковъ 1848); *Ме.* з дописаним числом = Метл. Амвр.: „Народныя южнорусскія пѣсни", Кіевъ 1854; „Думки и пісни зъ замітками и словаремъ", у Харкові 1839.

Мл. = Млака Данило, (= Изидор Воробкевич, Демко Маковійчик, Морозенко).

Мог. = Могильницкий Антін, (*Мог. Ск.* = Могильницкий: Скит Манявский).

Мор. = Мордовець Данило, („Малорусскій литературный сборникъ", изд. Д. Л. Морд. Саратовъ 1859).

Мх. = Мох Рудольф.

МШ. = Маркіян Шашкевич.

Н. = Номис — („Українські приказки, прислівъя и таке инше....", С.-Петербургъ 1864).

На. = Наумович Иван.

Нав. = Навроцкий Володимир.

Не. = Нечуй Иван (= Іван Левіцький); *Не. п.* = Нечуй: „Повісті"; *Не. хм.* = Нечуй: „Хмари"; *Не. (Виг.)* = Нечуй: „Украиньскі гетьмани: Виговский и Юр. Хмельницкий"; *Не. бур.* = Нечуй: „Бурлачка"; *Не. кож.* = Нечуй: „На кожемяках".

ОБ. = Олександер Барвіньский.

Ог. = Огоновский Омелян; *Ог.* з дописаним числом = „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache", von Dr. Emil Ogonowski, Lemberg 1880.

Оп. = Опатович Стефан: „Оповідання зъ свят. писанння", I. С.-Петербургъ 1863.

ОП. = Олена Пчілка.

„Осн." = „Основа", южно-русскій, учено-литературный вѣстникъ, С.-Петербургъ 1861. 1862.

Оц. = Осадца: Граматика руского языка.

П. п. = „Пословицы и поговорки Галицкой и Угорской Руси", С.-Петербургъ 1869.

п. хв. = „Про хвороби и якъ імъ запомогти", Київъ 1875.

Пар. = Партицкий Омелян.

Пет. = Петрушевич Михаил.

Піс. = Піскунов Ф. („Словникъ живої народнеі, вісьменної і актової мови руських югівцанъ Россійскої и Австрійско-Венгерскої цесарії", изд. 2. Кіевъ 1882).

Под. = Подолиньский Сергий: „Житя и здоровля людий на Украіні", 1879; „Ремесло и хвабрики на Украіні", Женева 1880.

Пол. = Поляньский Михайло.

Пот. = Потебня.

„Пр." = „Правда", письмо наукове, літературне і політичне, Львів 1867—1880.

Пт. = Петренко Михайло Николаевич.

Пу. = Пулюй Иван.
Р. = П. Я. Рудченко („Казки", I. II.); *Р. ч.* = Рудченко: „Чумацкія народныя пѣсни", Кіевъ 1874.
Ра. = „Рада", украіньский альманахъ, I. II. 1883. 1884. Кіевъ.
Раев. = Раевский П.
Розм. п. зем. с. = „Розмова про земні сили", Комаровъ.
Ру. = Руданьский Степан.
Рус. Дн. або *Р. Дн.* = „Русалка Днѣстровая", у Будимѣ 1837.
С. = Стороженко Олекса.
Сб. = „Этнографическій Сборникъ" С.-Петербургъ 1853—1858.
Св. = Сьвєнціцкий Павлин (= Павло Своѣ, Д. Лозовский).
Сьв. = „Сьвіт", ілюстрована літературно-політично-наукова часопись, Львів 1881. 1882.
СМ. = Сильвестер Метеля.
„*Сн.*" = „Снїп", украіньский новорочник, видав Александер Корсун, в Харкові 1841.
Ст. = Старицкий.
Т. = Танячкевич Данило.
Те. = Терлецкий Володимир.
Тор. = Тороньский Александер.
У. = Устиянович Николай.
Ф. = Федькович Іосиф.
Фр. = Франко Иван (= Джеджалик, Мирон); *(Фр.)* = Франко, з записок з уст народа.
Це. = Целєвич Юлїян; (*Це.*) = Целєвич Юл. з записок з уст народа.
Ч. = („Труды етнографическо-статистической експедиціи въ западно-русскій край, снаряженной импер. русск. географич. обществомъ. Югозападный отдѣлъ. Матеріялы и Изслѣдованія собранныя д. чл. П. П. Чубиньскимъ. Томъ I. выпускъ 1. 2; томъ II.—VII. С.-Петербургъ 1872—1877).
Ш. = Шевченко Тарас, „Кобзар", Прага 1876.
Шар. = Шараневич Изидор.
Шй. = Шейковскій К. „Бытъ Подолянъ", I. II.; „Опытъ южнорусскаго Словаря" *А—Б.* Кіевъ 1862: *Т.* Москва 1884.
Шл. = Шевченка листи: „Основа" 1861. X.; „Правда" 1875.
Щог. = Щоголев Я.

Gr. = Gregorowicz Jan.
Kol. = Kolberg O.: „Pokucie, I. II.
Kst. = „Poezyi Platona Kosteckoho", Lwiw 1862.
Luts. gr. = Lutskay: Grammatica slavo-ruthena, Budac 1830.
Lw. gr. = Lewicki J.: Grammatik der kleinrussischen Sprache. Przemyśl 1834.
Łoz. gr. = Łoziński: Gramatyka języka ruskiego (maloruskiego), Przemyśl 1846.
Mi. = Miklosich Fr.: Vergleichende Grammatik der slavischen Sprachen, I—IV.
R. = „Ruskoje wosile, opysanoje czerez J. Łozińskoho, w Peremyszły 1835.
Term. = Deutsch-ruthenische Terminologie...
TP. = Tymko Padura: „Pyśma", Lwiw 1874.
W. = „Nowyi poezyi maloruski, Lwa Eug. Węglińskoho, Lwihorod Peremyszl 1858.
W. gr. = Wagilewicz Jan: Gramatyka języka maloruskiego, Lwów 1845.
Wa. = Wacław z Oleska: Pieśni polskie i ruskie ludu Galicyjskiego, Lwów 1833.
Witw. = Witwicki Sofron: O Hucułach.
ŻP. = Żegota Pauli: Pieśni ludu ruskiego, Przemyśl 1839.

Спис Вп. помічників, котрі через прислане материялів лексикальних причинили ся до збогаченя „Малоруско-нїмецкого Словара“:

Вп. Алексеяич Антін,
„ Базилевич Едмунд,
„ Барвіньский Іосиф,
„ Барвіньский Олександер,
„ Белей Иван,
„ Бережницкий Юлїян,
„ Білецкий Василь,
„ Боднар Гаврило,
„ Борковский Олександер,
„ Бурачиньский Андрій,
„ Бучиньский Мелїтон,
„ Волчук Иван,
„ Гарасимович Иларий,
„ Гладилович Дамян,
„ Глодзїньский Антін,
„ Горалевич Лев,
„ Грушкевич Зенон,
„ Ґеник Кирило,
„ Ґурґула Андрій,
„ Давидович Кароль,
„ Данкевич Оділльо,
„ Дольвицкий Антін,
„ Дудрович Омелян,
„ Дуркот Иван,
„ Єверский Сидір,
„ Жегалович Иван,
„ Желеховский Антін,
„ Заклиньский Корнило,
„ „ Леонид,
„ „ Роман,
„ Зворецкий Н.
„ Зубрицкий Михайло,
„ Кахникевич Кирило,
„ Кирчів Богдар,
„ „ Павло,
„ Кіс Михайло,
„ Климкович Володимир,
„ Кобриньский Николай,
„ Ковцуняк Николай,
„ Ковч Григорий,
„ Коритко Иван,
„ Король Петро,
„ Котецкий Юлїян,
„ Кочиркевич Лев,
„ Крушельницкий Максим,
„ Кузїв Иван,

Вп. Кузьма Григорий,
„ Кулїш Панталеймон,
„ Кумановский Петро,
„ Куницкий Кассіян.
„ Левицкий Иван (Нечуй),
„ „ Николай,
„ „ Остап,
„ Лещишак Никифор,
„ Литвинович Роман,
„ Лукашевич Николай,
„ Мандичевский Иван,
„ Медвідь Семко
„ Миськевич Филярет,
„ Мох Рудольф,
„ Навроцкий Володимир,
„ „ Кость,
„ Насальский Юлїян,
„ Негребецкий Антін,
„ Павлик Михайло,
„ Подлуский Николай,
„ Подляшецкий Захарий,
„ „ Кароль,
„ Попель Иван,
„ Порох Василь,
„ Ревакович Тит,
„ Рожаньский Гнат,
„ Сельский Юлїян,
„ Смольницкий Теодор,
„ Сосенко Ксенофонт,
„ Стояловский Иван,
„ Сумик Андрій,
„ Устиянович Николай,
„ „ Корнило,
„ Федькович Іосиф,
„ Франко Иван,
„ Цар Михайло,
„ Цегельский Богдан,
„ Целевич Юлїян,
„ „ Теофіль,
„ Шашкевич Григорий,
„ Шимчук Д.
„ Шмериковский Остап,
„ Шухевич Володимир,
„ Яворский Вінкентий,
„ „ Иван,
„ „ Олександер.

Азбука.

а, б, в, г, ґ, д, е, є, ё, ѥ, з, и, й, і, ї, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я.

г=ɣ; ґ=g; е=е; є=je, ё=jo, обі мягчат попередну согласну; и=ɥ, (на кінци слова по к, х також = е), на початку слова =і; й=j; ї=ji і мягчит попередну согласну; ю=ju, і я=ja, обі мягчат попередну согласну. Знак ь мягчит согласні, як: дь, дзь, зь, ль, нь, сь, ть, ць. — Знак ' свначає що попередна согласна не мягчит ся а остає ся твердою.

ПОМІЧЕНІ ПОХИБКИ ПЕЧАТНІ В І. ТОМІ:

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
1	2	1	з дол.	*v. a.*	*v. n.*
2	1	22	„	„ані“	„агй“
3	1	16	з гори	Academie,	Akademie,
„	„	5	з дол.	Акурат,	Акурáт,
5	1	13	„	Апостóльский,	Апóстóльский,
6	1	24	„	Künstler,	Künstler.
„	2	12	з гори	Аршéник,	Аршéнйк,
8	1	7	з дол.	Baumwollenstande,	Baumwollenstaude,
„	2	30	„	faullenzen.	faulenzen.
„	„	8	„	Zitterolge,	Zitteralge,
9	1	2	з гори	Fischerziehbacken,	Fischerziehhaken,
„	„	17	„	Hacken	Haken
10	1	21	з дол.	Märchenzähler,	Märchenerzähler
11	2	5	„	Schmaushalten,	Schmaus halten,
12	1	20	з гори	*v. a.*	*v. n.*
„	„	23	„	Wasterlilie,	Wasserlilie,
„	2	15	з дол.	Querbäuder	Querbänder
14	1	26	„	Бархóтний,	Бархáтний,
„	1	5	„	Basssaiten	Bassaiten
15	1	21	з гори	*n.*	u.
„	2	16	з дол.	Blöcken	Blöken
16	1	7	з гори	*v. a.*	*v. n.*
„	„	8	„	*v. a.*	*v. n.*
19	1	17	„	weisselloser	weiselloser
„	2	6	з дол.	ohne eines Fingers.	ohne einen Finger.
23	1	18	„	empfindunglos.	empfindungsles.
„	2	11	з гори	*v. a.* blöcken,	*v. n.* blöken,
„	„	27	„	*n.*	*m.*
24	1	8	„	Fusssteig; Fusssteg,	Fussteig; Fussteg,
„	2	24	з дол.	Березóвий,	Берéзóвий,
25	1	18	„	*v. a.*	*v. n.*
26	1	8	з гори	Pferdelausfliege,	Pferdelausfliege,
27	1	23	„	prügeln;	prügeln;
„	2	13	з дол.	*m.*	*f.*
„	„	9	„	*n.*	*m.*
„	„	8	„	додáти: Biber, *m.*	
29	1	17	„	білéсенький,	білéсенький,
„	2	11	з гори	Weisssein.	Weissein.
31	1	5	„	Perlen:	Perlen-:

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
31	1	19 з гори	teufliches	teuflisches
„	2	23 „	Buccogewächte,	Buccogewächse,
32	1	14 „	сьвіт	сьвіт
„	2	2 „	himelblau,	himmelblau,
„	„	7 з дол.	blöcken,	blöken,
„	„	2 „	ближнійший,	ближнійший,
33	2	21 „	блїдноликий,	блїдноличий,
34	2	27 „	Ephenartige,	Epheuartige,
36	1	27 „	Gottesmuter,	Gottesmutter,
38	1	4 з гори	zur	zum
„	1	12 „	Schiessscharte,	Schiesscharte,
„	2	16 „	*v. a.*	*v. n.*
„	2	24 „	Gegräge.	Gepräge.
39	1	17 з дол.	sumpfiig,	sumpfig,
„	„	12 „	*n.*	*m.*
41	2	21 з гори	weissseitige	weisseitige
43	2	6 „	Frühlingssaffrau,	Frühlingssaffran,
44	2	13 „	Бримїти,	Бримїти,
„	„	24 з дол.	wo-raus,	wor aus,
45	2	10 з гори	Krapppflanzen,	Krappflanzen,
46	1	4 з дол.	Дóсьвїт.	Дóсьвіт.
„	2	23 з гори	*m.*	*f.*
49	1	5 „	додáти: бýкта, *f.*	
„	1	11 з дол.	stumpfendende,	stumpf endende
50	2	26 „	Буркотóвий,	Буркутóвий,
52	1	18 з гори	*n.*	*m.*
„	1	9 з дол.	Fleisch-	Fleisch-,
53	2	15 „	пи́тима	пи́тома
54	1	16 з гори	wo rauf	wor auf
58	1	11 з дол.	hi neinwiekeln.	hin einwickeln.
„	2	29 „	Beobachtungsinn,	Beobachtungssinn,
61	1	12 „	*n.*	*a.*
„	2	10 „	Вéпер,	Benép.
63	1	20 з гори	Töp ferscheibe,	Tö-pferscheibe,
„	2	16 з дол.	Weinachten	Weihnachten
65	1	18 з гори	*m.*	*pl.*
„	2	3 „	nicht voll	recht voll.
68	1	24 з дол.	Bot; mässigkeit	Botmässigkeit
70	1	5 з гори	ho-raus-	her-aus-
„	2	17 „	urbanun).	urbanum).
71	2	14 „	*v. a.*	*v. n.*
„	„	18 „	He-rausgucken,	Her-ausgucken,
73	2.	8 з дол.	he-rausnehmen.	her-ausnehmen.
75	2	22 „	„	„
76	1	18 „	Kunstück	Kunststück
77	1	6 з гори	be-rauswälzen,	her-auswälzen,
„	1	24 „	entdec ken,	entde cken,
„	2	15 „	he-raus-	her-aus-
„	2	19 „	„	„
78	1	26 з дол.	„	„
„	„	11 „	„	„
81	„	6 „	„	„

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
82	2	13 з дол.	Frügeburt,	Frühgeburt,
85	1	23 „	вйросту,	вйрости,
„	2	14 „	*v. v.*	*v. a.*
87	2	13 „	Високопереподобний,	Високопреподобний,
89	1	6 „	he-rausschieben	her-ausschieben
„	2	14 з гори	Bewillkomnung,	Bewillkommnung,
„	2	21 з дол.	Витворнісь,	Витворність,
90	1	5 з гори	додати: *v. n.*	
„	2	19 з дол.	*v. a.*	*v. n.*
93	1	4 з гори	*m.*	*n.*
94	1	26 „	Вйяснити,	Вйяснити,
95	2	4 „	he-rauslügen.	her auslügen.
98	2	8 „	den	das
100	2	20 „	*v.*	*v a.*
104	1	7 „	Schatirung,	Schattirung,
„	2	22 „	lostecken,	losstecken,
105	2	14 „	*v. n.*	*v. a.*
106	1	9 „	Вікодавний,	Вікодавний,
„	1	19 з дол.	Freisas,	Freisass,
„	1	7 „	Er-	Erlenholz, *n.*
108	2	8 „	*n.*	*m.*
109	1	15 „	bindeng,	bindend,
110	1	14 з гори	nahhängen;	nachhängen;
111	2	25 з дол.	*v. n.*	*v. a.*
115	1	7 з гори	Krystalltierchen,	Krystallthierchen,
„	„	15 „	*n.*	*m.*
„	„	24 „	Wassermmnn,	Wassermann,
„	2	6 „	gehen.	gehörig.
116	1	29 з дол.	ausstosen.	ausstossen.
„	2	15 „	*m.*	*n.*
„	„	6 „	ungehalten.	ungehalten werden.
119	2	23 з гори	grünzeug	Grünzeug
121	1	25 „	Zwergkauz,	Zwergkauz, *m.*
123	1	4 „	*m.*	*n.*
„	2	25 „	Wurzelschlagen,	Wurzel schlagen,
„	2	7 з дол.	*v. n.*	*v. a.*
124	1	8 „	Schattelgurt	Sattelgurt
130	2	2 з гори	hi-neinziehen;	hin einziehen;
„	„	4 „	wo-rin	wor in
132	2	9 „	*v. n.*	*v. a.*
135	2	21 „	*n.*	*m.*
136	2	3 „	*v. a.*	*v. n.*
137	1	27 „	гаразъ.	гаразд,
„	2	4 „	plumpes;	Plumpes;
138	1	8 з дол.	Löschhacken,	Lösehhaken,
„	2	23 з гори	*v. a.*	*v. n.*
139	2	18 з дол.	*n.*	*m.*
140	1	16 з гори	*n.*	*a.*
143	1	13 з дол.	Bodenschlam,	Bodenschlamm,
146	1	13 „	Гнївливість,	Гнївливість,
151	1	7 „	*n.*	*m.*

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
151	2	7 з гори	*n.*	*f.*
154	1	15 „	der	des
160	2	22 з дол.	Громадність,	Громáдність,
162	2	13 з гори	*n.*	*m.*
163	1	15 з дол.	*n.*	*m.*
166	1	10 з гори	*v. a.*	*v. n.*
„	2	23 „	*n.*	*m.*
„	2	11 з дол.	*n.*	*m.*
168	1	10 з гори	*n.*	*m.*
169	2	20 з дол.	Endo,	Ente.
170	2	18 з гори	ґуда.	ґудза
173	2	16 „	Thürhüther,	Thürhüter,
174	2	21 з дол.	zusammengewa-chsen,	zusammengewach sen,
175	1	16 „	Hal-	Haltern.
177	2	19 „	Har-triegel.	Hart-riegel.
„	2	15 „	Polygomun	Polygonum
179	1	9 з гори	Десятник,	Десятник,
180	1	16 „	Двінка,	Дзвінка,
183	2	2 з дол.	*m.*	*n.*
184	1	13 з гори	kleiner	kleine
186	1	6 „	*gew.*	*gen.*
„	1	15 „	u.	*n.*
193	2	12 „	*n.*	*f.*
195	2	21 з дол.	Waffenrok,	Waffenrock,
198	2	21 з гори	*m.*	*n.*
203	2	26 „	*v. a.*	*v. n.*
204	1	14 з дол.	Дрáта,	Дрáти,
207	1	25 з гори	ve-reinigen,	ver-einigen,
„	2	12 „	mordern,	modern,
208	1	21 „	Geberlohe	Gerberlohe
213	1	8 з дол.	*m.*	*n.*
215	1	2 з гори	Ениcкопский,	Епископский,
216	1	19 з дол.	Froschgequack,	Froschgequak,
218	2	17 з гори	*n.*	*m.*
„	2	19 з дол.	Жóхнати,	Жóхнути,
219	2	27 „	*n.*	*m.*
221	1	14 з гори	*v. a.*	*v. n.*
„	1	19 з дол.	vita	vitae
„	2	14 з гори	*n.*	*f.*
222	2	17 з дол.	u.	*m.*
223	2	1 з гори	*n.*	*m.*
225	2	11 з дол.	*n.*	*m.*
226	1	13 з гори	Loswerfen	Los werfen
229	1	26 „	*m.*	*n.*
„	2	15 „	Забáрвлене,	Забáрвлене,
230	2	16 „	*v. v.*	*v. a.*
231	1	9 з дол.	*W.*	*N.*
234	2	19 з гори	*n.*	*m.*
235	1	23 „	*v. v.*	*v. a.*
236	2	12 з дол.	Ra-dzirkels.	Rad-zirkels.
237	1	5 з дол.	enspinnen,	entspinnen,
238	1	23 „	*v. n.*	*v. a.*

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
241	1	23	з гори	*n.*	*m.*
„	2	4	„	*v. a.*	*v. n.*
243	2	21	з дол.	*n.*	*m.*
245	1	3	з гори	*v. v.*	*v. a.*
247	2	5	„	*m.*	*n.*
„	2	25	„	*v. v.*	*v. a.*
„	2	18	з дол.	*v. n.*	*v. a.*
248	1	19	„	Häckchen,	Häkchen,
„	1	17	„	Закарю́чити,	Закарлю́чити,
„	1	13	„	*v. v.*	*v. a.*
250	1	16	„	*n.*	*m.*
351	1	12	з гори	star	starr
„	1	24	з дол.	Закоха́нннє,	Закоха́нне,
„	2	20	з гори	Hrümmen,	Krümmen,
„	2	7	з дол.	Lei-beigenschaft,	Leib-eigenschaft,
252	1	4	з гори	*v. n.*	*v. a.*
253	2	15	з дол.	*m.*	*n.*
255	2	12	„	Schne-,	Schnee-,
258	2	6	з гори	*m.*	*n.*
259	1	10	з дол.	enstellen,	entstellen,
266	1	13	з гори	*v. n.*	*v. a.*
„	1	4	з дол.	*v. n.*	*v. a.*
268	1	21	з гори	За́родити,	Заро́дйти,
„	1	28	„	житє́	житє́
268	2	3	з дол.	*n.*	*m.*
270	2	28	„	verennen.	verrennen.
274	2	16	з гори	Labkrant,	Labkraut,
275	1	3	„	*n.*	*m.*
„	1	18	„	*v. n.*	*v. a.*
„	2	3	„	Hinterhof,	Hinterhof, *m.*
276	1	7	з дол.	-ꙋку,	-о́ку,
277	2	16	з гори	*v. n.*	*v. a.*
278	1	25	„	*m.*	*n.*
282	2	4	„	einimp-fen;	einim-pfen;
287	2	20	з дол.	Ueberschus,	Ueberschuss,
288	2	9	„	Зьвідча́тий,	Зьвїздча́тий,
289	1	5	„	Зо́іробо́й,	Звіробо́й,
„	1	4	„	Har-then,	Hart-heu,
291	1	13	„	Verbindun,	Verbindung,
294	2	16	з гори	Reiter angriff,	Reiterangriff,
298	1	2	з дол.	Landsmännnin,	Landsmännin,
302	2	20	„	Unglück-stag,	Unglücks-tag,
306	2	14	„	We-chselgeld,	Wech selgeld,
308	2	11	з гори	u.	*n.*
310	1	13	„	todes müde.	todesmüde.
„	2	24	„	be-rabfallen,	ber-abfallen,
311	2	4	з дол.	Зо́бра з,	З'о́бра з,
312	1	13	з гори	bemerhen,	bemerken,
„	1	27	„	ein müthig	einmüthig
315	2	10	„	*v. n.*	*v. a.*
317	1	11	„	hinaufspringen,	herabspringen.
„	2	20	з дол.	Zahnschwäbler,	Zahnschnäbler,

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
320	2	5	з гори	Har-theu,	Hart-heu,
321	2	15	„	И'зїзджати,	Из'їзджáти,
322	2	8	„	*m.*	*n.*
324	2	17	з дол.	„an weh!“	„au weh!“
327	1	10	з гори	fah-ben,	fah ren,
„	1	11	„	rehandeln,	behandeln,
329	2	4	„	Ofen, Ofenloch, *m.*;	Ofen, *m.*; Ofenloch, *n.*
332	1	10	з дол.	u.	*n.*
„	1	4	„	u.	*n.*
„	2	10	з гори	*n.*	*m.*
336	1	12	„	*in.*	*m.*
337	1	26	„	wesen,	-wesen,
339	2	11	„	sauer; Sauerteig, *m.*	sauer; -e тїсто Sauerteig, *m.*
346	1	20	„	Кино,	Кіпно,
348	1	5	„	*v. n.*	*v. a.*
„	1	25	з дол.	sptizblättriger	spitzblättriger
349	2	5	з гори	pfuschern,	pfuschen.
352	1	10	„	Grosshüfner,	Grosshöfner,
„	1	16	„	*Гол.* III.	*Гол.* II.
355	2	12	„	*m.*	*n.*
356	1	10	„	Bockäfer,	Bockkäfer,
357	2	4	з дол.	*n.*	*m.*
359	2	9	з гори	eines Festmales.	einem Festmal.
368	2	7	„	Halbdeckkäfor,	Halbdeckkäfer,
„	2	24	„	kurzbeimig,	kurzbeinig.
369	1	4	„	der	die
372	1	17	з дол.	Которýбка,	Котюрýбка,
373	1	21	„	*n.*	*m.*
„	2	19	„	Kasakenlagers	Kosakenlagers
374	1	7	з гори	комýнний,	кощýнний,
375	1	21	„	Krämmerwaare,	Krämerwaare,
376	2	27	з дол.	schönheitsooll,	schönheitsvoll.
„	2	9	„	Donaufers.	Donauufers.
380	1	19	з гори	s. Клирое.	Chor, *m.* (wo die Kirchensänger stehen).
„	1	20	„	s. Клирошанин;	Sänger, *m.* (in d. Kirche); 2) Chorschüler, *m.*; 3) Chor Herr, Domherr, *m.*
385	1	21	з дол.	*n.*	*m.*
389	1	10	з гори	Gevatterstehen,	Gevatter stehen,
391	1	1	„	*m.*	*n.*
392	1	14	з дол.	raubiger	traubiger
„	2	28	„	ländlsches	ländliches
395	1	21	„	Sanfmuth,	Sanftmuth,
396	2	17	з гори	naschaft,	naschhaft,
398	1	20	з дол.	Лататйна,	Латанйна,
„	1	16	„	Латанйна,	Лататйна,
401	1	19	„	Medallion,	Medaillon,
404	1	18	з гори	Klebnelnelke,	Klebnelke,
„	1	23	„	*n.*	*m.*
406	1	15	„	verkündend.	verkünden.

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
407	2	13	з гори	з. Лйства,	з. Лйштва.
408	1	14	з дол.	лїку́.	лїк.
410	1	24	з гори	litographich.	litographisch.
413	2	9	„	*n.*	*f.*
414	2	9	„	Л л о я л ь н і с т ь,	Льояльність,
„	2	14	„	*n.*	*m.*
415	2	18	„	*v. a.*	*v. n.*
430	2	16	„	М а́ т о ч н и й,	М а́ т о ч н и й,
431	2	18	з дол.	*v. n.*	*v. a.*
437	2	15	з гори	meileniang;	meilenlang;
438	1	19	„	Erbarmen,	Erbarmer,
439	1	10	з дол.	Triedenstractat,	Friedenstractat,
440	1	22	„	М и с л о в а́ т н и й,	М и с л о в а́ т и й,
442	1	28	„	*m.*	*n.*
447	2	11	„	М н о ж е с т в е́ н н е,	М н о ж е с т в е́ н н е
448	2	17	з гори	*m.*	*n.*
451	2	1	з дол.	2) Nbfl.	—
452	2	2	з гори	(-brauen); blinzeln,	(-brauen) blinzeln;
„	2	14	„	Maul,	Maul.
„	2	25	„	*m.*	*f.*
453	1	24	„	Herbstzeitlosso,	Herbstzeitlose,
455	1	3	„	Aaalpuppe,	Aalpuppe,
„	2	6	„	Sumpf, Moor,	Sumpf, *m.* Moor, *n.*
459	2	8	„	grosses	grosser
464	1	20	„	Art Kleidungsstück?	Pumphosen, *pl. Mi.* II. 406.
472	1	11	з дол.	wo-rüber	wor-über
„	1	2	„	„	„
473	1	25	з гори	Наво́дний.	Надво́дний.
478	1	5	„	назна́рошни,	назна́рошне,
479	1	21	„	Riesensohlupfwes-pe,	Riesenschlupfwe-spe,
481	1	27	„	*n.*	*m.*
482	2	5	„	aufliegen,	anfliegen,
488	2	20	з дол.	Н а п р щ а́ т и с я,	Н а п р о щ а́ т и с я,
490	1	22	„	Strobündel,	Strohbündel
493	1	19	„	viel,	viel
499	1	7	„	Н а ц ї л у а́ т и с я,	Н а ц ї л у в а́ т и с я,
503	1	7	„	Н е п и́ м у ш е н и,	Н е в и́ м у ш е н и й,
507	2	20	„	Н е д о в н а́ м и й,	Н е д о в н а́ л и й,
510	2	9	з гори	Н п з а б о р о́ н н о,	Н е з а б о р о́ н н о,
521	1	13	з дол.	*v.*	*a.*
526	1	2	„	*n.*	*m.*
528	2	16	„	Н и р ю в а́ т и,	Н и р ю в а́ т и,
533	1	10	„	га́дкоо	га́дкою
538	2	20	„	О ж и д а́ т и,	О б ж и д а́ т и,
„	2	8	„	u.	*n.*
542	1	17	з гори	Zähmug,	Zähmung,
544	2	9	„	О б м о́ н и й,	О б м о́ в н и й,
546	1	8	„	Schubänder,	Schuhbänder,
551	2	2	„	Läuderstrecke,	Länderstrecke,
552	2	14	з дол.	Nacht	Naht
554	1	22	„	zurich-	zurichten,
557	1	9	„	Allein stehen:	Alleinstehen:

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
558	2	5	з гори	parteisch	parteiisch,
562	1	2	„	vol-lenden,	voll-enden,
564	1	17	з дол.	Einbandeckel,	Einbanddeckel,
566	2	18	з гори	Окружéчк,	Окружéчок,
570	2	3	з дол.	niegefrierender	nie gefrierender
575	2	18	„	(Ader)	(Adler)
578	1	20	з гори	*n.*	*m.*
582	1	19	з дол.	*n.*	*m.*
586	1	13	„	*v. a.*	*v. n.*
587	1	10	„	Stossseufzer,	Stosseufzer.

А.

А, erster Buchstabe (Азъ); als Vorschlaglaut u. Anhängepartikel zu verschiedenen anderen Partikeln u. Interjectionen; beim Singen (dsgl. я) zur Ausfüllung der Silbenzahl in Versen *Oz.* 158, 1—9.

I. А! *int.* ah! ach! ei; ha! da! а так? ah so? so ist es?! das ist was Anderes! а — а! ah ja so! ei! lass! а ба! а о! а was! alles eins'!; 2) а—а! люленьки, — — котино! beim Einwiegen u. Einsingen der Kinder; 3) а виш! *int. Mx.* = а видиш!

II. А, *conj.*, und (dsgl. я); 2) aber, hingegen; 3) sondern; 4) а-вжéж *P.* I. 59 allerdings, ja wohl, fürwahr; а так freilich so; 5) а тó sonst, nämlich; da doch *P.* I. 121, widrigenfalls *Oz.* 158, 5—6. 208. 209, 3; 6) а тáм und weiter, s. А дáльше, а відтáк *C.* I. 117; 7) а так *Ч.* V. 963 deswegen, daher, also; 8) а-хибá-що? s. Або-щó?

Абажýр, *m. He.* abat-jour, Lichtschirm, *m.*

Абáхта, *f. C.* Hauptwache, *f.* s. [Одвах.

Абóат, *m.* Abt, m. s. Опат.

Абóатиса, *f.* Aebtissin, *f.*

Абóатский, *a.* zum Abte, zur Abtei geh.

Абóатство, *n.* Abtswürde; 2) Abtei, *f.* s. Опáцтво.

А-бé! *int.* pfui!

Абéтка, *f.* das ABC, Alphabet, *n.* 2) ABC-Buch, *n.* Fibel, *f. Шй.*

Абéтло, *n.* Alphabet, *n. Ніс.*

Абéтний, *a.* s. Азбýчний *Ніс.*

Абú, *conj.* dass, auf dass, damit, um zu —; абú не полюдски damit kor nicht so wie es sein soll; абú-м так здорóв бýв! soll ich so gesund sein! абúх = абú-м, абúх так жила! so wahr ich lebe! *Oz.* 157, 7; абú й тáк, то, — mag es auch so sein, so doch —; абú що: най тобí абищó *euphem.* Fluch „hol dich der —"! абú то він пішóв? але дé! was? er sollte hingegangen sein? nicht möglich! Абúяк, *adv.* абú й як, то —, wie immer, mag dem sein wie es will, nichts destoweniger. Абúякий, абú й який, *a.* wer immer, wie immer geartet, was immer für einer, *Oz.* 162,2. 165,6. *Mi.* IV. 257.

Абúр! *int.* Scheuchruf gegen Schafe.

Абó, *conj.* oder, entweder — oder; 2) абó що? nun denn, was nun, was denn doch? абó тú що, абó й що, абó тú що не знáти що? 3) абóж (= абóж нї?) *bejah.*: ja, ja so, ja wohl.

Абóй, nun denn, à propos.

Абомóвия, *f.* Wiederhall, *m. Gr.* 16.

Абрикóса, *f. He.* Aprikose, *f.*

Абрюкати, s. Авруканти.

Абсолютизм, *m.* Absolutismus, *m.* Willkürherrschaft, *f.*

Абсолютний, *a.* absolut; unbeschränkt; willkürlich.

'Абшит, *m.* Abschied, *m.* Entlassungsurkunde der Soldaten, *f.*

Абшитóваний, *a.* verabschiedet.

Ава! *int. ungr.* s. Ов! (bei d. Verwunderung); *dav.*

Авáк, *m. gew. pl.* ungar. Ruthenen-Abart im Tavarnaer Thale.

Авантýра, *f.* aventure, Abenteuer, *n.* 2) Unruhe, *f.*

Авантýрний, *a.* abenteuerlich, reich an Abenteuern, *Cm.*

Авáч, *m.* rother od. schwarzer Ochs mit weissem breitem Querstreifen.

Авдитор, *m.* Auditor, *m.*

Авдиторня, *f. Кн.* Hörsaal, *m.*

Авдóтка, авдюшка, *f.* s. Голиця 3).

Авó! авóсь! *int.* da! da sich! [girren.

Авруканти, *v. a.* s. Воркотáти,

Австéрия, *f.* Einkehrhaus, Gasthaus, *n.*
Австрáлїя, *f.* Australien, *n.*
Австрáльский, *a.* australisch.
Австрийець, -йця, *m.* Oesterreicher, *m.*
Австрийский, *a.* oesterreichisch.
'Австрия, *f.* Oesterreich, *n.*
Авто-да-фé *Ш.* II. 102. Autodafé, Ketzergericht, *n.* Ketzerverbrennung, *f.*
'Автор, *m.* Autor; Schriftsteller, [Verfasser, *m.*
Авторитéт, *m.* Autorität, *f.*
Авторитéтно, *adv.* im hohen Tone der Autorität.
Автóрка, *f.* Autorin, Schriftstel- [lerin, *f.*
Автóрский, *a.* Autors-, schriftstellerisch.
Автóрство, *n.* Autorschaft, *f.*
Авý! *int.* vom Heulen.
Авýл, s. Аýл.
Авулóм, *adv.* s. Загалóм, *Пс.*
Авýрр! *int.* v. Knurren d. Hundes.
Агá! *int.* ja! ja so! nun da! ah so! 2) nun noch das, ah! ara-rá! wie doch sehr, o wie!
Агáкати, *v. n.* „ara"! rufen, aus- [stossen.
Агéл, *m.* runde Hürde für Schafe.
Агéт, *m.* *Ч.* VII. 574. Gauner, Schuft, *m.*
Агй, агйй, агí — на тéбе! pfui [über dich!
Агйкати, *v. n.* „agi" rufen.
Агйл, *m.* *P.* II. 129. Teufel, *m.*
Агйля! *int.* Scheuchruf gegen Gänse.
Аглийцький, *a.* *Кв.* II. 6. s. Английский.
Агíвка, *f.* s. Гаíвка.
'Агнець, -нця, *m.* бóжий, Lamm Gottes, *n.* Christus, *m.* 2) Hostie, *f.* Opferbrod, *n.*
А гóп, а гóу! *int.* beim Anhalten der Pferde; 2) = а що там?! (Entgegnung des Anrufes). [2) s. Агй.
Агý-гу! *int.* vom Girren der Taube;
Агýш, агýша-ша! *int.* Scheuchruf gegen Hühner.
Аґ, *m.* Agh, nördl. Nebenfluss der [Тíса.
'Аґрест, áґрує, *m* Stachelbeere, *f.*
I. Ад! — ад! *int.* ja, ja! 2) sieh da!
II. Ад, *m.* Hades, *m.* Unterwelt,
Адáм, *m.* Adam. [Hölle, *f.*
Адáмовий, *a.* Adams-; 2) -а го- [ловá Ф. Mannstreu, *f.* (Eryngium campestre); 3) -е реóрó, Sumpf-Baldrian, *m.* (Thysselinum palustre, Valeriana dubia).
Адамáшок, -шка, *m.* Damast, *m.*
Адамашкóвий, *a.* damasten.
Адвокáт, *m.* Advocat, *m.*
Адвокáтский, *a.* Advocaten-.
'Адде, *adv.* dahier; 2) *int.* sieh da! *Ог.* 217. [а+тъ+де].
Аде! *int.* hieher!
Адéлї, s. А und дáлї *М.* I. 43.
Аджé-ж, то — nun doch, doch wohl, eben doch; wie denn anders, so gut, ganz wohl, gewiss doch, sicher.
'Адзимка, *f.* ungesäuertes Brot [ἄζυμος].
А-дзýски! *int.* *Ш.* II. 43 s. А-зáсї!
Адй, адїт, адїтко, адїтетко! = А дивйно, а дивíт! *Ог.* 166.
Адмирáльский, *a.* Admirals-.
Адрее, *m.* адрéса, *f.* Adresse, *f.*
Адресувáти, *v. a.* adressieren.
Адтýй, *adv.* *Гол.* III. 455. s. Звíдти.
Адукáт, адукáт, s. Адвокáт *Gr.* 16.
А-é, а-éк *bejah.* *Part.* s. Ай.
'Аер, áер, *m.* *s.* Шувáр.
Аж, *conj.* bis, bis dass; 2) dass, so dass, dass sogar; ажéби auf dass, damit *Ог.* 212, 9; 3) аж-аж-аж! so sehr dass, dass —; аж гéть, так що аж ну ganz und gar, gar sehr; аж-бóсь, аж-ту da, bis endlich unerwartet; ажéнь, аж-бóнже, аж тогдй *Фр.* *Wgr.* 126 erst, dann erst, erst dann; 4) аж, áже *У.* wenn, falls; *b)* doch *Кн.*
Аз, *n.* kirchenslav. Name des ersten Buchstabens in der азбýка: А; нї 'Аза не тáмити в чимóсь *Кн.* keine Idee, keinen blauen Dunst woven haben.
Азáртник, *m.* *Ко.* 362 Hazardspie- [ler, *m.*
А-зáсї, *adv.* s. Зáсї.
Азбýка, *f.* ruthen. Alphabet, ABC, *n.*
Азбукóвець, -вця, *m.* ABC-Schüler, ABC Schütz, *m.*
Азбýчний, *a.* alphabetisch.
Азбýчник, *m.* *В.* Buchstabenheld, *m.*
'Азот, *m.* Azot, *n.* Stickstoff, *m.*
Азотйн, *m.* salpetrige Säure.
Азотйнок, -нка, *m.* Stickstoffoxydul, *n.* *Пол.*
Азотйстий, *a.* stickstoffhaltig.
Азóток, -тку *m.* Stickstoffoxyd, *n.*
I. Ай! *int.* ei! oho! 2) oh! ach! au weh!

II. Ай, *conj. Luts. gr.* 161. *Ог.* 209. s. 'Але; ай ми пйбач verzeihe mir doch! 2) ай він er auch; 3) Ай, s. Але́ und але́.

'Айбо, s. 'Або *Ог.* 159. [garis).

'Айва, *f.* Quitte, *f.* (Cydonia vul-

Айвбвка, *f.* *Ко.* 119. Quittenbranntwein aus Krim, *m*

Айда́, *int.* *Ш.* II. 107. s. Гайда́!

'Айно, *int.* ja! so ist es. *Ог.* 158, 1. 2) а́йнож? *Зар.* wohl doch?

'Айкати, *v. n.* „ай" rufen.

'Аир, aip s. Аер.

'Аист, *m.* *Не.* s. Бу́зьок.

Академік, *m.* Akademiker; 2) Student, Hörer an d. Academie, Universität, *m.*

Академіст, *m* Schüler einer Ritterakademie; 2) Akademielehrer, *m.* Mitglied e. Akademie, *n.* [Universitäts-.

Академічний, *a.* akademisch,

Академія, *f.* Akademie, *f.*

Акафист, *m.* kirch. Gottesdienst zu Ehren der. heil. Dreifaltigkeit, Christi, der. heil. Jungfrau u. mehrerer Heiligen. [фисти enthält.

Акафистник, *m.* Buch, das ака-

Акация, *f.* (falsche) Akazie (Robinia pseudoacacia).

Акварелíст, *m.* Aquarellmaler, *m.*

Акварéля, *f.* Aquarell, *n.*

Аксамíт, *m.* Sammt, *m.* чо́рний як — sammtschwarz.

Аксамíтка, *f.* Sammtband, *n.*

Аксамíтний, *a.* sammeten, sammetartig.

Аксіо́мат, *m.* Axiom, Postulat, *n.*

Акт, *m.* That, Handlung, *f.* 2) Act, Aufzug, *m.* 3) *pl.* а́кта Acten, Actenstücke, *pl.* [Schauspieler, *m.*

'Актор, *m.* Thäter, *m.* Acteur,

Акто́рка, актри́са, *f.* Schauspielerin, *f.* [betreff.

Акто́рский, *a.* den Schauspieler

Акто́рство, *n.* Schauspielerwesen, *n.* -stand, *m.* -leben, *n.*

Аку́ла жеру́н, *m.* s. Нажéра людоїд; 2) — велика́н Riesenhai, *m.* Selache maxima).

Акурат, (акурáтнїсько) *adv.* акурáтний, *a.* accurat, genau, pünctlich.

Акурáтестно, *n.* Vollmacht, *f.* *Gr.* 16. [igkeit, Pünctlichkeit, *f.*

Акурáтність, -ости, *f.* Genau-

Акустичний, *a.* akustisch; — рожо́к Hörrohr, *n.* *Пол.*

Аку́ш! *int.* Scheuchruf gegen Pferde.

Акушéрка, *f.* Hebamme, *f.*

Акушéрский, *a.* Hebammen-.

Акушéрство, *n.* Hebammenkunst, *f.* [Betonung, *f.*

Акцентóванє, *n.* Accentuirung,

Акцентувáти, *v. a.* accentuiren, betonen.

Акция, *f.* Accise, Gefälleinnahme, *f.*

Акцизник, *m.* Accisenbeamter; Finanzwachmann, *m.*

Акционéрка, *f.* *Кн.* Besitzerin der Actien, *f.* [Actie, *f.*

'Акция, *f.*, Action, Handlung; 2)

Аль, s. Але *Ог.* 209. 3.

Альбíйка, *f.* s. Корúтце, (alvens).

Альбóм, *m.* а́льбум, *n.* Album, Stamm-, Gedenkbuch, *n.*

'Але, *conj.* aber, allein, hingegen; doch, jedoch; 2) sondern; 3) а́ле-а́ле ah! apropos!; 4) але́? wirklich?; ой але́ warum nicht gar, nichtsdestoweniger *ІГ.*; але-пáк *adv.* *Гол.* doch wohl, fürwahr. [singen.

Алилу́йкати, §. *v. n.* „алилу́я"

Алилу́йко, *m.* Spitzn. der ruthen. Geistlichen. [Gott den Herrn).

Алилу́я, *n.* Hallelujah! (lobet

Алїти, *v. n.* sich röthen, *К.*

Алькúр, *m.* (d. алькúрик), Nebenstube, *f.* Seitenzimmer, *n.* Alcoven, m.

Алмáз, *m.* *Ш.* I. 224 Diamant, *m.*

Алмáзний, *a.* diamanten.

Ало́! *int.* *Мх.* s. Ано́!

Ало́й, *m.* *К.* Aloe, *f.* [doch.

Альо́сь = але-о́сь da nun, da

Альт, *m.* Alte, *n.* Altstimme, *f.*

Альтáна, (d. альтáнка), *f.* Gartenhaus, *n.* Laube, *f.*

Альтемóле, *m.* *Пс.* gewisser mit Gold stark durchwebter Stoff.

Алтúн, *m.* Dreikepekenstück, *n.*

Альтúст, *m.* Altist, Altsänger, *m.*

Алу́н, *m.* Alaun, *m.* schwefelsaure Kali-Thonerde.

Алу́нка, *f.* Alaunerde, *f.*

Алунúк, *m.* Alaunstein, *m.*

Алчóá, *f.* † *У.* Dürsten, *n.*

Алчу́щий, *a.* hungrig, *К.*; lungernd. *Не.* [d. Alumnen, *f.*

Алюмнáтик, *m.* Beisteuer für

*

Алюмнус, *m. pl.* -мни Alumnus, Seminarzögling, *m.* [Kälber.
Алюшки! *int.* Scheuchruf gegen
Амáн! *tatar. int.* des Beifalls: „bravo". [zin, *n.*
Амбáр, *m.* Niederlage, *f.* Maga-
Амбітний, *a.* ehrsüchtig, ehrgeizig.
Амбіция, *f.* Ehrgefühl, *n.* Ehrgeiz, *m.* [tar, *n.* 2) Kanzel, *f.*
Амбóна, *f.* Lesepult vor dem Al-
Амбрóсити, амврóзити, *v. n.* den Tag d. h. Ambros. feiern *Н.* 78. *Гл.* II. 42.
'Амінь, *m.* Amen; так ему бýде — dort wird sein Ende, sein Tod sein.
Аміяк, *Под.* амóніяк, *m.* Amoniak, *n.* [krugförmiges Fläschchen.
Амнýлка, *f.* Ampel, *f.* kleines
Амрóс, Омрóс, *m.* Ambrosius.
Амуніция, *f.* Munition, *f.* Schiessbedarf, *m.*
Аналітика, *f.* Analytik, *f.*
Аналітичний, *a.* analytisch, zergliedernd.
Анальóгія, *f.* Analogie, *f.* [lich.
Анальóгічний, *a.* analog, ähn-
Аналóй, *m.* Analogeion, Lesepult, *n.*
Анáрхія, *f.* Anarchie, *f.* [setzlos.
Анархічний, *a.* anarchisch, ge-
Анатéма, *f.* Fluch, Kirchenbann, *m.*
Анатемізувáти, *v. a.* mit dem Bann belegen.
Анатóмія, *f.* Anatomie, *f.*
Анатомічний, *a.* anatomisch.
Анáфтéма, анáхтéма, *f.* анафтéмский *a.* s. Анáтéма.
Анáция, *f.* *Гр.* V. 322 Noth, *f.*
Ан-бá! *int.* sieh da! *Ог.* 217.
Анбáр s. Амбáр. [Würgengel.
'Ангел, *m.* Engel, *m.* -губитель
'Ангелик, áнгелчик, *m. dim.* Engelein, *n.* У. [frau.
Ангелиця, *f.* engelgleiche Jung-
'Ангельский, *a.* engelhaft, englisch, Engel-. (*n.* s. Ангелик.
Ангелят, -лятко, ангелятко, -тка.
Ангіль, s. 'Ангел: він мягкóго áнгіля er ist weichen Herzens.
Англиєць, -йця, англиский, *m.* Engländer, *m.* [ländisch.
Англійский, *a.* englisch, engel-
Анґлія, *f.* *Ніс.* s. Анґлія.
Анґлиєць, -йця, анґлиский, *m.* s. Анґлієць.

Анґелянка, *f.* Engländerin, *f.*
Анґелянський, *a.* englisch *Ніс.*
'Анґлія, *f.* England, *n.* [wirten.
Андаґýвати ся, einander be-
Андарáк, *m.* *Ч.* VII. 439 Unterrock der Frauen aus gestreiftem Wollzeng.
Анде! *int.* sieh da! *Ог.* 217.
Андрій, Андрійко, *m.* Andreas.
Андріїв, *a.* des Andreas; — місяць Monat December (am 12. d. M. heil. Andr.)
Андріян, *m.* Adrian.
Андрóн, *m.* Andronicus; 2) андрóни, s. Мандрóни.
Андрýсь, Андрýнь, Андрýх, Андрýшко, *m.* Andreas.
Андрусівщина, *f.* Friedensvertrag zu Андрýсів im J. 1667 zwischen Polen u. Russland.
А не тó, geschweige denn, sonst nicht *Ог.* 209, 3; 2) а не тó, то — und falls nicht, so —. [anisum).
'Анис, *m.* Anis, *m.* (Pimpinella
'Анї, áни, *conj.* nicht, nicht einmal; áнї — áнї weder — noch; 2) áнїж nach Compar.: als, denn; 3) анї же *К.* nicht im Mindesten, ganz u. gar nicht.
Анкра, *f.* Ankerknoten, Haken, *m.* Klammer, *f.*
'Анна, Анниця, *f.* Anna.
Анничкий, *pl.* Tag- und Nachtkraut, *n.* blauer Wachtelweizen, *m.*
I. Анó! *int.* s. Анý!
II. 'Ано, *conj.* aber, sondern; анолéм nur aber *Ог.* 209. *Ніс.*
Анонїмний, *a.* anonym.
Анонїмність, -ности, *f.* Anonymität, Namenverschweigung, *f.*
Антáба, (*d.* антáбка), *f.* Handhabe, *f.* Oehr, *n.* Henkel, Bügel, *m.*
Антáл, (*d.* антáлок, -лка), *m.* Viertelfass, *n.* Tonne, *f.*
Анталюя, *m.* *Ч.* III. 23, e. Zaubermünze. [тáм.
Антáм, *adv.* *Гол.* III. 455. s. Он-
Антерéн, *m.* *Ф.* Art. Kleidungsstück der Suczawer Zigeuner.
'Антик, *m.* Antike, *f.*
Антиквáрня, *f.* Antiquariat, *n.*
Антимиис, *m.* geweihtes Messtuch auf d. Altare.
Антипа, *m.* Antypas. [*III.* II. 35.
Антипáпа, *m.* Gegenpapst, *m.*

I. Антйпка, (-пко) *m.* — безиймний Teufel, *m.*

II. Антйпка, *f.* Art Holz zu Pfeifenrohren verwendet. [geh. *Пс.*

Антинкóвий, *a.* zu антйпка II.

Антипáтия, *f.* Antipathie, *f.*

Антипатйчний, *a.* antipathisch.

Антиукраїнка, *f.* *Кн.* nicht national gesinntes Weib. [selgesang, *m.*

Антифóн, *m.* Antiphonos, Wech-

Антихрист, *m.* Antichrist, *m.*

Антиципáтка, *f.* Anticipationsschein, *m.* [lich, *K.*

Антйчний, *a.* antik, alterthüm-

Антíн, -óна, Антóсь, Антóх, Антóшко, *m.* Anton. [Antonie.

Антóнїя, Антонйна, Антóня *f.*

Антропоморфíчний, *a.* anthropomorphisch; -морфóваний *Пс.* personificiert.

А-нý, а-нýже, а-нýко, а-нýно, а-нýтко! *int.* auf! heda! frisch zu! nun denn. *Ог.* 166; 2) ану-йж? wie doch? wie denn? анýж мене покйне gesetzt nun den Fall, er verlässt mich unverhofft. [teufel, *m.* *Ос.* (62.) V. 81.

Анцйóолот, *m.* Wasser- u. Sumpf-

Анцихрйст, s. Антихрйст.

Анчóус, *m.* Anchovis-Sardelle, *f.*

Апарáт, *m.* s. Фелóн.

Анетйтний, *a.* appetitlich.

Апельсйн, *m.* Apfelsine, *f.* (Citrus aurantium sinensis).

Аподиктйчний, *a.* apodiktisch.

Апокалїптйчний, *a.* apokalyptisch. [stolbuch, *n.*

Апóстол, *m.* Apostel, *m.* 2) Apo-

Апостолóване, апостóльство, *n.* Verrichtung des Apostelamtes, Bekehrung, *f.* *ВБ.*

Апостóльский, *a.* apostolisch.

'Антйка, (*d.* антйчка), *f.* Apotheke, *f.*

Антйкар, *m.* Apotheker, *m.*

Антйкарка, антикарóва, *f.* Apothekerin, *f.*

Антикáрский, *a.* Apothekers-.

Антикáретво, *n.* Apothekerkunst, *f.* [zubereitet.

Антйчний, *a.* in d. Apotheke

'Араó, арабйн, *m.* Arabe, *f.*

Арáбія, *f.* Arabien, *n.*

Арáбка, *f.* Araberin, *f.*

Арáбский, *a.* arabisch.

Арáва, *f.* Schaar, *f.* Sippschaft, *f.* Rudel, *n.*

'Арак, *m.* Arak, Reisbranntwein, *m.*

Арáпин, s. Араó, *Ст.* [гáрóа, *pl.*

Арашí, *pl.* Deichselstangen bei d.

Арґáт, арґóт, *m.* *Ра.* II. Arbeiter in der тáфа, bei dem Fischfange am unteren Dniepr *Пот.* III. 15.; 2) obdachloser Landstreicher.

Арґатáр, *m.* Arbeitgeber (in dem арґáт), *m.* *Mi.* II. 89. [d. ap.) *Пс.*

Арґатáрка, *f.* Arbeitgeberin (in

Арґáтний, *a.* zum арґат geh.

Арґáтниця, *f.* Arbeiterin, *f.* (in d. ap.) [ґат verdingen, *Пс.*

Арґатувáти, *v. a.* sich zum ar-

Арéна, *f.* *Ш.* II. 184. Kampfplatz, Fechtboden, *m.*

Арéнда, *f.* Pacht, *f.* Pachtzins, *m.* 2)verpachtete Branntweinschenke, Wirtshaus, *n.* [Pachtjude; 2) Schenkwirt, *m.*

Арендáр, арендáтор, *m.* Pächter,

Арендáрка, *f.* des Schenkwirtes Frau; 2) Pächterin, *f.*

Арéнднний, *a.* Pacht-, *Под.*

Арендóване, *n.* das Pachten, Verpachten, *n.* [pachten.

Арендувáти, *v. a.* pachten, ver-

Аретíй, *m.* Widder, *m.* (aries).

'Арешт, *m*, Arrest, Beschlag, *m.* Haft, *f.* 2) Gefängnis, *n.*

Арештáнт, *m.* Arrestant, Verhafteter, Sträfling, *m.*

Арештáнтка, *f.* Arrestantin, *f.*

Арештóваний, *ptc.* *АД.* I. 208. ausgerüstet, s. Рештувáти; 2) arretirt, gefangen. [haften.

Арештувáти, *v. a.* arretieren, ver-

Аристократ, *m.* Aristokrat, *m.*

Аристократка, *f.* Aristokratin *f.*

Аристократйчний, *a.* aristokratisch.

Аристокрáцтво, *n.* Aristokratie, Magnatenherrschaft, *f.* *K.*

Аритмéтика, *f.* Arithmetik, *f.*

Аритметйчний, *a.* arithmetisch.

Аркáда, *f.* Bogenwölbung, *f.*

I. Аркáн, *m.* Art hucul. Tanz der Männer allein, *Ф.*

II. Аркáн, *m.* Schlinge, *f.* Strick, *m.* (um Pferde zu fangen).

'Аркуш, (*d.* аркýшик), *m.* папéру

Papierbogen, Bogen, *m.*; 2) óляхи Blechplatte,-tafel, *f.* 3) вáти ein Stück Watte; аркýшами bogenweise; 4) s. 'Артос, *Gr.* 16.

Аркушéвий, *a.* Bogen-, Folio.

Армáш, *m.* *Ф. Пр.* III. 117. Zigeunerhäuptling, *m.*?

'Армен, *m.* s. Армелúстий (віл).

Армéйский, *a.* Armee-.

Армелúстий, *a.* — віл weiss u. roth gestreift.

'Армія, *f.* Armee, *f.*

Армóване, *n.* Armirung, Rüstung, Bewaffnung. *f.* *Пс.* [sten.

Армувáти. *v. a.* armiren, ausrü-

Арнáут, арнáвт, *m.* Arnaute, *m.*

Арнáутка. *f.* Spät-Heidekorn, *n.* *Н.* 10.; 2) Art Weizen.

'Арнїка, *f.* Berg-Wohlverlei, *n.* (Arnica montana).

Арóмат, *m.* Geruch,-Gewürzstoff; 2) Wohlgeruch, Aroma, *n.*

Ароматúчний, *a.* aromatisch, wohlriechend, -duftend.

Артéль, s. Артїль.

Артерúальний, *a.* arteriell.

'Артизм, *m.* Kunstsinn *m.*

Артúкул, *m.* Artikel, Aufsatz, *m.* Abhandlung, *f.* 2) Norm, Satzung, *f.*

Артúст, *m.* Artist, Künstler, *m.*

Артистúчний, *a.* artistisch, künstlerisch.

Артúстка, *f.* Künstlerin, *f.* *Ш. л.*

Артїль, *f.* Gesellschaft, Association der Arbeiter, *bes.* der чумакúв, *f.* (*vgl.* Вáлка). [артїль.

Артїльщик, *m.* Mitgenoss einer

'Артос, áртус, *m.* geweihtes Osterbrod [ἄρτος].

Арýля, *f.* Arlberg; земля передарулáньска Vorarlberg, *m.*

'Арфа, *f.* Harfe, *f.*

Арфáр, *m.* Harfenspieler, *m.*

Арфáрка, *f.* *Фр.* Harfnerin *f.*

Арх- s. 'Архи-, архі-.

Архаїчний, *a.* archaistisch, *K.*

Архалýк, *m.* kurzer Sommerrock. *Пет.*

Архáни, *pl.* s. Орéани. *pl.*

'Архи-, áрхі-, Archi, Erz-, Ober Hohe-. [bischof, *m.*

Архиєрéй, *m.* Erzpriester; 2) Erz-

Архиєрéйство, *n.* архиєрéйщина, *f.* *Не.* Amt, *n.* Würde der архиєрей-en.

Архикнязь, *m.* Erzherzog, *m.*

Архимандрúчний, *a.* Archimandriten-.

Архистратúг, *m.* Oberfeldherr als Bein. der Erzengel Michaël u. Gabriel. [ἀρχιστρατηγός].

Архідїло, *n.* *Ф.* Meisterwerk, *n.*

Аршáк. *m.* аршакóм *adv.* im zahlreichen Gefolge, — їхати *vgl.* Вáлка.

Аршéник, *m.* Arsen, *n.* (arsenicum). [Meter.

Аршúн, *m.* Arschine, *f.* = 0·71142

Аршúнник, *m.* Ausschnitthändler, Ellenreiter, §. *m.* *Кн.*

Аря́! *int.* Ruf gegen Schweine, *Пс.*

Аря́н, *m.* sauere Ziegenmilch.

Аря́ниця, *f.* Fass für den арян *n.*

Асá! *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Асаýл, асаýленко etc. s. Осаул etc.

Ась-éк, es scheint. [Wohnsitz, *m.*

Асистóрия, *f.* *Пс.* Residenz, *f.*

Аскéт, *m.* Ascet, Strengfrommer, *m.*

Аскетúчний, *a.* ascetisch, strenggeistlich.

Аскéцтво, *n.* *K.* Ascetismus, *m.*

Асмодéй, *m.* Asmodi, Eheteufel, Dämon der Unkeuschheit, *m.*

Аспáч, *m.* Arbeiter auf Schiffen, *m.* *Mi.* II. 333.

'Аспис, *m.* kleiner eiserner Amboss zum Stiefelbeschlagen.

Астатúчний, *a.* astatisch. [*f.* (Aster).

'Астер, *m.* *pl.* áстри, Sternblume,

Ат, ать, *C.* I. 44 lassen's, vom „Dabei bewenden lassen" s. Най, нехáй Wgr. 130. [мáй *Зах.*

Атамáн, атамáньство. s. Ота-

Атáсь! *int.* Scheuchruf gegen Enten.

Атеістúчний. *a.* atheistisch.

Атерúнка. *f.* *Пс.* s. Красноперка.

'Атлас, *m.* Atlas, *m.* (Seidenzeug).

Атласóвий. *a.* Atlas-, atlasartig.

Атмосферúчний, атмосфéрний, *a.* *Пол.* atmosphärisch, Luft-.

Атó. *conj.* denn *C.* I. 13; 2) sonst *K.*: 3) und dazu, auch, nunmehr *M.* II. 13; а то ще in der Folge, hernach; 4) атóж? атóж нї? warum denn nicht? wie anders denn? ja wohl, ja so, ja. (*vgl.* атóж). *Кн.* 72; 5) *C.* I. 317. warum nicht gar? nein, mit nichten.

Атóмець, -мця, *m.* *Ф.* kleinstes Atóмний, *a.* Atom-. [Atom.
Атпрýсь! *int.* Scheuchruf gegen Katzen.
'Атра, *f.* *Пс.* s. Невíстка.
Атрáмент, *m.* Tinte, *f.* [petenz, *f.*
Атрибýция, *f.* Attribution, Com-
'Аул, *m.* tatarische Hütte.
'Афини, *pl.* s. 'Яфини.
Афтéмний, *a.* — день ewig verfluchter Tag *Ф.* *Пр.* V. 217.
Ах! *int.* ach! oh!
Ахинéя, *f.* *gr.* s. Дурийця.
'Ахкати, *v.* *a.* seufzen, stöhnen.
Аць, in Vrbdg: аць штúри nur vier, nur etliche.
Аці́ба! *int.* Scheuchruf gegen Hunde.
Ацю́! *int.* s. Асá!

I. Ач! *int.* = бач! sich da! da! *IГ.* schau!
II. Ач, *adv.* *Л. гр.* 135 s. Аць. nur.
III. Ач, *conj.* *Гол.* III. 545 s. Аць. áце; ачéй, ачéйже *У.* vielleicht; -не doch wohl nicht? *Ог.* 215.
Ачхúй! *int.* vom Geräusch beim Niesen.
Аць, áць-óи. (áце óи) *conj.* wenn, falls, *Гол.* III. 438. 450. *Ог.* 213, 10.
Ая́, аякже, bejah. Partik. ja, so ist es; 2) warum nicht gar?
Ая́й! *int.* der Furcht.
Ая́йкало, *m.* der „аяй" ausstösst, der Furchtsame, *Шй.*
Ая́кати, *v.* *a.* „ja" sagen, bejahen, bestätigen.

Б.

Б, zweiter Buchstabe (Бýки).
I. -б = — би als Bestandtheil des Conjunctivus (Conditionalis): бýлиб = бýли би sie wären; 2) би. б' auf dass, damit; angehängt an Partikeln z. B. коб' (кобúй). гдеб' (гдéби). щоб' (щобúй) *Ог.* 212. 9. [128. *Ог.* 56.
II. 'Б=об, о, *praep.* б'лавку *Зап.* II.
I. Ба, ja, ja so. (*vgl.* абáж. атóж wie nun?); aha! freilich, allerdings; 2) ja sogar; 3) ба и тáк nun eben, aber auch so; 4) da aber; 5) ба-ле, ще и — *Мх.* ja, aber noch dies; 6) отúм бо й ба! *III.* II. 153 warum nicht gar! 7) ба-ба! o dass doch! 8) ба! s. Гáй *Кч.* 96; 9) ба (й) s. Та *Гол.* II. 29. *Пом.* III. 57 s. Бай III.
II. Ба, *Не. Пр.* XII. 608 = бач, бáчиш. чи ти ба? *Ст.*
Бáба, *f.* altes Weib, Vetel, *n.* 2) Weib niedrigen Standes; 3) Grossmutter; 4) Hebamme, *f.* 5) * feige Memme; 6) Babe, eine Art hochgebackener Osterkuchen, Topfkuchen, *m.*; 7) Lamme, *f.*; Rammklotz, Rammbär, *m.*; 8) Plutzerbirne, *f.*; 9) Schneemann, *m.*; 10) Kropfgans, *f.* (Pelecanus onocrotalus); 11) ціна́ — Art Knabenspiel; 12) *pl.* Бáби Siebengestirn, *n.* Plejaden, *pl.*; 13) alte steinerne Mäler in Südrussl.; 14) Art Weisschwämme; 15) Doppelschwaden, *m.*
Бабáйка, *f.* *Не.* Ruder, *n.* [mota).
Бабáк, *m.* Murmelthier, *n.* (Mus mar-
Бабáх! *int.* s. Бубýх.
Бабáхнути, *v.* *n.* jäh stürzen.
Бабéць, -óця́. *m.* s. Бабíок.
Бабéшки, *pl.* s. Бебéхи, *Шй.*
Бáбин, *a.* des alten Weibes; 2) der Grossmutter; * -а дочка́ verhätscheltes Töchterchen; -е лíто Altweibersommer; -і черéда *Не.* (*Вис.*) 28. Sümpfe, *pl.* -вéчер s. Щéдрий в. wann die Weiber щедрýють. -ени Kebskind, *n.* Bastard, *m.*
Бáбинець, -нця, *m.* Vorhalle, Vorlaube, *f.* in d. Kirche eingangs wo der Ort für Weiber bestimmt ist; (*opp.* чоловíчник.) [menkunst verrichten.
Бáбити, бабувáти, *v.* *a.* Hebam-
Бáбиця, *f.* s. Бáба; 2) Steinkraut, *n.* (Alyssum campestre); 3) Art Krankheit. *Мог. Сх.* 56. [Стрекóза.
Бáбич, *m.* s. Бабíй; Männchen der
Бабúшник, *m.* Graukresse, *f.* (Berteroa incana). [ling, *m.*
Бабíй, *m.* Weibernarr; 2) Weich-
Бабíти *v.n.* weichlich, feige Memme werden *КУ.*
Бáбка, *f.* *dim.* s. Бáба; 2) Wegebreit, *n.* (Plantago); 3) Dengeleisen,

n. Dengelstock, *m.*; 4) mehrere Fischarten mit abgeplattetem Kopf. *Пет.*

Бабковáті, *pl.* Wegerichartige (Plantagineae).

Бáбляти ся, s. Бáбрати ся.

Бабúк, *m.* (*d.* бабúчок), *m.* Topf, (Form) zum Backen der бабú (Topfenkuchen), *m.*

Бабúя, *f. coll.* das Weibervolk.

Бабóдýр, бабóлýн *Шй*, *m.* Weibernarr, *m.* *Лесн.*

Бáбрати. *v. a.* besudeln; 2) -ся krabbeln, wühlen; hineinpfuschen, в чім.

Бабрýн, *m.* бабрýнка, бабрúська, *f.* Marienkäfer, *m.* Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella).

Бабéкúй, *a.* zum (alten) Weibe geh., weibisch; -е лúто s. Бáбине л.

Бáбетво, *n.* s. Бабúя, *Кч.* 238.

Бабýнечка, бабýня, бабýся, *f.* s. Бáба 3); Mütterchen, *n.*

Бабчáр, *m.* Holzklötzchen, worein das Dengeleisen eingeschlagen wird, *n.*

Бáбчика, *f.* s. Бáбка 1) *У.*

Бáбчин, *a.* *Wgr.* 52. s. Бáбин.

Бáбчити ся, s. Зобáбчити ся.

Бабчýк, *m.* rothe Zwergmandel, (Amygdalus nanna).

Бабóк, *m.* Groppe, *f.* (Cottus).

Бáбячий, *a.* den Weibern geh., weibisch.

Бáвина, *f.* s. Бáвна.

Бáвити, *v. a.* unterhalten, e götzen; warten (das Kind); 2) aufhalten, hindern; -ся sich unterhalten, s. amüsieren; spielen, tändeln; 2) sich aufhalten, verweilen, weilen.

I. Бáвка, *f.* s. Зáбавка.

II. Бáвка, *f.* s. Бáлка I.

Бáвна, *f.* s. Бавóвна.

Бáвний, *a.* aufhaltsam, viel Zeit fordernd, zeitraubend; 2) zaudernd; *mürrisch. *Пет.* [sam, *Лесн.*

Бáвно, *adv.* saumselig, säumig, lang-

Бáвниця, бáвничка, *f.* Kopfbinde, *f.*

Бавóвна, *f.* Baumwolle, *f.*

Бавóвник, *m.* Baumwollenstande, *f.* (Gossypium). [webe.

Бавовнянка, *f.* baumwollenes Ge-

Бавовняний, *a.* baumwollen-.

Бавýна, s. Бавóвна. [*Пар.*

I. Бáга, *f.* Begierde, Sehnsucht, *f.*

II. Бáга, *f.* Welle, *f.*

Багабáч, *m.* puddingähnliches Gebäck (штрýдель).

Багáн, *m.* *Не* s. Возúло.

Багатарéва, *a. f.* *P.* II. 148 багатúрша, *f.* Frau eines Helden, *f.* 2) Heldenweib, *n.*

Багáте, *n.* angeschürtes Feuer.

Багатéнний, *a.* überaus reich, *Ру.*

Багáти, *v. a.* *W.* s. Забагáти, бажáти *Пет.* [329.

Багатúр, *m.* reicher Mensch *Ш.* I.

Багатúрка, *f.* reiche Frau, *Піс.*

Багáтьмо, *n.* Menge, *f.* *Мі.* II. 233.

Багáто (богáто), *d.* багáтенько, *adv.* reichlich, viel; 2) wie viel?

Багатолíчний, a. vielzählig, zahlreich, *Піс.* [Anzahl, *Піс.*

Багатолíчність, -ости, *f.* grosse

Багáцько, багáцьо, s. Багáто.

Багівнúцї, *pl.* Najaden, (Najadeae), Fluviales *B.*

Багалáй, *m. pl.* напáли багалаї überkam Faulheit; (*vgl.* *Лéжнї*). *АГ.* 161; -бúти faullenzen.

Багалúвний, *a.* faul, träge, *Піс.*

Бáгна, *f.* *N. e.* Berges.

Багнúстний, *a.* sumpfig, kothig *Лесн.* [*m.* *Ш.* II. 20.

Багнúще, *n.* Sumpf, Moorgrund,

Багнíтка, *f.* Kätzchen, *n.* (amentum), *B.* [(Juliflorae).

Багнїткóві, *pl.* Kätzchenblüthler

Багнїтувáти, *v. a.* *K.* vernichten, vertilgen (?).

Багнó, *n.* Sumpf, Morast, *m.*

Багновáтий, *a.* sumpfig, Sumpf-.

Багновúця, *f.* s. Багнó.

Багнóвище, *n.* Sumpfgrund, *m.* *B.*

Багнýлька, *f.* Udore, *f.* (Udora accidentalis). *Пет.*

Багнюка, *f.* *aug.* s. Багнó, Калюжа.

Багнявúй, -нúший *a.* morastig, sumpfig.

Багнúчка, *f.* Sumpfboden, *m.*

Баговúна, *f.* баговúння, *n. coll.* Schleimling, *m.* Zitterolge, *f.* (Nostoc commune, Tremella nostoc); -зелéне grüne Wasserpflanzen, Tang, *m.*

Баговиновáті, *pl.* Gallertlange, *pl.* (Nostochineae).

Багóнка, *f.* *Гн.* 57. Pfütze, *f.*

I. Бáгор, *m.* *instr.* багрóм *Ф.* Purpur, *m.* Purpurfarbe, *f.* Purpurroth, *n.* *КУ.*

II. Бáгор, *m. pl.* бáгри Radfelge, *f.* 2) Fischerziehhacken, *m.* [Scharlach, *m.*
Багрéць, *m. М.* III. 81 Purpur,
Багрúвий, багрúй, *a.* braunroth.
Багрúна, *f.* Sumpf, *m.* quellige Stelle *Пет.*; 3) amerikan. Nachtschatten, *m.* (Phytolacca decandra).
Багринíти, *v. n.* purpurroth gefärbt sein *Мл.*
Багрúти, *v. a.* purpurroth färben.
Багрíй, *m.* dunkel braunrother Ochs.
Багрíнь, *f.* Purpurroth, *n. Ст.*
Багровéць, -вця́, *m.* Wiesenknopf, m. (Sanguisorba officinalis) *Пет.*
Багрóвий, *a.* purpurroth.
Багрóвище, *n.* Stange am Hacken: бáгор 2), *f.* [purbraun, *B.*
Багровобрунáтний, *a.* pur-
Багрýля, *f.* Art purpurrother früher Pflaumen.
Бáгря, *f.* dunkel braunrothe Kuh.
Багрянéць, -нця́, *m.* s. Багрéць; 2) s. Обáрінок.
Бáгряний, *a.* purpurn.
Багрянка, *f.* Kieferharz, *n.* 2) -широкоýста weitmündige Purpurschnecke, (Purpura patula).
Багýл, *m.* Pack. *n.* Ballen, *m. Пс.*
Багýльник, багýн, *m.* s. Бреду-
Багчúй, багтúй s. Багáти. [лéць.
Бáґа, *f.* Schmergel, Tabaksschmadder, *m.* Tunche, *f.*
Бáґари, *pl.* breiter Riemengürtel.
Баґáнча, *f. pl.* Bärlatschen, *pl.*
Бáґнет, *m.* баґничáйка, *f.* Bajonett, *n.* [sehen *T.*
Баґнéтний, *a.* mit Bajonett ver-
Баґóнчі, *pl.* Art Schuhe.
Бадá, *f.* Hindernis, *n. Пс.*
Бадайдáк, *m.* (?) *Ос.* (61) XI. 32.
Бадúле, бадилó, *n.* бадилúна, *f.* Stengel, *m.* (caulis). [minutus).
Бадилáрка, *f.* Zwergmaus, *f.* (Mus
Бáдїка, (*d.* бáдїчко), *m.* Benennung eines an Jahren älteren Mannes, Bruders u. A. (bei d. Huzulen). *Пет.*, Hauswirt, *m.*
Бадýти, *v. a.* stossen, *C.* I. 235.
Бадóня, *f.* Tiefe im Wasser, *f.* Höhle, *f.* Loch im Grund eines Gewässers, *n.*
Бадьорúстий, бадьóрний, *a.* rasch, flink; 2) geckenhaft.
Бадьóрити ся, sich geckenhaft benehmen, s. spreizen.

Бадáга, *f.* Flusswasserschwamm, *m.* (Spongilla), *Пет.*
Баéвий, *a.* aus Boi (einer Art locker gewebtes sehr haariges Wollzeug).
Баéня, *f. У.* s. Ворóжка.
Бáжане, *n.* Wunsch, *m.* Begehren, Trachten, *n.*
Бажáнт, *m.* Fasan, m.
Бажáти, *v. a.* wünschen, begehren, begierig sein.
Бажúти, *v. a. Гол.* I. 159 [бáжу, -жиш, -жить], begehren, lechzen; бáжить ся *impers. Н.* 54 s. Забагáє ся.
Бажíти, *v. a.* s. Бажáти.
Бажний, *a.* begehrlich, begierig, sehnsüchtig, *Пар.*
Базь-бáзь! *int.* Lockruf für Schafe.
Бáза, *f. Др. с.* 356 s. Хлїв.
Базалýче, *n. Шй.* Gerümpel, *n.*
Базáр, *m.* Bazar, Marktplatz, *m.* 2) Jahrmarkt, *m.* Messe, *f. М.* I. 115; * 3)—людúй *Ш.* II. 51 e. Menge Leute.
Базарúнок, (бáсар-), -нка, *m.* Marktwaare, *f.* Geschenk vom Markte, *n.*
Базарúско, *n.* Platz eines бáзар; 2) Dorfplatz, Anger, *m.* [вáти.
Базаруватн, *v. a.* s. Ярмарку-
Базарчýк, *m.* zum бáзар geh.
Базúч, *m.* s. Базїкало.
Бáзї, *pl.* Launen, Grillen, *pl. f.*
Базїкало, *m.* Plauderer, *m.*
Базїкати, *v. a.* plaudern, plauschen.
Базїчний, *f.* Plauderei, *f.* Geplauder, *n.* Plausch, *m.*
Бáзька, *f.* s. Багнїтка.
Базький, *a.* wollig, flaumig, *Пет.*
Базúк, *m.* базúче, *n.* Hollundergesträuch, *n.* [Lämmchen, *n. Пет.*
Бáзя, *f.* s. Бáзька; 2) Schäfchen,
I. Бай, *m.* Märchenerzähler, *m.* 2) *pl.* s. Бог зéмний. [лювáти ся etc.
II. Бай, бáювати ся s. Баль, бá-
III. Бай, (= бá и), *conj.* und auch, und so auch, und dazu; (s. Ба = та(и)); бá й ще що не стáло es fehlte noch, warum nicht gar!? 2) aber.
Байбáк, *m.* s. Бабáк.
Байбáра, *f.* Stock, *m.* Stange; Peitsche, *f. Лем.*
Байбарáк, *m.* weibl. Oberkleid, *n. Ш.* I. 374. kurzer Oberrock der Huzulen, *Пет.* [selbstsüchtiges Privatleben.
Байбáцтво, *n. Кн. Пр.* VIII. 10.

Байбірство, *n.* s. Знахірство (до худоби) s. Бай I. 2).

Байда, *f.* grosser Brotschnitt.

I. Байдак, *m.* einmastiges Fahrzeug, Barke, *f.* Boot, *n.*

II. Байдак, *m.* freier Platz.

Байдара, *f.* *Ш.* I. 239 Boot mit Seehundsfell bedeckt, *n.*

Байдачний, *a.* Schiff-, мли́н (*f.* *С.* II. 116) s. Байда́чник.

Байдачник, *m.* Schiffmühle, *f.*

Байдачок, -чка́, *m.* бороздатий gefurchte Käferschnecke, *f.* (Chiton tulcatus). [plauschen.

Байдиґи плести albernes Zeug

Байдик, *m. pl.* бо́йдики бо́йти müssig sich herumtreiben, faulenzen. [бо́йти.

Байдикувати, *v. n.* s. бо́йдики

Байдрак чортополох *m.* Eselsdistel, Krebsdistel, *f.* (Onopordon acanthium). [tia arvensis).

Байдрачка, *f.* Sternkopf, *m.* (Knau-

Байдуже, байдуженьки, байдужливо, *adv.* gleichgiltig; *compar.* байдужійше *Ш.* I. 274.

Байдужість, -ости, -ости, *f.* *Пс.* Gleichgiltigkeit, *f.* [дуже.

Байдужки, *als pl. adv.* s. Бай-

Байдужливий, *a.* gleichgiltig, theilnahmslos *М.* III. 105. [stoff (s. Бая).

I. Байка, *f.* *М.* II. 77 Art Kleider-

II. Байка, *f.* Märchen, *n.* Fabel, *f.*

Байкар, *m.* Märchenzähler, *m.*

Байкий, *a.* *Лесн.* s. Говірний.

Байкінниця, *f.* Märchenbuch, *n.*

Байковий, *a.* s. Баєвий. [*Пс.*

I. Байла, бо́йло, *m.* Wahrsager, *m.* s. Бай I. 2).

II. Байла, *m. f.* s. Шутий, *Пет.*

Байлаш, *m.* Versuch, *m.* Probe, *f.*

Байлайчити, байлувати, *v. a.* versuchen, probieren. [чувати.

Байлувати, *v. a.* *Рч.* 113 s. Би-

Баймуд, *m.* Tölpel, Lümmel, *m.*

Байно (= ба-йно), s. Ба 1); або́ж, ай *Ог.* 158, 1.

Байорок, -рка, *m.* Fadengold, *n.* 2) grobe mit Draht umsponnene Saite.

I. Байрак, *m.* Waldthal, *n.* Waldschlucht, *f.* Gehölz, *n.* 2) Niederung vom Gesträuch bewachsen, *f.* 3) *coll.* geschnittene Holzruthen, *К.* „Хата" 198 *Зах.*

II. Байрак, *m.* tscherkessisches Sattelzeug.

III. Байрак, *m.* grosser Schäferhund.

Байса, *pl.* s. Балаки.

Байсаміна, бо́льсаміна, *f.* Balsamine, *f.* [cher Sohn.

Байструк, *m.* Bastard, uneheli-

Байстручка, *f.* uneheliche Tochter.

Байстрй, -яти, *n.* uneheliches Kind.

Байтала, *m. f.* dummer Kerl, Tropf, Bengel, *m.* [bengelhaft, plump.

Байталовати́й, *a.* ungeschickt,

Бак, *conj.* doch wohl, nun *К. ч.* 139.; doch, *Лесн.* s. Пак, *Пет.*

Бакай, *m.* Loch im Sumpfe, *n.* *Шй.*

Бакаль, *m.* s. Озеро *У.* II. 256.

Бакалійщик, *m.* Verkäufer von бакалія, *m.* [keiten *pl. f.*

Бакалїя, *f.* *С.* Leckereien, Süssig-

Бакаляр, *m.* Volksschullehrer, *m.* („baccа laureatus").

Бакаярство, *n.* Schullehreramt *n.*

Бакан, *m.* rothe Cochenillfarbe.

Бакати, *v. n.* на щось die Schuld auf etw. wälzen. [ба-я-ти].

Бакн, *pl.* сьвітити кому́ — jmdm sehr schmeicheln, Augendiener sein; заби́ти кому́ — jmden übertölpeln, berücken, bethören.

Бакир, на бакир *adv.* schief, auf die Backe, auf einer Seite (von d. Kopfbedeckung); * пішло́ на б. ist zum Verfall gekommen.

Бакляга, *f.* s. Бокляг.

Баклажани, *pl.* s. Помідори.

Бакляи, *m.* Wasserrabe, Scharbe, *m.* (Carbo cormeranus); *Мор.*; 2) Haliaeus carbo, *Пет.*

Бакуші бо́йти s. Бо́йдики б. *Зах.*

Бакоеьвіт, *m.* Schmeichler, Augendiener, Gleissner, *m.*

Бакун, *m.* starker gemeiner Tabak.

Бакуняр, *m.* Schmuggler des бакуни, *m.*

Бакша, *f.* s. Баштан. [tierkugel, *f.*

I. Бал, *m.* *Пс.* *Пр.* VI. 294 Ballo-

II. Бал, баль, *m.* Ball, *m.*

III. Бал, *m.* Gerede, Geplärr, *n.* Faselei, Fabel, *f.* *II.* бали точити *Кн.* Allotrien treiben, die Zeit vergeuden.

Бала, *m.* Bengel, *m.*

Балабайка, *f.* Art Instrument, Schellen, *pl.* *P.* I. 18.

Балабáн, *m. pl.* Art Krapfen, *Кух.* 2) сóжіл — Art Jagdfalke, *m.* (Falco laniarius).

Балабáньский, *a. Н.* 165 вус— eines Eisenfressers, Bramarbas-. [widder.

Балабíй! *int.* Lockruf für den Stamm-

Балабóлька, *f.* бaлaбóнчик, *m.* kleine Trommel, Schelle, *f.*

Балабýрка, *f.* s. Мандибýрка *Гол.* I. 199. [kleines Laib Brot.

Балабýх, бaлaбýшок, -шка, *m.*

Балагáн, *m.* Barake, Bude auf Jahrmärkten, *f.* *Мак.*

Балагýр, *m.* Spassmacher, Possenreisser, *m.*; 2) Märchenerzähler, *m.*

Балагýрити, *v. a.* Spässe treiben, lustige Dinge zum Besten geben.

Балагýрний, *a.* -а годúна *Ко.* 64 spasshaft, lustig.

Балаґýла, *m.* jüdischer: 1) Reisewagen; 2) Fuhrmann, *m.*

Балáй, на галáй на — aufs Gerathewohl, blindhin u. schnell, stracks.

Балáкайло, *m.* *К.* Schwätzer, Plauscher, *m.*

Балáканка, *f.* Geplauder, *n.* Partie Plausch, *f.* [schen.

Балáкати, *v. a.* plaudern, plau-

Балáки, *pl.* *Ч.* III. 46 leeres Geschwätz, leere Formel, Plausch, *m.*

Балакайвний, *a.* plauderhaft, gesprächig, geschwätzig.

Балакий, *f.* s. Балáки. [leutselig.

Балакýчий, *a.* *Кух.* gesprächig,

Балáмкати, *v. a.* frei hin u. her bewegen; -ся frei hängen u. schwingen.

I. Баламýт, *m.* Futtersack, *m.* 2) s. Скýмóрия. *Не.* [führer, *m.*

II. Баламýт, *m.* Betrüger, Ver-

Баламýтити, *v. a.* irre führen, verführen, verwirren; faseln, schwindeln.

Баламýтка, *f.* Verführerin, *f.* 2) Branntwein, worin Tabak eingeweicht wurde, *m.* [irre führend.

Баламýтний, *a.* verworren, confus,

Балáндá, *m.* langsamer, unbeholfener Mensch; 2) fader Plauscher.

Балáндати, *v. a.* s. Балáмкати.

Баландíти, *v. a.* plaudern, *Мк.*

Балáнцї, *pl.* müssige Streiche, *Кн.*

Балаєнин, -она, *m.* *N. c.* Nebenfl. des Чéремош чóрний; 2) N. der entspr. Ортóнина.

Баласýри, *pl.* Glas-Ohrringe *pl. f.*

Балафýт, *m.* s. Ручник. [kleid *n.*

Балахóн, *m.* Art weibl. Sommer-

Балáчка. *f.* Geplauder, Gerede, Gerücht, *n.* *Др. с.* 229.

Балвáн, s. Болвáн.

Бáлда, *f.* s. Бáлта II.

Балéрка, *f.* Ort u. Gerüst wo Bretter gesägt werden.

Балéтник, *m.* Balletmeister, *m.*

Балéтниця, *f.* Ballerine, *f.*

Бáлець, -лця, *m.* Kopftuch der Frauen, *n.* *Гол.* III. 321. *ZP.* I. 115. *Пет.* 2) Hochzeitsbrod im Hause der Braut, *n.* s. Коровáй, *Гол.* III. 369. 395.

Балúґа, s. Белéґа.

Бáлище, *n.* Ort wo eine бáлка früher war.

Бáлїя, *f.* Waschtrog, *m.*

I. Бáлка, *f.* Niederung, *f.* Thal in d. Steppe, *n.*

II. Бáлка, *f.* *Левч.* s. Бáльок.

Бáлмує, *m.* *etw.* ungehörig Dichtes, (v. Speisen); побúти на — tüchtig zusammenschlagen; * gräulich misshandeln.

Бáлмуш, s. Бáмуш. [

Бáльний, *a.* *Не.* s. Бальовúй.

Бáльо, *m.* in d. Kinderspr. s. Бýбник; 2) *übpt.* Geschenk.

Бальовáти ся, Tanzfeste mitfeiern, Tanzbälle besuchen.

Бальовúй, *a.* Ball-, ballmässig.

Балóвниця, *f.* *Н.* 179. verzogenes, verhätscheltes Töchterchen, Favoritin, *f.* [Ungezogenheit, *f.* *Левч.*

Балóвний, *f.* бaлoвствó, *n.* Unart,

Бáльок, -лька, *m.* Balken, m.

Балóвéць, -вцú, Art zusammengedreheter, schwacher Tabak. [hung, *f.*

Бáлощі, *pl.* Verzärtelung, Verzie-

Бальсáмник, -мировéць, *m.* Weihrauch aus Bosswellia serrata (*od.* floribunda), *m.* [lachen, *pl.* *Gr.* 16.

I. Бáлта, *f.* s. Болóто; *pl.* Koth-

II. Бáлта, бaлтúна, *f.* s. Тóпір, топорéць. [*m.* Gastmahl, *n.* 2) s. Бáлощі.

Балувáне, *n.* *Ч.* III. 5 Schmaus,

Балтаґóн, *N. c.* полонúна.

Балувáти, *v. n.* Schmaushalten, *Нів.*; 2) s. Пестúти *Пр.* II. 210; чим sich womit stets abgeben.

Балутабéньки, *pl.* *s.* Балáки.

Балúки, *pl.* s. Балáки.

*

Баляндра́ен. *pl. Ко.* 13 s. Бала́ки.
Баляндра́ешик. *m.* Spassmacher, Spassvogel, *m. Ки.* 128.
Баля́р, *m. Сб.* I. 308 s. Сокирник.
Ба́ляє, *m.* s. Шум.
Баля́ен. *pl.* Geländer, *n. Не.*; 2) Schnörkel, *pl.*; 3) * — точи́ти Narrenpossen treiben, *Пет.*
Баляєсува́ти, *v. n.* ausgelassen froh sein, Spässe treiben.
Бам! бам! бам-бала́м! *int.* vom Klingeln u. Läuten.
Бамбала́ти, *v. n.* vom schwachen Geläute der Dorfglocken, *Фр.*
Бамбу́лька, *f.* Bläschen, *n.* 2) Zitternadel, *f. Пет.*
Бамбульо́чник, *m.* — водяни́й Aldrovanda vesiculosa *B.*
Бамбура́, *m. f.* grosses. grobes Ding.
Ба́мкати, *v. a.* klingeln, läuten; 2) schwingen.
Ба́муш, s. Ба́нуш.
Бан, *m.* Art Wasserlilie.
Бана́, *f.* Sehnsucht, *f.* Weh, Heimweh, *n. Зар.* [dummes Zeug.
Бананю́ки, *pl.* Albernheiten, *pl.*
Ба́нан, *m.* ра́йский Paradiesfeige, Adamsapfel, Banane, *f.* (Musa paradisiaca).
Ба́нда, *f.* Bande, Schaar, *f.* 2) Musikbande, *f.*
Бандажува́ти, *v. a.* bandagiren, Verband anlegen, verbinden.
Бандала́, *f.* grosse schwarze Stangenbohnen.
Бандз, *m.* s. Бу́льба. [beiten.
Бандикува́ти, *v. n.* langsam ar-
Бандо́ля, *f.* Reimwort zu до́ля: böses Schicksal *Н.* 36.
Ба́ндор, *m.* Anführer einer Bande, *m.*
Банду́р, *m.* Schenkwirt; Kuppler, *m. Шй.*
Банду́ра, (*d.* банду́рка) Ziter, Laute, Mandora, *f.* 2) Bengel, Lümmel, m.
Банду́рист, *m.* Sänger u. Spieler auf der банду́ра.
Банду́рка, *f.* Gattin eines банду́р; Bordellhälterin, *f. Шй.*
Банду́рний, *a.* zur банду́ра 1) geh., Ziter-.
Ба́ники, *pl.* gebratene пирогі́.
Бани́та, der in Bann Erklärte, Geächtete *К.* [baden, ausbrühen.
Ба́нити, *v. a. Др. с.* 356 waschen,
Банїтувати ро́зумом, s. Баламу́тити.
Ба́нка, *f.* Guldenbanknote, *f.*
Ба́нька, *f.* jedes kleine bauchige (gew. steinerne) Gefäss, kleiner Krug; 2) Schröpfkopf, *m.* 3) Wasser- od. Seifenblase; 4) halbe дїлє́тка; 5) * *pl.* Augen, — пи́тріщити die A. aufreissen, sich vergaffen. [glotzenden Augen.
Банька́тий, *a.* банька́ч, *m.* mit
Банкі́вка, *f.* Banknote, *f.*
Баньова́тий, *a.* Blasen- *Пол.*
Банкове́ць, -вця́, банкови́к, *m.* Theilnehmer an e. Bankinstitute, *T.*
Банко́вий, *a.* zu e. Bankinstitute geh., Bank-. [sen, *n. T.*
Банко́вієть, -оети, *f.* Bankwe-
Банкротува́ти, *v. a.* bankrottiren, Bankrott machen. [Fallirte.
Ба́нкру́т, *m.* Bankrottirer, der
Банкру́тетво, *n.* Bankrott, *m.* Falliment, *n.* [sehnsüchtig.
Банли́вий, *a. Вах.* wehmüthig,
Ба́нність, -ости, *f.* Sehnsucht, Wehmuth, *f.*
Ба́нно, *adv.* sehnsuchtsvoll, sehwermüthig; мені́ б. ich sehne mich mit Herzeleid nach etw. за чимо́ель.
Бано́ване, *n.* Sehnsucht, Wehmuth, *f.* das Sehnen.
Ба́ньский, *a.* Salinen-.
Ба́нство, *n. Ст.* Verwaltungsbezirk eines Ban, *m.*
Бант, *m. Ст.* Schlupfe, *f.*
Ба́нта, банти́на, *f.* Bandholz, Querholz je zwei Dachsparren verbindend; 2) *pl.* Hühnersteige, *f.* 3) *Ос.* (61) VI. 36 s. Вергу́н.
Бантува́ти, *v. a.* Querbäuder anschlagen; 2) stören; anstossen, stöbern.
Банува́ти, *v. n.* за чим sich nach etw. mit Herzeleid sehnen; sich grämen, traurig sein; за до́мом Heimweh haben; на го́лову Kopfweh haben.
Ба́нуш, *m.* Kukurutzpolenta auf Rahm gekocht, *f.*
Ба́ня, *f.* etw. Bauchiges: eine Kuppel, ein Gefäss; 2) warmes Bad; Badestube, *f.*; 3) Saline, Salzsiederei, *f.* Salzwerk, *n.*
Баня́, -ня́ти, *n.* s. Зо́ваня́.
Баня́к, (*d.* банно́к) eiserner Topf.
Баня́є, *m. КУ.* I. 194 s. Знахар.
Баня́та, *pl.* Ба́ники.

Бар, *m.* feuchter Ort zwischen zwei Hügeln.

Бараба́н, s. Тараба́н.

Бараба́нний, *a.* Trommel-; -а бо-лонка Trommelfell, *n.*

Бараббо́лиско, *n.* Feld, wo Kartoffeln angebaut waren.

Бараббо́лька, *f.* Knospenzwiebel, *f.* Wurzelknöllchen, *n.* *B.*

Бараболь ча́к, *m.* Feigwurz, *f.* Warzen-, Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus ficaria).

Бараббо́ля, барббо́ля, бараби́ль, бараби́н, бараббо́ня, *f.* s. Бу́льба.

Бара́к, *m.* Baracke, Bretterhütte, *f.*

Бараліжний, *a.* lose, frei, müssig.

Бара́н, *m.* Widder, *m.* на бара́на взяти s. На корко́ші; 2) Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus); 3) *pl.* бараші́ Sturzwellen, *f.*; 4) Wehrpfähle, *m. pl.*; 5) Schafpelz, *n.* [2) Widderdieb, *m.*

Барана́р (-ня́р), *m* Widderhändler;

Баране́ць, -нця́, *m. dim.* s. Бара́н; 2) Bärlapp, *m.* (Lycopodium complanatum).

Бараня́на, (*d.* бараня́нка), *f.* Schöpsenfleisch, *n.* [pelz, *f.*

Бараня́ця, *f.* Fussdecke aus Schaf-

Бара́нїй, *a.* Schöpsen-, -нї ро́ги, *pl.* Art essbarer Schwämme.

Баранї́ти, *v. n.* о́чи — glotzen.

Баранкова́тїти, *v. n.* sich verdrehen, runzlig, kraus werden.

Бара́нник, *m.* Widderhirt, *m.*

Баранча́, бараня́, -я́ти, *n.* männliches Lamm.

Бара́нчик, *m. dim.* s. Баранча́; 2) Stiel der Kürbisfrucht, *m.*; 3) weibl. Schamglied, *n.* 4) Moorschnepfe, *f.* (Scolopax gallinula); 5) *pl.* Schlüsselblume, *f.* (Primula).

Баранчу́к, *m. aug.* s. Баране́ць 1).

Бараня́чий, *a.* s. бара́нїй.

Бараня́чка, *f.* Keulenschwamm, Ziegenbart, *m.* (Clavaria flava).

Барасу́лї, *pl.* Art grössere gelbe Korallen.

Барахта́ти ся, sich herumwälzen (im Wasser); 2) * sich heftig sträuben, s. spreizen.

Бара́шка, *f. gew. pl.* Haarlocke, *f.* *Не.* *n.* 137 s. Дрібо́нїцї; krauses Lammfell; 3) s. Чабара́шка.

Баракку́ва́ти, *v. n.* nichts thun nur plaudern, schwatzen.

Барбо́к, *m.* s. Га́руе (?).

Барбо́льний, *pl.* Braunwurz, *m.* (Scrofularia nodosa).

Барбо́ля, s. Бараббля. [barbatus).

Барбу́н, *m.* Meerbarbe, *f.* (Mullus

Ба́рва, *f.* Farbe, *f.* -цїса́рска Militärrock, *m.* Livreé, *f.* *Зак.* 2) Duft, Reif, *m.* (an Pflaumen); 3) s. Бо́рса.

Барвя́стий, *a.* farbig, bunt *Ф. Пол.*

Барвя́ти, *v. a.* färben.

Барвї́н, *m.* *Мл.* s. Барвї́нок; — листо́к *Га.* I. 100 s. Барвінко́вий.

Барвіне́ць, -нця, *m.* Bein. des вінець s. *d. f.* [tergrün.

Барвінко́вий, *a.* aus Sinn-Win-

Барвї́нок, -нка, Sinngrün, Wintergrün, *n.* (Vinca pervinca).

Ба́рвний, *a.* Farben-.

Барвурозеїва́ючий, *a.* farbenzerstreuend, *Пол.*

Бард, *m.* У. Barde, *m.*

I. Ба́рда, *f.* s. Бра́га.

II. Ба́рда, (*d.* бардя́на, бардя́чка) *f.* breite Axt der Zimmerleute; 2) s. Ба́рда (хлїба). [Ба́рда II. 2).

Бардя́ґа, *f.* grosse Brotkrumme, s.

Бардинки́, *pl.* s. Остру́жки.

Барз *adv. pol.* s. Ду́же. [Brust.

Ба́рза, *f.* schwarzes Schaf mit weisser

Барзї́й, *m.* schwarzer Widder mit weisser Brust.

Бари́ла, ба́рилка, *f.* Fass, *n.* 2) Art ovales Osterbackwerk (итру́цель, кола́ч). [bauchig wie ein Fass, *Лсм.*

Бари́лькуватий, *a.* voll, dick,

Бари́ло, (*d.* бари́льце) *n.* Fass, Fässchen, *n.* *Ш.* II. 227.

Ба́рин, *m. gr.* Herr, Edelmann, *m.*

Ба́ринїн, *a.* des ба́рин, der ба́рня.

Бари́ня, *f. gr.* Edelfrau, Herrin, *f.*

I. Бари́ти, *v. a.* *Мс.* 8 s. Бороня́ти.

II. Бари́ти, *v. a.* aufhalten; себе́ sich u. einander aufhalten *Мс.* 327; 2) ся lange wo ausbleiben, säumen.

Бари́ш, *m.* Gewinn, *m.* (Agio, *n.*) Mäklerlohn, *m.* Trinkgeld; 2) s. Моро-ри́ч *Ч.* IV. 649. 675.

Баришівне́, *n. a. s.* Mäklerlohn *m.*

Ба́ришний, *a.* gewinnvoll.

Баришівни́к, ба́ришник, *m.* Mäkler, Faktor; 2) Wucherer, Plusmacher, *m.*

Баришни́цтво, *n.* Mäklerei, *f.*; 2) Plusmacherei. [de; St. Баришпіль.

Баришполець, -льця, *m.* Einw.

Баришувáти, *v.a.* Mäklergeschäfte treiben, feilschen; 2) aufkaufen.

Барíне, *n.* Aufhalten, Säumen, *n.*

Бáрка, *f.* *Ш.* II. 181 Barke, f. 2)

Баркáн, *m.* s. Паркáн. [s. Бáлта.

Баркáс, *m.* *Ш.* I. 239 Barkasse, *f.* Boot, *n.* Nachen, *m.* *Мор.*

Бáрки, *pl.* Achseln, Schultern, *pl.*; 2) gewisse Theile des Webstuhles.

Барлíг, -лóга, *m.* Lager von Wirrstroh, schlechtes Unterlager. [Schweinen.

Барлóжитися, sich lagern (von

Бáрма, *f.* *Н.* 90. *АД.* II. 153. Dienstlohn, Dienstgehalt, *m.*; 2) Kleidung, *f.* Putz, Staat, *m.* *Гол.* I. 150. *Ст.* (*Зак.*).

Барнá, *m.* dunkelbrauner Ochs.

Барнáк, *m.* Krümmung an der ґирлíґа. [braun.

Барнáстий, *a.* -а корóва dunkel-

Барнóха, *f.* s. Барнáстий, -а, *f.*

Бáрок, -рка, *m.* s. 'Орчик.

Барóчний, *a.* -і дрóва Scheitholz, *n.* *Левч.*

Барханóвий, *a.* aus Barchent.

Бархáт, *m.* Sammet, *m.* [Sammet.

Бархáтка, *f.* weibl. Kleidung von

Бархóтний, *a.* aus Sammet, sammten. [Наний.

Барчýк, *m.* Sohn des бáрин, s.

Баршинóлець, -лця s. Баришнóлець (aus Боришніль).

Бáрщина, *f.* Frohndienst, für den бáрин, *m.* 2) Herrenstand, *m.*

Бас, *m.* Bass, *m.* Basstimme, *f.*; 2) Bassgeige, *f.*

Басавринок, s. Базринок.

Басамáн, *m.* blauer Streif vom Schlage; и бáсаманий aus gestreiftem Tuch.

Басаманити, *v.a.* бáсаманиі machen. [s. Стяжка.

Басамýнка, *f.* Band, *n.* Schärpe, *f.*

Басáн, *m.* — зелéний *ІГ.* Art breiteres Wollenband; 2) Schafleder, *n.* *Зак.*

Басáнь, *f.* gedeckte ringsumlaufende Gallerien in Dorfkirchen, *Зап.* II. 143.

Баеїстий, *a.* *m.* Spieler auf der Bassgeige, *m.* [ten an den цимбáли.

Бáска, *f.* eine von den 6 Basssai-

Бáська, s. Варвáрка.

Баскáк, *m.* tartarischer Vorgesetzte, Steuereinnehmer.

Баскалити, (-лúчити) ся, *Ко.* 70 sich reissen, sich überstürzen *Зак.*; 2) sich sträuben, s. spreizen, *К.*

Баский, *a.* muthig, verwegen, ungestüm, rasch *С.* I. 243. [tuch.

Бáема, *f.* schwarzes seidenes Hals-

Бáсня, *f.* *pl.* Klatsch, *m.* eitles Gerede, Gewäsch.

Басóк, -скá, *m.* kleine Bassgeige.

Басóля, *f.* Art Bassgeige, Violincelle, *f.* *Шй.*

Басувáти, *v.n.* Bass spielen, Basstimme singen, 2 * кому jmdem überall beistimmen, schmeicheln; 3) galoppiren (v. Pferde) *Ш.* II. 24.

Басюка, бáсюра, *m.* *aug.* s. Бас 2).

Батáва, *f.* s. Батóва, *Зак.*

Батáвий, *a.* rauflustig, störrig.

Батáлїя, *f.* Bataille, *f.* Kampf, *m.* Schlacht, *f.* [Butterfass, *m.*

Бателéв, *m.* Stempel, Schlägel im

Бáтенько, -нька, *m.* *dim.* liebes Väterchen.

Бáтечко, *m.* Pathe, *m.*

Батечкáня, *f.* Pathin, *f.*

Батистóвий, *a.* aus Battist.

Батúтель, *m.* *Ос.* (62) IX. 66 derjenige, welcher батýє, s. Батувáти.

Батівий, *f.* *К.* *Пр.* II. 320 mehrere Pferde zusammengekoppelt u. mit Gut, mit Beute beladen.

Батíг, -огá (*d.* бáтіжóк, -жкá) *m.* Peitsche, *f.* 2) *pl.* бáтоги Knorpelsalat *m.* (Chondrilla juncea); 3) бáтіжки сьвятого Ивáна, — Петрóві Cichorie, *f.* (Cichorium intybus).

Батíже, *n.* *coll.* Ranken, *pl.* *f.* *Ст.*

Бáтка, *f.* farbiges Feld, Streifen in e. Stoff, *m.*

Бáтьків, -кова, -кове des Vaters.

Бáтьківский, *a.* väterlich, Vater-.

Бáтьківщина, *f.* väterliches Erbtheil, Vatererbe, *n.*

Бáтько, *m.* Vater, *m.* *pl.* -ки. [der, *m.*

Батькобíйця, *m.* *Фр.* Vatermör-

Батькобóйство, *n.* Vatermord, *m.*

Батькогýбець, -бця, *m.* *Ру.* s. Батькобíйця.

Батькувáти, *v.n.* Vater, Oberster sein; 2) *Р.* II. 7. *Н.* 69 auf den Namen d. Vaters jmdn schimpfen, fluchen.

Бáтьо, *dim.* *m.* s. Бáтько.

Батóна, *f.* Carré, *n.* dreigliedrige Colonne, Phalanx, *f.* *Шй.*

Батóвий, *f.* s. Батівий.
Батожи́льно, *n.* Peitschenstiel, *m.*
Батóжити, *v. a.* peitschen, geisseln.
Батóжник, *m.* der sich nur mit Peitschen u. Pferden abgibt (Sportsmann), *m.*
Батрáк, *m.* s. Нáймит.
Батрáчка, *f.* s. Нáймичка.
Батувáти, *v. a. K.* I. 291 fesseln; peitschen; 2) zum Kriegsgefangenen machen, *K.*; 3) Pferde zusammenkoppeln; 4) in Stücke theilen; 5) e. dreigliedriege Colonne bilden; 6) *Кв.* II. 46?
Батýра, *f.* s. Батíг.
Батурйнка, *f.* Weib aus d. St. Baturyn; 2) Art weibl. Kleid nach dem Baturynerschnitt.
Батýсь, *m.* s. Бáтьо.
Бáтчин, *a.* des óáтько.
Батю́та, *m. f.* kindischer Jüngling.
Бáтюшка, *gr. m.* Pfarrer, *m.*
Бах! *int.* vom Knall, *n.* Schlag.
Бáха, *f.* Bausch, *m.* Falte, *f.* *Пет.*
Бахáнтский, *a. W.* bachantisch.
Бахáстий, *a* bauschig, faltig.
Бахмáт, *m.* Saum-, Lastpferd; 2) Streitross, *n.* [schig, schlecht liegend.
Бахмáтий, *a.* vom Kleide: bau-
Бахмýтка, *f.* *Ко.* 116 Art Salz.
Бáхнути, *v. n.* vom Schall des Gewehrschusses, *Ру.*
Бáхра, *f.* s. Бáгор II. 1).
Бахрáма, *f.*—шовкóва *C.* Art seidener Kleiderstoff; 2) Franse, Borte, *f.* *Пет.*
Бáхта, *f.* *Ме.* 404. 406 s. Бáшта.
Бáхур, *m.* §. Kind; 2) uneheliches Kind; 3) Buhler, Geck, *m.*; 4) Landstreicher, *m.*
Бáхурка, *f.* Buhle, Maitresse, *f.*
Бахурувáти, *v. a.* *Ко.* 42 sich herumtreiben, herumstreichen.
Бацькýн, *m.* Spitzn. der Litthauer (v. óáцька, óацюхно = óáтько).
Бацнýти, *v. a.* losfeuern, einen Puff machen; 2) schlagen.
Бáчене, *n.* das Sehen.
Бáчити, *v. a.* sehen; на щось worauf sehen, aufmerken, Acht geben, Rücksicht nehmen; 2) meinen, мені óáчить ся mir scheint; бач! sieh! sieh da!
Бачлйвий, óáчний, *a.* umsichtig, achtsam, aufmerksam. [*f.* das Aufmerken.
Бáчність, -ости, *f.* Umsicht, Obacht,
Бáцькати, *v. a.* stossen, stechen.
Бáша, (*d.* óáшенько), *m.* türk. Pascha, *m.*
Бáшка, *f* *H.* 217 (*tatar.*) Kopf, *m.*
Башмáк, *m. gr.* Schuh, *m.*
Башмáшниця, *f.* *Не.* Schuhmacherin, *f.*
Башни́к, *m.* *K.* Thurmwächter, *m.*
Бáшня, *f.* s. Бáшта.
Бáшта, *f.* Bastei, *f.* Bastion, *n.* Wachtthurm, *m.*; 2) dicke Tanne, *Gr.* 16.
Баштáн, *m.* Garten, wo Kürbisfrüchte, Melonen, Gurken angebaut werd.
Баштанйна, *f.* Produkte eines óаштáн, *pl.* *n.*
Баштáнний, óаштанóвий, *a.* zu óаштáн geh. *Зак.*
Баштáнник, *m.* *M.* III. 103 Gärtner, bes. Melonenzüchter, *m.*
Баштовий, *a.* zur óáшта geh.; 2) *m. a. s.* Thurmwächter, *m.*
I. Бáюр, *m.* Schnurband, *n.* (aus Wolle geflochten).
II. Бáюр, на óаюри s. На-коркóші.
Баю́ра, *f.* Pfütze, Lache, *f.*
Бáя, *f.* Art Lodentuch, *n.*
Бáяти, *v. a.* erzählen, óайки́ sagen.
Бгал, *m.* ausgefalzter eichener Block, worauf die Schlittenkufen gebogen werd.
Бгáти, *v. a.* biegen, unterbiegen, -schlagen; 2) kneten, zurechtformen (коровáй) *Зак.*; 3) в óклад — *Пр.* II. 269 in den Register der Steuerpflichtigen eintragen lassen; s. Пхáти.
Бгачкий, *a.* biegsam.
Бджолá, *f.* s. Пчолá.
Бджоляни́к, *m.* Erdgrube, in welcher die Bienenstöcke überwintern, *f.*
Бе! *int.* pfui! 2) vom Blöcken der Schafe; анї óе анї мé (не знáє) er weiss weder A noch B.
Беóéх, *int.* vom jähen Doppelfall.
Бéбехи, *pl.* Gedärme, Eingeweide, *n.*; 2) Deckbett u. Kissen.
Беóéхнути, *v. a.* dreinschlagen; -ся hineinstürzen *C.* I. 144.
Бебрáний, *a.* s. Беóрóвий *III.* I. 362.
Бевзь, *H.* 122, *III.* I. 86, óéвзень. *M+Б.* 87, *m.* eitler Tropf, Trottel, *m.*
Бéвка, *f.* dünner Mehlbrei.
Бéвкнути, s. Бóвкнути. [*Фр.*
Бегемóт, *m.* Flusspferd, Nilpferd, *n.*
Беговáтий, *a.* brummig, auffahrend; gröb.

Бегчи́ *Р.* I. 39 s. Бігчи, бічи.

Бе́ґа, *f.* s. Бі́ґа, джаґа́н.

Беґарі́, в — зби́рати Geldbeiträge von der Gemeinde beheben.

Беґа́рник, бе́ґарош *m.* Vagabund, *m.*

Бе́ґас, *m.* Taugenichts.

Беґеча́ти, *v. a. Фр.* meckernd sin-[gen.

Беґоні́ти, *v. a.* blöcken.

Бе́дї зби́ва́ти, s. Ба́йдики бі́ти.

Бе́дра, *f.* s. Коза́.

Бедра́тий, *a.* mit gut entwickelten, starken Hüften. [ischiacus).

Бедре́ниця, *f.* Hüftweh, *n.* (dolor

Бе́дрик, *m.* s. Баба́ґа.

Бедри́нець, -нця́, *m.* Bergpeterlein, *n.* Hirschwurzel, *f.* (Peucedanum cervaria). [*Кл.*

Бедри́ця, *f.* Schenkel, *m.* Hüfte, *f.*

Бедрінє́ць бедри́ч, *m.* gemeine Bibernell (Pimpinella saxifraga).

Бедро́, *n.* Oberschenkel, *m.* Hüfte, *f.*

Без, *praep. c. gen.* ohne; in Zusammensetzungen: ohn-, un-, -los, bar-, *Ог.* 206; 2) weniger: двайцять без двох (=18); 3) не без того́ ohne Zweifel, gewiss, vermuthlich; без кінця́ -мі́ри unendlich *Ог.* 184.

Бе́зба́ч, *adv.* (= без ба́ченя) ohne zu schauen, blindlings; s. По-за-очи (в сьвіт) auf's Gerathewohl.

Безбере́жний (-бе́ріж-) *a.* uferlos, grenzenlos; unermesslich gross und weit *Не. Фр.* [Mangel.

Безбі́дно, *adv.* ohne Noth, ohne

Безбіле́тний, *a.* ohne Billet.

Безбо́же, безбо́жество, *n.* Gottlosigkeit, *f.* Atheismus, *m.* *К.*

Безбо́жний, *a.* gottlos, ruchlos.

Безбо́жник, *m.* der Gottlose, Gottesleugner, Atheist, *m.* [losen, gottlos.

Безбо́жницький, *a.* *К.* der Gott-

Безбо́жність, -ости, *f.* Gottlosigkeit, Ruchlosigkeit, *f.*

Безбо́кий, *a.* *Ч.* IV. 60 mit eingefallenen Seiten; mit e. kleineren Seite.

Безборо́дий, *a.* unbärtig.

Безборо́дько, *m.* *Ст.* bartloser (junger) Mann.

Безбо́язно, *adv.* furchtlos.

Безбула́вний, *a.* ohne Feldherrnstab, ohne Hetmansinsignien *Кч.* 345.

Безва́жний, unwägbar, imponderabel.

Безва́жність, -ости, *f.* Unwägbarkeit, *f.* [werthlos, unbedeutend.

Безва́ртний, безва́ртностний, *a.*

Безва́ртність, -ости *f.* Werthlosigkeit, Geringfügigkeit, *f.*

Безве́рхий, *a.* ohne Gipfel, o. Giebel, o. Dach; — коза́к *Ш.* II. 260 ohne Reitpferd?

Безве́ршки, *pl.* Gamander-Ehrenpreis, *m.* (Veronica chamaedrys).

Безве́щний, *a.* *Зг.* nicht materiell, abstract. [ний; 2) rücksichtslos.

Безвзгля́дний, *a.* s. Абсолю́т-

Безвзгля́дність, -ости, *f.* Rücksichtslosigkeit, *f.*

Безвзя́тно, *adv.* s. Безпла́тно.

Безви́глядний, *a.* aussichtslos.

Безвиглядність, -ости, Aussichtslosigkeit, *f.*

Безви́мінно, *adv.* *У.* unbedingt.

Безви́нний, *a.* unschuld., schuldlos.

Безви́нність, -ости, *f.* Unschuld, Schuldlosigkeit, *f.*

Безви́хідний, *a.* *Не.* ohne Ausweg u. Rettung; 2) grenzenlos.

Безви́хідність, -ости, *f.* Lage ohne Ausweg, *f.*

Безві́де, *n.* Wassermangel, *m.* Wassernoth, *f.* 2) wasserlose Gegend.

Безві́дний, s. Безво́дний, *К.*

Безві́дно, *adv.* *Св.* bewusstlos. [вѣд-].

Безвідра́дний, *a.* trostlos.

Безвідра́дність, -ости, *f.* Trostlosigkeit, *f.*

Бе́звік, *m.* Ewigkeit, *f.*

Безві́ле (-ля), *Н.* 29 Mangel der Freiheit, *m.* Sklaverei, *f.* [вол-].

Безві́льно, *adv.* unwillkürlich.

Бе́звість, *f.* [вѣд-] unbekanntes Land; в бе́звісти піти́ verschollen sein.

I. Безві́стний, *a.* unbekannt, *У.*

II. Безві́стний (-вѣст-), *a.* *В.* grannenlos, grätenlos. [II. 403.

Безвітре (-я), *n.* Windstille, *f.* *Мі.*

Бе́звіч, *adv.* [оч-] blindlings, ohne zu schauen *К.* [II. 403.

Безві́че, *n.* Verstümmelung, *f.* *Мі.*

Безві́чний, *a.* *Ру.* sehr kurz lebend.

Безвла́дний, *a.* kraftlos; 2) unbeweglich; 3) beharrend, träge.

Безвла́дність, -ости, *f.* Kraftlosigkeit; 2) Bewegungslosigkeit; 3) Trägheit, *f.* Beharrungsvermögen, *n.* *Не.*

Безвла́стіе, *n.* *У.* Anarchie, *f.*
Безво́дний, (-від-), *a.* *АД.* I. 111 mit Wassermangel, wasserlos, ohne Wasser; wasserarm.
Безво́нний, *a.* geruchlos. [sigkeit, *f.*
Безво́нність, -ости, *f.* Geruchlo-
Безворо́тний, *a.* *КУ.* I. 151 ohne Rückkehr, nicht zurückkehrend.
Безреме́нно, *adv.* *gr.* *Др.* *с.* 225 allzu früh, unzeitig. [verschämt.
Безвети́дний, *a.* schamlos, un-
Безвети́дник, *m.* schamloser, unverschämter, frivoler Mensch.
Безвети́дниця, *f.* schamlose Dirne.
Безвети́дність, -ости, *f.* Schamlosigkeit, Unverschämtheit, *f.* [denlos.
Безвтїшний, *a.* *М.* II. 198 freu-
Безвтїшність, -ости, *f.* Trostlosigkeit, *f.* [ний.
Безгаму́льний, *a.* s. Невгомо́н-
Бе́згар, *m.* Uibermass, *n.*; 2) sehr hoher Preis; 3) Uibergewicht, *n.* [plump.
Безга́рний, *a.* übermässig gross;
Безга́рність, -ости. *f.* s. Бе́згар.
Безгла́сний, *a.* *У.* s. Безголо́сний.
Безглу́зде, *n.* Unsinn, *m.* Thorheit, *f.*
Безглу́здний, *a.* hirnlos, kopflos, unsinnig. [Thor, *m.* *У.*
Безглу́здник, *m.* ein Hirnloser,
Безго́дний, *a.* unzeitig, ungünstig.
Бе́зголїв, *m.* *К.* безголо́ве, *n.* Mangel des (Ober)hauptes, *m.* Anarchie, *f.* *К.*; 2) Tod u. Verderben, Unglück, *n.*
Безголо́вий, (-гла́в-) *a.* ohne Kopf, kopflos; enthauptet *Ш.* I. 324. II. 74.
Безголо́сий, *a.* oh. Stimme, stumm.
Безгоміне, *n.* Lautlosigkeit, *f.*
Безгрі́ше, [грош-], *n.* Geldmangel, *m.* *Лсвч.*
I. Безгрі́шний. *a.* ohne Geld (als Wortspiel mit d. f. II.). [Sünden.
II. Безгрі́шний [грѣх-], *a.* ohne
Безґрунто́вий, *a.* unbefeldert.
Бе́з-дар, безда́ре́мне, *adv.* *Зап.* II. 518 s. Да́рмо, ду́рно. [unfähig, *Кн.* *Пет.*
Безда́рний, *a.* ohne Begabung,
Безда́рність, -ости, *f.* Mangel an Begabung, Unfähigkeit, *f.*
Безде́нок, -нка, *m.* Tümmel, *m.*; 2) Bienenbeute ohne Boden, *f.*
Бездержа́вний, *a.* politisch unselbständig, p. abhängig, *ВЕ.*
Бездержа́нність, -ости, *f.* Mangel an politischer Selbständigkeit, politische Abhängigkeit, *ВЕ.*
Бездиха́нний, *a.* athemlos *КУ.*; 2) ohne Geist, leblos, todt *Ш.* I. 239.
Безді́йно, *adv.* *ОЕ.* unthätig.
Безді́йство, *n.* Unthat, *f.* *Ил.*
Безді́ле, (-ді́лля), *n.* *Н.* 35. *Ч.* V. 827 s. Безде́ле. [*f.* *Ил.*
Безді́ле [дѣл-], *n.* Unthätigkeit,
Безді́льний, *a.* arbeitsscheu, träge *Ч.* V. 1202; 2) *У.* vergeblich, umsonst, *adv.* *Кое.* [Gauner, Strolch, *m.*
Безді́льник, *m.* Missethäter; Lump,
Безді́льнича́ти, *v.* *n.* *Кв.* II. 168 ein безді́льник sein. [keit, *f.*
Безді́льність, -ости, *f.* Unthätig-
Безді́тний, *a.* kinderlos.
Безді́тник, *m.* kinderloser Mann; Hagestolz, *m.* *В.* [derlose Frau, *Ог.* 98.
Безді́тниця, безді́тки́ня, *f.* kin-
Безді́тність, -ости, *f.* Kinderlosigkeit, *f.*
Безді́текий, *a.* *У.* s. Безді́тний.
Бе́здна, *f.* bodenlose, grundlose, Tiefe, Abgrund. [lich.
Безде́бо́ний, *a.* unmöglich, vergeb-
Бездога́нний, *a.* tadellos, unbescholten. [losigkeit, Unbescholtenheit, *f.*
Бездога́нність, -ости, *f.* Tadel-
Безде́ле, *n.* *С.* I. 67, böses Schicksal, Unglück, *n.* hartes Loos. [licher.
Безде́лець, -льця, *m.* ein Unglück-
Безде́льний, *a.* unglücklich, unselig. [Missgeschick, *n.*
Безде́льність, -ости, *f.* Unglück,
Бездомі́вник, *m.* d. Obdachlose *Гол.*
Безде́мний, a. ohne Haus, obdachlos. *Ш.* I. 370. *Фр.*
Безде́нний, *a.* bodenlos, grundlos,
Бе́здорож, *f.* бездоро́же, *n.* sehr schlechter Weg; 2) Unweg, Irrweg, *m.*
Бе́здрик, s. Бе́дрик.
Безду́ме, *n.* *В.* Gedankenlosigkeit, *f.*
Безду́мно, *adv.* *Ст.* gedankenlos.
Безду́хий, *a.* leblos, *Ст.*
Безду́ше, *n.* Herzlosigkeit, *f.*
Безду́шний, *a.* geistlos, seelenlos *Ч.* II. 245; sinnlos. [losigkeit, *f.*
Безду́шність, -ости, *f.* Geist-
Безжа́лїсний (-жа́лостний), *a.* unbarmherzig; grausam, schnöde.
Безжа́лїсно, *adv.* ohne Leid, o. Schmerz.

Безжéнець, -нця, *m.* unverheiratheter Mann, Junggesell, *m.* *Шл.*

Безжéньство, *n.* Ehelosigkeit, *f.* Coelibat, *n.* *Шл.*

Безжéнний, *a.* unverheirathet, ledig.

Безжйвний, *a.* leblos, ohne Lebenskraft.

Безжйвність, -ости, *f.* Leblosigkeit, *f.*

Беззáвистний, *a.* *КУ.* neidlos.

Беззагадóчний, *a.* nicht räthselhaft, *Пу.*

Беззазóрний, *a.* tadellos, verdachtlos, unbescholten.

Беззазóрність, -ости, *f.* Tadellosigkeit, *f.*

Беззакóнний, *a.* ungesetzlich; 2) gottlos, verrucht.

Беззакóнник, *m.* *У.* Missethäter, Bösewicht, *m.*

Беззакóнство, *n.* Gottlosigkeit, Verruchtheit, *f.*; 2) Sünde, Missethat, *f.* Frevel, *m.*

Беззакóнщина, *f.* *К.* s. Беззакóнство.

Беззапáшний, *a.* *В.* geruchlos.

Беззаплáтний, *a.* ohne Lohn, ohne Entgelt.

Беззасáдний, *a* ungegründet, *Term.*

Беззáхистний, *a.* obdachlos, schutzlos.

Беззащйтний, *a.* schutzlos.

Беззащйтність, -ости, *f.* Schutzlosigkeit, *f.*

Беззóрóйний, *a.* *Мог.* s. Безоружний.

Беззвязний, *a.* ohne Zusammenhang, lose, *Фр.*

Беззорóвний, *a.* kränklich, *Е.*

Безземéльний, *a.* ohne Land, ohne Grundeigenthum, *Шл.*

Беззмйслиця, *f.* Unsinn, *m.* Absurdum, *n.*

Беззóрний, *a.* ohne Sterne, sternelcer, *Ст.*

Без'йменний, *a.* ohne Namen, anonym.

Без'йменність, -ости, *f.* Anonymität, *f.*

Без'інтересóвний, *a.* selbstlos, anspruchslos, ohne Entgelt.

Без'істиє, *n.* *У.* s. ? Нікчéмність.

Без'їжя, (-є), *n.* Hunger, *m.* (inedia).

Безкалїчити ся, sich zieren, s. sträuben, (*К. in d. Ausg. v. Ке.* II. 18.).

Безкáрний, *a.* ungestraft, ungeahndet, straflos.

Безкáрність, -ости, *f.* Straflosigkeit, Zuchtlosigkeit, *f.*

Безквáсний, *a.* *К.* ohne Sauerteig, ungesäuert.

Бéзмет, *m.* *Не.* *Пр.* XII. 142 s. Бéзмет, Wirrwarr, *n.*

Бéзкінча, *f.* *Св.* Unendlichkeit, *f.*

Безклопóте, *n.* *Не.* Sorgenfreiheit, *f.*

Безкожýхний, *a.* ohne Pelz.

Безколїнець, -нця, Schmiegen-, Blaugras, *n.* (Molinia caerulea) *Пет.*

Безкомірковий, *a.* zellenlos.

Безконéць, -кінця, *m.* *МШ.* Dasein ohne Ende, *n.* Unendlichkeit, *f.*

Безконéчний, *a.* endlos, unendlich, grenzenlos.

Безконéчність, -ости, *f.* Unendlichkeit, *f.*

Безконéчник, *m.* *Не.* — на пиеанкáх der krumme gewundene Linienzug ohne Ende; безконéчником *adv.* *М.* I. 50 endlos.

Безкóристний, безкористолюбóний, *a.* uneigennützig; 2) unerspriesslich, *Пар.*

Безкóристність, -ости, *f.* Uneigennützigkeit, *f.*

Безкоровáйний, — сни, *a.* безкоровайчýк, *m.* *Н.* 169 unehelicher Sohn, Bastard, *m.*

Безкоролéвє, (-лївє, -лїнство), *n.* *Ил. К.* Zwischenreich, Interregnum, *n.* *ОБ.*

Безкорóнні, *pl.* Kronenlose (Apetalae).

Безкóстий, *a.* ohne Knochen.

Безкрáйний, *a.* *Зар.* s. Безкрáїй.

Безкрáйність, -ости, *f.* grenzenlosigkeit, *f.*

Безкрáїй, безкрийй. *Ог.* 206 *a.* endlos, grenzenlos, unermesslich, *Ш.* II. 34.

Безкрáїна, *f.* *Ст.* grenzenloses Gebiet.

Безкрилий, *a.* ohne Flügel, unbeschwingt.

Безкрилцї, *pl.* Flügellose, *pl.* (Aptera).

Безкритичність, -ости, *f.* Mangel an Kritik, an kritischem Sinn, *К.*

Безлáд, *m.* безлáде, *n.* *Кч.* 9 Unordnung, Zerrüttung, Anarchie, *f.* Unfug, *m.* *Term.*

Безлáдний, *a.* ohne Ordnung, zerrüttet.

Бéзлист накорінний, Ohnblatt, *n.* Schmeerwurzel, *f.* (Monotropa hypopitys).

Безлистий, *a.* blätterlos.

Безлйчний, *a.* *ГШ.* unpersönlich, impersonell; 2) * *Н.* 121. *Ф.* *У.* schamlos, unverschämt, frech.

Безлйчник, *m.* s. Безлйчний 2).

Безлйчниця, *f.* s. Безлйчний, -а, *f.* 2).

Безлйчність, -ости, *f.* Unverschämtheit, Frechheit, *f.*

Безлісний, безлісяний *Ст. а.* waldlos, waldarm.

Безлітний, *а. Ч.* III. 11 unendlich, ewig *Гуш.*

Безлїч, без-лїчу [лик-], *adv.* unzählig, über die Massen, *К.*

Безлїчний, *а.* zahllos *Зар. К. Фр.*

Безлюде, *n. ТР.* 147. *Гуш. Ш.* II. 94 Menschenleere, Einöde, *f.*

Безлюдько, *m.* Menschenfeind, -hasser, *m. Лев.*

Безлюдний, *а.* menschenleer, öde, wüst.

Безлюднїти, *v. n.* sich entvölkern.

Безлюдувати, *v. n. Кн.* 63 menschenleer sein, öde bleiben.

Безмаль, без-мала, *adv.* mit geringer Ausnahme, fast.

Безматок, -тка, *m.* weisselloser Stock.

Безмежний, *а.* grenzenlos, unermesslich, *У. КУ. Фр.*

Безмежність, -ости, *f.* Grenzenlosigkeit, Unermesslichkeit, *f.*

Безмилосердний, *а.* s. Безмилостний.

Безмилостний, *а. У. В. КУ.* erbarmungslos, unbarmherzig, schonungslos.

Безмисльний (-мисний) *а. Фр.* gedankenlos.

Безмисльність, -ости. *f.* Gedankenlosigkeit, *f.*

Безмин, (-мін), *m.* Schnellwage, *f.* Desmer, *m.*

Безмір, [мѣр-], *m.* Unermesslichkeit, *f. Св. Фр.*

Безмірє, *n.* Grenzenlosigkeit, *f. Мі.* II. 403. *Піс.*

Безмірний, *а.* unermesslich, masslos; grenzenlos.

Безмістний, *а.* ohne Stelle, ohne Anstellung, *Ст.*

Безмовний, *а.* sprachlos, lautlos, stumm.

Безмозкий (-зг-), *а.* hirnlos, gehirnlos, unvernünftig, *С.* I. 147.

Безмостий, *а.* ohne Brücken.

Безмятежний, *а.* † *У.* ruhig, friedlich.

Безнадійний, *а.* hoffnungslos.

Безнадійність, -ости, безнадія *Шл. f.* Hoffnungslosigkeit, *f.*

Безнапастний, *а. М.* II. 135 sorglos, sorgenfrei.

Безнаприятний, *а. Пол.* s. Антитичний.

Безнаремний, *а. КУ.* I. 150 leidenschaftslos.

Безнаслїдний, *а.* erblos, heimfällig.

Безнастанно, *adv.* ohne Unterlass.

Безначаток, -тка, *m. МШ.* Dasein ohne Anfang, *n.*

Безневинний, *а.* unschuldig, schuldlos, unverschuldet *АД.* I. 187. *Мі.* II. 403.

Безневинність, -ости, *f. Ст.* s. Невинність.

Безниточний, *а. В.* ohne Staubfäden.

Безногавичник, *m.* der ohne Unterhosen ist.

Безногий, *а.* ohne Fuss, ohne Füsse, fusslos.

Безносий, *а.* ohne Nase.

Безоборонний, *а.* ohne Befestigung, *К.* wehrlos.

Безоборонність, -ости. *f.* Wehrlosigkeit, *f.*

Безоблачний, *а.* wolkenlos, *Фр.*

Безоблачність, -ости, *f.* Wolkenlosigkeit, *f.*

Безовочний, *а. К.* fruchtlos.

Безовочність, -ости, *f.* Fruchtlosigkeit. *f.*

Безоглядний, *а. В.* rücksichtslos; unverhohlen, *Пар.*

Безодвітний, *а. Макс.* die Antwort versagend, schweigend; 2) rechtlos *К.*

Безодголосно, *adv. М.* II. 199 ohne Wiederhall, dumpf.

Безодень, *а.* безодня, *f. а. s. Ч.* I. 40 s. Безодна.

Безодмінно, *adv.* unveränderlich, ohne Abwechslung; ohne Unterlass.

Безодмовний, *а.* ohne Widerrede, sanft.

Безодмовність, -ости, *f. М.* III. 80 sanfter, stiller Charakter, Geduld, *f.*

Безоднїй, *а.* s. Бездонний *Ос.* 206.

Безоднночинно, *adv. М.* III. 30 rastlos.

Безокий, *а.* eines Auges beraubt.

Безокрасний, *а. К.* ungeschminkt.

Безоповідний, *n.* unangemeldet.

Безоружити, *v. а.* entwaffnen, *Др.*

Безосновний, *а.* unbegründet, grundlos.

Безосновність, -ости, *f.* Ungrund, *m.* Grundlosigkeit, *f. Пар.*

Безоспорно, *adv. Пл.* unstreitig.

Безостий, *а.* ohne Gräten s. Безпістний II.

Безоєжний, *а.* unfassbar, unermesslich.

Безпазорний, *а.* ohne Krallen, *Пол.*

Безпальок, -лька, *m.* безпалький, *а.* ohne eines Fingers.

Безпамятний, *а.* ohne Gedächtnis, vergesslich *ВЕ.*; 2) sinnlos; 3) unbedacht, sorglos.

Безпамятність, -ости, *f.* Gedächtnismangel, *m.* Vergesslichkeit, *f.*

Безпа́рний, *a.* nicht in einem Paar, allein, *Ст.* ungepaart. [pass.
Безпашпо́ртний, *a.* ohne Reise-
Безпе́ка, *f.Ф.* s. Обезпе́ка; 2) Furchtlosigkeit, Verwegenheit, *f.*
Безперевóдно, *adv.* unerschöpflich, ununterbrochen. [Kettenbruch, *m.*
Безперерѝвний, *a.* -а дробь *Кн.*
Безперерѝвність, -ости, *f.* Continuität, *f.* [aufhörlich, *Ог.* 115.
Безпере́стань, (-а́нно) *adv.* un-
Безпереста́нний, *a.* unaufhörlich, ununterbrochen, unablässig.
Безпереста́нність, -ости, *f.* Unaufhörlichkeit, *f.*
Безпе́реч, *adv. ІГ.* unstreitig, unbedenklich; *Ог.* 115 widerspruchlos.
Безпере́чний, *a.* ohne Widerstand; unstreitig, sicher, unleugbar.
Безпере́чність, -ости, *f.* Unstreitigkeit, Unleugbarkeit, *f.*
Безпе́рий, *a.* unbefiedert.
Безпе́чити, *v. a.* bürgen, versichern, garantieren.
Безпе́чний, (-пе́шн-), *a.* sorglos, rücksichtslos; 2) sicher, fest, ohne Anstand. [keit; 2) Sicherheit, Festigkeit, *f.*
Безпе́чність, -ости, *f.* Sorglosig-
Безпиеьме́нщина, *f. К.* Ungereimtheit, *f.*
Безпитя́ (-е́), *n. АД.* I. 335 Durst, *m.*
Безпідста́вний, *a.* s. Безосно́вний.
Безпіхвѝчний, *a.* ohne Scheide, *В.*
Безпла́тний, *a.* unbezahlt, ohne Entgelt, gratis.
Безпла́тність, -ости, *f.* unbezahlter, freier Genuss.
Безплемі́нний, *a.* s. Безрі́дний.
Безпло́дний, *a.* unfruchtbar, fruchtlos. [barkeit, Fruchtlosigkeit, *f.*
Безпло́дність, -ости, Unfrucht-
Безпло́тний, *a. Фр.* körperlos.
Безпове́рхий, *a.* ohne Stockwerke, *Фр.* [gleichlich.
Безподобе́нний, *a. Кл.* unver-
Безподо́бний, *a.* unförmlich.
Безподо́бність, -ости, *f.* Unförmlichkeit, *f. Пар.*
Безпожито́чний, *a.* nutzlos, *До.*
Безпозвоно́чний, *a. pl.* -і жи-вотѝни wirbellose Thiere, (Evertebrata), *Пол.* [mische Zeit, *f.*
Безпо́кій, -кою, *m.* Unruhe, stür-
Безпокоѝний, *a.* ruhelos, unruhig.
Безпокоѝти, *v. a.* beunruhigen, stören. [dert.
Безпо́льний, *a.* ackerlos, unbefel-
Безпомі́че, *n. Т.* s. Безпомо́чність. [мог-]
Безпомі́чний, безпомо́гний *Ст.* безпомо́шний, *a. Кв.* II. 104. hilflos.
Безпомо́чність, -ости, *f.* Hilflosigkeit, *f.* hilfloser Zustand.
Безпопі́вский, *a. Др.* ohne Pfaffen.
Безпопу́стний, *a.* unnachsichtlich, *Term.*
Безпоро́чний, *a.* s. Непоро́чний.
Безпо́ртний, *a.* ohne Hosen, *Фр.*
Безпоря́дно, *adv.* ordnungslos, verworren.
Безпоса́жний, *a.* ohne Mitgift.
Безпосере́дний, *a.* unmittelbar.
Безпосере́дність, -ости, *f.* Unmittelbarkeit, *f.*
Безпоща́дний, *a.* schonungslos.
Безпоща́дність, -ости, *f.* schonungsloses Verfahren.
Безпра́ве, *Term. К.* безпра́вство *Ф.* *n.* Gesetzlosigkeit; 2) s. Беззако́нство.
Бе́зпра́вильний, *a.* regellos, *Гол.*
Безпра́вний, *a.* widerrechtlich, ungesetzlich, unrechtmässig, unbefugt, *Term.*; 2) rechtlos.
Безпра́вність, -ости, *f.* Ungesetzlichkeit, Unrechtmässigkeit; 2) Rechtlosigkeit, *f.* [los, schrankenlos.
Безпреді́льний, *a. Зг.* grenzen-
Безпредмето́вний, *a.* gegenstandlos, *ВЕ.* [accentuirt, accentlos.
Безпризву́чний, *a. Гол.* nicht
Безприми́рний, *a.* beispiellos.
Безпристра́стний, *a.* leidenschaftslos, ruhig, neutral.
Безпристра́стність, -ости, *f.* Leidenschaftslosigkeit, *f.* Gleichmuth, *m.*
Безпристро́бний, *a. В.* unorganisch. [ний, *a.* obdachlos.
Безприту́лний, *Ст.* безприту́ль-
Безприхи́льний, *a. К.* ohne Zuflucht, obdachlos.
Безприча́стний (-ча́сн-), *a. М.* II. 199. III. 29. theilnamslos, gleichgiltig; 2) unversehrt.
Безприю́тний, *a. Ко.* 316 ohne Fach u. Dach, obdachlos, ohne Zufluchtstätte; hilflos, *III.* I. 386.

Безпробу́дний, *a. K.* nicht aufzuwecken, n. zu erwecken.

Безпромі́нно, *adv.* unabänderlich, unfehlbar, unwiderruflich.

Безпросьві́тний, *a. ПГ.* unerleuchtet, dunkel.

Безпроти́пний, *a.* unweigerlich, *Пар.*

Безпу́те, безпу́тство, *K. n.* Irrweg, *m.*; 2) Ausschweifung, *f.* Vergehen, *n.*; безпутя́, *adv.* vergebens, nutzlos.

Безпу́тиця, *Марк.* 105. schlechter Weg, Unweg, *m.*

Безпу́тний, *a.* unwegsam; 2) * ausschweifend, liederlich.

Бе́зпятий, *a.* ohne Ferse.

Безра́дний, *a.* rathlos, unberathen.

Безра́дність, -ости, *f.* s. Непора́дність.

Безрахунко́вий, *a.* ohne Rechnung, ohne Buchführung, *BБ.*

Безре́бри́й, *a.* ohne Rippenknochen, rippenlos; 2) hagerdünn.

Безреліґі́йний, *a.* irreligiös.

Безреліґі́йність, -ости, *f.* Irreligiosität, *f.*

Безри́бе, *n.* Mangel an Fischen, *m.*

Безри́бний, *a.* ohne Fische, fischarm.

Бе́зріг, -рога, *m.* ohne Hörner, *s.* [Безро́га.

Безрі́дний, *a.* ohne Familie, verwaist, verlassen, *MШ.*

Бе́з-рік, на-бе́з-рік, *adv.* (= на через рік) über ein Jahr, *Oz.* 230; *gew.* = niemals, s. Безвік, *Mi.* II. 403.

Безробі́те, *T. n.* безробі́тиця, *f. Под.* Arbeitsmangel, *m.*

Безробі́тний, *a.* arbeitslos, *Фр.*

Безробо́тиця, *f. Фр.* s. Безробі́те.

Безро́га, *f.* Schwein, *n.*

Безро́да, *m.* безроди́нний, *a. BБ.* s. Безрі́дний.

Безро́жець, -жця, *m.* Ohnsporn, Ohnhorn, *n.* (Acaras anthropophora).

Безро́жний, *a.* Schwein-, *Ф.*

Безрозла́ччний, *a.* indifferent, *Пол.*

Безрозсьві́тний, *a.* lichtlos, lichtleer, von undurchdringlicher Finsternis, *Тр.*; rettungslos, aussichtslos.

Безрозсу́дний, *a.* unüberlegt.

Безрозсу́дність, -ости, *f.* Unüberlegtheit, *f. Пар.*

Безрозу́мний, *a.* unverständig, *Ло.*

Бе́зро́т, *m.* Ohnmund, *m.* (Phascum).

Безрука́вий, *a.* ohne Aermel, aermellos.

Безрукавичний, *a.* keine Handschuhe tragend, *Зг.*

Безрука́вка, *f. Ч.* IV. 702 Jacke ohne Aermel, *f.*

Безру́кий, *a.* ohne Hände, ohne eine Hand, mit abgehauenen Händen.

Безря́дність, -ости, *f. Te.* Unordnung, Verwirrung, *f.*

Безсамовіжний, *a.* unbewusst, *Др.*

Безсьві́домий, *a.* bewusstlos, ohne Bewusstsein, unbewusst.

Безсеби́лий, *a.* bewusstlos, *vgl.* Обезсеби́ти, *Gr.* 17.

Безсе́да, *f.* Platz ohne Ruhestätte, *m.* Einöde, *f. K.*

Безсерде́чний, *a.* herzlos, ohne Gemüth, gefühllos, *Фр.*

Безсерде́чність, -ости, *f. Фр. K.* Herzlosigkeit *f.*

Безсере́жний, *a. Ш.* I. 376. ohne сере́жки?

Безси́ле, *n.* Kraftlosigkeit, Schwäche, *f. T.*

Безси́лий, безси́льний, *a.* schwach, kraftlos.

Безси́льність, -ости, *f.* Kraftlosigkeit, Schwäche, Indolenz, *f.*

Безсильні́ти, *v. n.* schwächer werden.

Безси́лок, -лка, *m.* Schwächling, *ГБ.*

Безси́лочка, *f. dim. M.* III. 144. ganz schwaches Mägdelein.

Безсисте́мний, *a.* ohne System.

Безсисте́мність, -ости, *f.* Systemlosigkeit, *f. T.*

Безсі́менний, *a.* ohne Befruchtung, ohne Samen.

Безсла́ва, *f. TP.* 265; безсла́вє, *n. Ш.* II. 76. Ruhmlosigkeit, Schmach; Entehrung, *f.*

Безсла́вний, *KУ.* безсла́вний, *a. Ш.* I. 58 ruhmlos; 2) ehrlos, ruchlos.

Бе́зслих, нітй и бе́зслихи verschollen sein. *Ha.*

Безслі́дно, *adv. Кн.* spurlos.

Безслі́зний, (-слез-), *a.* thränenlos, *He.* los *BБ.*

Безсло́вний, *a.* ohne Worte, lautlos *BБ.*

Безсло́вно, *adv. Ру.* s. Безусло́вно.

Безсме́ртіє, *n. У.* безсме́ртність, -ости, *f.* Unsterblichkeit, *f.*

Безсме́ртки, *pl.* Immortellen, *pl.* (Xerauthemum).

Безсме́ртний, *a.* unsterblich.

Безсо́блазний, *a.* unanstössig.

Безсо́блазність, -ости, *f.* Unanstössigkeit, *f. Пар.*

Безсо́вістний, *a.* gewissenlos.
Безсо́вістність, -ости, Gewissenlosigkeit, *f*,
Безсогла́сність, -ости, *f. Ков.* Missklang, *m.* Disharmonie, *f.*
Безсо́ннє, *n. TP.*169 wacher, schlafloser Zustand.
Безсо́нний, *a.* schlaflos.
Безсо́нниця, *f.* und *pl.* Schlaflosigkeit, *f. Под.*
Безсоромі́тно, *adv.* schamlos.
Безсоро́мний, *a.* schamlos, unverschämt. [losigkeit, Unverschämtheit,*f.*
Безсоро́мність, -ости. *f.* Scham-
Безспо́рний, *a.* unstreitig, unbestritten, *Term.*
Безсребре́ник, *m.* der Uneigennützige (gew. v. heil. Kosmas u. Damian); 2) безсре́бники польскі, Tag Allerheiligen (1. November.).
Безсти́да, безсти́дниця, *f. Кв.* II. 97. schamlose Metze, liederliche Dirne, Prostituirte. [Безст- s. Безвст-.]
Безсторо́нний, *a.* unparteiisch, parteilos, unbefangen.
Безсторо́нність, -ости, *f.* Unparteilichkeit, *f.* [стра́стний.
Безстра́стний, *a. У.* s. Безпри-
Безстра́шний, *a.* furchtlos, *Ру.* [*m.*
Безсу́дє, *n. К.* rechtlose Zustände, *pl.*
Безсумли́нний, *a.* безсумли́нність, *f.* s. Безсо́вістний etc. [II. 179.
Безсу́мний, *a.* ungetrübt, froh *M.*
Безсумні́ність, -ости, *f.* Unzweifelhaftigkeit, *f. Пар.* [heit, Sorgenfreiheit, *f.*
Безсу́мність, -ости, *f.* Ungetrübt-
Безсущество. *n. У.* das Nichtsein. [Безсч- s. Безц-.] [schick, *n.*
Безтала́нє, *n.* Unglück, Missge-
Безтала́нний, *a.* unglücklich.
Безтала́нниця, *Не. д.* безтала́ночка, *f. M.* I. 71 die namenlos Unglückliche.
Безти́нний, *a.* ohne Hürde.
Безті́лесний, *Пар.* безті́льний, *Не. a.* körperlos, unkörperlich.
Безті́лесність, -ости. *f.* Körperlosigkeit, Unkörperlichkeit, *f. Пар.*
Безтолко́вний, *a.* sinnlos, unsinnig, *Не.* [heit, *f.*
Безтолоч. *f.* Ungereimtheit, Dumm-
Безтра́вє, *n.* безтра́нниця, *f.* Grasmangel, *m.*
Безтра́нний, *a.* graslos, unbegrast.
Безтрепе́тний, *a.* ohne Furcht, *K.*
Безти́мний, *a.* gedankenlos, ohne Begriffsvermögen.
Безти́мність, -ости, *f.* Gedankenlosigkeit, *f.* Unverstand, *m.*
Безува́ти ся s. Бізувати ся.
Безуві́рний, *a.s. K.*s.Бузуві́рний.
Безуга́нно, без-уга́ну, *adv. Под.* ohne Unterlass, ununterbrochen, *Леск.*
Безу́здний, *a. KY.* zügellos.
Безу́лька, *f.* Nebenfl. d. Ри́бниця.
Бе́зум. *m.* Thor, *m. Фр.*
Безу́ме, *n. Ч.* II. 492. Thorheit, *f.* Unsinn, *m.*; 2) Verführung, *f.* (*vgl.* зо́безу́мити ся).
Безу́мен, безу́мний, *a.* unvernünftig, unsinnig, thöricht, toll.
Безу́мниця, *B.* безу́мниця, *f. H.* 247 Thorin, die Thörichte, 2) bethörend.
Безумо́вно, *adv. T.* s. Безусло́вно.
Безу́мство, *n. K.* Thorheit, *f.*
Безу́мствувати, *v. n.* sich thöricht, verrückt zeigen. [erstem Kalb.
Безу́нка, *f.* zweijährige Kuh mit
Безуни́нний, *a.* ohne Unterlass, unablässig.
Безуря́дний, *a.* anarchisch, wüst, *K.*
Безу́сий, *a.* ohne Schnurrbart.
Безусипли́но, *adv. M.* III. 30 schlafles, ruhelos, rastlos, ohne zu ruhen.
Безусло́вний, *a.* unbedingt, bedingungslos. [dingtes Verhältnis.
Безусло́вність, -ости, *f.* unbe-
Безуспі́шний, *a. У.* vergeblich, fruchtlos, erfolglos.
Безуспі́шність, -ости, *f.* Vergeblichkeit, *f.* Fruchtlosigkeit, *f.*
Безу́хий, *a.* ohne Ohren.
Безуча́стний, *a.* theilnahmslos, *Фр.*
Безфоремний, *a.* formlos, unförmlich, ungestaltet.
Безха́тник, *m.* der Obdachlose. *K.*
Безха́тній *a.* ohne Hütte, obdachlos.
Безхво́стий, *a.* ungeschwänzt, schwanzlos. [(Ecaudata).
Безхво́стки, *pl.* Froschlurche, *pl.*
Безхи́трий. *a.* ohne List, arglos, *Ст.*
Безхлі́бє, (-я), *n.* Brotmangel, *m.* Hungernoth, *f.*
Безхлі́бний, *a. Д.* I. 111 Brodmangel leidend, brodlos; 2) unfruchtbar.
Безца́рний, *a.* ohne König, *Др.*

Безцільний, *a.* ziellos, zwecklos, planlos. [losigkeit, Planlosigkeit, *f.* *ВБ.*
Безцільність, -ости, *f.* Zweck-
Безцїн, за — um den Spottpreis, spottbillig.
Безцінний, *a.* werthlos.
Безцінність, -ости, *f.* Unschätzbarkeit, *f.* *Term.*
Без-часу́, *adv.* unzeitig, zu früh.
Безчелува́ти, *v. a.* *Гн.* II. 54 unmässig sein.
Безчерешко́вий, *a.* mit ungestielter (sitzender) Blüthe (sessilis).
Безче́сте, *n.* *Кв.* II. 34 *Ш.* II. 236 Unehre, Schmach, Schande; Ehrenbeleidigung, *f.* *Ос.* (61) VI. 166.
Безчести́ти, *v. a.* entehren, schmähen, beschimpfen.
Безче́стний, (-чесн-) *a.* ehrlos, unehrlich; -е де́рево s. Топо́ля.
Безче́стник, *m.* d. Ehrlose, Nichtswürdige, Schurke, *m.* *Ф.* [lichkeit, *f.* *Пар.*
Безче́стність, -ости, *f.* Unehr-
Безчи́не, *n.* *Макс.* Unthat, Missethat, *f.*
Безчи́нний, *a.* unthätig, arbeitslos.
Безчи́нність, -ости, *f.* Unthätigkeit, *f.* [liche Anstellung.
Безчино́вний, *a.* *Біл.* ohne ämt-
Безчинува́ти, s. Дармува́ти.
Безчоловіче, *n.* *Ко.* 139 Entmenschung, *f.* [lich, *КУ.*
Безчоловічний, *a.* unmensch-
Безчувстве́нний. *До.* безчу́йний, *Т.* безчутливий. *К.* безчу́тний, *a.* gefühllos, empfindunglos.
Безчувстве́нність, *До.* безчу́йність, безчу́тність, -ости, (-чу́вн-) *f.* Gefühllosigkeit, Unempfindlichkeit, *f.*
Безшабе́льний, *a.* ohne Säbel *Кч.* 226.
Безше́лестно, *adv.* *В.* geräuschlos.
Безшапко́вий, *a.* ohne Mütze.
Безшта́нько, *m.* *С.* I. 185 der Hosenlose, Sansculotte, *m.*
Безшу́мний, *a.* *ГШ.* geräuschlos.
Безща́сний, *a.* unglücklich; elend.
Безща́сниця, *f.* *Ч.* V. 473 *ІГ.* die Unglückliche. gemach, *n.*
Безща́сте, *n.* *М.* I. 44 Unglück, Un-
Безщотокра́тно, *adv.* *КУ.* unzählige Male.
Без'язи́кий, *a.* ohne Zunge, *Ш.* II. 22.
Без'язи́чник, *m.* Einblatt, *n.* Natterzunge, *f.* (Ophioglossum vulgatum).
Бе́йбас, s. Бе́льбас.
Бе́йкане, *n.* das Schreien „а бий!" zum Verscheuchen des Raubthieres.
Бе́йкати, *v. a.* e. Raubthier durch Schreien verscheuchen.
Бе́кас, *m.* лїсни́й Waldschnepfe, *f.* (Scolopax rusticola). [schnepfenschrot, *n.*
Бекасиннник, *m.* *С.* I. 237 Wald-
Бе́кати, бе́кнути, *v. a.* blöcken, mucksen.
Бке́т, *m.* *Кч.* 308 Vorposten, vorgeschobener Wachposten.
Бке́ша, бке́шка, *f.* Pekesche, *f.* weibl. Pelzkleid; eng anliegender Uiberrock mit Schnüren u. Quasten besetzt.
Бе́кса, *m* *f.* Greiner, Heulmeier, *m.*
Бе́льбас, *m.* feistes, bausbackiges Kind; Bengel, *m.*
Бе́льбахи, *pl.* s. Бебе́хи. те́льбухи.
Бе́лебень (-бинь), -бня, *m.* höher gelegener Platz; Bühel, *m.* Anhöhe, die dem schlechten Wetter ausgesetzt ist, *Левч.*; 2) das Ende, der Ausgang eines Dorfes.
Беле́га, *f.* Viehkoth, *n.* *Gr.* 17.
Белелю́га, *f.* s. Су́кровиця.
Белелю́жити, *impers.* vom garstigen Wetter.
Беле́на, (—барабо́ля). *f.* knolliger Nachtschatten (Solanum tuberosum).
Беленді́ти, *v. a.* s. Балаці́ти.
Беленова́ті, *pl.* Nachtschatten-Gewächse, Tollkräuter, *pl.* (Solanaceae).
Бе́лех, *m.* Schuster; 2) Gerber, *m.*
Белзе, *adv.* *Ч.* III. 399. ?
Белькоту́н, s. Лепету́н. *Левч.*
Бельмее, *m.* s. Бовва́н.
Бе́мул, *m.* *Н.* 122 s. Ду́рень, Lümmel, *m.* [nedict.
Бене́дьо, Бене́гда, Бе́нько, *m.* Be-
Бене́ря, *f.* *Н.* 280 s. Лихо, трісте́?
Бе́ндюги, (*d.* бендю́жки) *pl.* Art niedriges Fuhrwork mit zwei Rädern; 2) Last-, Streifwagen, *m.*
Бендю́жний, *a.* aufgespreizt.
Бензи́на, *f.* Benzoëbaum, *m.* (Benzoïn officinale). [соо́і.
Бенїтува́ти, *v. a.* s. Марикува́ти
Бе́нкарт, *m.* s. Байстру́к.
Бе́нкет, *m.* Bankett, Festmal, *n.* Schmaus, *m.*

Бенкетáр, *m. К.* Zecher, *m.*
Бенкетóвáне, *n.* das Schmausen, Zechen. [gelage halten, schmausen.
Бенкетувáти, *v. a.* Festmal, Fest-
Бенкéтник, *m.* Schmauser, *m.*
Бентéжити, *v. a. К.* beunruhigen, behelligen, Unrecht jmdem zufügen.
Бер, *m.* Steig, Fusssteig; Fusssteg, *m.*
Берóенúця, *f.* Fass, *n.* (bes. für Käse). [101. 102.
Бéрва, *f.* Stegbrücke, *f. Гол.* III.
Бервенó, *m. Гол. гр.* 79 Stamm, Block, Balken, *m.*
Бервíнок, s. Барвíнок. [Wacht, *f.*
Бéрда, бердóв, бердóва, *f.* s. Бáрта,
Бердéш, -ши, *m.* Streitaxt, *f. Се.*
Бердúнка, *f. dim.* s. Бáрда.
Бердúш, *m.* Art Weissfisch (Leuciscus cultratus). [berkämmen, *m.*
Бéрдник, *m.* Verfertiger von We-
I. Бéрдо, (*d.* бéрдечко), *n.* Weberkamm, *m.* Weberblatt, *n.*
II. Бéрдо, *n. Ч.* II. 93 todte Hand od. todter Fuss.
III. Бéрдо, *n. pl.* бердá Abgrund, *m.* tiefe Schlucht; 2) Steile, Jähe, *f.*
Бердулéць, -льцá. *m.* — рúжий, rostfarbige Alpenrose, Schneerose, *f.* (Rhododendron ferrugineum).
Бéрдя. *f.* Stegbrücke, *f.* Balken, *Пет.*
Беребóйка, *f.* s. Берóенúця.
Береборчáстий, *a. Сб.* I. 357 -а скáтерть gemustert. (?)
Бéревна, *f. Кл.* Pfahl, *m.*
Бéрег, (-pir, *d.* берiжóк), *m.* Ufer, Gestade, *n.* Strand, *m.* Küste; 2) Rand, Saum, *m.*; 3) Hügel, * бéрега пустúти ся das Ufer verlassen: allen Halt u. alle Rücksicht in Ausgelassenheit verlieren, ausser Rand u. Band gehen. [göttin, *f.*
Берегúня, *f. Не. Пр.* IX. 499 Ufer-
Берегíвка, s. Берегýлька.
Берегóвий, *a.* s. Бережний.
Береговúна, *f.* Uferstich, *m.* Uferlandschaft, *f. Пе.* [stelze, *f.* (Motacilla).
Берегýля, берегýлька, *f.* Bach-
Берегтú, s. Берегú. (берегчú).
Берéжа. *a. f. s.* s. Жерéбна, trächtig.
Бережáнка, *f.* Strandling, *m.* (Litorella), *Пет.*
Берéже. *n. coll. ПГ.* die Ufern, *pl.*
Бережúна. *f.* s. Бéрег; 2) s. Зарíнок.
Бережúстий, *a.* mit wohl entwickelten, weiten od. hohen Ufern, *Ч.* IV. 438 *К.* [samkeit, *f.*
Бережíне, *n.* Hut, Abwehr, Acht-
Бережний, *a.* vom Ufer, vom Rand; -éсно von trockener, sonniger Wiese, Hügelheu; -á водá *МШ.* Trink- Land-Süsswasser, *n.*
Бережúк, s. Побережúк. [gel.
Бережóк, -жка, *m.* bewaldeter Hü-
I. Берéза, *f.* Birke, *f.* Birkenbaum, *m.* (Betula alba). [лядинкú, *m.*
II. Берéза, *m.* Anführer der ко-
Бéрезень, -зня, *m.* Monat April.
Берéзина, *f.* Birkenholz, *n.*
Березíвка, Березóва, *f. Гол.* Nebenflüsschen der Бáчка u. Стир; b) Nebenfl. des Прут; 2) Branntwein *m.* worin Birkenknospen eingethan worden (als Heilmittel); 3) Art grosser Hechte die im Mon. Бéрезень laichen.
Берéзка, *f.* Zaunwinde, *f.* (Convolvulus sepium) *ПГ.*
Березнúк, (*d.* березничóк), березнúк, *Ч.* III. 429 *m.* Birkenhain, *m.* Birkengehölz, *n.* [lern, *pl.* (Betulaceae).
Березовáтí, *pl.* Birkenartige, El-
Березóвень, -вня, *ТР.* 55 Березовóл, *m.* s. Бéрезень. [des Стрий.
Березóвець, -вця, *m.* Nebenfl.
Березóвий, *a.* birken.
Березовúця, *f.* Birkensaft, *m.* Birkenwasser, *n.*
Берéзто, *n.* Birkenrinde, *f. Пет.*
Берестúнка, *f.* Heidcerde, *f. Пет.*
Берéка, *f.* s. Богорóжник 2).
Берéлик, *m.* kleiner Bohrer.
Беремíнний. *a.* s. Бременний. *Пар.*
Бересклéт, *m.* warziger Spindelbaum (Evonymus verrucosus).
Бéреет, *m.* langstielige Rüster (Ulmus effusa). [holz, *n.*
Берестúна. *f.* s. Бéреет; Rüster-
Берéстник (-нúк), *m.* Rüsterwald, *m.* Rüstergehölz, *n.* [rüstern.
Берестóвий, *a.* aus Rüsterholz,
Беречéска, *f. N. c.* полонúна.
Беречú, берегчú. [берегý, бережéш], *v. a.* hüten, bewähren, bewachen; — ся sich hüten s. Стеречú.
Бержýля, *f. Bein.* einer Kuh.
Берихнíст, -óста, *m.* Glareola melanoptera.
Бéрiг, s. Бéрег.

Бе́ріжно, *adv.* s. Обере́жно.
Бері́зка, *f.* *M.* I. 157 Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum).
Берки́ць, *int.* beim jähen Falle kopfüber: ritsch!
Бе́рковець, -вця, *m.* Gewicht von [10 Pud.
Берку́т, *m.* Steinadler, *m.* (Aquila fulva), *Пет.*
Бе́рлик, *m.* Mütze, *f.* *У.*
Берли́н, *m.gr.* Eilwagen, Omnibus, *m.*
Бе́рло, *n.* Stab, *m.* Scepter, *n.* [лїг.
Берло́га, *f.* *Ш.* II. 27 *Ст.* s. Бар-
Берлоно́сець, -ця, *m.* Seepterträger, *m.* *Кл.* [тати ся.
Берта́ти ся, *Ч.* III. 7 s. Обер-
Берти́нска ріка́, *Гол.* nördl. Nebenfl. der Тиса.
Беручки́й, *a.* *Левч.* s. Ємки́й.
Берфело́, *n.* берфе́ля, *f.* durchlöcherter Halter des Kessels am Henkel in d. Sennhütte (колю́ба).
Берце́, *n.* *dim.* *Wgr.* IX. s. Бер.
Беса́ги, бесе́ги, *pl.* Doppelsack, Quersack, *m.* (bisaccium).
Бе́седа, *f.* herumziehendes u. schmausendes Hochzeitsgefolge, *Шй.*
Бесе́дува́ти, *v. n.* *P.* I. 170 schmausen, sich unterhalten, festiren; 2) s. Бе́сїдувати, *Кв.* II. 150.
Бесе́ку́р, *m.* Art Pflanze. [*n.*
Бе́сїда, *f.* Sprache, Rede, *f.* 2) Casino,
Бе́сїдиця, *f.* s. Бе́сїда.
Бе́сїдка, *f.* *dim.* s. Бе́сїда; 2) kleines Schreiben, Liebesbrief, *m.* [lig.
Бе́сїдливий, *a.* gesprächig, redse-
Бе́сїдувати, бе́сїдити, *v. a.* sprechen, reden.
Бесїжни́к, *m.* Einbeere, *f.* (Paris quadrifolia); — огоро́дний, Malve, *B.*
Беке́ди, *pl.* *C.* II. 182 Felsen, Berge, Bergklüfte, *pl.* [*Левч.*
Беке́дина, *f.* schroffer Bergabhang,
Бе́скид, *m.* Beskid, *m.*; Gebirge übhpt, *n.*
Беки́дский, *a.* Beskiden-, Beskids-. [auf den Gebirgen Vieh weiden.
Беки́дува́ти, *v. n.* im Beskid,
Бесне́ка, *Ф. Пр.* III. 278 s. Безпе́ка 2).
Бестїйский, *a.* bestialisch, *Фр.*
Бе́та, *f.* s. Кебе́та. [Бе́тюг.
Бете́га, *f.* Krankheit; *f.* 2) *pl.* s.
Бете́жний, *a.* krank.
Бе́ти, s. Бїчи, бїгати *R.* 138.
Бе́тка, *f.* *Сб.* I. 300 s. Гриб.
Бе́тюг, *m.* Kehricht; Kaff, *n.* Auswurf vom Getreide, *m.*
Бех, *m.* s. Беши́ха; 2) Wasserschierling, *m.* (Cicuta virosa). [II. 143.
Бе́хати, *v. a.* wuchtig schlagen, *Кв.*
Бецько́м, *adv.* — поспу́ти fest, stark einschlafen.
Бецма́н, *m.* s. Байта́ла.
Бе́цок, -цка, s. Бе́льбає 1).
Бечі́вка, *f.* *K.* Seil, *n.* grober Spagat.
Бе́чка, *f.* aufgeblühete Weide, Weidenreis, *m.* s. *d.* *f.* (s. Би́чик, би́чка).
Бечко́вий, *a.* -а неді́ля Palmsonntag, *m.* (s. Бичкови́й). [heitsstoffe.
Беше́ги, *pl.* ansteckende Krank-
Беши́ха, *f.* Rothlauf, *m.* *Пот.* III. 15.
Беши́шник, *m.* Heilkraut gegen беши́ха: Chenopodium hybridum.
Бе́шкет, *m.* *K.* böser Streich; Unehre, Unbill, *f.* Leid, *n.* *Пет.* *Пот.* II. 29.
Бешме́т, *m.* Art Oberkleid, *C.* II. 18.
Бештани́на, *f.* Schelten, *n.*
Бе́штати, *v. a.* schelten.
Бжук, бжун, *m.* Rosskäfer, *m.*
Бжуні́ти, *v. n.* summen.
Бжур, *m.* Zwergattich, *m.* (Sambucus ebulus). [ker, *m.*
Бздик, *m.* стари́й — Farzer, Stän-
Бзди́ни, *pl.* бздо, *n.* Farz, Furz, *m.*
Бзди́рка, *f.* s. Зди́рка.
Бзді́ти, бзну́ти, *v. n.* farzen, Winde lassen, fisten.
Бздьо́ха, *f.* Pferde-Lausfliege, *f.*
Бздун, *m.* s. Бздик; 2) Blattwanze, (Cimex baccarum); 3) Landwanze, *f.* (Geocoris). [ceperdon), *Пет.*
Бзду́нка, *f.* Stäublingpilz, *m.* (Ly-
Бздюх, *m.* бздю́ха, *f.* s. Бздун 2), 3).
Бзене́ць, -нця, *m.* *N. e.* Berges.
Бзик, *m.* Biesfliege, *f.* [nigra).
Бзина́, *f.* Hollunder, *m.* (Sambucus
Бзюк, *m.* s. Бжур.
Би [бы], *conj.* s. Щоби́; 2) -би (-б) als Bestandtheil des Conditionalis: дав́би würde geben; angehängt anderen Conjunctionen u. Partikeln: колю́би, єлю́би, я́кби, бодаю́би, чому́би, се-б, щоби u. A. *Ос.* 212,9. 213,10
Би́вний, *a.* im Uiberfluss, reichlich.
Бивнува́ти, *v. n.* чимо́сь *B.* Uiberfluss an etw. haben.

Бйга, *f.* Lüsternheit, Leidenschaft, *f.*
Биґáр, *m.* Stock, Knotenstock, *m.*
Бйґасень,-сня,*m.*Bengel, Trottel,*m.*
Бйґи зóивáти s. Бáйдики бйти.
Бйдзати, бйдзкати ся, s.ґéдзити ся.
Бйдзень, *m.* s. Кéдзень.
Бйдзкавка, *f.* Bremse, *f.* (Oestrus); 2) Pferdelausfliege, *f.* (Hippobosca equina).
Бидлйна, *f.* s. Товáрина, Hornvieh, *n.* (Schaf, *n.*)
Бидлячий, s. Товáрячий. [рина.
Бидлй, -йти, бидлятко, *n.* s. Товá-
Бйзбач, s. Бéзбач.
Бизівно, *adv.* sicher, zweifelsohne.
Бик, *m.* Ochs; Stier, *m.*; 2) Ponton, *m.*: міст на бикáх; 3) на бикá, *Зап.* I. 326 Art Fesseln.
Биль, *f.* Ereignis, *n.* Begebenheit, Geschichte, *f.* *У.*
Бйлє, *n. coll.* Stengeln, *pl.*
Бйлень, -ля, *m.* s. Бийк.
Биле́нець, -ця, *m.* острогáстий fliegenblüthiger Nacktständel (Gymnadenia conopsea). [*f.* Staude, *f.* Pflänzchen, *n.*
Билйна, (*d.* билйнка, билйночка),
Билйско, *n.* Ort wo Unkraut wächst, *Ч.* III. 77 *ZP.* I. 21. [dern.
Билйти, *v. a. Зг.* plauschen, plau-
I. Билйця, *f.* *Ш.* I. 328 wahre Begebenheit; (*opp.* небилйця).
II. Билйця, *f.* Stengel, *m.* s. Билó, *Гол.* I. 211; 2) s. Чорнóбіль.
Билйчний, *a. Вас.* aus wirklicher Begebenheit.
Билїнник, *m.* Rechenbohrer, *m.*
Билó, *n.* Stengel, *m*; 2) *K.* Klöppel, *m.*
Бильцé, *dim.* s. Билó, *pl. Ос.* (61) V. 58. [Band.
Бйнда, *f.* (gemodeltes, gemustertes)
Бинде́к, бинди́ог (-ю́к), *m.* Hummel, Erdhummel, *m.* (Bombus).
Бйндерено, *n.* brauner Steinkriecher (Lithobius forficatus).
Бинджу́к, *m.* Faulenzer, *m.*
Биндочкóвий, *a.* zur бйнда und кісній geh.
Бандюги, s. Бендюги.
Бйнька, *f.* Elisabeth. [Бренйти.
Бйнькати, *v. n. Гол.* III. 349 s.
I. Бйньо, *m.* Liebkosungsn. eines Ochsen. [(„Bebe").
II. Бйньо, *m.* *Wyr.* 26 s. Пляйка
Бир! бир! *int.* Lockruf der Schafe.

Бйрва, s. Бронá.
Бйржа, *f.* Börse, *f.* Börsegebäude, *n.*
Биржéвий, *a.* Börsen-. [scher.
Биржовйк, *m.* moskowitischer Kut-
Бйрів, -ова, *m.* s. Війт; *pl.* бирóве Gemeindebeamten, *pl.*
Бйрка, *f.* Schaf, *n.*; 2) Schaffell, *n.* шáпка - Schafpelzmütze, *f.*
Бйркати, *v. a.* die Schafe mit („а-)бир!" locken, treiben.
Бйрфи, *pl.* Leitersprossen, *pl.*
Бйрче, *n.* Steuereinnahmetaxe, *f.*
Бирюкувáтий, *a.* misstrauisch, versteckt.
Бирю́чина, бирю́чка, *f.* Rainweide, *f.* (Ligustrum vulgare).
Бйря, *f.* s. Бйрка 1).
Бисáги, s. Бесáги.
Бйсер, (*d.* бйсерок), *m.* Perle, *f.*
Бисéрник, *m.* — серебрйнець, Kaisermantel, Silberstrich, *m.* (Argynnis Paphia).
Бисéрниця, *f.* — річнá Flussperlmuschel, *f.* (Margarita margaritifera).
Бисерóвий, *a.* perlen; -а гóлка *Ст.* sehr fein.
Бискéти, *pl.* s. Бескéди.
Бисóбка лускáта, *f.* schuppige Steckmuschel (Pinna squamosa); 2)—знаменйта (P. nobilis).
Бйстрень, *m.* reissender Strom *K.*; 2) rieselnder Bach, Quelle, *m.*
Бйстрий, *a.* reissend schnell; scheu, wild; heftig, schnell; feurig; * scharfsinnig.
Бистринá, бйстрінь, *f.* Schnelligkeit eines Stromes; Stelle wo die Strömung heftig ist, Stromschnelle, *f.*; 2) Fahrwasser, *n.* *C.*
Бистрний, *f.* *K.* s. Бйстрень.
Бйстриця, *f.* Wildbach, Wildriesel, *m.*; 2) Name vieler Flüsse; 3) *pl.* ungarische Pflaumen.
Бйстрість, -ости, *f.* s. Бистротá; 2) Schnelligkeit, *f.*
Бистровóдний (-вóдний) *Ст. Макс.* *a.* schnell u. reissend, fluthend, strömend.
Бистрогляднний, *a.* scharfsehend, scharfsichtig, *T.* [Scharfsichtigkeit, *f.*
Бистроглядність, -ости, *f.*
Бистронду́чий, *a.* schnell vergehend, *Макс.* [Schwingen, Flügeln.
Бистрокрйлий, *a.* mit schnellen

Бистроокий, *a.* s. Бистроглядний. [schwimmend.
Бистроплав, *m.* sehr schnell
Бистропохідний, *a.* schnellfahrend, *Кл.* [sinnigkeit, *f.*
Бистрота́, *f.* Scharfsinn, *m.* Scharf-
Бистря, *f.* *Ст.* s. Бистрина́.
Бистря́нка, *f.* Art Fisch: Alburnus Baldneri.
Бистря́ночка, *f.* Bein. der річка *dim.* reissend schnell fliessend, *Ч.* V. 577.
Бит, [бы-], *m.* *Ч.* IV. 657 Stand, Zustand, Umstand, *m.* Verhältnisse, *n. pl.*
Быть, *f.* *У.* Dasein, Leben, *n.*
Би́тва, [би-], *f.* Schlacht, *f.*
I. Бите́ [бы-], *n.* *М.* III. 19 Zustand, *m.* Leben, *n.* [Züchtigung, *f.* s. Бити.
II. Бите́, *n.* das Schlagen, Prügeln, *n.*
Бите́вний, *a.* ро́зклад — *У.* Schlachtordnung, *f.* [breche, *f.*
Бите́льня, *f.* *Не.* Hanf- Flachs-
Бити, [бію, бєш, бє], *v. a.* schlagen, stossen, prügeln; на кого́ auf jmd. losschlagen, losstürmen; в дзво́ни die Glocken läuten; напи́ток бє до голови́ steigt in den Kopf; бити товар Vieh schlachten; — ся sich schlagen, kämpfen, raufen.
Битли́вий, *a.* rauflustig, händelsüchtig, kriegerisch, *Не.* stössig, *Лесч.*
Би́тка, *f.* *Luts. gr.* 158 *МШ.* s. Бійка, би́тва; 2) би́тка-шило *Ос.* (61) XII. 31 s. Шитка. [*Н.* 110.
Битько́, *m.* Schläger, Rautbold, *m.*
Битко́м, *adv.* ganz voll, gedrängt, *Пет.*
Битови́й, *a.* *Не.* Lebens-, Zustands-.
Бито́к, -тка, *m.* Alles womit man schlägt, Art Spiel mit Nüssen, *Ч.* IV. 43.
Бито́пись, *f.* *Кн.* Geschichte, Lebensschilderung, *f.*
Битупа́ти ся, im Glück, im Wohlstand leben. [Böses (?).
Бити́ницина, *f.* etw. Unseliges
Бицма́н, *Н.* 178 s. Бецма́н.
Бич, *m.* Peitsche, Geissel, *f.*; 2) Stock, *m.* Ruthe, *f.* *Р.* I. 6. [sen.
Бича́, -а́ти, *n. pl.* бичата kleine Och-
Бича́р, *m.* *Н.* *n.* 121 s. Бич.
Бича́чий, бичий, *a.* des Stieres.
Би́чик, *m.* Gerte, Ruthe, *f.*
Бичи́на, *f.* Ochsenziemer, *m.* *Рк.* 233; 2) Ochsenhaut, *f.*
Бичиня́, -я́ти, *n.* Бичівно́.
Бичі́вка, *f.* Fangriemen, *m.*
Бичі́ниик, *m.* Stange, woran das Zuggeschirr des Beipferdes angeknüpft wird, *f.* Ziehseil, *n.*
Бичівно́, *n.* Peitschenstiel, *m.*
Би́чка, *f.* s. Ба́зька, шу́тка.
Бичко́вий, *a.* s. Бечко́вий, неділя Palmsonntag, *m.* [Ochsen, *pl.*
Бичня́, *f.* *Ко.* 64 Ochsentrift, *f.*; 2) *coll.*
Бичо́ва, *f.* s. Бичі́вка, *Др. с.* 68.
Бичови́й, *a.* — кінь beigespanntes Pferd, Beipferd, *n.*; 2) -і кора́лї e. Korallenschnur mit gleichgrossen Korallen.
Бичо́к, -чка́, *m.* *dim.* junger Ochs; 2) Art Fisch: Gobius; -гоне́ць; -кругли́ш; -кова́ль *В.* 3) *Ос.* (61) V. 35 gerösteter u. gestampfter Hanfsamen.
Бичува́ти, *v. a.* *Ме.* 460 beim Fahren bergauf od. auf schlechtem Wege zum Pferde- od. Ochsengespann noch mehr Zugthiere zuspannen; — ся einander also beim Fahren helfen; 2) geisseln, peitschen.
Би́шва, *f.* Gerberfass mit 2 höheren u. oben dhlöcherten Dauben, *n.* [ник.
Бишиишник, *Др. с.* 27 s. Бешиш-
Бия́к, *m.* kürzerer Theil des Dreschflegels, Schlägel, *m.*
Бі, s. Бігме́.
Бі́б, *g.* бо́бу, *m.* Bohne, Saubohne, Bohnenwicke, *f.* (Vicia faba); *дати кому́ бо́бу jmdn tüchtig abprügeln; 2) s. Барабо́ля. [Дністер; 2) e. Städchen in Gal.
Бі́берка, *f.* linker Nebenfl. des
Бі́бки, *pl.* Gewürznelken, *pl.*; 2) Schafunrath, *n.* [*n.* heil. Schrift, *f.*
Бібле́йщина, *f.* *Кн.* Bibelwesen,
Бі́блиця, бібля, *f.* s. Бу́бліця.
Бі́блійний, *a.* biblisch.
Бібліоте́ка, *f.* Bibliothek, *m.*
Бібліоте́чний, *a.* aus, von der
Бі́блія, *f.* Bibel, *f.* [Bibliothek.
Бі́бник, *m.* -трилистник, Sumpf-Fieberklee, *n.* (Menyanthes trifoliata).
Бі́бр, *g.* бобра́, *m.* (Castor fiber); бобра́ для себе робити *Мак.* gutes Geschäft worin machen, sich viel einbringen.
Бі́була, *f.* Fliesspapier, Löschpapier, *n.* [licher Stoff.
Бібулина, *f.* dem Fliesspapier ähn-
Бібулястий, *a.* wie Fliesspapier aussehend.

*

Бів, *m. Зап.* II. 380 s. Лéбідь.

I. Біг, *g.* бóга s. Бог; біг дан es ist da; дáсть біг es ist nicht da.

II. Біг, [бѣг-], *g.* бігý, *m.* Lauf, *m.* das Laufen, Rennen; бігóм, бігцéм im vollen raschen Lauf, eilend; на бігý mitten im Laufe; у бігáх *Кв.* II. 309 fort auf der Flucht.

Біганýна, *f.* das Hin- u. Herlaufen, geschäftiges Herumtreiben.

Бігáня, *f. N. e.* Berges.

Бігати, *v.n.* laufen, rennen; 2) (—ся) läufisch sein, rindern, stieren.

Бігáчка-крівавúця, *f. Ст.* s. Бігýнка 1), червíнка.

Бігкúй, *a.* leicht beweglich, leicht rasch gehend, *Леєч.* [Flüchtling, *m.*

Біглéць, *m. Кл.* der Flüchtige,

Бігланий, *a.* flüchtig, der entläuft, desertirt, Flüchtling, *Мор.*

Біглáк, *m.* s. Біглéць.

Бігмá, *adv.* schnell laufend.

Бігмати ся, s. Божúти ся s. *d.f.*

Біг-мé! *int.* bei Gott! ja so mir Gott! *Пот.* III. 15.; Бігмéк-то-ну!

Бігóвиско, *n.* Laufbahn, *f.*

Біготнá, *f.* s. Біганýна.

I. Бігýн, *m.* s. Богýн I. (сальцéсон).

II. Бігýн, *m.* Ansatzstück, *n.* Zapfen, *m.* worauf sich etw. dreht z. B. die Thür; Thürangel, *f.*; 2) Pol., Erdpol, *m.*; 3) Laufer, Läufer, Renner, *m. Гол.* I. 376 * an e. Schnellwage, *Пол.*; 4) Flüchtling, *m. Др.*

Бігунéць, -нця, *m. dim.* s. Бігýн; 2) *P.* I. 116 ein aufgewecktes, munteres Kind; 3) — пісóчник Feldsandläufer, *m.* (Cincidela campestris).

Бігýнка, бігýчка, *f.* rothe Ruhr; 2) schütte Naht.

Бігунóвий, *a.* Polar-.

Бігцéм, бігцї, *adv.* в бігцї бічи schnell laufen.

Бігчи, бігти, бічи s. Бігати 1).

Біґа, *f.* Pickelhaue, *f.* Spitzhammer, *m.*

I. Бідá, *(d.* бідна) zweirädiger Karren zum Wasserholen.

II. Бідá [бѣд-], *f.* Elend *n.* Noth, Armut, *f.* Trübsal, *n. pl.* біди böse Leute.

Бідáга, *IГ.* бідáха *Кч.* 404, *m.* armer Mensch, a. Schlucker, a. Tropf; Unglücklicher, *m.*

Бідáцкий, *a.* armselig, *Зар.*

Бідáшний, s. Бідолáшний.

Бідúло, *m.* scherzh. Name eines Armen.

Бідúти, *v. a.* schmähen; 2) in Armut halten; —ся, Noth leiden.

Бідкане, *n. К.* Noth, *f.* Bedrängnis, *n.*

Бідьканий, *a.* gequält, geplagt.

Бідкати ся, бідкувáти ся, *P.* I. 192 Leid empfinden, bedauern; за ким sich bekümmern um jmdn, sich für jmdn abmühen, *Ш.* II. 12. 2) unglücklich.

Бідний, *a.* arm, elend, dürftig;

Бідник, *m.* armer Schlucker, der Dürftige.

Бідúти, *v. a.* bedrücken, quälen, *К.*

Бідúця, eine Arme, arme Frau.

Бідíвство, *n.* s. Бідність.

Бідність, -ости, *f.* Armut, Dürftigkeit, *f.* Elend, *n.*

Біднóта, бідночія, бідóта, *f.* grosse Armut; 2) *coll.* die Armen.

Бідня, бідняга, *(d.* бідняжка), *m. МШ.* Armer, Unglücklicher, *m.*, -яти, *n. Гол.* III. 364. 368.

Бідóвий, *a.* gefährlich.

Бідолáйчик, *m.* Reimw. zu зáйчик s. Бідолáха.

Бідолáка, бідолáха, бідолáшечка *МШ. m. f.* armes, verlassenes, unglückliches Wesen.

Бідолáшний, *a.* arm, elend.

Бідóма, *f. Гол.* III. 469 s. Бідá II.?

Бідонька, бідочка, *dim.* s. Бідá II.

Бідорáка, s. Бідолáка.

Бідрó, *n.* s. Бедрó.

Бідýшка, *f.* venerische Krankheit, Lustseuche, *f. Пет.*

Бідяний, *a.* s. Бідний.

Біжакú, *pl.* Läufer, *pl.* (Cursoria).

Біжбá, s. Божбá *Кв.* II. 34.

Біждéрко, *n. У.* Götterbaum, *m.* (Ailanthus glandulosa).

Біждéрник, *m.* Tamariske, *f. B.*

Біжкú = чиóрáчки, *Ч.* III. 478 Trippeln u. Schäckern, *n.*

Біз, *Др. c.* 1 s. Без. ohne.

Бізóвно. *adv.* gewiss, wahrlich, *Пет.*

Бізувáти, *v. a.* [bizony] s. Потверджáти: behaupten; не бізýю ся ich kann nicht versichern, i. k. n. einstehen; etw. über sich nehmen, vermögen, im Stande sein, sich stark gesund fühlen; —дарáбою, e. Floss regieren, *Пет.*

I. Бізу́н, *m.* Steuermann eines Kahnes, Flösser, *m.*

II. Бізу́н, *m.* Ochsenziemer, Knüppel, *m.* го́лий як — ganz nackt, *Пет.*

I. Бій, *gen.* бо́ю, *m.* Schlacht, *f.* Kampf, *m.* [Furcht, Respect.

II. Бій, *gen.* бо́я: має бо́я er hat

Бійзко, *adv.* s. Бо́язко.

Бійний, *a.* s. Буйний, *Ог.* 47.

Бійся, бійте ся *imperat.* zu Бо́йти ся.

Бік, *gen.* бо́ку, *m.* Seite, Flanke, *f.* *вийшло єму́ на оде́н бік, лі́зе єму бо́ком ist ihm schlecht bekommen, hat genug an dem (auszustehen, zu leiden); 2) бік, *praep. c. gen.* s. По́біч, *Ст.*; 3) на сім бо́ці diesseits, на тім (тамтім) бо́ці jenseits.

Біка, *m.* Zuchtstier, *m.*

I. Біль [бол-], *gen.* бо́лю, *m.* Schmerz, *m.* Weh, Leid, *n.*

II. Біль, [бѣл-], *f.* Weisszeug, *n.* Wäsche; 2) Leinwand, *f.*; 3) Flachsgarn, *n.*; *Ч.* III. 113; 4) Splintholz, *n.*; 5) *m.* Pfefferschwamm, *m.* (Agaricus piperatus).

Біла́вий, *a.* s. Білявий.

Біла́вка, *f.* білоголо́вець, -вця, *m.* s. Мо́рон.

Біла́н, біла́ш, *H.* 90 *m.* s. Білий.

Біла́вий, *a.* weisslich fahl.

Біле, *n.* Weisszeug, Linnen, *n.* Wäsche, *f.*; 2) s. Ні́біл.

Біленъ, *m.* Monat Juli, *Gr.* 17.

Біленє, *n.* das Weissen, Tünchen; 2) das Bleichen.

Біленик, *m.* gebleichte спідниця.

Біле́нький, біле́сенький, *a. dim.* sehr weiss, schön weiss, rein, nett; -а (горі́нка) reiner Branntwein.

Білий, *a.* weiss; 2) — день heller Tag; 3) -а неділя *Марк.* 4 Charwoche, *f.*; 4) Біле мо́ре † Name des Archipelagus; 5) = сніг der Schnee: білий розболі́в ся der Schnee thaut auf; 6) silbernes Zehnkreuzerstück.

Біла́вна, *f.* s. Біль II. 1) u. Біле; 2) s. Білина 2).

Білик, *m.* Weissling, *m.* (Pieris); — глоди́нець Heckenweissling; — ріпи́нець Rübenweissling; — ріпа́чник Grünader; — ріжу́чник Aurorafalter.

Біла́ло, (*d.* біла́лечко) *n.* weisse Schminke; weisses Kopftuch der Frauen.

Біли́на́, *f.* weisse Haut; 2) Rappe, *f.* (Aspius rapax).

Біли́ти, *v. a.* weissen, weiss übertünchen; 2) bleichen.

Біли́ця, *f.* s. Біла 2); 2) Laube, *f.* Uklei *m.* (Aspius lucidus); 3) земли́ — Art weisslicher Kreideboden; 4) Hausmarder, *m.* (Mustela foina).

Біла́нка, *f.* s. Білоли́ва.

Білість, -ости, *f.* die Weisse, das Weisse, das Weisssein. [schimmern.

Біла́ти, *v. n.* weiss werden, weiss

Біла́ка, *f.* weisse Hornhaut im Auge *C.*; 2) Eichhörnchen, *n.*

Білка́тий, *a.* mit grosser weisser Hornhaut im Auge.

Біло, біло́, *n.* s. Білочниця.

Білковий, *a.* eiweissartig.

Білко́вина, *f.* Eiweiss, *n.* eiweissartiger Körper, (albumen) *Вол. Фр.*

Більма́к, більма́ч, *m.* Starblinder, *m.*

Більма́тий, *a.* starblind.

Більма́чок, ма́чок — -чка, *m.* Ackermohn, *m.* (Papaver Argemone).

Більмо́, *n.* der graue Star.

Більний, *a.* schmerzhaft; бо́лї -і heftige, quälende Schmerzen, *Ру.*

Біло́ба, *f.* Bleiweiss, *n.* *Вол.* [ніо́ле.

Білобере́же, *n.* *К.* s. Кили́мске

Білобо́кий, *a.* weiss an beiden Seiten. [Bart.

Білобо́рдий, *a.* mit weissem

Білобро́ний, *a.* mit weissen Brauen.

Білова́стий, *a.* s. Білий. [alba).

Біло́верба, *f.* weisse Weide (Salix

Білови́нники, *pl.* Art Winteräpfel.

Білоу́е, s. Білоу́с.

Білогли́нний, *a.* kreiden.

Білоголо́вий, *a.* weissköpfig.

Білоголо́вка, *f.* mit weissem Kopf; 2) Schwanzmeise, *f.* (Parus caudatus).

Білогри́вець, -вця, *m.* weissmähnig; 2) Ringdrossel, *f.* (Turdus torquatus).

Білогру́д, (-гру́дець, -гру́дик), *m.* mit weisser Brust; 2) Seeschwalbe, *f.*, 3) Eisvogel, *m.* (Alcedo ispida).

Білогу́бий, *a.* mit weissem (unbehaartem) Gesicht, Mund, *Кух. Ос.* (61) XI. 20.

Білода́нчик, *m.* in den гаїнки: wahrsch. N. eines heidn. ruthen. Gottes.

Білоду́нець, -нця, *m.* Braunkehlchen, Pfäffchen, *n.* Todtenvogel, *m.*

Білоза́рка, *f.* Zaunlilie, *f.* (Anthericum).

Білозі́рочка, *f. dim. Ме.* 121 [funkelndes Sternlein.

Білозо́р, (*d.* білозі́рець -рця), *m.* Falke, *m.*; 2) Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustris).

Білозо́рий, *a. Левч.* s. Ясноо́кий.

Білозу́б, *m.* Leucodon, *B.*

Біло́к, -лка́, *m.* Eiweiss, *n.*

Білокали́н, *m.* weisser Ahorn.

Білокопи́тий, *a.* weisshufig.

Білокóс, *m.* seidenes gemustertes Gewebe, *Зак.*

Білокри́лий, (*dim. f.* білокри́лонька) *a.* mit weissen Flügeln.

Білокри́лець, -льця, *m.* -кри́лка, *f.*) Buchfink, *m.* (Fringilla coelebs).

Білоку́рий, *a.* blond, *Левч. Пет.*

Білоли́кий, білоли́ций, *a.* mit weissem Gesicht, Antlitz.

Біломанму́рний, (-мармуро́вий), *a.* aus weissem Marmor.

Білому́ха; (*d.* -му́шка), *f.* Blaukehlchen, *n.* (Lusciola suecica).

Білоні́г, -о́га, *m.* glattes Bruchkraut, (Herniaria glabra).

Білоно́гий, *a. f. dim.* білоно́жка, mit weissen Füssen. [mis Sapa).

Біло́к, *m.* Blei, *m.* Blicke, *f.* (Abra-

Білопле́чий, *a.* weissarmig, mit weissen Schultern. [ster, *m.*

Білори́вець, -зця, *m.* Weltprie-

Білоро́гий, *a.* mit weissem Geweih, *Кч.* 213.

Білоружéвий, *a.* weisslich rosa.

Білору́дь, *f.* Weissbleierz, *n. Вол.*

Білорукави́чний, *a.* weisse Handschuhe tragend, *Зе.*

Білору́кий, *a.*; *f. dim.* білору́чка, mit weissen Händen (von feinen, verzärtelten, arbeitsscheuen Mädchen, Städtlern u. A.) [braun, *K.*

Білорума́ний, *a.* weiss und roth-

Білосли́на, *f.* weissfrüchtige Pflaume.

Білосні́жний, *a.* schneeweiss, *Ру.*

Білота́, *f.* s. Білість.

Білота́рчик, *m.* s. Білода́ничик *Гол.* III. 156. [Schnurrbart.

Білоу́с, білоу́сий, *a.* mit weissem

Біло́ха, біло́шка, *f.* weisses zarthäutiges weibl. Wesen, *Пет.*

Білоха́тий, *a.* mit weissen Hütten, *Ш.* I. 263.

Біло́чник, *m.* Gänse- Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina).

Біло́чниця, *f.* weisse od. harte Augenhaut, (sclerotica).

Білоши́йка, *f.* mit weissem Hals.

Білува́нє, *n.* s. Біль II. 1).

Білува́ти, *v. a. P.* II. 150 die Haut abziehen, schinden.

Білу́га, s. Білю́га.

Білужи́на, *f.* Hausenfleisch, *n.*

Білу́н, *m. Вол.* s. Біль II. 5); 2) Stechapfel, *m.* (Datura stramonium).

Білу́ха, *f.* s. Білоли́ций, -я, *f.*

I. Більцé, *n. Кн. Пр.* IX. 814. 815. Geländer, *n.* Latte, *f.* (*vgl.* бильцé).

II. Більцé, *n.* Art Leinenstickerei.

Більці́, *pl.* weisses Baumwollengarn.

Більша́к [бол-], *m.* der Aeltere an Jahren. [grösser werden.

Більша́ти, більшíти, *v. n. МШ.*

Більшеба́рвність, -ости, *f. Вол.* Polychroismus, *m.*

Більшеле́тний, *a.* mehrjährig.

Бíльший, *a. compar.* zu Вели́кий.

Більшина́, *f. Кл.* Majorität, Mehrzahl, *f.*

Білю́га, *f.* Hauson, *m.* (Accipenser huso); 2) s. Біле 1).

Білю́х, *m.* s. Білик. [an *Ос.* 184, 2.

Біля, *praep. c. gen.* neben, bei, nahe

Біля́вий, *a.* weisslich.

Біля́вка, білявина, *f.* blondes Mädchen; Blondine, *f.*; 2) * *m. f.* Geliebter, Geliebte; 3) — голова́та Schwamm-Rosenspinner, *m.* (Liparis dispar); — золотогу́зка, Goldafter, *m.* (L. chrysorrhoea.

Біля́вка, *f.* Libelle, *f.* (Libellula).

Біля́к, *m. АД.* I. 219 козак — in weisser Kleidung von Leinweind, dah. niederen Ranges (*opp.* кармазинник), *Ш.*; 2) Art Hasen; 3) s. Біль II. 5).

Біля́нка, *f. Ч.* 59 weisser, feiner Teint (*opp.* песиянка 4).; 2) s. Біль II. 5) Agaricus subdulcis.

Біля́р, *m.* Bleicher, *m.*

Біля́стий, *a. Б.* s. Бли́вий.

Бімо́ува́ти, *v. n.* sich stolz geberden.

Бір, *gen.* бо́ру, *m.* Wald, bes. Nadelwald, *m.* II. 299.

Бірка́ний, *m.* s. Збірка́ний. *Кв.*

Бірува́ти, *v. a.* s. Біауя́ти, (без-).

Бірчий, *a. m. s.* † Abgabeneinnehmer, *m. K.*

Бірич, *m. К. (Мета* V. 25) Aufrufer, Verkünder, *m* (?) [fel, *P.* I. 3.
Біс, *m.* Teufel, *m.* s біса zum Teu-
Бісе́рний, бісеро́вий, *a. КУ.* Perlen: -не де́рево Tamarix tetrandra, s. Бисеро́вий.
Бісик, *m. dim.* s. Біс; бісики пуска́ти *С.* I. 53. *Ко.* 9 verführen, bethören.
Бісити, *v. a.* ärgern; —ся rasen, toben, toll sein.
Бісний, *a. П. п.* 13 s. Бісова́тий.
Бісова́тий, *a.* vom Teufel besessen, rasend, toll. [Raserei, Wuth, *f.*
Бісова́тість, -ости, *f.* Tollheit,
Бісува́тися, rasend werd., rasen.
Бісовий, бісо́вский, *a.* teuflisch, dämonisch; Бісова Ара́нія ehem. Name Bessarabiens. [Gesinde, *n.* teufl. Sippe, *f.*
Бісо́вщина, *f.* teufliches Handwerk,
Бісурма́н, *m.* Bisurman, Muselman, Ungläubiger, *m.* [geh. s. Туре́цкий.
Бісурма́ньский, *a.* zu Бісурма́н
Бісу́рка, бісі́ка, *m. С.* I. 243 s. Біс.
Біта, *f.* Gerber, *m. Ос.* (61) 219.?
Бічний, *a.* von, an der Seite, seitig, Seiten-.
Блава́нка, *f. Ч.* IV. 434.?
Бла́ват, бла́ватень, -тня, *m.* blaue Kornblume, (Centaurea cyanus); 2) *gew. pl.* blaues Seidenzeug.
Блаватас, *m. ІГ.* s. Блават 2).
Блава́тний, *a.* blau; 2) склеп — Schnitt-Tuchwaarenhandlung, *f.*
Блаву́чити, *v. n.* müssig sitzen, faulenzen.
Блага́нє, *n.* das Flehen, *К.* [bitten.
Блага́ти, *v. a.* flehen, flehentlich
Блага́ч, *m.* блага́щий, *a. М.* II. 117 inbrünstig, flehentlich bittend, flehend.
Благе́нький, *a. dim.* zu Благий: nichtig, unbedeutend.
Благий, *a.* gütig, gutherzig, nachsichtig; Бла́го. *adv.* wenigstens; zum Wenigsten (-добре и то): — мені́ тілько ich bin schon damit zufrieden, ist für mich ein Gewinn; кому́ тото́ бла́го? wem kommt das zugut?
Бла́гість, -ости, *f.* Güte, Gnade, Nachsicht, *f. Ко.* 344 *К.*; 2) Wohlfahrt, *f.* Gedeiben, *n. У.*
Благобі́т, *m. КУ.* s. Добробі́т.
Благови́дний, *a. Пар.* scheinbar gut.
Благові́ст, *m.* grosse Glocke; 2) das Läuten zur hohen Messe. [schaft.
Благовіство́ванє, *n.* frohe Bot-
Благовістува́ти, благовісти́ти, *v. a.* frohe Botschaft verkünden, das Evangelium predigen, *Ш.* II. 139.
Благовісти́тель, *Ш.* II. 221, благові́стник, *m. У.* Verkünder froher Botschaft (vom Erzengel Gabriel *Марк.* 3) * Blumenkranz als Bote des Frühlings, *m.*
Благові́стний, *a.* heilverkündend, glücklich; 2) von dem am Feste Mariä Verkündigung (благові́щенє) Geborenen: schadhaft, unbrauchbar, fatal, unglücklich, *Шй.*
Благові́щенє, *n.* Verkündigung der h. Jungfrau Maria, *n.*
Благові́щний, (-віси-), *a.* zu Благові́щенє geh. *Н.* 9.
Благоно́ленє, *n.* † Wohlgefallen, *n.* Gunst, Gnade, *f. Ш.* II. 245 *К.*
Благово́нники, *pl.* Buccogewächte, *pl.* (Diosmeae).
Благогові́йно, *adv.* † *К.* mit wahrer, tiefer Frömmigkeit. [да́тний.
Благода́йний, *a. КУ.* s. Благо-
Благодаре́ники, *pl.* Reimw. zu варе́ники *Н.* 237 s. *d. f.*
Благодари́ти, благода́рствувати, *v. a.* † s. Дя́кувати.
Благода́рний, *a.* † s. Вдя́чний.
Благода́рність, -ости, † *f.* s. Вдя́чність.
Благода́ть, благода́тність, -ости, *f.* Gnade, Wohlthat, *f.*; 2) Segen, *m.*
Благода́тка, *f.* Gottesgnadenkraut, Purgirkraut, *n.* (Gratiola officinalis).
Благода́тний, *a.* segenvoll, gesegnet, holdselig. [güustigen Tage, *B.*
Благоде́нно, *adv.* vom glücklichen,
Благоди́ш, *m.* Bartgras, *n.* (Andropogon) *B.* [308, *m.* s. Добродій.
Благоді́й, *У.* благоді́тель, *Ка.* II.
Благоді́лє, *n.* s. Благода́ть.
Благоді́я, *f.* s. Добро́дійство.
Благоду́шів, *n.* † *Мах.* Gnade, *f.*
Благоду́шне, *adv. Ш.* II. 166 gutherzig. [keit, *f.*
Благолі́пє, *n. К.* † Pracht, Herrlich-
Благоно́сний, *a. КУ.* Wohlthat, Rettung bringend.
Благоподо́бно, *adv.* † *К.* ganz entsprechend, schicklich, correct.

Благополучно, *adv. gr.* glücklich.
Благопристойний, *a. Пол.* wohlanständig. [* edel, hochherzig, *Ш.* II. 25.
Благородний, *a.* edel-, freigeboren;
Благородність, -ости, *f.* Adel, Edelmuth, *m.*
Благословене, (-ние), *n.* das Segnen, Weihen; 2) der Segen.
Благословити, *v. a.* segnen, weihen; 2) lobpreisen; 3) — ся до вітця и до матери, *Га.* I. 9 den Vater u. die Mutter um den Segen zum Kranzwinden für die Braut bitten; 4) благословить ся на сьвіт es dämmert der Tag, der Morgen.
Благостинний, *a. K.* segenreich.
Благостиня, *f. K.* Gnade, Gunst, *f.* gutes Werk, Wohlthat, *f. Ч. V.* 1167.
Благотворитель, *m. Не.* s. Добродїй.
Благотворний, благотворящий, *K. a.* wohlthuend, segenvoll, segnend.
Благоухання́ний, *a.* † *Ш.* II, 217 wohlduftend.
Благочестє, *n.* s. Православіє.
Благочестивий, *a.* s. Православний; 2) gottesfürchtig, fromm, *Ш.* II. 251. [ehrlich.
Благочестно, *adv. K.* ehrwürdig,
Благочинний, *a. m. s. gr.* Aufseher über mehrere Kirchen; Dechant, *m.*
Благувати, *v. n.* helfen (in der Krankheit).
Благутити, *v. n.* irre reden.
Благущий, *a.* s. Благащий.
Блаженний, *a.* † selig, glückselig, glücklich.
Блаженність, -ости, *f.* блаженьство, *n.* Glückseligkeit, Seligkeit, *f. У.*
Блаженьствувати, *v. n.* † *Шл.* glücklich sein.
Блажівка, *f.* Nbfl. des Стрийгор.
Блажко, *m.* Blasius.
Блажкувати, *v. n.* leichtlebig sein.
Блазен, (-ень), *g.* -зня, -а, *m.* Narr, *m. Кч.* 139. [ти ся.
Блазнити ся, *Мх.* s. Соблазни-
Блазнувати, *v. n.* den Narren spielen, närrisch Zeug machen, Possen spielen.
Блазнюк, *m.* s. Блазен; 2) Minderjähriger, *m.*
Блакить, *f.* блакітє, *n. Ст.* Bläue (des Himmels), *f.* Azur, *m. Левч.*
Блакітний, *Ш.* I. 58, блакітяний *Ст. a.* blau, himelblau, azuren, *Левч.*
Блам, блан, *Wgr.* IX. *m.* zwei Hälften Pelzwerk; 2) Sack eines Rauchwerks, *m.* [Pelz gefüttert, gebrämt.
Бланений, *ptc.* сердак, *Ф.* mit
Бланар, s. Болонкар.
Бляня, *f. Ф.* Pelzverbrämung; hucul. Pelzkleid, *n.*; 2) бляна, *Пет.* s. Болона; 3) Waldanflug, *m.*
Блат, *m. B.* s. Булат. [шняни́н.
Блах, *m. gen. pl.* Блахи s. Доли-
Блеватини, *pl. Н.* 14 das Ausgeworfene, Ausgespieeno, Auswurf, *m.*
Блевузити, *v. a. Н.* 256 s. Варнякати.
I. Блекіт, -оту, *m.* Gleisse, Hundspetersilie, *f.* Gartenschierling, *m.* (Aethusa cynapium).
II. Блекіт, -оту, *m.* Geblöcke, *n.*
Блекітниця, *f.* s. Гадючка бор. *Вол.* [(Carex pallescens), *B.*
Блекнїй, *a.* -я осока bleiche Segge,
Блекнути, *v. n.* verbleichen, verschiessen. [cyamus niger), *Ш.* II. 27.
Блекота, *f.* Bilsenkraut, *n.* (Hyos-
Блекотати, *v. n.* s. Белкотати; 2) s. Блеяти.
Блена, *f.* s. Блекота.
Блєнда, s. Блинда.
Блєндати, блендиґати, блєнькати, *v. n.* s. Блудити; — сьвітом; 2) ногами schlendern.
Бленовина, *f.* Hyoscyamin, *n.*
Блеск, *m.* Glanz, Schimmer, Prunk, *m.*
Блескавий, (-ашек-), *a.* leuchtend, funkelnd, glänzend. [Flitterkram, *m. ВБ.*
Блекіт, -оту, *m.* Glanz; Flitter,
Блестати, блестіти, *v. n.* s. Блистати etc.
Блестенцї, *pl. Вол.* s. Блищі.
Блестний, *a.* funkelnd, *B.*
Блет, *m. Зап.* II. 428 s. Блат, тонір.
Блехонати, *v. a. Гол.* III. 60. ?
Блешнавий, *a.* на очи, *Гол.* III. 220 blendend, flimmernd (?)
Блеяти, *v. n.* blöcken, möckern.
Блиндити, s. Белендіти.
Ближнь, *f. TP.* 45 s. Близна.
Ближній, *a.* nahe anliegend, sich nahe befindend, *C.* II. 138; der Nächste, *compar.* ближнїйший, *R.* 99; *superl. Ч.* II. 532. 533.

Блйжчати, *v. n. Леев.* Близйти ся.
Близ, -зу, *m.* Nähe, Nachbarschaft, *f.* *Ч.* III. 159 *Мог.*
Близь, блйзень, *adv.* s. Блйзько.
Блйзень, -зня, *m.* Schmeichler, Schwindler, *m.*
Блйзець, -зця, *m.* s. Близнóк.
Близнá, *Не.* блйзність, -ости, *f.* Nähe, *f.*
Близйти, *v. a. Ко.* 324 nähern, nahe bringen; — ся *С.* II. 239 sich nähern.
Блйзький, (-зкий), *a.* nahe, nach-[barlich; *adv.* блйзько.
Блйзнá, *f.* Narbe, Wunde, *f.* *В. КУ. Пет. Зак.*
Близнйти, *v. n.* Zwillinge gebären.
Близнйця, *f.* *Ф.* Doppelgewehr, *n.*; 2) Zwillingsschwester, *f.*
Близновáтий, *a.* narbig, mit Narben bedeckt, *В.*
Близнюк, *m.* s. Близнй.
Близнй, -йти, *n. gew. pl.* близнйта, (*d.* -тка), Zwillinge, *pl.*; 2) alles Zweifache, Doppelte: Doppeltopf, *m.* zwei zusammengewachsene Früchte u. A.
Близзірний, *a.* s. Близорýкий.
Близóмний, *a. Н.* 223 *М.* s. Близький.
Близорýкий, *a.* kurzsichtig, *Пол.*
Близорýкість, -ости, *f.* Kurzsichtigkeit, *f.* das Kurzsehen.
Блйзцї, *pl.* s. Близнйта.
Блйкати, блйкнути, *v. n.* schwach flackern; 2) blinken, glitzern; 3) чимóсь winken.
Блйкотóря, *f.* Melkziege, *f.* s. Ілеко-[котóра.
Блймавка, *f.* Irrlicht, *n.* *Фр.*
Блймати, блймнути, *v. n.* blinzeln, glupen, finster u. versteckt blicken; 2) flackern, flimmern, *Фр.*
Блини, (*d.* блинéць, -ця), *m.* Plinse, *f.* Pfann-, Waffelkuchen, *m* *Ог.* 81.
Блинцá, *f.* starker Hautausschlag.
Блинцáр, *m.* *Не.* Bettler.
Блиск, *m.* Glanz, Schimmer, *m.*
Блйскавиця, *f.* Blitz, Wetterleuchten, *n.*
Блискавичний, *a.* *К.* Blitzes-, [wetterstrahlend.
Блйскавка, *f.* s. Блйскавиця; 2) Laube, *f.* (Alburnus lucidus); 3) Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca); 4) silbernes Zehnkreuzerstück; 5) *pl.* блйскавки silber od. goldfarbige Glaskorallen.

Блйскавник, *m.* Blitzschleuderer, *m.* *Ру.*
Блйскальце, *n.* Blendwerk, *n.* Flit-[ter, *m.*
Блйскавка, блйскавка, *f.* Bachstelze, *f.* (Motacilla).
Блйскати, *v. n.* blitzen; wetterleuchten; 2) glänzen, funkeln, schimmern.
Блискóкий, *a.* mit funkelndem [Auge, *Фр.*
Блисконýти, *v. n.* *М.* II. 76 s. Блйснути.
Блискотлйвий, *a.* glänzend, [schimmernd.
Блйснути, блисонýти, *v. n.* blitzen, erglänzen, *С.* I. 147.
Блйтва, *f.* Runkelrübe; 2) Erdbeerspinat, *m.* (Blitum), *Пет.*
Блйхавити, *v. n.* die Zeit vergeu-[den, (*Ф.*)
Блищáк, *m.* *Леев.* falsches Gold od. Silber, Flittergold, *n.*
Блищáти, *v. n.* glänzen, funkeln.
Блйще, *n. N. e.* Berges. [(блисну́ка).
Блищйця, *f.* s. Блйскавка 2)
Блищі, *pl.* Glanze, Glanzerze, *pl.*
Блїг, *gen.* блогá s. Облїг.
Блїдень, -дня, *m.* Borax, *m.* *Вол.*
Блїдий, (-дний), *a.* blass, bleich.
Блїдість, -ости, *f.* Blässe, *f.*
Блїдниця, *f.* Bleichsucht, *f.*; 2) Knotenblume, *f.* (Leucojum vernum).
Блїднїти, (-днýти), *v. n.* blass werden, verbleichen.
Блїдовáтий, *a.* etwas blass.
Блїдолйций, блїдолйкий *Кч.* 211 *a.* weiss od. blass im Gesicht, bleich.
Блїма, *f.* blinzelnde Dirne.
Блїх, *m.* Bleiche, *f.* Bleichplatz, *m.*
Блїхáр, *m.* Bleicher, *m.* [chung, *f.*
Блїхóвання, *n.* das Bleichen, Blei-
Блїховáти, *v. a.* bleichen.
Блїхóвня, *f.* Bleicherei, *f.* *Пол.*
Блїйти, s. Блейти.
Блок, *m.* Rolle, *f.* *Пол.* [Spitzen,) *Не.*
Блóнда, *f.* *pl.* Blonden, (seidene
Блóня, *f.* Stück Ackers, *n.*
Блóска, *f.* s. Блощйця.
Блохá, *f.* Floh, *m.* (Pulex irritans); 2) — врéдна Sandfloh, (P. penetrans); 3) *Ч.* IV. 40 Art Fangspiel.
Блохáр, *m.* der viele Flöhe hat.
Блохóвник, *m.* Polei-Minze, *f.* (Mentha pulegium).
Блóшка, *f.* вóдна Wasserfloh, *m.* (Daphnia pulex); 2) — зéмна s. Козйка.

Блóшник, *m.* Flohkraut, *n.* (Polygonum persicaria), *Пет.*

Блошнúця, —осóка, *f.* *B.* Floh-Segge, *f.* (Carex pulicaris).

Блощвá, *f.* Wanzentod, *m.* Wanzenkraut, *n.* (Cimicifuga foetida).

Блощúнник, блощúчник, *m.*—багóнник, *m.* Sumpf-Porst, wilder Rosmarin (Ledum palustre), *B.*

Блощúця, *f.* Wanze, Bettwanze, *f.* (Acanthia lectularia); 2) — красúна gezierte Schildwanze (Cimex ornatus); 3) — ягíдна (Cimex baccarum); 4) — чортополóха (Tingis Echii); 5) — сїра graue Baumwanze (Pentatoma grisea); 6) — підкóрниця (Aradus); 7) — щúтник (Scutellera); 8) — вóдна Wasserwanze (Ceryxa striata), *pl.* -ї вóдні (Hydrocores); — зéмні Landwanzen (Geocores).

Блуд, *m.* das Herumirren; 2) Irrthum, *m.* Versehen, *n.* Fehler, *m.* 3) Unkeuschheit, Unzucht, *f.*; -ом ходúти, в блýдї х. Unzucht treiben; -ом повéсти когó jmdn irre führen; блýдом пітú auf Irrwege, auf Abwege gerathen.

Блудáти, s. Блудúти, блукáти.

Блýден, (-ень), *a.* *Ф.* ein Verirrter, Irrender, *TP.* 199. [s. Блуд.

Блýдець, -дця, *dim.* *m.* *Ч.* III. 419

Блудúло, *n.* Irrlicht, *n.* [2) fehlen.

Блудúти, *v.* *n.* irren, fehlgehen;

Блýдний, *a.* irrig, fehlerhaft; 2) sündhaft, unzüchtig, unkeusch, *Ш.* II. 253.

Блýдник, *m.* *K.* der Unzüchtige, Unkeusche; 2) Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula); 3) Labyrinth, *n.* *Ил.*

Блýдниця, *f.* *ИГ.* unzüchtiges Weib, Hure, *f.*

Блудодїйство, блудодїйне, *K.* блýдство, † *n.* Unzucht, Unkeuschheit, *f.*

Блудяга, *m.* *f.* *P.* I. 86 Landstreicher; нітóну блудяги er wurde L. s. [illegible] дяга.

Бр[illegible]удяжка, *f.* *Мк.* s. Блýдниця.

Бл[illegible]ане, *n.* блуканúна, блукáнка, [illegible] Irren. [hen.

Блý[illegible] *f.* *Ил.* das [illegible] *v.* *n.* — ся irren, irre ge-

Блукáти, [illegible] s. Волíчка.

Блýчка, *f.* [illegible] giftiger Schwämme.

Бл[illegible]вáк, *m.* Ar[illegible]rechen, Vomieren,

Блювання, *n.* Er[illegible] zum —.

n. [illegible] — reizt [illegible]erbrechen, s.

Блювáти, *v.* *n.* sich [illegible] übergeben, чим[illegible]

Блювáчка, блювотá, *f.* das Erbrechen, *B.* [*ГШ.*

Блювне срéдство, Brechmittel, *n.*

Блювник, *m.* brechenerregende Kopfbeere, Brechwurzel, *f.* (Cephaelis ipecacuanha). [brechene, Auswurf, *m.*

Блювотúна, *f.* -не, *n.* das Er-

Блюдо, (*d.* блюдечко), *n.* kostbare Schüssel, Teller, *m*, *H.* 29 *Кв.* II. 46.

Блюдолиз, (-лизець), *m.* Tellerlecker, Schmarotzer, *m.* *Ш.* II. 21.

Блюзниця, *f.* Weib das Garstiges spricht, Zoten reisst.

Блюзнýти, *v.* *n.* im Strahl hervorschiessen, -brechen, *Гол.* III. 20.

Блюпути, *v.* *n.* s. Блювáти.

Блюса, *f.* schmaler Lederstreifen zur Deckung der Naht in Pelzen.

Блюстúтель, *m.* † Bewacher, Aufseher, *m.* *K.*

Блюти, s. Блювáти.

Блютовúна, s. Блювотúна.

Блюхнути, *v.* *n.* *B.* s. Блюзнути, бýхнути. [dulcamara).

Блюш, *m.* Alpranke, *f.* (Solanum

Блющ, *m.* Epheu, *m.* [*pl.* (Araliaceae).

Блющниковáті, *pl.* Ephenartige,

Бля, *Ос.* (62) IV. 75. 78. 82 s. Для.

Бляпкнути, *v.* *a.* *Кч.* 28 ein ungeziemendes Wort fallen lassen.

Бляґýзкати, *v.* *a.* Lappalien, Dummheiten vorplauschen, d. Narren spielen, *Кн.*

Блякіт, -оту, *m.* *Св.* s. Блáкіть, *f.*

Блят, *m.* Weberblatt, Riet, *n.*; 2) s. Обýх, блат; 3) Platte, Tafel (eines Tisches u. A.) *f.*

I. Бляха, *m.* *У.* Benennung der ungar. Ruthenen bei den верхóвинцї; *pl.* Wlachen s. Блах. [Blech, *n.*

II. Бляха, блéха. (*d.* блáшка). *f.*

Бляхáр, *m.* Klempner, Flaschner, *m.*

Бляхáрня, *f.* Blechfabrik, *f.*

Бляхáрский, *a.* Klempner-.

Бляхáрство, *n.* Klempnerhandwerk, *n.*

Бляхмáн, *m.* Dunst, Nebel vor den Augen; -á пускати, -ом óчи занéсти комý blauen Dunst machen, vorschwindeln, mit Verspiegelungen hintergehen.

Бляхóваний, *a.* *Ко.* 161 in Relief, in erhabener Arbeit.

Бляхувáти, *v.* *a.* mit Blech bedecken, belegen.

Бляшаний, *a.* von Blech, blechern.
Бляшáнка, *f.* Blechdose, *f.* Napf, *m.*; Art Geräth zum Fischfang im Winter.
Бо, *conj.* denn; 2) da, weil; бо нинь', — не *КУ.* I. 172 denn anders, — nicht; 3) doch; áле-ж бо aber doch.
Бобавéць, -вця, *m.* Art Fabaria, *B.*
Бобáйка, *f. N. e.* Berges.
Бобáк, *m.* s. Спищ. [aus Hafermehl. *pl.*
Бобáльки, (-альчаки), *pl.* Klösse
Бобáчик, *m.* s. Дївýнка.
Бóбер, бóбир, -бра, *m.* Art Jagdspiel *Ч.* IV. 40; 2) Kaulbars, *m.*
Бобúрець, -рця, *dim.* s. Бобúр; 2) Squalius borysthenicus.
Бобінник, *m.* кружалúстий, doldenblüthige Blumenbinse, Wasserviole, *f.* (Butomus umbellatus); 2) Bitter-Biberklee, *m.* (Menyanthes trifoliata); 3) Bachbunge, *f.* (Veronica beccabunga); 4) Zwergmandel, *f.* (Amygdalus nana).
Бобковéць, -вця, лавр —, *m.* edler Lorbeer, (Laurus nobilis).
Бобкóвий, *a.* vom бобковéць.
Бобóвий, *a.* Bohnen-; -е дéрево Bohnenbaum, *m.* (Cytissus laburnum).
Бобовúна, *f.* бобовúне, *n. coll.* бобовúнка, *f.* Bohnenstroh, *n.* Bohnenstengeln, *pl.* [feld, *n.*
Бобовúско, (-вúце), *n.* Bohnen-
Бобóна, *f.* Забобóна, *Пет.*
Бобрóвий, *a.* Biber-. [storeum).
Бобровúна, *f.* Bibergeil, *n.* (ca-
Бобровник, *m.* Biberjäger, -fänger, *m. K.*
Бобрóїд, *m.* Biberesser, *m.*
Бобрунúця, *f.* s. Бабрýн. [geläute.
I. Бон! *int.* vom dumpfen Glocken-
II. Бон, *m.* tiefe Grube im Flusse.
Боннáн, *m.* grosse Masse ohne deutlichen Umriss, Klumpen, *m.* alles Riesige; 2) Götzenbild, *n.*; 3) * ungeschlachter Mensch, Lümmel, Bauerklotz, *m.*
Боннанíти, *v. n.* als grosse Masse undeutlich heranziehen, herabdrehen (von Wolken). *Зак. Пот.* II. 25.
Бовгáр, *m.* Rind- Ochsenhirt, *m.*
Бовгáрка, *f.* Hürde, Stallung für Ochsen, *f.*
Бóвдрик, *m. N. e.* Berges.
Бóвдур, *m. P.* I. Rauchfang, *m.*; 2) Fischerstange mit e. Kopfstück; 3) * s. Боннáн 3).

Бовдýрити ся, in hohen Säulen (Wolken) sich erheben, *Фр.* [лáмкати.
Бóвкати, бóвкнути, *v. n.* s. Ба-
Бовкýн, *m.* Zugochse im Einspänner, *m.* бовкунóм mit einem Zugochsen; einzeln, Solo-. [scherstange, *f.*
Бовт, *m.* бóвта, *f.* Störstange, Fi-
Бовтáти, *v. a.* schütteln, schlagen, umrühren; * plaudern, schwätzen; — ся sich plätschern.
Бовтáч, *m.* s. Бовт.
Бóвтиці, *pl.* s. Дармоніси (auch vorne u. aus der Wolle); 2) Metallknöpfe, *pl. m.* [Wasser, *m.*
Бóвтнене, *n.* Schlag od. Fall ins
Бóвчити ся *impers.* von umwölktem Himmel u. thanigem Wetter; 2) vom nahenden Ungewitter.
Бóвфа, s. Бóльфа.
I. Бог, *m.* s. Богýн 1).
II. Бог, *m.* Gott, *m.* бóга рáди, б. дíля, *Ш.л.* um gotteswillen; 2) зéмний — Wahrsager, Zauberer als Heilkünster, Wunderdoctor, *m.* бог-да-прóсти Gott vergelt's! бог мáє Gott hat es, wir nicht: ist nicht da; *(praeterit.* бог мáло *Не. д. м.* 138); 3) *pl.* богú, *Ч.* I. 23 Heiligenbilder, *pl. C.* I. 144.
III. Бог, (Буг, *Левч.*) Fluss Boh.
Богáд, *m. Ч.* IV. 143 s. Посáг, посáд.
Богáтество, *n. Гол.* III. 269 s. Богáцтво. [bar.
Богáтий, *a.* reich, reichlich; 2) kost-
Богатúн, *m.* s. Богатúр 1).
Богатúр, (бат-), *m.* e. Reicher; 2) Held, *K.* II. 52, Ritter, *m.* s. Лúцар.
Богатúрство, *n. Фр.* Reichthum, *m.*
Богатúти. [богачý, -тúш], *v. a.* reich machen. [reich werden, sich bereichern.
Богатíти, [богатíю, -тíєш], *v. n.*
Богáтка, пшенúця —, *f.* englischer Weizen, (Triticum turgidum), *B.*
Богáто, s. Багáто.
Богáцкий, *a.* des Reichen.
Богáцтво, *m.* Reichthum, *m.* Wohlhabenheit, *f.*
Богáч, *m.* der Reiche; 2) s. Косáч, *B.*
Богáчий, *a. Ч.* V. 1194 s. Богáцкий.
Богачúще, *m. aug.* s. Богáч.
Богáчка, *f.* die Reiche, reiche Frau.
Богдáн, *m.* Theodor, Theodat; 2) богдáн, богданчýк uneheliches Kind, *Мі.* II. 390.

*

Богда́нка, *f.* unehelich geborenes Mädchen, *Мі.* II. 271.

Боги́ла, *f.* *Ш.* I. 215 s. Буги́ла (?).

Боги́ня, *f.* Göttin, *f.*

Боги́нин, *a.* der Göttin.

Богобо́йний, *Зг.* богобоязли́вий, *Ш.* II. 11, богобоя́зний, богобоя́щий, *a.* gottesfürchtig.

Богобо́йність, *Зг.* богобоя́зність, *У.* -ости, *f.* Gottesfurcht, *f.* [Gott walten.

Богова́ти, *v. n.* *Гол.* III. 225 als

Боговитий, *a.* gottähnlich, göttlich, göttergleich, *Кл.* *КУ.*

Боговіщ, *m.* *У.* Verkünder Gottes, *m.*

Боговя́зний, *a.* *Бл.* gottesfürchtig, fromm.

Богода́вець, -вця. *m.* *Ч.* II. 239 von Gott gegeben (Theodatus).

Богода́нний, *a.* *ІГ.* gottgegeben, göttlich. [geistert, von Gott eingegeben.

Богодухнове́нний, *a.* gottbe-

Богознева́га, *f.* *К.* Gotteslästerung, *f.* [ний, *К.*), *a.* *ОБ.* gotteslästernd.

Богозневажли́вий, (-зневá́ж-

Богома́з, богома́зник, *m.* schlechter Maler; 2) *gew. pl.* schlechte Heiligenbilder. [Gottesmuter, *f.*

Богома́ти, *f.* (-ма́тїр). *g.* -ма́тери

Богомі́лений, *a.* gottberathen, *Ру.*

Богомі́ле, [мол-], *n.* das Beten, Andacht. *f.*; 2) Wallfahrt, *f.*; 3) jüdisches Betgewand, *Не.* [fromm.

Богомі́льний, *a.* Gebet- *К.*; 2)

Богомі́льниця, *f.* Betschwester, bigottes Weib, *Мх.*; 2) Wallfahrerin, *f.*; 3) *Bein.* des jüdischen Bethauses, *АД.* II. 28.

Богомо́лка, *f.* fromme Pilgerin, *Не.*; 2) — ха́ща Fangheuschrecke, Gottesgrille, *f.* (Mantis religiosa). [in Gott.

Богому́дрець, -дрця. *m.* der Weise

Богоневі́стная, *a.* *f.* s. † Gottesbraut, *f.* [hasser, *m.*

Богонена́видник, *m.* *К.* Gottes-

Богоно́сець, -сця. *m.* von Gott Erleuchteter, Gott Tragender, *m.*

Богоотсту́пник, *m.* Gottesleugner. Abtrünniger, *m.*

Богоподо́бний, *a.* gottähnlich.

Богоподо́бність, -ости. *f.* Gottähnlichkeit, *f.* *Фр.* [rung, *f.*

Богопочи́тане, *n.* Gottesverehr-

Богоприя́тний, *a.* gottgefällig.

Богопротиль́ний, *a.* gottes wid.ig.

I. Богоро́дниця, *f.* s. Боро́дниця.

II. Богоро́дниця, *f.* Muttergottes, Gottesgebärerin, *f.*

Богоро́дничний, (= ро́дицький), *a.* zur Muttergottes geh. -а трава́ Thymian, *m.* (Thymus Serpyllum).

Богоро́дний, *a.* gotterzeugt, *Кл.*

Богоро́жник, *m.* Mehlbeerbaum, *m.* (Crataegus aria, Sorbus a.); 2) Elsbeerbaum, (Pyrus torminalis).

Богоро́стка, *f.* Traganth, *m.* (Astragalus glycyphyllus).

Богосло́в, (-о́вець, -вця,) богосло́вник, *m.* Theolog, Hörer der Theologie, *m.*

Богосло́вие, (-сло́вство), *n.* Theologie, *f.* Curs des theol. Studiums, *БВ.*

Богосло́вский, *a.* theologisch. [lich.

Богослужебний, *a.* gottesdienst-

Богослуже́ние, *n.* Gottesdienst, *m.*

Богоесто́тний, *a.* gottähnlich, *Кл.*

Боготвори́ти, *v. a.* vergöttern, *К.* *Не.*

Богото́чний, *a.* von Gott fliessend.

Богоубі́йник, *m.* *ІГ.* Gottesmörder, *m.* [*АД.*

Богохрани́мий, *a.* gottgeschützt,

Богохульба́, *f.* богоху́льство, *n.* *Пар.* Gotteslästerung, Blasphemie, *f.*

Богочестие, *n.* † Religion, *f.*

Богочоловік, *m.* Gottmensch, m.

Богоявле́ніе, *m.* Erscheinung Gottes, *f.*; 2) Fest der Taufe Christi, *n.*

Богоявле́ньский, *a.* zum Feste der Taufe Christi geh.

Богуми́лий, *a.* gottgefällig, Gott angenehm, *Шл.* [етво geh. *Не.* *Пр.* IX. 607.

Богумі́льский, *a.* zu Богумі́ль-

Богумі́льство, *n.* e. Art religiöser Sekte, *Не.* (*Пр.* IX. 892).

Богу́н, *m.* Magen, Pansen, *m.* (rumen); 2) — боровий душистий Art Seidelbast (Daphne Cneorum).

Богусла́ве, *n.* Stadt Богусла́в mit Umgebung, *Не.*

Бодь! *int.* vom Stechen.

Бода́й, [бог+дай], *conj.* dass doch, wenn doch, soll- (v. Fluch); 2) wenigstens doch, *Ог.* 200.

Бода́к, *m.* Distel, *f.*

Боданýти, s. Бодну́ти.

Бода́че, *n.* *coll.* Distelgewächse, *pl.*

Боде́нка, *f.* бо́денка, -ди́ти. *m.* Fässchen, *n.*; 2) s. Масни́чка.

Бо́дець, -дця, *m. Ил.* Motiv, *n.* Antrieb, *m.*

Бодли́вий, *a.* stössig.

Бо́днар, *m.* Böttcher, Fassbinder, *m.*

Боднари́н, *n.* Sohn des бо́днар.

Боднари́на, боднарі́вна, *f.* Tochter d. бо́днар. [Böttcherhandwerk treiben.

Боднарити, боднарюва́ти, *v. n.*

Боднари́ха, боднарчу́чка, *Гол.* III. 213 Gattin des бо́днарь.

Бодна́рский, *a.* Böttcher-.

Бодна́рство, *n.* бодна́рка, *f. На.* Böttcherhandwerk, *n.* [nern).

Бодну́ти, *v. a.* stossen, (mit d. Hör-

Бо́дня, *f.* grosses Fass, grosser Bottich (mit Verschluss).

Бо́дрий, *a.* wacker, rüstig, *Кв.* II. 59.

Бодри́ти ся, muthig, rüstig, wacker auftreten.

Бо́дрість, -ости, бодрота́, *f.* Wachsamkeit; Rüstigkeit, Lebhaftigkeit, *f.* Muth,

Бодя́к, *m.* s. Бода́к. [*m.*

Бодя́н, *m.* spitzhörniger u. stössiger Ochs; 2) Stern-Anis, *n.* (Pimpinella Anisum).

Бодяні́вка, *f.* Anis-Branntwein, *m.*

Боєва́нє, *n.* Turnier, *n.*

Боєви́й, *a.* Schlacht-; 2) vom Schlagen, *Кв.* II. 333. [feld, *n. Кч.* 173.

Боєви́ще, *n.* Kampfplatz, *m.* Schlacht-

Бо́єць, *gen.* бо́йця, *m.* Kämpfer, Duellant, *m. Кч.* 298. [erung, *f.*

Божба́, *f.* Eid, Schwur, *m.* Betheu-

Божеві́лє, *n. Зар.* Wahnsinn, *m.* [пол-]. [sinnig.

Божеві́льний, *a.* irrsinnig, wahn-

Божеві́льник, *m.* der Wahnsinnige, Verrückte, Narr, *m.*

Божеві́льня, *f. Нс.* Irrenhaus, *n.*

Боже́ник, *m.* Gehilfe eines Dorfschulzen. [s. Бог II.

Бо́женька, *f.* бо́женько, *m. dim.*

Бо́женькати ся, s. Божи́ти ся; 2) zu Gott seufzen. [lich, Gottes-.

Бо́жеский, божестве́нний, *a.* gött-

Божестве́нність, -ости, *f.* Göttlichkeit, *f.* [keit, *f.* göttliche Natur.

Бо́жество, *n.* Gottheit; 2) Göttlich-

Бо́жий, *a.* göttlich, Gottes-; 2) heilig; — чолові́к blinder, singender Bettler; — во́лок Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus); -а доро́га Milchstrasse; 3) на бо́жій доро́зі in der Sterbestunde; -а коро́вка Marienkäfer; Gold-Raubkäfer; Maiwurm, *m.* -а роса́ Sonnenthau, *m.* (Drosera); -а трава́ Bockhorn, *n.* (Faenum graecum); Bandgras, *n.* (Phalaris picta); -а трі́йця (кро́вця) Berg- Johannisblut, *n.* (Hypericum montanum); -е де́рево Nabwurz, *f.* (Artemisia Abrotanum); -е ті́ло Christophskraut, *n.* (Actaea spicata); 4) на Бо́же да́ти zu Kirchenzwecken opfern.

Бо́жик, *m. Зг.* s. Бо́жок.

Божи́ти ся, betheuern, Gott zum Zeugen anrufen, schwören.

Божи́стий, *a.* весь день — *Фр.* den ganzen Tag hindurch.

Бо́жичка, *f.* Gottes-, Heiligenbild, *n.*

Божи́ще, *n. До.* s. Бо́жок.

Божівни́к, *m.* s. При́сяжний (in d. Gemeinde).

Бо́жість, -ости, *f. Ру.* s. Бо́жество.

Бо́жка, *f.* s. Боги́ня; 2) Fasten, *n. Gr.* 17.

Божка́р, божкода́йло, *m.* Frömmler, Mucker, Scheinheiliger, *(Ф.).*

Божкоро́дїти, *v. n.* Hokus Pokus treiben, *(Ф.).*

Бо́жкува́ти, *v. n.* fasten.

Бо́жник, *(d.* божичо́к, -чка́), *m.* der Winkel im Hause, wo die Heiligenbilder stehen, Glasschrank mit Heiligenbildern, *m*

Божи́ця, *(d.* божи́чка), *f. Ч.* IV. 420 s. Бо́жник; 2) jüdisches Tempel-haus; 3) Mythologie, Götterlehre, *f.*

Бо́жо, *adv. Н.* 64 = по бо́жому glimpflich.

Бо́жок, -жка, *m.* Götze, heidnischer Gott; 2) — свя́щний s. Богу́н 1) *(В).*

Боз, *m.* Hollunder, Holler, *m.* (Sambucus); 2) — туре́цкий Flieder, *m.*

Бозина́, *f.* s. Бзина́. [(Syringa).

Бозино́вий, *a.* aus Hollunder.

Бо-зна́-що, „Gott weiss was".

Бозни́к, *m.* s. Безни́к.

Бо́зя, *f. dim.* in d. Kinderspr. s. Бо́женька oder Бог; 2) Feuer, *n*; Sonne, *f. Фр.* [*Сьв.* (81) 129].

Бо́й-ді́вка, *f.* Jungfrau mit männlichem Sinn, *f.* Mannweib, *n.*

Бо́йе! *int.* (= Бо́гу е́й, е́й-Бо́гу) wirklich bei Gott, *Ос.* 160, 4 *(В).*

Бо́йка, *Зг.* бойки́ня, *Зар. f.* Weib eines Бо́йко.

Бо́йкий, *a.* tüchtig, wacker, kampflustig, tapfer, kriegerisch; 2) kühn, keck; 3) flink, *Пет.*

Бойкі́вский, *a.* zur Бойко, *(pl.)* geh.

Бойкі́вщина, *f.* Wohnsitz d. Бо́йки.

Бо́йко, *m.* Name der Ruthenen im Gebirgsstrich zwischen den Flüssen Стрий und Лімниця.

Бойку́н, *m.* драчли́вий Kampfhahn, *m.* (Machetes pugnax) *Пол.*

Бо́йний, *a.* Kampf-, Kriegs-, Schlacht-.

Бойни́ця, *f.* Schiessscharte, *f.*, *К.*

Бо́йня, *f.* Schlachthof, *m.* -haus, *n.*

Бойский, *a.* s. Бо́йківский.

Бо́иско, бо́ище, (боіско, боіще), *n.* Dreschtenne, *f.*; 2) Kampf, *m.* Fehde, *f.* das Ringen, *М.* II. 81. [кий, *Ш.* I. 396.

Бойчі́йший, *a. compar.* zu Бой-

Бойчу́к, *m.* junger Бо́йко.

Бо́йчиха, *f.* s. Бо́йка.

Бо́їти, *v. n.* sieden, *(В).*

Бока́нь, *m.* s. Повнобо́кий.

Бокаса́ ніи, *Гр.* seitwärts treten (v. störrigen Pferde).

Бока́та, *f.* s. Бука́та. [Berglehne.

Бока́ч, *m. Ф.* зеле́ний bewaldete

Бо́ки, *pl.* ско́ки й бо́ки ausgelassenes frohes Springen u. Hüpfen.

Бокі́вий, *f.* Zahl von 500 zusammengepackten Fischen.

Бо́кла, *f.* Schwimmwanze, *f.* (Corixa).

Бокла́ва, *f. Wgr.* XI. s. Бокла́г.

Бокла́г, бокла́й, *Др. с.* 232, *(aug.* бокла́жи́ще, *d.* бокла́жо́к), *m.* Wasserschlauch, *m*; 2) Fässchen, tellerförmiges hölzernes Geschirr.

Бокла́жка, *f.* s. Бокла́г; 2) *pl.* ähnlicher Form Winteräpfel.

Бокла́тий, *a.* bauchig, *Зг.* [spiel.

Бо́кло, *n. Га.* I. 138 c. Art Oster-

Бокобо́рда, *pl.* Backenbart, *m. Пол.*

Боковий, *a.* Seiten-, seitlich; на боковý auf die Seite sich zum Schlafen legen, *Кн.*; 2) von Aussen.

Бокови́ця, *f.* Begleitung, Accompagnement der Bassgeige u. A.

Бокопла́вці *pl.* Seitenschwimmer, *pl.* (Pleuronectae). [Gammarus, *Пет.*

Бокопри́жка, *f.* Flohkrebs, *m.*

Бокоро́ги, *pl.* Flösse, *pl. n.*

Бокорі́йка, *f.* schmaler Riemen.

Бокохі́д, -бо́ди, наву́к — *m.* seitwärts laufende Spinne (Thomisus).

Бокре́йда, (-та), *f. Гол.* III. 400 s. Покре́йта.

Боку́ри, *pl.* Riemengürtel, *m.*

Бо́кша, *f.* Kuh von solcher Farbe wie Бокші́й, s. Бочу́ля.

Бокшя́стий, *a.* mit weissem Fleck auf der Seite.

Бокші́й, *m.* schwarzer od. brauner Ochs mit weissen Seiten, od. weiss mit schwarzen od. braunen Seiten.

Боль, *f. Кн.* s. Біль, *m.*; 2) боль, *m. Ф. (Пов.* 65) der Kranke, Sieche.

Бола́, *f.* schwere Krankheit, *f.*; 2) Geschwür, *n.*; 3) Typhus, *m.* [derer, *m.*

Бо́лбот, *m. Не.* Mauldrescher, Plau-

Болбота́ти, *v. a.* undeutlich sprechen, plappern. [chend, plapperhaft.

Болбота́ливий, *a.* undeutlich spre-

Болва́н, s. Бовва́н.

Болванопокло́ньство, болвохва́льство, *К. n.* Götzendienst, *m.*

Болга́р, Болгари́н, *m.* Bulgare, *m.*

Болгарови́тий, *a. К.* mit bulgarischem Gegräge.

Болга́рский, *a.* bulgarisch.

Болга́рщина, *f.* Bulgarismus, *m.*; 2) Bulgarien, *n.* [Gott sei Dank!

Бо́ле, бо́ли, *adv. Гол.* s. Дбо́ре; 2)

Бо́ледь, *adv. Ф. Пр.* III. 120 s. (?) Либо́нь; — що, gottlob dass —.

Бо́лезний, бо́лесний (-есни-), *a. М.* I. 100 schmerzlich, schmerzhaft.

Боле́зность, (-лесн-), *f. Др. с.* 29 Krankheit, *f.*; 2) Schmerz, *m.*

Болесни́ця, *f. У.* s. Бо́льниця.

Бо́лещі, *pl. М.* Leid, Weh, *n.* Schmerzen, *pl.* [mal, ebengut, dass —; dennoch.

Бо́ли, бо́ле, *adv. Га.* II. 54 doch ein-

Боли́голов, *m.* (-ва, *f.*) Wasserschierling, *m.* (Cicuta virosa); 2) Taumellolch, *m.* (Lolium temulentum); 3) Stechapfel, *m.* (Datura stramonium.)

Болиму́ха, *f.* бода́ниця, *f.* Stechfliege, *f.* (Stomoxys calcitrans). [s. Бігме!

Боли́н-бим! *int.* der Betheuerung,

Боли́жно, *adv.* müssig; nutzlos.

Бо́лїзько, *adv.* s. Бо́лесно, (-ний).

Бо́лїзнь, *f.* Krankheit, *f.* [ний.

Бо́лїзний, *a.* kränklich, s. Бо́лес-

Болїзнува́ти, *v. n.* viel leiden, siechen.

Боли́на, *n.* Schmerz, *m.* Weh, *n. Ст.*

Боли́ти, *v. a.* [болю́ бо́лиш, бо-

лить] wehe thun, schmerzen; болить мене головá der Kopf thut mir weh; тóє менé б. das schmerzt mich; 2) *v. n.* [болїю, болїєш] Schmerzen leiden, dulden, krank sein, siechen; 3) над ким mitleiden.

Болїтцé, *n. dim.* s. Болóто.

Бóлїчь, *f.* Schmerz, *m. Ст.*

Бóлько, *adv. Ч.* V. 442 s. Бóлесно.

Болкýн, *m. N. e.* полонина.

Бóльниця, *f.* Krankenhaus, *n.*

Бóльно, *adv.* s. Бóлесно, *Л.* 94.

Бóльность, *f.* Schmerz, *m.* Leiden, *n.* Krankheit, *f. Л.* 80.

Бóлоз, *m.* grosse Schlange, *Gr.* 17.

Боломýтня, *f. Ч.* IV. 204 Betrügerei, *f.* s. Баламýтити.

Болóна, *f.* Haut, *f.* Häutchen, *n.*; 2) Pergament, *n.*; 3) Papierbogen, *m MШ.*

Болонáстий, болонúстий, болонковáтий, *a. B.* häutig.

Болóне, *n.* Blachfeld, *n.* Ebene, *f.*; 2) Au, Trift, Weide, *f.*; 3) Glacis, *n.* s. Оболóне. [chen, *n.*

Болóнка, *f.* Membrane, *f.* Häut-

Болонкáр, *m.* Glaser, *m.*

Болонкокрúльцї, *pl.* Hautflügler, *pl.* (Hymenoptera).

Больóньский, *a.* Bolognesor-.

Болончáтий, *a.* dünnhäutig, *Пол.*

Болонúчка, *f.* Hauttang, *m.* (Ulva).

Болотáвка, *f.* s. Берегýлька.

Болоткунáтий, *a. Под.* s. Болóтний.

Болотнéча, болотнúй, *f.* tiefer Koth.

Болóтний, болотнúстий, *a.* sumpfig, kothig, Sumpf-.

Болóтник, *m.* sumpfige Trift; 2) болотúник, Pfuhlschnepfe, *f.* (Limosa).

Болóтнúця, *f.* Blumensimse, *f.* (Scheuchzeria), *Пет.*

Болóто, *n.* Koth, *n.*; 2) Sumpf, *m.*; 3) sumpfige Wiese.

Болотюк, *m.* становúй, Schlammschnecke, *f.* (Limnaeus stagnalis).

Болотянúк, *m.* Sumpfteufel, *m.*

Болохóвець, -вця, *m. Ч.* IV. 84 Jäger, Weidmann, *m.*

Болупáти бокáми, *Гол.* III. 221 s.? Посúти бокáми.

Бóльфа, *f.* s. Болúчка 1).

Болю́чий, (-цний), schmerzhaft, wund, *Фр.*

Бóля, *f.* in d. Kindersp. s. Барабóля.

Болúк, *m.* s. Болúчка 1).

Болярúн, s. Боярúн.

Болúчка, *f.* Geschwür, *n.* schwärige Beule; 2) Gebärmutter, *f.*; 3) mehrere innere Krankheiten.

Болящий, *a.* krank, leidend; der Kranke, *Ш.* I. 152.

Бóмба, *f.* Bombe, *f.*

Бомбáр, *m.* Maikäfer, *m.*

Бомбардувáти, бомбувáти, *v. a.* bombardieren, beschiessen.

Бóмбель, -бля, *m.* Bläschen, *n.* Zitterperle, *f.*

Бомбóвний, *a.* Bomben-.

Бомбýшка, *f.* — росй Tropfen, *m. У.*; 2) *pl.* Stecknadeln in d. Haube.

Бóмкати, *v. n.* summen.

Бóмок, *gen.* бóмка *m.* Viehbremse, *f.* (Tabanus bovinus). [s. Бóднарь etc.

Бóндар, *n.* alle Wortbildg. бонд-,

Бонк, *m.* s. Бéнкарт.

Бонтóжок, -жка, *m. Ч.* IV. 534 ein Theil der weiblichen Bekleidung.

Боняк, *m.* s. Новняк.

I. Бор, s. Борґ.

II. Бор, *gen* бóру, прóсо — Kolbenhirse, *f.* (Setaria italica).

Бóра, *f.* s. Бóрва.

Борбá, *f.* Kampf, *m.* das Ringen.

Борбóрбєи, *pl. Ф.* mürrische Reden, böse Grillen.

Борбóросїти, *v. n.* plärren.

Бóрва, *f.* борвúй, *m. B.* Nordwind, Sturmwind, Orkan, *m.* [1048.?

Борговéнький, *a.* віл — *Ч.* V.

Борґ, *m.* Berg, *m.* das Bergen.

Бордюг, (-юх) *m.* Schlauch; Sack aus Ziegenhaut, *m.*

Бóрє, *adv. Wgr.* IX. s. Бóлє, бíльше.

I. Бóрець, -рця, *m.* Kämpfer, Ringer, Faustkämpfer, *m.*

II. Борéць, -рцй, *m.* Trichter, *m.*

Боржáна, *f.* nördl. Nbfl. der Тиса.

Боржі, боржій, *comp.* zu Бóрзо.

Бóрзий, *a* бóрзо *adv.* schnell, geschwind, rasch, flink.

Борзинá, *f.* s. Бистринá.

Бóрзість, -сети, *f.* Schnelligkeit, Munterkeit, *f.* [derschösse, *pl.*

Бóрни, *pl.* Falten, Runzeln; 2) Klei-

Боривíтер, -тра, *m.* Rüttelfalke, *m.* (Falco tinunculus).

Борикáти, *v. a.* auseinanderwerfen, -wühlen; — ся з ким mit jmdem ringen, sich herumschlagen.

Борислáв, *m.* Städtchen in Ostgalizien; 2) Breslau, *n.*

Борúтель, *m.* s. Бóрець.

Борúш, s. Барúш.

Боришéнний, *a.* Mehl-.

Борíдка, *f.* kleiner Bart; 2) *gew. pl.* bartähnlicher Gespinnstzipfel an der Flaschreche; dgl. Борóдиця.

Бóркати, *v. a.* s. Підбóркати.

Бóрки, *pl.* Backenbärte, *pl.*

Борлáк, *m.* борлáнка, *f.* Kehlkopf, *m.*

Бормотáти, *v a.* murmeln, brummen.

Бормотýн, *m.* s. Бурмúло.

Борний, *f. Пів.* s. Борóá.

Боровéць, -вця, — бýрий, *m.* brauner Kiefern-Rüsselkäfer, (Hylobius pini).

Боровúй, *a.* Wald-, bes. Nadelwald-; 2) *m. s.* Forstheger, *m.*

Боровúк, (-вúк), Edelpilz, *m.* (Boletus edulis); 2) wohlriechender Seidelbast (Daphne cneorum).

Боровúна, (-вúця), *f. Ч.* IV. 596, 389 s. Бір, *g.* бóру.

Бородá, *f.* Bart, *m.* Kinn, *n.*; 2) untere Spitze der Axt; 3) * лúцька — niedriges Gras, das von der Sense nicht gegriffen werden kann; 4) Спáсова — bei der Ernte stehen gelassene Kornähren: Спáсови на бóроду.

Бородáвка, *f.* Warze, *f.*

Бородавкáня, *f.* s. Роцýха.

Бородáвник, *m.* Waldrebe, *f.* (Clematis); 2) Löwenzahn, *m.* (Leontodon taraxacum); 3) Knäuel, *m.* (Scleranthus annuus). [warzig, *Пол.*

Бородавчáтий, бородовáтий, *a.*

Бородáнь, бородáй, бородáч, *m.* der Bärtige. [sem Bart.

Бородáтий, *a.* bärtig; mit gros-

Борóдиця, *f.* Kaputze, *f.*; 2) s. Борíдка. [pogium Gmelini).

Бородúш, *m.* Uiberbart, *m.* (Epi-

Бородýха, *f.* Bartflechte, *f.* (Usnea barbata).

Бóрозда, *f.* Furche, Rinne, *f.*

Борозднúти, *v. a.* Furchen ziehen; 2) * комý *П. п.* 11 jmdem in die Quere kommen, Winkelzüge machen.

Бóроздка, борозéнка, *f. dim.* s. Бóрозда.

Бороздкóваний, *Пол.*; борозднáстий, *В. а.* gefurcht.

Борóзний, *a.* s. Борóзний; 2) der jmdm böswillig in die Quere kommt, schadet. [chen.

Бороздувáти, *v. n.* Umwege ma-

Борозéнний, борóзний, *a.* der in der Furche gehende z. B. Ochs beim Pflügen, rechtseitig eingeschirrt (*opp.* підрýчний).

Борознá, *f.* s. Бороздá.

Борозню́к, (-нúк), *m.* Engerling des Maikäfers, *m.*

Борóйлик, *m.* Hirschkäfer, *m.*

Борóк, бірóк, *g.* -рká, *m. dim.* s. Бір Wäldchen *n.* [ралїжний.

Боролїжний, (-лїзний), *a.* s. Ба-

Боронá, *f.* Egge, *f.* [Бóрене.

Борóне, *n. Кч.* 168 das Ringen, s.

Борóненє, *n.* Vertheidigung, Beschützung, *f.* [Vertheidiger, *m.*

Борóнець, -нця, боронúтель, *m.*

Боронúти, *v. a.* beschützen, vertheidigen, wehren, bewahren; 2) hindern, hinderlich sein, *Кв.* II. 19; 3) eggen.

Боронувáти, *v. a.* eggen.

Боронúк, *m.* кінь — Pferd für die Feldarbeit, *n.* [wie bei einer Egge.

Борóнянний, *a.* zur Egge geh.,

Борóстати ся, sich herumwälzen.

Боротьбá, *f.* s. Борóá.

Борóти, *v. a.* bekämpfen; — ся ringen, Kräfte messen.

Борошéнний, *a.* s. Мучний, *Левч.*

Бóрошно, *n.* Mehl, *n.* Poudre, *Ш.*

Борошнúк, *m.* s. Хруцáк мучний.

Бóрсати, *v. n.* und — ся sich hin u. herwerfen, s. herumschlagen, *Нс.*; * sich plackern, s. rackern; 2) wackeln; 3) *v. a.* Bundschuhe anziehen, *Нет. b)* s. Низáти, снимáти, *Gr.* 17.

Борсýк, *m.* Dachs, *m.* (Meles Taxus).

Борсýчий, *a.* Dachs-.

Борт, *m.* борть, *f.* Höhlung im Baume, *f.*; 2) *Ч.* III. 392 Waldbienenstock in e. hohlen Baume, *m.*; 3) Falz, *m.* Furche, Rinne, *f.*

I. Бóрта, *f.* inwendig wurmstichiger, fauler Fichtenstamm.

II. Бóрта, *f.* Borte, *f. Мох.*

Бортúти, *v. a.* falzen, aushöhlen, *Нет.*

Бортíти, *v. a. П. п.* 16 wühlen, stossen; aufwerfen.

Бо́ртник, *m. H.* 138 Bienenzüchter in den бо́рти 2); 2) — ме́дві́дь brauner Bär; 3) — струг Hohlmeissel, *f.* Hohlhobel, *m. Пет.*

Бо́ртниця, *f.* ausgemeisseltes Stück [Holz.

Бортня́к, ме́дві́дь — *C.* s. Бо́ртник 2).

Бортя́ний, *a.* -е де́рево, *K.* Baum mit wildem Bienenschwarm.

Боруха́тий, *a.* wirr, struppig. [Beten.

Бо́рухи підиравля́ти vom jüdischen

Борча́стий, *a.* mit бо́рки, behaart.

Борче́нка, борше́вка, *f.* Bärenkraut, *n.* (Heracleum sibiricum).

Борша́н, *m. Гол.* III. 253?

Борщ, *g.* борщу́, säuerliche Suppe von rothen Rüben u. Grünzeug od. auf Grund des Sauerteiges von Kornmehl, *Пот.* III. 116.

Борщі́вка, *f.* Grübchen am Bart, *n.*

Борщівни́к, *m.* s. Щеро́ач.

Борю́кане, *n.* Rauferei, *f.*

Боса́к, на босака́, босако́м, бо́сиком, босячко́м, *adv.* barfuss.

Бо́сий, *a.* barfüssig; -ий ніз nicht mit Eisen beschlagen; бо́сої ногі́ слїд ни́ше er geht barfuss einher.

Бо́сини справля́ти, von d. Juden: wann sie bei Sterbefällen barfuss zu Hause sitzen; 2) barfuss gehen, *H.* 219.

Босови́ки, *pl. Лекч.* s. Пантофлї.

Босоні́г, (-ніж), *adv.* barfuss, blossfüssig, *H.* 207.

Босоні́жка, *f.* barfüssiges Mädchen, „Barfüssele", *M.* III. 135.

Босоно́гий, *a.* barfüssig.

Босо́рка, *f.* Zauberin, Hexe, Wahrsagerin, *f. Пет. Пот.* II. 31; 2) босорка́ня s. Ропу́ха, чарі́нка; 3) s. Опри́ця.

Босорку́н, *m.* s. Опи́р.

Босота́, *f.* Blösse der Füsse; 2) Armuth, *f.* [нути.

Бости́, [бо́ду, бо́деш], *v. a.* s. Бо́д-

Боя́тник, *m.* Art Pilze.

Бота́нїк, *m.* Botaniker, *m.*

Ботанїзува́ти, *v. a.* botanisieren.

Ботані́чний, *a.* botanisch.

Бо́тва, ботви́на, *f.* Mangold, Runkelrübe, *f.* (Beta vulgaris und B. cicla).

Ботви́не, *n. coll.* Blätter des Mangolds, *pl.*

Боті́лий, *a.* dick, fett, wohlbeleibt.

Боті́ти, *v. n.* fett, stark, dick, derb werden, *Пот.* III. 38.

Ботю́к, *m.* Stamm zum Sägen bestimmt, *m.*

Бо́хи, *pl.* s. Околі́т, *pl.*

Бо́хон, бо́хонець, -ниця, *m.* (*dim.* бохоня́, -я́ти, бохоня́тко, *n.*) Laib, *n.* (Brod).

Боча́нка, *f. B.* Tonnenschnecke, *f.*

Боча́стий, (-чи́стий) *a.* -а коро́ва s. Бочу́ля.

Бочи́ти, *v. n.* ausweichen, auf die Seite gehen; — ся sich verdrehen, auf eine Seite neigen; * на ко́го auf jmdn scheel, missgünstig blicken.

Бочі́й, *m.* s. Бокшій.

Бочі́лка, (-ча́лка), *f.* бочо́нок, -нка, *m. Др. с.* 253 Fass, *n.*

Бо́чка, *f.* Fass, *n.* Tonne, *f.*

Бочкови́й, *a.* Fass-.

Бо́чок, -чка, *m. gew. pl.* бо́чки Poschen, Seiten am Kleide, *pl.*

Бочу́ля, *f.* dickbauchige Kuh; 2) weissseitige Kuh.

Бо́цїй, боцяни́стий, *a.* s. Боча́стий.

Бою́ва́не, *n.* Kampf, *m.* Schlacht, *f. Ст.*

Бою́рок, -рка, *m.* schmaler Gürtel.

Боягу́з, *m.* § der Furchtsame, Feigling, *m.*

Боязки́й, s. Боязли́вий.

Боязли́вець, -вця, *m.* боязли́вий furchtsam, ängstlich, zaghaft.

Боязли́вість, бо́язність, -ости, *f.* Furchtsamkeit, Schüchternheit, Zaghaf-

Бо́язнь, *f.* Furcht, *f.* [tigkeit, *f.*

Бо́язно, *adv. Ш.* I. 200 ängstlich.

Бо́йк, *m.* Fechter, Kämpe, *m. Ст.*

I. Бо́йн, молоча́к — *m.* aufrechte Wolfsmilch, (Euphorbia procera).

II. Бо́йн, *m.* Name des altruthen. Sängers im Слово о полку Игор.

Бо́йство, *n. Ф.* Dichterkreis, *m.*

Боя́ри, *m. pl.* бо́яри (-е) Edelmann, vornehmer Herr, *pl.* die Grossen; 2) Freiersmann, Brautwerber, *m.*

Бояринува́ти, *v. n.* als боя́ри bei d. Hochzeit sein. [*H.* 175 s. Ка́ній.

Боя́ри́ня, *f.* Frau eines Bojaren,

Боя́ришник, *m.* einsamiger Weissdorn, (Crathaegus monogyna).

Бо́йрство, *n.* бо́ярщина, *f.* Stand —, 2) Hof u. Sitz eines Edelmannes, *m.*; 3) бо́ярщина Frohndienst, Robot, *m.*

Бо́ясть, *Лекч.* s. Бо́язнь.

Боя́ти ся, fürchten, befürchten, sich fürchten; bange sein.

Бра, бря! *vocat.* zu Брат=брате! *А-Г.* I. 155, 162 s.

Брáга, (*d.* брáжка), *f.* Maische zum Branntweinmachen, Branntweinspülicht, *n.* Schlempe, *f.*; 2) Branntwein, *m.*; 3) Art Dünnbier aus Hirse, *n.*

Браговáр, *m.* Kessel für die Maische, *m.* *Пс.*

Брáвий, *a.* wacker, tapfer, brav.

Бражний, *a.* zur брáга geh.

Бражнúк, *m.* Maischkufe, *f.*; 2) * Schlemmer, Trunkenbold, *m.* *Пс.*

Брáзда. *f.* *Ф. Пр.* III. 117 s. Бороздá.

Бразúлець, -лця, *m.* s. Блоцúнник.

Бразолíйний, *a.* in Bresil bemalt, gefärbt.

Брáзолія, s. Брезúлія.

Брай, *m.* Holzspatel zum Füllen der Fässer mit Schafskäse, *f.*; 2) Handramme zum Festschlagen, *f.* [lung, *f.*

I. Брак, *m.* Mangel, *m.* Ermange-

II. Брак, *m.* Brack, Ausschuss, Auswurf, *m.*; 2) Auswahl, Aushebung, Assentirung, *f.*: до бракý йти, в бракý бýти. [Ehe, *f.*

III. Брак, *m.* † *III.* II. 222 Heirat,

Брáклен, *m.* s. Чорнóклен, *Пет.*

Браковúтний, *a.* mit e. Gebrechen behaftet.

I. Бракувáти, брáкнути, *v. n.* fehlen, nicht vorhanden sein.

II. Бракувáти. *v. a.* bracken, auswählen, ausschiessen. [die Hanf reisst etc.

Брáльниця, брáля, *f.* Arbeiterin,

Брáма, *f.* Thor, *n.* Pforte, *f.*

Брáмний, *a. m. s.* Thorwächter, *m.*

Брáмурт, *m.* Art rothe Farbe, *Зак.*

Брань, *f.* † Krieg, *m.* *К.*; 2) Kriegsmacht, *f.* *Ф.* пекáльнї — (?)

Брандебýри, *pl.* Schnüre bei d. Husarenuniform, *pl.* *С.*

Брáнджя, (-жка), *f.* Branche, Art, *f.*

Брандихвíст, -хвóста, *m.* Niederträchtiger, *m.*

Брандýшки, *pl.* бíлї—Milchstern, *m.* (Ornithogallum umbellatum).

Браné, *n.* das Nehmen, Greifen, Lesen, Reissen s. Брáти.

Брáнець, *g.* брáнця, *m.* Recrut; 2) Kriegsgefangener, *m.*

Бранзолéта, *f.* s. Браслéт.

Брáник, *m.* *B.* Wappenträger, *m.* (Pygaera bucephala).

Брани́ти, s. Боронúти, *Л.* 89.

Брáнка, *f.* die Kriegsgefangene; 2) Recrutirung, Assentirung, *f.*

Брáньский, *a.* стáроста *R.* 2 (51) s. Стáроста Brautführer, *m.*

Брáнтка, *f.* Gewehrzündloch, *n.* *Пол.*

Брань-трáвá, *f.* Sperrkraut, *n.* (Polemonium coeruleum).

Брáскіт, браскотáти s. Брáскіт etc.

Браслéт, *m.* *Не.* Armspange, *f.* Bracelet, *m.*

Брат, *m.* Bruder, *m.*; наш брат unsereiner, unser Landsmann, u. Standesgenosse; за пáн(е)-брат in zunahetretender Vertraulichkeit; чоловíк не нáшого брата, *Кч.* 124 nicht unsereiner; 3) брат з сестрóю dreifarbiges Veilchen, Stiefmütterchen, *n.* (Viola tricolor), s. Брáтки; 4) * s. Чéрево.

Братáк, братáч, *m.* s. Друг.

Братáн, -áнець, (-нця), -áнич, -áнок, (-нка), *m.* Brudersohn, Neffe, *m.*

Брáтане, *n.* Verbrüderung, Freundschaft, *f.* [ter, Nichte, *f.*

Братáнниця, -áнка. *f.* Brudertoch-

Братáти ся, sich verbrüdern, fraternisieren. [pfanne, *f.*

Братвáн, *m.* братвáнка, *f.* Brat-

Братé, *n.* *coll.* *Ме.* 465 s. Брат *pl.* братú, братú *gen.* брáтий, братíв.

Братéрский, *a.* s. Брáтній.

Братéрство, *m.* Brüderschaft, innige Freundschaft, *f.*

Брáти. [беру. берéш]. *v. a.* s. Взáти; nehmen, fassen, greifen, fangen; — копóлї Hanf reissen; 2) на рóзум überlegen, beherzigen; 3) — ся до чóго. за що sich an etw. machen, sich worüber hermachen; *b)* кудáсь sich wohin richten, wenden, s. wohin begeben; m. d. *inf.* im Begriffe sein, sich aufmachen; *c)* *Ш.* I. 173 heiraten, sich vermählen; *d)* берé ся и зелéне hat einen Stich ins Grüne, zieht ins Gr.; *e)* нїчó єгó не берé ся es verfängt bei ihm gar nichts, kann ihm nichts anhaben; 4) берé мене охóта, страх überkommt mich die Lust, die Furcht u. s. w.; *f)* з нїдки — ся woher kommen, herrühren.

Братигубáлчний. *a.* *КУ.* brudermordend.

Брáтик, братúня, братíй (*d.* братíчко), брáтко, братóк, брáтчик, бра-

ту́ха, *m.* s. Брат, Brüderchen, *n.* lieber Bruder. [тичків, *a.* des Bruders.
Бра́тин, бра́тини *ІГ.*, бра́гів, бра-
Брати́ща, *pl. coll.* Brüder, *ІГ.*; *sing. coll. Кч.* 352.
Братівство́, *n coll. К.* Brüder, *pl.*
Братівшла́вий, *a.* wählerisch im Essen.
Братівщина, *Шй.* бра́товщина. *Зак. f.* Nachlass des Bruders, *m.* Brudersvermögen, *n. Піс.* [derlich.
Бра́тній, *a.* des Bruders; 2) brü-
Братобі́й, -бо́я, *КУ.* бра́тобі́йця (-товбо́йця), *m.* Brudermörder, *m. Фр. ВІІІ.*
Братова́, *s. a. f.* des Bruders Gattin, *f.* [mörder, *m. КУ.*
Братогу́бець, -бця, *m.* Bruder-
Братолю́бі є, *n.* Bruderliebe, Nächstenliebe, *f. Ш.* II. 173.
Братолю́бний, *a.* bruderliebend.
Бра́тство, *n.* бра́тчина́ *f.* s. Бра́цтво.
Бра́тский, *a.* brüderlich; 2) zu Брацтво geh.
Бра́тчики, *pl.* (бра́тки), s. Брат в сестрою, s. Пере́стрі́ч. *В.*
Бра́тця (бра́цця), *pl.* zu Брат.
Брацкати ся, sich plätschern.
Бра́цтво, *n.* Bruderschaft, bes. Kirchenbruderschaft, *f.*
Бра́шень, -шня, *m.* s. Брат.
Бра́чний, *a.* † *К.* Ehe-.
Брачня́, *f.* Paarungszeit, Balgzeit, *f. В.*
Бре, бре́ье, *Фр. Пот.* III. 15 *vocat.* zu Бра́т, = бра́те, s. Бра! бра!
Бре́вкало, *m.* s. Прожо́ра, *Піс.*
Бре́вкати, *v. a.* viel u. schnell fressen. [Wahnwitz, *m. Под.*
Бред, *m.* Delirium, *n.* Wahnsinn,
Бре́да, *f. КУ.* böse Göttin des Träumens, der Träumerei.
Бре́день, (*d.* бреденьо́к), *m.* Art Fischernetz mit dem man watet, *Ісвч.*
Бредня́, s. Бридня́.
Бреду́, 1 *sgl.* s. Брести́. [ник.
Бредуле́ць, -лця́, *m.* s. Блоцци-
Бреза, (без) s. Че́рез, *Ос.* 184.
Бре́згати, *v. n.* чимо́сь *Б.* verachten.
Бреси́лїя, *f.* Brasilienholz, Fernambukholz, *n.*; 2) Brasilienspäne, *pl.* Bresil, *n.* (Caesalpinia brasiliensis v. echinata).
Бреспльно́ві, *pl.* Caesalpinieae.
Брезкулька, s. Бряжі́лка.
Бре́мя, -ени, *n.* Tracht, Bürde, Last, *f.*
Бреме́нний, *a.* trächtig, schwanger.
Бреме́нність, -ости, *f.* Trächtigkeit, Schwangerschaft, *f.*
Брендо́лити ся, putzsüchtig sein.
Брендуля, (-ду́ша, -ду́шка), *f.* Frühlingssaffran, *m.* (Crocus vernus); 2) putzsüchtiges Weib.
Бре́нене, *n.* das Summen.
Бреня́ця, Wiesenmücke, *f. В.*
I. Бреніти, *v. n.* falb, reif werden; 2) sich bereifen, schimmelig werden; 3) strotzen, schwellen; prangen.
II. Бреніти, *v. n.* summen.
Бре́нька, *f. В.* Xylota pipiens.
Бре́нькати, бре́нькнути, бренчати, *v. n.* klimpern, klingen.
Бренька́ч, *m.* klingende Münze.
Бре́нькіт, -оту, *m.* das Klimpern, Geklimper, *n.*
Бре́нний, *a.* † *Гол.* vergänglich.
Брескинбвий, *a.* Pfirsich-.
Бреский́ня, *f.* Pfirsich, *f.* [Holz.
Бре́скан, *pl.* nicht ausgetrocknetes
Брести́, [бреду́, бреде́ш, бреде́], *v. n.* waten, hin-eingehen (ins Wasser, dh. e. Sumpf); 2) * phantasieren, ohne Sinn reden, schwatzen.
Бретня́ль, *m.* Brettnagel, *m.*
Бре́ус, *m.* vierschrötiger Mensch, plumper Bengel.
Бре́ха, s. Брехачка.
Брехати, [бре́шу, бре́шеш], *v. n.* bellen, belfern, klaffen; 2) * lügen; verleumden.
Брехач, брехуи, брехуня́ка, *Др. с.* 167 Lügner, Verleumder, *m.*
I. Брехачка, бре́хля, брехуха, *Шл.* брехуша, *f.* Lügnerin, Verleumderin, *f.*
II. Брехачка, *f.* s. Мо́рон, *В.*
Брехе́нька, *f.* s. Побрехе́нька.
Бре́хіт, -оту, *m.* Gebelle, Gekläff, *n.*
Брехли́вий, *a.* viel bellend; 2) lügnerisch, lügenhaft, verlogen.
Брехли́вість, -ости, *f.* Lügenhaftigkeit, Verlogenheit, *f.*
Брехня́, *f.* Lüge; 2) Verleumdung, *f.*
Брехуне́ць, -нця, *m.* s. Брехуи; *Bein.* der Handlungscommis. [*Зак.*
Брехуні́вка, *f.* „Lügnerdorf", *Кн.*
Брецьвінок, -нка, *m.* Kugelranunkel, *m.* (Trollius europaeus), *Пет.*
Бре́шко́, *m.* s. Брехуи.

*

Брид, *m.* бридь, *f.* das Abscheuliche, Garstige, Schmutzige; *Н.* 171, *Мог.*; 2) Abscheu, Ekel, *m.* Canaille *f. КУ. ІГ. Ф.*

Бри́джий, *a.* weiss gefleckt.

Бри́дити, *v. a.* кому́сь щось ekelhaft machen; — ся чимо́сь sich ekeln, Ekel vor etw. haben, etw. verabscheuen.

Бридій, *m.* unfläthiger, garstiger Mensch. [abscheulich.

Бри́дкий, *a.* garstig, hässlich; 2)

Бри́дкість, бридли́вість, -ости. *f.* Garstigkeit, Hässlichkeit; 2) Abscheulichkeit, *f.*

Бридли́вий, (-дни́вий), *a.* abscheulich, ekelig; 2) der sich leicht ekelt, *Леєв.*

Бридний, (*d.* бриде́нька), *f.* Geschwätz, *n.* Plauderei, *f.* Grillen, *pl.* lustige Unterhaltung, *Гл. б.* 76.

Бридня́вий, *a.* s. Брідня́вий.

Бри́жа, *f.* ein Theil des Papierdrachens; 2) *pl.* бри́жі Besatz am Halse u. an den Aermeln beim Frauenhemde, *m.*

Брижени́та, *pl. n.* s. Бри́жа, *pl.* 2),

Бри́жик, *m Bein.* des чи́жик. *УІУ* 37.

Бри́жка, *f.* Schnalle, *f.* s. Пря́жка.

Брижова́ти, *v. a.* kräuseln, falten; брижова́тїти, *v. n.* gerunzelt, faltig werden (am Rande v. Tuche).

Брижова́тий, *a.* gekräuselt, gerüllt; -е полотно́ ungleichmässig gewebene Leinwand. [xotes).

Бризгу́н, *m.* Schützenfisch, *m.* (To-

Бризк, бризьк, *m.* Spritzstrahl des Wassers, *m. К.*; 2) Fleck, *m.* — гра́зї. *Не.*

Бри́зкавець, -вця, *m.* Spritzfisch, *m.*

Бри́зкати, бри́знути, (-зґати), *v. n.* spritzen, sprengen.

Бризлеля́на, s. Бруся́на.

Брик! *int.* zu Брика́ти.

Бри́ка, *f.* grosse Fuhr, Lastwagen, *m.*

Брика́р, *m.* Lastwagenfuhrmann, *m.*

Брика́рский, *a.* zur бри́ка geh.

Брика́ти, *v. n.* muthwillig herumspringen, -laufen; * übermüthig werden, sich überheben; — ся *III.* I. 320 sich spreizen, störrisch sein.

Брикли́вий, брику́чий, *a.* störrig; v. Mädchen: spröde, wild, muthwillig, launig.

Бри́кнути, *v. n.* aufspringen.

Бри́кси, *pl.* Розиґри.

Брику́ха, *f.* munteres Mädchen, *Леєв.*

Бриль, (*d.* бри́лик, *III.* II. 217), *m.* Hut, *m.* Hütlein, *n.*, -невиди́м, *Р.* I. 98 unsichtbar machender Hut, Zauberhut.

Бри́ла, *f.* Klumpen, *m.* Scholle, *f.*

Бриліве, *n.* grobes Gestein.

Бри́лка, *f. dim.* Klümpchen, *n.* бри́лька, *С.* II. 123 Erdaufwurf, *m.*

Брилкова́тий, *a.* derb, *Пол.*

Брилова́тий, *a.* in Klumpen, in Schollen. [(Entimus imperialis).

Бриля́нтиця, *f.* Brillantkäfer, *m.*

Брилянто́вий, *a.* Brillant-.

Бримі́ти, *v. n.* dröhnen.

Брина́віти, (*Ф.*) Бреніти I. 2).

Бриндза́р, бриндзе́й, Hummel, *m.* (Bombus).

Бриндзи́ти, *v. a.* Brinse machen.

Бри́ндзя, *f.* Schafskäse, Schmierkäse, *m.* Brinse, *f.* eig. u. * бо́ти бри́ндзю in Dürftigkeit leben.

Бриндува́ти ся, *Гол.* III. 143 sich stattlich kleiden.

Бринду́шка, *f.* Брендуля 1).

Бринди́к, *m. Пр.* XII. 453 Finanzwachmann, *m.*

Бриніти, s. Бреніти II.

Бринта́ло, *m.* s. Бретна́ль; 2) Glockenschlägel, *m.* [II. 447, 464 *Ог.* 90.

Бри́стрий, *a.* s. Бистрий, *Зап.*

Брит, *m.* Stück, Theil des Stoffes woraus die спідни́ця zusammengenäht wird.

Брить, *f.* Schärfe, Schneide, *f.*

Бри́тан, *m.* Dogge, *f.* (Canis mast.).

Бри́тва, *f.* Rasirmesser, *n.*

Бритва́нник, *m.* Trollblume, *f.*

Бри́твати, бри́ти, брити́ти, *Ф.*, *v. a.* rasieren.

Бри́тїнь, Art Pflze.

Бритьки́й, *a.* scharf, haarscharf.

Брицарі, *pl.* Hemdmanchetten, *pl.*

Бри́ци, *f.* Borstenfennich, *m.* (Setaria glauca).

Брич, *m.* s. Бри́тва.

Бри́чка, бричи́на, бри́чечка, *dim.* leichter ungedeckter Reisewagen.

Бри́шка, s. Бри́жка.

Бри́шкати, *v. n. Кв.* II. 9 s. Брика́ти sich viel ausnehmen, sich gebahren, muthwillig ausgelassen sein.

Брі́вка, бріво́нька, *f. dim.* s. Бро́ва.

Брід, *gen.* бро́ду, *m.* Furt, Untiefe, *f.* Watt, *n.* [sumpfig, kothig.

Брідни́вий, *a.* -а доро́га *Вас.*

Брінний, *a.* -á кáша aus Bor II.
Бріх, *m.* *(lemk.)* s. Жиніт.
Бріч, *g.* брочá, *m.* — красильний Färberröthe, *f.* Krapp, *m.* (Rubia tinct).
Брóвá, *f.* Braue, Augenbraue, *f.*
Бровáн, бровáч, *m.* mit grossen Brauen.
Брóвар, *m.* Bräuhaus, *n.* Bierbrauerei, *f.*
Бровáрник, *m.* Bierbrauer; 2) Brauknecht, *m.*
Бровáрниця, бровáрня, *f.* s. Брóвар.
Бровáтий, *a.* mit dicken Augenbrauen.
Бровкó, *m.* Mensch od. Thier mit grossen Augenbrauen; 2) Name e. Hundes.
Брóвник, *m.* Ragwurz, *f.* (Orchis); Insectenstendel, *m.* (Ophrys).
Бродúло, *n.* Ferment, *n.* Gährungsstoff, *m.* *Под.*
Брóдженє, *n.* das Herumwaten, [Herumstreichen.
Бродúти, [брóджу, брóдиш]. *v. n.* waten, herumwaten; 2) herumschlendern; -streichen.
Бродóк, бродóчок, -чка, *m.* *dim.* s. Брід; 2) Bächlein, *n.*
Бродяга, *m.* Landstreicher, Vagabund, *m.*
Броїти, *v. a.* — злóє Böses thun, Unheil stiften; — игрú Possen treiben, Unfug machen, scherzen.
Брок, *m.* Stück Eisen unter dem Mühleisen, *n.*
Брóмка, *f.* Mittelborte in d. Leinenstickerei, *f.*
Брóна, *f.* Waffe, *f.* ? *К. Ис.* LXVIII.
Брондáти, *v. a.* kneten.
Брóнза, *f.* Bronce, *f.*
Бронзóвий, *a.* broncen.
Бронзóвник, *m.* Broncearbeiter, *m.*
Брóнич, *m.* *B.* Mannsschild, *n.* (Androsace septentrionalis).
Брóня, *f.* Panzerhemd, *n.* Harnisch, *m.*; 2) Rüstung, *f.* *C.* I. 119; 3) Pferdegeschirr, *n.* *Ч.* III. 296.
Бросúнка, *f.* Spore, *f.* *Пол.*
Бросúти, *v. a.* wegwerfen; verschleudern.
Брескúня, *f.* s. Брескúня.
Брóсня, *f.* Sporongehäuse, *n.* (sporangium), *B.*
Брость, *f.* *Ч.* V. 509 Schössling, Reiser, *m.*; 2) Knospe, *f.* *Пот.* III. 116.
Бростáти (-тúти) ся Knospen treiben, Zweige bilden.
Брóєтє, *n.coll.* s. Брость, *pl.* bes. 2).
Бростóк, -тка, *m.* *К.* Baumstamm, Porst, Fruchtzweig, *m.* *Зак.*
Бростувáти, *v. n.* sich mit брóсте nähren.
Ротáти, *v. a.* zügeln, zäumen, s. Наоборотáти, оборотúнка.
Брохáтися, *Др.с.* 3 s. Бóвтати ся.
Брóхнути, *v. a.* wuchtig werfen; — ся hinabfallen, *Ру.*
Броч, s. Бріч.
Брочевáті, *pl.* Krapppflanzen, *pl.* (Rubiaceae).
Брочúти, *v. a.* färben, röthen.
Брóчка, *f.* Ackerröthe, *f.* (Scherardia).
Брóчок, -чка, *m.* Blutthierchen, *n.* (Haematococcus).
Брóшенє, *n.* Bersten, Sprossen, *n.* *B.*
Брудъ, *m.* Schmutz, *m.* Unreinigkeit, *f.*
Брудúти, *v. a.* beschmutzen, besudeln.
Брудний, *a.* schmutzig, unrein.
Бружмéль, *m.* s. Брусляна.
Брузумéнт, *m.* Possament, *n.*
Брук, *m.* Stein-Pflaster, *m.*
Брукáр, *m.* Pflasterer, *m.*
Брýкати, *v. a.* s. Брудúти.
Брýква, брýков. *f.* Kohlrübe, Steckrübe, *f.* (Brassica oleracea napobrassica).
Брукупáти, *v. a.* pflastern.
Бруль *m.* bewaldeter Gebirgsrücken.
Брунáтка, *f.* Art Erdäpfel mit dunkler Hülse.
Брунáтний, *a.* braun, rostbraun.
Брунáтно-синяносíрий, *a.* bräunlich-schiefergrau, *Пол.*
Брунéлька, *f.* Brunelle, *f.* (Prunella vulgaris).
Брунет, *m.* s. Чорнобрóнець.
Брунéтка, *f.* s. Чорнобрúвка.
Брýнька, *f.* *Не.* s. Брость 2); Kätzchen an Pflanzen, *n.* *Пет.*
Брус, *m.* Balken, Block, *m.*; 2) Wetz-Schleifstein, *m.*; 3) Felsklippe, *f.*; 4) * roher ungeschlachter Bengel.
Брусáк, бруцáк, *m.* Brotsack, *m.* Bündel, *n.*
Брусáти, *v. a.* *Wgr.* 80 s. Пакуáти.
Брусачú, -úти, (-чáтко), *n.* *dim.* s. Брусáк.
Брýсик, брусóк, -сикá, *m.* *dim.* s. Брус 2).
Брусúти, брусувáти, *v. a.* wetzen, schleifen, schärfen; 2) *Кв.* II. 46 essen.
Брусленúна, *f.* das Wasser unter dem Wetzsteine (in d. Schleifmaschine); 2) s. Брусляна.

Брýслик, *m.* брýсле, *n.* Brustlatz, *m.* ärmellose Leibjacke, Weste, *f.*

Брусли́на, бруслеви́на, *f.* Spindelbaum, *m.* Pfaffenhütlein, *n.* (Evonymus europaeus u. verrucosus).

Брусли́нчик, *m. B.* Hyponomeuta evonymella.

Бруснакй, *pl.* Aepfelfrüchte der [Брусна́чка.

Брусна́тий, *a. Не. Пр.* XI. 168 -а борода́ wie e. брус 1)aussehend, struppig.

Брусна́чка, *f.* Art Apfelbaum mit süssen Früchten.

Брусни́ця, *f.* борі́вка — s. Гоїбз-[ник.

Брусова́ти, *v. a.* де́рево das Holzmaterial bezimmern, behauen, *Пет.*; 2) s. Брусити.

Брусова́тий, *a.* ungeschlachtet, [roh, bengelhaft, grob.

Брусту́рник, *m.* Art Pflze; (Blatt der Tabakspflanze, *n. Gr.* 17).

Бруховéщина, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьма́н Брухове́цкий, *K.*

Бручи́ха, *f. N.* e. Berges.

Бруша́к, *m.* s. Брýслик.

Брюха́тий, *a. gr.* grossbäuchig.

Брюха́тки, *pl. B.* Bauchpilze, Balgpilze, *pl.* (Gasteromycetes).

Бря́жка, *f.* rechter Nebenfl. des [Днїстéр.

Бря́зкало, *n.* Klapper zum Rasseln, *f.*; 2) Thürhammer, *m.*

Брязки́ти, *pl. K.* I. 178 Schellen, *pl.*

Брязкі́лка, *f.* брязкота́ло, *n* Schelle, Klingel, *f.* Schellenglöcklein, *n.*

Брязкоті́нє, *n.* s. Бря́скіт.

Брязку́н, *m. Кч.* 68 der klingt, klirrt, rasselt.

Брязку́тка, *f. Ч.* III. 112 schwir-[rende Geissel.

Брязну́ти, *v. a. P.* I. 34 stark schlagen; 2) s. Бря́нути; 3) klirren, *M.* I. 108.

Брязуле́ць, *m.* s. Бредуле́ць, *Пет.*

Бряк, *m.* Geklirr, *n.* Klang, *m.*

Бряки́ня, орі́бина-, *f.* Els-Vogelbeere, *f.* Elsbeerbaum, *m.* (Sorbus torm.).

Бря́ма, *f.* s. Бра́ма. *Кч.* 5.

Бря́мка, *f. Зп.* I. 345 Rundung, Zarge bei der Бандýра 1).

Бряни́цина, *f. K.* I. 56 = Брани́чина Epoche der Theilurgen Polens, wann am rechten Dnieperufer das Geschlecht der Branicki eine bedeutende Rolle spielte. *Д.Д.* II. 32.

Бряск, *m.* Glanz, Schimmer, *m. Y.* [s. Дóсьвіт.

Бря́скіт, -оту, *m.* Gerassel, Geklirr, *n.*

Бряскота́ти, *v. n.* rasseln, klirren.

Бря́чка, *f.* s. Сиря́жка.

Бряща́ти, (бряча́-). *v. n.* klirren, rasseln, rauschen, *Вас. МШ.* [klinge, *f.*

Брящо́т, *m.* Schwert, *n. Кл.* Schwert-

Бýба, (*d.* бýбка), *f.* kleine Verwundung, Verletzung, kleiner Schmerz; натра́фити комýсь на бýбку *Y.* jmds schwache Seite herausfühlen; 2) kleines Geschwür.

Бýбар, бýбарчýк, *m.* s. Байстрýк.

Бýбати, *v. n.* schmerzen (Kindrspr.).

Бýбачка, *f.* Geschwür, *n.*

Бýбен, -бна, *m.* s. Бýбон; 2) der kleine Junge, Knirps, *m.* [melschläger, *m.*

Бубена́к, *m. Гол.* III. 124 Trom-

Бубене́ць, нця́, *m.* Trommelchen, *n.* Schelle, *f. M.* II. 190.

Бубле́йниця, бубле́шниця, *f.* Semmelverkäuferin, *f.* [ниця sein.

Бубле́йнича́ти, *v. n.* бубле́й-

Бýблик, *m.* mit Fett eingemachter Bretzel, Kipfel, Semmel, *m.*

Бублико́вий, бýблишний, *a.* zum бýблик geh. [ciscus rutilus).

Бýблиця, *f.* Art Weissfisch (Leu-

Бýбник, *m.* Wiedehopf, *m.* s. Вýдвуд.

Бýбнити, *v. a.* trommeln.

Бýбнова гора́, *N.* e. Berges.

Бубня́вити, *v. a.* näseln.

Бубня́віти, *v. n.* an- aufschwellen, gequellt werden. [len, *E.*

Бубня́стий, *a.* voll, aufgeschwol-

Бубо́вник, *m.* Klappertopf, klingender Hans (Rhinanthus major).

Бýбок, -бка, *m. N.* e. Berges.

Бубо́кало, *m.* s. Бýбник.

Бýбон, -бна, *m.* Trommel, Pauke, *f.* „сла́нні бýбни за го́рами" wer weit herkommt, hat gut lügen.

Бубо́нний, *a.* Trommel-, -а я́ма s. Бубо́ниця. [melhöhle, *f.*

Бубо́ниця, *f.* Paukenhöhle, Trom-

Бубоні́ти, *v. a.* trommeln; 2) undeutlich, dumpf hinmurmeln.

Бубота́ти, *v. n. B.* s. Бубоні́ти 2).

Бубýрити, *v. a.* 2) -ся s. Бýрити.

Бубýх! *int.* vom jähen Sturz.

Був, *praeterit. sgl.* von Бýти, (бу, бе́ш, бе, бем(ь), бе́те, бýт = бýду etc. *Ос.* 148); бýла́. *Ос.* 61; *Y.* 21 s. Буде; може бýла́ зайде́те до це́рини vielleicht geschieht's, dass —; 2) = бýва́в

von Бува́ти; бува́йте, бу́дьте здоро́ві! seid, bleibt gesund, lebt wohl!

Бува́ль, *f.* s. Бува́льщина.

Бува́ла, *f. Нг.* 58 s. Була́ва.

Бува́лець, -льця, *m.* s. Бува́лий.

Бува́лий, *a.* der lange gelebt u. in der Welt sich viel herumgeschaut hat, dah.: erfahren, weltkundig.

Бува́лиці, бува́льці, *C.* I. 131 *pl.* бува́ти в бува́льцях vielgereist sein u. dah. reiche Erfahrung haben.

Бува́ло, бу́ло, *neutr. praeter.* v. Бува́ти, es geschah oft; 2) ehemals, vormals, *Ог.* 204, 3.

Бува́лость, *f.* Vielgereistheit, Weltklugheit, *f.*

Бува́льщина, *f.* Vergangenheit; 2) Geschichte, *f.*; 3) wahre Begebenheit, *Ш.* I. 328 *vgl.* Билиця, *Не.*

Бувані́ти. *v. n.* s. Бовванї́ти.

Бува́ти, *v. n.* oft sein, geschehen, sich zutragen, vorkommen; у кого́ zu jmdm oft zum Besuch kommen; 2) s. Бу́ти.

Бувва́н, *m. Ру.* Altar, *n. Пр.* V. 100.

Буг, *m.* rechts. Nebenfl. der Weichsel.

Бу́га, бу́га, *m.* s. Буга́й; 2) c. Пла́кса.

Буга́й, *m.* Stier, Zuchtstier, Stammochs, *m.*; 2) Rohrdommel, *f.* Moorochse, *m.* (Ardea, [Botaurus] stellaris); 3) Art Kinderspiel s. Вовчо́к.

Бугайни́к, *m.* s. Короли́ця, королька (Pflze).

Буга́ло, *m.* огне́нний, *Ч.* I. 1, 92 s. Буга́й.

Бу́гаш, *m.* wüster Wald, *(Ф.).*

Бу́гиль, бугі́ла, *f.* Kuhpetersilie, *f.* (Anthriscus silvestris).

Бугі́р, -го́ру, *m. Фр.* Sturmwind, *m.*; 2) Hügel, *m. Ко.* 242.

Бугла́в, *m. B.* s. Боли́голов.

Бугі́вний, *a. K.* des Flusses Буг.

Бугорча́тка, *f.* Tuberculosis, Lungensucht, *f.*

Бу́гу, *int.* vom Geschrei des Бугай (Ardea stellaris).

Бугу́н, s. Богу́н.

Бу́да, *f.* Bude, Hütte; Pottaschehütte, *f.*; 2) Halbverdeck auf einem Wagen, *n.*

Буда́ра, *f.* Flussbarke, *f.* Kahn, *m.*

Будара́жити, *v. a. K.* I. 178 Barken, Kähne ausrüsten.

Бу́дден, *gen.* бу́дня, *m.* Werkeltag, *m.* s. Бу́дний, *pl.* бу́дні, *C.* II. 30.

Будженина, (-ни́ця), *f.* s. Буженина.

Буджéнка, *f.* (einjährige) kleine geräucherte Zwiebel.

Буджулі́н, *m.* Gefäss für die Salzsohle, *n.*

Будз, *m.* s. Бунда 1).

Буди́льник, *m.* Wecker, *m. Кн.*

Буди́ло, *n. У.* Triebfeder, *f.* Reizmittel, *n.*

Буди́мір, *m.* Name d. Hahnes (in d. Räths.) *Ш.*

Будинко́вий, *a.* des Gebäudes.

Буди́нок, -нка, *(d.* буди́ночок), *m.* Gebäude; 2) Haus, *n.*

Буди́тельний, *a.* erregend, *B.*

I. Буди́ти, *v. a.* wecken, aufwekken; erregen.

II. Буди́ти, *v. a.* s. Вуди́ти, räuchern.

Бу́дище, *n.* Ort wo eine Бу́да (Pottaschehütte) gestanden, *m.*; 2) Будо́ва. *Левч.*

Будівля́, *f.* s. Будо́ва.

Будівни́й, *a.* Bau-.

Будівни́чий, *a. s. m.* Baumeister, *m.*

Бу́дка, *f. dim.* s. Бу́да; 2) Jahrmarktsbude, Krambude, *f.*; 3) Wächterhaus (bei d. Eisenbahn); 4) gedeckter Passagierwagen.

Будка́р, *m.* Eigenthümer einer Бу́дка, bes. 4).

Бу́дько́, *m. H.* 110 der zu lange wo aufbleibt, verweilt, der viel in der Welt sich herumgetrieben hat u. viel von sich spricht; 2) der Vielgereiste, Erfahrene, *C.*

Бу́дь-коли, *adv.* wann immer.

Будь-куда́, *adv.* wo und wie immer, *У.*

Будь-ла́ска, habe die Güte, sei so gütig.

Бу́дді-де, *adv. Не. Пр.* XII. 415 wo immer.

Будя́че, *n. coll.* Disteln, *pl.*

Бу́дний, *a.* — день gewöhnlicher Arbeitstag, Werkeltag s. Бу́дден.

Бу́дник, *m.* Bewohner einer Бу́да; 2) Wächter; 3) Pottaschesieder, *m.*

Будо́ва, *f.* Bauwerk, Gebäude, *n.*; 2) Bau, *m.* Bauart, Baulichkeit, *f.* [*Пол.*

Будоне́ць, -нця́, *m.* Baumaterial, *n.*

Будо́вник, будовни́чий, *m.* Baumeister, Baukünstler, *m.*

Бу́дра, *f.* s. Розхі́дник, (Glechoma).

Бу́дьсї́м, *Ос.* (61) VII. 119 s. Бу́цїм *Ог.* 200.

Бу́дьто, *conj.* als ob, wie wenn, als. *Ог.* 200.

Будува́ти, *v. a.* bauen, einen Bau ausführen.

Будулáвка, *f.* Fass, *n. Gr.* 17.
Будýчина, будýчність, -ости, *f.* Zukunft, *f.* [*ГШ.*. *a.* künftig.
Будýчий, будýщий, будýчний,
Бýєсть, *f. ІГ.* бýєство, бýйство, *n. КУ.* trotziger Muth, Uebermuth, *m.* Vermessenheit, *f.*
Бужаний, *m. pl.* Бужáне Einwohner vom Flusse Буг. [fliessen.
Бужбóнити, *v. n.* geräuschvoll
Бужденáрня, *f.* grosses, unförmiges Gebäude.
Бужениня, -иця, *f.* geräuchertes Schweinefleisch, *n. Пот.* III. 99.
Бýза, *f.* Getränk aus Wasser u. Mehl, *n.*; 2) Bodensatz, *m.*
Бýзьдерево, s. Дивдерево.
Буздиґáн, *m.* Streitkolben, *m.*
Бýзимок, -мка, *m. Не.* junger einmal überwinterter Stier; 2) noch nicht überwintertes Kalb, *(В.)*
Бузинá, *f.* s. Базинá, бóз. [Бузинá.
Бузинний, бузинóвий, *a.* aus, von
Бузинник, *m.* säuerliches Getränk aus Hollunderbeeren. [den.
Бузирувáти, *v. a.* Knaben schän-
Бýзївок, -вка, *m.* s. Бýзимок.
Бýзьків, *a.* Storch-; — óгень Kuckucksblume, *f.* (Lychnis flos cuculi).
Бýзько, *m.* s. Бýзьок.
Бузковий, *a.* Flieder-, *М.*
Бузник, *m.* s. Базник. [нá geh.
Бузничий, *a.* zu бузник, бузи-
Бузовáти, *v. a.* schelten; 2) prügeln, *Пет.*
Бузовір, бусовір, *m.* s. Ungläubiger, Ketzer, *m.* [lose; s. Бузовір.
Бузовірка, *f. Кв.* II. 111 die Ruch-
Бузовіровий, (-ровий), *a* s. Бісурмáньский. [losigkeit, *f.*
Бузовірство, *n.* Ketzerei; 2) Ruch-
Бузóк, -зка, *m.* Fliederstrauch, *m.*
Бýзьок, -зька, *m.* Storch, *m.* (Ciconia alba).
Бузув-, s. Бузов-.
Бузýн, *m.* Salz aus Salzseen, *n. Пет.*
Бýзя, -яти, *n.* junges Störchlein.
Буй, † *Пот.* III. 38 s. Бýй, бýйний; бýй-головá, *m. Ш.* II. 102 tapferer Kämpe. [Büffel, *m.* (Bos bubalus).
Бýйвал, бýйвіл, -олá, бýйвол, *m.*
Бýйвалиня, (-лиця), *f.* Büffelweibchen, *n.*

Бýйвóлин, *a.* des Büffels, *C.* [sen.
Бýїй, *a.* † *Кч.* 130 thöricht, ausgelas-
Бýйкó, *m.* Name des Hundes.
Бýйло, *m.* s. Бýйвал.
Бýйний, *a.* üppig, üppig emporschiessend; 2) geil, ausschweifend; 3) übermüthig; 4) von „fetten" grösseren Lettern, *К.* [wind, *m.*
Бýйнистер, (-нéстер), *m. У.* Nord-
Бýйність, -ости, *f.* Uippigkeit, Geilheit, *f.*; 2) Uibermuth, *m.*; 3) Ausgelassenheit, *f.* [den, *Ст.*
Бýйнїти, *v. n.* heftiger, stärker wer-
Бýйносилий, *a.* strotzend von Kraft, *КУ.*
Бýйряп, *m. Ф.* s. Бурян. [*m.*
Бýйтур, *m. К.* wilder Stier, Auerochs,
Бук, *m.* Buche, Rothbuche, *f.* (Fagus silvatica); 2) Knüttel, Stock; *gew. pl.* Prügel, Stockstreiche, *pl. m.*
Бýка, *f.* (бýлка). 30 Klafter des Strohgeflechtes für Hüte in Form des länglichen Semmels aufgewunden.
Букáта, (*d.* букáтка), *f.* Stück, *n.* Schnitt, *m.* (des Brodes).
Букáшка, *f.* Blattlauskäfer, *m. Кн.*
Бýква, *f.* Buchstabe, *m.*; 2) *coll.* Samen der Buche, Bucheckern.
Буквáльний, *a.* buchstäblich, von Wort zu Wort.
Буквáрь, *m.* ABC-Buch, *n.* Fibel, *f.*
Буквáрний, *a* zum бýквáрь geh.
Буквéнний, *a.* вúраз Buchstaben-, algebraischer Ausdruck.
Бýквиця, *f.* Zehrkraut, *n.* (Betonica officinalis); 2) — óїла Schlüsselblume, *f.* (Primula).
Бýкель, *m. Не.* s. Цýкель.
Бýки, *pl.* Name des Buchst. Б (б).
Буківка, *f.* Buchfink, *m.* (Fringilla coelebs). [(Harpyia fagi).
Букінниця, *f.* Buchenspinner, *m.*
Буклáк, *m.* Krug, *m.*
Буклія, *f. Га.* I. 107 *Гол.* III. 685?
Букóвий, *a.* Buchen-; -а цїтка s. Їжовéць к. [Buchenbaume.
Буковéнний, *a. Ч.* III. 459 vom
Буковéць, -вця, *N.* mehrerer Berge.
Бýковина, *f.* Buche, *f.*; 2) Buchenhain, *m.*; 3) Land: Bukowine, *f.*; 4) *N.* e. Berges. [Einwohner v. Bukowina.
Бýковинець, -нця (*d.* -винчик),
Букóвник, *m.* s. Буковúна 2).

Буколїчний, *a.* bukolisch, idyllisch.
Букóрія, *f.* weibl. Riemengürtel an den Enden mit angenäheten Nägeln.
Букýт, *m.* s. Ботюк.
Бýкш, *m.* Räderbüchse, *f.* Stossring am Wagenrade, *m.* [Räder versehen.
Букшувáти, *v. a.* mit Büchsen die
Бýкшпан, *m.* — веселе́ний Buchsbaum, *m.* (Buxus sempervirens).
Букшпанóвий, *a.* aus Buchsbaum.
Букштéлї, *pl.* Bogengestell, Bogengerüst, *n.* [herrnstab, *m.*
Булáва, *f.* Stab, *m.* Keule, *f.* Feld-
Булавéний, *a. m. s.* Keulenschwinger, *m. Ру.* [Шпи́лька.
Булáвка, *f. dim.* s. Булáва; 2) s.
Булáвний, *a.* Stab-. [(Clavicornia).
Булавники, *pl.* Keulenhörnige, *pl.*
Булáний, *a.* falb, fahl.
Булáт, *m.* Stahl, *С.* II. 255; *Schwert, *n.*
Булáтка, *f.* óлїднá blasser Kepfständel, (Cephalanthera pallens).
Булáтний, óулатóний, *a.* stählern.
Булахíвка, *f. Зап. В.* I. 17 Gasse, *f.* Gau, *m.*? [*f.* Erdäpfel, *m.*
Бýльба, óульбéга, óýля. *f.* Kartoffel,
Бульбáнька, óульбáнка, *f.* Wasserblase, *f. С.* I. 103 Glasbläschen, *n. Мол.*
Бýльбиско, *n.* s. Барабóлиско.
Бульбýки, (-óýчки), *pl.* e. Pflanzenart. [chen, plätschern.
Бульбýлькати, *v. n.* Blasen ma-
Бульбяни́к, *m.* Todtenkopf, *m.* (Acherontia Atropos).
Бульбóнка, *f.* Kartoffelsuppe, *f.*; 2) Kartoffelstengel, *pl.*; 3) Winterzwiebel, *m.*
Бульвíнка, *f.* s. Барабóлька. *В.*
Бульвонóсний, *a. В.* knollentragend.
Бульвíниця, *f.* s. Бýльбиско.
Будди́мок, -мка, *m.* kurzes Gewehr, Stutzgewehr, *n. Шй.*
Бýльдок, *m.* Bullenbeisser, *m.*; 2) *pl.* Art stumpfendende Stiefel.
Буля́жник, *m.* Kieselschiefer, *m. Вол.*
Бýлка, *f.* Semmel, *f.* Weissbrod, *n.*
Бýлька, *f.* Blase, *f.* Bläschen, *n.*
Бýлькнути, *v. a.* herausplatzen (im Reden).
Булькотíти, *v. n.* dh. das Springen der Blasen ein Geräusch verursachen,
Бульбáн, s. Бовбáн. [brodeln.
Бýлочка, *f. dim.* s. Бýлка.
Бум! бум! *int.* bum!

Бумáга, *f. gr.* Papier, *n.*; 2) Schriftstück, *n.*
Бумáжка, *f. dim.* s. Бумáга; 2) Papierrubel, *m.*; glatte Stelle bei бíльцé.
Бумáжний, *a.* papieren; 2) aus feiner Leinwand.
Бýмкати, *v. n.* klimpern.
Бýнда, *f.* Oberkleid aus grobem Tuch, *n.*; 2) kurzes Pelzkleid.
Бунджýлїв, *m.* lange Pfeife ohne Bodenansatz, u. ohne Löcher.
Бунда, süsslich schmeckender Schafskäse, woraus Brinse gemacht wird; 2) kurz geschorener Knabe.
Бундю́житн (-дю́чи-) ся, sich stolz spreizen, s. geberden.
Бундю́жний, óундю́чний, *a.* von Stolz aufgeblasen, hoffärtig.
Бунíти, *v. n.* summen, schwirren.
Бýнкош, фóкош. *m. ungr.* s. Кéлеш.
I. Бунт, *m.* Bund, *n.* Bündel, *n. pl.* óýнти, *Зап.* I. 345 sechs gröbere Saiten der óандýра. [Empörung, *f.*
II. Бунт, *m.* Aufruhr, Aufstand, *m.*
Бунтáр, *m. На.* Aufwiegler, Stören-
Бýнтик, *m. dim.* s. Бунт I. [fried, *m.*
Бунтикóвий, *a.* in Bündeln.
Бунтíвни́й, *КУ.*; óунтли́вний. *Ст.*; óунтовли́вний, aufständisch, aufrührerisch, sich empörend, rebellisch, unruhig.
Бунтовáти, aufwiegeln, zum Aufstande bewegen; — ся, Aufruhr, Aufstand machen, sich empören.
Бунтóвник, *m. II.* Aufwiegler, Aufrührer, Empörer, Rebell, *m.*
Бунтóвниця, *f.* Aufwieglerin, *f.*
Бунтóветно, *n.* s. Бунт.
Бýнчик, *m.* s. Бунт I. óýнтик, *Шй.*
Бунчýжний, *a. m. s.* Träger des Бунчýк, Fahnenträger, *m.*
Бунчýк, *m.* der Rossschweif als Kriegsfahne, *Шй.*; 2) s. Зух; 3) s. Урви́тель.
Бунчуковéнко, *m.* Sohn des Бунчукóвий товари́ш.
Бунчукóвий, *a.* — товари́ш, Stabsofficier, Gardeofficier, *m. Шй.*
Буня́к, *m.* Summer, *m.* Hummel, *f.* (Bombus).
Буня́е, *m.* Баня́е. *КУ.*
I. Бýра, *f.* s. Бýря.
II. Бýра, *f.* s. Бýрда II. 2).
Бурáк, (-рáк), *m.* rothe Rübe; на дóгадóуракíв anspielend, das Gespräch hinlenkend, *Кв.* II. 20.

Бураковий, *a.* aus rother Rübe.
Бурачиє. *n. coll.* Rübenblätter, *pl.*
Бурачинка, *f.* s. Бураковий борщ.
Бурачки, *pl.* Rübenspeise, *f.*; 2) Art rother Aepfel.
Бурачковий, *a.* dunkelroth.
Бурачник, *m.* Borretsch, *m.* (Borrago officinalis).
Бурачок, -чка, *m. dim.* s. Бурак.
Буробуляника, *f.* Kartoffelsuppe, *f.*
Бурва, *f.* s. Бобра, *Шй.*
Бург, бургй *pl. Oc.* (62) VIII. 30?
Бург, бургувати, s. Борг etc.
Бургіш, *m.* s. Буркут.
I. Бурда, *f.* schlechtes Getränk, Jauche, *f.* schlechte Speise; 2) Art Knabenspiel, Matsch (Kartenspiel), *Пет.*
II. Бурда, *f.* Händel, Streiche, *pl.* виправляти —; 2) Verweis, *m.* Rüge, Schmähung, *f*; 3) *m.* Händelmacher, *m Пет.*
Бурдей, бурдій, *m.* Zigeunerzelt, *n.* Erdhütte, *f. Гш.*; 2) s. Бурдель.
Бурдейка, *f.* die Prostituirte.
Бурдель, *m.* Bordell, *n.*
Бурдюг, s. Бордюг.
Буревістник, *m.* Sturmschwalbe, *f.* -vogel, *m.* (Thalassidroma, Procellaria).
Буреій, *m.* Sturmwind, *m. Кв.* II. 151.
Буреки, *pl.* Mehltäschchen in Rindfett gebacken, *pl.*
Бурий, *a.* graubraun.
Буритель, *m.* Ruhestörer, Aufwiegler; 2) Zerstörer, *m.*
Бурити, *v. a.* verwirren, stören; zerstören; 2) empören, aufrühren, aufwiegeln; — ся ungestüm, aufrührerisch werden, sich empören; кров — wallt; напиток — gährt, arbeitet.
Бурич, *m.* Bärenfenchel, *m.* (Meum Mutellina) *B.*
Буришка, бурочка, *f.* s. Бульба.
Буришкати, *v. a. Ф.* mit Mühe, wider Willen etw. hintragen.
Буришинник, *m* Kartoffelkuchen, *m.*
Бурище, *n. aug.* grosser Sturm.
Буріпник, *m.* бурішниця, *f.* Heckenbraunelle, *f.* (Accentor modularis u. Sylvia).
Бурітн, *v. n.* braun schimmern, grauen, braun werden.
Бурк, *m.* s. Брук; на бурку сидіти ohne Anstellung bleiben, brodlos sein.
I. Бурка, *f.* kurzes Kleid aus grober Wolle, Filzmantel, *m.*; 2) Art Kapuze.
II. Бурка, *f.* s. Мандибурка.
Буркали, *pl.* glotzende Augen.
Буркати, *v. a.* schütteln, rütteln; 2) s. Буркотіти.
Буркнути, *v. a.* mürrisch, barsch im heftigen Tone antworten, *He.*; 2) losschiessen.
I. Бурковати, s. Бруковати.
II. Бурковати, *v. n. K.* mit gedämpfter Stimme mit Anderen sprechen.
Бурковина, *f. Me.* 82 *K.* II. 246 s. Бурка I.
Буркотіти, (-отати), *v. n.* aufbrausen, moussiren, *B.*; 2) murren, schnurren.
Буркотливий, *a.* viel girrend.
Буркотий, *f.* Gemurmel, Geplärr, *n.*
Буркуку! *int.* vom Girren der Tauben.
I. Буркун, *m.* unwillig girrender Tauber; Holztaube, *f.* (Columba oenas); 2) Murrkopf, *m.*
II. Буркун, *m.* — окладний Honigklee, Steinklee, *m.* (Melilotus officinalis); 2) — заїзе Käseklee, *m.* Siebengezeit, *n.* (M. coerulea).
I. Буркунина, *f. Л.* 93 s. Буркун [II. 2).
II. Буркунина, *f.* s. Бурковина.
Буркут, *m.* Sprudel, Sauerbrunn, *m.*
Буркотовий, *a.* vom буркут. [*Пет.*
Буркутати, буркотіти, *v. a.* girren (v. Tauben); 2) brausen, kochen, brodeln, sprudeln, *C.*
Буркутонець, -нця, *m. Ї.* 290 s. [Буркун I.(?)
Буркуха, *f.* mürrisches Weib, Zänkerin, *f. Мі.* II. 291.
I. Бурлак, *m.* s. Борлак.
II. Бурлак, (-лка), *m.* obdachloser geringer Mensch; 2) Taglöhner, *m.*; 3) Landstreicher; Wegelagerer, *m.*
Бурлакувати, бурлачити, *v. n.* als Бурлак leben.
Бурлацкий, *a.* des Бурлак.
Бурлацтво, *n.* obdachloses, unachtsames Leben; 2) *coll. pl.* v. Бурлак.
Бурлачка, *f.* alleinstehende, obdachl. Frauenperson; 2) Landstreicherin, *f. He.*
Бурлаїний, *a.* s. Бурий.
Бурлаїти, *v. n. Ч.* II. 249 s. Бур-
Бурлій, *m. Кв.* 311 Rautbold, Renommist, *m.*
Бурлітн, *v. a.* brausen, tosen, (v. Sturmwind) *Кв.*; 2) wühlen, *K.*; 3) spuken, *Фр.*
Бурлак, *m.* -ом лігти *Ф. Н.* (65), 199.

Бу́рма, *f.* Revolution, *f.* Aufruhr, *m.* *Пс.*
Бурма́к, бурмі́й, *m.* Revolutionär, *m.*
Бурмило, Brummbär, Tölpel. [*Пс.*
Бурмо́ити ся, *v. n.* schmollen.
Бурмота́ти, -і́ти, murmeln; murren.
Бурни́й, *a.* stürmisch, ungestüm, gewaltig, heftig; — дух *К.* Sturmwind, *m.*
Бу́рнуе, *m.* *Ш.* II. 216 Art Oberkleid.
I. Бу́реа, *f.* s. Бу́ра, бу́рда II. 2).
II. Бу́реа, *f.* Erziehungsanstalt für arme Schüler, *f.* [gling einer Бу́реа II.
Буреа́к, *m.* бу́реачений, -ячи, *n.* Zö-
Буреа́цкий, бу́реовий, *a.* zur Бу́реа II. geh.; 2) scholastisch.
Буреа́цтво, *n. coll.* Zöglinge einer Lehranstalt, einer Бу́реа II. *Ш.* I. 225.
Бурт, *m.* *Р.* I. 29 *Ш.* II. 44 Haufen, Erdhaufen, *m.* Vorwerk, *n.* *Зак.*; 2) s. Бруе, Seitenbrett, *n.*; 3) Bord, *m.*; 4) *pl.* бу́рти Salpeterhütte, -siederei, *f.*
I. Бу́рта, *f.* *Ос.* (61) VI. 38 Abtheilung der Колядинки.
II. Бурта́, *f.* Wasserstrudel, *m.*
Бурти́ць! *int.* vom geräuschvollen Hinstürzen, *Шй.*
Бурті́ти, *v. n.* sprudeln, fluten.
Буртува́ти, *v. a.* wühlen.
Бу́рулька, бурульба́шка, *f.* Eiszapfen, *m.* Klümpchen, Bläschen, *n.* — білкова́та кулі́ска, *Фр.* Eiweissklümpchen, *n.*
Бу́рун, *m.* Welle, Woge, Brandung, Brandwelle, *f.* *Др. с.* 289. *Зак.*
Бурунду́к, *m.* Sichelklee, *m.* deutsche Luzerne (Medicago falcata).
Бу́рунька, *f.* люлька-aus wellenähnlich fladerhafter Baumwurzel gedrechselt.
Бурх, *m.* *К.* = Петербу́рх (-бу́рг).
Бурхани́на, *f.* s. Бу́ра. *Ст.*
Бурха́ти, *v. n.* *ІГ.* sprudeln, fluten.
Бурхли́вий, *a.* *Ру.* s. Бурли́вий, бу́рний.
Бурхо́вець, -вця, *m.* *К.* Einwohner des Бурх (= Петербу́рх). [(= на бу́рку).
Бурхо́вий, *a.* *Н.* 201 s. Бурлю́вий
Бурча́к, (*d.* бурчачо́к), *m.* *Н.* 268 s. Бу́рку: 2) reissender Bach, *Лем.* *Шй.*
Бурча́ло, *n.* Brechfliege, *f.* (Musca vomitoria).
Бурча́ти, *v. n.* murren; murmeln.
Бурчиму́ха *f.* Biesfliege, *f.* (Oestrus).
Бурчи́н, *m.* *Ч.* V. 884. 885.?
Бурштин, *m.* Bernstein, *m.*
Бурштинка, *f.* Cigarrenspitze aus Bernstein, *f.* [gewitter, *n.*
Бу́ря, *f.* Sturm, Sturmwind, *m.* Sturm-
Буря́н, *m.* бу́рянина, *f.* *Р.* I. 208 Unkraut, *n.* *Пот.* III. 89.
Бурянїти, бурянова́тїти, *v. n.* verwildern (v. Pflzen), *Гол.* I. 197, mit Unkraut verwachsen.
Бурянни́к, *m.* Art kleiner Bären, der von Beeren lebt. [verwachsen.
Бурянува́тий, *a.* *К.* mit Unkraut
Бу́сель, -сля, бу́сько, *m.* Storch, *m.*
Бусь! *int.* *v.* Fallen: bauz!
Бу́льки, *pl.* schierlingsblättriger Reiherschnabel, (Erodium cicutarum).
Бу́ти, *v. a.* s. Боєти.
I. Бут, *m.* rothe Rübe (Beta vulgaris); 2) Blattgemüse, *f.* *Пет.* [*Пет.*
II. Бут, *m.* Schutt, *n.* Brechsteine, *pl.*
Буть, *v. n.* s. Бу́ти.
Бута́, *f.* Stolz, Hochmuth, Uibermuth, *m.* Anmassung, *f.* Muthwille, *m.*
I. Бута́ти, *v. n.* s. Буйти. [len.
II. Бута́ти, *v. n.* „Бути́“ (бу́тіи) spie-
Бутни́на, *f.* бу́тнина, *n.* Blätter der rothen Rübe, *pl.* *Не.* Beisskohl, *m.*
Бутвіне, *n.* Vermoderung, *f.* *Пол.*
Бутні́ти, *v. n.* faulen, modern.
Бутно́ра, *f.* *Пу.* wüstes Gebahren, Verbissenheit, *f.*
Буте́, *n.* *Т.* das Sein, Dasein, *n.* Existenz, *f.*; 2) Anwesenheit, *f.* *Лем.*
Бутє́й, (*d.* бутє́ць), *m.* Schafhirt, *m.*
Бутеї́ти, *v. a.* Schafe mischen.
Бу́тель, -тля, *m.* grosse Flasche.
Бутє́лька, Bouteille, Flasche, *f.*
Бутелько́вий, *a.* Flaschen-.
Бутє́я, *f.* Schafherde, *f.*; 2) 10 od. mehr Stück Rindvieh.
Бути́, *pl* Art Knabenspiel.
Бу́ти, [бу́ти], *v. n.* (*sgl.* бу́в; *pl.* бу́ли: war, waren) sein, werden, existieren, leben, fristen, bleiben; — з ким на ре́чах Unterredung haben; она́ бу́ла з ним sie war ihm willfährig; нехай бу́де як бу́ло soll bleiben beim Alten; бу́де (бу́ла) vielleicht, es trifft sich, dass —; b) бу́де wird gut sein.
Бути́н, *m.* бу́тина, *f.* dicker abgeschälter Baumstamm; 2) Waldpartie, *f.* Holzschlag, *m.* [Holzschlag, *m.*
Бутина́р, бути́ник, *m.* Arbeiter im
Бути́нок, -нка, (*d.* бути́ночок), *m.* Halbstiefel, *m.*

*

Бутирйне, *n.* Schutt, *m.* s. Хмиз, *Піс.* Gerümpel, *n.* *Шй.*

Бутйти, *v. a.* Grund aus Steinen legen, *Пет.* [benspiel Бутй.

Бутівка. *f.* dünner Stab beim Kna-

Бу́тїль, *f.* Moder, *m.* Verwesung, *f.*

Бутіти, s. Бутвіти; 2) sieden, brodeln; gähren; 3) *ausgelassen sein.

Бутайнка, *f.* Flaschenmonade, *f.* *В.*

Бу́тая, *f.* s. Бу́тель.

Бутний, *a.* ausgelassen, muthwillig, trotzig, keck, stolz.

Бу́тніеть, -ости. *f.* Ausgelassenheit, *f.* Muthwille, Trotz, *m.* kecker, unbändiger Sinn, Uebermuth, *m.*

Бутóк, -тка́, *m.* *Ф.* Leben, Fristen, *n.*

Бутóра, бу́тра, *f.* *С.* II. 162 Reisegepäck, *n.* Speisevorrath, *n.* *Пет.*

Бутори́не, *n.* *coll.* s. Бутóра; Einrichtungsstücke, *pl.*

Бу́тук, s. Ботóк.

Бутура́н, *m.* Katarrh, *m.* [bringen.

Бутфалува́ти, *v. n.* Unwahres vor-

Бухáн, *m.* *aug.* s. Бóхон, бóхонець.

I. Бу́ханець, *m.* s. Бóхонець.

II. Бу́ханець, -нця, *m.* Schlag, Streich auf den Rücken, *m.*

Бухáетий, *a.* bauschig.

Бу́хати, бу́хнути. *v. n.* knallen, platzen; 2) *v. a.* stossen, schlagen; 3) пóломінь auflodern, prasseln; 4) mit Gewalt ausbrechen, aussprudeln.

Бухи́кати, *v. n.* keuchen.

Бухи́нка, *f.* s. Бóхонець; колáч.

Бухкотіти, *v. n.* vom Dröhnen der Trommel, *Б.* [ohne Hausflur.

Бу́хня. *f.* armselige (baufällige) Hütte

Бухт, *m.* *gew.* *pl.* Pfannenpudeln, *pl.*

Бу́хта, *f.* Bausch, *m.* Falte, *f.*; 2) Fleisch- Bauchseite der Haut, *f.*

Бу́хчити, *v. a.* s. Бу́хати.

Буцегáрня, *f.* *С.* I. 140 Stadtwachstube, *f.* Arrest, *m.*

Буцьвáн = марабу́, *m.* Marabu, *m.* (Ciconia Marabu). [ріжки́). *Зак.*

Бу́цики, *pl.* Art Mehltäschen (пи-

Бу́цїм, бу́цїм-то, *conj.* als ob, als wenn, wie wenn, gleichsam als ob, *Ог.* 200.

Бу́цкати, *v. a.* s. Ту́цати. *Зак.*

Буцмáн, *m.* буцмáтий, (-анéтий), буцмéй, буцмйло, *m.* *a.* bauschig.

Бу́цьо, *m.* in d. Kinderspr.: Apfel, *m.*; 2) Rind, *n.* Ochs (бу́ньо).

Бу́ча, *f.* Unruhe, *f.* Tumult, *m.* Anfechtung, Fehde, *f.* *Р.* II. 22; -у зобйти. підняти Hader machen, Heidenlärm machen.

Бучáвіти, *v. n.* s. Бутвіти.

Бучевйна, *f.* Fagine, *f.* [holz, *n.*

Бучйна, *f.* Buchenhain, *m.*; 2) Buchen-

Бу́чний. *a.* s. Гучний; 2) tüchtig; 3) s. Бутний, *Пот.* III. 38.

Бу́чок, -чка, *dim.* s. Бу́к, *m.* Knüttel, Stock, Prügel, *m.*; 2) kleiner Bienenstock, *Лсвч.*

Бучу́ля, s. Бочу́ля.

Бу́шдерево, *n.* Korbweide, *f.* *Gr.* 17.

Бу́шля, *f.* Storch; 2) Fischreiher, *m.*

Бушóвник, *m.* *ВБ.* Plünderer, *m.*

Бушувáти, *v. a.* stöbern, wühlen.

Буявіти, *v. n.* sich frei erstrecken, s. hinziehen, *М.* [рáк, бу́ерáк, *Ме.* 92.

I. Буя́к, бу́ярок, -рка, *m.* s. Бай-

II. Буя́к, *m.* s. Бугáй, *Пет.*

Бу́яне. (*d.* бу́янечко) *n.* Ausgelassenheit, *f.* Uebermuth, *m.* Frechheit, *f.* *Не.* Schwärmerei, *f.*

Буя́нетнупати, *v. n.* ausgelassen sein, Unfug treiben, Händel suchen, *Не.*

Буя́ти. *v. n.* üppig wachsen; wuchern; 2) frei, ausgelassen sich herumtreiben.

Бю́чиця, бю́чинця, *f.* Schlagader, Arterie, *f.* *Пол.*

В.

В. dritter Buchstabe [Вѣди, вѣдѣ]: 2) als gehauchter Einsatz z. B. ібо, ібував. *Ог.* 59, 60. Daher das in diesem Bereiche unter В Fehlende s. unter entsprechenden reinen Vocalen; 3) zur Vermeidung des Hiatus, z. B. гаиá вегаибá = і. устанóва. *Ог.* 62.

В. [нъ. во. ві]. *praep.* 1) *mit d. Accus.* *М.* IV. 395—402, *Ог.* 116: in, nach; 2) von der Richtung u. vom Zwecke: в селó піти. идй в бóжу пу́ть geh' in Gottes Namen; вибóрати ся в дорóгу auf Reisen gehen; в ,делятин nach der St. Delatyn, *В.*; в пожи́ток zum Nutzen;

в примíр пíти кому́ zum Beispiel, zur Nachahmung für jmdn dienen; β) von Zeit, Mass, Wert, Art u. Weise: в день. bei Tage, в сéреду am Mittwoch, раз в рік einmal im Jahre, в рік потóму ein Jahr darauf, в той чáс damals, в хлóпа (завóільний) mannshoch, в два лíктї zwei Ellen, в однó з ним, óба в єднó beide zusammen, zugleich; в сей (тот) час allsogleich; в óрід so viel dass man darin waten kann, в мíру im rechten Masse; в-зад rückwärts; γ) bei Verben u. verbalen Subst.: вíрувати(вíра)в Бóга an Gott glauben, грáти (грáнé) в кáрти Karten spielen, —в кóбзу (на кóбзї); удáв ся в бáтька ist dem Vater nachgeschlagen, хрестíти (у)в унїйта *К.* I. 138 als Unirten taufen lassen, в єїдлó єїдлáти коня satteln; дзвонíти в дзвóни Glocken läuten, приїхати в гóстї (als—); óрáти в дрýжки (zur —); пти́ в ніелй (als —); пíти в опри́шки (unter die —, zu —); пдавáти ся в тýгу, в розпýку; в нóги пáдати (до ніг и.) s. В-. s. У. *Mi.* IV. 402; 2) *mit d. Local. Mi.* IV. 656—661, *Ос.* 116 von Ort, Zeit, Art, Weise u. Umstand: in, *vgl.* У, ні [во]. *Ос.* 81, 176—177, 194—195: в рáнцї, в вéчері, в зóрях mit Anbruch der Morgenröthe, в тáїнї im Geheimen, в двох beide, в гóстях als Gast; в недýзї. в дóбрім здорóвлю, в страхý; в яки́х грóтех? в яки́й цїнї? zu welchem Preise? s. В-; 3) *in Zusammensetzg:* ein, hinein- *Mi.* IV. 198.

Ваб, *m.* вабь, *f.* У. Köder, *m.* Lockspeise, Aetzung, *f.* Lockherd, *n.* *Пет.*

Вáба, *f.* Lockung, Verlockung, Täuschung, *f.*; 2) Reiz, *m.* *Mi.* II. 46 *Ст.*

Вáбець, -бця. вáбик, *m.* Locker, Anlocker, Lockvogel, *m.*; 2) Lockspeise, *f*; 3) Lockpfeife, *f.* *Пет.*

Вабúло, *n.* вáбка, *f.* s. Вабь.

Вáбити, *v. a.* locken, anlocken, ködern, reizen. [reizend, anmuthig.

Вабливий, вабний, *В. a.* verlockend,

Вабляти, s. Вáбити. *Пис.*

Вава-вýрр! *int.* vom Girren der Taube.

I. Вáвка, *f.* *Гр.* s. Вáлка; 2) s. Лáвка,

II. Вáвка, *f.* Geschwür, *n.* [*Ос.* 69.

Вавóрити, *v. a.* verwühnen; 2) Aergniss haben.

Вáврик, Вавró, *m.* s. Лавró.

Вавцíр, вавчáр, *m.* N.e. alten Katers.

Вáвчити, *v. n.* miauen.

Вагá, *f.* Wage, *f.* Hebebaum, *m.*; 2) Schwere, Last, *f.* Gewicht, *n.* у вазї стáти schwanger werden; * Bedeutung, *f.* Belang, *m.* за велíку вагý стáвити щось, *C.* etw. hoch schätzen; 3) Rücksicht, Schonung, *f.* Rückhalt, *m.* жаль вагú не знáє; не мáєм вагú wir kennen kein Pardon, *Ш.* I. 14; вáяти вагý на однú óік, s. Переважáти.

Вáгавний, *a.* wankelmüthig, unentschlossen. [schirr, Trog, *m.*

Вагáн, *m.* *Ко.* 31 hölzernes Essge-

Вагаíна, *f.* Belästigung, Schererei, *f.* *Ст.*

Вагаíнцї, *pl.* *Ч.* I. 132 s. Нагаíнцї.

Ваганóк, -нка, *m.* *dim.* s. Вагáн; 2) Waffelkuchen, *m.* [ken tragen.

Вагáти ся, unschlüssig sein, Bedenken

Вагú, *pl.* Zügel, *pl.* *Ф.* s. Важкú. віжкú.

Вагівник, *m.* Wagbalken, *m.*

Вагівниця, *f.* Wage, *f.* *К.* [trächtig.

Вагітний, *a.* schwanger, *P.* I. 209;

Вагóвé, *n. s. a.* Art Abgabe, *К.*

Вагóвий, *a.* nach dem Gewicht verkäuflich, *Зак.*; 2) — друк, *Ч.* V. 1052, VII 404 Hebestange, *f.* Hebebaum, Hebel, *m.*

Вагóнистий, *Фр.* вагонúтний, *a.* gewichtig, *T.*; 2) schwerfällig, wuchtig.

Вáгом, *adv.* *Кв.* II. 157 nach Gewicht, abwägend; 2) вагóм = повóлн langsam, gemach, *Фр.* [ren.

Вагонúти, *v. a.* *КУ.* II. 103 erschwe-

Вагонíти, *v. n.* lasten, *КУ.*; 2) schwanger gehen, *К.*

Ваготá, *f.* *АД.* I. 334 Last, Schwere, *f.* *К.*; 2) Gravitation, *f.* *Фр.*; 3) — пúтима specifisches Gewicht, *В.*

Ваготíти, *v. n.* lasten, *Фр.*

Вагóтний, *a.* Gewichts-, *В.*

Вагувáти, *v. a.* щось Leid um etw. haben; 2) — ся zweifeln, unentschlossen sein, s. Вáжити ся.

Вáдь, nun, am Ende. [*m.* Wunde, *f.*

Вáдá, *f.* Gebrechen, *n.* Fehler, Schaden,

Вáдає, *m.* Weidmann, Jäger, *m.*

Вáдити, *v. n.* комýсь schaden, schädigen, hindern; 2) на когóсь gegen jmdn aufwiegeln, hetzen, *M.*; 3) — ся sich zanken, hadern.

Вáдкий, *a.* до чогóсь fertig, geneigt zu etw., gierig nach etw., lüstern; 2) вáдко

мені, *adv.* mir ist übel, ist schlimm, *Зак.*
Вадливий. *a. Нет.* s. Звадливий.
Вадно. s. Вадно, *Ос.* 69.
Вадьовати. *v. n.* s. Біаувати.
Вадро́, *n. Ф.* s. Ведро́.
Ва́є, *n. coll.* Weidenreiser, *pl.* ваї. *pl.* geweihte W. am Palmsonntag, *Ф.* [ваї].
Важевниця, *f.* Hebebaum, *m.*
Ва́жене, *n.* das Wägen; 2) Wanken; 3) Wagen, *n.* [pressend.
Важе́нний. *a. К.* schwer, drückend,
Ва́жити, *v. a.* wägen; 2) * erwägen; 3) *v. n.* свойм житєм sein Leben wagen; ein Gewicht haben, wiegen, gelten; 4) *v. a.* durch's Ueberzeugen bewegen, *К.* I. 178; 5) *v. n.* на щось nach etw. trachten, worauf erpicht sein; — ся wanken, schwanken, überlegen; *b)* sich unterstehen, wagen.
Ва́жка. *f.* Wagschale, *f.*; 2) s. Важкий 1).
Важка́ти. *v. a.* Pferde zügeln, lenken.
Важкий. *pl.* Lenkseil, *n.* Zügeln, *pl.* (im Pferdegeschirr); 2) s. Коромисли́ці.
Важкий. *a.* schwer, schwerwiegend, gewichtig; 2 schwanger, *Леск.* Ва́жко. *adv.*
Важко́. *m.* N. e. Hundes. [2) * wichtig.
Важливий. *a. М.* schwer drückend;
Ва́жний. *a.* schwer; 2) wichtig, gewichtig; bedeutend; 3) ernst. Ва́жно, *adv. С.* I. 6 s. Тяжко.
Важни́к. *m.* Salzwäger, *m. В.*; 2) Reibkeule beim Oelschlagen, *f.*
Важни́ця. *f.* das Hebezeug, die Stütze für die Hebestange (beim Schmieren der Wagenachsen); 2) Wage, *f. К.*; 3) *m. f.* * der sich wichtig macht, Grossthuer, *Н.* 107; 4) Grossthuerei, *f. Леск.*
Ва́жність, -ности. *f.* Wichtigkeit, Ernsthaftigkeit, *f.* [steht, *Зак.*
Важня́. *f.* Ort, wo die Magistratswage
Важчати, *v. n.* schwer werden, *Леск.*
Вазь. *f.* das Trachten, das Erpichtsein, *vgl.* Ва́жити на щось 5). [ка́дний. *m.*
Ва́йда. *m.* Anführer der Gesellschaft
Ва́йка. *pl.* s. Яйці.
Ва́йкати. *v. n.* kläglich schreien.
Ва́йло. *int. Ф.* o Weh!
Вак. *m.* abgesteckte Ziel. *Kol.* I. 137.
Ваканцьо́вий. *a. Ко.* es vacant, dienstfrei.
Вака́р, *m.* Kellner, *m.* [va-ca].
Вакати ся. s. Вакнути ся *b). (Ф.).*
Вакацийний, *a.* die Ferien betreffend, Ferien-.
Вака́ції, *pl.* Ferien, *pl.*
Вакелия, s. Векелия.
Вакирйстий, *a.* vom Schafe: weiss, rings um die Augen m. schwarzen Flecken.
Ва́кса. *f.* Haarwichse, *f. С.* II. 167.
Вакувати. *v. n. Зап.* II. 523 müssig liegen, m. hängen etc. unbeschäftigt bleiben, земля вакує bei zu schüterer Saat; 2) offen, leer, erledigt, frei, vacant sein; 3) unschlüssig sein *(Ф.)*; 4) *v. a. Зап. (Вер.)* I. 8 s. Гаїти.
Вакуля, *m.* Bucolus. [Сувій.
I. Вал. *m.* s. Валовина, *К.* I. 15; 2) s.
II. Вал. *m.* Wall, Erdaufwurf, *m.*; 2) Welle, Meereswelle, *f. Н.*; дощ паде валами in Strömen; 3) Schwaden, *m.* s. Ручка; 4) s. Ва́лисько.
Ва́лал, *m. ungr.* s. Село́.
Валандати, (-антати) ся, з кимось mit jmdem sich herumschleppen, sich plagen, *Ки.* [*С. Пис.*
Валантане, *n.* Säumen, Zögern, *n.*
Валантирош, *m.* Faulenzer, *m.*
Валасати ся, *pol. К.* I. 10 s. Волочити ся. [Schmerz winden, *(Ф.).*
Валаструвати, *v. n.* sich vor
Ва́лах. *m.* Entmanner, Verschneider; 2) Walach, *m.* verschnittenes, castrirtes Pferd; 3) Hammel, *m.*
Валашайник, *m.* s. Ва́лах 1). [den.
Валашати. *v. a.* wallachen, verschnei-
Валашка, *f.* verschnittene Sau.
Валашо́к, -шка́. *m.* s. Ва́лах 3).
Вальо́йка. *f.* s. Валоне́ць II.; Hundenapf, *m.* [ний. *pol.*
Валє́бний, *a. Wgr.* VI. s. Велє́бВа́леджи. *conj. Łoz. gr.* 122 doch.
Вале́жник. *m. coll.* gefallene u. von der Erde bedeckte Baumstämme, *Oc.* (61), X. 29, Windbruch, *m.* Lagerholz, *n.*
Ва́лера ходити. *(Ф.)* ruhelos wie ein Verdammter umhergehen.
I. Ва́лець, -лця. *m.* Walze, *f.*
II. Ва́лець, -лця. *m.* Walzer (Tanz), *m.*
Ва́лево. *n.* Trog im Schweinstalle, *m.*
Валиво́кий. *a.* mit weit aufgerissenen, gaffenden Augen.
Ва́лик. *m.* Walze, *f. Cm.*; [2) Bengel.
Валйло. *n.* Walkstampfe, -mühle, *f.*
Валйньска гра. *N.* e. Berges.
Ва́лисько. ва́лиця. *n.* harte Anschwellung des Euters bei der Kuh.
I. Валити. *v. a.* umwerfen, nieder

reissen, zerstören; 2) tüchtig schlagen, zuhauen, prügeln; з пушóк tüchtig kanonieren; 3) на що hinauflegen, laden, schieben, viel werfen; — ся (валйти ся *P.* II. 16) einfallen, einstürzen; *b)* umzufallen drehen, baufällig sein; *c)* sich wälzen.

II. Валйти, *v. a.* das Tuch zum Kardätschen bereiten.

Валїбка. *f.* s. Затýла.

Вáлїв, -лова, *m.* s. Вáлиць.

Валівнйця, *f.* Regenschauer, *m.*; 2) s. Валовнйця.

Валїй, *m. Зап.* I. 286 Walker, Walkmüller, *m.*

Вáлка, *f.* Partie, Compagnie der Arbeiter, bes. der чумачй. *f.*

Вáлькою нéсти ся ungestüm rasch fahren. *Зак.*

Валкйй, *a. Леч.* schwankend, wackelnd, hinfällig.

Валкінйця. *f.* Relle, Mangel, *f.*; 2) Walkerholz, Walkerbrett, *n. Пет.*

Вáлько, *m.* Valentius.

Вальковáтий, *a.* walzig.

Валковéць, -вця, *m.* Walzenrüsselkäfer, *m.* (Magdalis), *B.*

Валькóвий, *a.* валькóваний. *ptc.* s. Валькувáти 2).

Валькувáти, *v. a.* Wäsche rollen; walken; 2) стїнý aus Klumpen von Stroh u. Lehm bauen.

Вáльний, *a.* tüchtig, gross; schwer, s. Навáльний.

Валобíк. -óбка. *m.* etw. Ausgehöhltes.

Валобóй. *m.* Wellenschlag, *m.* Brandung, *f. КУ.*

Валовáтий, *a.* -а земля Wellenland, *n.*

I. Валовéць, -вця. *m.* s. Валовйна; 2) Strähn, *m.*

II. Валовéць, -вця, *m.* kleiner Вáлїв, вáлиць.

Валóвий, *a* aus Валовйна. вал I. 1).

Валовйна, *f.* grobes Gewebe, Sackleinwand, *f.* Packtuch, *n.*

Валовйтий, *a.* sehr faul, träge (v. Ochsen).

Валовйця, *f.* s. Валовйна.

Валóвище, *n.* s. Вáлиско.

Валовнйця *f.* Heuschwaden in kleine Haufen zusammengeharkt; 2) grober Faden.

Вáлок, -лка, (*d.* вáлочок -чка), *m.* Walze, Rolle, *f.*; 2) Mangelholz, *n.*; 3) ungehpt Stück Rundholz.

Вáльок, -лька, *m.* Klumpen Bundstroh mit Lehm eingemacht zum Ausbessern der Wände in Gebäuden, *m.*

Вальóрний, *a.* giltig.

Валочковáтий, *a.* walzenförmig.

Валóчний, *a.* gewandt. [*Пол.*

Вальс, *m. III.* I. 71 s. Вáлець II.

Валувáнє. *n.* Gebell, Gebelfer, *n.*

Валувáти. *v. n.* stark bellen; 2) — ся (вільця) s. Відóйркати ся. *Gr.* 29.

Валýйко. валýн. *m.* s. Скринýх. *Пет.*

Валýн, *m.* s. Óбóм. *Пол.* Geschiebe, *n.* erratischer Felsen, *Пет.*

Валýша, валюша, *f.* Walkmühle, *f.*

Вальцьовáтий, *a.* walzenförmig, *B.*

Вальчáтий, *a.* -і рукавцї Pulfärmelchen, *pl. n.*

Валюга, валюка, *m.* Faulpelz, *m.* валюкою müssig, faul liegend.

Вáлюш, *m. gew. pl. C.* II. 116 s. Валýша, Фóлюш.

Вáлява. *f.* grosser Haufen; 2) Schutt, Trümmerhaufen, *m.*; 3) Schlachtfeld mit Gefallenen bedeckt, *n.*

I. Валйти. *v. a.* s. Валйти zum Fallen bringen, umstürzen, з пир — *АД.* I. 117; 2) коня — umstürzen zum Zwecke des Verschneidens, wallachen.

II. Валйти. *v. a.* beschmutzen, besudeln; — ся sich beschmutzen; 2) sich wälzen, по під лáви. п. п. плóти — ся in d. Verkommenheit u. Erniedrigung leben.

III. Валйти, *v. a.* не валйте соóї сьміх з мéне! wollet ihr nicht über mich lachen! [V. 473.

Вапóрéць, -рця, *m.* s. Имóір. *Ч.*

Вандáк. *m.* Reisesack, *m.*

Вандзáр. *m.* kleines gefülltes Gebäck, Törtchen, *n.*

Вандзáрити ся, weinen, greinen; plärren.

Вáндри, *pl.* Wandern, Reisen, *n.* s. Мандрівка.

Вандрівний. *a.* Wander-, reisend.

Вандрівник, вандрівéць, вця, *m. Леч.* Wanderer, *m.*

Вандрувáти, *v. n.* wandern, reisen.

Ванїльóвий, *a.* Vanillen-.

Ванкйр, *m.* s. Алькйр.

Вáнна, *f.* Wanne, *f.* [laria majalis).

Ванник, *m.* Maiglöckchen, *n.* (Convall-

Вáньо, Вáня, *m.* s. Иван. *Тор.*

Вантáжити, *v. a.* einpacken; aufladen, belasten.

Вантýх *m.* Pansen, Wanst, *m.* (rumen.) *B.*; 2) Wollsack, Ballenstock, Ballen, *m.*

Вáнцин. *m. N.* e. Berges.

Вáпень, -пня, *m.* Calcium, *n.* Grund-

stoff des Kalks, *m. Пол.* [haltig.
Ваниїстий, *a.* Kalk-, kalkig, kalk-
Ванéць, *m.* Kali, *n. Пар.*
Ваниїти, ванну́вати, *v. a.* kalken,
Ванно́, *n.* Kalk, *m.* [weissen, *Пар.*
Ванновиґ, *m.* Skalenoëder, *m. Вол.*
Ванно́к, *m.* Calciumoxyd, *n.*
Ва́ння, *f.* s. Ванно́.
Ваниїк, *m.* kohlensauerer Kalk. [*Пар.*
Ваниянéць, -нця, *m.* Kalkspath, *m.*
Ваниїр, *m.* Kalkbrenner, *m.*
Ваниїрка, *f.* Kalkgrube, *f.* [стий.
Ваниїний, ваниїстий. *a.* s. Ваниї-
Ванорéць, -рця, *m.* Süssholz, *n.*
Ванрїни, *pl.* s. Вепрїни.
Вар, *m.* ausgekochter, ausgesottener Saft aus gedörrtem Obst; 2) s. Ва́рка (пива). *Зап.* II. 505; 3) s. Квас 2); 4) siedendes Wasser; 5) Sonnenhitze, Schwüle, *f. Кн.* [рити.
Вара́, *f. H.* 210 Köchin, *f. vgl.* Ва-
Варатїн. *m.* Nbfl. d. Чéремош, *Gr.* 7.
Варатїниця, *f.* s. Голиця 3).
Варо́ва́, *f.* das Auskochen, *B.*
Варва́ра, Варва́рка, *f.* Barbara.
Варва́рити, *v. n. H.* 78. *Га.* II. 42 den Tag der heil. Варва́ра feiern.
Варвїдий, *f.* Wirrwarr, *m.* Geheul, *n.*
Варвїдувати, *v. n. Шй.* heulen; 2) варвóдити, Wirrwarr anstiften.
Ва́рдзель, *m.* birkene Einfassung des Mühleisens im unteren Mühlstein.
Ва́рга, *m. Гол.* III. 251 *ungr.*?
Ва́рґа, *f.* Lippe, *f.* s. Гу́ба.
Варґа́тий, *a.* варґа́ч, *m.* mit grossen schwulstigen Lippen. [Lippen, *n.*
Варґу́ля, *f.* Weib mit schwulstigen
Ва́ре, s. Ве́ре; ва́ре?! ist das möglich? ist das denkbar?!
Ва́рення, *n.* das Kochen; 2) варéне, *n.* варéне, *n. s. a.* etw. Gesottenes (Früchte), *Не.* [Kuchen, *m.*
Варéник, *m.* варениця, *f.* Klösse, *f.*
Варенýха, *f.* Art gekochter Branntwein mit Honig, u. Pfeffer, Art Glühwein. *m.*
Варéся, Варїшка, *f.* s. Орїся.
Варéха, варéшка, *f.* Kochlöffel, Schöpflöffel, *m.* [learia officinalis).
Варéшниця, *f.* Löffelkraut, *n.* (Coch-
Ва́рило, *n. Ч.* I. 10 etw. Gekochtes, Speise, *f.*; 2) Küchenvorrath, *m.* (mit Ausnahme d. Fleisches) *Ч.* VI. 326; 3) das Kochen, Kochkunst, *f. Фр.*

Варити, *v. a.* kochen, brauen; sieden; варить es ist sehr heiss; — ся* *M.* II. 9 sich langweilen. [*Под.*
Варимість, -ости, *f.* s. Стра́вність,
Варїстий, -а піч Kochofen, *m.* Küche, *f.*
Варівкий, (-виїй), s. Варкий 2).
Ва́рій, *m.* s. Ва́рило 1).
Варїник, варїник, *m.* Kochtopf, *m.*
I. Ва́рка, *f.* Gebräude, *n.* (soviel Bier als auf einmal gebraut wird); 2) Siederei, Bräuerei, *f.*
II. Ва́рка, Варва́ра. *f.* Barbara.
Варкий, *a.* zart, weichlich, schwächlich; 2) Vorsicht erheischend, gefährlich, gebrechlich. [scheinlich.
Ва́рко. ва́ркось, *adv.* vielleicht, wahr-
Ва́рмія, *f. Левч.* s. Армія.
Варна́к, *m.* nach Sibirien verbannter Züchtling, Sträfling, *m. III.* I. 237 II. 116.
Варний, *a.* Koch-, Küchen-, *B.*
Варня, *f.* Küche, *f.*; 2) Salzsiedewerk, Salzsudwerk, *n. B.*
Варнякати, *v. a.* näselnd, undeutlich sprechen; 2) albernes Zeug faseln.
Варняний, *a.* Koch-, *B.*
Варовина. *f.* Leistenbruch, Bruch, *m.*
Варовитий. *a.* Leistenbruch leidend; 2) s. Варкий. [Branntwein, *Ч.* IV. 466.
Варо́ха, *f.* mit Honig gekochter
Варста́т, *m.* Werkstätte, *f.* — тка́цький Weberstuhl, *m.* Weberbank, *f.* — токарский Drehbank, *f.*
Варстато́вий, *a.* auf, in einer Werkstätte ausgeführt, verfertigt.
Варт, *m. Кн. Пр.* IX 192 Wert, *m.*
Варт, ва́ртий, *a.* wert; würdig; ва́рта щось es ist was wert; 2) genug wozu stark, fähig.
Ва́рта, *f.* Wacht, Wache, *f.* [bude, *f.*
Варта́рка, варта́рня, *f.* Wächter-
Вартівник, *m.* Wächter, Hüter, *m.*
Вартівня, *f.* Wachzimmer, *n.*
Ва́ртість, -ости, *f.* Wert, *m.* Geltung, *f.*
Вартовий, *a.* wachthabend, Wacht-.
Вартовник, *m.* Wachposten, Wachmann, *m. Левч.* [tig, *Не.*
Варто́вний, *a.* bedeutend, wich-
Вартовничий *s. m. a.* Wächter. *m. K.*
Ва́ртостний, *a.* wertvoll, bedeutend, Wert-. [haben, gelten, kosten.
I. Вартувати, *v. n.* einen Wert

II. Вартувáти, *v.a.* bewachen, hüten.
Вартýга, *f.* Bande (der Räuber), *f.* *У.*; 2) Herde (von Schafen), *f.* *У.*
Вартýнок, -нку, *m.* Wert, *m.* *Ф.*
Варувáти, *v. a.* hüten; собі що bedingen; 3) — ся sich hüten, Acht haben, sich wahren, *M.* II. 20; Bedenken tragen, *Ме.* 329. *Пет.*
Варýнок, -ýнку, *m.* Wasserwehre an den Ufern, *f.* (від води).
Варýцкати, *v. a.* besudeln.
Вархляк, *m.* wildes Ferkel, Mittelschwein, *n.* [Zank, *m.*
Вархолá, вархольня, *f.* Hader,
Вархóлити, s. Верхóлити II. [pict.)
Варцáб, *m.* Malermuschel, *f.* (Unio
Варцáби, *pl* Wälle vom zusammengeharkten Heu, *pl.*; 2) Fensterrahmen, *pl.m.*
Варцáбниця, *f.* Damen-Schachbrett, *n.* [hochgewachsenen Mann, *Пет.*
Варяг, *m. H.* 273 vom starkgebauten,
Васáг, (*d.* васажóк, -жкá), *m.* Kutschkasten, Wagenkorb, *m.* [Salz beladen.
Васáч, *m.* *Ч.* II. 14 ein Wagen mit
Василь, Василько, Вáсько, Васюта, *m.* Basilius. [льок.
Василéнчик, *m. dim.* *Ф.* s. Васи-
Василями, *pl.* Gebirgszug hinter der Чóрна Горá. *m.*
Василина, Василиса, *f.* Basilissa.
Василиск каптурáстий, Haubenbasilisk, *m.* (Basiliscus mitratus).
Василькок, -лька, василькник (гáйзуб —), *m.* *B.* Basilienkraut, *n.* (Ocimum basilicum). [Васильок, von B.
Васильóчий, *a.* *M.* III. 138 des
Вáський, *a.* eurem Lande angehörig, euer Landsmann, s. Ваш. *Ое.* 72.
Васнь. *f.* Zank, Zwist, *m.* (*B.*).
Вать. *conj. ungr.* *У.* entweder — oder.
I. Вáта, *f.* Art Fischernetz mit kleineren Maschen, *m.* Wate, *f.*
II. Вáта, *f.* Watte, *f.* Steppfutter, *n.*
Ватáг, *m.* Oberhirt, Senne, *m.*; 2) Räuberhäuptling, *m.*
Ватáга, *f.* grosse Masse, Wucht, *f.* Haufen, *m.* Rotte, Bande, *f.* *III.* II. 119; 2) Herde *f.*; 3) Gesellschaft Fischer, *f.* Fischerdorf, *n.* *Не.*
Ватáже, (-н), *n. coll.* s. Ватáг; 2)
* Schlagwörter, *pl.* *H.* VI. [бa.
Ватажéла, *m.* älterer, oberer Дрýж-
Ватáжка, (-жко, -жок), *m.* s. Ватáг.
Ватажкувáти, *v. n.* Ватáжко sein.
Ватáжний, *a.* der ватáг ist.
Ватáжник, *m.* s. Ватáг. [Schar, *f.*
Ватажóк, -жкá, *m.* *Ке.* II. 107
Ватáство, *n.* Anführung, Oberbefehl eines Ватáг 2).
Ватáсь, *m.* Schütze, *m. vgl.* Вáдас; 2) s. Ватáг. [Hütte, *f.*
Вáтерь, вáтра, *f.* *Ф.* *Пр.* X. 125 huzul.
Вáтлити, *v. a.* mit Heisshunger etw.
Вáтній, *a.*? [fressen.
Вáтра, *f.* Feuer, *n.* Herd, *m*
Ватрáк, *m.* *Ф.* improvisirte Sommerküche, Feuerstelle; 2) Lycaena Hippotheë, *B.*
Ватрáн, *m.* ватрáлка, *f* Schürstock, *m.*
Вáтрище, *n.* Feuerherd, *m.* [*Пет.*
Ватрíти, *v.n.* verbrennen, veraschen,
Ватýйка, (-ýлька). *f.* Ziege auf der Verhut, *f.* [die noch nicht gelammt.
Ватуйник, *m. coll.* Schafe, Ziegen
Ватýлн, *f.* Mutterschaf mit erstem Lamm, *n.*
Ватушáрка, *f.* *N.e.* полонина, *Gr.* 6.
Вахлáй, *m.* Trottel; Pfuscher, *m.*
Вахлакувáтий, *a.* trottelhaft.
Вахлюк, вахляк, s. Верхлюк.
Вахляр, *m.* Fächer, *m.*
Вахляровáтий, *a.* fächerförmig, *B.*
Вáхня, *f.* Schellfisch, *m.* (Gadus aegl.).
Вáхта, *f.* Wacht, *f.* *III.* I. 326.
Вахцимóра, *f.* Wachzimmer, *n.*
Ваць! *int.* Leckruf für Schweine.
Ваш, -а, -е, вáший, *pron.* euer, der Eurige. Вáше, Вашéцї Ihr, Euerehren; з вашéцї v. Bürgerstande. [Ваша честь].
Вáшин, вашинець, -ниця, *m.* der Eurige, *Пет.* [sprechend, *H.* 50.
Вáшеський, *a.* dem Вашéцї ent-
Вó-, s. unter Уó-. Óб-.
Вóавити, вóаплити. *v. a.* vermindern, schädigen: здорóвля s. Зóавити.
Вóагнýти, *v. a.* begreifen.
Вóаришувáти, *v. a.* gewinnen, profitieren, *Кн.*
Вóачáти, *v. a.* einsehen, bemerken; вóачáє ся комýсь jmd glaubt zu sehen, jmdm scheint, kommt vor.
Вóачлíвий, *a.* *T.* до когóсь aufmerksam, rücksichtsvoll.
Вóгáти, *v. a.* hineinlegen, -stecken, -setzen, *III.* II. 79. [*v. a.* s. Уóезпечáти.
Вóезпечáти, (-чити, -чити, *T.*)

Вбезпéчене, *n.* Sicherheit, *f.* *К.*
Вби, *conj.* s. Óби, кóбй. *Гол.* III. 241. 242.
Вбидáйти, вбитлáйти ся, sich wo angewöhnen, einleben.
Вбирáльник, *m.* Werkzeug zum Abschaben der Haare von der Haut, *n.*
Вбýрка, *f.* Stutzerin, *f.* putzsüchtiges Weib.
I. Вбýтки, *pl.* Art Spiel.
II. Вбýтки, на — s. На-збýтки.
Вбýток, -тку, *m.* *М.* II. 75 Verlust, Schaden, *m.*
Вбитóчити ся, *ГБ.* Verlust, Schaden leiden, verlieren, sich in Unkosten setzen.
Вбíй, не на — *Ф.* nicht zu verwerfen, tadellos.
Вбíйно, *adv.* в обóбрі — *Гол.* III. 37 reichlich zum Schlachten.
Вблагáнє, *n.* *К.* Versöhnung, *f.* [350.
Вбогодýхий, *a.* arm im Geiste, *Ш.* I.
Вбóгше, *comp. adv.* *М.* s. Убóжше.
Вбожáти, *v. n.* *Левч.* s. Убожíти.
Вбóіще, *n.* *Н.* 59.? [s. Уболіваáти.
Вболівáти, *v. n.* над кимóсь, *К.*
Вболóна, *f.* *Гол.* III. 232 s. Оболóна.
Вбóркати, *v. a.* *Не.* zähmen; zahm, kirre machen.
Вбрестú, *v. n.* hineinwaten.
Вбрехáти ся, sich hineinlügen, sich hineinschmuggeln, *КУ.*
Вбрúкнути, *v. a.* *Н.* 65 s. Кóпнути.
Вбриндувáти ся, *Ч* III. 319 sich ankleiden.
Ввáга, *f.* *Не.* s. Увáга. [verstehen.
Ввáжити, *v. a.* *Кв.* II. 160 begreifen,
Ввáжливий, *a.* aufmerksam; rücksichtsvoll, *Не*; ввáжливо, *adv.* *М.* II. 153 mit Obacht.
Ввáлиско, *n.* s. Вáлиско.
Вперúти ся, sich Rath schaffen; 2) fertig werden.
Вертáти, *v. a.* *Мс.* 30 einwickeln.
Вертíти, *v. a.* hineinbohren; 2) hineinwickeln. [aufwärts, *С.* II. 146.
Вверх, *adv.* *Кн.* in die Höhe, hoch,
Вийдíти ся, вижáти ся, комý, s. Привиджувати ся.
Вилúти, вильнýти, вилúти, *v. n.* sich herauswinden und sich fort machen, verschwinden; *Ausflüchte machen, sich entziehen.
В-вúскоки, *adv.* in weit ausgehohlten Sprüngen, im Galop. [her tummeln.
Вихáти ся, geschäftig sich hin u.
Вібрáти ся, s. Скінчúти ся, *М.*
Вíдати, *v. a.* s. Увíдати, *М.* II. 130.
Вíжливий, *a.* aufmerksam, *Зг.*
Вíйти, *v. n.* s. Уйти, уходúти.
Вірити ся, s. Навíрити ся.
Вітхнене, *Фр.* s. Вітхнене. [вий etc.
Вічлúвий. Вічлúвість, s. ВічлúВбóдини, *pl.* *Ч.* VI. 20 s. Вúвід (der поліжнúця).
Вволúти, ввольнúти, *Ч.* V. 161 *v. a.* — вóлю den Willen erfüllen, *МШ.* *Л.* 17, 15 zu lieb thun.
Вворожúти, *v. a.* *Ф.* hineinzaubern.
Вгав, -ну, (угáв), *m.* *Н.* 229 das Aufhören, Unterbrechung, *f.* Unterlass, *m.*; 2) Ruhe, Rast, *f.* *М.* II. 88.
Вгавáти, *v. n.* sich legen, aufhören, *Кв.* II. 160 не — ohne Unterlass etw. thun; ніжúй не вгавáють, *Мс.* 85 tanzen rastlos.
Вгадáти, вгáдувати, *v. a.* errathen, ahnen, *Ш.* I. 142; 2) e. (gute) Wahl treffen.
Вгáджувати, *v. n.* s. Вгодúти.
Вгáдливий, *a.* scharfsinnig, mit Beobachtungsinn, *Кн.* [sinn, *m.* Klugheit, *f.*
Вгáдливість, -ости. *f.* *Левч.* Scharf-
Вгáдно, *adv.* errathbar; 2) на тім — es ist das sicher, zutreffend.
Вгáйка, *f.* *К.* s. Гáйка.
Вгаладúти, *v. n.* з чим womit gut treffen, gut auskommen.
Вгамóна, *f.* Beschwichtigung, Bezähmung, Beruhigung, *f.* *Нс.* [нáти ся.
Вгараджáти ся, за чим, s. Упомин-
Вгаразднúти, *v. a.* gutheissen, gewähren, *Ру.*
Вгáяти, *v. a.* verzögern, versäumen.
Вгилúти, *v. a.* *Не.* (*n.*) 139 verschaffen, einschmuggeln. [meiden.
Вгинáти, s. Угинáти; під кого́ jmdn
Вгíдця, (-є). [= Угóдіє]. *n.* guter, günstiger Platz. [2) emsig.
Вгíдний. *a.* entsprechend, genügend;
Вглубúвний. *a.* sich gern vertie-
Вгляд. *m.* Einsicht, *f.* *Св.* [fend, *B.*
Вглядáти, вглянýти, *v. n.* нщось einsehen, Einsicht nehmen; — ся в дзеркалú sich im Spiegel beschauen.
Вгнíйти ся, *М.* I. 30 s. Загнíвати ся (на кого́).
Вгнíздувати ся, sich einnisten, sich bequem im Sitzen machen.
Вгнýтий, *a.* — кут hohler Winkel.

Вгов, s. Вгав.
Вгóвкати, s. Угóвкати.
Вговóрювати, *v. a.* über jmdn Rede führen, jmdn anklagen. [angewöhnen.
Вгóвтати ся, sich einleben, sich
Вгóда, *f.* Gefallen, *n.* Geneigtheit, *f.* *M.* II. 109, 111 на вгóду комý jmdm zu Gefallen, 85.
Вгóден, *a. P.* I. 125 tauglich, fähig.
Вгодúти, *v. n.* комý, на когó, *Кн.* jmdm zu Gefallen, recht thun, jmdn befrie-
Вгодíвле, *n.* Mastung, *f.* [digen.
Вгодливий, *a.* willfährig.
Вгóдний, *a.* gefällig, beliebt.
Вголосúти ся, *КУ.* II. 171 s. Обізвáти ся. [das Einlullen, Einschläfern.
Вгонóба, *f.* *К.* Beschwichtigung, *f.*
Вгоноби́ти, (-ноби́ти), *v. a.* *К.* jmdn für sich willfährig machen, gewinnen; beschwichtigen.
Вгорóд, *m.* s. Горóд Garten, *Ш.* I. 53.
Вгородúти, вгорóджувати, *v. a.* hineinstossen, -schlagen, *Ш.* II. 81; 2) hineinflechten.
Вгóрский, s. Угóрский. [I. 95.
В-гóстях, als Gast, zum Gaste, *АД.*
Вгрожéний, *ptc.* mit Gewalt, Zwang gekommen, eingeführt.
Вгрузнýти, *v. n.* einsinken. [ти ся.
Вдавнúти ся, *Н.* 132 s. Задавни-
Вдáка, *f.* на вдáку, чи *Ос.* (62) II. 55 ist fraglich ob; vielleicht nicht einmal.
В-дáлї, *adv.* in der Ferne, *Їр.* [*Т.*
Вдáлощі, *pl.* Fähigkeiten, Vorzüge, *pl.*
Вдáля, *f.* *Ст.* s. Дáлечінь Entfernung, *f.* Abstand, *m.*
Вдáний, (-é), *n.* s. Дáванє.
Вдáрити, s. Удáрити; вдарúти ся втýгу, *Ч.* V. 402 in Verzweiflung stürzen.
В-дармúцю, *adv.* s. На-дáрмо, *Св.*
Вдáти, *v. a.* s. Удáти, vermögen, können, treffen; 2) — ся в що sich ins Mittel legen; *b)* в когó, на когó jmdm nachschlagen, ähnlich werden; *c)* gelingen, gerathen.
Вдáтний, *a.* gelungen; 2) günstig.
Вдáха, *f.* s. Вдáча; не-вдáха, *Кв.* 140 Misslingen, *n.*
Вдáча, *f.* das Gelingen, guter Erfolg, Glück, *n.* *Кн.*; 2) Eigenthümlichkeit, *f.* Naturell, *n.* Beschaffenheit, *f.*
Вдáчність, -ости, *f.* Güte, *f.* günstige Ertragfähigkeit.

В-двійню, *adv.* zwei zusammen.
Вдвíре, *n.* *Ф.* s. Подвíре; на — s. На-двір, *Кв.* II. 27.
В-двох, *adv.* beide zusammen.
В-двóю, *adv.* *Мх.* doppelt.
Вдеп, *Гол.* s. Одéп.
Вдерáти, вдéрти, *v. a.* s. Удéрти; 2) *v. n.* Reissaus nehmen, ausreissen; 3) — ся sich hineindrängen, einbrechen.
Вдéржливий, *a.* enthaltsam; 2) nachsichtig. [halt, *m.* Nachsicht, *f.*
Вдéржливість, -ости, *f.* *К.* Rück-
Вдивúти, *v. a.* zum Staunen bringen, staunen machen, verwundern, *Не.* — ся в когó seine Blicke auf jmdn heften, ihn unverwandt ansehen; dadch einer Gesichtstäuschung unterliegen.
Вдивлюванє, *n.* Beschauung, Einsichtnahme, *f.* *ОБ.*
Вдивовúжа, на-вдивовúжу zum Erstaunen, staunenswert, wunderbar, sonderbar, seltsam.
Вдигнýти, [вдижý, -жéш], *v. a.* einfädeln, (нúтку до гóлки).
Вдíпетвó, *n.* *М. На.* Witwenstand, *m.*
Вдáльність, -ости, *f.* *Зг.* *Пр.* II. 29 Tüchtigkeit; Klugheit, *f.*
Вдíяти, *v. a.* anrichten, verursachen.
Вдобáрити, *v. a.* § s. Второпати.
Вдóбний, *a.* passend, entsprechend.
Вдобрýхати, *v. a.* gütig machen, beschwichtigen, besänftigen, *Зг.* [Witwe, *f.*
Вдовá, вдовúця, (*d.* вдовúчка), *f.*
Вдовéць, *g.* вдівцá, *m.* Witwer, *m.*
В-довж, *adv.* der Länge nach.
Вдовúн, вдовúчин, *a.* der Witwe, Witwen-.
Вдовíвна, *f.* Tochter der Witwe, *f.*
Вдовíрене, *n.* *ВБ.* s. Удостовíрене.
Вдовíти, *v n.* Witwer, Witwe werden.
Вдóволь, (-віль, *Фр.*) *adv.* *С.* II. 171 reichlich, im Ueberfluss, satt.
Вдоволенє, *n.* Befriedigung, *f.*
Вдоволúти, вдовольнúти, *v. a.* befriedigen, zufriedenstellen, genügen, Genüge leisten.
Вдовóльно, *adv.* genügend, zufriedenstellend, befriedigend.
Вдовýшки, *pl.* Sternkopf, *m.* (Knautia, Scabiosa arvensis). [gnädig, *Зг.*
Вдогíдний, *a.* gewegen, günstig,
Вдолúти, *v. a.* *Др. с.* 172 schlecht machen?

*

Вдомáшнити, *v.a.* heimisch machen, einbürgern, *Кл.*
Вдоптáти, s. Удоптáти.
Вдорóжувати ся, den Weg antreten, aufbrechen, ankommen; дощ вдорóжує ся beginnt zu regnen.
В-дóсьвіта, *adv.* s. Дóсьвіта.
Вдосконáлене, *n.* Vervollkommnung, *f.* *Фр.* [*М+Б.* 267.
В-дóсталь, *adv.* zur Genüge, satt,
Вдóхати ся, ausser Athem kommen.
Вдохновéне, *n.* Begeisterung, *f.*
Вдохновéнний, *a.* (-éнно, *adv.* *С.* II. 263) begeistert; pathetisch. [geistern.
Вдохновйти, вдохновляти, *v.a.* be-
В-дрýге, *adv.* zum zweiten Male, abermals.
Вдýмати ся, вдýмувати ся в що sich worüber in Gedanken vertiefen, *Фр.*
Вдýнути, *v.a.* einhauchen, -blasen,
В-дух, *adv.* allsogleich, *Мх.* [-geben.
Вдухóвлене, *n.* Vergeistigung; *f.* *Зг.*
Вдухопéлити, *v.a.* *К.* schlagen, klopfen. [matisch, *Т.*
Вдушлйвий, *a.* lungenschwach, asth-
Вдягáти, вдягнýти, *v.a.* anziehen, ankleiden.
Вдя́ка, *f.* s. Вдя́чність; 2) Dank, *m.*
Вдя́чен, вдя́чний, *a.* dankbar; вдя́чно, *adv.* dankbar; 2) willkommen.
Вдя́чити ся, gelingen, gerathen.
Вдя́чність, -ости, *f.* Dankbarkeit, *f.*
Вегéра, (-ря), *f.* Art Tanz, *Ко.* 97 *Кв.* II. 197. [*Т.* vegetabil, vegetativ.
Вегетабíльний, вегетатйвний, *a.*
Ведеркóве, *n.* s. *a.* Acoise vom Eimer, *f.* *Зак.* [тев.
Ведловáти, *v.a.* die Gebühr entrich-
Ведмеденя́, -áти, ведмедчá-áти, *n.* Junges vom Bären. [s. Медвéдик.
Ведмéдик, *m.* junger Bär, *III.* II. 28
Ведмéдский, *a.* Bären- *III.* II. 28.
Ведмедчýк, *m.* Rossameise, *f.* (Formica herculanea); 2) Maulwurfsgrille, *f.* (Gryllotalpa vulgaris).
Вéдмідь, (мéдвідь), *m.* Bär, *m.*
Ведміжйна, *f.* Brombeer-, Himbeerstrauch, *m.* (Rubus corylifolius).
В'єднáти, *v.a.* für sich gewinnen, gewogen machen.
В'єдно, *adv.* ineinemfort.
I. Вéдро, *n.* heiteres Wetter, *Пет.* *У.*
II. Ведрó, *n.* Eimer, *m.*
Ведрóвий, *a.* einen Eimer fassend.
Ведý, ведéш, ведé etc. *praes.* s. Вéсти.
Ведýта, *f.* *ТР.* 155.?
Вéжá, *f.* Thurm, *m.* Gefängniss, *n.* *Ч.* VI. 105; 2) Wagen, *m.* Wagenburg, *f.*; 3) Hütte, *f.* *Пот.* III. 41. 42.
Вежáстий, *a.* *Ог.* mit Thürmen versehen, thurmförmig, thurmhoch.
Вежнйця, *f.* — глáдка kahles Thurmkraut, Waldkohl, *m.* (Turritis glabra).
Вéжочка, *f.* *dim.* kleiner Thurm; 2) — сверликовáта, вежáлька, *В* Thurmschnecke, *f.* (Turritella terebra).
Вéза, *f.* s. Вéжа, *Зак.*
Везерýнок, -нка, *m.* Bildnis, *n.* Abbildung, *f.* *III.* II. 105, *pol.*
Вéзти, [везý, везéш], *v. a.* fahren, führen; — ся s. Їхати.
Вéкати, *v. n.* „Ве!“ schreien.
Векéлия, *f.* Zündschwamm, *m.* *Gr.* 29.
Вéкла, *f.* s. Тéкля. [selrechtlich.
Векельóвий, *a.* Wechsel-, wech-
Вéкша, *f.* s. Вйвірка, *Пол.*
Велóлюд, *m.* Kameel, *n.*
Велéóний, *a.* *Ф.* „würdig“, „d. grosse“
Велéóність, -ости. *f.* *К.* Hochwürden, *f.*
Велегáсний, *a.* † sehr laut, *К.*
Веледýшний, *a.* *Кл.* s. Великодýшний.
Велелíнний, *a.* † prächtig, *К.*
Велелюдний, *a.* menschenreich, volkreich, III. II. 64 *К.*
Велерйóок, -óка, *m.* *N.* e. Berges.
Велерічйвий, *a.* mit Wortgepränge, hochtrabend, *III.* I. 349.
Велерічйти, *v. a.* *T.* grossrednerisch auftreten, hochtrabend sprechen.
Велеслáвний, *a.* *B.* hochberühmt.
Вéлетень, s. Вéлитень.
Вéлетиїй, *a.* gross, riesig, *Ст.*
Вéлеч, велйчень, *m.* etw. sehr grosses.
Велéць, -льцй, *m.* Art Fisch.
Велигдáн, *m.* grosser Bengel.
Велижйрувати, *v. n.* s. Розкошувáти, *Ч.* VII. 575.
Великáн, *m.* Riese, *m.* [gantisch.
Великáньский, *a.* riesenhaft, gi-
Велйк-день, *g.* великóдня, *m.* Ostersonntag, *m.* Osterfest, *n.* Ostern, *pl.*
Велйкий, *a.* gross; bedeutend, wichtig, besondere, schwer.
Велйкість, -ости, *f.* Grösse, *f.*
Вéлйко, *adv.* *К.* II. 49. *М.* II. 100

sehr, überaus, viel, hoch. [wohlgeboren.
Великовельмо́жний, *a.* hoch-
Великово́їн, *m.* *P.* II. 185 grosser Krieger, Held, *m.* [vielgelehrt.
Великовче́ний, *a.* gross-, hoch-
Велико́дний, *a.* Oster-.
Велико́дниця, *f.* strenges Fasten in d. 3 Tagen vor dem Ostersonntage.
Великоду́шиє, *n.* великоду́шність -ости, *f.* Grossmuth, Edelmuth, *m.* Hochherzigkeit, *f.* [hochherzig, edelmüthig.
Великоду́шний, *a.* grossherzig,
Великоземе́льний, *a.* *K.* Grossgrund-.
Великоименитий, *a.* hochgepriesen, hochberühmt, hochgeboren, *C.* II. 206.
Великоклю́ви, *pl.* Grossschnäbler, *pl.* (Magnirostres).
Великолі́пний, *a.* † prächtig, *Пол.*
Великолі́с, *m.* Hochwald, *m.* *Зар.*
Великолі́тний, *a.* langdauernd, viel-, langjährig, alt, *Ш.* I. 240, *K.*
Великолю́де, *pl.* Riesen, *pl.* Riesengeschlecht, *n.* [sprächig, *M.* II. 34.
Великомо́вний, *a.* redselig, ge-
Великомо́вність, -ости, *f.* Redseligkeit, *f.* *Пс.* [tyrer.
Великому́ченик, *m.* grosser Mär-
Великому́ченица, *f.* grosse Märtyrerin. [mächtig.
Велико́нний, *a.* *MIII.* riesig, gross-
Великопі́стний, (-по́стний), *a.* zum великий піст geh.
Великорйо́, *m.* s. Кит.
Великоро́дний, *a.* hochgeboren, *M.*
Великорозу́мний, *a.* übergebildet,
Великору́с, *m.* Grossrusse, *m.* [*Не.*
Великору́ский, *a.* grossrussisch, russisch.
Великоу́мний, *a.* *ГШ.* genial.
Великоу́хий, *a.* grossohrig.
Велйнний, *n.* sehr gross, *(B)*
Ве́лит, ве́литень, -тня, *m.* *H.* 113 *Не.* Riese, *m.*; — зьвір ein riesiges Unthier, Ungeheuer.
Велите́ньский, *Не.*, велйтский, *Гол.* *Кл.* *a.* riesig, riesenhaft, ungeheuer.
Велицьо́зний, (-цо́зний, *Фр.*) *a.* s. Величе́зний.
Ве́лич, *f.* Grösse, etw. Grosses; -рйо́л sehr grosser Fisch; 2) Grossartigkeit; Erhabenheit, Hoheit; Herrlichkeit, Pracht, *f.*
Велича́ний, *a.* grossartig, herrlich, prachtvoll, *C.* II. 142.
Велича́вість, -ости, *f.* Grossartigkeit, Herrlichkeit, *f.* *Кн.*
Велича́йко, *m.* Prahler, Prahlhans, *m.*
Велича́йний, *a.* prahlerisch, ruhmsüchtig.
Велича́ти, *v. a.* lobpreisen, mit Lob erheben, hochhalten, rühmen; — ся sich rühmen, prahlen, sich brüsten.
Велйче, (-чиє), *n.* Pracht, Herrlichkeit, *f.* *K.* *Марк.* 139.
Величе́зний, величе́нний, *K.* *a.* überaus gross, sehr gross, bedeutend.
Велйченький, *M.* ве́лйчкий, *a.* *(B.)* (sehr) gross; ziemlich gross.
Велйчество, *n.* Majestät, *f.* [*n.* *Ш.*
Величина́, *f.* Grösse, *f.*; 2) Format,
Величйти, *v. a.* *Мог.* s. Велича́ти.
Ве́лйчний, *a* grossartig, erhaben; 2) prächtig, prachtvoll; majestätisch, *Ш.* II. 219; ansehnlich; твоє таке́ велйчне das Deine hebst du so sehr hervor, lobst übermässig.
Ве́личність, -ости, *f.* Grossartigkeit, Erhabenheit; Majestät, *f.* *K.*
Велі́ниє, велі́ниє, *n.* *Кн.* II. 161. *C.* I. 101 Gebot, *n.* Befehl, *m.*
Велі́ти, *v. a.* gebieten, befehlen, auftragen; 2) s. Волі́ти. [nehmend, hoch-.
Ве́льми, *adv.* sehr, überaus, aus-
Вельмйсльний, *a.* hochherzig, *Пол.*
Вельмо́жа, *m.* der mächtige Herr, Herrscher; Magnat, *m* [nehmes Fräulein.
Вельможа́нка, *f.* hochadeliges, vor-
Вельмо́жество, *n.* Herrenleben, *n.* Herrschaft, *f.*; 2) *coll.* Herren, *pl.* *Кн.* 199.
Вельмо́жність, -ости, *f.* machtvolle Stellung, Macht, *f.*
Ве́льо, *adv.* *ungr.* viel.
Ве́на, *f.* Blutader, Vene, *f.*
В'е́нно, (*d.* в'е́нночко) *adv.* s. В'е́дно, зає́дно. *Ос.* 87. [*Под.*
Вено́зний, *a.* venös, der Blutadern,
Ве́пер, -пра́, *m.* Eber, *m.* männliches Schwein; 2) rechts. Nbfl. der Ви́сла.
Ве́прик, *m.* junger Eber, Ferkel, *n.* Frischling, *m.* [(Ribes grossularia).
Вепрйна, *f.* *gew.* *pl.* Stachelbeere, *f.*
Вепрйниця, *f.* Stachelbeerspanner, *m.* (Zerene grossulariata). [*f.* *B.*
Вепрний, *m.* Stachelbeerblattwespe,
Вепро́вий, *a.* Eber-, Schwein-.
Вепровйна, *f.* Schweinefleisch, *n.*

Вер, s. Вир.

Верóá, *f.* Sahlweide, Buschweide, Weidenbaum, *m.* (Salix); 2) Osterpalme, *f.*; 3) *Не.* Palmsonntag, *m.* на верóý am P.

Вéрóе, *n. coll.* s. Верóá.

Верóéнонька, *f. dim.* s. Верóá.

Верóéрець, -рця, *m.* s. Имóéрець, *Ч.* V. 761. [bebezirkes, *n.*

Верóецúрка, *f.* Amtsgebäude e. Wer-

Верóецúрник, *m.* Schriftführer bei d. Assentirungscommission, *Ф.*

Верóйна, верóйця, *f.* Weidegebüsch; 2) Weidenholz, *n.*

Вéрóич, *m.* s. Вéрóниця, *Ч.* I. 237; 2) der Frost am Samstag vor dem Palmsonntage, *Ч.* III. 12. [holz, *n.*

Верóíвка, *f.* Gefäss aus Weiden-

Верóíвник, *m.* Weiderich, *m.* (Ly-

Верóлюд, s. Велóлюд. [simachia).

Верóлюдка, *f.* Kameelhalsfliege, *f.* (Rhaphidia), *B.*

Верóлянця, *f.* s. Вéрóниця. [*m.*

Вéрóний, *a.* -а недíля Palmsonntag,

Верóнúк, *m.* Weidegebüsch, *n.*

Вéрóниця, *f.* Vorfühlingszeit, wann die Weiden blühen u. es noch schneit u. graupelt, *f.*; 2) Palmsonntag, *m.*

Верóняжóк, верóнúк, *m.* Weidengehölz, *n.* [tanz, *ŻP.* II. 156.

Верóовáнець, -нця, *m.* Art Volks-

Верóовáті, *pl.* Weidengewächse, *pl.* (Salicineae). [holz.

Верóвний, *a.* Weiden-, aus Weiden-

Верóвúна, *f.* Salicin, *n.* *Пет.*

Верóолúет, *m.* омáн — weidenblättriger Alant (Inula salicina).

Верболíз, -лóзу, *m.* Lorberweide, *f.* (Salix triandra); 2) Korbweidengehölz, *n.*

Верботéрнь, *f.* Sanddorn, *m.* (Hippophaë rhamnoides).

Верботóчник, *m.* *B.* s. Верóйк.

Верóунáти, *v. a.* werben. [geh.

Верóункóвий, *a.* zum верóýнок

Верóýнок, -нку, *m.* Werbung, Anwerbung, *f.*; 2) s. Верóовáнець.

Верóйк, *m.* Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda). [(Cerambyx moschatus).

Вéрóйнка, *f.* *Пол.* Weidenbock, *m.*

Вéрнечка, *f.* *dim.* s. Верóнка. *Н.* 245; 2) Schlinge, Thierfalle, *f.* *Пет.*

Верг, *m.* — гóнтів Schichte von fünf Schindeln, *f.*; 2) Wurf, Schub, Anschub, *m.*

Вергáти, вéрги, *v. a.* werfen, schleudern, *Кн.*; * schaudern, *Gr.* 29.

Вéрганк, *m.* Werkzeug zum Flechten der лáнтї. [Art Zuckerbaekwerk.

Вергýн, *m.* *gew. pl. Oc.* (61) VI. 36

Вéре, als Einschiebsel gebr. wie das deut. h a l t; 2) wahrlich? unmöglich! *(B.)*; 3) ist es wahr?

Вереóéй, *m.* * *Ч.* II. 15 s. Вороóéй.

Верéвка, *f.* Schnur, *f.* Seil, *n.* Strick, *m.*

Веревóчник, *m.* Seiler, *m.* *Пет.*

Веревчáтий, *a.* strickähnlich, *Пет.*

Вередúти, *v. n.* *МШ.* schaden; 2) — ся stolzieren, hoffärtig sein *(B.)*; *b)* вереденúти ся laut schreien.

Вередлúвий, *a.* keiflustig; schädlich, *Зг.*; 2) eigensinnig, hartnäckig, grillenhaft, launig, barroek, *Не.* *Пет.*

Вереднúк, *m.* Ackertäschelkraut, *n.* (Thlaspi arvense). [чиця.

Вереднúця, *f.* *М.* I. 26 s. Вúгад-

Вередовáне, *n.* Eigensinn, *m.* Caprize, *f.* [(Thalictrum flavum).

Вередóвець, -вця, *m.* Wiesenraute, *f.*

Вередувáти, *v. n.* sich unausstehlich gebaren, viel auszusetzen haben, eigensinnig, launig sein, „Grillen fangen"; 2) ausgelassen sein, Unwesen treiben.

Верéй, *m.* † *K.* Riegel, *m.*

Вéреме, (-я, *dim.* веремéнце), *n.* günstige Witterung, schönes Wetter; Wetter übhpt. [мéнний.

Веремíнний, *a.* -а *Gr.* 29 s. Бре-

Веремíя крутúти комý hart jmdm zusetzen, *Кн.* 13.; hie u. da plötzlich anfallen, angreifen, *Пот.* III. 67.

Верéнна, *f.* Garbenschichte im Scheunenraume, *f.* *Ч.* VII. 575.

Вереннúце, *n.* s. Веретúце. [рéта.

Верéнка, (-рéнька), *f.* kleine не-

Верентюх, верентýк, *m.* *Зг.* s. Веретúнка.

Вéрес, вéріе, *m.* Besenheide, *f.* (Calluna vulgaris); 2) — мúчир, *m.* Sumpfheide, (Erica tetralix). [Heidefeld, *n.*

Вересáч, *m.* Heideplatz, -strich, *m.*

Вéресень, -сня, *m.* Mon. September, *m.*

Вéресїнь, *m.* s. Вéрес 1).

Вéреск, *m.* Geschrei, *n.* Heidenlärm, *m.* das Kreischen, *Пет.*

Верескáéд, (-кáéй), *m.* s. Бруелúна.

Верескáйний, *a.* schreiend, kreischend, *ВБ.*

Верескýн, *m.* s. Крикýн, *Пет.*

Верéсло, *n. Luts. gr.* 154 Stengel des Kürbis, *m.*
Вересни́к, *m.* Pomatia ericetorum, *B.*
Вересну́ти, *v. n. Др. с.* 76 gellend aufschreien. [caceae, Ericineae).
Вересопáті, *pl.* Heidenartige (Eri-
Вересови́ско, *n.* Heidegrund, Heideboden, *m. Пол.*
Вересчáг, *m. Левч.* s. Вересáч.
Верéта, *f.* grobes breites Sacktuch, Bettdecke, *f.* верéтами лїтáють шпáки in ausgebreiteten Schaaren.
Веретéльчик, *m.* Dorngrundel, *f.* (Cobitis taenia).
Веретени́стий, *a.* spindelförmig. *B.*
Веретéнниця, s. Веретíльниця.
Веретéно, (*d.* веретíнце). *n.* Spindel, *f.*; 2) Mühleisen, *n.* Mühlstange, *f.*; 3) Aehrenspindel, *f.*; 4) Achse der Töpferscheibe, *f.* [(Veretillum cynomorium).
Веретéнце мóрске, *n.* Meerspule, *f.*
Веретени́ти, *v. n.* drehen, Ausflüchte machen. [сьóго — в.!
Верети́ння. ? *H.* 135 нї з тóго, нї з
Веретíль, *f.* Meerspule, *f.* (Veretillum), *B.*
Веретíльник, *m.* веретíльниця, *f.* Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis). [netz.
Верéто, *n.* Art kleines dichteres Fisch-
Верети́жь, *f.* Thürkette, *f.* Kettenhäkchen an d. Thür, *n. Пет.*
Верети́нка, *f.* Oberkleid aus gröbster Leinwand, *n.* grober Kittel.
Верéчи, *v. a.* s. Вергáти.
Веречковáтий, *a.*. *Кн.* („*Рус*“23)?
Верещáти, *v. a.* stark schreien, kreischen. [рікá links. Nbfl. des Днїстéр.
Верещи́ця, (-ти́ця). *f.* Верещи́цка
Верéя, верія, *f. Wgr.* 26 Thorflügel; 2) Thürpfosten, *m.*
Вéрженє, *n.* Wurf, *m. Пол.*
Верзíнє, *n.* Traumgebilde, Hirngespinnst, Märchen, *n. M.* III. 130.
Вéрзти, *v. a.* albernes, loses Zeug sprechen, faseln; 2) нерзé ся и енї vom unruhig. Schlaf, schreckhaftem Träumen.
Верзу́н, *m. Ко.* 246 *C.* Art Fussbekleidung, s. Лáптї. [ren, *Кч.* 67.
Верзя́канє, *n.* das Plauschen, Plär-
Верінни́чий, *a.* Seiler- *B.*
Верлáнь, *m.* s. Горлáнь, горлáч. *Зах.*
Верми́вка, *f.* Geliebte, Geliebteste, *f.* [врѣла + ми́лка?]
Верми́нка, *f. Марк* 104.?
Верми́ний, *a. Зах.* s. Руми́ний.
Верни́вода, *m. Ч.* II. 266 fabelhafter Riese der das Wasser hin u. her rückt.
Верни́гора, *m.* Berggeist, Bergriese,
Верни́на, *f.* Span, *m. B.* [Rübezahl, *m.*
Вéрно, Stabreimwort zu перевéрнено.
Верну́ти, *v. a.* s. Вертáти; 2) *v. n.* wirbeln, пóлем *Ш.* I. 39; wälzen, *K.*
Верни́кати, s. Варни́кати.
Верни́на, s. Вепри́на; вернинки́, *pl.* Staehelbeeren, *pl.*
I. Вереть, *f.* s. Верстá.
II. Вереть, *f.* Geschlecht, *n.* Stamm, *m.* Zeitgenossen, *pl.* gleiche Alterstufe, (*B.*)
Верстá, *f.* Werste, (russ. Meile), *f.*; 2) Werstpfahl, *m.* Meilensäule, *f.*
Верстáти, *v. a.* дорóгу, *K.* den Weg zurücklegen; Feldzug machen.
Верствá, *f.* Schicht, Lage, *f.*
Верствáк, *m.* Altersgenosse, *m.*
Вéрстний, *a. У.* -і лїтá von gleichem Alter. [gemessen, *Ш.* I. 351.
Верстóвий, *a.* nach Wersten (officiell)
Верстóк, -тка́, *m.* з молокá, *Не.* „Oberes“, obere Sahne. [Umkehren.
Верть, *int. M.* I. 134 vom schnellen
Вертáк, *m.* Drehtanz, „Dreher“, *m.*
Вертáти, *v. n.* zurückkehren, -kommen; 2) *v. a.* zurückgeben; 3) sich erbrechen. [Hohlbohrer, *m.*
Вéртель, *m.* Bratspiess; 2) Bohrer,
Вертéлка, *f. Зар.* (*Рус.* 3) s. Вертíлка? [redo).
Вéртень, *m.* Schiffsbohrwurm, *m.* (Te-
Вертéп, *m.* Höhle, Schlucht, *f.*; 2) Puppenspiel, Marionettenkasten, Dreh- Schaukasten, (um Weinachten): крýтить ся як лáлька в вертéпі, *Пет.* [klüftet, *Пет.*
Вертепи́стий, *a.* höhlenreich, zer-
Вертéпити, *v. n. Зар.* sich herumdrehen. [ken; (вертопи́ти. *Пет.*)
Вертепíти, *v. n. У.* rasen, toben, zan-
Вертéпний, *a.* z. вертéп 2) geh. *Др.*
Верти́голов, *m.* (-вка, *m f.*) der den Kopf dreht s. Вертопи́нка.
Вертикáльний, *a.* s. Прямопи́сний, *Пол.* [Roller, *m.*
Верти́лець, -лця, *m.* Rollmuskel, *f.*
Верти́порох, *m.* s. Гопи́нїтер. (*B.*)
Верти́шин, -она, *m. N.* e. Berges.
Вертíлка, *f.* Kreisel, *n.*; 2) Kunststück, *n.*

Вертíти, *v.a.* bohren; 2) s. Крутúти; 3) wedeln.

Вертки́й, *a.* betriebsam, rührig, unternehmend, s. d. folg. [drehbar, munter.

Вертли́вий, *a.* leicht sich drehend,

Вéртло, *n. Оц.* 55 s. Вéртель.

Вертлю́г, *m.* Seilerwerkzeug zum Drehen, *n.*; Drehring am Wagen, s. Колúворіт; Zapfen, *m.* Spindelpfanne, *f.*

Вертьóга, *f. Ч.* II. 407 Art Gefäss.

Вертóла, *f.* Pfuscher, Stümper, *m. Нет.*

Вертóлити, *v. n.* pfuschen. [rin, *f.*

Вертóлиця, *f.* Pfuscherin, Stümpe-

Вертопрáх, *m. Фр. Се.* s. Вертúпорох.

Вертóчина, *f.* Bohrmehl, *n. ГШ.*

Вертошúйка *f.* Wendehals, *m.* (Iynx torquilla), *Вол.* [Vögel u. Fische, s. Вúтер.

Вертрáх, *m.* Art Fangvorrichtung für

Вертýн, *m. Н.* 293 in d. Räthsel: Schwanz, *m.*; 2) Zierbengel, Gauch, Geck, Stutzer, *m. Не*; 3) s. Зáвертка яóлочна; 4) Drehwurm, *m.* Schafsquese, *f*

Вертýнка, *f.* Kokette, *f.*

Вертю́х, (*d.* вертюшóк), *m.* Reibkeule, *f.*; 2) s. Насáд (в вóзї); 3) * der sich unaufhörlich bewegt, nicht still sitzt; Dreher, *m. Нол.* [terebrans). *B.*

Вертя́к, *m.* Bohrassel, *f.* (Limnoria

Вертю́чий, *a.* unbeständig, unstät, wechselnd, wandelbar.

Верх, *m.* der obere Theil, Gipfel, *m.* Spitze (des Berges), *f.*; 2) Schornstein, *m.* Esse, *f. P.* I. 30; 3) вéрхй, *adv. P.* I. 69 сїв верхй stieg zu Pferde; верхáми. *Ш.* I. 41; сїли на два вéрхи zu Pferde von zwei Reitern; верхóм їхати zu Pferde reiten; — итй *Зар.* an der Spitze gehen; — плйсти auf der Oberfläche schwimmen; верхóм übervoll, bis zum Rand; по верхáм oberflächlich, *K.*: верх *praep.* mit d. *genit.* 1) über, auf, oberhalb, auf dem Gipfel. *Ог.* 204. 2. 3) darüber, über das Mass s. Новéрх: 4 * верх вéсти в чім *Зг.* s. Нерáд вéсти: чий тýтка верх? wer hat hier die Oberhoheit, die Herrschaft, wer ist hier tonangebend? [fel, *m.*

Верхвя́к, *m.* oberer Schössling, Wip-

Верхíнє, *n. coll.* das Obere, die oberste Schichte, die Gipfel (der Bäume); 2) Quellengebiet, *n.* Quellenbezirk, *m.* (des Flusses). [ten, Reiter, *m.*

Верхівни́й, *a. pl. Др. с.* 305 berit-

Верхівни́ця, d. ob. Fläche (d. Ofens).

Верхíвочка, *f. dim.* Spitze, Krone, *f.*

Верхівчóвий, *a.* -а кошýля, *Гол.* III. 493 *ungr.*?

Верхíвщина, *f.* Art Abgabe, *K.* [*(B.)*

Верхлю́к, верхля́к, *m.* Wildferkel, *n.*

Вéрхний, *a.* ober, von oben, oberst; oberhalb gelegen.

Вéрхник, *m.* s. Верхня́к.

Верхня́на, *f.* „Oberes", Rahm, *m.*

Вéрхня́ця, *f. Гуш.* Bergspitze, *f.* Gipfel, *m.*; 2) Gewölbe des Backofens, *n.*

Вéрхність, -ости, *f. Нет.* s. Верхóвність.

Верхня́к, *m. Зап.* I. 345 das obere Gewölbe, das Dach bei der бандýра; Decke, *f.* Deckel, *m.*; 2) oberer Mühlstein, Läuferstein; 3) übhpt oberer Theil einer Vorrichtung, der Töpferscheibe, des Butterfasses u. dgl. [rock, *m. B.*

Верхня́нка, *f.* Oberkleid, *n.* Ober-

Верхоблáчний, *a.* -а горá über die Wolken ragend. [Верблю́д. *(B.)*.

Верхоблýд, (-блю́д), *m. МШ.* s.

Верхóванє, *n Гуш.* s. Верховóдство.

Верховáти, *v. n. Ф.* на когó über jmdn Oberhand gewinnen, herrschen, над ким. *Гуш.* [хóм (v. Schüttmass).

Верховáтий, *a.* hoch; 2) = з вер-

Верховúй, *a.* vom Gipfel, v. Wipfel, v. Giebel, von der Spitze, oberst; 2) — кінь Reitpferd, *n.*; 3) der zu Pferde reitet, Reiter, Reitersmann, *m.*; 4) s. Вер-

Верховúк, *m.* Reiter, *m. K.* [хóвний.

Верхóвина, *f.* Hochland, Gebirgsland, *n.*; 2) Gipfel, *m. P.* I. 4.

Верхóвинець, -ниця, *m.* Gebirgsbewohner, Gebirgler, *m.*; 2) — окáтець Alpenfalter, Apollo, *m.* (Doritis Apollo).

Верховúнщина, *f.* Gebirgerthum, *n.*

Верховúцї, *pl. N.* e. Berges.

Верховíтє, *n. АД.* I. 121 die obersten Zweige, Wipfel des Baumes, *K.*

Верховлáдний, *a.* die Oberherrschaft habend.

Верховлáдність, -ости, *f. Кл.* Oberherrschaft, Hegemonie, *f.*

Верхóвний, *a.* der Obere, Ober-.

Верхóвник, *m.* der Obere, Oberhaupt, *n. K. Фр.* [Oberhoheit, *f. Нет.*

Верхóвність, -ости, *f.* Obrigkeit;

Верховóд, верховóда, (-вóдець, -дця. *Фр.*), *m.* Anführer, Führer, Tonangeber, *K. Не.* Häuptling, *m. C.*

Верховóда, верховóдиця, *f.* Laube, *f.* (Alburnus, Aspius lucidus).

Верховодúтель, *m.* *T.* oberster Leiter, Director, *m.*

Верховодúти. *v.n.* над ким, комý, кимóсь an der Spitze sein, anführen; regieren, lenken, jmds Oberhaupt sein, *M.* II. 78. [Häuptling, *m.*

Верховóдник, *m.* *МШ.* Anführer,

Верховóдство. *n.* (-вóдність.-ости, *f.*), Oberherrschaft, Hegemonie, Suprematie; Oberleitung, *f.* *У. К. Пет.*

Верхоглядь, *m.* eitler, oberflächlicher Mensch.

Верхоглядка, *f.* *M.* I. 27 Weib von eitlem, oberflächlichem Sinn, *n.*

I. Верхóла. *m.* Pfuscher, Stümper, *m.*

II. Верхолá, *f.* Händel, *m.* Affaire, *f.* Hader, *m.*

I. Верхóлити, *v. n.* pfuschen.

II. Верхóлити, *v. a.* aufreizen; 2) foppen, (*B.*); 3) *v. n.* zanken.

Верхолýдиця, *f.* s. Верховóдиця.

Верхосушнúк. *m.* gipfeldürre Bäume, *pl.*; 2) Gipfeldürre (Krankheit). *f.* *Пет.*

Верхотвóрець, -рця. *m.* Schöpfer des Weltalls, *m.* *Ш.* II. 168.

Верхоýмка, *f.* *M.* I. 27 s. Верхоглядка; 2) Klüglerin, *f.*

Верч, (*d.* вéрчик), *m.* верчá, -áти, *n.* *Ч.* IV. 221 Verzierung aus Teig am коровáй; kleinerer коровáй 236.

Вéрша, *f.* Reuse, Fischreuse, *f.*

Вершáна. *f.* *Кл.* s. Вершинá. вершóк.

Вершáк. *m.* Baumstamm vom dünneren Ende, *m.* [felröhren.

Вéршва, *f.* ordinäres Leder für Stie-

Вéршений, *a.* *K.* vollkommen.

Вершúна, *f.* oberster Punkt, Theil; Oberfläche; Firste, *f.* *C.* II. 242; 2) Quelle, *f.* Quellengebiet eines Flusses, *АД.* I. 244.

Вершúнний, *a.* End- *Пол.*

Вершúти, *v. a.* den Gipfel aufsetzen, bilden, zuspitzen: стінóк in eine Spitze aufschichten; 2) — суд *K.* ein Rechtsurtheil bestätigen; 3) *v. n.* над кúм s. Верховóдити; 4) — ся in eine Spitze auslaufen, enden, sich thürmen, *C.*

Вершíль, *m.* Oberschwelle, *f.*

Вéршка. *f.* *dim.* s. Вéрша; 2) * breites Maul: настáвила вéршку vom zudringlichen Weib. [kel, *m.*

Вершкóвий, *a.* — кут Scheitelwin-

Вершлáг, *m.* *Гр.* V. 322 Verschlag-Vorschlaghammer, *m.* *Пот.* II. 30.

Вéршний, *a.* nicht voll.

Вéршник, *m.* Reiter, *Cm.* Vorreiter, Berittener, *m.* *C.* II. 57.

Вершнюк, *m.* Baumpieper, *m.* Spitzlerche, *f.* (Anthus arboreus).

I. Вершóк. -шкá. *m.* *K.* ½ des Аршúн.

II. Вершóк, -шкá. (*d.* вершéчок), *m.* *Ч.* IV. 22 s. Верхнúна; 2) Gipfel, *m.* oberste Spitze, s. Верх. [fläche, *f.* *Пол.*

Вершóчний. *a.* End-, -а плóща End-

Верюга, *f.* *H.* 246 s. Дерюга. [ний.

I. Весь. *g.* вéсю. *m.* *B.* s. Укрíп водя-

II. Весь, вся, все aller, alle, alles; all, ganz. [aus ganzer Seele.

Весдýшно. *adv.* aus ganzem Herzen,

Весéла, *f.* s. Веселúця.

Весéлечко. *n.* *dim.* s. Веслó.

Весéлий, *a.* froh, heiter, lustig, fröhlich; munter. [равéль 1) u. ж. selbst.

Весéлик. *m.* *Ч.* III. 7 *Bein.* des жу-

Веселúки, *pl.* *Kst.* Freudenschreie, -rufe, *pl.* *m.*

Веселúти, *v. a.* erfreuen, fröhlich machen, belustigen, ergötzen; — ся sich freuen, lustig sein.

Веселúця, веселúчка, веселíнка, I. весéлка. *f.* Regenbogen, *m.* [сíлé.

Веселíйко, весельцé. *n.* *dim.* s. Ве-

Весéлість, -ости. *f.* Fröhlichkeit, *f.* Frohsinn, *m.* [werden, sich aufheitern.

Веселíти, веселїтúти. *v. n.* fröhlich

II. Весéлка. *f.* — вошóча Eichelpilz, Ruthenpilz, *m.* (Phallus impudicus); 2) — чортовá Ph. caninus. [froh wehend?

Весéльне-бýйний, *a.* вíтер, *Л.* 125

Весéльний, *a.* Ruder- *Ру.* [gend.

Веселоаýчний, *a.* *Ле.* frohklin-

Весéлощі, *pl.* Vergnügungen, Freuden, Zerstreuungen, freudige Weilen.

Веселýха, (-люх, *m.* -люха), *f.* Gartenfrosch; 2) Laubfrosch, *m.*

Весельчáк, *m.* Spassvogel, Lustigmacher, *m.* *Пет.*; „lustige Person", *Фр.*

Весéлчин, *a.* der весéлка I., Regenbogen-.

Весéнний, *a.* *Лїр.* s. Весняний.

Весíнка, *f.* s. Веселúця, весéлка I.

Веесїлé, *n.* Hochzeit, *f.*

Весíльний, *a.* Hochzeits-; весíльно, *adv.* *Гол.* III. 37 в дóму — viel Hochzeit feiernd.

Весінний, *a. Не.* s. Весняний, *К. ГБ.*
Вéський, *a. МШ.* s. Весь, весáний.
Веслéнник, *m. Пет.* s. Весляр.
Весло́, *n.* Ruder, Steuerruder, *m.* Ru-
Веслоа́ти, *v. n.* rudern. [derstange, *f.*
Веслоний, *a.* Steuer-, Ruder-.
Весля́н, *m.* Ruderwanze, *f.* (Velia), *B.*
Весля́р, *m. Ог.* Ruderer, Schiffer, Seefahrer, *m. TP.* 25. [*n.* (Argonauta Argo).
Весля́рка папірнáта, *f.* Papierboot,
Вéсьмир, (-мір), *m. Пет. Вах.* Weltgebäude, Weltall, *n.* [jahr, *n.*
Веснá, *f.* Frühling, Lenz, *m.* Früh-
Веснéвний, *a. W.* s. Весняний.
Вéсник, *m.* шафрáн — Frühlingssaffran, *m.* (Crocus vernus).
Весні́нка, *f.* Primel, Schlüsselblume, *f.* (Primula veris); 2) Feldlerche, *f.* (Alauda arvensis). [lingszeit gehalten.
Веснóпаний, *pte.* durch die Früh-
Весноний, *a.* im Frühling.
Веснувáти, *v. a.* вéсну (und *v. n.*) den Frühling zubringen, Frühlingsarbeiten auf dem Felde verrichten.
Веснувáтий, *a.* — віл beim Frühlingspflügen schwach, hinfällig (schlecht überwintert). [temporaria).
Веснýха, *f.* Grasfrosch, *m.* (Rana
Веснýшка, *f.* s. Весня́нка 4).
Весня́ний, *a.* Frühlings-.
Весня́нка, *f.* s. Весні́нка 1); 2) Frühlingsfliege, *f.* (Primula phrygena); 3) Frühlingslied, *n.*; 4) *gew. pl.* весняний Sommersprossen, *pl.*
Вессьні́т, *m. W.* Weltall, *n.*
Вéсти, *v. a.* [ведý, ведéш], führen, leiten; jmdm den Weg weisen.
Вети́ти, *v. a. Wgr.* 94 übertreffen; 2) s. Верхоьбдити.
Веталинá, *f.* вéрба — Korb-, Bandweide, *f.* (Salix viminalis); 2) Dotterweide, (S. vittelina); 3) веталинка, *f.* (Gorgonia viminalis), *B.*
Веталинка, *f.* Nbfl. des Сян.
Вéтошь, *f.* das Alte, Alterthümliche, Veraltete, *H.* 95.
Ветóшний, ветóхний, *a.* veraltet, alt (*B.*); abgetragen (óдяг).
Ветýшка, *f. Ко.* 53. 135 s. Витýшка.
Вéтхий, *a.* † alt, *Ш.* II. 219, *Кч.* 160 -а дéньми hochbetagt, *Зак.* abgenutzt, morsch. [ten Testament.
Ветхозавíтник, *m. КУ.* vom Al-
Ветшáти, *v. n.* veralten, *К.*
Вех, *m. H.* 106 s. Паламáрь; 2) Froschseppich, *m.* (Sium latifolium).
Вехá, *f. Ос.* (61) VI. 19. Wiesenraute, *f.* (Thaliotrum flavum).
Вéчер, (-ір, -ор), *m.* Abend, *m.* дóбрий в.! und вéчер д.! guten Abend! *P.* I. 14; вéчером, abends. [essen, *n.*
Вечéра, (-ря), *f.* Abendmal, Abend-
Вечерýнка, *f. Не.* Abendunterhaltung, *f.* Soirée; 2) s. Вéчер.
Вечерíти, *v. n.* Abend werden, dämmern (вéчер -іє).
Вечéрка, *f.* — госпожáнка, *f.* Nachtviole, *f.* Frauenveilchen, *n.* (Hesperis matronalis). [puscularia), *B.*
Вечерникú, *pl.* Abendfalter, *pl.* (Cre-
Вечерний цї, *pl.* s. Вечерýнка 1).
Вечерничити, *v. n.* Abendfeste feiern; lustig leben. [dienst, *m.*
Вечéрня, вечíрня, *f.* Abendgottes-
Вечéряти, (-ра-), *v. n.* Abendmal einnehmen, zu Abend essen.
Вечíрка, *f. КУ.* Abendstern, *m.*; 2) *pl.* s. Вечерни́цї.
Вечíрний, *a.* abendlich, Abends-.
Вечірни́ця, *f.* Abendstern, *m.*; 2) *gew. pl.* s. Вечéрка госпожáнка.
Вечірнíйко, *m. dim.* (*Вен.* I. 215) Abend, Sonnenuntergang, Westen, *m.*
Вечорýна, *f. Ч.* IV. 596 s. Вéчер.
Вéша, *f.* s. Вéрша. [jahr geht, *Леон.*
Вешнýк, *m.* Mühle die nur im Früh-
Вéштане, *n.* das Herumschweifen.
Вéштати ся, herumschwärmen, -schweifen; s. Скитáти ся.
I. Вещ, *f.* Sache, *f. Ч.* V. 482. *К.*
II. Вещ, Art Fisch.
Вещестнó, *n. Пол.* Stoff, *m.* Materie, *f.*
Вжáлуватн, s. Пожáлувати. *Гр.* 21.
Вжарнýти, *v. a. Ч.* V. 739 s. Вна-
Вжах, *m.* s. Жах, *М.* [лити.
Вжé, *adv.* schon, bereits.
Вжестóчити ся, — сéрцем *Макс.* sein Herz verhärten. [bendig werden.
Вжинити ся, Leben bekommen, le-
Вжи́вок, s. Вжи́ток.
Вжи́лий, *a.* nicht mehr jung, ältlich.
Вжи́ти ся, вжиніти ся, *P.* II. 177 sich hineinleben, -finden; 2) zum Gedeihen kommen.
Вжи́тний, *a.* s. Розжíнний; вжи́тно, *adv. Ст.* genussvoll, angenehm.

Вжйток, -тку, *m.* s. Пожйток, *С.* I. 229; *pl.* вжйтки s. Достáтки, *Лсеч.*
Вжитóчність, -ости, *f.* s. Ужитóчність. [* weich, nachgiebig machen.
Вжувáти, *v.a. КС.* IX.585 zerkauen;
В-забрóд ходúти, *Рч.* 11 zum Fischfange an den Don als Arbeiter gehen.
В-зá-велицї собі що мáти, sich etw. zur Ehre anrechnen.
Взáвеличний, *a.* Ehrgefühl habend.
В-зáвід, *Гол.* I.110, в-зáводи, *Ф. adv.* s. На-в-зáводи. [III. 46.
Взагарúти, *v. n.* sich anzünden, *Гол.*
Взад, взадгýзь. взáдуєь, (-сть), *adv.*
Взáєм, *adv.* У.s. Поспóлу. [rückwärts.
Взаїмний, *a.* gegenseitig, Gegen-.
Взаїмність, -ости, *f.* Gegenseitigkeit, Reciprocität, *f.* [nahme.
Взáміт, *adv.* ohne Wahl, ohne Aus-
В-за-бчи, *adv. Лсеч.* s. По-за-бчи.
В-зáпертї, *adv.* im Gefängnisse, *Ш.* I. 222. [men.
В-зá-спіл, *adv.* insgemein, zusam-
В-за-трóє, *num.* s. В-трóє. *В. Фр.*
Взбільшкий, *adv.* s. Завóльшкий.
Взбýдженє, *n.* Erregung, *f. Пол.* [*m.*
Взбудúтель, *m.* Erwecker, Erreger,
Взбудúти, взбýджáти, взбýджувати, *v. a.* wecken, erwecken, erregen.
Взбýхане, взбýхненє. *n.* das Ver-
Взбухáти, *v.n.* verpuffen. [puffen, *Пол.*
Взбýхуючий, *a.* schlagend, — *ґаз* schlagendes Wetter.
Взвáр, s. Узвар. [чити.
Взвидáти, *v. a. АД.* II. 123 s. Бá-
В-зниж, *adv. Мх.* s. Зниж, *Мі.* IV. 403.
Взвúчений, *a.* gewohnt.
Взвіз, *g.* взвóзу, *m. Ос.* (61) V. 72 Auffahrt, *f.* s. Вúвіз. [nach aufwärts, *m.*
Взгін, *g.* взгóну, *m.* Auftrieb, Druck
Взгляд, *m.* Blick, *m. Гр.*; 2) das Aussehen; 3) Rücksicht. Beziehung, *f.*
Взглядїти, *v. a.* erblicken, zu Gesichte bekommen, *Мі.* IV. 200.
Взглядний, *a.* bezüglich, relativ, respectiv; specifisch; *adv.* взглядно beziehungsweise, respective, *Ос.* [trär.
Взглядно-суперéчний, *a. Пл.* con-
Взгóнка, *f.* Sublimation, *f. Пол.*
Взгóність, -ости *f.* Steigkraft *f. Пол.*
Взгордїти, *v. n. Top.* stolz, hochmüthig werden. [beim Pflügen, *Мі.* II. 286.
Взгріх, *m.* ausgelassene Ackerstelle
Взгряниче, *n.* s. Узгряниче, *К.*
Вздвíрє, *n. М.* s. Подвíрє.
Вздúмане, *n.* s. Здýванє.
Вздимáти ся, sich aufblähen; s. Здувáти ся, здýти ся, *Мі.* IV. 200.
Вздихáти, вздóхнути, *v. n.* seufzen, *Мі.* IV. 200. [längs, entlang, *Мі.* IV. 199.
Вздовж, (-ш). *adv.* der Länge nach,
Вздрíти, s. Узрíти.
Вздрóгане, *n. Пол.* Zuckung, *f.*
Вздрогáти, *v. n.* s. Здригáти ся.
Вздрúчка, во вздрúчку сказáти щось ins Gesicht offen sagen. [blasen.
Вздýтий, *ptc.* aufgetrieben, aufge-
Взúване, s. Завíване.
Взивáти, *v. a.* s. Називáти; 2) auffordern, aufrufen.
Взгрáти, *v. n.* † aufhüpfen, jubeln; взгравáти ся комý, *Лїр.* 12. jmdn verhöhnen?
Взирáти, *v. n.* на когóсь Rücksicht nehmen, worauf schauen, achten, *Ст. К.*
Взúрити, вздрíти. *v. a.* erblicken.
Взúскане, † *n.* Gewinnung, *f. Пол.*
Взискáтель, *m. gr.* Forscher, *m.*
Взискáти, *v. a.* † suchen, nach etw. trachten, *Ш.* II. 267; 2) дáти на кимóсь, *КУ.* von jmdm Tribut fordern.
В-зїмку, *М.* I. 102 s. В зимí.
Взір, *g.* взóру äusseres Ansehen, das Aeussere s. Пóзор. *Лсеч.*; 2) Muster, *n.* Verlage, *f.*
Взлéт, *m.* Auffluß, *m.* [den.
Взлúти ся, böse, erbost, zornig wer-
Взлич, *adv.* ins Gesicht; — менé, in meiner Gegenwart, *Мі.* IV. 199.
Взлíсє. *n. Кв.* II. 254. 264 s. Узлíсє.
Взлїтáти, *v. n.* auffliegen, sich aufschwingen.
Взмагáти ся, взмочúти ся mächtiger werden, an Kraft zunehmen, sich
Взміцнúти, s. Зміцнúти. [steigern.
Взнак, за-взнакú, *adv. Лсеч.* zum Andenken; дáти ся комýсь взнакú, sich jmdm fühlbar machen.
Взнáнє, *n.* Erkenntnis, *f. Св.*
Взнáти, *v. a.* erkennen, erfahren, zur Kenntnis von etw. gelangen. [*f. Top.*
Взнéсенє, *n.* Erhöhung; Erhabenheit,
Взнéсений, *B.* взнéсений. *Top. a.* erhaben, hehr, gehoben. [mich in Arsch!
Взни, взний ми (— нгузúцю)! leck
Взор, *m.* W. Blick, *m.*

*

Взорéць, -рця́, *m.* Muster, Beispiel,
Взóрник, *m.* Modell, *n.* [*n.* Vorlage, *f.*
Взоровзíр, -óру, *m.* Muster, *n.*
Взоровзíрний, *a. He.* musterhaft; 2) bildschön. [mustergiltig, *Term. Ле.*
Взорóвий, *a.* Muster-, musterhaft,
Взорóдум, *m. K.* Ideal, *n.*; 2) Anschauung, *f.* [genröthe, *Ог.* 195.
В-зóрях, *adv.* mit Anbruch der Mor-
Взрив, *m. Пол.* Explosion, *f.*
Взривáти, *v. n.* explodieren.
Взрид, плáкати на — laut schluchzen.
Взрúти ся s. Вглáнути ся.
Взрід, *g.* взрóду, *m.* Wiedergeburt, *f.* das Aufkommen, *Се.* [mögen, *n.*
Взрóк, *m.* Gesichtsinn, *m.* Sehver-
Взрокóвий, *a.* Gesichts-, Seh-.
Взрост, взріст, *m.* das Gedeihen, Wachsen, *Пол.*
Взростáти, *v. n.* aufwachsen, gedei-
Взрóщене, *n.* s. Взрід. [hen.
Взрýшене, *n.* Rührung, *f.*
Взрýшити, *v. a.* rühren, *Top.* [Stiefel).
Взунáти, взýти, *v. a.* anziehen (die
Вутé, *n.* das Anziehen (der Stiefel).
Взянýти, *v. a.* einhauchen, *B.*
Взяти. [вóзьму (вíзьму). вóзьмеш]. *Mi.* IV. 200, *v. a.* nehmen, fassen, greifen — когóсь по сóбі jmdn unter seine Bot;mässigkeit bringen; — силу an Stärke zunehmen; взяло ему нещастє *P.* I. 81 das Unglück begann ihn zu verfolgen; чиї вíзьме? wer gewinnt die Wette, die Oberhand? взяла менé дýмка про когóсь der Gedanke an jmd beschäftigt mich, *K.*; 2) — ся: з вíдки von woher kommen; — кудáсь: (на прáво nach rechts) die Richtung, den Weg einschlagen; *b)* eintreten: якáймно ся вóзьме wann die Kälte eintritt; *c)* werden: снїг взяв ся водóю ward, schmolz zu Wasser, *vgl.* Почáти ся. óраги ся: слóво взяло ся пламенем. *Ш.* das Wort ward zur Flamme; *d)* взяв ся вчúти begann zu lernen; взяли кричáти begannen zu schreien, *vgl.* Стáти; 3 das *Imperf. de coniat.* ausdrückend: взяв гайти, дóшóв er machte sich auf den Weg, *Ос.* 144. 200.
Взяха, *f.* взахáр, *m. H.* 208 Nehmer, *m.*
Ви [вы. вас. вам]. *pron. pers.* 2 *pl.* ihr; 2) Sie *(pl.)*: Ви пáне Sie, mein Herr.
Ви- [вы-], in Zusammensetzungen: aus-, heraus-, auf-, ab-, er-, ver-; bei Verben von vollendeter, perfecter Handlung, *Mi.* IV. 201.
Вибавитель, *m.* Retter, *m.*
Вибавити, вибавляти, *v. a.* erretten, retten; 2) дитúну такý велúку gross warten, pflegen, aufziehen.
Вибáганка, *f.* launiger, sonderbarer Wunsch, Laune, *f.*
Вибагáти, вибагнути, *v. a.* aus-, ersinnen; begreifen, errathen; 2) telle, eigensinnige, grillenhafte Wünsche haben, sich gebaren. [rische, Launige.
Вибагливець, -вця, *m.* der Wähle-
Вибáдувати, *v. a.* ausfragen.
Вибáжний, *a.* mit launigen Wünschen; вибáжно, *adv. Зар.* ausgesucht, mit Comfort.
Вибайкувати ся. *M.* III. 50 sich aus den Fluten herausarbeiten, auftauchen.
Вибалушити, вибалýшувати, *v. a.* § — óчи die Augen aufreissen, glotzen.
Вибандурити, *v. a.* ausweiden (das Wild); auswaschen, *Ніс.* [лаяти.
Вибанїтувати, *v. a. H.* 74 s. Ви-
Вибарянчáний, (-чé —), *a.* wählerisch, launig, capriziös.
Вибарянчáти (-чé-). *v. a.* собі wählerisch, launig sein.
Вибатькувати, *v. a.* когó (jmdm seine Eltern) lästern, schimpfen; fluchen.
Вибачáти, вибачити, *v. a.* щось комý entschuldigen, verzeihen, vergeben, nachsehen; 2) *v. n.* sich ohne etw. bequemen. [zeihung, *f.*
Вибачене, *n.* Entschuldigung, Ver-
Вибáчний, *a.* бýдьте вибáчні entschuldigen Sie, verzeihen Sie (Ihr).
Вибель, -бля, *m.* runder Balken, s. Вібля́к. [wahlberechtigt, wählbar.
Виберáльний, виберáтельний, *a.*
Виберáти, *v. a.* s. Вибрати. [fen.
Вибештати, *v. a.* ausschelten, -schimp-
Вибúпанка, *f.* s. Вибійка.
Вибúпати, вибúти, *v. a.* ausschlagen, -stossen, -prügeln: einschlagen, -werfen (вікна); erbrechen (двері); вибúй ся тóбі з головú schlage dir das aus dem Kopfe; 2) — дýмку Leinwand für die d. farbig drucken; 3) вибúти tiefe Bücklinge machen; 4) — ся силú *P.* II. 195 sich entkräften, an Kraft sich erschöpfen, ermatten; — ся зі сну schlaflos werden.
Вибичувáти, *v. a.* durch Vorspan-

nen eines Beipferdes forthelfen; — ся auf diese Art fortrücken.

Вйбіжка, *f. B.* Ausflug, *m.* Excursion, *f.*; 2) — лугова́ Wiesen-Rispengras, *n.* (Pea pratensis).

Вйбій, *g.* вибо́ю, *m. gew. pl.* s. Вибо́іна; 2) das Aufsteigen des Terrains.

Вйбійка, вйбойка, *f.* Art gedrucktes Tuch, *Ко.* 14. *К.*; 2) grob gedrucktes Weiberkleid aus Leinwand.

Вйбіляти, вибі́лювати, *v. a.* ха́ту weiss tünchen; 2) шма́ти s. Вйпрати; 3) полотно́ bleichen.

Вйбір, -ору, *m.* Wahl, Auswahl, *f. pl.* вибо́ри die Wahlen; 2) Verwandtschaft, Affinität, *f.*

Вйбірка, *f. К.* Auswahl, *f.* Auszug, *m.*; 2) *pl.* Ausschuss, Auswurf, Abfall, *m. Н.* 90. *Ос.* (61), X. 63. [ereinnehmer, *m.*

Вибірчий, *a. m. s.* до податків. Steu-

Вибірний, *a.* ausgewählt, *Др.* Wahl- *Нс.*; auserlesen, *Нав.* s. Чільний; 2) Abgeordneter, Delegat, *m. Нс.*

Вйблеск, *m.* Abglanz, Abbild, Widerschein, *Зар.* Glanz, Schimmer, *m. М.* III. 68.

Вибліскувати ся, schimmern, glänzen. [ben, ausspeien (dh Erbrechen).

Вйблювати, *v. a.* von sich wiedergeВибо́їна, *f.* ausgefahrenes Loch auf der Strasse s. Вйбій.

Вибо́їстий, *a.* -а доро́га mit ausgefahrenen Gruben; -а земля́ Terrain von häufig aufsteigendem u. abstürzendem Charakter, *n. (B.).* [mann, *m.*

Вибо́рець, -рця, *m.* Wähler, Wahl-

Вибо́рний, *a.* вибо́рно, *adv. М.* III. 76 gewählt, trefflich, ausserordentlich gut, köstlich.

Вйборозди́ти, *v. a.* Furchen machen.

Вйборсати, вйборсувати ся, sich herausarbeiten. [betreffend.

Вибо́рчий, *a.* Wahl-, die Wahlen

Вибра́нець, -нця, *m.* der Ausgewählte; 2) der ausgehobene Rekrut, Soldat, *К.* [*pl.* 2).

Вибра́нство, *n. coll.* s. Вибра́нець.

Вибра́нчик, *m.* s. Вибра́нець 2).

Вйбрати, вибе́рати, *v. a.* herausnehmen, wegnehmen; — село́ vom Tatarenüberfall: menschenleer machen, entvölkern, *К.*; — о́чи ausstechen; 2) auslesen, auswählen, wählen, erkiesen; 3) — ся s. h herausarbeiten, *P.* I. 41; *b)* — и доро́ги sich auf den Weg machen; *c)* schön aufwachsen, gedeihen; *d)* sich treffen, щасли́ва годи́на, день, *К.* I. 280.

Вйбрик, *m.* muthwilliger Sprung, Streich, Excess, *m.*; 2) launiger Einfall; вйбриком, *adv.* rasch hinspringend, froh hüpfend. [froh springen.

Вибрикувати, lebensfrisch hüpfen,

Вйбричити ся, *Ф.* sich glatt rasieren.

Вйброст, *m.* das Schiessen, Sprossen der Blätter, *B.* [densatz.

Вйбрудок, -дка, *m.* kothiger Bo-

Вибря́кувати, *v. n.* klirren, rasseln.

Вибува́ти, *v. n.* ausgehen, ermangeln; 2) ausdienen, aushalten, s. Вйбути.

Вйбутїти, *v. n.* s. Поступеніти (на дворі). [sturz, *m.*

Вйбух, *m.* Ausbruch; — кро́ви Blut-

Вибуха́ти, вйбухнути, вибу́хувати, *v. n.* ausbrechen, hervorplatzen.

Вйбучкувати, *v. a.* ausprügeln.

Вйбуялий, *a.* üppig aufgeschossen.

Вйбуяти, *v. n.* üppig aufschiessen, aufwachsen.

Вйвабити, *v. a.* herauslocken. [ung, *f.*

Вива́га, *f. Нс.* Rettung, Hilfe, Befrei-

Виважа́ти, вива́жувати, *v. a.* s. Вйважити; 2) *v. n. М.* II. 34 hin u. her denken, erwägen, unschlüssig sein, zögern: до́вго виважа́ла по́ки зва́жилась — — bis sie sich entschloss.

Вйважити, вива́жувати, *v. a.* ausheben; двері — aus den Angeln h.; 2) * retten, helfen, *Нс.*

Вивалибо́кий, *a.* s. Валибо́кий.

Вйвалити, вива́лювати, *v. a.* ausheraus- durch- einschlagen; -reissen; 2) heraus- ausstrecken, -langen язи́к.

Вйвар, *m.* вйварка, *f. B.* das Auskochen; Absud, *m.*

Виварача́ти, *Фр.* s. Вибарачати.

Вйварити, *v. a.* auskochen, absieden.

Вива́ряне, *n. Пол.* das Versieden, Вива́ча, *N.* e. Berges. [Absieden.

Вйвернений, *ptc.* umgekehrt, verkehrt; * -а ки́шка verkehrter, verrückter Kopf.

Вйвернениця, *f.*; s. Вйвертень.

Вйверт, *m.* Stelle, wo ein Baum vom Winde ausgerissen wurde, *pl.* umgestürzte Bäume.

Виверта́ти, вйвернути, *v. a.* umkehren, umwerfen, umstossen, umstürzen; 2)

verkehren, über den Haufen werfen; — ся umstürzen, umfallen. [*m.* Rahne, *f.*

Ви́вертень, *m. coll.* Windbruch,

Ви́вертїти, виве́рчувати. *v. a.* heraus- ausbohren; 2) herauswickeln; — ся *Кв.* II. 330 sich herauswinden.

Ви́вертка, *f. B.* Korkzieher, *m.*; 2) ви́вертки, *pl.* Bohrspähne, *pl. ГШ.*

Ви́вершити, виве́ршувати. *v. a.* s. Вершити; 2) ausführen, vollenden, *К.*; 3) — ся поче́рез верх überlaufen (вода́).

Ви́вести, виводи́ти. *v. a.* ausführen; 2) s. Ви́від (да́ти) I. 4); 3) — в по́ле hinters Licht führen, hintergehen; — з ро́зуму berücken; 4) ausbrüten; 5) — ся ausgebrütet, geboren werden; vorkommen; *b)* nicht mehr da sein, schwinden; *c)* sich rechtfertigen, sich ausweisen, sich legitimieren: — ся слу́пним сьвідїтством (сьвідо́цтвом) *АД.* I. 233.

Ви́винути, вивива́ти, *v. a.* ausherauswickeln, losmachen, herauswinden; 2) по́гу, *Н.* 226 s. Ви́вихнути; 3) чим womit umher schwingen.

Вивисшати, ви́висшити. (-вишш-) *v. a.* erhöhen, erheben, höher stellen, vorziehen. [Auszeichnung, *f.*

Ви́висшенє. *n.* Erhöhung, Erhebung,

Ви́вити, s. Ви́винути. [*f. Св.*

Ви́вих, *m.* Ausrenkung, Verrenkung,

Ви́вихнути, вивиха́ти. *v. a.* ру́ку, по́гу verrenken, verstauchen.

I. Ви́від, -воду [вед-], *m.* Ausführung, Deduction, *f.* Schluss, *m.* Resultat, *n. Не. Фр.*; 2) Ableitung, Deduction, *f. Пл.*; 3) s. Ви́вод 1); 4) — поліжниці Führung der Wöchnerin nach 2 Wochen in die Kirche u. Verrichtung des reinigenden u. segnenden Gebetes daselbst dh den Geistlichen; — молодої ähnliches Ceremoniell in Bezug auf die Braut nach der Hochzeitnacht: до ви́воду приве́сти. бу́ти. ви́від да́ти.

II. Ви́від, -іду. [вйд-]. *m.* Auskunft, Erkundigung, *f.*

Ви́відати, ви́відїти, вивідувати, *v. a.* aus- erforschen, versuchen, probieren; kennen lernen; — ся sicher kundigen. [späher, Spion, Kundschafter, *m. Зах.*

Вивіда́ч, вивідець, -дця. *m.* Aus-

Ви́відка. *f.* Untersuchung, Studie. *f. К.*

Ви́відний. *a.* Auskunfts-. [ler, *m.*

Ви́відник. *m. Ос.* Kundschafter, Spä-

Ви́відниця, *f.* Auskunftsbureau, *n.*

Ви́вічати, *v. a.* kennen lernen. [*m.*

I. Ви́віз, -возу, *m.* Ausfuhr, *f.* Export,

II. Ви́віз, -возу, *m.* Hohlweg, Eng-

Вивільга. *f.* s. Ві́льга. [pass, *m. Мог.*

Вивіно́ванє, *n.* Ausstattung, *f.*

Ви́вінувати, s. Відвінува́ти.

Ви́вірка. *f.* Eichhörnchen, *n.* (Sciurus).

Вивіря́ти, ви́іріти. *v. a.* — пра́вди у кого́ *Не.* die wahre Stimmung erforschen, jmdn auf die Probe stellen.

Ви́віснти, *v. a.* aushängen.

Ви́віска, *f.* Aushängeschild, *n.*

Ви́вістувати, ви́вістити, *v. a.* aufdecken, a. Tageslicht bringen, offenbaren.

Вивітрювати ся, па́мять лю́дска: schwinden. [(Geum urbanun).

Ви́вішник, *m.* Benedictenkraut, *n.*

Ви́віщувати, *v. a.* vorhersagen, verkünden, *М.*

Вивіяси, *pl.* s. Викрута́си.

Ви́віяти, *v. a.* auswehen, -schwingen, ausworfeln.

Ви́ластити, вивла́щувати, вивла́сновати, *Фр. v. a.* expropriieren, *ГШ.*

Ви́лащенє. *n.* Expropriation, *f. Term.*

Ви́вод, *m.* Rauchfang (als Ableitungsröhre), *m. Не.*; Ausweg, *m.*; 2) das Ausbrüten, Aushecken, *К.*; 3) ви́водом, *adv.* gedehnt, gestreckt.

Виводи́ти, *v. a.* s. Ви́вести; ausführen, ableiten, *Пл.*; 2) звичаї abschaffen, aufheben, *Не.* [liges Ausbrüten.

Ви́водок, -дку. *m.* Brut, *f.* einma-

Вивóженє. *n.* Ausfuhr, Ausführung, *f.*

Вивóжечка, *f. dim. Гол.* III. 121 Art Vogel.

Вивозний. *a. pl.* -ї воли́ ein überaus starkes Ochsenpaar, das die grösste Fuhre von der Stelle rückt, *К.*

Вивозо́вий, *a.* Ausfuhr-, Export-.

Вивола́ник, *m.* Raufbold, *m.*

Виволїка́ти, s. Ви́волокти.

Вивольни́ти. *v. a. Под.* frei machen.

Ви́воложити. *v. a.* s. Волоні́ти, *Зах.* hin u. her (bei der Nase) führen.

Ви́волока. *f.* Schindmühre, *f.*

Ви́волокти, ви́волочи. *v. a.* herausziehen, -schleppen.

Ви́волочка. *f.* das Herausziehen, das zutage Fördern, *Под.*

Ви́воріт, -оту. *m.* das Umstürzen, Umwerfen, Umstossen; 2) Kehrseite, *f.*

на — umgekehrt, verkehrt, von der Kehrseite; 3) s. Випертень.

Виворічати, *v. a.* на когó Unwahres gegen jmdn vorbringen, aussinnen.

Виворотний, *a. Кн.* -і підхóди verkehrt proportionirte Verhältnisse; виворотно *adv. TP.* 5 verkehrt; schwankend, hinfällig. [kämpfen, erbeuten.

Вивоювати, *v. a.* im Kriege er-

Вивчас, *m.* das Ausruhen, Erholung, *f.*

Вивчасувати ся, sich gut ausschlafen, ausruhen, sich erholen.

Вивчити, s. Виучити.

Вившина, *f. N.* e. Berges.

Вивязати, вивязувати, *v. a.* heraus-hervorbinden, -lösen; рахýнок ausführen, auflösen; — ся das Kopftuch schön umbinden (v. Frauen); *b)* з чогó sich herausbringen, *Top.*, seine Aufgabe lösen; *c)* sich entwickeln, *Пол.* [gemergelt.

Вивялий, *a.* abgewelkt, welk, ab-

Вивялити, *v. a.* ausmergeln, trocken, siech machen. [reiben.

Вигабати, *v a.* misshandeln, auf-

Вигад, *m. Ст.* Erfindung, Phantasie, *f.*

Вигадати, вигáдувати, *v. a.* aus-, ersinnen, erdenken, erfinden; Witze, Spässe zum besten geben.

Вигадка, *f.* Erfindung, *f.* Phantasiespiel, *n.* Witz, Spass, *m.* [geistreich.

Вигадливий, *a.* spitzfindig, witzig,

Вигадниця, *f.* Spassmacherin, Witzlerin, *f.* [ling, *m. Кч.* 94.

Вигáдчик, *m.* Spassmacher, Witz-

Вигáдчиця, *f.* übertrieben mäkelndes, tadelsüchtiges Weib.

Вигажáти, вигоджáти, *v. n.* на когóсь з чим auf jmdn mit etw. zuwarten.

Вигаїти, *v. a.* aufräumen, ausleeren;

Виганяти, s. Вигнати. [ordnen.

Вигар, *m.* вигарище, *n.* Brandstätte, *f.*

Вигáрбувати ся, sich mit Mühe herausarbeiten, *Фр.*

Вигибáти, *v. n.* s. Вигинути.

Вигикнути, вигикати, *v. a.* s. Гикнути; §* gesund geniessen, wohlgespeist zu haben. [mung, Windung, *f. Левч.*

Вигин, *m.* Bug, *m.* Beugung, Krüm-

Вигинá, *f.* Beuge, Biege, *f.* [biegen.

Вигинáти, вигнути, *v. a.* ver-, aus-

Вигинистий, вигинчастий, *a.* biegsam, geschmeidig.

Вигинути, *v. n* umkommen, gänzlich (nach einander) verloren gehen, verschwinden. [samkeit, Geschmeidigkeit, *f.*

Вигинчáстість, -ости, *f.* Bieg-

Вигідь, -годи, *f.* s. Вигóда. [fertig.

Вигідливий, *a.* hilffertig, dienst-

Вигідний, *a.* bequem; gelegen.

Вигін, -гону, *m.* Trift, *f.* Viehweg, *m.*

Вигінне, *n. s. a.* вигінщина, *f.* Hutgeld, *n.* Hutlohn, *m.* (beim ersten Austreiben des Viehes auf die Weide).

Вигладa, *f.* Schliff, *n.* Ausfeilung, *f.*

Вигладжувати, вигладити, *v. a.* ausglätten, glatt machen. [den.

Вигладнїти, *v. a. Гуц.* glatt wer-

Вигляд, *m.* Aussicht; 2) Ansicht; 3) Gestalt, Form, *f. Др. с.* 94. *Фр.*; 4) s. Визір. [rausgucken, *n.*; 2) Aussehen, *n.*

Виглядане, *n.* Hinausschauen, He-

Виглядáти, *v. a.* ausersehen; 2) jmdm entgegensehen, ersehen; 3) *v. n.* aussehen, heraus- hinaussehen; hervorscheinen, hervorragen; aussehen, das Aussehen (Ansehen) haben, scheinen.

Виглядити, *v. a. Фр.* s. Виглядати 1); aussuchen, herausfinden.

Виглядїти, *v. a.* s. Виглядити; 2) дїти, *Не.* warten, aufziehen, pflegen.

Виглити, *v. n.* s. Виляти, виляти, *ІГ.* (II.) 126.

Вигнáнець, -нця, *ГШ.*, *К.*, вигнанник. *Це. m.* der Verbannte, Exilirte.

Вигнати, *v. a.* aus- vertreiben, fortjagen, verbannen; 2) — ся в горý hoch im Wuchse aufschiessen.

Вигнути s. Вигинáти; вигнутий кут erhabener Winkel.

Виговорити, вигонóрювати, вигонорити, *v. a.* aussprechen, -sagen; вигонорити ся з чим unachtsam, unwillkürlich beim Sprechen ein Wort fallen lassen; * herauslocken, -rufen, *P.* I. 30; 2) vorwerfen, aussetzen.

Виговір, -ору, *m.* Aussprache, *f.*

Вигóвщина, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьмáн Вигóвский, *К.*

Вигóда, *f.* Bequemlichkeit, Gemächlichkeit, *f.* вигóду комýсь зробити jmdm e. Gefälligkeit, einen guten Dienst erweisen, leisten; 2) Gelegenheit, *f.*

Вигодити, *v. n.* комý чим jmdm womit aushelfen. [Sohn, *Кл.* Pflegesohn, *m.*

Вигодованець, -нця, *m.* Zögling,

Вигодованка, *f.* вигодування, *Не. n.*

Aufziehen, *n.* Pflege, Erziehung, Bildung, *f.*

Вйгодувати, *v. a.* aufziehen, gross pflegen, erziehen; 2) wohl nähren, mästen.

Вйгоїти, *v. a.* heilen, ausheilen. [den.

Вйголодати ся, ausgehungert wer-

Вйголоджений, *a.* ausgehungert.

Вйголос, *m.* Verlautbarung, Aussage, *f.*; 2) Ausdruck, Accent, *m. T.*

Виголосйтель, *m.* Ausrufer, *m.*

Вйголосити, виголо́шувати, *v. a.* verlautbaren, aussprechen; — о́ссїду, сло́во, річ eine Rede halten, vortragen.

Вйголошене, *n.* Vortrag, *m.* Pronuntiation, *f.*; das Ausrufen, Ausruf, *m.*

Вйгонистий, *a.* -е по́ле Viehtrift, die dem Viehwege am nächsten gelegen ist; 2) hoch aufgewachsen.

Вйгорїти, *v. n.* ab, ausbrennen.

Вйгорлати ся, auslärmen.

Вйгородити, *v. a.* *себе́ sich frei machen, sich losmachen.

Вйгорувати, *v. a.* доро́гу das Terrain der Strasse erhöhen.

Вйготов, *m.* *Др.* вйгото́вленє, *n.* das Fertigmachen, -stellen, Ausarbeitung, Ausführung, *f.*

Вйготовити, виготовля́ти, *v. a.* fertig machen, f. stellen, ausarbeiten, ausführen. [sikalischer Vortrag, *Ст.*

Вйгра, *f.* *Ру.* Kampfpreis, *m.*; 2) mu-

Вигра́ни, *pl.* Musikinstrument des mythischen Donnerfürsten in d. колядки *Пр.* IX. 175, VIII, 26; 2) s. Орґани.

Вйгратн, виграва́ти, (-грив-) *v. a.* ausspielen; (lange u. schön) spielen: на дудцї, на скрипцї; 2) Oberhand gewinnen, das Spiel gewinnen; 3) со́нце вйграло. (*v. n.*) *Ст.* die Sonne ist schon hoch aufgegangen. s. Грати.

Вигра́ш, *m.* *Кн.* Gewinnst, *m.*

Вйграшка, *f.* *III.* II. 117 Spiel, *n.* Unterhaltung, *f.*

Вигривач, *m.* Gewinner, *m.*

Вигрівати, вйгріти, *v. a.* auswärmen; — ся на со́нци, досо́нци sich sonnen.

Вйгрівки, *pl.* das Sichsonnen.

Вйгуба, *f.* вйгубленє, *n.* Vertilgung, Vernichtung, Ausrottung, *f.* *B.*

Вйгубити, вигубля́ти, *v. a.* vertilgen, ausrotten.

Вйгук, *m.* lauter, gellender Schrei. *M.* III. 131 Geschrei, *n.* Lärm, *m.* 56; 2) Ausruf, Zuruf, *m.*

Вигу́кувати, *v. n.* laut schreien, lärmen, rufen.

Вйгулити, *v. a.* *Ф.* ent-, -auslocken, erlisten; 2) вигу́лювати ся sich aufheitern, *Пар.* [vortauchen.

Вйгулькнути, *v. n.* plötzlich her-

Вйгуляти ся, sich satt austanzen.

Вйґвінчувати, *v. a.* mit Schraubengang, mit Gewinde versehen.

Вйґуляри, *pl.* *P.* I. 18 s. Окуляри.

Вид, *m.* Aussicht, *f.* Aussehen, *n.* Gestalt, Form, *f.* Schein, Anschein, *m.*; 2) Schein, *m.* Zeugnis, *n.* Reisepass, *m.* *C.* I. 48 II. 189; 3) коро́ткий вид Kurzsichtigkeit, *f.*; 4) вид подава́ти, *Ч.* II. 21 den Schein geben, zeigen, zu erkennen geben; 5) на вид beim Anblick; ans Tageslicht, offenbar, öffentlich; на два вйди der Ausgang, das Resultat ist ungewiss *(B.)*; для вйду, *K.* pro forma, äusserlich; з вйду, *Левч.* äusserlich, von aussen. [дане.

Вида́нє, *n.* Herausgabe, *f.* s. Вй-

Видава́ти, s. Вйдати.

Вида́вець, -вця, *m.* Herausgeber; 2) Auszahler, *m.* *K.*

Вйдавити, видавля́ти, *v. a.* auspressen, -drücken; 2) aus-erwürgen.

Вида́вник, *m.* *Кн.* Herausgeber, Verleger, *m.* [Видавник.

Видавництво, *n.* Verlag, *m.*; 2) s.

Вида́вниця, *f.* Verlegerin, Herausgeberin, *f.* [leger-.

Видавничий, *a.* *K.* Verlags-, Ver-

Вида́нство, *n.* *T.* s. Видавництво.

Вйдавцем, *adv.* *Не.* theilweise (nach Art des Schaffners), in Portionen.

Вида́вцй, *m.* *ungr.* *Гол.* III. 414 Hochzeitsvater der Braut, *m.*

Вйдайкати, *v. a.* durch unablässiges Rufen „дай! дай!“ abmüssigen, abdringen. [fung, *f.*

Вйдаленє, *n.* Ausweisung, Abschaf-

Вйдаленець, -нця, *m* ein Abgeschaffter, *m.* *Term.* [sehen hat.

Вида́лець, -лця, *m.* der Vieles ge-

Вида́лий, *a.* *M+Б.* 358 der Vieles in der Welt gesehen hat, kundig.

Вйдалити, *v. a.* ausweisen, abschaffen.

Вида́льщина, *f.* (gesehene) bekannte Sache.

Вйда́нє, *n.* das Ausgeben, Ausliefern; 2) Ausgabe (книжки); Auslie-

rung, *f.*; 3) das Heiratenlassen; дочка́ на ви́даню heiratsfähige Tochter.

Ви́дати, видава́ти, [вы-], *v. a.* ausgeben, verausgaben, ausliefern; * verrathen; — дочку́ (за́-муж) zur Gattin geben, verheiraten; — кни́жку herausgeben; — ро́зказ erlassen, geben; — квіт ausfolgen, ausstellen; 2) — ся sich verrathen, herauskommen, sich zeigen, ans Licht kommen; *b)* — на по́ле sich ins Freie begeben; *c)* за когось sich für jmdn ausgeben; sich ausnehmen; видає́ ся мені́ es scheint, kommt mir vor.

Вида́ти, [вид-], *v. a.* sehen, zu sehen bekommen; — ся (з ким) sich oft sehen; ви́дано, чи то —?! war es je möglich (zu sehen)?! *P.* I. 2.

Видатко́вий, *a.* Ausgabs-.

Вида́тний, *a.* -е зо́ліже reichlichen Ertrag gebend; 2) hervorragend, in die Augen fallend; вида́тно. *adv. ГШ.* mit Hervorhebung, mit Nachdruck, nachdrücklich, genau.

Вида́тність, -ости, *f.* Ertragsfähigkeit, *f.* (reichlicher) Ertrag, *Фр.*

Вида́ток, -тку, *m.* Ausgabe, als Aufwand, *f.* Kosten, Unkosten, *pl.*; 2) Ausgabe, Publication, *f.* *Ст.* [*f.* *Леви.*

Ви́да́ча, *f.* Ausfolgung, Auslieferung,

Видвига́ти, ви́двигнути, *v. a.* hervorschieben, emporheben.

Ви́двигнене, видвигуване, *n.* *Фр.* das Hervor-, Emporheben.

Видді́лити, *v. a.* *Ос.* (62) VIII. 14 jmdn an einem besonderen Erbstück an-

I. Ви́ден, *a.* s. Видний. *К.* [setzen.

II. Ви́ден, s. Ви́нен schuldig.

Ви́денуту́пати, *v. a.* als Deputirten aussenden.

Ви́держа́лий, *a.* ausdauernd, *B*

Видержа́лість, -ости, *f.* Ausdauer, *f.* *Пар.*

Ви́держати, видержувати, *v. a.* und *v. n.* ausdauern, aushalten, ertragen.

Ви́держимий, *a.* *Пол.* aushaltend, ausdauernd. [dauer; 2) Tragkraft, *f.* *Пол.*

Видержи́мість, -ости, *f.* Aus-

Ви́держка, *f.* *gr.* correcte Ausführung, Vollendung.

Видерка́ен, *pl.* s. Дра́ча.

Ви́дно́ати, *v. a.* *T.* s. Надно́ати.

Видно́ла́йти, *v. n.* wankend hingehen, hintrotteln.

Ви́дивити ся на ко́го (щось) jmdn verwundert anschauen.

Ви́димий, *a.* sichtlich, augenscheinlich, *M. Кч.* 40; *adv.* zusehends; ви́димо-неви́димо unübersehbar viel, *P.* I. 75.

Ви́дихане, *n.* Athmen, Leben. *n.*

Ви́дихати, *v. a.* щось здоро́во etw. wohl geniessen, gut bekommen.

Ви́дище, *n.* со́нне, *Св.* Traumgesicht, *n.* Erscheinung, *f.* Gespenst, *n.*

Ви́дїдичити, *v. a.* enterben.

Ви́дій, -до́ю, *m.* Gemelke, *n.* (soviel auf einmal gemolken wird).

Ви́дійник, *m.* Milchpächter, *m.*

Ви́дїл, *m.* Abtheilung; 2) Facultät, *f.*; 3) Ausschuss, *m.* Comité, *n.* [zutheilen.

Ви́дїлити, виді́лювати, *v. a.* aus,

Видїлбвий, *a.* Ausschuss-; -а шко́ла höhere Bürgerschule. [lösung, *f.* *OE.*

Виді́люване, *n.* Ausscheidung, Ab-

Ви́дїне, *n.* das Sehen, *Пол.*

Ви́дїти [ви́джу, ви́диш], *v. a.* sehen; — ся з ким sich (einander) sehen; 2) s. Пови́дїти ся; *impers* ви́дить ся мені́ mir scheint, mich dünkt; ви́диш *adv.* wohl, augenscheinlich (eig. du siehst es) *vgl.* Віда́й. ба́чиш. *Мі.* IV. 154.

Видки́й, *a.* *Пет. В.* s. Ви́дний; ви́дко, — ся s. Здає́ ся; 2) man sieht, ist sichtbar; 3) es ist hell, licht.

Ви́дків, s. Ві́дки.

Ви́дло, на-ви́длї, *adv.* *Леви.* s. Навидно́цї, Ви́дно. [ziehen, *Ст.*

Видли́ти, *a.* часу́ in die Länge

Ви́дма, *f.* — пісковá Sanddüne, *f.*

Ви́дьмище, *n.* *Кл.* Gespenst, *n.*

Ви́дмо, *n.* *У.* Erscheinung, *f.* Gespenst, *n.* [durchwehen.

Ви́дму, -дмеш, -дме s. Ви́дути;

Ви́дний, *a.* sichtbar; licht, *M. TP.* 185 ви́дно, *adv.* mit d. Accus. man kann sehen, ist ersichtlich, es erhellt (з того daraus); що ті́льки — *P.* I. 25 ist kaum noch zu sehen. [дни́йшого о́ка.

Видни́й, *a.* gut, scharf sehend: ви-

Видни́ти, *v. a.* о́чку das дно herausnehmen.

Ви́дниха, *f.* s. Ви́дра. *C.* II. 165.

Видні́вка, *f.* bodenloses Fass.

Видні́й, *compar.* *adv.* zu Ви́дно st. видні́йше. [ganz sichtbar.

Видні́сенько, *adv.* *dim.* ganz hell,

Видні́ти ся, *Не.* (kaum) sichtbar

werden; 2) ansehnlich, bemerkenswerth, merkwürdig sein; 3) durchscheinen; видні́є der Morgen dämmert an.

Видно́, *n. B.* Anblick, *m.* Aussehen, *n.* Ansicht, *f.*; 2) lichter Ort. [locker werden.

Ви́добрі́ти, *v. n.* vom Acker: gar,

Видобува́не, *n.* das Hervorbringen, Gewinnung, Darstellung, *f.* *Пол.*

Видобува́ти, ви́добути, *v. a.* herauslangen, -bringen, zum Vorschein bringen, herausziehen; 2) — ся sich herausarbeiten, sich mit Mühe losmachen.

Ви́довжити, *v. a.* langstrecken, verlängern, *Пол.*

Видовиско, *Ст.* видо́вище, *Бі.*, *n.* Anblick, *m.* Aussicht, Ansicht; Landschaft, *f.*; 2) Schauspiel, *n.* *К.*

Видозмі́нний, *a.* veränderlich.

Ви́дупитати, видо́нтувати, *v. a.* mit Füssen austreten. [ren, hinfallen.

Ви́дохнути, *v. n.* *Р.* I. 194 erepie-

Видо́чок, -чка, *dim.* s. Вид. [ris).

Ви́дра, *f.* Fischotter, *f.* (Lutra vulga-

Видра́нїя, *f.* s. Дра́чка.

Ви́дробець, s. Ви́етунець; ви́дробцем in kleinem, zierlichem Schritt.

Ви́дрочити ся, s. Ґе́дзити ся, зо́йдзити ся.

Ви́друстїти ся, s. Ви́спати ся, *(В.)*.

Ви́дужати, виду́жувати, *v. n.* Reconvalescent sein, genesen.

Ви́дум, *Св.* *m.* ви́думка, *f.* Erfindung, Fiction, *f.* das Ersonnene; 2) Einfall, *m.*

Ви́думати, виду́мувати, *v. a.* eraussinnen, erdichten, ausdenken. [sinnt.

Ви́думця, *m.* Erfinder, *m.* der aus-

Ви́думщик, *m.* *Др. с.* 208 toller Spassmacher. [допитати.

Ви́дупкати, *v. a.* *Ч.* IV. 225 s. Ви-

Ви́дупавити, *v. a.* hohl machen *Пол.*

Ви́дурити, виду́рювати, *v. a.* erausschwindeln, entlocken.

Ви́дуркати, ви́дурити, *v. a.* jmdn einen Thoren heissen, ausschelten.

Ви́дути, видува́ти, *v. a.* ausblasen, -wehen, -pusten; — гу́би die Lippen stolz aufwerfen, schnippisch thun.

Видю́к, мак —, видю́х, *m.* видю́ха, *f.* s. Зірва́ний мак, *Зг.* *Ч.* III. 225.

Видю́щий, видю́чий, *a.* sehend, *Ш.* II. 73; 2) sichtlich, augenscheinlich, *К.* II. 136. [Grube, *f.*

Ви́дякуване, *n.* Abschiedsrede am

Ви́дякувати, *v. n.* кому́сь Dank, *m.* Abschied sagen.

Ви́жадати ся на що, чого́ sich heiss nach etw. sehnen, etw. ersehnen. [etw.

Ви́жаданий, *a.* чого́ sehnsüchtig nach

Ви́жвати, *v. a.* auskauen, aussaugen.

Ви́жга, *f.* ausgebrannter Ort, *Мі.* II. 27; 2) das Ausbrennen, *Піс.*

Вижéвий, *a.* граніт, *Ф.* (*Вен.* I. 85.)?

Ви́жел, -жла, (ви́жлець, *Вол.*), *m.* Spürhund, *m.* (Canis sagax).

Вижéн, (-жі́н), -éну, Schnitterarbeit, Ernte, *f.* [жа́ти].

Вижива́ти, ви́жити, *v. n.* neu aufwachsen, verharschen (unter dem Schorf an der Haut); не мо́гу з то́го ви́жити ich kann damit nicht ausleben, auskommen, reicht mir nicht zum Leben; — ся *Не.* schon Alles verzehren, aufzehren, verbrauchen; darben; 2) *v. a.* *Р.* I. 60 jmdn ausweisen, vertreiben, verdrängen, fortschicken; з до́му когось vom pickenden Spechte *Ос.* (62) X. 17 jmdn vom Leben rufen, jmdm den Tod verkünden.

Ви́живити, виживля́ти, *v. a.* ernähren, unterhalten.

Ви́живлене, *n.* Ernährung, *f.*

Вижи́вне, *n. s. a.* s. Стра́вне.

Вижига́ти, *v. a.* ausbrennen.

Вижида́ти, *v. a.* erwarten, erhoffen; ab-, zuwarten. [ringen (шма́те).

Вижима́ти, *v. a.* auspressen, aus-

Ви́жимки, *pl.* *ГШ.* ausgepresstes Zeug.

Ви́жки, *adv.* s. За-вижки́й. *Wgr.* 160.

Ви́жик, *m.* *dim.* s. Ви́жел; 2) flinker Bursche. [schlürfen, -saufen, *Ко.* 216.

Ви́жлоктїти, ви́жльопати, *v. a.* aus-

Ви́жмок, *m* *Зах.* s. Ви́жимки.

Ви́жний, *a.* ober.

Ви́жмякати, *v. a.* s. Жмяка́ти.

Вижо́ване, *n. s. a.* † Beschaugeld, *n.*

Ви́жолобати, *v. a.* aushöhlen, -falzen, -meisseln. [lung, Rinne, *f.*

Ви́жолобок, -бка, *m.* *Вах.* Aushöh-

Вижче́нько, *adv.* *Др. с.* 216 *dim.* s. Ви́жче, ви́жче.

Виз, *m.* Hausen, *m.* (Acipenser huso).

Византи́я, *f.* Byzantium, Constantinopel, *n.*

Византи́йский, *a.* byzantinisch.

Византи́йство, *n.* Byzantinismus, *m.* *Ш.* II. 211.

Визáряне, *n.* das Ausstrahlen, Ausstrahlung, *f.*
Визарúти, *v. a.* ausstrahlen, *Пол.*
Вúзбирати, визбúрувати, *v. a.* ganz sammeln, nach-lesen. [одóбрний.
Визбíрний, *a. Левч.* s. Вúбраний,
Визвáтель, *m.* Herausforderer, *m.*
Вúзвати, визивáти, *v. a.* heraus-hervor- aufrufen; heraus- ausfordern; — ся hervor- auftreten. *Кв.*; *b)* sich anmelden, sich erbieten, *Кч.* 127.
Вúзнідане, *n.* s. Вúслїджене.
Визвíжити, *v. a.* s. Звíжити.
Вúзьвіздити ся. mit Sternen besäet sein; sich aufheitern, *Пар.* [s. Вúзволене.
Вúзвілок, -лку, *m.* (від мáйстра)
Вúзвірити ся на когóсь wie ein Thier böse werden, ergrimmen.
Вúзвол, *m.* Aushilfe, *f.*; 2) Ertrag, *m.*; 3) Befreiung, *f. ОБ.*
Вúзволене, (-лїне), *n.* Freisprechung, Befreiung, Erlösung, Rettung, *f.*
Визволúтель, *m.* Befreier, Erlöser, *m. ІГ.*
Вúзволити, визволúти, *v. a.* frei-, losmachen, рýку. *М.* I. 142; befreien, er- auslösen: з невóлї; — з термíну, з наýки einen Ausgelernten lossprechen, freigeben; — ся з терм. freier Arbeitsgeselle werden; вúзволений, *ptc.* befreit, freigelassen; лúсти вúзволені, *АД.* I. 209 Freiheitsbrief, Freibrief, *m. К.*
Вúзволка, *f.* gelöstes Geld, *Левч.* s. Вúручка.
Вúзворотка, *f.* Aufsuchung der Mittel bei Verlegenheit wegen Zahlung: Ausflucht, List, *f. Левч.*
Вúзгати, *v. n.* knirren, *М* III. 81.
Вúздоровіти, *v. n.* виздорóвлювати ся, *Т.* genesen, gesund werden.
Виздрівáти, *v. n.* reif, zeitig werden.
Визúна, *f.* Hausenfleisch, *n.*
Визúране, *n.* das Hinausschauen, Herausgucken.
Визирáти, *v. a.* und *v. n.* вúзирути, *v. a.* herausschauen, -blicken, hervorgucken; — ся sich beschauen (im Spiegel), *К.* [nutzen, ausbeuten, exploitieren.
Вúзнекати, визúскувати, *v. a.* aus-
Визúскувач, *m.* Aussauger, Exploiteur, *m. ВБ.*
Вúзїв, *m. В.* Ausdünstung, *f.*
Визївáти, визїнýти, *v. a.* дýха den Geist aushauchen, ausathmen, auf-
Вúзір, -ору, *m.* s. Вікнó. [geben, *К.*
Визнáвець, -вця, *m.* Bekenner, *m. Пар. Фр.* [weis, *m.*
Вúзнак, *m.* Verzeichnis, *n.* Aus-
Визнáка, *f. Ст.* Abzeichen, Merkmal, *n.* Auszeichnung, *f.* Vorzug, *m.*; визнáку вчинúти Erwähnung thun, *Фр.*
Вúзнамок, -мка, *m.* Gepräge, *n. Пар.*
Вúзнане, визнатé, *n.* Bekennen, Bekenntnis, Geständnis, *n.*
Вúзнати, визнавáти, *v. a.* kennen lernen, erfahren; erdulden, erleiden; 2) gestehen, bekennen, *М.*; 3) когóсь angeben, verrathen; 4) vorausbestimmen, verkünden, *Ч.* III. 327; — ся bekannt werden, *М.* II. 118. *Ф.* [Bedeutung, *f.*
Визначáне, *n. Под.* s. Значíне,
Визначáти, вúзначити, *v. a.* bestimmen, anweisen, zutheilen. [bar.
Вúзначний, *a. В.* merklich, bemerk-
Вúзов, -зову, *m.* Herausforderung, *f.*
Вúзорити ся, *Пар.* s. Вúзьвіздити ся.
Вúзріти, *v. n.* reif werden, reifen, *С.*
Вúзубити, *v. a.* schartig machen.
Визувáти, вúзути, *v. a.* ausziehen (чóботи). [(Pneumodermon) *В.*
Вúзявок, -вка, *m.* Hautkieme, *f.*
Вúзянути, *v. a.* aushauchen, *Ф.*
Вúймачка. (*d.* вúймáночка). *f. Гол.* III. 214.? [rausnehmen, hervorziehen.
Вúймáти, s. Вúняти, *v. a.* aus-, he-
Вúйна, *f. Н.* 181 s. Вýйна.
Вúйóмка. *f. Кв.* II. 255 Confiscirung, Contrebande, *f.* [Виходúти 1—5).
Вúйти, [вúйду, вúйдеш], *v. n.* s.
Вúйсте, *n. Нс.* Aufgang, *m.* Erhebung, Fahrt, *f.* [Emigrant, *m. Левч.*
Вúйшлий, *s. a. m.* Auswanderer,
Вúйшов, *m.* Nbfl. der Тúса *б.*
Вúїзд, *m.* Ausfahrt, Abreise, Abfahrt, *f.*; Ausflug, *m.* Auffahrt, *f.*
Виїзджáти, виїздúти, *v. n.* oft ausfahren, verreisen, s. Вúїхати.
Вúїздка, *f.* Ausfahrt; на селó Landpartie, *f.* Ausflug, *m.*
Виїмкóвий, *a.* річ -а *Т.* Ausnahme; exceptionell, Ausnahms-, besonders, *Нс.*
Вúїмок, -мка, *m.* Ausnahme, *f. Пол.*
Вúїсти, виїдáти, *v. a.* heraus-, ausfressen; ganz verzehren.
Вúїхати, *v. n.* ausfahren; fortreisen, verreisen; — з чим womit ausfahren,

ausrücken, на торг etw. auf den Markt bringen; * etw. zum Besten geben.

Вика. *f.* Wicke, Futterwicke, *f.* (Vicia sativa).

Викабаняти ся, § sich stolz auf-[richten.

Викабужати, *v. a.* ausmischen.

Викадити, *v. a.* ausräuchern.

Виказати, викáзувати, *v. a.* aussagen, nachweisen, ausweisen, darlegen; на кóго, комýсь. *Не.* gegen jmdn eine Anzeige machen; — ся чим sich womit ausweisen, s. bescheinigen.

Виказити ся, *М.* nacheinander allesammt wüthend werden u. dadurch zu Grunde gehen.

Викáзний, *a.* Ausweis-, Legitimations-.

Викáзчик, *m.* *Не.* Spion, Kundschafter; Berichterstatter, *m.*

Виканючити, *v. a.* dh. zudringliche Belästigung etw. erreichen.

Виканати, *v. n.* tropfenweise auslaufen; *v. a.* ausströpfeln; виманаший тáто, -а мáма. wie zwei Tropfen einander ähnlich, dem Vater od. der Mutter ganz u. gar ähnlich. [ся mit Mühe aufklimmen.

Викарабкати ся, викарáбкувати

Викарати, *v. a.* strafen, züchtigen *Ч.* IV.56; виканаший 555 gestraft, gewitzigt.

Викати, *v. n.* до кого́ mit „Ihr" anreden, ihrzen, *Ог.* 111. 2) mit „Sie" anreden, siezen. [sich begleichen.

Виквітувати ся, *Т.* quitt werden.

Викидáти, виймýвати, вúкинути, *v. a.* hinaus-, herauswerfen; 2) вúкинуло кому jemd bekam einen Hautausschlag; 3)* — штýку якýсь е. Kunstück machen, einen Streich spielen; 4) вúкидати кирúницю einen Brunnen reinigen (v. Schlamm); 5)* щоб ти з пáмяти вúкинуло! sollst das Bewusstsein verlieren.

Викидиш, *m.* Auswürfling, *m.* *Пол.*

Викидка, *f.* Spass, *m.* Posse, *f.*

Викичувати, *v. a.* *Р.* II. 120 s. Вúкорчувати.

Викинивати, *v. a.* austreiben §.

Викишувати, *v. a.* dh. Gährung hervorbringen. [2) verbrauchen.

Вúкінчувати, *v. a.* ausfolgen (*В.*);

Викінчáти ся чим. *Пол.* in etw. enden, ausgehen, sich endigen; викінчити, *v. a.* vollenden, beendigen. [den.

Вúкінчати, *v. a.* erepieren; verschei-

Вúклад, *m.* Auflage; Gebühr, *f.* 2) Vorlesung, *f.* Vortrag, *m.*

Викладáти, *v. a.* auslegen; erklären; vortragen; викладáний, *ptc.* s. Вúложистий. [Vorstellung, *f.* *М+Е.* 201.

Вúкладка, *f.* Auseinandersetzung,

Вúкладниця, *f.* Pflugbrett, *n.*

Викладчáстий (-чáтий), *a.* Auslege-, zum Auslegen, -кóмір *Не.*

Вúкладчик, *m.* der Vortragende. *Фр.*

Викладжа, *f.* Ausladung *f.*

Вúклик, *m.* *М.* III. 56. Ruf, *m.*

Викликáне, *n.* Aufruf, *m.* Proclamation, *f.*

Викликáти, викликувати, вúкликнути, *v. a.* herausrufen, *М.* II. 188.

Виканнáти, *v. a.* in den Bann thun, bannen; verwünschen.

Вúклаіт, -оту, *m.* das Sichausbrüten.

Виклóчувати ся, ausgebrütet werden. [picken, aushacken.

Вúклювати, вúклюпути, *v. a.* aus-

Викключáти, (-чити), *v. a.* auswickeln; ausschliessen; — ся sich aus der Schlinge (клóчка) auswickeln, sich herauswinden. [clusiv.

Вúключний, *a.* ausschliesslich, ex-

Вúключність -ости, *f.* Exclusivität, *f.* *ВЕ.*

Вúкляти, s. Викляпáти. [nen, *С.*

Вúкнути, s. Звúкнути.

Виковéрзувати, *v. a.* listig ersin-

Виковирятн, *v. a.* ausscharren.

Вúколисати, *v. a.** erziehen.

Вúкомпонувати, *v. a.* verfassen, ausfertigen, *К.*

Вúкон, *m.* Leistung, *f.* *Пол.*

Виконáвець, -вця, *m.* *ВЕ.* Vollzieher, Vollstrecker, *m.*

Вúконати, *v. a.* vollziehen, vollstrecken, ausführen, leisten. [ausgraben.

Вúкопати, викóпувати *v. a.* heraus-

Вúконитити, *v. a.* нóгу im Hufgelenk verrenken.

Вúконети, *v. a.* *Luts gr.* 158. 163. ausstechen. [decken.

Вúконтити ся sich mit Russ be-

Вúкоренити, вúкоренувати (-корінив-), *v. a.* mit der Wurzel ausreissen, entwurzeln, ausroden;* völlig ausrotten; — ся *С.* II. 77. die Lebenswurzeln verlieren. [hacken, abholzen (лїс).

Вúкорчувати, *v. a.* ausroden, aus-

Вúкосити, вúкóшувати, *v. a.* ausabmähen.

Вйкот, óчи на вйкоті, *Кн.* heraus-stehende, grosse Augen.

Вйкотець, -тця. *m.* † Entführer der Leibeigenen, der der geheimen Flucht Vorschub leistet. [rauswälzen, -rollen.

Вйкотити, викóчувати. *v. a.* he-

Вйкоханець, -нця. Pflegesohn, Zögling, *m.* [ziehen, pflegen, warten.

Вйкохати, викóхувати. *v.a.* auf-

Вйкочелати, *v. a.* s. Вйкотити.

Вйкоченє, *n.* † Entführung, *f.* Raub eines Leibeigenen. *m.* [klimmen, ersteigen.

Вйкочувати, *v. n.* eine Höhe er-

Вйкпити, *v. a.* ablocken, abschwindeln. [stehlen, entführen.

Викрадáти, вйкрасти, *v. a.* weg-

Викрапáти, *v.n.* zu träufeln anfangen.

Вйкрасити, *v.a.* anfärben, ausmalen.

Вйкрасок, -ска, *m.* водяний Aquarell, *n. Пар.*

Вйкрепити ся, Muth fassen, *Кн.*

Вйкрив, *m. Св.* -уст Verziehen des Mundes, schiefes Maul. [ken, aufdecken.

Викривáти, вйкрити, *v. a.* entdec-

Вйкривити, викривляти, *v. a.* krumm, schief machen, biegen; krümmen; verziehen, verdrehen; чóботи — schief treten; 2) — ся комý jmds Worte höhnisch nachsprechen.

Вйкрик, *m. Фр.* Aufschrei, *m.*

Викрикáти, вйкрикнути. *v.a.* laut ausrufen, lärmen, jauchzen, johlen.

Вйкрикник, *m pol. Не.* Ausrufungswort, *n.* [herausschneiden, zuschneiden.

Вйкроїти, викрóювати, *v. a.* aus-

Вйкругляти, *v. a. Левч.* s. Заокругляти.

Вйкрут, *m.* вйкрутка *f.* Entwinden, *n.* 2) Ausflucht, Ausrede, Rabulistik *f.*

Викрутáсом, *adv.* schwenkend, rings um sich drehend (beim Tanz).

Вйкрутень, -тня, *m. H.* 60. der sich herauswindet, abgefeimter, pfiffiger Kerl, Rabulist, *m*; 2) *pl.* вйкрутні 18. 22. *Не.* Kniffe, listige Ausreden, pfiffige Behelfe, *pl.*

Вйкрутити, викрýчувати, *v. a.* aus- herausdrehen, -winden, -ziehen, шмáтя ausringen; — ся sich rings drehen; з чоró sich herauswinden, -wickeln.

Вйкрятати ся, sich herausarbeiten, sich herauswinden, *У.*

Вйкулений, a. stark gewölbt.

Вйкуп, *m.* Loskauf, *m*, Loskaufung, Einlösung, *f.* Lösegeld, *n.* [Вйкупити.

I. Вйкупáти, *v. a. Кн.* II. 161. s.

II. Вйкупати, *v. a.* baden: — ся sich baden.

Вйкупити, викýпувати. *v. a.* auskaufen, loskaufen; alles nach u. nach wegkaufen.

Вйкупний, a. zum Loskaufen bestimmt, zum Loskauf geh.; einlösbar.

Вйкурити, викýрювати. *v. a.* ausräuchern; люльку eine Pfeife ausrauchen.

Вйкурувати, *v. a. У.* II. 334. s. Вйлїчити. [raus- ausbeissen.

Вйкусити, викýшувати, *v. a.* he-

Вйкуватати, *v.a.* mühsam erwirken, anschaffen.

Вилъ, *int. Ко.* 161. s. Гульк.

Вйла, *pl.* grosse Gabel.

Вйлаóудати ся, sich mühsam herausarbeiten, з чогóсь. [stellen.

Вйлагодити, *v.a.* bearbeiten, fertig

Вйладити, *v.a.* zu Stande bringen, fertig machen; 2) коró abordnen, beordern.

Вилазити, *v. n.* на дéрево heraufsteigen, -klettern; 2) hervorkriechen; 3) ausfallen, ausgehen (волóсє).

Вйлазка, *f. К.* Ausfall, *m.* (aus e. Festung); 2) Oeffnung, *f.* Loch zum Durchkriechen, *n. Левч.*

Вилáнї, *pl.* eiserne Mistgabel, *(В).*

Вйлатати, *v. a.* коró, комý скіру durchprügeln.

Вильготá, *f.* s. Вóхкість.

Вйлет, *m. H. n*, 71. Ausfliegen, *n.* Ausflug, *m.* на вйлетї óути im Sprunge begriffen sein, baldigst ausgehen sollen.

Вйлечко, *n. dim.* s. Вйльце.

Вйлив, *m.* Ergiessung, *f.* 2) das Ausgiessen.

Вилйванє *n.* s. Вйлив 2).

Виливанáти, s. Вйлляти.

Вйлизати, вилйзувати, *v. a.* auslecken; — ся sich heil lecken.

Вйлинити, *v. n. H.* 28. s. Полинйти; ausgehen, ausfallen (v. Haaren).

Вйлисїти, *v. n.* ganz kahl werden.

Вйлиск, *m. B.* Glanz, *m.*

Вйлиско, *n.* Gabelstiel, *m.* [mern.

Вилйскувати ся, glänzen, schim-

Вилйтель, *m. B* Giesser, *m.*

Вйлити, s. Вйлляти; вйлитий ausgegossen; 2) s. Вйжатий. [Unterkiefer, *m.*

Вйлиці, *pl.* Unterkieferknochen, *pl.*

Вилицювати, *v. a.* tüchtig ins Gesicht schlagen, hinausohrfeigen.

Вилїзти, *v. n.* s. Вилазити.

Вилім. -лому. *m.* Ausbruch, *m.* Bresche, *f.* *МШ. Пар.* ausgebrochenes Loch.

Вилїнити ся.s. Лїнити ся. [fliegen.

Вилїтати, вилетїти,*v.n.*aus-heraus-

Вилїтка, *f.* Flugloch, *n.* *Пол.*

I. Вилїчити, *v. a.* *Нс. Пр.* XI., (1), 85.von einer Summe abrechnen, abziehen.

II. Вилїчити, *v. a.* heilen, curieren.

Вилка, вилки, *pl.* kleine Gabel; Tischgabel, *f.*; 2) gabelförmige Doppel-Keimlappen; *pl.* 3) *N.* e. Berges.

Вилковатий, *a.*gabelig,gabelförmig.

Вилляти, вилляти, *v. a.* ausgiessen, vergiessen; — ся sich ergiessen.

Вилоб, з вилоб s. Зилоб, Лоб.

Виловатий, *a.* gabelig. [*m.* Patte *f.*

Вилога, (*d.* виложка) *f.* Aufschlag,

Виложистий, *a.* — комір geeignet zum Ueberklappen, zum Ueberschlagen, od. Ueberlegen.

Виложити, *v. a.* s. Виладати.

Виложник, *m.* Exponent, Potenzexponent, *m.*

Виложничий, *a* Exponential-.

Виломинти, виломинювати. *v. a.* heraus- ausbrechen; *) — ся Routine gewinnen; з чого sich etw. abgewöhnen.

Вильоти, *pl.* aufgeschlitzte Aermel des кунтуш.

Вилохвостець, -тця. *m.* пушистий haariger Springschwanz, (Podura villosa).

Вилохвостий, *a*, gabelschwänzig.

Вилощити. *v. a.* *М.* II. 31. glätten, einen Glanz geben.

Вильта. вилля соломяна. *Ф.*(*Новгор.*)?

Вилубити. *v. a.* луб das Bast abschälen, abbasten, *Gr.* 55.

Вилудити, *v. a.* s. Лудити, heraus- hervor- entlocken, *Ф.*

Вилужкованє.das Auslaugen, *Пол.*

Вилузуватися,sich herausschälen,

Вилуковатий,*a.* ausgebogen. [*B.*

Вилупити, вилуплювати, *v.a.* aushülsen, ausschälen, ausklauben; aushacken, *Пол.* [sewcises Bübchen.

Вилупок, -пка, *m.* klügelndes, na-

Вилуек, *m.* *Ст.* Knall, *m.*

Вилуєкувати, *v.n* knallen.poltern.

Вилучати, вилучити, *v. a.* ausschliessen, ausscheiden; — ся *М.* II. 128. frei, erübrigt werden.

Вилучати ся, *Ч.* IV. 1. krummen Rücken bekommen s. Лукувати ся.

Вилущити, *v. a.* aushülsen, ausklauben, auslösen.

Вилущок, -щка,s.Лущак. [(vigilia).

Вилуя, *f.* *Ч.* III. 2. verdorb. s. Вілїя

Вильце, *n.* junges Bäumchen, welches in das Hochzeitbrot (коровай) eingesteckt wird, *Марк.* 106. [rispig.

Вильчастодїльний, *a. B.* gabel-

Вилюднити, вилюдняти, *v. a.* entvölkern; вилюднїти *v. n.* menschenähnlich werden, ordentlicher Mensch werden, *Н.* 286. *Кн.* 2) mannbar werden, gross aufwachsen, *Ч.* VII. 575. [*m.* *Левч.*

Вилюга, *f.* *Левч.* Krümme, *f.* Bug,

Вилюк, *m.* Ч. I. 90. ?

Вилля, *f.* *serb.* s. Русалка, *Ф.*

Виляглати, *v. n.* massenhaft auftreten,sich ausbreiten, sich setzen;2) (збіже) sich lagern.

Вилякеки, *pl.* Schall, *m.* — роздають ся vom Wiederhall des Klatschens, des lauten Küssens.

Вилляти, ввилляти, вильнути, *v. n.* *Мс.* 123 ausweichen, Ausflüchte machen, „um den Brei herumgehen"; 2) *Ч.* I. 67 sich tummeln; 3) höhnisch sprechen, *К.* (*Нс.* 84). [(Perla), *B.*

Виличка, *f.* Afterfrühlingsfliege, *f.*

Вимаганє, *n.* Forderung, Anforderung; Erpressung, *f.* [erheischen.

Вимагати, *v. a.* fordern, verlangen,

Вимазати, вимазувати, *v a.* ausstreichen; 2) anstreichen.

Виманити, виманчити, виманити. *v. a.* betrügerisch entlocken, abschwindeln. [zehrt, elend aussehen.

Вимарнїти, *v. n.* abmagern; abge-

Вимацяти.*v.a.* herausfühlen; — кого jmdn auf den Zahn fühlen, *ГШ.*; * entdecken, herausbringen. [citieren.

Вименути, *v. a.* *Н.* V. anführen,

Вимерати, вимерти. *v. n.* aussterben, erlöschen. [frieren.

Вимерати. вимерзнути. *v. n.* aus-

Вимерхати ся, hungrig, durstig, ausgemergelt werden.

Вимести. *v. a.* ausfegen, auskehren.

Вимістити. вимщати. *v. a.* щось на ким. кому. *Кн.* sich an jmdn wegen

etw. rächen, wofür Rache nehmen.

I. Виминáти, вúмняти, *v. a.* auskneten, auspressen. [weichen; meiden.

II. Виминáти, вúминути, *v. a.* aus-

Вúмисл, *m.* Erdichtung, *f.* etw. Ausgedachtes; Einfall, *m.*

Вúмисливий, *a. M.* I. 122 wählerisch, mäklerisch, übertrieben tadelsüchtig; 2) überdelicat.

Вúмислити, вимишляти, *v. a.* aussinnen, erdichten; 2) an jmdm etw. aussetzen, mäkeln, *Me.* 370. [lich.

Вимúсльно, *adv. Пол.* sinnig, künst-

Вúмінка, *f.* Ausrede, Ausflucht, *f.*

Вúмізерніти, *v. n.* s. Вúмарніти.

Вúмізкувати, *v. a.* herausdenken.

Вúміл, *m. Mi.* II. 8 ausgewaschene Stelle.

Вúміляти, *v. a.* schlämmen, *Пар.*

Вúміна, *f.* Austausch, Tausch, *m.*

Вúмінити, виміняти, *v. a.* aus-, umtauschen; 2) wechseln, umwechseln.

Вúмінка, *f. У. В.* Bedingung, *f.*

Вúмір, -іру, *m.* [мѣр-] Ausmass, *n.* Ausmessung, Dimension, *f. Пл.*; 2) Getreide, das man in der Mühle kauft u. dortselbst mahlt; 3) G. als Mahlmetze.

Вúмірене, *n.* Ausmessen, *n.*

Вúмірити, вúміряти, вимірювати, *v. a.* messen, bemessen, ausmessen; 2) *v. n.* genau hinzielen.

Вúміркувати, *v. a.* ermessen; — кого́ jmdn durchschauen, jmdm etw. abmerken.

Вúмірний, *a.* Mass-, Ausmass-.

Вúміт, -ету, *m.* Auswurf, *ГІІІ.* — мóрский Seewurf, *m. Term.*

Вимітáти, s. Вúмести.

Вимітáч, *m.* Feger, *m.*

Вúмітити, вимітувати, *v. a.* wegschaffen, eliminieren.

Вúмітка, *f.* ein Gespenst, das sich nach dem Aberglauben von Dorf zu Dorf hintragen lässt, *(B.).* [tionsmethode.

Вúмітний, *a.* — спóсіб Elimina-

Вимічáти, *v. a. M.* auszeichnen, ausnehmen. [етити.

Виміцáти, вимістúти, s. Вúме-

Вúмкнути, вúмикáти, *v. a.* herausziehen, -reissen; — ся entschlüpfen.

Вимóва, *f.* Aussprache; 2) Beredsamkeit; 3) Bedingung, *f.* [*Term.*

Вимонúтель, *m.* Ausgedinger, *m.*

Вúмовити, вимовляти, *v. a.* aussprechen; 2) комýсь щось jmdm etw. vorhalten; 3) собі що sich etw. ausbedingen; 4) — ся s. entschuldigen; *b)* — ся з чим unwillkürlich ein unstatthaftes Wort fallen lassen.

Вимóвний, *a.* beredsam, beredt, *Wa.* 16; 2) mit Vorwürfen verbunden, *Ч. V.* 1020.

Вимóвнина, *f.* Ausgedinge, *n. Term.*

Вимóга, *f.* Erfordernis, Postulat, *n. T.* Anforderung, *f.*

Вúмогчи, *v. a.* щось від кóго abnöthigen, erzwingen, *Пар.*

Вúмóканий, *a.* ausgewässert; bleich.

Вúмокнути, *v. n.* durchweicht, durchnässt werden.

Вúмолити, *v. a.* erbeten, erflehen.

Вúмолодніти, *v. n. Не.* zum Jüngling werden.

Вúмолот, *m.* Ausdrusch, *m.*

Вúмолотити, *v. a.* ausdreschen.

Вúморгати, *v. a.* dh das Winken, Blinzeln mit den Augen etw. sich verschaffen, jmdn sich erobern.

Вúмордувати, *v. a.* alles ermorden, dh Morden ausrotten.

Вúморити, *v. a.* lange hungern, aushungern lassen.

Вúмостити, вимóщувати, *v. a.* auslegen, auspolstern, *Ш.* II. 198.

Вúмотати, вимóтувати, *v. a.* ausabwinden, abhaspeln; * entwenden.

Вúмудрішки, *pl. Нав. Пр.* III. 311 Schnörkel, *pl.* Zierat, *m.*

Вимýдрувати ся, mit List sich herausmachen; вúмудруваний, *pte. K.* erkünstelt, gekünstelt, gesucht.

Вúмула, *m.* Bachfahrt, *f. ГІІІ.* [spülen.

Вúмулити, вимýлювати, *v. a.* aus-

Вúмус, *m.* вúмушене, *n.* Abnöthigung, Abmüssigung, *f. Пар.*

Вúмусити, *v. a.* щось від кóго s. Вúпудити, *Пар.*

Вúмучити, *v. a.* quälen; щось від кóго mit Pein von jmdm etw. abnöthigen.

Вúмя, -мени, *n.* Euter *n.*

Вúмяти, s. Виминáти I., вúмняти; вúмята (вінця́) mit verdorbenem Euter.

Винá, *f.* Schuld, Verschuldung, *f.*; 2) вúни, *pl.* Strafgeld; винý брати з кóго exequiren; — валúти на кого́ die Schuld auf jmdn wälzen.

Винагорода, (-надгор-), *f.* Entlohnung, Remuneration, *f.* Preis, *m.* Prämie, *f.* *Гол* ; Vergeltung *f.* *С.* I. 192 Entschädigung, *f.*

Винагородити, (-рóджувати), *v. a.* belohnen, vergelten, entschädigen.

Винаєм, -найму, *m.* *Гол. гр.* 215 Vermiethung, *f.*

Винаємник, *m.* Vermiether; Pächter, *m.*

Винайденє, *n.* *Пар.* Aufsuchen, Auffinden, *n.*; 2) Erfindung, *f.* *ОБ.*

Винаймати, (-мити), *v. a.* vermiethen; miethen, in Pacht nehmen.

Винайменє, *n.* s. Винаєм.

Винайти, винаходити, *v. a.* erfinden; aufsuchen.

Винáр, *m.* Weingärtner, Winzer, *m.*

Винáрня, *f.* *К.* Weingarten, Weinberg, *m.*

Винародовленє, *n.* Entnationalisirung, *f.*

Винародовити, (-вляти), *v. a.* entnationalisieren; — ся in e. anderen Nation aufgehen. [*Фр.*

Винатýжити ся, sich anstrengen,

Винахід, -ходу, *m.* *Св. На.* винаходка, *f.* *Фр.* Erfindung, *f.*

Винахóдець, -дця, (-хóдник, -хóдчик), винашéлець, -лця, *m.* Erfinder, *m.* *Пар.* *Пол.* *ОБ.*

Винен, винен, винний, *a.* schuldig.

Винджюк, *m.* Magen, *m.*

Винéць, -нця, *m.* Weinbergslauch, *m.* (Allium vineale).

Винюкати, *v. a.* ausschnüffeln.

Винити, *v. a.* beschuldigen, anklagen; — ся в чимóсь, *Кн.* seine Schuld gestehen.

Винця, *f.* *Ч.* I. 110?

Винищенє, *n.* Vernichtung, Vertilgung, Auszehrung (тїла), *f.*

Винищити, винищувати, *v. a.* vernichten, vertilgen, auszehren.

Винівка, *f.* Weinfass, *n.*

Винїжéночка, *f.* *М* III. 61 verzärteltes, verzogenes Mägdelein.

Винїжити, *v. a.* verzärteln, verziehen, verweichlichen.

Винісний, *a.* kostspielig.

Винний, *a.* Wein-, *Ч.* IV. 178 weinig, angenehm säuerlich, weinhaft.

I. Винник, *m.* Branntweinbrenner, Arbeiter in der Branntweinbrennerei, *Кч.* 187; 2) Säufer, *m.* *Гол.* III. 393.

II. Винник, *m.* Schuldner, *m.*

Винницкий *a.* Branntwein, *Кч.* 258.

Винниця, *f.* Weinkeller, *m.*; 2) Branntweinbrennerei, *f.*; 3) s. Парічка; 4) Apfelbaum mit weiniger Frucht.

Винничкй, *pl.* Weinlinge, weinige Aepfel.

I. Винно, *neutr. a.* von Винен schuldig.

II. Винно s. Видно. *Ог.* 87.

Винóвий, *a.* s. Винний.

Винногорóдець, -дця, *m. dim.* s. Виногрáд 3).

Винножóвтий, *a.* weingelb. [fel.

Виннюха, *f. pl.* Art weinsauerer Aep-

Винó, *n.* Wein, *m.* [*ОП.*

Виновáр, *m.* Branntweinbrenner, *m.*

Виновáт, виновáтий, *a.* schuldig, schuld (— тóму daran —).

Виновáтець, -тця (виновáлець), *m.* *К.* der Schuldige, Beschuldigte; 2) Schuldner, Schuldenmacher, *Ос.* (61) X. 38; 3) Verbrecher, *m.*

Виновáтниця, *f.* die Schuldige, *Левч.*

Виновáцтво, *n.* *К.* Schuld; Anklage, *f.*

Винóвен, *a.* *Гол.* I. 357 s. Винен, [винóвиций.

Винóвий, *a.* Wein-, *Ме.* 354; 2) s. Виногрáдний, *Ч.* IV. 71; weintragend, *В.*

Винóвний, *a.* schuldig, *Зг.* (тóму — daran —).

Винóвник, *m.* der Schuldige, *Нав.*

Винóвниця, *f.* die Schuldige, *Вах.*

Винóвність, -ости, *f.* Schuld, *f.*

Виногóрка, *s. a. f.* *N.* e. Berges.

Виногрáд, *m.* Weinrebe, *f.* (Vitis vinifera); 2) Weintraube, *f.*; 3) Weingarten, Weinberg, *m.*; 4) gekochtes Obst, *Ч.* IV. 12.

Виноградáр, *m.* Weingärtner, *m.* *К.*

Виногрáдина, *f.* Weinstock, *m.* *К.*

Виногрáдний, виногрáдовий, *a.* des Weingartens, Weinberg-, der Weintraube; 2) reich an Weinstöcken, rebenreich, *Ру.* [ten, Weinberg, *m.*

Виногрáдник, *m.* *К.* *Не.* Weingar-

Виноградньовáті, *pl.* Rebenartige, (Ampelideae). [погрáд.

Виногрáдячко, *n.* *dim.* s. Ви-

Винодїл, *m.* Weinbauer, Winzer, *m.*

Винозóр, —сóкіл, *Др. с.* 170.? [*Под.*

Винокіл, -кóлу, *m.* s. Виногрáд 3).

Винокýр, *m.* *Др. с.* 167 Branntweinbrenner, *m.* [дець. виногрáд 3).

Винóнька, *f.* *dim.* s. Виногоро-

Винородний, *a.* weintragend, *B.*
Винорити ся, *Зг.* hervorquellen, ausströmen.
Виноc, *m.* Leichenfeier, *f.*; 2) s. Прихід, *Под.*
Виносити, винести, *v. a.* aus-, heraus- hinaustragen; * ertragen, erdulden; 2) * erheben, sehr rühmen, preisen; 3) *v. n.* betragen: кілько буде виносити? wie viel wird es betragen, zu stehen kommen? 4) — ся з відки sich davon machen, sich aus dem Staube machen; *b)* sich überheben, hochmüthig, stolz sein; *c)* з чим s. Вирпати ся (з пустим словом).
Виносливо, *adv. M.* erträglich, leidlich.
Виносок, -ска, *m.* der in zarter Kindheit ins Kosakenlager Січ gebrachte u. darin erzogene Kosak.
Винотока, *f. K.* Kelter, *f.*
Винохід, *m. Oc.* (61) X. 27 Passgänger, Zelter, *m.* кінь — s. Пиохідець *K.* II. 50.
Виночерпій, *m.* Schenk, Weinschenk, *m.*
Виночувати ся, d. Nacht zubringen.
Виношувати, s. Виносити.
Виину, *adv.* † *K.* stets, immer.
Винуватель, *m. K.* Kläger, Ankläger, *m.*
Винуватити, *v. a.* anklagen, schuldig erklären, *K.*
Винудити, *v. a.* abnöthigen, erzwingen; винуджений, *ptc.* erzwungen, gezwungen, affectirt, *Пар.*
Винштак, *m.* Schuster, *m.* (?)
Виняте, *n. B.* s. Виїмок.
Виняти, виймати, виймати, *v. a.* aus- herausnehmen, hervorlangen, herausziehen; 2) виняти город, *Oc.* (61) II. 7 mit Sturm einnehmen, erstürmen; 3) — ся, *K.* II. 31 sich losmachen, sich absondern, e. Ausnahme machen; *b)* ausfallen, vorfallen, sich ereignen; erscheinen, sich zeigen, (mit d. *Nom. des Praedic.*), *Кн.*
Винятковий, *a. T.* Ausnahms-.
Виняток, -тку, *m.* s. Виїмок.
Виоіськати, *v. n.* s. Ськати.
Виображати, виобразити, *v. a.* собі щось sich etw. vorstellen, sich wovon einen Begriff bilden.
Виображеня, *n.* Vorstellung, Darstellung, *f. Ил. Гак.*
Виобразниця, *Ил.* виобразня, *K. f.* Vorstellungsvermögen, Wahrnehmungsvermögen, *n.* Phantasie, *f.*; — твірча Einbildungskraft, *f.*
Виосібнене, *n. Фр.* das Sichabsondern, *f.*
Виострити, *v. a.* scharf machen, schleifen.
Випад, *m.* Los, *n. K. Пр.* II. 341.
Випадати, I. випасти, *v. n.* ausfallen; — з памяти entwischen, dem Gedächtnisse entfallen; 2) vorfallen; 3) випадає мені steht an, ziemt, schickt sich für mich, ich soll; — на мене fällt auf mich zu, entfällt s. Припадати. *Не.*
Випадковий, *a.* zufällig, jeweilig, *Не.*
Випадок, -дку, *m.* Fall, Zufall, Vorfall, *m.* Ereignis, *n. M.* II. 166; 2) Resultat, *n.* випадком, *adv. Не.* zufälliger Weise, — випасти, *Кн. Пр.* XI. (2) 101.
Випаздерити, *v. a.* tüchtig prügeln, durchhecheln, *(B).*
Випалити, випалювати, *v. a.* ausbrennen; знак einbrennen; цеглу, горшки brennen, ausbrennen; 2) зо стрільбой abfeuern, abschiessen, losschiessen.
Випар, *m.* Dunst, Dampf, *m.* Ausdünstung, *f. Зг.*; 2) Sublimat, *n. Пол.*
Випараїти, *v. a.* zudringlich etw. verlangen.
Випарити, *v. a.* ausbrühen, ausbähen; 2) * durch-, ausprügeln, *III.* II. 53.
Випароване, *n.* Ausdünstung, *f.*
Випарувати, *v. n.* ausdünsten, verdampfen.
Випасати, II. випасти, *v. a.* weiden, hüten; 2) fettmästen, ausmästen.
Випачесувати, *v. a.* aushecheln.
Випеленити, випеленувати, *v. a. Ha.* aus den Windeln heben, auferziehen; — ся sich auswickeln, hervorgehen, *Зг.*
Виперати, виперти, *v. a.* herausdrängen; 2) — ся когось, чогось jmdn verleugnen, einer Sache entsagen.
Випередити, випереджувати, *v. a.* когось jmdm zuvorkommen, jmdn (weit) hinter sich lassen; *v. n.* voraneilen, Vorsprung gewinnen.
Випередки, бігати на — um die Wette laufen.
Випестити, *v. a.* mit Zärtlichkeit grossziehen, zärtlich auferziehen.
Випивка, *f. Не.* Zechgelage, *n.*
Випинати, випняти, *v. a.* herausrecken, -spannen; 2) — ся sich ausspan-

nen; sich aufblähen, stolz werden.

Вйпис, *m.* Auszug aus e. Schrift, *m.* 2) Verzeichnis, *n.*

Вйписати, випйсувати, *v. a.* auf-, ausschreiben, ausziehen, Auszüge machen; 2) — ся viel u. pikant schreiben; *b)* sich ausschreiben (ausstreichen, ausschliessen) lassen (aus einem Verzeichnisse, *Ш.* I. 392.

Вйписка, *f.* (ausgeschriebene) angeführte Stelle, Citat, *n. К.*

Випйсчик, *К.* s. Випйщик.

Вйпит, *m.* das Ausfragen, Erkundigung, *f. Пс.*

Вйпитати, випйтувати, *v. a.* ausfragen; — ся Nachfrage anstellen, sich erkundigen.

Вйпити, випивáти, *v. a.* austrinken, ausleeren; 2) auslesen (weiche Getreidesaat von Spatzen).

Випйщик, *m. К.* der aus dem Kosakenregister Ausgeschriebene, Gestrichene, Ausgetretene.

Випікáти, *v. a.* ausbrennen.

Вйпір, -ору *m.* Lohkuchen, Lohkäse, *m.*

Вйпірний, *a.* Loh-, Gerb-.

Випірйти ся, вйпірити ся s. Пірити ся.

Вйплавити, випливлйти, *v. a.* ausschmelzen.

Вйплавка, *f.* Schmelzen, *n.*

Вйплакати, *v. a.* durchs Weinen erbitten, erlangen; 2) óчи sich die Augen ausweinen, sich müde weinen; — ся sich ausweinen, sich satt weinen.

Вйплат, *m.* на вйплат, gegen Ratenzahlung.

Випла́та, *f.* Bezahlung, Auszahlung, Gebühr, *f.* Lösegeld, *n. Кн.*

Вйплатити, випла́чувати, *v. a.* auszahlen.

Випла́тний, *a.* auszahlbar, Auszahlungs-.

Випла́тник, *m.* Auszahler, *m. Пар.*

Вйплекати, *v. a.* gross-, aufziehen.

Вйплести, *v. a.* ausflechten.

Вйплив, *m.* Ausfluss, *m.*

Випливáти, вйплисти *v. n.* heraus-hervorschwimmen, auftauchen; 2) ausfliessen, auslaufen; 3) entspringen, hervorgehen.

Випліта́ти, s. Вйплести.

Вйплітка, *f. pl.* enge Streifen, Bänder an den Enden der Haarflechten.

Вйплодити, випльджувати, *v. a.* aushecken, ausbrüten.

Вйплодок, -дку, *m.* Ausgeburt, *f.* Ausbund, *m. Зак.*

Вйплювáти, вйплюти, *v. a.* ausherausspucken, -speien.

Випля́шувати, *v. n.* tanzen.

Вйпнути, вйпняти, s. Випинáти, вйпнутий, *ptc. Не.* convex.

Виповідáти, вйповісти, *v. a.* aussagen, Alles hersagen; 2) kündigen, aufkündigen: помéшкане.

Вйповідженє, *n.* Aussage; 2) Kündigung, *f.*

Вйповітрити, *v. a. Левч.* durch Pestluft vertilgen.

Вйповнити, виповнйти, випóвнювати, *v. a.* ausfüllen, erfüllen; — ся sich ausfüllen, voll, glatt werden.

Вйпогодити ся, heiter werden, sich aufheitern.

Випозичáльня, *f.* книжóк Leihbibliothek, *f.*

Випозичáти, (-жич-), випозйчити, *v. a.* ausleihen; комýсь, у когóсь.

Вйпользувати, *v. a. Под.* s. Вйлїчити, heilen.

Виполїкувати, вйполокати, (-лоск-), *v. a.* auswaschen, -spülen.

Вйполонити, *v. a.* ausrotten, vertilgen, *М+Б.* 41; 2) gefangen nehmen, *К.*

Вйполоти, випóлювати, *v. a.* ausjäten.

Вйполоч, (-чина), *f.* ausgespülte Stelle, Lache, *f.*

Вйполювати, *v. a.* erjagen.

Вйпопередити, *v. a.* когó überholen, jmdm zuvorkommen.

Вйпорожнити, *v. a.* ausleeren, leer machen.

Вйпорок, -рка, *m.* s. Вйпорток 2).

Вйпороти, *v. a* auftrennen; dh Auftrennen, Aufschlitzen herausnehmen.

Вйпорохнїти, *v. n.* hohl werden.

Вйпорпати, *v. a.* ausscharren.

Вйпорсити, *v. n.* herausfallen.

Вйпорток, -тка *m.* missrathenes Wesen, gemeiner Taugenichts; 2) Frügeburt, *f.*

Вйпорхати, *v. a. Мс.* 464 herausstäuben, -stöbern.

Вйпостити, *v. a.* ausfasten.

Вйпочати, (-чйти, -чивáти), *v. n.* ausruhen, rasten.

Вйпочелюстковати, *v. a. Пар.* s. Вйлицювати.

Випрáва, *f.* Zurichtung, Verbesserung, Bearbeitung, *f.*; 2) — скіри Ledergare, Gerber-, Kürschnergare, *f.* das Ausgerben; 3) — стїнй der Anwurf des Mörtels an die rohe Wand; 4) — дочкй Ausstattung einer Tochter (noch ausser

der Aussteuer), *f.*; 5) Expedition, Absendung, *f.*; 6) Feldzug, *m.* Campagne, *f.*

Вйправка, *f.* *М.* II. 15 Uebung, *f.* (im Militär), das Exercieren; Abrichtung, *f.*; 2) s. Випрáна 1) u. 2).

Випрaвлятн, вйправити, *v. a.* zurecht machen, auswirken, *Р.* I. 37; zurichten, zubereiten; (скíру) gerben; (стїну́) mit Mörtel anwerfen; (кого́ в дорóгу) mit allem Nöthigen auf den Weg zur Reise versehen, equipiren; abschicken, abordnen, abfertigen; (зóйтки) Streiche spielen, Unfug treiben; aufführen, anstellen, ausrichten; — ся sich rechtfertigen, sich entschuldigen, *М+Б.* 202.

Вйправотити, вйправувати, *v. a.* durch Process erlangen. [rectur-.

Вйправщицкий, *a.* *Н.* II. Cor-

Вйпрати, *v. a.* aus-, reinwaschen.

Вйприжки, *f.* Sporenschleudern, *pl.* (Elateres), *В.*

Вйприсковане, *n.* das Ausspritzen.

Вйприщити, *v. n.* sich aussetzen, ausschlagen (v. Geschwür) *С.* I. 146.

Випрівáти, вйпріти, *v. n.* durch Erhitzung wund werden.

Вйпробувати, *v. a.* erproben, prüfen, als bewährt finden.

Вйпровадити, випровáджувати, випроводи́ти (-наджáти), *v. a.* herausführen, -bringen; кого́ з блу́ду jmdn auf den rechten Weg führen; в дорóзї geleiten, begleiten; щось з чогóсь herleiten, ableiten; 2) — ся ausziehen, in e. andere Wohnung ziehen.

Вйпродати, випрóдувати *v.a.* gänzlich ausverkaufen; — ся alle seine Habe ausverkaufen.

Вйпросити, випрóшувати, *v. a.* aus- er- losbitten; кого́ за двéрі zur Thüre hinausbitten-, weisen; — ся sich freibitten, s. losbitten, s. befreien.

Вйпростати, вйпростувати, вйпростити, (*К.Н* 288) *v. a.* gerade, aufrecht machen, stellen; дорóгу *К.* den Weg bahnen, ebnen; 2) — ся gerade aufrecht stehen, sich stellen, sich aufrichten u. sich losmachen, *М.*; вйпростовано *adv.* *Пол.* wagerecht.

Вйпростник, s. Вйпручник.

Вйпрохати, s. Вйпросити.

Вйпрощений, *a.* s. Випóвний.

Випру́га *f.* Kiel, *n.* *В.*

Випругова́тий, *a.* kielartig, gekielt.

Випру́жниця, *f.* Kielschnecke, *f.* (Cavinaria) *В.*

Вйпрудити, випру́джувати, *v. a.* austreiben, verjagen, *С.* I. 56. [bar.

Випручáльний, *a.* spannbar, streck-

Випручáти, *v. a.* ausrecken, ausstrecken, -spreizen; *Ш.* I. 142; auswinden, *С.* випру́чувати ся, sich —.

Вйпручник, *m.* Streckmuskel, *f.* Strecker, *m.* [spannen, ausschirren.

Випрягáти, вйпрягти, *v. a.* aus-

Випряжний, *a.* *АД.* I. 144. кóнї ausgespannt u. frei weidend. (?).

Вйпрямити, випрямляти, *v.a.* und *v. n.* s. Вйпростати. [spinnen.

Вйпрясти, випрядáти, *v. a.* aus-

Вйпрятати, *v. a.* aus-, wegräumen.

Вйпукати, *v. a.* кого́, jmdn austrommeln.

Випу́каний, *a.* *Пол.* gewölbt, convexerhaben; випу́кло-вогну́тий convexconcav.

Випукля́стий, *a.* [*Сьв.* (81.) 123]. plastisch, sich abhebend.

Вйпулити, s. Вйпучити 1).

Вйпурснути, *v. n.* *Ос.* (61) III. 24. herausspringen.

Вйпурхнути, *v. n.* weg- herausausflattern, *М.* II. 20.

Вйпуск, *m.* Lieferung, *f.* Heft, *n.*; 2) † Abtragsquote des зáкупень.

Випускáти, вйпустити, *v. a.* auslassen, heraus- hinauslassen, los- freilassen; 2) *v. n.* von der Pflanze: ausschlagen, hervorsprossen, treiben; 3) — ся з ким, з чим (в дорóгу) sich auf den Weg machen, eine Reise zu unternehmen wagen. [zum Auslassen, *f.*

Вйпуст, *m.* Weidetrift. *f.* 2) Oeffnung

Вйпустка, *f.* Vorstoss, *m.* (am Rocke).

Випучáти, вйпучити, випу́чувати, *v. a.* nach vorne richten, herausbeugen, vorstrecken; 2) aufreissen, herausziehen, entkernen (я́годи); 3) — óчи *Р.* I. 128. die Augen weit aufreissen, grosse Augen machen на кого́, jmdn starr ansehen; — óчький glotzen *Ш.* II. 28.

Вйпучистий, *a* *Вах.* erhaben, aufgebauscht, convex.

Вйпучний, *a.* *Ков.* ausgebuchtet.

Вйпушок, -шка, *m.* Weichkäfer, *m.* (Malachius), *В.*

Вйхати, *v.a.* ausstossen; 2) ausstopfen

Вийняти, *v.a.* ausrecken, -strecken, -spannen.
Вир, *m.* Strudel, *m.*
Вираженє, *n. B.* Redensart, Redewendung, Ausdrucksweise, *f.* [*Ч.*IV.219.
Вираз, *m.* Ausdruck, *m.* 2) Wort *n.*
Виразйетий, *a.* ausdrucksvoll, sich merklich abhebend, *BE. Гол.* deutlich *Ил.*
Виразйстість, -ости, *f.* Deutlichkeit, *f. Ил.*
Виразити, виражáти, *v.a.* ausdrücken, aussprechen; — ся sich ausdrücken.
Вирaзка, *f.* Schramme, Wunde, Verletzung, Narbe, *f.H.*33. *Не.* Geschwür, *n.*
Вирáзний, *a.* ausdrücklich, deutlich, bestimmt, klar.
Вирáзність, -ости, *f.* genauer Ausdruck, *K.* Deutlichkeit, Klarheit, *f.*
Вирáзня, *f, B.* Terminologie, *f.*
Виростáти, s. Виростáти.
Виратувати, *v. a.* erretten.
Вирахувати, *v. a.* ausrechnen.
Вирва, в три вирви *Ко.* 10. s. Вірва 1) (*H.* 93). 2) *N.* e. Flusses bei Добромиль.
Вирвати, виривáти, *v. a.* heraus- aus- hervorreissen, entreissen; щось з віднись erraffen, erwischen; — ся sich losreissen, losmachen; herausfahren, hervorplatzen, loskommen.
Вирей, *m.* warmes, glückliches, keinen Winter kennendes Land, Südland; südliche paradiesische Gegend.
Виреву́ó, s. Вириз.
Вирескати ся, aufkommen, auftauchen, sich losmachen, losgehen.
Виреченє, *n.* Ausspruch, *m.*
Виречи, *v. a.* aussprechen, heraussagen; — ся когóсь, чогóсь jmdn verleugnen, sich von jmdm lossagen, einer Sache entsagen.
Вирин, s. Вúбух, *Пар.*
Виригати, *v.a.* auswerfen, -kotzen.
Вириз, виризýó, *m. C.* II.25. Wirisob, *m.* (Leuciscus Friesii, Gardonus).
Вирин, *f.* Wasserschlauch, *m.* (Utricularia vulgaris).
Виринáти, вúринути, *v. n.* auf- hervortauchen, -kommen, plötzlich zum Vorschein kommen.
Виринка, *f. Гол.* III. 262. *pl.* вúринки. *H* 158.? [(Callitriche).
Виринниця, *f.* Wasserstern, *m.*
Виринювáті, *pl.* Schlauchkrautartige (Utriculariae).
Вúриначи, *v. a.* хáту, теплó durch häufiges Oeffnen der Thüre die Wärme entfliehen lassen.
Вúриекати, *v.a.* auffinden. [prügeln.
Вúриєькати, вúрицити, *v.a.* durch-
Вúрити, *v. a.* ausgraben, auswühlen; 2) eingraben, * tief einprägen.
Вúрió, -роóу, *m.* das Formen der Brotlaibe; 2) s. Вúроó.
Вúрівнанє, *n.* Ausgleichung, *f.*
Вúрівнати, вирівнувати, *v. a.* gerade machen, g. stellen, ausgleichen; glatt, eben machen; 2) *v. n.* комý jmdm gleich kommen.
Вúрід, -роду, *m. H.* 180. ein Ausgearteter, der aus der Art schlägt; Unart, Abart, Afterbrut, *f.*; 2) Ausartung, *f.*
Вúрідний, *a. Зар.* entartet, missrathen.
Вúріжненє, *n.* das Sichunterscheiden, *Фр.* [von Anderen unterscheiden.
Вúріжнити, виріжнювати. *v.a. Фр.*
Виріжóк, -жкá, *m. Ме.* 294.?
Вúрізати, (-ізувати) *v. a.* heraus- ausschneiden; schnitzen; 2) niedermachen, -metzeln; 3) — ся (зýби) durchbrechen.
Вúрізка, *f.* Ausschnitt, *m.* 2) flacherhabene Bildhauerarbeit, Schnitzwerk in Basrelief, *n. C.* II. 110.
Вúрізний, *a. C.* II. 155. gesehnitzt.
Вúрізок, зка, *m.* Ausschnitt, *m.*
Вúрік, -року, *m. Ос.* (61) IX. 42. Ausspruch, *m.* [machen, *Ф.*2) s. Вúречи (ся).
Виріка́ти, *v. a.* комýсь Vorwürfe
Вúріскати, *v. a.* s. Броїти, (зброїти щось). [II. 15.
Вúріст, -осту, *m.* Wuchs, *m. M.*
Вúрла, *pl.* s. Бáньки 5).
Виралáтий, *a*, —іóчи *K.* (*Мет.* V. 31) s. Валивóкий.
Вúрник, *m.* wirbelnder Scheibenkopf, *m.* (Euplotes rotatorius), *B.*
Вúрнути, *v. n.* s. Виринáти.
Вúроó, *m.* вúробка, *f. Ноб.* Ausführung, Ausarbeitung, Erzeugung, Production, Hervorbringung *f. Cm.*; 2) Erzeugnis, Product, *n.*
Вúробити, виробляти, *v. a.* ausverarbeiten, verfertigen, erzeugen; 2) що ти не виробляєш? was für Streiche machst du doch? was stellst du an? 3) — ся, сила вúробила ся. die Kraft hat sich ausgearbeitet, ausgebildet; *b)*

d. Kraft hat sich erschöpft, verbraucht.
Виробник, *m. T.* Handwerker, Verfertiger, *m.*
Виробня, Fabrik, *f. Пар. Піс.*
Виробщик, *m.* Fabrikant, *Піс.*; 2) Papierglätter, *m.* [bund, *m.* Gezücht, *n.*
Вирода, *f. ЛД.* Ausgeburt, *f.* Aus-
Виродити ся, ausarten, entarten, missrathen. [Вирода, вирід.
Виродник, виродок, -дка, *m.* s.
Виродниця, *f.* s. Вирода.
Вирозумілий, *a.* billig denkend, vernünftig, nachsichtsvoll.
Вирозумілість, -ости, *f.* billige, verständige Einsicht, Rücksicht, *f.*
Вирозуміти, *v. n.* verstehen, begreifen; вирозумляти sich vorstellen (in Gedanken).
Вироїти ся, ausschwärmen; приказка вироїлась, *C.* I. 8. herausgehen u. sich verbreiten. [dina), *B.*
Виромир, *m.* Räderer, *m.* (Philo-
Вирок, -оку, *m.* richterlicher Ausspruch, *Term.*
Виромбики, *pl.* Wirbelmoosthierchen, *pl.* (Dinobryon), *B.*
Виросити ся, виробшупати ся, früh auf bethautem Grase einhergehen.
Вирост, -сту *m.* reifere Jugendzeit, das Erwachsensein, Mannbarkeit, *f.*
Виростати, виросту, *v. n.* aufwachsen, *Ш.* I. 43; aus- herauswachsen.
Виростковий, *a. Под.* von gegerbter Ochsenhaut.
Виросток, -тка, *(d.* виростóчок, *M.) m. K.* Aufschössling, Schössling; 2) junger Bursche, *K.*; 3) gegerbte Haut vom jungen Ochsen.
Виростки, *pl. N.* e. Berges.
Вирочня, *f.* бóжа — *Кл.* göttlicher Ausspruch; Orakel, *n.*
Вертель, -тля, *m.* Wirtel, *f.* (an d. Spindel) *K. Пр.* II. 339.
Вирубати, вирубувати, *v. a.* ausbauen; 2) *v. n.* *ляхóм *K.* als Pole auftreten.
Виру́га, *f.* Ausstossung, Vertreibung, *f.*
Вирубувати, виругувати *v. a. (pol.)* jmdn aus seinem Besitze vertreiben; entfernen, forträumen.
Виручати, виручити, *v. a.* befreien, loshelfen; Entsatz leisten, loskaufen, erlösen; 2) vertreten, aushelfen; 3) einlösen, erwerben, erringen *Кв.* II 154. einbringen; 4) — ся ким sich durch jmdn vertreten lassen. [Порука.
Виручка, *f.* Erlös, Gewinn, *m.*; 2) s.
Вьирьх, s. Верх, *Ог.* 49. *(B).*
Виряди́ти, виряджати, *v. a.* abordnen, abschicken, abfertigen; когó в дорóгу mit allem Nöthigen auf den Weg, zur Reise versehen, ausrüsten, equipiren.
Вирячити, *v. a.* óчи die Augen weit aufreissen.
Вирячковатий, *a.* mit weit aufgerissenen, glotzenden Augen.
Висаджати, висадити, *v. a.* aussetzen, ans Land setzen; 2) когó verdrängen; 3) щось в вóздух sprengen; 4) щось чим womit besetzen; дорóгу bepflanzen; 5) — ся на щось sich hinaufmachen, sich worauf setzen; 6) з чим sich hervorthun. [auf's Land, *n.* Landung, *f.*
Висадка, *f. C.* II. 166. Aussetzen
Висадник, *m.* Rhodites, *B.*
Висадок -дка, *m. gew. pl.* висадки Setzpflanze, Samenpflanze *f.* s. Саджениця.
Висанкувати ся, krumm wie eine Schlittenkufe (сáнка) werden; 2) satt in Schlitten fahren.
Висватане, *n.* Werbung, *f.* s. *d. f.*
Висватати, *v. a.* werben, (um eine Person für einen Anderen), den Freiwerber machen; 2) s. Оженити: я тебé висватаю за царску дочку *P.* I. 32. [*Iсуч.*
Висвéрдлювати, *v. a.* ausbohren,
Висвистати, *v. a.* ausfeifen.
Висвищáк, *m.* Bein. des бáтір.
Висьвідчати, висьвідчити, *v. a.* s. Сьвідчити; 2) erklären, *(B)*; 3) — ся einen entlastenden Beweis führen.
Висьвітити, *v. a.* klar machen, beleuchten, *Цс.* aufhellen.
Висьвічувати, *v. v.* viel leuchten lassen; — ся erglänzen.
Висвобода, *f.* Befreiung, Emancipation, *f.* [lassung, *f.*
Висвободжене, *n.* Befreiung, Frei-
Висвободити, висвободжати, *v. a.* befreien; aus- ab- erlösen, losmachen, frei machen, emancipieren.
Висьвятити, висьвящати, *v. a.* die Priesterweihe geben, ausweihen.
Висьвячене, *n.* Priesterweihe, *f.*
Виселéнець, -нця, висéлок, -лка, *m.* Auswanderer, *m.* [auswandern lassen.
Виселити, -лити, *v. a.* übersiedeln,

Вйсеп -сну, *m. Ст.* s. Вйсна, острóв.
Вйсидїти, висйджувати. *v.n.* sitzen, aussitzen; нїчого ту не вйсиджу hier werde ich durchs Sitzen (Warten) nichts ausrichten; eine Zeit lang sitzen (варéнтї); 2) *v.a.* Junge ausbrüten (v. Vögeln).
Висикáка, *m. Ко.* 120. Raufbold, *m.*
Вйсикати, *v. a.* ausspritzen.
Висилáти, вйслати, *v. a.* ausschikken, aussenden, senden.
Вйсиленє, *n.* völlige Erschöpfung.
Вйсилити ся, alle Kräfte aufbieten, anstrengen, matt werden, sich entkräften.
Вйсилка, *f.* Sendung, *f.*
Вйсилок, -лку, *m.* Anstrengung, *f.* Aufwand, *m.* Erschöpfung der Kräfte, *Фр.*
Висилáти, вйсилити, *v. a.* ausfädeln; 2) ausschöpfen (вйпір з прйкадка).
Вйсиновити, *v. a.* aus der Familie ausschliessen, enterben.
Вйсип, *m. Пар.* s. Нáсип.
Вйсипати, *v. a.* ausschütten; — ся ausgeschüttet werden; *b)* (зóжо) Aehren bekommen; *c)* (вус) durchbrechen; *d)* ausschlagen.
Вйсипка, *f.* Hautausschlag, *m.*; 2) Wasserrispengras, *n.* (Poa aquatica).
Висипáти ся, s. Вйсипати ся.
Висеáти s. Вйссати. [*m. ВЕ.*
Висеáч, *m.* Aussauger, Exploiteur,
I. Вйсити ся, sich erheben, *M.* III. 64.
II. Вйсити ся, вйсипути, *v. n. Ш.* II. 247 jmdm nicht von der Seite (vom Halse) gehen, sich an jmdn hängen.
Висихáти, s. Вйсхнути.
Вйсїв, *m.* Aussaat, *f.* [2) aussieben.
Висївáти, вйсїяти, *v. a.* aussäen;
Висївка, *f. N.* e. Berges.
Вйсївки, *pl.* das Ausgesiebte vom Korn, vom Mehl, Kaff, *n.*
Висїдáти, s. Вйсїсти.
Вйсїдка *f.* das Ausbrüten, *Пол.*
Висїдуванє, *n.* Brütezeit, *f. B.*
Висїканка, *f. Н.* 246 das Auspeitschen. [zen.
Вйсїкати (-сяк-) ся sich ausschneu-
Висїльниця, *f. У.* s. Шйбеница.
Вйсїнь, *f.* Höhe, *f. (B.)*
Вйсїсти, *v. n.* з вóза absteigen, aussteigen; 2) s. Вйсидїти 2). [gen.
Вйсїти, hängen, von etw. herabhän-
Вйсїчи, *v. a.* aushauen; auspeitschen, stäupen.

Вйсказ, *m. Це.* Aeusserung, Behauptung, *f.* Ausdruck, *m. Пар.*
Вйсказанє, *n. Пол.* s. Вйсказ.
Вйсказати, вискáзувати, *v. a.* ausdrücken, -sagen, -sprechen.
Вискáкувати, *v. a.* munter springen, hüpfen; 2) ausspringen.
Вйскалити, вискарáти, *v. a.* зýби die Zähne fletschen, — zeigen.
Вйскати, *v. a.* s. Вищáти II.
Вйскен, *m.* (-на, *f.*), Schinderei; Anfechtung, Beunruhigung, *f.* Angriff, *m.*
Вйскепати, *v. a.* herausspalten; ent-, ausreissen, austilgen; entwenden; 2) anfechten; 3) necken; 4) — ся entschlüpfen, entwischen, sich befreien, sich losmachen. [auswinden.
Вйсковзнути, *v. n.* ausgleiten, sich
Вйскок, *m.* Sprung, Versprung, m.; 2) на вйскоки, з вйскоком mit grösster Bereitwilligkeit, mit Lust; 3) * Verirrung, *f.*; 4) — вйнний Weingeist, *m.*
Вйскорити, *v. a.* s. Вйскалити, *Не. Пр.* IX. 607. [Kreischen.
Вискотнй, *f.* gellendes Schreien,
Вйскоцень, -цня, *m.* Klanglein, *m.*
Вйскочити, *v. n.* herauf-, hinaufspringen; 2) herausspringen. [dh Springen.
Вйскочки, на — грáти ся Art Spiel
Вйскребки, *pl.* ausgeschabter Teig, n. A. [kratzen.
Вйскробати, *v. a.* ausschaben, aus-
Вйскубати, *v. a.* auszupfen, herausrupfen.
Вйсла, *f.* Fluss Weichsel, *f. Н. п.* 70: мйсли по за Вйсли а смерть за плечйма.
Вйсланити, виславлйти, *v. a.* preisen, lobpreisen, rühmen; 2) berüchtigt machen. [sen.
Вйсланний, *a. Ф.* berühmt, geprie-
Вйсланéць, -нця, *m* Aussendling, *m.*; Emissär, *m. ГШ.*
Вислáнник, *m.* Sendbote, *m. У.*
Вйслати. s. Висилáти. [ausstammeln.
Вйслебізувати, *v. a. К.* auslallen,
Вйслизнути ся, entschlüpfen, herausgleiten, sich herauswinden.
Вйсли́й, *a.* herabhangend, *Кч.* 214.
Вйслїд, *m.* Resultat einer Forschung, *n. T.*; 2) Folge, *f. Пл.*
Вислїджуванє, *n.* Erforschung, *f.*
Вйслїдити, вислїджувати, *v. a*

untersuchen, erforschen, *Не.* aufspüren.
Вислїдка, *f.* Untersuchung, *f.*
Вислїдливість, -ости, *f.* Forsch-
Вислїдний, *a.* Folge-. [begierde, *f.*
Вислїдник, *m.* Forscher, *m.*
Вислїдоване, *n. Пар.* Untersuchung, Forschung, *f.*
Вислїдовник, *m.* Ausspürer, *m. Пар.*
Вислїдок, -дка, *m.* Resultat, *n.* Ausgang, *m.*; 2) Folgesatz, Folgerungssatz, *m.*
Вислїпити, *v. a. Н.* 289 очи *У.* s. Витріщити.
Вислов, *m. В.* Ausdrucksweise, *f.*
Висловити, висловляти, висловлювати, *v. a.* mit Worten ausdrücken, aussprechen, auslegen, *Ч.* V. 570; — ся sich — —; прётно висловляти einschärfen, aussetzen, vorwerfen.
Висловлїне, *n. Гол.* s. Вислов.
Вислок, *m.* links. Nebenfl. des Сяи (bei Решів). [сла (bei Pilzno).
Вислока, *f.* rechts. Nebenfl. der Ви-
Вислоухий, *a.* s. Клапоухий, *Mi.* II.
Вислоя, *f.* Erosionsthal, *n.(B.).* [398.
Вислуга, *f.* Dienst, *m.*; 2) Dienstzeit, *f.*; 3) Avance beim Dienen, Dienst für e. bestimmte Zeit behufs Erlangung der Freiheit; 4) Pension, *f.*
Вислугувати, вислужити, вислужувати, den Dienst leisten; 2) ausdienen, abdienen; 3) durch Dienste erwerben, erlangen; 4) — ся комусь jmdm Dienste thun, leisten; вислужити ся на щось zu etw. im Dienste bringen.
Вислуженець, -нця, *m. Term.*, вислужений, *a.* der Ausgediente, Emeritirte.
Вислуженина, *f.* вислужне, *n. s. a.* Emeritur, *f. ГШ.* Pensionsgehalt, *m. Term.*
Вислухати, вислухувати, *v. a.* aushören; 2) erhören; 3) aushorchen, vernehmen. [hört, erhört.
Вислухляний, *a. АД.* I. 199 der
Вислянний, *a.* Weichsel-(Fl.).
Висмажити, висмажувати, *v. a.* ausschmorren, ausprägeln.
Висмаркати, *v. a* nic ausschneuzen.
Висмарувати, *v. a.* ausschmieren; einreiben. [lachen, verspotten.
Висьмівати, висьміяти, *v. a.* aus-
Висмоктати, висмоктувати, *v. a.* aussaugen.
Висмотрити, *v. a.* ausspähen; 2) — гроший auftreiben, verschaffen, herausbringen, aufbringen.
Висник, *m.* Galgendieb, *m.*
Виснобуване, *n.* das Ausspinnen, Abwickelung, *f. ОБ.*
Виснувати, виснути, *v. a.* aus-, herausspinnen, herauswickeln, -fädeln, herleiten; — ся sich entwickeln, s. entspinnen. [Schläfe, *f.*
I. Висок, -ска, *m. gew. pl.* виски
II. Висок, *a. Ч.* V. 101 s. Високий.
Високий, *a.* hoch, hochgewachsen; 2) erhaben, hehr. [benheit, *f.*
Високість, -ости, *f.* Höhe; Erha-
Високовельможний, *a.* grossmächtig, *ІГ.* [fel, hochgescheitelt, *M.*
Високовéрхий, *a.* mit hohem Wip-
Високовосипаний, *a.* † hochgebildet. [fart, *f.* Hochmuth, *m.*
Високогайність, -ости, *f.* Hof-
Високодостойний, *a.* hochgeehrt, hochzuverehrend, hochwürdig, *Пол.*
Високодум, *m. Ст.* eitler Tropf.
Високодумний, *a.* hochtrabend, hoffärtig, hochmüthig, *Не.*
Високодумство, *n.* Hochmuth, *m.* hochtrabender, eitler Sinn.
Високоименитий, *a.* hochgeboren, berühmten Namens, *Кч.* 218.
Висококрилий, *a.* schwungvoll, *У.*
Високолетний, *a. Фр. Вах.* hochfliegend, hochtrabend. [müthig klügeln.
Високомудрувати, *v. n. К.* über-
Високоосадний, *a. M.* mit hohen Stockwerken. [hochfliegend.
Високопарний, *a.* hochtrabend,
Високоповажний, (-почтенний), *a.* hochgeachtet, hochgeehrt.
Високопокладений, *a.* — віз *M.* III. 93 hochgeladen. [gestellt.
Високопоставлений, *a.* hoch-
Високопереподобний, *a.* hochehrwürdig. [*Term.*
Високосьвітлий, *a.* hochlöblich,
Високорівня, високоровень, *f. Це.* Hochplateau, *n.* Hochebene, *f.*
Високорогий, *a. M.* II. 134 mit hoch aufgerichteten Hörnern.
Високородний, *a.* hochgeboren.
Високославний, *a.* hochberühmt, glorreich.
Високостанний, *a.* hochgewachsen. [schiessend, schlank, *ВЕ.*
Високострімкий, *a.* hoch auf-

Високочéстний, *a.* hochgeehrt, hochzuverehrend.

Вйсолопити, висолóплювати, *v.a.* язйк herausstrecken, jmdm die Zunge zeigen.

Високьóзний, високьóстий, *a.* [sehr hoch.

Високочéнний, *a.* sehr hoch.

Високчинá, *f.* Hochebene, *f.* *Цс.*; 2) Höhe, *f.* Gipfel, *m.* *ТР.* 77.

Висóчити, *v.a.* *Ч.* III. 158 hoch erheben, h. machen, erhöhen.

Вйсочінь, *f.* Höhe *f*; Höhen, *pl.* *f.*

Вйсочний, *a.* Schläfen-, *Пол.*

Вйсна, *f.* Insel, *f.* s. Острóв.

Вйспати ся, sich ausschlafen.

Вйспилати, *v. a.* ausschöpfen.

Вйспитати, *v. a.* *M.* ausfragen, vernehmen.

Вйспів, *m.* *K.* Gegenstand des Gesanges, *m.* poëtisches Sujet.

Вйспівати, виспівувати, *v. a.* etw. aussingen können; 2) fröhlich singen; singend vortragen.

Вйспіти, *v. n.* s. Наспіти, *Кв.* II 213, 227; 2) reifen, zur Zeitigung gelangen, *Не.*

Вйсповідати, *v.a.* когó jmds Beichte hören; — ся beichten.

Вйсночиваний, *a.* -е пóле das längere Zeit ruhete, brach gelegen ist.

Вйсух, *m.* unehelicher Sohn, Bastard, *m.*

Вйсушка, *f.* uneheliche, natürliche [Tochter.

Вйсушя, -йти, *n.* uneheliches Kind.

Вйсяток, *m.* s. Зáяток, *Пр.* VI. 516; вйсятками (кóшути) *Др. с.* 18 e. Fusstritt geben.

Вйсесати, *v. a.* aussaugen.

Виссóн, *m.* Byssus (seidenartiger Flachs bei d. Alten u. Zeug davon), *m.* *Ш.* II. 233.

Вистáва, вйставка, *f.* Ausstellung, Auslage, *f.*; 2) Benehmen, das Aeussere, *K.*

Виставáти, *v. n.* від когó, з чогóсь *Га.* I. 56 abstehen, abfallen; (*opp.* приставáти до когó).

Вйставити, виставляти, *v. a.* ausstellen; 2) будинок ausführen, errichten, erbauen; 3) комý щóсь vorstellen, darstellen; 4) когó на щось aussetzen; — на дýрня, на кпи jmdn zum Narren machen; 5) на прóдаж feilbieten.

Вистáвний, *a.* Auslage-, -е вікнó *Зг.* Schaufenster, *n.*; *adv.* mit Gepränge, *K.*

Вистáвник, *m.*, —вйкеля Aussteller, Acceptant des Wechsels.

Вйсталити, *v. a.* stählen.

Вистанóва, *f.* *Левч.* s. Вистáва.

Вйстановити ся, austreten, sich loslösen.

Вйстарати ся о щось, чогóсь, [etw. verschaffen.

Вистарчáти, *v. n.* s. Вйстати.

Вйстати, виставáти, *v. n.* auslangen, ausreichen, hinreichen; 2) austreten.

Вистачáти, вистáчувати, *v. a.* veran- herbeischaffen, liefern, *Кв.* II. 339.

Вйстелити, вистéлювати, *v.a.* auspelstern; weichen Bettstatt geben, комýсь.

Вистелйк, *m.* Cteniza caementaria, *B.*

Вистерігáти ся, s. Стерегú ся.

Вистивáти, *v. n.* s. Вистигáти II.

I. Вистигáти, вйстигти, вйстичи, *v. n.* zeitig ankommen, sich einstellen, *Ч.* V. 1046; ausrücken, anlangen, *Зап.* I. 320.

II. Вистигáти, вйстигнути, *v. n.* kühl werden, auskühlen; 2) s. Встигнýти *КС.* III. 612.

Вйстинати, *v.a.* niederhauen, köpfen.

В-йстину, *adv.* *У.* wahrhaft, gewiss.

Вйстїлка, *f.* Auspolsterung, Wattirung, *f.*

Вйстїнкувати, *v. a.* mit Mörtel [auslegen s. Вйправити.

Вистáйний, *a.* *M.* *Ос.* (62) I. 75. ?

Вйстогнати, *v. a.* ausstöhnen.

Вистóюванє, *n.* müssiges u. erniedrigendes Stehen, Aufwarten.

Вистóювати, вйстояти, *v. n.* eine Zeit lang aus-stehen, aufwarten, *Кч.* 100. ausharren; 2) — ся dh. langes Stehen sich abklären, ablagern.

Вйстойка, *f.* *Ст.* s. Настойка, [настóйка, *Левч.*

Вистрáвний, *a.* schnell sich abnutzend, verbrauchend.

Вистрáвно, *adv* kostspielig.

Вйстраданий, *ptc.* мýками і трýдами *Фр.* erkauft durch Qualen u. Mühen; viel ausgelitten.

Вйстрашити, вистрáшувати, *v. a.* [verscheuchen.

Вйстрибом, *adv.* forthüpfend, *Зах.*

Вистрйбувати, *v.n.* springen, hüpfen.

Вйстригнути (вйстрихи-), *v. a.* ausführen, verfertigen; —на дýрня когó jmdn zum Narren machen.

Вйстричи, вйстригти, *v. a.* mit der Scheere herausschneiden, ausscheren.

Вйстрій -ою, *m.* Gala. *f.* Galakleid, *n.* *Пар.*

Вистрійний, *a.* -а, -ий, s. Вйстрій.

Вистріл, *m.* Schuss, *m.*

Вистрілити, *v. a.* herausschiessen, wo hinein schiessen, abfeuern, abschiessen; 2) дах, крокву, лату vorstossen, vorschiessen, hervorragen lassen.

Вистріляти, *v. a.* niederschiessen; 2) verschiessen.

Вистрімкати *v. a.* ausfasern.

Вистрічки, *pl.* s. Морон.

Вистроіти, *v. a.* bauen, auszimmern; — міст e. Brücke schlagen; 2) зойтки, фіґлї Streiche spielen, Spässe machen; 3) ausschmücken, ausputzen; 4) — ся *M.* II. 95. sich aus-bilden, zu Stande kommen. [rie, *f.* *Пар.*

Вистройність, -ости, *f.* Galante-

Вистромити ся, gerade, stramme Stellung nehmen.

Вистропати, *v. a.* aus-herausfasern.

Вистругати, *v. a.* glatt schneiden, -graben; ausschnitzeln.

Вистудити, вистуджувати, *v. a.* abkühlen, kühl machen.

Виступ, *m.* Auftritt, *m.*; 2) Ausmarsch, *m.* Ausrücken, *n.* *ІГ.* Austritt, *m.*

Виступати, (-пити), *v.n.* vor-, vorantreten, auftreten, debutieren; 2) austreten; 3) * sich vergehen, überschreiten, sich versündigen. [Виступець 1).

Виступень, -пня, *m.* *Пр.* IX. 217. s.

Виступець, -пця, *m.* Art Frühlingsspiel in Reigen, *Ч.* III. 85., *АД.* II. 54.; 2) Vorsprung, Vorstoss, Rand, Saum-*m.* *C.* II. 29; 3) Beinschiene, *f.* Beinharnisch, *m.* *Ру.* 4) Pantoffel, *m.* *K.* I. 69.

Виступка, *f.* Tritt, Gang, *m.* *M.* I. 108.; 2) s. Покритка (die aus dem Mädchenstand austritt: виступає) (*B*).

Виступлене, *n.* das Auftreten, Auftritt, *m.* Debut, *n.*; 2) Austritt, *m.*

Виступливий *a.* *Пар.* aggressiv auftretend, angreifend.

Виступцем, *adv.* mit grossem weit ausholendem Schritt; 2) kokett, niedlich auftretend. [vorschnellbar.

Висувальний, *a.* *Пол.* ausstreckbar,

Висувати, *v. a.* heraus- ausschieben, -ziehen, hervorziehen; — ся sich herausschieben lassen; sich wegschleichen.

Висувка, *f.* Vorschieber, *m.*

Висудити, *v. a.* bestimmen (судьбю); з раю *Гол.* III. 521. dh. Rechtsspruch ausschliessen; щось на кого ер-sinnen, erdichten.

Висунь, *f.* Nebfl. des Ингулець.

Висунути, s. Висувати. [*Мс.*

Висує, *m.* Lotterbub, Galgenstrick, *m.*

Висушити, *v. a.* austrocknen; auszehren. [werden.

Висхнути, *v.n.* austrocknen, trocken

Висшість, s. Вишність. [(—ся).

Висякати, *v.a.* nic sich ausschneuzen,

Висякипане, *n.* *Пол.* Exosmose, *f.*

Вить, *adv.* *Wgr.* XV. s. Відь, відай, а преції:.

Витальниця, *f.* Hospital, *n.* *C.* II. 136.

Витане, *n.* Begrüssung, Bewillkommung, *f.* [aufschaffen.

Витарабанити ся, sich wo hin-

Витаскати, витащити. *v.a.* herausbringen; 2) hinaufbringen, -schaffen.

Витати, *v. a.* grüssen, willkommen heissen: витай! sei willkommen! 2) *v. a.* s. Вітати. [Streich, *m.*

Витвар, (-твор), *m.* *Пл.* Spass,

Витвердити, *v. a.* на память auswendig lernen; 2) — ся *Др.* sich als sicher herausstellen.

Витверезити ся, nüchtern werden.

Витворати, *Зап.* I. 58., витворити, витворити, *v. a.* ausführen, ausbilden, hervorbringen, erzeugen; 2) wunderliches Zeug treiben, machen; 3) Ungerechtes aussinnen. [sterhaft, *Сн.*

Витворний, *a.* ausgesucht, mei-

Витворність, -ости, *f.* Pracht, Luxus, *m.* *У.* [langen.

Витекати, *v. n.* *Ф.* ausreichen, aus-

Витень, — яляпа, *m.* Jalapenwinde *f.* (Convolvulus jalapa). [Термітє.

Витенки, *pl.* Ausgebräche, *n.* s.

Витерача, *pl.* Bestandtheil des підкопа, womit das Getreide in den Mühlstein geschüttelt wird.

Витеребіж, *f.* Abholzung, *f.* *Пар.*

Витерпіти, *v. a.* aus- erleiden, erdulden, aushalten, ausstehen; не — etw. über sich nicht bringen können, über sich nicht vermögen, sich nicht bezwingen.

Витерти, витерати *v. a.* ausreiben, auswischen; комин fegen; 2) abnützen, abtragen (одежу); 3) чужі кути sich in der Fremde herumtreiben, unter fremdem Obdach wohnen. [rinnen.

Витечи, *v. n.* ausfliessen, heraus-

I. Вити, [вю, вени, ве), *v.a.* winden,

flechten, wickeln; 2) гнїздо́ — Nest anlegen; 3)—ся sich winden, sich schlingen, (в гору́) sich aufranken; пужо́м sich schlängeln.

II. Вйти, [вйю, вйєш, вйє] heulen.

Витйкане, *n.* Ausstellung, Rüge, *f.*

Витика́ти, *v. a.* herausstrecken, -langen, -stecken; 2) кому́ щось jmdm womit Verwürfe machen, Fehler verhalten, ausstellen, Ausstellungen machen, rügen; s. Вйткнути.

Витина́ти, вйтяти, *v. a.* aushauen; де́рева Bäume fällen; щось в пень alles niedermachen; 2) ausschneiden, auszacken; 3) schlagen; * — гопака́, tüchtig tanzen.

Вйтинка, *f.* * Streich, *m.*

Вйтирити, *v. a.* ausstrecken, *B.*

Вйтирка, *f.* Fegewisch, *m.*

Витиска́ти, вйтиснути, *v. a.* auspressen, ausdrücken, ausprägen; erpressen; печа́ть aufdrücken; 2) verdrängen.

Вйтиснене, *n.* das Auspressen; 2) Verdrängung, *f.*

Витйця, *f.* *Ф.* (*Вен.* I. 76) doppelt gewundene dünne Wachskerze.

Вйтичити, витйчувати, *v. a.* abstecken, markiren.

Вйтишити, *v. a.* детйну durchs Stillen u. Warten aufziehen.

Витїва́ти, *v. a.* Unfug treiben, Streiche spielen; 2) aussinnen, ausspinnen, anstellen, *Ос.* (62.) V. 48; 3) verlangen.

Вйтївки, *pl.* Anschläge, Ränke; Streiche, *pl.* *Зак.*

Витїйство, *n.* † Wohlredenheit, *f.*

Вйтїк, -теку, *m.* Ausflussrohr, *n.* *Пол.*

Витїка́ти, вйтїкнути, *v. n.* s. Витека́ти; 2) im Stande sein (mit d. *Inf.*) я не витїка́ю —; 3) folgen, daraus gehen, gebühren; 4) s. Вйтечи. [effusus).

Вйтїчка, *f.* flatterige Simse (Juncus

Вйтїяти, *v. a.* *К.* II. 288. s. Витїна́ти.

Вйтка, *f.* s. Ужа́вка; 2) s. Обру́ч (*B*); 3) s. Тязь; 4) Wickellappen, *m.*

Вйткати *v. a.* ausweben.

Вйткнути, *v. a.* s. Витика́ти; 2) но́гу verrenken; 3) — ся hervorkommen, sich heraus-hervorneigen, auftauchen.

I. Вйток, -тка, *m.* Windung, *f.* *Пол.*

II. Вйток, -току, *m.* Ausfluss, *m.*, Folge, *f.* *B.*

Вйтокомити ся, *Не.* 94. sich herauswälzen.

Вйтолковане, *n.* Erklärung, *f.*

Вйтолкувати, *v. a.* erklären, klar, begreiflich machen.

Вйтолочити, *v. a.* mit Füssen zertreten, zerstampfen.

Вйтончений, *a.* verfeinert, *Ос.*

Вйтончити, *v. a.* fein, dünn machen; verfeinern.

Вйтопити, витоплювати, витапляти, *v. a.* allesammt ertränken; 2) ausschmelzen; 3) durchheizen; verbrennen.

Вйторгувати, *v. a.* abhandeln.

Вйторопити, *v. a.* — о́чи aufreissen (im Schreck).

Вйторочити, *v. a.* ausfasern, Fransen machen; 2) Вйтріщити.

Вйточити, *v. a.* abzapfen; 2) abschleifen; 3) про́цес einen Process anhängig machen.

Вито́чний, *a.* abgetragen, detrit s. Ветошний (*B*).

Вйтравити, *v. a.* verwüsten, verheeren, *К.*; 2) auslaugen.

Вйтравка, *f.* Beize, *f.* *ГШ.*

Вйтравлене, *n.* das Auslaugen, *Пол.*

Вйтраскати, s. Тра́скати; 2) *v. a.* ohrfeigen.

Вйтратити, *v. a.* vertilgen; 2) vergeuden.

Вйтратувати s. Стратува́ти.

Вйтрафити ся, sich zutreffen; 2) *v. n.* s. Тра́фити.

Витребе́ньки, *pl.* Spässe, Grillen, Launen.

Витребе́нькуватий, *a.* s. Перебі́рчивий.

Витрева́лий, *a.* ausdauernd, beharrlich.

Витрева́лість, -ости, *f.* Ausdauer, *f.* das Ausharren.

Вйтревати, *v. a.* ausdauern, aushalten, ausharren.

Витремба́си, *pl.* *Не.* s. Витребе́ньки.

Вйтрибки, *pl.* *Н.* 90. Abfälle, *pl.* Auswurf, *m.* Gemülle, *n.* [s. Паламар.

Витрику́ш, *m.* Lichtauslöscher, *m.*

Витрима́лий, *a.* *Леч.* enthaltsam.

Вйтримацї, *pl.* *Scherzw.*: терпічий тай — vom geduldigen Abwarten.

Вйтримати, *v. a.* aushalten, ertragen.

Вйтрих, *m.* Dietrich, *m.*

Вйтришки, *pl.* s. Вйтрибки.

Вйтришок, -шка, *m.* Gaffer, *m.* *Н.* 128.

Вйтрібувати, *v. a.* versuchen, auf die Probe stellen, probieren.

Вйтріпати, *v. a.* ausklopfen; ausprügeln.

Витрієкобкий, *a.* s. Валиво́кий.

Витрієкупати, *v. a.* viel poltern.

Вйтрішки, *pl.* — кунува́ти gaffen.

Витрішкуватий, mit glotzenden Augen, Maulaffen feil habend.
Витріщáк, *m.* s. Страхопýд.
Витріщити, (-щáти), *v. a.* óчи weit aufreissen, aufthun, aufsperren; anglotzen; — ся на кóго. [hetzen.
Витровити, *v. a.* когó пеáми fort-
Витрудити, *v. a.* рýки in schwerer Arbeit abmühen.
Витрут, *m.* s. Підóій (на нозí).
Витрутити, витручáти, *v. a.* hinausausstossen; 2) s. Відшибнýти (з плáти).
Витрясáти, витрясти, *v. a.* ausschütteln, ausleeren; 2) s. Счиняти, щиняти граблями.
Витужене, *n. Нл.* Anstrengung, *f.*
Витурити, (-турлити, -туряти) *v. a.* heraustreiben, -stossen, *ВГ.* 142.
Витýшка, *f. Ч.* VII. 410 kreuzförmige Haspel, Weife, Zwirnstern, *m.* 2) s. Веретéно *Н.* 300. [schal.
Витхлий, *a.* verdunstet, verrochen,
Витхнути, *v. a.* aushauchen, *Ст.* 2) *v. n.* sich ausschnauben, Athem holen, sich erholen; — ся sich verdunsten, verrauchen, verfliegen. *Лесч.*
Витчáк, *m.* Micryphantes, *B.*
Витютень, *m.* Ringeltaube, *f.* (Columba palumbus). [Excerpt, *n.*
Витяг, *m.* Auszug, Extract, *m.*
Витягáти, витягнути, *v. a.* ausziehen, -strecken, -dehnen; — ся sich recken, sich ausdehnen, sich ausstrecken.
Витягáчка, *f.* поза плéчі хóдить Gliederreissen, *n.*
Витягом, *adv.* auszugsweise.
Витяжка, *f. Ко.* 197. вивтяжкуватй stramme Stellung nehmen; 2) Extract *m.*
Витяжний, *a. Под.* Extractiv-.
Витяжно, *adv.*—співáти *Не.* gedehnt.
Витязь, (*d.* витязéнько *Гол.* I. 169). *m.* Held, Kriegsheld, *m.* 2) ластовéць Schwalbenschwanz, *m.* (Papilio Machaon); -нітрилець (плавáч) Segelfalter, *m* (P. podalirius).
Витязький, *a. Те.* ritterlich, Helden-.
Витязювáне, *n.* Heldenlaufbahn. Ritterlichkeit, *f. К.*
Витяти, s. Витинáти.
Вйудити, *v. a. Ст.* angeln, fischen.
Вйфайнїти, *v. n.* schön werden.
Вйфатень, -тня, *m.* leicht zugängliche Stelle, woraus man sich leicht losmachen od. auf die man leicht hineinkommen kann.
Вйфатниця, *f.* Semmel aus übriggebliebenem Teig des Osterbrodes, *m. Gr.* 29.
Вйфляскати, *v. a.* abohrfeigen.
Вифýняти, *v. n.* schwinden.
Вйфурдїти, *v. n.* и печй ausbrennen u. mit dem Winde fortgehen; -ло молокó ist überlaufen.
Вйфутрувати, *v. a.* ausfüttern.
Вйхарити, *v. a.* säubern. reinigen.
Вихáти, *v. a.* bewegen, schwingen, wiegen. [Prahlerei, *f.*
Вихвáла, *Мл.* вйхвалка, *Ру. f. pl.*
Вихвáлець, -лця, *m. Ст.* Lobpreiser, *m.*
Вихвáлювати, вйхвалити, *v. a.* preisen, lobpreisen, loben, rühmen, erheben.
Вйхватити, вихвáчувати. *v. a.* herausgreifen, -reissen; — ся s. Вйхопити ся. [sund machen.
Вйхворувати, *v. a. Ф.* heilen, ge-
Вйхилити ся на ким, sich überbeugen, -neigen.
Вихилйси, *pl.* verschiedene verschobene Stellungen des Körpers, *Ш.* I. 256; вихилйсом, *adv.* ausneigend, schwenkend, heraussteckend.
Вихйтувати, *v. a.* wackelnd machen.
Вйхід, -ходу. *m.* Ausgang; Aufgang; Absatz (der Waare), *m.* Ausgabe, Auslage, *f.*; 2) Genesung, *f.*, не мá ему вйходу wird nicht genesen; *b)* hat keinen Ausweg.
Вйхідний, *a. Фр.* Ausgangs-, *adv.* -но на грóші у когó bei jmdm geht viel Geld aus, jmd hat grosse Auslagen.
Вйховáне, *n.* Erziehung, Pflege, *f.*
Вйхованець, -нця, вйхованок, -нка, *m.* Pflegekind, *n.* Pflegesohn, Zögling, *m.* [ховáночка), *f.* Pflegetochter, *f.*
Вихованиця, ховáнка, (*d.* вихованочка), *f.* Pflegetochter, *f.*
Вйховати, вихóвувати, *v. a.* erziehen, auferziehen, die nöthige Pflege u. Erziehung geben; 2) (товáр) züchten; 3) — ся erzogen werden; *b)* geborgen, aufgehoben werden.
Виховáти ся, вйховнути ся, ent- ausgleiten, entschlüpfen; вйховати ся viel Schlittschuh laufen. [pädagogisch.
Виховний, *a. Ст.* erziehend,
Вихóвок, -вку. *m.* Zucht, Zuzucht, *f.*
Вйхопетаний, *a.* zügellos, ausgelassen, *ВЕ.*

*

Вихо́д, *m.* Product, *n.* (in d. Mathematik) *Кн.*

Ви́ходений, *ptc.* aufgezogen, gezüchtet, *М* [*Не. m.* Auswanderer, Emigrant, *m.*

Ви́хо́дець, -дця. *С. Мор.* ви́ходько,

Ви́ходи́ти, ви́йти, *v. n.* aus- heraus- hinausgehen, herauskommen; -steigen, wohin gehen, на що́ hinaufgehen; 2) ви́йшов на чоловіка hat zum erdentlichen, achtbaren Menschen gebracht (ist e. solcher geworden); 3) — на своє́ auf das Seinige auskommen; до́бре на чім — bei etw. gut wegkommen; ви́йшло на до́бре hat zum Guten ausgeschlagen; guten Ausgang nehmen; — на одно́ auf eins hinauskommen; 4) zum Vorschein kommen, ans Licht kommen, erscheinen; — з ві́дкись herrühren, entspringen; 5) verbraucht werden, ausgehen; 6) — ся viel gehen; *b)* genesen, sich erholen; таки́й па́руно́к ви́ходив ся ist rüstig aufgewachsen; 7) ви́ходити *v. a.* щось (durch Herumgehen) erwirken.

Виходо́вий, *a.* Ausgangs-. [*Term.*

Вихо́дство, *n.* Auswanderung, *f.* *Пар.*

Вихо́ла, *f.* s. Ви́хор.

Ви́холоштати, *Р.* I. 56, вихоло́щувати, *Др. v. a.* entmannen.

Ви́хону́ти, *v. n. Р.* I. 1 ausschlagen; schwenken, heben.

Ви́хон, *m.* das Herausgelangen, Losmachen, *n.* Rettung, *f.* *Т.*

Ви́хонити, вихопля́ти, *v. a.* herausgreifen; — ся entgehen, entkommen, entschlüpfen; *b)* herausfahren, hervorplatzen, (з чимо́сь womit); *c)* sich hinaufschwingen.

Ви́хор, *m.* вихо́ра, *f.* Sturmwind, *m.*

Вихоро́шувати ся, *Ос.* (61) II. 189 schön werden; sich zieren.

Ви́хорувати, *v. n.* genesen.

Ви́храмати ся, hinken aber dann hergestellt sein.

Ви́хрест, *m.* getaufter Jude.

Ви́хрестити, вихре́щувати, *v. a.* einen Juden taufen.

Ви́хрестка, *f.* getaufte Jüdin.

Ви́хрити, *v. a.* bei den Haaren raufen, *Др. с.* 214; 2) wuchtig schlagen, *Ко.* 114; — ся sich krümmen, s. kräuseln, krummlaufen; *b)* sich tummeln, *Л.* 29.

Ви́хріти, *v. n. Н.* 49 sich überheben u. Aufruhr erregen.

Вихрова́тий, *a.* nicht glatt, krumm, verbogen, geworfen, -а ґо́нта; 2) * голова́ störriger, unbeugsamer Kopf.

Вихрови́й, *a.* zum Sturmwind geh.

Ви́худати, (-діти), *v. n.* hager werden.

Ви́хрякнути, *v. a.* aushusten, *Ч.* II. 295. [stellen.

Ви́хтерити, *v. a.* щось eilig an-

Ви́цвисти, ви́цьвісти, *v. n.* die Farbe verlieren, verschiessen, verblassen, verbleichen, *М.* [in Blüten prangen, *Н.* 141.

Вицвита́ти, *v. n.* вицьвіча́ти ся,

Ви́цьвіт, *m.* вицьві́тина, *f.* Ausblühung, Efflorescenz, *f.* *Вол. Пол.*

Ви́цьвягати, *v. a.* auspeitschen.

Ви́цьвяхувати, *v. a.* mit Nägeln beschlagen, *ІГ.*

Ви́церкати, *v. a.* abmelken.

Ви́цик, *m.* Auszahlung in kleinen Posten; ви́циком плати́ть er läppert seine Schuld ab.

Ви́цикати, *v. a.* s. Ви́цяпати; 2) läppern, nach u. nach in kleinen Posten auszahlen. [ziehen.

Ви́цупити, *v. a.* ausklauben, aus-

Ви́цяпати, *v. a.* tröpfeln lassen, die wenige Milch ausmelken.

Ви́чапарати ся, з біди́ sich aus der Noth heraushelfen.

Ви́чахнути, *v. n.* abmagern, schwindsüchtig werden, *С.* I. 19.

Ви́чванка, *f.* Prahlerei, *f.* [*ОП.*

Вичва́ри, *pl.* Spässe, Streiche, *pl. m.*

Вичва́рувати, *v. n.* Streiche spielen, Unfug treiben, *Р.* I. 77.

Ви́чвати, *v. a.* aufhetzen.

Вичеко́взнути, *v. n.* ausgleiten, entgleisen, *(Ф.)* [trünnige.

Виченє́нець, -нця, *m.* der Ab-

Виченю́рювати, ви́ченурити, *v. a.* schmücken, ausstaffieren, ordnen, aufräumen, *К.*

Ви́черети, *v. a.* ausschöpfen, erschöpfen, aussaugen; ви́черетий, *ptc.* *В.* erschöpft, ausgesogen. [streichen.

Ви́черкнути, ви́черкати, *v. a.* aus

Ви́черпати, вичє́рпувати; s. Ви́черпти. [kämmen.

Ви́чесати, вичі́сувати, *v. a.* aus-

Вичи́на, *f.* *Др. с.* 363 s. Ви́на.

Ви́чинити, *v. a.* s. Ви́правити (сиру); 2) abscheiden, *Пол.*, reinigen (ви́же решето́м).

Вичинка, *f. H.* 203 s. Виправа (скіри); 2) *m.* eigensinniger Prahler.

Вичинки, *pl.* Auswurf vom Getreide, Gemülle, *n.* Kaff, *m.*

Вичиняти ся, sich absondern, *У.*; sich offenbaren, auftreten; — чим womit prahlen, sich brüsten.

Вичистити, вичищувати, *v. a.* reinigen, säubern.

Вичисток, -тка, *m.* s. Корчунок.

Вичитаме, *n.* -е число s. Одлїчуме.

Вичитане, *n.* s. Одлїч, *Кн.*

Вичитати, вичитувати, *v. a.* durch Lesen etw. erfahren, herauslesen, etw. wo lesen; 2) abrechnen, abziehen. [ся §.

Вичікурнути, *v. n.* s. Вихопити

Вичубити, вичубувати, *v. a.* beim Schopf nehmen u. reissen. [sein, *Пол.*

Вичувати ся, hörbar, vernehmbar

Вичуняти, вичунювати, *v. n.* genesen, *Ш.* I. 27. [rieseln.

Вичуріти, вичурувати, *v. n.* aus-

Вичухати (-чухрати) ся, sich genug kratzen, reiben (u. dadh glatt aufwachsen: пацй).

Вища, *f.* Höhe, *f. Mi.* II. 80.

Вишаровувати, s. Вищурувати.

Вишатрити, *v. a.* ausstöbern, ausforschen.

Вишвикувати, *v.a.* schwingen, *Не.*

Вишенька, *f.* rechts. Nebenfl. d. Сян.

Вишенник, *m.* s. Вишник, *М.*

Вишеупомянутий, *a. Гол.* obenerwähnt. [IV. 475 ausstossen.

Вишибнути, вишибости, *v. a. Ч.*

Вишибок, -бка, *m.* Vorsprung, Vorstoss, *m. Bax.* (in d. Geogr.).

Вишивальниця, *f.* Stickerin, *f.*

Вишиване, *n.* Ausnähen, Sticken, *n.* Stickerei, *f.*

Вишиваний, *ptc.* gestickt, gewirkt.

Вишиваник, *m.* mit bunter Wolle gesticktes Kleid u. A.

Вишивати, вишити, *v. a.* ausnähen; 2) sticken, wirken (in Mustern).

Вишина, *f.* Höhe, *f.* hoher Wuchs, *Кн.*

Вишинк, *m.* Ausschank, Schank, *m.*

Вишинє, *n.* Weichselpflanzung, *f.*

Вишка, *f.* Boden unterm Dache, Dachboden, *m.*

Вишкварок, -рка, *m.* s. Шкварок; вишкварки з когось зробити jmdn zu Tode verbrennen, weidlich abprügeln, *C.* I. 57.

Вишкирити, *v. a.* зуби Zähne fletschen; око d. Auge verdrehen; — ся grinsen.

Вишкирка, *m. f.* der Zähne fletscht.

Вишкробати, s. Вискробати.

Вишневий, (*d.* вишневенький). *a.* aus Weichselholz; 2) — сад Weichselgarten; 3) weichselroth.

Вишневеччина, *f. K. C.* Gütercomplex der Fürsten Вишневецкі.

I. Вишник, *m. Ч.* III. 45 Obermann, der Obere, Oberste, Vorstand, Vorsteher; *H.* 22 der Ober (Kartenfigur zwischen dem König u. dem Buben [*sog.* Unter]): Dame. [Weichselpflanzung, *f.* garten, *m.*

II. Вишник, (*d.* вишничок), *m.*

Вишнимпорити, *v. a.* ausschnüffeln, -flunkern, *У.*

Вишнина, *f. coll.* Weichselbäume, *pl.*; 2) Weichselholz, *n.*

Вишниця, *f.* Oberin, Vorsteherin, *f.*

Вишнїв-град, *m. ZP.* I. 94 s. Вишник. [II. 314; 2) höher gelegen.

Вишнїй, -ний, *a.* hoch, höchst, *M. Кв.*

Вишність, -ости, *f.* Hoheit, *f.*

Вишня, *f.* Weichselbaum, *m.* Sauerkirsche, *f.* (Prunus cerasus); 2) Nbfl. d. Сян.

Вишняк, *m.* Weichselgeist, Kirschwein, *m.*

Вишова, *f.* nördl. Nbfl. der Тиса.

Вишок, -шку, *m. M.* Spitze, *f.* Gipfel, *m.*

Вишук, *m.* das gesuchte Resultat.

Вишукати, вишукувати, *v. a.* ausheervorsuchen.

Вишуміти, *v. n.* ausschäumen, ausgähren; 2) austoben; 3) wieder nüchtern werden. [rein scheuern.

Вишурувати, *v. a.* aus-scheuern,

Вишший, вищий, *a. compar.* zu Ви-

Вишшина, *f. K.* s. Вишнина. [високий.

Вишшість, -ости, *f.* höhere Lage; 2) Vorrang, *m.* Uebergewicht, *n.* Ueberlegenheit *f.*; Höhe, Erhabenheit, *f.*

I. Вищати, [вищаю, -аєш] *v. n. Др. с.* 99, *Ст.* höher werden.

II. Вищати, [вищу, вищиш], *v. n.* gellend schreien, kreischen, lärmen, *Лем.*

Вищеканий, *a.* loses Maul habend.

Вищеро, *m. Bax.* Scharte, *f.*

Вищеровити, *v. a.* schartig machen.

Вищибати, *v. a.* abkneipen, -reissen, herausrupfen.

Вищина́, *f.* *Ст.* s. Вишина́.
Вищиря́ти, ви́щирити, *v. a.* blosstellen, entblössen, aufmachen; — зу́би d. Zähne fletschen.
Вищи́тувати, ви́щитати, *v. a.* *С.* I. 240 aufzählen.
Вищу́пуватися, sich sehr sorgfältig kleiden, ausputzen, s. Щу́пати.
Ви́яв, *m.* *Т. Не.* Ausdruck, Erguss, *m.* Aeusserung, *f.*; 2) Veröffentlichung, Bekanntmachung, *f.* 3) Bekenntnis, Geständnis, *n.* Aussage, *f.* *М.* 4) Erscheinung, *f.* *Не.*
Вия́ва, *f.* das Erscheinen, Hervorkommen; 2) *М.* III. 9. Aussage, Mittheilung, *f.* Aufschluss der Gefühle, *m.*
Виявитель, *m.* Offenbarer, *Пу.* 2) Darsteller, Repräsentant, *m.* *Не.*
Ви́явити, виявля́ти, *v. a.* enthüllen, entdecken, an den Tag bringen; когóсь jmdn überführen, überweisen (einer Schuld).
Ви́явка, *f.* *Пг.* 48. меч гей — ?
Ви́яснене, *n.* Erklärung, Aufklärung, *f.* Aufschluss, *m.*
Ви́яснити, вияснятн, *v. a.* aufklären, erklären, Aufschluss geben; —ся sich aufklären; s. aufheitern, licht werden.
Ві, s. В, *praep.*
Віо́ла́к, *m.* runder Baumklotz, s. Ви́[óбл.
Віо́лий, *a.* [обл-] *Wgr.* 176. länglich rund.
Віо́ли́не, *n.* віо́лиці, *pl.* Hürde, Umfriedung aus Rundholz, *f.*
Віо́ли́нка, *f.* Seewalze, *f.* — спку́нка Spritzwurm, *m.* Seegurke, *f.* (Holothuria tubulosa).
Віо́ло́, *n.* Bogen, *m.* Wölbung *f.* *ГШ.*
Віо́лова́тий, *a.* walzenförmig drehrund, *Пол.*
Віо́лови́к кукла́стий, Walzenthierchen, *n.* (Enchelys pupa) *Вол.*
Віо́че, *n.* *f.* Віо́чина, (-нка) *f.* *N.* d. Berge und полонина. *Gr.* 6.
Ві́ват, *m.* Vivatruf; 2) Toast; 3) Salutschuss, *m.*
Ві́вда, *f.* s. Явдо́ха.
Вівк, s. Вовк. *Ч.* II. 297.
Ві́вкане, *n.* ві́вкоти, *pl.* Gejohle, *n.*
Ві́вкати, ві́вкнути, *v. n.* lose aufschreien, johlen.
Ві́вса (-й) *pl.* Hafersaaten, *pl.*
Ві́вси́к, *m.* s. Вівсю́г; 2) Art Weissfisch (Aspius delineatus).
Ві́вси́ско, *n.* Haferstoppelfeld, *n.*
Вівсю́г, *m.* півсю́га, *f.* Windhafer, *m.* (Avena fatua).
Ві́вся́ний, *a.* von Hafer, Hafer-.
Ві́вся́ниця, *f.* Haferstroh. [Ві́всик2).
Ві́вся́нка, *f.* s. Ві́вся́ниця; 2) s.
Ві́втар, *m.* Altar, *m.*
Ві́втівна, s. Ві́йтівна. [*m.* *Ог.* 54.
Ві́вто́рок, *g.* ві́втірка, *m.* Dienstag,
Ві́вця́, *f.* Schaf, *n.* (Ovis).
Ві́вча́р, *m.* Schafhirt, Schäfer, *m.*
Ві́вча́рик, *m.* Schäferjunge, Schafhirt, *m.*; 2) s. Овча́рик; 3) Art Melodie, *М+Б.* 44. [Schafhirt, Schäfer sein.
Ві́вча́рити, *v. n.* Schafe weiden,
Ві́вча́рка, *f.* Schafhirtin, Schäferin *f.*
Ві́вча́рня, *f.* s. Ві́вчи́нець.
Ві́вча́рский, *a.* Schäfer-; — пес Schäferhund, *m.* (Canis pastoreus).
Ві́вчи́нець, -ниця, *m.* Schafstall, *m.*
Ві́вчу́ра, *f.* Wolfspelz, *n.* *У.* [Wiar).
Ві́гор, *m.* rechts. Nfl. des Сян (*pol.*
Ві́горлет, *m.* Gebirgsarm des Beский.
Ві́гра́ни, *pl.* *АД.* I. 8. *Пр.* VIII. 26. Art Musikinstrument.

I. Від, *praep.* s. Ід (до) *Ог.* 190.

II. Від [оть, од], *praep.* mit d. Genit. 1) bez. d. Ursprung einer Sache, den Urheber, die Ursache eines Zustandes: von, von Seite, seitens; від мéне, від тéбе etc. von mir, meinerseits etc. від людий сьміх von d. Leuten Spott; ключ від комóри Kammerschlüssel; драбина від етрíху *Mi.* IV. 559. Bei passiv., reflex. u. neutr. Verben mit passiver Bedtg.: побитий, ви́ораний від кóго; вмéрти від етрахý, горíти від ветйда: aus, vor, wegen, in Folge, durch; лїка́рство від ка́шлю gegen, für den Husten; від ета́роети vor Alter, in Folge des Alters; 2) von Zeit u. Ort: von, seit, binnen: від малóї дитини von Kindesbeinen, von zarter Kindheit an; від ра́на до нóчи, від нинї за тиждень; від Київа von K. her, aus der Gegend von K.: від ехóду сóнця, від півночи von Norden: хáта від сóнця vom Sonnenlichte abgewandt, von der Sonne unbeschienen; від чóго не даєтé? unter welchem Preise werden Sie das nicht verkaufen? * я не від тóго bin nicht fern davon, bin nicht dagegen, bin dabei; 3) von Art u. Weise: від рáзу allsogleich, від óка nach dem

Augenmass, від нéхочу ungern, самó від себе von selbst; 4) bei *Compar.* більший від мéне grösser als ich. *Mi.* IV. 547—559.

Від- (од-), untrennbare Partikel in Zusammensetzung mit Verben u. Adverbien: ab-, zurück-, wieder-, auf-, er-, ent-, los-, weg-, ver-, genug-, *Mi.* IV. 223, 224.

Die fehlenden Wörter unter Від- s. unter Од-, u. unter einfachen Wörtern + від-.

III. Від [вѣд-], *g.* віду, *H.* 39: відом s. Вид, вúдом.

В'їдь, *f.* Typhuskrankheit, *f.*

Віда [вѣд-]. *f. M.* I. 89. II. 190 Kunde, Nachricht, Anzeige, *f.* das Wissen, *Mi.* II. 36.

В'їда, *f.* s. Врóки, *(vgl.* В'їдь).

Відáв, відáй. *adv.* vermuthlich, wahrscheinlich, vielleicht, *Ог.* 204. 4.

Відане, *(d.* відáнечко), *n.* das Wissen, Kenntnis, *f. Левч.* — дáти Nachricht geben.

Відати, *v. a.* wissen; — ся sich erkundigen; за чúм s. Глядати.

В'їдáти ся, в'їсти ся sich hineinbeissen, -fressen, -zehren, -drücken; 2) *v. a.* s. Уречú. [пáйку — s. Батувáти.

Відбатувáти, *v. a. Ч.* V. 1173 своюо

Відбивáти, відбúти. *v. a.* zurückschlagen, -stossen; rück-, abschlagen, abprallen, reflectieren; 2) *v. n.* abstechen, sich abheben; 3) gewaltsam abnehmen, abringen, befreien, wiedererobern; 4) — ся sich abtrennen, verschlagen werden; *b)* sich vertheidigen; *c)* aufstossen (von Magengasen) комýсь чим.

Відбúвач, *m.* vom Zurückgeschlagenen, Abgestossenen, Vereinsamten.

Відбирáтель, *m.* Abnehmer, Kunde; 2) Empfänger, *m.*

Відбирáти, відібрáти. *v. a.* zurück-, abnehmen, übernehmen, empfangen; 2) детúну Hebammendienst verrichten.

Відбúркати ся, vom Belegtwerden des Schafes dh den Widder.

Відбит, *m.* Absatz, Abgang, *m. ГШ.*

Відбігáти, підбíчи. *v. n.* weglaufen; * abschweifen від рíчи; hineilen кудáсь; 2) von der läufischen Kuh, die vom Stiere belegt wurde.

Відбíжний, *a.* Flieh-, -а сúла Fliehkraft, Schwung-, Centrifugalkraft, *f. Пол.*

Відбíй, -бóю, *m.* Abprall, *m. Пол.*

Відбір, -бóру, *m.* Abnahme; 2) Aushebung, Recrutirung, *f. Зар.*

Відборóна, *f.* Vertheidigung, *f. M.*

Відбрéхувати, *v. n.* entgegen bellen, klaffen; відбрíхувати ся sich herauslügen. [messen.

Відбродúти, *v. a.* mit Schritten ab-

Відбýване, *n.* s. Відбýток; 2) Abhaltung, *f.*

Відбудóване, *n.* Wiederaufbau, *m.*

Відбудувáти. *v. a.* wiederaufbauen.

Відбýти, відбувáти, *v. a.* abmachen, leisten; — своé seine Pflicht thun; 2) abhalten; 3) abbüssen; 4) — ся stattfinden, vor sich gehen.

Відбýток, -тку. *m.* Dienstleistung, Servitutspflicht, *f. K.*

Відвáга, *f.* Muth, *m.* Kühnheit, *f.*

Відвáдити, *v. a.* abrathen, abwendig machen, die Lust benehmen.

Відвáжити, відвáжувати, *v. a.* abwägen, abwiegen; darwägen; 2) abheben; 3) — ся sich an etw. wagen, es wagen, sich erkühnen, на щось.

Відвáжний. *a.* muthig, kühn.

Відвáжність, -ости. *f.* s. Відвáга.

Відвалáти, *v. a.* s. Одволáти. відволодáти. [wälzen, abwälzen.

Відвалúти, відвáлювати. *v. a.* weg-

Відвар. *m.* Absud, Abguss, *m. Пар.*

Відварúти, *v. a.* absieden, abkochen; 2) s. Відпуегúти 3) *Пол.*

Відвдáка, *f. Ф.* Dank, *m.* Vergeltung, *f.*

Відвдáчити. відвдáчувати, *v. a.* dankbar vergelten; — ся sich dankbar erweisen. [abwerfen, ablehnen, abweisen.

Відверéчи, відвергáти, *v. a.* ver-,

Відвержéнець, -нця. *m.* der Abtrünnige, Renegat, *m. T.* [ter Brachacker.

Відверть. *f.* das zweite Mal gepflüg-

Відвертáти, відвернýти, *v. a.* abwenden, wegwenden; 2) den Acker zum zweiten Male stürzen.

Відвéсти, відводúти, *v. a.* weg-, abführen, abbringen: когóсь від чóгось; 2) — ся verschoben werden.

Відвикáти, відвúкнути, *v. n.* sich entwöhnen, sich abgewöhnen.

Відвúлювати, *v. a.* auf die Seite schwenken, abwenden; — ся sich entfernen, sich abwenden, від когóсь.

Відвинýти, відвивáти, *v. a.* abwinden, abwickeln, aufrollen; 2) відвинýти рýку, рукóю auf die Seite schwenken;

3) — ся sich abwenden, sich entfernen.
I. Відвід, [вед-], язвими на відвóді ich halte mich abseits von ihnen.
II. Відвід, [вѣд-], *m. Нг.* I. Einsicht, Kenntnis, *f.* — взяти Erkundigung einholen. [*АД.* I. 82 sich erkundigen.
Відвідати, *v. a.* besuchen; 2) — ся
Відвідини, *pl.* Besuch, *m.* Abstattung eines Besuches, *f. T.*
Відвідний, [вед-, вод-], *a.* — час Zeit, welche verschoben werden kann.
Відвів, -вóзу, *m.* Abfuhr, *f.*
Відвінувáти, *v. a.* ausstatten, Ausstattung, Mitgift geben.
Відвічний, *a.* uralt; althergebracht.
Відвлечéний, *a.* abstract, *Тор.*
Відвóдич, *m.* Zieher, *m.* Ableitungsapparat, *m. Пол.* [pratensis).
Відвóдник, *m.* Abbiskraut, *n.* (Succisa
Відводок, -дка, *m.* Absenker, *m. Пар.*
Відволгáти, *v. n.* vom Thauwetter.
Відволїкáти, відволїчи́, *v. a.* verziehen, verschieben.
Відволóга, відволок, *Гол.* відволóда, *Gr.* 29. *f.* Thauwetter, *n.*
Відволодáти, *v. a. Ке.* II. 61. zur Besinnung, zum Bewusstsein bringen.
Відволоднýти, *v. n.* sich erholen, *Ф.*
Відволока, *f.* Aufschub, Verzug, *m.*
Відвонюченє, *n.* das Entziehen von übelriechenden Gasen, Desinfection *f.*
Відвонючити, *v. a.* desinficieren.
Відвóркувати, *v. a.* mürrisch u. zänkisch entgegnen.
Відворóть *f.* Rückseite. *f.* Revers, *m.* на-відворіть vice versa, *Фр.*
Відворóтний, *a.* Gegen-, gegenseitig; rückseitig; 2) rückgehend, umgehend.
Відворóтність, -ости. *f.* Gegenseitigkeit, Reciprocität, *f.* [тáти ся.
Відворóчувати ся, s. Відвер-
Відгадáти, відгáдувати, *v. a.* errathen, enträthseln; — зáгадку das Räthsel lösen; 2) ahnen. [then, *ВЕ.*
Відгáдливий, *a.* leicht zu erra-
Відгáдуванє, *n.* das Errathen; 2) Ahnen, *n.*
Відгáдувач, *m. Га.* I. 141 der erräth.
Відгáль, *m. М.* I. 47. без відгáлю ohne Unterlass, ohne nachzulassen, rastlos.
Відганяти, s. Відігнáти.
Відгинáти, *v. a.* s. Відогнýти.
Відглагóлний, *a.* deverbativ, *Ос.*
Відглядáти, *v. a.* aufsuchen, *До.*
Відговорити, *v. a.* abreden, zu Ende herunterplappern.
Відгодити ся від дóму sich vom Hause entfernen, verreisen, nicht zu Hause sein, *Ф.*
Відголос, *m.* Wiederhall, *m.* Echo, *n.*
Відгомон, *m.* s. Відголос, Nach-
Відгорíти, *v. n.* abbrennen. [hall, *m.*
Відгорнýти, відгортáти, *v. a.* auf die Seite scharren, -schieben, -bringen.
Відгóстини, *pl.* Gegenbesuch u. Gegenbewirtung. [statten.
Відгостити ся, Gegenbesuch ab-
Відгражáти ся, відгрóжувати ся комý, на кóго drohen, androhen (jmdm) *Тор.* [abgrenzen.
Відгранича́ти, (-ничити), *v. a.*
Відграниченє, *n.* Abgrenzung, *f.*
Відгребáти, відгрéбувати, *v. a.* aufgraben; d. Verschollene heraufbringen.
Відгривати, s. Відогрáти. [nung.
Відгризка, *f. Де.* bissige Entgeg-
Відгрízти, *v. a.* abbeissen, -nagen.
Відгрівáти, *v. a.* s. Відпускáти 4).
Відгýзний, *a.* vom After; -а кишка Enddarm, Mastdarm, *m.* [Entgegnung, *f.*
Відгук, *m.* s. Відгомон, Zuruf, *m.*
Відгýкнути ся, відгýкувати ся, den Zuruf entgegnen, zurücksehallen lassen; 2) s. Гукáти ся.
Відгуленъ, -лня, *m.* s. Одгуленъ.
Відгýлювати, *v. a.* abwendig machen. [abhalten — несїлé, *P.* I. 129.
Відгуляти, *v. a.* abtanzen, festlich
Віддáванє, *n.* Abgabe, Abstattung, *f.*; das Erweisen; 2) s. Відданé.
Віддавáти, віддáти, *v. a.* abgeben, zurück-, wiedergeben, -erstatten; vergelten, віддáний хлїб verdiente Vergeltung, Strafe; — візиту den Besuch abstatten; — поклін entgegengrüssen; — честь комý Ehre bezeugen, verehren; 2) — ся sich widmen, s. hingeben; s. empfehlen, s. ergeben; *b)* — ся (vom Weibe) heiraten, sich vermählen; 3) *v. n.* віддáло му er ist genesen; сїно віддáє wird wieder feucht.
Віддавляти, *v. a.* ab-, auspressen.
Віддáжа, *f. Wgr.* 146 Vermählung, Heirat, *f.*
Віддáль, *f. Фр.* Entfernung, Ferne, *f.*
Віддáленє, *n.* Entfernung, Weite, *f.*

Віддалений, *a.* entfernt, fern.
Віддаленість,-ости, *f.* Entfernung, *f.*
Віддалечити ся, *W.* sich weit entfernen. [fernen.
Віддалити, віддаляти, *v. a.* ent-
Віддане, відданє, (*Рус. Дн.* 42), *n.* Heirat, *f.* [дочка на відданю heiratsfähig.
Віддаваниця, *f.* heiratsfähiges Mädchen; 2) Braut, *f.* [ger, *m.* *ГШ.*
Віддатель, *m.* Abgeber, Ueberbrin-
Віддати, s. Віддавати.
Віддача, *f.* *Кв.* II. 161 Zurückgabe, Zurückerstattung, *f.*
Віддвірний, *a.* von, nach Aussen.
Віддельник, *m.* *Др. с.* 30 Arzt, *m.*
Віддерти, віддирати, *v. a.* abreissen.
Віддих, *m.* Athem, *m.* das Athemholen; віддиху не дати кому s. Віддихнути не дати.
Віддихати, віддихнути, *v. n.* athmen, Athem holen, schöpfen; не дасть віддихнути lässt nicht zu Athem kommen, heisst rastlos arbeiten.
Віддихоць, *m.* *Зг.* нажидати віддихцю schwer, lange ausathmen.
Відділ, *m.* Abtheilung; 2) Theilung, *f.*
Відділимий, *a.* trennbar, *Пол.*
Відділити, відділювати, *v. a.* abtheilen, absondern, scheiden, trennen.
Відділений, *a.* abgesondert, abgetheilt, abgeschieden; 2) abtheilbar, trennbar. [Getrenntheit, Abgeschiedenheit, *Пол.*
Відділність,-ости, *f.* Absonderung,
Відділуванє, *n.* Rückwirkung, Reaction, *f.* *Пар.* [ken, reagiren, *Пар.*
Відділувати, *v. a.* rück-, einwir-
Віддувати, віддути, *v. a.* abwehen, abblasen; — ся sich aufblähen, bauschig
Віддух, s. Віддих. [werden.
Віддюбарити, віддубасити, *v. a.* abprügeln.
Віддяка, *f.* *Левч.* s. Відвдяка.
Віддякувати ся, *Ф.* s. Відвдячи-
Віддельга, s. Відлига. [ти ся.
Від'ємник, *m.* Subtrahend, *m.*
Відеречко, *n.* *dim.* s. Відро.
Відерний, *a.* ein Eimer fassend.
Віджалувати, *v. a.* не могу того — ich kann mich dessen gar nicht genug gereuen lassen.
Віджахнути, *v. a.* abschrecken. [ben.
Віджерати ся, bissige Antwort ge-
Відживити, відживляти, *v. a.* beleben; — ся добре sich gut nähren.
Відживний, *a.* Nahrungs-.
Віджинати ся від кого von jmdm weiter hin Getreide schneiden.
Віджити, відживати, *v. n.* aufleben, neues Leben bekommen.
Віджувати, *v. a.* wiederkäuen.
Відзаде, *n.* *Гол.* III. 31 s. Позаде, візадне.
Відзадний, *a.* von hinten, vom After.
Відзарок, -рку, *m.* *У.* Abglanz, Nimbus, *m.* [entwöhnen.
Відзвичаїти, *v. a.* abgewöhnen,
Відзволити, *v. a.* befreien; від чого jmdm etw. erlassen, *К.* [ende.
Відземковний, *a.* Stamm-, v. Stamm-
Відземок, -мка, *m.* Stamm, *m.* Stammende, *n.*; 2) Ausläufer, *m.* (stolo), *B.*
Відзивати ся, відізвати ся sich hören lassen, sich vernehmen lassen; entgegen-, zurückrufen.
Відзимки, *pl.* Nachwinter, *m.*
Відзискане, *n.* das Wiedererlangen, Wiedergewinnen.
Відзискати, відзискувати, *v. a.* wiedergewinnen, wiedererlangen. [*n.* *B.*
Відзнака, *f.* Kennzeichen, Merkmal,
Відзначати, (-чити, -чувати), *v. a.* kennzeichnen, ein Abzeichen machen, unterscheiden; — ся sich auszeichnen.
Відзначенє, *n.* Unterscheidung; 2) Auszeichnung, *f.* [земковий.
Відзнековий, *a.* *Ч. V.* 675 s. Від-
Відзов, *m.* *ВБ.* — совіети Laut, *m.* Stimme, Regung des Gewissens, *f.*
Відзолити, *v. a* auslaugen.
Відзяпити, *v. a.* двері von der Klinke loslassen.
Від'іменний, *a.* denominativ, *Ос.*
Відігнати, *v. a.* abtreiben, wegjagen, davon treiben, -jagen.
Від'їзд, *m.* Abfahrt, Abreise, *f.* [ren.
Від'їздити, від'їзджати, *v. n.* abfah-
Від'їздний, *a.* zur Abfahrt geh., на від'їздним bei der Abfahrt, b. Abschied.
Відійма, [-доим-], *f.* Abbruch, Verlust, *m.* *Т.*
Відійти, відходити, *v. n.* abgehen, davon-, ausgehen, sich entfernen; 2) zu Ende gehen: печера відійшла; verenden: товарина; 3) wieder feucht werden (сіно). [но).
Відімкнути, s. Відомкнути.
Відіпнати, s. Відпинати.

Відіпрáти, *v. a.* abwaschen.
Відінхнýти, s. Відпихáти.
Відірвáти, s. Відорвáти.
Відіслáти, s. Відсилáти.
Від'їсти, від'їдáти, *v. a.* abfressen; від'їсти ся не мóгу ich kann mich nicht satt essen; 2) s. Відпáсти ся; 3) від'їдáти ся s. Віджерáти ся. [verlassen.
Від'їхати, s. Від'їздити; когó jmdn
В'їдка лáстівча, Stenopterix hirundina, *Пол.* [zicht, *m. Пар.*
Відкáз, *m.* Absage, Absagung, *f.* Ver-
Відказáльний, *a.* -а приєйга rückschiebbarer Haupteid, *ВЕ.*
Відказáти, відкáзувати, *v. a.* antworten, erwiedern; 2) комý щоєь jmdm etw. vermachen; приєйгу rückschieben; 3) absagen, abschlagen, *Пар.*; 4) відкáзувати на когó s. Нарікáти. [*Пол.*
Відкаламýчене, *n.* Entfärben, *n.*
Відкарáскати ся, від кóго von jmdm sich losreissen. [welcher Stelle?
Відки, *adv.* woher? von wo? von
Відкидáти, відкúнути, *v. a.* wegabwerfen; verwerfen; abweisen; 2) * — нóги verenden; 3) *v. n.* відкúнуло комý es widert jmdn an, ist zuwider; 4) — ся від кóго von jmdm abfallen, jmdn verlassen; від чóго auf etw. entsagen. [gen, руків.
Відкúдний, *a.* zum Zurückschla-
Відкúнене, відкúнуте, *K. n.* Abweisung; Verwerfung, *f.* [*Пол.*
Відкислúти, *v. a.* desoxydieren,
Відкіль, відкілú? *adv.* von woher? [отъ-ко-лѣ], *Ог.* 162, 1. відкільсь, *Кн.* von wo; von-aus irgend woher, aus irgend einem Orte. [Aufschieben, Aufschub, *m.*
Відкладáне, *n.* Weglegung *f.*; 2) das
Відкладáти, відложúти, *v. a.* bei Seite legen, weg-ablegen; 2) aufschieben, verschieben; aussetzen, verlegen.
Відкладúниця, *f.* Streichbrett, Rüster, *n.* (в плýзі).
Відклеїти, *v. a.* aufleimen, abkleben; — ся aus dem Leime gehen.
Відклепáти, *v. a.* abklopfen.
Відклик, *m.* відклúкане, *n. Term.* Berufung, *f.* Anruf, *m.* Appellation, *f.* 2) Abberufung, *f.*
Відклúкати, відклúкувати, *v. a.* до, на кóгось, auf jmdn sich berufen, an jmdn appellieren; 2) abberufen, widerrufen.
Відклúчний, *a.* Appellations-, Berufungs-. [Appellant, *m. Term.*
Відклúчник, *m.* der Berufende,
Відклúчність, відклúкальність, -ости, *f.* Appellabilität, *f. Term.*
Відклíн, -óну, *m.* Gegengruss, *m. Пар.*
Відклíнне, *n. a. s.* das Werfen der Erde in den Grab (при пóхоронї) *Kol.* I. 220. [хувати, (v. Hunde).
Відкліеньовáти ся, s. Відóрé-
Відклóнене, *n.* Abweichung, Declination, *f. Пол.*
Відклонúти, відклонúти, відклóнювати, *v. a.* abwenden, abwendig machen; verabschieden; — ся sich abwenden, den Gruss erwiedern, entgegengrüssen; * відклáнювати ся verenden,
Відклóниця, *f.* s. Зáколїсник. [sterben.
Відклóло, *adv.* abstehend, divergirend (in Halbkreis).
Відкопáти, відкóпувати, *v. a.* herausgraben, aufgraben.
Відкóеи, *pl.* das Eis an den beiden Seiten des Flusses. [abmähen.
Відкосúти, відкóшувати, *v. a.*
Відкрáвувати, s. Відкроїти.
Відкрапúти, *v. a.* ausziehen, auspressen. [verblühen.
Відкрасувáти ся, in Schönheit
Відкривáти, відкрúти, *v. a.* aufdecken; 2) entdecken, erfinden; 3) dahinter kommen, erfahren; 4) зóбри бéсїдою eröffnen; 5) — ся sich entblössen.
Відкрúльщик, *m.* Flügelmann, *m. Ков.*
Відкритé, *n.* Entdeckung, *f.* 2) das Aufdecken, Erfahrung, *f.* 3) Eröffnung, *f.*
Відкрúтель, *m. Пл.* Entdecker, *m.*
Відкрúтість, -ости, *f. Фр.* [*Сьв.* (82)318] offene umfassbare Aussicht, Lage.
Відкроїти, *v. a.* abschneiden.
Відкрутúти, відкрýчувати, *v. a.* auf-, zurückdrehen. [Ablösung, Abolition, *f.*
Відкуп, відкýпане, Abkauf, *m.*
Відкупúти, відкупúти, *v. a.* abkaufen, wiederkaufen; 2) erlösen.
Відкує, *m.* відкуєа, *f.* Abbiss, *m.*
Відкусúти, відкýшувати, *v. a.* abbeissen.
Відлéжати, відлéжувати, *v. n.* abliegen (krank, bettlägerig); liegend abbüssen; 2) sich wundliegen; 3) *v. a.* бóки die Seiten wundliegen.

Відлет, *m.* das Abziehen der Zugvögel, Wegflug, *m.*

Відлетіти, відлїтати, *v. n.* weg-, fortfliegen; abspringen.

Відлив, *m.* s. Відплив, *Пол.*; 2) Abguss, *m.*

Відливати, відлляти, *v. a.* abgiessen; 2) когось водою jmdn mit dem W. begiessen u. dadh zum Bewusstsein bringen; відливаний *ptc.* -і бучи tüchtige Prügel, wobei das відливати 2) stattfindet.

В'їдливий, *a.* bissig, bösartig, streitsüchtig; 2) zudringlich, lästig.

В'їдливість, -ости, *f.* Verbissenheit, *f. K.*

Відлига, відлїж, *f.* Thauwetter, *n.*

Відлиток, -тку, *m.* Abguss, *m. Пол.*

Відлї, на-відлї. на відлї бити, ударити mit der Oberfläche der Hand, linkseitig von sich schlagen.

Відлїпити *v. a.* abkleben.

Відлїчити, відлїчувати, *v. a.* abrechnen, abzählen.

Відлога, *f.* Aufschlag, Mantelkragen, *m.* 2) s. Відлига.

Відлогнути, *v n.* aufthauen, feucht werden.

В'їдломати, відломлювати, *v. a.* abbrechen.

Відлом, -мку, *m. У.* Bruchstück, *n.*

Відлупати, відлупувати, *v. a.* abspalten.

Відлутка, *f.* schmales Ackerbeet am Rande.

Відлучати, (-чити), *v. a.* abtrennen, absondern, scheiden; 2) дитину von der Brust entwöhnen.

Відлучений, *a.* abstract, *K.*

Відлучно, *adv.* besonders, abgesondert, getrennt, *Фр.*

Відлюбити, *v. a.* кому когось jmdm eine Person untreu machen u. für sich gewinnen.

Відлюдний, *a.* einsam; menschenscheu.

Відлюдник, відлюдок, -дка, *m.* der Menschenscheue, Menschenfeind, *m.*

Відлюдність, -ости, *f.* Menschenleere, Einöde, *f.*

Відлютувати, *v. a.* ablöthen, abkitten.

Відля, *adv.* mit d. *Genit. Гол.* I. 150. neben.

Відляск, *m.* Wiederhall, *m.* s. Віля.

Відьма, [вѣд-], *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Відмаляти, s. Відмовляти.

Відмагати ся, sich weigern, sich sträuben, від чогось.

Відьмак, відьмач, *m.* Hexenmeister, Zauberer, *m.*

Відмакати, *v. n.* weich, gar, mürbe durch Nässe werden.

Відмалювати, *v. a.* abmalen, schildern.

Відмастка, *f.* Mehlschlichte, Schlichte *f.* 2) Zurichtung des Viehfutters mit Mehl, Kleie u. A.

Відмах, *m.* на — рубати ся *Ф.* duelliren; на — молотити mit seitlicher Abschwenkung des Flegels, daher langsam dreschen.

Відмахнути ся, відмахувати ся, den Schlag u. Hieb parieren.

Відьмачий, відьмин, *a.* Hexen-, *He.* -е зїлє Hexenkraut, Waldkletten, *n.* (Circaea lutetiana).

Відмек (-як), *m.* Thauwetter, *n.*

Відмерзати, відмерзнути, *v. n.* aufthauen; abfrieren.

Відмести, відмітати, *v. a.* abfegen, -kehren.

Відмет, *m.* Rückschlag, *m.*

Відмикати, s. Відомкнути.

Відмити, відмивати, *v. a.* wegwaschen, reinwaschen.

Відьмище, *n. aug.* s. Відьма.

Відьмівство, *n. Фр.* Hexenheit, *f.*

Відмізлавити, *v. n.* neuen Bast bekommen.

Відміл, *m.* відміла, *f.* [мѣл-] das Abtreten des Wassers, seicht gewordenes Wasser, seichte Uferstelle.

Відміна, *f.* Abwechslung, Abänderung; neue Phase; Abwandlung, *f. Пар.* 2) Abart, Varietät; 3) Missgeburt, Monstrum, *n.* unterschobenes Kind; 4) engl. Krankheit: Rhachitis, *Еф.* 4.

Відмінити, відміняти, відмінювати, *v. a.* ändern, abändern, abwechseln; unterscheiden; 2) aussetzen, bestimmen; 3) loskaufen, lösen, *АД.* I. 100.

Відмінний, *a.* veränderlich; verschieden; abweichend.

Відмінник, *m.* ∠ Одмінок.

Відмінність, -ости, *f.* Veränderlichkeit; Verschiedenheit, *f.*

Відмінча, -ати, *n.* s. Відміна 3) u. ein an Rhachitis krankes Kind.

Відмірити, відмірювати, *v. a.* abmessen, zumessen.

Відміток, -тку, *m.* s. Відлутка.

Відмітувати, *v. a.* s. Відкидати.

Відмова, *f.* Absage, abschlägige Antwort, Abweisung; 2) Entgegnung, *f. Под.*

*

3) das Abrathen.

Відмóвити, відмовляти, *v. a.* hersagen; молитву ein Gebet sprechen, verrichten; 2) aus- abschlagen, versagen, absagen, nicht gewähren, sein Wort zurücknehmen; 3) abreden, widerrathen, abwendig machen (від когóсь зо слýжбы); 4) на лїсй на гóри ver-bannen, wegzaubern; 5) — ся sich weigern.

Відмóвний, *a.* abschlägig.

Відмóвка, *f. К.* Entschuldigung, *f.*

Відмóка. *f. Не.* Wasser, worein die Wäsche zuerst gelegt wird, dass der Schmutz sich loslöse.

Відмóкнути, s. Відмакáти.

Відмолодíти, *v. n.* sich verjüngen, wieder jung werden.

Відмолотúти, *v. a.* abdreschen.

Відморозúти, відморóжувати, *v. a.* er-frieren lassen; abfrieren.

Відмóтанє, *n.* Herauswirrung, Auflösung, *f.* [rauswickeln, entwirren.

Відмотáти, відмóтувати, *v. a.* he-

Відмочúти, відмóчувати, *v. a.* an- durchfeuchten, einweichen, einnässen.

Відьмувáти, *v. n.* hexen, zaubern.

Відмякáти, відмякнути, *v. n.* weich werden; aufthauen. [frieren lassen?

Відна́дити, *v. a.* від морóзу er-

Віднаймáти, (-мити). *v. a.* abmiethen; (als Subarendator).

Віднайтú, віднаходúти, *v. a.* wiederfinden; — ся wiedergefunden, -aufgesucht werden.

Відневáга, *f. КУ.* III. 11. Frechheit, *f.*

Віднéсти, s. Відносúти. [zwungen.

Від- нéхочу, *adv.* unfreiwillig, ge-

В'їдний, *a.* s. В'їсний.

Відни́к, (*d.* відничóк), водни́к, *m.* Wasserbehälter, *m.* -fass, *Ч. V.* 522. *М.*

Віднóва, *f.* відновлєнє, *n.* Erneuerung; Reproduction, *f. Ил.* Wiederherstellung, *f.* [derhersteller, *m.*

Відновúтель, *m.* Erneuerer, Wie-

Відновúти, відновляти, *v. a.* erneuern, reproducieren, wiederherstellen; — ся sich erneuern, erneuert werden, wieder erscheinen. [Trieb, Schössling, *m.*

Відновок, відпнок, -вка, *m.* neuer

Віднóга, *f.* Nebenschössling, *m.* Ast; 2 Arm eines Flusses, eines Gebirges, *m.* [her, *Ос.* 57, 169.

Відно́ди, *adv.* von dorten, von dort-

Відносúни, *pl. Не. Top.* Beziehung, Beziehungen, *pl.* Verhältnis, *n.*

Відносúнник, *m.* Verhältniszahl, *f.*

Відносúтельність, -ости, *f.* Verhältnis, *n.* Beziehung, Relation, *f. Гуш.*

Відносúти, віднóшувати, *a. a.* ab-, zurück-, davontragen; — ся до когóсь worauf Bezug haben, sich beziehen, sich datieren, zurückgeführt werden. [*Фр.*

Віднóсний, *a.* bezüglich, betreffend,

Віднóсність, -ости, *f.* Relation, *f. Ил.*

Відня́ти, відніма́ти, *v. a.* weg-, abnehmen; s. Відоймáти.

Відобрíти [обрѣт-], *v. a.* das Erworbene verlieren, (*В*).

Відовáти, *v. a.* s. Видáти, sehen.

Відовúнути, *v. n.* sich erfrischen, *Ф.*

Відогнúти, *v. n.* abfaulen, abschwären. [eine Rolle spielen.

Відогрáти, *v.* abspielen; — рóлю

Відогрівáти, *v. a.* aufwärmen; abgewinnen; відогрíти, — сир geronnene Milch dh Aufwärmen zu Käse machen, käsen. [3) Sendschreiben, *n.*

Відóзва, *f.* Anrede, *f.* 2) Aufruf, *m.*;

Відозвáти ся. s. Відзивáти ся.

Відознáти. *v. a.* за когóсь *Ф.* sich nach jmdm erkundigen; erfahren; — ся sich gegenseitig besuchen.

Відоймáти. відняти. *v a.* abnehmen, benehmen, abziehen; відоймило, відняло ему рýку, ist an der Hand gelähmt; як рукóю відняло von schneller u. leichter Heilung.

Відокрéмити (-крóм), *v. a.* absondern, selbständig machen.

Відом, *m.* відома, *f. К.* I. 71. Kenntnis, *f.* Wissen; нема́ відома *Др. с.* 86. ist nicht bekannt. [bekannt.

Відомий, (*d.* відомíсеньний, *М.*) *a.*

Відомість, -ости. *f.* Kunde, Kenntnis. Nachricht, *f.*; *pl.* Wissenschaften.

Відомкнýти, відмикáти. *v. a.* aufthun, -schliessen, -sperren, -machen; öffnen.

Відомрáнний, *a.* was gegen das Unreine (омрáн) u. Böse helfen soll.

Відóметно, *n. В.* Wissenschaft, *f.*

Відомсгúтель, *m. К.* s. Мéстник.

Відомстúти, відомщáти. *v. a.* щось. за когóсь, rächen. [tragen.

Відомчáти, *v. a.* rasch laufend weg-

Відорвáти, s. Відривати; відóрваний, *ptc. Ил.* abstract.

Відосо́бленний (-бнéн-), vereinzelt, einzeln genommen. *K.*

Відосо́бне́ние, *n.* Abgeschiedenheit, Isolirung, Isolirtheit, *f. T.*

Відосо́бни́ти ся, s. Відокре́мити ся.

Відосса́ти ся, zu saugen aufhören.

Відсю́ди, *adv.* von allen Seiten.

Відота́вити ся. *B.* s. Відчу́ювати.

Відотка́ти s. Відтика́ти.

Відохті́ти ся, комýсь чогóсь (відхóчуєсь, відохті́лось), die Lust zu etw. verlieren, nicht mehr wollen.

Відпада́ти, відпа́сти, *v. n.* ab-, wegfallen; 2) від кóго abtrünnig werden; 3) від чóго verlieren.

Відпала́ти, *v. a.* кого jemdn womit abweisen.

Відпар, *m.* відпарóвание, *n.* Verdampfung, *f. Пол.*

Відва́рити, *v. a.* коня́ abdrücken, wund reiten.

Відпарува́ти, *v. a.* verdampfen, verdunsten lassen.

I. Відпа́сти, [-па́ду, -па́дем], *v. n.* s. Відпада́ти.

II. Відпа́сти, відпасáти, [-пасý, -пасáю; -пасéш, -пасáєш], *v. a.* dh gute Weide u. Futter fett machen, abfüttern; 2) dh nachlässiges Hüten verlieren.

Відпéкувати ся, відпéкати ся, від чóго sich von etw. lossagen; від кого́, чого́ jmds, einer Sache loswerden.

I. Відпера́ти, відпéрти, *v. a.* zurückstossen, -treiben, -weisen, wegdrängen; 2) aufschliessen, öffnen, *ПГ.*; 3) — ся sich weigern, sich entschuldigen, *АД.* I. 134; (die Schuld) leugnen.

II. Відпера́ти, s. Відпра́ти.

Відпечáтати, (-чáтувати), *v. a.* abdrücken, abdrucken lassen; 2) entsiegeln, das Siegel aufbrechen.

Відпéчаток, -тка, *m.* Abdruck, *m.* Abbild, *n. Гол.*

Відпилúти, *v. a.* absägen; відпи́лювати, ab-, wegfeilen.

Відпина́ти, відпи́нати, *v. a.* aufknöpfen, abschnallen, losbinden.

Відпис, *m.* Abschrift, Copie, *f.*; 2) Antwort, *f.* Antwortschreiben, *n.*

Відписа́ти, відпи́сувати, *v. a.* abschreiben, copieren; 2) schriftlich Antwort geben, zurückschreiben; 3) abschreiben, in Abzug bringen, abrechnen: подáток; 4) на кóго щось schriftlich auf jmdn übertragen, jmdm abtreten.

Відпихáти, *v. a.* weg-, abstossen.

Відпічу́ти, s. Відпочива́ти.

Відплáта, *f.* Vergeltung, *f.* Entgelt, *n.*

Відплати́ти, відплáчувати, *v. a.* abzahlen; 2) * vergelten, entgelten.

Відплéсти, відплітáти, *v. a.* aufflechten.

Відплив, *m.* Abfluss, *m.*; 2) Ebbe, *f.*

Відпливáти, відплúсти, *v. n.* abfliessen, ablaufen; 3) wegschwimmen; 3) abschiffen, absegeln.

Відповідь, *f.* Antwort; 2) Verantwortlichkeit, *f. Фр.*

Відповідє, *n. K.* Entgelt, *n.* Revanche, *f.*

Відповідний, *a.* entsprechend.

Відповісти, відповістúти, *Ф.* відповідáти, *v. a.* antworten, erwiedern; *v. n.* за щось wofür verantwortlich sein; 2) entsprechen; 3) — ся від чóго s. Відречи́ ся.

Відпокýтувати, *v. a.* abbüssen.

Відполóшити, *v. a.* weg-, verscheuchen.

Відпомсти́ти, *v. a.* rächen, *Ст.*

Відпóрний, *a.* Gegendruck leistend; defensiv.

Відпóрність, -ности, *f. ВБ.* Vertheidigungsfähigkeit, Wehrhaftigkeit, *f.*; 2) Gegendruck, *m.* Abstossung, *f.*; 3) Spontaneität, *f. Ган.*

Відпорóти, відпóрувати, *v. a.* auftrennen, abtrennen.

Відпоручáти, (-чúти), *v. a.* abordnen.

Відпорýчник, *m.* Abgeordneter, Delegat, *m.*

Відносáжити, *v. a.* ausstatten, die Ausstattung, d. Mitgift geben, aussteuern.

Відносла́нник, *m. Зг.* der Delegierte, Abgesandte.

Відпочивáнє, відпочи́нє, *n. ПГ.*; відпочи́нок, -нку, *m.* Ruhe, Rast, *f.*

Відпочивáти, *v. n.* ausruhen, rasten.

Відпотарáйкати, *v. a.* § verlieren.

Відпрáва, *f.* Abfertigung; 2) Abdankung; Verabschiedung; 3) Abhaltung des Gottesdienstes.

Відпрáвити, відправля́ти, *v. a.* abfertigen; 2) abdanken, entlassen, verabschieden; 3) abhalten (den Gottesdienst).

Відпразни́кувáти, *v. n.* ein Fest, eine Feier abhalten.

Відприсягнýти, *v. a.* abschwören, eidlich widerrufen.

Відпровáдити, відпроводжáти, *v. a.* abführen; 2) begleiten, geleiten.

Відпроцéнтний, *a.* — рахýнок Zinseszinsrechnung, *f.* [verkäufer, *m. Нар.*

Відпродáвець, -вця, *m.* Wieder-

Відпрóдаж. *f.* Wiederverkauf, *m.* *Term.* [abverkaufen, wiederverkaufen.
Відпродáти, відпрóдувати. *v. a.*
Відпротóрити. *v. a.* auf die Seite schieben, *Кс.* II. 324; — ся від кóгось sich entfernen, sich entfremden.
Відпрягáти. відпрячú. *v.a.* aus-, abspannen, ausschirren. [vom Gespinnst, *pl.*
Відпрядки. *pl.* *Гол.* III. 31 Abfälle
Відтрýскати, *v. a.* *П. п.* 92 abtreiben §.
Відпускáти, відпустúти, *v. a.* frei, los-lassen; 2) erlassen, vergeben, verzeihen (гріхú); 3) anlassen, minder hart machen (v. Metallen); 4) від пристáнї *АД.* I. 209 weit vom Hafen auf die hohe See ausfahren.
Відпуст, *m.* Ablass, *m.*; 2) Wallfahrt, *f.* нти на в. е. W. antreten, unternehmen. [fahrts-; -ілюде Wallfahrer, *pl.*
Відпустóвий, *a.* Ablass-; 2) Wall-
Відпýщане, (-щене). *n.* Freilassen, Vergeben, Verzeihen, *n.*; 2) Anlassen, *n.*
Відрáда, *f.* Trost, *m.* [Abmahnen.
Відрáджуване, *n.* das Abrathen,
Відрáдити, відрáджувати, *v. a.* abrathen.
Відрáдісно, *М.* II. 79 відрáдостно, *adv.* freudig, lieblich, angenehm; tröstlich, trostreich.
Відрáдник, *m.* der abräth.
Відрáдниця, *f.* die abräth.
Відрáдність, -ости, *f.* *Ч.* V. 361 s. Відрáда.
Відражáти, відразúти, *v. a.* zurückwerfen, -schlagen; 2) abschrecken.
Відрáжене. *n.* Zurückwerfung, Reflexion, *f.* *Пол.*; 2) Abbild, *n.* *Фр.*
Відражка, *f.* Zurückstrahlung, *f.* Reflex, *m.* *Кл.* [neigung, *f.*
Відрáза. *f.* Abscheu, Ekel, *m.* Ab-
Відразлúвий, *a.* widerlich, ekelig, abstossend, *Фр.*
Відрáїти, відрáяти s. Відрáдити.
Відрастáти, s. Відростáти.
Відрáяне, *n.* s. Відрáджуване.
Відречú ся. відрікáти ся s. Відречи ся. [wegziehen; 2) *abstrahieren, *Пл.*
Відривáти. *v. a.* ab-, losreissen, ab-
Відрúвний. *a.* fragmentarisch, *Пар.*
Відрúвок. -вка. *m.* Fragment, Bruchstück, *n* *ГШ.* [3) *c).*
Відрúгувати ся s. Відóивáти ся
Відрисувáти. *v. a.* abzeichnen; schildern.
Відрід, -роду, *m.* Species, *f.*
Відріжнúти. (-нятú), *v. a.* absondern, unterscheiden; — ся, sich —.
Відрізати, відрізувати. *v. a.* abschneiden. [*m.* Unterscheidung, *f.*
Відрізнь. -розни. *f.* *В.* Unterschied,
Відрішáти. (-шúти). *v. a.* *Ч.* III. 20 lostrennen; von der Theilnahme ausschliessen.
Відробúти, відрабляти, *v. a* abarbeiten, abverdienen. [gehärmt.
Відробітний, *a.* *Фр.* dh Arbeit ab-
Відрóбок, -бку. відробіток, -тку, *m.* das Abarbeiten, das Abdienen dh Arbeit; 2) das Abgearbeitete.
Відрóджене, *n.* Wiedergeburt, *f.* das Wiederaufleben.
Відрóдити ся, відрóджувати ся, wiederaufleben, wiedergeboren werden, 2) aus der Art schlagen.
Відродóвувати ся, sich als besonderes Geschlecht unterscheiden: пóмiж всiми иншими, *Зг.*
Відрóдок, -дка, *m.* s. Вúродок.
Відрость, *f.* Zweig, *m.* *У.*
Відростáти, відростú. *v. n.* wieder wachsen, von neuem wachsen.
Відросток, -тка, *m.* Ableger. Absenker, *m.* (propago). [nen.
Відрубáти. *v. a.* abhauen; *abtren-
Відрýбний. *a.* *Фр.* abgesondert; gänzlich verschieden.
Відрýбність, -ости. *f.* Abgesondertheit, Verschiedenheit, *f.* [*Term.*
Відсáда. *f.* Abstiftung, *f.* (з грýнту)
Відсадúти. відсажáти. *v.a.* absetzen; 2) entwöhnen; 3) abstiften.
Відсáдник. *m.* Schachtsumpf, *m.* *В.*
Відсадок. -дка. *m.* s. Відросток. *В.*
Відсахýтися від кóго sich von jmdm zurückziehen, s. Пошехáти.
Відсьвíжити. *v.a.* auffrischen, frisch
Відси, von hier. [machen, erfrischen.
Відсúдїти. відсúджувати. *v. n.* absitzen; *v. a.* кáру eine Strafe sitzend abbüssen. [2) verweisen, hinweisen.
Відсилáти, *v.a.* zurück-, abschicken;
Відсилúти. відсилювати, *v. a.* losbinden, ablösen.
Відсипати, *v. a.* abschütten. [den.
Відсвтúти ся, *Фр.* wieder fett wer-

Відсївати, відсіяти, *v. a.* absäen; 2) s. Відпасти II. 2).
Відсіль, -сіля s. Відси.
Відсісти ся, s. Відстати; хлїб відсів ся die obere Rinde ist abgesprungen.
Відсїч. *f.* Entsatz, *m.* Befreiung, *f. ОЕ.*
Відсїчи, *v. a.* abhauen, -schneiden.
Відскакувати, відскочити, *v. n.* abspringen.
Відскок, *m.* Absprung, *m. Фр.*
Відсланяти, відслонити, відсловлювати, *v. a.* enthüllen, aufdecken.
Відслуга, *f. Гол.* I. 158 das Ende des Dienstes, Gegendienst, *m.*
Відслужити, відслугувати, *v. n.* abdienen, ausdienen; 2) кому Gegendienste leisten, vergelten; 3) — службу Божу die heil. Messe abhalten; 4) — ся під кого bei jmdm den Dienst verlassen.
Відсмарувати, *v. a.* abschmieren; 2) * abschinden.
Відсовувати, s. Відсувати.
Відсоне, *n.* sonnige Lage; 2) von der Sonne abgekehrte, schattige Lage, *vgl.* Від I.u.II. [ces von neuem aufnehmen.
Відсотати, *v. a.* abwickeln; *—проВідсотний, *a.* in Percenten. [singen.
Відспівати, *v. a.* absingen, zu Ende
Відсьрубувати, *v a.* abschrauben.
Відстава, *f.* Ablieferung, Abführung, *f.*
Відставити, відставляти, *v. a.* weg stellen, bei Seite stellen; 2) когось до чого eigens jmdn wozu aufstellen, bestimmen; 3) abliefern, abführen; 4) — ся sich absondern.
Відставний, *a.* zum Abliefern, Absatz-; 2) abgesondert; eigens wozu aufgestellt. [ниця.
Відстайниця, *f. Фр.* s. Відступ-
Відстань, *f.* Entfernung, *f.* Abstand, *m.* Distanz, *f. Вах.* [schälen lassen.
Відстановити, *v. a.* кобилу be-
Відстановлене, *n.* Beschälung, *f.*
Відстаріти, *v. a.* — ум durch das Alter die Vernunft verlieren, *Кв.* II. 162.
Відстати, відставати, *v. n.* abstehen, sich ablösen, s. absondern, s. trennen; — від кого von jmdm abfallen, sich lossagen; 2) не може ся відстати kann nicht ungeschehen werden. [men.
Відстеречи ся, sich in Hut neh-
Відсторонь, *f.* Einöde, *f. У.*
Відсторонене, *n. Наз.* Entfernung, Abgeschlossenheit, *f.*
Відстрах, *m.* das Abschrecken, *Ф.*
Відстрашити, відстрашувати, *v. a.* ab- zurückschrecken, verscheuchen.
Відстріляти, відстрілювати, *v. a.* weg-, abschiessen; — ся zurückschiessen.
Відстрюпати, *v. a.* s. Відбудувати.
Відстрочити, *v. a.* auf e. späte Zeit verschieben, *Ал.*; 2) когó від кóгось abwendig machen. [tretung, *f.*
Відступ. *m. В.* Abstand, *m.*; 2) Ab-
Відступати, відступити, *v. n.* zurück-, abtreten, abstehen; abweichen; 2) *v. a.* abtreten, кому щось; aufgeben, verlassen, когóсь.
Відступлене *n.* das Abstehen (vom Processe); 2) Abtretung, *f.* das Verlassen; Abweichung, *f. Фр.*
Відступне, *n. a. s.* Abstandsgeld, *n.*
Відступник, *m.* der Abtrünnige.
Відступниця, *f. Фр.* die Abtrünnige.
Відступництво, *n.* Abtrünnigkeit, *f.* Abfall, *m. Тор.*
Відсувати, відсунути, *v. a.* abrücken, zurückschieben, (Riegel &); aufmachen; — заслону den Vorhang aufziehen; bei Seite schieben, entfernen, * verwerfen; abweisen. [sprechung, *f.*
Відсуджене, *n.* Aburtheilung; Ab-
Відсудити, відсуджувати, *v. a.* aburtheilen; 2) когó від чого durch gerichtlichen Spruch jmdm etw. absprechen, es ihm entziehen. [frisch, roh werden.
Відсуровіти, *v. n.* wieder feucht,
Відтавати, відтаювати, *v. n.* aufthauen. [nach, nun.
Відтак, *adv.* hierauf, darauf, her-
Відтам, *adv.* von dort.
Відтановити, *v. a.* wieder beleben.
Відтепер, *adv.* von nun an.
Відтерпіти, *v. a.* abbüssen, кару; ausleiden, ausstehen.
Відтерти, відтерати, *v. a.* dh Reiben e. Ohnmächtigen wieder zum Leben bringen.
Відти, *adv.* von hier; von dort, *Ос.* 161. 1. відти-пеніти v. h. und von dort.
Відтикати, *v. a.* öffnen.
Відтинати s. Відтяти.
Відтинок, *m.* Segment, *n.*
Відтиск, *m.* відтискуване, *n. Др.* Abdruck, *m.* Abformung, *f. Term.*
Відтискати, відтиснути, *v. a.* zu-

rückdrücken; 2) hinwegdrängen; 3) abziehen, abdrucken (в друкарни).

Відтїль, відтїля, відтиль, *adv.* von da, von hier aus, *Ог.* 161. 1.

Відтїнкóванє, *n.* Nuancierung, Schattirung, *f.*

Відтїнок, -нка, *m.* Schatirung, Nuance, *B.* Abstuffung, *f.* *Пол.* [Zeit.

Відтогдй, *adv.* von der Zeit, seit der

Відточйти, відтóчувати, *v. a.* abzapfen, abheben; 2) abschleifen; abdrechseln; 3) wegwälzen. [abstossen.

Відтрýтити, відтручáти, *v. a.* weg-

Відтужйти, *v. n.* за кимóсь genug nach jmdm trauern.

Відтягáти, відтягнýти, *v. a.* abziehen, wegziehen; subtrahieren (в рахýнку); 2) abbringen, кого від чóгось; 3) — ся Verzug erleiden.

Відтяти, *v. a.* abhauen, abschneiden; abbrechen; entziehen; 2) * відтинáти ся derb antworten, sich tüchtig wehren.

Відумерáти, відумéрти, *v. a.* jmdm absterben, jmdn verwaisen.

Відумéрщина, *f.* Nachlass eines Verstorbenen, *m.* Verlassenschaft, *f.*

Відýн, *m.* *Еф.* 60. s. Відьмáч.

Відуеїль, *Гр.* відуеїля, *Ке.* II. 158. відуеїóди, *adv.* von allen Seiten.

Відутїлий, *adv.* s. Відтїль.

Відучáти, відучйти, відýчувати, *v. a.* abgewöhnen, entwöhnen, кого чогóсь, від чого.

Відýщий, *a.* *Зг.* bewusst, einsichtig.

Відхилйти, (-лйти), *v. a.* ein wenig öffnen, aufmachen, -heben.

Відхід, -óду, *m.* das Abgehen, Weggehen; Abgang, *m.* [Höhle, *f.* *Це.*

Відхлáнь, *f.* Abgrund, *m.* Schlucht,

Відхлйнути, *v. n.* nachlassen, *К. Пр.* II. 353. [ziehen.

Відховáти, *v. a.* grossziehen, auf-

Відходйти, відхóдити, відійтй, *v. n.* ab-, weggehen; 2) від сéбе ausser sich werden, von Sinnen werden; 3) heilen, *Еф.* 30.

Відхóдний, *a.* Abgangs, на відхóдним beim Abgang, beim Weggehen.

Відходóвий, *a.* After-.

Відхóжий, *a.* beim Abgehen. Abgangs-; грáти відхóжої *Кух.* e. Marsch spielen. [Erholung *f.*

Відхолóда, *f.* Erquickung, Labung,

Відхорувáти, *v. a.* dh eine Krankheit genug büssen.

Відхрестйти ся, підхрéщувати ся, — від кóго vor jmdm sich bekreuzigen, von sich bannen, mit jmdm nichts zu thun haben wollen.

Відхýхати, *v. a.* dh. warmen Hauch wieder beleben. [ver-, ausblühen.

Відцвйети, відцвитáти, *v. a.* ab-,

Відцьвіт, *m.* das Abblühen, *B.*

Віцéркнýти ся, im Unwillen auffahren.

Відцирклювáти, *v. a.* abzirkeln.

Відцїдйти, відцїджувати, *v. a.* abseihen; 2) * —йнцї Wasser abschlagen.

Відцяпйти, s. Відзяпйти.

Відчалйти, *v. n.* vom Lande abstossen; absegeln, *К.*

Відчáеа, *f.* frühe Apfelart.

Відчахнýти, s. Відчімхнýти.

Відчепйти, відчепляти (відчіп-), *v. a.* lostecken, abstecken, losmachen; — ся від кóгось, sich vom jmdm losmachen, jmdm Ruhe geben, in Ruh lassen.

Відчинйти, (-нáти), *v. a.* aufthun, aufmachen, öffnen.

Відчит, *m.* Vorlesung *f.* [sung. *f.*

Відчитанє, *n.* das Verlesen, Verle-

Відчитáти, відчитувати, *v. a.* ab-, vor-, verlesen; 2) hersagen; 3) *Р.* II. 29 bei Verstorbenen nachts Psalmen ablesen.

Відчитáч, *m.* *Кл.* Prelegent, *m.*

Відчікáти, відчікнýти, *v. n.* від кóгось vom jmdm abtreten, sich entfernen (auf e. Augenblick). [cken.

Відчімхнýти, *v. a.* abreissen, -ba-

Відчіпний, *a.* — е, *n. a. s.* відчіпного дáти комýсь das Geld womit man sich von jmdm losmacht.

Відчувáти, відчýти, *v. a.* herausfühlen, mitfühlen.

Відчужáти, відчуженйти, відчýжувати, *v. a.* entfremden.

Відчýженє, *n.* Entfremdung, *f.*

Відчутйти, *v. a.* den Ohnmächtigen zum Bewusstsein bringen, wecken.

Відшáркувати, *v. a.* *Фр.* wegscharren.

Відшибáти, відшибнýти, відшибсти, *v. a.* abschlagen, abziehen, abrechnen, in Abzug bringen. [e. Zahlung). *m.*

Відшибка, *f.* Abschlag, Abzug (bei

Відшйбник, *m.* Schachtengang, *m.* *B.*

Відшкрóбати, *v.a.* ab-,wegkratzen.
Відшпилйти, *v. a.* die Stecknadel herausziehen, lösstecken.
Відшпінкати, *v. a. У.* aufschnallen.
Від'ярйти ся, sich erneuern, sich erholen u. freudig gedeihen.
Вié, *n.* Deichsel beim Ochsenwagen, *f.*
Вiéля, *f.* verdorrter Baum, *Gr.* 29.
Вiéрпиця, *f.* Fächelpalme, Weinpalme (Borassus flabelliformis). [*Піс.*
Віж, *m.* † Commissär; 2) s. Вóзьний,
Вíжа, *f. Зг.* Kenntnis, *f.* Wissen, *n.*
Вíжди, *pl.* † *КУ.* Augenlieder, *pl.*
Вíжечки, *pl. dim.* s. Віжкий, важкий; 2) s, Корóмесло, *Ш.* I. 338.
Вíжка, *f.* s. Лицé, *Н.* 107.
Віжкáти, *v. a.* das Lenkseil an den Zügel anbinden.
Віжкй, *pl.* Lenkseil, *n.* Zügel, Zaum, *m.*
Віжлйвий, *a.* kundig, *Піс.*
Віз, *g.* вóза, *m.* Wagen, *m.* вóзом zu Wagen, per Achse; 2) der grosse Bär (als Sternbild); * свóїм вóзом їхати nach eigenem Gutdünken handeln.
Візворот, *m. Левч.* s. Нóворот.
Візгрйк, s. Віскрйк.
В'їзд, *m.* Einfahrt, *f.* Einzug, *m.*
В'їздити, в'їзджáти, в'їхати, *v. n.* hineinfahren,- reiten; 2) s. Уїздити.
В'їздний, (уїздний), *n.* двір Einkehrhaus, *n. Ос.* (61), IX. 41. 42.
В'їздóвий, *a.* Einfahrt-, *Фр.*
Візита, *f.* Besuch, *m.* Visite, *f.*
Візитйрка, *f.* Oeffnung in der Thür (in Arresten), Guckfenster, *n.*
Візитирувáти, *v. a.* visitieren, beschauen, untersuchen, revidieren.
Візля, *praep.* mit d. *Genit.* neben, an *Гол.* I. 83. [въз-лѣ] *Ог.* 178, 2.
I. Візний, *Ч.* IV. 313. візничий, 442. *Га.* I. 86. -ого, *s. a. m.* s. Візник.
II. Візний, *a.*, -á стéжка schmaler Fahrweg.
Візник, візникá, *M m.* Fuhrmann, Wagen-, Pferdelenker, *m. АД.* I. 86.
Візо, *m.* linker Nbfl. der Тиса.
Візóк, -зкá. *m.* kleiner Wagen; d. візочóк Wägelchen, *n.*; 2) Art Kartenspiel; *візкá підвéзти комýсь, jmdm etw. vorplauschen, jmdn prellen.
I. Вій, *m. Др. с.* 13. *pl.* вії, Augenwimpern, *pl.*; 2) Geisterkönig mit sehr langen вії, *Піс.*
II. Вій, *gen.* вóю [вйти], *m.* Zaun-
Вíйва, *f.* s. Мáйва. [schichte, *f.*
Війлóк, *m.* (*aug.* війлочйще, *Гол.* I. 121). *m.* Filz- Satteldecke, *f.* [Уймйти.
Віймйти, *v. a. Гол.* III. 274. s.
I. Війнá. d. війнóнька. *f.* Krieg, *m.* итй з війнóю против когó, gegen jmdn feindlich, mit Krieg ziehen; -у вéсти. тримáти з ним Krieg führen.
II. Війна, *pl. Кн. Пр.* XI. (2) 104 *corr.* s. Завійна, *f.* ?
Війник, *Gr.* 29. s. Вінник, вінник.
Війниця, *f.* s. Повíка. [hauchen.
Війнýти, *v. n.* дýхом anwehen, an-
Вíйско, військóвий, etc. s. Вóйско etc.
Війт, *m.* Gemeindevorstand, Dorfschulze, Vogt, *m.*
Війтéнко, *Кн.* 297 війтóвич, (*d.* війтовичéнько), *m.* Sohn des Війт.
Війтй, *v. n.* Входйти.
Війтйха, *f.* Gattin des Війт.
Вíйтів, війтовий, *a.* des Війт.
Війтíвна, *f.* Tochter des війт.
Війтíнство, *n.* Amt eines Війт; 2) s. Війтíщина.
Війтíвщина, *f.* Haus u. Hof des Війт.
Війтувáти, *v. n.* Amt u. Dienst eines Війт versehen.
Війцé, *m. dim.* s. Вié; Deichsel beim Pflug, woran man Ochsen spannt.
Вíйщина, *f.* Heer, *n.* Armee. *f. Mi.* II. 138. *Піс.*
Вік, [иѣк-], *m.* Alter, Leben, *n.* Lebenszeit, *f.*; 2) Zeitalter, Jahrhundert, *n.*; 3) на вíки, во в. auf ewig, ewig; 4) на вíкй im Leben; вік зникувáти das ganze Leben verleben, an das Ende der Lebenszeit kommen; вік (по вік) цвйсти, *Кн.* ewig, immerwährend blühen; поки мóго вікý solange meine Lebenszeit reicht, solange ich lebe; комý на вік, тóму на лік wer leben soll, dem hilft gut das Heilmittel; 5) чоловічий — Tagblume, Taglilie, *f.* (Hemerocallis fulva).
I. Вíка, *pl.* Augenlieder, *pl.* віка звéсти *M.* I. 57 die Augen schliessen.
II. Вíка, *f.* Mass Getreide, *n.*
Вікáр, *m.* Kuchen aus Schafskäse, *m.* *Gr.* 29 gepresstes u. mit Schnitzerei verziertes Käselaibchen. [operator, *m.*
Вікáрий, -ого. *s. a. m.* Vicar, Co-
Вікарíнка, *f.* Wohnhaus d. викáрий.
Вікнó, *n.* Fenster, *n.*; 2) Sohlen-

schacht, *m.* *B.* [2) s. 'Око.
Віко, *n.* Deckel, *m.*; Scheibe, *f.* *K.*
Віковий. *a.* bejahrt, alt *Ш.* I. 167.
Віковічний, вікови́стий *a.* ewig dauernd, ewiglich; 2) uralt.
Віковічність, -ости, *f.* *Ст.* Ewigkeit, *f.* [von altersher.
Вікóвщина, *f.* Alterthum, *n.* s -ни
Вікодáвний. *a.* *K.* alt, uralt.
Вікóнне, *n.coll.* Fenster. *pl.* *Ке.* II. 130.
Вікóнниця, *f.* Fensterladen, *m.*
Вікóнце, вікóнечко, *dim.* *n.* Fensterchen, Fensterlein, *n.*
Віконóмний, *a.* ewig denkwürdig, unvergesslich, unsterblich, *K.* *ВБ.*
Вікт, *m.* s. Харч Kost, *f.* Unterhalt, *m.*
Віктувáли, *pl.* Lebensmittel, *pl.*
Віктувáти ся, sich be-, verköstigen.
Вікувáти, *v.* *n.* (lange Zeit) leben.
Віл, *m.* *gen.* волá, Ochs, Zugochse, *m.*; 2) Art Osterspiel der Burschen: вóла заводи́ти *Га.* I. 143.
Вільгóта, *f.* *Ч.* II. 18 Erleichterung, Erlaubniss, Freiheit, *f.* Erlassen, *n.* Nutzen, Vortheil, *m.* *Ос.* (61) VIII. 88. *Кн.* s. Пільга. [Вогки́й.
Вільгóтний, *a.* *pol.* *M.* III. 58 s.
Вільгóтно, *adv.* *Ос.* (61) VIII. 93 frei, bequem, vortheilhaft.
Вільний, (пóльний), *a.* frei; вільнóго етáну, ledigen Standes; вільно, *adv.* frei, unverwehrt; 2) s. Лі́нко.
Вільник, *m.* *R.* 6. Freibauer, s. Ді́дич; Insasse einer „пóля" od. слобóдá Freisas, *m.*
Вільність, -ости, *f.* Freiheit, *f.*
Вільновíріе, *n.* *У.* Freidenkerei, *f.*
Вільнозáвни, *pl.* Naoktkiemer, *pl.* (Nudibranchia), *B.* [freiheitlich.
Вільнолюбóйний, *a.* freiheitsliebend,
Вільха, *f.* Erle, Schwarzerle, *f.* (Alnus glutinosa). [(Phoxinus rivularis).
Вільхíнка, *f.* Pfrille, Ellritze, *f.*
Вільхóвий, *a.* erlen, aus Erlenholz.
Вільчу́ра, s. Вінчу́ра. [lenholz, *n.*
Вільцé, s. Віцé, ніé.
Вільшина, *f.* Erlenbaum, *m.*; Er-
Він, вонá (онá), вонó (онó), *pron.* Віна, *pl.* ині. *Гол.* III. 241. ? [er, sie, es.
Вінбáр, s. Амбáр.
Винéць, -нця́, *m.* Kranz, *m.*; 2) Krone, *f.*; 3) s. Крися. *Не. Пр.* XII. 274 *bes.* *pl.* вінці и. вінця. *Зах.*; 4) * позбáвити вінця́, розпи́ти винéць entjungfern.
Вінник, s. Вінник. [Besenbinder, *m.*
Віникáр, *m.*
Виничe, вини́чне, *n.* s. Мітли́чина; вини́чка, *f.* Staudenkoralle, *f.* *B.*
Вінички́, *pl.* Wermuth, *m.* (Artemisia sceparia).
Вінкобрáни, *pl.* die Annahme der kleinen Kränzchen durch den Bräutigam u. seinen Brautführer. [kränzte.
Вінконóсець, -сця, *m.* der Be-
Вінкоплéтини, *pl.* Windung des Brautkranzes, (als Hochzeitsfeier abends vor dem Trauungstage), *f.* [gehörig.
Вінний, *a.* zum вíно (Aussteuer)
Вінник, *m.* (вітник). *R.* 82, *Wa.* 14 Laub, *n.*; Zweige, Reiser, *pl.*; 2) Besen, *m.*
Вíно, *n.* Mitgift, *f.* Aussteuer, *f.* Heiratsgut, *n.* [pique (in Karten).
Вінóвий, *a.* *K.* des Weinstocks; 2)
Вінóвка, вині́ка, *f.* Karte: pique.
Вінóк, -нкá, s. Винéць (*d.* вінóчок, вíнчик). [ern, (s. вíно).
Вінувáти, *v.* *a.* ausstatten, aussteu-
Вінýти, *v.* *n.* *K.* I. 39 wehen, sausen.
Вінценóсний, *a.* kronetragend, gekrönt, *Ш.* II. 249.
Вінчáк, *m.* горóд-, *Гол.* III. 100 wo Kränze geflochten werden; 2) Kranzspinne, *f.* (Theridium redimitum), *B.*
Вінчáльний, (*d.* -альнéнький), вінчáнний, *a.* Trau-, Trauung-, Hochzeit-, *У.* *K.* — кум s. Дрýжба; -а кумá s. Дрýжка, *Kol.* I. 253. [ung, *f.* (*B.*).
Вінчáнe, *n.* (*d.* вінчáнїнько) Trau-
Вінчáнка глáдиця, *f.* glatte Natter (Coluber laevis), *B.*
Вінчáнки, *pl.* *Гол.* III. 458?
Вінчáти, *v.* *a.* kränzen, krönen; 2) trauen, Trauung geben.
Віншувáти, (вінч-), *v.* *a.* когó чим, комý щось wünschen, gratulieren, beglückwünschen.
Вінеа, *f.* *H.* 284 у вíнсу поверну́ти verderben. [Чéремош.
Вíнчий, *m.* Вінчи́нка, *f.* Nbfl. des
I. Вір, *gen.* нóру, *coll.* *m.* *Ч.* I. 274 s. Тріски́, (*pl.*), *Оц.* §. 31.
II. Вір, *m.* на вір брáти, данáти auf Borg nehmen, geben, s. Віра.
III. Вір, *m.* *Ос.* (61) XII. 55 s. Віряи?
Віра, [вѣр-], *f.* Glaube, *m.*; 2) Religion, *f.* Glaubensbekenntnis, *n.*; 3) * Volk,

n. Glaubensgenossen, *pl.*; 4) Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.* віру (-и) поняти, йняти в. дáти Glauben schenken; — учинити † schwören; на віру сидíти (з ким) in wilder Ehe leben; на віру, до віри взяти auf Borg nehmen; 5) s. Вірка.

Вірачкуватий, *a. H.* 243 mit aufgerissenen Augen, glotzend. [des Wirbels.

Вірóель, -бля, *m. Ф.* das Schlagen

Вірва, *f. H.* 93 Schlag auf den Nacken, *m.* s. Вирва; 2) Beutelschneider, *m.*

Вірвáти s. Урвáти; 2) — ся plötzlich einfallen, -dringen, -reissen.

Вірвечка, вірéвка, s. Верéвка (*d.* верéночка).

Вірисний, *a.* glaubwürdig, *Пар.*

Вірúтель, *m.* Gläubiger, Creditor, *m.*

Вірúтелька, *f.* Gläubigerin, *f.*

Вірити, вірувати, *v. a.* glauben, щось, в щóсь, в кóго; комý jmdm Glauben beimessen; jmdm etw. borgen; у когó щось von j. etw. b. [(*Ф.*)

Вірити ся, s. Пáчити ся. (дóшка).

Вірка, Вірочка, *f.* Wjera: weibl. Name [Πίστις]. [лáтий.

Вірлáтий, *a. К. Пр.* II. 337 s. Вир-

Вірли, *pl. Nom.* s. Орéл, óрли.

Вірлúвий, *a. Фр.* voll Vertrauen, zuversichtlich, getrost.

Вірлúне, *n.* s. Ворúне.

Вірлó, *n. Нг.* 84 s. Орéл. [tig.

Вірний, *a.* gläubig; 2) treu; 3) rich-

Вірник, *m.* der Gläubige, Bekenner, Anhänger, *T.*; 2) treuer Diener, der Vertraute, Commissär; 3) Liebling, Günstling, *m. Левч.*

Вірниця, *f.* vertraute Freundin, Günstlingin, Favoritin, *f. Левч.* [tigkeit, *f.*

Вірність, -ости, *f.* Treue; 2) Rich-

Вірóвка, (*d.* вірóвочка) s. Верéвка.

Віродостóйний, *a.* glaubwürdig.

Віродостóйність, -ости, *f.* Glaubwürdigkeit, *f.*

Віроисповíдний, *a.* das Glaubensbekenntnis betreffend, confessional, *ВБ.*

Віротéрпність, -ости, *f.* Toleranz in Glaubenssachen, *f. Кн.* s. Терпúмість.

Вірóятний, *a.* glaublich. [keit, *f.*

Вірóятність, -ости, *f.* Glaublich-

Вірт, *m.* Art Münze.

Вірувати, s. Вірити, *v. n.* wert sein, gelten, kosten: кíлько то вíрує? wie viel kostet es.

Вірýтний, *a. pol.* s. Справдéшний.

Вірýтник, *m. К. Пр.* II. 144 der Vertraute, Bevollmächtigte.

Вірýтно, *adv. Гол.* glaublich.

Вірш, *m.* вірша, *f.* Gedicht, *n.* [cher, *m.*

Віршáник, *m. Ке.* II. 262 Versma-

Віршний, *a.* in Versen, *Зак.*

Віршúк, *m. Ш.* I. 389 Versmacher, Dichterling, Poëtaster, *m.*

Віршомáз, *m. Ш.* II. 21 s. Віршúк.

Віршувáльник, *m.* der Vortragende der Verse, des Gedichtes, Declamator, *m.*

Віршувáльниця, *f.* die Vortragende des Gedichtes.

Віршувáти, *v. a.* Verse machen, dichten; in Versen schildern; 2) Verse vortragen (von d. zu Neujahr wünschenden Dorfknaben, *ZP.* I. 1).

Вірщик, *m. Левч.* s. Вірúтель.

Вірáн, *m. Ос.* (61) XII. 49 s. Сватáч.-

Вісь, [ос-]. *gen.* (в)óси, *f.* Achse, *f.*

Віса, *f. Зг.* Тягáр. [orientalis).

Вісáк, *m.* Küchenschabe, *f.* (Blatta

Вісéн, *a.* s. Вієтéн.

Вісень, *f.* s. 'Осінь, *Ос.* (61) III. 26, *M.* вісíню, *adv. Ч.* II. 495 = в осенú, óсенїю (óсенев).

Вісилиця, *f. Гуш.* s. Шúбениця.

Вісїм, *num.* acht.

Вісїмдесáть, *num.* achzig; вісїмдесáтний, *a.* der 80-ste; вісїмсóт 800; вісїмсóтний der 800-ste, *Ос.*

Вісїмка, *f.* die Acht.

Вісїмнáйцять, (-нáдц-, -нáдцять), *num.* achtzehn; вісїмнáйцятий d. achtzehnte; 2) scherzh. тумáне — ! *Фр.*

Вісїмнáйцятка, *f.* minderfeine Leinwand.

Віск, *g.* вóску, *m.* Wachs, *n.* тíлько сьвíчки і вóску das ist Alles was man hat, das ist das Letzte.

Віскресний, sehr ähnlich, leibhaft.

Віскрúвий, *a. Не.* s. Соплúвий,

Віскрівка, *f. N.* e. Berges. [rotzig.

Віскрúк, *m. Не.* s. Соплúк.

Віслюк, *m.* s. Ослюк.

Вісмерúк, *m.* grosser Mühlstein (8 перникíв в прóмірі); 2) Gespann von acht Ochsen; 3) übhpt etw. von 8 Einheiten. [demünze, s. Грúвенник.

Вісьмигрúвенник, *m.* Art Schei-

В'їсний, *a.* zudringlich, lästig; verbissen, bissig.

*

Вісний, *a.* ніж; вісник s. Вісняк.
Вісняк, *m.* Schnitzmeser, *n.* (um e. вісь u. A. glatt zu schneiden).
Височок, *m.dim.* s.Висок, (*pl.* виски).
Віспа, *f.* Pocken, Blattern, *pl.* — щеплена s. Щеплене.
Віспар, *m.* Impfarzt, *m.*
Віеповатий, *a.* pockennarbig.
Вість, [вѣд-], *f.* Kunde, Nachricht, *f.* Gerücht, *n.* виходить така вість es verlautet; на вістях держати когось, *K.* jmdn als Kundschafter halten.
Вісьта! *int.* zum Lenken der Pferde nach links.
Вісьтак, *m.* Stab zum Ausdrehen [der Häute, *n.*
Вісте, *n.* weibliches Schamglied.
Вістен, вістна, -тне, *a.* — бути о чім, чогось von etw. wissen, *Пар.*
В'їсти, *v. a.* s. Укусити; 2) — ся s. В'їдати ся.
Вістимий, *a.* bekannt, bekanntlich, ausgemacht, allbekannt, *Н.*199, *Кв.*Н.327.
Віститель, вістник, *m.* Verkünder, Prediger, *m.* *У.*
Вістити, віщати, *v. a.* verkünden, offenbaren, *ТР.* 158, *Лір.*
Вістка, *f.* s. Вість.
Вістниця, *f.* *W.* Verkünderin, *f.*
Вістничий, *a. m. s. Ст.* Verkünder, Herold, *m.*
Вістовати ся, ким *У.* s. Оповіщувати ся.
Вістовий, *a.* вістовик, *m.* *Ч.* II. 21 Verkünder, Bote; Eilbote, *m.*
Вістовниця, *f.* Verkünderin, *f.*
Вістовщик, *m.* s. Вістовий; 2) Reporteur, *m.* *K.*
Вістре, -стря, (-е, -стра), *n.* Schneide, Schärfe, *f.*; 2) Klinge, *f.*
Вістрів, -ова, *m.* s. Остров.
Вістун, вістинець, -ниця, *m.* *КУ.* s. Віщун; 2) Bote, *m.* *K.*
Вісхід, *m.* Aufgang, *m.* *ІГ.*
Віть, *M.* I. 144 віта, *f.* Zweig, *m.*
Віть за віть оддати кому, *Мах.* etw. wett machen, Gleiches mit Gleichem vergelten, niemandem eine Antwort schuldig bleiben.
Вітальний, *a.* Gast-, *Ст.*
Вітальня, *f.* s. Гостинниця, *Ст.*
Вітати, *v. n.* sich aufhalten, weilen, wohnen.
Вітьва, *f.* *Гол. гр.* 48 s. Віта, віть.
Вітвистий, *a.* *Левч.* s. Вітлатий, вітистий.

Віте, *n. coll.* Zweige, *pl.* Laub, *n.*
Вітер, -тру, (*d.* вітерець, -рця, вітерочок, -чка), *m.* Wind, *m.* — робити die Luft anfachen, Wind machen; * на вітер in den Wind hinein, vergeblich, umsonst; пішло з вітром ist zerronnen; вітер має der Wind hat es = es ist nicht zu haben.
Вітистий, *a.* ästig, zweigreich.
Вітівка, *f.* Haarflechte, *f.*
Вітік, *m.* Loch, *n.* Höhlung, *f.* (in der Erde, im Stroh).
Вітлатий, *a.* *Біл.* s. Вітистий.
Вітливий, *a.* *Гр.* s. Привітний.
Вітлячки, *pl.* Geissel-Infusorien, *pl.*
Вітрак, (-як), *m.* Windmühle, *f.*
Вітреник, *m.* s. Навітреник; 2) s. Медуниця.
Вітренниця, *f.* Wetterfahne, *f.*; 2) Sturmwind, *m.*; 3) * unbeständiges, leichtfertiges Weib, *Зар.*; 4) s. Літавниця.
Вітренність, -ости, *f.* Flatterhaftigkeit, *f.* *T.*
Вітрик, *m. dim.* s. Вітер. [*m.* *Пол.*
Вітрилець, -лця, *m.* Segelfalter,
Вітрильний, *a.* Segel-, *Пл.*; вітрильник, *m.* Segelqualle, *f.* (Velella), *B.*
Вітрило, *m.* *Ш.* I. 359, *Лір.* s. Вітер; 2) *n.* Segel, *m.*
Вітриятко, *n. dim.* *Ст.* Kindlein des Windes, der Luft, *n.* [2) windig.
Вітриетий, *a.* windschnell, *Ру.*;
Вітрити, *v.a.* durchlüften, *Ф.*(*PX.*102)
Вітрів, -ова, -ове, *a.* Winds-.
Вітрівка, *f.* Windbüchse, *f.* *Пол.*; 2) Nervenfieber, *n.*
Вітріти, *v. n.* wittern, verwittern.
Вітровий, *a.* s. Вітрів; -ий млин Windmühle, *f.* [Windbeutel, *m.*
Вітрогон, *m.* flatterhafter Mensch,
Вітрогонка, *f.* flatterhaftes, leichtsinniges Weib, *Не.*
Вітродуй, *m.* *Ч.* I. 32 Winddämon, Schaffner der Winde, *m.*
Вітролоп, *m.* *Зар.* s. Вітрогон.
Вітролом, *m.* Sausewind, *n.*
Вітромір, *m.* Windmesser, *m.* *Пол.*
Вітросказ, *m.* Windfahne, *f.* *Пол.*
Вітряний, *a.* *M.* II. 187 Windes-, windig, stürmisch.
Вітрянка, *f.* s. Вітренниця 2), *Пів.*
Вітхнене, *n.* *Ог.* Begeisterung, *f.*
Вітхнути, *v.a.* eingeben, begeistern.

Вітцéвий, *a.* des Vaters.
Вітцíвский, *a.* des Vaters, väterlich; -а дитíна wohlerzogenes Kind.
Вітцíвщина, *f.* väterliches Erbtheil, Vatererbtheil, *n.* *Фр.*
Вітчúм, *m.* Stiefvater, *m.*[Stiefvaters.
Вітчúмів, -ова, -óве, (-овий), *a.* des
Вітчинá, *f.* Vaterland, *n.* Heimat, *f.*
Віха, *f.* Ч. I. 18 Laubbündel, *n.* Bierwisch, *m.*; 2) віхá, Komet, *Gr.* 29; 3) Art Flechtwerk um Fische an einem Orte einzudämmen, zu umhürden u. zu fangen; 4) віха Wasserschierling, *m.* (Cicuta virosa). [rymbus), *B.*
Віхóвка, *f.* Doldentraube, *f.* (co-
Віхоть, (*d.* віхтик), *m.* віхóтка, *f.* *Левч.* Strohwisch, Scheuerwisch, *m.*
Віхтити, *v. a.* *Кн.* mit dem віхоть ausscheuern. [ting, *n.*
Віче, *n.* Volksversammlung, *f.* Mee-
Вічéвий, *a.* das віче betreffend.
Вічéнний, *a.* на вік —, *Фр.* fürs ganze Leben.
Вічи, (*d.* вічка), *pl.* s. 'Очи. óко (*gen. pl.* віч). [віки -і ewig, auf immerdar.
I. Вічúстий, *a.* *Кл.* unsterblich;
II. Вічúстий, *a.* zum віче geh.
Вічко, *n.* Deckel, *m.* (operculum), *B.*
Вічлúвий, *a.* höflich, artig.
Вічлúвість, -ости, *f.* Höflichkeit, Artigkeit, *f.*
Вічний, *a.* ewig; вічним рóдом von altersher, angestammt, ganz und gar; вічно, *adv.* ewig, immerfort.
Вічність, -ости, *f.* Ewigkeit, *f.* в вічність купúти щось für ewige zeiten, als Erbgut.
Вічнодержáвний, *a.* *T.* ewig bindeng, e. geltend, закóн. [irrende, *Ф.*
Вічнобýд, *m.* прочáн- der Ewig-
Вічнодївúчий, *a.* ewig jungfräulich.
Вічнозапíтний, *a.* *T.* für ewige Zeiten vermacht, aufgetragen. [mergrün.
Вічнозéлен, *ПГ.* -зелéний, *a.* im-
Вічóк, -чка *m.dim.* s. Вік I). *Kol.* I. 103.
Вішáлка, *f.* Hängegestell, *n.* *Не.*; 2) s. Гóйдавка. *Зал.*
Вішáльник, *m.* der Gehenkte.
Вішáло, *n.* Kleiderrechen, *m.* *Гол.* III. 3-6. *Тор.*; Hängestock. *m.*
Вішати, *v. a.* hängen, henken.
Вішти! *int.* s. Вісьта.
Віштúк, *m.* Spitzn. der Einwohner um Каменéць (vom Zuruf вішти).
Віщ, *m.* *Ру.* Seher, Weissager, *m.*
Віщáнє, *n.* Aussage, *f.* wörtlicher Ausdruck, *K*; 2) Verkündung, *f.* [*m.* *K.*
Віщáтель, *m.* Verkünder, Prediger,
Віщáти, віщувáти, *v. a.* weissagen, wahrsagen, vorhersagen, prophezeien; 2) dichten.
Віщий, *a.* чомýсь etw. vorhersehend, vorherwissend, ahnend; 2) wahrsagerisch, prophetisch.
Віщівúк. (d. -нúчок), *Гал.* I. 170 віщник, *Luts.* *gr.* 156. *m.* s. Віщýн.
Віщлúвий, *a.* *Ст.* verkündend, wahrsagend. [gen, weshalb.
Віщо, на-віщó, worauf; 2) weswe-
Віщóвий, *a.* zum Verkünden geh. (in einer Versammlung etc.: бýбон, дзвін, *Кч.* 268); 2) zur Versamlung geh. e- кóлесо 270 Rathsversammlung im Kreise, *f.* [sterung, *f.* *K.*
Віщувáне, *n.* das Dichten, Begei-
Віщýк, *m.* Kundschafter, Spion, *m.*
Віщýн, *m.* Verkünder; Wahrsager, Weissager; 2) Dichter, *m.* [gerin, *f.* *W.*
Віщýнка, *f.* Verkündigerin, Wahrsa-
Віщýньство, *n.* Prophezeihung, Wahrsagerei, *f.* *Ил.*
Вія, *f.* *КУ.* I. 190 s. Віячка. [верýха.
Віяниця, *Ков.* віянь (снїжнá), s. За-
Віялка, *f.* Getreidereinigungsmaschine, *f.*
Віяти, *v. n.* wehen, blasen; 2) *v. a.* schwingen, worfeln (збіжє), 3) * — ся sich fortmachen, s. aus dem Staube machen.
Віяч, *m.* Getreidereiniger, Worfler. *m.*
Віячка, *f.* Schaufel zum Worfeln des Getreides, *f.*
Віяшки, віядла. *pl.* Werkstück beim Aufwickeln des Gespinnstes auf Spulen.
Вкáз, s. 'Укáз: ніхтó менí не —.
Вкáзник, *m.* *H.* 4 Anzeiger, Deuter; 2) Befehlshaber, *m.*
Вкáпати, вкáпувати, *v. n.* eintröpfeln, hineinträufeln.
Вквічáти ся, s. Уквічáти ся.
Вкúдки, на — *Мах.* 53. ?
Вкидáти, вкúнути, *v. a.* hinein-, herein, -einwerfen; 2) anbringen (jmdm Prügel). [werden.
Вкисáти, вкúснути, *v. n.* sauer
В-кінцú, *adv.* zuletzt.
Вклáд, *m.* *K.* Beitrag, *m.* Beisteuer, *f.*

s. Вкладка; 2) Auslage, *f.* Aufwand, *m.* s. Нáклад.

Вкладáти, вклáсти, *v. a.* ein-, hineinlegen; 2) niederlegen, zu Boden werfen, besiegen, s. Вложúти.

Вкладка, *f.* Einlage, *f.* Beitrag, *f.*

Вкладковий, вкладний, *a.* Einlage-, Beitrag-; Einlags- *Term.*

Вклеїти, вклéювати, *v. a.* einleimen, einkleben.

Вклепáти, *v.a.* lügnerisch anklagen, verleumden; 2) — ся *Ос.* (61) II. в щóсь sich einer Sache befleissen, sich woran heften, machen; einer Sache nahhängen; auf etw. losgehen; *b)* fehlgreifen, sich täuschen *К.* I. 161 *Кн.* [hinein-, zurnfen.

Вклúкати, *v. a. М.* II. 187 herein-,

Вклинóвання, *n.* Einkeilung, *f.*

Вклинóвáти, *v. a.* einkeilen.

Вклонáти, *v. n.* sich beugen, sich senken, *ІГ.* [dringen.

Вклюпути ся. sich einnisten, ein-

Вклáщити, *v.n.* plätschern.

Вковáти, s. Заковáти.

Вкогтúти ся, die Krallen, die Nägeln einschlagen, einlassen.

Вкóлиця, s. Онóлиця *Н.* 149.

Вкóло, s. На-онóло. [schlagen. §.

Вколóшкати, *v a.* lahmlegen, todt-

Вколупúти, вколупнýти, *v. a. М.* I. 152. abspalten, -klauben, -zwicken, *Кч.* 174.

Вконáти, вкóпнути, *К.* вкóпувати, *v. a.* ein-, hineingraben; — ся über die Grenze (über den Rain) graben; вкóпаний *ptc.* eingegraben; * як — fest wie eingewurzelt, unerschütterlich, unbeweglich, betroffen, befremdet, stutzig.

Вкорінúти, *v.a.* einwurzeln lassen; — ся einwurzeln, tief Wurzel schlagen.

Вкоротúти, вкорочáти *А-Г.* I. 170 kürzer machen, verkürzen.

Вкóськати, *v. a* kirre machen, besänftigen (коня і * чолоніка). s. Кóсю.

Вкóсом, *adv.* scheel, schief.

Вкóчи — втóчи, *adv.* dann — wann.

Вкрáпка, *f.* eingesprengtes Korn, *Ио.*

Вкригонасінні, *pl* Bedecktsamige, od. Einfrüchtige (Angiospermae).

Вкрівля, *f.* Bedeckung. *f.* Dach, *n.* Decke, *f.* bes. Bahrendecke.

Вкруг, *adv.* ringsum, *Ч.* IV. 78.

Вкрутúти, вкрýчувати, *v. a.* eindrehen, einschrauben; — ся sich eindrängen, einschleichen.

Вкулúти, *v. a. Фр.* lähmen, krümmen, s. Покрúвити, Відоймúти.

Вкуп, *m.* прáво вкýпу Einstandsrecht, *n. Term.* чогóсь miethen.

Вкупúти ся, sich hineinkaufen; до

В-кýпі, *adv.* zusammen. [geld, *n.*

Вкýпне, *n.a.s.* Einstands-, Einkaufs-

Вкус, *m.* Geschmack, —. 2) Geschmacksinn; 3) Appetit, *m. ГШ.*

Вкусúти, *v. a.* beissen, anbeissen; hineinstechen.

Вкýсний, вкýсьний, *a.* geschmackvoll; 2) schmackhaft, appetitlich. [nerv, *m.*

Вкусóвий, *a.* — нерв Geschmacks-

Вкýчити ся, комý jmdn langweilen, jmdm lästig werden.

Вкýчно, *adv.* комý, langweilt sich.

Влáга, *f.* Feuchtigkeit, *f.* [feucht.

Влагкий, *Не.* влагоáтний, *В. a.* nass,

Влáгкість, -ости, *f.* s. Вóгкість.

В-лад, *adv.* мені йде щóсь в лад es geht mir vonstatten; не в-лад passt mir nicht in den Kram, ist ungelegen.

Влáда, *f.* Macht, Botmässigkeit, *f.*

Владáр, *m. ТР.* 185 *Ру.* Herr, Gebieter, Herrscher, Lenker, *m.*

Владáти, s. Володíти.

Владика, *m.* Herrscher, Gebieter, Herr; 2) Bischof. *m.*

Владикувáти, *К.* владичествувáти, *Ф. v. n.* Владика sein.

Владицтво, *n.* Bisthum, *n.*

Владичний, *a.* des Bischofs, bischöflich; 2) s. Владичнїй.

Владичнїй *a. Ос.* (61), XI. 50 gebieterisch, imponierend, imposant; 2) Herrscher-, des Oberherrn, *Ну.*; 3) allmächtig; владично. *adv. К.* als Herr, als Gebieter.

Владїльниця, владїтелька, *f.* Beherrscherin, Gebieterin. Herrin. *f.*

Владїтель. *ГШ. Фр.* s. Володїтель.

Владїти. *Фр.* s. Володїти.

Владнувáтель, *m. МШ.* Herrscher, Lenker, Leiter, *m.*

Владнувáти, *v. a.* ordnen, in Ordnung bringen, (нéлад) *Ст.*

Влáжний, *a.* s. Волóжний.

Влаяти, s. Влаїти.

Влáзлинний, *a.* Влаїлинний.

Влáки, *pl.* Bestandtheil der Schlitten; 2) s. Підволока.

Вла́пати, вла́пити, *v. a.* ergreifen, erfassen.

Вла́скавити ся, *M.* II. 112 gnädig, gütig werden. [machen.

Вла́скати, *v. a.* bezähmen, zahm

Вла́сний, *a.* eigen; вла́сне, *adv.* s. Ма́йже. [Eigenschaft, Eigenheit, *f.*

Вла́сність, -ости, *f.* Eigenthum, *n.*;

Власнопра́вний, *a.* eigenberechtigt, sui juris. *Term.* [genberechtigung, *f.*

Власновра́вність, -ости, *f.* Ei-

Власнору́чний, *a.* eigenhändig; *adv.*: -во und власно́руч.

Власнору́чність, -ости, *f.* — підпису eigenhändige Unterschrift.

Власть, *f.* Macht, Gewalt, Herrschaft, *f.* *Ш.* I. 156.

Властвува́ти, *v. n.* над ким Macht haben, herrschen *Кч.* 398.

Вла́стен, *a.* mit Macht ausgestattet, *ІГ.*; 2) mit d. *Infin.* *C.* II. 252 freie Hand, freien Willen haben etw. zu thun; der, dem es zusteht, der es kann, darf, *Кн.*

Власти́вий, *a.* eigentlich, *ГШ.* власти́во, *adv.* eigens, eigentlich, *Пар.*

Властивість, -вости, *f.* Eigenthümlichkeit, *f.* *ОБ.* [ний.

Вла́стий, вла́стиний, *a.* *Под.* s. Вла́с-

Власти́тель, власти́вець, -вця (власти́лець, -лця, *Т.* *Фр.* *Под.* *m.* Eigenthümer, Besitzer, Inhaber, *m.*

Власти́телька, вла́стниця, *Пар.* *f.* Eigenthümerin. Besitzerin, *f.*

Вла́стість, *Под.* вла́стність, -ости, *ГШ.* s. Вла́сність.

Вла́стник, *m.* *Ч.* I. 121 Machthaber, Herr; 2) Vollstrecker e. Machtspruches, *Еф.* 18; 3) Besitzer, Eigenthümer, *m.* *Кн.* *Пар.*

Властода́вець, -вця, *m.* Vollmachtgeber, *m.* *ВЕ.* *Term.* *ГШ.*

Властоде́ржець, -жця, *m.* Gewalthaber, Bevollmächtigter, Machthaber, *m.*

Властолю́б, *m.* *Пол.* властолю́бний, *a.* *Фр.* herrschsüchtig.

Властолю́біє, *n.* *У.* Herrschsucht, *f.*

Власяни́ця, *f.* † härenes Gewand, *Ш.* II. 241.

Вле́жати, s. Улі́жати, влягти.

В-ле́жку, *adv.* *Ос.* (61) V. 27 liegend.

Власкова́ті, *pl.* Serpentariae, *B.* [stig.

Вле́сливий, *a.* einschmeichelnd, li-

Вле́сливість, -ости, *f.* *Ст.* List, *f.*

Власти́ти, влещáти (ул-). *v. a.* кого́ dh Schmeichelei jmdn überreden, jmdm schmeicheln; erschmeicheln, erlisten, *P.* I. 97; — ся *Кн.* sich verlocken, sich verführen lassen.

Влетіти, влітáти, *v. n.* hinein-, einfliegen, hineinfallen-, stürzen. [204.

Вле́щане, *n.* Schmeichlerei, *f.* *C.* II.

Вли́ва, *f.* *К.* s. Зли́ва. [sen, s. Оли́ване.

Вли́ване; *n.* das Hinein-, Eingies-

Вливáти, вли́ти, *v. a.* ein-, hineingiessen; вли́ваний, *ptc.* eingegossen; 2) s. Оли́ваний. [sion, *f.* — пра́ва, *Пс.*

Вли́вок, -вку, *m*, † Abtretung, Ces-

Влизну́ти, *v. n.* *Ко.* 36 entkommen, entwischen, -schlüpfen, sich entwinden, *Кч.* 205. [leimen; tief eindringen.

Влипáти, влипну́ти, *v. n.* sich ein-

Вліза́нець, -вця, *m.* *Пол.* Eindringling, *m.*

Вліза́ливий, *a.* zudringlich, lästig.

Вліза́ти, *v. n.* hineinkriechen, einschleichen, sich hineindrängen; — ся hineingehen, Platz finden; вліза́ло му до голови́ ihm ist etw. in den Kopf gefahren, geht im Kopfe herum; наби́ти го що ся вліза́ло hat ihn tüchtig, vollauf geprügelt.

Вліпи́ти, *v. n.* einkleben, -leimen; 2)* applicieren (кому́ eine Tracht Prügel).

В-лі́тку́, *adv.* Lebenlang, *n.* *ІГ.*; 2) in der Sommerzeit.

Влов, (улóв, *m.* Fang, Fischfang, *m.* *Не.*; 2) Jagdbeute, *f.* *К.*; 3) *pl.* s. Лóви, *Не.* (*d.* вловóньки).

Вловити, s. Уловити.

Влок, *f.* Schaft, Flintenschaft, *n.*; 2) Sippschaft, Nation, *f.*

Вложи́ти, вкладáти, *v. a.* hineinlegen, -thun, -stecken; 2) anlegen, aufsetzen; 3) auferlegen, auflegen; 4) — ся до чóгось sich an etw. gewöhnen, sich Fertigkeit, Routine in etw. erwerben.

Вло́жник, *m.* Exhibent, *m.* *ГШ.*

Влок, *m.* Wald-Wicke, *f.* (Vicia silva-

Вломáти, s. Уломáти. [tica.

В-лóни, *adv.* im vorigen Jahre.

Влу́кий, *a.* *Ф.* s. Ласка́вий.

Влупи́ти, *v. a.* abbrechen.

Влучáти, влучи́ти, (ул-), *v. a.* treffen, das Ziel nicht verfehlen. [fend.

Влу́чен, *a.* *Н.* 2 richtig, sicher tref-

Влу́чень, -чня, *m.* *Ст.* gut geführ-

ter, g. getroffener Stoss, Schlag.
Влу́чність, -ости. *f.* Fertigkeit gut zu treffen, *B.*
Влу́щити, *v. a.* derb schlagen.
Влюби́ти ся, sich verlieben, в кого́сь in jmdn.
Влюбле́нє, *n.* das Sichverlieben.
Влюбчи́вий, *a.* leicht zum Verlieben. [brennen in Jähzorn.
Влю́тити ся, *T.* ergrimmen, ent-
Вляга́ти ся, s. Улягати ся, улежати ся. [säumen.
Вляка́ти ся, *Гол.* I. 235 zögern,
Вля́пати ся. *Кух. Ос.* (61) XI. 15 * s. Влюбити ся §.
Вля́ти, s. Вливати.
Вляч́и ся, влягчи ся, s. Укладати, уложити ся sich legen, sich beruhigen
Вмаї́ти, s. Замаїти. [(філя).
Вмаля́ти, (умаляти), *v. a.* kleiner machen, verkleinern, vermindern; * verkürzen; schädigen, beeinträchtigen: кому́ вдоровля. *Ч.* V. 367.
Вмана́. *f. Лїр.* s. Мана́, обма́на.
В-мах, *adv. m.* in Augenblick, *Левч.*
В-мент (= в мо́мент). *adv. Др. с.* 253 in einem Nu, s. В-мах, в-мить.
Вменша́ти. (-ча́ти) s. Уменшати.
Вмера́ти, (умир-) вме́рти, *v. n.* sterben; вмерлий, *s. ptc. m.* der Verstorbene, Todte. [gen.
Вмертви́ти, *v. a.* tödten, todtschla-
Вме́сти, s. Заме́сти.
Вме́шкати ся, s. Обу́ти ся.
Вмива́льний, *a. K.* Wasch-.
Вмива́ти, вмити, s. Умива́ти.
Вмикати, вмикнути. *v a.* s. Ми́кати.
Вмилосерди́ти ся. sich erbarmen; над ким. [нути. поминути.
Вмину́ти. *v. a. M.* II. 149 s. Оми-
Вмир. ля́ти ся на — *Ос.* VI. 73 einander in den Tod hineinfluchen.
Вмисли́ти. *v. a.* den Beschluss fassen, auf den Gedanken verfallen, *K.*
Вмисне. *adv.* s. Нарочно. [Митю.
Вмить, *adv.* allsogleich, schnell s.
Вмі́лий. вмілий. *a.* fähig, vermögend, *K.*; kundig, *T.*
Вмі́лість. -ости. *f.* Kenntniss, *f.* Wissen, *n. Фр.*
Вмі́нене. *n.* Zurechnung, *Term.*: 2) Zurechnungsfähigkeit, *f. Гал.*
Вмі́ня́ти. вміня́ти, *v. a.* кому́сь щось jmdm etw. zurechnen, beimessen, zuschreiben, imputieren, *Term. Гал.*
Вмі́ра́ти s. Вмера́ти.
Вмі́ру́щий, *a. Ос.* (61) VI. 22 s. Поме́рший; 2) d. Sterben nahe, sterbend.
Вміст. *m. Не.* Inhalt, *m.*
Вмісти́тель, *m. Пу.* Behälter, *m.*
Вмісти́ти, вміща́ти. *v. a.* hineinlegen, anstellen, lociren; — ся Platz genug finden.
Вмісті,(ум-).*adv.gr.*s.Ра́зом, в-ку́пі.
Вмісто, вмісць. *adv.* statt, anstatt.
Вмі́та́ти, вме́сти, *v. a.* s. Замі́та́ти (до середини); вмете́ний, *ptc.* rein gekehrt. [nis, *n.*
Вмі́те́, *n. T.* Kenntnis, *f.* Verständ-
Вмі́те́нїнько, *n. dim. Гол.* III. 14 = Вмете́не подві́ренько.
Вмі́ти, s. Уміти.
Вмі́тувати, *v. a.* s. Вида́ти.
Вмі́ча́ти, *v. a.* bemerken, *M.* II. 174.
Вмі́ша́ти, вмішувати, *v. a.* einmischen, einmengen.
Вмі́щанє, *n.* das Enthaltensein.
Вмкну́ти, s Вмикати.
Вмаї́ний, *a. K. Зак.* s. Вмі́лий.
Вмаї́ти, s. Умаїти. [Ueberredung. *f*,
Вмо́ва, *f. M.* I. 152 das Zureden,
Вмо́вини, *pl.* Verabredung, *f.* Vertrag, *m.* [в кого́ jmdm etw. einreden.
Вмо́вити, вмовляти, *v. a.* щось
Вмовка́ти, вмовча́ти. вмо́вкнути, *v. a.* verschweigen; in der Rede einhalten; 2) Maul halten, still bleiben.
Вмори́ти (ум-) *v a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen; 2) vernichten, tilgen; amortisieren; 3) abtödten, abschwächen; — ся sich zu Tode abmühen.
Вмо́рханий. *a. Ос.* (61) IX. 43 zu Tode gehetzt, ermüdet, geplagt.
Вмота́ти. *v. a.* ein-, verwickeln.
Вмотика́ти, *v. a.* ermüden.
Вмудри́ти ся, kluge, listige Massregeln ersinnen, *Кч.* 12.
Вмурува́ти. *v. a.* einmauern.
Вна, s. Вона́ (она́). Bin.
Вна́дити ся. in Folge der Verwöhnung öfters wohin kommen, mit Lust nachgehen; der Lockung, dem Köder folgen. [lichkeit, *f.*
Вна́данвість. -ости. *f.* Zudring-
Вна́дник.*m.*Schmarotzer,Parasit,*m.B.*

Вламовля́ти ся когóсь, viel bereden, *Ф.*

Внéсенє, внéсок, -ску, *m. Term.* Antrag, Vorschlag; 2) Schluss, *m.* Schlussfolgerung, *f. Вах.*

Внескодáтель, *m.* s. Вносúтель.

Внéсти, s. Вносúти.

Вни, s. Вонú (онú), Він.

Вниванти, (ун-), *v. n.* verzagen, kleinmüthig werden, *КУ.* [gen.

Вникáти, вникнýти, *v. n.* eindrin-

Вниклúвий, *a. Пол.* eindringlich.

Вимáти ся, schüchtern sein, sich schämen, Bedenken tragen.

Вні, *adv.* на-вні, *Wgr.* 128 äusserlich; von, nach aussen.

В-нíвець, *adv.* in Nichts, zuniichte.

Вні́шний, *a. Пол.* äusser, äusserlich, von aussen, auswendig, an der Oberfläche.

Вні́шність, -ости, *f. Ч.* III 18 das Aeusserliche, Aeussere, *n.* Aussenseite, *f.*

Вносúтель, *m.* Antragsteller, *m.*

Вносúти, *v. a.* ein-, hineintragen, beitragen; beibringen, zu wissen geben комýсь; 3) antragen, den Antrag stellen; з чогóсь schliessen, folgern.

Внóсок, -ску, *m.* das von der Gattin dem Manne eingebrachte Gut, das Einge-

Внувáти, *v. n.* s. Скучáти. [brachte.

Внук, *m.* Enkel, *m.*

Внýка, *f.* Enkelin, *f.*

Внýків, -ова, -ове, *n.* des Enkels.

Внýрити, внурáти, *v. a.* tief eintauchen, untersenken; * — ся Kopfhänger sein. [ner, innerlich, inwendig.

Внýтренний, внýтрішний, *a.* in-

Внýтренність, -ости, *f.* das Innere, die Innenseite, *pl.* Eingeweide, *n. Пол.*

В-нýтри, *adv.* im Inneren, innen, *B.*

Внутрó, *n.* das Innere, *ОБ.* Eingeweide; 2) Eingerichte, *m.* (и зáмку), *Пар.*

Внучá, -чáти, *n. pl.* внучáта die Enkelkinder, Enkel.

Внушáти, внушúти † *v. a.* комýсь щось eingeben, beibringen, einflössen, *III.* II. 267. *КУ.*

Вúти, *v. n.* слóву, *III.* II. 234 hören, vernehmen; 2) — ся *Не. Пр.* XI. (2) 21 aufkommen, erstehen, sich geltend ma-

Вóба, вóбі s. Óба, óбі. [chen.

Вобгáти, *v. a.* hineinbiegen, -stecken, -setzen, *C.* I. 109.

Вóблад, s. Óблад.

В-обліг, *adv. Ме.* 437 s. Пóкотом.

Вóва, *f.* Kinderpopanz, *m.*

Воведéнє, *n. Пол.* Einleitung, *f.* s. Введенє; 2) Воведéнне, Fest Mariä Tempelgang am 3. Decemb. (n. St.).

Вóвисень, вóвісінь, -сня, Erzspitzbube, Galgenstrick, Schlingel, *m. Пар.*

Вовк, *m.* Wolf, *m.* (Lupus); вóвком дúвить ся macht ein Wolfsgesicht, blickt grimmig u. tückisch wie ein W.; 2) Wasserreis, Räuber, Klebast, wilder Trieb an Gewächsen, *m.*; 3) s. Вовчúця 2); 4) Bestandtheil der Tuchspinnerei, *Не.* (*бур.* 114); 5) (*хм.* 229).?

Вовкáн, *m. N.* e. Berges.

Вовкúня, *f. B.* s. Лýбін.

Вовкíний, вовковúна, *P.* I. 20 *f.* Wolfsgrube, *f.*

Вóвковий, *a.* Wolfs-; -а, вóвча водá das Wasser, worin der Wolf badete u. welches den dasselbe Trinkenden in einen Wolf verwandelt.

Вовкодáв, *m.* Wolfshund, Bullenbeisser, *m. Ст.* [sinn, *m.*

Вовкодýх, *m. M.* Mensch mit Wolfs-

Вовкозýбий, *a.* mit Wolfzähnen, wolfzahnig.

Вовконóг, *m.* s. Вовчýг; 2) Wolfstrapp, Wolfsfuss, *m.* (Lycopus exaltatus).

Вовкорúба, *f.* Seewolf, *m.* (Anarrhichas lupus). [der Frohnaufseher.

Вовкотрýби, *pl. Зап.* I. 59 *Bein.*

Вовкулáк, (-лáка), *m.* Werwolf, *m.*

Вовкýн, *m. Мог.* s. Вовкулáк, *Ф. Пр.* III. 195.

I. Вóвна, *f.* Wolle, *f.*

II. Вовнá, *f.* Welle, Woge, *f.*

Вóвник, *m.* Vibrio undula, *B.*

Вовнúстий, *a.* wollig; 2) wollreich.

Вовнúця, *f.* s. Вóвна; 2) — широколúста Wollgras, *n.* Binsenseide, *f.* (Eriophorum latifolium). [чий.

Вовноїда, *m.* s. Кровосúсень онé-

Вовнúк, *m.* s. Баранúчка.

Вóвняний, *a.* wollen, aus Wolle.

Вовнúнка, *f. Ч.* V. 1183, *Кн. Пр.* XI. (2) 102 s. Баранúчка; 2) Mordschwamm, Saubrätling, *m.* (Agaricus necator). [jederzeit

Вовнечáсний, *a.* immerwährend,

Вóвси, *adv. Ко.* 288 s. Зóвсім.

Вовтýзати (-зити) ся, з ким sich

mit jmdm herumbalgen, -schlagen, -werfen, -ziehen, -zerren, viel zu schaffen haben; 2) zappeln, *А-Г.* 168.

Вовхуря́нець, -нця, *m.* zur Kriegsschar des Вовгу́р Лисе́нко (1648) geh.

Вовцеби́к, *m.* Bisamthier, *n.* Schafochs, *m.* (Bos moschatus, Ovibos), *Пол.*

Вовцюга́н, *m.* s. Вовчи́ско.

Вовча́к, вовчівни́к, *m.* во́вче зі́ле *В.* s. Козли́нник; 2) Waldameise, *f.* (Formica rufa).

Во́вчачий, *a.* Wolfs-, wolfsähnlich; — холодо́к Spargel, *f.* (Asparagus officinalis). [fe, junger Wolf.

Вовчеви́, -ня́ти, *n.* Junges vom Wol-

Во́вчий, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.* Hauhechel, *f.* (Ononis spinosa); 3) -а ету́ша, *М.* I. 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а я́года Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (Atropa Belladona); 5) -е ребро́ („когу́тик") falsche Weisswurz (Convallaria polygonatum); 6) -е ли́ко Wolf-Seidelbast, *m.* (Daphne Mezereum); *b)* Spindelbaum, *m.* Pfaffenkäpplein, *n.* (Evonymus europaeus); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (Comarum palustre); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (Geranium sanguineum); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (Geranium pratense); 10) — зуб Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — біле́т, *Ки.* Laufpass, *m.*

Во́вчик, (вовчо́к, -чка), *m. dim.* s. Вовк 1).

Вовчи́нець, -нця, *m.* Wolfsbast, Kellerhals, *m.* (Daphne Mezereum).

Вовчи́нки, *pl. Ме.* 191 s. Овчи́на.

Вовчиню́к, *m. Ф.* Brut der Wölfin, (verächtl. von d. Römern), *f.*

Вовчи́ця, *f.* Wölfin, *f.*; 2) Gummifluss der Bäume, *m. В.*

Вовчівни́й, s. Вовкіни́й.

Вовчкува́тий, *a.* wolfähnlich, wolfartig; vom menschenscheuen, versteckten heimtückischen Wesen, *М+Б.* 25.

Вовчиковаті, *pl.* Seidelbastartige (Daphnoideae).

Вовчий, *f. В.* Rudel Wölfe, *m.*

Вовчо́к, *m.* s. Во́вчик; 2) schwarzer Kornwurm (Calandra granaria); 3 Maulwurfsgrille, *f.* (Gryllotalpa vulgaris); 4) Ameisenlöwe, *m.* (Myrmecoleon formicarius); 5) Areometer, *m.*

Вовчу́г, *m.* Hauhechel, *f.* Ochsenbrech, *m.* (Ononis hircina).

Вовчу́га, *f.* s. Вовчу́г; 2) Wolfsspinne, *f.* (Lycosa). [pelz, *m.*

Вовчу́ра, *f.* Wildschur, *f.* Wolfs-

Вовчя́, -я́ти, *n.* s. Вовчеви́.

Вогки́й, во́гкість, s. Вохки́й &.

Вогалу́бене, *n.* Vertiefung, *f.*

Вогневи́й, *a.* (-ньов-) Feuer-, *Ст.*

Во́гник, во́гничок, s. 'Огник &.

Вогнівка, *f.* Feuernelke, *f.* (Lychnis Chalcedonica).

Вогну́тий, *a.* hohl eingebogen, hohl, concav; вогну́то-випу́клий, concavconvex, *Пол.*

Вогня́ниця, *f. Ф. Пр.* 215 Art Natter (Pelias); 2) Art Pflze.

Вого́нь, воге́нь, s. Ого́нь &.

Вогу́л, *m.* Erntearbeit für einige Schock Getreide, *f.*

Вогу́льник, *m.* Arbeiter im вогу́л, *m.*

Вогу́льниця, *f.* Arbeiterin im вогу́л, *f.* [lohnung, *f.* für den вогу́л.

Вогу́льщина, *f.* Lohn, *m.* Ent-

Вод, з ро́ду и з во́ду nach dem Geschlecht u. nach der Sitte, nach dem Herkommen.

Вода́, *f.* Wasser, *n. pl.* во́ди die Gewässer; — вели́кі hochgehende Fluthen.

Вода́вий, *a.* wässerig.

Водави́ця, *f.* Pustel, *f.* Bläschen mit wässerigen Eiter, *n.*

Водвори́ти, † *v. a. Гол.* einführen, einbürgern; — ся, *К.* sich wo ansiedeln, Wohnung beziehen.

В'одежи́ти, *v. a.* einkleiden, *Зг.*

Во́день, -еня, *m.* Wasserstoff, *m.* (Hydrogenium), *Пол.*

Воде́нний, *a.* Wasserstoff-; -а кислота́ Wasserstoffsäure, *f.*

Води́ло, *n.* Zügel, *m.* Leitseil, *n.*

В-одиноччку, *adv.* vereinzelt, einzelnweise. [Нин.

Води́р, *m. Ч.* IV. 30 Leiter im Spiele

Води́ти, *v. a.* führen, umher- herumführen; 2) — з ким хлі́б-сіль mit jmdm in Freundschaft (in Gastfr.) leben; — ся з ким im üblen Sinne: sich mit jmdm herumtreiben, mit jmdm umgehen; 4) *impers.* во́дить ся ist zu Lande, ist Brauch, *vgl.* Вод.

Води́ця, *f. dim.* s. Вода́; 2) Weiswasser, *n.*; 3) Erdöl, Naphta, *n.*

Водиченька, водичка, *f. dim.* s. Водій, *m.* s. Вожатий, вожій. [Вода.
Водний, *a.* Wasser-, -e крещеніє, Wassertaufe, *f.*; im Wasser lebend, wachsend, sich befindend.
Водник, *m.* Wasserkrug, *m. K*; 2) водничок, -чка, *m.* Krystalltierchen, *n.* (Hydatina) *B.*
Водистий, *a.* wässerig.
В'-одно, s. Оден. [drocanthari).
Водняки, *pl.* Wasserkäfer, *pl.* (Hy-
Водняний, *a.* Wasser-, *Не.*
Водячка, *f.* s. Водоміль.
Водовий, *a.* -а вовна Wasserfaden, *n.* (Conferva).
Водограй, *m.* Springbrunnen, *m. Ст.*
Водозбір, -єру, *m.* Wasserbehälter, *m.* Bassin, *n. Це.*
Водозна́к, *m.* Wasserdruck, *m.*
Водойма, Wasserbehälter, -reservoir, *m.* Bassin, *n.*
Водолаз, *m.* Taucher, *m.*
Водолазний, *a.* Taucher-. [rius) *Пол.*
Водолій, *m.* Wassermann, *m.* (Aqua-
Водолюбка, *f.* s. Калужниця.
Водомет, *m.* Springbrunnen, *m. C.*
Водоміль, *f.* Wasser-, Weiher-be. *f.* (Hydraraelina), *B.*
Водомірка, *f.* — багонна Wasserläufer, *m.* (Hydrometra stagnorum).
Водоморо́з, *m.* Eisvogel, *m.* (Al-
Водоніска, *f.* s. Кононка. [cedo ispida).
Водоно́с, *m.* Wasserträger, *m.*
Водоно́сний, *a.* wassertragend, -rend, -reich, mit Wasser gefüllt, *Зе.*
Водопад, *m. K.* Wasserfall, *m.* [ke, *f.*
Водоній, -нію, *m.* водоній-ло, *n.* Trän-
Водопий, *m. Ру.* s. Водопрск.
Водопотопіне, *n. Не.* das Er-ken.
Водопрск, *m.* Springquell-, brun-, *m.* Fontane, *f.* [tung, *f. Пол.*
Водопрові́д, -воду, *m.* Wasserlei-
Водопро́с, *m.* die Sitte nach jmds u. dgl. ein Gefäss mit Wasser un-nen Baum zu stellen, womit die vorübergehenden ihren Durst stillen.
Водорінний, *a.* wasserrecht, wa-, *Пол.* [stanie, *f.* (Trapa natans).
Водоріщник, *m.* Wassernuss, -ka-
Водоро́д, *m.* s. Водень, *Пол.*
Водорості, *pl.* Tange, Algen, *pl.* (-ґи, Alginae).

Водорща́ний, *a.* -і пісни, s. Водохре́стний, *Ф.*
Водо́рщі, *pl.* s. Водохре́щі.
Водосьвя́тнє, *n.* Wasserweihe, *f.*
Водосьвя́тний, *a.* zur Wasserweihe gehen. [sin, *n.* 2) Wasserfall, *m. Ф.*
Водосто́к, *m. Гол.* Flussgebiet, Bas-
Водоте́ча, *f. M.* III. 62 Springquelle. *f.*
Водоті́к, -о́ку. *m.* Wasserleitung. *f. БО.*
Водото́к, -о́ку, *m. Фр.* Wasserströmung.
Водото́п, *m.* niedrig gelegenes Feld, das v. Wasser leicht überschwemmt wird.
Водото́пля, *f.* Wasserfluth, *f.*
Водотри́ск, *m. Пол.* s. Водопрск.
Водоцьвіт, *m.* Palingenia, *B.*
Водохре́стний, *a.* -і пісни, *Ф.* zur Zeit der водохре́щі 2) gesungen.
Водохре́щі, *pl.* Weihe, Einweihung des Wassers, *f.*; 2) Fest der Erscheinung (Taufe Christi), am 18. Jänn. n. St.
Водоще́льний, *a. B.* wasserdicht.
Водрузи́ти, водружа́ти, ÷ *v. a. До.* einstecken, -heften, -schlagen.
В-бо́деторонь, *adv.* abseits, entfernt.
Водя́н, *m.* Wasserkäfer, *m.* (Hydrophilus), *B.*
Водяна́, *f. Под.* Wassersucht, *f.*
Водяне́ць, -нця́, *m.* Wasserspinne, *f.*
Водяний, *a.* Wasser-; * -і слова wässerig, leer, *МШ.*
Водяник, (*d.* водя́ничик), *m.* Wasserbehälter, *m.* -fass, *n. Ка.* II. 134; 2) Wassergeist, Wasserteufel, *m.* s. Топельник.
Водяни́стий, *a.* wässerig, dünn.
Водяни́ця, *m.* Wassernixe, Undene, *f. Фр.*; 2) *pl.* Wassersterne, *pl.* (Aquaticae, Hippuridaceae); 3) übhpt Wasserthiere, *pl.*
Водя́нка, *f.* Affenbeere, *f.* schwarzes Gichtkraut (Empetrum nigrum); 2) Wasserschlange, *f.* (Tropidonotus natrix).
Водя́р, *m.* Wassermann, *m.* s. Водолій.
Воєва́нє (воюю-), *n.* Kampf, *m. ЖР.* I 88.
Воєві́дский, *a.* des Wojwoden.
Воєвни́к, (воїв-), *m.* Krieger, Kämpe. *m. M.* II. 15.
Воєвни́ця, *f.* Kämpferin, Kriegerin, *f.*
Воєвни́чий, (воюв-, воїв-*K.*), *a.* kriegerisch. [Kriegsherr, Heerführer, *m.*
Воєво́д, воєво́да, *m.* Wojwode, *m. Ф.*
Воєводи́ч, *m.* Sohn eines Wojwoden, *m. K.*

*

Воєво́дство, *n.* Wojewodschaft, *f.*
Воєво́дствувати, *v. n. К.* Wojwode sein. [*f. Ф.*
Воєво́жа, *f.* Frau eines Wojwoden,
Воє́нний, *a.* Kriegs-, Soldaten-.
Во́єн-цар, *m. Ч.* III. 270 kriegerischer König. [Soldatenfach, *n. К.*
Воє́нщина, *f.* das Soldatenmässige,
Вожа́к, вожа́ка, *m. П.* 225 Führer, *m. К.* [*Wgr.*25 s. Проводи́ник, провода́тор.
Вожа́тий, *a. m* s. вожа́й, вожі́й, *m.*
Вожді́й, *m.* Führer eines Blinden,
Во́живо, *n. Мак.* 32 ? [*m. ГШ.*
Воза́рня, *f.* s. Возі́вний. [schaft. *f. Term.*
Возата́йство, *n.* Fuhrwesensmann-
Возьба́, *f.* s. Возо́виця. [pfer, *К.*
Возбра́нний, *a.* † kriegerisch, ta-
Возбу́дитель, *m. Мог.* Erweeker, *m.*
Возвели́чати, (-величи́ти), *v. a. Кв.* 113 auszeichnen; preisen, lobpreisen, berühmt machen, mit Lob erheben, *Ш.* I. 349.
Возвели́чене, *n.* s. Звели́чанє.
Возверга́ти, (-верза́ти), † *v. a. К.* werfen, ausstoßen.
Возвисі́ти, возвишша́ти, *v. a.* erhöhen, hocherheben, *Ш.* II. 349.
Возві́з, -во́за, *Не.* (*бур.*204), *d. м.* 140.?
Во́зворот, *m. У.* s. По́ворот.
Возгла́сн, *pl. Ст.*. Grossprecherei, *f.*
Возгласи́ти ся, † *К.* laut werden, sich kundgeben.
Возгри́вий, *a.* (-ли́вець, *m.*, -ли́вка, *f.*) s. Віє́кривий. [дава́ти.
Воздава́ти, *a. v. П.* 326 s. Від-
Воздвига́ти, s. Здвига́ти 1).
Воздвиже́нє, *a.* Че́стного Креста́ Kreuzes Erhöhung, *f.* (am 26. Sept. n. St.) s. Здви́жене.
Воздвиже́ньский, *a.* erbaut zur Ehre der Kreuzes-Erhöhung.
Воздви́жник, *m.* s. Подви́жник.
Воздє́ржний, *a.* enthaltsam, *Тор.*
Воздє́ржність, -ности, *f.* Enthaltsamkeit, *f.*
Во́здих, *m. У.* Seufzer, *m.* [heben, *n.*
Воздві́нє, *n. К.* Aufheben, Empor-
Воздві́ч, *m. Не. Пр.* XI. 2)14 der die (Gegen)wirkung übt, der beeinflusst, rückwirkt. [geschmückt, schön, zierlich.
Воздо́бний, -до́бний *К.*) *a. Д.* I. 112
Во́здух, *m.* Luft. *f.* на во́здухи in
Воздухо́вий, *a. К.* Luft- [die Lüfte.
Воздухо́вина, *f. ГШ.* Gas, *n.*
Воздухови́нний, *a.* gasförmig, gasartig, *Пол.* [lon, Aërostat, *m.*
Воздухопла́в, *m.* Luftschiff, *n.* -ba-
Воздухопла́вець, -вця, (-плава́тель), *m.* Luftschiffer, -segler, Aëronaut, *m. В. Пол.*
Возду́шка, *f.* Luftmotor, Luftmaschine, *f.* [Luftpumpe.
Возду́шний, *a.* Luft-, -а по́мпа
Во́здушок, -шка, *m.* kleine, viereckige, gestickte Decke des Messkelches.
Возжада́ти, *a. v.* † inbrünstig wünschen.
Воззива́ти, *v. a.* † aufrufen, zurück-wiederrufen *Ш.* I. 349; 2) anrufen, s. Узива́ти, *Кв.* II. 58.
Возі́ло, *m. Gr.*29 s. Возни́ця; 2) Gott Ве́лес (на Поліє́ю. [führer, Fuhrmann, *m.*
Возі́льник, возі́льник, *m.* Wagen-
Во́зик, возо́к, візо́к, (*d.* во́зичок, візо́чок) *dim. m.* s. Віз, Wägelchen, *n.*
Возі́ти, *v. a.* führen, fahren, (auf e. Fuhrwerk od. Fahrzeug; verführen (сі́но, гні́й); 2) * — ся з ким sich viel mit jmdm zu schaffen geben; *b)* sich ungezogen benehmen, verzogen sein, *ІГ.*
Возі́вний, *f.* Wagenschoppen, *m.*
Возі́й, *m. Не.* s. Возі́льник. [Remise, *f.*
Во́зьката ся, stets hin und her fahren. [giessen.
Возлива́ти, *v. a.* † *Ме.* 440 auf-
Во́злї. *praep.* mit d. *Genit.* neben, bei; an *Ог.* 178, 2. s. Уз.
Возлі́сє, *n.* Waldrand, *m. Ш.* I. 43.
Возлюбле́нник, *m.* † Liebling, *m. Ш.* II. 166.
Возмі́тель, *МШ.* s. Граби́тель.
Возмо́га, *f. К.* Vermögen, *m.* Möglichkeit, *f.*
Возмо́ре, *n. Др. с.* 133 Insel, *f.*
Возмужа́ти, † *v. n. К.* Mann werden, mannbar werden, reifen.
Возмути́ти ся, † — душе́ю, *К.* unruhig, gestört werden.
Возмуща́ти, † *v. a. Кн.* 200 aufrühren; in Aufruhr, in Wallung bringen; aufregen. [pört, ungehalten.
Вознегодува́ти, † *v. n. К.* em-
Вознесе́нє, *n.* Himmelfahrt Christi, *f.*
Во́льний, *a. s. m.* Gerichtsbote, Amtsdiener, *m.*
Возни́к, (*d.* возничє́нько), *m.* воз-

ничий. *s. a. m. Ст.* s. Візник.
Возвиця, *f.* Darrhaus, *n.*
Возноби́ти, *v. n.* sich erkälten.
Возновити, возновляти, *v. a.* † *Гол.* s. Відновити, обновити.
Возносити, вознести, *v. a.* erheben, erhöhen; loben, preisen; — ся sich emporschwingen, sich erheben, hochmüthig werden. [wand, *m. Кн.*
Возня́, *f.* Schererei, Plakerei, *f.* Auf-
Возовий, *a.* Wagen-, -á дорóга Fahrweg, *m.* возовé, *n. s. a.* Fahrge-
Возовик, *m. Не.* s. Візник. [bühr, *f.*
Возовиця, *f.* das Schaffen, das Einheimsen des Getreides bei der Ernte vom Felde.
Возóк, *m.* возятко, *n.* s. Возик.
Возревнувати, †. *v. n. К.* eifrig werden, sich hingeben. [Vegetation, *f.*
Возросли́на, *f.* Pflanzenwuchs, *m.*
Возсїдати, *v. n.* † *К.* sich setzen.
Возставати, *v. n.* † *К.* aufstehen,
I. Вой, *g.* вóя, *m.* Geheul, *n.* [erwachen.
II. Вой, *m. Ч.* III. 43 *Зап.* (*Вер.*) I. 14 s. Війна; 2) *pl.* вóї Krieger, *m. III.* I. 359.
Войдувáне, *n.* das Hin- u. Herzerren.
Войдувати ся, in Zerwürfnis, in
Войé, *n.* s. Віé. [Fehde leben, hadern.
Вóйна́, *f.* s. Війна́.
Войовий, *a.* zum Zaunflechten geh.
Вóйско, *n.* Heer, Militär, *n.* Militärdienst, *m.*
Войскóвий, *a.* militärisch, Militär-.
Войсковик, *m.* Militärist, *m. Ніс.*
Войсковиця, *f.* Armee, *f. Ніс.*
Войту́л, *m.* Nbfl. des Прут.
Воївний, *a.* kampfesmuthig, tapfer, *Ру.*
Воївни́ка, *f. К.* Tochter eines Wojwoden, *f.*
Вóїн, *m.* Krieger, Kämpe, Soldat, *m.*
Вóїньский, *a. К.* militärisch.
Воїнствувати, † *v. n.* als Soldat dienen, *К.* [kämpfend.
Воїнству́ючий, *a.* -а цéрков,
Воїтель, *m.* Krieger, Kämpfer, *m. ІГ.*
Воїти, *v. a.* den Zaun flechten.
В-óкіл, в-окóло, *adv.* rings, ringsum, rundum.
Вóко, вóчи s. Óко &.
Вóкрижем, *adv.* — стáти mit ausgestreckten Armen in Kreuzesform sich stellen.
Воль(то), — воль (то), *conj.* sei es dass, oder dass, entweder — oder, sowohl — als auch, *Лер.* 139, *Ос.* 209, 2. *У.* [vel — vel].
Волáр, *m.* Ochsenhirt, *m.*
Волáрити, *v. n.* Ochsenhirt sein.
Волáрня, *f.* Ochsenstall, *m. У.*
Воласа́ти ся, *МШ.* s. Волочáти ся.
Волáстий, *a.* mit grossem Kropf, *Леч.*
Волáти, *v. a. pol. Н.* 144. *До.* s. Клáти.
Вóльга, *f.* s. Ивола. (*В.*). [
Вольгóта, *f Леч.* s. Ільга.
Вóле, *n.* Kropf, *m.*
Вóлен, *a.* gewillt, willens, *Шл.*
Вóлене, *n. Ил.* das Wollen.
Вóленька, вóлонька, *f. dim.* s. Вóля.
Воленю́к, Волянúк, Волúнець.-ниця, Волинúк, Волинянúн, *m.* Bewohner von Wolynien.
Вóлик, *n. dim.* s. Віл; 2) Blattstengel; 3) Hirschkäfer, *m.*; 4) *Bein.* d. Fisolen, *Ос.* (61) IV. 34.
Вóлинь, *f.* Wolynien, *n.*
Волиньский, *a.* wolynisch.
Волúти, — вóлю s. Вволúти. *Ме.* 462; 2) wollen, wünschen, *Ка.* 264; 3) — ся s. Волúти.
Волúця, *f.* s. Слобóда 2), *К.* I. 86.
Вóлиш ягодорóдний, beerentragender Taubenkropf (Cucubalus baccifer).
Волúще, волúско, *m. aug.* s. Віл.
Вóлї — вóлї, s. Воль — воль.
Волївка, *f.* Wamme, *f.*
Волїпий, *f.* Ochsenstall, *m.*
Вóлїк, -локу, *m.* die Spur, welche nach dem hingeschleppten Heu sich hinzieht.
Волúти, *v. a.* wollen, *ІГ.*; 2) lieber, eher wollen; — ся s. Волúти ся. [garn, *n.*
Волїчка, *f.* Stickwolle, *f.* Wollen-
Волїчкóвий, *a.* aus волїчка.
Вóльний, *a.* (вільний). frei, unabhängig; — хлоп Bauer mit dem Rechte der Freizügigkeit, *m.*; -а кóрчма mit freiem Schankrecht, *С.* I. 88. *Кв.* II. 130. 404; вóльно, *adv.* frei; 2) langsam.
Вóльник, *m.* s. Вільник.
Вóльниця, *f.* Gegend, die an Allem Ueberfluss hat.
Вольнодýмець, -мця, *m.* вольнодýмний, *a.* Freidenker, freidenkerisch, Freigeist.
Вольнодýмство, *n.* Freidenkerei, *f.*
Вольнодýмствувати, *v. n. III.* I.

254 freisinnig sprechen, den Liberalen spielen.

Вольнозвичайність, -ости, *f.* Freiheit, Ungebundenheit der Sitten, *f.K.*

Вольнолюбство, *n.* Anlage zur Freiheit, Freiheitsliebe, *f.*

Вольность, s. Вільність; по вольности, *P.* I. 64 aus freien Stücken, von selbst, freiwillig.

Волнувати, волнити. *Зар. v. a.* bewegen; in Wallung bringen, Unruhe erregen, beunruhigen; 2) -ся, s. Хвилювати ся.

Волонар, *m. Гол.* III. 417 s. Волар.

Воловець, -вця, кремяник, *m.* Ochsenauge, *n.* (Buphtalmum cordifolium), *B.*

Волбвий, *a.* Ochsen; Rind-; 2) — поступ. *K.* sehr langsamer Schritt, Schneckenschritt; -е бочко Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus).

Воловик, *m.* Ochsenbesitzer, *K.*; 2) Wagen, mit Ochsen eingespannt, *m. Зак.*; 3) s. Волове бочко.

Волбвина, *f.* Ochsenhaut, *f.*; 2) воловина Rindfleisch, *n.* [sam.

Воловитий, *a.* schwerfällig, lang-

Воловід, (вал-), -вода, *m.* Seil zum Lenken der Ochsen; 2) Ochsenführer, -treiber, *m. KC.* III. 600.

Волово, s. Олово.

Воловодити, *v. a. Ч.* IV. 438 hinführen, lästig hinhalten; — ся з ким mit jmdm sich herumbalgen.

Волбвщина, *f.* Abgabe vom Vieh, *f.*

Воловяний, *a. Др. с.* 44 s. Олбвяний. [ge, *f.* (Anchusa officinalis).

Вологлбдка сінька, *f.* Ochsenzun-

Волбгость, -ости, *f. Кн.* 400, Feuchtigkeit, Nässe, *f.*

I. Володар, *m. Ч.* III. 38 Art Frühlingsspiel, *n.* Lied der Mädchen (in d. гаївки) s. Воротар.

II. Володар *m.* Herrscher, Beherrscher, Gebieter, *m.*; 2) Name ruthen. Fürsten.

Володарити, *v. n.* s. Володіти. *Нар.*

Володарка, *f.* Herrscherin, Eigenthümerin, *f. Ст.*

Володарність, -ости, *f. ВБ.* володарство, *n. ОБ.* Machtgewalt, Herrschergewalt, *f.* Regime, *n.* Cäsarismus, *m.*

Володарский, *a.* Herrscher-, des regierenden Fürsten.

Володати, *v. n.* чим etw. zu gebrauchen, zu regen vermögen, рукою.

Володимир, Володко, *m.* Wladimir.

Володимирский, *a.* aus der St. aus dem Fürstenthume Wladimir.

Володислав, *m.* Wladislaw, Ladislaus. [Verwaltung, *f. Левч.*

Володіне, *n.* Herrschaft, Regierung;

Володітель, *m.* Herrscher, Gebieter, Herr; Verwalter, *m.*

Володіти, *v. n.* чим beherrschen, regieren, verwalten, von etw. Herr sein, über etw. herrschen, *Левч.*

Волбга, *f.* fette Feuchtigkeit.

Воложити, *v. a. Ал.* über jmdn herfallen u. ihn reissen, zerren.

Волбжний, *a. Левч.* s. Вохкий.

I. Волок, -лка, *m.* вбіжевий, Korn-, Rüsselkäfer, *m.* (Calandra granaria), *Пол.*

II. Волок, -бку, *m.* Grünzeug, Grünes, *n.*; 2) Speise vom Grünen, *f.*

III. Волок, -ока, *m.* Holzblock, *m.*

IV. Волок, -ока, *m.* grosses Fischnetz, Zugnetz; 2) Stange mit e. Seil zum Schleppen der Heuhaufen, *f.*; 3) *m.* Bauer der die Egge führt; 4) *pl.* s. Оболаки, Wolken.

Волбка, *f.* Grundstück eines Frohnbauern von 30 Joch u. 2100□ Klafter, *n.*; 2) *Гол.* III. 113.?

Волоке́нце, (-кбнце), *n. dim.* s. Волокно́1). [die(Bast)schuhe zu zubinden.

Волбки, *pl.* Schuhbänder, Riemchen,

Волокита, *m.* Landstreicher, Vagabund, *m.*; 2) Besuchsameise, *f.* (Atta caephalotes); пустити ся на волокиту L. werden; 2) Landstreicherei, Vagabondage, *f.*

Волокитний, *a.* Wander-, streichend.

Волокаївний, *a.* viel herumstreichend.

Волокнина, *f. Пов.* Faserstoff, *m.* Fibrin, *n.*

Волокнистий, *a.* faserig, *B.*

Волокнистість, -ости, *f.* faserige Beschaffenheit.

Волокниці, *pl.* s. Ліснині.

Волокно, *n.* Faser, *f.*; 2) Gewebe, Garn, Gespinst, *n.*; 3) Art Fingergeschwür; 4) Wasserkalb, *n.* (Gordius aquaticus).

Волокбнник, *m.* чотирелистий vierblättrige Einbeere, (Paris quadrifolia); 2) Fingerwurm, *m.* (schwellende u. eiternde Entzündung, panaritium).

Волокти, s. Волочи, волочити.

Волокýша, *f.* Art grosses Zugnetz, Zuggarn der Fischer. [tragende (Milo).
Волонóсець -сця, *m.* der Stiertra-
Волонцюгувáти, *v. n.* Landstreicher sein, sich herumtreiben.
Волобóчок, -чка, *m.* *Гол.* III. 519. s. Волóне-óчко.
Вóлос, *m.* Haar, *n.*; *pl.* вóлоси bestimmte Anzahl; волóсє, (*d.* волóсєчко) *n. coll.* unbest. Anz.; вóлос, волóсє стає до гори́, ди́бом станови́ть ся *P.* I. 74 die Haare stehen zuberge; на вóлос, о в. um ein Haar, es fehlte nur sehr wenig, knapp; 2) s. Підóй *Др. с.* 24. *Еф.* 8.; 3) пéсїй — Straubfuss (у коня́), *m.*; 4) — підскірник Fadenwurm, *m.* (Filaria medinensis). [Berges.
Волосáнь, *f.* s. Вóлосїнь; 2) N. e.
Волосаниетий, *a.* haarartig.
Волосáти ся, *Фр.* s. Волосувáти ся.
Волосáтий, *ІШ.*; волосистий. *B.* *a.* haarig. [Comatula); 2) Nbll. des Сяп.
Волоеáтка, *f.* Haar- Stopfstern, *m.*
Волосина, (-ина), *f.* Härchen, *n.*; 2) s. Вóлосїнь. [(Cyclidium pantotrichum) *B.*
Волоеинок, -нка. *m.* Mufthierchen, *n.*
Волосичка, *f.* Trichine, *f.* (Trichina spiralis). [Mähne u. dem Schweife, *pl.*
Вóлосїнь, *f.* Pferdehaare von der
Волоеинка, (-ина), *f.* Dorngrasmücke, *f.* (Sylvia cinerea).
Волосїня, *f.* *Ру.* s. Волосиница 1).
Волóский, *a.* welsch; 2) wallachisch, rumänisch; 3) — павýк Lycosa singoriensis (ucrainensis).
Волоековáтий, *a.* haarförmig; -а цівочка s. Волосиця 1).
Волóенний, *a.* Haar-, Capillar-, -а рýрка Haarröhrchen, *n.*
Волосник, *m.* s. Волокóшник 2); 2) s. Вóлос 2) *Др. с.* 25; 3) Blutwurz, *f.* Nabelkraut, *n.* (Geranium sanguineum).
Волосиця, *f.* Haargefäss, Capillargefäss, *n.*; 2) härenes Gewand, *K.*; 3) Hainrispengras, *n.* (Poa nemoralis).
Волóеність, -ости. *f.* Capillarität, *f.*
Волосий, *f.* s. Вóлосїнь. [*ГІІІ.* *Пол.*
Волосожáр, *m.* Oriongestirn, *K.* Plejadengestirn, *n.*
Волоеóк, -ека, *m.* *dim.* Härchen, *n.*
Вóлость, *f.* Amt, *n.* Amtsbezirk, *m.*; 2) Land, Gebiet, *ІГ.* Complex der Landgüter, Latifundium, *n.* *K.*; 3) s. Власть (= влáсність), *Под.*
Волостéль, *m.* † *K.* fürstlicher od. bischöflicher Commissär, Procurator.
Волóстний, *a.* zum Amtsbezirke geh., Gemeinde-.
Волосувáти, *v. a.* bei den Haaren reissen, raufen; — ся sich — — sich balgen; 2) *v. n.* Haare bekommen: vom Kukurutz am Kolben (stylus), *vgl.* Прáсти.
Волоеяк, *m.* Trichodectes, *B.*
Волосяниця, *f.* härenes Gewand, Haarhemd, *n.* *ГІІІ.*; 2) — овóщна Art Fadenpilz: Sporotrichum fructigenum, *Вол.*
Волоеянка, *f.* Haartuch, *n.* *ГІІІ.*; 2) s. Волосїнка. [nes leichtes Tuch.
Волосяньский, *a.* -е сукно́ fei-
Волóть, волóта, волóтка, *f.* Rispe, *f.* (panicula). [penbund, *n.*; 2) s. Вóлоть.
Волóте (-ття), *n.* *coll.* *Ме.* 206 Ris-
Волотьовáтий, *a.* *B.* rispenförmig.
Волотюга, *f.* s. Вóлок (Speise aus grünzeug); 2) s. Підволока. [mäne, *m.*
Вóлох, Волóшин. *m.* Wallache, Ru-
Волохáтець, -тця, *m.* Bienenwolf, *m.* (Trichodes). [zottig.
Волохáтий, *a.* zaserig, rauh, haarig,
Волохáтість, -ости, *f.* Zottigkeit, Rauheit, *f.*
Волохáч, *m.* Störsaat, *f.* Fuchsschwanz, *m.* (Amaranthus retroflexus) s. Волохáтий. [streicher, Vagabund, *m.*
Волоцюга, волоцюжник. *m.* Land-
Волоцюжниця. *f.* Landstreicherin, *f.*
Волоцюжетво (-цюзство), *n.* Landstreicherei, *f.* Vagabondieren, *n.* *Фр. Ст.*
Волóчене, *n.* Schleppen; 2) Eggen, *n.* *Kol.* I. 81.
Волочи́ти, волочи́ти, *v. a.* schleppen, ziehen, schleifen; 2) eggen; 3) — ся umherziehen, -streichen, vagabundieren; — ся з ким mit jmdm sich herumtreiben; — ся за ким jmdm nachgehen, -folgen, -ziehen.
Волочи́льник, волочи́льщик, *Леш.* *m.* Egger, Eggenführer, *m.*
Волочи́ця, *pl.* *aug.* s. Вóлоки, *pl.*
Волочíне, *n.* *Не.* *Пр.* IX. 19 der Gang kleiner Bauernknaben an den Ostertagen mit Lobgesängen auf Christus.
Волочíльнее, *s. n. a.* das Geschenk bei волочíне am Ostermontag, *Ч.* III. 24 [włóczebne].

Волочільник, -чішник, *У.* III. 24, *m.* Einsammler des Ostergeschenkes, *m.*; 2) *Bein.* des Ostermontags.

Волочобний, *a.* -і пісни Osterlieder in Weissrussland; s. Волочіне, *Не.*

Волочниця, *f.* Raubfliege, *f.* (Asilus), *B.*

Волочно, Verbalausdr. *adv.* so soll [es sein, *Gr.* 29.

Волочок, -чка́. *m. K.* I. 156 rundes Trinkglas auf e. Schnur.

Волошин, *m.* s. Волох.

I. Волошка, *f.* wallachisches, rumänisches Weib.

II. Волошка. *f.* haariger Klee (Trifolium alpestre); 2) *pl. M* s. Блаватт. Cyane.

Волощина, *f.* Wallachei, Moldau, *f.* Rumänien, *n.*

Волуй, *m.* stickender Eierpilz (Agaricus foetens).

Волуйко. (вал-) *m Bein.* eines Ungeschickten, Schwerfälligen; *Ochsenkopf, *m.*

Волуйковатий, *a.* ochsendumm.

Волхв, *m.* † Magier, Weise, Zauberer, *m. Ш.* I. 181.

Волхвіля, *f. KУ.* I. 222 s. Чарівниця.

Волшебний, *a. У.* Zauber-, feenhaft.

Волшебниця, *f. P.* II. 90 Wahrsagerin, Hexe; Fee, *f.*

Волювання, волювака, *f.* (-ваха, -вак *m.*). Fischreiher, *m.* (Ardea).

Волюська, s. Олюська.

Волюшка. *f.* s. Воленька.

Воля. *f.* Wille, *m.*; 2) freier Wille, Freiheit, *f.* вже не нама — es steht nicht mehr in unserer Macht; 3) доволї nach Belieben, zur Genüge; по его воли nach seinem Willen, nach s. Wunsch; по-воли gemach, langsam, gelassen: дати кому волю jmdm Freiheit geben, Alles erlauben; добра воля guter Wille, gute Absicht; * Fröhlichkeit; 3) Freigrund, *m.* Freicolonie, *f.*

Воляк. *m.* Kropftaube, *f.* [воле].

Воляка. *m. K.* s. Волиці.

Воляпюк, волапюк. *m. Гол.* I. 684 s. Волинець.

Воляриа, *f.* s. Волиня.

Вомена. *f. (B)* s. Омела.

Вомяга. *f.* s. Бух.

Вомісто. s. Вмісто. *Ш.* II. 139.

Вомнити. *v. n. Ко.* 33 anstehen, säumen; вомитити. *Ка.* 136 zweifeln, [wątpić].

Вон! з віцен fort von hier!

Вонь, *f. Тр.* s. Воня.

Вона́, (она́) s. Він; вони́ (они́), *pl.*

Вонка, *adv. Wgr.* 128 s. Вні; draussen, *Гол.* III. 486.

Вонькир, *m.* — підняти на кого́, gegen jmdn Groll u. Hass aufnehmen, §.

Вонїти, *v. n.* duften, *У. ГШ.* [chend.

Вонний, *a.* duftend, duftig, wohlrie-

Вонність, -ости, *f. Ст.* Duft, Wohl-

Вонтори, s. Втори. [geruch, *m.*

Вонючий, *a.* übelriechend, stinkend.

Вонючка, *f.* s. Хрініця пєся.

Вонія, *f.* Geruch, Duft, *m. ГШ.*; 2) Gestank, *m. Кн.*

Вонити, *v. n.* übelriechen, stinken, (üblen) Geruch verbreiten.

Воображати, *v. a.* собі що, *ГШ.* sich etw. einbilden.

Воображене, *n.* Einbildung, *f. ГШ.*

Воображня, *f. ГШ.* Einbildungskraft, *f.*

Вопал, *m.* harter Stuhlgang, Obstruction, *f.*

Вопари, *pl.* s. 'Опарі, заїди.

Вопити, *v n.* † jammern, *ІГ.*

Вопіющий, *a.* rufend; — до неба himmelschreiend.

Вопль, *m.* † *K.* Klageton, Schmerzensruf, *m.*

Воплотити, *v. a.* † Leib geben, verkörpern, *Ш.* II. 212; — ся Mensch werden.

Воплощене, *n.* Menschwerdung, Incarnation, *f.*

Воплощений, *a.* verkörpert, Mensch geworden.

Вор, *m.* junger Hengst, *(Ф.).*

Вораль, s. Волар.

В'орати, *v. a.* einpflügen; — ся sich in fremdes Feld hineinpflügen.

Воробина, вобіо, -робі, *f.* s. Орбіна.

Вобрвіль, -волі, *m.* Hautblase, *f.*

Ворволинець, -ниця, *m.* Wurzelblasenqualle, *f.* (Rhizophysa), *B.*

Воренька, *f.* Stange, *f.* s. Воріна.

Вобре, ворине, *n.* ворина. *f.* Zaun, *m.* Hürde, Umfriedung aus Latten, *f.*

Ворининий, *a.* zum Lattenplanken, zur Umfriedung geh.

Воріпский, *a. Кв.* II. 317 gestohlen; diebisch.

Воріте́нний, *s. m. a. Ру.* Thorschliesser, *m.*

Воріний, *a.* zu ворота geh.

Воріний, *m. K.* Thorwächter, *m.*

Воріниця. *f.* eine Latte von ворота; 2) kleines Lattenthor; *pl. Д.* I. 41.

Ворiх, ворішина, s. Орiх, оріщина.

Ворішника, *f.* Ackerschottenkleo, *m.*gelbe Vogelwicke (Lotus corniculatus).
Ворка́, *f. Oc.* (61) II. 94 das Murren.
Ворковйна, *f. Ч.* V. 77 Art Pflze.
Воркóт, *m. Bein.* des Katers: Murrner, Schnurrer, *m.* [Katze.
Воркóта, *f.* Schnurren, Spinnen der
Воркотáти, (-тíти), *v. n.* schnurren; 2) unwillig murren; 3) girren, gurren (v. Tauben); 4) в животí im Bauche knurren. [Lärm, *m.*
Воркотня́, *f.* das Murren; Hader,
Воркоту́н,*m.*Murrkopf,Griesgram,*m.*
Воркоту́ха, *f.* mürrisches, zänkisches Weib, *C.* II. 204.
Воркýня, *f.* — костолйчка Knurrhahn, *m.* (Trigla birundo).
Воробéйник,*m.*Ackerhirse,Schminkwurzel, *f.* (Lithospermum arvense).
Воробéць, -бця́, (-бéль, -бля́), *m.* Sperling, Spatz, *m.* (*d.* воробóчик); 2) Art raївка, *Kol.* I. 154. 157. [lings.
Воробйний, воробóячий, *a.* Sper-
Воробйнка, *f.* совйнка- Zwergkauz, Käuzlein, *n.* (Surnium passerina).
Воробйця, воробчйха, *f.* Sperlingsweibchen, *n.* [tzenvolk, *n.*
Воробня́, *f. coll.* Sperlinge, *pl.* Spa-
Воробйчка, *f.* zottige Wicke (Vicia villosa); 2) Sperlingsdreck, *n.*
Вóрог, *m.* Feind, Widersacher, Todfeind; 2) * Dieb, *m.*
Ворóга, *f.* s. Ворожйця. [seligkeit, *f.*
Ворогóванє, *n.* Feindschaft, Feind-
Вороґýвати, *v. n.* на когó feindlich gegen jmdn gesinnt sein, jmdn anfeinden. [phezeiung; Vorbedeutung, *f.*
Ворожóá, *f. Пар.* Weissagung, Pro-
Ворожóйт, *m.* Wahrsager, Weissager, *m.*
Ворожóйтка, *f.* Wahrsagerin, *f.*
Ворожóйтний,*a.*wahrsagend. [*Top.*
Ворожóйтство, *n.* Wahrsagerei, *f.*
Ворóжда, *f. Ст.* s. Врáжда.
Ворождувáти, *v. n. Гол.* I. 116 s. Враждувáти (на кóгось). [gegnerisch.
Ворóжний, *a.* feindlich, feindselig,
Ворожйлан, *f. У.* s. Ворóжка.
Ворожйти, *v. a.* weissagen, wahrsagen, prophezeien; 2) beschwören, zaubern, на щóсь. [dersacherin, *f.*
Ворожйця, *f.* arge Feindin, Wi-
Ворóжка, *f.* Wahrsagerin, Weissagerin, Prophetin; 2) Zauberin, *f.*; 3) ворожий розкинути, *Кух. Ос.*(61)XI.21 Karten aufschlagen, legen. [sein.
Ворожкувáти, *v. n. Зар.* ворóжка
Ворожлйвий, *a. Гуц.* wahrsagend.
Ворожнéта, ворожнй, *f. coll. К.* Feinde, Widersacher, *pl.* [121.
Ворожнéча, *f.* Feindschaft, *f. М+Б.*
Ворóжчин, *a.* der Wahrsagerin.
Ворóза, ворóзка, *f.* Leine, Schnur; Schlinge, *f.* (у бáтогá).
Ворозький, *a.* кінь ein feuriges Ross, *B.*; flink. [pox.
Вóрок, -ока, *m.* Sack, *m. H.* 28 s. Вó-
I. Вóрон, *a.* s. Ворóний (кінь).
II. Вóрон, *m.* —йстий, Rabe, Kolkrabe, *m.* (Corvus corax), (крук).
Ворóна, *f.* чóрна Rabenkrähe, *f.* (Corvus corone); 2) — сїра Nebelkrähe, (C. cornix); 3) Nebenfl. der Бистриця.
I. Воронéць, -нця́, *m.* кінь-, *Ме.* 339. *Ч.* III. 275 s. Ворóний.
II. Воронéць, -нця, *m.* Pfingstrose, Päonie, *f.* (Paeonia tenuifolia); 2) Nbfl. des vereinigten Чéремош.
Ворóний, *a.* rabenschwarz, schwarz; — кінь Rappe, *m.* [-е мáсло s. Підвóя.
Ворóнїй, *a.* der Krähe, Krähen-;
Вороня́ло, *n. Пол.* Bronzirsalz, *n.* Spiessglanzbutter, *f.*
Ворóнка, *f.* Trichterloch, Spundloch, *n.* (в бóчцї); 2) Loch in o. Flöte.
Ворóнє, *n. coll.* Raben u. Krähen, *pl.*
Вороня́ки, *pl. N.* e. Gebirgszuges.
Вороня́чка, *f.* чóрна Rausch- Krähenbeere, *f.* (Empetrum nigrum).
Ворóска, *f. Ч.* V. 339 s. Ворóзка.
Ворóський, *a.* überflüssig; 2) lästig, *Gr.* 29. [*f. Пол.*
Вóрот, -отá, *m.* Cylinder, *m.* Welle,
Ворóта, (*d.* ворóтонька, ворітця́та), *pl. g.* ворíт Thor, *n.* Thorflügel, *pl.* gew. aus Latten gemacht.
Воротáр, *m.* Thorschliesser, -wächter, *m.*; 2) Art raївка. *АД.* I. 38—42.
Воротáти, *v. a. Ф.* herumbowegen, -wenden; 2) прóсо — enthülsen; лýбе — stampfen.
Воротйло, *n.* s. Веретéно.
Ворóтич, *m.* Reinfarren, *m.* (Tanacetum vulgare), *Вол.*
Воротíй, *m.* (-тé, *n.*), Anfahre, *f.* Angewende, *n. vgl.* Сýголовки.

Воро́тка, *f.* Räderthierchen, *n.* (Rotifer), *B.*

Воро́тник, *m.* *Га.* I. 127 s. Воротáр.

Воротя́ (-е́), *n.* *Ш.* II. 108 Rückkehr; Rettung, *f.*

Во́рох, *m.* воро́ха, *f.* *М.* III. 94 Haufen, *m.*; 2) Getümmel, Wirrwar, *n.* *Р.* I. 4 * Unruhe, Intrigue, *f.*; 3) в во́росї zusammen, gehäuft; во́рохи, во́рохом *adv.* haufenweise, in Haufen, zusammen.

Ворохо́бити, *v. a.* aufrühren, aufwiegeln. [risch.

Ворохобо́йний, *a.* *Це.* aufrühre-

Ворохо́бник, *m.* Aufwiegler; 2) der Aufständische, Empörer, Insurgent, *m.*

Ворохо́бниця, *f.* Aufwiegleriu; *f.* Kupplerin, *f.* *(Ф.)*

Ворохо́бня, *f.* ворохо́бство, *n.* *Фр.* Aufruhr, Aufstand, Tumult, *m.*; 2) Kupplerei, *f.*

Ворохо́ль, *m.* Nbfl. des Прут.

Ворочáти, *v. a.* wenden, kehren; 2) s. Котúти, *Др. с.* 125; 3) — ся s. Вертáти ся.

Ворошúти, *v. a.* aufscheuchen; 2) *v. n.* еловáми, *Ф.* *(Вен.* I. 65) dicht häufen (?); 3) — ся до кóгось, *Ф.* sich in den Haufen einmengen.

Во́рошний, *a.* gemeinschaftlich, Massen-; haufenweise, allgemein, *Кл.*; во́рошно, *adv.* *Зар.* zusammen.

Во́рса, *f.* Haar auf d. Tuche od. Wollenzeuge, *n.*; 2) * во́рсу вúтерти комý jmdn abwalken, ihm tüchtig zusetzen, *Ко.* 218.

Ворсúнка, *f.* Zotte, *f.* *Под.* [ся.

Во́рсити ся, на кóго s. Навóрсити

Ворсúнка, *f.* Kardendistel, Weberkarde, *f.* (Dipsacus fullonum).

Ворухлúвий (-рушл-), stürmisch, aufgeregt, *Зе.* aufregend.

Ворýшити, *v. a.* rühren, stöbern; bewegen, aufregen; — ся sich —.

Ворушний, *f.* Aufruhr, Tumult, *m.* *Ос.*

Ворю́га, ворáга, *Лесн.* ворáк, *m.* s. Злодю́га; 2) ворáга, s. Во́рог 1).

Ворáбка, *f.* *Luts. gr.* 157 s. Орябок.

Воскáрка, *f.* Frau, die mittels Wachsguss wahrsagt, *Ф.* [Haut, *Пол.*

Воскінка, *f.* Wachshaut, schwielige

Во́скланк, *m.* † Anruf, *m.* Apostrophe, *f.* (mit Pathos), *Кн.* 228.

Воскланкновéнє, воскланкáнє, *n.* † *К.* Jubelklang, *m.*

Воскобо́йна, *f.* Wachsträberu, *pl.* Wachskeule, *f.* (Rückstand beim Auspressen der Wachswaben); 2) — золотúчка, *f.* Goldruthe, *f.* (Solidago virgaurea).

Воскобо́йник, *m.* Wachssieder, -bossierer, *m.*; 2) Aufkäufer d. воскобо́йна 1).

Воскобо́йниця, *f.* Wachspresse, *f.* Wachsiedergeräth, *n.* [presse, *f.*

Воскобо́йня, *f.* Wachsiederei; Wachs-

Воскóвий, *a.* Wachs-, wächsern.

Восковúця, *f.* s. Воскíнка.

Восколíйник, *m.* Wachszieher, -bossierer, *m.* *Пар.*

Воскрéс, *m.* Lebensfrische, *f.* Leben, *n.*; 2) Jerichorose, *f.* (Anastatica hierochuntica).

Воскресéнє, *n.* Auferstehung, *f.*

Воскресéньский, *a.* храм zur Ehre der Auferstehung Christi erbaut, geweiht.

Воскресúтель, *m.* Erwecker, Wiedererwecker, Wiederhersteller, Belebor, *m.*

Воскресúти, воскрешáти, *v. a.* auferwecken, wiederbeleben; herstellen.

Воскрéсний, *a.* Auferstehungs-.

Воскрéсник, *m.* Schüler der Sonntagsschule, *m.*

Воскрéснýти, *v. n.* aufersteken, (vom Tode); wiederhergestellt werden.

Воскувáти, *v. a.* wichsen.

Восьмá, *adv.* achtmal, *К.* (*гр.* 107).

Вóсмеро, s. Осмеро.

Восмерувáти, *v. a.* in 8 Theile theilen, hauen, *С.* I. 257.

Восьмілувáті, *pl.* Mistelartige, *pl.* (Loranthaceae). [dungsanstalt, *f.*

Воспитáлище, *n.* Erziehungs-, Bil-

Воспитáльниця, воспитáтелька, *f.* † Erzieherin, *f.* *Кн.*

Воспитáнє, *n.* (-áность, *f.*) † Erziehung, Bildung, *f.* *К.* [ger, *m.*

Воспитáтель, *m.* † Erzieher, Pile-

Воспитáти, воспитувати, *v. a.* erziehen, bilden. [II. 182.

Воспрянýти, *v. n.* † erwachen, *Ш.*

Восьтальбáний, (-льбéний), *a.* so sehr gross, §. [III. 36.

Вості́к, *m.* scharfer Ostwind, *Гол.*

Вості́кáти, постíхáти, *v. a.* stäupen, züchtigen.

Вост́ок, -тóку, *m.* † s. Всхід; Osten, *m.*

Востоковець, -вця, *m.* *У.* Ostwind, *m.*
Во-стокрот, *adv.* hundertmal.
Восторг, *m.* Entzücken, *m.* Begeisterung, *f.* Enthusiasmus, *m.*
Восторгати, (-торгнути) ся, чим *К.* sich womit begeistern, wovon entzückt werden; восторжений, *ptc.* *К.* entzückt.
Восторжествовати, *v. n.* † Triumph feiern, *К.*
Восточний, (-тошний *Др. с.* 75), *a.* [Ost, östlich.
Восхит, *m.* s. Востóрг, *В.*
Восхитити, восхищати, s. Восторгати.
Вóсход-сонця, *Р.* I. 35 s. Вехід-сонця.
Вотеньский, *a* s. Отецький
Вотіленє, *n.* *Пар.* s. Воплощенє.
Во-трóйци, *adv.* *Га.* I. 9 zum dritten Male.
Вотхновенє, *a.* *Гол.* s. Вдохновенє.
Вохкий, *a.* feucht, nass; *adv.* вóхко.
Вóхкість, -ости, *f.* Feuchtigkeit, Nässe, *f.*
Вохкомір, *m.* Hygrometer, *m.* *Пол.*
Вохчатка, *f.* Wasserbärthierchen, *n.* (Emydium), *В.*
Вохчити, s. Зпохчити
Воцарити ся, †, seine Herrschaft gründen, den Thron besteigen.
В-очевидь, в-очех, *adv.* vor aller Augen, öffentlich.
Вочкистий, *a.* -і очи *У.* V. 39 [gletzend ?
В-очу, *adv.* *М.* II. 98. s. В-очевидь.
Вошь; вóша, *У.* III. 108 *f.* Laus; Kopflaus, *f.* (Pediculus capitis); 2) — пиянка Läusesuchtlaus (P. tabescentium); 3) — одежна, Leib-, Kleiderlaus (P. vestimenti).
Вошивий, *a.* läusig.
Вошинок, -нка, *m.* Polypenlaus. *f.* *В.*
Вошобій, -бой, *m.* Lausbub, *m.*
Воцана, (посчана) *f.* wachsgelber Rost.
Воцанка, *f.* Wachstuch, *n.* *Пар.*
Воцатка, *f.* Wachsblume, *f.* (Cerinthe minor), *В.*
Воцина, *f.* Wabe, Wachswabe, *f.*
Воцити, *v. a.* wichsen.
Воювати, *v. n.* Krieg führen; 2) Auftritte machen, toll treiben; 3) — ся kämpfen, *Р.* I. 53.
Вояк; воїка, *Кн.* *m.* (*d.* воячок), *m.* [Soldat, *m.*
Воящкий, *a.* Soldaten-.
Впад, *m.* *М.* II. 83. Fall, *m.* до впаду bis zum Niederfallen; 2) Wasserfall, *К.*
Впадати, впасти, *v. n.* hinein-, einfallen; 2) einbrechen, eindringen; 3) wohin kommen (на хвилю), на коня sich auf's Pferd werfen; 4) на гадку auf den Gedanken verfallen; 5) — в очи auffallen; 6) fallen, sich ergiessen; 7) fallen, spielen ins (о барві); 8) — ся на щось auf etw. vertrauen; як ся впаде wie es sich trifft; впадає, *К.* es schickt sich, ziemt, s. Випадає.
Впадина, *f.* *Пов.* Vertiefung, Grube, *f.*
Впадниця, *f.* Loth, Einfallsloth, Senkblei, *n.*
Впакувати, *v. a.* einpacken, hineinstopfen.
Впарканити, *v. a.* mit dem Planken umgeben, *Ф.*
Впаси Боже — ! *Ч.* II. 357 s. [Хрань Б.!
Впаскудити ся, Unrath machen, scheissen.
Впатрен, *a.* він свому не — er weiss für das Seinige weder Rath noch Ordnung.
Впатріне, *n. n. s.* Оглядність.
Впевнити ся, ким, sich auf jmdn verlassen, *К.*
Впеленити ся, eindringen, seine Stätte finden, Wurzelschlagen, в чи-
Впелес, *m.* Echthrus, *В.* [мóсь, *Зг.*
Впелесити ся, Впелоскати ся, s. Впадити ся, вчепити ся.
Вперати, вперти, *v. a.* hineindrängen; 2) s. Вмовити; 3) — ся eindringen, einstürmen, *III.* I. 246; *b*) s. Опéрти ся, *К.*
В-пéрве — на-пéрве, *adv.* zum allerersten Male.
Вперéд, *adv.* *gr.* künftighin, *Мс.* 48; [2) впéред zuerst.
Впереза́ти, s. Опереза́ти.
Впечалити, s. Опечалити.
Впечатлїнє, *n.* *Зг.* Eindruck, *m.*
Впечий, s. Упечий; — ся кому *М.* II. 7 jmdm überaus lästig werden.
Впин, -у, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m.* Abwehr, *f.* Schranken, *pl.*
Впинити, s. Спинити.
Впир, упир *Н.* 33 s. Опир.
Випрати, s. Виперати.
Впис, *m.* вписанє, вписуванє, *n.* Einschreibung; Eintragung, *f.*
Вписати, вписувати, *v. n.* einschreiben, eintragen; — ся sich —.
Вписовий, *a.* вписовє, *s. n. a.* Einschreibegebühr, Einschreibegeld, *n.*
Впихати, упихути, впихнути, hineinstossen, -stecken.
В-пів, *adv.* zur Hälfte, halb entzwei; [in der Mitte, mitten.

*

В-півя́вно, *adv. Вас.* сиїти, halb wirklich. [mit vielen Fächern, fächerig.
Вшівпереград, *adv. В.* подїлений mit vielen Fächern, fächerig.
Вшілити ся, s. Вилити *Лір.*
Вшірну́ти, *v. n.* hineintauchen.
В-плав, schwimmend. [chen, *Зг.*
Вплеличити ся, sich weit breit ma-
Вплести, вплїтати, *v. a* ein-, hineinflechten, -winden.
Вплив, *m.* Einfluss, *m.* Wirkung, *f.*
Впливати, вплину́ти, *v. a.* hineinfliessen, einströmen, einlaufen; 2) — на кого́ auf jmdn einwirken, Einfluss ausüben; 3) до кáси,— einlaufen, einkommen.
Впливо́вий, *a.* Einfluss habend, einflussreich. [245; 2) * im freien Fluss, *К.*
Вплинь, *adv.* s. В-плав, *Зах. Др.с.*
Вплїтка, *f.* das Band am Ende d. Haarflechte eingeflochten, *Нав. Пр.* III. 271 s. Виплїтка.
Вповажнити, *v. a. К.* кого jmdm Ansehen, Achtung verschaffen; ehren, *Ру.*
Вповивати, вповити, s. Повивати,
Вповивач, *m.* s. Повивач. [повити.
Вповівати ся, sich in Schmerz winden, sich unruhig wälzen.
В-подвійні, *adv.* zweimal.
Вподо́ба, *f.* до -би мені (моєї) nach meinem Gefallen, n. m. Sinn. [*Ос.* 196.
Вподо́бний, *a.* кому́, lieb, gefällig,
Вполїти, вполювати, *v. a.* кому́, в кого́ щось einflössen, einprägen.
Вполїй, -лю, *m.* Ruhe, *f. Кч.* 390.
Вполїйний, *a. К.* s. Спокійний.
Вполну́ти, *v. a.* s. Вирну́ти, *Зап.* II. 459. [Junge werfen (коро́ва).
Вположити ся, s. Положити ся,
В-попе́рек, *adv.* quer, in die Quere; 2) s. В-пин: mitten.
Вповерена́чку, *adv.* abwechselnd.
В-по́пихах, *adv.* hinstossend, stossweise. [od. Fracht; frei; müssig.
В-порожні, *adv.* leer, ohne Ladung
Впопру́жити, *v. a.* (коня́) den Schattelgurt festschnallen, *Кол.* I. 101.
Впоро́ти, *v. a.* s. Вдáрити.
Впо́руч, s. По́руч.
Впору́чний, *a.* gleichlaufend, parallel.
В-по́слїд, (-ди) *adv. Ф.* hernach, zuletzt; найпо́слїд allerzuletzt.
Впослїдити, *v. a. К.* hintansetzen, zurücksetzen.

В-по́тайцї, *adv.* im Geheimen.
Впотїти, *v. n. Ч.IV.14* s. Виріти.
Впотрійні, *adv,* dreimal.
Впоту́жити, *v. a.* кого́сь, kräftigen; zu jmds Macht beitragen.
Впра́ва, *f.* Uebung, Einübung, Abrichtung; Fertigkeit, Geläufigkeit, Rou-
В-пра́вдї, *adv.* zwar. [tine, *f.*
Впра́вити, вправля́ти, *v. a.* кого́сь до чо́го jmdn einüben, dh Uebung zur Fertigkeit bringen, einschulen; — ся sich —; 2) s. Упо́рати ся.
Впра́вний, впра́влений, *a. ГШ.* geübt, eingeübt, gewandt, geschickt, geschult. [Fertigkeit, Gewandheit, *f. ГШ.*
Впра́вність, -ости, *f.* Geübtheit,
Вправо́вувати ся, *Под.* sich verwalten, eine Verfassung haben. [Hand.
Вправо́руч, *adv.* rechts, zur rechten
Впридо́бити, впридобля́ти, *v. a. М.* II. 194 in Ordnung bringen, einrichten; 2) versehen, versorgen, *Лесч.*
В-при́пуст, *adv.* in Fülle und Hülle, satt. [sprengen.
Впри́скати, *v. a.* bespritzen, be-
В-при́явки, *adv. Ст.* in der Vorstellung, in d. Erscheinung, als Vorspielung.
Впрїти, s. Упрїти. [s. Введенє.
Впрова́дженє, *n.* Einführung, *f.*
Впроваджати, впрова́дити, *v. a.* ein-, hineinführen, installiren; — ся einziehen, eine Wohnung beziehen.
В-продо́вж, *praep.* mit d. *Gen. Ст.* — сього́ während dem, unterdessen.
Впросити ся, впро́шувати ся, sich einbetteln. [s. Впрям.
Впрост, *adv. Н.* gerade, geradezu,
Впрост-суперечний, *a. Н.* contradictorisch. [Reihen hintereinander.
В-про́стяж, *adv. К.* I. 266 in (zwei)
В-про́чім, *adv.* im übrigen, übrigens.
Впрягати, впрячи, s. Запрягати.
Впрядати, впрясти, s. Запрядати.
Впрям, *adv.* gerade, gerade aus *М.*; 2) wirklich, gewiss, fürwahr, *Др. с.* 295.
Впрямний, *a.* s. Упрямний; 2) zudringlich. [Kleider auf sich nehmen.
Вну́гати ся, в одеж: — *Не.* viel
Впускати, впустити, *v. a.* einhineinlassen; 2) s. Упустити.
Вну́сенє, впу́стнє, *n. a. s. Ч.IV.156* Einlass-geld, Einlassgebühr *n. R.* 51.
Вну́тати, *v. a.* verwickeln, einmi-

schen; verwirren; — ся sich —.
Вихнýти, віпхáти, s. Впихáти.
Вияли́ти, *v. a.* einspannen; stecken, schlagen; — ся sich — — einflechten.
Враг, *m.* † s. Вóрог; до врáга, *P.* I. 63 zum Henker viel, überaus viel.
Врагóвий, *a.* s. Врáжий.
Брад, врядь, s. Уряд.
Врáдити, *M.* s. Урáдити, *n.* Порáдити, ausrichten, zuwege bringen, *Кч.* 159. *M.* [Heerführer, *m.* *Ру.*
Врáдник, врядник, *m.* s. Урядник;
Врáжба, *Ру.* врáжда, *f.* Feindschaft, Feindseligkeit, *f.*
Враждáти, *Кв.* II. 265, враждувáти, *v. n.* feindlich gesinnt sein, f. handeln, на когó gegen jmdn.
Врáжденний, *a.* *Лїр.* s. Ворóжий.
Врáженний, *a.* *Wgr.* XIV. sehr feindlich.
Врáжий, *a.* s. Ворóжий; 2) böse, schlimm; — сни Sohn des Feindes; Feind.
Вражíнє, врáженє, *n.* Eindruck, *m.* *ГШ.* [die Eindrücke aufnehmend.
Врáжливий, *a.* empfindlich; leicht
Вражливість -ости, *f.* die Eigenschaft, Eindrücke, Einflüsse aufzunehmen, auf sich wirken zu lassen, Receptivität, *f.* *Ган.*
Врáжнь, вражий, *f.* s. Ворожий, *Лїр.* I. В-раз, *adv.* auf einmal, zugleich, sammt; 2) gleich viel. [Verletzung, *f.* *M.*
II. Врáз, *m.* Schlag, Stoss, Stich, *m.*
Врáза, *f.* *Ст.* Wunde, *f.*
Врáзе, празíце, *Vocat.* in der Formel der Hebamme beim Vergraben des Mutterkuchens, *Ч.* IV. 5.
Вразíти, пражáти, (ур-). *v. a.* durch Stoss, Berührung an einer kranken (schmerzhaften) Stelle Schmerzen verursachen; * schmerzlich berühren, treffen; 2) beleidigen, kränken; 3) einprägen в пáмять; Eindruck machen; — ся *Др. с.* 92 sich beleidigt sehen, s. verletzen, s. anstossen; s. einprägen.
Вразли́вий, *a.* (*adv.* *M.* III. 106) empfindlich treffend, schmerzlich, hart; 2) s. Вражли́вий, *Фр.*
Врáзний, врáзьний, *a.* gleichmässig, von gleichem Mass.
Врáнїшний, *a.* *Гр.* s. Рáнїшний.
В-рáнцї, *adv.* früh, in der Frühe.
Врáтик, *m.* N. e. Berges.

Врахувáти, s. Вчислíти.
Врáцати, *v. n.* sich erbrechen.
Врацовíни, *pl.* das dh Erbrechen Herausgespieene.
Врáчити, *II.* 231 s. Урáчити.
Врачувáти, *v. a.* † heilen, curieren, *III.* II. 270. [Beschädigung, *f.*
Вред, *m.* † Schaden, Nachtheil, *m.*
Врéменний, *a.* † *K.* zeitlich.
Времéньщик, *m.* *K.* II. 288 seltsamer, ungewöhnlicher Mensch, (v. Онúр).
Времізувáти, *v. a.* künstlich verfertigen, ausführen.
Врéмне, *Ч.* IV. 594. врéмя, -мени, *n.* *АД.* I. 260 rechte, passende Zeit.
Вриивáти, *v. a.* s. Уривáти, вірвáти; рýки dh allzu schwere Bürde müde reissen, lähmen; — ся gewaltsam eindringen, einreissen, einfallen; в чужí прáва in fremde Rechte eingreifen. [stück.
Вриво́к, -вка. *m.* abgerissenes Seil-
Вриити ся, sich ein-, hineinwühlen, sich eingraben. [*adv.* missliebig.
Вриитний, s. Влїзливий; вритно,
В-рівень, *Кн.* в-рівнї. *adv.* стоíти auf gleicher Stufe stehen.
Врíз, *m.* Einschnitt, *m.* *Пар.*
Врізати, врізувати. *v. a.* s. Урізати; 2) einschneiden; 3) * штýку, — ся § von e. ausserordentlichen (ungeheuerlichen, lächerlichen, dummen) Leistung.
Врізний, *a.* *B.* spaltig. [darauf.
В-рік потóму, *adv.* ein Jahr hernach,
Врікáти, *v. n.* комýсь, *Ф.* s. Дорікáти. [* ungehalten sein, hassen.
Врíти, *v. n.* *BIII.* kochen, brodeln;
Врóда, *f.* s. Урóжай; 2) s. Урóда.
Врóдженний, *a.* angeboren.
Вродливий, (ур-), *a.* schön, hübsch, anmuthig, wohlgestaltet; 2) на все — чоловік, *P.* I. 74 schöpferisch, productiv; geschickt, anstellig.
Врóдність, -ости, *f.* *B.* s. Урожайність. [Вродливий.
Вродовитий, *a.* gebürtig; 2) s.
В-рóзвижки, *adv.* in die Höhe, in die Lüfte.
Вровкóшити ся, *Зг.* zum rechten, immerwährenden Genusse der Lust u. Wonne gelangen, in Wollust aufgehen.
В-рóзсипи, *adv.* *M.* I. 72 auseinander, in die Flucht.
Врозумíти, врозумлíти, *v. a.* *Ш.*

I. 376 belehren, überzeugen.
Вронити, s. Уронити, У.
Вроблений, a. eingewachsen.
Вростати, врастати, вростй, v. n. einwachsen. [Flucht gejagt, zerstreut.
В-ростич, adv. auseinander, in die
Вроčність, f. Fest, n. Feier, f.
Врочйетний, a. einmal im Jahre, jährig, -е сьйто Jahresfest, n. s. Урочйстий. [Holzung, f. Term.
Вруб, m. Recht des Holzschlages, n.
Вруба́ти, вруби́ти, вру́бувати, v. a. einhauen, -hacken; — ся в чиньлїс v. unrechtmässigem Holzschlag. [чик.
Вру́бник, m. pol. Ч. V. 273 s. Ворубо-
Вручати, (-чити), v. a. einhändigen; anvertrauen, empfehlen.
Вру́чість, -ости, f. Te. Tüchtigkeit, f. wackerer Sinn.
Вряд, m. pl. чиї ту вряди (-ре-)? wer herrscht, befiehlt, ordnet hier an?
Вряди-годи, adv. von Zeit zu Zeit, zeitweilig, dann u. wann, selten wann.
Вряди́ти, s. Уряди́ти, зряди́ти; 2) — ся, Рч. 112 sich ankleiden, Gr. 56.
Всаджати, всади́ти, v. a. ein-, hineinsetzen, aufsetzen, wohin setzen; всади́ти в тоє такі гроші viel Geld (fruchtlos) hineinlegen. [reis, n.
Всадник, m. Steckling, m. Steck-
Всьвіщу́ти, v. a. M. III. 59 plötzlich beleuchten.
Все, (всьо). neutr. zu Весь, alles, ganz, всього на-всього Alles in Allem (лише тілько); 2) adv. immer, immerfort, forthin; всé-би immer doch.
Всебитé. n. [бы-]. У. Allsein, n.
Всеблагий. a. allgütig.
Всеблагість, -ости, f. Allgüte, f.
Всевидїнє. n. das Allessehen, n. Top.
Всевидящий, a. allsehend. [(Gott).
Всевишний. a. der Allerhöchste
Всевіда. m. Alleswisser, m. K.
Всевідущий, a. allwissend.
Всевідущість, -ости. f. Allwissenheit, f. [(81) 132.]
Всевічний. a. ewig lebend, [Сн.
Всевладний. a. K. Alles beherrschend, viel vermögend, allmächtig.
Всевладство n. Фр. Despotismus, m.
Всеволод. m. Name ruthen. Fürsten.
Всегосьвітний, a. das Weltall betreffend, weltlich.

Вседержитель, m. Allerhalter (Gott) m. Ш. I. 335. [rer, m.
Всеживитель, m. Пар. Allernäh-
Всезелень, f. Wintergrün, n. (Pyrola).
Всезелений, a. immergrün, B.
Все-зле-лихе, n. K. Еф. 24 alles Böse, Tod u. Verderben.
Всезнайко, n. Alleswisser, m.
Всезнане, n. das Alleswissen, K.
Всеїдна, f. a. s. Зап. I. 324 s. Загальниця, Ш. I. 175. [unfehlbar.
Всеконечно, adv. nothwendigst,
Вселенна, f. die ganze Welt, Erdkreis, m. Weltall, n.
Вселеньский, a. kosmisch, im Weltraume entstanden; 2) allgemein, ökumenisch. [Manifest, n. Др.
Вселюдний, a. Це. öffentlich; лист
Вселюдно, adv. öffentlich, Ст.
Вселюдский, ВБ. Фр. вселюдский, T.a. allgemein menschlich, absolut human.
Вселити ся, Wohnsitz aufschlagen, K.; 2) кого s. Всилити ся.
В-семе, adv. zum siebenten Male, K.
В-семеро, adv. siebenfach.
Всемилостивий, (-стний, У.), a. der allergnädigste.
Всемирний, a. Welt-, der ganzen Welt, Universal-, allgemein.
Всемога, f. П. n. 121 Allmöglichkeit, Allmacht, f. [gewaltig.
Всемогущий, a. allmächtig, all-
Всемогущество, n. всемогучість, -ости, f. Allmacht, Allgewalt, f.
Всень, Ч. IV. 467 всенький, a. s. Весь, Др. с. 177.
Всенародний. a. K. ВБ. das gesammte Volk betreffend, allgemein, öffentlich, Кн. [unvermeidlich.
Всенепремінно. adv. Ке. II. 314
Всенічне, (-нóмне), n. a. s. Gottesdienst ehemals die ganze Nacht hindurch vor einem hohen Feste während, jetzt gew. sehr früh abgehalten, n.
Всеобщити. v a. generalisieren, ГШ.
Всеоднак. adv. immerhin, nichtsdestoweniger, Top. [überwindend.
Всеодолїваючий, a. K. alles
Всеживляючий, a. Alles belebend, До. [te Scharen; 2) volle Rüstung.
Всеоружє. n. coll. K. alle bewaffne-
Всепалене. n. Пу. Brandopfer, Holo-
Всепітий. a. † allgepriesen. [kaust, n.

Всепобори́ющий, *a.* alles besiegend, allsiegend.
Всепожира́ючий, *a.* alles verzehrend, *Фр.*
Всепра́ведний, *a. КУ.* allgerecht.
Всепро́щене, *n. Кн.* das volle Verzeihen, Vergessen aller Unbilden, Amnestie, *f.*
Все́рдити ся, zornig werden.
Всеро́дний, *a. ЛД.* s. Всена́родний.
Всесьві́тний, *a.* hochgelehrt.
Всесьві́тний, *a.* Welt-, Universal; *Гл.б.*19 — кум aller Welt, s. Грома́дский.
Всесьвя́тий, *a.* allerheiligst.
Всесильний, *a.* allgewaltig, allmächtig.
Всесла́в, *m. N.* der ruthen. Fürsten.
Всесла́вний, *a.* hochberühmt, glorwürdigst.
Всеславя́ньский, *a.* gesammtslavisch.
Всесожже́не, *n.* † *К.* s. Всена́лене.
Всесправедли́вий, *a. КУ.* allgerecht.
Всетпі́р, -тво́ру, Weltall, Universum, *n. Св.*
Всетво́рене, *n.* Erschaffung des Weltalls, *f. СМ.*
Всетворя́щий, *a. Ш.* II. 189 alles schaffend, erzeugend.
Всетерпі́не, *n.* Duldung, *f. Ш.* II. 240.
Всеучи́лище, *n.* Universität, Hochschule, Akademie, *f.*
Всеученні́йший, *a. comp.* hochgelehrt, *Ігр.*
Всехва́льний, *a.* (höchst) löblich, wohllöblich, lobenswert, *МШ.*
Всеці́ло, *adv. Фр.* völlig, vollends, ganz, *К.*
Всеці́лю́щий, *a.* alles heilend, *КУ.*
Всечестний, (-чéсн-), *a.* allehrwürdig, *ІГ.*; hochwürdig, geehrt.
Всечу́дний, *a.* höchst wundervoll.
Всещедрий, *a.* allgütig, höchst gnädig, *Ш.* I. 358.
Всика́ти ся, dem Bettpissen, dem nächtlichen Einpissen unterliegen.
Всили́ти, *v. a.* an-, vorbinden, anknüpfen; — ся кого́сь an jmdn sich heften u. ihn belästigen.
Всильні́ти, *v. n.* erstarken, stark werden, *Др. с.* 202.
Всилю́вувати ся, *К.* eifrig trachten, sich anstrengen.
Всильство, *n.* Gewaltthat; Nothzucht, *f.*
В-си́лу, *adv. М.* I. 151 s. На-си́лу.
Всиновити, *v. a.* an Sohnes- (Kinder-) statt annehmen, adoptieren, *Term.*
Всинови́лене, *n. К.* Annahme an Sohnesstatt; Kindschaft, Adoption.
Всипати, всипувати, *v. a.* einschütten, eingiessen.
Всипище, *n.* Behälter für Schüttsachen, *m.*
Всипливий, s. Успливий.
Всиротіти, *v. n. М.* II. 105 s. Осиротіти.
Всиса́ти, всисувати, *v. a.* einsaugen, resorbieren.
Всисы́ване, *n. Пол.* das Einsaugen, Resorbtion, *f.*
Всі́гда, всі́ги, *adv.* immer, *Ф.*
Всі́гдишний, *a.* immerwährend, ununterbrochen.
Всі́дати, *v. n.* s. Усі́дати.
Всі́ляний, *a.* mannigfach, verschieden, allerlei; *adv.* всі́ляко s. Всяково
Всі́ля́чина, *f. ВБ.* s. Всячина.
Всі́но́чна, *f. С.* I. 203 s. Всено́чне
Всі́сти, s. Всі́дати. [Mathem.
Вказ, *m.* Zeiger, Index, *m.* (in d.
Вказа́ти, вка́зувати, *v. a.* andeuten, zeigen; на щось auf etw. hindeuten, hinweisen.
Вка́зник, *m.* Zeiger, *m.* (an d. Uhr).
Вкач, *adv.* im Ansprung, im Galopp, *Ко.* 208; hüpfend, *Не.*
Вки́нути, *v. a. ТР.* 63 in die Höhe werfen.
Вкипі́ти, s. Скипі́ти, aufwallen.
Вклазь, на — *adv.* durch u. durch, gradaus, stracks.
Вкоби́ти, *v. a.* in Klammer setzen, einklammern; einschalten, *Пар.*
Вкобли́ти, *v. a. бу́льбу* abschälen s. Викро́бати.
Вко́чити, *v. n.* herauf-, hinauf-, hineinspringen; sich hinaufschwingen; — ся einlaufen, eingehen (сукно́).
Вкра́й, *adv.* am Rande.
Вку́рати, *v. a.* § *pol.* etw. ausrichten.
Вку́с, *m. Н.* 126 s. Вкус.
Вку́ю? † warum? *Ш.* II. 266, *К.*
Вла́вити, *v. a.* berühmt machen; — ся sich berühmt machen, b. werden.
Вслу́га, *f. М.* II. 33 *ІГ.* s. Услу́га, прислу́га.
Вслужли́вий, *a.* dienstfertig, *С.* I. 108.
В-смак, *adv.* schmackhaft; не — nicht genehm.
Всмири́ти, *Др.* s. Усмири́ти.
Всьоже́рчий, *a.* allesfressend.
Всьо́й, s. Всь II. [s. Виді́ти ся.
Всота́ти, *v. a.* einwickeln; * — ся
Всо́тка, *f.* s. Відсо́тка.
Всипа́ти ся, s. Сипа́ти ся.
Всипятки, на-ках auf den Fuss-

spitzen sich streckend, *М+Б.* 193. [tzen.
Вспирáти, вспéрти, *v. a.* unterstü-
Вспіп- s. Спів-.
Вспíти, s. Успíти.
Вспалáйвий, *a. Под.* (*ж. з.* 41)?
Вспóвнене, *n. Св.* Ergänzung, *f.*
Вспокóи, *adv.* seitjeher, *Ог.* 116.
Вспомагáти, вспомочú s. Запома-
Вспоминáти, s. Згáдувати. [гáти.
Вспóминка, s. Згáдка; вспóминки комýсь бýде щось, *Ст.* jmd wird lange Zeit etw. gedenken (im üblen Sinne).
Вспомóга, *f.* s. Запомóга.
Вспóрхнути, вспóрхати, *v.n. Wgr.* 113 entfliehen, entwischen, sich aus dem Staube machen, davoneilen. [mit Recht.
Вспрáжки, на — *adv. ІГ.* wahrlich,
Вспятний, *a.* Rück-; вспятно, *adv. В.* im Rückschritt.
Верáти ся, [всéру, -реш], scheissen.
Вставáти, встáти, *v. n.* aufstehen, sich erheben.
Встáвити, вставлятú, *v. a.* hineinstellen, -setzen, hereinstellen, einschalten; нóгу — einrenken; 2) — ся за кимсь sich für jmdn verwenden.
Встáвка, *f.* Einschiebsel, *n.*; s. Уставка, Einsatz, *m.* Bordüre, *f.*
Встáвлене, *n.* das Einstellen, Einsetzen; Einschaltung, *f.*
Встáвний, вставóчний, *a.* zum Einschalten; epenthetisch, *Гол. гр.* 32.
Встáне, *n. Не.* s. Повстáне.
Встáрчити ся в слóві Wort halten.
Встáти, s. Вставáти.
Встéклий, *a. Ф.* встеклúзна, *Пол.* s. Скажéний, скажениíна.
Встеречú, s. Устеречú.
Встечú ся, s. Встїкáти ся.
Встигáти, (не) встигнýти, *v. n.* mit d. *Inf.*; не встиг отворúти konnte (vermochte) kaum öffnen, konnte nicht mehr —; (в рóбтою) встигáти rechtzeitig fertig werden, *Не.* (*Пр.* XII. 275).
Встид, *m.* Scham; 2) Schande, *f.*; тобі не встид—?du schämst dich nicht—?
Встидáти ся, sich schämen.
Встидлúвий, *a.* schamhaft.
Встидлúвість, -ости, *f.* Schamhaftigkeit. [jmd schämt sich.
Встýдно, *adv.* Verbalausdr. комýсь
Встібати, встібнýти, *v. a.* hineinstecken §.

Встїж, *adv. W.* s. На-стижір.
Встїкáти ся, toll, rasend werden,
Встїч, *f. Ф.* Wuth, *f.* [wüthen.
В-сторóнцї, *adv.* seitwärts, abseits, *М.* [s. Устóяти ся.
Встóяти, *v. n.* ruhig stehen; — ся
Встрáмити, *v. a. Л.* 33 s. Осорóмити.
Встрашáти, *v. a.* колó кóго, *Др. с.* 45.?
Встримáло, *adv. Лев.* zurückhaltend, enthaltsam.
Встрúмати, s. Стрúмати.
Встрíт, *m. Ру.* Zufall, *m.* Gelegenheit, *f.* до чогóсь.
Встрітúти, s. Стрітúти.
В-стрíть, *Ф.* на-встріч, *adv. АД.* II. 149 entgegen. [sammenkommen, *n.*
Встрíча, (стрíча) *f.* Begegnung, *f.* Zu-
Встрíчний, s. Стрíчний.
Встромúти, встромляти, *v. a.* hineinstecken, -schlagen, -geben; einheften, einlassen.
Встругнýти, *v. a.* — штýку ein Kunststück ausführen, etw. klug ersinnen, einen Streich spielen, *Не.* §.
Встрявáти, встрягнýти, встрянýти, *v. n.* hineinstecken bleiben, sich einmengen.
Встрисáти, встрястú, *v. a.* щось, чим erschüttern, aufrütteln, wankend machen.
Вступ, *m.* Eintritt, Zutritt; 2) Antritt, *m.*; 3) Einleitung, *f.*
Вступáти, вступúти, *v. n.* до когó bei, zu jmdm eintreten; до слýжби in den Dienst eintreten, den D. antreten; вступúв в мéне дух meine Lebensgeister kehrten wieder; 2) aufsteigen, на щеóбель auf die Sprosse treten; на трон den Thron besteigen; 3) — ся abtreten, weggehen, sich fortmachen, s. Уступáти; *b)* за кúм für jmdn einstehen, sich verwenden; 4) *v. a.* сукнó einlaufen lassen.
Вступлене, *n.* s. Вступ.
Вступний, *a.* Eingangs-, Eintritts-; 2) Antritts-; 3) Einleitungs-; -е слóво Vorwort *n.*; Einleitung; Vorrede; -ний бій Angriffskrieg, Offensivkrieg, *m. К.* вступне, *n. a. s.* Eintrittsgeld, *n.*-preis, *m.*
Встягáти, встягнýти, *v. a.* zurückhalten, zügeln.
Встяжка, *f. Ie.* s. Стяжка.
Встяжний, *a.* enthaltsam.
Встúмити ся, *W.* s. Стúмити ся, схаменýти ся, *ZP.*

Всувáти, всýнути, *v. a.* ein-, hineinschieben, -einstecken; * комýсь jmdn tüchtig abprügeln; — ся sich hineinschleichen. [осудúти.
Всýда, *f. Ру.* всудúти, s. Осýда.
Всýе, *adv.*†vergebens, eitel, *Ш.*II.32.
В-сýміш, *adv. Фр.* s. Пóміш.
Всумнíти ся, s. Усумнíти ся.
Всупокоїти ся, s. Успокоїти ся.
Вехід, (схід) *g.* всхóду (схóду), *m.* Aufgang; Osten, *m.* до, на всхід-сонця, gegen Sonnenaufgang, gegen Osten; vor Sonnenaufgang, früh; на всхóдї im Orient, im Osten.
Вехíдний, всходóвний, *Га.*I. 14*a.* von Osten her, von Osten, östlich.
Вехíдниця, *f.* Steigrohr, *n. Пол.*
Всходúти, (взійтú), s. Сходúти
Вецятú ся.harnen,einpissen.[(зійти).
Вечáти ся, anfangen, beginnen, *М.*
Всюда, всюди, всюденька, *adv.* über all, allenthalben.
Всюсенький, *a. Н.*s.Всень. *Ог.*108.
Всягде, s. Всюда. [während, *К.*
Всядобóний, *a. К.* allezeit, immer-
Всякáти, всякнути, *v. a.* ein- hineinsickern, verlaufen; 2) *v. a.* в себе einziehen, in sich ziehen, einsaugen.
Всякий, *a.* jeder, jeglicher, jedweder; allerlei, verschieden.
Всякиванє, *n.* Endosmose, *f. Пол.*
Всяко, всяково, *adv.* verschieden; das eine Mal so, das andere Mal wieder anders; mannigfach, *Нс.*
Всячина, *f.* Allerlei, Verschiedenes, *n.* Mannigfaltigkeit, *f.* [gen.
Втабóрити ся, ein Lager aufschla-
Втайнéний, *a. Ле.* in das Geheim-
Втаїти, s. Утаїти. [nis eingeweiht.
Вталувáти, s. Поталувáти.
Втанцювáти, *v. a.* * s. Упóрати ся.
Втвéрджене, *n. Пл.* das Einprägen, Einprägung, *f.*
Втевелúти, s. Тéнкнути.
Втéки, *pl. К.* Втéча. [flüchtig.
Втéкний, *a.* entlaufen, verlaufen,
Втéком, *adv.* нітú — die Flucht ergreifen, s. Втїк.
Втелющити, *v. a.* — гарóуза *Кч.* 297 davontragen; втелющувати, einprägen, eintrichtern, *К.* §.
Втерзóйти, *v. a.* hineinstecken, *Ш.* I. 186; s. Обтéребити.
Втерпíти, s. Утерпíти; не втéрпіти nicht aushalten, nicht über sich bringen können.
Втéрти, втерáти, s. Утéрти.
Втéрхати, *v. a.* конá beladen.
Втéча, *f.* Flucht, *f.*
Втéчи, s. Втїкáти.
Втéчище, *n.* Zufluchtsort, *m. К.*
Втикáти, *v. a.* hinein-, einstecken.
Втинáти, s. Втúти.
Втирáти, s. Втéрти, втерáти.
Втúрити, *v. a. Кг.* II. 289 hineinstopfen, -stecken, -schieben.
Втиркáти, втиркнýти, *v. a.* сьвічку das Licht putzen; 2) — ся до чогóсь sich in etw. unberufen einmischen.
Втиркýн, *m.* sich gern miteinmengend, Naseweis, *m. В.*
Втúск, *m. Ки.* Druck, *m.*
Втискáти, втиснýти, *v. a.* ein-, hineindrücken, ein-, hineinpressen, -drängen; — ся sich —; eindringen. [chus).
Втискýн, *m.* Grabkäfer, *m.* (Pterosti-
Втихáти, втихнýти, etc. s. Утихáти, etc. [still, *М.* II. 139.
Втúхлий, *a.* in Ruhe versunken,
Втїк, *g.* втéку, *m. Пол.* s. Втéча.
Втїкáти, утїкнути, *v. n.* ent-, weg-, fort, davonlaufen;sichflüchten,entwischen.
Втїкáч, *m.* der Flüchtige, Flüchtling, *m.* Ausreisser, *m.* пустúти ся на втїкáчá,die Flucht ergreifen,davonlaufen.
Втїкáчка, *m.* der entläuft, Ausreisser, *m. С.* I. 150.
Втїлеúти ся, sich verkörpern, *Зг.*
Втїлúти, втїлювати, *v. a. Пар.* s. Воплотúти; 2) einverleiben, *ГШ.*
Втїшити, s. Утїшити; втїшáти ся чимóсь sich einer Sache erfreuen, Freude woran, worüber haben, geniessen.
Втїшний, *a. С.* I. 89 freudig, erfreulich; s. Утїшний. [* eintrichtern, *К.*
Втовкмáчити, *v. a.* hineindrücken;
Втóвнити ся, *Пс.* sich hineindrängen, -zwängen.
Втовчúй, втовкáти, s. Утовчúй &.
Втогдú, s. Тогдú. [*гр.* 18.
Втогíд, *adv.* in vorigen Jahre, *Гол.*
Втой, s. О-тóй, оцéй.
Втолóчити, втолóчувати, *v. a.* hineindrücken, -pressen; festschlagen, s. Вúтолочити. [ма &.
Втóма, *f. С.* II. 28. втомúти, s. Утó-

Втонáти, *v. n.* s. Нориная́ти.
Втопýти, втопи́ти & s. Утопýти,
Второ́к, s. Другáк. [утопи́ти &.
Вто́ри, *pl.* die Rinne der Fassdauben für den Boden, Gergel, *m.*
Вто́рий, *a.* s. Дру́гий.
Второ́ти, *Св.* вторупáти, *v. n.* begleiten (beim Gesang). [abermalig, *У.*
Второ́чний, *a.* zum zweiten Male,
Второ́чний, *a.* s. Торі́чний.
Второ́ний, *a. H.* 259 gewöhnt, *gerieben, ?
Второобразний, *a.* secundär, *Ог.*
Второ́пати, *v. a.* §. begreifen, verstehen. [ти ся.
Второпи́ти ся, *Зг.* s. Надоýми-
Второ́нний, *a.* klug, *B.*
Второро́дство, *n. Term.* Secundogenitur, *f.* [fen.
Второхрести́ти, *v. a.* wiedertau-
Второхрещéнець, -нця, *m.* Wiedertäufer, Anabaptist, *m.*
Второхрéщі, *pl.* Wiedertaufe, *f.*
Вточи́ти, s. Уточи́ти.
Втрáвити ся, s. Вина́дити ся.
Втрáпити, s. Трáпити. потрáпити.
Втрáта, втрáтний & s. Утрáта &
Втри́мати, s. Утри́мати. [sammen.
В-трі́йню́, в-трі́йну, *adv.* drei zu-
Втрі́пати. *v a.* s. Трі́пати; 2) *auswendig lernen; 3) e. grossen Weg zu Fuss zurücklegen. [sich einarbeiten.
Втрови́ти ся, sich angewöhnen,
В-трóє, *adv.* zu drei, dreifach.
Втрої́ти, s. Строї́ти.
Втрóювати, *v. a.* verdreifachen, *Ст.*
Втрýтити, *v. a.* hineinstossen, -werfen, einstecken, eindrängen; — ся sich einmischen, s. einmengen.
Втручáрний, *a. Зак.* durch-, eindringend, zudringlich. [Втрути́ти.
Втручáти, втрýчити. *М. Ст.* s.
Втрясáти, втрясти́, *v. a.* hinein streuen; 2) schütteln.
Втрячáти ся. s. Трáтити ся. vergebliche Kosten tragen.
Втуля́ти, *v. a.* hineinstecken.
Втýлка, *f.* das engere Ende der Radnabe.
Втупи́ти, *v. a.* óчи в зéмлю den Blick zu Erde senken, auf den Boden heften. [хо, *М.* unterdrücken; dämpfen.
Втуши́ти, *v. a.* s. Потуши́ти; ли-
Втягáльний, *a.* zurückziehbar, *Пол.*
Втягáти, втягнýти, *v. a.* ein-, hineinziehen; hinaufziehen; 2) до книги eintragen; 3) — ся до чóгось sich worin einarbeiten, sich wozu angewöhnen.
Втя́жний, *a.* der Länge nach.
Втямáти, *v. a. Гл. б.* 84 wissen.
Втя́мити ся, *impers.* s. Навтя́мити ся. [nere mich, *Ш.* I. 393.
Втя́мки мені — ich gedenke, erin-
Втя́ти [втну, втнеш], *v. a.* abschneiden, abhauen; 2) plötzlich abbrechen (óсїду); *etw. Tüchtiges leisten; *vgl.* Врі́зати; 4) *begreifen, auffassen, vermögen, treffen, *ІГ.* s. Утя́ти; не втну бі́льше ich bin nicht mehr im Stande —.
Вýвязь, *f.* s. 'Увязь.
Вугі́ле, *n.* s. Вýгле.
Вýгла. *f.* Sammetente, *f.* (Anas fusca).
Вуглéць, -еця, *m.* Kohlenstoff, *m.*
Вýгляско, *n.* Kohlenstätte, *f.*
Вýглова, *f.* s. Увя́зь (до ціпа).
Вуглóвий, вугóльний, s. Угóльний.
Вуглянний, *a.* Kohlen-.
Вуглярь, *m.* Köhler, Kohlenbrenner; Kohlenbauer, *m.*
Вуглярка, *f.* Gattin des Köhlers; 2) Kohlenbrennerei, *f.*; 3) Kohlenpfanne, *f.*
Вуглярство, *n.* вугóльня, *f.* Kohlenbrennerei, *f.*
Вýгол, -гла, s. 'Угол, Ecke, *f.*
Вýголь, -гля, *m.* вýгле, *n. coll.* Kohle, *f.* Kohlen, *pl.*
Вуголи́на, *f. Др. с.* 130 angebrannter, verkohlter Stock.
Вýгнавець, -вця, *m.* вýгнавий, вугнóтавий, *a.* der Näselnde.
Вýгнавка, *f.* die Näselnde.
Вýгнати, вугнóтати, *v. a.* näseln, näselnd sprechen.
I. Вýгор, вугр, -гра. s. 'Угор.
II. Вýгор, -гра, *m.* Finne, *f.* (Cisticercus cellulosae).
Вугрáк, *m.* Dasselbeule, *f.*
Вугровáтий, *a.* finnig, voll Finnen.
Вуг, *m.* Ungh. rechts. Nbfl. der Тиса.
Вудáлий, *a. Ч.* V. 514 s. Удáлий.
Вýдвуд, вýдвудок, -дка, *m.* Wiedehopf, *m.* (Upupa epops). [вýдвуд.
Вудвудя́, -я́ти, *n.* das Junge des
Вудженина, *f.* geräuchertes Fleisch, *Пол. vgl.* бужени́на.
Вудйло, вýдлисько, *n.* Angelruthe, *f.*

Вудйти, (будйти), *v. a.* räuchern.
Вýдка, *f.* Angel, Fischangel, *f.*
Вýдкало, вýдко, вýдок, -дка, *m.* s. Вýдвуд.
Вýдол, *m.* s. Ідóл, *Пр.* IX. 220.
Вýж, (*aug.* вужáка, вужйско), *m.* Schlange, Natter, *f.*
Вýжва, *f.* Kettenring an der тязь.
Вуждéй, *m.* *Wgr.* XV. s. Хлїв.
Вужéвець, -вця, *m.* Ring, *m.* Schlinge, *f.* an den Enden des воловід.
Вужéвка, s. Ужéвка.
Вуж йще, *n.* s. Ужйще (Tau).
Вужовáтий, *a.* Schlangen-, schlangenförmig, -artig. [*Пар.*
Вужóвник, *m.* Schlangenstein, *m.*
В-ýзголовіх, *adv.* unter dem Kopfkissen, *Гол.* [Zügel, *m.*
Вуздéла, *pl.* Halfterband, *n.* Zaum,
Вузнá, *f.* *Ог.* Enge, Schmalheit, *f.*
Вузкий, *a.* schmal, eng, enge; sehr beschränkt.
Вýзкість, -ости, *f.* Enge, *f.*
Вузкоглядство, *n.* Kurzsichtigkeit, Engherzigkeit, *f.* *Фр.*
Вузконóгий, *a.* engbeinig
Вузконóсий, *a.* schmalnasig, Schmalnas, *Пол.*
Вузловйто, *adv.* *Фр.* bündig.
Вузня, *f.* s. Гудимéць; 2) Підóйн.
Вýзол & s. Узол &. [den.
Вузчáти, *v. n.* enger, schmäler wer-
Вýй, вýйко, *m.* Oheim, *m.*
Вýйна, вуйка, *f.* des Oheims (Mutterbruders) Gattin, s. Дядина. [her.
Вулéшний, *a.* *Ст.* von der Gasse
Вýлька, вýльшка, *f.* *К.* I. 86 s. Волйця; 2) s. Юлька. [der Berg.
Вулькáн, *m.* Vulkan, feuerspeien-
Вульканíчний, *Пол.* вульканулáтий, *К.* *a.* vulkanisch.
Вýрда, (ур-), *f.* gekochter Rahm aus Schafs- od. Ziegenmilch; 2) milchiger Saft (u. Brei) von gequetschten Mohn- od. Hanfsamen.
Вурдяний, *a.* aus Вýрда.
Вурéчка, вурвéченька, *f.* *dim.* s. Вурéвка.
Вус, *m.* *pl.* вýси, u. вýса, (*aug.* вусйска, -сища). Schnurrbart, *m.*; 2) Granne, *f.*; 3) die Ranken an Pflanzen.
Вусáтий, *a.* mit grossem langem Schnurrbart; schnurrbärtig; 2) mit Grannen, begrannt: -а пшенйця.
Вусáч, *m.* s. Вусáтий 1).
Вусáчка, *f.* пшенйця Bartweizen.
Вусéльник, вýсень, *m.* Raupe, *f.* (erneа), s. Усільниця.
Вýсте, *n.* s. 'Усте, ýйсте.
Вýстїлка, s. 'Устїлка.
Вустрйця, *f.* Auster, *f.* *Ст.*
В-(у)тім, *conj.* indem; 2) übrigens, *В.*: а в тім незнáю.
Вýтлий, s. 'Утлий. [кáчатко.
Вутя, -йти, (*d.* вутйтко), *n.* s. Кача,
Вýтячий, *a.* *Др. с.* 375 s. Кáчачий (der ýтка).
Вухнáль, *m.* s. Ухнáль.
Вушйвець, -вця, *m.* Läusekerl, *m.*
Вушйвий, *a.* s. Вошйвий.
Вушйок, -йка, *m.* Schlag auf den Nacken, *m.*
Вýщінка, *f.* s. Зáстяжка. [men.
Вхéкати ся. § aus dem Athem kom-
Вхнóнýти, *v. n.* *М.* III. 62 entkommen, entweichen, unversehrt mit Heil davonkommen.
В-хна, *adv.* geneigt, sich absenkend.
Вхиляти ся, від чóгось, *ГЕ.* etw. meiden, vermeiden, sich wovon entziehen.
Вхистйти, *v. a.* umzäunen, einfrieden; s. Захистйти. [anwenden,
Вхитруйáти ся, *Др. с.* 225 List
Вхід, *g.* вхóду, *m.* Eingang, Eintritt, *m.*; 2) *pl.* вхóди: знáв всї — ihm sind alle Schliche u. Tritte bekannt; 3) *pl.* s. Ухóд, *К.* Nutzgebiete, Jagdreviere, *pl.*
Вхідний, входóвий, *a.* Eingangs-.
Вхідчини, *pl.* *Ос.* (61) I. 322. *М.* II. 96 festliche Bewirtung bei feierlicher Weihe u. Eröffnung eines neuen Hauses &.
Вхіте, (-я), *n.* *Ст.* Vergnügen, *n.* Lust, *f.*
Вхітний, *a.* *М.* II. 132 s. Охóтний; колй — wenn u. wie jmd will, wenn's beliebt; вхітно, *adv.* angenehm, willkommen.
Вхóдини, s. Вхідчини.
Входйти, *v. n.* ein- hineingehen; 2) s. Уходйти 2).
Вхóжай, *m.* Nachstellung, Jagd, *f.* *К.*
Вхóжий, *a.* до когó zu jmdm Zutritt habend, jmds Gast sein, *Ст.* *Кн.*
Вхорошйти, *v. a.* verschönern, zieren, *Фр.* [лучйти.
Вцїлити, *v. a* treffen s. Поцїлити,
В-цїлові, *adv.* im Ganzen; 2) noch nicht entbunden, жінка хóдит ще —.

*

Вчадіти, *v. n.* s. Загоріти (чад), *Шл.*
Вчасний, *a.* zeitig, frühzeitig, beizeiten; Früh- (z. B. горох).
Вчастити ся, *К.* öfter werden, sich wiederholen.
Вчасток, s. Участок, Ortschaft, *f.*
Вчахане, *n. ВШ.* das Pflücken.
Вчахати, вчахнути, *v. a.* pflücken.
Вчащати, s. Учащати.
Вчень, вчений & s. Ученик. (учень),
Вчепити, s. Учепити. [учений &.
Вчера, вчерака, (-ки), *adv.* gestern.
Вчерашний, *a.* gestrig, von gestern.
Вчесати, вчісувати (уч-), kämmen; 2) * etw. gut ausführen, zurechtmachen.
Вчинити, *v. a.* s. Учинити; 2) — ся leihen; 3) — ся werden, entstehen.
Вчиніня (-є), *n.* s. Чари, дане (починити).
Вчинок, s. Учинок; *gew. pl.* вчинки schriftstellerisches Werk, Schrift, *f.* *Б.*; 2) Behexung, *f.*
Вчиняти, *v. a.* s. Розчинити. [nen.
Вчисляти, вчислити, *v. a.* einrech-
Вчистити, *v. a.* nett ausführen, ausstellen; 2) einschlagen, *Р.* I. 2.
Вчитати ся, sich hineinlesen, sich im Lesen vertiefen.
Вчити, s. Учити.
Вчімхнути, *v. a.* abpflücken.
Вчіи, *m.* Wallfischlaus, *f.* (Cyamus).
Вчовпати, s. Второпати.
Вчоловічене, *n.* Vermenschlichung, *f.* Anthropomorphismus, *m.*
Вчоловічити, *v. a.* vermenschlichen.
Вчуне, *n. Ст.* s. Чувство.
Вчути; s. Учути; вчувати ся hörbar werden; в вухах — in den Ohren klingen; вчуло ся мені. *Р.* I. 4 ich glaubte zu hören, es kam mir vor als hörte ich (причути).
Вшади, *adv. Wgr.* XVIII. s. Всюда.
Вшак, *conj. pol. Ф.* s. Так, таже.
Вшатрити, *v. a.* собі sich etw. merken. [Blösse geben.
Вшелепати ся, *Не.* (*хм.* 169) § sich
Вшеметати ся, *Ч.* IV. 7 s. Одигнути ся.
Вшесте, *n.* Himmelfahrt Christi, *f.*
Вшир, *adv.* der Breite nach.
Вшириість, -ости, *f. Вч.* I. 215 reichliche Ernte? [2) s. Уширити.
Вшитати, вшитати, *v. a.* einnähen;
Вшиткий, *a.* s. Весь II. (*лемк.*).
Вшицегубка вошоча, Florfliege, *f.* (Hemerobius perla).
Вшиця, *f.* Blattlaus, *f.* (Aphis) — попілиця Kohl-Blattlaus (A. brassicae), Mehlthau, *m.* s. Мшиця.
Вшкварити, s. Ушкварити.
Вшкверкати, s. Зчверкати.
Вшкодити, *v. n.* чого, чому etw. schädigen, *К.* [kommen, merken.
Вшолопати, *v. a.* § auf die Spur
Вшпатити, *v. a.* schneiden, stechen.
Вшугнути, *v. n.* rasch hineinlaufen.
Вштонь, (уш-), *adv.* Любонь. [*Кл.*
Вшчерть, *adv.* з чим. *Не.* s. Рівно.
Вщастити, *v. a. Макс.* s. Ущасливити.
Вщати, вчати s. Счати beginnen, *Піс.*
Вщелочати, *v. n.* s. Підстоятися.
Вщепити, вщіпляти, *v. a.* einpfropfen, einimpfen, einpflanzen.
Вщиборнути, вщибати, *v. a.* abschürfen, -quetschen, -reissen. [men, *Кч.* 373.
Вщухнути, *v. n.* inne halten, verstum-
Вюки, *pl. К.* I. 156 Gepäck, Bagage, *n. Ме.* 443. [fisch, *m.* (Cobitis fossilis).
Вюн, *m.* Schlammbeisker, Wetter-
Вюнкий, *a. КУ.* geschmeidig.
Вюнок, -нка, *m.* Bärwinde, Heckenwinde, *f.* (Convolvulus sepium).
Вюрок, -рка, *m. Ч.* VII. 409 s. Юрок; 2) Bergfink, *m.* (Fringilla montifringilla).
Вютка, *f.* Sandkäfer, *m.* (Cicindela), *B.*
Вюха, *f.* Wüthschierling, *m.* (Cicuta virosa). [165.
Вючити, *v. a.* eine Last laden, *С* II.
Вяз, *m.* Band, *n.*; 2) Glockenstuhl, *m.*; 3) *pl.* вязи Genick, *n.* Wirbel, Nacken, *m.* — скрутити den Hals brechen; 4) Rüster, *f.* (Ulmus), *ІГ.*
Вязь, *f.* Bandholz, *n.* (у саний); 2) das Binden (снопів). [(Cuscuta).
Вязалець, -лця, *m.* Kleeseide, *f.*
Вязальник, вязільник, *f.* Garbenbinder, *m.* [Garbenbinderin, *f.*
Вязальниця, вязільниця, *f.*
Вязане, *n.* das Binden; 2) Dachwerk, *n.* Dachstuhl, *m.* Gebälk, *n.*
Вязанка, *f.* Bund, Bündel, *n.*
Вязанковато, *adv. B.* büschelweise, gebüschelt.
Вязати, *v. a.* binden, knüpfen; fesseln; ineinander verschlingen, vereini-

gen; вя́зані но́ти gestrichene Noten; 2) * — ся сло́вом sich binden, s. verpflichten; — ся цьвіт, о́воч die Blume, die Frucht setzt an. [*Term. ГШ.*

Вязба́, *f.* — само́гна Einzelnhaft, *f.*

Вя́зе, *n.* s. 'Увязь, ву́глова.

Вя́зень, -зня, *m.* Gefangener, Verhafteter; Sträfling, *m.*

Вязи́ло, *n. К.* Band, *n.* Fessel, *f.*

Вя́зїль, *f.* rauhhaarige Linse (Ervum hirsutum); 2) Geisklee, Kleber, m. (Trifolium flexosum).

Вя́зка, (*d.* вя́зочка), *f.* s. Вя́занка.

Вязки́й, *a.* bindig, zähe.

Вязни́к, *m. К. Тор.* s. Вя́зень.

Вязни́ти, *v. a.* gefangen halten.

Вязни́ця, *f.* Gefängnis, -haus, *n.* Kerker, *m.*

Вязни́чний, *f.* Gefängnis-, Kerker-.

Вязну́ти, *v. n.* до кого́ *Б.* an jmdn sehr nahe treten, an ihn losgehen, sich andrängen; zudringlich sein.

Вя́зня, *f.* s. Вязни́ця. [ceae).

Вязова́ті, *pl.* Rüsterartige (Ulma-

Вязо́вий, *a.* von Ulmen. [ten.

Вя́зок, -зка, *m.* s. Вязь. bei d. Schlit-

Вя́зя, *f. Ф. (Пр.* V. 213) s. 'Язя.

Вя́лий, *a.* getrocknet. gedörrt; * trocken, fad. [heit; Fadheit, *f.*

Вя́ліеть, -ости. *f.* Trockenheit, Welk-

Вя́лий, не-, *a. ІГ.* unverwelklich.

Вя́нути, *v. n.* welken, verwelken.

Вя́тер, (*d.* вя́трик), *m.* вятри́на. *f.* *Н.* 14 Fischfanggeräth ähnl. der Reuse, *n.*; Stromkorb, *m.* Reuse, *f.* s. 'Ятер.

Г.

Г, vierter Buchstabe (Глаго́ль, -гі́ль); als gehauchter Einsatz im Anlaute (mit В wechselnd): гі́ничий, горіх, го́стрий *Ос.* 59. *Mi.* IV. 81. Manches unter Г fehlende s. unter Ґ.

Га! *int.* vom Lautgeben: ha! 2) mit Resignation: magsein, leider nun; 3) ra? was? was denn?

I. Га́ба. *f.* Wege, Welle, *f. (В.) Gr.* 20.

II. Га́ба, *f.* Art weisses grobes Tuch; 2) weisse Decke.

Га́бати. *v. a.* beanstanden, behelligen, *Пот.* III. 27 etw. jmdm anhaben.

Габелько́вий, *a.* vom jungen Rindviehleder. [junger Ochs.

Габе́льок, -е́лька. *m.* junges Rind,

Габзьо́ваний *a. Ос.* (61)VIII. 16?

Га́бка, *f. Не.* weibl. Oberkleid, *n.* s. Га́ба II. [ger Rinder.

Габлйна, *f.* га́блї *pl.* Fleisch jun-

Га́бор, *m.* N. e. Berges. [s. Гапри́ло.

Га́брик, Га́бро. Габру́к, *m. Mi.* II 250

Габя́к, *m.* Rock aus га́ба-stoff, *m.*

Гаг-гаг, *int.* vom Bellen des Hun-

Га́ва, *f.* s. Ґа́ва. [des; 2) гав. *m.* Gebell, *n.*

Га́вась, *m.* s. Са́ва.

Га́вда, *f.* N. e. Berges.

Га́ведний, *a.* s. Га́вганий.

Га́ведня. *f.* loses Gesindel, *n.* Pöbel. *m.*

Га́виднийй, *a.* s. Самоло́вний, (*vgl.* за́виднийй).

Га́вин, *a.* der га́ва, *Ст.*

Га́вка, s. Га́лка 1).

Га́вкати, га́вкнути, *v. n.* kläffen, bellen; на кого́ jmdn anbellen. [Ochsen.

Гаг-ке́, *int.* zum Zurücktreiben der

Гавкотї́я, (-тий) *f.* Gebell, *n. Mi.* II. 71 *Нс.*

Гавку́н, *m.* Kläffer; 2) * Advocat, *m.* §.

Гаволо́виця, *f. Ф.* die müssig gafft.

Га́вра. *f.* — паску́дна garstiges Wetter

Гаврйло, Га́врик, *m.* Gabriel [[aura]

Га́вряхъ, *m. Др. с.* 241 s. Ожрах.

Га́вязний, *a.* vom га́вяз.

Га́вяз, Hundszunge, *f.* Venusfinger, *m.* (Cynoglossum officinale).

Га́вязний, *a.* ungeheuer gross.

Га́вяр, *m.* s. Лёнех, аер.; 2) Ufer-Segge, *f.* (Carex riparia).

Гага́к, *m.* гара́ра, (*d.* гара́рка), *f.* Seetaucher, *m.* (Colymbus).

Га-го́н! *int.* beim Anhalten: langsam!

Гад, *m.* Schlange, *f. Не.*

Гада́й-зі́лля, *n* Einblatt, Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustris).

Гадане. *n. М.* I. 49 (га́ртими) Kartenschlagen, Wahrsagen aus d. Karten, *n.*

Гада́ти. *v. a.* denken, meinen; 2) wahrsagen; 3) — ся s. Жури́ти ся *Mi.* IV. 718.

Гадé, *n. coll.* Schlangen, *pl.* 2) Gewürme, *n.*
Гáдерно, *adv.* s. 'Ядерно, охóто.
Гаджýга, *f.* junge Rothtanne.
Гáдина, *f.* Schlange, *f.*
Гадúнник, *m.* s. Дїпúна; 2) Sinau, *m.* (Alchemilla vulg.)
Гадúнница, *f.* (Primula offic.).
Гадúти ся, s. Гидúти ся; 2) *impers.* s. Млоїти.
Гáдка, *f.* Gedanke, *m.* Meinung, *f.* Ermessen, *n.*; 2) Entschluss, *m.* Absicht, *f.* мáю гáдку bin gesonnen; мáти г. за когó an jmdn denken; екúнути г. за когó vergessen; нї-гáдки ємý denkt nicht daran, ist ihm gleichgiltig; з гáдки ємý не йдé kommt ihm nicht aus dem Sinn; 3) s. Зáгадка.
Гадкувáти, *v. a.* s. Гадáти, *У.*
Гадник цїлолúстний Drachenkopf, *m.* (Dracocephalum Ruyschiana), *В.*
Гáдовий, *a. Ко.* 121 s. Гадючий.
Гадовúще, *n.* Aufenthaltsort der Schlangen, *m.*
Гáдра, *f.* hadersüchtige Weibsperson, Furie.
Гадеький, *a.* s. Гадúчий.
Гадюга, *m. f.* гадюк, *m.* гадюка, *f.* s. Гáдина; 2) * Hundskerl, *m.*
Гадюцкий, гадючий, *a.* Schlangen-.
Гадючиця, *f.* Weibchen der Natter, *n. КУ.*
Гадючка, *f.* бородавчáта Schierlingsblätterschwamm, *m.* (Agaricus phalloides od. verrucosus); 2) — сорокáта Krötenschwamm (A. pantherinus); 3) — чернонúна Perlenschwamm, (A. rubescens), *Вол.*
Гадючник, *m Не.* Schlangenhöhle, *f.*; 2) Erdeichel, Tropfwurz, *f.* (Spiraea filipendula).
Гадáрка, *f.* — капшúета, *Ф. Пр.* IX. 645 s. Сорокýлки?
Гадúчий, *a.* Schlangen; 2) — чеснóк Schlangenknoblauch, *m.* (Allium victorialis)
Гаєвий, *a.* im Haine befindlich.
Гаєвик, *m.* Waldhüter, *m.*
Гай, гай! *int. Ф.* ja! ja! schon gut! nun weiter, wohlan; гáйже! auf!
I. Гай, *g.* гаї zeittödtender Mensch; гай часý Zeitverlust, *m.* — робóти Versäumnis der Arbeit, *n.*
II. Гай, *g.* гáю, *m.* Hain, *m.* kleiner Wald; * гай розвúн ся ємý es grünt ihm der Hain — ihm geht's sehr wohl.
Гáйвор, гáйворон, *m.* Saatkrähe *f.* (Corvus frugilegus).
Гáйворінь-рони, *f. coll.* Rabenkrähen, *pl. f.*; 2) * Narren, *pl. m.*
Гайдá, *int.* marsch! vorwärts!
Гайдаóýра, *m.* s. Гайдамáка.
Гáйдаóýрити, *К.* s. Гайдамакувáти.
Гайдáй, *m.* s. Гайдéй.
Гайдамáка, (-маха, *d.* гайдамáчок, -шок, гайдамáшка) *m.* Hajdemak, Krieger in den Steppen, Freubeiter; 2) Räuber, Strassenräuber, *m.*; 3) ÷ frohnflüchtiger u. aufständischer Bauer.
Гайдамáцкий, гайдамáчий, *a.* des гайдамáка.
Гайдамáцтво, *n. coll.* гайдамаччина, *f.* s. Гайдамáки. *(pl.)*; 2) Zeit u. Geschichte der гайдамáки um d. J. 1768. Bauernkrieg, *m.*; 3) Freibeuterei, *f.*
Гайдáр, *m. Ч. V.* 951 s. Гойдáр.
Гайдéй, *m.* Ochsenhüter, Ochsentreiber; 2) Vagabund, *m.*; 3) * rüstiger, grosser Bengel, *Л.* 54.
Гайдýк, *(aug.* гайдучúще), *m.* Hajduke, Bediente, Scherge, *m.*; 2) Art Tanz *ZP.* II. 153.
Гáйзуó, *m.* s. Васúльок, *В.*
Гáйка, *f.* Verzug, Zeitverlust, *m.*
Гайлúвий *a.* zeitraubend. Säumen. *n.*
Гáйма, s. Гáльма.
Гайна, (гаїна), *f.* s. Гай II. *Гол.* I. 386.
Гáй-ай! *int.* Scheuchruf gegen d. Habicht.
I. Гáйний, *a. К.* II. 251 zeitraubend; saumselig, (*opp.* негáйний, спірнúй; 2) *adv.* гáйно müssig *Кл.*; 3) s. Порóжний.
II. Гáйний, *a. Гол.* III. 78 s. Гóрдий.
Гайник, *m.* Hegebereiter, *m.* s. Гаєвúк.
I. Гайнó, *n.* s. Гнїздó. *Gr.* 20.
II. Гáйно, *n.* s. Гнїнó.
Гайнóвання, *n. МНІ.* s. Марнóвання.
Гайнувáти, *v. a.* vergeuden.
Гайнýти, *v. n.* rasch fortlaufen.
Гайнний, *a.* dreckig.
Гáйстер, -тра, *m. Ко* 220 s. 'Аєтер; 2) schwarzer Storch (Ciconia nigra).
I. Гáйта, *f.* liederliche Dirne, *f.*
II. Гайтá! *int.* beim Lenken des Pferdes nach rechts, (гайти —).
Гайтáн, *m.* Gürtel mit benagelter Tasche, *m* (worin Ahle, Messer, u. Wurmzange für чóбий).

Гайтів, -ова, Feldhüter, -Wächter, *m.*
Гайтоване, *n.* das Jagen, Jagd, *f.*
Гайтовє. *n. a. s. Зар.* Durchsuchung; 2) Jagd, *f.*
Гайтон, *m.* Schulterriemen der дзьо- [ня, *m.*
Гайтувати, *v. n.* jagen (mit Jagdhunden; 2) lauern.
Гайтусь, *adv. II.* 164 draussen; — ходити auf den Abort gehen.
Гаївка, гаївка, *f.* Frühlingsspiel, u. -lied der Mädchen in den Ostertagen.
Гаїти, *v. a.* jmdn in der Arbeit durch müssige Sachen aufhalten, unterbrechen; unnöthigerweise Platz einnehmen; — ся sich aufhalten (in d. Arbeit), säumen.
I. Гак, *m.* † der 30 ste Theil: als Erwerb des лічмáн das 30 ste Schaf.
II. Гак, *m.* Haken, *m.*; 2) s. Ости.
Гакінниця, *f.* Hakenbüchse, *f.* (Art alter Feuergewehre die an e. Klotz festgeschraubt u. mit Lunten losgebrannt [wurden).
Гакове, s. Готове. [wurden).
Гаксьо, *int.* Scheuchruf für Ferkel.
Гал, *m.* Summe, *f. Пар. vgl.* Загал.
Галабурда, Händel, Streit, Wirrwarr, *m.*; 2) u. галабурдник, *m.* Raufbold, Polterer, *m.*
Галабута, Uebermuth, *m.* (*B*).
Галаган, *m. Не.* s. Поплавок, *Пр.*
Галагівка, s. Гаївка. [XI. (1) 107.
Галадун, галадунщик, s. Гладунщик.
Галай, *m.* s. Галайко; на — на галай ohne Bedacht, überstürzt, nachlässig.
Галай, галайко, галагин, *Пар. m.* Brausekopf, eitler Schreier, Schreihals, Heissporn, *m.*
Галайкати, (-котати, -котіти), *v. n.* wirr durcheinander schreien u. singen, lärmen. [mend, schwatzhaft.
Галайоватий, (-коватий), *a.* lär-
Галайсьвіта, в — світі, *Ф.* in die weite Welt sich fortmachen.
Галайстра, *f.* Haufen des Pöbels, der Kinder u. A. *m.*
Галамоєць, -оцй, *m.* Habermus, *n.*
Галамунати, *v. a.* durcheinander verwirren. [галицький?
Галаньский, *a. C.* II. 160 s. Ан-
Галанці, *pl. Ко.* 107 enge, knappe Hosen.
Галанає, *m.* Schmarotzer, *m. B.*
Галанаєний, *a.* schmarotzend, parasitisch, *B.*; 2) Heissporn, *m.*
Галапуп, *m.* s. Голопупець; 2) *pl.* s. Голопуйта, *(pl.)*
Галас, *m.* Geschrei, *n.* Lärm, *m.*
Галасайко, *m.* Schreier, *m.*
Галасливий, галасний, *a.* lärmend.
Галасливість, -ости, *f.* Lärm, *m.*
Галасувати, *v. n.* lärmen, schreien; галасути комусь, *МШ.* schreiend zurufen. [atropoides.
Галасоне зіл. Scopolia (Scopolina)
Галатиноватий, *a.* voreilig, ungestüm, *Пар.*
Галацюцько, *m.* s. Голоцюцьок.
Галачистий, *a Зап.* II. 473, -а телиця?
Галашка, *f.* s. Іграшка.
Галда, *f. B.* Halde, *f.* taube Erde.
Галем, -льма, *m.* s. Гальма.
Галеня, -яти, *n.* junge Dohle.
Галилейский, *a.* galiläisch.
Галилейство, *n.* grosser Lärm, *n.* Verwirrung, *vgl.* Галай.
Галити, *v. a. Ко.* 66 s. Наганити; 2) s. Раїти, нараїти; 3) — ся sich tummeln, s. sputen, *Пот.* III. 25.
Галицкий, *a.* von Halitsch, Halitscher-; 2) galizisch.
Галиця, *f. II.* 186 s. Галич.
Галич, *m.* St. Halitsch; 2) * s. Галичина; 3) *N.* e. Berges.
Галичанин, *m.* Bürger v. Halitsch; 2) Bewohner v. Galizien, Galizier, *m.*
Галичанка, *f.* Galizierin, *f.*
Галичний, *a.* s. Галицкий 1); галич, *a. МШ.* der Dohlen (галка).
Галичина, *f.* Galizien, *n.*
Галяч, *f. coll* Dohlen, *pl. Мі.* II. 336.
I. Галка, *(d.* галочка*). f.* Dohle, *f.* (Corvus monedula); 2) schwarzes Eichhörnchen; чорна-галочка schwarzes Käferchen, *Ша.* 38.
II. Галка, *f.* Kugel, *f. Лев.*
Галька, Галочка Гальшка, Галя, Галюня, *f.* Elisabeth, Lieschen; 2) Anna, Annchen; 3) Helene. [kette, *f.*
Гальма, *f.* Hemmschuh, *m.* Hemm-
Гальмани *pl.* Kleinodien, *pl.* s. Альмáн.
Гальмо, *n. Ос.* (61) XII. 49. 50 s. Ганьмо.
Гальмунати, *v. a.* hemmen (mit d. гальма); 2) s. Галити 1); 3) s. Гайнувати.
Гальний, *a. I.* 150 s. Гайний I. 1).

Гáло, *n. B. (Пр.* VII. 657) Kugel, *f.*
Гáлочка, s. Гáлка, *n.* Гáлька.
Галóчниця, *f.* s. Ґалясíвка; — шишáчка Rosengallwespe, *f.* (Rhodites rosae).
Гáлузь, галýза; галýзка, *f.* Ast; Zweig, *m.*
Галýзє, *n. coll.* Zweige, Aeste, *pl.*
Галузúстий, *a.* vieläst ig. *W.*
Галýзованє, *n.* loses Treiben, Unfug, *m. Пс.*
Галýзоватий, *a.* muthwillig, *Пс.*
I. Галýн, *m. АД.* I. 256 s. Гáльон.
II. Галýн, *m.* Alaun, *m.*
Галунúти, *v. a.* mit Beimischung des Alaun färben, bes. Ostereier malen.
Галýнка, *f.* einfärbig bemaltes Osterei
Галýшка, *f. pl.* -шкú Mehlklösschen, *n. Пом.* III. 27. [Гáлька 1) u. 2) *Зах.*
Гáльшка, Галютонька, Гáля, *f.* s.
Гáлява, галúвина, *f.* Lücke, Lichtung; Waldblösse, *f.* freier Raum.
Галúкати, s. Гулюкати.
Гáлячий, *a.* Dohlen-.
I. Гам, *int.* vom Verschlucken.
II. Гам, *m.* Lärm, *m.*
III. Гам, *m.* s. Гáльма.
Гамазéй, *m.* гамáзия, *f.* s. Маґазúн.
Гамазéйщик, *m.* s. Маґазúнер.
Гамалúк, *m.* s. Карк. [гамалúк, *Зах.*
Гамалюкувáтий, *a.* mit grossem
I. Гамáн, *(d.* гаманéць, -ниця), *m.* lederne Geldbörse; Beutel, Sack zum Aufbewahren des Feuerzeuges, *m.*
II. Гáман, *m.* jüd. Hamansfest; 2) die Person, welche den Juden bei diesem Feste angeblich als Gegenstand des Spottes u. der Misshandlung dient.
Гаманувáти, *v. a.* jmdn so arg schlagen u. misshandeln wie es die Juden angeblich dem Гáман II. thun.
Гамáнщик, *m.* Beutelschneider, Taschendieb, *m. Пс.*
Гамáрний, *a.* sich härmend, kummervoll, trübselig, *(Ф.).* [senhammer, *m.*
Гамáрня, *f.* Hämmerwerk, *n.* Ei
Гáмати, *v. a.* essen in d. Kinderspr.
Гамéла, *m. f.* e. plumpe Person.
Гамéра, гамéрка, *f.* s. Маґéрка.
Гамéрский, *a.* = американський.
Гáмін, *f. (B.)* s. Гáльма.
Гáмір, -ору, *m.* Lärm, *m.* Geschrei, *n.*
Гамірний, *a.* lärmend, brausend, tut.
Гáмішний, *a.* s. Лáкомий, *Gr.* 20.
Гáмкнути, *v. a.* verschlucken, *H.* 25.
Гаморúти, *v. a.* murmeln, plaudern.
Гамсемúти, *v. a.* M+*B.* 196 s. Гомзонýти. [— ся sich mässigen.
Гамувáти, *v. a.* hemmen, aufhalten;
Гáмуз, на — зóйти zu Brei schlagen, in kleine Stücke zerschlagen, zerbrechen.
Гамýрити, *v. n.* böse sein (?).
Ган, *m.* s. Хáн; гáньский, s. Хáньский.
Гань, *f. КУ.* I. 234 s. Гáньба.
Гáна, *f. Гол.* s. Догáна.
Ганавúцї, *pl.* s. Ноганúцї.
Гáньба, *f.* Schimpf, *m.* Schmach, Schande, *f.*; 2) Verkommenheit, *f.* на гáньбу пітú verwahrlost werden.
Ганьбúти, ганьбувáти, *v. a.* schimpfen, schmähen, schelten, verunehren; tadeln, rügen; — чим, *K.* Schande anthun, der Schmach preisgeben; — ся *Luts.* 154 sich schämen, Schmach fühlen.
Ганьбáйний, *a.* schimpflich, schmählich, *МШ.* [II. 217. 218.
Гáнголь, *m.* s. 'Ангел, ńнгол, *Ч.*
Гандéверi, *pl.* s. Саєтóні штаний.
Гáндель, -дню, гандльóний, гандлювáти. s. Торговлú, торговéльний &.
Гáнджа, *f.* Art Gefäss.
Гáндзин, *a.* der Гáндзя.
Гáндзя, Гандзýня, Гáнця, *f.* Anna, Hanna, Hannchen. [Бáйдики бóйти.
Гáндри бóйти, *Ф.* гáндрити ся, s.
Ганéбний, *a. K. Пс.* schändlich, schmachvoll. [s. Гáньба.
Ганńба, *f. M.* II. 43 Erniedrigung, *f.*
Гáниж, s. 'Аниж.
Ганńти, *v. a.* tadeln, rügen; 2) verschmähen, *Ш.* I. 307. [bedeckt.
Ганńбний, *a. M.* entehrt, mit Schmach
I. Гáнка, *f. Luts. gr.* 164 s. Згáдка.
Ганькó, *m.* Eugenius.
Ганьмó, *n.* Tadel; Fehler, Mangel, *m.*; Ausstellung, *f. Пс.* [Ганýся, *f.* s. Гáндзя.
Гáнна, Гáнка II., Гáньна, Гáня.
Ганóбний, *a. K.* schimpflich.
Гантелúти, §. *v. a.* s. Ганьбúти.
Гáнус, гáнуш, *m. Зап.* 288 s. 'Аниж.
Ганусíвка, *f.* гáнусна горíвка Anisbranntwein, *m.*
Ганýська, *f.* s. Гáнна.
Гáнца, *f.* Mähre, Schindmähre, *f.*
Ганцаниńна, *f.* s. Гаржаниńна.

Ганчáр, ганчáрство & s. Гончáр &.
Ганчáрка, *f.* s. Гончáрка; 2) Thon, *m.* *Гн.* 77.
Ганчíрка, *f.* s. Лах, онýчка. [Krim.
Гáнщина, *f.* Land des tartar. Han, gew.
Ганяти, *v. a.* treiben, hetzen, *Ш.* II. 18; — ся за чим wornach jagen, nachlaufen, etw. verfolgen.
Гáпалом, *adv.* flugs, rasch, *Пар.*
I. Гáпка, Гапýня, *f.* Agathe.
II. Гáпка, *f.* s. Гáфтка.
Гáплик, *m.* *gew. pl.* Heftel, *m.* s. Гáфтка, втяти до гáплика, до -ів, *С.* I. 54 vom albernen Reden u. Handeln.
Гапликовий, *a.* mit Heftеln versehen, *Ніс.*
Гапóн, *m.* Agathon. [(гафáр) & *Зах.*
Гаптáр, — гаптувáти & s. Гафтáр
Гаптовáльний, *a.* -а гóлка Stecknadel, *f.* [dampf, *m.* *Ру.*
Гар, *f.* *К.* Schlacke, *f.*; 2) Fett-
Гарабáкати, *v. n.* mit roher Stimme sprechen od. singen; Kauderwelsch sprechen.
Гарáзд, -ду, *m.* Glück, Wohlergehen, *n.* Inbegriff alles Glückes, *m.*; 2) гарáзъ, гаразденько. *(comp.* гараздíйше, *Зар.)* *adv.* *Кв.* II. 56 gut, glücklich; entsprechend, sehr gut, sehr schön; tüchtig, wirklich; мáйте ся —, остaвáйте ся в гаразді bleibet gesund, le-
Гáрай, *N.* e. Berges. [bet wohl.
Гáрап, гарáпник, *m.* geflochtene Riemenpeitsche, Hetzpeitsche, *f.*
Гáрас, *m.* s. Гáрус.
Гарасúм, Гараськó, *m.* Gerasimus.
Гарасíвка, *f.* rothe schmale Binde aus grober Wolle od. Kameelgarn. [ten.
Гарасїковáти ся. §. zanken, strei-
Гаратáти, *v. a.* wuchtig schlagen; grob zerschlagen. [s. Гарáзд 2).
Гарáщо, *adv.* *Не. Пр.* XII. 607. 680
Гáрба, *f.* *Др. с.* 256 Fuhrwerk, *n.* Wagen, *m.*
Гáрбане, *n.* Raub, *m.* Plünderung, *f.* *К.*
Гáрбати, *v a.* raffen, rauben, *Ш.* I. 378.
Гарóчний, *s. a. m.* Verweser einer гáрба bei d. nomad. Schafherde, *m.*
Гарбýз, *m.* Kürbis, *m.* (Cucurbita pepo); *гарбýзá підíнести, прикотíти комý „einen Korb geben": von abschlägiger Antwort beim Werben, — дістáти від кóго — — bekommen.
Гарбузúне, *n. coll.* Kürbisstengel, *pl.*
Гарбузóвий, *a.* des Kürbisses.
Гарвéда, *f.* Hader, *m.* Zänkerei, *f.* §.
Гаргáра, *f.* etw. sehr Grosses, plumpes; grosses, schlecht eingerichtetes Zimmer; 2) *Bein.* e. keiflustigen, bösen Weibes, *Н.* 267.
Гард, *m.* [gardé], *Рч.* 246 Aufsicht, Wacht, *f.*; 2) e. Ort zum Fischfange bes. abwärts hinter der Mündung der Синюха in d. Бог (bei d. Запорóжцї); 3) quergelegte Wasserwehre aus Steinen.
Гардамáн, гардемáн, *m.* *Гол.* III. 205 Art hitziges Getränk, *Ч.* IV. 513.
Гáрдий, *a.* s. Гáрний; *adv.* гáрдї.
Гардовáти, *v. n.* *Ко.* 150 lustwandeln, spazieren.
Гардовúна, s. Гордовúна.
Гардовúнчий, *s. a. m.* Oberaufseher in e. гард 2).
Гарéм, *m.* Harem, *n.*
Гарéмний, *a.* *Ру.* vom Harem.
Гарéмник, *m.* Haremhalter, *m.*
Гáрен, *a.* *Ф.* fähig, mächtig; не- unfähig, unvermögend.
Гáрець, -рця, *m.* Flocken-, Flammenblume, *f.* (Phlox), *В.*
Гарúкати, *v.a.* *Р.* I. 179 anherrsehen, anschreien, antreiben; з со'бою щось, *Пр.* VI. 547 unter der Nase brummen.
Гáріль, *m.* *Ко.* 91, *Н.* 39 s. Горíлє.
Гаркáн, *m.* s. Аркáн I.
Гáркане, *n.* das Knurren; Hadern, *n.*
Гарканúна, *f.* Hader, *m.* Zänkerei, *f.*
Гáркати, *v. n.* на кого́ jmdn anknurren; — ся з ким hadern, zanken.
Гаркебýз, *m.* arquebuse, Feuerwaffe, schwere Büchse, *Кч.* 38. [* Hader, *m.*
Гáркіт, оту, *m.* Geknurre, *n.*; 2)
Гарманувáти, *v. a.* *Не. Пр.* XI. (1) 101 mittels Pferden od. Ochsen durchs Treten das Getreide dreschen.
Гармаєáр, *m.* Hengst, *m.*
Гармáта, *f.* Kanone, *f.* Geschütz, *n.*
Гáрмати, s. Грáбати 2).
Гарматíй, гармáш, *m.* Kanonier, Artillerist, *m.* *Ніс.*
Гармáтний, *a.* Kanonen-.
Гармáтня, *f.* Kanonengiesserei; 2) Batterie, *f.* *Ніс.*
Гармíдер, *m.* Lärm, Geräusch, *m.* *Ш.* I. 147; 2) Kram, Habe, *f.* *(iron.)*, *Не.*
Гармонїзувáти, *v. n.* harmonie-

ren, übereinstimmen.
Гармонійний, *a.* harmonisch.
Гармонійка, *f.* Harmonika, *f.*
Гармонія, *f.* Harmonie, Uebereinstimmung, *f.*
Гармуз, *m.* *Зап.* II. 411.?
Гарнáґати, *v. n.* §. s. Гаморити.
Гáрний, (*d.* гарнéньний), *a.* schön, hübsch, nett, *Пот.* III. 14.
Гарник, *m.* Arbeiter bei e. Ochsenfuhre, *m.* *Лесн.* [солиця.
Гарнилиця, (гарнол-), *f.* s. Кра-
Гарнїти, гарнїтáти, *v. n.* schön, schöner werden, *Лесн.*
Гарт, *m.* Abhärtung, Härtung, *f.* дáти комý гáрту, *P.* II. 123 jmdm tüchtig zusetzen, ihn derb zurichten.
Гартóванє, *n.* Härtung, Abhärtung, *f.*
Гáртос, *int.* *Гa.* I. 144 Zigeunerzuruf im Osterspiel Циган.
Гартувáти, *v. a.* härten, abhärten; 2) *v. n.* landen, das Ufer zu erreichen suchen.
Гартýлець, -лця, *m.* Pflock, *m.* zum Anbinden des Flosses an der Ufer.
I. Гарувáти, s. Гайнувáти.
II. Гарувáти, *v. n.* viel mühselig arbeiten, sich placken. [Mensch.
Гарýка, *m.* Streitmaul, zänkischer
Гарýкати ся, (гарóк-, *Не.*) zanken, hadern, (*rgl.* гáдра, гáркати ся).
Гáрус, *m.* Kameelgarn, *n.*
Гарусóвий, *a.* von Kameelgarn.
Гарцївник, *m.* Spassmacher, lustiger Gesell. [frohes Weib, *Мак.*
Гарцївниця, *f.* fröhliches, lebens-
Гарцóванє, *n.* das Herumtummeln des Pferdes.
Гарцювáти, *v. n.* конéм e. Pferd im Kreise herumtummeln; scharmützeln, s. Герць; — гонаґá den r. tanzen, *Кв.* 48.
Гарчáти, *v. n.* s. Гáркати 1); röcheln.
Гарч, *m.* гáрче, *n.* (*B.*) Höllennatter, (Pelias Prester); 2) Kreuzotter, *f.*
Гасáти, *v. n.* springen; herumstreifen; 2) die Salzmasse zerbröckeln, *B.*
Гасильник, *m.* Löschhacken, *m.*
Гаситель, *m.* Löscher, *m.* *T. K.*
Гасити, *v. a.* löschen, auslöschen.
Гáска, *f.* Hammer zum Zerbröckeln der Salzmasse. *m.*
Гáська, *f.* Johanna. [*Оч.* §. 277, 1.
Гáсло, *n.* Losung, Parole, *f.* *Кв.* 397;
Гáснýти, *v. n.* verlöschen, erlöschen, auslöschen, (*v. n.*). [fel, *m.* s. Ясепед.
Гáпед, (-під), *m.* Schlange, *f.* Teu-
Гáпедский, *a.* teuflisch.
Гáся, *f.* Schlange, *f.* s. Гáшка.
Гáть, *f.* s. Гáтка.
Гаталáй! *int.* vom Galopp e. Gaules.
Гатинець, -нця, *m.* Allgut, *n.* Dorfgänsefuss, *m.* (Chenopodium bonus Henricus).
Гатити, *v. a.* dämmen; e. Weg von Faschinen über morastigen Boden machen.
Гáтї, *pl.* *N.* e. Berges.
Гáтка, (*d.* гáточка), *f.* Damm, Deich; Faschinenweg, *m.* [auf e. Haufen werfen.
Гаталáти, *v. a.* eine Wust von etw.
Гатьмáн, *m.* *Ме.* 413 s. Гетьмáн.
Гатьтá, гетьтá, *int.* s. Гайтá II.
Гафáр, гафтáр, *m.* s. Шмýклер;
Гáфт, *m.* Stickarbeit, *f.* [Sticker, *m.*
Гáфтарка, *f.* Stickerin, *f.*
Гáфтка, *f.* Heftel, *m.*
Гафтувáти, *v. a.* sticken. [tummeln.
Гацáти, *v. a.* hüpfen, tanzen, sich
Гацмолити, *v. a.* § schlagen; Backenstreiche austheilen.
Гáча, -ти, *n.* s. Лошá. [ken.
Гáчик, *m.* Häkchen, *n.* kleiner Ha-
Гачиковáтий, *a.* hakig, wiederhakig, *Пол.*
Гáчити, *v. a.* § когó зá що jmdn wegen etw. zur Rede stellen, rügen.
Гáчі, *pl.* s. Погавиці. [кýр bei Гáчі, *f.*
Гáчник, *m.* Einfassung für den оч-
Гáчур, *m.* s. Лошáк.
Гачýра, *f.* s. Лошиця.
Гáшенє, *n.* das Auslöschen, Löschen.
Гáшка, (*d.* гáшечка), *f.* Natter, Kreuzotter, *f.* [Zögern, *n.*
Гáянє, *n.* гáянка, *f.* *Пс.* Säumen,
Гáяти, *v. n.* *K.* müssig bleiben; — ся s. Гайти ся. *Кв.* 158.
Гбáти, *Ч.* IV. 231 s. Бгáти. *Оч.* 95.
Гвáрити, *v. a.* s. Говорити, гутóрити.
Гвіздь, *g.* гвóздя, (*d.* гвіздóк -дка), *m.* Nagel, *m.*; 2) Fischergabel, *f.* s. Оеги. [вбóдне).
Гвóдне, *adv.* (*lemk.*) bei Tage (=
Гвóздик, s. Збóдик. [beschlagen.
Гвоздити, *v. a.* nageln, mit Nageln
Гвоздáнка, *f.* Benedictenkraut, *n.* Nelkenwurz, *f.* (Geum urbanum).
Ге, s. Гей I. u. II. [Diospyros Ebenum).
Гéбан, *m.* Ebenholz, *n.* Dattelpflaume, *f.*

Гебанóвий, *m.* aus Ebenholz.
Гебáнок, -нка, *m.* grosser Hobel.
Гев, гéнсадий, *adv. ungr.* s. Сюдá
Гевáл, s. ґевáл. [*Mi.* IV. 81.
Гéзде, гéздечка, (-ки), s. 'Озде, бзьде, *Mi.* IV. 81.
I. Гей! *int.* ha! na! holla! auf! гéйбри, гéй-сми als Aufruf gebr. *(B.)*; гéйаба! *У.* s. Гійба; гей-лéю o weh!
II. Гей, гéйби, гей колй *conj.* wie, gleichwie, gleichsam, wie wenn, als wenn, gleichsam als.
Гéйкане, *n.* das Zurufen гей! I.
Гéйкати, гéйкнути, *v. n.* гей! dem Zugvieh zurufen, es antreiben.
Гéйки, *int. adv.* vom Fortfahren.
Геймá, *int.* bein. Spiele Бóбер.
Гéйса, *int.* s. Соб.
Гейта! s. Гайтá II.
Гéйтати, *v. n.* dem Zugvieh гейтá! zurufen.
Гейя, *f. Luts. gr.* 157? [Гéлая! *int.* s. Гíлая!
Гéлиха, *f. N.* e. Berges.
Гéлкій, *m.* s. Нáрубок, *Gr.* 20.
Гельóт, *m.* Helot, *m.*
Гельотизувáти, *v. a. Зг.* zum Helotenmachen.
Гемáн, *m.* Teufel. [Гéманів, гемóньский, *a. ІГ.* teuflisch, Teufels-. [zeug zu Wasser, ?
Гемія, *f. Ос.* (61) I. 230 Art Fahr-
Гемоґльобін, *m. Под.* Globulin, Hämatin, Blutroth, *n.*
Гемонякa, *m. aug. ОІІ.* s. Гéман.
Гемпéль, -лий, гемпéнник, *m.* Betrüger, *m.* [IV. 81.
Ген-ген, — там, *adv.* dort weit *Mi.*
Гéнде, гéндека, (-еньки, -ечка), гéнька (-ай) s. Онтáм, *Ос.* 167.
Гéнто, гéнтова (-олї), ген'якóсь, s. 'Оногда, позавчéра, недáвно, *Ос.* 172 гéнто = колйсьто бувáло.
Гентовáтїшний, (-вáшний), ген'якóсїшний, *a.* s. Оногдáшний. [вíстий.
Генцинáтий, *a.* — кінь s. Норо-
Гéпа, *f.* §. *H.* 189 s. Погилáйця, головá; 2) N. e. Berges.
Гéпати, гéпнути, *v. n.* §. derb schlagen; -нути ся schwer fallen, stürzen.
Герó, *m.* Wappen, *n.*; Stempel auf d. Papier, *m.*
Герóвий, *a.* Wappen; 2) Stempel-.
Герóвик, *K.* герóулик, *m.* Edelmann mit e. Wappen.
Герóвник, *m.* Wappenbuch, *n.*
Гéрґен, *m.* s. Колешéник.
Герéза, герéзия, *f.* Ungemach, Uebel, *m.*, Verwirrung, *f.* Hader, *m.*
Гéрець, -рця. *m.* s. Герц.
Герéтик, s. Єрéтик. [dicht.
Герметичний, *a.* hermetisch, luft-
Гéрпад, *m.* Nbfl. des Шáйо.
Гéрой, *m.* Heros, Held, *m.* [thig, *У.*
Герóйний, *a.* heroisch, heldenmü-
Герóйство, *n.* Heroismus. Heldenmuth, *m.* [ros, e. Helden spielen, *BE.*
Герóйствувати, *v. n.* einen He-
Героїня, *f.* Heroine, Heldin, *f.*
Герóїти, *v. n. Ко.* 177 sich heroisch zeigen. [mer, *f.* Wappenwesen, *n. K.*
Герóльдія, *f.* Heroldie, Wappenkam-
Гереопýти, *v. n.* ungestüm dahineilen, *Ос.* (62) VII. 38.
Герц, -рцю, *m.* Scharmützel, Vorspiel einer Schlacht, *n.* Zweikampf, *m.* * Bravour, Verwegenheit, *f. C.* [kämpft, *Cm.*
Герцовий, *m.* der im Zweikampf
Герцувáти, *v. n.* den герц ausführen, bestehen.
Гериткáти ся, гéрнати ся, герцикáти ся, schäckern; sich balgen з ким. [Geflügel.
Гесюгé, *int.* o. Scheuchruf gegen
Гет, геть. *adv.* weg, fort; гéть-тáм dortweiter; 2) ganz, völlig, vollständig, gänzlich. [Brettsäge, *m. Gr.* 20.
Гетáзь, *m.* Arbeitsgeselle bei d.
Гетéра, *f.* Hetäre, Buhldirne, *f.*
Гéтка, *f.* s. ґóтка. [*III.* II. 174.
Гетмáн, гетьмáн, *n.* Hetman, *m.*
Гетмáнець -нця, *m.* Bürger, Einwohner der гетмáнщина 2).
Гетмáнич, *m.* Sohn des Hetman, *f.*
Гетманíвна, *f.* Tochter d. Hetman, *f.*
Гетмáнїя, *f. Hic. Mi.* II. 71 гетманóване, *n.* eines Hetman Anführung, *f.* Oberbefehl, *m.*
Гетьмáнка, *f.* Bürgerin, Einwohnerin der гетмáнщина 2), *Hic.*
Гетманóва, *s. f. a.* s. Гетмáнна 1).
Гетмáнство, *n.* Hetmanswürde, *f.*
Гетмануváти, *v. n.* Hetman sein.
Гетмáнна, *f.* Frau des Hetman; 2) Tochter des H.
Гетмáнщина, *f.* Zeit, Periode der ukrain. Hetmanen *f.*; 2) Theil der Ukraina unter der Verwaltung der Hetmanen.

*

Гéтте! *int.* (*pl.*) macht euch fort!
Гец. підвéсти когó під гéца *Кн.* jmdn hinter's Licht führen, ihn prellen.
Гéца, *f.* Hetz, *f.* [кий, (*РДн.* 18).
Гéшки, (*d.* гéшечки), *pl.* s. Гиж-
Ги,гий,гі,гій,s.Гей. [s.Бгáти,мієйти.
Гибáти, *v. a.* *Ч.* IV. 225.VII. 551.
I. Гúбель, -бля, *m.* Hobel, *m.*
II. Гибель. гúбіль, -ели, *f.* Untergang, *m.* Verderben, *n.* *ІГ.*; гúбель чогó s. Прóпасть чогó eine Unzahl, *К.*
Гúбельний, *a.* *Ч.* III. 25. verderblich, Verderben bringend.
Гибíти, *v. n.* verloren gehen, untergehen, sterben.
Гибкий.*n.* *Зг.* biegsam. geschmeidig.
Гиблївкú, *pl.* Hobelspähne, *pl.*
Гиблювáти, *v. a.* hobeln.
Гиблúк, (облúк, віблúк), *m.* Rundholz, *n.* *Ог.* 59 1.
Гúбнути, *v. n.* *Л.* 51 s. Гúнути.
Гиочáстий, *a.* *Ч.* IV. 378 — ко-
Гúва, *f.* s. Ґва, éва. [ровáй rundlich.
Гúвер (-ір), *m.* s. Ґвер.
Гúвир, гúвінь, *f.* s. Ґвола, *В.*
Гиготáти, *v. n.* wiehern.
Гид. *m.* *Н.* 65 das Abscheuliche, Schmutzige, Garstige; Ekel, *m.* на гúд переходúти zu Ekel werden; verabscheut, verachtet werden, *Пот.* III. 26; 2) гид, *a.* *ТР.* 11. s. Гúдкий.
Гидж-га, *int.* s. Гýджа.
Гúдити ся, гидкувáти, *v. n.* чим sich vor etw. ekeln, менí щось гúдить ся etw. widert mich an, habe Ekel vor etw. [empfindend.
Гидлúвий, *a.* *Др. с.* 35 Abscheu
Гидлúвість -ости, *f.* *Не.* Abscheu, Ekel, *m.* [derwärtig, ekelhaft, garstig.
Гидкий, гúдний. *a.* widerlich, wi-
Гúдкість -ости, *f.* Garstigkeit, Ekelhaftigkeit, Abscheulichkeit, *f.* [behaglich.
Гúдно, гúдостно *adv.* zuwider, miss-
Гúдостний. *a.* s.Гидлúй, *Ніс.* *Лем.*
Гúдостність, -ости, гидóба, *f.* *Ніс.* s. Гúдкість.
Гúдра, *f.* Hydra. Wasserschlange, *f.*
Гидувáти, *v. n.* ким *К.* *Др. с.* 362.s.Гúдити ся.
Гúжка, *gen. pl.* Гижий, s. Гишкú.
Гúза, *f.* Schieler,*m.*
Гúзнути, *v. n.* geschwürig eitern.
Гик, *m.* гúк, *n.* Geschrei zum Aufscheuchen, *n.*
Гúкавець, -вця, гикавцýн, гúкало, *m.* гúкавий, гикливий, *a.* Stotterer, stotternd.
Гúкавка, *f.* *В.* s. Щúкавка.
Гúкати ся, stottern; *v.n.* schlucksen.
Гикíцькати, hinkend dahin trotteln.
Гúлечко, *n.* s. Гильцé.
Гúлї, *pl.* *Кух.* Albernheiten, *pl.* Gewäsch,*n.*понéсти —. [*Пот.* III. 25 *Не.*
Гúлка, *f.* Ballspiel mit Laufen verb.
Гúлька, гилúна. *f.*Zweiglein, *n.*; 2) Stabheuschrecke, *f.* *В.* [лúний, *a.* ästig.
Гильнúстий, гилúстий, *Фр.* ги-
Гильнити ся, in Rudeln umherlaufen (v. Wölfen zur Brunstzeit).
Гильнúй, *f.* Rudel Wölfe, *n.* *vgl.* Тúчка; Meute, *f.* [füllte Klösse (пирогú).
Гилýн, *m.* *gew.* *pl.* mit Fleisch ge-
Гильцé, *n.* *Сб.* I. 257 s. Вильцé.
Гúлá! *int.* Scheuchruf gegen Gänse, *Пот.* III. 15.
Гилúра, *f.* *Др. с.* 186 s. Ґáляр.
Гилúрко, *m.* Hilarion.
Гúмбіль, s. Гúндель; гимблювáти, s. Гиндлювáти.
Гименéй, *m.* *Ш.*II.174 Hymen, *m.* (Gott der Ehe b. Griechen u. Römern).
Гимзúти, *v. n.* гим — wimmeln *Пот.* III. 28.
Гимн, *m.* Hymnus, Lobgesang, *m.*
Гин-гúн, *adv.* s. Ген-ген, *Лев. гр.* 133. *Мі.* IV. 81. [Гинцувáти.
Гиньбувáти ся за ким (*Ф.*) s.
Гúндель etc. s. Гáндель, гандлювати etc. [s. Герштикáти ся.
Гиндзувáти, гендриґáти ся, §.
Гúндик, *m.* s. Ґиндик.
Гúндри, *pl.* loses Schäckern.
Гúней, *m.* s. Ґней. [*Лем.*
Гинкий, *a.* biegsam, geschmeidig.
Гинтóв, *Гол.* III. 503 Kutsche, *f.*?
Гúнути, *v.n.* zu Grunde gehen, umkommen, verderben, vergehen; schwinden.
Гинцувáти, *v. a.* когó jmdn ausser Athem hetzen, todhetzen. (*Ф.*).
Гинч, *m.* *Гол.* I. 208, Schlange, *f.*?
Гúнчий. *a.*s.Ґинчий, *Мі.*IV.81.*Ог.*60.
Гинчáти, *v. n.* wimmern, winseln; 2) s. Ґевáти.
Гир, *m.* за гир. *Ф.* s. На дúко, на слáду; 2 Spur, *f.*; гир би ти ся загúрив! soll jede Spur nach dir ver-

schwinden; гйром ходйти ganz verkommen, sittlich verfallen.
Гйра, *f.* §. Kopfhaare, *pl.* Schopf, *m.*
Гйравець, -вця, *m.* Art Pflze.
Гирбéт. s. Хребéт.
Гйрдєв. *m.* s. Колешéрник. [Wagen).
Гирдиґáти, *v. a.* s. Трясти́ (vom
Гирдїль, *m.* s. Грядїль.
Гирéшний, (-ріш-) *a. ungr.* *Др. с.* 405 s. Слáвний; — злодїй ein Dieb von den wahren! non plus ultra, (*Ф*).
Гйрити, *v. a.* s. Загйрити.
Гирівка, *f.* struppiges Kopfhaar; 2) Schopfstern, *m.* (Comatula).
Гиріш лйвий, *a.* s. Гирéшний; 2) гриб — Щирáк; 3) berüchtigt, verrufen.
Гйрка. *f.* das obere Ende Kopfstück, *n* s. Гйчка.
Гиркáня, (-кйня), *f.* Art Bitterpilz.
Гйркий, s. Гіркйй.
Гйрло, s. Гірло.
Гирмíти, *Ос.* 49 Гримíти. [Pranger, *m.*
Гирóвище, *n.* öffentliche Schande,
Гирóчник, *m.* Boretsch, *m.* (Borago officinalis), *B.*
Гирувáти, *v. a.* aufregen, aufheben, *Гр.*; mühevoll wohinziehen, schlep-
Гйрцї, *pl.* s. Герць. [pen, zerren, *Ш.л.*
Гирчйна, *f.* Beinwurz, *f.* (Symphytum cordifolium) *B.*
Гйря, *f.* s. Гйра, *Іг.*; 2) mit kurz geschnittenen Haaren, *Ко.* 3 (*vgl.* стрйга); 3) s. Канчýк, *Др. с.* 305; 4) Gewicht bei d. Uhr, *Ос.* (62) II. 83 *Пот.* III. 28.
Гйрявець, -вця, mit sträubigem Haar; гйрявий, *a.* geschoren, gestutzt, *Ко.* 73.
Гитáла, *f.* Art Heidekorngraupen.
Гитйна, *f.* Spleisse, *f.* s. Гінтйна, *vgl.* Гітйнка. [Theile gespaltener Holzblock.
Гитйне, ein dh die Mitte in vier
Гитовий, *a.* s. Гінтовий.
Гиц! *int.* rapps! (v. Hüpfen).
Гйцель, -цля, гйцїль, *m.* Abdecker, Wasenmeister, *m.* [цель; Schindanger, *m.*
Гйцлївка, *f.* Wohnstätte des гй-
Гйцнути, гйцкати, *v. n.* aufhüpfen, springen.
Гич, *m.* Etw. ohne allen Wert, etw. Nichtiges: і гич не до рéчі, *Ш.* I. 270, ні гич ні гáрія нилйнки ganz u. gar nichts, *Зак.* [*f.* Stengelblätter, *pl.*
Гйче, *n. coll.* гйчка, гичйна, *Гн.* 75
Гйчка, *f.* *N.* e. Berges.

Гишкй, *pl.* kalte Füsse als Gallertspeise.
Гишковé пýщенє. s. Мясиé, *n.*
Гівнó, Dreck. Menschenkoth, *m.*
Гівнойд, гівнорий. (-рйка *f.*), Rosskäfer, *m.* (Scarabaeus stercorarius).
Гівнйк, *m.* s. Лайнйк. [2) s. Гівнойд.
Гівнйр, *m.* Dreckkerl, Sudler, *m.*;
Гіґієна, *f.* Hygiene, *f.*
Гіґієнїчний, *a.* hygienisch.
Гід, *g.* гóда, *m.* Jahr, *n.* * комýсь чóрний год спрáвити jmdm e. unglückliches Jahr bereiten, drohen Schlechtes zuzufügen.
Гідь, як-гідь (é.-г.) собі гадáєш? wie denkst du halt in dieser Sache? (*Ф.*).
Гідний, *a.* würdig, wert; brav, gut, bieder; 2) jährlich, Jahres; 3) genug gross.
Гідність, -ности, *f.* Würde, *Top.* Bravheit, *f.*
I. Гій! *int.* гій на тéбе! pfui über dich, hol' dich der — *Ос.* (61) XII. 39.
II. Гій, *g.* гóю, *m.* Heilmittel, *n.* Arzenei, *f.* *Мі.* II. 4, *Нік.*
Гійкати, гійнýти. *v. n.* на когó jmdn dh lautes Schelten einschüchtern.
Гійнй, *f.* *Фр.* s. Гильнй.
Гілє, *m.* *coll.* Zweige, *pl.* *m.*
Гілька, гілечка, *f.* kleiner Zweig, Zweiglein, *n.*
Гільнуáти, s. Гайнуáти.
Гільтáй. (*d.* гільтáвко). *m.* s. Гультáй, *Ос.* 47.
Гільтайский, *a.* liederlich.
Гільтáйство, *n.* liederliches Leben; 2) *coll.* loses, liederliches Gesindel, Landstreicher, *pl.* [Ast, *m.*
Гілй, гілйка, (-ювка). *f.* starker Zweig,
Гілястий, *a.* astreich, ästig.
Гімнó, гімнйк, s. Гівнó, гівнйк, *Ос.* 80.
Гін, *g.* гóну. *m.* *Макс.* Lauf, *m.* Rennen, *n.*; 2) Eile, Schnelligkeit, *f.* *Ко.* II. 178; Strömung, *f.*; 3) Trieb, *m.* *Ил.*; 4) гін, *g.* *pl.* дьóв. трóв гін, s. Гóни, *pl.*
Гінé, [гон-]. *n.* Brunst, Geilheit, *f.*
I. Гінкий, [гон-]. *a.* *Н.* 279 hurtig, schnell laufend, geschwind strömend.
II. Гінкий, (гин-), *a.* *Гр.* schlank, hoch wachsend; — стан.
Гінний, *a.* s. Гідний. *Ос.* 78 (*В.*).
Гінтáй, гінтáй, *Гол.* s. Гільтáй.
Гінтйна, *f.* centrifugal (schindelförmig) gespaltener Holzstamm, *cgl* гóнта.

Гінтовий, *a.* -á дошка, von dem Viertel eines Baumstammes seitwärts gesägtes Brett. [s. Згінник; 2) Jagdhund, *m.*
Гінчáй, гінчий, *a.* Schweinetreiber,
Гіпéрболя, *f.* Hyperbel, *f.*
Гіперболíчний, *a.* hyperbolisch.
Гіпóтека, *f.* Hypotheke, *f.*
Гіпотетичний, *a.* hypothetisch.
Гіржá, Гіржáти, s. Иржá. Иржáти.
Гірка, *f. dim.* s. Горá kleine Anhöhe; 2) Heuboden, *m.* [(Peucedanum cerv.).
Гіркáн олéнячий, Hirschwurzel, *f.*
Гіркий, *a.* bitter; arg, heillos, versessen, verrucht (— пяниця, вóрог).
Гіркиня, *f.* Art Bitterpilz.
Гіркість, -ости. *f.* Bitterkeit, *f.*
Гіркотá. *f.* Bitterkeit; Erbitterung. *f.*
Гірло, [гор-], *n.* *АД.* I. 186 Mündung, *f.* (ріки), *Мі.* II. 99.
Гірний, *a.* Berg-, *Пар.*; 2) allein, nur: — сидíть в хáтї er wohnt allein; — з душéю mutterseelen allein; мáю гірних пять ґрéйцарів habe nur die letzten fünf Kreuzer: гірнéський раз das letzte Mal. [betrieb, *m.*
Гірництво, *n.* Bergbau, Bergwerks-
Гірниця, s. Горниця.
Гірничий, *a.* bergmännisch, Berg- (ýряд, школа &).
Гірнюк, *m.* Bergknappe, *m.* *Пар.*
Гірняк, *m.* Bergmann; 2) Gebirgsbewohner, Gebirgler, *m.*
Гірнячка, *f.* Gebirglerin, *f.*
Гірóчок, -чка, *m.* *Л.* 8 s. Огирóк.
Гірóшник, *m.* Blutkrautwurz, *f.* Geissfuss, *m.* (Spiraea ulmaria).
Гірский, *a.* gebirgig, Berg-.
Гірчáк, *m.* Torfruhgras, Mariengras, *n.* (Hierochloa borealis); 2) scharfer Knöterisch (Polygonum hidropiper); 3) Bitterling, *m.* Dürrkraut, *n.* (P. persicaria); 4) Hederich, *m.* (Raphanus raphanistrum). [bittern.
Гірчити, *v. a.* bitter machen; * ver-
Гірчиця, *f.* Ackersenf, Senf, *m.* (Sinapis arvensis). [ter werden, *M.*
Гіршáти, *v. n.* schlimmer, schlech
Гірший, *a. comp.* schlechter, schlimmer, ärger; 2) mehr, *P.* I. 1.
Гіршити, *v. a.* schlechter, ärger machen, verschlimmern; — кого jmdm Aergernis geben; — ся Aer. nehmen.
Гірший, *m.* s. Гірник 2).

Гість, *g.* гóстя, *m.* Gast, *m.* в гóстї прийти als Gast kommen, в гóстях бýти zu Gaste sein; *vom neugebor. Kind.
Гість бá, *f.* *Гол.* — купéцка Reisen, *f. pl.* Verkehr, *m.* Wanderung, *f.* *Мог.*; 2) s. Гостина. [гитина.
Гітинка, *f.* junge Tanne, s. Гитина,
Гіцаш, *m.* Leiter e. Brettsäge, Brettschneider, *m.*
Гіщиця, *f.* гіщовáнець, -ниця, *m.* Art Heilkraut gegen den гостéць.
I. Гія. *f.* *Ф.* Schreck, *m.*; 2) s. Гáйка. *(B.).*
II. Гія, не гія Вам мáсла? ist Ihnen nicht Butter nöthig.
Гійбá, — дíло! *adv.* leider, umsonst, vergebens; unmöglich, *(B.)*, *Зар.* *(Вен.* I. 334), s. Гóдї bis hier u. nicht weiter!
Гла, s. Иглá. [*(Вер.)* I. 36.
Глáбцї. *pl.* Art kleiner Schlitten, *Зап.*
Глабчáстий, (глоб-), *a.* — віз *Ос.* (61) I. 229 mit den оглóблї.
Глáва, *f.* Capitel, Hauptstück, *n.*
Главизна, *f.* † *К.* Buchrolle, *f.*; 2) Capitel, *n.*
Главиця, *f.* s. Головá, *Гол.* III. 17.
Глáвний, *a. gr.* s. Головний.
Главосíки. *pl.* s. Усїкновéнiє глáви Св. Іоáна. [tigen.
Глагоїти. *v.a.* beruhigen, beschwich-
Глагóл, † *m* Wort, *n.*; 2) Verbum, Zeitwort; 3) глагóль (-гíль) † Name des Buchstabens Г.
Глáдик, *m.* Xestomyza, *B.* [holz, *n.*
Гладильце, *n.* Werkzeug zum Glätt-
Гладильниця, глáдженниця, *f.* feinere Hechel, *f.* (zum Flachs od. Hanf.).
Глáдити, *v. a.* glätten; glatt, eben machen; 2) streicheln; 3) прóсо enthülsen; дýб die Eichenrinde stampfen.
Гладишка, *f.* *Кн.* s. Гладýшник.
Гладишник, *m.* Ackermennig, Beerkraut, *n.* (Agrimonia Eupatoria); 2) A. odorata; 3) s. Глеконáр.
Гладій, *m.* s. Гладýн.
Гладíнка, *f.* = глáдка, глáдкий (*opp.* zu Рябíнка), *Гл.* II. 40.
Глáдкий, *a* glatt, platt, eben; 2) fein, gefeilt, polirt; 3) einfach gemacht, einfarbig (v. Kleidungsstücke); 4) glatt, fett, gut aussehend (v. Vieh); glatt, schmeichelnd (v. Worten); fliessend (v. Schreibart u. Vortrag); глáдко брéше er lügt leicht; глáдко му йде das geht

ihm leicht vonstatten.

Гладківщина, Zeit u. Wirken des Гладкий Степан (1741) u. dessen S. Данило, *Біл.*

Гладкість, -ости, *f.* Glätte; Ele- [ganz, *f.*

Гладконосий, *a.* ohne Nasenblatt, *Пол.*

Гладкоплощий, *a.* glattflächig, [*Пол.*

Гладниця, s. Гладильниця.

Гладоня, *f.* schmuckes, schönes, „fesches" Weib.

Гладун, *m.* wohlbeleibter, feister Mensch; 2) —, гладунка, *f.* s. Беретільниця; 3) Blattlos, kahles Bruchkraut (Herniaria glabra). [Гладущик.

Гладунець, -ниця, гладунчик. *m.* s.

Гладуш, гладущик, *m.* irdener Topf; *gew.* Milchtopf.

Гладушник, *m.* s. Ростопасть 2).

Гладчати, (-дш-), *v. n.* feister, glatter, voller werden, *Не.*

Глаза, s. Логаза. [set, *n. C.* I. 88.

Глазет, *m.* Silber-, Goldstoff, Gla-

Глазетовий, *a.* aus глазет.

Глаїти, *v. a.* besänftigen, beruhigen; — ся übereinstimmen.

Глас, † *m.* s. Голос.

Гласити, *v. a.* † verkünden, *K.*

Гластівка, *f.* s. Ластівка.

Глевіти, *v. n.* s. Зглевіти.

Глевкий, глевковатий, *a.* lettig, bindig, *Гн.* 41: земля; 2) teigig, klebrig, wasserstriemig (хлїб), *H.* 43.

Глевтюк, (-тик), *m. Гн.* 39 lettiger Boden; 2) s. Закалець, *Ко.* 75.

Гледіти, s. Глядіти; гледить ся, *M.* I. 75 s. Видає ся es scheint.

Глеєвий, *a.* schlammig, *Cm.*

Глезень, -зня, *m.* Art Pflze.

Глезна, *f.* † Knöchel, *m.*

Глей, *m.* Bodenschlam, *m.*; 2) blaugrauer Lehm. [bifex), *B.*

Глейник, *m.* Schlammwurm, *m.* (Tu-

I. Глек, *m.* s. Підпущник.

II. Глек, *m.* Topf, *m.* steinerner Krug.

Глекопар, *m.* Odermennig, *n.* (Agrimonia pillosa); 2) Schölkraut, *n.* Schwalbenwurz, *f.* (Chelidonium majus).

Глекушник, *m.* s. Підпущник.

Глембеї, *pl.* monatliche Reinigung (menstruatio), *(B.).*

Глембіза, *f.* Unterhaltung beim Besuche der Verstorbenen, wobei einer mit e. Stecken die Ausweichenden zuschlagen sucht, *Gr.* 20.

Глечик, глечичок. *dim.* s. Глек II.; 2) *pl.* глечики жовті gelbe Kannenblume, Wassertulpe, *f.* (Nuphar luteum).

Глиб, *m.* Tiefe in der Erde u. im Wasser, *Др. с.* 83. 88; 2) Gelass, *m.* Erdhöhle, *f.*

Глиба, *f.* — землї Erdscholle, *f.*

Глибина, глибінь, глибочінь, s. Глубина &. [nis, *IT.*

Глибка, *f.* unterirdisches Getäng-

Глибнути, глибніти, *v n. W. ŻP.* die Kraft verlieren. [бокий, &.

Глибокий, глибоченний, & s. Глу-

Глибококругий, *a Не.* tiefrund, kesselförmig.

Глиба, *f.* Leberschwamm, -pilz, Rindszunge, *f.* (Boletus hepaticus), *Вол.*; 2) Art Birnbaum, *Oc.* (61) X. 27.

Глиний, *a.* fahlgelb; hellkastanienbraun, rothgelb, gelbbraun.

Глиниця, — волотинка, *f.* rispiger Hohldotter, (Neslia paniculata).

Глинїти, s. Глевіти.

Глинка, *f.* gelbbraune Ameise, *f. B.*

Глинкий, глинтяковатий, s. Глевкий, &. [bercularia, *Вол.*

Глинничка, *f.* Art Staubpilz: Tu-

Глий, *m.* s. Глей.

Глимати, *v. a. Cm.* s. Глотати, *H.* 19.

Глинь, глинець, -ниця, глиний, *Пол.* *m.* Aluminium, *n Пс.*

Глина, *f.* Lehm, Thon, *m.*

Глинник, *m. N.* e. Berges.

Глинисько, глинище, *n.* глинниця, *f.* Lehmgrube, *f.*

Глиномїс, *m.* Lehmkneter, *m.* [174.

Глинути, *v. a.* s. Пролинути, *Y.* II.

Глиняк, *m.* Thonstein, *m.*; 2) s. Глиняник 2).

Глиняний, *a.* thönern, irden, Lehm-.

Глиняник, *m.* irdener Topf; 2) Gefäss mit Lehm zum Verstreichen, *n.*

Глиняка, *f.* s. Глинисько.

Глинястий, (-яний), *a. B.* lehmig, thonig; lehmfarbig.

Глинати, глинїти, *v. n.* blinzen, matt blicken; 2) kümmerlich sein Leben fristen, dahinsiechen, kränkeln, *Мо.*; 3) s. Глинути. [blicken, den Blick werfen.

Глинути, *v. n.* на кого auf jmdn

Глиста, *f.* Eingeweidewurm, Spul-

wurm (Ascaris lumbricoides); — дитяча Kinderwurm, *m.*

Глйсти, *v. a. Wgr.* IX. s. Грйзти.

Глйетник, белена —, *m.* Bittersüss, *n.* Alpranken, *m.* (Solanum dulcamara).

Глистюк, *m.* ekelhafter Sudler, *Cm.*

Глистюк, *Не. Пр.* VI. 423 Wurm, *m.*

Глитáня, *f.* Schlund, Rachen, *m.*

Глитáти, глитнýти, *v. a.* ver-, schlucken, verschlingen, *Кв.* II. 59 *C.* I. 59.

Глйця, *f.* s. Иглйця.

Глíг, *g.* глóгу, *m.* Weissdorn, *n.* (Crathaegus oxyacantha). [s. Глíг.

Глíд, *g.* глóду; глíй, *g.* глóю. *m.*

Глїжé, *n. coll.* dorniges stacheliges Gesträuch.

Глїкати, *v. n.* — дїдькáми fluchen.

Глíт, *g.* глóту, *m.* s. Глотá.

Глíтно, *adv.* dicht, vom Gedränge.

Глобá, *f.* Kummer, Gram, *m.* Sorge, *f.*; 2) Angriff, Zank, *m. (B.).*

Глобувáти, *v. a.* когó jmdn kränken, ungerecht herabsetzen, verunglimpfen; 2) auszanken. [Вýглова.

Глова́, *f. Др. с.* 300 Riemzeug, *n. vgl.*

Глогóвий, *a.* vom глíг. [глíг.

Глоговáтий, *a.* dornig, stachelig wie

Глод, глот. *m.* s. Глíг.

Глодáвка, вúóїжка —, *f.* scharfes Rispengras (Poa trivialis), *B.*

Глодáти, *v. a.* nagen, benagen; 2) wundreiben (чóбіт). [cker, *m.*

Глодитель, *m. Мх.* Nager; Bedrü-

Глодовúнець, -нця, *m.* Heckenweissling, *m.* (Pieris Crathaegi), *B.*

Глодýн, *m.* s. Грнаýн.

Глоéвий, *a.* s. Глогóвий.

Глоїна, *f.* s. Глíг. [den (v. Vieh).

Глондáти, *v. n.* frei streifen u. wei-

Глóском, *adv.* üppig, reichlich, massenweise, s. Лóском.

Глот, *m.* Schluck, *m.* [Schar.

Глотá *f.* Gedränge, *n.* (людий), dichte

Глотáвий, *a. Ч.* V. 347.?

Глотáти, s. Глитáти.

Глóтка, *f.* s. Прóлник, *C.* I. 23.

Глуб, *f. Фр* Tiefe, *f.*

I. Глýбий, *a.* s. Голýбий, *Ос.* 57.

II. Глýбий, *a. H.* 141 s. Глугóвий.

Глубинá, -бінь, (-бíч, *g.* -бочи). -бочинь, -бíзна, *Лекц.*, *f.* Tiefe, *f.*

Глубíнка, *f.* s. Голубíнка.

Глубóвий, *a.* tief — ник hohes Alter.

Глубóкість, -ости, *f.* Tiefe, *f.*

Глубокозмúсланий, *a.* tiefen Sinn enthaltend, *T.* [zelnd.

Глубококорíнний, *a.* tief wur-

Глубокомислéнний, *Гол.* (-мúсний, *Фр.*), *a.* tief durchdacht, gründlich erwogen; tiefsinnig. [tiefsinnig.

Глубокоýмний, *a.* tiefdenkend,

Глубокоýмність, -ости, *f.* tiefes Nachdenken, Scharfsinnigkeit, *f. Ган.*

Глубокочувствúтельний, *a. У.* mit tiefem u. innigstem Gefühl.

Глубочéнний, *a.* sehr tief.

Глýбочінь, *f.* s. Глубинá.

Глуз, *m.* Spott, Hohn, *m. Кн.*

Глузáвцї, *pl.* Rhizobolae, *B*

I. Глузд, *m.* s. Глуз, *ІГ.*

II. Глузд, *m. pl.* -и und -а, Sinn, *m.* Begriffsvermögen, *n.* Verstand, *m.* з глýзду зійти, зсýнути ся von Sinnen kommen, verrückt werden; — помутúв ся, der Sinn, d. Geist wurde gestört; зáбити комý глýзда jmdn dh. Schlagen (auf den Kopf) stumpfsinnig machen. [249.

Глýздівний, *a.* höhnisch, *adv. Ко.*

Глуздовáтий, *a.* глуздáк. *m.* stumpfsinnig.

Глуздунáти, *v. n* s. Глузувáти. *Піс.*

Глузлúвий, *a. Ко.* 388 spottsüchtig.

Глузóвáне, *n.* Verspottung, *f.* das Höhnen. [zosporium, *Вол.*

Глузомóр, *m.* s. Шолудíвка (Rhi-

Глузувáти, *v. n.* з когó über jmdn spotten, jmdn verhöhnen, mit jmdn Spott treiben.

Глузувúтий, *a.* spöttisch, höhnend, *K.*

Глум, -му, *m.* Scherz, Spass; 2) Spott, Hohn, *m.* Schande, *f.*

Глумúтель, *m.* Spassmacher; 2) Verhöhner, Spötter, *m.*

Глумúти, *v. a. Мс.* 437 misshandeln, plagen; 2) — ся spassen, scherzen; комý sich über jmdn lustig machen, (jmds) spotten, jmdn verhöhnen, jmdm Hohn sprechen.

Глýмлене, глумувáне, *Кн.* s. Глум.

Глумлúвий, *a.* spöttisch, höhnisch; schnöde. [schmählich.

Глýмно, *adv.* höhnisch; schnöde;

Глýпий, *a.* thöricht; dumm; 2) глýпа ніч. бсїнь s. Глухúй.

Глупáк, s. Дурáк. [Sula alba).

Глупéй, — бíлий, weisser Tölpel

Глуповáтий, глуптáвий, *a.* töl-pelhaft, dumm, blöde, blödsinnig; einfältig; thöricht, albern.

Глýпощі, *pl.* s. Дýрощі.

Глуптáк, *m.* s. Глупáк.

Глухáвка, *f.* s. Глушúця.

Глухáн, *m.* Auerhahn, *m.* [*Зар.*

Глуханóвий, *a.* des Auerhahnes,

Глухáня, (-áчка), *f.* Typhus, *m*

Глухúй, *a.* taub; -á ніч, -á óсінь, späte, stockfinstere Nacht, Spätherbst; -á ýлиця Sackgasse, *f.*; 3) -á кропúва s. Глушúця; 4) dumpf, hohl, dunkel: шум, гóлос, слух; 5) -é місце, Поділє still, wenig belebt; — конéць (у дверúй, у воріт) bei den Angeln: „todter" Punkt. [(Vaccinium uliginossum).

Глухúня, *f.* Morastheidelbeere, *f.*

Глухмáн, *m.* der Taube, Schwerhörige.

Глýхо, *adv.* taub, dumpf, hohl.

Глуховáтий, *a.* schwer hörend, harthörig, etw. taub; 2) dumpf, *IГ.*

Глуховáтість, -ости, *f.* geringe Taubheit, Harthörigkeit, *f.*

Глухомóре, *n. КУ.* fabelhaftes Meer; *vgl.* Лукомóре, прáмоpe.

Глухотá, *f.* Taubheit, *f.*

Глухувáти, *v. n. Зг.* in Taubheit verharren, taub bleiben.

Глуш, *f.* abgelegene u. abgeschlossene einsame Gegend, Einöde, *f.*; 2) Dickicht, *n.*; 3) s. Глухáня; 4) s. Лúпа (меланхолúста), *B.*; 4) *m.* s. Глухáн.

Глýша, глýшка, *f.* s. Глухáня.

Глушинá, *f.* Dickicht von Unkraut *n.*

Глушúти, *v. a.* taub machen; * betäuben; 2) dämpfen (óбóон, давúн); 3) ersticken (v. Pflanzen); 4) übertönen, überschallen (v. starken Geläute).

Глушúця *f.* Taubnessel, *f.* (Lamium), *B.*

Глушúти, *v. n.* mit wüstem Unkraut verwachsen.

Глушкó, *m. Левч.* s. Глýхий.

Глýшкове óзеро See im Stromgebiete der Самáра. [ман, *Ос.* 97.

Глушмéнь, *m. Мі.* II. 237 s. Глух-

Глюбóкий, s. Глубóкий.

Гля, s. Для, *Пис. Ос.* 77.

Глядóа, *adv.* s. Гляóа. [Вид; *B.*

Гляд, *m.* Blick, *Лір.*; Anblick, *m.* s.

Глядúти, [глядужý, глядúш], *v. a.* en, hin-schauen; nach etw. sehen, suchen; того і глядú що — kannst gewärtig, sicher sein dass —, *Ш.* I. 379.

Глядка бояринка, *f.* Christauge, *n.* Virgils-Sternblume, *f.* (Aster amellus).

Глядний, *a. Зг.* sehend, beobachtend, einsichtsvoll.

Гляк, *m.* s. Підпýщник.

Глянути, *v. n.* на кóго einmal ansehen, auf jmdn blicken. [пути.

Гляти, *v. a. Ф.* [*Поез.* (67) 66] s. Гля-

Гм! *int.* der Unschlüssigkeit, des Zweifels.

Гматáти, *v. a.* kneten, verbiegen, *(B).*

Гматкúй, *a.* knetbar, biegsam. [чі, *m.*

Гнан, *m.* Fabrikant der сїракú, опан-

Гнат, Гнаткó, *m.* Ignatius.

Гнатúшин, *a.* der Гнатúха (des Гнат Frau) Sohn.

Гнáти, [ж нý, женéш], *v. a.* treiben; * — слїд die Untersuchung weiter führen; *v. n.*, — ся за ким jmdm nacheilen; eilen.

Гнéний, *ptc.* gebogen, gekrümmt.

Гнéсти, [гнетý, гнетéш], *v. a.* drücken, pressen, kneten; * drücken, bedrücken, verfolgen; — ся im Gedränge gepresst werden.

Гнеть, гнéтько, *Кл.* (*superl.* гнетíсїнько), *adv.* allsogleich, baldigst.

Гнетáр, *m.* karger Filz, Knicker, *m.*

Гнéтене, *n.* das Pressen, Drücken.

Гнетíнка, *f.* — сúра s. Плéсканка.

Гнетýха, *f. Bein.* des Fiebers.

Гнúда, (*d.* гнúдка), *f.* Nisse in d. Haaren, *f.*; 2) * vom unansehnlichen aber sich lästig anhaftendem Menschen.

Гнúданець, -ця, *m.* Nissekorl, *m.*; 2) Bettlerläuse, Borstendolde, *f.* (Torilis).

Гнúдавий, (-дáвий), *a.* mit Nissen.

Гнúдник, *m.* Pferdebremsfliege, *f.* (Gastrus equi).

Гниль, гнилинá, *B. f.* Fäulnis, *f.* das Verfaulte, Faule. [unreinen Säften.

Гнúланець, -ця, *m.* Mensch mit

Гнилéць, -лцú, *m.* Art Bauchpilz: Aethalium, *Вол.*; 2) Faulbrut, *f.*

Гнилúй, *a.* faul, verfault; 2) * faul, träge; -а Лúпа Nbfl. des Дніпéр.

Гнилúця, *f. Ст.* s. Порохнó; 2) *gew. pl.* leicht faulende, weich werdende Birnen.

Гнилúч, *m. Ф.* гнилúче, *n. coll.* angefaulte, vermoderte Baumstämme,-zweige, *pl.*

Гнилйчити ся, v. Birnen: angefault, weich, gar werden.
Гнилйчка, гнилка, *f. d.* s. Гнилйця 2).
Гнилька, *f.* Schlammfliege, *f.* (Eristalis), *B.*
Гнилобóкий, *a. III.* I. 105 faul an den Seiten.
Гниловóди *pl.* Morast, *m.*
Гнилозýбий, *a.* mit Zahnfäule behaftet.
Гнилоїд, (-їда, -їдник), *m.* Knauser, *m.*
Гнилоїдити, (-їсти), *v, n.* knausern; *v. a.* durch Knauserei vergeuden.
Гнилóша, *f.* faules, träges Weib.
Гнилýша, *f. Bein.* des Neumondes, *Ч.* I. 11. [(Hister), *B.*
Гнилюк, *m.* Schildkrötenkäfer, *m.*
Гнилйк, *m.* der Faule, mit faulen verdorbenen Säften; faulendes Holz; * der Träge.
Гнилйтина, *f.* faules Fleisch, Aas, *n.*
Гнилйча, (-че), *n. coll.* faule Baumstrunke, *pl.* [Fleischfäule, *f. B.*
Гнилйчка, *f.* Scorbut, *m.* Zahn-
Гнинїти, *v. a. Mx.* s. Гнобйти.
Гнитáвий, *a.* einwenig faul; * träge.
Гнитé, *n.* Fäulnis, Verwesung, *f.*
Гнйти, *v. n.* faulen, modern, verfaulen; im Fäulnis übergehen.
Гнитйти ся, verstohlen sich an etw. schleichen, gleisen.
Гнїв, *m.* Zorn, Grimm, Groll, *m.* за те гнївý нема́ deswegen braucht man nicht zu zürnen.
Гнївати, гнївйти, *v. a.* erzürnen, aufbringen, ärgern; — ся sich erzürnen, in Zorn gerathen, zornig aufgebracht werden; з ким mit jmdm zürnen, gegen einander grollen; schmollen; на кого́ jmdm zürnen. [geneigt; hitzig.
Гнївливий, *a. IV.* zornig, zum Zorn
Гнївливість, -ости, *f.* Zornmüthigkeit, *f.* Jähzorn, *m.* [bracht, jmdm grollend.
Гнївний, *a.* zornig, erzürnt, aufge-
Гнївник, *m.* (гнївнйчка, *f.*): він мій — er ist mit mir entzweit.
Гнїдáн, *m.* гнїдий, *a.* braun (кінь).
Гнїдйти, s. Гнїтйти II.
Гнїдýля, *f.* braune Kuh.
Гнїздйти ся ein Nest bauen, nisten; v. Raubvögeln: horsten.
Гнїздівка, Nestzeit, *f. B.*
Гнїздний, гнїздóвий, *a.* zum Neste geh.; Nest-.

Гнїздó, (*aug.* гнїздйще), *n.* Nest, *n.* Brutstätte, *f.* Horst, *m.*; 2) jedwede Vertiefung, Aushöhlung, Pfanne, Loch, z. B. d. Vertiefung in d. Oelkelter, *n.* * Räubernest, *n.* Räuberhöhle, *f.*
Гнїздюх, *m. B.* Nesthocker, *m.*
Гній, *g.* гнóю, *m.* Dünger, Mist, Unrath, *m.*; 2) Eiter, *n.*; 3) Ohrschmalz, *m.*
Гнійний, *a.* -é поле gedüngt, gut gemistet.
Гнійник, *m.* Mist-, Rosskäfer.
Гнійниця, *f.* Düngerleiter, *f.*
Гнїйти, *v. a. M.* II. 80 s Гнинйти.
Гність, *m. Oc.* (61) XII. 62 s. Пáність, пáність.
I. Гніт, *g.* гнóта, s. Ґніт.
II. Гнїт, гнет, *g.* гнéту, *m. K.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.* [Місйти.
I. Гнїтйти, *v. a.* s. Гнéсти; 2) s.
II. Гнїтйти, *v. a.* bräunen: das Brot im Ofen dh das Anfachen einer Flamme auf d. Vorderraume (прйнічок); — ся sich bräunen, braune Färbung bekommen.
Гнїчéний, *ptc. Ч.* II. 29 getrocknet, gedörrt. [plagen.
Гнобйти, (гньоб-). *v. a.* bedrücken,
Гноєвий, *a.* zum гній geh. [phagus).
Гноєїдка, *f.* Pillenkäfer, *m.* (Ontho-
Гноївка, гноївка, *f.* Düngerjauche, *f.*
Гноївний, *f.* s. Гнóїще.
Гноїти, *v. a.* düngen, misten; 2) faulen, eitern lassen; — ся sich eitern.
Гнóїще, *n.* Misthaufen, *m.* Düngerstätte, *f.*
Гнотáр, гнóте & s. Ґнотáр, ґнóте &.
Гноянний, *a.* Mist-, kothig, *Hc.*
Гноянка, *f.* Eiterblase, Pustel, *f. Hc.*
Гнуздáти, *v. a.* den Zaum anlegen, zügeln.
Гнуздéчка, *f. Hc.* s. Уздéчка. *Mr.* 74.
Гнýти, *v. a.* biegen, beugen, krümmen; * hart bedrücken; 2) alberne Possen schwatzen; — ся sich biegen, sich krümmen; перед ким sich vor jmdm krümmen; kriechen; sich beugen.
Гнутний, гнýчий, гнучкий, *a. III.* I. 236 biegsam, geschmeidig; 2) schlank.
Гнюпавий, *a.* gebeugt, §.
Гнюпити ся, s. Похнюпити ся.
Гóбник, *m.* Ballota nigra, *B.*
Гобаунáти, † *v. n. K.* чим überwiegen womit reich sein; 2) s. Гаваунáти. *Hc.*
Гоблáти, *v. a.* s. Скоблйти.

Гóбля, *f.* s. Гóголя.
Гобóй, *m.* Hoboe, *f.*
Гобóїст, *m.* Hoboist, *m.*
Гóбортка, *f.* s. 'Óбортка.
Гов! *int.* beim Anhalten der Pferde.
Гóвад, *m.* s. 'Óвад, нóвад.
Гóвда, *f.* s. Горá.
Говдувáти, *v. a. Гол.* III. 224?
Гóвдя, *f.* wüster Grund; 2) * faules Weib.
Гóведо, *n. (B)* s. Говядина 1).
Говéрля, s. Говіpля.
Говíнє, *n.* das Fasten.
Говíрка, *f.* Gespräch, *n.* Unterredung, *f. M.* III. 31; 2) Redeweise, Sprechart, *f.* II. 31.
Говíрканє, *n.* Plaudern, *n. B.*
Говíркий, говірлйний, *a.* gesprächig, redselig.
Говíрля, *f. N.* e. Berges.
Говірний, *a.* -á трубá Sprachrohr, *n.*
Говíти, *v. n.* fasten; sich zum Empfang des heil. Abendmals vorbereiten, seine Andacht halten.
Говія, *f. Gr.* 20 die Fasten.
Говóр, *m. Кн.* üble Nachrede; 2) Dialect, *m.* Idiom, *n.* [den, *Св.*
Говорйло, говорй — ! hast gut re-
Говорйти, *v. a.* reden, sprechen; — бáйку sagen, erzählen; от говóрит er redet ins Gelag hinein, er plauscht.
Говорíнка, *f.* mürrischer Wortwechsel, *Фр.*; 2) Plauscherei, *f.*
Говорлйний, s. Говірний.
Говорýн, *m.* Plauderer, Schwätzer, *m.*
Говорýха, *f.* Schwätzerin; von d. summenden Fliege, *H.* 79.
Говорýшки, *pl.* das Lallen, *Мс.* 2.
Гóвтати, s. Угóвтати, угóвкати.
Гóвтва, Гóвтвин, *K.* s. Гóлтва &.
Говядина, *f.* Vieh; 2) Fleisch, *n.*
Гогóз, *m.* s. Гогóдан.
Гогóль, *m.* Klangente, Quakerente, *f.* (Anas clangula). [2) Kokette, *f. (Ф.).*
Гóголя, *f.* hochgewachsenes Weib;
Гогóтало, *m. n.* Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus). [tern, Geschrei, *n.*
Гóготень, -тня, *m. Зх.* das Schnat-
Гоготíти, *a. n.* laut schallen, erdröhnen; von d. Flamme: flackern.
Год, *m.* Jahr, *m. pl.* гóди, *III.* I. 251 Jahre, Zeiten, *pl. (gen. pl.* nach *num. card.* год, *P.* I. 20); з-гóдом nach einiger Zeit; год за год Jahr für's Jahr, *Мор.*; в рядй-гóди dann und wann, zeitweilig, manchmal, nicht oft.
Гóден, гóдна, гóдно, *a. MIII.* wert, würdig; він не гóден тоє зробйти er vermag nicht, ist nicht im Stande das zu thun, *adv.* гóдно, *У.* gut, tüchtig.
Годйна, *f.* schönes Wetter, *Не. Пр.* XI. (2) 30; годйна, годинйця Stunde; колра — ? wie viel Uhr ist es? 3) * гірнá лихá менí годйна, *(d.* годйнонька) з тобóю es ist mein Unglück, m. Kreuz mit dir.
Годйний, *a. Кн.* heiter, klar, licht; 2) von einer Stunde, einstündig, *Нов.*; годйнно, *adv. Не.* stündlich, chronisch(?).
Годйнник, *m.* Uhr, *f.*
Годинникáр, *m.* Uhrmacher, *m.*
Годйти, *v. a.* vergleichen, aussöhnen; 2) dingen, miethen; — ся sich vermiethen; *b)* einig leben; 3) *v. n.* warten s. Погодйти, перегодйти; *b)* — комý jmdm zuwillen sein, gewärtig sein, willfahren, wohl thun; годйть ся тóє робйти? ist es erlaubt, ziemt sich dies od. jenes zu thun? то не гóдить ся es ist nicht erlaubt, es geziemt sich nicht; ist unpassend, unbillig.
Гóдї, *adv.* ist unmöglich, es geht nicht weiter, hört alles auf; ist genug davon, *C.* II. 178; 2) leider, *Ог.* 197.
Годíнє, *n.* годíни, *f* das Ziehen, Aufziehen, Zucht, Ernährung, *f.*; 2) Viehfutter, *n.* [ведайність.
Годайність, -ости, *f. Пл.* s. Спра-
Годóванець, -нця, годóванок, -нка, *m.* Pflegesohn, Zögling, *m.*; 2) der Wohlgenährte; Mastochs, *m.* Mastschwein, *n.*
Годóванка, *f. III.* I. 264 Pflegetochter, *f.* Mündel, *n.* [Jahres-, jährlich, *BB.*
Годовий, *a.* порá -á Jahreszeit, *f.*
Годовик, *(d.* годовичóк), *m.* einjähriges Kind.
Годовйщо, *n. K.* I. 46 s. Год.
Годовний, *a.* einmal im Jahre, s. Роковий.
Годóвник, *m.* Züchter, Pfleger, *m. B.*
Годóк, -дка, *m. dim.* s. Год.
Годувáти, *v. a.* er-nähren; 2) aufziehen, züchten; 3) mästen.
Годящий, *a.* zweckmässig, entsprechend, *Кн.* 5. [*Кн* II. 32; *Reimw* zu Бóже.
Гóже, *adv.* entsprechend, geziemend.

Го́жий, *a.* frisch, lebhaft, munter; anmuthig, stattlich; -а вода́ s. Пого́жий.
Гожи́ти, *v. n.* s. Годи́ти; 2) gönnen, jmdm gut gewogen sein. *Пар.*
Го́жма, *adv.* ineinemfort, ohne Unterlass, *(Ф.).*
I. Гой, *m. Ос.* (61) XII. 40 s. Гій II.
II. Гій! *int.* oh! ha! ah! гой чи! holla ha! *Ш.* I. 14; гой та да́ла! beim Singen.
Го́йда, *f.* § grossgewachsenes Weib.
Го́йдалка, (-авка, -анка), *f.* Schaukel, *f.*
Гойда́р, *m.* Schäfer, *m. Пс.*
Гойдарюва́ти, *v. n.* frei herumstreifen; 2) Schäfer sein, *Пс.*
Го́йдати, *v. a.* schaukeln.
Го́йкати, *v. n.* гой! schreien; johlen.
Го́йкий, *a. Ру.* heilbar.
Го́йний, *a.* freigebig, honett.
Го́йник, *m.* Arzt, Chirurg, *m. Пс.*
Го́йниця, *f.* Chirurgie, *f. Пс.*
Го́йність, -ости, *f.* Freigebigkeit, *f.*
I. Го́йса! *int.* s. Соб.
II. Го́йса, *f.* s. Го́йда.
Го́їнє, *n.* das Heilen, Zuheilen.
Гоїти, *v. a.* heilen; — ся heilen, heil werden.
Голь, *f.* Blösse, Nacktheit, *f.*; 2) * *coll.* arme Leute; Bettelpack, *m. Н.* 32.
Го́ла, *f.* s. Голова́.
Гола́льня, *f.* s. Гора́льня.
Голво́та, *f. Н.* 7 Osterbrod, *n.*
Голдува́ти, *v. n. Ме.* 393 huldigen, *Пот.* II. 28.
Го́лейко, *n. dim. coll.* s. Гіле, *Ч.* IV. 180.
Голеня́ця, *f.* s. Голи́нка.
Го́лець, -лця́, *m.* nackter Hafer (Avena nuda), *B.*; 2) Lederkarpfen, *m.*; 3) Schmerle, *f.* (Cobitis barbatula).
Голе́че, *n. N.* e. Berges.
Го́лий, *a.* nackt, bloss, entblösst; -а гора́ kahler Berg; під го́лим не́бом unter freiem Himmel.
Го́лик, *m.* s. Голи́ш; 2) Brandstätte, *f.*
Голи́на, *f.* harte Getreidegattung: Roggen, Weizen.
Голи́нка, *f. B.* Früchtchen des Riedgrases, *n.*
Голи́ти, *v. a.* rasieren; scheren.
Голи́ця, *f.* nackter, unbewaldeter (u. unbegraster) Berg; 2) Weissgerberleder, *n.*; 3) Steinbeisser, Dorngrundel, *m.* (Cobitis Taenia).
Голи́ш, *m.* Habenichts, *m.* armer Schlucker; 2) Art Salbei (Salvia nutans).
Голи́шниці, *pl.* Nackt, Blätterschwämme, *pl. Вол.*
Голі́вний, *a.* Kopf-, *Ст.*
Голі́й, *m. Ст.* Barbier, *m.*
Голїна́тий, *a.* langfüssig; mit langen (starken) Schienbeinen.
Голі́нка, *f.* Schienbein, *n.*
Голі́нний, *a.* wacker, tapfer, herzhaft; *compar.* гольнїйший, *Зак.*
Голі́руч, *adv.* mit leeren, mit blossen Händen.
Голі́єнький, голі́ський, *a.* ganz nackt.
Го́лка, *f.* Nadel, *f.*
Голкова́тий, *a.* Nadel-, nadelförmig, *Пс.*
Го́льник, *m.* s. Игольник.
Голобе́ль, голобе́лець, -лця, *m.* das in die голо́бі eingespannte Pferd, *Пс. Гол. гр.* 50; *adj.* голобе́льний.
Голобити, *v. a.* keilen, einkeilen.
Голо́біє, голо́біски, *adv.* in Stiefeln ohne Socken (o. Fusslappen); *adj.* голо́біський.
Голо́бої, (*d.* голобе́льки), *pl.* s. Оголо́бої.
Голобо́рш, *m.* Gauner, Schelm. 2) Proletarier, *m.*
Голова́, *f.* Kopf, *m.* Haupt, *n.*; 2) * Obmann, Vorstand, Präses, *m.*; 3) s. Приши́ва, Vorschuh, *m.*; 4) Radnabe, *f.*; в голова́х beim Kopfe, zu den Häuptern; з голови́ собі ви́бити sich etw. aus dem Sinne schlagen; прийшло́ до голови́ ist eingefallen; заходи́ти в голову sich den Kopf zerbrechen (mit vielem Denken); піти́ до голови́ по ро́зум sich besinnen; ма́ти в голові́ ein Käuschchen haben; за моєї голови́ bei meinen Lebzeiten; по мо́їй голові́ nach meinem Tode.
Голова́ч-коло́ч, *m.* Mond-Kopffisch, *m.* (Orthagoriscus mola).
Голова́ччик, *m.* Jasione montana.
Голова́нчик, *m. К. Пр.* IX. 465. ?
Голо́ватень, -тня, *m.* Gebirgskuppe, -koppe, *f.* -kopf, *m.*; 2) Kugeldistel, *f.* (Echinops sphaerocephalus).
Голова́тий, *a.* grossköpfig; 2) * klug, weise, *Кч.* 131.
Головатка, *f.* Dickkopffliege, *f.* (Conops), *B.*
Голова́ч, *m.* Grosskopf, *m.*; 2) * tüchtiger Kopf; 3) Kaulquappe, *f.*
Голова́чик, — ча́ка, Kaulkopf, *m.*

Groppe, *f.* (Cottus gobio).
Головáчка, *f.* Art Strohbündel zum Dachdecken, s. Стріхáч.
Головéй, *m.* s. Головáч 1) 2). *Фр.*
Гóловень, -вня. гóловль, *m.* Altel, Döbel, *m.* (Squalius dobula).
Головéнник, *m.* Heizer, *m.* [ня.
Головéнка, головéшка. *f.* s. Голóв-
Головéчити, *v. a.* auf den Kopf schlagen. [stück vom Schweine, *Зак.*
Головúзна, *f.* geräuchertes Kopf-
Головúн, *a.* des головá 2).
Головúнй, -ятн, *n.* Köpfchen, *n.*
Головúстий, *a.* stark u. grosskö-pfig, *Не.* [ert).
I. Головúця, *f.* Maische, *f.* (gesäu-
II. Головúця, *f.* ріки, *Ф.* Quelle, Ursprung, *f.*; 2) —, головúч, *m.* Huchen, *m.* (Salmo hucho).
Головúчний, *a.* -водá Quellen-, *Ф.*
Головíнка, *f.* Flockenblume, *f.* (Centaurea jacea). [lius europaeus).
Головíчка, *f.* Trolfblume, *f.* (Trol-
Голóвка, *f.* Köpfchen, Kopfstück, *n.* — мáку, часнику, капýсти & Mohnkopf, -kapsel, Zwiebel, Kopf &; 2)* то голóвка das ist ein kluger gescheidter Kopf; 3) am männl. Gliede: die Eichel; 4) das Stück Vieh, welches dem Pfarrer für die Beerdigung bestimmt ist u. hinter dem Sarge getrieben wird, *Gr.* 20. [sächlich.
Головúй, *a.* Haupt-, Ober-, haupt-
Головúк, *m.* Todtschläger, Mörder, *m.* (*B*). [lichen Sammelkapseln.
Головúстий, *a.* лóп mit reich-
Головúцтво, *n.* Todtschlag, *m.* Mordverbrechen, *n.*
Головúця, *f.* Oeffnung im Gestein, woraus das Wasser quillt, *f.* (*B*).
Голóвня, *f.* Feuerbrand, *m.*; 2) -трýхлиця, *f.* Faul-, Stein-, Schmierbrand, *m.* (Tilletia caries); Kornfäule, *f.* (Ustilago Maydis); 3) *pl.* s. Снíтниці.
Головогрýдь, *f.* Cephalothorax, *m.*
Головоїд, *m.* *Гол.* III. 40 s. людоїд.
Головокрýжець, -жця, *m.* Eu-[illetes discocephalus, *B.*
Головокрýт, *m.* Immortellenblume, *f.* (Helichrysum arenarium).
Голóвóнька, *f.* *dim.* s. Головá; [illegible] -и мої! ihr geliebten Häupter, meine [illegible]en.
Головосíка, *f.* *Ф.* Enthauptung, *f.*
Головувáти, *v. n.* Vorstand einer Dorfgemeinde sein. [phalopoda).
Головýхи, *pl.* Kopffüssler, *pl.* (Ce-
Головчáк, *m.* Dickkopffalter, *m.* *B.*
Голóвщина, *f.* † s. Поголóвщина; 2) Strafgeld entrichtet vom Grundherrn für den durch dessen Frohnbauer vollbrachten Mord, *n.*
Головúний, *a.* Kopf-.
Гологолóв, *adv.* barhaupt.
Гологóри, *pl.* *N.* eines Gebirgszuges u. e. Dorfes.
Гóлод, *m.* Hunger, *m.* Hungersnoth, *f.* — під сéбе взяти wohlgenährt werden.
Голодáтися, verzehrt, genagt werden, *Ф.*
Голодéць, -дця, голодник, *m.* *B.* Hungerblümchen, *n.* (Draba verna).
Голодíвка, *f.* s. Лáсівка; 2) „ein Hungerdorf".
Голоднéча, *f.* Hungerstätte, *f.* *T.*; 2) hungriges Gesindel, *K.*; 3) s. Гóлод, *Ст.*
Голóдний, *a.* hungrig; — кутóк, *Ко.* 7 Magen, *m.* -ї злидні годувáти, *III.* I. 332 unablässliche Wehtage verleben; -а смерть, Hungertod, *m.* — тиф Hungertyphus, *m.*; -а кýтя s. Щéдрий вéчер, водохрéщі 2).
Голодúця, голоднíнка, голоднинка, *f.* Vertiefung beim Widerriste am Bauche des Viehes, Weiche, Bauchflanke, *f.*
Голодúй, *f.* Hungersnoth, *f.*; 2) *coll.* die Ausgehungerten.
Голодóвий, *a.* Hunger-, -а запомóга Unterstützung während der Hungerszeit, *f.*
Голодрáбець, (-дрáпець), -бця. *m.* голодрáбий, *a.* halbnackter, zerlumpter Kerl, Haderlump, *m.* *C.* I. 192.
Голодрúга, *m.* Lump, Halunke, *m.*
Голодувáти, *v. n.* hungern, Hunger leiden, darben.
Голодýха, *f.* із голодýхи vor Hunger, mit starkem Appetit.
Голодýхий, *a.* geistesarm, *Кн.*
Голоколíнець, -нця, *Н.* 26, голоколíнок, -нка, *Ч.* V. 583 *m.* mit nackten Knieen, mit zerrissenen Hosen, Sansculotte, *m.* [Glatteis, *n.*
Гололéдиця, голóлїдь, -леди, *f.*
Голóм, *m.* *Wyr.* IX. s. Глум.
Голомóзний, *a.* голомóзник, *m.* mit einer Glatze, kahlköpfig.

Голомо́зина, *f.* Glatze am Kopfe, *f.* *Шл.*

Голоморо́жа, *f.* голоморо́зе, *n.* (-моро́зиця, *f.*) trockener Frost ohne Schnee, Barfrost, Blachfrost, *m.*; 2) s. Гололе́диця. *(В.).*

Голо́мша, *f.* Dünkel, Spelt, Dünkelweizen, *m.*

Голомшиївий, *a.* schundig, zerschlissen, dem die Haare stellenweise ausgegangen, abgeschabt, fadenscheinig, *Ф. Не.* [machen; 2) s. Заголо́мшити.

Голо́мшити, *v. a.* bloss od. nackt

Голоні́ж, *adv.* s. Голо́біеь.

Гольо́на, *f.* das Hintere des Pferdes.

Голопа́шний, *a.* s. Горопа́шний 2).

Голопя́тий, *a.* голопя́тник, *m.* mit nackten Fersen: Haderlump, *m.*

Голору́чно, *adv. Мх.* s. Голїру́ч.

Го́лос, *(d.* голосо́к, -ска́, голосо́чок), *m.* Stimme, *f.* Laut, Klang, *m.* * Ruf, *m.* Wort, *n.* не на той го́лос nicht nach dieser Melodie, взя́ти пісню на — ein Lied vorsingen; фа́йна пісня на — schön zum Singen, melodiereich; не тим го́лосом nicht auf diese Weise; на-го́лос, *adv.* laut; 2) Wahlstimme, *f.*

Голосеня́, -я́ти, *n.* zarte Stimme des Vögleins. [starke Stimme hat.

Голосе́йна, *m.* Ч. II.581 der eine sehr

Голосе́тий, *a.* mit lauter, weit schallender Stimme, *Ру.*

Голосі́тель, *m.* Verkünder, *m.* *Ог.*

Голосі́ти, *v. a.* verkünden, verlauten lassen; 2) по умерлім einen Todten mit e. Todtenklage ehren, beklagen, beweinen.

Голосі́льник, (-сі́ль-, *Ст.*) *m.* *К.* der e. Todten beklagt, beweint.

Голосі́нє, *n.* das Beklagen, Beweinen; Todtenklage, *f.*

Го́лосний, *a.* tönend, *ГШ.*; laut, volltönend; * berühmt, berüchtigt, *Ш.* I. 274; *adv.* го́лосно.

Голосни́к, *m.* s. Голосни́ця 3); 2) Art zäher Gummisaft im Inneren des Buchenstammes.

Голосни́ця, *f.* Kehlkopf, *m.* Luftröhre, *f.* *У.*; 2) Stimmritze, *f.* (glottis), *Пол.*; 3) Schallloch, *n.*; 4) Pulsschlag beim Menschen, *m.*: 5) Knochen hinter dem Ohre, *m.*; 6) Klageweib, *n.* s. Пла́чка.

Голосни́чний, *a.* Stimm-, -і́ольний Stimmbänder, *pl.* *Пол.*

Голосні́вка, *f.* s. Голосни́ця 1), 2).

Голосню́к, *m.* Kläffer, *m.* klaffender Hund od. Mensch. [Stimmenabgabe, *f.*

Голосо́ванє, *n.* das Abstimmen,

Голосо́вий, *a.* — міху́р. *Пол.* Schallblase, *f.* knöcherne Trommel.

Голосува́ти, *v. n.* stimmen, abstimmen, на кого jmdm seine Stimme geben.

Голо́та, голотва́, *Ог.* 155, *f.* Gesindel, *n.* Pöbel, *m.* [nackt.

Голоте́ка, *f.* Nacktheit, *f.* в -ці ganz

Голоте́ча. (-те́чина, -ти́на). *f.* на голоте́чи, (= *adv.* голоті́ч) auf offenem Orte, ohne Anlehnung u. ohne Schutz, frei, lose, entblösst.

Голоцю́цьок, -цька, *m.* nacktes, noch nicht flügges Junge der Vögel; * kleines Kind.

Голочере́вки, *pl.* Kahlbäuche, *pl.* (Malacopteri). [halsig.

Голоший́ка, голоши́я. *m.* *f.* nackt-

Голоші́нє, *n.* *Ф.* s. Голосі́нє.

Голощо́к, *m.* der Bartlose, *Піс.*

Го́лтва, *f.* links. Nbfl. des Псьол: Го́лтин. *a.* zu Г. geh. [fenes Gesindel.

Гольтї́на́, *f.* *coll.* zusammengelau-

Гольтя́й, гольтяна́к, *m.* s. Гільта́й. Landstreicher, *m.*

Го́луб, *(d.* голу́бонько, голу́бик), *m.* Taube, *f.* Tauber, *m.* [chen.

Голубо́ая. *f.* Liebkosungsw.: Täub-

Го́лубель, -бля, *m.* Döbel, Hässling, *m.* (Leuciscus dobula).

Го́лубець, -бця, *m.* *dim.* s. Го́луб; 2) *gew. pl.* in Sauerkrautblätter (u. dgl.) gefüllte Grützen u. A. und zu Klössen eingewickelt; 3) Sprung beim Tanzen mit taktmässigem Zusammenschlagen der Absätze, *m.*; 4) Moor-, *f.* Heidelbeere, *f.* (Vaccinium uliginosum). [melblau.

Голу́бий, *(d.* голубе́нький), *a.* him-

Голу́бинний, *a.* Tauben-.

Голу́бити; *v. a.* liebkosen, herzen.

Голу́биця, голу́бка. *f.* Täubin, *f.*; 2) голубиця. *Мх.* 190 blaues Zwirn.

Голу́бінє, *n.* das Kosen, Herzen.

Голубі́нка. *f.* їдоні́та (черно́ба) rother Täubling (Agaricus integer); 2) румя́на Honigtäubling (A. russula). *Вол.*

Голубни́к, *m.* Taubenschlag, *m.*

Голу́бок, -бка. *m.* Schopfhyacynthe. *f.* (Muscari comosum), *B.* [Farbe, himmelblau.

Голубоцьвіто́вий, *a.* von blauer

Голу́бця, *f.* s. Голубі́ця 1).
Голубі́к, *m.* Lycaena Cyllarus, *B.*
Голубя́р, *m.* Taubenkrämer, *m.*
Голубі́чий, *a.* Tauben-.
Голу́н, голю́к, *m.* nackter Wicht, s. Голи́ш, *Ч.* V. 584.
Голю́кати, *v. n.* на кого́ jmdn anherrschen, barsch antreiben, anrufen.
Голю́ра, *f. P.* II. 184 Requisiten zum Rasiren, *pl.*
Голя́, -я́ти, *n.* nacktes Junge der [Vögel, *B.*
Голя́к, *m.* halbnackter Mensch, *H.* 32 s. Голи́ш; 2) s. Бри́тва.
Голяни́ця, *f. K.* II. 70 Schienbein, *n.*
Голя́нча, -а́ти, *n.* s. Паленї́ця (а ки́слого ті́ста).
Голя́р, *m.* Barbier, *m.*
Го́мар, *m.* Hummer, *m.* (Astacus vul-[garis).
Го́мжа, *f.* Schlangenstern, *m.* (Ophioderma), *B.*
Гомжи́ця, *f.* Schotenschnecke, *f.* (Si-[liquaria), *B.*
Го́мзик, *m.* Alcyonella repens, *B.*
Гомзи́ти, *impers.* мене гомзи́т ich fühle e. unangenehmen Kitzel im Gaumen vor dem Erbrechen. [*Mi.* II. 427.
Гомзону́ти, *v. a.* wuchtig schlagen,
Гоми́ця, *f.* elendes, kriechendes Wesen (amphibium), *B.*
Гомі́вка, гомі́лка, *f.* Schienbein, *n.* s. Голи́нка, *Леч.*; 2) Unterarm; Ellbogenröhre, *f.*
Гомі́лка, *f.* Käselaibchen mit Kümmel eingemacht.
Го́мін, -ону, *m.* Schall, Lärm, *m.*; 2) Wiederhall, *m.* das Hallen, Lärmen.
Гомінни́ця, *f.* Resonanzboden, *m. B.*
Го́міт, -оту, *m.* s. Го́мін.
Гомоні́ти, *v. n. Гол. ср.* 46 lauten, s. Звуча́ти, schallen, lärmen.
Гомонла́йний, *a. Леч.* s. Балакли́-[ний.
Гомону́ха, *f.* die viel lärmt [ren.
Го́моти, *pl.* das Erbrechen, Vomitie-
Гомоти́ти ся, *impers.* aufstossen zum Erbrechen.
Гоня́, *f. Wgr.* VI. s. Ганя́.
Гоне́ння, *f.* Verfolgung, *f.*
Гоне́ць, -нця́, *m.* Eilbote, Courier, *m.*; 2) Fetthenne, *f.* Mauerpfeffer, *n.* (Sedum acre).
Го́ни, *pl. gen.* ню́ и ню́ней, Gewende, *n.* ein Stück Feld soweit es der Länge nach ohne umzuwenden gepflügt wird; Strecke als Längenmass (v. 120 Klafter), *Зак.*; 2) Feldweg, *m.*
Гони́вітер, *m.* Windbeutel, *m.* flotter Bursche.
Гони́на, *f.* s. Верхово́диця.
Гони́тва, *f.* Verfolgung, Hetze, *f.*
Гони́тель, *m. Кв.* II. 196 Verfolger, Widersacher, *m.*
Гони́телька, *f.* Verfolgerin, *n.*
Гони́тельство, *n. K. Бл.* arge Verfolgung.
Гони́ти, *v. a.* treiben, vertreiben; nach-jagen, hetzen; 2) * verfolgen; — ся ку́дась wohin stürmen, sich wogend bewegen; *b)* v. Thieren: sich begatten; *c)* з ро́зумом, що робити? im Geiste herumtreiben, erwägen was zu thun wäre?
Гони́ця, *f. B.* Taumelkäfer, Radschläger, *m.* (Gyrinus natator); 2) geiles, lüsternes Weib.
Гоничи, *Ч.* V. 1122.?
Гонка́, *f. KУ.* Hetze, Hatz, Verfolgung, *f.*; 2) s. Го́ни, (*Веч.* I. 334).
Гонки́й, *a.* stark treibend, üppig schiessend, wachsend; *K.* I. 172 gross, erwachsen, schmächtig, schlank s. Гінки́й I.
Гоно́ба, *f.* Belästigung, Plage, *f. B.*
Гонобі́ти, s. Гнобі́ти.
Гонобі́ченаті, *pl.* Hundswürger-Gewächse (Apocyneae).
Го́нор, (го́ньр). -ору, *m.* Ehre, Würde, *f.*
Гоно́рний; гонорови́тий, *Не. Ст.* *a.* stolz, ehrsüchtig.
Гонорі́вний, *a.* ehrenhaft; -е сло́во Ehrenwort, Verbum nobile, *n.*
Гонорува́ти ся, sich brüsten.
Гонча́р, *m.* Töpfer, Hafner, *m.*
Гонча́рик, гонча́рин, *m.* Sohn des Töpfers, *m.* junger Töpfer.
Гонча́рити, *v. n.* das Töpferhandwerk betreiben.
Гонча́рика, гонча́рка, *f.* des Töpfers Gattin, Töpferin, *n*; 2) Trypoxylon, *B.*
Гончарі́вка, *f.* Töpferdorf, *n.*
Гонча́рский, *a.* des Töpfers, Töpfer-.
Гонча́рство, *n.* Töpferhandwerk, *n.*
Го́нчий, *a.* пес Hetz-, Jagdhund, *m.* (Canis venaticus).
Го́нщик, *m.* s. Погонщик.
Гонюх, *m.* Treiber, *m.*
Гон, гончу́к, гоня́-гоня́ньки! *int.* [heisa-juchhe!
Гонадра́л, *m.* Windbeutel, *m. Ф.*
Гоня́к, *m.* Art Tanz.
Го́пати, *v. n.* hüpfend tanzen,

Гопачо́к, -чка́, *m.* пе́стрий Tigerspinne, *f.* (Salticus scenicus).
Го́пи, го́пки, *pl.* lustige Sprünge, Hopsasa (— витина́ти).
Го́пкало, *m.* s. Гу́пало.
Гопта́р, гоптарюва́ти, *Пс.* s. Гафта́р, гаптува́ти &. [s. Гопа́к.
Гоцюва́ти, *v. m.* hüpfend tanzen,
Гор. *m.* s. Гори I), Esse, *f.*
Гора́, *f.* Berg, *m.* Anhöhe, Höhe, *f*; 2) Dachboden, *m.*; до гори́ *adv.* in die Höhe; під гору́ bergauf; з гори́ bergab vom Berge; набра́ти кого́ з гори́ jmdn (rügend) herunternehmen; в гору́ йти́ hochfahren, hochmüthig werden; *b)* im Preise steigen; гору́ бра́ти Oberhand nehmen; — взя́ти О. bekommen, gewinnen; — — над ким jmdn überflügeln.
Го́раб, *m.* s. Ряби́на (ора́бина).
Гора́ц, -а́ци, *N.* e. Berges.
Горазд. s. Гара́зд. [Eid, *m.*
Горамє́нт. *m.* † *Зак.* juramentum, *n.*
Го́ранє, гора́ти & s. 'Оранє &, *Ог.* 60.
Горо́, *m.* Hügel, *m.* Anhöhe, *f.*; 2) Höcker, Buckel, *m.* [gen.
Горо́а́. *f.* *Wgr.* X. s. Орба́ das Pflü
Горо́а́стий. *a.* hügelig, *H.* 273.
Горо́а́т. *m.* *TP.* 37 s. Карпа́т.
Горо́а́тий, *a.* buckelig; höckerig.
Горо́а́ч, *m.* *gew. pl.* Stechmücken, *pl.* (Culices).
Горо́йна, *f.* s. Горо́, *K.*
Горо́йти. *v. a.* *T.* buckelig machen; — ся s. Згро́бити ся.
Горбова́тий, *a* hügelig; wellenförmig; 2) gewölbt; -а робо́та Buckelbrut, *f.* (у пчіл).
Горбова́тина. *f.* s. Горбови́на 2).
Горбови́на. *f.* Hügelland, *n.* Hügelgegend, *f.*; Heu von hochgelegener Wiese, Hügelheu. *n.*
Го́рбо́ний, горбо́носа. горбо́носий. *a.* mit krummer, gebogener Nase.
Горбу́н. *m.* buckeliger Mensch; 2) Garnat, *m.* (Palaemon elegans).
Горга́ч. *m.* Art essbarer Schwämme.
Го́рда. *f.* s. 'Орда: горди́ниць. горди́ньский s. Горда &. [stolz, übermüthig.
Гордели́вий. *T.*, горди́вий. *V. a.*
Го́рдий. *a.* (горди́ло. *dim.* горди́ньки. *m.* *Гол.* III. 255 *ZP.* I. 79), stolz, hoffärtig, hochfahrend, hochmüthig; *s. m.* *a.* *N.* e. Berges.
Горди́ня, *f.* Stolz, Uebermuth, *m.* *III.* II. 182.
Горди́тель, *m.* Verächter, *m.*
Горди́ти, s. Гордува́ти; 2) — ся чим auf etw. stolz sein, sich womit
I. Горді́й, *m.* Gordius. [brüsten.
II. Горді́й, *m.* der Stolze, Hoffährtige.
Горді́ти, *v. n.* stolz werden.
Гордова́тий, (-ови́тий, *d.* -ова́тенький), *a.* *M.* I. 139 stolz, vornehm; schneidend in Worten, *M.*
Гордови́й. *a.* *Ч.* I. 92 -є́ каміня?
I. Гордови́на, *f.* дїьчи́на- stolzes Mädchen.
II. Гордови́на. *f.* Bandstrauch, Schneeball, *m.* (Viburnum lantana); 2) Pappelkraut, *n* (Malva crispa) s. Городови́на 2), *B.*
Горд о́вля. *f.* Eibisch, *m.* Sammetpappel, *f.* (Althaea officinalis). [ter, *m.*
Гордовни́к. *m.* der Stolze; Verächt-
Горд о́вни́ця, *f.* die Stolze, die Spröde W. [Schwingen, *M.*
Гордокри́лий. *a.* mit stolzen
Горд о́та, *f.* Stolz, *m.* *Б. Фр.*
Гордоши́йка, *f.* mit stolzem Nacken, *V.* [Hoffahrt, *f.* Hochmuth, Stolz, *m.*
Го́рдощ, *f.* *gew. pl.* -щі. *АД.* I. 179
Гордува́ти, *v. n.* ким (чим). jmdn verachten, verschmähen, gegen jmdn stolz sein.
Горду́н. *m.* s. Горді́й II.
Го́ре. *g.* го́ря. (*d.* горе́нько). *n.* Unglück, Wehe, bitteres Leid, *n.* Noth, *f.* Drangsal, *n.*; 2) als *adv.* schwerlich, kaum; unmöglich; а́ле го́ре! aber leider!
Горе́жний. s. Гороїжний.
Го́рен. *m.* s. Гори, *K.*
Горени́ти. *v. a.* bitter machen, *Пс.*; 2) *v. n. impers.* *M.* bitter werden, b. schmecken; горени́ти. *Ч* V. 614?
Го́ресть. *f.* Kummer, *m.* Herzeleid, Elend, *n.* Trübsal, *f.* [kummervoll.
Го́рестний. *a.* bitterlich, kläglich,
Горецьві́т. *m.* schwarze Nieswurz, Weinachtrose, *f.* (Helleborus niger).
Го́реч. *f.* *Гол.ер.* 49 го́ресть, -єсти, *f.* Bitterkeit, *f.* bitterer Geschmack.
Гора́ти ся, *Пс.* sich werfen, s. spreizen. [bündel, *pl.*
Горзи́на, *f.* *K.* Faschine, *f.* Reis-
Го́риво. (-єво), *n.* gutes, lodernde Brennen; 2) Brennstärke, *f.*

Горизонтáльний, *a.* horizontal, wagrecht.
Гóринь, *f.* rechts. Nbfl. des Дніпрó.
Горúна, *f.* Ч. V. 223 s. Ворúна?
Горинéчок, *m.dim.* s. Горúтко, *Кн.*
Горúніж, *adv.* mit den Füssen nach
Горúстий. *a.* bergig, gebirgig. [oben.
Горихвíст, -óста, *m.* Rothschwänzchen, *n.* (Lusciola phoenicurus).
Горúцьвіт, *m.* Adonisröschen, Blutauge, *n.* (Adonis aestivalis).
Горúчник, *m.* Quassienbaum, *m.* (Quassia amara). [biferum).
Горúш, *m.* Feuerlilie, *f.* (Lilium bul-
Гóрúще, *n.* Dachboden, *m.*
Гóрі, *adv.* in die Höhe, nach oben, obenauf; — рікóю stromaufwärts.
Горíвка, (-рíл-), *f.* Branntwein, *m.*
Горíжний, *a. АД.* I. 50 s. Гороїжний, *Wgr.* XV.
Горíздра, *m. К.* der Hoffährtige.
Горізнáч, *adv.* s. Горілúць.
Гóрій, *adv.* s. Гíрше, ще — noch ärger, noch mehr, *Ос.* (61) VIII. 31.
Горíле, *n. К.* etw. Verkohltes; Schlacke, *f.* Abfälle, *pl.* das kleinste Theilchen.
Горíлий, *a.* s. Óогорíлий; 2) brennend, *С.* I. 247.
Горілúць, (-úцею); *adv.* mit dem Antlitz nach oben, rücklings.
Горíлки, *pl.* Art Fangspiel.
Горількóний, горíльний, *Пс.* (горíльчáний), *a.* Branntwein-, mit B. aufgegossen.
Горíльня, *f. Рч.* 124 s. Горáльня.
Горіниць, (-нúцї). *adv.* s. Горілúць, *Ог.* 70.
Горíский. *a.* s. Горíшний. *Kol.* I. 92.
Горíти, *v. n.* brennen; 2) * funkeln; 3) робóта горúть ємý в рукáх er thut alles feuerig, blitzschnell.
Горíх & s. Орíх &.
Горічéрепом, *adv.* nach oben mit dem Bauch, rücklings. [Höhen, *pl. Gr.* 70.
Горíше, *n. Гол.* Gebirgslandschaft, *f.*
Горíшки, в — кúдати möglichst hoch werfen. [Obere, Ober-.
Горíшний, *a.* höher gelegen, der
Горíшнúк, горíшнянúн, (-річн-), *m.* s. Гíрнúк; 2) Bewohner des oberen Theiles von e. Dorfe. [Theile e. Dorfes.
Горíшнянський, *a.* vom oberen
Горлáнь, горлáч *m. Ко.* 150 Schreier, Krakehler, Schreihals; 2) Ausrufer, *m.*
Горлáстий, *a.* laut schreiend, gellend, *Ст.* [ren. *Вах.*
Горлáти, *v. n.* schreien; 2) gir-
Горлáтий, *a.* mit Schlünden, mit verschlingenden Abgründen, *Ф.*
Горлáха, *f. Кн.* 131 Erdgrube zum Aufbewahren des Getreides, *f.*
Горлачí. *pl.* Alpenmullkraut, *n.* (Verbascum nigrum).
Горлáчка, *f.* Kehlkopf, *m.* [taube, *f.*
Горлúця, (*d.* горлúчка), *f.* Turtel-
Гóрлично, *n. Левч.* s. Шúйка (флúшки). [reier.
Горлíвка, *f. W.* das Jodeln der Ti-
Гóрло, *n.* Schlund, Hals, *m.* Kehle, *f.*
Горловúй, *a.* Kehl-; то тамé горловé das ist so dringend, pressant.
Горлоріз, *m. Ко.* 5 Kehl-, Gurgelabschneider, *m.*
Горлúва, *f. N.* e. Berges.
Горлúк, горлáч, *m.* Kropftaube, *f.* (Columba gutturosa).
Горлянúй, *a.* Hals-, Kehl-.
Горлúнка, *f. С.* I. 3 s. Гортáнка; 2) Prunella, *f.* (Brunella grandiflora); 3) Engelblümchen, Ruhrkraut, *n.* (Filago arv.).
Горн. *m. К.* II. 30 Esse, *f.* Herd, *m.* Feuerbecken, *n.*; 2) Schmelzofen; 3) Töpferofen, *m.* (гóрна. *f.*); 4) Ofenkappe, *f.*
Горнáда, *f.* Hernad rechts. Nbfl. der Тúса.
Горнáр, *m.* Ofenheizer, *m. Ф.*
Горненя, -áти, *n.* s. Горнúй.
Горнéць, -нцú, (*gew. g.* горнцá v. горнцóк). *m.* Topf, *m.* [2) Borges-, *Ру.*
Гóрний, *a. В.* hoch, hehr, erhaben;
Горнúло, *n.* Esse der Schmiede, *f.*; 2) Schmelzofen, *m. Ш.* I. 350.
Горнúця, *f.* Zimmer, *n.* [ser, *m.*
Горнíста, *m. Ф.* Hornist, Hornblä-
Горновé, *n. s. a.* Haussteuer, *f.*
Горностáй, (-стáль), *m.* Hermelin, *n.* (Foetorius ermineus).
Горнýти, *v. a.* scharren, schüren, raffen; сíно zusammenharken; — ся до когó an jmdn sich anschliessen, anschmiegen; до чогóсь sich an etw. machen.
Горнúй, -áти, горнúтко, *n.* kleiner Topf; 2) bei e. Art гáнка 3 kleine Kinder, *Kol.* I. 159.
Горнúка, *f. Ч.* V. 734?
Горобéйник, горобéль, (-бець),

горóбонька & s. Воробéйник, воробéць &, *Ог.* 60.

Горобúна. *f.* *М.* I. 156 s. Орябúна.

Горобúнець, -нця, *m.* Spitzkiel, Wirbelkraut, *n.* (Oxytropis pilosa).

Горобúний, *a.* zum Sperling geh.; 2) -а ніч überaus stürmische Nacht im Juli u. August, *Марк.* 15; 3) горóшок, *М.* I. 140 Vogelwicke, *f.* (Vicia angustifolia).

Горóбка, *f.* s. Оряóка.

Горобцювáнє, *n.* das leichte frivole Leben eines Gecken, *Кн.*

Горовáти, s. Горювáти.

Горовéсенька, *Ч.* IV. 216? [Berg-.

Горовúй, *a.* *М.* II. 159 der Berges,

Горовúтий, *a.* gebirgig, *(В)*.

Горóд, *m.* Garten, *m.*; 2) гóрод, *m.* Stadt, *f.* [germeister, *m.*

Городáр, *m.* *Ог.* (61) XII. 56 Bür-

Городьбá, *f.* das Flechten der Hürde, der Hecke; das Umzäunen.

Горóдець, -дця, горóдчик, горóдонько, *m.* городúна, *f.* *Р.* I. 52 kleiner Garten; Blumengarten, *m.*

Горóджене, *n.* s. Городьбá.

Горóдин, *m.* *Марк.* 105 s. Горóд.

Горóдина, *f.* Gemüse, *n.* Gartenproducte, *pl.*

Городúнець, -нця, *m.* *К.* Stadtbewohner, Städter; 2) von städtischen Kosaken.

Городúти, *v. a.* zäunen, einen Zaun machen, e. Hürde flechten; 2) * plauschen, schwatzen, *Кч.* 24.

Городúще, *n.* Ort wo ehemals ein гóрод (befestigte Stadt) gelegen; 2) = Градижск, *gr.* im Poltaw. Gouvern. *Лесн.*

Городíльник, *m.* Zaunflechter, *m.*

Горóдний, *a.* Garten-, *М.* I. 18.

Горóдник, *m.* Gartenspaten, *m.*

Городúчий, *s. a. m.* Stadtvogt, Platzhauptman, *m.* *Зак.*

Горóдня. *f.* Gartenwesen, *n.* *В*; 2) s. Городьбá; 3) городнá — голоднá, *Н.* 264 theueres Städteleben unter Entbehrungen. [Städten verweilend, Stadt-.

Городóвий, *a.* zur Stadt geh.; in

Городовúна, *f.* Gartengemüse, *n.*; s. Гордовúна II. 2).

Городянúн, s. Горожанúн.

Городúнка, горожáнка, *f.* Städterin; e. Bürgerliche, *f.* [gerlich.

Городáньский, *a.* städtisch, bür-

Городáньство. *n.* городúнщина, горожáнство, *Ос.* (61) II. *f.* Städtewesen, Bürgerthum, *n.*

Горóжа, *f.* s. Огорóжа. [Bürger, *m.*

Горожанúн, *m.* Stadteinwohner;

Горожáньский, *a.* bürgerlich, Staats-, *Term.* [-ства Bürgerrecht, *n.*

Горожáньство, *n.* *ГШ.*, прáво

Горóзьба, *f.* *Мх.* s. Грóзьба.

Горозúти, s. Грозúти.

Гороїжити ся, sich stolz gebahren; stolz u. herausfordernd auftreten.

Гороїжний, *a.* sich stolz gebahrend, stolz drohend; kampfbereit.

Гороїжник, *m.* Prahler, *m.*

Гороїжниця, *f.* Prahlerin, *f.*

Гóрон, *m.* *Др. с.* 126 Schlund (Loch) des Blasebalges in e. Schmiede, *m.*

Горопáха, *m.* *К.* armer Wicht, *a.* Schlucker, ein Unglücklicher.

Горопáшити, *v. a.* habsüchtig sein.

Горопáшливий, горопáшний, *a.* *ВЕ.* (*Пр.* X. 133), *a.* unglücklich, elend; 2) habgierig. [gieriger Mensch.

Горопáшник, *m.* (-нця, *f.*) hab-

Горорізьба, *f.* erhabene Arbeit an Bildwerken, Relief, *n.* *С.* II. 110.

Горóх, *m.* Erbse, *f.* (Pisum sativum).

Гороховáтка, *f.* Erbsenmusehel, *f.* (Pisidium), *В.* [(-вля́нка. *f.*) Erbsenstroh, *n.*

Гороховúни, *pl.* гороховúнє, *n.*

Горохúжний, *a.* wild in den Bergen hausend, *Ру.*

Горохівник, *m.* s. Акáция.

Горохóвець, -вця, *m.* *N.* e. Berges.

Горохóвляний, *a.* aus Erbsen, Erbsen-. [-gross; wulstig.

Гороховáтий. *a.* *Не.* erbsenähnlich,

Горохоїд, *m.* Erbsensamenkäfer, *m.* (Bruchus pisi), *В.*

Горохóлиско, *n.* Erbsenfeld, *n.* [*m.*

Горошúнець, -нця, *m.* Erbsenstein,

Горошúна, (-нка), *f.* eine Erbse, ein Erbsenkorn; Erbsenfrucht, *f.*

Горóшко, *m.* fabelh. Zwerg, *m.*

Горошковáтий, *a.* рéмінь Leder, das e. erbsenähnliche Aussenseite hat, rundgerippt. [cher, *f.* (Lathyrus).

Горóшок, -шку, *m.* Platterbse, Ki-

Горнúна, *f.* Agrippina. [VIII. 69.

Гóрський. *a.* s. Угóрский, *(Пр.*

Горсть, гóрстка, *f.* eine Handvoll (*bes.* d. gerissenen Leines, Hanfes); 2)

pl. Art Pflaumen. [Gurgel; 2) Luftröhre, *f.*
Гортáнь, *Кч.* 122 гортáнка, *f.* Kehle,
Гортóн, *m.* s. Вúбій.
Горувáти, *v. n.* sich nach oben heben, wölben; 2) * vorherrschen. [amarus).
Горýля, *f.* Bitterling, *m.* (Rhodeus
Горýнка, *f.* Winterreps, -kohlreps, *m.* (Brassica napus); 2) Ackersenf, *m.* (Sinapis arvensis). [kraut, *n.* (Barbaraea).
I. Горýшка, *f.* Barbarakraut, Senf-
II. Горýшка, áнї -ки, *Шй.* (*б. n.* I. (2) 61) s.? Горíле.
Горшá, (-я, -є. -áти, *n.* s. Горий.
Горшкáр, *m.* *Нав.* s. Гончáр.
Горшкодрáй, горшколáт, *m.* Töpferflicker, Drahtbinder, *m.*
Горщá, -áти, *n.* гóрщик, (*d.* гóрщичок), s. Горий; 2) Art Mädchenspiel (гаїнка), *Kol.* I. 176.
Горщóк, *g.* горшкá, *m.* Topf, *m.*
Горювáнє, *n.* Herzeleid, Wehklagen, *n.* Kummer, Gram, *m.*
Горювáти, *v. n.* traurig, bekümmert sein; sich kränken, s. grämen; wehklagen.
Горю-дуд, *m.* Art gesellschaftl. Kinderspiel, *n.* [rechten Ufers des Сейм, *m.*
Горюн, *m.* *Лекч.* Bewohner des hohen
Горюшний, *a.* *Гр.* unglücklich.
Горяний, *m.* *Wgr.* 32 s. Гíрняк.
I. Горянка, *f.* Gebirglerin, *f.*
II. Горянка, *f.* s. Горлянка 2).
Горяньский, *a.* *Ст.* вовк Gebirgs-.
Гóряч, *f.* *Зар. В.* Hitze, Erhitzung, *f.*
Горячий, *a.* heiss, glühend; 2) * hitzig, eifrig; auffahrend; feuerig, inbrünstig; за-гóряча bei frischer That u. frischem Andenken.
Горячина, *f.* Todtenmal, *n.*
Горячити, *v. a.* erhitzen, *K.*
Гóрячість, -ости, *f.* Hitze, *f.* Eifer, *m.* Inbrunst, *f.* [2) * Hitzkopf, Heissporn, *m.*
Горячка, *f.* Hitze, Fieberhitze, *f.*;
Горячосéрдий, *a.* heissblütig, feu-
Гóспа, *f.* *Нік.* s. Госпóжа. [erig.
Госпéць, *m.* *Нік.* s. Господúн.
Гóсподь, *g.* -да, *m.* der Herr, Gott, *m.* — знáє, — вúдїв der Herrgott mag es wissen, Gott weiss (wer, was, ob —). [90.
Господéвий, *a.* Gott des Herrn, *Ш.* II.
Господúн, *m.* *Ш.* I. 360, *Н.* 22, 197 Herr, Herrscher, Regierer; Herrgott, *m.*
Господинóва, *f.* *Н. n.* 27 Frau o. Pfarrers?
Господúти, *v. n.* *Ст.* herrschen.
Госпóдній, *a.* göttlich, des Herrn, Gottes-; Богоявлéнїє -нє Erscheinung Christi (Fest), *f.*
Госпóдство, *n.* † Herrschaft, *f.*
Госпóжа, (*d.* госпóженька), *f.* *ГБ. М.* III. 105 Vorsteherin, Vorgesetzte, *f.*; 2) Frau, Herrin, *f.* *Не.*: Пречúста — Богорóдиця.
Гостéбний, гостелúвий, гостелюбúвий, *a.* gastfreundlich, gastlich, *Зар.*
Гóстенько, *dim.* lieber Gast.
Гостéць, -стця, *m.* Rheumatismus, *m.* Gicht, *f.*
Гостéчник, *m.* Art Pflze?
Гóстин, *m.* *N.* e. Berges.
Гостúна, *f.* Bewirtung, *f.* Besuch, Aufenthalt als Gast, *m.*; 2) Gastmal, *n.* піти в -ну zu Gast gehen.
Гостúнець, -нця, *m.* Heerstrasse, Landstrasse, Chaussée, *f.*; 2) Geschenk, das man jmdm von auswärts bringt; Gastgeschenk, *n.*
Гостúнний, *a.* gastlich, gastfrei, gastfreundlich; — покій Gastzimmer, *n.* = гостúнна (кімнáта).
Гостúнник, *m.* Gastwirt, *m.* *Кос.*; 2) s. Гостúнець, *T.* [hof, *m.*
Гостúнниця, *f.* Gasthaus, *n.* Gast-
Гостúнність, -ости, *f.* Gastfreiheit, Gastfreundschaft, *f.* [feierlich.
Гостúньский, *a.* *Гол.* III. festlich,
Гостúти, *v. n.* reisen, wandern, gehen; кудá гóстиш? wohin des Weges? 2) sich als Gast wo aufhalten, Gast sein; 3) *v. a.* s. Погостúти; 4) — ся einander als Gast bewirten; Gastgelage halten.
Гóстих, *m.* *N.* e. Berges.
Гóстия, *f.* Hostie, *f.* geweihte Oblate.
Гостівний, *a.* der gerne den Gastgelagen nachgeht. [(Geranium sanguin.).
Гостінник, *m.* Bergschnabelkraut, *n.*
Гóстний, *a.* *Лекч.* s. Гостúнний.
Гостовéць, -вця, *m.* *N.* einer полонúна. [rührung den гостéць beibringen.
Гостьовúй, *a.* -і рýки die dh Be-
Гостьовúтний, *a.* gastlich, *Б.*
Гостьовúцтво, *n.* *Ст.* s. Гостúність.
Гостовнúця, *f.* Gasthaus, *n.* [ність.
Гóстрий, & s. Óстрий &.
Гострúця, *f.* Horn, Zahn, *m.* Nadel, *f.* (v. Gipfel e. Berges), *Вих.* [*a.* spitzig.
Гостровáтий, гострóнуватий,

Гострогля́д, *m. Bein.* der горівка.
Гострокий, *m. pl. K.* hingeworfene witzige Ausdrücke.
Гостророзу́мний, *a. K.* s. Би-[етроу́мний.
Гостряни́ця, *f. K.* Zeit u. Geschichte des гетьма́н Остряни́ця.
Гостцьова́тий, *a.* rheumatisch, gichtisch.
Гостюва́не, *n.* das Verweilen als [Gast.
Гостюва́ти, *v. n. C.* I. 190 s. Гости́ти 2), 4).
Госуда́р *m.gr.* Monarch, Kaiser, Herr-[scher, *m.*
Госуда́рня. *f.* Monarchin, Kaiserin, Königin; 2) Herrin, Frau, *f.* Fräulein, *n.*
Госуда́рник, (-даретве́нник). *m. K.* Herrscher; Staatsmann, Politiker, *m.*
Госуда́рність, -ности, *f.* Staatswesen, *n. K.*
Государстве́нний, *a.* Staats-, [staatlich.
Гота́р, *m. rum.* Grenzraum, *m.*
Гота́рити, *v. n.* grenzen.
Готі́нка, готовина. *K. f.* bares Geld, Barschaft, *f.*
Готлю́ва, *f.* готлю́ве, *n.* Kette mit [Haken zum Holzführen, *f.*
Гото́вий, *a.* bereit, fertig; -і гро́ші bares Geld; -а річ же — es liegt auf der Hand, ist augenscheinlich dass —
Гото́вити, *v. a.* zubereiten, bereiten, fertigen; — ся sich fertig machen.
Гото́вість, -ости, *f.* Bereitschaft, *f.*
Гото́вляне, *n.* Zubereitung, *f.* [*Ф. В.*
Готува́ти, *v. a.* bereiten, (пече́ру &),
I. Го́ца, гоца-дра́ла! *int.* hopsasa!
II. Го́ца, *f.* liederliches Weib.
Гоца́к, *m.* Art Tanz, *C.* I. 88.
Го́цуля & s. Гу́цуля &.
Го́ця, *f.* in d. Kinderspr. = жа́ба.
Гоши́ти, гоміти, *v. n.* на кого́, на що lauern, worauf erpicht, versessen sein; 2) — ся sich vorbereiten; 3) *v. a.* aufstacheln.
Гоючий, *a.* heilend; -е зі́лє Mei-[sterwurz, *f.* (Astrantia major).
Го́я! *int.* juchhe! hussasa!
Гра, *f.* s. Ігра́. [(Carpinus betulus).
Граб, *m.* Weissbuche, Hagebuche, *f.*
Граба́ля, *m. f.* s. Грабі́льник.
Гра́бане, *m.* — гра́дки das Eggen; 2) — сіна das Harken, Rechen.
Граба́р, граба́рник, *m.* Todtengräber, *m.*; 2) der einen Graben gräbt, *K.*
Граба́рити, *v. n.* Todtengräber sein.
Граба́рка, *f.* Gattin des граба́р: 2) Schindanger, *m.*
Граба́рский, *a.* Gräber-; 2) Graben-, *Зак.*
Граба́рство, *n.* Todtengräberdienst, [*m.*; 2) das Graben.
Граба́ти, *v. a.* гра́бку s. Погра́бати; 2) сіно harken, rechen, scharren.
Грабе́жа, *f.* Plünderung, *f.* Raub, *m.*; 2) Pfändung, *f.*
Граба́жливий, грабе́жний, *a.* грабе́льник, *m. Пол.* Raub-.
Грабе́лький, *pl.* kleiner Rechen.
Грабе́льний, *a.* zum Rechen, zur Harke geh.; — свер́лик womit man Löcher für die Pflöcke (Zähne) des Rechens bohrt.
Грабе́льно, *n.* s. Гра́блисько.
Грабі́вний, *a. B.* s. Грабли́вий.
Гра́бина, *f.* s. Граб; 2) Weissbuchengehölz, *n.*
Грабі́тель, *m.* Räuber; Bedrücker, *m.*
Гра́бити, грабува́ти, *v. a.* plündern, rauben, erpressen; 2) pfänden.
Грабі́ж, *m.* Pfand, *m.* gepfändeter Gegenstand.
Грабі́жка, *f. H.* 236 s. Грабе́жка.
Грабі́жний, *a.* Pfand-, vom Gegenstande der Pfändung.
Грабки́, *pl.* Sensenreff, *m.*; 2) kleiner Rechen; 3) — сьв. Ива́на Waldstorchschnabel, *m.* (Geranium silvaticum).
Гра́бляне, *n.* das Plündern, Räuberei, *f.*; 2) Pfändung, *f.*
Грабли́вий, *a.* räuberisch.
Гра́блисько, (-ище), *n.* gabelförmiges Rechenstiel; гра́блищем ста́ти die Füsse auseinander stellen, spreizen.
Грабли́, *pl.* Harke, *f.* Rechen, *m.*
Грабля́ник, *m.* s. Грабе́льний свер́лик.
Грабни́к, *m.* Gehölz der Weissbuche, *n.*
Грабо́вий, *a.* von Weissbuche; -і дрова Weissbuchenholz, *n.*
Грабовитий, *a.* raubsüchtig, habgierig.
Грабовиця, *f.* s. Гребовиця. [173.
Гра́бу́нок, -нку, *m.* s. Раби́нок. *C.* II.
Гра́бя, гра́бля, *g.* гра́бного, *m.* s. Граф.
Грати́, *v. n. Ф.* oft spielen.
Град, *m.* Hagel, *m.* Schlossen, *pl.*
Гра́да, *f. Вел.* I. 231 Reihe, *f.*?
Гра́дар, *m.* Winzer, Weingärtner, *m. Ф.*
Гра́дина, *f.* s. Градовина 1).
Гра́дівка, *f.* Rollstein von gewöhnl. Hagelgrösse, *m.*
Гра́дівник, *m.* Hagelbeschwörer, *m.*

Градобий, *m.* vom Hagel geschlagenes Getreide.
Градобит, *m.* s. Градовиця.
Градобите, градобиц, *m. Пар. n.* Hagelschlag, -schaden, Wetterschaden.
Градовий, *a.* Hagel-. [*m. Term.*
Градовина, *f.* s. Град; Hagelkorn, *n.*; 2) s. *d. f.* [Hagelwetter, *n.*
Градовиця, *f.* Hagelwolke, *f. B.*
Граза, *f.* s. Ґраї. [tryllus), *B.*
Разлик, *m.* Traubenscheide, *f.* (Bo-
Разлина, *f.* blasentragender Beerentang (Sargassum bacciferum).
Разлинок, -нка. *m.* Traubenmo-
Разло, s. Гроало. [nade, *f.* (Uvella).
Гайворон, s. Гайворон. *Mi.* II. 374.
Гайка, *f. (B.)* das Spielen, Spielpartie, *f.*; 2) *pl.* stark im Fluge summende od. biesende Fliegen.
Гайливий, *a.* spielend; schimmernd; -е сонечко, *M.* II. 113.
Грайморе, *a.* hohes stürmisches Meer.
Гайний, *a.* музика, *Га.* I. 72 kundig im Spiele, kunstfertig.
Грак, *m.* 292 *Др. c.* 413 s. Гайворон.
Гракувати, *v. n.* Герцувати. *Зак.*
Грака, (*d.* ґралочка). *f.* Spieldose, *f.* Musikinstrument, *n.* [tung, *f.* Spiel, *n.*
Грало, *n. Oc.* (61) XII. 30 Unterhal-
Грамата, s. Грамота.
Граматик, *m.* Schüler der 3. Cl. im ehem. geistl. Schulen u. Seminarien.
Граматика, *f.* Grammatik, *f.*
Граматикар, *m.* Grammatiker, *m.*
Граматичний, *a.* grammatisch.
Грамата, *f.* Verzeichnis der Verstorbenen e. Familie; 2) ABC-Buch, *n.* Fibel, *f. K.*; 3) Taschenbuch, *m. Ст.*
Грамітний, *s. a. m.* Nbll. des Черемом 6.
Грамосити, s. Обграмосити.
Грамота, *f.* das Lesen u. Schreiben; 2) alte Urkunde, Diplom, *n.* Contract, *m.* Testament, *n.* Brief, *m.*; 3) -ниця, *У.* Gesichtszug, -ausdruck, *m.*
Грамотика, *f.* gestossener Knoblauch mit Salz u. Wasser.
Грамотій, *m. Oc.* der Gelehrte; 2) Schriftsteller, *m.*
Грамотник, *m.* Archivar, *m.*
I. Грань, *f. KУ.* Grenze, *f.*; 2) Rand, *m. Л.* 9; 3) Ecke; 4) Zeile, *f.*; 5) (u. ґран, *m.*) Kante, *f.* 6) -легковець ісляндский, *Gr.* 20; грань оріхів mehrere zusammenwachsende Haselnüsse.
II. Грань, *f.* glühende Kohlen, *pl.*
Грана, *f.* s. грань 5). [Glut, *f.*
Граначка, *dim. f. A.Д.* I. 300 s. Кватира (Fenster). [sicieren, *n.*
Гране, *n.* das Spielen, Spiel, *n.* Mu-
Граний, *a.* kantig, *Пар.*
Границя, *f.* Grenze, *f.* Grenzstein, Markstein, *m.*
Граничний, *a.* Grenz-.
Граничник, *m.* der Angrenzende; Grenzenbewohner, *m.*
Граничити, *v. a.* abgrenzen; — ся, *K.* I. 106 Grenzen setzen, die Grenzen des Reiches bestimmen (u. zu dem Zwecke Krieg führen), *K.*; 2) mit Worten streiten.
I. Грана. *f. dim.* s. Гра.
II. Грана, *f.* Zeile, *f.* (an d. Gerstenähre); 2) Kante, *f.*
Гранкоцінчик, *m.* Kegel, *m.* [le, *f.*
Гранкослуп, *m.* Prisma, *n.* Ecksäu-
Гранок, -нку, *m.* Ast, Zweig, *m.*? *Gr.* 69. [Birnen.
Гранушки, *pl.* Art grosser harter
Гранчак. *m.* sechs-, vierzeilige Gerste.
Гранчастий, *a.* kantig; 2) gezeilt, Zeilen; ячмінь s. Гранчак.
Грапя. *f. Мих.* s. Грань 1). [sma, *n. B.*
I. Граняк. *m.* eckiger Körper; Pri-
II. Граняк, *m.* glühende Kohle.
Гранястий, *a.* eckig, *Пол.*
Граф, s. Ґраф.
Грати, *v. n.* spielen; v. jeder sichtbaren materiellen od. geistigen regen Bewegung: — на скрипці auf der Geige sp.; в карти — Karten sp.; — коньм das Pferd tummeln; риба грає пінью macht das Wasser schäumen u. spielt im Schaume; кров, горінка, море u. A. грає: wallen, wogen, gähren, schäumen, schwingen &; 2) tanzen; 3) tönen, schallen, krächzen, kreischen: галок гамор грає. *MIII.* (*vgl.* гайворон); 4) громі грають = г. горять; сонце грає schillert, flimmert; 5) — ся spielen (mit Gespielen); schäckern; *b)* sich begatten.
Грач, *m.* Spieler, *bes.* Kartenspieler, *m.*; 2) s. Грак. *K.*
Грашка. *f. M.* III. 32 s. Играшка.
Гребати, *v. a.* s. Гребсти; 2) чим (погребати) etw. verschmähen.
Гребелька, *f. dim.* s. Гребля.

Гребенéць, -нця́, *m. dim.* Kämmchen, *n.*; 2) — богомóлчий Jacobs-Pilgermuschel, *f.* (Pecten jacobaeus).

Гребенúще, *n. N.* e. Berges.

Гребенúк, гребеня́р, *m.* Kammacher, *m.* [stern, *m.* (Asteropecten), *B.*

Гребеньозьвíздник, *m.* Kamm-

Гребеньокрýжка, *f.* Kammrädchen, *n.* (Cristellaria), *B.* [losia cristata).

Грéбенюшка, *f.* Hahnenkamm, *m.* (Ce-

Гребенястий, *a.* kammähnlich, -artig, zackig, *Пол.* [nosurus cristatus).

Гребенячка, *f.* Kammgras, *n.* (Cy-

Гребéць, -бця́, der das Heu zusammenscharrt, der heut, s. Громадíльник, *А-Г.* 159; 2) Ruderer, *m. С.* II. 138.

Грéбúш, *m.* болотúний Sumpf-Schlangenkraut, *n.* (Calla palustris).

Грébíжка, *f. Bein.* der кýрочка-welche scharrt (грebé). [Грebéць 1).

Грebíльник, *m.* грebíля, *m. f.* s.

Грébíнь, -беня, *m.* Kamm, *m.*; 2) s. Грebíнка; 3) First, *m.* (стрíхи).

Грebíнка, *f.* Hechel, *f.* Wollkamm, *m.*; 2) kammartige кужíлка; 3) hölzernes kammförmiges Werkzeug, womit man Heidel-, u. Preisselbeeren sammelt, *(B.)*.

Грebíнний, *a.* -е полотнó, грebíнниця, *f.* grobe Leinwand.

Грebíнник, *m.* Benedictenkraut, *n.* Garaffel, *f.* (Geum urbanum).

Грebíньозя́ві, *pl.* Kammkiemer, (Pectinibranchia), *B.* [бенéць 1).

Грebішóк, -шка́, *m.* Ч. III. s. Гре-

Грébляця, *f.* грébлó, *n.* Striegel, *f.*

Грébля, *f.* Damm, Deich, *m.*; 2) Dammweg, *m.* Land-, Heerstrasse, *f.*; Bergrücken, *m.*; 4) Schneewall, *m.*; 5) das Rudern, *Ко.* 75.

Грébний, *a.* -і нóги Grabbeine, *pl. B*

Грebовúця, *f.* Harken, Zusammenrechen der Heues; 2) Zeit dieser Arbeit, *Ч.* VII. 419.

Грebóк, -бка́, *m. Не.* Ruder, *n.*

Грebсти́, грebти́, *v. a.* graben: я́му; 2) scharren, harken, rechen: сíно; 3) rudern.

Грebýн, *m.* Grabheuschrecke, *f. B.*

Грébочик, *m.* s. Грebéць.

Грегота́ти, *v. n.* brausen, *Кн.*

Грезетóвий, *a.* von Grisett, s. Нар-

Грек, *m.* Grieche, *m.* [чевий.

Грéка, *f.* s. Гречина́.

Грекúня, *f.* Griechin, *f.*

Грель, *m. N.* e. Berges.

Греміти, *v. n.* donnern; 2) erschallen, ertönen; *мені́ та́я погрóза деь грéмит (і в голові́ не —) ich achte darauf ganz u. gar nicht.

Гремотíти, *v. n. У.* donnern, erschallen. [tönend; — ſas Knallgas, *n. Пол.*

Грему́чий, *a.* donnernd, schallend,

Грéна, *f.* s. Гря́на, *Зак.*

Грену́ха, (-у́шка), *f.* s. Руса́льний (-а пíсня).

Грéнути, *v. n.* s. Гéнути ся.

Грéсько, *m.* s. Гринькó.

Грéхіт, -хоту, *m. МШ.* Schutt, *m.*

I. Грець, *m.* s. Игрéць.

II. Грець, *m. Кч.* 166 s. Герць.

III. Грець, *m.* Apoplexie, *f.* Schlaganfall, *m. Н.* 286.

Грéцкий, *a.* griechisch.

Греча́ний, (-а́нний), *a.* aus Buchweizen od. Heidekorn.

Греча́ник, *m.* Kuchen aus Buchweizenmehl; 2) s. Гречу́х. [zenstroh, *n.*

Греча́ниця, греча́нка, *f.* Buchwei-

Грéче, *adv.* brav, recht gut, recht wohl, *Нс.*

Греченóва, *f. N.* e. Berges.

Грéчий, *a. К.* I. 204 s. Грéчний, ſгрéчний. [chische, *Бор. Тор.*

Гречина́, (-еччина́), *f.* das Grie-

Грéчиско, *n.* Feld, worauf Buchweizen angebaut wurde.

Грéчка, *f.* Buchweizen, *m.* Heidekorn, *n.* (Polygonum fagopyrum); 2) dem Heidekorn ähnliche braune Tüpfel auf d. Felle alter weisser Pferde; 3) * скака́ти в грéчку, *Кч.* 274 sich in verbotene Liebschaften einlassen; Unzucht treiben. [ниця.

Гречкíнка, *f. Ч.* IV. 524 s. Греча́-

Гречкосíй, *m.* Buchweizensäer, Landmann, Ackersmann, *m. Ш.* II. 178; 2) s. Гречу́х.

Гречу́х, *m.* Getreide-Laubkäfer, *m.* (Anisophia fruticosa); 2) Kuchen, Hupfen aus Buchweizenmehl; 3) wilder Buchweizen.

Гри! *vocat.* statt Грицю! (v. Гриць).

Гриб, (*d.* грибóчок, -чка). *m.* Pilz, Schwamm, *m.*; 2) Hausschwamm (Merulius); 3) гриб щирáк Bilzling, Edelpilz, (Boletus edulis).

Грибáр, *m.* Pilzsammler, *m.*

Грúбиця рижиковáта Pilzkoralle, *f.* (Fungia agariciformis).

Грибкóва, *f. N.* e. Berges.

Грибний, *a.* лїс, wo Pilze reichlich wachsen: колú грúбно, тогдú хлíбно wann es viel P. giebt dann ist reichliche Getreideernte.

Грибóвий, *a.* -а зýпа Pilzsuppe, *f.*

Грибóвиско, грибóвище, *n.* Ort wo reichlich Schwämme aufkommen, Fundort von Pilzen, *Mi.* II. 276.

Грúва, (*ungr.* грúвище), *f.* Mähne, *f.*; 2) der nicht glatt abgemähete Grasstreifen.

Гривáк, гривáч, *m.* s. Гривнáк.

Гривáстий, *a. Ру.* starkmähnig.

Грúвенник, *m.* silbernes 10 Kopekenstück.

Грúвий, *a.* s. Глúвий, *Wgr.* IX.

Грúвиця, *f.* s. Грúва, *Др. с.* 243.

Грúвна, (*aug.* гривнúка), *f.* ehem. Gewichtseinheit von verschied. Gehalte: 1 Pf. ½ Pf. Silber; jetzt = 10 Kopeken; † — срíбла = 16 Loth Silber, (7 грúвен кун); — зóлота = 56 Ducaten.

Гривнáк, *m.* Ringeltaube, *f.* (Columba palumbus).

Грúвно, *n. H.* 93 s. Грúмно.

Гривнúк, *m. gew. pl.* Abart der Ruthenen um Перемúшль u. Ярослáв.

Григóрий, *m.* Gregorius; „Григорія" клúкати, *Ф. Пр.* III. 204 „den heiligen Ulrich rufen": stark erbrechen s. Рúгати.

Гридь, грúдень, -дня *m.* † Leibwächter bei d. ruthen. Fürsten, *K. m.*

Грúди, (грúди), *pl.* über dem Ofen hervorstehendes Gerüst (Bretter, Geflecht) zum Aufbewahren des Geschirres u. zum Dörren mancher Früchte.

Грúдка, *f.* s. Жéрдка, *Ч.* VII. 400.

Грúдня, грúдниця, *f.* † Empfangszimmer in fürstlichem Palaste, *n.*; 2) Kaserne, *f.*; 3) Garnison, *f. Пс.*

Гридняк, *m. Пс.* s. Гридь.

Гриднякувáти, гриднячити, *v. n. Пс.* гриднúк sein. [geh.

Гриднячий, *a. Пс.* zum гриднúк

Грижá, гризá, *f.* nagender Kummer, Gram, *m.* [etw. erwerben.

Грúжіти, *v. a.* mit Kummer u. Mühe

Грúжник бíлоніг, *m.* kahles Bruchkraut (Herniaria glabra).

Гризь, гризá, Magen-Bauchschmerz, *m.* Leibschneiden, *n.*; 2) Diarrhöe, *f.*

Гризáлка, *f.* гризáло, *n.* beissendes Mundwerkzeug, Kauwerkzeug, *n.*

Гризáлчий, *a.* Nage-.

Гризáчка, гризýчка, *f.* s. Рíпа.

Гризьбá, *f.* s. Грижá.

Гризкий, empfindlich gegen Kummer, *B.*; 2) грúзько, *adv. Фр.* hämisch, spottweise, beissend.

Гризнú, *f.* Hader, *m.* Zänkerei, *f.*

Гризотá, *f.* s. Грижá.

Грúзти, *v. a.* nagen; ätzen; — орíхи, aufbeissen, knacken; * nagen: сóність, quälen, kränken, grämen; — ся sich grämen; *b)* sich beissen, * sich zanken; гризýчий, *plc.* ätzend; -е кáлї Aetzkali, *n. Пол.* [*Пол.*

Гризýн, *m.* Nager, *m.* Nagethier, *n.*

Грим, *m.* Gepolter, *n.*

Гримáк, *m. gew. pl.* Eisstücke zum Schlittenfahren zubereitet, *pl. Oc.* (61) V. 60 *Пс.*

Грúмане, *n.* das Poltern, * das Rügen.

Грúмати, *v. n.* poltern, derb schlagen; * на когó hart jmdn mitnehmen; rügen, poltern.

Гримíти, гримотíти, s. Гремíти &.

Грúмно, *n.* Furz, *m.* бáбине — нсїм лю́дям дúнно.

Грúмнути, *v. n.* wuchtig einschlagen, werfen; 2) mit Wucht fallen, stürzen.

Гринúха, Грициха, *f.* Gattin des Гринь, Гриць.

Гринївка, *N.* e. Berges.

Гринькó, Гринь, *m.* Gregorius.

Грип, *m.* *Ч.* 327 s. Ґриф.

Грúпа, *f.* plumper Mensch.

Гринь, Грицькó, s. Гринькó.

Грúцики, *pl.* Zackenschotte, *f.* (Bunias orientalis); 2) Ranke, *f.* (Sisymbrium pannonicum).

Грицúло, *n.* s. Галýн.

Гричáк, *m.* Art Pilz.

Грúще, *n.* Unterhaltung, Lustbarkeit, *f.* piquenique; 2) Verschwendung, *f.* Luxus, *m.* Spiel, *n. III.* II. 100; 3) Tummelplatz, Spielort, Anger, *m.* II. 237.

Грищовúй, *a.* zum грúще geh., *Пс.*

Грищовúк, *m.* Theilnehmer, *m.* Mitglied *n.* eines грúще, *Mi.* II. 249.

Грiб, *g.* грóбу, *m.* Grab, *n.*

Грізьба́, *f. Кн.* s. Грозьба́, гроза́.
Грізни́й, *a.* drohend, dräuend; streng, hart, trotzig; schrecklich, furchtbar.
Грім, *g.* гро́му, *m.* Donner, *m.* Gewitter, *n.* гро́мом. *adv.* urplötzlich.
Грімáч, *m.* Polterer, Brummbär, *m.*
Грімки́й, *a.* laut, tönend, schallend, weit erschallend; * glänzend, stark.
Грімота́ти, (-ті́ти), *ІГ.* s. Гремоті́ти &.
Грі́нка, *f. II. n.* 17 geröstete Scheibe des Weissbrodes; 2) s. Ку́нка; 3) * Gewinn, *m.* Einkünfte, *pl.* грі́нку уби́ти в кого́сь, *Ко.* 16 gewinnen (bei jmdm).
Грі́ти, *v. a.* wärmen, erwärmen.
Гріх, *m.* Sünde, Schuld, *f.* гріхо́м ся ді́е es wird sündhaft verfahren. [*ІІІ.*І.265.
Гріхо́вний, *a.* sündig, sündhaft,
Гріхоно́да, гріхоно́дник. *m. Кн.*278. 279 Verführer zur Sünde; 2) Sünder, Bösewicht, *m.* [*Пс.*
Гріхово́диця, *f.* Verführerin, *f.*
Гріхово́дство, *n. Кв.* sündhaftes Treiben. [chen, schuldbewusst sein.
Гріхува́ти ся, sich Vorwürfe ma-
I. Гріш, *g.* гроша́. *m.* ein Stück Geld, Münze, *f. pl.* гро́ші das Geld, Gelder; гроші Münzen, *ГІІІ.* (*гр.* 59.)
II. Гріш, *m.* s. Гріх.
Грішити, *v. n.* sündigen: Бо́гу, пе́ред Бо́гом vor Gott; sich irren, fehlen.
Грі́шка, *f. dim.* in d. Kinderspr. s. Гріх.
I. Грішни́й, *a.* begeldet, reich.
II. Грі́шний, *a.* sündlich, sündhaft; schuldig. [dige.
Грі́шник, *m.* Sünder, *m.* der Schul-
Грі́шниця, *f.* Sünderin, *f.* die Schuldige. [der Sünder, Sünden-.
Грі́шницкий, грі́шничий, *a. К.*
Гроб. *m.* Art Frühlingsspiel, *Ч.* III.89.
Гроба́к. s. Хроба́к. *С.* II. 204 *Кух.*
Гробі́вниця. *В.* гробни́ця, *К. f.* Grabmal, Mausoleum, *n.*
Гро́бки. *pl.* Gottesacker, Friedhof. *m.*
Гро́бкони́й. *a. Ст.* s. Могильний
Гро́бний. *a.* Grabes, *Ф. Лір.*
Гробо́вик. *m. М+Б.* 321. ?
Гробо́вище. *n.* s. Гробни́й.
Гробокопа́тель, *m.* Todtengräber, *m. Ш.* I. 291.
Гро́жно. *Ф.* s. Гро́зно.
Гроза́. гроз ьба́. *f* Drohung. Strenge, *f.* drohendes, ernstes Auftreten u. Verfahren, *Wa.* 2; 2) Grauen, Entsetzen, *n.*; 3) ungeheuer Grosses, (*B.*).
Гроздова́тий, *a* traubig, *Пол.*
Грозенце́, -ни́ці, *n. dim.* s. Гро́зно.
Грози́ти, *v. a.* кому́ drohen, dräuen; кого́ ermahnen, wehren; — ся, *Зг.* s. Відгража́ти ся.
Гро́зло, s. Гро́зно.
Гро́зний, *a.* s. Грізни́й.
Грозни́стий, *a.* mit grosser reichblütiger Traube.
Гро́зно, *n.* Traube, *f.* (racemus).
Грозня́нка, *f.* Mondraute, *f.* (Botrychium lunaria).
Грома́да, *f.* Gemeinde, *f.* Gemeinwesen, *n.*; Gesellschaft, *f.* Verein, *m.*; 2) Haufen, *m.* Menge, *f.*
Грома́дити, *v. a.* häufen, sammeln; 2) zusammenharken (сі́но). [*Под. Др.*
Громаді́ветво, *n.* Socialismus, *m.*
Громаді́лка, *f.* Pferderechen, *m. Зак.*
Громаді́льник, *m.* Arbeiter, der das Heu auf der Wiese zusammenscharrt, Harker, *m.* [kleine Gesellschaft.
Грома́дка, грома́дочка. *f. dim.* sehr
Грома́дний, *a. T.* das Gemeindewesen betreffend; bürgerlich; -е камі́ння Geröll, *n. Кв.* II. 329; грома́дно, *adv. Пол. К.* gesellschaftlich, truppweise, gemeinschaftlich, im Vereine.
Громадні́сть, -ости, *f.* Geselligkeit, Gesellschaftlichkeit, *f. T.*
Грома́дский, *a.* Gemeinde-; 2) gemeinschaftlich; 3) öffentlich [meinwesen, *n.*
Грома́дскість, -ости, *f. Под.* Ge-
Громадяни́н, *m.* Gemeindemitglied, Vereinsmitglied, *n.*; 3) Bürger, *m.*
Громадя́нка, *f.* Bürgerin, *f. Пс.*
Громадя́нський, *a.* gemeinschaftlich, gemeinsam; 2) bürgerlich, Bürger-.
Громадя́ньство, *n.* громадя́ньщина, *f.* Gemeinwesen, *n.* Gemeindeautonomie, *f.* Oeffentlichkeit, *f.* Volk, *n. Пс.* (*Пр.* XI. (2) 40). [Besieger, *m.*
Громи́тель, *m. КУ.* Bekämpfer,
Громи́ти, *v. a.* wuchtig schlagen, *К.*; 2) * überwältigen; 3) ausschelten.
Гро́міш, *m. В.* s. Ро́мош.
Громки́й, *a.* s. Грімки́й.
Громни́ця, *f.* Kirchenkerze, *f.* (als Talisman gegen den Blitzschlag); 2) donnernde Kanone, *КУ.*

Громобій, -бія, *m. Ру.* Donnerer, *m.*
Громовéрець, -рця, *m. К.* Blitzschleuderer, *m.*
Громовий, (*d.* громовéнький), *a.* Blitz-, Donner-; -е сьвято, *Зап.* II.358 am 8. 13. 20. 22. 24. Juli u. am 1. August; дім пішов громовим огнем, *КС.* IV. (82) 503 das Haus wurde vom Blitze verbrannt. [Donnergott, *m. Не.*
Громовик, *m.* Gott des Donners,
Громовина, *f.* Elektricität, *f.*
Громовиця, *f.* Donnerwetter, Gewitter, *n. В.*; 2) Donnerkeil, *m.* (Belemnites). [ter, *m.*
Громовід, -воду, *m.* Blitzableiter, *m.*
Громоздити ся, *МШ.* 64 aufgehäuft liegen. [Donners u. Blitzes, *m.*
Громоковáль, *m. КУ.* Schmied des
Громонóсний, *a. Ог.* den Donnerkeil tragend. [Kraftausdruck, *m.*
Громослóв, *m. ВБ.* Donnerwort, *n.*
Громостяг, *m. W.* s. Громовід.
Громотити, *v. a. Ч.* V. 579 s. Громáдити сїно. [wolken.
Громохмáрний, *a. К.* mit Donner-
Громохтїти, *v. n. M.* stark dröhnen.
Гронятися, *Ме.* 176 Trauben bilden.
Грóно, (*d.* грóночко, *Ме.* 176), *n.* s. Грóзно. [ній)?
Грот, *m. Гол.* III. 252 s. Кіш (в мли-
Грóхіт, -оту, *m.* Donner, *m.* Gerassel, Gepolter, *n. Фр.*
Грóхнути ся, грохотїти, *v. n. Фр.* stürzen, fallen mit Gewalt an etw. anstossen, *P.* I. 23; 2) *v. n.* rasseln, rollen.
Грошéний, *a.* Geld-.
Грошéво, *Мх.* грошиствó, *n.* „viel gut Geld", c. Menge Geldes.
Грошелюб, *m.* der Geldsüchtige, *Зг.*
Грошенята, *pl.* kleine Summe Geldes.
Грошина, *f.* kleine Münze, *Ст.*
Грошівка, *f. N.* e. Berges; 2) Helicostegia numulina, *B.*
Грошовий, *a. К.* fürs Geld; — жóнїр besoldet; — люд Söldner, *pl.*
Грошовитий, *a.* geldreich.
Грошозаплóд, *m. Н.* 143 *Гр.* von e. bestechlichen Richter, der nur auf die Vermehrung seines Vermögens ausgeht.
Грошолóв, *m.* Geldhascher, *m.*
Грýба, (*d.* грýбка), *f.* Ofenloch, *n.* Ofen, *m. Пот.* II. 28.
I. Грýбар, *m.* s. Грýбник.

II. Грýбар, *m.* Dickbauch, Grossbauch, *m.*
Грýбарка, *f.* dickbäuchiges Weib.
Грубéзний, *a.* sehr dick.
Грýбий, (*d.* грубéнький, -бíнький), *a.* dick, grob; хóдить грýба § ist schwanger; * grob, roh, rauh, ungesittet.
Грубíти, *v. a. M.* II. 43 jmdn grob behandeln, jmdm grob begegnen; jmdn barsch anfahren; *v. n.* sich grob, ungesittet, roh zeigen, *ІГ.*
Грýбість, -ости, *f.* Dicke, *f.*; 2) * Grobheit, Rohheit, *f.*
Грубíти, *v. n.* dick, grob werden.
Грýбник, *m.* Ofenheizer, *m.*
Грубовáтий, *a.* gröblich, derb, *К.*
Грýбовінь, *f.* grosse Dicke.
Грубоволóсий, *a.* grobhaarig, mit straffem Haar.
Грубозернистий, *a.* grobkörnig.
Грубодзюб, *m.* (Fringilla coccothraustes). [*Пол.*
Грубоскірцї, *pl.* Dickhäute, *pl.*
Грубосложстий, *a.* mit dickem Geäder; dickschiefrig, *Пол.* [pulvert.
Грубопорошкóваний, grob ge-
Грубствó, *n.* etw. sehr Dickes.
Грубчáстий, *a.* dicklich.
Грудь, *f.* und *pl.* грýди Brust, (Brüste, *pl.*) *f.* Busen, *m.* (sternum, *B.*)
Грýда, *f. Ос.* (61) IX. 179 Masse, *f.* Klumpen, *m.* Scholle, *f.* Kloss, *m.* Stück, *n.*; 2) ausschlagartige Fusskrankheit der Pferde, Mauke, *f.*
Грýдє, грудóлє, *n. coll.* Erdkloss, Erdklumpen, *m.*; 2) holprige, gefrorene Erde; 3) s. Грудь, *Ос.* (61) VI. 30.
Грýдень, -дня, *m.* Monat December; 2) bei d. Huzulen: November.
Грудина, *f. Н.* 219 *Кн.* 397 s. Грудь.
Грудистий, *a.* mit starken Brüsten.
I. Грýдка, *f.* s. Грýда 1)
II. Грýдка, *f. Ру.* Brustwarze, *f.*
Грудневий, *a.* December-.
Грудний, *a.* Brust-; 2) -а трáвка Filago arvensis.
Грýдник, *m* Brustkasten, *m.* (thorax), Brust, *f.* Bruststück, *n.* [stück, *n.*
Грудина, *f.* s. Грýди; 2) Brust-
Грýдниця, *f.* Brustblatt, *n.* Brustkasten, *m.* Brustbein; Bruststück, *n.*; 2) Goldschopf, *m.* Leinkraut, *n.* (Linosyris villosa).

Грудні́вка, *f.* Decemberverfassung, *f.* *Кл.* [mit Schollen.
Грудня́стий, *a.* helperig, rauh,
Грудови́й, *a.* -е́ сїно gemäht auf feuchten Wiesen mit Erdhügeln.
Грудо́к, грудо́чок, -чка, *m.* *АД.* I. 146 s. Горо́бок.
Гружа́вина, *f.* Untiefe, *f.*
Гру́жало, *n.* s. Грязови́на.
I. Грузь, *f.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*
II. Грузь, *f.* s. Боло́то 1).
Груз.д, гру́здїнь, *m.* s. Руна́тка. *Вол.*
Грузи́ло, *n.* Senkblei, *n.* Bleiknoten, *m.* [2) auf-laden, *K.* (e. Schiff).
Грузи́ти, *v. a.* *Ч.* 410 s. Місити;
Грузі́ль, *m.* s. Груз.
Грузки́й, *a.* sumpfig, morastig, *(vgl.* гру́знути); *adv.* гру́зко. [drüsig.
Грузла́тий, *a.* *Пол.* mit Drüsen,
Гру́зло, *a.* der Theil Thones der zur Verfertigung eines Töpfergeschirres bestimmt ist. [e. Sumpf).
Гру́знути, *v. n.* ein-, versinken (in
Грузо́вина, *f.* Sumpf, Morast, *m.*
Гру́ї́ти, *v. n.* *Мор.* kreischen, krähen.
Гру́кати, гру́кнути, грукоті́ти, *v. n.* s. Гу́ркати, *Кч.* 6. [Гуркотий.
Грукотий, грукотиїва, *K.* *f.* s.
Груку́чий, *a.* rauschend; polternd, *M.* III. 124.
Грумоті́ти, *v. n.* s. Греміти.
Гру́нище, *n.* *coll.* *B.* Felsen, *pl.*
Гру́ханє, *n.* das Krähen, *K.*
Гру́хнути, *v. n.* poltern, *M.* III. 31; 2) *K.* krähen. [*f.* (als Frucht).
Гру́ша, *f.* Birnbaum, *m.*; 2) Birne,
Груша́нка, *f.* Birnmus, *n.* Birnsuppe, *f.* [Birnbaumholz.
Грушє́вий, грушко́вий, *a.* aus
Грушевина, *f.* s. Гру́ша 1).
Грушина, *f.* Birnholz, *n.*
Грушиця, *f.* *Me.* 251 Wald- od. Holzmangold, *n.* (Pyrola rotundifolia).
Гру́шка, *f.* s. Гру́ша; * показує грушки на сїрої will weiss machen, hinter's Licht führen; 2) s. Глємбіза, *Gr.* 20.
Грушни́к, *m.* Birnwein, *m.*
Грущаник, *m.* mit gehackten, gedörrten Birnen gefüllter пирі́г. [baum.
Грущина, *f.* unansehnlicher Birn-
Грю́к, *m.* *Фр.* das Dröhnen. [fener, *n.*
Грю́кава, *f.* s. Гуркотий. Schnell-
Гряд, *m.* *H.* 269 s. Град Hagel.

I Гря́да, *f.* *gew.* *pl.* s. Гри́ди; гря́дка, *f.* *Тор.* s. Ґра́ґар.
II. Гря́да, гря́дка. (гри́дка). *f.* Beet, *n.*; 2) гряда́ verengtes Flussbeet, wo das Wasser springend plätschert; 3) seichte Stelle wo das Floss strandet.
Гряди́ти ша́пку на го́лову aufsetzen.
Гряді́ль, *m.* Grendelbaum, Pflugbalken, -baum, *m.*
Грядо́шник, *m.* Gemüsegarten, *m.*
Гряду́щий, *a.* kommend, künftig, *Ш.* II. 167. [Schlamm, *m.*
Грязь, *f.* гря́зиво, *n.* *K.* Koth, *n.*
Грязький, *a.* s. Грузки́й.
Грязни́ти, *v.a.* mit Schmutz erfüllen.
Гря́знути, s. Гру́знути.
Грязови́на, *f.* s. Грузо́вина.
Грязота́, *f.* s. Грязь.
Грязю́ка, *f.* Pfütze, *f.*; 2) s. Грязь.
Гряк, стук-гряк! *int.* von гря́кнути, *Піс.*
Грякну́ти, грякоті́ти, *v. n.* mit Getös herunterfallen; tosen; poltern.
Грянь, *f.* Lichtnelke, *f.* (Lychnis chalcedonica).
Гря́на, *f.* гря́на неді́ля Pfingstsonntag, *m.* *Me.* 309 *Зах.* [as, *B.*
Грянє́ць, -нця́, *m.* Lycaena Phlao-
Гряни́шник, *m.* *K.* s. Грани́чник.
Гря́нути, *v. n.* mit Wucht einschlagen, schmettern, *Ф.* [lich fallen, bauzen.
Гря́пнути, гря́пенути, *v. n.* plötz-
Грясть, *f.* Inhalt, *m.*
Гри́стиця, *f.* Knäuelgras, *n.* (Dactylis glomerata).
Грястий, *a.* *Зг.* inhaltsvoll, -schwer.
Гря́хнути, *v. n.* чу́тка — laut werden, erschallen.
Гряхоті́ти, *v. n.* klappern.
I. Гу́ба, *f.* Lippe, Lefze, *f.*; 2) Mund, *m.* наду́ти гу́би schmollen. [Pilze, *pl.* *m.*
II. Гу́ба. *f.* *gew.* *pl.* гу́би Schwämme,
I. Губа́ни жо́нта Goldnessel. *f.* (Galeobdolon luteum), *B.*
II Губа́ня, *f.* slovakische Kleidung.
Губа́стий, (-а́тий), *a.* mit dicken, wulstigen Lippen, *Ш.* I. 195; — ме́дві́дь Lippen, Lefzenbär, *m.*; губа́ті. *pl.* Lippenblüthige, *pl.* (Labiatae).
Губи́тель, *m.* Verderber, Vertilger, *Ш.* II. 272 Mörder, *m.* [störerin, *f.*
Губи́телька, *f.* Verderberin, Zer-
Губи́тельний, *a.* *Шар.* vernich-

tend, verderblich. [*n.* Pest, *f.*
Губительство, *n. Te.* Verderben,
Губити, *v. a.* verderben, zu Grunde richten, zerstören; ins Unglück stürzen; — з сего сьвіта hinrichten; 2) verlieren, versohleudern. [s. Губа I.
Губище, *n. aug.* губонька, *f. dim.*
Губійка, *f.* Süsswasserschwamm, *m.* (Spongilla), *B.*
Губка, *f.* Baumschwamm, *m.* — модринова Lärchenschwamm, (Polyporus officinalis); -чирівка Zunderschwamm, Buchenpilz, *m.* (P. fomentarius); 2) — морска Badeschwamm, (Spongia officinalis).
Губковатий, *a.* schwammig.
Губний; Lippen-, labial.
Губовать *f.* Pilzsternkoralle, *f.* (Fungia), *B.* [zähnchen, *n.* (Chiloden), *B.*
Губозубець, -бця, *m.* Lippen-
Губолюб, *m.* Mycetochares, *B.*
Губчаки, *pl.* Seeschwämme, *pl.* Amorphozoea, *B.*
Губчарка, *f.* s. Біляївка головата.
Губчастий, *a.* schwammig.
Губяк, *m.* Boletophagus, *B.*
Гугнавець, -вця, *m.* гугнавий, гугнивий, гугнявий, *a.* näselnd, stammelnd, *Кч.* 395.
Гугнати, гугнити, гугнявіти, *v. n.* näseln, stammeln, *Кв.* II. 135.
Гугніти, гугоніти, *v. n.* dumpf schallen, *Пс.*; 2) girren.
Гугон, *m.* dumpfer Schall, *Пс.*
Гуд, *m.* s. Гук 3).
Гудак, (*d.* гудачок, -чка), гудець, -дця, *m.* Musikant, *m.*
Гудьба, *f.* Musik, *f.*
Гуджа! *int.* zum Hetzen der Hunde.
Гудик, *m.* Junikäfer, *n.* (Melolontha solstitialis), *B.*
Гудина, *f.* s. Огудина.
Гудило, *m.* Immertadler, *m.*
Гудити, [гуджу, гудиш]. *v. a.* tadeln, verunglimpfen, herabsetzen, *Пот.* III 26.
Гудіти, [гуджу, гудиш, *Оц.* §. 201. 211] hallen, schallen; brausen; 2) gurren (голуб); 3) brummen, *vgl.* Гудити.
Гудкувати, *v. n.* einander erzählen, plauschen, plärren.
Гуж, *m.* Seil, *n.* Schnur, *f.*; 2) Kummetriemen, *m. АД.* II. 147 * в еден гуж со мною тягніте wirket mit mir einig zusammen zu einem u. demselben Ziele; 2) Zug, Strich (v. Vögeln); гужем in e. langen Reihe hintereinander s. Ключем, *Лсвч.*
Гужва, гужевка, гужов, -жви. *f.* *Ф.* s. Ужевка, пужевка; 2) Zugkette,
Гузар, *m.* Husar, *m.* [*f.* s. Тязь.
Гузати ся, säumen, §.
Гузер, *m.* гузеро, *n.* гузїр. (*d.* гузирець, *P.* II. 30) der untere Theil des Garbens, des Baumstammes; Kobenholz, *n.* Boden, Grund, *m.*
Гуверувати, *v. a.* von unten e. Stamm abschneiden. [Gesäss, *n.*
Гузиця, *f.* das Hintere, Arsch, *m.*
Гузїрине, *n.* das mit Gras untermischte Stroh vom unteren Theile des Garbens, das beim Dreschen sich loslöset.
Гузка, *f.* das hintere (breite, stumpfe) Ende des Eies.
Гузкати, *v. n.* ungefüge hinhüpfen, *B.*
Гузли, *pl.* Unterhosen, *pl.*
Гузно, *n.* das Hintere, Gesäss, *n.*; 2) *pl.* s. Гузли.
Гузобий, гузовал, *m.* Arschpauker, *m.*
Гузок, -зка, *m.* der hintere, stumpfe Theil.
Гуйц! *int.* Scheuchruf gegen Ferkeln.
Гук, *m.* Knall, Schall, Donner, *m.* Gepolter, *n.*; 2) гук, гуком, *H.* 274 grosse Masse, Wust, *m.*; 3) rauschender Wasserfall; 4) Rohrdommel, *f.*; 5) гук, гукало, s. Гупало; 6) Bassgeige, *f.*; 7) lederner Dudelsack.
Гуканина, *f.* гукане, *n.* laute Rufe, *pl.* das Schreien.
Гукати, (гукнути), *v. a.* кого, *M.* nach jmdm laut rufen; *v. n.* dumpfen Laut geben, laut zu-rufen; 2) на кого jmdn schelten; 3) — ся (von der Sau) rauschen, brünstig sein.
Гукля, *f.* liederliches Weib, Hure, *f.*
Гукотія, *Mi.* II. 71, гукотня, *f.* öfteres starkes Rufen, *n.* Lärmen, Lärm, *m.*
Гул, *m.* fernes dumpfes Getöse, Nachhall, *m.* *ІГ.*
Гуль, *m. АД.* Tölpel, Dummkopf, *m.*
Гулавий, *a.* verrückt, wahnsinnig.
Гулатий, *a.* aufgeblasen, aufgedunsen, *Пол.*
Гульба, *f. M.* Unterhaltung, *f.* Festgelage, *n.* Tanzunterhaltung, *f.* Tänze, *pl.* *Вах.*; 2) Spaziergang, *m.* Promenade, *f.* *КС.* (82) V. 355.

*

Гу́льбище, *n.* Unterhaltungsort, Spazierort, *n.* [*M.* II. 83.
Гу́льбощі, *pl.* Tanzunterhaltung, *f.*
Гульвіса, *m.* s. Гульта́й, *Ш.* I. 311.
Гу́лий, *s. a. m.* Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula).
Гули́ти, *v. a. МШ.* tadeln, bespötteln, zum Besten haben; 2) *Ф.* verlocken, verführen; mit falschem Versprechen hinhalten.
Гу́лиця, *f.* s. Ву́лиця. [*Ст.*
Гу́лї, *pl. Ч.* V. 454 *Bein.* der го́лубі,
Гулькі! *int.* vom plötzlichen, unerwarteten Erscheinen, Ankommen, *Ог.* 217, 9.
Гу́лькати, гульну́ти, *v. n.* aufhüpfen; 2) schnell untertauchen. [2) flottes Leben.
Гу́льки, гу́лї, *pl.* Tanzunterhaltung, *f.*;
Гульня́, *f.* s. Гульба́; 2) Zechgelage, *n.* Sauferei, *f.* *Кв.* II. 135; 3) Musse, Mussezeit, *f.* *Пр.* II. 223.
Гульта́й, *m.* Schwelger, *m.* liederlicher Kerl; 2) Schlingel, Kujon, Lump, Gauner, Halunke, *m.* [lumpen.
Гульта́їти, *v. n.* *Ст.* flott leben,
Гульти́йство, *n.* s. Гільта́йство.
Гулю́кати, *v. n.* на кого́ jmdn schreiend tadeln.
Гуля́й-город, *m.* -городи́на, *f.* wandelnde Stadt; ehem. bedeckte Schlitten mit Kanonen u. Schiessscharten; beweglicher Thurm.
Гуля́ка, гуля́нко, *m.* Lebemann, *m.* flotter Bursche; der Liederliche.
Гуля́нка, *f.* Tanzunterhaltung, *f.*; 2) Schmaus, Gastmal, *n.*; 3) гуля́нками, *adv.* in freien, müssigen Stunden.
Гуля́рка, *f.* *Ф.* (*Вен.* 21)?
Гуля́ти, *v. n.* tanzen; sich unterhalten, sich ergötzen; 2) spazieren gehen, müssig lustwandeln; 3) leben, *Ш.* I. 128 bes. liederlich leben, ausschweifen; — в ка́рти, *Р.* I. 107 s. Гра́ти в к.; — ся чим. *К.* (*Й.* 92) womit spielen.
Гуля́щий, *a.* lustig, flott lebend; müssig gehend; — хлопець tüchtiger Tänzer; 2) — кінець, *Ч.* III. 99 freihängendes Ende; frei, lose, müssig 104; — день geschäftsfrei, Feiertag, *m.*
Гума́нїзм, *m.*; гума́нність, -ости, *f.* Humanismus, *m.*; Humanität, *f.*
Гума́нний, *a.* human, menschenfreundlich.
Гуме́не, *Н.* 50 *vocat. r.* Игу́мен.
Гуме́нний, *s. a. m.* гуме́нник, *m.* *Кн.* Tennenwächter, *m.*
Гуменце́, -ця́, *n.* попо́не Pfaffenröhrlein, *n.* Butterblume, *f.* (Taraxacum officinale, T. dens leonis); 2) Tonsurglatze, *f.* *Лесч.* [*m.* *Пот.* III. 29.
Гумно́, *n.* Scheunen-, Schoberplatz,
Гумоти́ти ся s. Гомоти́ти ся.
Гуна́, *f.* *К.* s. Луна́, *Пс.*
Гуна́ти, *v. n.* wiederhallen, stark schallen, *Пс.*
Гуньба́, *f.* s. Буркун-зі́ле.
Гу́нька, *f.* s. Гу́ня 1).
Гу́нетво, *n. coll.* гу́нцвот, *m.* Hundsfott, *m.* *Пот.* II. 28.
Гину́ти, *v. n.* *ТР.* 9. 23 schallen; 2) *v. a.* einstürzen, wuchtig stossen; 3) s. Шугну́ти, *Пс.*
Гу́ня, *f.* grober Tuchrock; 2) kleine Sippe der Auerhähne, *B.*; гу́нев літа́ти scharenweise.
Гуня́ник, *m.* in гу́ня Gekleideter, *У.*
Гуп-гуп! *int.* v. Schlagen u. Hüpfen.
Гу́пало, *n.* Rohrdommel, *f.* Moorochse, *m.* (Ardea stellaris).
Гу́пати, гу́пнути, гупоті́ти, *v. n.* stark niederfallen; 2) poltern, polternd [gehen.
Гу́нко, *m.* s. 'Одуд.
Гупоні́ти, *v. n.* dumpf schallen.
Гуррр! -гур! *int.* v. Kollern u. Dröhnen; гу́рра! hurrah!
Гура́к, *m.* s. Угра́к.
Гурба́, *f.* Haufen, *m.* Schar, *f.* *M.*
Гу́рда, *f.* s. Ву́рда.
Гури́ти, s. Гули́ти.
Гу́рка, *f.* Guria (weibl. *N.*).
Гу́ркало, *n.* Art schwirrendes Spielzeug; 2) *m.* Poltergeist, Tummler, Schwätzer, *m.*; 3) *n.* kleiner Wasserfall, (*B.*)
Гу́ркати, *v. n.* poltern, klopfen, schlagen.
Гу́рко, *m.* Gurius (männl. *N.*).
Гу́ркіт, -оту, *m.* гурко́та, гуркоті́ння, *Мі.* II. 71, гуркотня́, *f.* *Мс.* 3 Gepolter, Getöse, Gerassel, *n.*; 2) Lärm, *m.*
Гуркота́ти, *v. n.* s. Гу́ркати; 2) girren. [taube, *f.* (Columbus oenas).
Гуркотли́нець, -нця, *m.* Holz-
Гуркотли́вочка, *f.* *М.* II. 114 голубо́нька- Turteltäubchen, *n.* [(го́лубь).
Гурли́кати, *v. n.* girren, gurren
Гу́рма, *f.* s. Гурба́.
Гурма́н, *m.* Füderl, *n* — со́ли; 2)

гурманóм, в-гурма́н, *Зг.* auf ein Mal, haufenweise.

Гурма́нка, *f.* grosser Ballen zusammengekneteten Schafkäses; 2) s. Тóпка (сóли).

Гурни́й, *a.* stolz, hoffärtig.

Гурóк, -ркá, *m.* s. 'Огирок.

Гурт, *m.* Gesammtheit; Gesellschaft, *f.* гурт грóшей e. Menge Geldes, viel Geld; на гурт, гýртóм купувáти im Grossen, en gros ohne Auswahl auf-, einkaufen; в гýртї, и гурт, *adv.* zusammen, *P.* I. 22; 2) Rindviehherde, *f.* *C.* I. 18. 91.

Гуртовá, *f.* Mass, *n*: — горíвки *(B.)*

Гуртовúй, гуртóвний. *a.* zum гурт geh., collectiv, in Massen, Massen-, en gros; 2) öffentlich, Gemein-; 3) *Ко.* 69 v. natürlichen Kindern.

Гуртóвник. *m.* Aufkäufer en gros, Grosshändler, *m.*

Гуртóк, (-óчок), *m. dim.* s. Гурт, kleine Gruppe, Truppe, Sippschaft.

Гуртопрáв, *m.* Hüter od. Züchter des гурт Viehes, *m.*

Гуртувáти, *v.a.* zusammen machen, -treiben; (nach gewissem Plan) s. Згуртувáти.

Гусь, *f.* Gans; — сíра (дúка) Grau-, Wildgans.

Гусáк, *m.* Ganser, Gänserich, *m.* гусакóм hintereinander (wie eine Reihe Gänse); 2) Art Tanz; 3) Hohlziegel, *m.*

Гусáр, s. Гýзар. [4) Art Fussfessel.

Гусарúн, *m.* Husar; 2) Husarensohn, *m.*

Гусáрка, *f.* Geliebte, das Weib eines Husaren.

Гýсаш, *m. ungr.* s. Сороконéць. *Гол.* III. 431.

Гýсевки, (-сїн-). гусéлки, *Ал.* 407 *pl. dim.* s. Гýсли, *АД.* I. 37, *Гол.* III. 57.

Гусевнúця, *f.* *АД.* I. 37 die Kammer wo die гýсевки aufbewahrt werden, *Гол.* III. 57.

Гýсень, *f. coll.* *К. Гр.* гýсениця. *f.* s. Бусíльниця.

Гусенúчник. *m.* Raupenschlupfwespe, *f.* (Microgaster). [*f.* (Chenopus), *B.*

Гусенíжка. *f.* Gänsefussschnecke,

Гусенá, -áти. *n.* s. Гýся.

Гусúмець. -мця, *m.* Gänsekresse, *f.* (Arabis hirsuta).

Гýсин, *a.* Gänse-; -а лáпка s. Гусúнець. [сúтник 3).

Гусúнець, -ця, *m.* Sternlauch, *n.* (Gagea pusilla).

Гусíльниця, *f.* s. Гýсень.

Гусíр, *m.* Ganszwitter, *m.*

Гýска, *(d.* гýсочка), *f.* Gans, *f.*; 2) — сóли s. Тóпка; 3) längliche Semmel; 4) *pl.* гýски s. Латáте; 5) — прáдина e. Gebinde von Gespinnst.

Гуськóм, *adv.* *Леч.* s. Гуж 2): гужéм.

Гусль, *f. pl.* гýсли, гýслí Gussli, e. Saiteninstrument, wo die Saiten mit den Fingern gegriffen werden, liegende Harfe, Zither, *f.*

Гуслянка, *f.* eingekochte geronne Milch.

Гусляр, *m.* Lautespieler, Gusslispieler, Harfner, Harfenspieler, *m.* *Ш.* II. 247.

Гусник, *m.* Gänsestall, *m.* *Пер.*

Гýснути, *v. n.* s. Густїйшáти.

Густáвий, *a.* genug dicht.

Густвéньский. *a.* -а дýша, *Пот.* II. 28 s. Гуцвóцкий.

Густи́, [гудý, гудéш, гудé, *Оц.* §. 201] musicieren, spielen; 2) summen; 3) brausen (вітер).

Густий, *a.* dicht; 2) dick, grob; *Не.* — гóлос grobe Stimme; 3) Густé *N.* e. Berges.

Густи́ра, (-и́рка). *f.* Güster, Zobelpleinze, *f.* (Abramis blicca).

Густи́тельний, *a.* Verdichtungs-, Compressions-, *Пол.*

Густи́ти. *v. a.* verdichten, verdicken.

Густїйшáти, *v. n.* dichter werden, sich verdichten.

Гýстість, -ости. *f.* Dichte, Dichtigkeit; — лю́дности Bevölkerungsdichte, *f.* *Це.*

Гýсто, *adv.* dicht; -чáсто dicht, oft.

Густополóсний, *a.* dichtbehaart.

Густокрýтий, *a.* dicht gewunden, *МШ.*

Густолистий. *a.* dichtblätterig.

Густопóжка, *f.* — зéмна Schnurassel, *f.* Tausendfuss, *m.* (Julus terrestris).

Густомíр. *m.* Dichtigkeitsmesser, *m.*

Густотá. *f.* *Ог.* s. Гýстість. [*Пол.*

Гýся, -яти, гýсятко, -тка, *n.* ganz junges Gänschen, Güssel, *n.*

Гусятина, *f.* Gänsefleisch, *n.*

Гусятник, *m.* Gänse-, Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina); 2) s. Гусúмець; 3) Gänsehirt, *m.*

Гýта, *f.* Hütte, *f.* Eisen-, Glashütte etc. (Fabrik).

Гутáти, *v. a.* s. Гаїти.

Гýти, *v. n.* s. Гудїти. girren. [Klumpen.

Гути́ра, *ang.* -ирúска), *f.* grosser

Гу́тиско, гути́ще, *n.* Ort wo e. гу́та war.
Гу́тір, *Мак.* гу́тірка, гу́торка, *f.* Spruch, *m.* Anekdote, *f.* *Кч.* 381; 2) Gerede; Gespräch, *n.* Unterredung, *f.*
Гути́ти, *v. n.* brausen, *(B.)*.
Гу́тний, *a.* Hütten-.
Гу́тник, *m.* Hüttenarbeiter, *m.*
Гутни́цтво, *n.* Hüttenwesen, *n. Term.*
Гуто́рити, *v. a.* Gespräch führen, plaudern. [готлóве.
Гуфли́нка, *f.* Haken an der Kette
Гуфна́ль, *(d.* гуфна́лик), *m.* Hufnagel, *m.*
Гуц, гу́ції, гу́ца, гу́цюцю! *int.* hopsa!
Гу́цати, гу́цкати, гуцка́ти, *v. a.* nach oben schaukelnd werfen, hätscheln.
Гу́цул, *m.* ruthen. Einwohner der Flussgebiete von oberer Бистри́ця, vom Прут, Че́ремош, Серéт u. einem Theile v. mittlerém Днїстéр. [lenland, *n.*
Гуцулї́я, гуцу́льщина, *f.* Huzu-
Гуцу́лка, *f.* Huzulin, *f.*; 2) Art Volkslied u. Volksweise zum Spielen, Singen od. Tanzen. [lenpferd
Гуцу́лок, -лка, *m.* kleines Huzu-
Гуцу́льский, *a.* Huzulen-, huzulisch.
Гуцуля́к, *(d.* -уля́чок), *m.* s. Гуцу́лок; 2) sehr kurzes huzul. Pelz.
Гу́ця, *f.* Wiege, *f.* (in d. Kinderspr.)
Гуча́ти, гучі́ти, *v. n.* dumpf dröhnen, schallen; schreien.
Гу́чка, *f. coll.* Treiber bei d. Jagd, *pl.*; 2) *sgl.* Tachina fera, *B.*
Гучли́вий, *a. B.* weithinschallend; 2) *M.* II. 78 summend.
Гучни́й, *a.* überaus laut, schallend; там бу́ло гу́чно dort gieng's hoch.
Гу́чність, -ости, *f.* Fähigkeit zum Klingen, zum Schallen, *f.*; 2) Getöse, Saus u. Braus, *n.* *Піс.*
Гу́чо́к, -чка, *m.* Kreisel, *m.*; 2) Brechfliege, *f.* (Musca vomitoria); 3) Krippe, Gosse beim Brunnen.
Гу́шлї, *(d.* гуше́льки), *pl.* Geige, *f.* *(vgl.* Гу́слї)
Гушма́, *adv.* im Haufen, *Gr.* 20.
Гушни́к, *m.* колоса́тий Federkraut, Tausendblatt, *n* (Myriophyllum spicatum).
Гущ, *m.* s. Гущавни́к.
Гу́ща, *f.* Dichtheit, *f.* *übhpt.* alles Dichte, Massive, Compacte, *Не. Н.* 29; 2) Brei, *n.* dicker eingekochter Saft, *Кч.* 308; 2) Bodensatz, *m.* Hefen, *f. pl.*
Гуща́вина, *f.* Dickicht, *n.*
Гущавни́к, гуща́к, *m.* dichtes Gebüsch, Gestrüpp, *Зар. Фр.*
Гущавникóва ви́ка Heckenwicke, *f.* (Vicia dumetorum).
Гу́щинь, гущи́на, (-и́ня), *f.* *P.* I. 133. *ІГ. С.* I. 98 s. Гуща́вина.

Ґ.

Ґ, fünfter Buchstabe (Ґáма). Manches unter Г Fehlende s. unter Г.
Ґаб. *m. gew. pl.* Teichmuscheln, *pl.*
I. Ґáбати, s. Гáбати.
II. Ґáбати, ґабну́ти, *v. a.* die Hand in etw. Flüssiges stecken; 2) s. Гáбати.
Ґабі́вка, *f.* Erastria, *B.*
Ґабовéць, -ьця́, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Aglaja).
Ґаббрцьо, *m.* Teufel, *m.*
Ґáва, *f.* Nebelkrähe, *f.* (Corvus cornix); * ґáви лови́ти zerstreut hingaffen, Allotrien treiben. [2) s. Кваньки́ти.
Ґáвати, *v. n.* den Mund aufmachen;
Ґавеня́, -я́ти, *n.* *Др. с.* 272 Junge
Ґавзу́н, *m.* grosser Topf. [einer ґáва.
Ґавóра, *f.* Loch, *n.*
Ґáвра, *f.* winterliche Lagerstätte des Bären; 2) § Schlund, *m.*; loses Maul розпусти́ти ґáвру s. d. f. [schreien.
Ґáврати, *v. n.* maulen, sehr laut
Ґаврáч, *m.* Maulmacher, Plauscher, *m.*
Ґапу́ля, *f.* s. Ґáйса.
Ґаґарáдь, *m.* Schaf-, Ziegenkoth, *n.*
Ґадатéуш, *m.* § Wortführer, Redner, *m.*
Ґаджáла, *f.* Knöchel, *m.*; 2) s. Ґáла.
Ґаджалáґати, *v. n.* Kauderwelsch sprechen.
Ґаджéло, s. Качéло, качáло.
Ґаджи́на, *f.* *N.* e. полони́на.
Ґаджуля́ти, s. Качуля́ти.
Ґадзиґáти, s. Скоботáти. [us).
Ґадзу́ля, *f.* Rosskäfer, *m.* (Scarabae-
Ґаз, *m.* Gas, *n.*

Ґáза, *f.* Gaze, *f.* Flortuch, *n.*
Ґаздá, *(d.* ґáздик), *m.* s. Ґоспóдар.
Ґаздúня, *(d.* ґаздúнька), *f.* s. Ґосподúня.
Ґаздівнúй, ґаздовúтий, s. Ґосподáрний.
Ґаздівствó, s. Ґосподáрство.
Ґаздувáти, s. Ґосподарувáти.
Ґазéта, *f.* Zeitung, *f.*
Ґазéтний, *a.* Zeitungs-.
Ґазéтник, ґазетúр, *m.* Zeitungsschreiber, Journalist, *m.*
Ґазетúрство, *n.* Journalistik, *f.*
Ґазóвий, *a.* Gas-; gasartig, *Пол.*
I. Ґáйда, *f.* ґалýх, *m.* s. Бýльба.
II. Ґáйда, *m. f.* (schlechter) Hund; Taugenichts, *m.*
III. Ґáйда, ґáйдиця, ґáйдичка, *f.* Art Hirtenflöte, *f.*; 2) *pl.* Dudelsack, *m.*
Ґайдáр, *m.* Dudelsackspieler, *m.*
Ґáйса, *f.* s. Мéрша.
Ґáла, *f. gew. pl.* ґáли § Füsse, *pl.*
Ґалавáн, s. Ґаладзáн.
Ґалаґáн, *m.* grosser (kupferner Topf; 2) Kupfermünze: Vierkreuzerstück, *n.*; 3) *K. (Досьв.* 219) verloschener Feuerbrand.
Ґалаґóда, *f.* s. Барабóля.
Ґалаґотáти, *v. n.* schnattern.
Ґаладзáн, *m.* grosser Topf.
Ґаламáґа, *f.* loses Maul.
Ґаламáґати, ґалаґахáти, *v. n.* plauschen, plärren.
Ґаландúти, s. Белендúти.
Ґальванїзм, *m.* Galvanismus, *m.*
Ґальванїчний, *a.* galvanisch.
Ґáлґа, *f.* Meeräsche, *f.* (Mugil chelo).
Ґáлґан, *m.* Lump, *m.*; 2) Lumpen, *pl.*
Ґалéра, *f.* Galeere, *f.* [Hadern,
Ґалéрія, *f.* Gallerie, *f.* (ґалерéя, *Шл.*).
Ґалéрний, *a.* Galeeren-.
Ґáлиця, *f.* Ungeziefer; 2) Hausgeflügel, *n. (Ф.)*; 3) s. Довжнúк 2), *B.*
Ґáлїр, *m.* viereckige Capuze, Pelerine an der чýга.
Ґалїáрд, *m.* Art italien. Tanz, *C.*
Ґáлка, *f.* s. Гáлка.
Ґáльон, *m.* Tresse, Borte, *f.* [chen, *m.*
Ґальóнка, *f.* Kopfschmuck der Mäd-
Ґалýнок, -нка, *m.* buntes Band.
Ґалюґа, *f.* s. Ґáлиця, *B.*
Ґалáня, *f.* putzsüchtiges Weib, Kokette, *f.* [riehandlung, *f.*
Ґалянтерúйний склеп Galante-
Ґалáнтність, -ности, *f.* Galanterie, Courtoisie, *f.*
Ґáляр, *m.* Flussboot, *n.*
Ґалярник, *m.* Zimmerer od. Führer eines Ґалúр. [2) Gallapfel, *m.*
Ґалясівка, *f. Пол.* Gallwespe, *f.*;
Ґáма, *f. N.* d. Buchst. Ґ, (ґ); in d. Musik: Tonleiter, *f.*
Ґáмба, *f. ungr.* grosser Knopf.
Ґáмлати, *v. a.* langsam, ohne Lust fressen.
Ґáмлявий, *a.* ohne Lust zu fressen.
Ґáмнути, *v. a.* §. aufessen, verschlin-
Ґанá, s. Ганá. [gen.
Ґáнат, *m.* Stück Leinwand; ґанáте=шмáте.
Ґанґлїóни, *pl.* Ganglien, Nervenknoten, *pl.* [d. Felle des Viehes), *pl.*
Ґанґýлики, *pl.* Mistklümpchen (an
Ґáнок, -нка, *(d.* ґáночок). *m.* Gang, Vorbau, Auftritt vor dem Eingange eines Hauses, *m.* Freitreppe, *f. Пот.* II. 28.
Ґанч, *m.* Tadel, Fehler, *m.* Gebrechen, *n.*
Ґанчáний, ґанчовáтий, *a.* fehlerhaft, mit e. Fehler behaftet.
Ґанчувáти, *v. a.* tadeln, an etw. Mängel entdecken.
Ґáня, *f.* s. Кáня.
Ґáра, *f.* Falze, Rinne, Hohlkehle, *f.*; 2) Wagenkiste zum Verführen der Kartoffeln; 3) etw. Schwerfälliges. [óурка.
Ґарабóля, ґардибýрка, s. Мандúґарґáра, *f.* Polar-Ente, *f.* (Colymbus arcticus). [тáнка.
Ґарґáчка, ґарлáнка, (ґир-), s. Гор-
Ґáрда, *f.* Schmuck, *m.* Zierrat, *n.*
Ґардáн, *m.* s. Тарґáн.
Ґáрдий, ґардúстий, *a.* stolz.
Ґáрдити ся stolz den Kopf hochhalten (v. Pferden).
Ґарувáти, *v. a.* ausfalzen, e. Rinne machen; 2) zerwühlen, zerstampfen.
Ґáтра, *f.* Gatter in d. Brettmühle, *n.*
Ґатýнок, -нку, *m.* Gattung, Art, *f.*
Ґатункувáти, *v. a. Шл.* specialisieren. [*f.*; 2) s. Церкáч 2).
Ґáцик, ґáцок, -цка, *m.* Fledermaus,
Ґах, *m.* Geck, *m.*
Ґóол, *m* s. Кóрець.
Ґваздáти, s. Місúти.
Ґвалт, *m.* (Gewalt), Gewaltthat, *f.* Sturm, *m.* на — дзвонúти d. Sturmglocke läuten; Schmerzensschrei, Aufruf, *m. III.* I. 65. 79. 82.

Ґвалтóвний, *a.* Gewalt-, gewaltsam, *Me.* 373; unruhig, *K.*
Ґвалтувáти, *v. n.* прóтив когó. *He.* gegen jmdn e. gewaltigen Lärm erheben; um Hilfe rufen.
Ґвардéйский, *a.* zur Garde geh.
Ґвáрдия, *f.* Garde, Leibwache, *f.*
Ґвардíйон, *m.* Gardist, *m. Ст.*
Ґвінт, *m.* ґвінтівкá, *f.* Schraubengewinde, *n.* -gang, *n.* [Schiessgewehr.
Ґвінтóвка, *f.* gezogenes Rohr, *g.*
Ґвінтóвник, *m.* Schraubeneisen, *n.*
Ґвінтувáти, *v. a.* den ґвінт ausführen.
Ґе-ґе-ґе! *int.* vom Schnattern d. Gänse.
Ґевáл, *m.* gemeiner Bauer; 2) Landstreicher, *m. C.*
Ґéвкнути, *v. n.* im Inneren erdröhnen.
Ґéґавка, *f.* s. Гогóль.
Ґéґати, *v. n.* schnattern (v. Gänsen).
Ґéґанк, *m.* s. Ґéтель.
Ґедз, ґéдзель, ґéдзик, *m.* Rinderbremse, (Oestrus bovis); 2) Pferdebremsfliege, *f* (Gastrus equi); * ґéдза ніймáти (з стаканá) e. tüchtigen Schluck machen; ґéдзика вкúнути einen Streich spielen, ein Schnippchen schlagen.
Ґедзáн, *m.* s. Таргáн.
Ґéдзати —, ґедзéлити —, ґéдзити ся toben; herumlaufen (vom Vieh, wenn es von ґедз gestochen wird); sehr unruhig werden, *C.*
Ґедзýла, *f. Mx.* grosses Fass.
Ґéдло, *n. Зап.* II. 558 s. Рóзказ.
Ґез, *m. Пол.* s. Ґедз.
Ґел! *int.* vom Schnattern d. Gänse.
Ґéлавець, -вця, *m.* Hauben-, Koth-
Ґéлавий, *a.* s. Кéлавий. [lerche, *f.*
Ґелевáтий, *a.* ґелевáч, *m.* §. ein Dickbauch.
Ґéлево, *n.* § dicker Bauch.
Ґéлета, ґелéтка, *f.* Fass, *n. gew.* ¹/₄ Scheffel = чвéртка. [gefäss.
Ґелетú, -áти, *n.* hölzernes Milch-
Ґéлка, *f. Зап.* II. 381 s. Ґýля, Beule.
Ґелтýвок, -вку, *m.* s. Старýнок. *Gr.* 19. [кувáти.
Ґембарувáти, ґембáти s. Ганце-
Ґенґóрити ся sich stolz spreizen.
Ґенґóрний, *a.* s. Ґоґóрний.
Ґенерáл, *m.* General, *m* s. Енерáл.
Ґенерáльний, *a.* allgemein; -а рáда козáцка. *Ки.* 182.
Ґенерáльша, *f.* s. Енералóва.
Ґензýра, *f.* Gentiana, *(B.).*
Ґéнїй, *m.* Genius, *m.*; 2) Genie, *n.*
Ґенїáльний, *a.* genial.
Ґенїáльність, -ости, *f.* Genialität, *f.* Genie, *n.*
Ґеоґрáфія, *f.* Geographie, *f.*
Ґеоґрафíчний, *a.* geographisch.
Ґеольóґія, *f.* Geologie, *f.*
Ґеольоґíчний, *a.* geologisch.
Ґеомéтрія, *f.* Geometrie, *f.*
Ґеометрúчний, *a.* geometrisch.
Ґеоморфíчний, *a. He.* geomorphisch.
Ґер, *m.* Giersch, Zipperleinkraut, *n.* (Aegopodium).
Ґерґáвка, s. Ґарґáчка.
Ґерґелúця, *f.* Kornwurm, *m.*
Ґерґотáти, *v. n.* schnarren, kullern, *A-Г.* 156; 2) röcheln.
Ґердáн, *m.* mit Glaskorallen benähetes od. gesticktes Band als Kopfbinde od. Schmuck um den Hals für Mädchen od. um den Hut für Burschen, *Kol.* I. 38. 40.
Ґерéґа, *f.* Kreisel, Brettrad zum Knabenspiel geh. *Lgr.* 6 *gew. pl.*; 2) Art Wurfspiel; Damenspiel.
Ґерелúця, *f. TP.* 63 Umzug haltender lärmender Haufen.
Ґéтель, -тля, *m.* s. Дáтель.
Ґеф, *m.* Schöpflöffel, *m.*
Ґзéйворонок, s. Жáйворонок.
Ґзи, *pl.* Schäckerei, *f.* Muthwille, *m.*
Ґзик, *m.* s. Слíпень óйчий.
Ґзиме, *m.* Gesimse, *n.*
Ґзúти ся, s. Ґéдзати ся; 2) з ким mit jmdm schäckern, muthwillig scherzen.
Ґнґáцки, *pl.* s. Агрест.
Ґнґлá, *f.* s. Иглá.
Ґúґнути, *v. n.* §. crepieren, *P.* I. 6.
Ґирáн, *m.* tatarischer Kriegsmusiker.
Ґúрла, *f.* grosses Erdloch, Erdspalte, *f. (Ф.).* [*Wgr.* XI. *Ог.* 77.
Ґід, ґíдько, ґілúти & s. Дід, дідько &
Ґíлик, *m.* s. Ілько (?)
Ґімнáзия, *f.* Gymnasium, *n.*
Ґімназиáльний, *a.* Gymnasial-.
Ґімнáстик, *m.* Gymnastiker, *m.*
Ґімнáстика, *f.* Gymnastik, *f.*
Ґімнастúчний, *a.* gymnastisch.
Ґіндзýра, *f.* Art Gebirgspflanze.
Ґінекéй, *m. Ш.* Gynäkeion, Frauengemach, *n.* [(= ангидрíт) wasserfreier G.
Ґіпс, *m.* Gips, *m.*; 2) — óзвóдний

Ґіпсо́вий, *a.* aus Gips.
Ґіпсо́виця, *f.* Mauer Gipskraut, *n.* (Gypsophila muralis). [(бо́ле).
Ґіпсува́ти, *v. a.* mit Gips bestreuen
Ґіра́ґа, *f.* oben gekrümmter Hirtenstab, *ІГ.* [ва́ти.
Ґіцо́к, ґіцкува́ти, s. Дїцо́к, дїцку-
Ґія, *f.* Branntwein, *m.*
Ґлеґ, *m.* Kälberlab, *m.* (als Gärstoff der Schafsmilch).
Ґлей, ґлейова́тий, s. Глей &.
Ґлемéй, *m.* s. Дéбра. [*Mi.* IV. 526.
Ґлї, ґля, s. Длї, для. *Ог.* 77; за́-ґля.
Ґлóбе, *m.* kleiner Käseballen, -klumpen. [та́ти.
Ґльонди́ти, (-нти́ти), *v. a.* Хлеп-
Ґлю́здати, *v. n.* s. Уґлю́здати ся.
Ґляґ, s. Глеґ, Ґля́ґати (ґля́джити) s. Заґля́ґати.
Ґми́рати, ґни́рати, *v. n.* grübeln, wühlen; ґни́рати pantschen, flau arbei
Ґнес, ґнéска, s. Днеєь &. [ten.
Ґни́ра, *m.* Grübler, *m.*
Ґнип, ґни́пець, -пця, *m.* Schusterkneif, *m.* *Пот.* II. 28.
Ґніт, *g.* ґнóта, *m.* Docht, *m.*
Ґномі́чний, *a.* gnomisch, Gnomen-, *K.*
Ґнота́р, *m.* Dochtmacher, *m.*
Ґнóте, *n. coll.* Dochte, *pl.* *Lumpen *pl.*
Ґóвдаш, *m.* armer Schlucker.
Ґові́ти, *v. n.* s. Ни́дїти (v. Vieh).
Ґóвтиця, *f.* Knopf, *m.*
Ґóґа, *f.* Kreuzotter, *f.* (*B*).
Ґоґóдзи, (-бзи). *pl.* Frucht der Preisselbeerstrauches, Preisselbeeren, *pl.*
Ґоґóзник, *m.* Preisselbeere *f.* (Vaccinium vitis idaea).
Ґоґомáн, *m.* Dummkopf.
Ґоґóрний, *a.* stolz, sich brüstend.
Ґоґоті́ти, *v. n.* zwitschern, glucken.
Ґóдза, *f.* ansteckender Hautausschlag,
Ґой, *m.* s. Бевзь *Ос.* (61) XII. 39. [*Gr.* 19.
Ґолдува́ти. *v. a.* *Др.с.* 223 verwalten.
Ґóльфа, *f.* Wunde *f.* [ner Knopf (*B*).
Ґóмбичка, *f. dim.* kleiner metalle-
Ґондзоля́к, *m.*, s. Ґудз.
Ґóнта, *f.* (*d.* ґонтини́на) Schindel, Dachschindel, *f.*
Ґонта́ль, *m.* Schindelnagel, *m.*
Ґонта́р, ґонтáр, *m.* Schindelspalter, *m.*
Ґонта́рка, *f.* Schindelwerkstätte, *f.*
Ґонти́на, *f.* schindeldicke Holzspleisse, -platte, *f.*
Ґонти́ти, *v. a.* mit Schindeln decken.
Ґонті́ти. *v. n.* angenehm plaudern.
Ґонтóвний, *a.* — дах Schindel-.
Ґора́льник, *m.* Werkführer in. e. Ґóральня.
Ґора́льня, *f.* Branntweinbrennerei, *f.*
Ґорґáн, *m.* Berggipfel, *m.* (*B*); *N.* e. Berges.
Ґордзóля, *f.* s. Бу́льба. [
Ґоспóда, *f.* Gasthaus, Wirtshaus, *n.* Herberge. *f.*
Ґоспóдар, (*d.* -áренко, -áрентьо, *Гол.* III. 3), *m.* Hausherr, Herr, Wirt; Landwirt, Landmann, *m.*
Ґоспода́рити, (-арува́ти), *v. n.* Hausherr sein; wirtschaften, die Landwirtschaft betreiben, führen.
Ґоспода́рка, *f.* Wirtschaft, Landwirtschaft, *f.*; 2) *Не.* (*n.* 307) s. Ґосподи́ня; дївчина- ґ., *K.* s. d. folg.
Ґоспода́рний, *a.* wirtschaftlich; emsig u. sparsam in d. Landw.
Ґоспода́рник, *m.* *K.* Reichsverweser, Staatsmann, *m.*
Ґоспода́ренний, *a.* des Hauswirtes; wirtschaftlich, Wirtschafts-.
Ґоспода́рство, *n.* s. Ґоспода́рка 1); Haushalt, *m.* [schaftsliebend.
Ґосподарюва́тий, *a.* *K.* wirt-
Ґосподи́ня. (*d.* -и́нька), *f.* Hausfrau; Wirtin; Wirtschafterin; 2) Herrin, Frau, *III.* I. 45; 3) — бало́ Patronesse, *f.*
Ґоти́цкий, *a.* gothisch. [
Ґóтка, *f.* Auerhenne, *f.*; 2) Art wilde Ende. [gallus); 2) Federbusch, *m.*
Ґóтур, *m.* Auerhahn, *m.* (Tetrao uro-
Ґрабуле́ць, -лця́, *m.* das Feuer v. Holzspähnen im Töpferofen.
Ґравіта́ция, *f.* s. Тяготі́нє. *Пол.*
Ґравітува́ти, s. Тяготі́ти, gravitieren. [rauf die Zimmerdecke ruht.
Ґра́ґар, *m.* der mittlere Balken wo-
Ґраду́сник. *m.* *Под.* Thermometer, *m.*
Ґра́жда, *f.* s. Клі́тка, *Gr.* 19; 2) Schuppen, *m.*
Ґрайзле́рник, *m.* Greisler, *m.*
Ґрайзле́рня, *f.* Greislerei, *f.* Fragnergeschäft.
Ґра́лї, *pl.* Mistgabel, *f.*
Ґрама́тика, & s. Ґра́матика.
Ґра́нат, *m.* Granate, Art Sprengbomben, *f.*; 2) Granat, Granatstein, *m.*; 3) Granatbaum, -apfel, *m.* (Punica granatum); 4) dunkelblaue Farbe, -es Tuch.

Ґранáтний, ґранатóвий, *a.* Granat-.
Ґрáніт, *m.* Granit, *m.*
Ґраніттóвий, *a.* aus Granit, gra-[niten.
Ґрáса, *f.* Gärtnerkarst, *m.* Jäthacke, *f.*
I. Ґрасувáти, *v. a.* стéжку auskarsten, ausjäten; копитами зéмлю, *АД.* I. 77 treten, zerstampfen.
II. Ґрасувáти, *v. n.* grassieren, wüthen, hausen.
Ґрáта, *f.* (*d. pl.* ґрáтки) Gitter, *n.* за ґрáтами hinter den Gitterfenstern, d. i. im Gefängnis.
Ґратувáти, *v. a.* vergittern, *Піс.*
Ґратулювáти, *v. n.* gratulieren.
Ґратуляцíйний, *a.* Gratulations-.
Ґратчáстий, *a.* vergittert; 2) gitterförmig. [fin, *f.*; ґрáфский, *a.* gräflich.
Ґраф, *m.* Graf, *m.*; ґрафíня, *f.* Grä-
Ґрáшпан, *m.* s. Синíй кáмінь (Grünspan). [Feld, kahler, felsiger Berg.
Ґрéґіт, (-хіт), -оту, *m.* steiniges
Ґрéґати, *v. n.* quaken.
Ґреґóрний, *a.* s. Мотóрний.
Ґрéжда, *f.* grosses Gebäude, *vgl.* Ґрáжда; 2) s. Орéжда.
Ґрéйцар, *m.* Kreuzer, *m.*
Ґрéче, s. Грéче. [tet, artig.
Ґрéчний, *a.* wohlanständig, -gesit-
Ґрéчність, -ости, *f.* s. Чéмність.
Ґрíнда, *f.* s. Полíчка; 2) (Grendel).
Ґрíнджа, *f.* Schnee mit Regen, *m.*
Ґринджóли, *pl.* kleine Schlitten, *Пот.* III. 99; 2) breitsohlige Holzschuhe zum Waten im Schnee.
Ґрис, (*d.* ґрíсочок), *m.* Gries, *m. B.*
Ґриф, *m.* *Ч.* I. 210 Greif, *m.* (fabelh. Vogel). [нина.
Ґрóна, *f.* *N.* e. Berges u. e. поло-
Ґрос, *m.* Herde der trächtigen Mut-
Ґрýля, *f.* s. Бýльба. [terschafe, *f.*
Ґрунь, ґрýнок, ґрунóк, -нка, *m.*, Anhöhe, *f.* Hügel, *m.* (*B.*) Berggipfel, *m*
Ґрундзювáти, *v. a. H.* VI. verschroben, verzwickt machen §.
Ґрýнт, (*d.* ґрýнтик, ґрунтичкó), -ту, *m.* Grund u. Boden; Grundstück, Feld, *n.*
Ґрунтáля, *f.* Flechtwerk aus дерéза od. свид am четéн. [Grundbesitz, *n.*
Ґрунтíвка, *f.* Weib mit eigenem
Ґрунтóвий, *a.* Grund; *He.* zu Grunde gelegt.
Ґрунтовáк, *m.* Grundeigenthümer, *m.*
Ґрунтувáти, *v. a.* ergründen; * auf den Grund gehen; 2) gründen, die Grundfarbe auftragen.
Ґрýпа, *f.* Gruppe, *f.*
Ґрупувáти, *v. a.* gruppieren.
Ґубáтий, *a.* s. Кудлáтий.
Ґубéрець, -рця, *m.* *Ко.* 357 Beamte vom Gouvernement, *m.* [ment, *n.*
Ґубéрнія, *f.* Gubernium, *n.* Gouverne-
Ґубернíяльний, *a.* Gubernial-.
Ґувернувáти, *v. n.* *ВБ.* Gouvernante sein. [Пýндик.
Ґýґель, -ґля, *m.* Gugelhupf, *m.* s
Ґýґля, *f.* huzul. Mantel mit Kapuze.
Ґуґóвник, *m.* Kapuze, *f.* [treiben.
Ґýдати, *v. n.* sich allerorts herum-
Ґуджулáй, (-лéй, *m.* -лáйка, ґуджýлька, *f.*) Mist-, Dungkäfer, *m.* (*B.*).
Ґудз, *m.* Knoten, *m.* Beule, *f.* * ґýдз. собі шукати Händel suchen. [Knopf, *m.*
Ґýдзик, ґýзик, (*d.* ґýдзичок), *m.*
Ґудзовáтий, *a.* s. Ґузáтий.
Ґудзóк, ґудзьóк, -дзкá, *m.* s. Ґуда.
Ґудзóле, *n. coll.* Knoten, Knorren, *pl.*
Ґудзувáти, s. Заґудзувáти.
Ґузь, *f.* ґузé, *n.* *coll.* Knöpfe; 2) Knorren, *pl.*
Ґузáтий, *a. B.* knotig, knorrig.
Ґýздрати ся, trödeln, nicht fertig werden können.
Ґýлий, *a.* s. Шýтий, *Левч.*
Ґýльний, ґýпний, *a.* — раз einzig, das einzige Mal.
Ґулювáтий, *a.* mit Beulen.
Ґýля, *f.* Beule, *f.*
Ґýраль, *f.* Keule, *f.*
Ґурáльня, s. Ґорáльня.
Ґурґулáт, *m.* *N.* e. Berges.
Ґурґулíця, *f.* Gräberwurm, *m.* (*Ф.*).
Ґует, *m.* Geschmack, *m.* Belieben, *n.* *Ч.* II. 160. 163 до ґýсту nach dem B.
Ґуетóвний, *a.* geschmackvoll.
Ґутаперхóвий, (-перчевий), *a.* aus Guttapercha, aus Kautschuk; so elastisch wie G. od. K.
Ґутéн, *f.* Quittenstrauch, *m.*
Ґуцький, *pl.* geriugelte Erdäpfel; 2) *sgl.* ґуцьóк s. Ґýдзик. [ritis, *f.*
Ґýші, *pl.* Beulen, *pl.*; 2) Diphthe-
Ґушкір, *m.* das Niesen, s. Чíхання; 2) Schnupfen, Katarrh, *m.*
Ґушовáтий, *a.* mit Beulen bedeckt.
Ґущір, *m.* Hitzfieber wegen Verkältung, *n.*

Д.

Д, sechster Buchstabe (Добро́).
I. 'Д=од, s. Від: мене́ 'д емёрти одборо́нив *P.* I. 71. *Ог.* 56, 2. [*Ог.* 59, 6.
II. Д'=до mit d. *Dativ:* д' мині́ zu mir
Да, *conj.* s. Та und, und auch; 2) да-ба! *int.* umsonst! leider dooh.
Дабо́ло *m.* (?) s. Податок. *Gr.* 18.
Дав, *m.* Gedränge, *n.* Druck, *m. Св.*
Да́пане, *n.* das Geben, Darreichen; 2) Stelle wo das Vieh auf d. Felde
Дава́ти s. Да́ти. [gefüttert wird.
Дава́ч *m. Пис. Mi.* II. 330 s. Да́тель.
Да́вець, -вця, *m. H.* 208 Geber; 2) Schuldenzahler, *m.*
Давиму́ка, *m.* Knicker, Geizhals, *m.*
Давина, *f.* s. Давнина́ *Гол.* III. 385.
Дави́тель, *m.* Erdrücker, *m.*; 2) ба́а-Riesenschlange, *f.* (Boa constrictor).
Дави́ти, *v. a.* drücken, pressen; 2) er-würgen; 3) klemmen; keltern; 4)* drücken, plagen, verfolgen; 5) — ся sich — 1); *b*) ersticken.
Дави́ця, *f.* s. За́давка.
Да́ві, да́віда, да́віки, *adv.* früh, heute in der Früh (*B*); 2) ehemals, einst; з-да́вішня s. З-ра́ня. *Mi.* II. 376.
Да́влянка, *f.* Art harter in d. Kehle drückender Birnen. [gangen, *III.* I. 363.
Да́вне-коли́шнїй, *a.* längstver-
Давнене́зний, *a.* uralt, K.
Да́вний (-нїй), *a*, alt, ehemalig 2) lange vergangen; з да́виих давни́ seit uralter Zeit; давно́, *adv.* in alter Zeit, lange her, längst; з да́вна, з да́вен да́вна, від да́вна von altersher, seit jeher, seit lange; vor Alters.
Давнина́, *f.* alte Zeit; Alterthum, *n.* давнія — *P.* I. 59, graues Alterthum *C.* II. 15; 2) *pl.* давниї *Б.* Alterthümer, Antiquitäten, *pl.*
Да́вність, -ости, *f.* Vorzeit, *f. Гол*; *pl. Пр.* II. 247 alte Zeiten, alte Begebenheiten. [alt, ehemalig, ältor.
Да́внїшний, давни́шний, *K. a.*
Давнопіко́ний *a.* aus d. Vorzeit *BE.*
Давнота́, *f.* Alterthümlichkeit, *f. Пар.*
Давну́ти, *v. a.* stossen, *III.* II. 23 s.
Давнти́. [2) s. А чи?
Да́где, *adv.* hie und da, *Ог.* 163;
Даді́й, *m.* Geber, *m. Пис. Mi.* II. 64.
Даді́йка, *f.* Geberin, *f. Пис.*
Да́дний, *a.* einer von —, ein gewisser, etwelcher, *Ог.* 56, 2. (bande *m.*
Да́дое, *m.* Haupt einer Zigeuner-
Дажбо́г, *m.* altsl. Gottheit; Sonnengott, m. *Mi.* II. 371.
Дажбо́жний, *a.* des Дажбо́г, *IГ.* — внук: Володими́р Вел.
Да́же, *adv.* sogar *P.* I. 176.
Да́зьбі́г = дасть Бі́г (бог), *А-Г.* 161: Gott giebt, wir nicht = ist nichts was zu geben (als Abfertigung des Bettlers); ist nicht da, nein; mit d. *Genit.* = нема́; 2) vielleicht *Ог.* 117.
I. Дай s. Тай [та+и (+і)] *P.* I. 5.
II. Дай его́ ка́ту, hol' ihn der Henker *Gr.* 63; да́й-ко! gieb her! *Ог.* 165. 8.
Дак, s. Так, also, nun, daher *Mi.* IV. 260; — щож, нуж *Me.* 5 warum denn nicht, wohl denn, wohl nun.
Да́кий, *a.* s. Де́який.
Да́коли, *adv.* s. Де́коли, де́сь-колись.
Да́кто, *pron.* s. Де́кто, де́хто.
Да́куе, *adv.* ein Bischen.
Даль, *f. Кв.* II. 319 weite Ferne, weite Strecke; Weite, *f. Пол.*
Дала́ман, *m.* langer (schlechter) Rock (der Juden). [бо́гу! *Ог.* 94.
Дале́-бі, дали́-бі *int.* s. Бі́рме, ей-
Далеви́д, *m.* Fernrohr, *n.* Teleskop, *m. Пол.* [далеко, *adv.* weit; viel.
Дале́кий, *a.* weit, entfernt, fern;
Дале́кість -ости, *f. M.* I. 78. Ferne, *f.*
Далекогля́д, далекозо́р, *Ст. m.* s. Далеви́д.
Далекопи́дний, *a.* -і шкла Fernglas, *n. Вах.* [Tragweite; beträchtlich.
Далекопо́сний, *a.* von grosser
Далекопи́есць -ця, *m.* Telegraph, *m. Пар.* [telegraphisch.
Далекопи́сний, *a.* Telegraphen-;
Далекопи́сник, *m.* Telegraphist, *m. Term.*
Да́лень, *f. Ос.* (62) I. 75 Hintergrund.
Далеки́, да́лечі, *Пс.* далечина́, далина́, (-нна́), *H.* 148. *M.* III. 55. *f.* Weite, Entfernung, Ferne, *f.*
Далеетрі́лний, *a.* weittreffend, *K.*
Да́льний, (-нїй), *a. M.* I. 109 s. далёкий.

*

Дальновидний, *a. Гол.* weitsehend, mit weitem Blick, *K.*

Дальнозорки́й, *a.* weitsichtig, *Пол.*

Дальнозорки́сть, -ости, *f.* das Weitsehen, *Пол.*

Дали́ е, *m.* Unordnung, *f.* 2) Elend, *n.*

Дали, *Гр. adv.* = да́льше; да́льший, *a. compar.* zu Дале́кий.

Да́ма, *f.* Dame, *f.*

Дама́ска, дамасце́нка, дамашівка, *f.* Damascenersäbel, *m. Ш.* I. 96. *Ст.*

Да́мки, *pl. Ко.* 15 Damenspiel, *n.*, Steine im D.

Дамни́ця, *f.* Damenbrett. *n. Зак.*

Да́мский, *a.* Damen-, Frauen-.

Дами́н, s. Де́мко.

Дан, *m.* s. Стови, *Ч.* VII. 575.

Дань, *f.* Abgabe, *f.* Tribut, *m.*

Да́на, *f.* Göttin der Wasserkraft, vorgestellt als lebensvolles, wunderschönes Mädchen, *f. Зг. Пр.* II. 147; 2) in den Liedern oft als Refrain od. Schaltvers: дана-ж моя да́на, да́на! (*B.*)

Дана́на, *f. N. e.* Berges.

Дана́кати, *v. n.* да́на singen.

Да́не *n. Зг.* das Gegebene, Data (Daten), *n. pl.* 2) дане́, *n.* Gift; *n.* Zaubertrank, *m.* — ему́ да́ла gab ihm G., Z.

Да́нець, *Wyr.* X. s. Та́нець.

Дани́ло, Данько́, *m.* Daniel.

Дани́на, *f.* s. Дань. [(Cervus dama).

Да́нїель, *m. Пол.* Damhirsch, *m.*

Да́нїя, *f.* Dänemark, *n.*; 2) *N. e.* Berges.

Да́нник, *m.* der Tributpflichtige, Vasal, *Гол.*; Steuerzahler, *m. K.*

Дано́к, -нка, *m.* Gabe, *f. Зак.*

I. Да́ньский, *a.* ста́роста *R.* 7. Hochzeitvater, *m.*; 2) Steuer-, пастáн *Ф?*

II. Да́ньский, *a.* dänisch, von Dänemark.

Данцува́ти, s. Танцюва́ти.

Дар, *m.* Gabe, *f.* Geschenk, *n.* приро́дний, — Naturgabe, Begabung, *f.* Talent, *n.* — бо́жий bes. Brot, Getreide, *n.*; 2) *pl.* да́ри сьвяті die heiligen Sacramente.

Да́ра, *f. Ч.* III. 270 s. Дар; 2) дара́, *f.* das geweihte Brod im Abendmahl (bei d. heil. Messe), *Зак.*

Да́раб, дарабо́ів, (-бо́нк), *m.* Stück, *n.* Klumpen, *m.* (*B.*).

Дара́ба, *f.* s. Тра́тва, сплав.

Дараба́н, *m.* zerschlagener Topf.

Дарадда́ньский, *a.* осе́л s. Дердан.

Дарда́н, *m. Mc.* Töpel, *m.*

Даре́вний, *a. H.* 30. s. *d. folg.?*

Даре́мний, *a.* vergeblich, umsonst; erfolglos; даре́мно, *adv.* s. Да́рмо.

Даре́мщина, *f.* unentlohnte Arbeit, Frohndienst, m.

Дари́ти, *v. a. Ч.* III. 294 s. Дарупа́ти.

Дари́ця, *f. Ч.* III. 210 s. Дар.

Дарма́, *adv.* schade, umsonst, vergeblich; 2) — що ungeachtet, wiewohl. *Ог.* 114. [2) müssig.

Дарми́й, *a. Фр.* gratis, geschenkt;

Дарми́ця, *f.* unwichtige Sache; 2) ungerechte Beschuldigung.

Да́рмо, *adv.* s. Го́ймо *Ф.*; 2) gratis, umsonst, ohne Entgelt; 3) s. Дарма́ u. даре́мно.

Дармові́єн, *pl.* zwei schmale Riemen mit Quasten hinter dem Pelz (кожу́х) herabhangend (zum Schmuck).

Дармогра́й, *m.* der umsonst spielt, Stadtpfeifer, *Ш.* II. 187.

Дармої́д, *m.* unnützer Esser, Parasit, Faulenzer, *m.*

Дармої́дка, *f.* unnütze Esserin.

Дарморо́е, *m.* s. Дере́за.

Дармохі́д, -хо́да, *m. Кл.* Müssiggänger, *m.*

Дармува́ти, *v. n.* müssig gehen, m. sitzen., m. liegen, ohne Arbeit bleiben.

Дарни́й, *a.* fehlerlos, -frei (bei d. Juden: koscher); 2) да́рна неділя s. Провідна́ п. wann der Aproc vertheilt wird.

Дарни́к, *m.* s. Аproc.

Дарова́не, *n.* Begabung, *f.* Talent, *n.*

Дарови́й, *a. K.* geschenkt, unentgeltlich, Gnaden-.

Дарови́тий, *a.* begabt, talentirt, *Зг.*

Дарови́ще, *n. N. e.* Berges.

Да́рок, -рка, *m. TP.* 21 Geschenk, *n.*

Да́ром, даромá, *adv.* s. Да́рмо.

Дарува́ти, *v. a.* кого́ чим beschenken; кому́ щось schenken.

Дару́нок, -нку (*d.* -у́ненько), *m.* Geschenk, Angebinde, *n.*

Да́скал, *m.* s. Дяк. [ἐξάταλλος.]

Да́та, *f.* Datum, *n.*; 2) Portion Futter für Melkkühe, *f.*

Да́ти, дава́ти, *v. a.* geben, liefern; lassen: (на) добри́й -день да́ти, guten Tag sagen, wünschen *P.* I. 14. *M.* I. 14. *L.* 6. — в лице́ Ohrfeige geben, ins Gesicht schlagen; — на ро́зум *P.* I. 77. belehren, eingeben; 2) (да́й) да́йте

ми́ спокій! lasst, mich in Ruh! дай ім напи́ти ся lasse sie trinken; не да́ти кого́ jmdn. nicht herausgeben, ihn vertheidigen; до́ре му дав hat ihm tüchtig zugesetzt; (дава́й) дай, піду, поба́чусь *Не. хм.* 262 nun denn, wohlan! da mache ich mich auf —; дава́й гна́ти ся *Р.* I. 4. sie stürzten fort, machten sich auf zu verfolgen *Ог.* 198; 3) — ся sich ergeben; не да́ти ся Stand halten, sich nicht überwältigen lassen; — ся в знаки́ кому́ sich jmdm. fühlbar machen; — ся на пересторо́гу *Ф.* sich warnen lassen; — на підмо́ву sich bereden, verführen lassen; да́ла ся я вам на сьміх sie haben gut lachen über mich; *b)* да́ло ся *К.* I. 47. es begab sich, es ereignete sich.

Да́тель, *m.* Geber, Spender, *m.*

Да́тельний, *a.* (на́деж) Dativus.

Да́ток, -тку, *m. Н.* 207. Gabe, Spende *f.* Geschenk, *n.* Beitrag, *m.*

Да́точник, *m.* Rekrut. *m. К.*

Датува́ти, *v. a.* datieren.

Дах, *m.* Dach, *n.*

I. Да́ха, *f.* kurzes Pelzkleid mit d. Pelz nach aussen, *К.* I. 175. [Да́тель.

II. Да́ха, *m. f.* дахар, *m. Н.* 208. s.

Дахе́ра, *f.* die sich ekelt *Gr.* 18.

Дахі́вка, *f.* s. Черепи́ця.

Дахо́вий, *a.* Dach-.

Дахти́льний, *a.* Dattel.

Дахти́льник, *m. В.* Dattelpalme, *f.*

Дач, *m. Зг. Пр.* II. 43. Drache, *m.*?

Да́ча, *f. Кв.* II. 163. Schenkung, *f.*; 2) Landgut, *n gr. Шл.*

Да́чка, *f.* Steuer, Abgabe, *f.*

Да́шко, *m.* s. Де́мко.

Дашо́к, -шка́, *m.* Dächelchen; kleines Wetterdach; 2) Mützenschirm, *m.*

Дя́цо, *pron.* s. Де́цо. [emsig, *К.*

Дба́йливий, *a. М.* III. 79. fleissig,

Дба́лий, *a.* fürsorglich, emsig.

Дба́лість, -ости, *f.* Achtsamkeit, Sorgsamkeit, Fürsorge, *f.*

Дба́ти, г. *a.* auf etw. achten, sich um etw. kümmern, sorgen, etw. zu erwerben trachten; я не дба́ю о то́в es ist mir daran nicht gelegen.

Дба́ч, *m. Пс. М.* II. 330 Erwerber, *m.*

Два, *m. n.* дві, *f.* дво́, *n. num.* zwei.

Двадцять, *num. К.* † s. Двічи.

Два́йцять, (двадцять, двадц-) *num.* zwanzig.

Два́йцятий, *num.* der zwanzigste.

Дваи́цятипятилі́ток, -тка, *m. Кн.* 25 jähriger Jüngling.

Два́йцятка, *f.* feinere Leinwand (20 на́сем на 1 мо́ток). [*num.* zwölf.

Дванайцять, (-на́дцять,-на́дцять),

Дванайцятиголо́вий, *a.* zwölfköpfig.

Дванайцятий, *num.* der zwölfte.

Дванайцятний, *a.* Duodecimal-.

Дванайцяток, -тка. *m.* Dutzend, *n.*

Два́річний, *a.* -ого ро́ку vor zwei Jahren.

Дпе́рі, *pl gen* двери́й, Thür *f.* und *pl.*

Дві́рник, *m.* Thürhüther, Pförtner, *m.*

Дві́рці, *pl. gen.* дві́рець *n.* дві́рців, *dim.* kleine Thüre, Thürchen *n.*; 2)* Art Fisch. (лещ).

Двиг, *m.* Bewegung, Hebung, *f. К.*

Двига, двигня, *f. Зг.* двигало, *n. К.* Hebel, *m*, Triebfeder, *f.*

Двига́р, *m.* Heber, *m. Пар.* [Förderer, *m.*

Двига́тель, *m.* Beweger, Anreger,

Двига́ти, двигну́ти, *v. a.* heben, emporheben; e. Last tragen; — ся sich bewegen.

Двига́ч, *m.* Hebel, Träger, *m. Фр.*

Двигнє́ння, *n.* Hebung, *f. ГШ.*

Двигнє́ний, *a.* хара́ктер *Ф.* gehoben, höher, edler.

Двигнуте́, *n.* das Heben, *Пу.*

Двиготі́ти, движа́ти, *v. n. Ч.* III. 377. bewegt, erschüttert werden; orzittern; 2) sich bewegen; schwärmen; 3) er-dröhnen *Др. с.* 82.

Движене, *n.* Bewegung, *f.*

Движи́мий, *a.* beweglich. *Пар. ГШ.*

Движи́мість, -ости. *f.* Beweglichkeit, *f. ГШ.*

Движний, *a.* beweglich, *Пол.* [*f. Пол.*

Движник. *m.* Hebel *m.* Hebestange,

Движня, *f. ТР.* 185. s. Двига, двигня?

Двизи́ти, (-зі́ти), *v. a.* vorsichtig etw. spannen, anstrengen; — ся sich leidlich aufrecht halten; sich erholen.

Двило, *n. А.Д.* II. 27. s. Двійло?

Двину́ти, *v. n.* sich fortbewegen, *К.*; wohin aufbrechen, s. Двигну́ти ся *Ог.* 93.

Двічи, двічі. s. Двічи *Ог.* 137.

Двійний. s. Двійний.

Двійна, *f.* в двійні zu Zweien *Ог.* 137.

Двійка, *f.* Zweier, *m.*

Двійло, *n.* *К.* I. 76. Deichsel beim Ochsenwagen; angesetzte zweite Deichsel beim Viergespann.

Двійний, *a.* *Ч.* V. 776. doppelt, zwei-; -é число numerus dualis *Бор.*, двійно, *adv.* doppelt *ГШ.*

Двійник, *m.* Doppelgänger *m.* *ГШ.*; 2) — їсти doppelzüngig sein, zweideutig sprechen. [*Пар.*

Двійність, -ости, *f.* Zweiheit *f.*

Двійновинýкний, *a.* biconvex, *Пол.*

Двійновогнýтний, *a.* biconcav.

Двійний, *f.* *К.* Paar, *n.* Zwillinge, *pl.* в двійнó zwei zusammen; 2) Dualismus, *m.* Zweitheiligkeit, *f.* *Зг.*

Двійнýк, *m.*-ячмінь zweizeilige Gerste (Hordeum distichon); 2) s. Двійнята.

Двійнята, *pl.* Zwillingstopf, *m.* s.

Двійця, *f.* Zweiheit, *f.* [Близнята.

Двійчастий, *a.* doppel-, zweifach, gespalten, *К.* mit zwei Sprossen od. Zinken, zweitheilig. [Ochs.

Двіліток, -тка, *m.* zweijähriger

Двір, *m.* *gen.* двора́ Hof; Edelhof, *m.* Schloss, *n.* Burg, *f.* 2) *gen.* двóру Wohngebäude, *n.*; 3) з-на-двóру von aussen, von draussen; на-двір вийти hinausgehen; на дворі draussen; на-двір ходити Stuhlgang verrichten.

Двіре, *n.* *В.* s. Подвіре. [двір 1).

Двірéнний, *a.* *Ч.* II. 575. vom

Двірка, *f.* *Под.* s. Двéрці *pl.*

Двірний, *a.* Hof-; 2) viel Burgen u. Gemächer enthaltend, *Ру*; 3) s. двоpóний 2).

Двірник, *m.* Schlossherr, *Ф.*; Ortsvorstand; 2) Hausknecht, *m.* *С.* I. 152.

Двірни, *f.* *Ос.* (61) VIII. 23. s. двір; 2) двірня, *coll.* Hof-, Hausgesinde, *n.* *Кв.* II. 220.

Двірня́к, *m.* s. двоpóний 2).

Двірóк.-рка́, *m.dim.*s. двір; 2) Villa *f.*

Двірский, *a.* Hof-, vom Herr-

Двірці, *pl.* s. двéрці. [schaftshof.

Двіста, (-тї) *num.* zweihundert.

Двічи, двічи, двійчи *num.* zweimal. *Ос.* 75. [unter двý-.

двó-; die unter двó- fehlenden W. s.

Двоглáсна, *s.* *f.* *a.* Doppellaut, Diphthong, *m.* *ГШ.*

Двогодинний, *a.* zweistündig.

Двоголóвий, *a.* zweiköpfig; — орéл Doppeladler, *m.*

Двоголóсний, *a.* zweistimmig, *Пар.*

Дводнéвний, *a.* zweitägig.

Двóє, *num.* zwei, ein Paar: — людá (людий.) — чобіт; в двóє zweimal so viel; на двóє in zwei Theile; *zweideutig (ворожити); по — zwei und zwei, paarweise.

Двоєдýшний, *a.* *К.* zwieherzig.

Двоєкінний, *a.* mit zwei Pferden, zweispännig.

Двоєжéнець, -ниця, *m.* Bigamist, *m.*

Двоєжéньство, *n.* Bigamie *f.* doppelte Ehe *ГШ.*

Двоємóрский, *a.* -е місце *К.* e. Stelle wo zwei Strömungen sind.

Двоєсíчний, *a.* *У.* zweischneidig.

Двоєслóв, *m.* *Н.* 135 doppelzüngig, falsch.

Двожилний, *a.* кінь, скотина, mit e. gewissen Fehler behaftet, *Ч.* I. 50.

Двóзвук, *m.* s. Двоглáсна *Дер.*

Двознáчний, *a.* zweideutig, doppelsinnig. [tigkeit, *f.* Doppelsinn, *m.*

Двознáчність, -ости, *f.* Zweideu-

Двóзуб, *m.* Zweizahn, *m.*

Двозýбий, *a.* zweizackig, zweizinkig, mit Doppelzahn, zweizähnig.

Двóйка, *f.* Doppelgewehr, *n.* [137.

Двойкó, двійко, im Ganzen zwei *Ос.*

Двóйство, *n.* *Ил.* Dualismus, *m.*

Двойчатий, (-áтний *МШ.*), *a.* zu zwei Stücke getheilt, zusammengewachsen, doppelt, zweifach.

Двоїти, *v.* *a.* verdoppeln *ГШ.*; 2) *v.* *n.* zweifeln; 3) s. Вíкати; 4) двóїть ся в очéх man sieht etw. doppelt.

Двокінчастий, *a.* zweispitzig, *Пар.*

двократний, *a.* zweimalig.

двокрилий, *a.* zweiflügelig.

дволистий, *a.* zweiblätterig.

дволіти́ний, *a.* zweijährig.

двомісячний, *a.* zweimonatlich.

двонóгий, *a.* zweifüssig.

двоповéрхний, *a.* zweistöckig.

двопостáвка, *f.* двопостáвний рахýнок Zweisatzrechnung, *f.*

двоpáк, *m.* Höfling; Diener vom Herrschaftshof, *m.*

двоpáменний, *a.* zweiarmig.

двоpéць, *gen.* двірця́, *m.* *dim.* s. двір; 2) Bahnhof, *m.* [двірóк.

двóрик, дворичéнько, *m.* *dim.* s.

Дво́рити, дворува́ти, *v. n.* hofieren; schmeicheln; prangen *ГШ.*
Дво́рище, *n.* Двір *Н.* 43; geräumiges Gehöfte; 2) Ort wo ein Hof, e. Gehöfte stand. [vem Herrschaftshof, *n.*
Дво́рка, *f.* Weib, Dienstmädchen
Дворки́ня, *f.* Hoffräulein, *n. Ст.*
Дво́рний, s. Двірни́й, herrschaftlich; дво́рно, *adv.* nach Art der Herren, elegant.
Дво́рник, s. Двірни́к 2). [*Зар.*
Дворови́й, *a.* Hof-; Haus-; — вес Hofhund, *m.* (Canis villaticus) *С.* I. 173; 2) -а́ свиня́ frei im Hofe umhergehend (*opp.* в кармнику́).
Дворови́к, *m. Ст.* s. Двора́к.
Дворо́жний, *a.* zweihörnig, *Гуш.*
Дворозгово́р, *m.* Zweigespräch, *n.*
Двору́кий, *a.* zweihändig. [*Пар.*
Двору́чки, Пресьвятої — gefleckte Ragwurz (Orchis maculata).
Двору́чний, *a.* zweiarmig, *У.*
Дворя́нин, *m.* Edelmann; Hofmann, Hofcavalier *m. pl.* дворя́не Edelleute; Hofleute, *pl.*
Дворя́нка, *f.* adelige Dame.
Дворя́ньский, *a.* zum Adel geh.
Дворя́ньство, *n.* Hofwesen, *n.*; 2) Adel, Adelstand (sämmtliche Edelleute), *m.*
Двоскла́дний, *a.* zweisilbig.
Двосо́тний, (двохе- *Оц.* §. 179) der zweihundertste. [vers, *m.*
Дво́стих, *m.* Distichon, *n.* Doppel-
Двости́шний, *a.* in Distichen; 2) zweizeilig. [beiderseitig, gegenseitig, *К.т.*
Двосторо́нний, *a.* zweiseitig, *Пар.*
Двостро́чний, *a.* zweizeilig, *Пар.*
Двоті́нний, *a.* zweischattig, *Пар.*
Двоу́шний, *a.* mit zwei Henkeln, Hal-
Двохтижне́вий, *a.* von zwei Wochen.
Двохщогло́вий, *a. Др.* zweimastig.
Двоцале́вий, *a.* zweizöllig. [tern.
Двоці́вка, *f.* Doppelflinte *f. ГШ.*
Двочле́н, *m.* Binom, *n.*
Двочле́нний, *a.* zweigliedrig.
Двоязи́чний, *a.* двоязи́чник, *m.* doppelzüngig, Doppelzüngler, *m. ГШ.*
Двойк, *m.* s. Двійка. [doppelt.
Двойкий, *a.* zweierlei, zweifach;
Двойка, в двойці in zwei Kleidungstücke derselbon Art gekleidet, im Doppelanzuge. [unter Дво-.
Дву-: die unter Дву- fehlenden W. s.

Двубо́рвний, *a.* zweifarbig.
Двугра́нний, *B.* двугряни́стий, *a.* zweikantig; zweischneidig.
Двужо́н, *m. M.+Б.* s. Двожне́ць.
Двузво́рчі, *pl.* Zweimuskler. *pl.* (Dimyaria) *Пол.* [(cremocarpium) *B.*
Двузерна́к, *m.* Spaltfrucht, *f.*
Двузя́вні, *pl.* Zweikiemer, *pl.* (Dibranchiata) *B.*
Двукля́пний, *a.* zweiklappig, *B.*
Двукри́льці, *pl.* Zweiflügler *pl.*
Двули́чний, *a.* mit zwei Gesichtern, m. z. Seiten *Н.* 60; 2) Doppelspiel treibend, falsch, verstellt *Ш.* I. 378.
Двумязо́ві, *pl. B.* s. Двузво́рчі.
Двуплавча́тий, *a.* Fischsäugethier, Fischzitzthier, *n. Пол.*
Двуплатка́тий, *a.* zweilappig.
Двупрозяо́ці́ні, *pl.* zweisamenlappige Gefässpflanzen (mit zwei Keimlappen): Dicotyledoneae, *B.*
Двурі́чний, *a.* zweijährig.
Двуро́гий, *a.* mit zwei Hörnern.
Двусильні, *pl.* zweimächtige (vierfrüchtige) Pflanzen, (Didynamia) *B.*
Двусі́чний, *a.* zweischneidig. *Ст.*
Двусмуго́вий, *a.* mit zwei Striemen, *B.*
Двуто́чка, *f.* Doppelpunkt *m. Пар.*
Двухколе́сний, *a.* zweirädrig.
Двуцьві́тний, *a.* zweiblütig, *B.*
Д- го́рі, *adv.* = до горі́ *Ос.* 59. 6.
Де (где), *adv.* wo; 2) wohin; де -б його нам купити детинку *Р.* I. 19. wo könnten wir doch — —; де-де hie und da *Ш.* I. 18; kaum wohl, etwa: зале́дво де со́тий, *Фр.*, яки́х- де двох; де- як irgend wie; ungefähr; де-де-де! де тото́ де! o gar nicht, nicht im mindesten; 4) де, (дей) s. Дї *Гол.* I. 275.
Дебеле́зний, *a.* riesig, ungeheuer, *Зг.*
Дебе́лий, *a.* kräftig, stark, fest *Ш.* I. 357. [tägliche, gemeine, geringe Sache.
Де́бела, де́бениця (-бе-). *f.* all-
Дебе́ліcть, -ости, *f.* Kraft, Stärke,
Дебе́літи, *v. n.* starren. [Festigkeit. *f.*
Дебе́ньский, дебі́ньский, *a.* s. Мале́ньский. [Schlucht, *f.* Thal, *n*; 2) Gehölz, *n.*
Де́бр, *Ш.* I. 351, де́бра, дебри́ця, *f.*
Дебрине́ць, дебряне́ць, -ниця, *m.* Wildbach, Waldbach, *m. B.*
Дебуши́рити (-шува́ти), *v. n.* debouchiren, streifen.

Девїдéнник, s. Девятьдéнник.
Девíдкíля, *adv.* hie und dort *Н.* I.
Девнúця, s. Денúця.
Девянóсто, *num.* s. Девятьдесятъ; девянóстий, s. Девятьдесятий.
Дéвять, *n. num.* neun. [wert.
Девятьволóвий, *a.* neun Ochsen
Девятьдéнник, *m. П. n.* 67 vom Thiere, das dh. 9. Tage nach der Geburt blind bleibt, *Пот.* III. 70—73. 2)* Leuteschinder, Blutsauger, *m.*
Девятьдесятъ, *num.* neunzig.
Девятьдесятий, *num.* d. neunzigste.
Девятéрний, *a* neunfach, neunerlei.
Девятéрник, *m.* s. Підвóя.
Девятидýшний, *a.* neun Seelen, neun Köpfe enthaltend.
Девятий, *num.* der neunte.
Девятилíтник, *m.* Süssblatt, *n.* (Astragalus glyciphyllus).
Девятúни, *pl.* Todtenfeier am neunten Tage nach jmds Ableben.
Девятьнáйцять (-нáдеять, -нáдцять), *num.* neunzehn; девятьнáйцятий, der neunzehnte.
Девяторóгий, *a.* mit neun Hörnern, mit neunzackigem Geweih.
Девятосúл, девятисéльник, *m.* stengellose Eberwurz, (Carlina acaulis) *В.*; 2) s. Дивосúль. [лíтник.
Девятосúльник, *m.* s. Девято-
Девятотисúна, *f.* s. Девятосúл.
Девятьсóтний, *num.* der neunhundertste. [Noth u. Mühe.
Дегóдї, *adv. Фр.* kaum mit grosser
Дéготь, дегтúр, etc. s. Дóготь etc.
Де- дáлї (тим —) je weiter, je mehr (desto —) *Под*; 2) immermehr *Ш.* I. 398,
Дéдва, *f.* magere, schlechte Kost, alles was roh gegessen wird *Га.* II. 54; 2) Kaff, *n.* s. Бéтюг, (*В*).
Дéдє, дéдьо, *m.* Vater, *m* (*В*). *Ос.* 45, 4.
Дедíна, *f. ungr.* s. Селó.
Дезелювáти, *v. a.* desolieren. [ser, *m.*
Дезертúр, *m.* Deserteur, Ausreis-
Дезертирувáти, *v. n.* desertieren.
Дей, s. Дáй, дáти *Ос.* 44, 2. 2) s. Дéяти: дей- дей!
Дейнéк, *m.* Art Fusssoldat (des полкóвник Пушкáр) *К. Зак.* [geh.
Дейнéцкий, *a.* zu дейнéки *(pl.)*
Дейнéцтво, *n.* Anwerbung der Soldaten aus den niedrigsten Schichten der Bevölkerung; solcher Art Truppen, *К.*
Дéйсує, *m. Ос.* (61.) I. 221. Gemälde, das den Heiland zwischen der heil. Jungfrau *n.* Johann dem Täufer verstellt.
Дéка, *f.* s. Верхнúк; bei der Geige: Decke, *f.*; 2) Deka = 10 Gramme.
Декабрúст, *m.* Verschwörer in d. Decemberrevolution.
Дéкан, *m.* Decan, Dechant, *m.*
Декáнат, *m.* Decanat, Dechantssprengel, *m.* [den Decan, *f.*
Деканáтик, *m.* Gebührenquote für
Деканáцкий, *a.* das Dechantsamt betreffend.
Деканíвна, *f.* Dechantstochter, *f.*
Деканóва, *f.* Dechantsfrau, *f.* [de, *f.*
Декáнство, *n.* Dechantsamt, *n.* -wür-
Декíльки, *adv.* wenig; einige.
Декóтрий, *pron.* mancher.
Дéкохт, *m. Др.с.* 27. Decoct, Absud, *m.*
Дéкрет, *m.* Decret; 2) Urtheil; 3) Diplom, *n.* [Auffangen der Baumstämme, *n.*
Дéльгіи, -ова, *m.* Werkzeug zum
Делúна, *f.* Diele, Bohle, *f.*; делúне, *n. coll.* Dielen, *pl.*
Делїкáтний, *a.* delicat, fein; zart.
Делїкáтність, -ости, *f.* Feinheit, Zartheit, *f.*
Делїкáция, *f. Ф.* Delicatesse, *f.*
Деловáне, *n. Ме.* 259. [lein, (*В.*)
Дельóна, *f.* delicates schönes Fräu-
Делóнний, *a.* schön.
Дéмгати ся, sich aufrichten, §.
Демéн, *m.* демéна, *f. АД.* I. 244. Ruderbank, *f.*; 2) Nachen, *m.* Boot, *n.*
Деменíти, *v. n.* lange wo säumen.
Демéно, *n.* Steuerruder *n. С.* II. 125.
Деменóвий, *a.* des Демéно.
Демéнтій, Дéмко, *m.* Dometius.
Демúд, *m.* Diomedes.
Демикáт, *m. Гол.* III. 404?
Демикáти, *v. a.* s. Рвáти.
Демикотонóвий, *a.* aus e. Art Tuch, baumwollen [coton]. [Демéн 2).
Демíн, *m. Ос.* (61.) VIII. 99. s.
Дéмко, Демáн, *m.* Damianus.
Демнáти, *v. a. Ф.* (zum Essen die Gäste) aufrufen, bitten, bewegen; anspornen; jmdm. Muth zusprechen, den Verzagenden aufrichten.
Дéмня, s. Дúмня.
Дéмон, *m.* Dämon, *m.*
Демонíчний, *a.* dämonisch.

Демономáнїя, *f.* Glauben an Dämonen, *m.*

День, *g.* дня, *m.* Tag, *m.* день одо дня *Ос.* (61.) I. 320, день-дéнички з-дня-нá-день von Tag zu Tag; Tag für Tag, tagtäglich; день дéньский, *accus.* des Masses: *Ос.* (61) VIII. 16. den ganzen, gesohlagenen Tag *Н.* 149; день дóбрий и добрий-день, день-дóброчки! guten Tag, gut Morgen! по (пі) днéви bei Tage; je éinen Tag.

Денéжка, *f. gr.* kleine Kupfermünze.

Денéжний, *a.* s. Грошоняний.

Денекóтрий, *a.* mancher; -і *pl.*

Дéнечко, *dim.* s. Дно. [einige.

Дéнеяский, *a. Гр.* s. Дéяский.

Денúс, Денúско, *n.* Dionysius.

Денїти s. Днїти.

Денїчний, *a.* vom Tag.

Дéнька, *f.* Kothlache, *f.*

Дéньки, на—пітúна дéньках бýти vom gesellschaftlichen Spinnen: Spinnstube, Spinnichte halten (auch tagsüber).

Дéнний, *a* Tages, Tag-; дéнно, *adv. Мр.* 429 bei Tage; 2) per Tag.

Дéнник, *m К.* s. Днéвник; 2) *pl.* Tagfalter (Diurna), *B.*

Денцé. *n. dim.* s. Дно. [gedeckte P.

Денцíвка. *f.* Pfeife mit dem денцé:

Деодúн, *pron. Гол. гр.* 30 einiger, mancher. [genthümer eine Alpe, *m.*

Депутáт. *m.* Abgeordneter; 2) Ei-

Депутатóваний, *a.* als Deputirter abgeordnet, *Зак.* [lauf, *n.*

Дер- дер. *Марк.* 76 Spiel im Kreis-

Дерóк. *m.* Taugenichts, Krüppel. *m.*

Дéрóник, *m.* сóкіл — Merlin, *m.* (Falco aesalon).

Дервáн, *m.* s. Дерúóка *Еф.* 55.

Дервенїти, *v. n.* holzig werden;

Дéрви, *pl. N.* e. Berges. [erstarren.

Дерви́на, *f.* s. Делúна, *Гол.*

Дерподзю́бка, *f.* s. Допáч. дзюб-

Дéрга, *f.* grobe Wolldecke. [дéрево.

Дергáн, дергýн, *m.* Küchenschabe, *f.* s. Тарган. [Hecheln.

Дéрганє, *n.* Zuckung, *f. Кн*; 2) das

Дéргáти, *v. a.* raufen, hecheln.

Дергáч, *m.* Hechler, *m.*

Дéргачка, *f.* Hechel, Raufe, *f.*

Дергíвка, *f.* Hechel, *f.*; Rechenbrett, *n.* [2) *N.* e. Berges.

Дерéвáч, *m.* Hylotrupes bajulus.;

Деревéнка, *f. Мс.* 16. ?

Деревéць, -вцá, *m.* Hylobius, *B.*

Деревúна, *f.* s. Дéрево 1).

Деревúстий, *a.* holzig, *B.*

Деревúще, *n.* hölzerner Handgriff, Halter, *m.*; 2) Sarg, *m.*

Деренїй, деренúнь, *m.* Schafgarbe, *f.* (Achillea millefolium). [wein.

Деренїйка, *f.* Art gewürzter BranntДеренїти, *v. n.* s. Здеренїти, erstarren (сéрце).

Дерéвка, *f.* Holzeule, *f.* (Xylina) *B.*

Деревáний, деревúний, *a.* hölzern, aus Holz. [(Lonicera nigra).

Деревúник, *m.* schwarzes Geisblatt

Деревниковáті, *pl.* Holzgewächse, *pl.* (Lonicerae).

Дерéвня, *f.* Holz, Holzmaterial, Bauholz, *n. P.* II. 120 *Не*; 2) viel Holz; 3) *f. gr. M.* III. 2. 5. s. Селó.

Дéрево, *n.* Baum, *m.*; 2) Holz, *n.*

Деревцé. *n. dim.* Bäumchen; 2) Hochzeitbäumchen, *n.* s. Вильцé. [пúна.

Деревúка, *f. aug. Ч.* II. 424. s. Дере-

Деревянїлість, -ости, *f.* Erstarrung *f.*

Деревúнка. *f.* hölzernes Bein, Holzstelze, *f. К.*; 2) Holzschüssel; 3) Holzhütte *f.*

Деревúче. *n.* Gehölz, *n.*

Дерéза, дерезúна, *f.* Teufelzwirn, *n.* (Lycium barbarum); 2)* streitsüchtige Person.

Дерéн, *m.* Hartriegel, *m.* (Cornus mascula); *coll.* Kornelkirschen, Dirndel, *pl.*

Деренéвий, (-нóний) *a.* aus Hartriegel. [рéн 2) aufgegossen.

Деренíвка, *f.* Branntwein auf де-

Дереновáті, *pl.* Hartriegelartige *pl.* (Corneae). [(Polygonum).

Дéресень, -éня, *m.* Knöterich, *m.*

Дересеньовáті, *pl.* Knöterichgewächse, *pl.* (Polygoneae).

Дерéч, *m. Н.* 275. s. Дранáк 2).

Дерéча, *f.* s. Дерéза, *B.*

Дéреш, *m.* дерешонáтий, *a.* кінь dunkler Honigschimmel. [*m. Ф.*

Дéржа, *f.* Handhabe, *f.* Griff, Handgriff,

Держáва, *f.* Herrschaft, Regierung, Verwaltung, *f.* 2) Reich, *n.* Staat, *m.*; 3) Lebzeiten, *pl.*

Держáвець, -вця, *m.* Beherrscher, Verweser, Verwalter, *m. Кч.* 10. *Ст.* [*n. Ст.*

Держáвище, *n.* Herrschaft *f.* Reich,

Держа́вка, *f.* Staatsnote, *f.*

Держа́вний, *a.* Regierungs-; 2) Staats-, Reichs-, пан *Wa.* 16.

Держа́вність, -ости, *f. ВЕ. Пр.* VIII.601.Souveränität, *f.* [lich, Herren-.

Держа́вський, *a. Кч.* 5. herrschaft-

Держа́к, держа́н. *Kst. m.* де́ржально, (-ало), *n.* s. Де́ржа, Stiel, Halter, *m.*

Де́ржане, (-іне, *д.* держа́нечко), *n.* das Halten, Auf-, Zurückhalten.

Держа́тель †, держи́тель, *m.* Erhalter; Herrscher, *m. III.* II. 236.

Держа́ти, *v. a.* halten, haben; verwahren; auf-, anhalten; — віру кому́ jmdm.Glauben schenken; — всю пра́вду ehrsam leben, Treue bewahren; — одві́т verantworten; — ся sich halten, fest stehen; *чогось sich an etw. halten, beobachten, befolgen. [Statthalter, *m. КУ.*

Держи́кра́й, *m.* Landesverwalter,

Держи́тель, *m.* Erhalter, *m. Шар.*

Держи́й, *a.* fest haltend; standhaft: у слові.

Держу́к, s. Держа́к.

Держа́ти ся, (*Ф.*) sich zusammennehmen, s. aufrichten, s. aufraffen, Kräfte sammeln.

Держи́й, *a. Ф.* stramm, kräftig; — дїд e. schneidiger Greis; 2) verwegen, muthig *К. Пот.* III. 4.

Де́рзость, *f.*Muth, *m.* Kühnheit *f. Ф.*

Дерзу́н, *m. Зг.* Wagehals, *m.*

Дерику́чник, дерили́ко, дерили́ця, дері́й, *m.* s. Деру́н.

Дерка́вий, *a.* stotternd.

Дерка́ч (-ачко), *m.* Art Klapper; 2) Wachtelkönig, *m* (Rallus crex); 3) *Не. Пр.* XII. 676 alter Besen; 4) Fuss eines Huhns; 5) Art Knabenspiel.

Дерка́частий, *a.* bunt, gescheckt.

Дерки́й, *a.* rauh.

Дерко́тїти, *v.n.*klappern,schnarren.

Дерлеко́тїти, *v.n. W.* vom weinerlichen Glockengeläute der Dorfkirche.

Дерлю́га, *f. coll.* Lumpen, *pl. Ф.*

Дерно́, *n.*leichter schlechter Kleiderstoff. [*m.* (*instr.* де́рном *III.* I. 127).

Де́рне, *n.coll.* Rasenstücke *pl.* Rasen,

Дерни́ва, *f. P.* I. 68. s. d. folg.

Дерни́на, дерна́к, *m.* s. Де́рне.

Дерни́ця, *f. Ч.* V. 42. s. Драни́ця.

Дерні́нка, s. Терні́нка.

Дерновидний, *a.* rasenbildend.

Дерну́ти,*v.n.*Reissaus machen *P.*I.3.

Дерню́ка, *f.* s. Дерни́на.

Дерни́нка, мура́шка — *f.* Rasenameise, *f.* (Myrmica caespitum). *Пол.*

Дерна́к, *m.* s. Драна́к. [*Зах.*

Дерри́на, *f.* stacheliges Gestrüppe,

Дерть, *f.* grob geschrotenes Mehl, Getreide.

Де́рти [деру́ (дру), дере́ш (дреш)] *v. a.* reissen, in Stücke reisen; 2) schinden; 3)— го́рло sich den Hals ausschreien; пе́ре — Federn schleissen; 4) о́чи кому́ — zudringlich betteln, jmdn. um etw. angehen; 5) — ся *P.* I. 41 sich herausreissen, -arbeiten; — з ким sich in den Haaren liegen; над чим — um, über etw. raufen u. sich reissen um es zu bekommen; anhaltend schreien (v. Kindern); лико дре ся der Bast löst sich ab; *sprchw.* лико де́рти, по́ки ся дає́, и. час den Gewinnst ziehen so lange es geht, die rechte Zeit nicht verpassen.

Деру́н, *m.* Schinder, Leuteschinder; Bedrücker, Erpresser, *m.*

Деря́бка, *f.* kletterndes Labkraut (Galium aparine).

Десь, *adv.* irgendwo; мені то́е десь (гре́мить) das kümmert mich blutwenig.

Де́сь -біч, *adv.* rechts. [rechtseitig.

Десьбі́чний, *a.* von rechter Seite,

Де́ся, де́ся, *Ог.* 163. s. Десь.

Десїтори́ти, *v. a.* zehnmal (vielmals) dasselbe sagen.

Де́ськолись, *adv.* hin und wieder, dann u. wann, manchmal.

I. Де́сна, десни́ця, *f. КУ. Тор.* s. Прави́ця, пра́ва рука. [про́.

II. Де́сна, *f.* linker Nbfl. des Дні-

Деспера́ство пироби́ти, toben.

Деспо́т, *m.* Despot, Gewaltherrscher, *m. III.* II. 176.

Деспоти́чний, *a.* despotisch.

Деспо́тство, *К. n.* деспо́тизм, *m.* Despotismus, *m.*

Дестилюва́ти, *v. a.* destillieren.

Десять, *num.*, zehn. [227. †.

Десятери́цею, *adv.* zehnfach *Кч.*

Десяте́рний, *a.* zehnfach.

Деся́тий, *num.* der zehnte.

Десятина, *f.* Zehent, *m.*; 2) Stück Land von 2400□ Klafter.

Десятинний, *a.* — мід der Zehnt vom Verkauf des Honigs, *Зах.*; -а цер-

ков mit Zehenteinkünften ausgestattet.
Десятиріжний, *a.* zehneckig, *Ст.*
Десятисло́віє, *n.* Dekaleg, *m. Тор.*
Десяти́чний, *a.* -а дроб Decimalbruch, *m. Кн.* [Zehne in d. Karten.
Деся́тка, *f.* Zehnguldennote, *f.*; 2)
Десятко́вий, *a.* dekadisch.
Деся́тний, *a.* Decimal-.
Деся́тник, *m.* Zehentmann, Gehülfe des Dorfschulzen; Gerichtsdiener als Aufseher über zehn Häuser, *m.*
Деся́ток, -тка, *m.* Dekade (decuria), Zehn. *C.* I. 186. з на́шого деся́тка aus unserer Mitte, *a.* u. Sippschaft *K.*
Десятолі́тє, *n.* Decennium, *n.* на десятолі́тях *M.* in dem Jahrzehente, im zehnten Jahre.
Десятолі́тний, *a.* zehnjährig.
Десяту́ха, *f.* 10-ter Freitag nach Ostern *Нс.*
Деся́цкий, s. *a m. КС.* s. Деся́тник.
Дета́ль, *Нс.* детаїлі́чність, -ости, *f.* Detail, *n.* Einzelnheit, *f.*
Де́ -там, *adv.* gar nicht, keineswegs.
Дети́на, *f.* Kind, *n.*
Дети́нний, *a.* Kindes-, kindlich; 2) дети́нячий, kindisch.
Деше́на, *f. P.* I. 215. Tanzboden, *m.*?
Деше́вий, (-вий), *a.* wohlfeil, billig.
Дешеві́ти, *v. n.* wohlfeil werden.
Дешевни́, *f. Гн.* 81. (дешевина́ *Асеч.*) wohlfeile Zeiten.
Де́щиця, *f.* irgend Etwas, dies und jenes *Кух. Ос.* (61.) XI. 23 ein gewisses Quantum *H.* I.
Де́що, *g.* де́чого Etwas; ein wenig.
Де́який, *a. P.* II. 159. s. ґеко́трий.
Де́яти, s. ґіяти; де́йко-дей, thu' nur
Джа́рити, s. Жа́рити, *Фр.* [weiter!.
Джа́рка, *f.* s. Ча́рка *Ос.* 75.
Джийдати, s. Жийдати.
Джгут, *m. K.* zusammengewundenes Tuch zum Schlagen im Spiele: Plumpsack.
Дже́ґи, *pl.* Spiess mit Widerhaken zum Fischfang, *m.*
Джеґі́тний, *a.* s. Чену́рний.
Джеджо́ра, *f.* Eichelhäher, *m.*
Дже́мра, *f.* dunkler Wald.
Джендже́ру́ха, *f.* s. Жеру́ха.
Джендзуриетий, *a.* §. anspruchsvoll, geckenhaft *Ч.* V. 105.
Дженя́к, *m. H. n.* 28? [*Зак.*
Джер, *m.* s. ґжур, чир (Art Getränk)
Дже́рга, *f. Ф.* s. Обшивка; 2) s. Де́рга.
Джереґе́лі, джеґерелі, *pl. Ко.* 97. Haarflechte kranzweise auf den Kopf
Джерелб, *n.* s. Жерелб. [aufgelegt.
Дже́ркати, джеркоті́ти, *v. n.* zwitschern; zirpen; schnattern.
Джерма́ла, *pl.* Zange zum Herausziehen der Würmer u. des Ungeziefers bei Schafen, *f.*
Дже́ря, *f.* s. Джер.
Джиґи́ря, *f.* Schlundröhre mit Lunge u. Leber, *f.* (der Schafen).
Джуґу́н. (д. -у́нчик) *m.* Geck, eitler Tropf; 2) Saufer, *m.*
Джиґуновати́сть, -ости, *f.* das Wesen eines Gecken, *Кн.*
Джиджулити, s. Приджиджулити; — ся *H.* 218. stolziren.
Джиджулу́ха, *f.* e. Weib, welches in ihrem Hause u. in ihrer Kleidung auf Vortrefflichkeit u. Nettigkeit viel hält.
Джинджиґиля́етий, *a.* mit geziertem Betragen, kokett.
Джинджиру́ха, *f.* Art lustigen Tanzes *C.* I. 220. [wählerisch.
Джи́нька́шлинний, *a* на їду́
Джиркоті́ти, *v. n. Др. с.* 346. rasseln. [tiana).
Джінджу́ра, *f.* Enzian, *m.* (Gen-
Джміль, *m.* Hummel, *f.* (Bombus).
Джмола́, *f.* Holzbiene *f.* (Xylocopa), *B.*
Джо́йка, джо́я, *f.* s. Со́йка, сой.
Джоломія, *f. Зап.* (*Верес.*) I. 35. e. Art Musikinstrument.
Джоло́нка, *f.* s. Дя́тель *Ч.* VII. 575.
Джо́нна, *f.* s. Жо́вна, Specht, *m.*
Джо́рини, джо́рин, *pl.* s. Шкя́рки.
Джу́гає, *m.* Spitzhammer, *m.*
Джу́гая, *f.* Wintermütze, *f.*
Джук, *m.* s. Жук *Wgr.* XVI.
Джу́лий, *a.* ohne Ohren (e. Art v.
Джу́ма, *f.* s. Чу́ма. [Schafen).
Джумі́ра, *f.* Lammfellmütze hinten einwenig aufgestülpt, *f.*
Джунджо́вий, *a. Гол.* III. 39. s.
Джур, *m.* s. Жур. [Дюндьо́вий.
Джу́ра, *m.* s. Чу́ра.
Джуро́ан, *m.* Jagdhorn, *n. B.*
Джу́рга, *f.* Viehherde, *f. Gr.* 19.
Джуриило, *m.* s. Чу́ра, чуриило. *Пот.* II. 18. [Дністе́р.
Джуриинка, *f.* linker Nbfl. des
Джуріти, *v. n.* strömen; rieseln s.

*

Чурíти.

Джуркáло, *n. Гн.* 39. s. Жерелó?

Джурчáнечко, *n. dims.* Журчáнє.

Джус, *m.* s. Джýра; 2) Bursche, *m.*

Дзбáнк, *m. Ос.* (61.) VIII. 89. 91. Bankinstitut, *n.* §.

Дзвенíти, (дзви-) *v. n.* schallen, tönen; schnurren; schwirren.

Дзвенкáч, *m.* Дзвóнець.

Дзвинíнє, *n. Не.* heller Schall.

Дзвúнькнути, *v. a. Ф.** хáту nett ausbauen; ausführen.

Дзвін, *g.* дзвóна, (*d.* дзвінóчок), Glocke, *f.* (*d.* Glöcklein, *n.*); 2) Schelle, *f.*; 3) Radfelge, *f.* [Careau, *n.*

Двíнка, *f.* Schellen in Karten, *pl.*

Дзвінкúй, дзвінúй, *a.* klingend, schallend *M.* II. 202, klangreich.

Дзвíнкость, *f. K.* Klang, Wohllaut, *m.*

Дзвíнник, *m.* s. Дзвонáр. [thurm, *m.*

Дзвінúця, (*d.* -ичка), *f.* Glocken-

Дзвінонúк (*d.* -ичóк), *m.* Glockengeist, Kirchengeist, *m. Ст.*

Дзвінóк, -нка, *m. dim.* s. Дзвін; 2) s. Дзвóник; 3) s. Дзвонéць.

Дзвінята, *pl.* s. Дзвінúта. [ter, *m.*

Дзвонáр, *m.* Glöckner, Glockenläu-

Дзвонéць, -ця, *m.* Grünling, *m.* (Fringilla chloris).

Дзвóник, *m. dim.* Glöcklein, *n.*

Дзвонúстий, *a.* -е колесо aus Felgen zusammengefügt (*opp.* ободúсте).

Дзвонúти, *v. a.* läuten; klingen; 2)* — лúхо *Ш.* I. 27. üble Nachrede führen; 3) — зубáми die Zähne klappern jmdm. vor Kälte.

Дзвяк, *m.* Geklirre, *n.* Klang, *m.* [chen.

Дзвúньґати, *v. n.* weinerlich spre-

Дзéкати, дзéкнути, *v. n.* von d. Aussprache der Weissrussen u. Litthauer *Н.* 97. [Art Brei *m.* Jauche *f.*

Дзéма, *f.* (d. -мка) dicker Saft; Eiter,

Дзембрóня, *f.* Nbll. des Чéремош ч. u. *N.* e. полонúна

Дземýрний, *m.* Nbll. d. Чéремош ч.

Дзелéнь, дзень -дзелéнь! *int.* vom Glocken- u. metallischem Klang: kling klingling. [klingen.

Дзелéнькати, (-еньк ґíти), *v. n.*

Дзéнґель, s. Дзíгель.

Дзендзáлїя, *f.* s. Центýрия.

Дзéня, *f.* in d. *Kinderspr.* Scheidemünze, *f.*

Дзер, *m.* Gemelke, *n.* Molke, *f.*; 2) s. Сúрватка.

Дзéрдзик, *m.* s. Мерсенúця.

Дзеренчáти, *v. n.* klingeln.

Дзеркáльня, *f. Ч.* V. 1163?

Дзéркало, s. Зéркало.

Дзúґа, *f.* Kreisel *m.* [fuss, *m.*

Дзúґанк, *m.* kleiner Stuhl; Drei-

Дзидзúкати, дзижчáти, *v. n.* zischeln; s. Шепелúти.

Дзизнýти, *v. n.* schwirren, *M.*

Дзúнґель, *m.* s. Щúгол.

Дзúндра, *f. coll.* s. Жýжелиця.

Дзиндрíвка, *f.* sehr gut ausgebrannter Ziegel.

Дзиркотíти, *v. n.* rasseln, zirpen, *C.*

Дзíворон, *m.* s. Красóворон.

Дзїґерáй, *m.* s. Нéжит.

Дзїґíтний, *a.* s. Мотóрний. [*Не.*

Дзїґóрити, *v. n.* plappern, zwitschern,

Дзїлинь -котóра, *Ч.* III. 457; дзінькатóра, *Ос.* (61.) XII. 65. Klingbeutel, Geldsäckel, *m.* §.

Дзїнь! *int.* kling!

Дзїндзíвер, *m.* Malve, *f.* Pappelkraut, *n.* (Malva mauritiana); 2) -зух *C.* I. 184. s. Зух, хват, *Ог.* 72.

Дзїндзóра, *f.* s. Джінджýра.

Дзїнькувáти, *pol.* s. Дзúкувати.

Дзмíй, *m Др.с.* 300. s. Змíй; дзмíїха, *f.* 305. s. Змíїха. [(Picus).

Дзьобáк, дзьбґало, *m.* Specht, *m.*

Дзьóбати (дзюб-), *v. a.* mit dem Schnabel picken; — ся sich schnäbeln.

Дзьобéнка, дзьóблення, дзьоблúнка, *Ф. f.* Umhängetasche, *f.*

Дзóґа, *f.* s. Дзúґа, *Зак.*

Дзойк, *m. Ф.* s. Зойк.

Дзьоркáч, *m.* s. Дзонéць.

Дзóрок, -рка, *m. coll.* die besten (gesundesten) Getreidekörner. [II. 43.

Дзус, дзýсь, дзýськи! s. Зась, зúсь! *Ш.*

Дзюб, *m.* Schnabel, *m.*; 2) Blatter-Pockennarbe, *f.* [ben; 2) übhpt: Mädchen.

Дзюбá, *f.* Mädchen mit Pockennar-

Дзюбáй, *m.* дзюбáтий, *a.* blatternarbig.

Дзюбáк, *m.* Schnabelthier, *n.* (Ornithorhynchus paradoxus); 2) Spitzhammer, *m.* Picke, *f.*

Дзюбдéрено, *m.* Sp ch *m.* [singen.

Дзюбонíти, *v. n.* lallen; kangveli

Дзюбóрик, *m.* Vogelklaue, *f.*

Дзюдзя, *m.* Gott des Winters (in

Weissrussl.) *Пр.* IX. 257. [цюрко́м течи́.
Дзюрі́ти, дзюркоті́ти, *v. n.* rieseln,
Дзюркотли́вий, *a.* rieselnd; пода́-дзюрко́тонька *К.*
Дзяве́ля, *m.* langhörniger Ochs.
Дзя́пір,-ору, *m. Ф.* Gebelle, Gebelfer, *n.*
Дзяволі́ти, дзявкоті́ти, *v. n.* winselnd bellen. [schreien; gellen.
Дзякоті́ти, *v. n. М.* schrillend
Дзя́пка, *f.* Tüpfel, *n.*; дзя́почка, *dim* Tüpfelchen, *n. vgl.* Цяпка.
Дзяпкани́стий, *a.* getüpfelt.
Дзя́пкати, s. Подзя́пкати.
Дзя́рати, *v. n.* schreien; zauken.
Ди́бати, *v. n.* hintrotteln.
Ди́би, диби́ці, *pl.* Banden, Fuss-Fesseln, *pl.* заби́ти кого́ в ди́би in Fesseln legen, in Ketten schliessen.
Ди́бки, на — сиі́сти ся sich auf d. Hinterfüsse stellen, sich bäumen; ди́бки-ди́бки *int.*; Art hüpfenden Tanzes.
Диб у́ль -диб у́ль, *int.* v. trottelndem
Дибуля́ти, s. Ди́бати. [Gang.
Див, *m.* † böse Gottheit der Finsternis; Wunderthier, *n.*; 2) ди́вом дивува́ти sich überaus wundern, als grosses Wunder ansehen; wie über ein Wunder staunen *АД.* I. 187.
Дива́к, *m.* Sonderling, *m.*
Дива́ло, *n. Зар.* s. Ди́во.
Ди́ван, *m.* Teppich, *m.*
Ди́вань пестра́, *f.* buntblumige Kronwicke, Giftwicke, *f* (Coronilla varia).
Дива́цтво, *n.* Sonderbarkeit, *f.* wunderliches Wesen.
Ди́вдур, *n.* Tölpel, *m.*
Ди́вень, -вня, *m.* s. Корона́й, *Зак.*
Дивéнний, *a. Ру.* s. Ди́вний.
Дивеся́, *pl.* s. Ди́во; launige wunderliche Einfälle, Grillen, *Пар.*
Дивéсний, *a.* launig, wunderlich, grillenhaft. [derling, *m.*
Дивéсник, *m.* Grillenfänger, Son-
Дивéсність, -ости, *f.* s. Дивеся́.
Дивéць, *g.* дивця́, *m. dim.* s. Ди́во *Ос.* (62.) X. 31.
Дивидло, *n. Лук. n.* 54?
Ди́вний, *a. ШМ.* s. Ди́вий.
Дивина, *f. Н.* 290. s. Ди́вина.
Дивина -ви́ка, *f. Пар.* Wunderkäre, *f. Зак.*
Дивити, *v. a.* кого́ *М.* III. 19. s. Дивуя́ти ся; 2) — ся schauen; *b*) чо-
му́сь etw. bewundern, anstaunen *Ш.* II. 269; ди́вить ся з не́го man sieht es ihm an.
Дивкорі́не, *n.* Zauberwurzel, *f. КУ.*
Ди́ву би не бу́ло тако́му що —, а то́ — wäre — nicht zu verwundern, wenn einer —, aber —. [wunderbar.
Ди́вний, *a.* wunderlich, sonderbar,
Дивни́ця, то не-дивни́ця das ist kein Wunder, darob braucht man sich nicht zu verwundern. [derbarer Kraft.
Дивносильний, *a. КУ.* mit wun-
Ди́во, (*д.* ди́вонько), *n.* Wunder, Wunderding, *n.* то ди́во das ist sonderbar.
Дивова́ве, *n.* das Staunen; ким die Bewunderung jmds. [ke, *pl. Мл.*
Дивови́ди, *pl.* Kunst-, Wunderwer-
Дивови́жа, (-ви́жа *Р.* II. 172) wunderliche, seltsame Geschichte, seltsamer Vorfall; 2) Phantasiespiel, *n. Ст.* на (в-) дивови́жу всїм Allen zum Erstaunen; 3) Scene, Schaubühne, *f.*
Дивови́на, *f. pl. Гр.* s. Дивови́ди.
Дивовиско, *n.* s. Ди́во.
Дивогла́сний, *a.* wunderbar, wunderlich, seltsam klingend, *КУ.*
Дивогла́д, *m.* Wunderthier, Monstrum, *n.* Missgeburt, *f.*
Дивогла́дний, (-гляде́нний) *a.* sonderbar, wunderlich, monströs.
Дивозирка, *f.* s. Ра́ївидок, *Пол.*
Дивозний, *a.* wunderlich, wundervoll, *Ст.* [des Kometen, *f. КУ.*
Дивокоса, *f.* Haarlechte (Schweif)
Диволи́цний, *a.* wunderlich, *Kst.*
Дивобразний, *a.* grotesk.
Дивосила, дивсила, *m.* echter Alant (Inula Helenium). *Пот.* I. 134.
Дивосо́н, *m. КУ.* s. Чаросо́н.
Дивота́, *f.* s. Дивни́ця. [*К.*
Дивотво́рний, *a.* wunderwirkend,
Ди́вощі, *pl.* das Staunen, Verwunderung, *f.*
Дивува́ти ся sich wundern, staunen; не — ему́, що — man soll sich nicht wundern, dass er —; з кого́сь über jmdn. staunen *Ш.* I. 241; 2) на щось s. Дивити ся (schauen) I. 22. 214. 250.
Дивота́ти, дивоті́ти *v. n.* zucken, *Пар.*
Дигніта́р, *m. К.* Würdenträger, *m.*
Дидильвати, *v. n.* wanken vor dem Falle, schwanken.
Ди́длавий, *a.* der das „д“ für „р“

wegen organ. Gebrechens ausspricht.
Дидо́рця, *pl.* s. Придоро́жник.
Ди́жма, *f.* *W.* s. Десяти́на 1).
Дизда́р, *m.* tatar. Finanzbeamter.
Дий, дей s. Дай II. *Ог.* 44, 2.
Дик, *m.* Wildschwein, *n.*
Дика́р, *m.* der Wilde, *Не. Ш.* II. 57.
Дика́рка, (*d.* -а́рочка *Не.*) die Wilde, die Schüchterne.
Дика́рство, *n.* wildes rohes Wesen; 2) Barbarenthum, *n.* Wildheit, *f.* *ВЕ. Не.*
Ди́кий (дик *Мог.*), *a.* wild, wildwachsend;* roh, menschenscheu; 2) -е про́со rother Fuchsschwanz (Amaranthus caudatus); 3) -а гре́чка Hirtentäschelkraut, *n.* (Capsella bursa pastoris); 4) -е мя́со wildes Fleisch; 5) -а ба́рва Eisenfarbe, *f.* *b*) Ди́кі по́ля Steppengefilde von Neurussland, *pl.*
Дикобу́йний, *a.* wild, unbändig, *У.*
Дикове́нний, *a.* sonderbar, seltsam, *КС.* (82) IV. 57.
Дико́вина, *f.* ein Wunder, *n.* eine Seltenheit, *Н.* 107; etw. Unerhörtes *Н*; 2) Wildnis, *f.* *ВЕ.*; 3) s. Пустя́р.
Дикто́вка, *f.* *gr.* під -ку dictirt, als Dictando, *Не.*
Дику́н, *m.* s. Дик; 2)* wilder, roher, menschenscheuer Mensch. [*f.* *КУ*,
Дику́нство, *n.* Wildheit, Rohheit,
Ди́ле, *n.* *coll.* Dielen, Bohlen, *pl.* s. Деля́не. [tern, wanken; 2) klimpern.
Ди́лькати, дилькоти́ти, *v.* *n.* zit-
Дильова́ти, *v.* *n.* auszimmern, auslegen mit ди́ле.
Дим, *m.* Rauch, *m.* *pl.* (*poët.*) димо́ве Rauchwolken, *pl.*; 2) Rauchfang, *m.* *Кн.* 198. *Не.*; з ди́мом пусти́ти кого́ jmds Gehöfte in Brand stecken.
Ди́ма, *f.* Canevas, *n.*
Ди́мавка, *f.* Hebelarm bei der Wasserpumpe am Brunnen, *m.* *Фр.*; 2) дима́вка Art Zwiebel, welche geräuchert u. dann versetzt wird.
Ди́мало, *n.* Blase *f.* (міху́р) *Gr.* 19.
Дима́н, *m.* Betonie, *f.* (Betonia offic.)
Дима́нь, (Дема́нь) *m.* s. Де́мно.
I. Дима́р, *m.* Rauchfang, Schorn-
II. Дима́р, s. Димка́р. [stein, *m.*
Дима́рка, *f.* Schmelzofen, *m.* *Пол.*
Ди́мати, *v.* *a.* *Фр.* *В.* pumpen.
Дима́ч, (*d.*-а́чок) *m.* Blasebalg, *m.* *Пол.*
Дима́шка, димі́шка, *f.* Rauchschwalbe, *f.* (Hirundo rustica).
Ди́мен, *a.* *П. п.* 14. вітер, s. Ди́мний?
Димиді́ти, *v.* *n.* sich verflüchtigen, schwinden.
Димиве́ць, -ця́, *m.* Rauchfang, *m.*
Дими́нник, *m.* Windbeutel, *m.* loser Schlingel. [Haut, *n.*
Ди́мниця, *f.* Geschwür unter der
Диминї́ти, *v.* *n.* *M.* rauchen.
Дими́стий, *a.* rauchig; дими́сто-бу́рий, *a.* rauchbraun, *Пол.*
Дими́ти, (димлю́, дими́ш) *v.* *n.* rauchen, Rauch lassen.
I. Ди́мка, *f.* s. Дима́вка 2).
II. Ди́мка, *f.* weibl. Unterrock aus grober gedruckter Leinwand.
Димка́р, *m.* Leinwanddrucker, *m.*
Ди́мний, *a.* rauchig; 2) rauchfarbig; ди́мно, *adv.* voll Rauch, rauchig.
Дими́к, *m.* Rauchfang, *m.*
Ди́мниця, *f.* Art Pflaumen.
Ди́мня, *f.* *ШМ.* Rauchfang, *m.* Esse; *f.* (der Schmiede). [maria offic.)
Дими́нка, *f.* Erdrauch, *m.* (Fu-
I. Димо́вий, *a.* Rauch-, *К.* s. Курни́й.
II. Димо́вий, *a.* -а на́мітка *М.* I. 89. aus Canevas.
Димо́к, -мка́, *m.* *dim.* s. Дим.
Димува́ти, *v.* *n.* rauchen, *Гр.*
Диму́рка, s. Дима́вка 2).
Диму́щий, *a.* rauchend; -а піч schadhaft u. daher r. *Мі.* II. 204. [*Ніс.*
Димча́нка, *f.* s. Вітренниця, *Зак.*
Димча́стий, *a.* rauchig, rauchfarben, *M.* (che ди́мка II.
Димчи́на, *f.* *dim.* schlechte, ärmli-
'Дин, s. Оди́н *Ог.* 56.
Дина́стия, *f.* Dynastie, *f.*; дина-сти́чний, *a.* dynastisch.
Ди́ндерено, *n.* Ди́ндерено. [тися.
Динди́лайдати, *v.* *n.* s. Теле́на-
Динду́рити, s. Ду́рити.
Ди́нька, *f.* Kürbissamen, *m.*
Диниче, *n.* *coll.* Kürbisblätter u. Stengel, *pl.*
Ди́но, s. Дий-но *Ог. ер.* §.122. *Ог.* 59.
Дино́з, *m.* s. Деніс. [(Cucurbitaceae).
Диньова́ті, *pl.* Kürbisgewächse, *pl.*
Диньоно́сні, *pl.* Kürbisfrüchtige (Peponiferae).
Ди́ня, *f.* Art länglicher Kürbis.
Дина́чий, *a.* vom Kürbis (ди́ня).
Дина́чка, *f.* диначо́к, *m.* *B.* Kür-

bisfrucht, *f.* (pepo).
Дйплик, *m.* s. Дубельт, *(B.)*
Диптам ясенéць, *m.* Diptam, *m.* (Dictamnus fraxinella) *B.* [abprügeln.
Дйптю добрóго дáти *H.* 77. tüchtig
Дитйнка, *f.* *Ко* 81. feile Dirne.
Дирвá, *pl.* *Гол.* III. 235 s. Дровá *Ог.* 37. (IV).
Дйрдати, *v. n.* trippeln, hüpfen.
Дирдóха, *f.* muthwilliges Mädchen *Mi.* II. 289. [knarren.
Дйркати, дирчáти, *v. n.* schnarren,
Диркáтий, *a.* schopfig wie деркáч?
Дирчáтка, *f.* Wimperfliege, (Trichopoda) *B.* [Детйна etc.
Дитйна, (-нка) дитйнний etc. s.
Дитиня́, дитинчá *Др. с.* 356. -йти *n.* s. Дитя́, Kindlein, *n.*
Дитя́, -йти, *n.* Kind, *n.* (*pl.* дїти).
Дитя́тко, дитятýхно, *Ч.* IV. 132, дитя́тя *Ос.* (61) III. 53. s. Дитя́.
Дитя́цтво, *m.* Kindheit, *f.* *Ст.*
Дитя́чий, *a.* kindlich.
Дих, *m.* Athemzug, *m.* нї слйху нї дйху за кóго немá ist ganz verschollen; дйхи, *pl.* eingefallene Stellen zwischen den Widerristknochen bei dem Vieh.
Дйхавиця, *f.* Engbrüstigkeit, Dämpfigkeit, *f.* Asthma *n.* [asthmatisch.
Дйхавичний, *a.* engbrüstig, dämpfig,
Дйхало, *n.* Athmungsorgan, -werkzeug, *n.* *Пол.* [† *Кв* II. 18. alles Lebende.
Дйхане, *n.* das Athmen; дихáнне
Дйхати, *v. n.* athmen, (*Imperat.* дий *III.* I. 112); * leben; сопілка, цнóух не дйхає ist verstopft.
Диховий, *a.* -é гóло s. Дйшник.
Дихтинéць, -ця́, *m.* *Nbfl.* des Чéремош.
Дичйти ся (*Ск.* 153), дичíти, *v. n.* wild werden, menschenscheu sein; verwildern, *Фр.* [ling, *m.*
Дйчка, *f.* wilder Obstbaum, Wild-
Дичок, -чкá, *m.* wildes Fohlen, Füllen).
Дйшель, -шля, *m.* Deichsel, *f.*
Дйшиця, *f.* Luftröhre, *f.* *Пол.* (trachea).
Дйшка, *f.* Luftröhrenast, *m.* Bronchie *f.*
Дйшлик, *m.dim.* Deichsel am Pflug *f.*
Дишльовий, *a.* кінь. Deichselpferd, -дйшлий, in Wagen eingespannt?
Дйшник *m.* s. Дйшиця. [*КС.* IV. 499.
Дияволéнний, *a.* teuflisch, *Ог.*
102. s. Дїявол. Дия- s. Дія-.
Ді, s. До *praep.* *Ог.* 35, 10.
Дї, [дѣй], *adv.* nämlich, wohl, nun also *Wgr.* 126. *Ог.* 109. 1.
Дібрáти, s. Добрáти
Дібрóва, s. Дубрóва. [Maria, *f.*
Дївá, *f.* Jungfrau; *bes.* heil. Jungfrau
Дївáти, *v. a.* auf-wegräumen, fortschaffen, aufheben; ея s. Подїти ся.
Дївенна́, *f.* Königskerze, *f.* (Verbascum thapsus) *B.*
Дївер, дївир, (*d.* -éрчик), *m.* дївéре, *n.* *coll.* des Mannes Bruder [ζαγήρ].
Дївний, *a.* thätig *Mi.* II. 13.
Дївйн-, дївйч- вéчер, *m.* Abendgesellschaft der Mädchen vor der Hochzeit bei der Braut, Polterabend, *Ме.* 156.
Дївйця, *f.* Jungfrau, *f.*
Дївйце, *n.* s. Дївчско.
Дївїян, *m.* s. Козлйшник, *B.*
Дївка, *f.* Mädchen, Mädel, *n.* *Tochter; 2) Magd, *f.*; 3) **pl.* s. Клюцки, *Фр.*
Дївмівáти ся, дївмїти ся, erfahren; sich wovon e. Begriff bilden; vernehmen, kennen lernen, verstehen, *Фр.*
Дївóване, *n.* jungfräulicher Stand, Jungferschaft, *f.*
Дївóйник, *m.* сїйний angebauete Esparsette, spanischer Klee (Onobrychis sativa). [IX. 375)?
Дївóкий, *a.* -а йгода *Кн.* (*Пр.*
Дївóнка, *f.* Köcherfliege, *f.* (Phryganea). [ївка spielen.
Дївороювáти, *v. n.* *Kol.* I. Art ra-
Дївослюбн, (-слýбн), *pl.* *Ч.* IV. 658. s Злюбини, Brautwerbung, *f.*
Дївоснýб, *m.* *Ч.* IV. 56. Brautwerber; Brautdiener, *m.* [dziewosląb].
Дївоснýбний, *a.* zur Brautwerbung geh. *Ч.* IV. 64. [*c.* 306.
Дївóта, *f.* *coll.* die Mädchen *pl.* *Др.*
Дївóцкий, дївóчий, *a.* Mädchen-; -ча крóв s. Бабчýк.
Дївóцтво, *n.* Mädchenjahre, *pl.* *n.*
Дївóчити ся, zu früh als reife Jungfrau auftreten, erwachsene J. spielen.
Дївочка, *f.* s. Дївчинка. [(*х.м.* 120).
Дївствéнниця *f.* alte Jungfer, *Ие.*
Дївствó, *n.* *До.* Jungfräulichkeit, Jungferschaft, *f.* [vermählt leben.
Дївувáти, *v. n.* als Jungfrau un-
Дївýнка, *f.* Labkraut, *m.* (Galium).
Дївýся, *f.* *Тор.* s. Дївчина.

Дївча́, -а́ти, *n.* Mädchen, *n. pl.* дївча́та, (*d.* -а́точка); дївча́тко, *n.* kleines Mädchen. [chen-.
Дївча́чий, дївчи́ний, *Не. а.* Mäd-
Дївчина, дївчини́на, (*d.* дївчинка), *f.* Mädchen, Mädel, *n.*
Дївчини́ско, (-чиско) дївчище, *n.* unschönes, ungebildetes Mädchen.
Дївчу́к, *m.* junges Mädel.
Дївчу́р, *m.* s. Дївчини́ско; 2) Hermaphrodit, *m.* (*Фр*); 3) Mädchenjäger, Weibernarr, *m.* [Kartoffel, (*B*).
Дївчу́рка, *f.* Art kleiner rothe
Дігна́ти, s. Догаяти, догоняти (кому́).
Дїд. [дѣд-], *m.* Grossvater, *m. pl.* дїди́ Voreltern, Ahnen, *pl.*; 2) *Шй.* Todtenamt, Seelenamt, *n.* vier Aller-Seelensamstage, *Сб.* I. 325; 3) Greis, *m*; 4) alter Bettler; 5) Bund aus Stroh, aus Schilf u. A.; 6) *pl.* dunkle Schatten in den Hauswinkeln bei d. Abenddämmerung, *Не.* (*ò. м.* 112. 139); 7) Art Speise aus Roggenmehl. [Дїдівщина.
Дїдиана, дїдина. *К. f. АД.* II 48. s.
Дїдиани́й, *a.* vom Grossvater geerbt; 2) hochbetagt, greise *C.* I. 228.
Дїдник, *m.* Kreuzkraut, *n.* (Senecio); 2) Maulwurfsgrille, *f.* (Gryllotalpa vulg.).
Дїдина, *f.* erbärmlicher Greis.
Дїдинець, -ниця, *m.* Schlossplatz, Vorhof, *m.*
Дїдиха, *f.* Bettlerin, *f.*
Дїдиство, *n.* Erbe, Vatererbe, *n.*
Дїдич, *m.* Erbe; 2) Gutsherr, freier Gutsbesitzer, *m.* [besitzers, *f. Зар.*
Дїдичанка, *f.* Tochter eines Guts-
Дїдичене, *n.* das Erben.
Дїдичити, *v. a.* erben.
Дїдичка, *f.* Erbin; 2) Gutsbesitzerin, Frau eines Gutsherrn, *f.*
Дїдичний, *a.* erblich.
Дїдичність, -ности, *f.* Vererbung, Erblichkeit, *f. Фр.* [erbliche Herrschaft.
Дїдичня, *f. C.* II. 133. Erbgut, *n.*
Дїдичу́к, *m.* Sohn e. Gutsbesitzers, eines Edelmannes, *m.* [Bettlers-.
Дїдівский, *a.* grossväterlich; 2)
Дїдівщина, *f.* Grossvatererbe, Ahnenerbe, *n.*
Дїдько, *m.* (*dim.* zu Дїд. *Lgr.* 66. Greis; Bergmännchen, *n* Teufel, *m.*
Дїдинна, *f.* Erbtheil, *m.* Erbgut, *n.* s. Дїдівщина. [zum T. s. Дї.
Дї-дня, *adv.* vor Tagesanbruch; bis
Дїдо, *m.* s. Дїд 1). [2) des Bettlers.
Дїдовий, дїдів. *a.* grossväterlich;
Дїдови́н, *a. Га.* I. 111. aus der Bettlerfamilie, Bettler, *m.*
Дїдо́вник, *m.* s. Лопу́х.
Дїдовбо́д, *m.* Bettelführer, *m.*
Дїдово́дниця, *f.* Bettelführerin, *f.*
Дїдо́ра, *m. f. Гол. гр.* 43; дїду́га, *m.* erbärmlicher Greis, Bettler, *m*
Дїдува́ти, *v. n.* als Greis leben (die letzten Tage ableben) [Greis.
Дїдуга́н, *m.* rüstiger, vierschrötiger
Дїду́ник, дїду́ень, *m dim.* s. Дїд 1), 3), 4).
Дїду́х, *m.* der Garben Getreide beim Weinachtsfest; 2) Frühlingsknotenblume, *f.* Leucojum vernum); 3) s. Тапрáн.
Дїдчий, *a.* des Teufels, Teufels-, teuflisch; -е реóрó Baldrian, *m.* (Valeriana offic.). [leumderin, *f. Зак.*
Дїдчиця, *f.* teuflisches Weib; Ver-
Дїевий, *a.* handelnd.
Дїепись, *f.* дїепи́сане, *n. ГШ. К.* Geschichtsschreibung, *f*; 2) s. Лїто́пись.
Дїеписа́тель, дїепи́сець, -сця, *m. ТР.* 5. Geschichtsschreiber, Historiograph *m. ОЕ.* [risch, *ГШ.*
Дїепи́сний, *a.* geschichtlich, histo-
Дїе́та. *f Гол.* III. 261. *ungr.* Landtag, Reichstag, *m.*; 2) Diät; *pl.* Diäten, Taggelder, *pl.*
Дїець, *gen.* дїйця, *m. T.* s. Дїятель.
Дїжа́. *f.* Backtrog, *m.*
Дїжда́ти (дож-), *v. n.* mit d. *genit.* warten (bis zu —), erwarten, gewärtig, sein; erleben; дїжда́ши недїї nachdem man bis zum Sonntag gewartet hat, am S. nun.
Дїжечка. *f. dim.* Fässchen, *n.*
Дїжка. *f.* Fass, *n*; 2) — нїжа́ *Ч.* IV. 561. s. Дїжа́; 3) s. Чве́ртка (als Schüttmass).
Дїжма. *f.* s Дїжма. [im Gehalt, *n.*
Дїжни́ця, *f.* Fass mehr als 1 Eimer.
Дїздрігти. *v. a.* s. Доцальнуати.
Дїзнава́ти, дїзна́ти, *v. a.* und — ся erforschen, erproben; erfahren щось о чім; *erleiden, bekommen.
Дїй. (дий) его́ чести! *Кс.* II. 315.
Дїйво́. *n.* s. Дбеце. [Art Fluch?
Дїйка. *f.* Melkwarze, Zitze, *f.*
Дїйло, *n.* das Gemelke, V. Melkstätte, *f.*

Дїйма, (дїй-); *f.* Ahnung, Hoffnung, *f.* лише — nur ein Schein; дїйму робити nur für den Schein, zum Scheine etw. thun; *adv.* дїйма — дїйма entweder — oder.

Дїймати, *v. n.* кому́ jmdm. hart zusetzen, s. Дїйняти.

Дїймаючий, *a.* empfindlich schmerzlich, arg.

Дїйнарка, *f.* Hürde in der Schafe u. Kühe gemolken werden.

Дїйний, *a.* -а корова Milchkuh, *f.*

Дїйник, [дѣ-]. *m. Не.* s. Дїйтель.

Дїйник, дїйняк *ОА.* 35. *m. coll.* Kühe, Schafe welche gemolken werden; Melkkühe, *pl.*

Дїйниця, *f.* дїйняк, *m.* Melkfass, *n* Gelte, *f.*

Дїйняти, *v. n. impers.* дїйняло *Пр.* VII. 165; доймає ему́: rühren, ergreifen, zusetzen, zu fühlen bekommen.

Дїйсний, *a.* wirklich, factisch; дїйсно, *adv.* in der That.

Дїйсність, -ости, *f.* Wirklichkeit, *f.* Пар.

Дїйственний, *a.* wirkend, sich bethätigend, *До.*; wirksam, *К.*

Дїйствительний, *a.* wirklich, actuell.

Дїйственність, -ости, *f.* Wirklichkeit, *f.*

Дїйство, *n. Пу. Еф.* 54. Wirkung, *f.*; 2) Handlung, *f.*; 3) Act, Aufzug, *m. ГШ.*

Дїйствоване, *n.* Einwirkung, *f. ГШ.*

Дїйствувати, *v. n.* на кого, на що einwirken, auf jmdn, auf etw. *ГШ.*

Дїйти, s. Доходити.

Дїйшлість, -ости, *f. Не.* (*Пр.* II. 359) das Zeitgemässe; Reife, Vollkommenheit; 2) Verwirklichung, *f.* [*ТР.* 5. *Пл.*

Дїї, *pl.* s. Дїя, Thaten, *pl.* Geschichte, *f.*

Дїкати, *v. a.* люде дїкают man spricht, man munkelt, (*Фр.*).

Дїкирїй, *m.* Doppelkerze, *f.* [δικήριον].

Дїл, *gen.* долу, *m.* Boden, Fussboden, *m.*; 2) niedrig gelegener Ort; *pl.* долы. на долах in flach gelegenen Gegenden, in Ebenen, Thälern; з долу von unten; долом unterwärts, s. Долї.

Дїл, (*d.* дїлок) *m.* Gebirgsrücken, -zug, *m.*; 2) — водний Wasserscheide, *f. Не.* s. Розточе.

Дїлальний, *a. Св.* thätig, sich bethätigend, handelnd, wirksam, *Пар.*

Дїлальність, -ости, *f. Св.* Thätigkeit, Handlung, Wirksamkeit, Action, *f. Пар.*

Дїлане, *n.* das Wirken, Wirkung, *f.*

Дїлатель, *m.* Arbeiter, *m.*

Дїлати, *v. a.* thun, handeln, wirken.

Дїльба, *f.* Vertheilung, Division, *f.* das Dividieren.

Дїле, (-я), *n. coll.* s. Дїлє, делїнє.

Дїлень, *m* s. Дїлимок. [2) Scheiden.

Дїлене, *n.* das Theilen; Dividieren;

Дїленина, дїленїця, *f.* Theilung der Habe nach dem Tode.

Дїлець, -лця, *m.* Kelchblatt, (sepalum); Blättchen, *n. В.*

Дїлечко, (-енько), *n. dim.* s. Дїло.

Дїлимий, *a.* theilbar; 2) -е число *К.* Dividend, *m.*

Дїлимок, -мка, *m.* Dividend, *m.*; 2) das Eintheilungsganze, der einzutheilende Begriff (totum divisum, dividendum) *Пл.*

Дїлиниця, *f.* s. Дїленїця, Theilung, *f.*

Дїлитель, *m. К.* Divisor; 2) Erbtheiler, *m.*

Дїлити, *v. a.* theilen; dividieren; [2) absondern, scheiden.

Дїлка, *f. Зап.* II. 356. Halsdrüsse, Mandel, *f.*; Gekröse, *n.*

Дїльма, *adv.* theilend *Мі.* II. 235; 2) s. Для (дїля), через *Піс.*

Дїльний, *a. Пол. Т.* thätig, betriebsam, wacker; 2) Arbeits-, -е время.

Дїльник, *m. Н.* 203. der tüchtige, wackere Arbeiter; — дїла *Ру.* Verrichter, Vollbringer, *m.*; 2) Diviser, *m.*

Дїльниця, *f.* äussere Einfriedung od. Umzäunung eines Gehöftes, Dorfes; 2) Grenze, *f*; 3) Antheil, *m. К.*

Дїльність, -ости, *f. Пл.* Energie; 2) Tapferkeit, *f. Фр.*

Дїльний, *f.* Laboratorium, *n. Пар. В.*

Дїло, *n.* Werk, *n.* Arbeit, That, *f.*; 2) Angelegenheit, Sache, *f.*; дїла не скільки *Мор.* nicht viel zu thun; по дїлу *Р.* II. 144 in Geschäften; маю дїло до когось s. Оруда; до дїла; отей річ — das ist das rechte Wort, d. i. wohlgesprochen; без дїла erfolgles, müssig, vergeblich; дїло *adv.* wirklich, wahrhaft, *Гр.*

Дїлобане, *n. С.* I. 26. Haus-, Wirtschaftsgeräth, *n.*; 2) II. 162. Verschlag, *m.* Hürde; Planke *f. Кч.* 62. feldwärtiger Zaun *Ч. V.* 468. *Зах.*

Дїловий, *a.* чоловік *Фр.* Geschäftsmann, *m.*

Дїловитость, -ости, *f. Ст.* Geschäftigkeit, *f.*

Дїловодець, дця, *m.* Werkführer, [Leiter, Meister, *m.*

Дільский, *v.* von Thälern, von Ebenen, *У.* [erhaltene Verschreibung.
Дільчий, *a.* лиет † durch Theilung
Діля, s. Для, *КУ.* II. 85. 91; діля про von wegen- за-для; wegen, -halber.
Дім, *gew.* дому, *m.* Haus; Heim, *n.* туга́ за до́мом Heimweh, *n.*; до́ма zu Hause, домі́в nach Hause; від до́ма privatim; за до́мом ausserhalb des Hauses; без до́му і ло́му ohne Dach u. Fach.
Дімо́к, *dim.* s. Домо́к.
Діп, *gew.* До́пу, s. Доп.
Дїну́ти, *v. a.* s. Поді́ти, дїти.
Діпра́вди, *adv. Ф.* s. Спра́вдї.
Дїра́, *f.* Loch, u. Lüeke, *f.*
Дїра́вий, *a.* löcherig, mit Löchern.
Дїра́вити, *v. a.* löchern, Löcher machen.
Дїра́вка, *f.* (*lemk*)? [machen.
Дірва́ти, дориває́ти, *v. a.* alles ausreissen; — ся (до) чого́сь etw. erhaschen, erwischen, erschnappen.
Дїрганий, *ptc.* gestickt.
Дїрка́, дїрочка, *f.* kleines Loch, Löchelchen, *n.* Pore *f.*
Дїрка́тий, дїрковатий, дїрчетий *Пар. a.* porös, *Пол.* [*f.* Porosität, *f. Пол.*
Дїрка́тість, дїрковатість, -ости.
Дїроб́ій Ива́нок, *m.* Hartheu, Johanniskraut, -blut, *n.* (Hypericum perforatum), *B.*
Дїробоєва́ті, *pl.* Hypericineae, *B.*
Дїро́чні, *pl.* Rhizopoda — Foraminifera, *B.* [*M.* + *E.* 292.
Дїрча́віти, *v. n.* Löcher bekommen?
Дїрча́тий, *a. Пол.* porös. [me, *m.*
Дїрче, *n.* Auswuchs am Baumstam-
Дїеьки, та — *Ф. Пр.* V. 212?
Дїсний, (дїйсний, -стний), *a. .M* II. 89. sicherlich, in Wirklichkeit, gewiss, sicher, wirklich, wahrhaftig, то дїсна пра́вда das ist wirklich, wahr; дїсне, *adv.*
Дїстава́ти, дїста́ти, *v. a.* bekommen, „kriegen", erhalten, erreichen; — язи́ка *П. п.* 80 Kunde bekommen, erfahren; — ся куда́ wohin kommen, gelangen.
Дїета́ток, s. Доста́ток *M.* III. 103.
Дїетї, *adv.* wirklich, in der That (*Фр.*).
Дїтва́, дїтва́га, дїтво́ра, *f. coll.* Kinder, *pl.* Kinderwelt, *f. Зг. Мн.* II. 219.
Дїтва́к, *m.* Bübchen, Büblein, *n*; 2) Aufschössling, *m.* (*B.*).
Дїтва́чє, *n. coll.* s. Дїтва́к 2) *pl.*
Дїтва́чний, *a.* kindisch.
Дїтеро́дний, *a.* kindererzeugend, *Не.*
I. Дїти, дїва́ти, *v. a. P.* I. 14 aufheben, unterbringen; 2) — ся s. Поді́ти ся. [на s. Дитина).
II. Дїти, *pl.* Kinder, *pl.* (*sgl.* дїти́-
Дїти́нець, -нця, *m.* † innere Stadtbefestigung.
Дїти́ньский, *a. Гол.* III. 702. Kindes-, біль Geburtswehen, *pl.* [Дити́.
Дїтите́чко, *n. dim. ZP.* I. 106. s.
Дїтки, *gen.* дїто́к. дїточки́, -очо́к, *pl. dim.* Kinder, Kinderchen, *pl.*
Дїтменто́вий, *a. P.* I. 84. s. Дїяменто́вий. [Kindern.
Дїтний, *a.* kinderreich, gesegnet mit
Дїтолю́бний, *a.* die Kinder liebend, kinderfreundlich, *IT.*
Дїтопрода́вець, -вця, *m.* Kinderverkäufer, *m. Ш.* I. 384. [kindlich, *Зг.*
Дїто́чний, *a.* Kinder-, der Kinder-;
Дїтський, *a. Кв.* II. 117. Kinder-, kinderhaft; 2) s. *a. m.* † Executor, *m. Нс.*
Дїтство́, *M.* I. 14. дїцтво, *n. Не.* Kindheit, *f.* Kindesalter, *n.* -jahre, *pl.*
Дїтьтьо, *m.* s. Дїдько (дїтько).
Дїфтерїтний, *a.* diphtheritisch.
Дїцкува́ти, *v. a.* pfänden, *Пот.* III. 48.
Дїцо́к, -цка́, *m.* Pfand, *n.*
Дїя, *f.* Drama, *n. Ш.* I. 372; 2) Act, Aufzug, *m. K*; 3) Thätigkeit, Beschäftigung, *M.* III. 38; Handlung, That, *f.* III. 53.; 5) *Кл.* Geschichte, *f. bes. pl.* дїї (*vgl.* Подїя). [con *m.*
Дїякон, (дїякон), *m.* Diaconus, Dia-
Дїяко́нник, *m.* Messbuch für die Diaconen, *n.*
Дїяконство, *n.* Diaconen-Weihe, *f.*; 2) -amt, *n.* -dienst *m.*; 3) *coll.* Diaconenstand, *m.*
Дїяконува́ти, *v. n.* als Diaconus beim Gottesdienste thätig sein. [ний, etc.
Дїя́льний, дїя́льність, s. Дїя́тель-
Дїялекти́чний, *a.* dialectisch.
Дїямагни́тний, *a.* diamagnetisch, *Пол.* [Kleinod, *n.*
Дїяме́д, *m. P.* I. 83. -дїяде́м Diadem,
Дїямент, *m.* Diamant, *n.*
Дїяменто́вий, *a.* diamanten.
Дїяна, *f.* Diana, Mondgöttin, *f.* Mond, *m. Ш.* I. 325. [handelnde Person.
Дїятель, *m.* der Thätige, Wirkende:

Дїятельний, *a.* thätig, thatkräftig, betriebsam. [keit, *f.* Wirken, *n.*
Дїятельність, -ости. *f.* Thätig-
Дїяти, *v. a.* thun, handeln, machen; — ся geschehen, sich zutragen; dauern, *Левч.* най ся з тим часóм дїє es soll
Дїяч, *m.* s. Дїятель. [vorübergehen.
Длина́, *f. gr.* Länge, *f. Шов.*
Длї, *praep.* s. Для; за́длї *Ф.* = за́-для.
Для, *praep.* mit d. *Genit.* für jmdn; 2) wegen jmds, halben; для угóди сьвятих *Ш.* I. 385. um den Heiligen gefällig zu sein; для-чóго weswegen, weshalb; для-тóго (тóго для) deshalb, deswegen, darum; 3) бли́зько для — neben, neben an; 4) для свóго звича́ю gemäss, nach *Mi.* IV. 526. [Гаїти ся.
Дляяти ся, *Ч.* IV. 556. säumen s.
Дмитрó, Дми́трик, Дмитру́сь, *m.* Demetrius.
Дму, дмеш, дме etc. s. Ду́ти.
Дму́хати, дму́хнути, *v. a.* blasen, wehen, pusten; *v. n.* mit Windeseile davonstürmen.
Дмухачá дáти, *H.* 85. sich eilig aus dem Staube machen, entfliehen.
Дна, *f.* Gebärmutter, *f.*
Днéвний, *a.* Tag-, Tages-.
Днéвник, *m.* Tagesblatt, Journal, *n.*; 2) Tagfalter, *pl.* (Diurna).
Днедáвний, *a.* alt, aus der Vorzeit *Ш.* II. 151.
Днéнце, *n.* *Ч.* V. 110. Art Trinkgeschirr; 2) дненьцé, денцé *dim.* s. Дно.
Днесь, днéська, *adv.* heute, *Ог.* 167.
Днéшний, *a.* s. Нинїшний, *До.*
Дни́на. (*d.* дни́нка). *f.* s. День.
Дни́нї, *adv.* s. Нинї *Гол.*
Дни́ньськи, дни́ньць и, *adv.* mit jedem Morgen *Фр.*
Дни́ти, *v. a.* s. Задни́ти.
I. Дни́нце, *m.* *Н. п.* 78. (*aug.* v. день) ein Unglückstag.
II. Дни́нце. *n.* Sitzbrett des Spinnrokkens, *n.*; 2) чáйки Höhlung des Bootes, *Др.*
Днї. *praep.* *Wgr.* 128. innerlich, innen, im Inneren.
Дні́вка, *f.* Tagarbeit, *f.* [fluss, *m.*
Дніпéр, -пра́, Дніпрó, *m.* Dnieper-
Дні́пра, *f.* Dniepernixe, *f.* *Піс.*
Дніпрóвий, дніпря́ньский, *a.* Dniepr-. [perfluss, *n.*
Дніпря́нщина, *f.* Land am Dnie-
Днїстéр, -стра́, *m.* Dniesterfluss, *m.*
Дні́стра, *f.* Dniesternixe, -nymphe, *f.* *Піс.*
Дні́стрик, *m.* Nbfl. des Днїстéр.
Днїстрі́нка, *f.* Art Stockente, *f.*
Днїстрова́нка, Днїстря́нка. *f.* Bewohnerin des Dniesterufers; 2) s. Днїстра.
Днїстрóвий, днїстря́ньский, *a.* Dniester-. [Dniesterfluss, *n.*
Днїстря́ньщина, *f.* Land am
Дні́ти, *v. n.* tagen; дні́є es dämmert der Tag.
Дно, *n.* Boden, Grund, *m.* (in e. Fass, Geschirre, Flusse, Meere). * Boden, unterste Schichte (Hefe) der Gesellschaft; 2) Grund eines Gewebes, e. Teppichs.
Днова́ти, (дну́ю, дну́єш), днюва́ти (дню́ю, дню́єш) *Ш.* I. 1. den Tag hindurch verleben.
Дньóвка. *f.* *gr.* *C.* I. 215. Rasttag, *m.*
Дну́ка. *adv.* *ungr.* innen, nach innen, hinein *Гол.* III. 426. *Mi.* IV. 525.
I. До, s. То *P.* I. 59. *Л.* 118; доб= тоб=тобі *Л.* 25. 52.; 2) s. Та; 3) дой= той, то и (і).
II. До (дї), *praep.* 1) mit d. *Genit.* *Mi.* IV. 519—525. zu, an; nach, bis, bin; до Бóга молйти ся, ру́ки взносйти, до когó лйсти писáти; до місяця, bis zu Ende des Monats; косйти до місяця (при місяци) beim Mondlicht; до зірни́цї. (до) дї-дня vor Tagesanbruch, bei Morgenröthe, до міста nach der St. in die St. до-и-міста, до-и-селá bis in die Stadt, in das D. hinein; до тисяч etc. gegen Tausend etc.; до пóлї genug *Ог.* 115. не до мислоньки менї *Me.* 285. nicht nach meinem Sinn; менї не до тóго тепéр ich habe jetzt dazu keine Lust; ласкáвий до мéне, gegen mich, mir gegenüber freundlich; лїнивий до робóти; не до сьміху бу́ло war nicht zu lachen! до чóго? wozu? до чóго то йдé? wohin geht das, worauf zielt das ab? що тобі до тóго? was geht das dich an? до рóку три рáзи dreimal im Jahre; добу́н (до) рóку er blieb bis zu Ende seines Dienstjahres im Dienste; 2) *in Zusammensetzungen* mit Verben zeigt es an eine Richtung wohin, (zu welchem Ende, Ziele) u. die Vollendung der Handlung, die das Verbum ausdrückt: zu Ende, ganz, vol-

*

lends, (*vgl.* недо-)*Ог.*206: hinzu-,heran-; ab-, aus-, er-, ver-, zu. *Mi.* IV. 202—205.

Дóба, *f.* bestimmtes Zeitmass: Tag u. Nacht: 24 Stunden; 2) Zeitpunkt; Zeitraum, *m.* Periode, *f.* [gen,vern.ehren.

Добáвити, (-вляти), *v. a.* hinzufü-

Дóбавка, *f.* s. Додáток, *Левч.*

Дóбаг, *m. gew. pl.* seltsame Wünsche, Launen.

Добагáти, *v. n.* собі launige Wünsche haben. [voll, distinguirt, *Зар.*

Добáжний, *a.* ausgesucht; geschmack-

Добалáкати, *v. a.* zu Ende das Gespräch führen.

Добачáти, добáчити, *v. a.* bemerken, wahrnehmen; не — nicht genau, nicht gut sehen u. daher nicht erkennen, *Ш.* I. 195. nicht bemerken, kaum sehen. [aufmerksam. *T.*

Добáчливий, *a.* scharf sehend,

Добáчний, *a.* bemerkbar, wahrnehmbar, *T.*

Доберáти (-бир-), дібрáти, *v. a.* zu-, hinzunehmen; zuwählen; auslesen, aussuchen; собі *v. n.* wählerisch, verzogen sein; 2) — ся gut zu einanderpassen; *b)* дочого́ sich an etw. machen, eingreifen; gelangen; einbrechen: до комóри. [gezeichnet.

Добéрський, *a.* vorzüglich, aus-

Добíраний, *a.* eigens wozu gewählt; s. Добíрний.

Добíти, добивáти, *v. a.* noch mehr schlagen, vollends schlagen; когó jmdn todtschlagen, ihm den Rest, den Todesstoss geben, den Garaus machen; *jmdn gänzlich ins Verderben stürzen, ruiniren; — торгу́ einen Kauf abschliessen; — віку́ віковóго *Ш.* I. 167. zu Ende des Lebens sich hindurchschlagen; mühselig durchleben; — до бáрера ans Ufer stossen; 2) — ся sich den letzten Stoss geben; чогó etw. erkämpfen, erfechten; mit Mühe erlangen; кудáсь, до місця mit Mühe sich wohin durchschlagen; добивáти ся о що um etw. kämpfen, nach etw. trachten, streben.

I. Добíток, -тка, — смéртний *M.* III. 57. tödtlicher Schlag, Todesstoss, *m.*

II. Добíток, -тку (-óм-), *m.* Habe an Vieh, *f.*; 2) Menge, Fülle, *f.* щось добíтком мáти wovon Ueberfluss haben.

Добíтчя, -áти, *n.* Vieh, *n.*

Дóбич, добíча, *f.* Beute, *f.*; 2) Vieh, *n.*

Добíчник, *m.* Freibeuter, Räuber, *m.* *Ч.* V. 1052.

Добігáти, добігти, добíчи, *v. n.* im Laufe erreichen, einholen; 2) herzulaufen. [das Beste.

Дóбір, *g.* дóбору, *m.* Auswahl, *f.*

Добíрний, *a.* ausgewählt, auserlesen, der beste.

Добíрчивий, *a.* wählerisch.

Дóблесть, -ести, *f.* † schöner Vorzug, Tugend *f.* [*Ог.* 115.

До-блíзька, *adv.* *Под.* annähernd,

Добóвий, *a.* eine доба́ fassend.

Дóбош, *m.* Добошáнка *f.N.* der Berge.

Дóбре (дóбрі, добрó), *adv.* gut, wohl, *Ог.* 114. дóбре мáєш hast Recht дóбре тобі так! geschieht dir recht; добре єму з тим er befindet sich wohl dabei; добрó менї́ й тілько ich nehme Vorlieb schon damit; дóбре му дав hat ihn tüchtig, weidlich abgeprügelt.

Добремисля́чий, *a.* gutgesinnt, wohlmeinend. [brav.

Добрéнний, *a.* sehr gut, bieder,

Добрехáти ся, mit dem Lügen an ein (schlimmes) Ende kommen.

Добрий-день! = Добрий день s. День; добрá-ніч! gute Nacht! добрий-вéчер! = дóбрий в.! *Ог.* 94. 3.

Добрýдник, *m.* *H.* 230. Zecher, *m.*

Добри-дóбвіток, *m.* *Ос.* (61.) V. 51. als Gruss: gut Morgen!

Дóбрий, *a.* gut; bieder, gutherzig, gütig; 2) echt; tüchtig, до чóго wozu tauglich; 3) чогó дóброго! *Ш.* I. 377. da fehlte noch das! по дóброму in Güte, gütlich.

Дóбрить, *m.* Nbfl. d. Чéремош ч.

Добрúти, *v. a.* begütigen; 2) gutheissen, loben *M.* II. 171; glücklich preisen; segnen I. 44.

Добрíйший, *compar.* v. Дóбрий, s. Лéчший; 2) sehr gut *(B).*

Добрíйця, *f.* „ein gutes Herz".

Добрíнний, *Wyr.* XX. добрéнький *a.* gutherzig. [gut (erhalten).

Добрíський, *a.* ще — noch ganz

Дóбрість, -ости, *f.* *Кн.* II 148. s. Доброта́. *ГШ.* [figer Mensch.

Добрíтка, *m.f.* scheinheiliger, pfif-

Добрó, *n.* etwas Gutes; Tugend, *f.* когó добру пáвчити, jmdm. den Weg-

zum Guten weisen; 2) Gut, *n.* Нав' и. Gut, Eigenthum, *n.* Habseligkeit, *f.*; 3) Wohltat, *f.* за моє добро́ итових мене́ в ребро́ (vom schnöden Undank); 4) Glück, *n.* Wohlstand, *m.* в добрі ся не чує lebt sorglos im Genusse des vollsten Glückes; з добра-миру заслаб erkrankte ohne dass man die Ursache weiss; з-добра-дива unverhofft. 5) Buchst. д.

Добро́бит, (-бут *К.*) *m.* Wohlstand, *m.*

Добровільний, *a.* freiwillig; 2) *Me.* 147. gutwillig, gutmüthig *Ч.* IV. 86.

Добровільність, -ости, *f.* Gutwilligkeit, *f.* *Пар.* [-duftend *Ш.* II. 270.

Добровонний, *a.* wohlriechend,

Добродзійка, *f. pol.* Pfarrersgattin *Ч.* III. 436.

Добродій, *m.* Wohlthäter, Gönner, *m.*; 2) „gnädiger Herr."

Добродійка, *f. M.* „gnädige Frau;" 2) s. Добродітелька, [thätig *МШ.*

Добродійний, *a.* wohlthätig, mild-

Добродійство, *n.* Wohlthat, *f.*; 2) *coll. Cm.* die Herren, geehrte Herren die Herrschaften, geehrtes Publicum.

Добродітель. *ІГ.* (-дїйтель *МШ.*) *m.* s. Добродій 1); 2) *f. Ос.* (61) VIII. 91. Tugend, *f.* [Wohlthäterin, *f.*

Добродітелька, *f*, *Др. с.* 297.

Добродітельний, *a. Пр.* II. 269. wohlthätig, gutthätig; 2) tugendhaft, *К.*

Добродітельність, -ости. *f.* Gutthätigkeit *f.* *Пар.* [Добродійство 1).

Добродітельство, *n.* *МШ.* s.

Добродушний, *a.* gutherzig; gemüthlich. [herzigkeit; Einfalt, *f.*

Добродушність, -ости. *f.* Gut-

Доброжичлайний, *a.* доброжелатель, *m.* *Не.* wohlmeinend, gutgesinnt; gewogen, wohlwollend, *Кл.*

Доброзиждущий, *a.* † Gutes schaffend *Ш.* II. 239. [licher Apfel (*В.*).

Доброквáска. *f.* angenehm säuer-

Добромислячий, *a.* gutgesinnt, *ГШ.* [redt, *К.*

Добромовний, *a.* gut redend, be-

Доброплодний, *a.* gute Frucht hervorbringend, *Ну.*

Добросердний. *a.* *МШ.* gutherzig, barmherzig; hochherzig *Ш.* II. 240.

Добросердність, -ости, *f.* Gutherzigkeit, *f.* *Пар.*

Доброта́, *f.* Güte; Gutheit, *f.* — сердця Gutartigkeit *f.* *Пар.* [Rechtschaffene.

Добротворець, -рця, *m.* *К.* der

Добротворити, *v.n.* wohlthun *ГШ.*

Добротворний, *a.* gut wirkend, Gutes stiftend, heilsam, erspriesslich.

Доброталивий. *a.* gütig, *Тор. ГШ.*

Добротний, *a.* (*Сн* 214) guter Sorte.

Доброхіть, *adv.* gutwillig *М.* I. 73. freiwillig, *Ог.* 115. [trefflich.

Доброчесний. *a* *Ру.* untadelig,

Доброчинний, *a.* wohlthätig, mildthätig, *Ст.* [thätigkeit, *f.*

Доброчинність. -ости, *f.* Mild-

Добробин. *m.* *N.* e. Berges. [I. 253.

Добряга. *m.* herzguter Mensch *Ш.*

Добрячий (-ящий *Не.*), *a.* s. Добрий: tüchtig, gut gezimmert: лавка; 2) gutherzig, herzensgut. [2) s. Добувати.

Добування, *m.* Gewinnung, *f.* *Пол.*;

Добувати, добути. *v.* s. erstürmen, einnehmen: міста; 2) herausnehmen, -ziehen, zücken: меч; 3) hervor-, herausbringen, gewinnen; 4) *v. n.* до якогось часу bis zu einer gewissen Zeit wo bleiben; тиждня, року bis zu Ende der Woche, des J. verbleiben (im Dienst); 5) — ся до чогось mit Gewalt eindringen, einbrechen; з чогось sich herausarbeiten.

Добуткова́нє. *n.* Erwerb, *m.* *К.*

Добутний, *a.* erwerbbar.

Добуток, -тка, *m.* Product, Resultat, Ergebnis, *n.*

Добуш, добош, *m.* s. Довбиш.

Добушка, *f.* Axt mit schmaler Schneide, *f.*

Довари́ти, (рувати), *v. a.* gar kochen; 2) heiss schmieden, *Кв.* II. 415.

Довбавка, *f.* s. Довбало, довбач, довбуш, *m.* Specht, *m.* (Picus).

Довбанє. *n.* das Meisseln.

Довбанина, *f.* Klauberei, *f.*

Довбати, *v. a.* stochern, meisseln, höhlen; 2) * viel vergeblich sprechen.

Довбачка, *f.* Zahnstocher, *m.*

Довбенька, довбешка *f. dim.* s. Довбня; 2) Trommel-, Zithersläbchen, *n.*

Довбиш, довуш, *m.* Trommel, Paukenschläger, *m.*

Довбня. *f.* Handramme, *f.* Schlägel, m. (aus Holz); Todtschläger, *m.*

Довг, *m.* Schuld, *f.*

Довга́ль, (-гáль), *m.* Langmann, *m.*

Довганáстий, *a. Ст.* länglich.
Довгáня, *f.* s. Веретíльниця.
Довгастíнки, *pl.* längliche Pflaumen, *(B.)*.
Довгáстка. *f.* Paramecium, *B.*
Довгелéзний, (-енéзний), *a.* sehr lang, überaus lang.
Дóвгий, *a.* lang; langdauernd, langwierig; 2) — а лозá, скакáти в дóвгої лозú Art gymnastisches Spiel *Не.*; 3) дóвга *Umsprechung* st. Гáдина, (*vgl.* довгáня). [lang, genug lang.
Довгéсько, довгéнько, *adv.* sehr
Дóвгість, -ости, *f.* Länge, *f.*
Довгобрáзний, *a.* -е лице́ länglich, oval, *Не.*
Довговáтий, *a.* länglich, oval.
Довговíїй, *a.* mit langen Augenwimpern.
Довговíчний. *a.* langjährig, langlebend; 2)altehrwürdig; 3)dauerhaft; *Ки* 41.
Довговолóсий, *a.* langhaarig.
Довгогрúвець, -вця, *m.* довгогрúвий, *a.* langmähnig; langhaarig.
Довгоклю́гий, *a.* — спис *К.* mit langer Spitze. [oval, *Не.*
Довгокрýглий, *a.* länglich rund,
Довголíтє, *a.* lange Jahre, *pl.* hohes Alter. [Jahre lebend.
Довголíтний, *a.* langjährig, lange
Довгомúна. *f. Др.* с.305s. Домовúна?
Довгомýд, *m.* *Ч.* II. 95. Art Ungethüm, Halbmensch, Werwolf, *m.*
Довгонóгий, *a.* довгонóжка, *Ч.* IV. 136. langfüssig, Langfüssler, *m.*
Довгонóсий, *a.* mit langer Nase, langnasig.
Довгонóсик. -ика, *m.* -бересúнець. *m.* Reben Birkenstecher, *m.* (Rhynchites betuleti); 2) -сливóчник, Pflaumenrüsselkäfer, *m.* (Magdalis pruni); *Зак.*
Довгобстий, *a.* langbegrannt, *B.*
Довгопóлий. *a.* mit langen Rockschössen, *Ш.* II. 246.
Довгорýка. *m. f.* довгорýкий Langhand, Langfinger, *m.* (Dieb); 2) langarmig.
Довготá, *f.* Länge, *f.* [Gesicht.
Довготвáрий. *a.* mit länglichem
Довготелéсий. *a.* mit langgestrecktem Leibe, *Гл. б.* 20; 2) hochgewachsen, schmächtig. [thig, *Пар.*
Довготерпеля́вий, *a.* langmü-
Довготерпеля́вість, -ости, *f.* *Пар.* (-терпінє, *n.* *К.*) Langmuth, *m.* *Ш.* Langmüthigkeit, *f.* [*Пар.*
Довготривáлий, *a.* langwierig,
Довгоýхий, *a.* langöhrig, Langohr.
Довгохвóстий. *a.* langgeschwänzt.
Довгочерешкóвий, *a.* langgestielt, *B.*
Довгошúїй, *a.* *Не.* langhalsig.
Довгошúйка, *f.* -качеснáтко entenartiges Halsthierchen, (Trachelius anas) *Пол.*; 2) Otion *B.*
Довгоязúкий, *a.* mit langer Zunge.
Довгýля, *f.* Langfliege; (Longina), *B.*
Довéзти, s. Довозúти.
Дóверг. *m.* *Пар.* Wurfweite, *f.*
Довергáти, доверéчи, s. Докидáти.
Довередувáти ся, durch вередóванє etw. erlangen.
Довершéний, *a.* vollkommen. *Зар.*
Довершúти, (-шáти), *v. a.* vollständig ausführen; vollbringen, vollenden; ergänzen.
Довéсти, доводúти, *v. a.* hin-, zuführen, dazu-, dahinbringen; довóдить ся es trifft sich, es kommt dazu, dahin; менí не довéло ся побáчити ich vermochte nicht zu sehen, hab'es nicht erlebt; 2) er-, beweisen, darthun; begreiflich machen *M.* II. 26.
Довж, *M.* II. 166. *Кл.* довжинá, довжінь, довжéнь, довжéнінь, *f.* (beträchtliche) Länge, *f.*
Довжáстий, *a.* sehr lang.
Довжéн, *a.* s. Дóвжний.
Довжéнний, довгéнний. *a.* довжéнний *С.*II.18. sehr lang. *Пот.*III.108.
Довжникóві ягоди *Н.*275. s. Дерéч.
Довжúти. *v. a.* verlängern, in die Länge ziehen; рáлом der Länge nach das Feld bearbeiten; вікý комýсь — lange leben lassen; — ся sich lange ziehen, lang währen; *Іван.*
Дóвжний, *a.* schuldig, verschuldet.
Дóвжник. *m.* Schuldner, *m.*; 2) Augentrost, *m.* (Euphrasia offic.).
Дóвжниця. *f.* Schuldnerin, *f. Вах. К.*
Довжний. *f.* Länge *f.*
Довжóн, *a. gr.* *Кв.* II. 385. я — ich muss, ich soll, bin verpflichtet.
Довúдний, *a.* *T.* sichtbar, bemerkbar, merklich.
Довúдність, -ости. *f.* Ansicht, *f.*

Einblick, *m.* Evidenz, *f. T.* Sichtbarsein, *n.*

Довишний, (-ній), *a. Me.* 89. sicher, untrüglich in der Wirkung, — її чари *Л.* 17.

I. Дóвід, -воду, дóвідок, -дку *m.* [вед-, вод-] Beweis, *m.* Begründung, Argumentation, *f.* s. Дóказ; *ГШ. Ил.*; 2) Ursache, *f.* Grund, *m.*

II. Дóвід, -віду, *m.* дóвідь-іди, *f. Зак.* [вѣд-] Erkundigung, Kundschaft, *f. Мак.* за дóвідом *К.* mit Vorwissen.

Довідати, *v. a.* кого́ sich nach jmdm erkundigen *Ш.* I. 289; (довідувати) — ся за кóго (що), о кім erfahren; Kunde erhalten, sich erkundigen nach jmdm.

Довідний, *a.* B. wirksam; дóвідно (-е). *adv.* beweislich, sicherlich, gewiss, sichtlich, *Кн.*

Довідця, *К. ОБ.* довідчик, *С.* II. 146. *m.* Anführer, Führer, *m.* [vermuthen.

Довіжувати ся, *М* muthmassen,

Дóвіз, -озу, *m.* Zufuhr, *f.*

Довіле, *n.* Zufriedenheit, *f. Фр.*

Довільний, *a. М.* III. 126. — на нсе mit Allem zufrieden, genügsam; in Allem willig; довільно *adv.* genug.

Довільність, -ости, *f.* Zufriedenheit, *f. Пар.* [Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*

Довіра, *f. Не.* довіре. довірéне, *Ле.*

Довірéнний, *a.* довірéнник, *m. У.* der Vertraute, Vertrauensmann; 2) Bevollmächtigter.

Довірéність, довірність, *Пу.* -ости, *f.* Vertrauen, Zutrauen; 2) Vollmacht, *f. С.* II. 102.

Довірка, *f.* Vertrauen, *n. Пар. Ог.*; 2) Credit, *m. Пар. Term.*

Довірити ся кому́, *Кн.* Zutrauen zu jmdm fassen; довіряти кому́ jmdm trauen.

Довірóчний, *a.* Credit-. *Term.*

Довірчивий, *a.* leichtgläubig; *adv.* mit Zutrauen, vertraulich.

Довірчивість, -ости, *f.* Leichtgläubigkeit, *f. У.*

Довічний, (-ніши-), *a.* ewig, ewiglich, immerwährend *А.Д.* I. 334. *Н.* 31.

Довічно, *adv.* s. дóвічно (*В.*).

Довміти, *v. a. Ру.* s. Надоумити.

Доводити, *v. a.* s. Донéсти; ким jmds Anführer sein; etw. befehligen.

Довóдниця, *f.* Blutader, Vene, *f.*

Доводничий, *a.* zur Blutader geh., Venen-.

Довозити, довéзти, довóжувати. *v. a.* herbei-zuführen, (mit d. Fuhrwerk); 2) zu Ende fahren.

Довóлї, *adv.* genug, hinreichend.

Довóльний, *a. М.* II. 196. s. Довільний.

Довольнити ся, zufrieden sein, sich zufrieden stellen, Vorlieb womit nehmen, *Зак.* [ність; 2) Willkür, *f. Гал.*

Довóльність, -ости, *f.* s. Довіль-

Довóльство, *n. У.* Willkür, *f.*

Довьóля, *f. М.+Б.* 345. Ueberfluss. *m.*

Доводмина, *f. Ч.* II. 541. s. Домовина *Ог.* 95.

Довпорáти, *v. n. Зг.* s. Убóрати ся.

Довстóтку, s. Достóтку.

Довтінний, *a. М.* s. Дотéнний; aufgeweckt; *С.* II. 155. gescheidt, klug *С.* II. 155. [u. Liebeln zum Ziele gelangen.

Довуркотáти ся, durch's Girren

Дóвшати, *v. n.* länger werden, *Лесч.*

Дóвшки, *pl. N.* e. Berges.

Дóгад, *m.* Vermuthung, Muthmassung, Annahme, Conjectur, *f.* не в дóгад кому́ jmd vermag nicht zu begreifen, zu errathen, *Кн.* 26; 2) Zweifel, *m.* Bedenken, *n.*: без дóгаду *Гол.*; 3) s. Згáдка *Ш.*

Догадáти ся, догáдувати ся vermuthen, muthmassen; 2) sich besinnen, auf den Gedanken kommen, endlich

Догаджáти, s. Догодити. [merken.

Дóгадка, (*d.* догáдочка) *f.* s. Дóгад 1).

Догáдливий, *a.* einer der alles ohne (ausdrücklichen) Befehl, auf eigenen Antrieb thut, der leicht von selbst alles weiss, erräth: zuvorkommend; 2) muthmasslich.

Догáдливість, -ости, *f.* Eigenschaft des Догáдливий: Zuvorkommenheit, Feinheit. *f.* Scharfsinn, *m.*

Догáдний, *a. ГШ.* zu ergänzen, hinzuzudenken. Tabak, *ГШ.*

I. Догáн, (*d.* доганéць), *m.* Art

II. Догáн, *m. К.* s. Догáна.

Догáна, (*d.* догáночка), *f.* Vorwurf, Tadel, *m.* Rüge, *f.*

Дóганка, *f. У.* s. Дóгадка.

Догáнний, *a.* voll Tadel, rügend, vorwurfsvoll, *Кн.*

I. Доганяти, догонити, *v. n.* кому́

an jmdm etw. aussetzen, jmdn tadeln, rügen; jmdm lästig werden, arg zusetzen.

II. Доганяти, догонити, дігнати, *v. a.* einholen; nacheilen um zu ereilen, erreichen. [няти I.

I. Догаряти, s. Догорити; дога-

II. Догаряти, догорíти, *v. n.* zu Ende ver-brennen, erlöschen; 2) * seinem Ende nahen.

Догíдний, *a.* bequem, angemessen.

Догíдність, -ости, *f.* Bequemlichkeit; 2) Befriedigung, *f.*

Догíн, догінь *Ф.* -бну, *m.* на-здогін, в догінь -ний *Ф.* ferteilend um einzuholen, з ким — um die Wette.

Догледíти, *v. a.* und — ся s. Доглядíти.

Доглотити ся, durch e. Menge (глотá) Leute sich durchdrängen.

Догадýпати ся до чогó etw. mit Mühe begreifen, dahinterkommen, §.

Доглядáти, доглянути, *v. a.* nach etw. nachsehen, auf etw. ein wachsames Auge haben, Acht geben; 2) pflegen, warten; — ся *M.* II. 102. на щось s. Приглядáти ся чомýсь, до чóгось; *b*) sich gutpflegen.

Доглядáчка, *Не.* доглядниця, *f. f.* Aufseherin, Beobachterin; 2) Pflegerin, Wärterin, *f.*

Доглядíти, доглянути, *v. a.* wahrnehmen; — ся чогó etw. auffinden.

Доглядчик, *m. Лесн.* Aufseher, Wärter, *m.*

Договíр, -бру; *pl. III.* II. 77. *m.* Vertrag, *m.* Uebereinkunft, *f.*; Verbindlichkeit, *f.* Friedensbedingungen, *pl.* 2) Vorwurf, *m. Me.* 47.

Договірний, *a. K.* den Vertrag betreffend, Vertrags-, vertragsmässig.

Договóрене, *n. Пол.* Redeschluss, *m.* (peroratio).

Договорити, договóрювати, *v. a.* zu Ende reden, sagen, erzählen; ein Gespräch endigen; die letzten Silben aussprechen; 2) когó *Ко.* 31. bestellen, dingen; 3) комý zureden; *b*) mit harten Worten jmdm zusetzen, jmdn reizen; 4) — ся до чóго das Gespräch auf etw. bringen, lenken; *b*) sich (*Dat.*) durch Reden Ungelegenheiten zuziehen; *c*) о чім worüber einig werden, übereinkommen, etw. verabreden *P.* II. 14a.

Догóда, *f.* Annehmlichkeit, Bequemlichkeit, *f. pl.*: Genüsse, *pl. Ф.*; в догóду *T.* zu Gefallen, zu Nutz und Frommen, zum Besten, zu Gunsten, im Interesse.

Догодити, догáджувати, *v. n.* комý jmdm willfahren, recht thun; jmdn befriedigen; 2) jmdm arg zusetzen.

Догóдливий, *a.* dienstfertig, zuvorkommend, *Лесн.* [fertigkeit, *f. Лесн.*

Догóдливість, -ости, *f.* Dienst-

Догóдне, *adv. M.* I. 25. genügend; befriedigend. [ernähren, pflegen; mästen.

Догодувáти, *v. a.* zu Ende, völlig,

Дóгонь, догóня, *f. P.* I 86. Einholung, *f.* das Ereilen; пішóв у дóгонь machte sich auf um zu ereilen, setzte nach.

Догонити, s. Доганяти II.

Догóнка, *f. gr. Ко.* 217. das Nachlaufen, Nachsetzen; в догóнку um zu ereilen, um die Wette. [oben.

До-гори, *adv.* in die Höhe, nach,

Догорити, *v. n.* комý viel Leid, Ungemach (лóре) jmdm bereiten, arg zusetzen *II. n.* 33. [рáти II.

Догорíти, догóрювати, s. Дога-

Дóготь, *g.* дíгтя, *m.* Birkentheer, *m.*

Дóграбок, -бку, *m.* Ende der Erntezeit, der Heumahd.

Дограничувати ся, die Grenzen auf dem Rechtswege zu bestimmen suchen.

Догтяр, *m.* Theerbrenner; Theerverkäufer, *m.*

Догтярня, *f.* Theerbrennerei, *f.*

Догуляти ся чогó, до чогó dh. unordentliches Leben sich Ungemach zuziehen.

Дóґи, *pl.* Fassdauben, *pl.* [degi].

Дóґмат, *m.* Dogma, *n.*; доґматичний, *a.* dogmatisch.

Дьóґнути, *v. n.* §. stechen, stossen.

Додáване, дóдане, *n.* das Hinzugeben, -thun, -fügen; Addieren, *n.* Addition, *f.*

Додавáти, додáти, *v. a.* hinzu, bei-, zugeben, -setzen, fügen; 2) addieren; 3) * охóти комýсь jmds Lust steigern, mehren. [satz-, Supplement-.

Додатковий, *a.* nachträglich, Zu-

Додáтний, *a.* positiv, *Пол.*

Додáтник, *m.* Addend, Summand, *m.*

Додáток, -тку, *m.* Beigabe, Zulage, Beilage, *f.* Zusatz, Nachtrag, *m.*

Додатóчний, *a.* -а вáрність Mehr-

wert, *m.* — — пра́цї M. der Arbeit, *Под.*
Дода́ча, *f.* Zugabe, Zufügung, *f.* *Не.*
Додба́ти, *v. a.* hinzuerwerben, vermehren *Ш.* I. 155.
Додє́ржанє, додє́ржуванє, *n.* das Behalten, Aufbewahren, Einhalten.
Додержа́ти, додє́ржувати, *v. a.* aus-, hinhalten, aufbewahren; слова sein Wort halten.
Додивйти ся, до чого genau zusehen, einblicken, wahrnehmen. [hen, *T.*
Додйвлюванє, *n.* fleissiges Zuse-
Додївати, *v. n.* s. Докучати *Тор.*
Додїльний, *a.* bis nach unten; -а еорочка *Н.* 263 aus einheitlicher Leinwand b. n. u. [ziehen, *Зак.*
Додляти ся, sich zu Ende (lange)
Додмірятн, *v. n.* до хати *М.* (*Вен.* II. 74) sich in der Richtung der Hütte nähern, sich dahin richten.
Додудноване, *n.* *T.* (*пр. поч.* 39) Ergründung, *f.*
Додумати, *v. a.* hinzudenken, ausdenken *Ш.* I. 367; — ся до чого etw. begreifen, worauf kommen; 2) muthmassen. [kommen, Durchdrängen.
Додура, *f.* *Не. n.?* 157? das Durch-
До-душі, *adv.* всї — alle bis auf die letzte Seele, den letzten Mann.
До-е́ден, *a.* jeder bis auf den letzten всї до єдного.
До́єнє, *n.* das Melken. [*Ог.* 75. 76.
I. Дож, дождж *m.Зап* II.410 s. Дощ,
II. Дож, до́жа, *m.* Doge, *m.* *ГШ.*
Дожа́рувати.*v.a.МШ.*s.Доніка́ти.
Дожа́ти, s. Дожина́ти.
Дожде́нний, *a.Лсвч.* s. Дощи́стий.
Дожджа́нка, *f.* Regenwurm, *m.* (Lumbricus agricola). [дувати ся.
Дождова́ти ся, *Н.* 197 s. Дожи́-
Дожина́ти, дожи́ти, *v. a.* zu Ende leben: віку́ den Rest seiner Tage, seine Lebenszeit verleben, *P.*I.3.; 2)erleben.
Доживо́тє, *n.* Leibgedinge, *n.* Leibrente, *f.* lebenslängliche Pension; -er Besitz, *Не.* *Пар.*
Доживо́тний, *a.* lebenslänglich.
Дожи́да́нє, *n.* das Erwarten, Erwartung,*f.* [erwarten; warten, zuwarten.
Дожида́ти, дожи́дувати (ся) *v. a.*
До́жин, *a.* *Ф.* des Dogen. [(жє́нцї).
Дожина́ти, *v. a.* zu Ende abernten
Дожи́ток, -тку, *m. pl.* дожи́тки Erlebnisse, *pl.* *Зар.*
До́жка, *f.* *Сб.* I. 341. Wasserfass, *n.*
Дозвідати ся до кого́сь *Гол.* III. 391. s. Довідати ся.
Дозвіле, *n.* *Ко.* 100. Musse, Musse-Ruhezeit, *f.* Feierabend, *m.*; 2) Wohlhabenheit, *f.*
Дозво́лити, (-ляти), *v. a.* bewilligen, erlauben, gestatten; — ся Erlaubnis nehmen.
Дозволе́нє. (-ліне), *n.* Erlaubnis, *n.* Gestattung, *f.*; Fügung, *f.* [Fülle.
До-зво́лу, *adv.* nach Belieben; in
До́звук, *m.* *Зг.* (*Пр.* II. 43) Accord, harmonischer Ton; *pl.* 77. Harmonie, *f.*
Дозе́мний, *a.* tief bis zur Erde (reichend), niedrigst, *K.*; fussfällig *Ш.* II. 240.
Дозимува́ти, *v. a.* durch-, überwintern. [überwachen; 2) pflegen.
Дозира́ти, *v. a.* beaufsichtigen.
До́зір, -ору, *m.* Aufsicht, Pflege, *f.*
Дозірли́вий, дозірний, *ОП.*: -не бо́ю *a.* fleissig beaufsichtigend, einsehend, scharf sehend. *ВБ.*
Дозірний, *a.* *Не.* -я росá vor Tagesanbruch *vgl.* До-зо́рі.
Дозна́ванє, дозна́нє, *Лсвч.* *n.* Erkenntnis, Erfahrung; Ueberzeugung, *f.*
До-знакй, *adv.* кому́сь jmd weiss, ist ihm bekannt.
Дозна́ліеть, -ости, *f.* *ОП.* Verständnis, *n.* Sachkenntnis, *f.* [vollends.
До-знаку́ так, *adv.* *Ф.* ganz so,
Дознате́, *n.* Untersuchung, Erkundigung, *f.* [*Ш.* I. 246. s. Дізна́ти ся.
Дозна́ти, дознава́ти, *v. a.* erfahren,
Дозоли́ти, (-ляти) *v. n.* кому́ s. Догори́ти, *М.*+*Б.* [seher, *m.*
Дозо́рець, -рця, дозо́рця *m.* Auf-
До-зо́рі, *adv.* vor Tagesanbruch.
Дозорува́ти, *v. a.* s. Наглядати.
Дозріва́ти, дозрі́ти *v. n.* völlig reifen, reif werden; 2) mannbar werden.
Дозрілий, *a.* s. Зрілий.
Дозрілість, -ости, *f.* s. Зрілість.
Дозхідний, *a.* vor Tagesanbruch, *ІГ.* (до ехо́ду со́нця). [*Зак.*
До́йда, *m.* *f.* Jagd-, Spürhund, *m.*
До́йка, *f.* Melkschaf, *n.*
Дойма́ти, *v. a.* ergreifen, erfassen; — до живо́го jmdm bis ans Leben kommen, tief, schwer treffen *Кч.* 55.

Доймениний, *a. T.* s. Дієний, -а пра́вда. [Lied.
Дойна, *f.* — волоска moldauisches
Дóнек, *m. Вах.* Resultat der Forschung, der Untersuchung, *n.*
Дóйшик, *m.* s. Дóщик, дощ.
Доїда́ти, доїсти, *v. a.* vollends aufessen, aufzehren. [zu essen.
Доїжно, *adv. Н.* 203. genug, satt
Дóїзд, *m.* Zufahrt, *f.*
Доїзджа́ти, доїзди́ти, *v. n.* bis wohin fahren, zu- auffahren; Доїзджа́чий, *s. a. m.* der den Jagdhunden nachsetzt u. ihnen das gefangene Wild abnimmt, *C.*; Aufseher über die Jagdhunde.
Доїльниця, *f.* s. Дійни́ця.
Доісторичний, *a.* s. Передісторичний.
Дóїти, *v. a.* melken. [
Доїхати, *v. n.* s. Доїзджа́ти; — кому́ кінці́ hat ihm den Garaus gemacht, hat ihn völlig ruinirt.
Дóка, *m.* Sachkenner, Kenner, *m.* der Gescheite, *Зак.*
Дóка́з, *m.* Beweis, *m. Ке.* II. 315.
Доказа́ти, дока́зувати, *v. a.* zu Ende sagen; 2) beweisen, erweisen; * — евóго etw. durchsetzen; 3) дока́зувати, *v. n.* ausgelassen sein, böse Streiche spielen; — серде́ньку *Ме.* 264. hart zusetzen.
Дóказка, *f.* Erörterung, Ausführung, *f*; 2) дока́зка Liquidation, *f.*
Дока́зний, *a.* beweisend, *K.*; дóка́зно, *adv. B.* mit Beweis, ad oculos; 2) ausführlich, eingehend, *Б.*
Дока́зчик, *m. Ке.* II. 314. Beweisführer, Ankläger, *m.*
Дóкаль, *adv.* s. Дóки. [ни́ти *.
Доканáти, *Ш.* II. 24. s. Доко-
До-ка́нора, (-ну-) *adv. Л. гр.* 134. підра́н ся — bis zum letzten Lumpen, bis auf das letzte Ueberbleibsel.
Дóки, дóкіль, дóкіля, *adv. Ос.* 162. bis, bis so lange; wie lange; 2) bis wie weit.
Доки́нати ся чогó s. Доторка́ти ся.
Докида́ти, доки́нути, *v. a.* bis wohin werfen; (mehrmals) zuwerfen; 2) — ся когó jmdn anrühren, *Ф.*
Докнеати, доки́снути, *v. n.* genug sauer werden.
Доки́нченє, *n.* Beendigung, *f.*
Доки́нчати, *v. a.* enden, beendigen; * — ся verenden, sterben.
Докіпти́ти, *v. a.* s. Дослїдити.
Дóкір, -óру *m.* Vorwurf, Tadel, *m.* Rüge, *f.*
Докірливий, *a.* vorwurfsvoll, *Не.*
Докірно, *adv. T.* rügend, *ОП.* empfindlich, anzüglich; gehässig.
Дóкія, *f.* Eudokia.
Дóклад, *m.* Zusatz *m*; Zugabe, Zulage, *f.* на-дóклад *(Фр.)* s. Дока́дно, genau.
Доклада́ти, докла́сти, *v. a.* zusetzen, zugeben, zulegen; — ха́ти zu Ende ausbauen; 2) *gr. P.* I. 105. Bericht erstatten. [Ви́гадка *Н.* 254.
Дóкладка, *f.* s. Дóклад; 2) * s.
Дока́дний, *a.* vollständig, ausführlich; 2) genau.
Дока́дність, -ости, *f.* Vollständigkeit, Ausführlichkeit; 2) Genauigkeit, *f.*
Дока́дчик, *m. gr.* Berichterstatter, Referent, *m.* [fen, bis er hört.
Доки́кати ся когó jmdm zuru-
Дóкля, *adv. Н. п.* 72. s. Дóки *Ос.* 162.
Докмітити, *v. a.* (*Ф.*) auf die Spur von etw. kommen, etw. wahrnehmen.
Докозакувати ся, als козак (etw. Schlimmes) erleben.
Докóла, s. Доокóла.
Докóлик, *m.* Wirtel, *m. B.*
Доколи́чний, (-и́ни-) *a.* umliegend.
Доколи́нниці, *pl.* s. Поколи́нниці.
Доколóти, докóлювати, *v. a.* zu Ende stechen; abschlachten; den Todesstoss versetzen. [*f. Гол.*
Доконáлене, *n.* Vervollkommnung.
Доконáльний, (-а́лий *Пар.*) *a.* s. Досконáльний. [kommenheit, *f. Гол.*
Доконáльність, -ости, *f.* Voll-
Доконáти, докóнувати, *v. a.* vollbringen, vollenden; * völlig verderben, den Todesstoss versetzen; 2) beweisen; 3) — ся s. Переконáти ся.
Доконéчний, *a.* durchaus nothwendig; unfehlbar, unwiderruflich; доконéчно, докóнче, *adv.*, не — далéко nicht so sehr weit. [Nothwendigkeit, *f.*
Доконéчність, -ости, *f. Св. Пар.*
Доконáти, *v. a.* zu Ende graben; — ся чогó auf etw. beim Graben kommen, stossen.
Докóра, *f. M.+E.* 269. s. Дóкір.
Докори́тель, *m.* der jmdn einer Schuld überführt, der rügt, *Пу.*; 2) Immertadler, *m. K*

Докоря́ти, *v. n.* кому́ чим jmdm Vorwürfe machen, jmdn rügen.
Докосну́ти ся berühren, чого́.
Докоха́ти ся, bis zum Ziele, zu (unseligem) Ende lieben.
Докроїти, докра́ювати, *v. a.* völlig zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.
Докрути́ти, докру́чувати, *v. a.*
Доктора́льно, *adv.* wie e. Doctor, im akademischen, kathedermässigem Ton, *Кн.* [ctorat, *n* Doctorgrad, *m.*
Докто́рат, *m.* докто́рство, *n.* Do-
Докторизува́ти ся, sich doctorisieren.
До́кторка, *f.* Weib das curiert.
Докторо́ва, *s. f. a.* Doctorsfrau, *f.*
Докто́рский, *a.* Doctor-.
Доку́ди, *adv. Лепч.* s. До́ки, до́кіль.
Доку́ка, *f. Гр. С.* II. 133. s. До-
Дьо́кул, *m.* s. Ди́тель. [кучли́вість.
До-ку́пи, *adv.* zusammen.
Докупи́ти, докупля́ти, доку́пувати, *v. a.* noch zukaufen; не могу чого́ докупи́ти ся ich kann nicht wegen hohen Preises zum Kauf kommen.
Докури́ти, *v.a.* ausrauchen, (люль-
До́кус, *adv.* ganz, vollends. [ки).
Докуча́ти; доку́чити, *v. n.* кому́ jmdm lästig sein, jmdn belästigen, jmdm arg zusetzen.
Докучли́вий, доку́чний, *a.* lästig, beschwerlich zudringlich *Ш.* I. 377; langweilig.
Докучли́вість, -ости, *f.* Belästigung, Zudringlichkeit, *f.* schwerer Druck.
Доку́чна, *f. М.* III. 67. Art Kinderspiel, *n.*
Доля́дити, *v. n.* s. Догоди́ти.
Доля́дний, *a. Макс.* zutreffend, trefflich, richtig, *К.*; 2) prächtig, wohlgeordnet *Макс.* [ма́цати ся.
Доля́пати, *v. a. Др. с.* 2 s. До-
Долгоде́ньствіє, *n.* † langes Leben *Ш.*II.240. [pfindlich, drückend *КУ.*
Долегли́вий, *a.* schmerzhaft, em-
Долегли́вість, доле́жність,-ости. *У. f.* Leid, Drangsal, *n.*
Доле́жати, *v. n.* bis zu e. gewissen Zeit, zu Ende liegen bleiben.
До́ленька, до́лька, *f. dim.* s. До́ля.
До́лець, -лця, *m. В.* Vertiefung, Furche, *f.* [Zugiessen, *n.* Zugus, *m.*
До́лив, *m.* до́ливка, *f.* доли́ванє, *n.*
Долива́ти, доля́ти, *v. a.* zugiessen; 2)* ergänzen, *Кн.*
Доливи́на, *f. Пар.* Zugusseisen, *n.*
До́лин, *a. Кн.* des Loses, Schicksals-.
Доли́на, *f.* Thal, *n.*; доли́нка, *dim.* kleines Thal.
Доли́нний, *a.* s. Доли́шний.
Доли́ти, s. Долива́ти.
Долишняни́н, (-лїш-) *m.* Bewohner der Ebene, der Thäler, *m.*
До́лище, *n. aug.* s. До́ля *Н.* 43.
До́лї, *adv.* unterwärts, auf der Erde, nieder auf dem Boden; — ріко́ю stromabwärts; доли́ю hinab *Ог.* 113.
Доли́вка, *f.* Boden, *m.* Estrich, *n.C.*I.27.
Доли́вка, *f.* Handmühlgestell, *n.*
Доли́жно, *adv. Н.* 203 genug satt zu schlafen.
Доли́ниць, доли́лиць, *adv.* mit dem Gesichte zu Boden gerichtet, *Ог.* 115.
Доли́ский, *a. Kol.*I.92 s. Доли́шний.
Доли́тний, *a.* volljährig, *Кн.*
Доли́чити, доли́чувати, *v. a.* zu Ende rechnen; 2) zuzählen, zurechnen.
Доли́шний, *a.* unter, unterwärts, niedrig gelegen.
Доли́шняни́н, s. Долишняни́н.
Долобкува́ти, *v. a.* reifeln.
Доло́вия, *f. C.* das Einfangen, Fang, *m.?*
Доложи́ти, s. Докладати.
До́лок, -лка, *m.* Erdgrube, *f. К.*
Доломи́н, *m.* Dolman, ungar. Waffenrok, *m.* [ни́на *Ог.* 80.
Доломи́на, *f. Ч.* II. 69. s. Домо-
Долони́стий, *a.* handförmig, *В.*
Доло́нний, *a.* s. Середру́чний.
Доло́ня, *f.* die flache Hand.
Долоти́ти, s. Дово́ти.
Долотковати́й, *a.* meisselähnlich, -förmig; keilförmig; *Пол.*
Долото́, *n.* Meissel, *m.* Stemmeissen, *n.*
До́лочок, -чка, *m.* Grübchen, *n.*
Доло́шка, *f. Ф.* s. Доло́ня.
Дольчиця, *f.* in Zucker eingemachtes Obst [dolce].
Долюбля́ти, *v. a. Пс.* 127 не — nicht gern wollen, n. g. haben.
До́ля, *f. Кв.* II. 144. 157. Antheil, *m. C.* I. 19; 2) Los, Schicksal, *n.*; 3) * Lebensgefährte, -in; 4) Hausiattich, *m.* (Sempervivum globiferum).
Доляга́ти, *v. n.* кому́ hart drücken, sehr schmerzen.

Доляглйвість. *До.* s. Долеглйвість.
Доляни́н, доля́нець, -ниця, *m.* s. Долишняни́н.
До́ма, до́маки, *adv.* zu Hause, daheim.
Домавля́ти, s. Домо́вити.
Дома́ганє, *n.* Forderung, *f.* Anspruch, *m.* Prätension, *f.*
Домага́тель, *m.* der die Ansprüche erhebt, Prätendent, *m.*
Домага́ти ся fordern, beansprechen; trachten, (чого́сь).
Дома́з, *m.* zu Hause gemästeter Ochs.
Дома́р, *m.* Hauswirt, *m.*
Дома́рство, *n.* das Bleiben zu Hause, bei der Haushaltung, на -ві. [*m.Ф.*
Домата́р, (-тор), *m.* Hausherr, Wirt,
Домато́ретвувати, *v. n. К.*: домата́р, домонта́р sein.
I. Дома́ха. *f. Не.* (*Пр.* XI. 1.) 122. то́ин — nahe am Hause liegend, Haus-; 2) die gern zu Hause sitzt.
II. Дома́ха, До́мка, До́мна, *f.* Dominica, Domicella
Дома́цати (-цяти) ся er ausfühlen, tastend u. fühlend entdecken, ausspüren.
Дома́шний, *a.* häuslich, Haus-.
Дома́шність -ости, *f.* У. Häuslichkeit, *f.* [*Lgr.* 67.
До́мик *m.* домина, *f.* kleines Haus,
До́мисл, *m.* Muthmassung, Vermuthung; впасти на — auf den Gedanken verfallen.
Домисли́ти ся, домисля́ти (-шля́ти) ся muthmassen, vermuthen, чого́сь auf den Gedanken gerathen, errathen.
Домі́в, *adv.* nach Hause, heim; домі́й *Ос.* I. 88.
Домі́вка, *f.* Haus; *n.* Hütte, *f.*; 2) Haushaltung, *f.* Haushalt, *m.* *Р.* I. 64; 3) Vaterhaus, *n.* *К.*
Домі́вник, *m.* Hausgenosse, *m.ГШ.*
Домі́вниця *f.* Hausmagd. *f. Бор.*, *Леви.*
Домі́вский, *a.* häuslich, *Бор.* [Hof, *m.*
Домі́ство, *n.* Haushalt, *m.* Haus, *n.*
Домі́нці, *pl. Пс.* Hausleute, *pl.* Hausgesinde, *n.* [ва́ти ся.
Домі́нкува́ти ся *В.* s. Домі́ркува́ти ся
Домі́нія, *f.* † Gutsherrschaft; Gutsherrkanzlei, *f.*
Домі́рити, (-рювати), *v. v.* zumessen, gehörig (voll) messen.
Домі́ркува́ти ся s. Домисли́ти ся.
Домі́ти́ти, г. *n.* *В.* wahrnehmen.
Домітува́ти, s. Метикува́ти, медитува́ти. (*Фр.*).
Доміша́ти, *v. a.* bei-, hinzumischen.
Домо́ва, *f.* s. Умо́ва. *Пс.*
Домопе́ць, -вця, *m.* — слеза́вий („грибо́"), zerstörender Hausschwamm (Merulius lacrymans).
Домови́й, *a.* Haus-, häuslich.
Домови́к, *m.* (böser) Hausgeist, Poltergeist, Lemur, *m.* *Не.*
Домови́на, *f.* Sarg, *m.*
Домо́вини, *pl.* Ч. IV. 560 Besprechung, Uebereinkunft, *f.* (bei d. Heirat); Theil des Hochzeitsfestes *Ме.* 165.
Домо́вити, домовля́ти (-мав-). *v.a.* ausreden, vollends zu Ende sprechen, das Sprechen ergänzen *Ш.* I. 13; 2) кому́ *М.* jmdm vorwerfen e. (rügende) Bemerkung machen; — ся з ким sich verabreden, mit jmdm übereinkommen, *Ш.* I. 391 *Леви.*; *b*) dh Reden zuwege bringen, erlangen; *c*) — чого́ um etw. durch Umschweife ansprechen, worauf anspielen, etw. fordern.
Домови́тий, *a.* *Не.* haushälterisch, häuslich, sparsam. *ГШ.*
Домови́тість, -ости, *f.* Sinn für Häuslichkeit, *f.* *ГШ.*
Домови́ще, *n.* Gebäude, *n.*
Домовля́нка, *f.* *Пс.* Bedingung, *f.* Vertrag, *m.*
I. Домо́вний, *a.* aus dem Vertrage hervorgehend, *Пс.*; 2) Bedingung-, *Леви.*; 3) beredt.
II. Домо́вний, *a.* Heimats-, *Term.*
Домо́вність, *f.* Heimat, *f.* пра́во -ости Heimatrecht, *n.* *ГШ.*, ви́казка -ости Heimatsschein, *m.* *Term.*
Домово́дство, *n.* *К.* *ГШ.* Haushalt, *m.* häusliche Einrichtung, *f.*
Домогти́ ся, *К.* s. Домага́ти ся.
Домодержа́вець, -вця, *m.* *Ме.* 395. s. Госпо́дар.
Домонка́ти, s. Відмика́ти.
Домонта́р, домоту́р, *m.* einer der immer zu Hause sitzt, der das Zuhause bleiben liebt. [zurückgezogene Leben.
Домонта́ретво, *n.* das häusliche,
Домоправи́тель, *ГШ.* домора́дник, *К.* *m.* Hausverwalter, Haushälter, Haushofmeister, *m.* [tigt, Haus- *ГШ.*
Доморо́бний, *a.* zu Hause verfer-
Доморядництво, *n.* Hausverwal-

tung, Anordnung, *f.* *K.*

Домосйда, *m.* *B.* s. Домонтáр.

Домоткáний, *a.* zu Hause gewoben, (v. der Handarbeit) *K.*

Домочáдець, -дця, *m.* *gew.* *pl.* † ein im Hause geborener u. auferzogener Knecht; *pl.* s. Чéлядь, *K.* *Біл.*

Домóщувати ся до кóго in die Nähe, in Berührung zu kommen trachten.

Домувáнє, *n.* Haushalt, *m.* *K.*

Домувáти, *v.* *n.* zu Hause bleiben, *Мс.* 318; wirtschaften. *Кн.*

Домудрувáти ся до чогó klügelnd worauf, wozu kommen.

Домурувáти, *v.* *a.* zu Ende mauern, — до тóго mit dem Mauern so weit bringen *P.* I. 6. 2) hinzumauern.

Домчáти, *v.* *a.* geschwind wohin tragen.

Дóмчин, *a.* der Дóмка (Домáха).

Дон, *m.* Fluss Дон; 2) *pl.* Дóни *K.* I. 259 s. Дóнець 2).

До-на-прáху, (*Фр.*) до-нáщаду 2) *adv.* bis auf den Grund ganz und gar, gänzlich. [richt, *f.*

Донéсенє, *n.* s. Дóнос; 2) Nach-

Дóнець, -нця, *m.* Nbfl. des Дон; 2) Einwohner vom Don, donischer Kosak.

Дóнечка, *dim.* *f.* s. Донькá.

Дóнечко, *n.dim.* s. Денцé. [zur Erde.

До-нйзу, *Ч.* III. 159 tief zu Boden,

Донимáти, *v.* *n.* *МШ.* s. Дійнáти.

Дóнин, дóнчин, *a.* der Tochter.

До-нйнї, *adv.* bis heute, bis jetzt.

Донькá, (*d.* дóнтя, дóнця, дóня), Tochter, *f.* Töchterchen, Töchterlein, *n.* *Ос.* 65.

Дóнний, *a.* -а вýдка Grundangel, *f.*

Дóнос, *m.* Angebung, Anklage, Anzeige, Denuntiation, *f.*

Доносйтель, донóщик, *K.* *m.* Anzeiger, Angeber, Denuntiant; Spion, *m.*

Доносйти, донóшувати, *v.* *a.* bis wohin; bis so lange tragen; hinzu tragen; 2) * benachrichtigen, anzeigen.

Дóньский, *a.* donisch, vom Don.

Дончáк, *m.* s. Дóнець 2).

Дóнщина, *f.* das Land der doni-

Дóня, *f.* s. Донькá. [schen Kosaken.

Донйти, *v.* *a.* s. Донимáти, дійнáти; 2) *Н.* 147 hinzunehmen, -fügen; 3) begreifen, verstehen, muthmassen.

Дообíд, *adv.* *Н.* 47. bis zum Mittagsmahle. [herum.

Доокóла, *adv.* ringsum, im Kreise

Доорáти, дóорувати *v.* *a.* zu Ende pflügen. [sicht, bei der Confrontation.

Дóбчне, (-но), *adv.* offen ins Ge-

Допадáти, допáсти, *v.* *n.* bis wohin fallen; genau anschliessen; auf jmdn zuspringen, herfallen u. ihn fassen; schnell erreichen, ereilen, treffen.

Допанувáти ся mit seinem herrischen Benehmen zum unseligen Ende kommen.

Допéвне, *adv.* gewiss, sicherlich.

Допевнйти ся чогóсь auf etw. Ansprüche erleben; fordern. [eben jetzt.

Допéрна, допíро, *adv.* eben erst,

Доперебéрáти ся wählerisch sein u. damit schlecht auskommen.

Допечй, допікáти, *v.* *a.* ausbraten; gut ausbacken; сóнце допікáє die Sonne sticht; 2) * комý jmdm arg zusetzen.

Дóпик, *m.* *Зап.* II. 501.?

Допильнувáти чогó fleissig beobachten, besorgen, abwarten; ein wachsames Auge auf etw. haben.

Допйлювати, *v.* *a.* zu Ende feilen, sägen; 2) * комý s. Докучáти.

Допинáти ся, *K.* чогó darauf dringen, nach etw. trachten; 2) *Лесн.* s. Допоминáти ся.

Допирáти, *v.* *n.* gut schliessen, * — свóго прáва прóтив кегó sein Recht gegen jmdn verfolgen, *Term.*; * до кóго: то до мéне не допирáє das tritt nicht an mich heran, berührt mich nicht.

Допирувáти, *v.* *n.* das Gastgelage zu Ende bringen.

Дóпись, *f.* Zuschrift, Correspondenz, *f.*

Дописáти, допйсувати, *v.* *a.* hinzuschreiben; zu Ende schreiben; — ся в лйстї до кóго paar Worte hinzufügen; допйсувати до часóписи Correspondent einer Zeitung sein.

Дóписка, *f.* schriftlicher Zusatz.

Дописувáтель, допйсник, *Пр.* XIII. 38 *m.* Correspondent (einer Zeitung), *m.*

Дóпит, *m.* *gew.* *pl.* Nachfrage, Erkundigung, Kundschaft, Nachforschung, *f.*

Допитáти ся, допйтувати ся erfragen, nachfragen, erforschen, sich erkundigen, за ким, (чим); не — а ким, у кóго aus jmds confusen Antworten

nichts erfahren können.

Допи́ти, допивáти, *v. a.* zu Ende, ganz austrinken, ausleeren; допи́ти ся до тóго, що — er kam durch das Saufen dahin, dass —.

Дóпитка, *f. K.* Frage, *f.* s. Дóпит.

Допитли́вий, *a.* fragend, forschend, prüfend; fragselig, neugierig *He. Кн.*

Допитли́вість, -ости, *f.* Wissbegierde; Fragseligkeit, Neugierde, *f. Te.*

До-пів, *adv.* zur Hälfte, halb.

Допікли́вий, *a. T.* schmerzlich, stechend; unerträglich. [Zuschuss, *m.*

Доплáта, *f.* Zuzahlung, Zulage *f.*

Доплати́ти, доплáчувати, *v. a.* zuzahlen. [плéсти ся s. Доплугáнити ся.

Доплéтати ся *Ш.* II. 13. до-

Дóплив, *m.* Zufluss, *m.*

Доплиβáти, доплисти, *v. n.* bis wohin schwimmen; 2) zufliessen.

Доплугáнити ся, лéдви — mit Mühe kaum hinschlendern, sich hinschleppen.

Доповідáти, доповíсти, *v. a.* vollends, zu Ende erzählen; 2) wissen lassen, hinterbringen, melden 3) beweisen.

Доповíдне, *adv.* (*Фр.*) s. Довíдне (-о).

Доподáти, *v. a.* чогóсь hinzugeben, *Макс.*

Допомагáти s. Допомочи́.

Допомúнане, *n.* Forderung, *f. He.*

Допоминáти ся чогó, о що, etw. fordern; за ким jmds Recht fordern.

Допомóга, *f.* Unterstützung Nachhilfe, *f.* Beistand, *m. Кч.* 398.

Допомочи́, *v. n.* комý jmdm Hilfe leisten, helfen, jmdn unterstützen.

Допóмочний, *a.* Hilfs- *ГШ.*

Допотóпний, *a.* vor der Sündflut, antediluvianisch; uralt, altmodisch, *He.*

Допрандóвувати ся, допрáндувати ся у когó von jmdm die Wahrheit ungestüm fordern; für sein wirklich od. angeblich verletztes Recht heftig eintreten.

Допрaвля́ти ся, допрaвóвувати ся, *H.* 180 rechtlich wofür einstehen; чогó etw. beansprechen, auf etw. Anspruch erheben.

Допрaвувáти ся, verlangen, fordern; 2) ans schlimme Ende sich processieren. [lig, früher, *Ру.*

Допрéжний, *a.* vormalig, ehema-

До-прикладу, *adv.* angemessen, schicklich.

Дóпрік, *m. M.* II. 144 Vorwurf, *m.*

Допрікáти, *v. n.* комý vorwerfen, Vorwürfe machen. *Пс.*

Допровáдити, (-ваджáти), *v. a.* bis wohin führen; es bis zu etw. bringen.

Допрóс, *m. gr.* gerichtliche Befragung, Verhör, *n.*

Допроси́ти ся, допрóшувати ся когóсь о що um etw. dringend bitten, erbitten. [im Untersuchungsprotocoll, *pl.*

Допрóсний, *a.* -і рéчи Aussagen

Допускáльний, *a.* angenommen, muthmasslich *Нав.*

Допускáти, допусти́ти, *v. a.* zulassen, zugeben, verstatten, stattfinden lassen; *annehmen; — ся чогó etw. begehen, verüben.

Дóпуст, *m.* óбжий Heimsuchung, Zulassung, Fügung, *f.*; Verhängnis, *m.*

Допусти́мий, *a.* zulässig.

Допусти́мість, -ости, *f.* Statthaftigkeit, Zulässigkeit *f. Term.*

Допýстний, *a.* -а просáдина Ebenschurf, *m. B.*

До-пути́, *adv. IГ.* gehörig.

Допýщене, *n.* Zulassung; 2) Annahme, Voraussetzung, Hypothese, *f. Пар.*

Дóра, *f.* in Stücke geschnittenes, geweihtes Osterbrod (*B*). [ἀντίδωρον].

Дьóру дáти §. *Кв.* II. 204 weglaufen, reisaus nehmen.

Дорáдити, дорáджувати. *v.* a. rathen, zu -anrathen, Rath geben.

Дорáдник, дорáдець, *BB.* дорáдци, *K. m.* s. Порáдник.

Дорáдниця. *f. Ч.V.*729 s. Порáдниця.

Дóраз, дорáзу, *adv.* auf einmal, mit einemmal, alsogleich; 2) ganz, völlig, (*Фр.*)

Дорáзка, *f. Зе.* Unbill, Verletzung, *f.*

Дорáзький, *Зе.* (*Пр.* II. 260) дорáзливий. *ОП. a.* schlagend, treffend, entscheidend; sinnlich.

Дорáзний, *a. Bar.* schlagend, entschieden; prägnant; 2) pünktlich, *Ст.*

Дорастáти, *v. n.* heranwachsen.

Дóрахувáти ся. dh langes Rechnen etw. herausbringen, ausrechnen.

Дьордéі. *pl. rum. Ф.* zur weibl. Kleidung geh.

Дьордя́н. *m.* s. Ґердáн. [etc. *K.*

Дорекáне, дорекáти s. Дорікане

До-ре́чи, *adv. Ш.* II. 221 schicklich, geziemend.

Доріди́ливий, **доріди́ий**, *a.* schön gerathen, gewachsen; wohlgestaltet.

Доріжка, **доріжчина**, *f.* schmaler Weg; Fusspfad, *m.*

Дорізати, **дорізувати**, *v. a.* zu Ende schneiden; — до кро́ви bis aufs Blut schneiden; — това́р abschlachten (damit es nicht von selbst crepiert).

Дорі́ка́не, *n.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, Rüge, *f.*

Дорі́ка́ти, **дорікну́ти**, *v. n.* кому́ чимо́сь *M.* II. 120 rügend sagen, vorwerfen. [sachlich, objectiv.

Доріче́вий, *a.* zur Sache geh.,

Доріши́ти, *v. n. M.* die letzte Entscheidung fällen.

До́рко, *m.* s. Сидір. [wagen, *m.*

Дорме́за, *f.* Dormeuse, *f.* Schlaf-

Доро́бо́йло, *n.* alte Schachtel, *f.* 2) s. Обичайка.

Доробо́ти, **доробля́ти**, *v. a.* чого́сь zu Ende arbeiten, enden; 2) щось etw. wozu anfertigen; доро́блений, *ptc.* angesetzt, angestückt; 3) ся чого́сь etw. durch Arbeit erwerben, verdienen.

Доробке́ич, *m.* der sich erst ein Vermögen erarbeitet, Parvenu, *m.*

Доро́бок, *g.* доріо́ку, *m.* erworbenes, erarbeitetes Vermögen; Verdienst, Erwerb, *m.* він на доріо́ку er ist Anfänger, (der einen Erwerbszweig begonnen hat); 2) *pl.* доріо́ки s. Обжинки, [аріо́ки.

Доро́в, s. Здоро́в *Ос.* 91, 4.

Доро́га, *f.* Weg, *m.* Strasse *f.* 2) Reise *f.* щасли́ва д! glückliche R.!; 3) — в Єруса́лим Milchstrasse, *f*; в доро́зі unterwegs, auf der Reise, auf d. Wanderung; куда́ тоді — ? wohin des Weges; по доро́зі im Vorbeigehen.

Дорогий, *a.* theuer; kostbar; 2) lieb; з доро́гою душе́ю *Кч.* 297 vom ganzen Herzen, bereitwilligst; *adv.* до́рого theuer.

Дорогітий, *f.* s. Дорожне́та.

Дорого́вий, *a.* Strassen-, Weg-; дорогове́ s. *n. a.* Strassenzoll, *m.* Wegegeld, *n.*

Дорогоска́з, *m.* Wegesäule als Wegweiser, *Term.* [Verkauf, ?

Дорогото́ва, *f. H.* 205 theuerer

Дорогоці́нний, *a.* kostbar, wertvoll, hochschätzbar.

Дорогоці́нність, **-ости**, *f.* Kostbarkeit, *f.* hoher Wert; Kleinod, *n.*

Дорожба́, *f.* Licitation, Versteigerung, *f. Term.*

Доро́же́нька, **дорожи́на**, **дорожі́вка** *Ч.* IV. 280, *f. dim.* s. Доро́га 1) 2); доріжка.

Дорожи́ти, *v. a. Гол.* III. 249 theuer machen, vertheuern; чим etw. hochachten, wert halten; — ся zu viel fordern; * spröde thun.

Дорожне́та, *K.* (-не́ча), **дорожний**, *f.* Theuerung, theuere Zeit.

Доро́жний, *a. R.* 91 s. Подоро́жний; 2) Weg-, Strassen-, Reise.

Доро́жник, *m.* s. Подоро́жник.

Доро́зець, s. Дозо́рець. *Ос.* 95.

Дорозумі́ти ся, **дорозумоня́ти ся** auf den Gedanken kommen, zum Verständnis gelangen; merken; muthmassen, errathen; hinzudenken. [mannbar.

Доро́слий, *a. M.* I. 18. erwachsen; 2)

Доростй. s. Дорасте́ти.

Доро́та, *f.* Dickdarm, *m.* (bes. des Schweines). [ges.

До́рош, *m.* Dorotheus; 2) *N.* e. Ber-

Дорошенкі́вщина, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьма́н Дорошенко. *K.*

Дортуа́р, *m. He.* Dortoir, Schlafsaal, *m.* [lends, zu Ende hauen.

Доруба́ти, **доруба́вати** *v. a.* vol-

До-руки́, *adv. M.* II. 114 bei der Hand. [händigen, reichen.

Доруча́ти, **доручи́ти**, *v. a.* ein-

Доруче́нє, *n.* Einhändigung, *f.*

Доручи́тель, *m.* Einhändiger, *m.*

Дорщ, **до́рщик**, *m. Ос.* (62) VII. 40. s. Дощ, до́щик, *H.* 13. *Ос.* 90.

Доса́да *f.* Verdruss, Aerger, Unwille, *m.*

Досади́ти, *v. a.* zu Ende pflanzen, setzen; 2) * s. Доса́дувати.

Доса́дливий, *a.* ärgerlich, ungehalten, missmuthig, *K.*; 2) mit scharfem, beissendem Witz, *Зар.*

Доса́дний, *a.* genug gross, kräftig; prägnant; ansehnlich: -е́ місто; 2) s. Доса́дливий, stark zusetzend, empfindlich; *adv.* мені доса́дно es ärgert mich; ist für mich verdrieslich, unerträglich.

Доса́дник, *m.* Peiniger, Widersacher, *m.* [*f.* Kraftausdruck, *m.*

Доса́дність, **-ости**, *f. B.* Prägnanz,

Доса́дувати, **досаждати**, г. *n.* s.

Докучати; 2) jmdm Vorwürfe machen, ungehalten sein gegen jmdn, jmdn rügen; sich über etw. ärgern *Нс.*

Досьвід, *m.* s. Досьвідчене.

Досьвідити, s. Досьвідчити.

Досьвідний, досвідчений (-чаний *М.* III. 111), *a.* erfahren.

Досьвідчати, досьвідчити, *v. n.* bezeugen, beweisen, кому щось *Ст. Леев.*; 2) erfahren, erleiden.

Досьвідчене, *n.* Erfahrung; 2) Versuch, *m.* Experiment, *n. Пол.*; 3) Ueberzeugung, *f. Леев.*

Досьвіт, *Ш.* I. 361. досьвіток, -тка, *m.* Morgendämmerung, *f.* Tagesanbruch, *m.* Morgensonne, Morgenstunde, *f.* досьвіта, *adv.* früh, in der Frühe; 2) *pl.* досьвітки gesellige Arbeit u. Unterhaltung in der Frühzeit, (Spinnstube); 3) Nachricht, Kunde, *f.*

Досьвітній, *Ш.* I. 285. 157; досьвітковий, *Ст. Нс.* in früher Morgenstunde; Morgen- der Tagesdämmerung; -ня зорі Morgenstern, *m.* Morgenröthe, *f.*

Досьвітчаний, *a.* für od. von досьвіток u. досьвітки; -а мати Frau in deren Hause die досьвітки gehalten werden.

Досьвітчанка, (-віч-), *f. Н* 272 Frühspinnerin, *f.*

Досегоднішний, *В.* доседнішний. *У. a.* bis auf den heutigen Tag, bisherig.

Доселішний, *a. ЛД.* s. Дотепе-

Досередочний, *a.* centripetal, *Пол.*

Доси, досї *adv.* bis nunzu, bisher, bislang, bis jetzt.

Досидїти, досидїжувати, *v. n.* mit Sitzen aushalten, sitzen bleiben bis-.

Досилати, дісилати, *v. a.* zusenden, zuschicken.

Досилка, *f.* досилане, *n.* Zusendung, *f.*

I. Досипати, досипувати, *v. a.* hinzuschütten, -giessen.

II. Досипати, досипляти, *v. n.* noch schlafen.

Досить, до-сити *Ф.* (*Вен.* 39.) *adv.* genug, genügend viel.

Досиґшати, *v. n.* fetter werden.

Досїпати, *v. a.* чогось erraffen, §.

Доська, *f.* Teodosia.

Досяпати ся до когось s. Чіпати ся; до чогось *Е.* sich zu etw. mit Mühe hinarbeiten.

Досїць *adv.* в — сїчи *Фр.* in weiten Sprüngen, hinhuschend.

Досладний, *a. ТР.* 236 gereimt, rhythmisch.

Досконалний, (-пáнний), *a.* vollkommen, ausgezeichnet, tüchtig; досконалне, *adv. Шл.* ganz gut.

Досконалство, *n. Т.* досконалість, -ости, *f.* Vollkommenheit, *f.* Gipfel, Höhepunkt, *m.*

Доскочити, *v. n.* чогó *К.* etw. erhaschen, erraffen.

Доскула, *f.* arge Belästigung; Bedrängnis, Ungemach, *n. Зг.*

Доскулити, доскулювати, *v. n.* кому чим sehr belästigen, arg zusetzen.

Дослати, досилати, *v. a.* zusenden, zuschicken; — ся когось *Н.* 212 durch abermaliges Schicken u. Entbieten jmdn endlich zum Kommen bewegen.

Дослїд, *m.* Forschung, Untersuchung, *f.*

Дослїдити, дослїджувати, *v. a.* nach-, erforschen, aufspüren, untersuchen.

Дослїдний, *a. До.* bemerkbar, merklich, wahrnehmbar; zu finden, vorkommend.

Дослїдник, *m.* Forscher, *m. К.*

До-слова, *Кн.* = зговорившися; à propos.

Дословний, *a.* wortgetreu, Wort für Wort, wörtlich.

Дословність, -ости, *f.* Wörtlichkeit, *f.*

Дослугувати, дослужити, *v. n.* ausdienen; — ся чогó dh. Dienen etw. erhalten, im Dienste erwerben, sich aufdienen.

Дослухати, *v. a.* zu Ende hören — до кінцá *С.* I. 35.

Досмертний, *a.* bis an den Tod, lebelang, *Ну*; 2) tödtlich zehrend *М.* III. 36.

Досмотрити, *a. a.* erblicken, *До.*

Досопкати ся, dahinschlendern.

Досолити, *v. a.* vollends einsalzen; 2) * кому tüchtig, arg zusetzen.

Досніп, *m.* досніпе, *n. В.* Reife, *f.*

I. Доспівати, доспіти *v. n.* reifen, zeitig werden.

II. Доспівати, *v. a.* zu Ende singen.

Доспілий, *a.* reif.

Доспілість, -ости, *f.* Reife, *f.*

До-спіху, *adv.* eilig.

Досьта, *adv. Ф.* s. Досить.

Достава, *f.* доставлене, *n.* Zufuhr, Lieferung, Zustellung, *f.*

Доставити, доставляти, *v. a.* хати zu Ende bauen; 2) liefern, verschaffen, zustellen.

Достáвник, *m.* Lieferant, *m. Term.*
Доставóчний, *a.* -і гроші Liefergeld, *n. Term.* [verschaffen.
Достарчáти, (-чити), *v. a.* liefern,
Достаткувáти, *v. a. К.* sich in reichlicher, Fülle ergiessen.
Достáтний, *a.* wohlhabend, reich; -а одéжа stattlich, *Шл.*
Достáтність, *Вах.* достатéчність, *Н.* 29. -ости, *f.* Fülle, Wohlhabenheit, *f.* Reichthum, *m.*
Достáток, -тку, *m.* s. Достáтність.
Достатóчний, *a.* genügend; hinreichend.
Достáтчити, *v. a.* beweisen, *Фр.*
Достáча, *f.* Ueberfluss, *m.*; 2) Lieferung, Ration, *f. М.+Б.* 158. [чáти.
Достачáти, достáчити, s. Достар-
Достемéнно, *adv.* ganz ebenso *Шл.*
Достерегáльний, *a. Пол.* erkennbar, wahrnehmbar.
Достерігáти, достеречи́, *v. a.* erblicken, wahrnehmen, gewahr werden; 2) bewachen, hüten, *Пг.* 47.
Достигáти, достигну́ти, достигáти *Не. v. a.* erreichen, einholen; до цíли das Ziel zu erreichen streben, anstreben; 2) s. Досягáти I.
Достúгненє, *n.* Erreichung, *f. Пар.*
Достúжний, *a.* erreichbar, *ГШ.*
Достійний, *a.* standhaft, beharrlich, ausdauernd fleissig, *Gr.* 18.
Достлáний, *ptc.* zu достлáти bedecken, s. Застéлений.
Достовíрний, *a.* glaubwürdig.
Достовíрність, -ости, *f.* Glaubwürdigkeit, *f.* [-но mit Würde, ernst.
Достóйний, *a.* würdig, wert; *adv.*
Достóйник, *m.* Würdenträger, *m. Term.* [Würdigkeit, *f.*
Достóйність, -ости, *f.* Würde,
Достойноспíтий, *a.* † würdig besungen *Ш.* II. 215. [stelle, *f.* Rang, *m.*
Достóїнство, *n.* Würde, Ehren-
Достомéнно, *adv.* s. Достемéнно; 2) *Ст.* s. Именно.
Достóта, *f. Ст.* Eigenschaft, Eigenthümlichkeit, Originalität, *f.* Vorzug, *m.*
Достóтний, *a. Ст.* s. Благорóдний.
До-стóту, до-стóтку (-стóку), достóтне, *adv.* ganz genau so, gar ähnlich, *Ос.* 115. [löblich, würdig, *К.*
Достохвáльний, *a.* lobenswert,
Достóяти, достóювати, *v. n.* bis zu Ende stehen; unversehrt verbleiben, ausharren; 2) reif werden; 3) слóва Wort halten, treu bestehen, *Зар.*; — прáва sein Recht wahren, durchsetzen; чогóсь etw. fordern. [gnen, finden.
Дострітúти, *v. n.* чогóсь bege-
Достроїти, дострóювати, *v. a.* den Bau vollenden; 2) zubauen.
Достýкувати, достýкати ся mit endlichem Erfolg anklopfen, erpochen.
Дóступ, *m.* Zutritt, Zugang, *m.* в дóступ ступáти?
Доступáти, доступúти, *v. n.* hinzutreten, näher treten; чогó zu etw. gelangen, etw. erreichen; — ся hineingelangen, reichen, *К.*
Достýпний, *a. М.* zugänglich; * gesellig, herablassend, leutselig. [lichkeit, *f.*
Достýпність, -ости, *f.* Zugäng-
Достягнýти, *v. a.* s. Досягнýти.
Досудúти ся, *Т.* gewürdigt werden.
До-схóчу, *adv.* satt, vollauf.
Дóсяг, *m.* під дóсягом *У.* in der Schussweite, im Bereiche.
Досягáти, досягнýти, *v. n.* reichen bis an etw.: до землí; berühren; erreichen; * ergründen.
Досягáйний, *a. ВБ.* erreichbar.
До-так, *adv. Фр.* bisher, bis nunzn.
Дотатáрский, *a.* час Zeit vor dem Tatareneinfälle.
Дотекáч, *m. Зе.* s. Дослíдник.
Дóтеп, *m.* Witz, *m.*
Дотéна, *Ко.* 56. дотéнність, -ости, *ІГ.* Einsicht, *f.* verständiger Sinn, Geschick, *n. Бор.* Witz, *m.* [bisher.
Дотенéр, *adv.* bis jetzt, bis lang,
Дотенерíшний, *a.* bisherig, bis jetzt.
Дотéпний, *a.* witzig, sinnreich; wakker *ВБ.*
Дотéпник, *m.* Witzler, Witzbold, *m.*
Дотéпувати, *v. n. В.* sich im Witz ergehen, witzeln. [nóки so lange, bis.
Дóти, *adv.* bis da, bis hieher; дóти,
Дóтик, *m.* дотúканє, *n.* das Tasten, Anfühlen; Berührung, *f.* змисл дóтику Tastsinn, *m.* [greiflich.
Дотикáємий, *a. Др.* fühlbar, hand-
Дотикáльце, *n.* s. Щупáльце.
Дотикáти, *a. a.* berühren, anfühlen.
Дотикóвий, *a.* Gefühls-, -е тíльцé Tastkörperchen, *n. Пл.*

Дотирáти, дотéрти, *v. a.* vollends zerreiben. [rühren, leicht berühren.
Дотиркáти, дотиркнýти ся an-
Дотискáти ся, дотиснýти ся, sich bis wohin durchdrängen.
Дóтисок, -ску, *m.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.* *Фр.*
Дотихчасóвий, *a. pol.* bis jetzt, *К.*
Дотúчити, *v. a.* mit Stangen bestecken: фасóлю; 2) * jmdn, etw. betreffen, anlangen, Bezug haben auf — когó, чогó.
Дóтичка, *f.* Zubehör, *n.* Zugabe. *f.*
Дотúчний, *a.* betreffend, Bezug habend; einschlägig, *Term.*
Дóтїк, *m.* *Ф.* на — сокóли пускáти zum Erreichen, z. Erhaschen, z. Erjagen; 2) * Tragweite, Wichtigkeit, *f.*
Дотїкáти, *v. n.* до чóгось ereilen, erreichen; * чогóсь *Зг.* erforschen, untersuchen. [тиль *Ос.* 161.
Дóтіль, дóтіля, *adv.* s. Дóти, дó-
Доткли́вий, *a.* schmerzlich, stechend *Ос.* (61) III. 28. [gänzlich.
До-тлá, *adv.* bis auf den Grund,
Доталївáти, дотлíти, *v. n.* zu Ende glimmen, verlöschen. [Дóти.
Дóтля, дóтоль, *adv.* *Гол.* III. 410. s.
Дóтови, *m.* das Hinzudrängen, Möglichkeit sich hinan-zudrängen, *Кв.*
Дотовúти ся, *H.* 177 sich herandrängen, mit Mühe erreichen.
Дотопúти, дотóплювати, *v. a.* zu Ende schmelzen; 2) die Feuerung, d. Heizung versehen.
Дóторк, *m.* *B.* Berührung, *f.*
Доторкáти, доторкнýти, -торки- *Левч.*) *v. n.* — ся, s. Дотиркáти; anstossen.
Доточúти, дотóчувати, *v. a.* hinzuwälzen; 2) zudrechseln; 3) hinzusetzen, anfügen, anstücken. [Lehren.
Доýка, *f.* *Мі.* II. 46 das zu Ende
Доучúти, доýчувати, *v. a.* bis zu Ende lehren; — ся auslernen, noch etw. dazu lernen. [them, *m.* *Св.* s. Дих.
Дох, *gen.* тху, *m.* Hauch, *МШ.* А-
Дóхід, -оду. (*d.* дóхідок, дохóдець.) *m. pl.* дóходи. Einkommen, *n.* Einkünfte, *pl.* Ertrag, *m.* [Einkünfte einbringend, *M*
Дохідний, *a.* grossen Ertrag, grosse
Дóхлий, *a.* s. Здóхлий, *C.* I. 56.
Доховáти, дохóвувати, *v. a.* bewahren, erhalten, — ся (крáсного товáру) aufziehen, grossziehen, züchten.
Дохóвок, -вку, *m.* Anwachs, Zuwachs, *m.* (bes. an Vieh) s. Прихóвок.
Дохóдженє, *n.* Untersuchung, Nachforschung, *f.*
Доходúти, дійтú, *v. n.* bis wohin kommen gelangen, anlangen; bis wohin reichen, erreichen; менé всьо (лúсти, чутка etc.) дохóдить mir geht (kommt, gelangt an mich) alles zu, ich bekomme, erhalte alles; до царá то дойшлóсь *P.* I. 82 die Kunde davon gelangte zum Czar; 2) zur Reife kommen, reifen; 3) verenden; 4) — чогó nach etw. forschen, etw. erforschen, ergründen, untersuchen, zu erlangen suchen.
Доходнíйший, *a compar.* *Ос.* (61) V. 21 von дохóдний der wohin besser gelangt, dringt. [trägnis-.
Доходóвий, *a.* Einkommen-, Er-
Дохожáлий, *a.* überreif, verblüht, alternd *Не.* [rücktes Alter, *Не.*
Дохожáлість, -ости, *f.* vorge-
Дохожáти, *v. n.* *M.* II. 104 vorbeigeben s. Доходúти.
Дохрáпати ся чогó etw. mit grosser Mühe erwerben.
Дóхтїр, *m.* = дóктор.
I. Дóця, *f.* *dim.* s. Дочкá, *Кв.* II.122.
II. Дóця, s. Дóкія *На.*
Доч, *f.* s. Дочкá.
Дóчаклувáти, s. (до)Чарувáти.
Дочалáпати, дочапáти. *v. n.* *M.* mit Mühe dahin trabend gelangen.
Дочáсний, дочасóвий, *a.* zeitlich, endlich, *M.* nur bis zu einer Zeit, provisorisch. [*f.* *Пар.*
Дочáсність, -ости, *f.* Zeitlichkeit,
Дочéкане, *n.* не — твоś! sollst nicht erleben!
Дочинúти, дочинáти, *v. a.* hinzuthun, bei-, zugeben, zufügen. [that, *f.* *B.*
Дочúнка, *f.* дочúнок, -нку, *m.* Zu-
Дочитáти, дочúтувати, *v. a.* zu Ende lesen; — ся чогó beim Lesen auf etw. kommen, durchs Lesen etw. erfahren.
Дочкá. (*d.* дóчечка), *f.* Tochter, *f.*
Дочувáти ся, дочýти ся, *МШ.* zu hören bekommen, erfahren; vom Hörensagen wissen *ВБ.*; 2) не-дочувáти schwerhörig sein.

Дочудити ся чому́сь *Ст.* worüber staunen, aber das Wunderbare begreifen.
Дочумакувати ся, als чумак erleben, dazu kommen.
Дошатрити ся чого́ auf die Spur von etw. kommen, §.
Дошвандяти, *v. n.* hinzutrotteln, §.
Дошимрати ся §. ergrübeln, ausschnoffeln.
Дошка, *f.* Brett, *n.* * третьої дошки в голові не має = нема всїх в дома, бракує пятої клепки.
Дошкулити, s. Доскулити.
Дошмигати, *v. a.* *ІГ.* mit dem Schlag erreichen. [nehm, *Пот.* II. 30.
До-шмиґи, *adv.* не — nicht ge-
До-шниру, *adv.* s. До-нащадку.
Дошпетний, *a.* *ІГ.* ordentlich, wohlanständig.
Дощ, *g.* дощу́, *m.* Regen, *m.*
Дощанний, дощатий *М.* *a.* brettern, aus Brettern, aus Latten.
Дощаник, *m.* Brettervorschlag, *m.* -gehäuse, *n.*
Дощевий, *ВБ.* дощовий, дощистий *Левч.* *a.* vom Regen, regnerisch; düster, trübe. [*dim.* s. Дощ
Дощенько, дощечок, дощик, *m.*
До-щеню, *adv.* *pol.* *С.* II. 95 *К.* s. До-нащадку.
Дощина, (-инка), дощечка, *f.* *dim.* Brettchen, *n.*; 2) -ина Nbfl. der Бистриця срібна.
Дощинками брати abkneipend.
Дощінка, дощовиця, *f.* Regen-
Доюн, *m.* *Пс.* 34. 269? [wasser, *n.*
Доява, *f.* *Пс.* s. Обявлене, донесене.
Доявити, *v. a.* *Пс.* s. Обявити, донести.
Драб, (*aug.* -ско, -ищо), *m.* Lump, lumpiger Kerl, Halunke, *m.*; 2) bewaffneter Knecht; 3) Viola arenaria.
Драбант, *m.* Trabant, *m.* *Гр.*
Драбаня, драбиха, *f.* lumpiges Weib; Bettlerin, *f.*
Драбастий, *a.* кінь von hohem Mass.
Драбина, (*d.* -инка), *f.* Leiter, *f.*
Драбинчастий, *С.* I. 39. драбинастий, драбиний, *a.* Leiter, — nis mit grossen Sprossenleitern, Leiterwagen; * einer Leiter ähnlich: so schmächtig, hager.
Драбий, *f.coll.* Lumpen-, Bettelvolk, *n.*
Драбский, *a.* lumpig, bettelhaft; * драбского хліба дерти raufen.
Драбуга, (-бюга) *aug.* s. Драб 1).
Драглий, (*d.* драглений) *a.* *М.* zitternd; locker.
Драглїти, *v. n.* *М.* II. 121 sich regen u. herabhangen, hereinzubrechen drohen (хмари); zittern; 2) gerinnen, erstarren, *Ст.*
Драговина, *f.* *С.* s. Дрягоина.
Драголюб, (-бчик), *m.* *Ч.* V. 34. Art Liebeskraut; Christuslampe, *f.* Wasserandorn, *m.* (Lycopus europaeus); 2) Feldmünze, *f.* Kornpolej, *m.* (Mentha arv.); 3) Salvia nemorosa. [гоцїнний.
Драгоцїнний, *Кн.* 111 s. Доро-
Драгун, *m.* *Ч.* III. 102?
Драгон, драгун, *m.* Dragoner, *m.* *adv.* -бньский, -ґуньский.
Дражка, *f.* *ungr.* s. Доріжка.
Дражник, (-зник) *m.* Brombeere, *f.* (Rubus).
Дражнити, дразнити. *v. a.* reizen; 2) nennen, heissen mit e. Spitznamen *Ш.* I. 381, чимось.
Дражнїнє, *n.* *Кн.* das Kitzeln, Kosen.
Дражнїти, *v. a.* дощ дражнить vom Fallen eines leichten Regens.
Дразливий, дражливий, *a.* reizbar, s. Разний; kitzlich, heiklich.
Драйка, *f.* e. dralle Dirne.
Драк, *m.* *Пс.* 37 Drache, *m.*
Драка, *f.* Schlägerei, Rauferei, *f.*
Дракати, (дрек-) s. Дерготїти.
Драль, *m.* Drillbohrer, *m.*
Драла, *int.* husch! fort! *a.* він тодї — (дав) er machte nun Reisaus. *P.* I, 4.; *Мі.* IV. 511.; 2) драли, *pl.* Füsse des Hasen, (*B.*).
Дралувати, *v. n.* sich flott herumtreiben. [schleisst.
Драля, *f.* Arbeiterin die Federn
Драма, *f.* драмат, *m.* Drama, *n.*
Драматик, *m.* Dramatiker, *m.*
Драматичний, *a.* dramatisch.
Драматурґічний, *a.* dramaturgisch. [matisch dargestellt.
Драмований, *a.* *К.* als Drama, dra-
Драмування, *n.* *К.* das Verfassen von Dramen. [zerrissen, lumpig; ärmlich.
Дран, драний, (*d.* драненький), *a.*
Дранджоли, *pl.* s. Ґренджоли *Ч.* VII. 575.
Драниця, *f.* dünnes spleissenähn-

liches Brett, Daubenbrett *n.*; 2) Raubbiene, *f.* (*Ф.*)

Дра́нка, дранти́на, *f.* zerrissenes, zerfetztes, abgetragenes Kleid, Hemd.

Дранка́вий, дранти́вий, *a.* zerfetzt, lumpig, schäbig. [tig schlagen.

Дранта́вити, *v.a.* zerfetzen; *tüch-

Дра́нте, *n.* Lumpen, *pl.* * Lumpen-, Bettelvolk, *n.* Schund, *m.*

Дранти́вець, -вця, дрантогу́з, дрантю́х, *m.* Haderlump; armer Wicht in zerlumpten Kleidern. [Sense, *f.*

Дранти́на, *f.* *Н.* 304 in d. Räthsel,

Драна́к, *m.* Wald-Brombeere, *f.* (Rubus fruticosus); 2) драпака́ да́ти s. Дра́пнути 2); 3) Klauenwehe, *f.* (beim Horn- u. Borstenvieh).

Дра́пати, дра́пнути, *v. a.* kratzen, scharren; 2) * Reisaus nehmen, entwischen; 3) — (драпати́ти) ся на щось etw. erklimmen, ersteigen.

Драпа́ч, *m.* Gruber, Extirpator, *m.*; 2) alter Besen.

Драпачи́на, *m. f.* armer Wicht.

Драпа́чка, *f.* Werkstück zum Abschürfen der Leinkapseln, *n.*

Драпі́жка, *f.* bösartiges Thierchen, *Cm.*

Драпі́жник, *С.* (*Фр.*), драпіжа, *К.* *m.* Räuber, Raubritter, Buschklepper, *m.*

Драпуста́н, *m.* Azalea pontica.

Драцє́м, дра́ци (-цї), *adv.* побічи sich rasch aus dem Staube machen, Reisaus nehmen.

Драцюва́ти, *v. n.* entlaufen.

Драча́стий, *a.* nicht gut mit dem Fuss auftretend, (*В.*).

Драстува́ти, *Р.* I. 42 s. Здраству-

Дра́та, *f.* s. Дратівля́. [ва́ти.

Дра́тва, *f.* Pechdraht, *m.*

Дра́та, s. Де́рти.

Дра́тка, *f.* *Др. с.* 406. s. Сте́жка.

Дратівля́, *f.* Bedrückung, Schinderung; Qual, Marter, *f.* *Cm.*

Дратни́ця, *f.* s. Дра́тва?

Дратува́ти, *v. a.* s. Дражни́ти; — ся badern.

Дра́хлавий, *a.* *Зг.* s. Дрихлий.

Драч, дра́чка, *m.* rauflustiger Bube.

Дра́ча, дра́чка, *f.* s. Дра́ка; 2) Erpressung, Schinderei, *f.* Steuerdruck, *m.*

Драчли́вий, *a.* драчу́н, *m.* rauflustig, handelsüchtig, *Пол.*

Драчли́вість, -ости, *f.* Reizbarkeit, Stössigkeit, *f.* *Пол.* [zahn, *m.* *Пол.*

Дра́чний, *a.* зуб Reisszahn, Hunds-

Драшину́ти, дра́шпати, *v.a.* ritzen,

Драшпа́к, *m.* alter Besen. [verletzen.

Дра́шпанка, *f.* vergoldete aus Federfahne gemachte Blumen (in Grünspan gefärbt).

Дреота́ти, *v. a.* schnell sprechen.

Дреоту́га, *f.* s. Цокоту́ха.

Древи́на, *f.* *Ш.* I. 240 s. Дерени́на.

Древе́сний, *a.* Baum-, *М.* III. 28.

Древі́ночка, *f.* hölzernes Schüsselchen. [gelass, *n.*

Древі́тня, *f.* Holzstall, *m.* Holz-

Дре́вле, *adv.* † in der Vorzeit.

Дре́вній, *a.* † alt, uralt.

Древні́ти, s. Дрегна́піти.

Дре́вно, *n.* faules Holz. [mer, *pl.*

Дре́вность, *f.* † *Ш.* II.46. Alterthü-

Дре́во, *n.* † *М.* II. 144. *Кн. Фр.* s.

Древору́б, *m.* s. Дроноруб. [Де́рево.

Дре́гот, *m.* *У.* Zuckung, *f.* дрегота́ *f.* дреготі́ти s. Дрегота́ etc.

Дрезви́не, *n.* *coll.* Gerümpel, alter Plunder, altes Geräthe.

Дре́лїх, *m.* Drillich, *n.* [dler, *m.* *Т.*

Дрелїха́р, *m.* Drillicherzeuger, -hän-

Дрелїхо́вий, *a.* aus Drillich.

Дре́ма, *f.* *М.* Schlummer, *m.*

Дремену́ти, *v. n.* sich aus dem Staube machen, hastig entfliehen, entwischen.

Дремехну́ти, *v. a.* derb schlagen.

Дре́нький, *a.* *Ме.* 235?

Дре́ньків, -оту, *m.* Gerassel, *n.* das Zirpen. *ОП.* [dröhnen.

Дренті́ти, дренча́ти, *v. n.* klirren,

Дресува́ти, *v. a.* dressieren, abrichten. [primulgus europ.).

Дри́ганк, *m.* Ziegenmelker, *n.* (Ca-

Дригалї, *pl.* Sulz, *f.* gallertartige Lake od. Masse. [rinnen.

Дригаї́ти, *v. n.* zu Gallerte ge-

Дригальови́на, *f.* Gallerte, *f.* *В.*

Дригна́віти, *v. n.* moderig u. dadh. brüchig werden. [лїти. *v. n.* zittern.

Дригоні́ти, дриготі́ти, дригу-

Дриготá, *f.* das Zittern; 2) * Ungemach, *n.* [zuckt, zappelt.

Дри́ґа, *m. f.* der (die) mit Füssen

Дри́ґавка, *f.* das Schlottern, Zittern der Füsse.

Дри́ґати, *v. n.* zucken, zappeln.

Дриґотли́вий, *a.* -а погода Grü-

sel verursachend, kühl, kalt.

Дриґу́лька, *f.* trippelnder Gang, *Зах.*

Дриж, *m. pl.* дрижі́ Fieberfrost. -schauer, *m.*

Дри́жавка, *f.* s. Дриготá I).

Дрижáк, (-жик), *m.* das Zittern; *pl.* -ки́ їсти vor Kälte zittern *Н.* 14; схóплять тебé — das Zittern, d. Gruseln wird dich befallen.

Дрижáти [дрижу́, -жи́ш, жи́ть], *v.n.* zittern s. Дрожáти. [на. *f.* s. Дриглї.

Дриженéць, -ця, *m.* дриженї́-

Дрижи́фіст, -фоста, *m.* Wippsterz, e. mit d. Schwanze (Sterze) wippender Vogel: Rothschwänzchen, (Phoenicurus) *Мі.* II. 370.

Дри́внути, *v. n.* §. s. Дременýти.

Дрик, *m.* — жóвтий, Pferde-Magenfliege, *f.* (Gastrus equi); 2) s. Ґедз. *Пол.*

Дри́лити, s. Дру́лити.

Дрилювáти, *v. a.* drillen, bohren, drieseln; 2) s. Ви́пучати.

Дри́мбá, (-ли), *f.* Brummeisen, *n.* Maultrommel, *f.*; 2) * grosse Magd.

Дри́ндати, *v. n.* trippeln. [pler, *m.*

Дри́ндик, *m. Bein.* des Ицдик, Trip-

Дриня́ти, *v. n.* §. s. Жи́ти: проживáти (*Фр.*).

Дрискýля, дри́сливка, *f.* Art Pflaumen von früher geringer Sorte.

Дрисливи́ці, *pl.* дри́сля, *f.* s. Сирливи́ці, *Зах.*

Дрисли́вці, *pl.* s. Дрискýля (Obst).

Дристáти, [дри́цу, дри́цеш]. *v. a.* laxiren. [eus reticulatus).

Дристокóз, *m.* Saffran, *m.* (Cro-

Дри́шні, *pl.* s. Дриглї.

I. Дрі́, дрі́ (дриó), *int.* vom zierlichem Trippeln *Кв.* II. 90.

II. Дрі́, *g.* дрóбу *m.coll.* Hausgeflügel, *n.*; 2) junge Schafe *Мог.* s. Дрібота́ I).

Дрі́бен, *a.* s. Дрібни́й.

Дрі́бка. *f.* дрібóк, -бка, (*d.* дрібóчок, -бóцїчок) *m.* Etwas; Kleinigkeit, *f.* *Фр.*; Brocken, *m.* дрібку, *adv.* ein wenig, ein Bischen, ein Stückchen.

Дрі́бни́й, (*d.* -бнéнький, -бóнький) *a.* klein; kleintheilig, kleingemacht; -і грóші kleines Geld: не мáю дрібни́х habe kein Kleingeld; unansehnlich, gering, geringfügig; fein, schwach, kraftlos; dünn; — дощ mit kleinen aber dichten Tropfen; -і сльóзи, reichliche Thränen; -á шля́хта niedriger, kleiner Adel; 2) дрібні́йше *compar. adv.* Ч. II. 577 s. Подрібні́йше.

Дрі́бник, *m.* Verfertiger kleiner Sachen in Glashütten.

Дрібни́ця, *f.* Kleinigkeit, wertlose, Sache, Geringfügigkeit; 2) sehr fein gesticktes Kleid (плáхта) *Л.* 162; 3) *pl.* Art weibl. Haarfrisur in feinen, schmalen Flechten. [wörter gebrauchen.

Дрібничити, *a. a.* Verkleinerungs-

Дрібні́ти, *v. n.* kleiner, winziger werden *Ш.* II. 247.

Дрібнови́д, *m. Пар.* Mikroskop, *n.*

Дрібнови́дний, *a.* mikroskopisch *Пар.* [schwachköpfig, bornirt

Дрібноголóвий, *a.* kleinköpfig,

Дрібноземéльний, *a.* zum Kleingrundbesitz geh. *К.* [*Пол.*

Дрібнозерни́стий, *a.* feinkörnig,

Дрібнокучери́стий, *a.* feingekräuselt.

Дрібноли́стий, *a.* kleinblättrig.

Дрібномаля́р, *m. Пар.* Miniaturmaler, *m.* [gemälde.

Дрібнобóраз, *m. Пар.* Miniatur-

Дрібнóта, *f. coll.* die Kleinen, die Geringen. [geld.

Дрібняки́, *pl.* kleines Geld, Klein-

Дрібостка, *f. Не.* Einzelnheit, *f.* Detail, *n.* s. Подрóбність.

Дрібота́, дрібóщина, *Вах. f.* alles Kleine, s. Дрібни́ця 1).; 2) *Н.* V. Petit-Schrift, *f.* [traben; 2) plärren, plauschen.

Дріботї́ти, *v. n.* trippeln, zierlich

Дріботу́н, *m.* Plauscher, Plauderer, *m.*

Дрібу́шка, *f. gew.pl.* дрібу́шки s. Дрібни́ця 3), *sgl. Кв.* II. 4.; 2) Art trippelnder Tanz der Mädchen *Кв.* II. 8. 48.; 3) дрібу́шки (хáїба), Brocken, *pl.*

Дрібязок, -зку, *m.* Kleinigkeit; 2) Einzelnheit, *f.* *К.* [пéць.

Дрібчáстий, *a.* -е зíля s. Бедрі-

Дрінця́, *g.* дрінéць. *pl.dim.* s. Дрóвá, *Ф.*

Дріжáти, s. Дрижáти, *Ос.* 59.

Дріжджéвий, *a.* Hefen-. [ster, *pl.*

Дріжджі, -джи́, *pl.* Hefen, Tre-

Дріжли́вий, *a.* zitternd, bange.

Дріжу́ч, *adv. parte.* = дріжу́чи *Ф.*

I. Дрік, *m.* s. Дрок I. [zitternd.

II. Дрік, *m.* gewisser Theil des Hemdes.

Дріковиця, *f. Пис* s. Дрокови́ця (*vgl.* Дрик).

Дрімайло, (-майка) *m.* schläfriger Mensch, * Schlafmütze, *f.*
Дрімати, *v. n.* schlummern.
Дрімки, дрімливиці, *pl.* дрімлá *Шіс. f.* s. Дрімотá 1). [*Гол.* III. 456.
Дрімко, *m.* Gott des Schlummers
Дрімотá, *f.* Schlummer, Schlaf, *m.*; 2) s. Дрімко.
Дрімóтний, *a.* Schlummer- *Ст.*; schlummernd, einschläfernd, *У.*
Дрімýх, *m.* Nachtschwalbe, *f.* Tagschläfer, *m.* (Caprimulgus europ.).
Дріпа, *f. Н.* 163 schäbige, lumpige, gar-
Дріпаó, *n.* s. Дрáнте. *Зак.* [stige Person.
I. Дріт, *g.* дротá, *m.* Pferdelausfliege, *f.* (Hippobosca equina). [Strieknadel, *f.*
II. Дріт, *g.* дрóту, *m.* Draht, *m*,; 2)
Дріта, -ой тай —! s. Дáна 2).
Дрічний, *a.* (=до річи) anständig, ordentlich, artig *Luts. gr.* 168. *ZP.*
Дріще, *n.* s. Болóто, (*vgl.* трієтé).
Дріщі *pl.* s. Дріжджі.
Дроб, *m.* Bruch, *m.* (in d. Mathem).
Дрóбен, *a.* s. Дрібен, дрібний.
Дробýна, (д.; -бýнка) *f.* s. Дріб; 2) *coll.* dünne junge Bäumchen; 3) Brocken, *m.* (хлíба); 4) kleingedruckte Stelle im Buche *Кв.* II. 137; 5) Kleinigkeit, *f.* 6) s. Дріб. [sorgung des Geflügels, *f.*
Дробýнниця, *f. Не.* Magd zur Be-
Дробýти, *v. a.* in kleine Stücke theilen, bröckeln, zerstückeln, kleinbrechen; * verkleinern s. Дрібнýчити.
Дробóк, -бкá, *m.* *Ч.* IV. 593 s. Дрібка.
Дробцювáти, *v. n.* trippeln.
Дробýта, *pl. coll.* Schafe *pl.*
Дрóвá, *g.* дров, *pl.* Holz, Brennholz, *n.*
Дровáрня, *n. f.* Holzhof, Holzplatz, *m.* *Пар.* [Holz, *n.* Holzstange, *f.*
Дровенýка, (*d.* -нýчка), *f.* Stück
Дрóвно, *n.* (*лемк.*) Holz, *n.*
Дроворýб, *m.* Holzhauer, -hacker, *m.* *Ст.*; 2) Block zum Holzhacken; 2) s. Древітвя.
Дровосíк, *m.* сíрий, Zimmerbockkäfer, *m.* (Lamia aedilis); *pl.* Bockkäfer, (Longicornia). *Пол.* [Holz-.
Дровяний, *a. Пол.* s. Деревляний.
Дровяники, *pl.* Pflanzenwespen, *pl.* *pl.* (Phytospheces) *Пол.*
Дрóгане, *Пол.* дрóгнене, *Пл. n.* Schwingung, Oscillation, Vibration, *f.*
Дрогáти, *v. n.* schwingen, vibrieren.
Дрогнáвіти, *v. n.* s. Дригнáвіти.
Дроготá, *f. Пол.* s. Дриготá.
Дрож, дрождж, *f.* Schauer; Schauder, *m.* das Zittren, Frösteln. [tern, beben.
Дрожáти, (дриж-, дріж-) *v. n.* zit-
Дрожáчка, *f.* Zittergras, *n.* (Brizia media). *B.* [Kutsche, *f.* *Ч.* II. 598.
Дрóжка, *f. Кв.* II. 301 Droschke,
Дрозд, *m.* -бозний: Weindrossel, *f.* (Turdus iliaceus); 2) — камíнний (рудохвóстик) Steindrossel, (T. saxatilis); 3) -омельник (дерáба) Mitteldrossel, (T. viscivorus); 4) -рабýнник Wachholderdrossel (T. pilaris); 5) -ріжноспівець Spottdrossel (T. polyglottus); 6) — чóрний (кіс, кос), Schwarzdrossel, Amsel, *f.* (T. merula); дрóздиця Weibch.
I. Дрок бріч, *m.* Färber- Ginster, *m.* (Genista tinctoria).
II. Дрок, *m.* s. Ґедз. [в- дрóки.
Дрóки, *pl. Ф.* Spass, böser Scherz,
Дроковýця, *f.* heisse Zeit, wann das Vieh herumtobt, da es von Viehbremsen (дрок, дрік, дрик) gestochen wird. [*m.* Ritze, *f.* 2); Splitter, *m.*
Дрóска, *f.* Sprung (auf d. Leder),
Дрóскати, дрóснути, *v. a.* ritzen, verletzen; — ся rissig worden „springen", sich splittern. [zieher, *m.*
Дротáр, *m.* Drahtbinder; 2) Draht-
Дротíвка *f.* Art Fischangel mit Draht.
Дротовий, дротяний, *a.* aus Draht, drähtern. [überziehen.
Дротувáти, *v. a.* mit Draht binden,
Дротýнка, -нагáйка, *f.* drahtgeflochtene Peitsche, Geissel.
Дрóфа, дрáфа, дрóхва, *f.* Trappe, *f.* (Otis tarda). [pe, *n.* *C.* II. 23.
Дрóхвич, *m.* Männchen einer Trap-
Дрóчити, *v. a.* reizen, necken, ärgern.
Дрочливий, *a.* *Ч.* I. 50 s. Драчливий; 2) s. Дражливий.
Дрощ, *m.* s. Дрож.
Дрóшка, *f. Л.* 116 s. Дрóжка.
Друг, *m.* Freund; Nächste, Gefährte, *m.*
Другáк, (-анéць) *m.* Zweitschwarm, *m.*
Дрýгий, *a.* der zweite; -і піввї das zweite Hahnengeschrei; der andere.
Другиня, *f.* Freundin, *f. К. Біл.*
Дрýгобіч, *adv.* von anderer Seite.
Другорідний, (-рóдний), *a. К.* zweitgeboren. [ges.
Другорядний, *a. Не.* zweiten Ran-

Другосьвітний, *a.* -а формáция Secundärzeit, *f.* *Фр.* [*m.*
Дрýґаль, *m.* Querbalken beim Floss,
Друґаничка, *Зак.* II. 590?
Друґáр, *m.* junges Kieferbäumchen; 2) Ruder, *n.* *Gr.* 18.
Дрýґати, *v.a.* flechten, winden,(*B.*); 2) s. Усукáти. [Gemahlin, *f.*
Дрýжа, *f.* Freundin, Geliebte; 2)
Дрýжбa, *f.* *K.* II. 61 s. Дружина; 2) *m.* Brautführer, Hochzeitsbitter, *m.*; 3) дружбá, *f.* Freundschaft, *f.*
Дружбúти, дружикувáти *Кн.*(*Рус.* 91) Brautführer (дрýжба, дрýжко) sein.
Дружелюбúвий, (-любний), *a.* *Ко.* 129 freundschaftlich, leutselig.
Дрýжене, *n.*(freundschaftliche) Vereinigung, Verbindung, *f.*
Дружинá, *f.* Gesellschaft, Kameradschaft; *f.*; 2) *coll.* Gefährten, Begleiter, *pl.*; 3) Gatte, *m.* Gattin, *f.*; 4) — * кидрóна Pfeilgeschoss aus кедрина.
Дружинний, *a.* дружинник, *m.* Kriegsgefährte, *m.*
Дружúти, *v. a.* (als Freunde) vereinigen, verbinden; — ся з ким jmds Freundschaft suchen, mit jmdm Fr. schliessen.
Дрýжка, *f.* Brautjungfer, Kranzeljungfer, *f.*; 2) дрýжка-дрýжку einer den anderen, einander, *KC.* IV. 506.
Дрýжко, *m.* Lebensgefährte, *m.* Gemahl, s. Подрýже *Л.* 27.; 2) Brautführer, Bräutigamsführer, *m.*
Дрýжник, *m.* Trabant, Satellit, *m.*
Дрýжній, (ний), *a.* Freundes-; 2) freundschaftlich, vertraulich; 3) wacker, tüchtig: *adv.* дрýжно.
Дрýжочок, -чка, *dim.* s. Друг.
Дрýжчини, *pl.* Festmal u. Tanz bei der дрýжка. [(дрýжка) sein.
Дрýжчити, *v. n.* Brautjungfer
Друзáти, *v. a.* §. schneiden.
Друзя́ *pl.* =дрýги (s. Друг).
Друзя́ка, *m.* *aug.* guter, alter, biederer Freund, Camerad.
I. Друк, -кá, *m.* Stange, *f.* Stock, *m.*; 2) Hebel, Hebebaum, *m.* *Пол.*; 3) * Taugenichts, Bengel, *m.* *Ф.*
II. Друк, -ку, *m.* Druck, Buchdruck, *m.*
Друкáр, (-áрщик, *Зак.*) *m.* Drucker, Buchdrucker, *m.*; 2) s. Короід ратник.
Друкáрник, *m.* s. Гулáка *Gr.* 19.
Друкáрня, *f.* Druckerei, Buchdruckerei, *f.*
Друкáрский, *a.* Buchdrucker-.
Друкóване, *n.* das Drucken.
Друкувáти, *v. a.* drucken, drucken lassen.
Друл, *m.* Schiebkarren, *m.B.*
Дрýле, *n.* s. Делúне, *Фр.*
Дрýлити, друлúти, *v. a.* s. Трýтити, тручáти. [VIII. 9)?
Друмекувáти, *v. n.* *Кн.* (*Пр.*
Дрýмхати ся sich kratzen.
Друхнíти, *v. n.* ver-mordern, *B.*
Друхнó, *n.* *B.* s. Порохнó.
Дрýхнути, *v. n.* prasseln; knarren; dröhnen.
Друхотáти, *v. a.* zerschmettern.
Дрýцкати, *v. a.* zu Brei schlagen; zerstossen.
Дрýче, *n.* *coll.* Stangen, Stöcke, *pl.*
Дручúна, (дрю-), *f.* s. Дручóк; 2) Schaft, Stiel, *m.* *III.* I. 166.
Дручковúй, *a.* кінь s. Бичовúй.
Дручнá, *f.* *B.* Pumpgestänge, *n.*
Дручóк, -чка, *m.* Stock, *m.* Stange, *f.*
I. Друшлáк, *m.* Durchschlag, *m.*
II. Друшлáк, *m.* s. Кинтáр.
Дрюх, *m.* Schnellkäfer, *m.*(Harpalus), *B.*
Дрячáк, *m.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium lanceol.); 2) s. Дивúна. [*m.C.*I.1.51.
Дряговúна, *f.* Morast, Moorgrund,
Дрянь, *f.* *coll.* *Не.* s. Драниця, ґóпта; 2) *gr.* s. Дрáнте. [ritsch!
Дряп, (драп), *int.* beim Kratzen:
Дряпíчка, *m.* *Ко.*6. der Sporteln eintreibt. [schwach, siech.
Дряхлúй, (-лúвий *Фр.*), *a.* zitternd,
Дряхлість, -ости, *f.* *Пр.* II. 246 Schwäche, Hinfälligkeit, *f.*
Дряхлáк, *m.* Tregulus, *B.*
Дуб, -бa, m. Eiche, *f.* Eichenbaum, *m.*; 2) *g.* дýбу Eichenrinde, -lohe, Gerberlohe, *f.*; 3) Kahn, *m.* *K.* I. 249. *C.* II. 129; 4) * стáти дýбa sich bäumen (v. Pferde); дýбом стáло волóсє, die Haare standen zu Berge; дáти дýбa *C.* I. 106 sterben. [geln *C.* II. 83.
Дубáсити, *v. a.* §. schlagen, prü-
Дýбати, дýбнути, *v. a.* mit Füssen anschlagen, stampfen; s. Тýпати.
Дубе, *n.* s. Дýбле. [lepax major).
Дýбельт, *m.* Doppelschnepfe, *f.* (Sco-
Дубельтíвка, *f.* Doppelflinte, *f.*
Дубéць, -бця, *m.* *dim.* s. Дуб 1).

Дубляйст, *m.* weisse Hirschwurz, (Laserpitium latif.).
Дубýйло, *n.* Gerbestoff, *m.*
Дýбина, *f.* Eichenwald, *m.* Eichengehölz, *n.*; 2) Eichenholz, *n.*
Дубиняк, *m.* Eichenruthe, *f. ІГ.*; *pl.* Stockstreiche, *pl.*
Дубýйти, *v.a.* gerben; 2)*erpressen *ІГ.*
Дубівка, *f.* Art диня (Kürbis); *Кв.* 2) Branntwein auf Eichenknospen aufgegossen.
Дубівник, *m.* Gerber, *m.*
Дубінка, *f.* Galläpfel. Knopper, *m.*
Дубінковий, *a.* Galläpfel-.
Дубіти, s. Задубіти; Дубленний, *ptc. Ко.* 222 starr vor Kälte.
Дýбкати, s. Дубиїти.
Дýбле, (-бє), *n.* Partie von Eichenstämmen; 2) s. Дубýйло.
Дубляйло, *m. N.* e. Berges.
Дубний, *a.* zur Geberlohe geh.; Loh-.
Дубняк, (-нчóк), дубняк, *К.* II. 37. *m.* Eichenwald, *m.*
Дубняти, дубонити, дýбнути (тýпн-), *v. n.* mit dem Fuss stampfen; traben; Getöse verursachen. [*N.*e.Berges.
Дубняця, *f.* Lohbeizwasser, *n.*; 2)
Дýбовáнє, *n. К.* das wilde Schweifen; Bivouakieren. [cus, *B.*
Дубовéць, -вця, *m.* Lycaena quer-
Дýбовий, *a.* Eichen, aus Eichenholz; — рак Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus).
Дубовýйк, лящ —, *m.* Bley (Abramis brama), der damals leicht gefangen wird, wann die Knospen an d. Eiche sich öffnen.
Дубовина, *f. К.* II. 286 Sarg aus Eichenholz, *m.*
Дубóвник, *m.* s. Дубівник.
Дубóк, óка. *m* junge Eiche; 2) Stock, *m.* 3) дубóчок, вовчинець — *m.* Kellerhals, *m.* (Daphne cneorum).
Дубрáк, *m* Günsel, *m.* Ajuga) *B.*
Дубрýчка, *f.* Gilb Weiderich, *m.* (Lysimachia).
Дубрівка, (-вонька, дубрóв-). *dim.* s. Дубрóва; 2) Eichelmaus, *f.* (Myoxus nitela).
Дубрівний, *a.* zur дубрóва geh., darin lebend; Wald-. [*Ок.* §. 344.
Дубрóва, *f.* Eichenwald, Wald, *m.*
Дубрóвник, *m.* s. Грнó щирáк.
Дубувáти, *v. n.* im wachen Zustande verweilen; wild schweifen, bivouakieren *К.* I. 180.
Дубýрити, *v.a.* s. Бýрити, stöbern.
Дубчáк, (-чик), *m. dim.* s. Дубóк.
Дубяк, *m. Ч.* V. 97. s. Будяк?
Дувáло, *n.* Gebläse, *n.* гремýчогазоне — Knallgasgebläse, *Пол.*
I. Дувáнити, *v. a.* theilen; — ся з ким mit jmdm th. *К.* [prahlen *С.*II.180.
II. Дувáнити ся sich aufblähen,
Дýвка, *f.* Blaserohr, Löthrohr, *n.* (*B.*).
Дугá, *f.* Bogen; 2) Regenbogen *m.*; 3) gebogener Henkel am Kessel; 4) Krummholz am Kummet, *n.*
Дугáн, s. Догáн I.
Дуганяр, *m.* Tabakschmuggler, *m.*
Дугáстий, *a.* bogenförmig, gebogen, *Пол.* [baut, *f.*
Дугівка, *f. Пл.* Iris, Regenbogen-
Дýда, *f.* Rohrpfeife, Schalmei, *f.*
Дудáр, (*d.* дудáрик, -áрчик) *m.* Pfeifenmacher, *m.* *Зах.*
Дýдва, *f.* Schierling, *m.* (Conium macul.); 2) Kälberkropf, *m.* (Chaerophyllum). [tel, *m.*
Дудзуман, *m. Ф.* s. Тумáн, Trot-
Дýди, *pl.* Ochsenlunge, *f.* 2) Aermelleisten am Hemd, *pl.* [Abgrund?
Дудина, *f. Зап.* II. 595 bodenloser
Дýдиця, *f.* s. Дýда; *pl.* -дýди 2); 3) Strohalm, *m.* (zum Hutflechten) s. Стрілка.
Дýдич, *m.* Hohlrüsselkäfer, *m. B.*
Дудíти, *v. n.* tönen, schallen, *Піс.*
Дýдка, *f.* s. Дýда; 2) Tute, *f. Пол.*
Дýдла, *f.* s. Дупло; дудлáвий s.
Дýдлик, *m.* s. Дудáр. [Дуплáвий.
Дýдлити, дудíти *Ч.* VII. 575. *v. a.* durch die Gurgel jagen, schlürfen, saufen.
Дýдник, (*d.* -нчóк), *m.* Pfeifenspieler, *Ш.* I. 309.
Дудніти, *v. n.* dumpfes Geräusch von sich geben; rollen, dröhnen.
Дýдок, -дка, *m.* ehem. Scheidemünze (2 Nkr.); *pl.* * Geld, *n.*
Дýдочка, *f. dim.* s. Дýдка, Pfeifchen, *n.* 2) Art Tanz *Ш.* I. 250.
Дудý, áнї (нї) — gar nicht im Sinn.
Дудýрити ся, §. sich sträuben; 2) vor Schreck zittern; erschrocken zurückfahren (*B.*); 3) *v. a.* nachlässig etw. hintragen. [*f.* (Anemone prat.) *B.*
Дудýрка, *f.* Wiesen-, Küchenschelle,

Дýж, чим дýж, *adv.* = чим дýжше, s. Дýжий.

Дýжанє, *n.* Ringen, *n.* gymnastische Uebung, *Бор.*

Дужáти, *v. n.* genesen, sich erholen, *Ф.* — в сúлу an Kraft gewinnen, erstarken; — ся seine Kräfte messen, sich messen *Lgr.* 148.

Дýже, *adv.* sehr, überaus; (*d.* дужéнько, genug kräftig).

Дужéнний, *a.* sehr stark; mächtig, gewaltig *Wgr.* 46 *Зар.*

Дýжечка, *f. dim.* s. Дугá.

Дýжий, *a.* gesund, rüstig, stark.

Дужíнь, -ени, *f.* Stärke *f.* 2) * ein starker Mann.

Дужíнники, *pl.* Art kleiner Kuchen, gegessen am I. Tage der Fasten.

Дýжість, -ести, *f.* s. Видержúмість 2) *Пол.*

Дýжка, *f.* s. Дугá *Не.*; 2) — залізна *Не.* Art Riegel od. Schloss; 3) Henkel an der Мазниця.

Дужч *compar.* zu Дýже *Кв.* II. 151, що на- дужч möglichst stark.

Дýймóм, *adv.* flugs, geschwind, (*В*), s. Дýти 2).

Дýйний, *a. Гол.* III. 3 — вітер stark wehend.

Дýйнýти, *v. n. Гол.* III. 17 s. Дунýти, дмухнýти; 2) forthuschen, entwischen.

Дýка, дукáр, дукасáр. *m.* Magnat, der Reiche; *pl.* дуки -еріóлúники Geldaristokraten.

Дукатóвий, *a.* Ducaten-.

I. Дукáч, (*d.* -áчик), *m. III.* I. 104 Ducat, *m.* grosse Gold- od. Silbermünze; 2) Lycaena virgaurea. [*Bein.* zu богáч.

II. Дукáч, *m. Ч.* V. 957 s. Дук;

Дукíнский, *a.* zum дýка geh. *Ніс.*

Дукíнство, *n.* Stand, *m.* Würde eines дýка, *Ніс.*

Дукóня, *f. N.* e. полонúна.

Дулéба, *m.* дурний — s. Нагýла.

Дулéбина, *f. III.* I. 233? *vgl.* дулéба (*gr.* дулéбина)? [Schafhund, *n.*

Дулéй, *m.* Lagerplätzchen für d.

Дулéта, *f. Ко.* 84 Art Weiberkleid [douillete].

Дулиґáти, §.s. Смоктáти, schlürfen.

Дулíвка, *f.* Branntwein aufgegossen auf Birnen дýлї.

Дýлó, *n.* Schmiedebalg, *m.*; 2) Lauf *m.* Mündung e. Feuerwaffe *Кч.* 190.

Дулювáти, *v. a.* дýлї 2) ertheilen.

Дýля, (*d.* дýлька), *f.* Art grosser Birnen, *f.*; 2) Knippschen, *n.*

Дум, *m. M.* das Nachdenken, Sinnen.

Дýма, *f. Не.* (*Виг.* 43) s. Дýмка (гáдка); 2) epischer Volksgesang; 3) — держáвна Reichsrath, *m.* [hänger *m.*

Думáйло, *m.* Grillenfänger, Kopf-

Дýмáти, *v. a.* denken, erwägen, sinnen; meinen, glauben.

Дýмець, -мця, *m. T.* s. Мислúтель.

Думíти, думітунáти, *v. n. R.* 109 sich bedenken, anstehen, zweifeln.

Дýмка, *f.* Gedanke, *m.* Idee, *f*; 2) Absicht, *f.* Sinn, *m.*; 3) Sehnsuchtslied, *n.*

Думлúвий, *a. ОП.* in Gedanken vertieft.

Дýмний, *a.* denkend, (*Фр.*); gedankenvoll, tiefsinnig, *M.* II. 39.; 2) *gr.* † — дворянин Mitglied des Staatsrathes; — дяк Geheimschreiber des St.

Думóвини, (дом-), *pl.* s. Умóвини *Ч.* IV. 95. *Ог.* 43.

Думцй, *m. II.* 21. s. Порáдник.

Дýмчий, *a. Макс.* Ideen-, der Phantasie [мыслен].

Дунаéвий, дунáйский, *a.* Donau, [nau-, aus der Donau.

Дунáй. (*d.* дунéнько), *m.* Donau, *f.*; 2) *übhpt.* jedes grosse Wasser, grosser Strom.

Дундýк. *m. Ко.*72 vom Halsstarrigen u. Ernsthaften; 2) Hagestolz, *m. Кч.*380.

Дýнка, дýнька. *f.* s. Плотúця.

Дýньский, *a.* s. Дáньский, dänisch.

Дунýти, *v. a.* blasen, ab-, anhauchen, -wehen.

Дýпа, *f.* linker Nbfl. des Днїстéр *Гол.*; 2) *pol.* Steiss, *m.* das Hintere.

Дупáк, *m.* Bube in d. Karten.

Дýпка, *f.* в дýпку чесáти ся Art weibl. Haarfrisur; 2) s. Віддупок.

Дуплáвий, дупелнáвий, *Гол.* III. 502. дуплеáстий, (-áтий), дуплонáтий *a.* hohl, mit Höhlungen.

Дуплáвина, *f. MIII.* s. Дуплó.

Дуплáїти, *v. a. Гл.* II. 54 betäubt werden, stutzen.]*f.* hohler Baum.

Дуплó, *n.* Höhlung eines Baumes,

Дуплúнка, *f.* — ńста Drehling *m.* (Agaricus ostreatus) *Вол.*

Дупнáстий, *a.* s. Дуплáвий.

Дýпнів, *m. N.* e. Berges.

Дур. *m.* дурá, *f.* Betäubung, *f.* Tau-

mel, *m*; Irrsinn, Wahnsinn, *m*. Albernheit, Thorheit, Ausgelassenheit, *f*. dummer, närrischer Einfall *Ш*. I. 380; дур голови́ óерé ся, з дýру; дурá *Bein*. des sinnberaubenden Branntweins, *Кч* 139.

Дурáк, дуралéй *Ко*. 97 Narr, Thor, Tropf, Tölpel, Dummkopf, *m*.

Дуранаяси, *pl*. Dummheiten, Thorheiten, Narrenposseu, *pl*. *P*. I. 75 — виправляти — treiben.

Дурáция, *f*. Wahnsinn, *m*.

Дурáчество, *n*. etw. Thörichtes, Thorheit, Dummheit, *f*. [242; 2) s. Дурóáр.

Дурóáк, *m*. Wetzstein, *m*. *Mi*. II.

Дурóáр, дурóáс, *m*. s. Дурáк.

Дýрень, -рня, *m*. s. Дурáк.

Дуреня́ця, *f*. Kokkelskörner, *pl*. (*B*.).

Дурéньство, *n*. *Фр*. Thorheit, *f*. Blödsinn, *m*.

Дурéць, -рця́, *m*. s. Дурíйка 1).

Дурзíлє, *n*. s. Дивдерев.

Дурúбаба, (-баóка), дýрик, *m*. дурúпотя, -нти, *n*. Zaunkönig, Zaunschlüpfer, *m*. (Troglodytes parvulus).

Дурилюд, дурилóдок, -дка. (-лóдка. *f*.) eig. der die Menschen narrt: Rothkelchen, *n*. (Lusciola rubecula); *Mi*. II. 370.

Дурисьвíт, *m*. Betrüger, Gaukler, Schwindler; 2) s. Дурилóд.

Дурисьвíтка. *f*. Betrügerin, Gauklerin, Gaunerin, *Не*.; Verführerin, *f*. *Ст*.

Дурúти, *v*. *a*. кого jmdn narren, zum Besten haben, mit leeren Versprechungen hinhalten; anführen, betrügen, beschwindeln.

Дурíйка, *f*. Taumellolch, Schwindelhafer, *m*. (Lolium temulentum).

Дурíти, дурúти, *v*. *n*. zum Narren werden, verrückt werden, den Verstand verlieren, toben, ausgelassen sein.

Дýрка. (*d* дýрочка *Ш*. I. 376) *f*. Närrin, *f*. [kopf schelten; 2) s. Надýрити.

Дýркати, *v*. *a*. jmdn einen Dumm-

Дурковáтий, s. Дурноватий.

Дурмáн, *m*. s. Дурáк; 2) s. Дивдерев; (Alles Betäubende).

Дурмáнити, *v*. *a*. bethören, betäuben.

Дурнéча, *Ч*. II. 491 дурúна, *Зик*. *m*. *f*. s. Дýрень.

Дурний, *a*. thöricht, dumm; einfältig, närrisch, verrückt, він не — тóє зробúти wohlweislich thut er es nicht; то не — чоловíк: das ist ein gescheiter, gelehrter Mensch; 2) eitel, nichtig; 3) — Ромáн geruchlose Wucherblume (Chrysanthemum inodorum).

Дýрник, *m*. alberner Tropf, Einfaltspinsel, Thor, *m*.

Дурúця, (дурúчка), *f*. Albernheit *f*; eitler Tand, Kleinigkeit, Nichtigkeit; трáфилася єму́ —, жиé дурúчков: weiss manchen Profit auf leichte pfiffige Weise zu erhaschen; дурничкú *adv*. *Не*. s. Дýрно.

Дýрно, *adv*. umsonst, gratis; vergebens, vergeblich, fruchtlos.

Дурновáтий, *a*. verrückt, närrisch.

Дурновáтість, -ости, *f*. Verrücktheit, *f*. närrisches Wesen.

Дурнóвіч, *m*. ewiger Dummkopf.

Дурноголóвий, *a*. dummköpfig, thöricht, *K*.

Дурнопяц, *m*. s. Дурмáн.

Дурнóслов, *m*. Wortkrämer, *m*. *Ст*.

Дýрность, *f*. s. Дуровáнє.

Дурнóха, дурúчка, *f*. Nervenfieber, *n*. Typhus, *m*. (*B*.). [*Ст*.

Дурношмúга, *m*. dummer Gimpel,

Дурúк, *m*. s. Дурáк.

Дуровáнє, *n*. *H*. 136. *Не*., дýроєть, *f*. *B*. дýроці, *pl*. (*Пр*. II. 420) thörichtes Handeln, Narrheit, *f*. Thorheiten, *pl*. Unverstand, *m*.

Дуроєьвíцтво, *n*. *K*. Verdummung, Spiegelfechterei; Schwindelei, *f*.

Дуєйти, s. Душúти.

Дýскати, (душúти), *v*. *a*. quetschen.

Дýтель, -еля, *m*. §. *Пс*. Verderben, *n*. Untergang; -еля з'їсти *Ко*. 209 sterben, *C*. I. 53. [gefährlich.

Дутéльний, *a*. §. *Пс*. verderblich,

Дýти, [дýю (дму), дýєш, (дмеш), дýє, (дме, дмить)]. *v*. *n*. wehen, hauchen, blasen; * windschnell eilen; — на щось anhauchen, anschnauben; — ся sich aufblähen; * schmollen, maulen; дме ся на тéбе *Св*. er verachtet dich, faucht dich an.

Дýтий, *a*. s. Духóвий 2) *Пол*.; 2) geblasen, Blase-; 3) -а земля́ nasser lettiger Boden.

Дýтик, *m*. *M*. III. 139. was hohl ist (von Metall od. Glas); ein aufgedunsenes Gesicht. [Дýдка.

Дýтка, *f*. Düse, Tute, *f*. *Пол*.; 2) s.

Дутчáстий, *a*. hohl, *B*.

Дýфати, *v n.* hoffen, vertrauen; на щось auf etw. bauen, sich verlassen, s. Впова́ти.

Дух, *g.* дýху und тху, *m.* Hauch, Athem, Odem, *m. K.* перенéсти дух Athem schöpfen; Gas, *n. Пу.*; (*vgl.* дих). 2) eingehauenes Loch im Eise, Wuhne, *f*; 3) Hitze, *f.* s. Духóта; 4) *g.* дýха Geist, *m.* Seele, *f.* * Muth, *m. pl.* дýхи Geister, Gespenster, *pl.*; — спустúти den Geist abgeben, die Seele aushauchen; * дýха дáти комý (чомý) jmdn (etw.) tüchtig bearbeiten; на-дýх, дýхом (зробúти що) in einem Athem, geschwind; 5) на духý *Не.* (*г. н.* 302) in der Beichte; Сьвятúй Дух heil. Geist.

Дýхів день, der zweite Pfingsttag.

Духнýти, *v. n.* an-, einhauchen.

Духóвéньство, *n.* geistlicher Stand, Geistlichkeit, *f.* Clerus, *m.* [den.

Духовúна, *f.* leichter, lockerer Bo-

Дýховúй, *a.* geistig, zum Geist geh.; Geistes-; — день в Дýхів день; 2) Blase-; — інструмéнт Blase-Instrument, *Пол.*

Духóвіеть, духóвність, -ости, *f.* Geistigkeit, *f.* das Geistige, *Фр. Не.*

Духóвний *a.* geistig, unkörperlich, immateriell; 2) geistlich; отéць — der Geistliche, Seelsorger; Beichtvater, *m.*; -а семінáрия geistliches Seminar.

Духóвник, *m.* der Geistliche, *МШ.* Beichtvater, *Не.* Pater spiritualis, *m.*

Духопéлик, *m.* Stoss, Schlag auf d. Schultern. [*f.* erst. Luft; Dunst, *m.*

Духотá, *f.* erstickende Hitze, Schwüle,

Дýцати, s. Тýцати.

Дуч, *m. H.* 260?

Дýча, *B.* дýчка, *f.* Loch, *n.* Kluft; Vertiefung, Aushöhlung, Oeffnung, *f.* Loch im oberen Mühlstein, in e. Fass; Naphtagrube, *f.* [Дýчка (*B.*).

Дучéй, *m.* дучéйка, (-íйка *f.* s.

Душá, *f.* Seele, *f.*; 2) Herz, *n.* з душі-сéрця vom ganzen Herzen; душі в сóбі не чýти ausser sich sein, verzückt sein, *C.* I. 3; дýшу згубúти: vom Selbstmörder; до душі прийтú (приходúти) ся комý jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в душі менé сидúть hab ihn im Magen; моá душá не вúнна ich (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собі самá душéю *M Oc.* (62) I. 81. mutterseelen allein; по душі дзвóнить vom Glockengeläute nach dem Verstorbenen; 3) übbpt. das Innere, der inwendige Theil: Stimmstock, *m.* Stimme, *f.* (bei d. Geige); Einsatz, Mittelstück im книш etc.; 4) Mund, *m. C.* I. 63 (als Oeffnung für den „дух"); 5) Latz bei der Schürze, *m.*; 6) * Leben, *n.* без душі ohnmächtig, leblos; 7) Halsgeschwulst, *Зап.* II 390. *vgl.* Ґýші.

Душáр, *m.* душáрка, *f. Зап.* II. 389. in der Zauberformel gegen душі, s. Душá 7).

Душéвний, *a.* die Seele angehend, Seelen-; herzlich, Herzens-; innerlich.

Душéвніеть, -ости, *f. Не.* (*Пр.* XI. (2) 32) Geistigkeit, *f.* 2) Gemüthstimmung, *f.* Gefühl, *n.* Innigkeit, Innerlichkeit, *f.* [lenverderber, Mörder, *m. Кн.*

Душегýб, (-гýбець, -бця), *m.* See-

Душегýбний, *a. IГ.* seelen-, menschenvernichtend. [derin, *f.*

Душегýбниця, *f. T.* Selbstmör-

Душегýбство, *n.* Menschenmord, Mord, *m.* [laschfleisch, *n.*

Душенúна, *f.* Schmorbraten, *m.* Gol-

Душенúця, *f.* zum Ersticken enge Räumlichkeit. [Дýшка.

Дýшенька, дýшечка, *f. dim.* s.

Душеубíйця, *m.* Seelentödter, Mörder, *m. Ш.* II. 222. [muthlos *Ш.* II. 235. 240.

Душеубóгий, *a.* arm im Geiste,

Душéць, -пцá, *m.* Stickstoff, *m. Пол.*

Дýшин, *a. KУ.* s. Душéнний.

Душúти, *v. a.* würgen, ersticken; 2) drücken, pressen; quetschen; schmoren.

Душúця, *f. У.* s Душá.

Душíти, *v. a.* stark duften, *M.*

Дýшка, *f. dim.* (liebe) Seele, liebes Herz; моá — meine Liebste.

Душкувáти, *v. n.* von Schafen, wenn sie, sich zusammendrängend, gegen den Boden hin schnauben (gegen d. Bissfliege).

Душлúвий, *a.* erstickend, *BB.*

Душмáн, *m.* Würger, Bedrücker, Tyrann, *m. Пот.* III. 15.

Дýшне, *adv.* eben (nicht), just (nicht).

Дýшний, *a. ГР.* 73 s. Душéнний; 2) warm zum Ersticken, heiss, schwül, dunstig; *adv.* дýшно.

Дýшник, *m.* Luftloch, *n.* Luftfang, Ventilator, *m.* Ventil, *n. Кн.*

Дýшність, -ости, *f.* s. Духотá.

*

Душо́вий, *a.* jede Seele, jedermann betreffend.

Душогу́ó, etc. s. Душегу́ó etc.

Душогу́ó ка, *f.* Mörderin, *f*; 2) * leichter unsicherer Kahn aus Lindenholz *Oc.* (61) V. 55.

Дуя́вка, *f. n.* Sturmwind, *m.*

Дчини́ти, s. Відчини́ти *Ог.* 56.

Дщер, *f.* † *Ш.* II. 272 Tochter, *f.*

Дюг, *m. П. n.* 75. Luts. *gr.* 165? s. Дюк.

Дюк, *m.* Schwärmer, *m.* (Sphinx) *В.*; 2) Wolfsmilchraupe, *f.* (Eruca euphorbiae). [(Halicore cetacea).

Дю́гонь, *f.* Dügong, Seemaid, *f.*

Дю́гати, *v. a.* stossen, schlagen §.

Дю́дя. *f.* свисти́ть — в кешéни von leeren Taschen, *Не.*; 2) s. Дзю́дзя.

Дюндьо́вий, *a.* -а кошу́ля *Гол.* III. 493. *ungr.*?

Дю́ндзя, *f.* s. Дзїндзі́вер.

Дю́ра, *f.* s. Дїра́. [Dank-n).

Дя! in d. *Kindersp.* = На! (beim

Дяволе́нний, *a.* s. Дїя́вольский, *Зак.*

Дя́га. *f.* etw. Unbestimmtes: Grosses, Schweres, Böses: нарва́ло на нозї таку́ дя́гу; як ту менї таку́ д. зробити? (*Фр.*) [(Angelica silv., A. archang.)

Дя́гель, дя́гиль, *m.* Engelwurz, *f.*

Дя́дик, дя́дичок, дя́дько, (дядьо) *m.* Vater, *m.* [Base, Muhme, *f.*

Дя́дина. *f.* der Mutter Schwester,

Дя́дники. *pl.* s. Прободи. *pl. Зак.*

Дя́дько, *m.* Vatersbruder, Onkel, *m.*

Дя́к, *m.* Kirchensänger, *m.*; дякі́в. -о́ва, -о́ве, *a.* des дяк.

Дя́ка, *f. П. n.* 42. *У.* Dank, *m.* Dankesbezeugung, *f.* дя́ку зробити кому́ *Ме.* dankbar jmds gedenken; 2) — на когóсь der Wille zu jmdm, Neigung, *f.* Gefallen, *n.* щось припада́є до дя́ки кому́ jmdm ist etw. lieb, gefällt ihm.

Дякі́вна, *f.* des дяк Tochter, *f.*

Дя́клик, (дя́тель), *m.* Specht, *m.* (Picus). [in natura, *f. Пот.* III. 99. 133.

Дя́кло, *n.* † Abgabe der Feldfrüchte

Дя́кованє, *n.* Danksagung, *f.*

Дякóванець, -нця, *m. ZP.* I. 86 zum Hochzeitgefolge (beim Danken) geh.

Дякóльний, *a.* † zu Дя́кло geh.

Дя́кон, *m.* s. Дїя́кон. [дя́кон.

Дякóниха, *f.* Frau od. Witwe eines

Дяконе́нко, *m.* Sohn —; дяконча́, -а́ти, *n.* Kind eines дя́кон.

I. Дякува́ти, дя́чити, *v. n.* дяк sein, dessen Dienste verrichten.

II. Дя́кувати, *v. n.* danken, Dank sagen: сьвітови von den Lebenden scheiden, verscheiden; 2) самóму собі *Кв.* II. 27. seine That selbst billigen, gutfinden, anerkennen; 3) *v. a.* когó *Ш.* I. 1. jmdm etw. Angenehmes u. Erfreuliches bereiten od. erzeigen; Gunst, Wohlwollen, Verehrung beweisen, gefällig sein, zu Willen sein. *Пот.* II. 28.

Дя́ра, *f.* s. Дїра́ (дюра́).

Дя́тель, *m. Пол.* s. Дя́клик.

Дя́тинки, *pl.* das Vertheilen der geweihten Essartikel am Osterfeste an Arme. [lium pratense).

Дя́тловина, *f.* rother Klee (Trifo-

Дя́чий, *s. a. m. Ф.* (*Нива* 1865. 9.)?

Дя́чити, *v. a. У.* собі щось sich nicht worin gefallen, kein Gefallen finden; 2) *v. a.* s. Дя́кувати 3).

Дячи́ха, *f.* Weib od. Witwe des дяк.

Дячи́шин, *a.* der дячи́ха geh.

Дя́чний, *a.* genehm, willkommen.

Е. Є.

Е, und Є, siebenter Buchstabe (есть. Е). Infolge der Lautwandlungen ist єпа́кше=пи́кше; є́ней=и́ней: є́скра =и́скра etc.; єдéн (їден) = оди́н: єще́=ще́ (іще́): єго́ = його́; єі=ї: єсаул=осау́л; Єри́на=Ори́на Ри́на etc. єи́ще́ = и́ще. etc. *P.* I. 188. *Ос.* 32. 37. 42. 43. 46. *Оц.* §. 26. 23.

Е! *int.* beim Zureden, Gefasstsein, Sträuben, Lachen und Spotten.

Є. 3. *pers. sg.* von бути: ist, s. Єсьм. єсть. *Мі.* IV. 765.

I. Єва, Євка. *f.* Eva. [небога.

II. Єва, ьвоа́. *f.* євник. *m.* s. Ивола.

III. Єва. *f.* s. Ива. [ction und Buch).

Єванге́лиє. *n.* Evangelium, *n.* (Le-

Еванге́ляк, *m.* Evangelischer (Protestant) *m.* *Це.*

Євангелист, *m.* Evangelist, *m.*
Євангельский, евангелічний, *ГШ. a.* evangelisch; евангелицкий (protestantisch) *ГШ. Це.* [*f.* Eugenia.
Евгений, *m.* Eugenius; Евгения,
Евграф, *m.* Eugraphius.
Евин, *a.* von Eva abstammend, Evas.
Евнух, *m.* Eunuch, Verschnittener, *m*
Евраx, евраx s. Оврах etc. *Пс.*
Еврей, *m.* Hebräer.
Еврейский, *a.* hebräisch. [ertum.
Еврейство, *n* еврейзм. *m.* Hebrä-
Евреист, *m.* Hebräist, *m.*
Европа, *f.* Europa, *n.*
Европеец, -пейця. *m.* Europäer, *m.*
Европейский, *a.* europäisch.
Евсевий, *m.* Eusebius s. Овсій.
Евтух, *m.* Eutychius, s. Явтух.
Евуня. *f. dim.* s. Ева I. Evchen. *n.*
Евхаристия, *f.* Eucharistie, *f.*
Евя, (евня). *f.* † s. Сушарня. Brachstube, *f. Пот.* III. 135.
Ег, ег (ег)! *int.* ja, ja wohl, so ist es; 2) warum nicht gar! [Аякати.
Егекати, *v. n.* oft ег sagen, s.
Егера, *f.* s. Яга, яза, *Пс.*
Египет, *m.* Aegypten, *n.*
Египетник. *m.* „aegyptischer" Zwingherr, Verfolger, *m.* [Aegypten.
Египетский, *a.* aegyptisch, aus
Єгивта, *f. coll.* Feldplage: Mäuse, Insecten und nach irriger Volksansicht auch Frösche (wie ehem. in Aegypten).
Египтянин, *m.* Aegypter, *m.*; Египтянка, *f.* Aegypterin. *f.* [etc. *Ос.* 43.
Єгла, єглиця *МШ. f.* s. Ягла, ягляця
Еґзамін, *m.* Examen, *n.* Prüfung, *f.*; еґзаміцувати, *v. a.* examinieren, prüfen.
Еґзеґет, *m.* Exeget, Erklärer, *m.*
Еґзеґетика, *f.* Exegetik, *f.* [tieren.
Еґзеквувати, *v. a.* exequiren, execu-
Еґзекутник. *m.* Executor, *n.*
Еґзекуция, *f.* Execution, *f.*
Еґзецирка. *f.* das Exercieren.
Еґзецирувати. *v. a.* exercieren.
Еґземплярь. *m.* Exemplar, *m.*
Еґзом, *adv.* allsogleich, dringend.
Еґоізм, *m.* Egoismus, еґоістичний, *a.* egoistisch; еґоіст. *m.* Egoist, *m.*
Еґомость (-осць), *d.* еґомостик. *m.* Herr Pfarrer (so betitelt der Bauer seinen Pfarrer). [Jego Mość].
Еґомостевий, *a.* des еґомость.
Еґурдати ся, по чести моїй verunglimpfen, mit Füssen treten.
Єдамашок, єдемаш; єдамашковий *Пс.* s. Адамашок etc. [ковий etc.
Єдваб, єдвабний etc. s. Шовк, шов-
Єдем, *m.* Eden, Paradies, *n.*
Єден, єдин, єдинайцять, (-ятий) s. Оден, (один) etc.; в єдин раз *Р.* I. 32 einmal; єдиних два три любя etliche (Leute), *pl.* [richt, *n. Р.* I. 75.
Єдене, *n* Essware, Speise, *f.* Ge-
Єдерний. *a.* muthig, stolz, selbstbewusst, gehoben, (*Ф.*) паруб'ок, кінь.
Єдинак, *m.* einziger Sohn.
Єдинака, *f.* einzige Tochter.
Єдинний, *a.* einzig; * allerliebst.
Єдинитель, *m.* Vereiniger, *m. К.*
Єдинити, *v. a.* vereinigen; — ся
Єдиниця, *f.* s. Одиниця. [sich — *К.*
Єдиничний, *a.* des Einzelnen, individuell *К. Пл.* число -е Einzahl, Singularis, *Пар.*
Єдино-, єдно- s. Одно-, єдно-.
Єдиновладний. *a.* alleinherrschend.
Єдинодушність, -ости, *f.* Einmüthigkeit. Einigkeit, *f.*
Єдинозвучний, *a.* eintönig, *У.*
Єдинозємець, -мця, *m. КС.* IV. 108. Landsmann, *m.* [Mutter geboren.
Єдиноматерний, *a.* von derselben
Єдиномислие, *n.* † *Ш.* II. 239. Gleichheit der Denkungsart, gutes Vernehmen. [mesverwandte, *m. Гол.*
Єдиноплемєнець, -нця, *m.* Stam-
Єдинородний. *a.* eingeboren, einzig.
Єдиноособний, *a.* Einzelu-; — судія Einzelnrichter, *m. Term.* [machend.
Єдиноспасаючий, *a.* alleinselig-
Єдиносущний. *a.* gleiches Wesens.
Єдиносущність, -ости, *f.* Einigkeit des (göttlichen) Wesens.
Єдиноутробний, *a.* † *С.* von derselben Mutter geboren, leiblich verschwistert.
Єдиньство, *n.* Einheit, Einigkeit, *f.*
Єдиничик. *m.* s. Єдинак. *КС.* IV. 513.
Єднак, *conj.* s. Однак.
Єдакий, єдакій, *Гол.* I. 364. *a.* einerlei, immer ein und derselbe; s. Однакий; єдако. *adv.* s. Однако.
Єдака, *f.* Ersatz, *m.* Schmerzgeld, *n. Ф.*
Єдати, *v. a.* vereinigen (zu einer

gemeinsamen Unternehmung *Ки.* 299); einigen, gewinnen; dingen *Ог.* 37.; 2) jmdn um Verzeihung bitten.

Єдна́ч, *m. Пс.* Vereiniger, Vermittler, *m. Ог.* 97.

Єдна́чи, по — *adv. П. п.* 128.?

Єдні́сїнький, *a.* до -кої конопли́ bis auf den letzten Hanfstengel.

Єдність, -ости. *f.* Einigkeit, *f.* — ма́ти fleischlichen Umgang haben.

Єдно́душ, єдно́душець, -щця, *m.* Seelenfreund, Busenfreund, *m.*

Єдносла́вний, *a.* der sein gegebenes Wort od. Versprechen hält, Wortbalter, *m.* [gleichförmig, einförmig.

Єдно́сталь, *f.* Einförmigkeit, *f.* в. —

Єдносталко́вець, -вця, *m.* Gabelpferd, *n.*

Єдносталко́вний, *a.* einspännig.

Єдноста́льний, -ста́йність s. Односта́йний etc. [Gabelwagen, *m.*

Єдно́сталок, -лка, *m.* Einspänner,

Єдно́стний, *a.* einig, vereinbart; * gleichgesinnt; vereinigt, verbündet *Пс*

Єдно́та, *f. Пу. Ле.* Einheit, *f.* einheitliche Form; 2) Verein, *m. Term.*

Єдуус, *m.* Ring an der Korallenschnur, *m.* ґу́ка́ч.

Єжевя́ка, єжи́на, *f. gr.* s. Ожи́на.

Єй, *int.* ei! ei sieh! е́йже! ei doch! 2) s. Але́ли́бо́нь: єй даш! wirst doch wohl geben; єй-ва́, єй де там aber gar nicht.

Єк, єкий, s. Як, який, *Ч. V.* 578. *Р.* II. 173. I. 74. *Ог.* 45. 4. [tropisch.

Екватóрский, *a. Пс.* aequatorial,

Екзо́рта, *f.* Exhorte, *f.*

Екзо́рцизм, *m.* екзо́рдия. *f. Пс. Пр.* XI. (1) 149. Teufelsbeschwörung, -bannung, -austreibung, *f.* [*a.* ökonomisch.

Еко́ном, s. Око́ман; економі́чний,

Експльоатуна́ти, *v. a.* exploitieren. [ploitation, *f.*

Експлуататóрство, *n. Пс.* Ex-

Єкте́нія, *f.* Gebet welches der Priester singend liest u. worauf nach Absätzen des Gebetes der Chor antwortet: Го́споди поми́луй! od. пода́й Го́споди!

Єль, е́лка. *f.* s. Яли́на

Єле, *adv.* † kaum, *P.* II. 175. *C.* I. 173; е́ле-е́ле *Ки.*

Еле́ант, *m.* Stutzer, ein Putzsüchtiger.

Елеґа́нтність, -ости, *f. Пс.* Eleganz, *f.*

Елеґантува́ти ся, sich fein, nett kleiden.

Елеґі́йний, *a.* elegisch.

Еле́ґія, *f.* Elegie, *f. Ш.* II. 152.

Єле́й сьвяти́й — Chrisam, *m.*

Єлеосьвя́щенне, s. Маслосьвя́тне.

Еле́ктризм, *m.* електри́ка, електри́чність, -ости, *f.* Elektricität, *f.*

Електризува́ти, elektrisieren.

Електри́чний, *a.* elektrisch; -а ма́шина Elektrisirmaschine, *f.*

Електроде́рже́ць, -жця, *m.* Elektricitätsträger, Elektrophor, *m.*

Еле́кция, *f.* Wahl, *f.*

Єлень, *m.* s. Ивóла, еволá.

Єлечко, *n. Ме.* 134. 136. s. Ви́лечко.

Єлизаве́т = Єлисаветград.

Єлі́ко-мóга, *adv.* † *Ш.* I. 314 wie viel vermögend. [Яліо́но.

Єлі́но, *adv.* zierlich, schmuck, s.

Єлки́й, *a.* ranzig, *Зак.*

Єломо́к, -мка́, *m.* Art Mütze.

Єлй, *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Єласти́чний, *a.* elastisch, federnd.

Єласти́чність, -ости, *f.* Elasti-

Ема́лія, *f.* Email, *m.* Smalte, *f.* [cität, *f.*

Емалїува́ти, *v. a.* mit Email versehen, emaillieren.

Емо́ле́ма, *f. Пс.* Emblem, Sinnbild mit e. Wahlspruche verbunden.

Ємки́й, *a.* zugreifend, fassend; * unternehmend, energisch, wacker, tüchtig, rasch handelnd; merklich; е́мко (*adv.*) їсти gierig-. [tigkeit, *f.*

Ємкість, -ости, *f.* Energie, Tüch-

Ємний, *a. Пар.* umfassend, reichhaltig; s. Обе́мний.

Ємність, -ости, *f.* das Vermögen aufzunehmen; сільна́ — Salzgehalt, *п.В.*

Емпіри́чний, *a.* empirisch, erfahrungsmässig.

Єна́к, єна́кший, s. Ина́кший.

Єне́й, *m.* s. Ине́й. *Ог.* 43.

Єне́ма, *f.* Klystier, *n.*

Єнера́л, енера́льский, енера́льство etc. s. Ґенера́л etc. [*a.* energisch.

Єне́рґія, *f.* Energie; енерґі́чний,

Єно, s. Ино́. [klopädisch.

Енциклопедичний, *a.* ency-

Єнчий, єнчий, s. Инчий etc.

Епа́рхія, *f.* Eparchie, *f.* Sprengel eines Bischofs.

Епархія́льний, *a.* zur Eparchie geh.

Єпи́скоп, *m.* Bischof, *m.*
Єпи́скопский, *a.* bischöflich.
Єпи́скопство, *n.* єпископія, *f.* Bischofswürde, *f.*; 2) Bisthum, *n.*
Епідемі́чний, *a.* epidemisch, ansteckend (v. Krankheiten).
Епік, *m.* Epiker, *m.*
Епілепти́чний, *a.* epileptisch.
Епіта́фія, *f.* Grabinschrift, *f.* *Кч.* 101.
Епітрахи́ль, *f.* Epitrachilion, Schultertuch der Geistlichen, *n.*
Епі́чний, *a.* episch.
Епойко́вий, *a.* *С.* I. 92. Art Kleiderstoff.
Епопе́я, *f.* є́пос, *m.* Epopöe, *f.* Epos, Heldengedicht, *n.*
Епо́ха, *f.* Epoche, *f.* Zeitpunkt, *m.*
Епоха́льний, *a.* *Нав.* epochemachend.
Ера, *f.* Aera, Zeitrechnung, *f.*
Єрґи́ня, *f.* s. Ґеорґіня.
Ердек, *m.* *ung.* s. Чорт.
Єре́й, *m.* Opferer, Priester, *m.* [ἱερεύς].
Єре́йка, *f.* Priesterin, *f.* *ОБ.*
Єре́йский, *a.* priesterlich.
Єре́йство, *n.* Priesterstand, *m.*
Єре́нтий, *s. a.* s. Реєнтий.
Єрепени́ти ся, *М.+Б.* 195 sich sträuben, s. spreizen. §.
Єрепу́дний, *a.* *ВГ.* 147 s. Ярепудовий.
Єресь, *f.* Häresis, Ketzerei, *f.*
Єре́тик, *m.* Häretiker, Ketzer, *m.*
Єре́тичний, (-чний), *a.* häretisch, ketzerisch; * verflucht.
Єрик, *m.* *Пе.* (*Пр.* XI. (1) 115 kleiner Bach.
Єрма́к, *m.* Ermolaus.
Єроду́ла, *f.* *К.* griech. Hierodule, Tempeldienerin, *f.*
Еро́тик, *m.* Erotik, *m.*
Еротичний, *a.* erotisch.
Єро́ха, *m.* Hierotheus, *Зак.*
Єрупа́ти, *v. a.* кожу́х steppen.
Єрусали́м, *m.* Jerusalem, *n.* до-му їздити vom Pferde geschleift werden zur Strafe für das Verschlafen der Wacht bei der nächtlichen Hutweide der Pferde, *К.*
Єрш, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua).
Єсь, єй, 2. *pers. sg. praes.* von бу́ти: du bist.
Есау́л, есау́лєнко *pl.* есау́лцї etc. s. Осау́л etc.
Есе́нция, *f.* Essenz, *f.*
Есенциона́льний, *a.* essentionell, wesentlich.
Еский, *m.* *К.* esquisse, Skizze, *f.* Entwurf, *m.*
Єсько́, *m.* s. Юсько, *Зак.*
Єсли́, *conj.* wenn, wofern.
Єсьм, 1. *pers. sg. praes.* von бу́ти: ich bin (-єм, -єх, *Ог.* 145); єсьмо́ wir sind; єсть (є) (sie, es) er ist, єсьте́ ihr seid.
Єсма́нь, *f.* rechter Nbfl. des Сейм.
Есова́то, *adv.* *Пол.* in der Gestalt eines S.
Еспарзе́та, *f.* s. Діпо́йник, *В.*
Єстестве́нний, *a.* *Пол.* natürlich; wesentlich.
Єстество́, *n.* *Пол.* Naturproduct, *n*; 2) Natur, *f.* Wesen, *n.* *К.* wesentliche Eigenschaft.
Есте́тика, *f.* Aesthetik, *f.*; естетичний, *a* ästhetisch.
Ет! *int.* des Wegwerfens, Absprechens, Sträubens, des Unwillens: lass mich!
Етери́чний, *a.* ätherisch.
Етика, *f.* Ethik, Sittenlehre, *f.*; етичний, *a.* ethisch.
Етике́та, *f.* Etikette, *f.*; етикета́льний *a.* etikettenmässig.
Етимольоґія, *f.* Etymologie, *f.*; етимольоґічний, *a.* etymologisch.
Етноґра́фія, *f.* Etnographie, *f.*; етноґрафічний, *a.* ethnographisch.
Етю́да, *f.* *К.* étude, Studienzeichnung, *f.* Studium, *n*
Ефекто́вний, *a.* effectvoll.
Ефеме́рия, *f.* *Т.* ephemerische Erscheinung, Eintagserscheinung; ефеме́рний, *a.* ephemerisch. [[ἐφήμερος].
Ефи́рний, *a.* *Пе.* s. Етеричний
Єфна́р, *m.* Altvater, der von den beiderseitigen Eltern zur Leitung der Hochzeitsgebräuche bestellte Ceremoniär.
Ех, *int.* der Sehnsucht, der Wehmuth, der Begeisterung *ТР.* *III.* II. 3.
Єха́нку, ой —! hol' ihn der —! potz tausend!
Ехидова́тий, *Гр.* ехи́дний, *a.* Eidechsen-, Natter-; * boshaft, heimtückisch, schadenfroh, *Пе.*
Ехи́дна, *f.* Natter, Eidechse, *f.*
Ехо, *n.* s. Відголос, луна́.
Еч! еч як! еч який! sieh doch! schau! schau! wie — (mit Vorwurf).
Єщé, *adv.* noch, annoch.

Ж.

Ж, achter Buchstabe (Живіте).

-ж, *conj.* s. Же; коли-ж wenn (wann) nun aber, піду-ж бо я aber da werde ich gehen; роби-ж! *imperat.* mache doch! а вже-ж nothwendigerweise, ja; та вже-ж dennoch, *Ог.* 208—215 як же-ж wie denn? *Ог.* 59. 7. 159 8. що-ж ти таке? ja, was bist denn du? *Р.* 1. 1.

Жа́ба, *f.* Frosch, *m.* * — цицьки дасть тобі wirst „in's Gras beissen", w. enthauptet werden, w. sterben *Гр.* V. 336. *Пот.* II. 10.

Жабáк, *m.* Schwanen-Teichmuschel *f.* (Anodonta cygnea). [Жабур.

Жабáр, *m.* Froschtümpel, *m*; 2) s.

Жабернáтий, жабéрний, *a.* Kiemen-, mit Kiemen (branchiae) versehen.

Жáбин, жáбій, жабиньский *Ч.* II. 40. *a.* des Frosches, Frösche-; -ні бочка Ackervergissmeinnicht, *n.* (Myosotis intermedia).

Жабина, (жеб-) *f.* grünlicher Schleim (Auswurf) beim Erbrechen.

Жáбка, *f. dim.* s. Жáба; 2) * Art Doppelnagel zum Beschlagen der Галáри.

Жабинк, *m.* s. Жáтам; 2) s. Жабинк.

Жабовина, *f. coll.* Frösche, *pl. Mi.*

Жабоїд, *m.* Froschfresser, *m.* [II. 138.

Жабокóлець, лця, *m.* Froschstecher, *m.* (*scherzh.* W.).

Жабокрюкалка, *f. Пс.* s. Жабáр.

Жабокрюкане, *n.* Froschgequack, *n. Пс.* [mäusekrieg, *m.*

Жабомишодрáкінка, *f.* Frosch-

Жаборíз, *m.* Froschmörder, *m.*

Жáбра, *f. gew. pl* жáбри, Kiemen, (branchiae). *Пот.* III. 110.

Жабрéй, жабрик, *m.* s. Жебрій.

Жабский, *a. Пс.* 84 s. Жабячий.

Жабýн-рибóлов, *m.* Froschfisch, Seeteufel, *m.* (Lophius piscatorius).

Жáбур, *m.* жабурище, *n.* Laichart der Frösche, Froschtümpel, *m.*; 2) Bach Wasserfaden, *m.* (Conferva rivularis).

Жабурник, *m.* кучерáвий krauses Laichkraut, (Potamogeton crispus).

Жáбяний, *B.* жáбячий, *a.* des Frosches, Frosch-; -а цибýля Binse, *f.* (Scirpus tabernaemontani); -і мицинки, колисьá s. Жабáк; -а зелéнина s. Жабур 2).

Жабячка, *f.* s. Жабáк; 2) Perl-flussmuschel, *f.* (Unio margaritana).

Жавéльский, *a.* Javellisch, -а лужинá J. Lauge *Пол.*

Жáворонок, etc. s. Жайворонок etc.

Жáвра, *f.* Hund, *m.*

Жаврáтий, *a.* s. Крикливий.

Жáгá, *f.* s. Згáга; 2) Gier, *f.* Begehren, *n. М.+Б.* 122. *ОП.*

Жáганк, *m. М. Кн.* kleines Segel.

Жагáйка, *f.* s. Жулйвка.

Жадá, *f.* Begierde, Gier, *f. ЛД.*

Жáдáне, *n. М.* II. 164 das Begehren, Verlangen, *n.* Wunsch, *m.*

Жаданчá, -áти, *n.* ersehnter Gast (*iron*). (*Фр.*). [wünschen, fordern.

Жадáти, *v. a.* begehren, verlangen,

I. Жадéн, -днá, -днé *a.* s. Жадний II.

II. Жáден, -дна, -дне kein (жáдний).

Жáдíбка, *f. М.* II. 94 *Н.* 20 s. Жадóба; комýсь щось не в -бкý jmd hat kein Verlangen nach etw.

I. Жáдний, жáден, *a. К.* I. 105. s. Кóждий, великий. [etw.

II. Жадний, *a.* чогóсь begierig nach

Жáдність, -ности, *f.* Begierde, Sucht, *f. Пар.* [süchtigem Blick, *КУ.*

Жаднобкий, *a.* mit gierigem, eifer-

Жадóба, *f.* das Begehren, Verlangen; Begierde, Lust, *f.* Wunsch, *m. Кн.* 186. *Зак.* про жадóби auf dringendes Verlangen.

Жадóбен, жадóбний, *a.* gierig, begierig, habsüchtig, lüstern *Пс. Пол.*; 2) durstig, *Ст.*

Жадýчий, *a. К.* s. Жаждýщий.

Жáжда, *f.* Gier, *f.* heftige Begierde; 2) Durst, *m.* [harrend; sehr durstig *Ог.* 102.

Жаждéнний, *a. Ру.* sehnsüchtig

Жаждáйний, жаждáйний. *У. a.* gierig, begehrlich, unersättlich, Luts. *gr.* 170. *Гол.* III. 525. [dürsten, *К.*

Жáждувати, *v. n.* Durst leiden,

Жаждýщий, *a.* dürstend, durstig, lechzend. [*Ст.* s. Жижний.

Жáжкий, *a.* brennend, flammend,

Жáйнір, -ора, *К.* жáйворонок, -ика, *m.* Lerche, *f.* [der Lerche, Lerchen-.

Жáйворочий, (-рочий), *a. Пс.*

Жа́йворончиха, *f.* Lerchenweibchen, *n.*

I. Жак, *m. Н.* 110 *Др. с.* 243 Arbeit um die Wette zum Zwecke grösseren Erwerbes, *f.* [wespe, *f.* (Sphex), *В.*

II. Жак, *m.* (*В.*) s. Бо́мок; 2) Mord-

Жакува́ти, *v. a.* vernichten, verderben, zerstören; plündern; — ті́ло zerfleischen.

Жаль, *m.* (und *f. Ф.*) Leid, Herzeleid, *n.* wehmüthiger Schmerz, Wehmuth, *f.* жалї виподи́ти за чим etw. beklagen; жаль менї когóсь es thut mir leid um jmdn; — чогóсь um etw.; 2) Reue, *f.* Leid, Bedauern, *n.*; 3) — u. жала́, *f.* Mitleid, Erbarmen; *n.*; 4) das Gefühl einer von jmdm erfahrenen Kränkung: на, до когóсь; жаль ему́ на когóсь er beklagt, beschwert sich über jmdn.

Жа́льворонок, s. Жа́йворонок.

Жаля́ва, *f.. Н. n.* 49 s. Кропи́ва, Brennessel, *f.*

Жаля́ти, *v. a.* stechen, brennen; 2) * когó jmdm Herzeleid verursachen, jmdn grämen, betrüben. [xys).

Жаля́ця, *f.* Stechfliege, *f.* (Stomo-

Жа́лїб, -обу (-лї-) *m. Ч.* V. 238 s. Жалóба 2). [лóбний).

Жалі́бливий, *К.* Жалі́бний s. Жа-

Жалі́бник, *m. Пр.* II. 247 der Mitleidige, Wohlthäter, *m.*; 2) бра́тик — *Ч.* V. 799 der Trauernde, d. Bemitleidenswerte; 3) — пáпої мóви *Ос.* (61) IV.33 Liebling? 4) Kläger, (actor) *Term.*

Жалі́бниця, *f. feminin.* Form s. Жалі́бник 4).

Жалі́бщик, *m. Б.* Kläger, *m.*

Жалі́ння, *n.* das Mitleiden, Bedauern, Erbarmen; 2) Betrübnis, *f.*; 3) Klage, *f. Кв.* II. 269.

Жалї́сливий, жалісний, (-лїсти-) *a.* barmherzig, mild; kläglich.

Жалї́ти, *v. n.* bedauern, Leid um etw. haben — чогóсь; 2) * вапнó жалі́є (перегори́т) der Kalk zerfällt zu Staub wegen Feuchtigkeit.

Жалки́й, *a.* stechend; 2) klagend, kläglich, mitleiderregend; жáлко, *adv. Ос.* (61) V. 21 stechend, empfindlich; schmerzhaft; jämmerlich, — менї́ тебé ich fühle mit dir Mitleid, es dauert mich deiner. [Trauer, Schwermuth, *f.*

Жа́лість, жáльність, *У.* -ости, *f.*

Жальнотї́ти, (жарк-), *v. n.* vom Gesang des жáльворонок. [dauern, *n.*

Жалкува́нє, *n.* Leid, Mitleid, Be-

Жалкува́ти, *v. n.* за ким, по кім sich nach jmdm sehnen, mit jmdm Leid haben, um jmdn trauern, jmdn beklagen, beweinen, betrauern *АД.* I. 161.

Жалаї́, (-є), *n. Ч.* V. 653 s. Жаль.

Жальни́й, *a.* wehmüthig, traurig *В.*; 2) — четвéр s. Стра́стний ч.; *adv. compar.* менї́ жальнїйше es thut mir mehr leid, ich bedauere mehr.

Жа́лощі, *pl.* Mitleid, *n.* Condolenz, *f.*

Жалó (жє-), *n.* Stachel, *m.*

Жалóба, *f.* Mitleid, *n.* Sympathie, *f. К.*; 2) Trauer, *f.* Leid, *n.* Trauteranzug, *m.*; 3) жáлоба Klage, *f.* (vor dem Amte: querela). *Term.*

Жалобéць, -бця́, *m.* Trauermantel, *m.* (Vanessa Antiopa) *В.*

Жалóбний, *a. Пр.* II. 247 mitleidig, barmherzig, mitleidvoll, sympathisch; klagend, wehmütig, Trauer-.

Жалова́нник, *m. gew. pl. Ч.* III. 8. ungesäuertes Kornbrod als Fastenspeise.

Жалова́сний, *a.* wegen eines Leids leicht in Thränen ausbrechend.

Жа́лосливість, (-лісл-), -ости, *f. ВБ.* Mitleid, Erbarmen, *n.*

Жа́лосник, *m. Н.* 94 der sich u. den man beklagt. [trauernd.

Жа́лостивий, *a. ШМ.* klagend,

Жа́лостонька, *f. dim.* s. Жа́лість.

Жа́лощі, *pl.* Trauer, *f.* Gram, Schmerz, *m.*

Жа́луванє, *n.* das Bedauern, Mitleid, *n.*; 2) Gehalt, *m. Term. Пот.* III. 53.

Жа́лувати, *v. a.* jmdn bedauern, Mitleid mit jmdm haben; 2) jmdm Rücksicht, Pflege, Unterhalt angedeihen lassen, *Пот.* III. 53. *Р.* I. 13; 3) liebkosen, lieben *М.*; 4) чогó, за чим, (грíхів, за грíхи́) Reue empfinden; s. Жа́лкувати. [Жалó.

Жальцé, *n.* Nadelspitze, *f.*; 2) s.

Жаля́, *f.* Schnitterin, *f.* [жа́ти].

Жаля́чка, *f.* s. Жаля́ка.

Жандáр, *m.* Gendarme, *m.*

Жандáрик, *m.* s. Бу́дуд, *Gr.* 30.

Жар, -у, *m.* жар, -и, *f.* glühende Kohlen, Glut, *f.*; 2) *W.* II. 81 Alpenglühen (Pilze).

Жарá, *f.* Glut, Hitze, *f. Кв.* II. 328.

Жаранийк, *m.* s. Яловéць.
Жарийна́, *f.* *М.* II. 174. *Ме.* 364 glühende Kohle.
Жарйстий, *a.* glühend, *У.*
Жарйти, *v. a.* rösten, braten, brennen; 2) * schlagen.
Жа́рище, *n.Зар.*Herd, Brennpunkt,*m.*
Жарі́вка, *f.* Feuerbecken, *m.* Kohlenpfanne, *f.*
Жарівийця, *f.* Feuergewehr, *n.*?
Жарі́не, *n.* das Glühen, *Пол.*; 2) *coll.* glühende Kohlen *Ч.* III. 315.
Жарі́ти ся, glühen, funkeln.
Жа́рка, *f.* -середу́тник Tausendgüldenkraut, *n.* (Erythraea centaurium).
Жарки́й, *pl.* *Н.* 50 s. Жаро́к.
Жарки́й, *a.* brennend heiss, glühend; schwül; 2) glutroth *Л.* 1.
1. Жарлйний, *a.* вовк *Мл.* s. Ка́жерлийний.
Жарні́вки, (жер-) *pl.* Krebssteine, -augen, *pl.* (Lapides cancrorum) *Ке.*
Жарну́ти, *v. n.* *М.* * rasch ankommen (*Ник.* 164).
Жаро́вня, *f.* *С.* s. Жарі́вка; Fleischbank, *f.* Hackbrett, *n.* *Ру?* [Pferde.
Жаро́їд, *m.* *Н.* 199 vom trägen
Жаро́к, -рка́, *m.* glühende Kohle.
Жаромі́р, *m.* Hitzemesser, *m.* Pyroskop, *n.* *Пол.*
Жаро́та, *f.* Hitze, Schwüle, *f.* *С.*
Жароцьвіт, *m.* Feuerblüthe, *f.*Name der Мóлия *КУ.* [Vogel.
Жар-птйця, *f.* *Др. с.* 286 fabelh.
Жарт, (*d.* жа́ртик), *m.* жа́рта, *f.* *Мор.* Scherz, Spass, *m.* жа́ртом, жа́ртиком scherzweise, zum Scherz; *pl.* жа́рти *Га.* I. 101. 102.?
Жартівлйний,(-тлий-тобл-,-тобл-) *a.* scherzhaft, spasshaft; lustig.
Жартобли́вість, -ости, Scherzhaftigkeit, *f.*
Жартува́ти, *v. n.* scherzen, spassen, spielen, Spass machen; schäckern. *Пот.* II. 28.
Жарту́шки, *pl.* s. Жарт. *pl.*
Жару́ха, *f.* s. Жи́ганка. *В.*
Жас, *m.* *Ф.* Schrecken, *m.* Entsetzen, *n.* s. Жах.
Жасмйн, *m.* жасмйнний *М.* III. 52. *a.* s. Ясьмін, Ясьмінóвий.
Жасний, *a.Ф.*schrecklich, grauenvoll.
Жасну́ти, *v. a* schrecken.

Жа́тва, *f.* Ernte, *f.* *Кв.* II. 158.
I. Жа́ти, [жну, жнеш] *v. a.* ernten, Getreide schneiden.
II. Жа́ти [жму, жмеш], *v. a.* drücken, pressen; се́рце жметь ся das Herz wird gepresst, beklommen, *Мак.* I. 27.
Жа́тка, *f.* *Ос.* (61) IX. 178 s. Жинпа́рка. [*m.* *Зак.*
Жа́тний, *a.* — коза́к Gutsbesitzer,
Жах, -ху, *m.* *С.* II. 256 Schrecken, Schauder, *m.* das Betroffensein, Staunen, *n.* жа́хом *adv.* *ІГ.* schrecklich, waghalsig; *Пот.* II. 10.
Жаха́не, *n.* *К.* Furcht, Angst, *f.*
Жаха́ти ся, vor Schreck schaudern, sich ängstigen,fürchten.[furchtsam,scheu.
Жахлйвий, *a.* жахлйк, *n.* *Піс.*
Жахлйвість, -ости, *f.* Furchtsamkeit, *f.* *Піс.* [Вйкапаний.
Жа́хлий, *a.* wahr, lauter, echt; s.
Жа́хно, *adv.* bange, mit Furcht.
Жахну́ти ся, s. Зжахну́ти ся *Піс.*
Жахті́ти, *v. n.* *ГБ* s. Жаха́ти ся.
Жо́ан, жо́анок etc. s. Зо́ан, зо́анок etc. *Ос.* 75, 2. [stossen.
Жо́ехнути, жо́пхну́ти, *v .a.* stark
Жо́н, жо́йхи, *pl.* Sturzwellen, *pl.*(*Фр.*)
Жо́пр, (*d.* жо́йрик), *m.* Wiese mit Gesträuch; gauz magerer Weideplatz; 3) Flussinsel, *f.* [wellen herausbrechen.
Жо́прийти, *v. n.* in grossen Sturz-
Жо́у́рити, жо́урну́ти. *v. a.* hinschleudern, кимо́сь; s. Шну́рити.
Жо́уртї́ти, *v. n.* rauschend anprallen.
Жо́ух! *int.* zu Жо́у́хнати. [*Зг.*
Жо́у́хати, жо́у́хнути, *v. a.* heftig ausgiessen: води́, водо́ю; schiessen, strahlen lassen.
Жва́ний, жва́лий, *a.* munter, flink, behend; жва́во, *adv.* mit Lust, frisch.
Жва́вість, -ости, *f.* Munterkeit, Behendigkeit, Raschheit, *f.*
Жва́ка, жвя́чка, *f.* das zum zweiten Male gekaute Futter; 2) Tabaksblätter zum Kauen, *pl.*; Art rothes Baumharz zum Kauen.
Жва́ти, жвика́ти, жвя́кати, s.Жу́ти.
Жвя́чний, *a.* -а поверхність, Kaufläche, *f.* *Пол.*
Жвикання, *f.* das Gekaute.
Жвинду́ти, (-да́ти). *v. n.* undeutlich sprechen; plärren.
Жвя́ка, жвя́чка, s. Жва́ка, жвя́чка.

Жвяхтіти, *v. n. Ко.* 178 plätschern, des Geräusch von sich geben.
Жгут, *m.* s. Джгут.
Жгу́чка, *f.* s. Жиґанка *Mi.* II. 271.
Жда́не, *n.* das Warten, Erwarten.
Жда́нок, -нка, *m. M.* II. 133 Erwartung, *f. pl. H.* 109 мені не до жда́нків ich habe nicht wie zu warten, ich mag nicht länger warten.
Жда́ти [жду, ждеш]. *v. a.* кого́, на кого́ (що) warten, erwarten, кого, на кого́ (що).
Ждю́хнути, *v. a.* s. Жо́ївхнути.
Же, *conj. declar.* dass; 2) *advers.*-же aber, hingegen, doch; 3) ja, s. -ж. In Verbdg. mit anderen Partikeln Conjunctionen u. Imperativen: nun denn, *Oz.* 208—215.
Жебі́й, s. Щобі́й, аби́ *Oz.* 212. 9.
Жебі́ін, -ону, *m.* das Lallen, Lärmen; Gesummme, *n.* [summen, lärmen.
Жебо́нити, *v. n.* lallen, *M.* III. 94;
Жебра́к, жебра́н *Ч.* V. 433, *m.* Bettler, *m.* [telei, *f.* Bettelstand, *m.*
Жебраня́на, *f.* жебра́цтво, *n.* Bet-
Жебра́ти, *v. n.* betteln; піти́ за жебраним хлі́бом betteln gehen.
Жебра́цкий, жебра́чий, *a.* Bettler-, bettelhaft. [weib, *n.*
Жебра́чка, *f.* Bettlerin, *f.* Bettel-
Жебри, на — піти́, по жебрах ходи́ти betteln gehen, Bettler werden.
Жебрі́й, *m.* дрібно́цьвітний. Dann. Hohlzahn, *m.* (Galeopsis tetrahit); — польовий Ackerhohlzahn, (G. ladanum).
Жебро́м жи́ти vom Betteln leben *КУ.*
Жебрува́ти, s. Жебра́ти, жебру́щий, bettelnd, Bettel *Oz.* 102. 2.
Жеве́мъ, *АД.* I. 121, жевний s. Живе́м, живний. *(B.)*
Же́вра, s. Же́рва, жа́пра. [feuer, *n.*
Же́вриво, *n. Кн.* Glut, Lohe, *f.* Loh-
Жеврі́ти, *v. n.* glühen, glimmen.
Же́гаий, *a.* ніби́? *Гош.* 21.
Жегло́, *n.* Brenneisen, *n. ГШ.*
Жегу́н, *m.* Blitzbube, *m.*
Жегу́нка, *f.* уха́та, Ohrenqualle, *f.* (Aurelia aurita).
Жегти́, жечи́, жечи́, [жегу́ (гу), жеже́ш (жжеш)] *Оц.* §. 204 brennen.
Же́жко, *adv. Ч.* II. 403 brennend, heiss, s. Жигкий. [Scepter, *n.*
Жезл, *m.* † bischöflicher Hirtenstab;
Же́кнути, *v. n.* до кого́ ungestüm, hitzig gegen jmdn dringen.
Жела́не, *n.* Wunsch, *m.*; Gratulation, *f.*
Жела́ти, *v. n. Me.* 68 wünschen, begehren; Wünsche darbringen, gratulieren; жела́нний, *a. У.* erwünscht.
Желв, *m.* Schildkröte, *f.* (Testudo) *Пол.*
Желна́к, *m.* Beule, *f.* Auswuchs, *m.*
Желво́вий, *a.* Schildkröten-.
Жі́льворонок, s. Жа́льворонок; жел- s. жал-.
Желе́тка, *f.* gilet, Weste, *f.*
Жі́лї, *conj.* s. Єсли́ [jeżeli].
Желїзе́, *n.* Eisenoxydul, *n.*
Желїза́к, *m.* Abscess mit Verhärtung der Oberfläche, *m.*
Желїзи́нець, -ниця, *m.* Eisenspath *m.* kohlensaueres Eisenoxydul.
Желї́зко, *n.* Plätteisen, Biegeleisen, *n.*
Желї́зний, *a.* eisern, Eisen-; eisenfarbig; 2) * — дощ s. Ожеле́да (nach e. Regen) *КУ.*
Желїзниця, *f. Ч.* I. 57 Art (eisenfarbige) Geschwulst am Gesichte; 2) veränderliche Kröte (Bufo variabilis); 3) Eisenbahn, *f.*
Желї́зничний, *a.* Eisenbahn-, Bahn-.
Желїзня́к, *m.* Eisenstein, *n.*; 2) Eisenkraut, *n.* Eiserich, *m.* (Verbena offic.)
Желї́зо, *n.* Eisen, *n. Oz.* 71—72.
Желї́зок, -зка, *m.* Eisenoxyd, *n. Пол.*
Желїзопо́єний, *a.* eisenhaltig, eisenschüssig, *Пол.* [fen *M.*+*E.* 129.
Желї́пнути, *v. a.* klagend ausru-
Жемері́, *pl.* Walddickicht, *n.*
Жемо́їдь, *m. f.* Fresser, *m.*
Жемчуг, *m.* Perle; *coll.* Perlen, *pl.*
Жемчу́жина, *f. C.* II. 225 s. Жемчу́г; 2) Perlmutter, *f.*
Жемчу́жний, *a.* perlen.
Жемчу́жниця, *f.* — ли́ста echte Perlmuschel (Meleagrina margaritifera).
Жень, *m.* Bastleiter der Bienenzeidler, *f.* *(B.)*.
Жена́, *f.* s. Жінка, *R* 86.
Же́нанний, *a. (Ф.)*. s. Побігу́щий.
Жене́, жене́м, etc. s. Гна́ти, го́ниш го́нимо etc.
Женевни́н (-нир), *m.* Zwergwachholder, *m.* (Juniperus comm.) *B.*
Женйло, *m. P.* II. 108 heiratsfähiger junger Mann; grosser Bengel.
Жени́ньба, *f.* Heirat, Verehelichung, *f.*
Жени́ти, *v. a.* сина den Sohn hei-

raten lassen; — ся heiraten, sich verehelichen з ким, (на ким); * toben.

Жениx, (*d.* женишок, -йшенько; *aug.* женишйще). *m.* Freier, Bräutigam, *m.*

Женихáне, *n.* *Кв.* II. 35 Liebeshändel, *pl.* Liebelei, *f.* [einlassen.

Женихáти ся, sich in Liebschaften

Женихівский, *a.* *Кв.* II. 91 zu женихáне geh.

Женихлáйний, *a.* *Гол.* III. 254 der Liebelei ergeben; liebeslustig; дýрень — Weibernarr, *m.* *Ф.*

Женихлáйність, -ости, Unbeständigkeit in der Liebe, *f.* *Ф.*

Женíцький, *a.* Braut-, bräutlich, Trauung,- *Зг.* [liebte. *f.*; 2) s. Жениx *Л.* 32.

Женишйна, *f.* *Ме.* 98 Braut, Ge-

Женкийня, *f.* Schnitterin, *f.*

Жéнник, *m.* s. Жнець.

Жéньский, *a.* weiblich, Frauen-.

Жéньскість, -ости, *f.* Weiblichkeit, *f.*

Жентйця, *f.* Käsewasser, *n.* Molke, *f.*

Жентйчник, *m.* Molkencurgast, Badegast, *m.*

Женчýг, *m.* *Wgr.* IX. s. Жемчýг.

Жéнчик, *m.* Schnitter, *m.*

Жéнщинá, *f.* Frau, *f.* Weib, *n.*

Женятйн, яловéць-, *m.* Alpen-Wachholder. *m.* (Juniperus nana).

Жербíй, *m.* Haferdistel, *m.* Ackerscharte, *f.* (Cirsium arv.).

Жéрва, жйрва, *f.* (bissiger) Hund.

Жердйти, *v. a.* mit Stangen zäunen.

Жéрдка, (*d.* жéрдочка, (*aug.* жéрдюга), *f.* Holzstange, *f.* — пóля (прут п.) gewisses Feldmass.

I. Жéреб, *m.* s. Жéреп.

II. Жéреб, жеребéп *Ф.* *m.* Los, *n.* Würfel, *m.* *Не.* *Леск.*

Жеребéць, -бця (-бчик), *m.* junges Pferd; 2) Nbll. des Дóнець bei d. St. Славяньске. [Stute).

Жеребйти ся, fohlen (von der

Жеребíй, *m.* ein bestimmtes Stück

Жеребíнь, *f.* s. Розвóра. [Feldes.

Жеребíнка, *f.* Schneckenmuschel, *f.*

Жеребкóм, *adv.* durchs Los, *Ч.* III. 103.

Жеребний, *a.* von e. Stute: trächtig.

Жеребóване, *n.* Losung, Verlosung,

Жердéля *f.* Aprikose, *f.* *Леск.* [*f.* *Гуц.*

Жерéвник, *m.* Speiseröhre, *f.*

Жерелйнець, -нця, *m.* Sprudelstein, *m.* *Пол.*

Жерéльний, *a.* Quell-.

Жерелó, *n.* Quelle, *f.* Born, *m.*; 2) s. Жирóвнеко 2) *(В.)*.

Жерелятий, *a.* quellenreich, *ГЕ.*

Жеренкотíти, жеренчáти, *v. n.* *Зар.* tönen, schallen, schrillen.

Жéреп, *m.* Zwergkiefer, *f.* krummholz, *n.* (Pinus mughus): 2) s. Яловéць.

Жеренник, *m.* mit Krummholzkiefer bewachsene Stelle in d. Gebirgen.

Жерéти, *v.a.* s. Жéрти, *Пот.* I. 154.

Жерéтія, *f.* Baumschlange, *f.* *С.*

Жерлянка, *f.*?

Жерлó, *n.* s. Жерелó *Ле.* Urquell, *m.* Stammnest, *n.* злодýйске — Diebsnest, *n.* Räuberhöhle, *f.* (*Ф.*). [Жóрно etc.

Жéрно, *Wgr.* 174; жерновáти etc. s.

Жерновéць, -вця, — пáвінь, *m.* Besenstrauch, *m.* (Sarothamnus scoparius).

Жерсть, *f.* Blech, *n.* *Ог.* 90. 2.

Жéрстко, *adv.* водá йдé — reissend schnell.

Жерстяний, *a.* aus (Messing-)Blech, blechern, *Ме.* 436. *КУ.* I. 286.

Жерстянка, *f.* Blechbüchse, *f.* *Под.*

Жéртва, *f.* Opfer, *n.* безкрóвна — unblutiges O. Messopfer, *n.*; Spende, *f.* Beitrag, *m.*; 2) gefrässiges Unthier, Drachen, *m.* *Иг.* 18.

Жертвéний, *a.* zum Opfer bestimmt, Opfer- *Кл.*; 2) opferwillig, selbstlos *У.*

Жертвéнник, *m.* Opferaltar, Altar, *m.*

Жертволюбний, *В.* жертóвний, *a.* opferwillig.

Жертвувáти, *v. a.* opfern, *Не.*

Жéрти [жру (жерý), жреш (жерéш) *v. a.* verzehren, fressen; * — ся мéжи собóю bissig hadern, sich zanken.

Жертíвня, *f.* *К.* жертóвник, *m.* *В* Opferaltar, *m.*

Жерýн, *m.* Vielfrass, *m.*

Жерýха, *f.* s. Жерáвка; 2) Bitterling, *m.* (Cyprinus amarus). [zehrend, *К. Ст.*

Жерýчий (-ýщий), *a.* zehrend, ver-

Жерць, *m.* жéрця. *f.* *Пів.* s. Жéрець, жрéця.

Жерцéм пожирáти *У.* V. 448 gierig auffressen, verschlingen, *Ог.* 192.

Жерюшник, *m.* Kressenweissling, *m.* (Pieris cardaminis).

Жерáвка, *f.* Kapuzinerkresse, *f.* unechte Kappern, (Tropaeolum majus).

Жес, жеса́ти, жесний etc. s. Жас, жасну́ти etc.

Жест, *m. K.* le geste, Geberde, declamatorische Bewegung, *Bax.*

Жесткий, *a.* -мо́ва s. Храпли́вий.

Жесто́кий, *a. H.* 65 grausam, gräulich, grausenhaft, schrecklich, grimmig, *Ш.* I. 348.

Жесто́кість, -ости, *f.* s. Жорсто́кість.

Жехува́ти, *v. a.* (*Ф.*) plündern s. Жакува́ти.

Жехли́й, s. Жахли́й; 2) reizend schön.

Жи, s. Же- (жа-).

Жива́ти, *v. a. Ко.* 91 leben.

Живе́ць, вця́, *m. Мах.* (II. 35) Lebenskraft, *f.*; 2) der Lebende, *У.*; 3) Alburnus (Aspius) lucidus; übhpt kleiner Fisch als Köder an die Angel aufgespiesst; 4) *pl.* живці́ *Не.* (*Пр.* XI. (1) 120 Gurt (Riemen) mit hölzernen Schlägeln bei der ля́ма; 5) Knoten, *m.*

Жи́вжик, *m.* Geck, Fant, *m. Кв.*

Живий, *a.* lebendig; lebhaft, aufgeweckt; -а ри́ба (*opp.* су́шена); 2) -по́лос Fadenwurm, *m.*

Живи́ло, *n. P.* II 183 das was Leben schafft, was belebt; Lebenselixir, *m.*; 2) Element, *n.* Lebensstoff, *m. Зг.*

Живи́на́, *f. У.* lebendiges Wesen, bes. Insect.

Живи́тель, *m. Пар.* Ernährer, *m.*; [живи́телька *f.* Ernährerin, *f.*

Живи́ти, *v. a.* er-nähren.

Живи́ця, *f.* Harz, *n.*; 2) ледя́ниця-живи́ця (живи́ти) *Bein.* des Branntweins (Aqua vita) *Ш.* I. 87.

Живи́чний, *a.* harzig; bituminös *Пол.*

Живі́йка лопиму́ха (держиму́ха), *f.* Venus-Fliegenfalle, *f.* (Dionaea muscipula).

Жи́вість, -ости, *f.* Lebendigkeit. Lebhaftigkeit, *f.* Leben, *n.* Munterkeit, *f.*

Живіт, -вота́, *m.* Bauch, *m.* (*d.* живо́тик, -ото́чок).

Живіте, *n. N.* des Buchstabens Ж.

Живіте, *n. H.* 79 s. Жите́.

I. Живки́й, *a.* lebhaft, rasch handelnd; жи́вко, *adv. Гол.* s. Жи́во.

II. Живки́й, *a.* bitter.

Живли́на, *f.* belebtes Wesen, Thier, [*n. Ст.*

Живло́, *n. M.*+*Б.* 39 Element, alles Lebende, Wesen, *n. Сс. Пл.*

Живло́вий, *a.* elementarisch, *Пар.*

Живлю́щий, *a. M.* III. 44 am Leben erhaltend.

Живне́ча, *f. coll.* Thiere, *pl. Ст.*

Живни́й, *a.* nahrhaft, *Зг.*; 2) lebenspendend; 3) — четве́р der grüne Donnerstag (Стра́стний ч.)

Живни́ка, *f. Пс.* Balsam, *m.*

Жи́вність, -ости, *f.* Nahrung, *f.* Nahrungsmittel, *n.*; 2) всі́ка — (*n. хв.6.*) alles Lebende.

Жи́во, *adv.* lebendig; lebhaft; 2) wohl, gut; 3) viel; 4) schnell, geschwind.

Живобите́, *n.* das Fristen.

Живо́кість, га́вяз —, -о́сту, *m.* Beinwurz, Schwarzwurz, *n.* (Symphytum offic.).

Живоко́стник, *m.* verschiedenblüthiges Veilchen (Viola mirabilis).

Живолі́к, *m.* Lebenselixir, *n.*

Живоно́сний, *a.* lebenspendend, belebend.

Живо́пись, *f.* живописане, *n.* Malerei, *f.* bildliche, malerische, lebendige Darstellung [ζωγραφ-].

Живописець, -сця, *m.* Maler. Darsteller der Zeichnung u. Malerei, *m.*

Живописний, *a.* malerisch; plastisch.

Живописність, -ости, *f.* Malerei, [*f.* malerisches Aussehen, *Нс.*

Живописувати, *v. a.* malen, zeichnen, *K.*

Живопліт, -пло́та, *m.* lebendiger [Zaun, Heckenzaun, *B.*

Живорі́дник, *m.* Polygonum viviparum *B.*

Живоро́бкий, *a.* потік rieselnd, [plätschernd, *Нс.*

Живоро́бок, -бка, *m. P.* I. 130 belebt, lebend.

Живоро́дний, *a.* lebendig gebärend.

Живосилом, *adv. M.* II. 111 mit Gewalt, gewaltsam; plötzlich, unverhofft.

Живо́т, *m.* Leben, *n.* к животу́ зволи́ти *P.* I. 134 das Leben schenken; 2) *pl.* живо́ти, *Нс.* s. Поли́ток.

Животя́тий, *a.* mit grossem Bauch, bäuchig.

Животні́р, -о́ру, *m.* das belebte [All, Element des Lebens, *n. K.*

Животвори́ти, *v. a.* beleben, *K.*

Животно́рний, *a.* Leben spendend, belebend, schöpferisch.

I. Животи́на, *f. dim. Ч.* V. 1167 [s. Жиніт.

II. Животи́на, *f.* Thier, *n. Кн.* 91 *Пол.*

Животи́не, (*d.* -ти́нечко), *n. Пг.* — золоте́ goldgelber Fruchtboden sammt den Staubgefässen bei d. Rose.

Животи́нний, (-ти́ньский *Кн.*), *a.* dem Thierreiche geh., Thier-, -e вещество́ *Пол.* Thierstoff, *m.* thierisch.

Животи́нник, *m.* Viehhändler, *m. Гр.*

Животи́ньство, *n.* Thierreich, *n. Пол.* [merliches Dasein.

Животі́нє, *n.* das Vegetieren; küm-

Животі́ти, *v. n.* vegetieren; am Leben sein, sein Dasein (kümmerlich) fristen; 2) s. Жи́ти *Ке.* II. 55. 196.

Животко́вий, *a.* -а горі́вка *Ст.* „Magenbitter", *n.*

Живо́тний. *a.* Lebens-, physich, sinnlich, vital, *Не.*; materiell *К.* (*гр.* 46).

Живо́тність, -ости, *f.* Lebenskraft, *f.* vitales Vermögen.

Живо́тно, *n.* das Lebendige, *К.*; das Thier (animal) *Вол.* [misch *ВВ.*

Живото́вий, *a.* Bauch-; gastrono-

Животочи́вий, *a.* lebenströmend, -spendend, *К.*

Живочі́ти. s. Животі́ти, гливі́ти.

Живу́, живе́ш, живе́ etc. s. Жи́ти.

Живу́чий, *a.* lebend, belebt, *Вол.*

Живу́чість, -ости, *f.* Lebensenergie, Vitalität, *f. ВВ.*

Живу́шка. *f. Др. с.* 345 *Reimw.* zu Шу́шка-Мару́шка.

Живу́щий. *a.* belebend, lebenbringend, -spendend; вода́ -а Lebenswasser, *n.* Lebenselixir, Nervensaft, *m.*; kräftigend.

Жиніцє́м, жи́вци, *adv.* lebendig, lebend; schnell *Ог.* 114. [*Нік.*

Жи́вчик, *m.* Schlagader, *f.* Puls, *m.*

Жи́гавка. жигу́чка. *f.* kleine Brennessel, *f.* (Urtica urens).

Жи́гало, *n.* *Ч.* II 666 alles Spitze u. Scharfe; 2) glühender Draht zum Durchschlagen des Pfeifenrohres.

Жи́гкий, *a.* brennend, glühend.

Жи́город, *m.* Björneborg, *Нік.*

Жид, *m.* der Jude.

Жиденя́, жидінленя́, -я́ти, жидоча́, -а́ти *Ка.* 67 *n.* kleines Judenkind.

Жи́дик, *m.* Judenjunge, *m.*; 2) s. Ти́жик (*В.*).

Жиді́вка. *f.* Jüdin, *f.*; 2) viele Arten von Glanzkäfern, (Carabus, Cetonia etc.).

Жиді́ночка, *f.* jüdisches Mädchen.

Жиді́вский. *a.* jüdisch, Juden; 2) -а лещі́ха s. Ле́щех; 3) -і гру́ші Blasenkirsche, *f.* Judendeckel, *m.* (Physalis Alkekengi); 4) -а ку́кавка s. Ву́дпуд.

Жиді́ство, *n.* Judenthum, *n.* jüdische Nationalität.

Жидови́н, *m.* *Ш.* I. 92 s. Жид.

Жидові́ти, *v. n.* verjuden, Jude werden.

Жидо́к, -дка́, *m.* (unansehnlicher) Jude; 2) Rothhorn, *n.* (Harpalus ruficornis).

Жидолю́бець, -бця, *m.* Judenfreund.

Жи́жка. *f. in d. Kinderspr.* Feuer, *n.* das Brennende, *Н.* 84. [Spatzen.

Жижи́в! *int.* vom Zwitschern der

Жи́жка, *f.* s. Жи́гавка.

Жижки́й, *pl.* Sehnen, Flechsen unter den Knieen, Wadenmuskeln, *pl.*

Жижки́й, *a.* brennend.

Жизви́й, *a.* *Зг.* lebhaft, frisch.

Жизнь, жизь, жизнь *Ч.* I. 165. III. 25. *f.* Leben, *n.*; жизь молочако́ва Aedium euphorbiae, *В.*

Жизне́нний, *a.* zum Leben geh., Lebens-. s. Живо́тний. [kraft, *f.*

Жизне́нність, -ости, *f.* Lebens-

Жизнонос́ний, *a.* lebenspendend, *Гут.*

Жи́зность, *f.* *К.* I. 272 s. Жизнь.

Жи́ла, *f.* Ader, *f.*; 2) Nerv, *m.* Sehne, *f.*; 3) Erzader, Gang, *m.* (Mineral. *Пол.*); сухá — Flechse, *f.*

Жи́лавий. *a.* nervig, sehnig; musculös; zähe; * unverwüstlich; понеді́лок der erste Tag der gressen Fasten *Др. с.* 22.

Жила́віти, *v. n.* zähe werden.

Жи́лавник, жи́лавець, -вця, *m.* Kuchen, gebacken aus zu Teig geknetetem Sauerkraut, rother Rübe u. sogar Brennessel (mit Mehl).

Жила́тка. *f.* Speise-, Faltenpilz, u. (Cantharellus cibarius), *Вол.*

Жила́ґ, *f.* *Н.* 65. s. Жите́, пожите́.

Жиле́, *n.* *Под.* Wohnung, *f.* Haus, *n.* *Ос.* (61) V. 28. (жилий).

Жиле́ць, -лця́. *m.* Bewohner, *m. Кн. Фр*,

Жиле́стний, жилкий, *Пар.* *a.* Ader-, aderig, *Ил.* [ert, *m.* Behausung, *f.*

Жи́лище, *n.* ÷ Wohnstätte, *f.* Wohn-

Жиле́ний. *a* — четвéр s. Жиний; 2) жи́льне *adv.* *М.* III. 11 reichlich; heftig.

Жи́льниця, *f.* Aderhaut, *f.* (choroidea).

Жи́льности, *pl.* Erlebnisse, *pl.?*

Жила́ґ. *n.* *Ф.* (*Пр.* II. 489) Art Gift?

Жи́лочка, *dim.* *f.* Aederchen, *n.*

Жилува́ти, *v. a.* die Muskeln u.

das Adergeflecht ausnehmen, ausädern; 2) die Schafe u. Ziegen an den Hinterfüssen unterbinden, fesseln. [aderig.
Жилувáтий, *a.* mit vielem Geäder,
Жйляний, *a. H.* 4. aus Adern, aus Muskeln. [*vgl.* Жйлавник.
Жиляйк, *m.* корж ohne Butter
Жимéна, *f. gew. pl.* Semmelpaar für Taufpathen bestimmt.
Жимоїдник, *m.* Vielfresser, *m.* (*B.*).
Жймок, одноляйстий Malaxis monophyllos. [nicera caprifol.). *Вол.*
Жймолость, *f.* Geisblatt, *n.* (Lo
Жинь, s. Жень. [lerisch.
Жинькáшливий, *a.* на їдý wäh-
Жйпавий, *a.* rüstig, kräftig, nervig.
Жир, *m.* Frass, *m.* Nahrung, *f.*; 2) Trunkenheit, *f.* Rausch, *m.* *Кч.* 151; 3) Fett, *n.* 4) Bucheichel, *f.*; 5) in Karten s. Жóлудь 2).
Жирбíй, *m.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium canum). [reth.
Жйрий, (жáрий), *a.* feuerroth, gelb-
Жирíвка, *f.* in Karten s. Жир 5) *Піс.*
Жиркий, *a.* tüchtig, wacker.
Жирлйвість, -ости, *f.* verbissene Hadersucht *Не.* (*с. у. н.* 423).
Жирний, *a.* fett, feist, *Кв.*
Жйрність, -ости, *f.* Fettigkeit, *f.*
Жирнокйслий, *a.* fettsauer, -e нáтрон, *Пол.* [schwanz.
Жирнохвóстий, *a.* mit e. Fett-
Жирóвий, *a. H.* 128 Eichel-, Ekkern-; 2) von Trefle in d. Karten.
Жирóвина, *f.* s. Жлбйна
Жирóвиско, *n* s. Жирóвище; 2) Gebiss, Gefriss, *n.* (*B.*).
Жйровиця, *f.* Uferfliege, *f.* (Perla) als Köder beim Fischfang.
Жирóвище, *n.* s. Жир 1); 2) Futterstelle, *f.* Futterplatz, *m.*
Жировлйни, *Ч. V.* 257.? [*f. Пар.*
Жирóвний, *a.* — банк Girebank,
Жироїдний, *a.* fett fleischfressend, *Вас.* [— ся zum Fettwerden fressen.
I. Жирувáти, *v. a.* Nahrung suchen;
II. Жирувáти, *v. n.* s. Жартувáти
III. Жирувáти, *v. a.* girieren.
IV. Жирувáти, *v. a.* Muster u. Schmuck mit Messingdraht *n.* -blech ausführen, verzieren: топорéць жирóваний etc. [жиздь *Ос.* 90. 3.
Жисть, *f. Пр.* II. 210 s. Жизнь,
Жистйк, *m.* Lebensbaum, *n.* (Thuja) *B.*
Житвó, *n.* Wohnsitz, *m.* Wohnstätte, *f. M.+Б.* 143.
Житé, *n.* Leben, *n.* житé-бытé *IГ.* Leben, *n.* Lebensart, *f.* Unterhalt, *m.*
Житéвий, *a. Св. Кн.* Lebens-, vital; -а енéргія Vitalität, *f.*
Житель, -ели, *АД.* II. 26 *С.* II. 135 житéлець, -лця, *Ст. m.* Einwohner, Insasse, *m.* [nerin, *f.*
Жителька, *f.* Einwohnerin, Bewoh-
Житейсь, *f.* Lebensbeschreibung, -schilderung, Biographie, *f.*
Житейсець -сця, *m* Biograph, *m.*
Житейсний, *a.* biographisch.
Житéць, -тця, *m. Ст.* s. Житель,
Житéчний, *a.* Lebens-, *M.+Б.* 350. *Зак.*
Жйти [жию, (живý) жиеш. (живéш)], *v. n.* leben; 2) den Nutzen ziehen, geniessen.
Житіи, *m Ст.* (*Різ н.* 33). Amboss, *m.*?
Житкувáти, *v. n.* sich nähren.
Житлó, *n. Др. с.* 242 Wohnung, Ansiedelung, *f.*; 2) s. Житé, пожитé *Ос.* (61) I. 323.
Жйтний, *a.* Roggen-, Korn.
Жйтник, *m.* Feldsperling, *m.* (Fringilla mont.); 2) Art Insect. [gebaut war.
Жйтниско, *n.* Feld wo Roggen an-
Жйтниця, *f. B.* Roggenstroh, *n.*; 2) s. Стодóла, Kornkammer, *f. III.* II. 220.
Житнівка, *f.* Kornbranntwein, *m.*; 2) Art Insect. [ця 1).
Жйтнянка, (-тника), *f.* s. Житни-
Жйто, *n.* Roggen, *m.* Korn, *n.*; *pl.* житá Kornfelder, -saaten, u. übhpt Getreidefelder; бíжить жйтом er läuft durch das Kornfeld; за моé жйто ще менé бйто für meinen guten Willen hab' ich schnöden Undank eingeerntet. [halt, *m Левч.*
Житовй (-é), *n. M.* Leben, *n.* Haus-
Житýний, *a.* s. Жйтний.
Жих, *m.* s. Жах.
Жйхлий, *a.* ähnlich, (*B.*) *vgl.* Жáхлий, (*Фр.*); 2) s. Жиний.
Жйчити, *v. a.* wünschen: комýсь щось, чогóсь; 2) leihen s. Зйчити.
Жйчка, *f.* Wollengarn, *n*; 2) Kragenband beim Hemd, *n.*
Жичкувáти, *v. a.* mit Wollengarn sticken (нашивáти полíчков).
Жичлйвий, *a.* wohlwollend, ge-

neigt, gewogen, günstig.
Жичливість, -ости, *f.* das Wohlwollen, Gewogenheit, Gunst, *f.*
Жінка́, *f.* s. Жіно́та *Ог.* 99.
Жі́нка, *f.* Weib, *n.* Ehefrau, Gattin, *f.* übhpt eine verheiratete Frauensperson.
Жіно́та, *f. coll.* Weiber, Frauen, *pl.* Weibervolk, *n.*
Жіно́цький, *a.* weibisch ро́зум —.
Жіно́чий, *a.* des Weibes, weiblich.
Жіно́чник, *m.* s. Ба́бинець.
Жіно́щина, *f.* s. Жі́нщина.
Жінчин, *a.* der Ehefrau.
Жі́пнути, *v. n.* sich niederhocken, s. niederducken.
Жірни́ця, *f.* *Гол.* I. 45.?
Жли, *conj.* s. Єсли́ [jeżeli].
Жльо́пати, *v. a.* schlürfen, dudeln.
Жлукті́ти.(жлок-)s.Жльо́пати.*Зак.*
Жлукто́, *n.* Kufe *f.* Zuber, *m.* s. Зільни́ця. [но́чний, *a.* Magen-.
Жлуно́к, -нка́. *m.* Magen, *m*; жлу-
Жмак, *m.* s. Маку́х *Леви.*
Жма́кати. s. Жмика́ти.
Жме́ня, *f.* eine Handvoll; в жме́ни in der Hand; s. Руча́йка (при́жки) *Ч.* VII. 408. [sche abreiben, waschen.
Жмика́ти. *v. a.* шма́те die Wä-
Жми́крут. *m.*Knicker,Filz,*m.Ог.*118.
Жмит. (*d.* жмито́к, -тка́) жмі́ти *m.* s. Жме́ня. Happen, *m.*
Жмі́нда, *m.* s. Жми́крут; жмі́ндавий. *a.* knickerig. [hals, Knicker sein.
Жмі́ндати, *v. n.* knausern, Geiz-
Жмі́нка, *f.* *dim.* kleine Handvoll, ein wenig. [stossen, drücken §.
Жмі́хати. жмі́хнути. *v. a.* schlagen,
Жмонді́й, *m.* s. Бала́нда 1).
Жму, жмеш, жме (жметь ся), etc. *praes.*s.Жа́ти II. [Augen halb zumachen.
Жму́рити. *v. a.* о́чи и. — ся die
Жмурі́й.жму́рко.(-ла́йло)*m.*жмурлаи́вий. *a.* der mit halbgeschlossenen Augen unfreundlich, trübe hinblickt, blinzelt. [steckspiel, *n.*; 2) s. Ніжмурки.
Жму́рка. жмурі́нка. *f. gew. pl.* Ver-
Жмут. (*d.* жмуто́к) s. Жмит.
Жне́ць, *g.* жнця́. *m.* Schnitter, *m.*
Жнива́рка, *f.* Erntemaschine, *f.*
Жни́вний. *Зак.* жни́вяний *Не.* *a.* Ernte-,Schnitt-; Hochsommer-.
Жни́во, *n. pl.* жнива́, жни́ця. *f.* Ernte, Erntezeit, u. *; Fechsung, *f.*; 2) die geschnittene Partie Getreides: нажа́ти —. [женки́ня,
Жни́чка, *f.* *dim.* *M.* I. 125 s. Жа́ля.
Жні́й, (*d.* жні́йко), *m.* *Me.* 323 s. Жне́ць.
Жну, жнеш,жне etc. *praes.* s. Жа́ти.
Жни́кати, s. Жвя́кати, (*B.*).
Жо, s. Що in d. Bdtg. котри́й.
Жова́ти, s. Жу́ти.
Жові́т, -вота́, *m.* s. Живі́т. [den.
Жо́вкнути, жовті́ти, *v.n.* gelb wer-
Жо́вкший, *a.* *compar.* -жовті́йший.
I. Жо́вна, *f.* Specht, *m.* (Picus); — пи́сана Buntspecht (*B.*).
II. Жо́вна, *f.* Scrophel, Drüsenanschwellung, *f.*; 2) krankhafter Erguss der Galle *Ч.* IV. 2.
Жовна́к, *m.* Scrophelbeule, *f.*
Жо́вні́р, (-няр, *d.* -няречо: *aug.* жовняре́га). *m.* Soldat, *m.* [ne, *f.*
Жо́вні́рка, *f.* Soldatenweib, *n.* * Dir-
Жовні́рский, *a.* Soldaten-.
Жовні́рство, *n.* жовні́рщина, *f.* Soldaten, *pl.* Soldatenvolk, *n.*
Жовнова́тий, *a.* scrophulös.
Жовта́вий, *a.* gelblich. [*Гол.*
Жовтаво-сі́рий, *a.* gelblichgrau,
Жовта́чка, *f.* s. Жовті́льниця 1).
Жовтви́ля, *f.* Gemisch aus gelbfärbenden Pflanzen u. Stoffen (zum Färben der Ostereier), *n.* [2) M. September.
Жо́втень, -тня. *m.*Monat October;
Жо́втий. *a.* gelb; Жо́вті Во́ди rechter Nbfl. des Дніпе́р.
Жо́втик.*m.* крупи́нець, Citronfalter, *m.* (Colias rhamni); 2) -ось-ма́к C. hyale.
Жовти́ло, *n* s. Дрок бріч. *B.* 2) Scharte *f.* (Serratula coronata); 3) Grasnelke, *f.* Mauerlehm, *n.* (Statice tatarica).
Жовти́нець. -ця, *m.* Stiefel aus gelbem Leder, *Мах.* gelber Schuh
Жовті́льниця. *f.* Gelbsucht, Gallensucht *f.*; 2) Ackerscabiose, *f.* [gelb.
Жовті́ський. жовтіе́нький.*a.*sehr
Жо́втість. -ости. *f.* das Gelbe, gelbe
Жовті́ти. *v. n.* gelb werden. [Farbe.
Жо́втка. *f.* s. Скороспі́лка. (*B.*).
Жовтковина, *f.* *K.* s. Жовто́к.
Жовтне́вий. *a.* October-.
Жовтобе́ріг. пливе́ць-, *m.* Gelbrand, *m.* (Dytiscus marginalis), *B.*
Жовтобру́чка. (-бру́шка). *f.* s. Жовтогру́дка.

Жовтовáтий, *a.* s. Жовтáвий.
Жовтогорячий, *a.* feuergelb, rothgelb. [ammer, *m.* (Emberiza citrinella).
Жовтогрýдка.(-грýдник),*m.*Gold-
Жовтóк, -тка, *m.* Eidotter, Dotter, *n.*
Жовтокрилий, *a.* mit gelben Flügeln. [пops flavipes, *B.*
Жовтоніжка, *f.* головáтка — Co-
Жовтопилýг, *m.* Art Pilze. [trahalis.
Жовтопýз, *m.* Colnber od. Zamenis
Жовторіг, -óга, *m.* Melandrya flavicornis. *B.* [тогрýдка.
Жовторýз. (-ýзка, *f.*) *m.* s. Жов-
Жовтостóпка, *f.* окáтка- Panops flavitarsis, *B.*
Жовточерéвка, *f.* Meise, *f.* (Parus).
Жовтóчниця, *f.* Milzkraut, *n.* Goldmilz, *f.* (Chrysosplenium alternifolium).
Жовтýрка, *f.* s. Жовтогрýдка.
Жовтýха, *f.* *Под.* s. Жовтíльниця; 2) Gelberde, *f.*
Жовтýшка, (-тюшка) *f.* Löwenzahn, *m.* Leontodon taraxacum); 2) s. Голонокрýт.
Жовтяк, *m.* s. Жувляк; 2) Menschenkoth, *n.*
Жовтяниця, *f.* *М.* II. 203 s. Жовтíльниця 1); 2) Leberfleck, *m.* *Кн.* (*Пр.* IX. 814)? 3) s. Жовтóчниця.
Жовч, *f.* Galle, *f.* (bilis).
Жовчéвий, *a.* gallicht, gallig.
Жóвчний, *a* cholerisch, *Под.* [schnt.
Жодáний, *a.* *ptc.* s. Жадáний er-
Жóден, жóдна, жóдно s. Жáден II. *Кв.* II. 8. kein; 2) jeder, -e, -es. *Кв.* II. 64. *М.* II. 109. s. Кóждий.
Жолá, *f.* підзéмна unterirdische Erdnuss, Erdeichel, *f.* (Arachis hypogaea).
Жолд, *m.* Sold, *m.* *К.*
Жолдáк, *m.* Söldner, Miethling, *m.*
Жóлви, *pl.* *ГШ.* s. Зóлви.
Жóлоб, (*d.* жолобóк, -óка), *m.* Krippe; 2) Rinne, *f.*; 3) *dim.* *Ш.* I. 57 kleiner Brunnen; Bach; 4) Sternbild des Krebses, *СМ.* [(des Flusses) *Гол.*
Жолобúна, *f.* Rinne, *f.* Beet, *n.*
Жолобúти, *v. a.* meisseln, aushöhlen.
Жолобковáтий, *a.* krippenförmig, gefurcht. [*B.*
Жолобняк, *m.* Holzwespe, *f.* (Sirex),
Жолобняця, *f.* ausgehöhltes Holzstück auf dem Kamm (First) des Bretterdaches; Rinne, *f.*
Жолобчáстий, (-óкá-) *a.* -e долотó gekrümmte Meissel zum Schneiden der Rinnen u. Furchen.
Жолобчáстість, -ости, *f.* ausgehöhlte, hohle Form, Concavität.
Жоломíга, *f.* weibl. Schamglied (scherzh). (*B.*). [pfeife, *f.*
Жоломíйка, *f.* Schalmei; Rohr-
Жолуó, s. Жóлоб.
Жолуóнний, *a.* hohl, concav, *Пу.*
Жолудь, (*d.* жолудéнька) *f.* Eichel, Eichelfrucht,*f.*; 2)Tréfl,Kreuz (in Karten).
I. Жóлудний, *a.* Eichel; жóлудне *s. a. n.* Steuer für das Recht Eicheln zu sammeln.
II. Жолудний, *a.* Magen-.
Жолýдок, -дка, *m.* Magen, *m.*
Жолудянки, *pl.* Meereicheln, *pl.* (Balanida). [*f.* stock, *m.* *Пар.*
Жом, *g.*; жóма, *m* Daumenschraube,
Жóмнір, etc. s. Жóвнір etc.
Жонá, *f.* *pl.* жóни, s. Женá, жінка *Ш.* I. 231.
Жонáтий, *a.* verheiratet.
Жóнва *aug.* жóнинр etc.s.Жóнна I.
Жоних, *m.* *М.* II. 122 s. Жених.
Жóнище, жонóха *Ч.* III. 116 *aug.* s. Жонá, óáóа 1).
Жóнови, (жóнви), *pl.* жоновáтий etc. s. Жóнна. II. *pl.* жоновáтий.
Жонóта, *f.* *coll.* *Др.с.* 171 s. Жінóта.
Жóніти, *v. n.* s. Жінити.
Жóрванок, s. Жáнворонок.
Жоржúна, *f.* *Ч.* V. 410 s. Георгíни.
Жóрло, *n.* Flussbett, *n.*
Жóрна, (*d.* жорéнька) *f.* s. Яр, Kluft, *f.* Graben, *m.* [нінка I.
Жорнáк, *m.* жорнáтка, *f.* s. Жор-
Жорнáти, жорнувáти *v. a.* einen Graben (жóрна) machen; 2) s. Молóти.
I. Жорнівка, *f.* Stange zum Bewegen des Steines bei der Handmühle, *f.*; 2) Quirl, *n.*
II. Жорнівка, *f.* Perle, *f.*
Жóрно, *n.* Mühlstein, *m.* *К.* *gew.* *pl.* жóрна, *gen.* жорéн Handmühle, *f.* *Р.* I. 35.
Жорновий, *a.* zur Handmühle geh.: кáмінь; 2) хлíб Brot aus dem Mehle gebacken, das auf der Handmühle gemahlen wurde. [phyllum), *B.*
Жорст, *n.* Kölberkropf, *m.* (Chaero-
Жорсть, s. Жерсть, Blech, *Ш.*

Жóрстна, *f.* *Др.* *с.* 235 lockere Sanderde. [III. 124 (*adv.*) rauh.
Жорсткий, *Ру.* жóсткий, *a.* *М.*
Жорстóкий, *a.s.* Жестóкий. *Ог.* 90, 2.
Жорстóкість, -ости, *f.* Grausamkeit, Rohheit, *f.*
Жость, *f.* *В.* s. Бирючка?
Жостелíна, *f.* жóстер, *m* Kreuzdorn, *m.* Purgir-Kreuzbeere, *f.* (Rhamnus cathartica).
Жóхлї, *adv.* nur einmal. [Aetz- *Пол.*
Жрáти, s. Жéрти; жрýчий, *ptc.*
Жребувáти, *v.* *n.* *К.* das Loswerfen s. Жéреб. [ferer, Opferpriester, *m.*
Жрець, *g.* жрецá u. жерцá, *m.* Op-
Жрíця, *f.* Opferpriesterin, Priesterin, *f.* *III.* II. 174. [men, schwirren.
Жубелíти, жубонíти, *v.* *n.* sum-
Жýбелиця, *f.* Ross-Mistkäfer, *m.* (Scarabaeus sterc.)
Жýберниця, *f.* s. Жабáк.
Жýбот, *m.* *Ос.* (62) VI. 14.?
Жувáти s. Жýти.
Жувáчка, *f.* s. Грисáлка.
Жýжель, -жля, *m.* *pl.* *ТР.* 236 Brandstätte, *f.*; 2) s. Жýжелиця 1). [nen.
Жýжелити ся, zu Kohle verbren-
Жýжелиця, *f.* Schlacke, Kohle, *f.* abgebrannter Docht; 2) Laufkäfer, *m.* (Carabus). [(Cladosporium fumago) *Вол.*
Жужлéць, -ецá, *m.* Russthau, *m.*
Жýжмом, *adv.* *М.* II. 10 lärmend durcheinander, im Wirrwarr *Ог.* 114.
Жýйка, *f.* das Wiederkauen: жýйку жувáти; das Wiedergekaute, *Mi.* II. 271.
Жук, *m.* Käfer; bes. Rosskäfer, *m.* (Scarabaeus sterc.); 2) -великáн Herkuleskäfer; 3) -носорóгий Nashornkäfer (Oryctis nasicornis); 4) *pl.* Blatthörnige (Lamellicornia); * жукú в голові *Гн.* *6.* 47 nicht recht im Kopfe; 5) *N.* e. Osterspieles u. -liedes *Kol.* I. 156. 187.
Жукáн, *m.* Käferschnecke, *f.* (Scarabus). *В.* [wie ein Жук.
Жуковáтий, *a.* *М.* II. 32 schwarz
Жуковéць, -вцá, Käfermilbe, *f.* (Gamasus coleoptatorum). [Stein, *m.*
Жукóвина, *f.* Ring mit eingefasstem
Жукóвка, *f.* Tetyra scarabaeoides, *B.*
Жулáвка, *f.* Grashecht, *m.*
Жýнка, *f.* *P.* 139 s. Жінка *Ог.* 30—33.
Жýпа, *f.* Salzbergwerk, Salzsudwerk, *n.* Salzsiederei, *f.*
Жупáн, *m.* жупанúна, *f.* Art Unterrock; weibl. Oberkleid. [*Ка.* II. 273.
Жупáнний, *a.* im жупáн gekleidet
Жýпель, -пля, *m.* *Не.* s. Жýжель 2); 2) brennender Schwefel *Піс.*
Жупéня, *f.* Speise aus Kukurutzgraupen u. Fisolen, *f.* [Schacht, *m.* *Зак.*
Жýпище, *n.* Stätte einer жýпа;
Жуплáк, *m.* *Ч.* III. 37 gelbe bittere
Жýпний, *a.* zur жýпа geh. [Gurke.
Жýпник, *m.* Verwalter einer жýпа, *m.*
Жýпничка, *f.* Weib des жýпник, *n.*
I. Жур, *m.* *Зг.* s. Журá.
II. Жур, *m.* Hafermus, *n.* s. Джур.
I. Жýра, *m.* s. Джýра.
II. Журá, *f.* s. Журóá.
Журавéль, -влú, (*d.* журáлик -лчок) *m.* Kranich, *m.* (Grus); 2) *Brunnenschwengel, *m.* („Kranich"); 3) Art Hochzeittanz u. -lied, *Піс.* [*Пот.* I. 139.]
Журавéльник, *m.* s. Вовчýга (Geranium prat.).
Журавéць, -вцá, *m.* -крóвник, Storchschnabel, *m.* (Geranium phaeum).
Журавúна, *f.* *М.* Kranichbeere, Moosheidelbeere, *f.* (Vaccinium oxycoccos).
Журáвка, журавлúця, *f.* *Ме.* 447 Weibchen des Kranich; *Л.* 152 (*d.* -вочка); 2) Regenpfeifer, *m.* (Charadrius).
Журавлéвий, *a.* des Kranichs; 2) — горóшок wilde Platterbse (Lathyrus silv.) [Gewächse, *pl.* (Geraniaceae).
Журавлúнки, *pl.* Storchschnabel-
Журашúна, *f.* журáшник, *m.* *Це.* s. Жéреп. [Джýра.
Журáх, журашúн. *m.* *АД.* II. 63 s.
Журóá, журóба, *f.* Kummer, Harm, *m.* Sorge, *f.* журóá-жóва *III.* I. 13 kummervolle Klage. *Пот.* III. 33. 98.
Журóвáти, *v.* *n.* *Зг.* sich dem Grame, dem Kummer überlassen.
Журжúця, *f.*? [s. Жур II.
Журúна, *f.* *Ч.* III. 472 Art Speise
Журúти, *v.* *a.* когóсь jmdm Sorge bereiten, jmdn grämen, betrüben; — ся чим (ким) Sorge, Kummer womit um jmdn haben, sich bekümmern; 2) * vom Gackern der Henne, wann sie sich nach einem Plätzchen für's Eierlegen umsieht.
Журúця, *f.* журíнє. *Ме.* 249 *n.*
жýрка. *f.* (*B.*) s. Журá. журóá. [mel, *n.*
Жýркіт, -оту, *m.* Geriesel, Gemur-

Журливий, *a.* bekümmert, sich grämend, s. leicht ärgernd; gramvoll, sorgenvoll, kummervoll. [nis, *f.* Gram, *m.*
Журливість, -ости, *f.* Bekümmer-
Журнальний, *a.* Journal-, Journalisten-, Zeitungs-. [ливий, *МШ. Мх.*
Журний, *a* kummervoll s. Жур-
Журчати, *v. n.* rieseln, murmeln (vom Bache). [kauen.
Жути, жувати [жую, жуєш], *v. a.*
Жутко, *adv. Рч.* 122 *ІГ.* gefährlich; bange *Еф.* 64.

Жухнути, *v. a.* §. mit Wucht hineinschleudern.
Жучина, *f. Га.* I. 128 ходить жук по -ні Höhlung in e. Baume, *f.*; 2) Weibchen des жук *Kol.* I. 156.? [чок 1), *f.*
Жучколовка, *f.* Falle für den жу-
Жучний, *a.* gefährlich, bange, *Зак. Пс.*
Жучок, -чка, *m.* Kornwurm, *m.* (Anisoplia austriaca); 2) *dim.* s. Жук: Käferchen; 3) Kreisel, *n.*; 4) Art Osterspiel der Mädchen mit dem entsprechenden Liede vom жучок.

З.

З, neunter Buchstabe (Земля).

З, з- (из, із, зо, зі с, єъ) *praep.* I) *mit dem Genitiv, Mi.* IV. 529—533 *Oz.* 187, 13. 182, 9. aus, von, herunter, herab: *a*) örtlich: з комори aus —; з поля von der Seite des Feldes; vom Felde; зі Львова; *b*) partitiv: хто з нас вині, найстарший з братіи; *c*) vom vom Stoffe u. Materie: з дерева, не дай Боже з Івана пана; *d*) die Zeit bestimmend: з рана des Morgens, з-нащада сьвіта, з-первовіку von, am Anfange der Welt; ще з літа noch vom S. her; з разу anfangs; *e*) die Ursache bezeichnend: aus, vor, von, wegen, durch: з-боязни aus Furcht, зі злости aus Bosheit; вмер з голоду starb vor H.; знав з тіла wurde mager; з того ж самого *Мор.* aus eben demselben Grunde: глузувати з кого jmds spotten; *f*) die Art u. Weise bez: з ласки aus Gnade; з-губи (*Ф.*) mündlich; з добра дива [з-добра-дива (*Фр.*) von ungefähr, ganz unverhofft; з-часта oft, des öfteren; з шаєнька tief etc. II) *mit dem Accusativ, Mi.* IV. 444. *Oz.* 182. 183 ungefähr, etwa, wenigstens, gegen: з тиждень ungefähr eine Woche; годів зо два etwa zwei Jahre; заввишки з чоловіка beinahe mannshoch, зо дві милї etwa zwei Meilen. III) (е. зо) *mit dem Instrumental, Mi.* IV. 759—762. *Oz.* 193. mit: *a*) vom Beisammensein, Verbindung, Gemeinschaft: шабля з ножною, Господь з тобою, ще з войском бити ся з ким; von d. Wechselseitigkeit: стрітити ся, любити ся з ким, рівний з ким (кому); von d. Trennung: розлучити ся з дїтьми. *b*) von d. Zeit: з сонцем встати mit Sonnenaufgang aufstehen; *c*) vom begleitenden Umstande, von Art u. Weise: з великов честев in grossen Ehren: зо страхом mit Furcht; *d*) in Bezug auf etw. як вам з їдїньом? wie ist's (steht's) mit dem Essen? — In den Fällen I), III) bildet З- adverbiale Ausdrücke; з-вільна langsam, з- молоду von Jugend auf; з-корнишем mit Stumpf und Stiel, gänzlich, не з-добром nicht in guter Absicht, schlimm etc., — welche, so wie dessen Verbindungen mit anderen Praepositionen wie з-за, з поза, из-за, з перед etc. unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind. IV) *In Zusammensetzungen* bei Verben u. verbalen Substantiven bedeutet з-(зі-, зо-, с-) die Vollendung der Handlung: auf, ab, weg ganz, gänzlich, zu Ende; herunter-; herab- zusammen-, zer, be, ver-. *Mi.* IV. 211—212; 245—247. 197—200.

За, *praep.* I) *mit d. Genitiv, Mi.* IV. 527. während, in, unter — bezeichnet die Zeit, in die e. Handlung fällt: за-дня bei Tage; за часу zeitig, за живота bei Lebzeiten; за добра bei guten Zeiten *ВБ.*; за панованя, за держави, unter der Regierung, за Володимира Великого zur Zeit W. des Gr. II) *mit d. Accusativ, Mi.* IV. 404—411, bezeichnet: *a*) den Gegenstand hinter welchen e. Bewegung vor sich geht: вліз-

ти за піч, sich hinter den Ofen, verkriechen; вийти за двері zur Thüre hinausgehen, піти́ за границю über die Grenze, ins Ausland gehen; *b*) das Mass: за дві мили (-лї) від Київа zwei Meilen von Kiew; за сїм миль бачу ich sehe sieben Meilen weit; відійшлий за милю ungefähr eine Meile *Ос.* 179; як буде за великий, за довгий etc.? wie gross, wie lang etc. wird er wohl sein? *c*) bei den Verben des Ergreifens, Bindens, Hängens, Ziehens, Haltens etc. bez. dasjenige wobei man etw. ergreift, woran man es bindet etc. взяти за руку; * брати ся за дїло zum Handeln schreiten; *d*) bez. dasjenige, dem etw. angemessen ist, zu dessen Gunsten etw. geschieht: für; борода як у старого а розуму нема і за малого; за здоровлє чиєсь пити, за вічну боротьбу ся; *e*) bez. dasjenige, dessentwegen etw. geschieht (als Ursache): сварка за козячий хвіст гіха de lana caprina; бють ся за дївчину wegen —; за злодїйство, wegen Diebstahl; за кару, zur —; за гріхи наші für —; за що wofür, weswegen; *f*) die Gleichstellung, Vergleichung, Vertretung, Vertauschung, Verwechslung, Vergeltung, den Preis, die Geltung: більший за него grösser als er *Ос.* 179; проміняв жінку за тютюн та люльку; зробий то за мене thue es anstatt meiner, für mich; продати, купити за три золоті — um, für drei Gulden; за будь-що um einen Spottpreis; за всї голови *Пс. Пр.* XI. (1) 143 soll etw. als Opfer für alle Häupter gelten; за нїщо тебе не мають; за на мак-зерно nicht das Geringste; за все *Ф.* vor Allem, vorzüglich; око за око, зуб за зуб; *g*) das Praedicat: був за писаря war Schreiber; став за огородника trat den Dienst als Gärtner an; обібрати за короля zum König wählen; бути з ким за панібрата sehr vertraut mit jmdm sein, що то за чоловік? was ist das für ein Mensch? що то за робота? was ist das für eine Art? *Mi.* IV. 411 l. 206. *h*) bez. den Gegenstand auf den sich e. Thätigkeit bezieht: забути за кого jmdn vergessen, незнати за кого von jmdm nichts wissen; чувм за червони wir hören von Ducaten; *i*) besond. Ausdrücke: за муж (між) йти (піти́), einen Mann heiraten; я за тебе дочку (за муж) дам (віддам) ich werde dir meine Tochter zur Frau geben; виспатаю тебе за царську дочку *P.* l. 32; *k*) die Zeit: nach, binnen, за рік ein Jahr lang, nach Verlauf eines Jahres, übers Jahr; за час, за короткий час in kurzer Zeit, bald; годів за десять до смерти zehn Jahre vor dem Tode. III) *mit d. Instrumental, Mi.* IV. 743—748, bezeichnet; *a*) dasjenige hinter dem etw. ruht, geschieht: hinter, nach, ausser, ausserhalb: за дверми́, за горами; за рікою jenseits des Flusses, йти за ким hinter nach jmdm gehen, jmdm nachfolgen; поглядати за ким jmdm nachschauen; за моєю головою bei meinen Lebzeiten, bei meiner Fürsorge; за тобою всяке дїло du bist der Anführer in Allem Handeln; за чим йдеш? welcher Sache gehst du nach? *b*) die Zeit, nach der e. Handlung vor sich geht: за кождою стравою nach jeder Speise; за третим разом das dritte Mal; всї за нею повставали alle standen nach ihr auf d. i. nachdem sie aufgestanden war; а за тим словом бувай ми здоров! nachdem ich das gesprochen habe — lebe nun wohl! за одним заходом in einem Zuge, mit einem Male, untereinem; *c*) bez. den Grund, die Ursache: за дрібними слїзоньками сьвітонька не бачу vor Thränen sehe ich nicht; за ким дбати, тужити, плакати гнути, промов за мнов добре слово sprich für mich, meinetwegen ein gutes Wort; за малим *K.* es fehlte wenig, dass —, beinahe. *d*) bez. das Beisammensein, d. Zusammenleben der Gatten: за ким (=за мужем) бути mit jmdm verheiratet sein; мені за ним як за паном, ich lebe mit ihm gleich einer Gebieterin; я за моїм мужем, як за муром стою *Mi.* IV. 748 d); за вдінцем хлїб готовий. IV) *als Adverb* ein Uebermass ausdrückend: за великий zu gross, за много zu viel; за слїпий zu sehr, viel zu blind. V) *In Zusammensetzungen* als Praefix bedeutet за-: *a*) die Bewegung hinter einen Gegenstand; *b*) d. Hervorbringung eines Hinderniss-

ses; *c)* d. Bewegung, Vertiefung in einen Gegenstand hinein; ein Abirren vom rechten Wege, dem rechten od. dem gewöhnlichen Masse; *d)* die Vollziehung u. die Vollendung einer Handlung; *e)* den Beginn der Handlung; *f)* den Verlust, Verbrauch eines Gegenstandes, ein Loswerden mittels der Handlung, *Mi.* IV. 206—208, wozu Beispiele sowie die Verbindungen des За- mit anderen Praepositionen (за-для, за-про, из-за, по-за etc.) unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

Заальпе́йский, *a.* jenseit der Alpen liegend, transalpinisch.

Заамво́нний, *a.* was am Lesepult (амво́н, амво́на) in d. Kirche geschieht

Заапортува́ти, *v.a* apportieren, *Фр.*

Заарендува́ти, *v. a.* verpachten.

Заарка́нювати, *v. a.* um jmdn den арка́н werfen, schlingen.

Заасекуру́вати, *v. a.* assecurieren, versichern (gegen Schaden: від —).

За́ба́ва, *f.* Verzug, *m.* без -ви unverzüglich; 2) Zeitvertreib, *m.* Unterhaltung, Belustigung, *f.* Spiel, *m.*

За́ба́вити, заба́вляти, *v. a.* aufhalten; 2) кого́, (дети́ну) jmdm die Zeit vertreiben, unterhalten, kurzweilen, amüsieren; — ся und *v.n.* sich aufhalten, ausbleiben, verweilen, sich unterhalten ——.

За́ба́вка, за́бавочка *f.dim.* kleine Beschäftigung, Unterhaltung; 2) Spielzeug, *n.*

За́ба́вний, *a.* unterhaltend, ergötzlich, lustig, amüsant, jovial, *Не.*

За́ба́вник, *m.* Lustigmacher, *m. Пар.*

За́ба́вність, -ости, *f.* Ergötzlichkeit, Possierlichkeit, *f.*

За́бавчи́на, *f.* дївчи́на- die Unterhaltung gewährt u. dadh. jmds Zeit in Anspruch nimmt; tändelndes Mädchen.

За́ба́г, *m. gew. pl.* Begehren, *n. Пл.* launige Wünsche. [ger Wunsch.

За́ба́ганка, *f.* sonderbarer, launi-

За́бага́ти, за́бажа́ти, *v. n.* кого́ (чого́) nach jmdm (u. etw.) begehren; sehr wünschen; заба́гає, заба́гло ся кому́ чого́сь, jmd verlangt (bes. etw. Unmögliches). [127 sich hin- einlassen?

За́ба́дити ся и щось *Ф. Пр.* III.

За́байду́жити ся, gleichgiltig werden.

За́ба́лагу́рити, *v. a.* §. кого́ чим jmdn womit Nichtigem in Anspruch nehmen u. dadh. das Wichtige vergessen machen; — ся.

За́ба́ла́кати ся in Geplauder gerathen u. dadh die Zeit vertrödeln.

За́ба́лянтра́сити, *v. n.* zu witzeln anfangen. [kommen *III.* I. 264.

За́бандю́рити ся §. Grillen be-

За́банува́ти, *v. n.* за ким sich nach jmdm sehnen. [Zögerung, *f.*

За́ба́ра, *f.* Aufenthalt, *m.* Säumen, *n.*

За́бараба́нити, s. Затараба́нити.

За́ба́рвити, (-вля́ти) *v. a.* färben, Färbung geben, *Фр.*

За́ба́рвлене, *n.* Färbung, *f.* Colorit, *n.*

За́ба́рити, (-рювати), *v. a.* aufhalten; — ся sich (zu lange) wo aufhalten; säumen.

За́-ба́рки взя́ти, s. Ба́рки 1).

За́ба́рли́вий, *Ст.* за́ба́рний, *a.* zeitraubend, langwierig, langweilig mühsam, mühevoll, umständlich; saumselig *Me.* 215. [auftreten.

За́баскали́чити ся *Гр.* §. stolz

За́бастО́ване, *n. Кн.* das Abtreten vom Spiele: das „Basta"- Sagen, Endigen, Aufhören. [aufhören.

За́бастува́ти, *v. n.* „Basta" sagen,

За́бачéне, *n.* Wiedersehen, Stelldichein, Rendez-vous, *n. IГ.*; 2) Ansicht, Bemerkung, *f.* [ба́чити.

За́ба́чити, заба́чувати *Кв.* s. За-

За́ба́яти, *v. a.* mit Zauberspruch bannen.

За́ба́яч, *m.* Beschwörer, Zauberer, *m.*

За́бега́чкий, *a.* was sich zusammenlegen, (-biegen) lässt: (В.) ніж, [бга́ти]. [werden.

За́безлюдні́ти, *v. n.* menschenleer

За́безпе́ка, *f.* забезпе́чене, *n.* Versicherung, Sicherstellung, Garantie, *f.*

За́безпечати, (-чити, -чувати), *v.a.* versichern, sicher stellen; versorgen.

За́безпокоїти, *v. a.* beunruhigen, incommodieren *ВБ.*

За́бендюгува́ти, *v. a. М.+Б.* 229 s. Прируби́ти (віз руби́ем).

За́бе́ранний, *a.* -а сорочка gestickt.

За́бера́ти, *v. a.* nehmen, weg,- fortnehmen; путь ко — seinen Weg wohin nehmen, einschlagen, *Зак.*; го́лос das Wort ergreifen; — ся (чай пітй) seine Sachen nehmen u. fortgehen, sich

fortpacken; *b*) до чóгось * sich zu etw. anschicken, etw. unternehmen.

Забéреж, *m. N.* e. Berges.

Заберéжний. *a.* jenseit des Ufers.

Забеременíти, *v. n. Др. с.* 299 schwanger werden.

Забеседувáти. *v. n. P.* I. 170 з ким mit jmdm betreffs einer Unterhaltung Rede pflegen.

Забесїдити. *v a. Зг.* s. Промóвити.

Забетегáти (-гнýти) *v. n.* krank, unpässlich werden. §.

Забивáти. *v. a.* verschlagen, fest schlagen; vernageln; feststopfen; * когó до кримінáлу ins Zuchthaus treiben; 2) tödten, schlachten. [ніж.

Забиáч, *m. Gr.* 30 s. Забегáчний

Забиння. *f.* Klemme *f.* zum Festhalten (Einkeilen) e. Holzstückes beim Behauen.

Забинчáти. s. Забренíти.

Забирáти. s. Забóрáти.

Забити. [забю. -бéш] s. Забивáти 1); забити [забю. забéш] s. Забивáти 2); забита. *s. ptc. f. Ч.* I. 160 Niederlage, *f.* (clades). [verweht.

Забитний, *a.* -а дорóга vom Schnee

Забичувáти. s. Бичувáти.

Забяка, *m.* s. Забíяка.

Забíг. *m. Др. с.* 228 feindlicher Einfall; 2) Bemühung, *f.*

Забíга. *f* s. Забóка (на санний дорóзї).

Забігáти. забíгти, *v. a.* когó jmdn ereilen, gefangen nehmen, erbeuten; комý дорóгу jmdm den Weg verrennen, versetzen; jmdm zuvorkommen; *v n.* wo hineinlaufen, sich verlaufen, im Laufen sich verirren; коло когó (чогó) um jmdn sich eifrig bemühen, sich bemühen, sich bestreben; най ти язик не забігáє schwätze kein dummes Zeug zusammen! (*B.*); язик — по куткáх die Zunge läuft hin u. her wegen Verlegenheit od. wegen Leckerhaftigkeit.

Забíганний. *a.* рóзум; забігóзатий launig, grillenhaft. [мом altklug, pfiffig.

Забігли́й. *a M* (*Мем.*(65) 319 рóзу-

Забігмати ся. (-ми-) mit „Бігмé" betheuern.

Забідити. забідувáти. *v. a.* abhärmen, abquälen: худóбу; — ся klägliches Aussehen bekommen.

Забíй. -бíю *m.* зелéний — *Гол.* III. 419. *N.* e. Berges. [mit Todtschlag.

Забíйка, забíйня́. *f.* blutige Rauferei

Забíй-кручá. *f.* Clematis integrifolia.

Забíйниця, *f.* s. Бóдня.

Забíйчиця, *f. У.* Mörderin, *f.*

Забóіл, [óѣл-], *m.* забóілка, *f.* Alles womit man einer Speise e. weisse Farbe giebt (Milch, Rahm).

Забóіль, *f.* Federweiss, *n. Вол.*

Забíлене, забíлюване, *n.* das Weissen, Uebertünchen.

Забíлити, забíлювати, *v. a.* weiss machen (борщ забóілкою); — хáту weissen, übertünchen; — ся weiss werden, weisse Flecke bekommen. [s. Білувáти.

Забíлувáти, *v. v. Др. с.* 395 вівцю,

Забір. -бру, *m. gew. pl.* Stickerei am Rande eines Kopftuches u. A.; 2) s. Грабíж, Eroberung, *f. ГШ.*

Забірний, *a.* viel nehmend.

Забірувáти, *v. a.* когó s. Перебóрóти, überwinden.

Забірчивий. *a.* eroberungssüchtig, *ГШ.* [rungssucht, *f. ГШ.*

Забірчивість, -ости, *f.* Erobe-

Забісувáти, *v. a.* verteufeln; *pl.* забісóваний *C.*

Забічи, s. Забігáти.

Забіяка, *m.* Raufbold; Haudegen; fester, stämmiger Bursche.

Заблéкнути, *v. n.* anfangen zu welken, verschiessen, verbleichen.

Заблестíти, заблискотíти, *v. n.* erglänzen. [(v. Schafen).

Заблеяти, *v. n.* anfangen zu blöken

Заблощéний, *a.* wanzig.

Заблýд, *m.* Irrweg, Holzweg, *m. У.*; 2) * Ausschweifung, Unzucht, *f. K.*

Заблýда, *m.* der Irrende, *Ст.* 2) s. Приблýда *У.*

Заблудити. заблукáти ся *v. n.* irren, fehl gehen; sich verirren. [rend, *K.*

Заблудливий, *a.* leicht irre füh-

Заблýдний, *a.* irrend, *Ру.*; verirrt, *K.*

Заббóон, *m. gew. pl.* Aberglaube, *m.*

Заббóбний, *a.* abergläubig.

Заббóбниеть, -ости, *f.* das abergläubische Wesen, Aberglaube, *m.* [ся.

Забондýрити ся. s. Набондýрити

Заббвати ся s. Захлáпати ся. *Зак.*

Забогатíти. *v. n.* reich, wohlhabend werden. [betheuern, на щось

Забожи́ти ся, bei Gott schwören

Забої, *pl.* — дзвонів Glockengeläute, *n.*; 2) s. Вибоїна.
Заббїна, *f.* s. Забийня.
Заболботати, *v. n.* kollernden Ton von sich geben.
Заболїти, *v. n.* krank werden, erkranken.
Заболонники, *pl.* Splintkäfer, (Scolyti) *Пол.*
Заболотити ся. (-тинити ся) sich mit Koth beschmutzen.
Заболотний, *a.* hinter dem болото 2) 3) wohnend, liegend.
Заобр, *m.* Sendung der Steuerschuldigen zur Feldarbeit *Ос.* (61) XII, 111.
Заобра, *f.* *Др. с.* 229 Barrikade, Wehre, *f.*
Заборозенник, *m.* einer von den Keilen, womit die Pflugschar in dem грядїль fest eingerammt wird.
Заборозник, *m.* s. Борознок.
Заборало, *n.* Bollwerk, *n.* Schutzmauer, *f.*; 2) der hinter der Schussweite (hinter dem Kampfplatze) gelegene Hort.
Заборона, *f.* заборонене, *n.* das Verwehren, Verbot, *n.*
Заборонити. (-нити). *v. a.* кому щось jmdm etw. verwehren, verbieten.
Заборонувати. *v. a.* *Мор.* beeggen.
Заобрсати. заобресувати, *v. a.* zuschnüren, umschnallen (die Schnürsohlen); 2) * — ся з виплатою schlechter Zahler sein, Schuldner bleiben. [*Гол.*
Заборчивий, *a.* eroberungssüchtig,
Заборянин, *m.* Mitglied eines Заобр, *n.*
Заборяньство, *n.* s. Заобр.
Заобота, *f.* *gr.* Mühewaltung, *f.* *Др. с.* 378; бути в заоботах *Гр.* Sorge haben, in Verlegenheit sein. [wabe, *f.* *К.* I. 134.
Заоцень, -ця, *m* *К.* Honigscheibe,
Заочити ся. на кого auf jmdn scheel blicken; schmollen; заочений s. Нагнїваний.
Забрало, *n.* † s. Заборало.
Забрати, s. Заобрати.
Забратів, *m.* *W.* e. Berges.
Забрендати ся. sich beschmutzen §.
Забренїти, *v. n.* s. Бренїти II.
Забреньчати, *v. n.* zu klimpern etc. anfangen.
Забрести, *v. n.* hineinwaten.
Забрехати, *v. n.* anfangen zu bellen; 2) — ся *С.* I. 131 sich hineinlügen; *b*) sich irren. §.
Забрець, *m.* Art heilsames Kraut (für Zähne), *Піс.*
Забрязкати, *a. a.* verspritzen; besudeln.
Забрідник, *m.* der mittels der Austretung eines Pfades die Grenze macht.
Заброд, *m.* Arbeit beim Fischfang am Don etc. *f.* [Відородити. заобрідник.
I Заброджувати, *v. a.* стежку s.
II. Заброджувати, *v. n.* *Пов.* in Gährung gerathen. [99 zum заоброд geh.
Забродський; *a.* *Не.* *Пр.* XI. (1)
Забродити. *v. a.* mit Koth beschmutzen; — ся beim Waten nass werden.
Забродчик, *m.* Arbeiter beim Fischfang, *m.* *Леви.* [beschmutzen *R.* 71.
Забрудити, (-дити *Ст.*), *v. a.*
Забрязчати, *v. n.* erklingen, erschallen.
Забубонїти, s. Бубонїти
Забуване, *n.* das Vergessen, Vergessenheit, *f.* *Не.*
Забувати, *v. a.* s. Забути; — ся *Ф.* (*Мет.* (63) 100 s. Загадати ся.
Забудь. в — попасти *В.* in Vergessenheit gerathen. [*n.* Baulichkeit, *f.*
Забудинок, -нку, *m.* *В. Б.* Gebäude,
Забудити, забуджувати, *v. a.* räuchern (Fleisch etc.).
Забудька, *f.* *Н.* 5 (паляниця-) s. Забудько 2); забудка, *f.* *В.* das Vergessen; 2) * s. Чорнобіль.
Забудько, забувачка, *m.* забудькуватий. забудьчивий, *Пар.а.* der leicht Alles vergisst, der Zerstreute; 2) *Др. с.* 32 das vergessene Laib Brot im Backofen.
Забудоване, *n.* das Verbauen; 2) Gebäude, *n.*
Забудувати, *v. a.* verbauen.
Забудьчивість, -ости, *f.* *Пар*; Vergesslichkeit, *f.*
Забузан, *m.* *Н.* 267; ? забити за бузан s. Затягнути за пояс кого.
Забузунати. *v. a.* verstopfen, einmachen, füllen *Гр.*
Забундосити ся rauhes, unfreundliches Gesicht machen.
Забундючити ся, sich ungeberdig, unwillig zeigen; 2) s. Захмарити ся.
Забунтувати, *v. a.* *К.* I. 273 zur Empörung, zum Aufstand jmdn bringen. *v. n.* s. Бунтовати ся. *К.* [schmollt.
Забура, *m.* der ungehalten wird, der
Заburенє, *n.* Verwirrung, *f.* Aufruhr, *m.*

Забу́рити, *v. a.* in Verwirrung, in Unruhe bringen, Aufruhr erregen; — ся на кого gegen jmdn aufgebracht, ungehalten sein.

Забуртя́ти, *v. a. АД.* I. 304 einschlagen, einstossen; 2) *v. n.* s. Бурті́ти.

Забурча́ти, *v. n.* zu brodeln, zischen, schäumen anfangen.

Забуте́, *n.* s. Забува́нє.

Забу́ти, забува́ти, *v. a.* кого́ (що), на кого vergessen; = — ся *P.* I. 29. *M.* I. 138; *b*) sich vergessen, vergesslich sein.

Забуті́ти, *v. n. Гол.* I. 131 s. Загуді́ти. [der, die leicht vergisst, *Ст.*

Забу́тний, *a. Нік.* забу́тниця, *f.*

Забу́ток, -тку, *m. Ф.* das Vergessen; 2) vergessenes Ueberbleibsel, *Зак.*; 3) Denkmal, *n. Ос.* (63) I. 51. *К.*

Забушува́ти, *v. n.* anfangen als Freibeuter, als Räuber zu leben.

Забуя́лий, *a.* ausgelassen, ungestüm.

Забуя́ліеть, -ости, *f. Пол.* Ausgelassenheit; Verbissenheit, *f.*

Зава́га, *f. Ст.* Bedeutung, Geltung, *f.*

Завагоні́ти (-готні́ти), *v. n.* schwanger werden; завагоні́лий *a. Н.* 177.

Зава́да, *f.* Hindernis, *n.* [schwanger.

Завадже́ти, *v. n.* im Wege stehen, hindern.

Зава́дити, *v. a.* на себе щось ein Kleid anziehen; 2) *v. n.* кому́ s. Пошко́дити; 3) за, в що s. Зачепи́ти. [*К.*

Завадли́вий, *a.* anstössig, schädlich,

Завважа́ти, зава́жити *v. n.* wiegen; Ausschlag geben; * verschlagen, bedeuten *Кч.* 220.

Завважни́й, *a.* schwer wiegend, *Левч.*; 2) зава́жний hinderlich, lästig, *Н.* 205.

Завважні́ти, завважча́ти *Левч.*, *v. n.* s. Завагоні́ти. [digt, offen werden.

Завакува́ти, *v. n.* vacant, erle-

Зава́л, *m. ГШ.* Einsturz, *m.*

За́валь, зава́ла, *f.* Erdabrutschung, *f.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*; 2) grosse Schneeverwehung, *f.*; 3) Verschanzung, Barrikade, *f. К.*

Завали́дорога, *m.* unnütze Erdenlast, Taugenichts, *m*; 2) Wegelagerer, *m.*

Завали́ло, *m. N.* e. Berges.

Зава́лина, *f. Фр.* зава́лище, *n.* Ruin, *f.* Trümmer, *pl.*

Завали́ти, зава́лювати, *v. a.* zuwerfen, vollwerfen, verschütten, vollstopfen, verrammeln *Ш.* II. 53; 2) umstürzen.

Зава́лки, *pl.* angeschwollene Drüsen.

Зава́льний, зава́листий, *a.* -а доро́га, зима́ mit vielem tiefem Schnee.

Завалува́ти, *v. n.* stark bellen, *Гр.*

Зава́льчити ся з ким mit jmdm in Zank gerathen. [sudeln.

Завали́ти, *v. a.* beschmutzen, be-

Завали́щий, *a. Кв.* II. 77. 260. 320 gemein, ordinär; schmutzig; verwahrlost *Левч.* s. Вали́ти I. II.

Завандрува́ти, *v. n.* einwandern.

За́вар, *m.* Absud, Decoct, *m.*

Завари́ти, зава́рувати, *v. a.* einkochen, kochen lassen.

За́варка, *f.* (*B.*) Zusatz an Käse etc. zum Verkochen der жентиця.

Заварува́ти, *a. a.* ausbedingen, vorbehalten, versichern; verhüten.

Завархо́лити, (*B.*) s. Запертени́ти.

Зава́рювавка, *f.* вурда u. cup zusammen eingekocht. [feuer, *n.* (*B*).

Зава́тра, *f.* zweites Feuer, Nach-

За-во́ачі́ем, *adv.* mit Verlaub, *m.* Erlaubnis (*B*). (*vgl.* пиоачайте).

Завнихну́ти ся. rührig sein, sich sputen. [die Höhe *C.* I. 18.

Завни́шки́й, *adv.* an Höhe, hoch, in

Завво́лити, *v. n. M.* II. 199 wollen, wünschen.

Завгє́т, *adv. Нік.* mit Ausnahme.

Завглибо́кий. *Др. с.* 253 завглубо́шкий. *adv.* der Tiefe nach, in die Tiefe, tief.

Завгоді́, *adv.* frühzeitig, rechtzeitig.

Завгруо́шкий, *adv.* der Dicke nach.

За́вґар, *m.* Faulenzer, *m.*

Завґаруна́ти. *v. n.* faulenzen.

Завда́лий, *a. Ч.* V. 1025 s. Уда́лий.

За́вдане. *n.* das Aufheben u. Auflegen; Aufgabe, *f.*

Завда́ти, завдава́ти. *v. a.* кому́ щось zur Aufgabe machen, aufgeben; на плечі heben u. jmdm aufladen, auflegen, aufbürden; жалю́ — Schmerz, Leid erregen, machen, verursachen; о́рехиї — *C.* II. 105 Lügen strafen; злодійство кому́ des Diebstahls zeihen; 2) до кого́ *У.* jmdn benachrichtigen; 3) далеко кого́ — weit wohin versetzen, wegschaffen; 4) хлїб (розчину) квасним тїстом mit Sauerteig anmachen; 5) gern reichlich geben *Н.* 1; 6) — ся з ким до пра́ва *Term.* s. Заніза́ти; *c*) — ся

sich verstellen, simulieren. Завдáтий *ptc. M.* II. 34 = зáвдáний.

Завдáток, s. Задáток. [ge, lang.

Завдóвж, завдовжкий, *adv.* in die Län-

Завдовíти, *v. n. Ч.* V. 806 zur Witwe werden, verwitwen. [ten Male.

Завдрýге, *adv. Ч.* II. 467 zum zwei-

Завдячáти, *v. n.* verdanken.

Заведéнє, (-ниє), *n.* Brauch, *m.* Sitte Einrichtung, *f.*; 2) Institut, *n.* Anstalt, *f.*

Заведéниця, *f. K.* II. 42. Einrichtung, *f.* Brauch, *m.* [людок.

Заведúсьвíток, -тка, *m.* s. Дурú-

Завéзлиско, *n.* Stelle, wo die Erde eingefallen ist, od. wo e. Abrutschung stattgefunden hat, (*B.*).

Завéзти, *v. a.* s. Завозúти; завéзло ся хмáрами der Himmel hat sich mit Wolken überzogen.

Завéйкати, s. Вáйкати.

Завеличáти ся zu prahlen anfangen, stolz werden *Кч.* 222.

Зáверóа, *f.* зáверóник, зáверóок, -óка, *m.* (*B.*) Art Weide, s. Лугóвина *Gr.* 30.

Заверóувáти, s. Верóувáти. [вáти.

Заверéдувáти, *v. n. Ко.* s. Вереду-

Заверéчи, *v. a.* s. Закúнути 1).

Зáвержка, *f. У.* das hingeworfene Wort, Andeutung, *f.* 2) Ueberwurf, *m.* Ueberkleid, *n.* [Kopf verdreht, verwirrt.

Заверни́голова, *m. f.* der die den

Завернýти, запертáти, *v. a.* — назáд zurückleiten; zurückstellen; запéртаний хлїб abermals in den Backofen gesetzt; лист retournieren; товáр ab-, wegtreiben; * комý гóлову den Kopf verdrehen, jmdn belästigen; *ptc.* завернéний *Gr.* 30 zum Militär einberufen; 2) — ся umkehren, sich umdrehen, sich umschlagen. [Завéртнї; лúко?

Зáверт, зáвертень, *m. H.* 57? s.

Зáверта-головú, Schwindelkopf, *m.*

Завертанúна, *f.* s. Закрутенúя.

Завертепúти, *v. n.* Händelsuchen, eine Affaire machen, (*B.*).

Завертíти, завéрчувати, *v. a.* an-, einbehren; 2) einwickeln, einhüllen; — ся sich — —; s. Закрутúти ся *K.* I. 124.

Зáвертка, *f.* hölzerner Riegel, Klinke, *f.* [Schlitten; 2) s. Оголоблї, *Зах.*

Зáвертнї, *pl.* e Bestandtheil der

Запертóка, *f. m.* auf jmdn lüsterne Blicke werfend.

Заверховúнний, *a.* hinter dem Oberlaufe eines Flusses, *K.* [einbringen.

Заверхолúти, *v. n.* Zank u. Zwist hin-

Заверчи (заверéчи), *v. a. У.* werfen; — елóво hinwerfen, entgegnen.

Завершáти, (-шúти) *v. a.* den Gipfel aufsetzen; * ausführen, vollbringen, vollenden.

Завéрше, *n.* Ort hinter dem Berge, *m.*; 2) —, завершкóва кість Oberhauptsbein, *n. B.*

Завéсти, заводúти, *v. a.* wohin führen, leiten; щось etw. einführen, installieren; — тáнець den Reigen eröffnen; * когó, надíю gegen jmdn seiner Verpflichtung nicht nachkommen; betrügen, täuschen; verführen, verleiten *M.*; 2) — ся з ким mit jmdm sich gesellen, e. Geschäft anfangen; mit jmdm anbinden.

Заветúти, *v. a.* когó в чім übertreffen.

Заветшáти, *v. n. Зг.* s. Обветшáти.

Завечáти, *v. n.* s. Завічáти; на старóго sichtlich alt werden.

Завечерíти, *v. n.* Abend werden.

Завештáти ся, *Ко.* 64 sich sputen, s. tummeln.

Зáнжде, *Др. с.* 250; зáвжди, *adv.* immer, jedesmal, *Не. Лекч.*

Завждéнний, *a. M.+Б.* 127 alltäglich, immerwährend.

Завзинáти, s. Завізвáти.

Завзýля, *f.* s. Зазýля.

Завзятє, *n.* завзáток, -тку, *m.* ungestümes, hartnäckiges Trachten; Verbissenheit; Verbitterung, *f.* Trotz, Ingrimm, Groll, *m.*

Завзятися, sich nachdrücklich bemühen; auf etw. versessen, erpicht sein; 2) на когó sich über jmdn erbosen, ergrimmen; завзáтий, *a.* на що worauf versessen; 2) erbost, ergrimmt; voll Trutz.

Завивáльниця, (*d.* -áльночка). *f.* s. Покривáйниця.

Завúвáло, (-áйло, -áльце *Kol.* I. 262.) *n.* Wickeltuch, Hülltuch, Kopftuch für verheiratete Frauen; Hülle, *f.*; 2) *А.Д.* I. 216 Türkenbund, Turban, *m.* [Bedecken.

I. Завúванє, *n.* das Einwickeln;

II. Завúванє, *n.* вітру das Heulen

I. Завивáти, s. Завúти I. [d. W. *Не.*

II. Завивáти s. Завúти II.

III. Завивáти, *v. n.* wehen, blasen, brausen *III.* I. 18.

Завйвка, *f.* *Ч.* III. 193 s. Закрутька (колóся).

За́видь, -завйдько, *m.* *Гол.* III. 33 der Neidische, Uebelwollende, *Bax.*

Завида́ти, *v. a* s. Завйдїти 1); zu sehen bekommen, *Т.* не — кінцй тóму das Ende davon lässt sich nicht absehen.

Завйдїти, *v. a.* erblicken, sehen *АД.* I. 333 *Ч.* IV. 633; 2) *v. n.* комýсь чогóсь s. За́видувати.

Завидія, (-йка), *m.* *Зг.* Händelmacher, Renommist, *m.* (Tage.

За-вйдка, за вйдна, *adv.* noch bei

За́видки берýть *Мор.* vom Neid.

Завйдливий, *К.* за́вйдний, *a.* neidisch; schell, eifersüchtig; gierig; 2) завйдний *Ко.* 331 beneidenswert; Neiderregend, *Пт*; за́вйдно тобі du beneidest, dich wurmt, ärgert. [Missgünstige, *К.*

За́видник, *m.* Neider, Hasser, *m.* der

За́видниця, *f.* *Те.* Neiderin, die Eifersüchtige, Nebenbuhlerin, *f.* [gen, *Зг.*

Завиднїти, *v. n.* Tag werden, ta-

За́видощі, *pl.* *Н.* 94 s. За́висть, Scheelsucht, *f.*

За́видувати, *v. n.* комý чогóсь jmdn um etw. beneiden, jmdm etw. missgönnen; завидýщий (-дóщ-) *Ст.Леч.* neidisch, eifersüchtig.

Завйй, *m.* Geheul, *n.* [tern überhangend.

За́вийка, *f.* Kopftuch über die Schul

Завиля́ти, *v. n.* schwingen, wedeln. *С.* I. 169. [wickeln.

Завйн, *m.* *Ст.* заинисне, *n.* das Um-

Завйна, *М. Фр.* завинйна, *f.* Anklage, Anschuldigung; Schuld, *f.*

Завинйтель, *m.* *М.* Kläger, *m.*

Завинйти, *v. a.* щось, в чім verschulden, sich etw. zu Schulden kommen lassen; sich vergehen; грóші schuldig sein. [heit; s. ? Завйна.

Завйниця, *f.* *Ч.* I. 114 Art Krank-

Завинїне, (-я), *Не.* (*n.* 361) Bündelchen, zusammengewickeltes Päckchen.

Завинýти, завирнýти *v. a.* s. За-

Завирýха *f.* Schneegestöber. [вйти I.

Завйє.? (*Ч.* 967 спйсн и завйсї) Halter, *m.* Angel für e. Lanze, *f.*

Зависа́ти, завйсїти, завйснути, *v. n.* hangen bleiben; abhängen, abhängig sein.

Зависймий, *a.* abhängig. [

Зависймість, -ости, *f.* Abhängigkeit, *f.*

Завйскрити ся, mit віскрян(и) sich bedecken *Ко.* 8.

Завйсливий, *a.* *С.* I. 68. *МШ.* neidisch, missgünstig, schadenfroh, eifersüchtig; *adv.* -во, за́вистно (-висн-) комý jmd verfolgt mit Neid, s. За́вйдно.

Зависля́нщина, *f.* Land jenseits der Weichsel, *К.*

За́висть, *f.* Neid, *m.* Missgunst, *f.*

За́вистити, за́вистувати, *v. n.* s. За́видувати. [discher Mensch, Neider, *m.*

За́вистник, *m.* *Гол.* III. 86 nei-

За́вистниця, *f.* neidisches Weib, Neiderin.

Завита́не, *n.* *Пр.* III. 288 Besuch, *m.*

Завита́ти, *v. n.* eintreffen, gastlich ankommen, erscheinen.

Завите́, *n.* das Einwickeln, Einhüllen; 2) Kopftuch, *n.* -putz, *n.* -binde, *f.* für verheiratete Frauen.

I. Завйти, [-ви-], *v. a.* einwickeln, einhüllen; mit dem von verheirateten Frauen getragenen Kopftuche bedecken, od. umhüllen: дївчину * ein Mädchen, verführen; — ся з ким von jmdm verführt werden, sich Mutter fühlen; 2) — огóнь die Glut in Asche verbergen.

II. Завйти [-вы-], *v. n.* Geheul erheben, heulen.

Завитйти, *v. a.* (виткою) fest binden.

Завйтка, *f.* verführte, Mutter gewordene Frauensperson, s. Завйти I. 1); 2) s. Завйвка.

Завитóк, -тка́, *m.* Ringelsperling, *m.* (Fringilla montana) *В.*

Завйхорити, завйхрйти *v. n.* aufwirbeln, Verwirrung, Unordnung, Unruhe verursachen, aufwiegeln, aufrühren; — ся in stürmische Aufregung gerathen, heftig aufbrausen; до чóго ungestüm sich an etw. machen.

Завйхторити, *v. a.* §, gefährden, bedrohen; 2) einen Anschlag machen, gesonnen sein.

Завищáти, завінкотїти *КУ.* *v. n.* schneidend, schrillend aufschreien (з бóлю), aufschmettern.

Завіва́ти, *v. n.* s. Завіяти.

I. За́від, -оду, *m.* Aushieb in der Falze des Pfahles zuoberst, durch welchen das Brett in e. Bretterwand eingeführt, eingelegt wird; в за́води йти zickzack gehen; 2) Einrichtung, Mass-

regel, Anstalt, *f.*; 3) Fabrik; нема́ й за́воду *Ш.* II. 192, а́нї на за́від ist keine Spur, kein Ansatz, nicht das Geringste; 4) Beruf, *m.* Amt, Fach, *n.*; 5) Täuschung, *f.* зробити кому́ за́від der Verpflichtung nicht nachkommen; 6) Todtenklage *f.*

II. За́від, -іду, *m.* *Ф.* s. Завідуване.

Завіда́тель, *m.* Verwalter, Administrator, *m.*

Завіда́тельство, *n.* Verwaltung, [Administration, *f.*

Завідати, *v. a.* *Н.* 79 kennen lernen, versuchen, erleiden *Ч.* V. 13, kosten: води́ — ertrinken; *v. n.* *М.* куди — wohin gehen u. nachfragen (nach einer Anleihe); s. Зві́дати ся.

За́відний, *a.* *ВБ.* enttäuschend, trügerisch, unzuverlässig; 2) завідний der die Arbeit verschiebt.

Завідни́к, *m.* Bewerber, *m.*

За-ві́дома, *adv.* wissentlich, mit Vorwissen *С.* II. 180.

Завідомити, (-мля́ти), *v. v.* benachrichtigen.

Завідо́млене, *n.* Benachrichtigung, *f.*

Завідуване, *n.* Verwaltung, Besorgung, *f.*

Завідувати, *v. n.* чим etw. verwalten, besorgen.

Завідця, *m.* Unternehmer, Leiter, Obmann, (*Ф.*); Vorsänger, *m.* (*Ф. Ко.* 19).

За́віз, -озу, *m.* *Не.* Zufuhr zur Mühle (des Getreides), *f.*

Завізване, *n.* Aufruf, *m.* Vorladung, *f.*

Завізна́ти, *v. a.* aufrufen, vorladen.

За́візно, *adv.* (в млинї́) von starker Zufuhr.

Завій, -бя, *m.* Gewinde, *n.* Windung, *f.*; 2) Kopftuch, *n.* *АД.* I. 298; 3) -бю Gattung, *f.* Schlag, *m.* [tuch, *Гол.*

Завійка, *f.* kleines Wickeltuch, Kopf-

Завійна, завійниця, завіна, *Гр.* *f.* Art Herzkrankheit, *К.* Bauchschmerzen, *pl.* *Ко.* 108; Lähmung, *f.* — підвійла когось jmd ist gelähmt (dh. Zugluft etc.).

Завійник, *m.* Meerturban, *m.* (Cidaris).

Завікниця, *f.* У. s. Вікниця.

Завіну́ти, *v. n.* anwehen, s. Завіяти.

Завіре́нє, *Мк.* завіря, У. *n.* Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*

Завірити, завіряти, *a. a.* кого́ versichern *С.* II. 60; щось кому́ anvertrauen; *v. n.* кому́ jmdm Glauben, Vertrauen schenken, trauen; creditieren.

Завірити ся (-вір-), на кого́ grimmig u. grollend gegen jmdn sich wenden; erzürnen, schmollen; завірений böse.

За-ві́рне, *adv.* als wahr; завірно allenfalls, *Пар.* [I. 253.

Завіртувати, *v. a.* einwickeln *С.*

Завірю́ха, *f.* s. Завирю́ха.

Завірю́шливий, *a.* stürmisch, ungestüm, *Т.*

За́віс, -ісу, *m.* за́вісь, *f.* steiler Abhang, überhängender Felsen, e. solcher Ufertheil, (*В.*).

Завіса, *f.* Vorhang, *m.*; 2) Thürband, u. Thürangel, Haspe, *f.*; 3) Stange zum Aufhängen der Wäsche, *f.* [hängend, *Зак.*

Завісистий, *a.* angehängt, über-

Завісити, *v. a.* vor-, zu-, an, aufhängen; вікно́ den Fenstervorhang zuziehen, vorziehen; — ся sich auf hängen; *b*) * s. Скривити ся. [Підісок.

Завіска, *f.* *dim.* s. Завіса; 2) s.

Завісти́ти, *v. a.* *М.* II. 138 hören lassen, benachrichtigen.

За́вістка, *f.* *Т.* Kundmachung, *f.*

Завіт, -іту, *m.* Vermächtnis, *n.* Auftrag, *m.* *Кч.* 276. ста́рий — das alte Testament; новий — d. neue T.

Завіти́ти, *v. a.* *Ос.* (61) IX. 44 einladen.

Завітний, *a.* vom Testament vorbehalten, ausbedungen, testamentarisch, *Term.* -а ду́мка angestammter Gedanke, Herzenswunsch, *m.* *Кн.*

Завітуване, *n.* *К.* Lehre, *f.* geistiges Vermächtnis. [tragen; 2) geloben.

Завітувати, *v. a.* vermachen, auf-

Завіча́ти, *v. a.* vorhersagen; лихо ein Unglück —; на щось, *Ф.* etw. heraufbeschwören; — кому́ на бога́ча vorhersagen, dass jmd reich sein wird.

Завішати, завішувати, *v. a.* s. Зависити; — ся s. Повісити ся.

Заві́щане, *n.* Vermächtnis, Testament, *n.* Auftrag, *m.* [tor, *m.* *Term.*

Завіща́тель, *m.* Erblasser, Testa-

Завіща́тельниця, *f.* Erblasserin, Testirerin, *f.*

Завіща́ти, *v. a.* vermachen (im Testament), testieren; auftragen.

За-ві́що? wofür? weshalb?

Завіяти, *v. n.* anfangen zu wehen; 2) *v. a.* zuwehen, verwehen: снігом, доро́гу завіяло der Weg ist mit Schnee zugeweht; 3) кого́, на кого́ завіяло e.

*

böse Luft (Zugluft etc.) hat jmdn gelähmt; ростúну — hat im Wachsthum geschädigt. schön, *Не.*

За-в-крашкий, *adv.* такий — so

Зáвкривдно, (-ндно), *adv.* комý jmd glaubt Unrecht zu leiden u. ist daher neidisch. [Заволодíти.

Завладáти, (-дíти), *v. n.* чим s.

Завладíлець, -лця, *m.* Eroberer, *m. ГШ.*

Завлáсний, *a. Зак.* s. Влáсний.

Завлекáти, *v. a. Кн.* anziehen.

Зáвлюбки, *adv.* когóсь, чогóсь *Ф.* jmdm zu Liebe, um jmds willen; 2) s. Зáлюбки *Гол.* III. 130.

Завлáг, *m.* за-влáги, *adv. Зап.* II. 353 s. Лягви, в —.

Завмéр, *m. Се.* завмéрлість, -ости, *f. ВЕ.* das Absterben, Tod, *m.* Abgestorbenheit, *f.* [sterben; verkümmern.

Завмерáти, завмéрти, *v. n.* ab-

Завмéрлий, *a.* abgestorben, todt.

Зáвмирок, -рка, *m.* etw. Abgestorbenes.

Завóд, -оду, *m.* s. Зáвід I. 2) 3); 2) *Ч.* VI. Rath aus 5—6 Schiedsrichtern.

Зáводи, *pl.* Wettrennen, *n.*

Завóдина, *f.* Creatur, *f.* Geschöpf, *n.*

Завóдини, *pl. Кн.* (*Пр.* VIII. 951) Einführung, Installirung, Einwirtschaftung; 2) Eröffnung der Hochzeitfeier, *f.*

Завóдистий, *a.* eingebogen, *Пар.*

Заводúти, *v. a.* s. Завéсти; 2) wehklagen, weinen; — ся коло чогó, s чим sich womit beschäftigen. [briks- *Под.*

Завóдский, *a.* zum завóд geh., Fa-

Завóдчик, *m.* Besitzer u. Leiter einer Fabrik; 2) Rädelsführer, *m. Лсч.*

Завоéник, *m.* Eroberer, *m. Пар.*

Завóєць, *m.* s. Підвóя.

Завозúти, завóжувати, *v. a.* etw. wohin fahren, führen; — ямý mit herbeigeführter Erde verschütten; пóлегнóєм mit Dunger bedecken; 2) — ся vollauf beschäftigt werden; завóжений, *ОП.* abgetragen, abgenutzt.

Завоюбáнє, *n.* Eroberung, *f.* das Erobern, *n. ГШ. Пар.*

Завоюбний, *a.* -а войнá Eroberungskrieg, *m. Пар.* [lium martagon).

Завóйок, *m.* Türkenbund, *m.* (Li-

Завóїгний, *a.* -е дéрево krumm.

Заволíкане, *n.* s. Заволíкуванє.

Заволíкати, заволíчи, заволокти, *v. a.* bis wohin schleppen; hineinziehen, durchziehen; — нúтку в гóлку einfädeln; — ся sich wohin schleppen, mit Mühe wohin kommen.

Заволíкуванє, *n.* завóлок, -оку *m.* заволóченє, *n.* das Eggen.

Заволодíти, *v. n.* чим sich einer Sache bemächtigen, etw. in Besitz nehmen, erobern.

Зáволока, *f. m.* ein Hergelaufener; 2) *f.* Haarseil, *n.* Haarschnur *f.* (bei Pferdekrankheiten), *ГШ.*

Завóлоком, *adv.*? *Н.* 138 = за пóлоком s. Вóлок IV. 3).

Зá-волоси, *adv. Фр.* bei den Haaren.

Заволочúти, *v. a.* mit dem Eggen fertig werden. [Nadel.

Зáволочка, *f.* -гóлка grosse platte

Завонúти, *v. a. У.* s. Запóхати; 2) — ся stinkend werden (*В.*).

Завонíлий, *a.* stinkend.

Завонúти ся, s. Засмердíти ся.

Завóра, *f.* Anfahre, *f.* Angewende, *n.* s. Забра.

Заворíтє, *n. Ме.* 124. *Ч.* IV. 69 der Bereich, Platz vor ворóта, vor dem Thorweg. [girren.

Заворкувáти, *v. n.* anfangen zu

Заворожúти, (-бжувати), *v. a.* wahrsagen, prophezeien; 2) bezaubern, besprechen, bannen; заворóжений bezaubert, daher: unantastbar, unverwundbar *Ш.* I. 185. [lich sich benehmen.

Заворонúти ся, einer Krähe ähn-

Зáворот, *m.* (головий) Schwindel, Taumel, *m.*; 2) в зáвороті, *М.* I. 22 am Wege, unterwegs, im Vorbeigehen.

Зáвороть, *f.*? Keim, *m.* (*Фр.*).

Заворóта, *pl. Н.* 57 s. Ворóта; рот бéз заворóт loses Maul *Ос.*(61) IV. 31.

Заворóтичі, *pl.* die Enden des Radzirkels. [(Coenurus cerebralis) *Вол.*

Зáворотник, *m.* Drehwurm, *m.*

Заворохóбити, *v. a.* aufrühren, aus der Fassung bringen.

Заворóшити, *v. a.* aufrütteln.

Завóрепти ся, mürrisch, barsch werden; зьвóрепло ся на дворí der Himmel wurde trübe; завóрепний = захмýрений. [kommen, sich rühren.

Заворýшити ся, in Bewegung

Заворчáти, *v. n.* zu knurren, zu

murren anfangen. [дістáти.
Завоскóмити ся, = Оскóмину
Завоювáти, *v. n.* erobern; unterjochen; obsiegen. [vörderst.
Завперéд, *adv.* am allerersten, zu-
Завперувáти, *v. n.* störrig, balsstarrig werden. [merdar, (-егдá *Кч.*124).
Зáвсїгда, (-ди), *adv.* immer, im-
Зáвсїдний, *a.*alltäglich *М.+Б.* 350; immerwährend, *Не.* [гáти.
Завстигнýти, *v. n. Ф.* s. Вети-
Завстидáти, *v. a.* beschämen; — ся schamroth werden.
Завсюди, *adv. М.*II. 106 s. Зáвсїди.
Завтовшкí, *adv. Р.* I. 104 der Dicke nach, dick. [Вторúти.
Завторúти, *Мог.* завторувáти, s.
Зáвтра, *Мі.* IV. 528. зáвтрички, *adv.* morgen; do — bis —.
Зáвтрий, (день) *М.*II. 138, зáвтрій. до зáвтрього *Р.* II. 68; (*Кв.* II. 29) жúти з зáвтром *ВБ.* auf den morgigen Tag bedacht sein, зáвтрішний. (-траш-) *a.* morgend, der morgende, nächstfolgende Tag.
Завтякати, *v. n.* vermögen, sich, unterziehen, stehen щось зробúти (*Фр.*).
Завýзлити, *v.a.*den Knoten machen, *С.* [mit Auswüchsen hinter den Ohren.
Зáвушницї, *pl.* Schweinekrankheit
Зáвхопи, *pl.* Anwandlung, *f.* *Пар.*
Завчáс, завчáсу, *adv.* frühzeitig, bei Zeiten, zur rechten Zeit. [zeitig, *Пу.*
Завчáсний, *a.* früh, vorzeitig, zu
Завчáсто, *adv.* s. Чáсто, почáсто.
Завчерáшний, *a.* vorgestrig, *М III.*
Зá-вчером, *adv.* vorgestern. *Ог.*193.
Завчéств. (-я). *n. Ш.* II. 249 Ehrenbezeugung, *f.* festliche Bewirtung?
Зáвший, *a. Под.* stet. [breit.
Завширшкí. *adv.* in die Breite,
Зáвязь. *f.* s. Зáвязок. *К.*; 2) Fruchtansatz, Fruchtkeim, *m*; 2) abrutschende Erde an Abhängen. *Gr.* 30.
Завязáти, завязувати, *v. a.* zubinden, unter- verbinden, einbinden; anknüpfen; 2) товáриство stiften, gründen; — ся sich bilden, s. entwickeln, s. enspinnen, s. ansetzen (óвоч) sich häupteln (капýста).
Завязе. *n.* Statur, *f.* Körperbau, *m.*
Завязи, завязини, *pl.* Grundlegung e. Wohngebäudes u. Festmal dabei.
Завязистий, завязуватий.*a.*kernhaft, kernfest, stämmig; ausdauernd.
Зáвязка, *f.* Verknüpfung, Schürzung, *f.* Band, *n.* Binde, *f.* Knoten, Ansatz, *m.*
Зáвязник, *m. В.* Fruchtknoten, *m.* (germen); 2) Rothwurz, *f.* Heidecker, *m.* (Tormentilla erecta).
Завязнути, *v. n.* stecken, heften bleiben, *Р.* I. 8. *Кч.* 276.
Зáвязок, -зку, *m.* Keim, Embryo; Fruchtansatz, *m.*; 2) das Werden, Wachsthum; 3) Capacität *f.* не мáє -зку и голові (*Фр.*) ist schwachsinnig.
Завялий, завялистий, *a.* eingetrocknet, verwelkt; zur Magerkeit hinneigend; zähe, sehnig. [trocken, zähe werden.
Завянути, *v. n.* verwelken, welk,
Зáга, *f.* s. Згáра.
Загáвити ся, *Ст.* sich vergaffen.
Загáвкати, s. Забехáти.
Загагáкати, *v. n.* mit weiter Stimme zu singen anfangen (*v.* дяк).
Зáгáд, *m.* s. Нáказ, Auftrag, *m.*
Загадáйко, *m.*?
Загадáти, загáдувати, *v. a.* собі щось sich etw. denken (um dasselbe errathen zu lassen); ersinnen; 2) ein Räthsel, ein Problem aufstellen, aufgeben; auftragen, gebieten, befehlen, комý щось *Не.*; 3) gedenken, e. Gedanken fassen, beabsichtigen, bezwecken, щось зробúти; — ся sich in Gedanken vertiefen.
Зáгадка, *f.* Räthsel, *n.*; 2) Aufgabe, *f.* Problem, *n.*; 3) Berufkraut, *n.* (Erigeron canadense). [selhaft.
Загадóчний, загадкóвий, *a.* räth-
Загадóчність, -ости, *f.* Räthselhaftigkeit, *f.*
Загáдуванє, *n.* s. Загадáти etc.
Загаздúти, *v. a.* §. leichtfertig jmdm übergeben, комý щось.
Загáй, *m.* лаий як загáї *Ф.* (*Кол.* 38)? üppiges Weidengesträuch; 2) загáї *pl.* Unordnung, *f.* *vgl.* Загаїти.
Загáйка, *f.* s. Гáйка.
Загаїти, загáювати, *v. a.* чим щось vollstopfen, verlegen; 2) aufhalten, verzögern, unterbrechen; — ся zögern, säumen, sich aufhalten.
Загáл, *m.* das Ganze, die Gesammtheit, das Gemeinwesen *Пом.* III. 27. загалóм, в загалї Alle insgesammt; im

Allgemeinen, überhaupt.

Загалакати ся, durch eitles Geplärr zerstreut werden u. etw. vergessen.

Загалень, -ляя, *B.* загальник, *m.* Gemeinplatz, *m.* vage, banale Phrase.

Загальмувати, s. Гальмувати 1).

Загальний, загальний, *До. Вог. a.* allgemein, Gesammt-, Haupt-, universal; total.

Загальниця. *f.* Fleischwoche,-zeit, *f.*

Загальність, -ости, *f.* das Allgemeine; Allgemeinheit, Gesammtheit, *f.*

Загальний, *f.* allgemeine Versammlung, *Пс.*

Загадка, *f. Wgr.* XVII. s. Загадка.

Загадати, *v. a.* s. Загадати; 2) за когось *У.* nach jmdm fragen.

Загаяти, *v. a.* hinein-, ein-treiben; verschlagen; — ся eindringen, hineinstürzen; sich überstürzen, voreilig sein, * за далеко zu weit gehen.

Загакати ся, *Зг.* s. Загавити ся.

Загар, *m.* Kohlendunst, *m.*

Загара, *f.* auflodernde Hitze; *Leidenschaft, *f. Ст.*; 2) Lichtnelke, *f.* (Lychnis chalcedoniea).

Загаразди́ти, *v. a.* щось кому́ s. Придбати.

Загаразрювати, *v. a. H.* щось чим mit Wust verlegen, vollstopfen.

Загарбати, загармати, *v. n.* etw. an sich reissen u. es verderben.

Загаробувати, *a.* s. Загребущий.

Загаркати, s. Гаркати. [erig *O II.*

Загарливий, *a.* feuerfangend; feu-

Загартий, *a.* abgehärtet, *Ст.*

Загартка, *f.* s. Загортка, *B.*

Загартувати, *v. a.* abhärten; die Härtung geben.

Загаєати ся, *IT.* кінь sich übertreiben, s. müde abtreiben.

Загасати, загаснути, *v. n.* verlöschen, auslöschen (*v. n.*). [löschen (*v.a.*).

Загасити, загашувати, *v. a.* aus-

Загати, (*d.* -атка), *f.* s. Гатка; 2) Einkleidung der äusseren Hauswände mit Stroh u. A.

Загатиновда, *m.* fabelh. Wesen, das die Gewässer abdämmen kann, *Пс.* 78.

Загатити, загачувати, *v. a.* s. Гатити.

Загачити, *v. a.* anhaken, anhäkeln.

Загачка, *f.* Haken, Zahn, *m.*

Загаянка, *f.* s. Гайка, *Пс.*

Загвіздковий, *a.* s. Затичковий.

Загвоздити, загводжувати, *v. a.* zunageln; vernageln (коня, пушку).

Загвоздок, (-гвіз-), *n.* дка, *m.* s. Затичка, льбник.

Загибо, (*d.* -бочок). *m.* загиба *f. Лсск.* загибіль, -ели, *f.* das Verderben; Vernichtung, *f.* Untergang Tod, *m. Гол.* III.346. [загибнути ся, *T.* sich krümmen.

I. Загибати, *v. a.* s. Загинати;

II. Загибати, *v. n.* untergehen, umkommen. [tödtlich.

Загибільний, *a. Кл.* verderblich,

Загиблий, *a. У.* verloren, verschollen.

Загикувати ся, stottern.

Загилити, *v. a.* §. *H.* 75 schlagen.

I. Загин, -ну, *m.* Tod, *m. Ш.* I. 38.

II. Загин, *m.* Beuge, *f. Пар.*

Загинати, *v. a.* biegen, ein-um-verbiegen; krümmen; um-zurück-aufschlagen.

Загинка, *f.* Falte; Biegung, *f.*

Загинути, *v. n.* verloren gehen, umkommen, zugrunde gehen.

Загинчастий, *a.* gebogen.

Загирити, *v. a.* verderben, verlieren; vergeuden.

Загін, -ону, -она, *m.* Ort wo das Vieh ein getrieben wird, Hürde, *f. C.* I. 39. II. 43; 2) Eintreibung, *f.*; 3) Fischfang von Mehreren, ausgeführt; 4) dh. eine tiefe Furche abgetheiltes Ackerfeld.

Загінчай, *m.* (*B.*) s. Погонич (при плуї). [einem Berge.

Загіре, *n.* Ort (Dorf etc.) hinter

Загірмую рпати.?

Загірний, загірский, *Ф. a.* jenseit des Berges, von hinter den Bergen.

Загірчити, *v. a.* bitter machen.

Загланок, -нка, *m. Luts. gr.* 175 Kopfkissen, *m.*

Заглагаїти, *v. a.* s. Глаїти; — ся unter einander Frieden machen.

Заглад, *m. Зг.* заглядь, заглада. *f.* (*B.*) здїлати кому́ — jmdm Verderben bereiten; Untergang, *m.* Vernichtung, *f.*

Загладжене, *n.* das Ebnen, Glätten.

Загладжити, загладжувати, *v. a.* ebnen, glätten; 2) ver-tilgen; загладжило ся за ним jede Spur ist nach ihm verschwunden.

Заглибина, *f.* s. Заглубина.

Заглибший, *adv.* s. Завглибкий.

Заглібка, *f.* s. Пліщка.

Заглобити, s. Заплїшити.

Заглотити, *v. a.* dicht u. gedrängt machen, — місце in dichter Menge einnehmen; * übertölpeln *ЛД.*

Заглуб, *m.* заглубина, *f. B.* заглубене, *n. Пол.* Vertiefung, Einsenkung, *f.* Oehrchen, gebildet vom blattartigen Ansatz am Blattstiele, *B.*

Заглубити ся sich vertiefen.

Заглубчастий, *a.* vertieft, hohl eingedrückt, *B.* [II. (забити кому —).

Заглуздувати, *v. a. Мог.* s. Глуздувати.

Заглузувати, *v. n.* s. Глузувати.

Заглушати, *v. a.* übertölpeln mit Geschrei etc.; v. Hunden *Ив.* 9? bellen; 2) дитину плачучим beschwichtigen.

Заглухнути, *v. n.* taub werden; verstummen: вість; 2) ersticken, eingehen (von zu dicht stehenden Pflanzen).

Заглушати, заглушити *v. a.* betäuben, übertäuben; ersticken.

Заглушка, *f.* стоколоса — Trespe, *f.* Dort, *m.* (Bromus secalinus).

Заглушний, *a.* übertäubend, erdrückend, erstickend, *B.*

Заглюбити, *v. a.* §. verdammen.

Заглядати, заглянути, *v. n.* hinblicken; nachsehen, nachschauen.

Заглядити ся, s. Задивити ся.

Заглядуване, *n.* öfteres Ansehen, Hinschielen, Nachschauen.

Загнати, *v. a.* s Загнити.

Загнивати, загнити, *v. n.* faul werden; загнилий angefault. [erfüllen.

Загнилячити, *v. a.* mit Faulbrut

Загниця, *f. gew. pl.* die Weichen.

Загнївати ся (на кого) zornig auf gebracht werden, erzürnen; grollen.

Загнїздити ся sich einnisten.

Загнїруч, *adv.* mit in den Schos gelegten Händen, mit verschränkten Armen.

I. Загнїт, *m.* загнїтиця s. Запнїтиця.

II. Загнїт, *m.* das Bräunen des Brotes in Backofen mittels angefachter Flamme.

I. Загнїтити, загнїчувати, *v. a.* s. Замісити (в дїжі).

II. Загнїтити, *v. a.* хлїб в печі das Brot im Backofen durchs nahe Anschüren des hellen Feuers, od. dh. glühende Kohlen rostbraun anlaufen lassen, bräunen. [гнїт II.

Загнїтка, *f.* dürres Reisig zu Загнїтко, *m.* gekrümmt; 2) *Knikker, *m.* [Fäulnis anfüllen.

Загноїти, *v. a.* mit Unrath od.

Загнути, s. Загинати; 2) * verfänglich sprechen od. fragen etc.

Загова, *adv. У.* frühzeitig.

Заговіни, *pl. P.* I. 202. *C.* I. 29. letzter Fleischtag vor den Fasten, Fastenabend, *m.*

Заговіти, *v. n.* und — ся. заговляти ся das Fleischessen beschliesen, zu fasten anfangen.

Заговір, -ору, заговорок, (*Фр.*) *m.* Verabredung, Verschwörung, *f.* Complot, *n.*

Заговорець, -рця, *m.* Verschworener, Verschwörer, *m. ОБ.*

Заговорити, *v. n.* aufangen zu reden; до кого anreden; *v. a.* Andere nicht zu Worte kommen lassen; — зуби кому *Кн.* jmds Rede auf etw. Anderes leiten; 2) s. Замовити; 3) — ся ins lange Reden hinein kommen; vergessen was man spricht; заговорювати ся irre reden, *Кн.* [macht: -а сокира.

Загоптаний, *a.* sehr stumpf ge-

Загода, *f.* s. Загодженє. [tragen.

Загодати, *v. a.* Загадати; 2) auf-

Загодженє, *n.* das Zufriedenstellen, Vergütung, *f.*

Загодити, загоджувати, *v. a.* zufriedenstellen, begütigen; jmdm etw. vergüten; begleichen; — ся з ким sich mit jmdm worüber einigen, ausmachen, vergleichen, übereinkommen; 2) er-warten *Ив.* 51.

Загодї, *C.* II. 115, загодя, *C.* I. 91. *Ос.* 116. *adv.* zeitig, zur rechten Zeit; frühzeitig, vorzeitig.

Загодно, *adv.* s. Заєдно.

Загодовувати, *v. a.* s. Годувати.

Загоїти, *v. a.* heilen; — ся zuheilen.

Заголити, заголювати, *v. a.* entblössen, aufdecken; 2) в салдати als Soldaten kahl scheren lassen, *III.* I. 295.

Заголоба, *f.* Plackerei, *f.* s. Морока.

Заголобити, *v. a.* verkeilen, vernieten.

Заголове, *n.* s. Заголовок, 2).

Заголовний, *a.* -ний лист Titelblatt, *n. Пар.*

Заголовок, -вку, *m.* Kopfstück beim Bette; 2) Kopfkissen, *m. Гол.* III. 372; 3) Titel, *m.*

Заголодні́лий, (*Фр.*) заголодо́ваний, *a.* ausgehungert, durch öfteres Hungerleiden verkümmert.

Заголо́мшити, *v. a.* betäuben, übertölpeln; ersticken.

Заголубі́ти, *v. a.* blau färben.

Заголубі́ти, *v. n.* anfangen blau zu schimmern, sich bläuen.

Загомоні́ти, *v. n.* anfangen zu schallen, hallen, lärmen, laut zu sprechen.

Загóн, *m.* *Ч.* I. 199 s. Зáгін 1).

Загóна. *m.* загóнистий, *a.* zu weit gehend, vereilig, heftig, ungestüm, hitzig.

Загонéць, -ця́, *m. dim.* s. Зáгін 4).

Загóнистість, -ости, *f.* *Пар.* Jähe des Gemüthes, Voreiligkeit, *f.*

Загонóвий, *a.* -а упрáва пóля Beetbau, *m.*; -а шляхта ackerbauend.

Загóра, *f.* *N.* e. Berges. [*Ке.* II. 93.

Загорди́ти ся, übermüthig werden

Загори́чити, *v. a.* heiss machen.

Зáгорідь, *f.* *K.* s. Загорóжа.

Загорі́лий, *a.* загорі́лець, -лця, *ГШ.* *m.* fanatisch; Heisssporn, Fanatiker, Eiferer, *m.*

Загорі́ліеть, -ости, *f.* загорі́льство, *n.* *Пар.* Fanatismus, *m.*

Загорі́ти, *v. n.* verbrennen, verdorren; 2) durch Kohlendunst betäubt werden; 3) — ся zu brennen anfangen, entbrennen sich entzünden; * sich entflammen, sich begeistern чим до чóго, *ГШ.*

Загорні́не, *n.* Kleidung, *f.*

Загорну́ти, s. Загортáти. [IX.100.

Загори́óваний, *a.* gehässig *Oc.*(62)

Загорóда, *f.* Verzäunung, Hürde *f.* Gehege, *n.* Verschlag, *m.*; 2) Feld nahe beim Dorfe, *n.* (в цáрині); 3) kleine Grundbesitzung.

Загороди́ти, загорóджувати, *v. a.* ein-verzäunen, versperren.

Загорóдний, *a.* hinter den Gärten.

Загорóдник, *m* † Frohnbauer mit 3 Joch Grundbesitz, Häusler, Hintersass, *m.*

Загорóжа, *f.* *C.* II. 100 Zaun, *m.* Hürde, *f.*

Загортáти, загóртувати, *v. a.* zusammenscharren, verscharren; 2) etw. an sich reissen, bringen; — ся в одéжу, ein Kleid anziehen.

Загортúна, *Гол.* III. 386, зáгортка, *f.* Oberkleid der Frauen, *n.*

Загорювáти, (-орув-), *v. a.* mühselig erarbeiten, erwerben.

За-гóряча, *adv.* * auf frischer That; ohne zu verschieben.

Загости́ти, загóщувати, *v. a.* загостювáти ся als Gast einkehren; (auf lange Zeit) gastlich einziehen, sich g. einrichten. [bereiten, vor-zubereiten.

Заготóвити, (-вля́ти), *v. a.* *Левч.*

Заготóвка, *f.* *Под.* заготóвлене, *n.* Zubereitung, *f.* [-е Ankunft.

Загóщене, *n.* gastlicher Einzug,

Заграбáти, *v. a.* Грáбати.

Заграбúти, *v. a.* s. Грáбити 2).

Заграда, *f.* (*lemk.*) Friedhof, *m.* s. Зáгорода. [би му óчи! soll erblinden!

Загради́ти, s. Загороди́ти; -и́ло

Заградник, *m.* Obstgärtner, *m.*

Загражáти, s. Загрози́ти.

Заграни́ця, *f.* Ausland, *n.*

Заграни́чити ся, in Grenzstreitigkeiten gerathen, з ким. [wärtig.

Заграни́чний, *a.* ausländisch, aus-

Заграти. *v. n.* anfangen zu spielen, aufspielen; ertönen; s. Грáти; кáрту: ausspielen.

Зáгреб, *m.* in heisser Asche gebakkener Kuchen, -es Brot *C.* II. 16.

Загребáти (-грió-) загребсти́, *v. a.* verscharren, zasammenscharren; auf die Seite schüren: жар в печи́, s. Гребсти́ vergraben. [räuberisch.

Загребу́щий, *a.* Alles zerstörend;

Загремі́ти, *v. n.* donnern; ertönen, er aufbrausen, rauschen: в фáлю *Гол.*

Загри́вий, *a.* weiss aber um den Hals schwarz: вівця́.

Загризáти, загри́зати, *v. a.* mit den Zähnen zerreissen, todt beissen; 2) * dh. grossen nagenden Kummer jmdm das Ende bereiten; 3) — ся in übermässigen Kummer u. Gram verfallen.

Загримихті́ти, *v.a.* *M.* I. 69 s. Загрімати. [III. 215.

Загрібáчка, *f.* Schürstock, *m.* *Гол.*

Загрівáти, загріти, *v. a.* erwärmen, erhitzen; 2) * anfeuern, anflammen.

Загрітóк, -тку, *m.* *II. n.* 68 Wärme *f.*: Wärmestoff, *m*; 2) Erwärmung, *f.*; 3) * Zufluchtsort, letzter Zehrpfennig: тілько мóго зáгрітку.

Загрóза, *f.* *Зг.* Androhung, *f.*

Загрози́ти, загрóжувати, *v. a.* ко-

му щось jmdm etw. androhen; чим womit drohen; — ся на кóго s. Завзяти ся на к.

Загромáдити (-мáджувати), *v. a.* mit dem Rechen wegharken. [verstockt.

Загрубíлий, *a. Кн.* grob, roh, hart,

Загрубíти, *v. n.* dick, grob werden.

Загрýде, *n.* der dritte Brustring. (bei Insecten). [Brust.

Загрýдний, *a.* Brust-, hinter der

Загрузи́ти, *v. a.* beflecken, beschmutzen.

Загрýзнути, загрузáти, загрязнути, *v. n.* in e. Sumpf hineinfallen, gerathen, versinken; 2) untertauchen.

Загýба, *f. Пар.* Verderb, *m.* das Verderben; Vernichtung, *f.*

Загубити, *v. a.* verlieren; 2) vernichten; — дýшу die Seele verderben, die Seligkeit verwirken; — ся verloren gehen, in Verlust gerathen.

Загýбіль, -ели, *f. Пр.* VIII. 166 Verlust, Schaden, *n. Др. с.* 191 das Verlorene.

Загубни́к, *m.* Verderber, *m. Пар.*

Загýгнати, *v. n.* näseln.

Загуготíти, *v.n.* dumpf schallen, *М.*

Загудáти, s. Загрáти. [дити.

Загуди́ти, *v. n. Кв.* II. 33 s. Гу-

Загудíти, *v. n.* dumpf erschallen, ertönen, erdröhnen; 2) gurren. [ся.

Загудýрити ся, §. s. Збаламýтити

Загукáти, *v. a.* s. Гукáти 1).

Загулáти, *v. a.* дитýну s. Забáвити.

Загули́ти, *v. a.* verführen, verlokken, *Ф.* [*m.* s. Зáбавка, Spielerei, *f.*

Загýлка, *f. gew. pl.* Zeitvertreib,

Загýлювати ся, *Не.* zu lange auf dem Spaziergange ausbleiben, über dem Lustwandeln Alles vergessen.

Загулюкати, *v. a.* mit Geschrei übertölpeln.

Загуля́ти, *v. a.* лихо *Не.* dh Tanzen u. flottes Leben seinem Ungemach ein Ende machen.

Загýмене, *n.* загýменок, -нка, *m.* Platz, Feld, etc. hinter dem гумнó.

Загумéнний, *a.* hinter dem гумнó liegend. [heftig schütteln.

Загурдузáти, *v. n.* ким *Ф.* jmdn

Загýрити, (-рáти), *v. a.* s. Забалагури́ти *(В.).* [seln; erdröhnen, poltern.

Загуркотíти, *v. n.* kollern, ra-

За-гýрт, *adv. М.* II. 132 unter einem; insgesammt.

Загýря, *f. У.* s. Загýлка.

Загýсгути, загустíти, *v. a.* sich verdichten; dicht, dick werden.

Загýсти, s. Загудíти. *Оч.* §. 201.

Загусти́ти, *v. a.* verdichten, verdicken.

Загýтати, *v. a.* übertäuben; 2) beschwichtigen; 3) — ся sich vergaffen, in Zerstreung etw. vergessen.

Загýти, *v. n.* den Laut „huu!" von sich gehen, dumpf (klagend) ertönen; 2) dahin schwinden, verschollen sein: бýло тай загýло.

Загучáти, s. Загудíти.

Заґéлкати, *v. n. Ш.* II. 35 zu schnattern anfangen.

Заґерґотáти, (-тíти), *v. n.* zu kreischen, zu röcheln anfangen.

Заґляґати, *v.a.* mit Ґлеґ einmachen.

Заґосподарóване, *n.* Einwirtschaftung, *f.*

Заґосподарупáти, *v. a.* dh Nachhilfe beim Wirtschaftsbetrieb jmdn wohlhabend machen; — ся sich einwirtschaften; заґосподарóваний, *ptc.*

Заґрунтувáти, *v. a.* щось den Grund zu etw. legen.

Зад, задý, *m.* Hintertheil, *m.* Hinterstück, *n.* das Hintere; Steiss; Hinterwagen, *m.*; на-зáд *adv.* nach hinten, zurück, *Mi.* IV. 529.

Зáда, *f. Мор.* (*Нис.*) 37?

Заданáти, задáти, *v. a.* aufgeben, auflegen, s. Завдáти; задáти ся *ГБ.* (*Пр.* III. 26), — ся задáчею щось зробити *Кн.* den Vorsatz machen, sich vornehmen, sich zur Aufgabe machen, eifrig trachten.

Задави́ти, задáвлювати, *v. a.* erdrücken, eindrücken; задавлéний concav; 2) erwürgen; — ся sich die Speiseröhre verstopfen. [tis; Halsbräune, *f.*

Зáдавка, задавлячка, *f.* Diphtheri-

Задáвнене, *n.* Verjährung, *f. Term.*

Задавни́ти, задáвнювати, *v. a.* veraltet machen; — ся sich verspäten; 2) verjähren; задáвнене прáво Verjährungsrecht, verjährtes R.

Задавнíлий *a Term.* s. Застарíлий.

Зáдане, *n.* s. Задáча. [sonst.

Задáр, задáром. *adv.* vergebens, um-

Задарити, *v. a. Не.* dh Geschenke, dh Bestechung etw. gewinnen, erwerben.

Задаток, -тку, *m.* Drangabe, *f.* Drangeld, Angeld; 2) Unterpfand, *n.*; 3) Element, *n.*

Задача, *f.* Aufgabe, *f. Пол. К.*

Задвигтіти, *v. n.* sich rühren, s. regen, *Не.*

Задвижати, *v. n.* erbeben.

Задвійний, *a. ГІІІ.* doppelt, zweifach.

Задвійник, *m.* — яйцелистий ei blättriges Zweiblatt (Listera ovata).

Задвійняк, *m.* Doppelqualle, *f.* (Diphyes).

Задвіре, *n.* задвірок, -рку, *m.* Hinterraum des Hofes, *m.*

Задвірковий, *Ч.* IV. 557 задвірний, s. Затильний; задвірний суд *К.* (*Пр.* II. 317) † königliches Gericht für die nicht vollberechtigten Unterthanen, *Ніс.*

За-двоє, *adv.* doppelt.

Задемчикова, *s.a. f. N.* e. Berges.

Задевати, (-дин-) s. Задити.

Задеревеніле сть, задеревілість, -ости *f.* Erstarrtheit, *f. Вах.*

Задеревеніти, задеревіти, (-рв-) *v. n.* erstarren (wie Holz), *ptc.* -ілий

Задержалість, -ости, *f.* Ausstand, Rückstand, *m. Term.*

Задержане, задержуване, *n.* das Anhalten, Aufhalten; Vorenthaltung, *f.*

Задержати, задержувати *v. a.* aufanhalten, zurückbehalten; плату комусь den Lohn vorenthalten; задержалі нарости ausständige Zinsen, *Term.*

Задержка, *f. Term.* s. Застережене.

Задерій, *m. scherzh. Reimw.* zu Андрій, *Н.* 249 s. Задерати.

Задерти, задерати, (-дир-), *v. a.* anreissen; (— ся) splittern, Splitter reissen; — хвіст in die Höhe heben; — ніс die Nase rümpfen, hoch tragen; *кого словами necken, auf jmdn sticheln; — ся з ким mit jmdm anbinden, — verderben.

Задертобкий, *a.* der die Augen nach oben aufwirft.

Задесеньский, *a.* задесенець, -ниця, *m.* hinter, jenseits des Fl. Десна. *Н.* 267.

Задесенщина, *f.* Land hinter der Десна. *n.*

Задетити, задетювати, *v. a.* verschleppen; verlegen, einstellen, flicken: дірі; — ся verschoben, verjährt, vergessen werden.

Задзвеніти, задзвенкотіти, *v. n.* erklingen.

Задзвонити, *v. n.* zu läuten, zu klingeln, zu summen etc. anfangen.

Задзизчати, *v. n.* zu summen anfangen.

Задзїґобрити, s. Дзїґобрити.

Задзюркотіти, *v. n.* rieseln, sprudeln *Кч.* 306.

Задив, *m.* Verwunderung, *f. У.*

Задивити ся, (-дивити, -дивовати) на щось den Blick auf etw. wenden, etw. aufmerksam, anhaltend betrachten, на когось auf jmdn schauen u. ihn befolgen, nachahmen; jmdm nachmachen; 2) sich vergaffen.

Задивляне, задивлюване, *n. В.* Anschauung, *f.*

Задивувати ся s. Здивувати ся.

Задимити, (-мити), *v. a.* voll Rauch machen; räuchern; — ся vom Rauche schwarz werden.

Задиряк, *m.* Kampfhahn, *m.* (Tringa pugnax).

Задирака, *m.* задиракуватий, *a.* händelsüchtig, rauflustig, Raufbold, *m.*

Задирати, s. Задерти.

Задиристий, *a.* s. Заїдливий, *Лепч.*

Задирка, *f.* die sich abreissende Haut oberhalb an den Fingerspitzen.

Задирчастий, *a.* -а дошка splitternd; nie aufgeworfen.

Задих, *m.* s. Дихавиця.

Задихати, *v. n.* чим nach etw. riechen: вода сїркою ist schwefelhältig; 2) — ся ausser Athem kommen; sich verschnauben, keuchen.

Задихливий, (-дихл-) *a.* s. Дихавичний.

Задї, задїсь, *adv. Зг.* hinten, rückwärts.

Задївати, задїнути, задїти, *v. a.* etw. wo verschleppen, hinthun; verstekken; — ся verloren gehen, s. Подїти.

Задїдухати ся, s. Запугати ся?

Задїлувати, *v. a.* s. Попрати.

Задїлянець, -ниця, *m. Гол.* s. Гірник, гірниця. (*vgl.* Дїл). [перемітка.

Задїр, *m.* gestickter Saum an der

Задїрчатий, *a. Пол.* splitterig.

Задкувати, *v. n. Мор.* auf das Hintere fallen?

За-для, *praep.* s. Для, für, *С. Не.*; [2) wegen, halben.

Задляти ся, *М.* II. 143 verweilen, sich aufhalten; zögern, säumen; sich in die Länge ziehen *Лепч.*

Задмух, *m.* Anlage, Natur, *f.* злодїйский — у кого (*Фр.*)

Задмýхнути. *v. a.* ausblasen.
Зáдний, *a.* der hintere, Hinter-; rückwärtig; -а страж Arriergarde, *f. Term.*
Задній, *m.* hinteres Stiefelbrett.
Заднйти, заденáти, *v. a.* бóчку mit zweitem Boden das Fass absperren; *ptc.* заднéний (заднóваний *Пу.*).
Зáдниця, *f.* das Hintere, Gesäss; 2) der hintere Theil des Weiberkleides зáпаска *Сб.* I. 343 (*opp.* перéдниця).
Заднйчий, *a. Пол.* Gesäss-, -а кість Steissbein, *n.*
Заднїпрóвий, *a.* hinter, jenseit des Днїпрó.
Заднїпрянець, -ця, *m.* Bewohner des jenseitigen Dnieperufers, *m.*
Заднїстрянський, *a.* hinter, jenseit des Днїстéр.
Зáдпянка, *f.* Mastdarm, *m.*
Задобíде, *n. Ме.* 393 die Zeit vor dem Mittagsmal = за (час) до обíду.
Задобíдний, *a. Пiс.* vor dem Mittagsmal.
Задóбре, *adv.* nichts für ungut, noch mehr, *Пiс.*
Задобрúти, *v. a.* когó begütigen, gewinnen; — дýшу etw. Gutes, Lekkeres verzehren.
Задобýти ся, s. Запомочú ся.
Задовбáти, (-бувати), *v. a.* einmeisseln, einstemmen, einlassen; einprägen *Кч.* 83.
Зáдовго, ще — до noch lange vor *К.*
Задовжúти, задóвжувати, *v.a.* verschulden, mit Schulden belasten; — ся in Schulden verfallen; 2) *v. n.* hinter sich etw. sich langschleppen lassen; 3) in die Länge ziehen: він не задóвжить wird nicht mehr lange leben.
Задоволéне, *n.* Befriedigung, Zufriedenheit, *f.*
Задоволúти, (-вольнúти *Не.*) задоволúти, *v.* befriedigen, zufriedenstellen; *ptc.* задоволéний zufrieden.
Задоїти, *v. a.* телú dh Abmelken der Milch das Kalb im Säugen u. Gedeihen beeinträchtigen.
Задóк, -дка, *m.dim.* s. Зад.
Задомáшний, *a.* ausserhalb des Hauses, *T.*
Задоптáти, задóптувати, *v. a.* niedertreten, zertreten.
Задóр, (задьóр), -óру, *m. Ко.* 44. Zwist, *m.* Fehde, *f. К.*; 2) s. Зáпяток.
Задóсить, задóста, *adv.* genug, bei weitem ausreichend.
Задóхнути ся, s. Задúхати ся; erstícken, *Под.*
Зáдра, *f.* Splitter, der in d. Leib sich einschlägt; 2) s. Зáдирка.
Зáдрачка, *f.* Streit, *m.* Zerwürfnis, *n.*
Задрúґати, *v.n.* trippeln, ausschlagen.
Задрижáти, задрожáти, *v. n.* erzittern, erbeben.
Задріботíти, *v.n.* trillern; schnell u. ungeduldig sprechen, *М.*; 2) trippeln *Кв.* 18.
Задрíпа, задрíпанка, *f. Ш.* I. 342 Weib mit zerlumptem, unten aufgedrieseltem Kleid; 2) liederliche Dirne.
Задрíпанець, -ця, *m.* Haderlump, *m.*
Задрíпати, *v. a.* unten aufdrieseln, zerreissen; *ptc. f.* s. Задрíпа 1).
Задробнякóва, *f. N.* e. Berges.
Зáдросний, *a М.* II. 173 eifersüchtig.
Задрóчити ся, gereizt werden.
Задрýтець, -тця, *m. Пiс.* Märtyrer, *m.*
Задубúти, *v. a.* gerben.
Задубíти, *v. n.* erstarren; *ptc.* задубíлий.
Задубонíти, (-ботíти). *v. n.* mit Füssen stampfen u. dadh e. Schall hervorbringen.
Задувáти, *v.a.* anfangen zu wehen; auswehen, ausblasen; дорóгу снíгом verwehen.
Задуднíти, *v.n.* erdröhnen.
Задýдурити ся, §. betäubt werden, Geistesgegenwart verlieren, (*В.*).
Задýжати, (-жúти), *v. a.* когó, (на кого щó) überwältigen, an Stärke jmdn übertreffen.
За-дýже, *adv.* zu sehr.
Зáдум, *m.* Gedanke, Idee, *f. К.*; 2) —, зáдумок -мку *Ст.* Vorsatz, *n.* Vorhaben, *n.*; 3) Staunen, *n.* Verwunderung, *f. У.*
Задýма, *У.* задýманість, *Не.* задумчúність, -ости, *Пар. f.* Vertiefung in Gedanken, Tiefsinnigkeit, *f.* das Sinnen; Schwermuth, *f.* Trübsinn, *m.* Melancholie, *f.*
Задумáнець, -ця, *m.* Kopfhänger, Schwärmer, *m. Б.*
Задумáти, задýмувати, *v. a.* sich etw. denken, sich etw. vornehmen, etw. vorhaben; — ся nachdenklich, tiefsinnig werden; sich in Nachdenken, in Sinnen vertiefen, *Mi.* IV. 207.
Зáдумка, *f. К.* Vorhaben, *n.* Entschluss, Rathschlag, *m.*
Задумлúвий, *Не.* задумчúвий, *У.* задýмливий *М.* II 8. tiefsinnig, schwermüthig, melancholisch; sinnend; brütend, *У.*
Зáдур, *m. У.* задýра, *f.* (*Фр.*) Betäubung, *f.*
Задурúти, (-рювати), задурмá-

нити *v. a.* bethören, betäuben; prellen.
Задуркати, s. Затуркати.
Задусь, *adv.* s. Взад.
Задути, s. Задувати.
Задуфальство, *n.* Frechheit, *f.*
Задуха, *f.* schlechte, verdorbene Luft; Stickluft; Luftfäule, *f.*; 2) Asthma, *n.*; 3) Engbrüstigkeit, *f.* [s. Затухнути.
Задухнути, *v. n.* dumpfig werden;
Задушевний, *a.* eigenen Herzens, innig, *T.*
Задушити, *v. a.* erwürgen; erstikken; задушило ся сіно = стухло s. Стухнути. [kurzathmig.
Задушливий, *a.* s. Дихавичний,
Задушний, *a.* -но *adv.* dumpfig, mit Stickluft angefüllt; schwül; 2) — день Allerseelen-Tag, *m.*
Задушниця. *f. Ст.* (*Срб.н.*) Opferwerk, vollbracht bei Lebzeiten für die Seelenruhe nach dem Tode.
Задягати, задягнути, *v. a.* anziehen, ankleiden; — ся в що.
Задягно, *adv.* gekleidet.
Заевий, *a.* s. Заїзний.
Заедпакий, *a.* gleich gross, lang &.
Заєдно, *adv.* ineinemfort, immer.
Заєднозелений, *a.* immergrün.
Заєм, *m.* das Leihen, Borgen, *ІГ.*; 2) Besitznahme, *f. К.* [Заячиха.
Заєць, *m.* s. Заяць; Заєчка, *f.* s.
Зажадати, *v. a.* verlangen, fordern; begehren. [anfangen.
Зажалїти, *v. n.* Гуш. zu trauern
Зажалувати комусь чого jmdm etw. misgönnen u. für sich begehren.
Зажаріти, *v. n.* entbrennen, zu leuchten anfangen, *T.*; 2) — ся glüh-
Зажати, s. Зажинати. [roth werden.
Зждати, *v. n.* кого (що) auf jmdn, (etw.) warten; abwarten.
Зажебрати, *v. a.* ausbetteln.
Зажеврїти, *v.n. P.* I. 138 erglühen.
Зажегальний, *v. a. Пол.* Brenn-, -е шкло Brennglas; Zünd-, Feuerzeug-.
Зажегане, *n.* das Anzünden.
Зажегати, зажечи, *v. a.* anzünden, — ся sich —.
Зажелати, *v.a.* wünschen, begehren.
Зажениха́ти ся sich verlieben.
Зажерати, зажерти, *v. a.* auffressen, -zehren; todtbeissen; — ся з ким mit jmdm in verbissenen, grimmigen Streit kommen. [trächtig werden.
Зажеребїти, *v. n.* von d. Stute:
Зажерстий, *a. Gr.* 30 s. Зажирливий. [Unersättlichkeit; Verbissenheit, *f.*
Зажерливість, -ости, *f. К.* Gier,
Зажерний, *a. К.* verschlingend, verzehrend; verbissen.
Зажертий, *a.* verbissen, grimmig.
Зажестїнь, *f.* Brennweite, *f. Пар.*
Зажжати ся, s. Зажегати ся, *Оц.* §. 204.
Зажив, *m.* Nährstoff, belebender Stoff, Nahrung, *f. Ос.* (61) IV. 34; 2) das Verharschen, Heilung, *f.*
Заживане, *n.* Gebrauch; Genuss, *m.* das Geniessen; — табаки das Tabakschnupfen.
Заживати, *v. a.* geniessen, gebrauchen; лїкарство einnehmen; табаку schnupfen; вік leben; s. Зажити; — ся з ким sich mit jmdm einleben, *Зг.*
Заживити, заживляти, *v.a.* nähren, kräftigen, beleben, erquicken; рану *К.* heilen.
Заживний, *a.* nahrhaft, stärkend; 2) wohlgenährt, beleibt; behäbig, *Вах.*; 3) wohlhabend, reich.
Заживо, (за-животи) *Не. adv.* am Leben, bei Lebzeiten.
Зажинок, -вку, *m.* Nahrungsstoff, *m.* etw. Nahrhaftes; 2) Lebenskeim, *m.* Lebenselement, *n. Не.*
Заживетїти, *v. n. Св.* anfangen zu leben, aufleben.
Зажигальце, *n.* Brennglas, *n. ГШ.*
Зажидати, *v. n. М.* II. 110 abwarten.
Зажиланий, *a.* wohlbeleibt, behäbig, *Зг.*
Зажиліеть, -ости, *f.* alte Bekanntschaft, Vertraulichkeit, *f. ВБ.*
Зажини, *m.* зажинки, *pl.* das erste Ernten; — зробити die Ernte anfangen *Зак.*; ити на — als Schnitter Arbeit suchen.
Зажинати, *v. n.* anfangen Getreide zu schneiden; 2) als Schnitterlohn etw. Getreide erwerben.
Зажиранний, зажирний, *a.* gierig, unersättlich; verbissen im Hader, *Не.*
Зажити, *v. a.* s. Заживати; verdienen, erwerben, verschaffen собі чого *Др. с.* 83. *Левк.*; 2) *v. n.* verharschen, vernarben, zuheilen *КС.* (82) IV. 509.
Зажиточний, *a.* wohlhabend.

Зажичáти, (-йти) ся Anleiho, Schulden machen, leihen.
Зажмýрити, *v. v.* óчи und — ся die Augen schliessen.
Зажнúпний, *a.* -і пісні zu Anfang der Ernte gesungen, *Піс.*
Зажовтúти, *v. a.* gelb machen.
Зажовтíти, зажóвкнути, *v. n.* gelb, fahl werden.
Зажóга, *f. Н.* 65 s. Піджóга.
Зажолóбити, *v. a.* einkehlen, *Пар.*
Зажурúти, *v. a. М.* II. 126 jmdm Kummer bereiten; — ся Kummer, Sorge haben, sich bekümmern, s. grämen.
Зажурчáти, *v. n.* anfangen zu rieseln, zu murmeln.
Зазáвидувати, s. Зáвидувати.
Зазахарúти, *v. a.* bezaubern, (*Ф.*).
Зазóирáти, зазóйрувати. *v. a.* auflesen, nachlesen, sammeln. [Зóруч *Т.*
Зазóручéвий, *a.* hinter dem Fl.
Зáзване, *n.* Vorforderung, Vorladung, *f.*
Зазвáтель, *m.* Vorforderer, *m. Term.*
Зазвáти, *v. a.* vorfordern, vorladen, beschicken (vors Gericht).
Зазвíдати, *v. a. У.* fragen; — ся *Kst.* s. Звíдати ся.
Зазвонúти, s. Задзвонúти; зазвóнна робóта *Ос.* (62) II. 58?
Заздалегíдь, заздалúгоди, *adv.* im voraus, in vorhinein; — животá noch weit bei Lebzeiten.
Заздалегíдній, *a.* im voraus; -е слóво Vorwort, *n. К.* [Zustande.
Зáздорова, *adv. Нол.* im gesunden
Заздорóвкати ся, auf seine Gesundheit betheuern, (*В.*).
Заздорóвний, *a.* -а Слýжба, Бóжа für die Gesundheit, *Гол.* III. 24.
Зáздра, *Ст.* зáздріеть. зáзріеть. *ГШ.* -ости, *К. f.* Neid, *m.* Eifersucht, *f.*
Зáздрий, *Кн.* зáздрісний, зáздріслиний, *a.* neidisch, eifersüchtig, missgünstig; *adv.* зáздро vom Neid *III.* I. 102.
Заздрíти (зазрíти) *v. a.* erblicken, zu sehen bekommen; 2) — ся neidisch blicken, scheel ansehen; — на що.
Зáздроетити, *pol. АД.* I. 44 заздрувáти. *Лесн.* на щось s. Зáвидувати.
Зáздрощі, *pl.* Neid, *m.* Eifersucht, *f. Ш.* II. 159. *С.* I. 70.
Зазеленúти, *v. a.* grün färben.
Зазеленíти, *v. n.* und — ся grün werden. [донечи кому.
Зазелúти, *v. a.* когó s. Догорúти,
Зáзив, *m.* Aufruf, *m.*
Зазивáти, s. Зазвáти.
Зазивний, *a.* Aufruf- *К.* [sten Fröste.
Зáзимки, *pl.* Vorwinter, *m. В.* die er-
Зазимнíти, *v. n.* kalt, winterlich werden.
Зазимувáти, *v. a.* худóбу дóбре gut einwintern; *v. n.* über Winter bleiben, überwintern. [(Chimatobia brumata).
Зазимчáк, *m.* kleiner Frostspanner
Зазирáти, зазирнýти, *v. n.* hineinblicken, -gucken.
Зáзір, -ору, *m.* на — beim Erblikken, *МШ.*; і зáзором нігдé не вúдко ist gar nicht zu sehen *На.*; 2) Verdächtigung, *f.* Schatten eines Makels, einer Unehre; 3) die dem Sonnenlichte vorangehende Röthe des Himmels, Morgenröthe, *f. Ме.* 364.
Зá-зле, мáти комý щось — etw. jmdm für übel nehmen, verübeln.
Зáзлість, -ости, *f.* — на когó мáти Groll gegen jmdn hegen.
Зáзлістно. *adv.* комýсь стáло *Др. с.* 89 jmd wurde worüber ungehalten, eifersüchtig. [sinnen u. bereiten *Ру.*
Зазломúслити, *v. a.* Böses er-
Зазмагáти ся з ким in Streit gerathen, *Гр.*
Зазнáване, *n.* Bekanntschaft, *f.*
Зазнавáти, зазнáти, *v. a.* kennen lernen; erkennen; чогó erleiden, erleben; sich jmds entsinnen, etw. gedenken; 2) — ся з ким Bekanntschaft mit jmdm machen *ІГ. М.* II. 141. *b*) übermüthig auf sich selbst vertrauen, eine stolze, wichtige Miene machen *М.+Б.* 85 *Лесн.*
Зазнакомúти ся, зазнайомúти ся *Кн.* s. Познакомúти ся. [nen, *Т.*
Зазнаменувáти, *v. a.* kennzeich-
Зазначúти, зазначувати, *v. a.* ein Zeichen machen, bezeichnen, kennzeichnen, markieren; — ся das Kennzeichen, das Merkmal besitzen, *К.* [Strich, *m.*
Зáзначка, *f.* Zeichen, *n.* Marke, *f.*
Зáзнобка, *f. К.* I. 20 Narbe, *f.* Brandmal, *n*; 2) * Schande, Schmach, *f.*
Зазóв, *m. Term.* s. Зáване.
Зáзони, (зазóвини *К.*), *pl. Пр.* II.

223 Einladung der Gäste, *f.* Fest, *n.*

Зазо́рити, *v. a.* verdächtigen; *ptc.* зазо́рений verdächtig, *Лесн.*

Зазорі́ти, (-зар-), *v. n.* день anbrechen s. Заснита́ти.

Зазрі́ти, *v. a.* erblicken.

Зазуо́ла́ти, *v. a.* ко́ні den Pferden das Gebiss vom Zaume anlegen.

Зазу́о́ень, -о́ня, *m.* querliegende Sackgasse, *Лесн.*

За́зуо́ець, -о́ця, *m.* Einschnitt, *m.* Kerbe, *f.*; 2) Zahn, Haken, Angelhaken, *m.*; 3) *pl.* gezähnte Strohflechte.

Зазуо́йти, *v. a.* hakig umbiegen; schartig machen;— ся *K У.* sich einbeissen.

Зазу́о́рити, *v. a.* auszacken, zahnen, *Пол.* [2) versehen.

Зазуо́ча́стий, *a.* mit за́зуо́цї 1)

Зазу́ванцї, *pl.* Stiefel auf beliebigen Fuss (rechten od. linken) anzuziehen.

Зазува́ти, зазу́ти, *v. a.* anziehen (e. Fussbekleidung).

Зазу́вистий, *a.* чо́біт geräumig, weit; 2) ungefüge; altmodisch.

Зазу́лин, зазу́лячий, зазу́льчин, *a.* des Kuckucks; -чі чо́бітки́ s. d. folg.

Зазулинець, -ця, *m.* Knabenkraut, *n.* Ragwurz, *f.* (Orchis morio); *pl.* Orchideae.

Зазу́лька, *f.* Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella septempunctata).

Зазу́ля, -зу́лька, *f.* Kuckuck, *m.* (Cuculus canorus). [erstarren, erfrieren.

Зазяба́ти, зазя́бнути, *v. n.* vor Kälte

Зазяпа́ти ся. *Мх.* vom Ausgehen des Athems: athemlos werden, nach Luft schnappen. [Займа́, за́йми.

За́йви, *pl.* у за́йви взяти *ГБ.* s.

Зайвий, *a.* überflüssig, überzählig; — час Musse, Mussezeit, *f.*; frei, müssig, lose.

Зайвина́, *f. H.* 92. das Ueberflüssige, Entbehrliche; unnöthiges, leeres, müssiges Gerede: о́ло́ви зайвино́ю es wäre überflüssig, müssig, *Кн.*

За́йворонок. s. Жайворонок.

Зайгра́ти ся, über dem Spielen worauf vergessen.

За-йгра́шки. *adv.* spielend.

Зайгрувати ся з ким, *Кн.* Spass treiben, zu Schäckereien reizen.

За́йда, зайде́й, *m. f.* Ankömmling, Fremdling, *m.*

Зайдикати, *v. n.* „иди́! иди́ = „geh' fort" zurufen.

Зайдисьвіт, *m. Гол.* I. 261 der jmds Sonne der Freiheit, der Freude untergehen macht; 2) *Зг.* (*Мар.* 9.) dem die ganze Welt des Lichtes, der Freude etc. untergangen ist: der Unglückliche.

За́йдочка, *f.* Bündel, *n.* *Тор.*

Зайка, *m. f.* зайкало, зайкливець, зайкавець, -вця, *m.* зайкливий, *a.* Stammler, Stotterer; *m.* Stammlerin, *f.* s. Гикавий. [Eiern) belegen.

Зайкрити. *v. a.* mit Laich (mit

Займа́, *f.* Pfand, *n.* в займу́ бра́ти pfänden; в — дава́ти, кла́сти verpfänden, versetzen; в займі́ бу́ти verpfändet sein; 2) за́йми, *pl.* das Borgen, Leihen; в — бра́ти borgen; *b*) vermiethen.

Займа́нщина, *f.* in Besitz genommenes Land, (Ort, Platz, Raum, Boden) Besitzthum, *n.* Besitzung, *f.*

Займа́ти, займи́ти, *v. a.* in Besitz nehmen: зе́млю; angreifen, sich an jmdn (etw.) kehren, jmdm einen Anstand machen; — ело́вом anreden, sich an jmdn, an etw. machen; anziehen, einnehmen, interessieren; займа́ючий, einnehmend, interessant, *Пар.* това́р в по́ле auf die Weide mit- forttreiben; — з по́ля vom Felde ein- wegtreiben um zu pfänden, als Pfand wegnehmen; 2) entlehnen, borgen (beim Subtrahieren *K.*); 3) — ся чим sich womit abgeben, beschäftigen, befassen; *b*) займа́є ся на сьвіт, на зо́рю der Tag bricht, fängt an; *c*) огонь, ха́та займа́є ся: zu brennen anfangen, Feuer, Funken fangen.

Займенний, *a.* pronominal. [men *n.*

Займенник, *m.* Fürwort, Prono-

За́ймиско. *a. Ст.* Schar, *f.*

Займи́стий, *a.* viel um-fassend.

За́ймище, *n. Ч.* VI. s. Займа́нщина; Gebiet zur Nutzniessung. *n. ОБ.*

Зайня́ти, s. Заня́ти. занимати.

Запраати. *v. n.* s. Заржати.

Зайскрити ся. funkeln *M.* II. 291. *in Zorn entbrennen. [zu sprühen anfangen.

Запекрі́ити *a. n* funkelnd werden,

Зайськувати. *n. a.* aufsuchen, worauf ausgehen, sich verschaffen.

Зайти́. заходи́ти. *v. a.* кого́ (слу́жо́го) pflegen, warten, bedienen; 2) hintergehen, (з ма́йки) beschleichen; *v. n.*

сьвіта собі *Фр.* sich Rath u. Rettung schaffen; у раду, в совіти *М.* II. 34 з ким mit jmdm sich berathen; — собі з ким mit jmdm anbinden, ein Verhältnis anknüpfen; кому дорогу in den Weg kommen; 3) untergehen (сонце); 4) hingelangen, hineinkommen; ausreichen, zulangen *Гол.* III. 438; заходить одно на другe kommt das eine über das andere zu liegen; 5) за ким *Кв.* II. 14 nach jmdm eintreten um ihn zu holen; 5) зайшов за край *Ст.* es ist weit mit ihm gekommen; зайде гадка кому es fällt jmdm ein; * — в голову, sich den Kopf zerbrechen; 7) schwanger werden *P.* I. 81; 8) сльозами очи заходять die Thränen treten in die Augen; кервов — mit Blut unterlaufen; 9) заходить питане es entsteht die Frage; зайшло щось межи ними es fiel unter ihnen etw. vor; мені зайде, заходить від Вас ще два рипьскі mir kommt, gebührt noch von Ihnen —; 10) — ся чим sich womit beschäftigen; на чимось etw. in Angriff nehmen; *b*) з, від плачу, з кашлю, від сьміху etc. vor — sich verschlucken, ersticken.

Зайудовити, *a. a. Ч.* V. 706. 709 zum Witwer machen.

Зайців льон, Leinkraut, *n.* (Linaria vulg.).

Зайчатина, *f.* s. Заячина.

Зайчеий, -ятн, *n.* s. Заячеий.

Зайчик, *m.* s. Заячик; 2) *pl.* Stinkkresse, *f.* (Lepidium ruderale).

Зайчина, *f.* Hasenbalg, *m.*

Заівапити, *v. a.* §. щось s. Хапнути (*vgl.* Іванова хата).

Заїдати, заїсти, *v. a.* tüchtig essen; 2) verbeissen, nachbeissen s. Закусити *Ко.* 8; 3) tödlich beissen, todt beissen; — ся сметаною, маком etc. an den Lippen Spuren von gegessenem — behalten; * ся з ким mit jmdm in verbissene Feindschaft gerathen u. heftig hadern.

Заїди, *pl.* eiternde Mundwinkel; 2) gelbe Haut in den Schnabelwinkeln bei Vögeln; 3) * *K.* I. 70 Schelmstükke, Spitzbubenstreiche, *pl.* [eifersüchtig, *K.*

Заїдливий, *a.* bissig, verbissen;

Заїдник, *m.* Gelbschnabel, *m. B.*

Заїдок, *m. gew. pl.* заїдки, *Iсн.* Nachtisch, *m.* Nachessen, *n.* Dessert, *m.*

Заїз, *m.* заїза, *f.* Wehre aus Steinen zum Zwecke des Fischfanges; Schleuse, *f. B.*

Заїзд, -ду, *m.* Vorfahrt, Anfahrt, Einfahrt, *f.*; 2) Einkehrhaus, *m.*; 3) *Me.* 451?

Заїзджий, *a.* und *a. s. m.* der Reisende, Fremde.

Заїздити, заїзджувати, *v. n.* vorfahren, anfahren; einkehren, ankommen; wohin gelangen; sich verriren; 2) *v. a.* коня, віз etc. zuschanden reiten, — fahren.

Заїздний, *a.* дім Einkehrhaus, *n.*

Заїздне, *n. a. s.* Einkehrsgeld, *n.*

Заїлий, *a.* verbissen, *Пар.*

Заїлість, -ости, *f.* Verbissenheit, *f.*

Заїнько, *m. dim.* Hase, *m.*; 2) Art гаївка.

Заїсти, s. Заїдати; — ся з ким (чим) mit jmdm (etw.) sich zu Tode abquälen.

Заїхати, s. Заїздити; — когo dh unverhofftes Ankommen jmdn in Verlegenheit bringen. [211. bevor, *Пар.*

Зак, заки, *conj.* bis; während, *Ог.*

Закабаїти, *v. n.* s. Закимбати ся.

Закабалити, *v. v. Ко.* 62 zum Leibeigenen machen.

Закабла, закаблука, *f. Ш.* I. 226 Absatz, *m.* Hakenstück eines Stiefels, *n.*

Закаблучити, закавульчити, *v. a.* in einen Bogen umbiegen; eine Krümme machen.

Закавказє, *n.* Länder hinterm Kaukasus; закавказкий, *a.* transkaukasisch.

Закаврапи, *m.* Aufschlag, *m.* (am Kleid).

Закавулок, s. Закаулок.

Закадити, *v. n.* Rauchwerk, Weihrauch verbrennen, räuchern.

Заказ, *m.* заказане, *n.* Verbot, *n.* Untersagung, *f*; 2) Befehl, *m. IT.*

Заказати, заказувати, *v. a.* когo, кому щось verbieten, verwehren, untersagen, verpönen; 2) anbefehlen, anberaumen, beauftragen; bestellen (etw. zu machen) *P.* I. 215; fordern *IT.*

Заказний, *a.* Verbots-, *Term.*

Закакати, *v. a.* bescheissen, besudeln; 2) das grossruss. „как" sprechen.

Закаль, — заталь, *adv.* wie lange — so lange.

Закала, *f. Ф.* Riss, *m.* Spalte *f.*; 2) * Makel, *m.* Schande, *f.* Schandfleck, *m.*

Закаламазити, *v. a.* § *jmdn zum Unfall bringen (коломазь).

Закáлець, -лця, *m.* Wasserstrieme, *f.* Schlief, *m.* (im Brote).
Закалúти, *v. a.* härten; * abhärten; закалéний *Пол.* glashart.
Закалíчити, *v. a.* s. Скалíчити.
Закалýщити, *v. a.* mit dem кáлуш knüpfen, verschliessen. [mig, schlifig.
Закальцювáтий, *a.* wasserstrie-
Закалúти, *v. a.* beschmutzen.
Закамáрок, -рка, *m.* verborgener Winkel, Versteck, *m.* [Stein verhärten.
Закаменúти, *v. a. K.* wie einen
Закаменíлість, -ости, *f.* Verstocktheit, Hartherzigkeit, *f.*
Закаменíти, *v. n. Др. с.* 98 versteinern; *ptc.* закаменíлий, закамéнений versteinert; * verstockt, hartherzig.
Закамешúти ся, *Ко.* 64 s. Закомешúти ся.
Закандзюбити, *v. a.* krümmen, hakenförmig biegen; — ся *H.* 195 sich krümmen.
Закáпати, *v. n.* anfangen zu tröpfeln.
Закапéлок, -лка, *m. Кв.* 317 s. Закамáрок.
Закапалýнити ся, roth vor Aerger werden wie ein капалýн, когýт.
Закапризувáти, *v. n.* Caprice machen *Ч.*II.657. [bedecken, verkappen, *Зг.*
Закантýрити, *v. a.* mit der Kappe.
Закарáти, *v. a. impers.* -áло мене з чим es ist mein Kreuz mit dieser Sache.
Закарлючúетий, *a.* krumm, *Шл.*
Закарлю́чка, *Лсч. f.* Häckchen, *n.* * Manier, *f. Не.* [umbiegen.
Закарю́чити, *v. a.* hakenförmig
Закартáти ся, verkrüppeln.
Закарявíти, *v. n.* erstarren, *Кн.*
Закасáти ся, sich schürzen.
Закасувáти, *v. a.* §. jmdn übertreffen.
Закатáти, *v. v. gr.* hineinschlagen *Ш.*I.79. [кáтно *adv.* скакáти *Гр.*V.327.?
Закáтний, *a.* s. Жестóкий, *Лсч.* за-
Закатолúчити, *v. a* katholicisieren, *K.* [zu Tode martern.
Закатувáти, *v. a. KУ.* morden,
Закаýлок, -лка, *m.* Gassenwinkel, Ort hinter der Ecke, *m.*; Winkel-, Nebengasse, *f.* [starren.
Закачанíти, *v. n.* vor Kälte er-
Закачáти, s. Закотúти.
Закáшляти, *v. n.* anfangen zu husten; — ся fast ersticken vor Husten.
Закáяти ся, anfangen zu büssen; 2) ein Gelübde thun.
Зáквас, *m. Пол.*; зáкваска. *f. Фр.* Ferment, Einsäuerungsmittel, *n.* Sauerteig, *m.*
Заквасúти, (-сни́ти), закáшувати, *v. a.* sauer machen, einsäuern; — дýшу собі dh säuerliche Kost (Obst etc.) sich erfrischen.
Заквасувáти, *v. a.* §. *Ш.* II. 131 s. Запротóрити. [nen, zu wimmern.
Заквилúти, *v. n.* anfangen zu wei-
Заквичáти s. Кричáти.
Заквічáти, *v. a.* mit Blumen schmükken (bes. das Haupt.)
Закентúти, (*Фр.*) s. Заментúти,
Закервáвити, s. Закровáвити.
Закерекорíти, *v. n. Ф.* s. Заго-монúти.
Зáки, зáкиль, зáким, зáкинь, *conj.* während (kurzer Zeit), bis; bevor, ehe.
Зáкид, *m.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f.*
Закидáк, *m.* Rückenfüsser, *m.* (Majadromia) *B.*
Закидáти, закúдувати, закúнути, *v. a.* wegwerfen, hin-, verwerfen, verschütten, verschleppen; сíти die Netze auswerfen; нóги, ногáми seitlich überschlagen; що на сéбе etw. über sich, auf sich werfen, umwerfen; чим щó vollwerfen, zuwerfen; * комý що jmdm etw. verwerfen, Einwendungen, Ausstellungen machen; 2) *v. n.* він закидáє по нїмéцки, з пóльска etc. er mischt ins Ruthenische deutsche, poln. etc. Wörter, Aussprache u. Accent ein; 3) — ся verschleppt werden, abhanden [kommen.
Зáким, s. Зак, зáки.
Закимóати ся, hinschlendern.
Закипáти, (-нíти), *v. n.* anfangen zu kochen, zu sieden; * hitzig werden.
Закирúнити, *v. a.* verunreinigen.
Закúркати, *v. a.* höhnisch mit Fingern zeigen *Кв.* II. 123 s. Кир!
Закирувáти, *v. n.* ким, чим jmdm eine Richtung geben; — *v. a.* цїнý *Лсч.* fordern, *vgl.* Запрáвити.
Зáкиє, *m.* закúсаніе, *n.* das Einsäuern, Sauerwerden.
Закисáти, закúснути, *v. n.* sauer werden; 2) óчи — sondern aus den zähen Augenschleim.
Закигúчити, *v. a.* кóсу die Haarflechte schmücken, *Зг.*

Закйчний, *a.* vermögend, wohlhabend, (*B.*).

Закишіти, *v.n.* anfangen zu wimmeln.

Закйшкати на кого́ jmdn mit „a киш!“ verscheuchen. *Мор.*

Зáківка, *f.* Beschlag d. Sense s. Нá-[персток.

Зáкіль, *s.* Зáким, зáкиль.

Закілько, *adv. Кое.* s. По-закілько.

Закілкуватн, *v. a.* den Pflock einschlagen, mit Pflöcken festschlagen.

Закіи, -óну, *m.* Beichte u. Empfang der heil. Communion: — брáти, итй до закóну. [Beendigung, *f.* Schluss, *m.*

Закінчáнє, *Кч.* 384, закінченє, *n.*

Закінчáти, (-чйти -чувати), *v. a.* beendigen, beschliessen. [Schacht *m.* (*B.*).

Зáкіи, -ону, *pl.* зáкони Gesenke, *n.*

Закіс, -кóсу, зáкісок, -ску, *m.* Arbeit, Lohn eines Mähers; итй на зáкіски als Mäher Arbeit suchen; 2) erster Schwaden; 3) зáкіе krumm fliessender u. das Ufer unterwaschender Fluss.

Закітлйна, *f. Фр.* s. Кітловйна.

Закітувáти, *v. a.* verkitten.

Зáкла, *f.* Haken, *m.*

Зáклад, *m.* Anlage, Anstalt, Stiftung, *f.*; 2) Unterpfand, Pfand, *n. Кв.* 175 *Term.*; 3) die Wette u. der Preis welchen man gewinnt; и — пíти *P.* I. 64 eine Wette eingehen s. Заложйти ся.

Закладáти, заклáсти, *v. a.* anlegen; gründen, stiften; 2) worauf fussen, basiren; 3) verlegen; vorsetzen; 4) beabsichtigen; 5) — и залíжку, — ся о що, e. Wette anstellen, wetten; s. Застáвити.

Закладáч, *m. Не.* Gründer, *m.*

Зáкладень, -дни, *m.* † s. Зáкупень.

Закладини, *pl.* Grundlegung, Gründung, *f.*; 2) Gründungsfest, *n.*

Зáкладка, *f.* Falte, *f.* Einschlag, *m.*; 2) in e. Buch gelegtes Zeichen, Zeichenband, *n.*; 3) repartirte Geldquote.

Закладний, *a.* Pfand; 2) -а робóта ausgesetzte, abgemessene Arbeit.

Закладник, *m.* Geisel, *m.* Pfand, *n.*

Закладчаний, *m. Ч.* VII. 376 Theilnehmer an d. Feierlichkeit der Grundsteinlegung zu einem Hause, *m.*

Закладнє, *n.* s. Закóленє.

Заклеїти, заклéювати, *v. a.* verleimen, verkleben.

Заклекотáти, (-тíти), *v. n.* zu klappern, zu kreischen, zu brodeln anfangen. [schliessen.

Закленýти, *v. a.* рýку (и кулáк)

Заклéп, *m. Ос.* (62) VI. 52?

Заклепáти, *v. a.* zuhämmern, zuklopfen; vernieten. [2) Verweis, *m. К.*

Зáклик, *m.* Ruf, Aufruf, *m. ІГ.*;

Закликáнє, *n.* Aufruf, *m.* Einberufung, *f. ІГ.* [закликáти einberufen.

Закликати, *v. a.* rufen, zurufen;

Заклинмакувáти, *v. a.* fest zusammenlegen, -packen, -binden. [theuerung, *f.*

Закляйнанє, *n.* Beschwörung, Be-

Заклинáтель, заклинáч, *Ос.* 97 *m.* Beschwörer, Geisterbanner, *m.*

Заклинáти, заклйти, *v. a.* beschwören (jmdn inständig bitten); — óіса beschwören, bannen; — ся betheuern.

Закляйнє, *n. N.* e. Berges. [keilen.

Заклинкувáти, *v. a.* zukeilen, ver-

Закляйчник, *m. Фр.* Anrufer, Herold, *m.*

Зáклін, -ину, *m. T.* Betheuerung, *f.* Schwur, *m.*

Заклїпати, *v. n.* очйма blinzeln.

Зáклїпка, *f. B.* Verschlussklappe, *f.*

Зáкло, *n. Лев.* s. Зáкуток; 2) eingekeiltes Feldstück in fremdes Ackerland; Enclave, *f.*

Заклопотáти, *v. n.* s. Клопотáти.

Закльосувáти, *v. a.* mittels кльосйво verbinden.

Заклуботáти ся, sich in Knäueln zusammenschlagen, — mischen; sich aufballen, *Б.* [zerhacken, zer-aufpicken.

Заклюнáти, *v. a.* mit dem Schnabel

Заклюнути ся, s. Наклюнáти ся *III.* I. 141; hervorspriessen wollen II. 217.

Заключáти, (-чйти,) *v. a.* einschliessen; — дóговір, мир Vertrag, Frieden schliessen; и собі щось enthalten, in sich fassen, begreifen; 2) * з чого́ на що woraus schliessen, folgern; заключéний, *ptc.* verschlossen, eingekorkert.

Заключенє, *n.* Schluss, Schlusssatz, *m.* (conclusio) *Ил.* Folgerung, *f.*

Зáключка, *f. pl. ГІІІ.* Einschlusszeichen, *n.* Klammer, *pl. f. ГІІІ.*; 2) на -ку zum Schluss; 3) * Vorwand, *m Пар.*

Зáкля — зáтли, *conj.* wie lange — solange; solange, als, bis — *Ос.* 211.

Закляйкнути, заклячй, *v. n.* von Kälte erstarren, steif werden.

Заклятє, *n.* Beschwörung, Bethen-

erung, *f.* Bann, Fluch, *m.* Verbot, *n.*

Закляти, s. Заклинати; закляти́й, *a.* beschworen, gebannt; 2) verflucht, fluchbeladen *Ш.* I. 187.

Зикметити, *v. a.* s. Затимити.

Закобірчити, *v. a.* hakenförmig umbiegen, §.

Заковбанїти, *v. n.* -їла ми душа́?

Заковати, заковаший s. Закувати &.

Заковиляний, *a. Ст.* s. Завзятий.

Заковязнути, *v. n.* erstarren (wie e. Leiche); sterben.

Закозакувати ся, sich in das Kosakenleben, in den Kosakenstand hineinfinden, hineinleben. [starren.

Заковзябнути, *v. n.* vor Kälte er-

Закоїти, *v. a.* unternehmen, anrichten, planen. [zen, s. aufblähen, *Зг.*

Закокоїжнити ся, sich drollig spreiЗаколь, *adv. Гол.* III. 488 s. Доколь, доки.

Заколачини, *pl.* der letzte Theil in den Hochzeitsgebräuchen, s. Подарунки *Сб.* I. 370. [schlachten.

Заколене, *n.* das Abstechen, Ab-

Заколець, -лця, *m.* Art Schlupfwespe: Pimpla, *B.*

Заколись, *adv.* ehemals, einst, *Ст.*

Заколисати, (-сувати,) заколихати *v. a.* einwiegen.

Заколїнковатїти, *v. n.* заколїнїчити ся steif werden (нога́): von gew. Fusskrankheit der Schafe u. Hühner.

Заколїнок -нка, *m.* Bug, Kniebug, *m.* Krümmung, *f.*

Заколїєник, *m.* Zusatzring zur Radnabe wann selbe zu kurz u. die Achse zu lang ist; 2) Radnagel, (затичка), *n.*

Заколосити ся, Aehren bekommen, mit Ae. sich bedecken.

Заколот, *m.* заколоче́не, *n.* Verwirrung, Erschütterung, *f.*

Заколоти, заколювати, *v. a.* zu Tode stechen, todtstechen.

Заколотити, *v. a.* um -aufrühren; 2) beunruhigen, stören; Zank erregen.

Заколупити, *v. a.* ausklauben, stechen, schneiden;* drücken; wurmen.

Закомезити ся, capriziös werden, *Ко.* [meln, *Лем.* rühry umherlaufen.

Закопешити ся, anfangen zu wim-

Закомірник, *m.* Zellenkoralle, *f.* Cellaria.

Закомо́рок, (*d.* -о́рочок), s. Закамарок.

Зако́н, *m.* Gesetz, Recht, *n.* Religion, *f.* Glaube, *m.* — приняти *Ке.* 229 gesetzliche Ehe eingehen, sich trauen lassen; 2) s. Закїн. [Communion empfangen.

Законити ся, (-нювати ся) beil.

Зако́нний, *a.* gesetzlich, rechtmässig, legitim; gemäss der Sitte u. dem Brauche *Ш.* I. 380, giltig.

Зако́нник, *m.* Rechtsgelehrter, Schriftgelehrter; Rechtsverdreher; Vollstrecker des Gesetzes, *m. K. T.*

Зако́нниця, *f.* Nonne, *f.* [keit, *f.*

Зако́нність, -ости, *f.* Gesetzlich-

Законовідїне, *n.* † Jurisprudenz, *f. Тор.* [тель, *m.* Gesetzgeber, *m. Term.*

Законода́нець, -вця, законода́-

Законода́вство, (-да́тельство), *n.* Gesetzgebung, Legislative, Legislatur, *f.*

Законода́вчий, *a.* gesetzgebend, *Term.* [de, *f.*

Законозна́вство, *n.* Gesetzkun-

Законополо́жник, *m.* s. Законода́вець. [drig, *Кн.*

Законопроти́вний, *a.* gesetzwi-

Законопроти́вність, -ости, *f.* Gesetzwidrigkeit, *f. Term.*

Законоучи́тель, *m.* Rechtslehrer, Lehrer des Gesetzes, *m. K.*

Зако́панець, -нця, *m.* von Klüften umgebener Hügel, (*B.*).

Закопати, зако́пувати, *v. a.* vergraben; eingraben. [und lossreissen.

Закопа́чити, *v. a.* чим einstechen

Зако́пуване, зако́пане, *n.* Vergrabung, Eingrabung, *f.*

Закопотїти, *v. n.* trabend den Staub aufschlagen u. einen Schall hervorrufen *Кч.* 154. [erheben, aufbrechen *С.* I. 250.

Закопошити ся, sich massenhaft

Закоптити, *v. a.* beräuchern, mit Rauch, mit Russ schwärzen.

Закоптїти, *v. n.* schwarz vom Rauche werden, sich berussen; *ptc.* закоптїлий. [Cordon wohnend.

Закордо́нник, *m. Мор.* hinter dem

Закоре́нок, -нку, *m.* Hauptwurzel, *f.*

Закорити ся, * hart bleiben, sich gegen etw. sträuben; 2) s. Завзяти ся.

Закорінити ся, einwurzeln, Wurzel fassen. [schlagen; * Anfänge, *pl.*

Зако́рінки, *pl. Вж.* das Wurzel-

Закортіти, *v. n. impers.* -іло кого́ jmdn lüstete nach etw. [erstarrt, steif.
Закору́блий, (-ру́злий *Кн.*)*a.*starr,
Зако́рчити, *v. a.* krümmen, umbiegen. [verkrüppeln, *Кч.* 67.
Закорявіти, *v. n.* verkümmern,
Закосити, зако́шувати, *v. a.* anfangen zu mähen.
Закосичити, *v. a.* mit Blumen die Haarflechten schmücken.
Закостіти, закостеніти, *v. n.* erstarren, star werden; *ptc.* -ілий.
Закосо́ві сва́шки, die der Braut nächstverwandten Frauen, *Kol.* I. 235.
Закостеніліcть, -ости, *f.* Erstarrung, Starre, *f.*
За́кот, *m. M.* III. 94; зако́та, *f. Ч.* VII. 427 Einfassung, *f.* Aufschlag, *m.* ко́мір з -ою Art Façon des gestickten Hemdekragens; 2) Stumpfnase, *f.*
Зако́те, *n. N.* e. Berges.
Закотелеви́на, *f. Фр.* s. Закітлина.
Закоти́ти, зако́чувати, *v.a.* hinter-, auf etw. zu-, gegen etw. hin -wälzen, schieben, rollen; рукави́ die Aermeln hinaufwickeln, -schürzen, lüpfen; — ся hinter etw. rollen (*v. n.*); untergehen (v. Gestirnen). [M. rollend?
За́котом, *adv.* грім вигрімла́ти —
Закоха́ннє, закоха́ньетво, *n.* das Verliebtwerden, Liebe, *f.* * Geliebter, -e.
Закоха́ночка, *f. Гол.* III. 520 s. Коха́нка.
Закоха́ти, *v. a.* кого́ *III.* I. 280 sich in jmdn verlieben, jmdn lieb haben, l. gewinnen; любо́ви закоха́ла мене́ до чого́сь die Liebe zu etw. hat mich umfangen; — ся в кім sich in jmdn verlieben.
Закоці́ла́ти, *Нс.* (-ці́ни́ти, -цяби́ти, -чені́ати, *Под.* -чені́ти,) *v. n.* erstarren, erfrieren.
Закоцю́рбити ся, sich krümmen.
I. Зако́чувати, s. Закоти́ти.
II. Закочува́ти, *v. n.* sich niederlassen, sich lange wo aufhalten.
Закоштува́ти, s. Заку́шати.
Закни́ти собі з кого́ jmdm zum Narren machen, zum Besten haben, sich über jmdn lustig machen.
Закрада́ти ся, sich hineinstehlen, sich heran -einschleichen.
Закра́кати, *v. a.* s. Кра́кати.
Закраїна, *f. Ос.* (61) VIII. 98 Rand, Ranft, *m.*
Закрапа́ти, *v. n. M.* II. 77 träufeln.
За́крас, *m. B.* за́краска, *f.* Färbestoff, *m.* das Färben, Färbung, *f.* Colorit, *n.* Anstrich, *m.*
Закраси́ти, закрашати, (-а́шувати), *v.a.* färben; bunt machen; 2) schmükken, verschönern. [roth werden, erröthen.
Закрасні́ти, *v. n.* закрасни́ти ся
Закректа́ти, *v. n.* sich räuspern.
За́крен, *m.* Verstopfung des Leibes, Stuhlverhaltung, *f.*
Закрива́ти, s. Закри́ти.
Закриви́ти, закривля́ти, *v. a.* auf die Seite biegen, krümmen, krumm machen; — ся на щось *А.-Г.* 157 на па́на als Herr auftreten, sich geberden.
За́кривка, *f.* s. На́кривка.
Закри́вленє, *n.* das Krümmen.
Закрижи́ти ся, s. Зібожи́ти ся (хре́сту сьвятий!)
Закрижні́ти, *v. n. Ст.* zu harten Schollen zusammenfrieren.
Закри́стия, *f.* Sacristei, *f.*
Закристияни́н, *m.*Sacristan,*m.Кл.*
Закрите́, закри́ванє *n.* Verdecken, Zudecken, *n.*
Закри́ти, *v. a.* verdecken, bedecken; verhüllen, verbergen; bedeckeln: закри́тий черп (нчіл).
Закрича́ти, *v.a.*anfangen zu schreien, на кого́ jmdn anschreien, jmdm zuschreien; кого́ jmdn überschreien, übertäuben. [Gemüse einmachen.
Закрити́ти, *v. a.* einbrocken, mit
За́кришка, *f.* Gemüse, (Grünzeug) zum Einmachen, *n.*; Würze, *f.*
Закрі́ний, *a. Ст.* (*Пр.* VII. 450) mit Blut erworben? [Zuschnitt, *m.*
За́крій, -ою, *m.*Anschnitt, Einschnitt;
Закріпи́ти, *v. a.* fest schlagen, heften, schliessen; 2) verbürgen, *Ст.*; — ся sich fest klammern; *b*)erstarren *Мс.* 293.
Закрі́пленє, *n.* das Erstarren, *Пол.*
Закрі́пнути, *v. n.* erstarren, *Пол.*
Закріпости́ти, *v. n.* in die Leibeigenschaft geben. [Leibeigenen.
Закріпо́щенє, *n.* das Machen zum
Закропа́нити, *v. a.* mit Blut benetzen, besudeln, beflecken; 2) bis aufs Blut kränken: се́рце.
Закроїти, (-ю́вати), *v a.* anschnei-

den; на що * worauf abzwecken.

Закрóм, *m.* Speicherraum, *m. C.* I. 22. 76. Banse, *f.*

Закропи́ти, (-óплювати) *v. n.* benetzen, besprengen; — ду́шу, erfrischen, laben.

Закругли́ти, v. *a.* abrunden; закругле́ний, gerundet, abgerundet.

Закружи́ти ся, (головá), *Св.* schwindlig werden. (v. кречéт).

Закрукáти, *v. n. C.* II. 143 schreien

Закрундзьóвувати, *v. a. K.* fesseln, unterjochen; quälen, §.

Зáкрут, *m.* закру́тина, *f. Фр.* Biegung, Schlängelung, Krümmung, Windung, *f.* (ріки́).

Закрутани́на, закрутеня́, *f.* das Sichdrehen, das viele Schaffen, unausgesetzte Beschäftigung, Besorgung, *f.*

Закрути́ти, закру́чувати, *v. a.* zudrehen, zuschrauben, einwinden; вýса den Schnurrbart drehen; 2) закрути́в ся комý сьвіт (в голові́) Schwindel bekommen; закру́чуваний, *a.* von gewisser Gestalt der Ochsenstirn.

Зáкрутка, *f.* Art Schloss, (Hahn) zum Zudrehen; 2) die Spannwirbel der Geige; 3) das Schlingen der Getreideähren zu einem Knoten auf dem Felde zum Zwecke einer schadenfrohen Hexerei, *Марх.* 93; 4) * Verwirrung, *f.*

Зáкруток, *m. gew. pl.* зáкрутки *K.* II. 17 etw. Verdrehtes, Verworrenes.

Зáкруцьки, *pl.* Art kipfelförmig gekrümmte Erdäpfel.

Закрушни́ти ся, s. Крушни́ти ся.

Закувáти, *a. a.* beschlagen, einschmieden; в кайдáни in Ketten legen; 2) vom Ruf des Kuckuck. [ne).

Закуві́кати, *v. n.* quieken (v. Schwei-

Закудкудáкати, *v. n.* anfangen zu gackern, (v. Hühnern).

Закуйóвдити ся, §. erregt, unruhig werden; 2) *v. a.* zerzausen.

Закукурі́чити ся, zornig, roth vor Zorn werden wie ein Hahn; sich echauffieren.

Закульбýчити, s. Закобі́рчити. §.

Закули́ти, *v. a.* krümmen, unterbiegen. [lahm werden.

Закулі́ти, *v. n.* zu hinken anfangen,

Закýльчистий, *a.* gekrümmt.

Закуні́ти *v. n.* s. Задрімáти *A Г.* 155.

Зáкуп, *m.* зáкупка закупни́й, *f. Зап.* I. 301 *f.*; зáкупно, *n.* Einkauf, Ankauf, *m.* — вічи́стий Emphiteusis, *f. Term.*

Зáкупень, -пня, зáкуп, *m. Пар. Пл.* Einkäufer, *m.*; 2) † Arbeiter, Dienstmann auf Termin, Dienstpflichtiger wegen der Schulden (addictus per nexum).

Закупи́ти, закýпувати, *v. a.* aufkaufen; ankaufen; — ся † sich in Knechtschaft verkaufen (im nexus).

Закýпленє, закýпно, закупóванє, *n.* Aufkauf, *m.* [gekauft.

Закýпний, *a. KУ.* I. 168 -і раóй

Закýпник, *m.* вічи́стий, Käufer für ewige Zeiten, Emphiteut, *m. Term.*

Закýренє, *n.* das Anrauchen etc. s. d. folg.

Закури́ти, (-ýрювати), *v. a.* anrauchen, anzünden (лю́льку); beräuchern; 2) u. — ся zu stöbern, zu stauben anfangen: сні́гом, пóрохом, etc. — bedecken; eine Staubwolke aufwirbeln.

Закурі́ти, *v. n. P.* II. 25 im Staubwirbel davonlaufen.

Закурникáти, s. Курникáти, *C.*

Закуря́ніти ся, verbrannt werden,

Закусáти, *v. a.* todtbeissen. [*Ст.*

Закусити, закýсувати, *v. a.* nachbeissen, etw. nachessen (nach e. Trunke) чимь по чімсь; — зуби́ die Zähne zusammenbeissen von verhaltenem Ingrimm; — ся sich beissen (v. Thieren).

Зáкуска, *f.* Imbiss, was man nach e. Trunke nachisst, Nachbiss; Dessert, Nachtisch, *m.*; 2) s. Зáдрачка.

Закýстрити, *v.a.* straubig machen?

Зáкут, зáкуток, -тка, зáкутець, -тця, *m.* закýтина, *f.* закýтє, *n.* Winkel, *m.* Nische, Ecke, *f.* verborgenes Plätzchen.

Закýтати, *v. a.* zudecken, ein-, verhüllen; 2) etw. wohin verlegen, verschleppen; 3) *Ф.* (*Пов.* 74) s. Залáгодити (einen Gläubiger).

Закýти, s. Закувáти. [verborgen.

Закýтний, *a. Св.* Winkel-, After-,

Закýшати, *v. n.* kosten, verkosten, zu kosten bekommen.

Закушнелі́ти, s. Кушнелі́ти.

Закýшувати, *v. a.* s. Закусити, *Ко.* 156.

Залавля́ти, *v. n.* коло чогó geschäftig um etw. herumlaufen um es

zu erwischen.

Залагода, *f.* залагодженє, *n.* Beilegung, *f.* Vergleich, *m.* Abmachung, *f.*

Залагодити, (-годжувати), *v. a.* in Güte beilegen; abmachen, begleichen; zu Ende bringen. [bereiten; ausbessern.

Заладити, *v. a. У.* her- zurichten,

Залазити, s. Залїзти. [gehren, *Пол.*

Залакнути, *v. n.* anfangen zu be-

Залапцювати, *v. a.* §. etw. ergreifen u. fest in den Händen halten.

Залаєв, *n. Ст.* Näscherei, *f.* Naschwerk, *n.* Reiz, Kitzel; Geschmack, (falscher) Trieb, *m.* die Lüste, *pl.*

Залаєний, *a.* wonnig, Wonne-, *Ст*; schmeichelhaft, schmackhaft *Н.* 17.

Залатати, *v.a.* zu-flicken, ausbessern.

Залаяти, *v. n.* anfangen zu bellen.

Залебедїти, *v. n.* s. Лебедїти.

Залебезити, *v. a. Кн.* §. gleissnerisch etw. vorsprechen. [Radlöne, *f.*

Залевчник, *m. ungr.* s. Льбник,

Заледа, *f. Зар.* Eiskruste, *f.*

Заледни (-но), *adv.* kaum, mit Mühe.

Залеж, залежа, *f. К.* müssiges Liegen; Verwahrlosung, *f.*; 2) залежа нічний Nachtwächter, *m.*

Залежати, *v. n.* від чого (кого) von etw. abhängen *Term*; 2) залежить менї на чім es liegt mir an etw.; 3) — ся, залежувати ся länger im Bette liegen bleiben u. dadh faul u. träge werden; sich verliegen (im Schmutz).

Залежитість, -ости, *f.* Angelegenheit, *f. Term.* [Hörigkeit, *f. Фр.*

Залежність, -ости *f.* Abhängigkeit,

Залелїти, *v. n.* erglänzen, *Ф.*

Залепух, *m.* schliffiger Streifen im Brote, s. Закалець; 2) solches Brot; 3) Krüppler, *m.* [backen lassen.

Залепушити хлїб, nicht recht aus-

Залетїти, s. Залїтати.

Залив, *m.* Meerbusen, Golf, *m.*

Залива, *f. Фр.* Fluth, *f.* Fluthregen, *m.*

Заливанє, *n.* das Begiessen, Zu-, Ausgiessen; Auslöschen.

Заливати, залити, *v. a.* begiessen, übergiessen, auslöschen: водою огонь; überschwemmen; zugiessen, zuschmelzen, zulöthen (діру чим); 2) — ся слезами in Thränen ausbrechen, schwimmen, sich in Th. baden; *b*) sich oft berauschen; *c*) — ся залиним реготом sich in erstickendes Gelächter ergehen; 3) *v. n.* папір заливає schlägt durch.

Заливистий, заливний, *a.* дощ fluthend, strömend.

Залигати, *v. a.* in Banden schlagen, schnüren, *Нс.* anknüpfen, anspannen, heranziehen, *К.*; 2) in Beschlag nehmen, verpfänden.

Залижник, *m.* s. Лижник.

Зализати, зализувати, *v. a.* nachlecken; durch Lecken heilen; зализаний *glatt geleckt, geschniegelt.

Залипати, залипнути, *v. n.* sich verkleben, verwachsen, sich zusammenziehen; 2) *sterben, (*Фр.*).

Залискати, *v. n.* Blitze schiessen, wetterleuchten, *К.*

Залисити ся, sich kahl machen, sich eine Glatze machen.

Залити, [-лию. лєш] s. Заливати.

Залицяне, *n.* das Courmachen, die Liebesbewerbungen.

Залицяти ся, den Hof, die Cour machen, um Liebe werben, buhlen, liebeln. до кого. на кого *Ш.* II. 37.

Залички, *pl.* Backenbart, *m.*

Заличок, -чка, *m.* Backen *m.*; 2) Kinnbackenleder, *n.* [маскувати.

Заличкувати, *v. a. Левч.* s. За-

Залишати, залишити, *v. a.* liegen lassen, etw. nicht mehr thun; vernachlässigen; — ся *Др.* sich versäumen; zurückbleiben.

Залишний, (-нїй), *a. Ст.* überflüssig, überzählig, zu viel *Н.* 228 *Кв.* 153; 2) übrigbleibend, rückständig, restirend, *С.* I. 92. *Зар.* [*m. Ст. Кв.* 154.

Залишок, -шка, *m.* Rest, Ueberschuss,

Заліг, -ігу, *m. Ф.* Pfand, *m.* s. Застав, грабіж; 2) *Term.* Caution, *f.* Vadium, *n.*; 3) Verpachtung, *f.*

Заліжка, *f.* s. Заклад. Wette, *f.*

Заліжний, *a.* Pfand-, Cautions-, *Term.*

Заліжок, -жку, *m. Ф.* Wiese, Au, *f.*

Залїз, *m.* залїзь, *f.* залїза, *m.* залїзка, *f.* s. Затека.

Залїзати, *v. n.* s. Залїзти.

Залїзло, *adv.* s. Заліено, заліно.

Залїзо, залїзний, etc. s. Желїзо, желїзний etc.

Залїзняк, *m. Кв.* 42 Eisenwaarenhändler, *m.*; 2) лицар — непрання, *Ст.* eisenfest, nicht verwundbar; 3)

Blutkraut, *n.* (Lythrum salicaria); 4) козацький — Phlomis pungens.

Залїзти, *v. n.* hinter- hinkriechen, -schleichen; hineingehen, -kommen; 2) hinaufsteigen, emporklettern *P.* I. 4.

Залїзяка, (*d.* -зячка) *f.* Stück Eisen, *ІГ.*; Falleisen; *n.* grosse eiserne Klammer, Ankerhaken, *m.*

Залім, -ому, *m.* Einbug, Absatz, *m.* eingebogener Rand; 2) Lücke beim Pflügen, Fehlstelle, *f.*; 3) das Brechen der Kukurutzkolben vom Stengel: Kukurutzernte, *f.*; 4) — леду Eisbruch, *m.*

Залїпити, залїплювати, *v. a.* zukleben.

Залїсити, *v. a.* beforsten, *Фр.*

Залїсок, -ска, *m.* Waldrand, *m.* Waldgebüsch, *n.*

Залїтавія, Transleithanien, *n.*

Залїтавский, *a.* transleithanisch.

Залїтати, *v. n.* einfliegen, herbeifliegen; weit wegfliegen; 2) anwehen (v. Geruch).

Залїтити, *v. a.* lauwarm machen.

Залїтний, *a.* hergeflogen, Strich, Zug- (птиця) *M. ОП.*

I. Залїчити, залїчувати, *v. a.* heilen, zuheilen, *Кч.* 174. [s. Зачислити.

II. Залїчити, залїчувати, *v. a.* *Нав.*

Зальний, *a.* zum Saale geh., Saal-.

Залога, *f.* das Verlegen, Hindernis, *n.* Ballast, *m.*; 2) Garnison, *f.* *К.*; 3) Umzingelung, *f.* *К.*; 4) Vorschuss, *m.* Vorstreckung, *f.*

Заложене, *n.* Anlegung, Anlage, Stiftung, Gründung, *f.*; 2) Thesis, Voraussetzung, *f.* *Ил.*; 3) Vorstreckung (des Geldes) кого чим *Term.* [*m.* *ГШ.*

Заложитель, *m.* Stifter, Gründer,

Заложити, *v. a.* s. Закладати; — руки die Hände in den Schoss legen, die Arme verschränken; 2) кого грішми jmdm e. Summe Geldes vorschiessen, vorstrecken, *Term.*; 3) verpachten; 4) 4) — коні anspannen.

Заложеник, *m.* s. Лїжник.

Залоза, (*d.* залозка), *f.* Drüse; Geschwulst, *f.* *Под.*

Залозний шлях. † der Weg nach den Städten der unteren Donau führend.

Залозувати, s. Залузувати.

Залома, *f.* eingestürztes Ufer.

Заломити, заломлювати, *v. a.* anfangen zu brechen; einbrechen; überschlagen; — руки die Hände ringen; 2) * щось чим etw. womit übertreffen; * на кого es auf jmdn abgesehen haben; 3) — ся einbrechen. [in Flaschen?

Залон, *m.* *Ос.* (61) 224 „Verdruss"

Залоскнїти, *v. n.* erglänzen, *B.*

Зальоти, *pl.* s. Залицяне.

Зальотчик, *m.* *M.* II. 137 Courmacher, Freier, Anbeter, *m.* [verschmachten.

Залохати, залохнути *v. n.* за чим

Залохтати, *v. a.* *У.* kitzeln.

Залубинцї (-бинцї), залубинї, *pl.* Schlitten mit e. Kasten, *m.*

Залудити, *v. a.* s. Закликати; 2) verführen, verlocken. [*m.* *У.*

Залудник, *m.* Verführer, Betrüger,

Залудуватий, *a.* rappelköpfig, thöricht, (*B.*).

Залука, *f.* Stelle wo der Lauf des Flusses oft plötzlich verändert wird, Windung, Krümmung d. Flusses, *f.*

Залуна, *m.* männl. Glied mit aufgeschlagener Vorhaut.

Залупати очима, mit den Augen blinken, die Augen reissen.

Залупити, *v. a.* aufschlagen, aufstülpen; 2) abschälen, aufdecken; 3) anspalten. [mit aufgeschlagenem Rohr.

Залупчастий, (-чи-), *a.* чобіт

Залупястий, *a.* schiefmäulig. [chen.

Залускотїти, *v. n.* ein Gepolter ma-

Залучати, залучити, залучувати, *v. a.* hinzufügen, -schlagen, beilegen, *К.*; 2) ergreifen (das Moment), *Кн.*; — слави собі sich erwerben *ІГ.*; etw. an sich reissen, *Левк.*; 3) далї — *АД.* I. 166 weiter wohin fortziehen, -treiben, versetzen, werfen. [thium strumarium).

Залучник, *m.* Spitzklette, *f.* (Xan-

Залучно, *adv.* einschliesslich, *Пар.*

Залюбити, *v. a.* *Не.* liebgewinnen, gern aufnehmen; s. Злюбити *M.* II. 97; — ся sich verlieben.

Залюбки, *adv.* gern, mit Vorliebe.

Залюбовання, *n* *У.* Vorliebe, Neigung, Liebe, *f.* [sich einer Sache hingeben.

Залюбувати ся в щось mit Liebe

Залюдняти, (-нити), *v. a.* bevölkern; 2) — ся *n.* залюдняти, *v. n.* sich bevölkern. [den *III.* II. 163.

I. Залютувати, *v. n.* grimmig wer-

II. Залютувати, *v. a.* zu-verlöthen.

Залягане, *n.* das Lagern; Besatzung, *f. K.*; 2) подáтку Steuerrückstand, *m.*

Залягáти, залягти́, залячи́, *v. a.* einnehmen, decken (поля); 2) *v. n.* sich hinter etw. legen, im Hinterhalt liegen; müssig liegen; (подáтки) rückständig bleiben.

Залякáти ся, sehr erschrecken, aus der Fassung kommen; *ptc.* залякáний erschrocken, übertölpelt.

Залямистий, *a.* §. s. Запопáдний.

Залямити, *v. a.* §. s. Запопáсти, захóпити.

Залямувáти, s. Лямувáти.

Залящáти, *v. n.* s. Лящáти.

Замагáти, *v. a.* bewältigen können, noch im Stande sein etw. zu machen.

Замáзáти, замáзувати, *v. a.* verzuschmieren; verkitten; — ся sich beschmieren. [z. Verkleben, z. Verstopfen.

Зáмазка, *f.* Steff zum Verschmieren,

Замазýра, *m. f.* Sudler, *m.* beschmutztes Wesen, *Лев.* [nem Laub schmücken.

Замаї́ти, замáювати, *v. a.* mit grü-

Замакáти, *v. n.* der Nässe ausgesetzt sein.

Замакíтрити ся, zur макíтра werden *Н.* 230; сьвíт замакíтрив ся менї *Не.* (*Пр.* VIII. 914) die ganze Welt dreht sich mir vor den Augen um, mir ist schwindelig; — в головí -ло ся *Н.* 288 Rausch bekommen.

За-мáло, замáлом, *Н.* 128 *adv.* es fehlte wenig, nicht viel.

Замалюпáти, *v. a.* vermalen; 2) * в пúсок ins Gesicht derb schlagen.

Замáнистий, *Лев.* заманли́вий, *Фр. a.* s. Заманчи́вий. [Bethörung, *f.*

Заманї́не, (-ене), *n.* Verlockung, *f.*

Заманýти, *v. a.* bethören, berücken, hinters Licht führen; 2) заманýло ся комýсь на щось, чогóсь, *Пр.* I. 182 jmd empfand e. ungehörige Begierde, bekam Lust, widerstand nicht den Lokkungen, dem Reiz, es gelüstete ihn, wünschte, sehnte sich *Ст.* [leiten.

Замáнювати, *v. a.* verlocken, ver-

Заманчи́вий, *a.* verlockend, verführerisch, *Зг.* [Anmuth, *f. Фр.*

Заманчи́вість, -ости, *f.* Reiz, *m.*

Замáрати, *v. a.* besudeln, beschmieren.

Замарни́ти, *v. a.* verderben, ver-

Замарýдити, *v. a.* kitzeln. [nichten, *Т.*

Замаскувáти, *v. a.* maskieren; verbergen.

Замасти́ти, замáщувати, *v. a.* mit Fett beschmieren; beschmutzen; s. Замазáти; — вапнóм vertünchen.

Заматерíти, *v. n.* † bejahrt werden, verhärten; заматерíлий alt, eingewurzelt (durch d. Länge der Zeit).

Зáмах, *m.* das Ausholen zum Schlagen, zum Hauen; Schwung, *m.* der vor bereitete Schlag, Streich; gewaltsames Unternehmen in böser Absicht, Gewaltstreich, Coup, — на конституцию Staatsstreich, *m.* [holen.

Замахнýти ся, zum Schlag aus-

Замáцяти, *v. a.* болячку dhs Betasten heilen.

Замачáти, s. Замочи́ти.

Замáшки, *pl.* s. Нóскінь (конóплї).

Замашний, (-ахи-), *a.* den Schwung habend; rüstig, tüchtig; -е кóлесо Schwungrad, *n. ПУ.*

Замгнýти, *v. a. Др. с.* 60 die Augen zum Schlummer schliessen.

Замеготáти, замегтíти, *v. n.* blinzeln, flimmern. [versüssen.

Замедúти, *v. a.* щось mit Honig

Замéрзане, *n.* das Gefrieren

Замерзáти, замéрзнути, (-мéрги-) *v. n.* frieren, zufrieren. [hunzen, *Зг.*

Замерзи́ти, *v. a.* verderben, ver-

Замéрзлий, *a.* gefroren, zugefroren.

Замерíяти, *v. a. ІГ.* phantastisch erscheinen, auftauchen, s. Замрíти.

Замертвíне, *n.* das Absterben, Erlöschen. [sterben; замéрлий erstorben.

Замертвíти, замéрти, *v. n.* er-

Замéртво, *adv. P.* I. 135 für todt, sich todt stellend. [wehen, *Mi.* IV. 207.

Замéсти, s. Замітáти, снíгом ver-

Зáмет, *m.* зáміть, заметíя, заметелúга, *f.* Schne-, Sandwehen, *pl.* Verwehung, *f.* Schneehaufen, *pl.* Schneegestöber, *n. Ш.* I. 41.

Заметáти, *v. a.* s. Закúдати; -áло снíгом дорóгу, (*В.*). der Weg ist verschneit. [чити ся.

Заметалúчити ся, s. Замотилú-

Заметний, *f.* Vielgeschäftigkeit, *f. ОП.*

Заметушúти ся, sich hin u. her werfen, sich rühren u. sich verwirren.

Замéшкати, *v. n.* eine Wohnung beziehen; *v. a.* bewohnen; парáфію

dh längeres Wohnen die Zuständigkeit zu einer Pfarre erlangen; замéшканий *a.* замéшканець, -ця, *m.* Insass, *m.* wohnhaft, ansässig.

Замéшник, *m.* Sämischgerber, *m.*

Замешнйцтво, *n.* Sämischgerberei, *f.* *Пар.*

Замигати, *v. n.* *Кн.* s. Замеготáти.

Замиготíти, *v. n.* schnell hinstreifen, — flattern u. verschwinden. [*Пол.*

Замикáльний, *a.* verschliessbar,

Замикáтель, *m.* *К.* Schliesser, *m.*

Замикáти, s. Замкнýти.

Замилйти, замйлювати, *v. a.* einseifen; óчи комý einen blauen Dunst vormachen, Sand in die Augen streuen.

Замйлуванє, *n.* das Liebgewinnen, Liebe, Vorliebe zu etw. до чóго.

Замйлувати ся, *Не.* grosses Wohlgefallen an etw. finden, sich entzücken, entzückt werden; в кім *До.* sich jmdm in Liebe hingeben.

Замйрити, *v. n.* dumpf murmeln.

Замиинáти. s. Замиити.

Зáминка, *f.* mit Wasser eingemachtes u. geknetetes Mehl od. Kleie.

Замйранє, *n.* tiefe, todtenähnliche Ohnmacht.

Замирáти, замéрти, *v. n.* das Bewusstsein verlieren, in Lethargie verfallen.

Замйрє, *n.* *ІГ.* *Гр.* Friede, *m.* Friedenszeit, *f.* [schluss, *m.*

Замирéннє, *n.* *С.* II. 85 Friedens-

Замирйти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen; *v. n.* *К.* I. 51 u. — ся Frieden machen, F. schliessen.

Замиркотáти, *v. n.* *ІГ.* zu schluchzen anfangen. [Entschluss, *m.* Absicht, *f.*

Зáмисл, *m.* Vorhaben, *n.* Vorsatz,

Замйсляність, -ости. *f.* *Кн.* das Sinnen, Vertiefung in Gedanken, *f.*

Замйслити, замислйти, замишлйти, *v. a.* im Sinne haben, Vorsatz haben, Entschluss fassen, gesonnen sein, wollen; 2) s. Загáдувати (зáгадки) *Ч.* IV. 174; 3) — ся sich in Gedanken vertiefen *С.* II. 50.

Зáмисник, *m.* s. Мйсник.

Замишлéнє. *n.* *Макс.* s. Зáмисл.

Зáмишлений. *a.* sinnig, scharfsinnig.

Замишлíвка, *f.* *Н.* 245 *Reimw.* zu дівка; замишлйниця *Reimw.* zu молодйця.

Зá-між, *Mi.* IV. 410. заміже, *n.* Heirat, *f.* Ehestand, *m.* *М.* зáміжем s. Зáмужем; пійти зá-між.

Заміжний, (-нїй) *a.* das Verheiraten betreffend; Ehe-, Ehestand-, ehelich, *Ч.* III. 121. *Не.* verheiratet.

Зáмін, *m.* заміна, *f.* Tausch, Umtausch, Austausch, *m.*

Замінене, *n.* Verwandlung, *f.* *Пол.*

Замінйти, заміняти, *v. a.* vertauschen, wechseln; 2) verwandeln; 3) ersetzen, vertreten, *Кв.* 5.; заміннймий, *pte.* чимóсь womit zu vertauschen, ersetzlich, *Кн.*

Замінний, *a.* Tausch-. *Term.* [*Term.*

Заміновáнє, *n.* Tauschgeschäft, *n.*

Зáмір, *m.* [мѣр-] Absicht, *f.* Vorsatz, Zweck, *m.*

Замірє, *n.* [море] *Ф.* Land jenseit des Meeres, hinter dem Meere, überseeisches Land.

Замірнстий, *a.* *С.* II. 166 hochstrebend, hochtrabend, hochsinnig; kühn, verwegen.

Замірити, *v. a.* abmessen; 2) — ся zum Schlag ausholen; * sich an etw. machen, anlegen, im Begriffe, sein.

Заміркуватий, *a.* [мер-] verkrüppelt, siech, abgestorben.

Зáмірок, -рку, *m.* *Ст.* s. Зáмір.

Замірйнє, *n.* *Ч.* II. 665 das Ausholen.

Зáміс, -су, *m.* das Kneten (des Brodteiges). [wohl, dass; wohl.

I. Замісь, *adv.* *К.* I. 173 es scheint

II. Замісь, *К* II 11. зáмість, замíст, замісто, *praep.* mit d. *Genit.* anstatt, statt, *Mi.* IV. 546. [einkneten, einmachen.

Замісйти, замішувати, *v. a.*

Заміський, *a.* ausserhalb der Stadt.

Замістити, заміщáти, *v. a.* когó jmdm einen Platz anweisen; 2) vertreten lassen, substituieren. [halt, *m.* *Пол.*

Зáмістка, *f.* Masse, *f.* Inhalt; Ge-

I. Зáміт, *m.* чóрний підняв ся *К.* (*Пр.* II. 317) Sturm-, Wirbelwind, *m.* Gestöber, *n.* s. Зáмет.

II. Зáміт, *m.* Einwurf, Vorwurf; Einspruch *m.* Einwendung, Einsprache *f.* *Term.* *ГІІІ.*

Замітáвка, *f.* Kehrbürste, *f.* *Gr.* 30.

Замітáти, *v. a.* fegen, kehren; мéтїль замітáє der Schneesturm fegt dahin.

Замітйти, замічáти, *v. a.* mer-

ken, bemerken, wahrnehmen, beobachten.

Зáмітка, зáмічка, *Кл. f.* Bemerkung, Anmerkung; на зáмітку собі взя́ти що sich etw. merken, *ОП.*

Замі́тливий, *a. Зг.* aufmerksam.

Зáмітний, зáмічний, *a.* bemerkbar, merklich *С.* II. 143.

Замі́тниця, *f.* langes dünnes Holz, das geschwemmt wird.

Замі́чане, *n.* das Merken, Beobachtung, *f.*

Замічáтель, *m.* Beobachter, *m.*

Замі́шане, *n.* Verwirrung, 2) Vermengung, *f.*

Замішани́на, *f.* Verwirrung, *f.* Gewirre, *n.*

Замішáти, *v. a.* vermengen, vermischen; verwirren, in Unordnung, in Verwirrung bringen; — ся sich unter etw. mischen.

Зáмішка, *f.* Brei, Speisebrei, Chymus, *m.* Gemenge, *n.*; 2) s. Лемішка; 3) *Др. с.* 242 Ursache zum Streit, *f.*

Зáмкнене, *n.* das Einschliessen, Schluss, *m.* das Verschliessen, *n.*

Замкну́ти, *v. a.* ver-, zu-, einschliessen, — ся sich zuschliessen, zugehen: сéрце ми ся зáмкло.

Замковий, *a.* Schloss-, zum Schloss geh., Burg-.

Замкóвище, *n. Др. с.* 80 s. Замчи́ско.

Замлївóка, *adv.* in einem Augenblick.

Замлї́ти, *v. n.* schwach, ohnmächtig, matt, abgemergelt, schwächlich werden; *ptc.* замлї́лий — ohne Leben.

Замлоїти, *v. n.* anfangen übel, unpässlich zu werden, *М.*

Замні́ти, *v. n. Піс.* woran zweifeln.

Замня́ти, *v. a.* zerknittern, zertreten; einkneten; * — ді́ло e. Sache unterdrücken; — ся stecken bleiben (im Reden), stocken, inne halten, verliegen werden *Кч.* 162; лад замня́в ся e. Verwirrung ist eingetreten.

Зáмняток, *m.* зáмнка, *f.* Unordnung, Verwirrung, *f.* Wirrwarr, *n.* (*В.*).

Замóва, замóвка, *f.* Zauberspruch, *m.* -formel, *f.*; Geisterbeschwörung, *f.* *КУ.*; 2) замóва, *f.* замóвлене, *m.* Bestellung, *f.* на -ву auf B. *Под.*

Замовитель, *m.* Kunde auf Bestellung, Besteller, *m.*

Замóвити, замовля́ти, *v. a.* слáбість, e. Krankheit besprechen, dh Zauberspruch heilen; 2) bestellen, ansagen (робóту).

Замовкáти, замóвкнути, *v. n.* aufhören (v. Geschrei etc.) still werden; verstummen; schweigen.

Замóвний, *a.* dh einen Spruch bezaubert.

Замовчáти, *v. n.* verschweigen, mit Stillschweigen übergehen.

Замóвщик, *m.*-щиця, *f.* Beschwörer, -in, *m. f. Піс.*

Замóга, *f. Ру.* Ueberwältigung, *f.* Sieg, *m.*

Замогильний, *a.* jenseits des Grabes, vom Jenseit.

Замогори́чити, *v. a. Gr.* 30 s. Заеватáти.

Зáможем, s. Зá-мужем.

Замóжний, *a.* wohlhabend, vermögend.

Замóжність, -ости, *f.* Wohlhabenheit, *f.* Wohlstand, *m.*

Зáмок, -мку, *m.* das Schloss an d. Thür; 2) Burg, *f.* Schloss, *n.*

Замóкнути, *v. n.* nass werden.

Замолéндати, *v. a.* §. s. Замýчити.

Замоли́ти, *v. a.* гріх abbitten, durch Gebete entsühnen; когó mit Bitten erdrücken *К.* — ся до когó an jmdn ein heisses Gebet richten, inständig jmdn bitten.

Зá-молоду, (-да), *adv.* in Jugend, jahren, von Jugend an.

Замолоти́ти, *v. a.* dh Dreschen etw. verdienen.

Замóра, *f.* etw. Abgemergeltes, Verkümmertes.

Замордувáти, *v. a.* ermorden, erschlagen *Ш.* I. 23.

Замори́ти, *v. a.* verhungern lassen; — ся verhungern, vor Hunger sterben (гóлодом); 2) ohnmächtig werden.

Зáморка, *f.* s. Зáскленка.

Зáморозь, *f.* gefrorener Erdboden; Eisrinde, *f.* Frost, *m.*

Заморози́ти, заморóжувати, *v. a.* ge-, einfrieren lassen.

Зáморозок, -зку, *m.* s. Приморозок, *Зак.*

Зáморок, -рка, — музéйник, *m.* Kabinetkäfer, *m.* (Anthrenus museorum); 2) — підтя́ник, Knollenkäfer, (A. scrofulariae).

Заморóка, замóроч, *f.* s. Морóка *Т.* Betäubung, *f.* *Ст. pl.* -ки на нéго упáли er wurde betäubt; 2) s. Чаріни́ця, *Зак.*

Заморóчити, *v. a. P.* I. 77 betäuben, bethören; — від чогó dh Betäubung, Bezauberung jmdn von etw. abwendig machen.

Замороши́ти ся, *Не.* головá s. Закрути́ти ся.

Замо́рский, *a.* überseeisch; ausländisch.
Замору́жити ся, sich, mit морів [(морýг) bedecken.
За́мос, *m. rum.* s. Ме́льон. [brücken.
Замости́ти, *v. a.* verdielen; über-
Замосто́вий, *a.* Ч.III.159 hinter, jenseits der Brücke.
Замо́тане, *n.* замотани́на, *f.* Verwickelung; Verwirrung, *f.*
Замота́ти, замо́тувати, *v. a.* verwickeln, verwirren; bestricken; замо́таний compliciert.
Замотилячити, *v. a.* пень пчіл mit Gespinnst u. Brut der Galleria mellonella und Achroea grisella (alvearia) erfüllen; — ся von den Wachsmotten heimgesucht werden.
За́мото́к, -тку, *m.* Gespinnst, Cocon, *n.*
Замотерошні́ти, *v. n.* schwerfallen, drücken, *ІГ.*
Замоту́зити, *v. a.* verschnüren; — ся sich in Stricke verwickeln.
Замоту́лькати, *v.a.*§.s. Замота́ти.
Замочи́, *v. a.* s. Замага́ти.
Замочи́ти, *v. a.* nass machen; in e. Flüssigkeit eintunken.
Замо́чник, *m.* s. Шлюсар, *В.*
За́мочок, -чка, *m.dim.* kleines Schloss.
Замра́, *f. m.* Todtengespenst, leichenähnlicher Mensch.
Замреко́тний, *a.* s. Захла́нний.
Замрні́ти, *v. n. Ф.* замрні́ло в очéх es flimmerte vor den Augen.
Замрі́лець, -лця, *m.* замрі́лий, *a.* düster, finster im Gesicht; * Sauertopf, *m.*; 2) nichtsnutzig.
Замрі́ти, *v. n.* dämmern, *У.* на пу́ти.
За́мтуз, *m.* Unordnung, *f.* (*Фр.*).
За́-муж, -ви́йти — einen Mann heiraten; за́мужем verheiratet, vermählt.
Замýже, (*d.* -жечко), замýжество, *Ко.* 300. *Св.* Heirat, Ehe; Vermählung, *f.*
Замýжня жінка, verheiratete Frau.
Замýзати, (-зяти) s. Замýрати.
Замули́ти, замýлювати, *v. a.* verschlammen, verschleimen, verstopfen.
За́мулок, -лка, *m.* mit Schlamm bedeckter Platz. [bartel, -hammel, *m.*
Замýранець, -нця, *m.* Schmutz-
Замýрати, замýрдзати, замурýцкати, *v. a.* лице́ beschmieren, beschmutzen; anschwärzen. [verkappt, maskirt.
Замурдо́ваний, *a. М.+Е.* 214

Замурмота́ти, *v. n.* anfangen zu murmeln. [mauern.
Замурува́ти, *v. a.* zu-, ein- ver-
За́мусь, *praep.* Ч. II. 77 s. За́мість.
За́мут, *m. У.*, замýта, *f. Кл.* Chaos, *m.* Verwirrung, *f.*
Замути́ти, *v. a.* trüben, stören; — ся sich trüben, in Aufregung gerathen; sich zerstreuen; 2) sich womit beschäftigen *К.*; Vorwand finden zum Bleiben, Sprechen etc.
Замутні́ти, *v. n.* trübe, düster werden, *Зар.*; замутні́лий getrübt.
Замýчити, *v. a.* zu Tode martern, quälen; — ся sich langsam abmergeln, sich zu Tode quälen u. sterben.
Замуштрупа́ти, *v. n.* zum Exercieren ausrücken *Ш.* II. 19. [schleppen.
Замча́ти, *v. a.* weit hintragen, —
Замчи́ско, *Др. с.* 85 замчи́ще 225. *Лсеч. n.* Ort wo ein Schloss eine Burg gestanden; verfallenes, wüstes Schloss.
Замчи́стий, *a. R.* 128 mit vielen u. festen Schlössern.
За́мша, *f.* Sämischleder, *n.*
Замши́ти ся, so dicht wie Moos verwachsen; * verkümmern.
Замязний, *a.* wohlbeleibt; 2) massiv.
Замя́те, *n.* замятня́, *f.* Verwirrung, *f.* Wirrwarr, *m.* Uebereilung, Ueberstürzung, *f.*
Замя́ти, s. Замня́ти. [clavus) *С.*I.23.
За́на, *f.* Mutterkorn, *n.* (Sclerotium
За́навіс, *m. gr.* Vorhang, *m.*
Зана́дити, *v. a.* verlocken; — ся s. Вина́дити ся.
Зана́йкати, s. Занеха́ти.
Занапасти́ти, (-пащáти, -пáщувати), *v. a.* verderben, dem Verderben preisgeben, zugrunde richten; verlieren; — ся zugrunde gehen.
Занату́рити ся, störrig werden.
Заневи́дні́ти, *v. n.* dunkel werden, sich verdüstern.
Заневі́льний, *a. Ч.* V. 603 = занево́лений; — сьвіт (заня́заний).
Занево́лене, *n.* Beraubung der Freiheit, Unterjochung, *f.*
Занево́лити, *v. a.* jmdm die Freiheit rauben, jmdn zum Sclaven, unterthan, leibeigen machen.
Запе́дба́не, *n. Кч.* 134, запе́дбність, -ности, *f. Т.* Vernachlässigung,

Verwahrlosung, *f.*

Занедбáти, занéдбувати, *v. a.* vernachlässigen; versäumen, verabsäumen.

Занедýжати, *v. n.* krank werden, erkranken; занедýжалий, *a.* чим erkrankt an etw. [жати.

Занездоровíти, *v. n.* s. Занедý-

Занезнавáти, *v. a.* verkennen, *Кн.*

Занемагáти, занемочи́, s. Занедýжати; kränkeln. [Verfall, *m.*

Занепáд, *m. K.* (moralischer) Fall,

Занепадáти, занепáсти, *v. n.* verfallen, in Verfall kommen; — на здорóвлю von schwacher Gesundheit sein; krank werden, kränkeln.

Заневогоди́ти ся, vom Eintreten des schlechten Wetters.

Занéрти, *v. n.* untertauchen, -sinken.

Занéсене, *n.* das Weg- Hintragen.

Занéсти, *v. a.* s. Заносити.

Занехáти, (-хáяти, -хáсовати, -хувати), *v. a.* unterlassen, bleiben lassen, einstellen; verschieben; vernachlässigen, verwahrlosen *Ш.* I. 276.

Занечи́щене, *n.* Verunreinigung, *f.*

Занечищáти, занечи́стити, *v. a.* verunreinigen.

Занéштати ся, s. Занедбáти (ся).

Зáнив, *m.* Brache (толокá) hinter den Fluren, *f.* *(B.)*.

Заниваáти, зани́ти, *v. n.* in Gram zergehen, tief trauern, *K.*; vergehen, schwinden. [reihen, -heften.

Заниза́ти, зани́зувати, *v. a.* auf-

Зани́зуване, *n.* Art Leinenstickerei.

Занимáтельний, *a.* *Др. с.* 114 anmuthig.

Занимáти, s. Займáти. [achten.

Зá-ничмáти кого́ jmdn gar nicht

Заниишкýти, *v. n.* still werden, nicht mucken.

Зани́шпорити, *v. n.* stöbern.

Занíвéчити, *v. a.* verunstalten, enstellen, *Под.*; 2) verderben, zugrunde richten *Ш.* II. 116.

Зáнігтиця, *f.* Nagelgeschwür, *n.* Fingerwurm, *m.* 2) — скалóна Streifenfarn, Widerthon, *m.* (Asplenium trichomanes); 3) Mauerraute, *f.* (A. ruta muraria) *Вол.*

Зáнїдро, *n.* *Зг.* s. Пáзуха.

Зáніжка, *f.* Hinterfuss e. Thieres.

Зáніз, -оза, *m.* зáнізка, *f.* s. Занóза.

Занїкчемнíти, *v. n.* verkommen, niederträchtig werden, *Піс.* [stummen.

Занїмáти, *Мог.* занїмíти, *v. n.* ver-

Занїми́ти, *v. a.* stumm machen.

Зáнїе, -ою, *m.* das Gedränge; *vgl.*

Занїенк, *m.* s. Зáніз. [Зáнїено.

Зáнїено, *adv.* в млинí wenn viel Getreide zum Mahlen von den Leuten gebracht wurde.

За-нїц, s. (за) Нїцó.

Занїя́чити, s. Занївéчити 2).

Заньмáти, *v. a.* *Зар.* s. Занимáти.

Зáнова, (-во), *adv.* *H.* 102 wann's noch neu, frisch ist, anfangs; 2) unlängst; 3) abermals. [новать?

Зáновать, (-вíть), *f.* Pflze s? Зí-

Зáновики, *pl.* gelbfärbende Pflze, *Kol.* I. 68. [e. Flusses, *m.*

Зáнóга, *f.* *Gr.* 30 s. Зáкут; Arm

Занóгтиця, *f.* *H.* 49 s. Зáнігтиця 1).

Занóза, *f.* Pflock am Ochsenjoche, *m.*

Занóзнетий, *a.* *Вол.* splitterig.

Занóзуватий, *a.* unverfroren; pikant, *Піс.*

Заноеи́ти, занéсти, заношáти, *v. a.* hintragen, dahinbringen; сиíгом хáту — verwehen, verschütten *Ш.* I. 245; * дýшу, — ся (стрáвен) sein Leben unterhalten, sich laben; 2) *v. n.* чимóсь nach etw. riechen; * etw. verrathen; занóсити, *Лесн.* Grossprecher, Aufschneider sein; 3) — ся на щось bevorstehen; на дощ nach Regen aussehen, den Anschein haben — —.

Заноелйвий, *a.* *Кн.* hochmüthig, stolz. [*v. a.* anmerken, notieren.

Занотувáти, (занóчувати, *H.* VI),

Заночувáти, *v. n.* übernachten.

Занýда, *f.* Ueberdruss, *m.*

Занýдити, *v. a.* zu Tode langweilen; 2) *v. n.* Uebelkeiten erregen.

Зануді́ти, *v. n.* s. Затужи́ти.

Занýдний, *a.* beschwerlich, unerträglich, *Піс.* [biss, *n.*

Занýзда, *f.* *K.* I. 136 Zaum, *m.* Ge-

Занýздати, *v. a.* zäumen, Zügel, Gebiss anlegen. [senken.

Занýрити, *v. a.* untertauchen, ver-

v. a. (*B.*) s. Занáдити.

Занютувáти, *v. a.* zu-, vernieten.

Занюхати, *v. a.* dh den Geruch wahrnehmen, riechen, wittern.

Заниявчáти, *v. n.* anfangen zu miauen.

*

Заняти, s. Займити; заняв ся дух *K.* der Athem gieng aus.
Занятний, *a. Др. Ст.* interessant.
Занятність, -ости, *f. Ст.* das Einnehmende, Interessante.
Заобаратати, *v. a.* просо в ступі [enthülsen.
Заобернути-ся, eine Schwenkung präcis u. wuchtig machen.
Заоблачний, *a.* über den Wolken.
Заорісти ся, заоріти ся s. Запомочи ся. [Zaum anlegen, verkörbern.
Заоброчувати, *v.a.*(dem Vieh) den
Заогнене, *n.* Entzündung, *f. B.*
Заогнити ся sich entzünden.
Заодіти ся, sich ankleiden.
Заокруглене, *n.* Abrundung, *f.*
Заокруглити, (-глити) *v. a.* abrunden, rund machen, arrondieren. [джити.
Заонячити, *v. a.* s. Онячити, она-
Заопалати, *v. a.* s. Опалати, *vgl.* d. folg. [tum Hirse etc. stampfen.
Заопихати, *v. a.* e. gewisses Quan
Заопікувати ся кимось, *T.* jmdn bevormunden, jmdm seine Fürsorge angedeihen lassen.
Заора, *f.* Angewende, *n.* das Ende einer Flur, wo beim Pflügen zur Rückfahrt umgewendet wird, u. welches zuletzt selbst quer gepflügt etc. wird.
I. Заорати, заорувати, *v. a.* umpflügen (querfeldein), anfangen zu pflügen; *vgl.* Заора; im Frühjahr das erste Mal pflügen; межу *Кн.* den Grenzrain unterpflügen; 2) * заорало у кого розум зовеїм *BE.* die Vernunft, ist spurlos gewichen; як заорало ist dem Gedächtnisse ganz entschwunden, (habe ganz vergessen). [zu schallen, zu kreischen etc.
II. Заорати, *v.n.АД.*I.159 anfangen
Заоруговати, *v. a.* в свої руки щось *Ч.* I. 171 in seine Hände, unter seine Protection nehmen; 2) гроші beschaffen, auftreiben; 3) *ptc.* заоругований abgehärtet.
Заоскомити ся, sich die Zähne dh etw. Saueres stumpf machen.
Заостати ся, zurückbleiben, *У.*
Заостене, *n.* Verschärfung, *f.*; das Zuspitzen.
Заострити, заострювати, *v.a.* verschärfen; scharf wetzen, zuspitzen.
Заострожити, *v. a.* mit Pallisaden u[illegible]; einzäunen.
Заостячити, *v. n.* коня mit Spreu voll von Grannen füttern.
Заосужити ся, sich mit Schlamm (осуга), bedecken.
Заотавити ся, mit Grummet (отава) sich bedecken, *II. n.* 32.
Заохабити, *v. a.* vernachlässigen, preisgeben; — ся sich — —.
Заохати, заохкати, *v. n.* anfangen zu seufzen.
Заохота, *f.* заохочене, заохочуване, *n.* Aufmunterung, Anregung, Lust, *f.*
Заохотити, заохочувати, *v.a.* auf-, ermuntern, anregen, anfeuern, Lust wozu machen.
Заохтемити, *v. a.* §. душу seine Seele verderben, verlieren *vgl.* Анафтема.
За-очі (по-за-очи) *adv.* hinterrücks.
Заочний, *a.* hinter den Augen, hinterrücks, hinterrückisch: купець = Dieb *H.* 205 *Ч.* 298; 2) Contumaz-, — суд на кого видати, засудити заочно jmdn contumazieren, (in seiner Abwesenheit).
Заощадженє, *n.* Ersparung, *f.*
Заощадити, *v. a.* ersparen.
Запавутати, *v. a. Вах.* mit Spinngewebe bedecken. [Запаластити.
Запагубити, *v. a.* (*Ласт.* 226) s.
Захід, *m.* † Sonnenuntergang; Westen, *m.* s. Захід.
Западати, s. Запасти II.
Западець, -дця, *m. Гол.* Abendländer, Occidentale, *m.*
Западина, *f. Не.* eingefallener, eingesunkener Ort, Einsturz, Riss, *m.* Spalte, Vertiefung, *f.*
Западиска, *pl. N.* o. Berges.
Западистий, *a. Не.* tief eingefallen, eingesunken.
Западний, *a.* -а зима schneereich; 2) західний, abendländisch, westlich.
Западниця, *f.* eingefallene Weiche beim Vieh.
Западня, *f.* Fallgrube, Falle, *f.* * Untergang, *m.*; äusserste Gefahr *Кч.* 112.
Западовець, -вця, *m.* Westwind, *m.*
Западок, -дку, *m.* Verfall, *m.* Trümmer, *pl. Ф.*; 2) Hinterschenkel beim Vieh, *m.* [зухою) versteckt.
Запазушний, *a.* im Busen (за па-
Запакостити, *v. a. Кн.* 123 bemakeln, beeinträchtigen, schädigen.
Запакувати, *v. a.* ver-, einpacken.

Запал, *m.* в горлї Halsentzünduug, Entzündung, *f.*; 2) Zündloch, *n.* *Пар.* Kammer der Kanone, *f.* *АД.* I. 246; 3) s. Заполоч; 4) rothes Kissentuch.

Запала, *f.* *Ч.* II. 557 Schmach, *f.*

Запалене, *n.* Entzündung, *f.*; 2) запалїне сёрця *Ч.* V. 69 Glut, *f.*

Запаленїти, *v. n.* erröthen, schamroth werden.

Запалий, *a.* *Фр.* eingefallen, eingesunken; 2) fällig, verfallen: змінок *Term.*

Запалйстий, *a.* hitzig, heissblütig.

Запалйти, запалювати, *v. a.* anzünden, anstecken; 2) anbrennen; 3) сос einbrennen, braun machen; — ся sich entzünden, s. erhitzen, s. entflammen.

Запалість, *f.* Fälligkeit, *f.* день -ости Verfallstag (e. Wechsels) *Term.*

Запалка, *f.* Lunte, *f.* *Пар.* Fidibus, *m.* *ГШ.* [Heissporn, *m.*

Запалько, запальок, *m.* Hitzkopf,

Запалькувати, *v. a.* *Фр.* mit Grenzpflöcken abstecken.

Запальний, *Ст.* запальчйний, *Ме.* 416. *Пол.* hitzig, leidenschaftlich, leicht aufbrausend, jähzornig.

Заморочити, *v. a.* betäuben.

Запамятати, *v. a.* щось im Gedächtnis bewahren, behalten; 2) vergessen, (*B.*) *Gr.* 30.

Запамяток, -тка, *m.* *У.* s. Памятник.

Запанїти, *v. n.* запанчити ся, *Пс.* grosser Herr werden; herrisch, hochmüthig auftreten; 2) запанувати *v. n.* u. *v. a.* anfangen zu herrschen; beherrschen, (кого, ким).

Запанка. *f.* *Зак.* weibl. Kopfbedeckung.

Запаратїти, *v. a.* mit Zudringlichkeit, etw. verlangen, begehren.

Запарити, запарювати, *v. a.* einab-brühen; — зїле einen Absud bereiten; 2) dh heisses Bad, Futter etc. an der Gesundheit beschädigen.

Запарі. *pl.* в пальцї запилий die Kälte ist in die Finger eingezogen und sticht in denselben. [kenzaune umgeben.

Запаркаиїти. *v. a.* mit e. Plan-

Запарнївіти, *v. n.* anfangen räudig zu werden.

Запає, *m.* Vorrath, *m.*

Запаска. (*d.* запасочка, запанцїна), *f.* Vortuch, *n.* Schürze, *f.*

Запасний, *a.* wohl versehen *W.*; untersetzt, gedrungen, -á пóстать *BE.*; 2) Verraths-, Aushilfs-, Reserve-; vorräthig, *Term.*

I. Запасти, *v. a.* *Ч.* I. 201 sich einen Vorrath machen; — ся чимóсь *C.* II. 95 sich womit versehen, versorgen.

II. Запасти, западати, *v. n.* hinter etw. fallen, ver-, zufallen; (in die Erde) versinken, einsinken, sich senken, einfallen, einstürzen; 2) — ніч bricht ein; засуд, вирок — das Urtheil ist gefällt worden; verfallen, fällig sein, *Term.* змінок; 3) ржев — *Ф.* mit Rost sich bedecken, verrosten; 4) чогóсь s. Допасти ч. [Duft, *m.*

Запах, *m.* Geruch, Wohlgeruch,

Запахнути, *v. n.* den Wohlgeruch verbreiten.

Запахущий, *Гол.* запашний, (-нистий) *a.* duftend, duftig, wohlriechend.

Запацькати, (запачк-), *v. a.* besudeln, beschmieren.

Запашйти, *v. a.* щось чим (*Фр.*) etw. riechen machen, etw. Riechendes hineinthun.

Запене, (-но), *adv.* *Не.* sicher, sicherlich, gewiss, allerdings; fürwahr *IT.*

Запевнйтель, *m.* Versicherer, *m.* *Term.* [behaupten.

Запевнйти, (-нйти), *v. a.* versichern;

Запека, *m.* ein Verbissener, Halsstarriger; Trotzkopf, *m.*; 2) Schwiele, *f.*

Запеканий, *a.* dh Hitze verhärtet; höllisch *Ш.* I. 16; 2) кров geronnen.

Запекупатий, *a.* s. Запятий.

Запекший, *a.* verbrannt, glühend, hitzig, *Кв.* 59.

Заперати, запертн, *v. a.* verschliessen, ver-, zusperren; 2) — ся sich verschliessen; *b*) sich stemmen, (ногами etc.); * worauf bestehen; *c*) чогó verleugnen, nicht eingestehen, in Abrede stellen. [27 s. d. folg.

Запереджуватися, *Ос.* (61) XII.

Запереза́ти ся, запері́зувати ся s. Опереза́ти (ся).

Заперечати, (-чити, -чувати), *v. a.* комý що jmdm etw. streitig machen, es ihm ableugnen, bestreiten; 2) verneinen. [Bestreitung; Verneinung, *f.*

Заперечене, *n.* заперечка, *f.* *Пар.*

Заперечка, *f.* *ГШ.* Einwendung, *f.* Einwand, *m.*

Заперéчний, *a.* verneinend, Verneinungs-. *Term.*
Запéржити ся, an der Ruhr erkranken (нчóлн).
Запеpíєний, *a.* mit Quecken verunreinigt.
Запеpíзка, *f.* Anschrote zum Gürten gebraucht, *f.*
Запéрше, *adv.* früher, vordem *Кн.*
Запестрúти ся, *Фр.* bunt erscheinen, sich bunt färben.
Зáпецок, -цка, *m.* s. Зáпічок.
Запечáлє, (лля), *n.* *Ч.* V. 635 s. Печáль.
Запечалúти, *v. a.* когó Kummer und Gram jmdm bereiten, jmdn tief betrüben; — ся u. запечалувáти *v. n.* *Пр.* II. 269 sich bekümmern, s. grämen, in Gram verfallen; за ким für jmdn sich kümmern, sorgen.
Запечáтанє, *n.* das Zusiegeln, Versiegelung, *f.*
Запечáтáти, *v. a.* versiegeln; 2) * besiegeln (крóню); 3) гріó ein Grab schliessen: begraben.
Запечúт. *v. a.* s. Запікáти; запéчений s. Запéка, запéканий.
Запещéний, *a.* verzogen, verzärtelt.
Запивáти, запúти, *v. n.* nachtrinken; und — ся beständig trinken, sich betrinken, saufen; *v. a.* спрáву mit einer Zeche die Sache endgiltig beilegen.
Запúкувати ся, запúкати ся, stottern, stammeln, anstossen.
Запилúти, запúлювати, *v. a.* anbestäuben.
Запúл, *m.* *Ру.* запúла, *f.* *С.* II 161. *Зар.* Einhalt, *m.* Hindernis, *n.* Wehr, *f.*
Запúнáло, *n.* Hülle, Kapuze, *f.* Kopftuch, *n.*; Mantel, *m.* Schleier, *m.* *Щог.*
Запинáти, *v.a.* zuknöpfen, zuschnallen, zustecken, zuhaken; запúнений, *ptc.* *М.* II. 14 verhängt (вікнó).
Запúндорити ся, §.s.Запишнúти ся.
Запинúти, *v. a.* auf-, anhalten; — ся *С.* II. 27 sich aufhalten, wo bleiben; *b*) anstessen, stecken (im Lesen &).
Зáпинка, *f.* Schurzfell, *n.* Schürze, *f.*; 2) Beistrich, *m.* Komma, *n.* *Пар.*
Запúранє, *n.* Verschliessung, Einsperrung, *f.*
Запирáти, s. Запеpáти.
Запúрити ся, sich ereifern, roth von Zorn werden, §.
Запирнювáтúти, *v. n.* verquecken.
Запáрханий, *a.* *ІГ.* keuchend.
Зáпис, *m.* запúсанє, *n.* Einschreibung, Eintragung, *f.*
Зáпись, *f.* Verschreibung, schriftliche testamentarische Bestimmung *Кч.* 225; Eigenthumsurkunde, *f.* *Ніс.*
Записáти, запúсувати, *v. a.* einschreiben, eintragen, registriren, protokollieren; aufschreiben, aufzeichnen, anmerken; schriftlich bestellen; комý щось, на когó щось — verschreiben, schriftlich vermachen; voll schreiben; — ся sich einschreiben (lassen).
Зáписка, *f.* Verschreibung, *f.* Schein-*m.*; Aufzeichnung, Notiz, *f. pl.* Tage, buch, *n.* Denkwürdigkeiten, *f. pl.*
Запискотíти, *v. n.* anfangen zu wimmern.
Запúсний, *a.* -а книжка *С.* II. 107 Vormerkbuch, Notizbuch, *n.*; 2) — поéта Dichter vom Fach.
Зáпúсник, *m.* Protokoll, (Buch) *n.* *Term.*
Записнúчий. *a.s. m.* Protokollist, *m.*
Зáпит, *m.* *Ч.* III. 108 Frage, *f.* *ОН.*
Запитáти, запúтувати, *v. a.* fragen, nachfragen; — ся — —; *b*) mit d. Infinit. *Кв.* 91 versuchen.
Запúти, *v. n.* *М.* II. 51 s. Запивáти.
Запишнáти ся, запúшнити ся, stolz werden, st. auftreten, sich brüsten *Н.* 49. *ІГ.*
Запишнúти, *v. a.* stolz machen.
Запищáти, *v. n.* anfangen zu pfeifen, piepsen.
Запівáло, *m.* *Б.* Vorsänger, *m.*
Запізнáти, *v. a.* когó за що. о що (до сýду) jmdn gerichtlich um eine Sache belangen; за своé прáво sein Recht wider jmdn einklagen.
Запізнáнє, *n.* das Bekanntwerden, Bekanntschaft, *f.*
Запізнáти, *v. a.* kennen lernen; ся з ким Bekanntschaft machen; запізнáлї людé alte Bekannte.
Запізнúти ся, sich verspäten, zu spät kommen.
Запізно, *adv.* zu spät.
Запіл, -бю, *m.* anhaltendes Trinken, beständige Trunkenheit; запóєм пúти unmässig saufen. *Кн.*
Запіканка, *f.* starker Gewürzbranntwein im heissen Ofen gekocht.
Запікáти, *v. a.* dh Hitze hart machen, verhärten; einbacken.
Запіклувáти ся кимóсь sich jmds fürsorglich annehmen, *М.* III. 65.
Запіл, -бла, *m.* Fischnetz, *n.* 2) s. Запіля.

Запіле, *n.* Seitenraum in der Scheune zum Aufnehmen des Getreides *m.* Scheuerfach, *n.* Banse, *f.*; 2) Bausche des Schosses, *АД.* I. 125. [s. Зáпаска.

Зáпілка, зáпільчина, *f.* Vortuch, *n.*

Запільний, *a.* -а етíна́ Scheidewand bei запіле, *f.*

Запиня́ти ся, запíнювати ся schäumen, Schaum von sich geben, mit Schaum sich bedecken.

Запір, -óру, *m.* Einsperrung, Einschliessung, Belagerung, *f.*; 2) Hemme, *f.*; 3) Bauchzwang, *m.* Stuhlverstopfung, *f.*; 3) Stützpunkt, *m.* rechtliche Grundlage, *Мх.* (*спр.* 114). [захóпити.

Запірвáти, *v. a.* *Не.* s. Зарвáти,

Запіня́ти, *v. a.* *W.* anfangen zu singen. [201; 2) s. Запéченний, *Н.* 173.

Зáпічний, *a.* hinter dem Ofen, *Ч.IV.*

Зáпічок, -чка, *m.* Raum hinterm Ofen, *m.* „Hölle" *f.*

Запíшити, *v. a.* s. Припíшити.

Запíющий, *a.* *Кв.* 441 trunksüchtig.

Запíяти, *v. n.* krähen (v. Hahnengeschrei); когóсь запíяли ку́ри der Hahn hat dh sein Geschrei um Mitternacht jmdn gebannt; 2) * комýсь jmdm gegenüber e. überschwengliche Forderung stellen (цíну́).

Запла́пець, -пця, *m.* s. Затéка.

Запла́кати, [заплáчу, заплáчеш] *v. n.* anfangen zu weinen, in Thränen ausbrechen; — заплáкані óчи verweinte Augen. [*f.* Entgelt, *n.*

Заплáта, *f.* Bezahlung; Vergeltung

Заплати́ти, [заплачу́, заплати́ш] *v. a.* bezahlen; vergelten.

Запля́ваний, *a.* verrückt (mitunter auch: heimtückisch).

Запля́ванцї, *pl.* s. Постóли, *pl.*; 2) Mehltaschen mit Schmierkäse, *pl.*

Запливáти, заплисти, *v. n.* bis wohin fliessen; — schwimmen; schiffen; 2) verschwimmen; unterlaufen.

Заплескáти, заплíскувати, *v. a.* щось glatt schlagen; 2) рукáми, в долóнї in die Hände klatschen.

Зáплесок, -ску, *m.* vom Wasser überschwemmte Stelle, *Mi.* II. 416.

Заплéсти, заплїтáти, *v. a.* zuflechten, verflechten.

Зáплід, -оду, *m.* Befruchtung, *f.* *Пар.*

Заплїснíти, (заплїснївíти *Кв.*-снивíти), *v. n.* verschimmeln, schimmelig werden; *ptc.* заплїснїлий.

Заплїте, *n.* das hinter dem Zaune gelegene Feld, *Ос.* 85. [die Haarflechte schlingt.

Зáплїтка, *f.gew.pl.* Band, das man in

Заплíче, *n.* Stelle hinter den Schultern, Schultergegend, *f.* *Кл.*

Зáплїчки, *pl.* Stickerei an d. Schultertheilen des Hemdes, *f.* [Schnappsack, *m.*

Заплíчник, (-шн-), *m.* Bettelsack,

Заплїшити, *v. a.* verkeilen, vernieten; * як заплїшило kann gar nicht im Gedächtnisse aufkommen.

Заплóдити, *v. a.* befruchten, *ГШ.*; 2) — ся in Menge geboren werden, — aufkommen.

Заплóдненє, *n.* s. Зáплід.

Заплýтати, s. Замотáти.

Заплювáти, *v.a.* verspucken, -speien. bespucken; (e. krankes Auge in d. Volksmedicin); 2) * schnöde etw. verwerfen, *А Г* 161; 3) — ся, заплюнути ся sich einnisten (ку́ка); *b*) keimen, s. Заплюнути ся, (ку́ря в яйцí).

Заплю́виця, *f.* graue Schmeiss-, Fleischfliege (Sarcophaga carnaria).

Зáплюек, ельíдкам в óчи дáти — eine Lüge vorwerfen, einer L. überführen.

Заплюекотíти, *v. n.* zu plätschern anfangen.

Заплю́щити, *v. a.* óчи schliessen.

Запля́мити, *v. a.* beflecken.

Зáпно, *adv.* *К.* I. 22 s. Зáвидно.

Запня́ти, s. Запнúти.

Запобігáти, запобíчи *v. n.* чому́ zuvorkommen, vorbeugen, verhüten, vorkehren; 2) *v. a.* erwerben, erjagen, erraffen *ІГ.* лáски у когó.

Запобігли́вий, *Шар.* запобігу́чий (*Фр.*), *a.* rührig, betriebsam, fürsorglich.

Запобíженє, *n.* Verhütung, Vorbeugung, Vorkehrung, *f.*

Запобíжний, *a.* präventiv; -е средство Verhütungsmittel, Präservativ, *n.* *Term.*

Зáповідь, *f.* Gebot, *n.* Katechismus, *m.* *Ш.* I. 269; *pl.* Aufgebot, Eheaufgebot, *n.*

Заповідáти, заповісти, *v. a.* ansagen, ankündigen, bekannt machen; verordnen, befehlen; aufbieten.

Заповíдний, *a.* geboten, principiell angezeigt *Ос.* (62) X. 2) verheissen, gelobt, *Ф.*

Заповірити, *v. a.* anvertrauen, *Пар.*
Заповіт, -іту, *m.* Vermächtnis, *n.* Auftrag, *m.* *Ш.* II. 72.
Заповітний, *a.* vermacht, anbefohlen.
Заповітрити, *v. a.* verpesten.
Заповганити, *v. a.* verunreinigen.
Заподіти, заподівати, *v. a.* verlegen, verkramen, verschleppen.
Заподіяти, *v. a.* кому́ щось (яке́ лихо) Unrecht zufügen, Böses anrichten; смерть собі —.
Заподобіти ся, s. Заболатіти.
Заподячити, *v. a.* *Зг.* danken.
Запозивати, s. Заніївати.
Запозичати ся у кого́ von jmdm borgen, leihen; entlehnen.
Запо́зов, -ову, *m.* Belangen vors Gericht, *n.* Vorladung; 2) Klage, *У.* *f.*
Запо́їни, *pl.* die dritte entscheidende Brautwerbung, *R.* 5.; — дївоцькі *Ч.* IV. 214 s. Дївич -вечір.
Запоїти, *v. a.* jmdm übermässig zu trinken geben, jmdn besäufen.
За-по́котом, *adv.* nach der Reihe.
Запо́ла, *f.* Rockschoss, *m.* *Пс.*
За́поле, *n.* s. Запіле. [*vgl.* Поля́.
Заполяти, (-ляти). *v. a.* einhüllen,
За́полок, -лка, *m.* Bauchleder, *n.*
За́полонь, *f.* — дївушко́ва Sommerwurz, *f.* Kleetenfel, *m.* (Orobanche galii). [men, fesseln, erobern, *Пс.*
Заполонити, *v. a.* gefangen neh-
Заполонити ся, *У.* roth werden, röthlich, rosig strahlen: небо.
Заполоньовати, *pl.* Braunschupper, od. Würgergewächse, *pl.* (Orobancheae).
Заполоскати, заполіскувати, *v. a.* an einer Stelle etw. ausspülen. [ken.
Заполохати, *v. a.* bestürzen, schrek-
За́полоч, *f.* roth- od. blaufarbiges Baumwollengarn; 2) s. Чаполоть.
За́полочник, *m.* зелїстий, krautige weisse Baumwolle (Gossypium herbaceum), *Вол.*
Запомагати, запомочи́, *v. a.* кого́ unterstützen, jmdm Hilfe, Unterstützung angedeihen lassen; — ся Hilfe finden; sich aufhelfen, s. aufrichten.
Запомежити, *v. a.* begrenzen, beschränken.
Запомігти, *v. a.* bemerken, *Ст.*
Запомнити, *v. a.* *Мор.* s. Запамятати 1).
Запомо́га, *f.* Unterstützung; Aushilfe, *f.* [gelder, *pl.* *Term.*
Запомо́жний, *a.* -нї гро́ші Hilfs-
Запо́на, (*d.* за́по́нка), *f.* Vorhang, Schleier, *m.*; 2) Schnalle, *f.* Knopf, *m.* *Ф.*
Запонадати, запонаєти, *v. a.* щось ergreifen, erwischen, habhaft werden, bekommen, finden, erraffen *Ш.* I. 146.
Запонадливий, *Пол.* запонадущий, *Вах.* *a.* emsig.
Запопрати, s. Запо́рпати.
Запопрілий, *a.* schweissbedeckt, *Ру.*
Запопру́та, запопрутити etc. s. Запру́та etc. [aufräumen, (*B.*).
Запорати, *v. a.* zurecht machen,
Запо́рище, *n.* Damm, *m.* Wehre, Eindämmung, *f.* *ЛД.* s. Запо́ра.
Запо́рник, *m.* s. Зво́рка.
Запоро́же, *n.* hinter den Dnieperwasserfällen liegende Gegend; † Kosakenlager, *n.* [von запоро́же, *m.*: Kosak.
Запоро́жець, -жця, *m.* Bewohner
Запоро́жений, (-ро́жецкий, *Ч.* V. 951; -ро́ский), *a.* am запоро́же wohnend, liegend etc.; † коза́к Saporogerkosak.
Запоро́ти, *v. a.* auftrennen; 2) *v. n.* но́сом в що mit der Nase hineinstürzen.
Запоро́ха, запоро́шина, *Ф. f.* s. Порошина, пилина, *Н.* 260.
Запорошити, запоро́шувати, *v. a.* bestäuben, staubig machen.
Запорощати, запоро́щити, *v. n.* kreischen, poltern *Ко.* 89. *Лсвч.*
Запорощіти, *v. n.* — град von dichtem Hagelschlag, -regen, *Пс.*
Запо́рпати, *v. a.* einscharren.
Запо́рскати ся, s. Заема́рпати ся.
За́порток, -тка, *m.* verdorbenes Ei.
Запоручати, (-чити). *v. a.* verbürgen.
Запору́чене, *n.* Verbürgung, *f.*
Запорчати, *v. a.* *Вас.* verderben.
Запо́рчене, *n.* das Faulen, Verfaulen, *Пол.*
Запоря́д, (-док), *m.* Einrichtung, Verfassung, *f.* *B.*; Ordnung, — запорядити Verordnung treffen, (*B.*).
Запоєїдати ся, запоєїсти ся на щось, versessen, erpicht auf etw. sein; 2) *v. a.* *Шар.* in Besitz nehmen.
Запоєлїдити, *v. a.* *Зг.* zurücksetzen, hintansetzen, vernachlässigen.
Запосре́дством, *adv.* vermittelst.
За-постйло, *H.* 41.?

Запотарáйкати, *v.a.*§.s.Заподїти.
З'апотеозувáти, *v. a.* apotheosieren, *Шар.* [тйлиця, *m.*
Запотилáшник, *m.* Schlag in no-
Запотїти, s. Упрїти. [zeit.
Запотóмний, *a. Гуц.* aus der Vor-
Запотребувáти, *v. a.* verlangen; запотребйло ся комý jmd braucht, *Фр.*
Запотрáс, *m.* землї Erdstoss,*m.Пар.*
Запохмýрений, *a.* verdüstert; trübe; mürrisch.
Започáти, *v. a. К.* anfangen.
Започúти, *v. n.* sich zur ewigen Ruhe begeben, *Щог.*
Запóяска, *f. У.* s. Зáпаска.
Запóясник, *m.* Degen, *m. Ст.*
Запрáва, *f.* Leitung, Zurichtung, Zurechtweisung, *f.*; 2) s. Зáпрашка; 3) das Vorschlagen des Preises, *Леч.*
Запрáвжний, *a. Др. с.* 62 wirklich.
Запрáвити, запрашáти, *v. a.* zurichten, zurechtmachen, -legen; бóжими силами *Р.* I. 93 mit göttlichen Kräften walten; woran gewöhnen, abrichten, einüben; auf -herstellen, ausbessern, zuflicken; кóсу брýсом wetzen; стрáну, нáшу zurichten, würzen, anmachen; 2) (цїнý) zu viel fordern, im Preise vorschlagen; fordern, verlangen у кого́; 3) — ся besser werden, b. gedeihen; *b*) sich einüben, sich wozu verbereiten,üben, до чого́. [Würze,Tunke,*f.*Ueberguss,*m.*
Зáпрашка, *f.* Würzung einer Speise;
Запрáвний, *a.* -а товáрина die leicht fett wird. [führer, *m. Не.*
Запрáвник, *m.* Urheber, Rädels-
Заправтóрити, *v. a. Ш.* I. 255 s. Запротóрити.
Запрагáти, *v. n.* запрагáє ся комý чого́ (*В.*) jmd bekommt wonach ein Verlangen.
Зáпражка.*f.*Einbrenn,*f.* [Заробúти.
Запрацювáти, *v. a.* erarbeiten, s.
Запрашáти, s. Запросúти.
Запредїлúти, *v. a.* bestimmen, begrenzen, *Зг.* [und nimmer.
Запренїгди, *adv.* s. Нїкóли, nie
Запрéт, *m.* Verbot, *n.*
Запретúти, (-прїт-), запрїчáти, *v. a.* verbieten, (*В.*); — недýгу *Мог.* die Krankheit beschwören, bannen; 2) — ся läugnen *Леч.* s. Заперéчити.
Запрéтний, *a.* verboten, *К.*

Запридýх, *m. Bein.* des starken, den Athem benehmenden Branntweins *Мор.*
Запримітúти, (-мічáти), *v. a.* bemerken, die Bemerkung machen.
Запримітний, *a. Ст.* bemerkbar, merklich.
Заприсягáти, (-сягнýти) *v. a.* що beschwören, zuschwören; кого́ den Eid von jmdm abnehmen; *v. n.* sich eidlich verbinden; заприсягáний, *a.*der geschworen, der ein Gelöbnis gemacht hat.
Запричастúти, (-чащáти) *v. a.* die heil. Communion ertheilen.
Запринязнúти, *v. a. У.* freundschaftlich verbinden, befreunden; — ся sich — —. [schwitzen, sich erhitzen.
Запрїти, запрївáти, *v. n.* durch-
За-про, *praep.* mit d. *Accus.* wegen, von wegen, -halben; за-про-що́? weswegen, weshalb? 2) за-про лóде angesichts der Leute, öffentlich.
Запровáдити, (-наджáти), *v. a.* bis wohin führen, geleiten; 2) що etw. einführen, installieren.
Запровíзне, *n.a.s.* Fuhrlohn,*m.Пар.*
Запровóд, *m. Т.* Einführung, Einrichtung, *f.*
Запродáвець, -вця, *m. Ст.* Verkäufer, *m.* (in d. Sclaverei); 2) s. Запродáтель. *Term.* [gebung, *f.*
Запрóдане, *n.*das Verkaufen; Preis-
Запрóданець, -нця, *m.* запрóданка, *Ра.* I. 6. *f.* der (die) sich verkauft, preisgegeben hat. [*Term.*
Запродáтель, *m.* Verpächter, *m.*
Запродáти, запрóдувати, *v. a.* verkaufen, veräussern; verpachten; preisgeben. [häbig.
Запромíжний, *a.* wohlhabend; be-
Запромочúти ся, грішми́ — sich mit Geld leidlich versehen. [ohne Lohn.
За-пропáле, *adv. Ко.* 174 umsonst,
Запропастúти, запропащáти, *v.a.* verlieren; verschleppen; verderben, zum Untergang bringen. [Einladung, *f.*
Запрóсини, *pl.* запрóшень, *n.*
Запросúтель, запрóсець, -сця, *Пар. m.* Einlader, *m.*
Запросúти, (-сúвати *Р.* I. 79.) запрóхувати, запрóшувати, *v. a.* einladen, zu sich bitten; чогóсь *У.* etw. bitten, verlangen; запротáти ся *М.* Nachfrage haben.

Зáпроста, (-то), *adv.* gradaus, gradhin, schlechtwegs, ohneweiters; schlicht.

Запротóрити,(запрепт- *А-Г.*164), *v.a.*versehlagen,verräumen,verschleppen.

Запрошéдший, *a.* längstvergangen *Ш.* I. 393.

Запрýта, (*d.* -тка), *f.* Holzstab zum Festbinden der Schnur bei d. Holzladung auf dem Wagen *m.*; Ruthenklammer, *f.*

Запрутúти, *v. a.* mittelst запрýта festschnüren.

Запрáг, -гу, *m.* Gespann, *n.*

Запрягáти, запрячú, *v. n.* voranspannen. [Wagen-.

Запрягóвий, *a.* Gespann-, Spann-,

Запрядáти, запрáсти, *v. a.* anfangen zu spinnen; 2) ein- hineinspinnen; 3) durchs Spinnen erwerben.

Запрядáч, *m.* *Ф.* (*Нов.* 14)?

Запрáтати, (-тувати), *v.a.* beschäftigen, *Зе.*; 2) aufräumen; verbergen.

Запсувáти, s. Зопсувáти.

Запýгати, *v. a.* mit viel Kleidern etc. umhüllen, vermummen.

Запýдити ся, erschrecken.

Запýкати, *v. n.* anklopfen, anpochen.

Запускáти, запустúти, *v. a.* hineinlassen; einschlagen, eindrücken, eintreiben; einstemmen; (на) лїс einen Ort bewalden, wo Bäume wachsen lassen; горóд, пóле vernachlässigen, verwildern lassen; бóроду den Bart wachsen lassen; корóну nachlässig melken, e. trächtige Kuh aufhören zu melken; *v. n.* кінь з горú запускáє lässt im Ziehen nach; — ся sich einlassen, s. vertiefen; s. vernachlässigen.

Зáпуски, *pl.* s. Пýщене, *Н.* 282.

Зáпуст, *m.* dicht aufgeschossener, nicht ausgehauener Wald, junges Dikkicht; Hecke, *f.* Hageholz, *n.*

Запýсте, *n.* *N.* e. Berges.

Запýстíне, *n.* *Нс.* *В.* Verödung, Verwüstung, Verwahrlosung, *f.*

Запустошúти, *v. n.* veröden, wüste liegen, *Т.* [werden.

Запуступáти, *v. n.* muthwillig

Запýтати, запýтувати *v. a.* verwirren, verwickeln.

Запýтити, *v. n.* комý *Га.* II. 55 jmdm Einwurf machen, jmdn im Reden zum Stocken bringen, hindern; — ся sich einlassen.

Запушúти, *v.a.*mit Flaum bedecken, *М.*; запушéний, angeflogen. [скáти).

Запýщене, *n.* s. Запустíне (запу-

Запянíлий, *a.* berauscht, berau-

Зáпясть, *f.* Nabe, *f.* [schend, *Ст.*

Зáпясте, *n.* Fusswurzel, *f.* (tarsus); 2) s. Прáпісток. [geh., es bildend.

Запáстний, *a.* *Пол.* zum запáсте

Запáтая, s. *a. f.* *ГШ.* *Оц.* s. Зáпинка 2). [marken, *Фр.*

Запятнáти, *v. a.* stempeln, brand-

Зáпяток, -тка, *m.* Hinterleder, Afterleder (am Stiefel), *n.*

Зáра, *f.* *Gr.* 30 Art Kraut.

Зарáбляти, s. Заробúти.

Зарáда, *f.* Abhilfe, *f.* getroffene Anstalten; Rath, *m.*

Зарáдити, зарáджувати, *v. a.* Rath schaffen; R. geben; abhelfen, vorbeugen; — ся sich Rath schaffen; у когó sich bei jmdm Raths erholen; загáдано, зарáдано *Ос.* (61) XII. 55 ist ein Beschluss gefasst, e. Rathschlag gemacht.

Зарáдний, *a.* *П.* *n.* 40 Rath schaffend, abhelfend, vorbeugend; betriebsam.

Заражáти, заразúти, зарáжувати, *v. a.* anstecken; verpesten.

Зáраз, заразíськи (-ко) *Ф.* *adv.* alsogleich, gleich, alsbald, bald; 2) eben jetzt *ІГ.* [untereinem, zugleich.

За-рáз, зарáзом, *adv.* auf einmal;

Зарáза, *f.* ansteckende Krankheit, Pest, Seuche, *f.*; 2) grössere Sommerwurz (Orobanche major) *Вол.* — зарáзиха Or. epithimium.

Заразлúвий, зарáзний, *a.* ansteckend, epidemisch [kende Eigenschaft.

Заразлúвість, -ости, *f.* anstek-

Зарáйдати, *v. a.* §. verunreinigen; 2) s. Рáйдати.

Зарáлити, зарáляти, *v.a.*s. Рáлити.

Зáран, *adv.* s. Зáвтра.

Зарáне, (*d.* -áнечко), *n.* зарáнок, *m.* Morgenfrühe, Morgenzeit, *f.* früher Morgen; по-зарáнки am frühen Morgen.

Зарáнїй, *a.* — сьвіт der morgende Tag *Л.* 27; 2) зарáнїй 48, зарáньше *compar.* *adv.* früher, zeitiger (рáньше).

За-рáнї, *Левк.* за-рáння *Ш.* I. 235 früh, in der Frühe; 2) rechtzeitig.

Зарáнний, *a.* *В.* früh, frühzeitig.

Зарастáти. s. Заростú.

Заратувáти, *v. a.* jmdm zu Hilfe

kommen; — ся у кого́ bei jmdm Hilfe, Aushilfe, Beistand finden.

Зарахо́ване, *n.* das Sichverrechnen.

Зарахува́ти ся, sich verrechnen; * sich irren.

За́рва, *f. У.* zerrissene Bergsteile, überhängender Fels, Absturz, steiler Abhang; — зарва́ла ся ein Wolkenbruch stürzte herab; 2) * Veranlassung zum Zwist; Fehde, *f.*

Зарва́ти, зарива́ти, *v. a.* erwischen, erhaschen; кого́ на скі́лько гро́шей jmdm leihweise abschwindeln; 2) — ся *M.* II. 112 sich hineinreissen; zusammenstürzen, einbrechen; *b*) s. Пориваги ся; 3) *v. n.* s. Зпа́дити ся.

Зарді́ти, *v. n. gr. Ко.* 181. — ся sich röthen, s. Запаленйти.

Зарена́ти, заревти́ *Ш.* I. 245. 210 erdröhnen, erschallen; 2) zu brüllen anfangen.

За́рево, *n.* Glanz, Abglanz, *m. Пу.*

Зареготати ся. s. Реготати ся.

Заретйти ся, *Wgr.* 111 s. Поспа-

Заречи́й, s. Зарікати. [рйти ся.

Зарешто́ваний, *a.* vergittert.

Заржа́віти, *v. n.* verrosten; заржа́віли́й, *a.* verrostet, rostig.

Заржа́ти, *v. n.* zu wiehern anfangen; до кого́ jmdn anwiehern. [setzen.

Зарно́ля́ти, *v. a.* mit Fischbrut be-

Зариґлюва́ти, *v. a.* verriegeln.

Зарида́ти, s. Рида́ти.

Зарика́ти, *v. n.* s. Зарича́ти.

Зари́стий, *a. Пол.* s. Лучи́стий.

Зарисува́ти, *v. a.* папір mit Zeichnungen ausfüllen; 2) — ся (стіна́) einen Riss bekommen.

I. Зари́ти, зарива́ти, *v. a.* verscharren, vergraben; einwühlen; — ся sich — —.

II. Зари́ти ся на щось *K.* (*Пр.* IX. 461) nach etw. lüstern sein.

Зарича́ти, *v. n.* s. Зарева́ти 2).

Зарі́бки, *pl.* s. Зарібок.

Зарі́бний, *a.* Arbeiter-, -і гро́ші erarbeitet, verdient.

Зарі́бник, *m.* Arbeiter, Taglöhner, *m.*

Зарі́бниця, *f.* Arbeiterin, Taglöhnerin, *f.* [*m. Пар.*

Зарі́бничий, *a.* стан Erwerbsstand,

Зарівна́ти, зарівнювати, *v. a.* ebnen, gleich machen; хати́ зарівна́ла вода́ d. Wasser stieg haushoch.

Зарі́вний, *a. B.* gleich, gleichmässig.

За́ріг, -о́гу, *m.* s. Заро́же.

За́рід, -оду, *m.* Keim, Fruchtkeim, *m.*

Зарі́дко, *adv.* selten.

Зарі́дливий, *a.* fruchtbar, *M.*

За́різ, *m.* за́різка, *f.* Einschnitt, *m.* Kerbe, *f.* Schnitt, *m.* Schnittfläche, *f.* *Ha.*; 2) заріз, *m.* заріз, *f.* das Abschlachten, Niederhauen; на заріз гна́ти zur Schlachtbank treiben.

Заріза, заріза́ка, *m.* Kehl- Gurgelabschneider, Mörder, *m. Ко.* 178.

Зарі́зати, зарі́зувати, *v. a.* einschneiden, kerben; 2) schlachten, stechen; — ся sich die Kehle abschneiden; * sich zugrunde richten.

Зарі́зи, *pl. N.* e. Berges.

За́рік, *m. He.* — да́ти, положи́ти einen Schwur, ein Gelübde thun etw. nicht zu thun, sich einer Sache zu enthalten.

Зарі́ка́ти, *v. a.* s. Чарува́ти; 2) — ся schwören, angeloben etw. nicht zu thun, etw. ab- verschwören; *b*) sich verreden *Mi.* IV. 207.

Зарі́не, зарі́нче, *n.* зарі́нок, -нку, *m.* Uferstelle, wo das Gerölle sich ablagerte, Schotterbank, *f.* [За́рость.

За́рісль, *f. Св.* s. Гуща́вина; s.

Зарісни́к, *m. B.* Buschwerk, *n.* [*Пол.*

За́рість, -росту, *m.* Haar-wuchs, *m.*

За́рість, -роети, *f.* Gestrüppe, *n.* mit Buschwerk verwachsener Ort, (*Фр.*).

Зарі́ти, *v. n.* s. Зорі́ти.

Зарі́чаний, *m. Me.* 37. *Л.* 43 (*pl.* -а́не) зарічанка, *f. H.* 66 Einwohner, *m.* (-in, *f.*) jenseits des Flusses. [Flusses, *f.*

Зарі́чо, *n.* Land, *n.* Gegend jenseits des

Зарі́чки, *pl.* s. За́рік; — ки́нути в зарічки das Gelübde (etw. nicht zu thun) missachten.

Зарі́чливий, *a.* der ein Gelöbnis gemacht hat (etw. nicht zu thun: на щось).

Зарі́чний, *a.* jenseits des Flusses.

Зарішати, (-йти), *v. a.* den Schluss machen, *M.+Б.* 57; das entscheidende Wort sagen. [Засмути́ти ся.

Зармути́ти ся, *Гол.* III. 490 s.

Зарму́ток, -тку, *m. Гол.* III. 132. s. Сму́ток.

За́рний, *a. Л.Л.* — луч glänzend

За́рно, *adv. P.* II. 209 — ста́ло ему́ er ward lüstern nach etw.; s. За́ндно.

Заробйти, заробляти, *v. a.* erar-

*

beiton, dh Arbeit erwerben, verdienen; на чім woran verdienen, profitieren; 2) тісто & einrühren, einmachen; — ся sich hineinarbeiten; *b)* dh schwere Arbeit siech werden, sich abarbeiten.

Заробіток, -тку, *m.* s. Заробок.

Заробітчаний, *m. H.* 235 s. Заріоний. [*m. Term.*

Заробкóване, *n.* Erwerbszweig,

Заробкóвий, *a.* Erwerbs-.

Заробкóвість, -ости, *f.* Erwerbsgeschäft, *n. Term.*

Заробкувáти, *v. n.* als Arbeiter, Taglöhner erarbeiten, verdienen.

Зароблéнина, *f.* erarbeitetes Geld, Tagelohn, *m. Фр.*

Зарóбок, *g.* заріóку, *m.* das Erarbeiten; Verdienst, Erwerb, Dienstlohn; *pl.* Lohnarbeit.

Заробóчний, *a. Под.* Arbeits-.

Зáродити, *v. a.* erzeugen, hervorbringen; viel Früchte (садовина etc.) bringen, reichen Ertrag geben; — ся hervorgebracht, erzeugt werden, entstehen.

Зарóдний, *a. T.* keimend, embryonell, anfänglich. [*f.* (spora) *B.*

Зарóдник, *m.* Keimkorn, *n.* Spore,

Зародóвий, *a.* -е житé *Фр.* Keimleben, *n.*

Зарóже. *n.* abgelegener, einsamer Ort.

Зарозумíлець, -лця, *m. Пол.* зарозумíлий, *a.* eingebildet, voll Eigendünkel, der Dünkelhafte.

Зарозумíлість, -ости, *f.* Einbildung, *f.* Dünkel, Eigendünkel, *m.*

Зароїти ся, *Кн.* übervoll werden, schwärmen; in Schwärmen auffliegen.

Зáрок, *m. Кч.* 66 *Ст.* s. Зáрік.

Зарони́ти, (-нити), *v. a.* fallen lassen, verlieren; * — ся wegen magerer Kost schlecht aussehen.

Зарости́ти, зарóшупати, *v. a.* mit dem Thaue nass machen, be,-umthauen befeuchten; — ся vom Th. nass werden.

Зáросль, *f. C.* II. 170 e. von Bäumen bewachsener Ort.

Зарости́, *v. n.* verwachsen, bewachsen; він зарíс der Bart ist ihm stark gewachsen; зарóщений, *ptc.* ver-, über-, bewachsen.

Зáросточка, *f. Ч.* V. 1118?

Зáросся, -сся, *n.* die Landschaft hinter dem Fl. Рось; *adj.* зарóсяньский.

Зáруб, (*d.* зáрубок), *m.* зарýбина зáрубка, *f.* Kerbe, *f.* Einschnitt, Anschnitt, *m.*; 2) s. Зáсік; 3) *m.* * Merkmal, *n.* Charakter, *m. Вас.* [ne, *f.*

Зáруба, *f.* Scheidewand in der Scheu-

Зарубáти, *v. a.* einhauen, einhakken; 2) niederhauen.

Зарубúти, *v. a.* хýетку etc. umsäumen, mit einem Saum einfassen.

Зарýбник, *m.* Gliederschnürchen, *n.* (Nodosaria). [(Crenatula).

Зарубúчка, *f.* Kerbmuschel, *f.*

Зáрубок, -бка, *m.* Saum, *m. Кое.*

Зарубчáстий, *a.* s. Карóбаний. *B.*

Зарýка, *f. Мс.* 124 *K.* s. Порýка; Verpflichtung, *f.* Haftobject, *n. Шар.* під зарýку zur Bürgschaft, zur Garantie; 2) s. Зарýчини. [*Гол.* III. 234.

Зарукóваний, *a.* s. Зарýчений

Зарýти, заруси́ти, *v. n.* Schrei der Klage, des Entsetzens von sich geben.

Зарýхати, *v. a. ВЕ.* s. Порýшити.

Зáруч *adv.* als Caution, als Deposit, *Пс.*

Заручáти, заручúти, *v. a.* verbürgen, bürgen; 2) verloben.

Зарýчене, *n.* s. Зарýка; 2) s. d. folg.

Зарýчини, *pl.* Verlobung, *f.* Verlöbnis, *n.* [Sicherstellung, *f. Пс.*

Зарýчний, *a.* лист † Urkunde zur

Зарýчники, *pl.* das Gefolge des Bräutigams bei den зарýчини *Ч.* IV. 94); 2) *sgl. Пс.* Bräutigam; 3) s. Ручúтель. [s. Ручúтелька.

Зарýчниця, *f. Пс.* Braut; *f.*; 2)

Зарюмáти, *v. n.* s. Заплáкати.

Зáря, *f.* Röthe am Himmel, *f.*; 2) Lichtnelke, *f.* (Lychnis chalcedonica).

Зарябíти, *v. n.* roth werden.

Зáрад, *m.* Verwaltung, Leitung, *f.*; як комý зарáд *Ф.* wie es jmds Gewohnheit ist, wie es sich schickt, ziemt; 2) Ladung e. Gewehrs, *f.*

Зарядúти, зарáджувати *v. a.* anordnen, Anstalten treffen, bestimmen, fügen; festsetzen, behaupten, fest beschliessen, *Кн.*; 2) зарáджувати чим etw. verwalten; 3) стрáву (сметáною etc.) einmachen; рýже laden.

Зáрядка, *f.* s. Сметáна. [2) s. d. folg.

Зарядник, *m. Пу.* s. Строїтель;

Зарядчик, *m.* Dirigent, Commissär, *n.*

Зáрязь, *f.* rothblühendes Habichtskraut (Hieracium aurantiacum) *B.*

Зарятн ся, *Ч.* III. 475 sternenhell werden.

Зась, зас, *adv. II. n.* 12 *Luts. gr.* 156 s. Знов, опять; 2) —, заєї тобі від того hast hier nichts zu schaffen *Пот.* III. 55.

Засада, *f.* Grundsatz, *m.* Princip, *n.* 2) Hinterhalt, *m.* засадою станути im Hinterhalt sich aufstellen, *C.* II. 242.

Засаджати, засадити, засаджувати, *v. a.* ansetzen, wohin setzen, auf-, anstecken; pflanzen, setzen, stecken, bepflanzen.

Засадка, *f. K.* s. Засада 2).

Засадний, *a.* haltbar, dauerhaft, tüchtig, stark; 2) stettig, anhaltend: зима; -е право Staatsgrundgesetz, *n. Гуш.*

Засадність, -ости, *f.* Haltbarkeit, *f. У.*

Засадничок, -чка, *m.* s. Пошкробок *K.* II. 32. [keuchen.

Засапати ся, nach Luft schnappen,

Засватати, s. Посватати.

Засвинити, *v. a.* wie e. Schwein etw. besudeln. [pfeifen.

Засвистати, *v. n.* anfangen zu

Засвитати, *v. n.* tagen, dämmern, vom Aufgehen des Lichtes.

Засьвідчене, *n.* Zeugenschaft, *f.* Zeugnis, *n. Не.* Denkmal, *n.*

Засьвідчити, *v. a.* bezeugen; — ся *Кн.* s. Переконати ся.

За-сьвіжа, *adv.* frisch.

Засьвіт, *m.* Tagesanbruch, *m.*

Засьвітити, засьвічувати, *v. a.* сьвічку anzünden, anstecken; Licht machen; — ся anfangen zu leuchten; hell, licht werden. [Tage *III.* I. 106.

За-сьвітла, *adv.* beim Licht, bei

Засвоїти, *v. a.* собі що sich etw. zu-, aneignen *Кн. Мах.*

Засьвягнути, *v. n.* Durst, Trokkenheit empfinden, u. dadh in Abspannung kommen.

Заселенниця, *f. У.* Bewohnerin, *f.*

Заселити, заселяти, *v. a.* mit Einwohnern besetzen, ansiedeln; — ся sich ansiedeln; — в довги in Schulden verfallen. [II. 415.

Заселок, -лка, *m.* Vorwerk, *n. Mi.*

Засивіти, *v. n.* grau werden.

Засидженє, засидїнє *n.* Ersitzung, *f.*

Засидїти, засиджувати, *v. a.* dh längeres Sitzen, Wohnen etc. worauf sich Recht erwerben, etw. ersitzen; засидїнене право ersessenes Recht; — ся zu lange wositzen, ausbleiben (u. darüber etw. vergessen); *b*) vom Sitzen steif werden.

Засилати, *v. a.* weit wegschicken; 2) zu jmdm schicken; — ся до дївчини Brautwerber schicken.

Засилити, (-ляти, -силювати), *v. a.* нитку в голку einfädeln; могуз, ланьцух etc. anschlingen, anheften.

Засилка, (-сивка), *f.* Schlupfe, *f.* Oehr zum Einziehen einer Schnur, (*B.*), *n.*

Заснаковний, *a.* -а ассоциация Vorschuss-Verein, *m. T.*

Засилок, -лку, *m. Гол. pl.* засилки *Вах.* Unterstützung, Aushilfe, *f.*; Subsidien, *pl.*; 2) засилка, *f. Зг.* Nahrung, Erfrischung, Labung, *f.* [заснати II.

Заснати, *v. n. M.* s. Заснути,

Заснити, *v. a.* blau färben; засинїти, *v. n.* blau werden, b. anlaufen.

I. Засипати, засипувати, *v. a.* zu-, ver-, überschütten; порошком — einstäuben, bedupfen.

II. Засипати, засипляти, *v. n.* einschlafen; засинуло мя es überkam mich der Schlaf. [zu zischen.

Засипіти, *v. n.* grimmig anfangen

Засипка, *f.* Graupen etc. zum Hineinthun zu e. Speise. [zu sprechen, (*B.*).

Засипнути, *v. n.* anfangen zischelnd

Заспротїти, *v. n. Леч.* s. Оспротїти.

Заститити, *v. a.* hineinstecken, *Леч.* — en versinken u. sich in Wasserpflanzen verwickeln (в грязь), *b*) satt u. fett werden, daher nicht mehr essen wollen.

Засткувати, *v. a.* verblenden (в ґлію очко).

Засихати, s. Засохнути.

Засяти, *v. n.* anfangen zu leuchten, aufleuchten, erglänzen.

Засіб, -обу, *m.* Vorrath, *m.* мати ся при засобі sich gut womit versehen, versorgen.

Засібний, *a.* mit reichlichen Vorräthen, wohlhabend, reich an etw. в щось *B.*

Засїв, *m.* засїванє, *n.* засївок, *m. B.* das Säen, Besäen; 2) Satt, *f.* засїнки *pl.* Ackergründe, *pl. Ніс.*

Засївати, *v. a.* besäen; в що ein-säen.

Засївник, *m.* Saatschnellkäfer, *m.* (Elater agriotes), *B.*

Засїд, *m.* das Sichhinsetzen; s. Захід

2): за одним засїдом; 2) Grundstück, *n.*
Засїда *f. Ру.* Hinterhalt, *m.* s. Засáда 2).
Засїдáнє, *n.* Sitzung, Session, *f.*
Засїдáтель, *m.* Beisitzer, Assessor, *m. С.* I. 161.
Засїдáти, засїсти, *v. a.* мїсце комý jmds Platz unrechtmässig besetzen; *v. n.* einen Sitz einnehmen, sich wohin setzen, wo Platz nehmen; — десь wo Sitz u. Stimme haben, Beisitzer sein; до чóго, до робóти sich an die Arbeit machen; на когó sich in Hinterhalt legen, auflauern; 2) — ся sich niedersenken, einsinken, einfallen.
Засїдженє, *n. Term.* s. Заеїдженє.
Зáсїдка, *f.* Treibjagd, *f.* 2) s. Засáда 2); Anstand, *m.* пітú на -дку auf den A. gehen, um das Wild schussgerecht zu erwarten.
Засїк, *m.* засїка, *f. Лсвч.* Abscheurung (dh Versehläge) in e. Magazine, Banse, *f.* Art Kornkasten, *m.* Bretterfach, *n.*; 2) Verhack, Verhau, *m.*
Засїпати ся, *Мх.* zu sehr u. zu früh seine Kraft anstrengen.
Засїпти ся, *Кв.* 276 s. Засáпати ся.
Зáсїч, засїча, *f. У.* засїчв. *n.* Verhau, Wall, *m.* Schutzwehr, *f.* [peitschen.
Засїчи́, *v. a.* fast zu Tode hauen,
Засїяти, s. Засиятн.
Засїяти, s. Засївáти.
Заскапучáти, s. Скапучáти.
Заскáкупати, *v. n.* s. Заскóчити; 2) коло когó dh zuvorkommendes Benehmen (dh Umspringen) jmds Gunst zu erhaschen streben.
Заскáлити, *v. a.* óчи *МШ.* (*vgl.* Вúскалити) die Augen weit aufreissen; — ся sich e. Splitterchen einstechen.
Заскарáти, (-ити) ся, *Фр.* schwören.
Заскáрженє, *n.* Verklagung, *f. Term.*
Заскáрженити, *v. a.* verklagen.
Заскарубóїти, (-рýбити -руніти) *v. n.* mit e. Schale, Rinde, Kruste überwachsen, sich überziehen, s. umgeben, verharschen; *ptc.* заскáрблий *Ос.* (62) X. 114. [sehen, zu quirren.
Заскварчáти, *v. n.* anfangen zu zi-
Заскверни́ти, *v. a.* beschmutzen, beflecken. [(зати́ти) *Kal.* I. 287.
Заскепáти в скрúнку s. Загрáти
Заскепи́ти, *v. a. Лсвч.* s. Заскалúти ся.
Зáськи, *adv.* s. Зась, зáсї 2).
Заскигаїти, *v. n.* kreischen, *Фр.*
Заскірний, *a.* unter der Haut, unter der Rinde befindlich, unterhäutig; -а водá (в землú) Oberwasser, *n.*
Заскірник, *m.* s. Зашкірник.
Зáскле́н, *m.* Verwölbung; 2) Einspinnung der Raupen, *f.* Coeon, *n. В.*
Заскле́нити (-нити), *v. a.* zu-, ver-, über-, einwölben, überziehen, zudecken, -schliessen; — ся sich schliessen, sich einspinnen; verharschen.
Зáклепка, *f.* s. Кýколка. [schliessen.
Заскобúти, *v. a.* in Klammer ein-
Заскобóлити, *v. a.* s. Застругáти; 2) Заскребтáти.
Заскоботáти, *v. a.* kitzeln.
Заскорбúти, *v. a.* betrüben, *ГВ.*
Заскорбóдити, (-рóджувати), *v. a.* mit der Egge bearbeiten, eggen.
Заскорýзлий, *a.* verschroben.
Заскóря, *adv. Зг.* s. Чим скóрше.
Заскóчити, *v. n.* bis wohin springen; hinter etw.; ein- springen, einfallen; *v. a.* *когó überraschen, überrumpeln; дорóгу комý jmdm den Weg verrennen.
Заскребтáти, *v. a.* ab- schaben.
Заскреготáти (-тїти), заскрúзькати, *Зг. v. n.* anfangen zu knirschen (mit d. Zähnen).
Заскрипіти, *v. n.* knarren.
Заслабіти, заслáбнути, *v. n.* krank werden, erkranken. [tion, *f.*
Заслáнє, *n.* Verbannung, Deporta-
Заслáнець, -нця, *m.* der Verbannte, Deportirte, *Кн.* [verweisen, verbannen.
Заслáти, *v. a.* weit wegschicken,
Заслúнивець, -вця, *m.* Geifermaul, *n.* [decken, bespucken.
Заслúнити, *v. a.* mit Speichel be-
Заслúти, *v. n.* einen Ruf erlangen, berühmt werden, s. Слúти *Оц.* §. 206.
Заслїдити *v. a. Гол.* III. 440 erspüren.
Зáслін, -бну, *m. Зг.* зáслінка, *f.* s. Заслóна; 2) Blendfenster, *n. Пар.*
Заслїпити, заслїпити, *v. a.* blenden, verblenden; — рóзум verdummen.
Зáслїнка, *f.* wälzendes Doppelloch, (Diplostomum volvens).
Заслїпленє, *n.* Verblendung, *f.*
Заслóвина, *f.* зáслєвок, -вку, *m. Зг.* Bedingung, *f.*
Засльожéний, *a. Ф.* bethränt.

Заслóна, (*d.* заслóнка *R.* 12) *f.* Vorhang, *m.* Gardine, *f.* Schirm, Schleier, *m.* Hülle, *f.*; 2) Schutz, *m.*; 3) Deckmantel, *m.* *K.*

Заслонúти, заслóнювати, *v.* verhüllen, vesrchleiern; verdunkeln; комý jmdm das Licht vertreten, im Lichte stehen; 2) decken, schützen.

Заслотúти ся, vom langwierigen, regnichtem Wetter; -úло ся es trat Regenwetter ein.

Заслýга, *f.* Verdienst, *n.*; 2) s. Заслуженúна.

Заслугóвий, *a.* *Пар.* s. Заслýжний.

Заслýгувати, заслужúти, *v. a.* щось verdienen; 2) erwerben; — ся коло чогó sich um etw. verdient machen, sich Verdienste erwerben; *b*) заслужúла ся самá Слýжба die heil. Messe fieng von selbst an *Ч.* III. 443; заслужéний, verdient; avancirt (*gr.*).

Заслуженúна, заслужúна *Ч.* V. 1023; заслужчúна, *f.* der verdiente Lohn, Dienstlohn, *m.* Verdienst, *m.*

Заслужéність, *Term.* заслугóвість, *Пар.* -ости, *f.* Verdienstlichkeit, *f.*

Заслýжний, *Term.* заслужúтельний, *a.* verdienstlich, Verdienst-, verdienstvoll, lohnend.

Заслýхати ся чогóсь, im Zuhören ganz aufgehen.

Заслýшний, *a.* *Зах.* von Belang, beachtungswert.

Заслюбúти, *v. a.* когó jmdn verehelichen; — ся sich — *Term.*

Заемáгнути, *v. n.* braun werden wegen Trockenheit; засмáглий, *a.* *Не.* gebräunt.

Засмáжити, (-жувати), *v.a.* schmeren, einprägeln, einbrennen, rösten.

Зáсмажка, *f.* s. Зáпражка.

Засмакувáти, *v. n.* комý jmdm schmecken; в чім an etw. Geschmack od. Wohlgefallen finden.

Засмалúти, заемáлювати, *v. a.* anbrennen.

Засмальцювáти, *v. a.* mit Fett beschmutzen.

Засмáркати, *v. a.* mit Rotz beschmutzen; — ся rotzig sein.

Засмарувáти, *v.a.* zu-verschmieren.

Засмердíти, заемéрджувати, *v. a.* mit Gestank erfüllen; — ся stinkend werden; заемéрджений gestänkert, stinkend.

Засмúкати, *v. a.* verzupfen, verzausen.

Засьмітúти, *v. a.* mit Kehricht verunreinigen.

Засьмíяти ся, auflachen; lächeln.

Засмолúти, *v. a.* verpichen, theeren; — ся sich anschwärzen.

Засмутúти, заемýчувати, *v. a.* betrüben, traurig machen; — ся sich betrüben, traurig werden.

Засмутнíти, *v. n.* traurig, betrübt werden.

Заснадíти, *v. n.* *Не.* (*Кож.* 33)?

Заснúдїти, *v. n.* flau, matt werden; 2) schimmelig werden, *Ст.*

Зáснівка, *f.* *Ко.* 64. Anschrote, *f.*

Зáснїт, *m.* заснїта, *f.* заснúчене, *n.* Verdorbenheit, Verkümmerung, *f.*

Заснїтúти, заснúчувати ся, mit снїтíй (Fäule, Faulbrand) sich anfüllen, verfaulen, verderben, verkümmern.

Зáснїток, -тку, *m.* etw. Verkümmertes, Verdorbenes; 2) s. Зáпорток; 3) s. Зáвязок Embryo; 4) *pl.* Hungerzwetschen, *pl.*

Заснóва, *f.* Weberzettel, *m.*; 2) Grundzug; Inhalt, *m.* *B.* *Шар.*; Unterlage, *f.* Entwurf, *m.* *Пар.*

Засновáти, заснóвувати, *v.a.* прáжу ein Gespinst, e. Garn aufspinnen, aufziehen, anzetteln; 2) gründen.

Заснóвини, *pl.* *T.* Grundlagen, *pl.* 2) Grundsteinlegung, *f.* s. Закладини.

Зáсновок, -вку, *m.* Keim, *m.* erster Ansatz, Grundsatz, *m.* Grundlage, *f.*

Засноsúти, *v. a.* verriegeln.

Заснýти, *v. n.* einschlafen, einschlummern; entschlafen, entschlummern (sterben).

Засобúти, *Ст.* засобляти, *Пар.* *v.a.* когó чим versehen, versorgen; helfen, heilen.

Засóбний, *a.* -і грóші Verlags-Gelder, *pl.* *Term.*; 2) s. Засíбний.

Засóбниця, *f.* Vorrathskammer, *f.* Magazin, *n.* *Term.* [(*B.*), *m.* [за собóю].

Засóбок, *m.* Hintertheil beim Hemd

Засóв, *m.* Ort wo Felsen hinabrutschten, Rutsche, *f.* *Ф.*

Засовúти ся, *Зг.* wie eine Eule sich verdüstern, schmellen.

Засолúти, *v. a.* salzen.

Засолодúти, (-лóджувати), *v. a.* versüssen.

Засоптúти ся, s. Засáпати ся *Кч.* 204.

Засорóмити, *v. a.* beschämen; — ся sich schämen, schamroth werden.

Засóхнути, *v. n.* ver-, eintrocknen; засóхлий vertrocknet, verdorrt.

Засóхтувати, *v. a.* zurecht machen.

Зáепа, *f.* Verschüttung von Sand od. Schnee, Sanddüne, Schneewehe, *f.*-haufen, *m.*; 2) s. Зáеппка.

Заспáти, *v.a.* verschlafen; versäumen.

Заспúнниця, *f.* Art Krankheit, *K.*

Засписýвати, *v. a.* das Bajonett auf das Gewehr pflanzen. [dium, *n. K.*

Зáспів, *m.* Vorgesang, *m.* Praelu-

Заспівáти, *v. a.* singen, vorsingen.

Зáеніл, (-ль), *adv.* gemeinschaftlich, zusammen; 2) jederzeit, immer; про — s. Про бýдень; три дни в зáеніл velle drei Tage nacheinander.

Зáспір, -ору, *m.* Hader, Streit, *m. Mi.* II. 10 входúти в —, *Ніс.* [gleichung, *f.*

Заспокóєне, *n.* Beruhigung; Be-

Заспокоїти, заспокóювати, *v. a.* beruhigen, etw. friedlich abmachen; долг — ausgleichen; 2) — ся *C.* I. 114 s. Успокоїти ся.

Заспорúти, *v. n.* und — ся den Streit anfangen, in Streit, Zwist gerathen; Wettstreit unternehmen.

Засобóити, *v. a.* einrichten, anstellen, zurecht machen.

Заспрнеупáти, *v.a.* mit der спрúса auseinander stemmen, -spreizen.

Засрюбувáти, *v. a.* zuschrauben.

Засáти ся, sich fest ansaugen, — anschlagen.

Зáстав, *m.* Pfandstück, Pfand, Unterpfand, *n.*; die versetzte Sache.

Застáва, *f.* Schlagbaum, *m.* Stadtthor; Zollhaus, *n.*; на застáні стоúти als Wacht den Eingang versperren *АД.* I. 217; 2) Fahne, *f. Гол.* III. 422; 3) s. Зáстав, *P.* II. 21 *Не.*; 4) Bedingung, Verwahrung, *f. До.*

Застáвити, (-вляти), застáвляти, *v. a.* vorsetzen, vorlegen, vorschieben; versperren; столú, stellen, setzen; — — стрáнами besetzen, vollstellen; лáпку eine Falle stellen; вóду das Wasser abschliessen, abwehren, hemmen; schützen; когó до чóго (до робóти) jmdn etw. arbeiten lassen, zur Arbeit anhalten; jmdn veranlassen, anstellen; 2) що versetzen, verpfänden; — ся чим etw. zu seinem Schutze vorhalten, etw. vorschützen; *b*) — ся wetten.

Зáставка, *f.* Schleusenbrett, Schutzbrett, *n.* Klappe, *f.* *їсти на всї зáставкú mit vollem Mund gierig fressen; хропúти — — schnarchen mit allen Fugen u. Klappen der Rachenhöhle.

Застáвний, *a. Зг.* protegirend, schützend; 2) -а кáртка Pfand-, Versatzzettel, *m.*; versetzt.

Застáвник, *m. Luts. gr.* 168 der aufträgt, servirt, Aufwärter, *m.*; 2) Pfandgeber, -leiher, *m. Term.* 3) Geisel, *m.* [amt, *n.*

Заставнúчий, *a.* ýряд Versatz-

Заставщúна, *f.* s. Зáстав. [*Gr.* 30.

Зáстайка, *f.* піддáше bei кошáра

Заставлúти ся, stetig, beständig, anhaltend werden, *H.* 7.; 2) заставлúти ся *Ко.* 150 zu gewinnen suchen, anstreben.

Застанóва, *f.* Sperrung, Unterbrechung, Einstellung, *f.* Stillstand, *m. Пар.* 2) s. Зáстав *Кн. Левч.*; 3) * — застанóвлене, *n.* Ueberlegung, *f.* Nachdenken, *n. B.*

Застановúти, (-вляти), *v. a.* s. Застáвити 1), aufhalten, hemmen; кров stillen; einstellen: виплáту; 2) verpfänden, versetzen *Ке.* 406. *K.* I. 206; 3) — ся erwägen, worüber nachdenken, in Bedacht nehmen: над чим.

Застанóвка, *f.* s. Застанóва 1) *Под.*

Застáпути, *v. a. Ф.* s. Заступúти schützen; 2) кому дорóгу sich jmdm in den Weg stellen.

Застарúти, *v. a.* + *M.* alt machen.

Застарíти ся, alt werden, einwurzeln; застарíлий, *a.* eingealtet, verjährt, eingewurzelt.

Застáти, *v. a. Не.* 60 besetzen, bestellen; 2) antreffen, betreffen.

Застелúти, (-ляти), застéлювати, *v. a.* decken: стіл; bedecken, bestreuen; 2) verdecken, beschützen.

Застерегáти, застеречú, *v. a.* vorbehalten, sichern, ausbedingen; — ся прóтив чогó, пéред чим sich gegen etw. vorwahren. [Verwahren.

Застережéнє, *n.* Verbehalt, *m.* das

Застивáти, *v.n. Ке.* 57 s. Застигáти I.

I. Застигáти, застúчи, *v. n.* kalt werden, erkalten, starr werden; gerinnen; застúлий, kalt geworden, geronnen.

II. Застигáти, застúчи, застигнýти, *v. a. Lutsgr.* 163. *P.* I. 14 erreichen, ereilen, überraschen. [schend, *Вол.*

Застижúтельний, *a.* überra-

Застилáти, *v. a. M.* s. Застелúти.

Застíбати, застíбнýти, *v.a.* zuhefteln,

zuhaken; — ся *Л.* 4 das Kleid zuknöpfen.

Зáстїбка, *f.* s. Зáстяжка.

Зáстівка, *f.* diokflüssiges Eiter, *vgl.* Застивáти.

Застíвний, *a. Рус. Дн.* 52 s. Застíльний.

Зáстій, -ою, *m.* застóя, *f.* Stillstand, *m.* Stagnation, Stockung, *f.*

Зáстійка, *f.* Treibjagd, *f.*

Зáстіл, *m.* застóла, застíлка, *f.* Stück Leder womit das Loch in постóли verdeckt wird; 2) застíлка, *f.* Streustroh, *n.*

Застíле, *n.* (*d.* застóлячко *Ч.* IV. 350) der Raum um den Tisch herum, die Sitze hinter dem Tische *Ме.* 158. *Гол.* III. 65.

Застíльний, *a.* bei Tische, Tisch-.

Застїнок, -нка, *m. gr.* Folterkammer, *f. Кн.*

Зáстіяти комýсь щось s. Затїняти.

Зáстов, *m. Др. с.* 393 s. Зáсув (на зáствi).

Застопніти, *v. n.* stumpfsinnig werden.

Застогнáти, *v. n.* anfangen zu ächzen, zu stöhnen.

Застóли, застоля́та, *pl.* s. Постóли [ходакий.

Застолїтний, *a.* über hundert Jahre alt.

Застóльня, *f. Под.* Speisezimmer, *n.*

Засторóга, *f.* Verwahrung *f.* Vorbehalt, *m. У.*

Зáсторонка, *f. Не.* s. Запíле, заеїк 1).

Застóрчити, *v. a. Гр.* s. Застромúти.

Застóса, *f.* Leder inwendig des сáняток, *n.*

Застосóване, *n.* Applicierung, Anwendung, *Term.* s. Приличúти.

Застóюпати, застоя́ти, *v. a. Не.* чéргу на самúй пéрід, in erster Linie stehen, den ersten Platz in einer Reihe einnehmen; 2) — ся lange stehen, vom Stehen steif werden (кóнї, чóбóти); stehen bleiben, stagnieren; matt werden; застóяний, *a.* in altem Bestand, rückgeschritten; 2) steif.

Застоя́ліеть, -ости, *f.* s. Зáстій, *f. T.* das Zurückbleiben.

Застрашáти (-щáти), застрáшити, *v. a.* in Schrecken, in Furcht setzen, erschrecken, bange machen; einschüchtern.

Застрекотíти, *v. n.* zirpen.

Застригáти, застрúчи, *v. a.* anscheren, anschneiden.

Застрúкати, (-úкнути), *v. a.* einspritzen; 2) s. Стрúкати.

Застрíлити, (-люпати), *v. a.* erschiessen, todtschiessen; erlegen.

Застрóйка, *f. Не.* Gebäude, *n.*

Застроїти, *v. a.* anlegen, zurecht legen, zurichten, fertig stellen *АД.* I. 35. *Зар.*; 2) verbauen *С.* II. 16.

Застромéць, -мцá, *m.* Steckmuschel, *f.* (Pinna).

Застромúти (-млáти), *v. a.* einstecken.

Застромчáк, *m.* Pinnenwächter, *m.* (Pinnotheres).

Застругáти, *v. a.* anschneiden, anhobeln.

Заструмúти ся, hervorrieseln, *Ру.*

Заструпúти ся, (von Wunden) verharschen, sich mit einer Kruste, m. einem Schorf überziehen.

Застрáга, *f.* Sumpf, Morast, *m.*

Застрягáти, (-явáти), застрúнути, застрятúти, *v. n. P.* I. 130 stecken bleiben, gerathen.

Застувáти, *v. a. М.* II. 118 когóсь перед ким dazwischen hindernd treten, *Лесч.* s. Заступáти, заслонúти.

Застугонїти, *v. n.* erdröhnen.

Застýда, *f.* застýдженє, *n.* Verkältung, Erkältung, *f.*

Застуденїти, *v. n.* kalt, starr werden.

Застудúти, застýджувати, *v. a.* verkälten, erkälten; — ся sich verkühlen; abkühlen, kalt werden lassen.

Застýкати, *v. n.* anfangen zu klopfen, zu pochen, zu schlagen; 2) *v. a. P.* I. 46 *Ш.* II. 56 mit Gewalt zum Schweigen bringen, übertäuben, in die Enge, in die Klemme treiben, zwingen; überrumpeln, fest bannen *Не.*; gefangen nehmen; ertappen *Лесч.*

Зáстум, *m. pl.* — лíса *ОА.* 40 Einöde des Waldes, *f.*

Зáступ, (*aug.* заступúще) *m.* Spaten, *m.* Grabscheit, *n. P.* I. 18.

Застýпа, *f. Лесч.* застýпленє, застýпанє *n.* s. Защúта; Vertretung, *f.*

Заступáти, (-úти), застýпувати, *v. a.* vor jmdn treten, — sich stellen; jmdn vertreten, ersetzen, jmds Stelle vertreten; sich vor jmdn drängen, jmdn in den Hintergrund drängen; дорóгу комý den Weg dh Dazwischentreten versperren; 2) *v. n.* кінь заступúв das Pferd hat die Stricke vom Gespann vertreten; hat sich v.; заступúло ємý ist taub geworden; 3) — ся ким sich von

jmdm vertreten lassen; *b*) за кóго sich für jmdn einlegen, für jmdn bitten, jmdn beschützen *C.* I. 10.

Застýпний, *a. Зар.* als Vertreter, vertretend, bevollmächtigt.

Застýпник, застýпець, -пця, *K. Пар.* заступи́тель, *До. m.*; Vertreter; Beschützer, Vertheidiger, Fürbitter, *m.*

Заступни́цтво, *n.* Vermittelung, Fürbitte, *f. Пар.* [schützerin, Fürbitterin, *f.*

Застýпниця, *f.* Vertreterin; Be-

Зáступнї, *pl. B.* ausgewaschene Löcher, s. Вибóїна. [vertretung, *f. Term.*

Застýпство, *n.* Vertretung, Stell-

Застягáти, застягнýти, *v. a.* zuhefteln, zubinden; — ся sein Hemd — —; zuschnallen.

Зáстяжка, *f.* das Band, gew. zum Zubinden des Hemdkragens.

Зáсув, -ва, *m.* (hölzerner) Riegel; hölzernes Schloss.

Зáсýва, *f.* Schlucht, *f.* Geklüft, *n. (B.)*

Засувáти, засýнути, *v. a.* hineinstecken, -schieben; vor- zuschieben, verriegeln; vor- zuziehen; — ся sich verschieben, s. verstecken; verrutschen.

Зáсувка, *f.* Riegel, Vorschieber, Schubriegel, *m.* [*Пар.*

Засýвний, *a.* vorschiebbar, Schub-,

Засудити, засýджувати, *v. a.* verurtheilen, strenge richten.

Засуетити ся. unruhig werden.

Засукáти, засýкувати, *v. a.* anfangen zu zwirnen; нитку das Ende des Fadens spitz zudrehen; 2) рукáвй aufschürzen, aufstreifen; 3) s. Заметáти (*B.*).

Засýле, *n.* das Land hinter (jenseits) des Fl. Сýла.

Засумувáти, *v. n.* — ся traurig werden; за ким чим trauern, (über etw., um jmdn).

Засупрýжити, *v. n.* (*B.*) in Zwist, in Conflict gerathen, hadern. [stossen.

Засурмити, *v. n.* in die сýрми blasen,

За-сýха, *adv.* trocken, im trockenen Zustande.

Засýха, *f.* Dürre, Trockenheit, *f.*

Засýшечок, -чка, *dim. m.* s. Осýшечок, óсух. [trocknen.

Засушити, засýшувати, *v. a.* ein-

Засцáти, *v. a.* bepissen.

Зачитáти, (зацит-). *v. a. Me.* 359 anrechnen, für etw. halten.

Засяброувáти, *v. n.* з ким in nachbarliche Beziehungen mit jmdm treten.

Зáсяг, *m.* на — кáменем auf einen Steinwurf, *Пар.*

Засягáти засягнýти, *v. a.* кого́ bis zu jmdm (bis wohin) reichen, langen, jmdn erreichen; рáди у кого́ sich Raths erholen.

Засяне, *n.* das Land (eig. der Stadttheil von Перемишль) hinter dem Fl. Сян (am linken Ufer).

Затабáчити, *v. a.* durchs Tabakschnupfen besudeln.

Затавáти, *v. n.* einfallen, einsinken; затáлий, *a.* eingefallen, eingesunken; concav *vgl.* Потáлий.

Затáй -зїле, *n.* gelbes Labkraut, Unser Lieben Frau Bettstroh (Galium verum). [lichen, verbergen, verhehlen.

Затаїти, затáювати, *v. a.* verheim-

Затáйливість, -ости, *f.* Verschlagenheit, *f. Ст.*

Заталанити, *v. a.* (glücklich) erringen, erwerben, erarbeiten, *Ч.* V. 479. *ŻP.*

Затаláпати, *v. a.* beschmutzen.

Затамувáти, *v. a.* verdämmen; кров stillen.

Затанцювáти, *v. n.* anfangen zu tanzen; *v. a.* своé лихо über dem Tanzen sein Ungemach vergessen, es bewältigen, *He.* [gen, trommeln.

Затарáбанити, *v. n.* Trommel schla-

Затарабáнчити, *v. n.* gellen, kreischen, *E.*

Затарасувáти, *v. a.* verrammeln.

Затарахтїти, *v. n.* klappern, rasseln.

Затартáрити, затахтáрити, *v. a.* §. *s.* Запропастити.

Затасувáти, *v. a.* verdecken, *Ст.*

Затáчувати, s. Заточити (ся).

Заташáрок, -рку, *m.*? [vertuschen.

Заташтлювáти, *v. a.* verschachern,

Затвердити, затвéрджувати, *v. a.* bekräftigen, befestigen; bestätigen; * (собі в пáмяти) seinem Gedächtnisse einprägen, sich gut etw. merken; 2) gefangen nehmen, *H.* 53. [verstockt.

Затвердїлий, *a.* hart geworden,

Затвердїлість, -ости, *f.* Verhärtung, Verstocktheit, *f.* Starrsinn, *m. T.*

Затвéрднути, *v. n.* hart werden, sich verhärten.

Зáтвір, -ора, *m.* Verschluss; Schlussdeckel (в ýлию) *m.*; 2) Gefängnis, *n.*

Затвíрний, *a.* verschliessbar; rings ver-, umschlossen, *Кл.*
Затвíрник,(-твóр-).*m.*Einsiedler,*n.*
Затворáк, затвóрник,*m.*Verschlussstock, *m.* (ýлий).
Затворúти, *v. a.* zu-, verschliessen; 2) einschliessen, einbegreifen, zum Inhalt machen, *Зг.* [Затворáк.
Затворóний, *a.* пень, (ýлий) s.
Затвóрчий, *a.* мýскул Schliessmuskel, *f.* Schliesser, *m.*
Затé, *adv.* dafür; hingegen, *Щог.*
Затéка, *m. f.* ein Hergelaufener, *vgl.* Зáполока. [läuten, zu klingeln.
Зателéнькати, *v. a.* anfangen zu
Зателéпанка, *f.* Sudlerin, die sich beschmutzt hat.
Зателéпати, *v. n.* ким s. Телéпати; 2) s. Заталáпати; 2) — ся кудá hintrotteln.
Зателепувáтий, *a. Не.* schmutzig, sudelhaft, gemein, plump, (*Пр.* III. 263).
Затéльник, *m.* der vordere Theil des Wagenkorbes (пінкóшок).
Затемнúти, затéмнювати, затемрúти, *Ст. v. a.* verdunkeln.
Затеплíти, *v. n.* warm werden.
Затерáти, затéрти, *v. a.* einreiben, verreiben; 2) einmaischen; *— рýки до чóго die Hände wozu reiben; 3) verwischen; спрáну vertuschen.
Затеркотíти, затерчáти, *v. n.* s. Зачúркати. [zäunen.
Затернúти, *v. a.* mit Dornen um-
Затéрпнути, *v. n.* steif werden (ногá etc.).
Затесáти,*v.a.* anzimmern, anspitzen, zuspitzen; — ся * sich heimlich hineindrängen; -dringen *М.+Б.* 102.
Затетерíти,*v.n.*s.Задеревíти.(*Фр.*).
Затечúй, s. Затїкáти 2).
Затиблювáти, *v. a.* mit den тúблї zusammenschlagen.
Зáтика, *f.* s. Зáставка (в млинї).
Затикáльний, *a.* verdeckbar.
Затúкати, *v. a.* іблону, стріху etc. зíлєм bestecken, — ся *vgl.* Обтúкати ся, закосúчити.
Затикáти, заткáти, *v. a.* zu-, verstopfen, zustöpseln.
Затúлє, *n.* Hintergebäude, *n.* Officin, *f.* на -лю im II.; 2) Hintergrund, *m.Ф.*
Затилкóвий, *a.* zu затúлок geh.
Затúльний, *a.* Hinter-, hinterwärts -і двéрі Hinterthür, *f.*
Затúлок, -лку, *m.* Hinterhof, Hinterhaus, *n.* *Ч.* IV. 91. *У.*; 2) Hinterkopf, *m.* *АД.* II. 93, Nacken, *m.*
Затúм, *conj.K.*infolge dessen;also*Н.*I,
Затимчасóвий, *a.* derzeitig, provisorisch. [rohr), *f.*
Затúн, *m.* Wehre, Wand (aus Schilf-
Затинáти, *v. a.* s. Затúти; — (Гóрлицї) wacker tanzen etc.; 2) по нїмéцки Deutsches im Sprechen einmischen; — ся в óбсїдї stottern, stocken.
Затинúти,*v.a.*umzäunen,ummauern.
Затúнчивий, *a.* hartnäckig, eigensinnig *ВГ.* 143. *vgl.* Затятий.
Затúнщик, *m. K.* Maurer, Arbeiter bei Festungswerken, *m.*
Затúр, *m.* Maische, *f.*
Затирáч, *m.* затирáчка, *f.* Schlichthebel, *m.* -eisen zum Ausglätten, *n.*
Зáтирка, *f.* s. Стúранка.
Затирлúкати, *v. n.* schlecht auf e. Instrument spielen, klimpern; — щось dadh otw. verdienen.
Затискáти, затиснýти, *v.a.* einzwängen; pressen, zudrücken.
Затихáти, затúхнути, *v. n.* still werden, sich legen (бýря).
Затúчúти, *v. a.* пóле, ýлицю etc. mit einer тúчка das Betreten, Befahren etc. von etw. verwehren.
Зáтичка, *f.* Stöpsel; 3) Radnagel, *m.*; 3) затúчка, *Ф.* Blume, zum Einstekken in die Haarflechten, *pl.* Zierblumen, *vgl.* Косúця.
Зáтиш, *f.* зáтишок, *m.* Stille, *f.* vor dem Winde gedeckter, geschützter Ort, Ruheplatz, -winkel, *m.* stilles Plätzchen; в затúшку im Stillen, im Verborgenen, ruhig *Ш.* I. 264.
Затишúти, *v. a.* stillen, beschwichtigen; затишáти *Под.* verlangsamen.
Зáтишний, *a.* gedeckt, geschützt; still, ruhig. [verhaben.
Затївáти, *v. a.* anzetteln, anstiften;
Затїви, *pl.* Ränke, Anschläge, *pl.*
Зáтїк,-їку.*m.*ausreichendeGeldmittel.
Затїкáти, *v. n.* ausreichen, auslangen; 2) einregnen, einlecken; — ся bis wohin laufen.
Зáтїнь, *f.* *У.* затїня, *n.* зáтїнок, -нку, *m.* Schatten, beschatteter, schat-

tiger Ort, schattige Lage; 2) зáтїнок Sonnenuhr, *f. Gr.* 30.

Затїнйти, (-нйти), *v. a.* beschatten; das Licht verstellen.

Затїпати ся, rasch schlagen, pochen (v. Herzen); 2) s. Затрястй ся.

Затірка, *f. Л.* 24 затирáти -ку?

Зáтїрочка, *f. dim.* s. Зáтирка.

Затїснйти, *v. a.* drücken, einklemmen; затїснювати *Фр.* verengen.

Затїсувати, s. Затесáти. [heit.

Зáтїч, *f.* s. Затéка; 2) Art Halskrank-

Затїчний, *a.* s. Закйчний.

Затїяти, s. Затївáти.

Зáткало, *n.* зáткавка, *f.* Stöpsel, Ofenstöpsel, *m.* Klappe, *f.*

Заткáниця, (заткáльниця), *f.* s. Затýла 3); 2) *scherzh.* v. d. Закóниця.

I. Заткáти, s. Затикáти.

II. Заткáти, [-тчý, -тчеш], *v. a.* anfangen zu weben; 2) durchwirken; заткáний *ptc. Не.* gewoben, durchwirkt.

Заткнýти, *v. a.* hineinstecken; 2) s. Заткáти I. *C.* I. 113. * — когó за пóяс jmdn übertreffen. [zu faulen.

Заталїти ся, anfangen zu glimmen,

Затлýмити, *v. a.* ersticken, erdrücken. [ken, *У.*

Затлуетйти, *v. a.* mit Fett trän-

Зáтля — зáкля, solange — wielange, *Ос.* 211. [Nachtigall *ІГ.*

Затлáмкати, *v. n.* vom Schlage der

Затьмйти, *v. a.* verdunkeln, verfinstern.

Затьмíне, *n.* Finsternis; — місяця etc. Mondfinsternis, — обручкóве Ringfinsternis, *f.*

Затоварйшити, *v. n.* з ким mit jmdm sich gesellig verbinden, befreunden.

Затовкáти, затóвкувати, *Не.*; затовчй, *v. a.* zerstossen, zerschlagen, stampfen; 2) todtschlagen; 3) einmachen (óорц) *P.* I. 11. [schon bald, *Зак.*

Затóго, *adv.* seit der Zeit; 2) загоó

I. Затóк, *prat.* von Заткнýти 1) steckte ein.

II. Затóк, -ýку, *m. M.* III. 115 das Austreten der Flüsse, Ueberschwemmung.

Затóка, *f.* Bucht, Bai, *f.* Busen, Fiord, *m. C.* I. 90. [gleiten ab aus dem Geleise.

Зáтоки, *pl.* сáни йдýть и зáтоки

Затокóво, *adv.* buchtenförmig.

Затолкувáти ся, sich in Disput, in Erörterungen vertiefen, einlassen.

Затомйти, затóмлювати, *v. a.* zu Tode ermüden, abquälen.

Зáтон, *m.* s. Зáтїнь, зáтїнок. [rast.

Затóна, *f.* Untiefe, *f.* bodenloser Mo-

Затончйти, *v. a.* länglich zuspitzen,

Затóпа, *f.* Ueberschwemmung, Fluth. *f. M III.*; 2) *pl.* vom Wasser überschwemmte Gründe.

Затьóпа, *f. Левч.* s. Задрíпа.

Затьóпати ся кудáсь hintrotteln.

Затопйти, затóплювати, *v. a.* überschwemmen, unter Wasser setzen, 2) ersäufen, untertauchen, versenken; 3) Feuer machen, ein-heizen (в печй); 4) * dreinschlagen.

Затоптáти, s. Задоптáти.

Заторгувáти, *v. a.* anfangen zu dingen, zu handeln. [stigen.

Заторóпити, *v. a.* betäuben; äng-

Заторосувáти, *v. a. Левч.* mit тóрос (Faschinen) belegen; verrammeln.

Заторохтїти, *v. n.* anfangen zu plappern *C.* II. 15.

Заторóчити, *v. a.* die Faden, d. Fasen ablösen (von e. Zeug); 2) * anfangen viel zu reden, zu faseln; 3) — сьвіт s. Заязáти с.; 4) — ся sich vertiefen; ver-, untersinken.

Затосйти, *v. n. P.* I. 78 Sehnsucht u. Herzeleid empfinden, im Gram verfallen.

Затóчина, *f. K.* Flussbucht, *f.*

Заточйстий, *a.* in Wellen verlaufend, bogenförmig; -йсто зубáтий, B. schrottsägig, -sägeförmig.

Заточйти, затóчувати, *v. a.* etwas wohin wälzen, kollern, hinschieben; 2) щéрóу abschleifen, auswetzen; 3) — ся sich wohin wälzen; taumeln.

Зáточки, *adv.* taumelnd.

Затрáвити, *v. a.* beizen.

Зáтравка, *f.* Beize, *f. Пол.*

Затрáскати, *v. n.* klatschen.

Затрáта, *f.* Vernichtung, *f.* Verderben, *n.* Verlust, *m.*

Затрáтити, затрáчувати, *v. a.* vernichten, verderben; aufwenden, verthun; — ся verloren gehen, in Verlust, in Verderben gerathen.

Заграто́ванє, *n.* Kronentritt, *m.* Hornkluft, *f.* (у коня́).

Затратувáти, *v. a.* niedertreten;

2) — ся: кінь затратувáв ся d. Pferd hat sich den Fuss gestreift, h. s. eine Wunde in den Huf mit dem anderen (beschlagenen) Hufe geschlagen.

Затремтіти, *v. n. Ст.* erzittern.

Затрепýти, *v. a.* s. Заподіти.

Затривáти, *v. a. Ст.* s. Затримати 2).

Затримати, (-мувáти) *v. a.* behalten; erhalten; 2) aufhalten, anhalten; — ся stehen bleiben, innehalten; verweilen.

Затрівóжити, *v. a.* bestürzt machen; bestürzen; — ся ängstlich, bange werden.

Затрійка верóá s. Верóоліз, *B.*

Затрійний, *a.* dreifach, *B.*

Затрімóітáти, *v. a. Ф.* auf der Schalmei (Trompete) spielen.

Затріпотіти, (-трип-) *v. n.* erzittern, erbeben, *C.* II. 172.

Затрíскати, *v. a.* болóтом etc. mit Koth bespritzen. [chen; — zu prasseln.

Затріщáти, *v. n.* anfangen zu kra-

Затровíти, s. Тровíти.

Затроїти, *v. a.* vergiften. [anfangen.

Затропотіти, *v. n. Ф.* zu trommeln

Затрюдити, *v. n.* in die Trompete stossen; 2) s. Заридáти §.

Зáтруд, *m.* Mühewaltung, *f.* [lästig.

Затрудлíвий, *a. Кл.* beschwerlich,

Затрýпати ся, s. sich in Gedanken vertiefen, zerstreut werden, §.

Затрухнýти, *v. n. Кл.* erzittern, schaudern. [Boden.

Зáтряс, *m.* unsicherer, sumpfiger

Затрясеня, *n.* Verschleppung, *f.*

Затрясти, затрясáти, *v. a.* anfangen zu schütteln, rütteln; 2) verschütten; verschleppen; — ся anfangen zu zittern, zu beben, erzittern; *b*) abhanden kommen, in Verlust gerathen.

Затýгнути, *v. n.* s. Тýгнути.

Затугонити, *v. n.* dröhnen; anklopfen. [stopfen? verharschen lassen?

Затужáпити, *v. a.* рáну — ver-

Затужити, *v. n.* по, за ким (чим) nach jmdm Sehnsucht empfinden; sich grämen, in Leid vergehen; 2) *v. a.* що fest machen, fest binden etc. (тýго).

Затукотіти, *v. n.* anfangen heftig zu schlagen.

Затýла, *f.* Schirm, Schieber, *m.* Decke, *f.*; 2) * Schutz, Hort, *m. Бл.*; 3) Verschluss, Ofenstöpsel, *m.*

Затýле, *n.* hinterer Brustkastenring, *B.*

Затулити, затýлювати, *v. a.* verhüllen, vordecken; zu-, verstopfen; — рýку (в кулáк) schliessen.

Затýлка, *f.* Schurz, Latz, Fleck, *m.*

Затумáнити, (-мáнювати), *v. a.* mit e. Staubwolke (тумáн) bedecken, umnebeln; 2) * bethören, berücken.

Затупити, *v. a.* stumpf machen, ab verstumpfen; — ся u. затупíти, *v. a.* abgestumpft werden.

Затупíлість, -ости, *f.* Abgestumpfheit, Blasirtheit, *f. BE.*

Затурóувáти, s. Зажурити.

Затýркати, *v. n.* müde hetzen, übertölpeln, unterjochen, *K.*

Затухáти, затýхнути, *v. n.* verlöschen; 2) verdumpfen. [muffig; stinkend.

Затýхлий, зáтхлий, *a.* dumpfig,

Затухнíне, *n.* das Modern, *Пол.*; Dumpfigkeit, *f.*

Затушити, s. Потушити.

Затýшка, *f. gew. pl.* s. Загáта.

Затушкувáти, *v. a. Кв.* s. Закрити; затушувáти vertuschen.

Затхáти, *v. n.* затхнýти ся, vom Ausgehen des Athems: aus dem Athem kommen, *Ст.* keuchen. [Anlage, *f.*

Затхíне, затхнíне, *n.* Naturell, *n.*

Затюкати *v. a.* mit Geschrei jmdn schrecken.

Затюпати, *v. n.* hintrotteln.

Затюкати, *v. n.* vom Geschrei der Eule; vom Bellen. [bung, der Soldaten. *f.*

Затяг, *m. Лев.* Werbung, Aushe-

Затягáти, затягнýти, *v. a.* bis wohin ziehen; hinein-, zu-, an-, zusammenziehen; locken; 2) в книги що eintragen, verbuchen, verbüchern, *Term*; 3) довгú, пóжичку Schulden machen, Anleihe *m.*; 4) werben (пóнено); 5) пáрту aufziehen; пісню einen Gesang anstimmen; 6) verschieben, versäumen; 7) — ся (нéбо хмáрами) der Himmel überzieht sich mit Wolken, verdüstert sich; (рáна) schliesst sich; *b*) aus dem Athem kommen, kurzathmig sein; *c*) mit Mühe sich hinziehen; *d.*) sich in die Länge ziehen, langwierig werden; verschoben werden.

Затягáч, *m.* s. Гáнця. [Steuern.

Затягáний, *a.*-і пóдáтки rückständige

Затя́жець, -жця, затя́зець, Söldner, Mietling; 2) Freischärler, *m.* s. Гайдама́ка *К.* I. 153.

Затяжі́ти, *v. n.* an Gewicht zunehmen, schwer ins Gewicht fallen.

Затя́жний, *a.* beharrlich, hartnäckig, eigensinnig, *Ст.*; 2) tief greifend, weit ausholend, erschöpfend *Т.*; 3) chronisch, langsam sich entwickelnd, *Под.*

Затякну́ти ся, anheben, anfangen.

Затя́мити, *a. a.* im Gedächtnis behalten, gedenken; merken собі щось; 2) у когось щось bei jmdm etw. wissen; 3) на кого *У.* vergessen.

Затя́ти, *v.a.* an, einhauen; anschneiden; коні anpeitschen; 2) ся — hartnäckig, worauf bestehen, beharren, nicht nachgeben.

Затя́тий, *a.* s. Завзя́тий.

Зауба́жіти, *v. n. Кн.* s. Зубожіти.

Зува́га, *f.* *У.* Bemerkung, *f.*

Зуважа́ти, *v. a.* wahrnehmen; bemerken; собі що sich merken.

Зужа́ти, *v. a.* festbinden, *Мах.*

За́узок, -зка, *m.* Hinterleder, *m.*

Зу́лок, -лка, *m.* Nebengasse, Fusssteig, *m.*

Зумера́ти, s. Завмера́ти.

Зупря́мити ся, s. Заза́ти ся.

Зура́д, *adv.* *Ру.* s. Загалом.

Зу́трем, *adv.* morgen früh.

Зухне́ний, *a.* der vorbeigehend einen Anderen mit dem „Сла́ва Ісу́су Христу́!“ nicht grüsst. [(за че́рговь).

Заче́ред, *adv.* nach der Reihe

За́ушень, -шня, *m.* Ohrfeige, *f.*

Зу́шки, *m.* *Вах.* s. Зу́шниці 1).

Зу́шник, *m.* чиїсь — Ohrenbläser, Vertrauter, *m.*

Зу́шниця, *f. gew. pl.* Ohrringe, *pl.* Ohrengehenk, *n.*; 2) *pl.* Drüsen; geschwollene Mandeln am Halse, Halsdrüsen, *Ко.* 58.

Зу́шницький, *a.ВЕ.* des зу́шник.

Зу́шництво, *n.* Ohrenbläserei, *f.* *Пар.*

Зафактува́ти, *a. a.* *К.* щось etw. als Factum, als geschichtlich darstellen; *pic.* зафактова́ний thatsächlich, geschichtlich wahr. [sich besudeln.

Зафо́йдати ся, зафоґа́ти ся (*Фр.*)

Зафрасува́ти ся, s. Зжура́ти ся.

Захламандрити, *v.a.* bethören §.

Захаму́лити, *v. a.* etw. zu Brei, zu Mus kochen. [die Regierung antreten.

Заханува́ти, *v.n.К.* als Chan (Khan)

Захапа́ти, *v. a.* wegnehmen, vergreifen; 2) — ся s. Засапати ся *С.* II. 217.

Захара́пчити, *v. a.* §. (Alles) an sich reissen, rauben. [етря́пути.

Захарастри́ти ся, *Зах.* §. s. За-

Заха́ркати, *v. a.* bespeien; 2) *v. n.* sich räuspern.

Заха́р, (-ко) Заха́рія, *m.* Zacharias.

Захарцю́зити ся, wie Räuber unter einander raufen.

Захарча́ти, *v. n.* röcheln. [*f.* *У.*

Захарчо́ване, *n.* Verproviantirung,

Захарчува́ти, *v. a.* verproviantieren *У.*; 2) elend verköstigen, *Не.*

Захвали́ти, захва́лювати, *v. a.* anpreisen, anempfehlen, loben.

Захва́лювание, *n.* Anpreisung, *f.*

Захват. *m.* *КУ.* II. 126 Lust, *f.* Eifer, *m.* Entzücken, *n.* *Ил.*

Захвати́ти, захва́тувати, s. Захо́пити; eingreifen (Räder in e. Uhr &.)

Захва́тич, *m.* *Ч.* IV. 17 ein Pflock beim Pfluge.

Захирсува́ти, *v. n.* §. *Ос.* (62) VI. 49 s. Загрі́зти ся (зафрасува́ти ся).

Захворі́ти, захирі́ти, s. Захорі́ти.

Захи́кати ся, s. Заги́хати ся.

Захи́лий, *a.* *Ш.* I. 241 abgehärmt, müde, schwach.

Захили́ти ся за когось hinter jmdn sich stellen, sich verbergen, — Schutz suchen, *Ко.* 391, *К.* [werden.

Захилі́ти, *v. n.* schwach, hinfällig

Захимли́ти, *v.a.Ме.*209.? s. Химло́.

За́хист, -ту, за́хисток, -тку, *m.* за́хисть, *f.* за́хисте (-я), *n.* *Щоб.* Umfriedung, Hürde, *f.* 2) Schirm, Schutz *m.*; ruhiges Plätzchen, Schutzort, *m.*

Захисти́ти, *v. a.* umfrieden; beschirmen, beschützen, bewahren.

За́хистний, *a.* gedeckt, geschützt, bewahrt; verborgen, ruhig, *М.*

За́хистник, *m.* s. Заци́тник.

Захита́ти, *v.a.* erschüttern; wankend machen; — ся, захитну́ти ся anfangen zu wanken, zu schwanken, erbeben.

Захи́трити, *v. a.* verlocken, verleiten, überlisten, *У.* [versteckt lachen.

Захихи́кати, *v. n.* *Не.* kichern,

Захіба́чити ся, *Сн.* s. Захита́ти ся.

За́хід, -оду, *m.* (— со́нця) Untergang der Sonne, Westen, *m.*; 2) Eingang, *m.*; 3) das Verhalten, Betragen, der Wandel, *Wgr.* 153; 4) Beschäftigung bei d. Wirtschaft: не ма́ю ні́чого на захо́ді habe keinen Haushalt; *vgl.* Обі́йсте; Mühewaltung, Bemühung, *f.* не робі́ть собі́ за́ходу bemühen Sie sich nicht; за одни́м за́ходом mit einem u. demselben Aufwand, „unter einem", mit einemmal.

За́хідний, *a.* vom Sonnenuntergang, westlich, West-; 2) zugänglich, mit gutem Eingang versehen; 3) Ankömmling, fremd, eingewandert; 4) * emsig, betriebsam, (*B.*).

За́хідни́к, *m.* (-ни́ця *f.*) der (die) sich eifrig um etw. bemüht.

За́хла́нний, *a.* захла́нник, *m.* gierig, habgierig, habsüchtig. [Habsucht, *f.*

За́хла́нність, -ости. *f.* Habgier,

Захлебну́ти ся, захле́скувати ся *M.* III. 50, захлину́ти ся *Á Г.* 166, захлисну́ти ся sich verschlucken, (mit etw. Flüssigem, das in die Luftröhre, in die „unrechte Kehle" kommt), ersticken wollen; 2) ertrinken, (*Фр.*).

Захли́пати, *v.n.* anfangen zu schluchzen. [plätschern.

Захлюпоста́ти, (-пота́ти), *v. n.*

Захля́пати, захлю́стати, *v. a.* bespritzen, besudeln. [werden *Ш.л.*

Захля́ти, *v. n.* ganz schwach, müde

Захма́рити, *v. a.* umwölken, umdüstern; — ся mit Wolken sich überziehen; *ptc.* захма́рений umwölkt, trübe.

Захмели́ти, *v.a.* mit Hopfen (хміль) anmachen; betäuben, übertäuben; einen Schlag versetzen, *Гл. б.* 74; — ся *Ст.* s. Уни́ти ся. [die ihr Kalb wegstösst.

Захмилюва́ти, *v. n.* von der Kuh,

Захму́рити ся, ein finsteres Gesicht machen.

Захо́пане, *n.* das Bewahren, erhalten; 2) Aufführung, *f.* Benehmen, *n. Term.*

Захопа́ти, захо́пувати, *v. a.* bewahren, behalten; 2) — ся sich bewahren, s. erhalten; *b*) sich verbergen, s. zurückziehen *Ш.* I. 2; *c*) sich aufführen, s. betragen *Пар.*

Захо́пний, *a.* geheimgehalten, *Ст.*

Захо́дець, -дця *m. Св. Лет.* Захо́дний, *m. Term.*

Захо́дини, *pl. T.* s. За́хід 4).

Заходи́стий, *a.* weit hinein gehend; 2) dem nicht leicht beizukommen ist, viel Mühe fordernd: -а до́шка Brett das nicht leicht zu hobeln ist; 3) händelsüchtig, (*B.*).

Заходи́ти. *v. n.* s. За йти́: до кого́ eintreten, zu jmdm öfters kommen; 2) gut eingehen, passen; 3) в ре́чи *M.* I. 14 sich in Gespräch einlassen; зи́мна пода́ в зу́би захо́дить *Л.* 105 zieht ein = ло́мить з.; * — в го́лову sich den Kopf zerbrechen; 4) — ся з ким до́бре gut, auf gutem Fusse mit jmdm leben; Umgang mit jmdm pflegen, m. j. verkehren; не заходи́ собі́ з ним! gieb dich nicht mit ihm ab! *b*) коло чого́ sich worauf verlegen, etw. betreiben; *c*) — бі́дно, ро́бно arm, wohl leben.

За́ходливий, *a.* emsig, fleissig.

Заходли́вість, -ости, *f. B.* Pflege, Wartung; 2) Emsigkeit, *f.*

За́хо́дний, *a.* Zutritt habend. [*Фр.*

Заходо́вий, *a.* von Westen, westlich.

Заходолю́б, *m.* Anhänger der occidentalen (europäischen) Cultur, *m. Б.*

За́ходом, *adv.* „*Ос.*" (61) VI. 28 се́рце — бє ся schlägt übermässig.

За́ходочок, -чка, *m. dim.* За́хід 1).

Заходу́щий, *a.* вітер s. За́хідний 1).

За́хо́жий, *a.* eingewandert; Ankömmling. [gen; — ся — — s. Захита́ти.

Заходїта́ти, *v. a.* hin u. her bewe-

Заходо́да, *f.* das Kühle; в -ді́ im Kühlen. [werden.

Заходода́лий, *a.* kühl, kalt ge-

Захододі́ти, *M.* II. 199 заходону́ти, *Ш.л. v. n.* erkalten, frostig werden; erstarren.

Захо́мець, -мця, *m. N.* e. Berges.

Захо́пити, захо́плювати, *v. a.* ergreifen, einnehmen, besetzen (einen Platz etc.); fest nehmen; sich bemächtigen, mit Gewalt an sich reissen; überraschen, захо́пив нас дощ на доро́зї der Regen überfiel uns auf dem Wege; він ще захо́пив чо́го er hat noch das bekommen können. [kranken.

Захорі́ти, захорува́ти, *v. n.* er-

Захоро́на, *f.* Schutz, *m.* Vertheidigung, *f.* [schützen, hüten.

Захороня́ти, (-ро́нювати), *v. a.*

Захоро́нний, *a.* *До.* schützend, schirmend.

Захоті́нка, *f.* *Зг.* s. Заба́ганка.

Захоті́ти, *v. a.* wollen, begehren; wünschen; захоті́ло ся. захо́чує ся кому́ чого́ jmd verlangt etw., gelüstet ihn nach etw., bekam Lust.

Захра́мати, *v.n.* anfangen zu hinken.

Захрапі́ти, захропти́, *v. n.* anfangen zu schnarchen.

Захра́снути, *v. n.* in grossen Haufen darniederliegen; stauen; чимо́сь *Гол.* sich erfüllen, voll werden; ячмі́нь захря́є die Gerstenhalme brachen zusammen = я. укла́к.

Захри́пнути, *v. n.* heiser werden.

Захрумті́ти, *v. n.* knistern, brechen, *Кч.* 276.

Захру́пувати, *v.a.* щось etw. Knakkendes beissen, essen.

Захруєті́ти, *v.n.* *Не.* s. Захрумті́ти.

Захрю́ча́ти, *v. n.* zu wiehern anfangen (v. Waldesel *Ко.* 156); grunzen.

Захря́снути, *v. n.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *Ш.* II. 225 s. Захра́снути.

Зацвиє́ти, зацвита́ти, зацьвіта́ти, зацьвісти. *v.n.* auf blühen, Blüten bekommen; 2) schimmelig werden, verschimmeln.

За́цьвіт, *m* Blütezeit, *f.* *B.*

Зацибанити, *v. a.* etw. Ungeheuerliches vorbringen: цїцу́ etc.

Зацимбрува́ти, *v. a.* §. ins Zimmer einschliessen; 2) s. Обцимбрува́ти.

Зацитькати, *v.a.* кого jmdm Ruhe u. Schweigen empfehlen; j. beschwichtigen.

Зацїдити, *v.a.* *Ко.* derb einschlagen.

Зацїка́вити, *v. a.* die Neugier, d. Wissbegier rege machen.

Зацїлити, *v. a.* s. За́мкнути, *Зг.*; — ся: по́ле зацїлило ся ist mit Gras dicht bewachsen; *b*) s. Замі́рити ся.

Зацїнити, *v. a.* den Preis vorschlagen, — fordern.

За́цїнка, *f.* vorgeschlagener Preis.

Зацїнені́є, зацїнє́нє, *n.* *Пол.* das Erstarren, Erstarrung, *f.* erstarrter Zustand.

Зацїнений, *a.* erstarrt.

Зацїнені́ти, *v.n.* erstarren; зацїнїти.

Зацїнити, *v. a.* mit einer Kette anhaken, schliessen.

Зацїпкати, *v. n.* anfangen zu piepen.

Зацьку́ва́ти, *v. a.* todthetzen, todtschlagen, *Ш.* II. 256.

Зацьма́ти, *v. a.* *Фр.* s. Затьми́ти.

Зацмокота́ти, (-ті́ти), *v. n.* mit den Lippen schnalzen *C.* I. 199.

За́цморк, *m.* *Фр.* s. За́цморг (зачм-).

Зацні́ти, *v.n.* s. Засьвігнути, (*Фр.*).

Зацокоті́ти, *v. n.* anfangen zu plappern, zu plärren.

Зацу́кати ся (-кнути ся) stocken, stottern, inne halten.

Зацу́рати, зацу́рувати, *v. a.* кого́ in den Bann thun, ächten; пра́во чиє́ *Ст.* jmdm sein Recht absprechen, versagen; 2) щось mit e. Formel etw. zaubern, dass es nicht gestohlen werde *Н.* 278. 247? 3) *Кух.* *Ос.* (61) XI. 24. 30 усі́м ли́хом кого́ s. Відцу́рати ся чого́сь, кого́сь.

Зацу́руванє, *n.* die Handlung v. Зацу́рувати, s. Замо́вляннє *Н.* II.

Зач = за що? wofür? *Ог.* 215.

Зача́вити, зачавля́ти, *v. a.* курча́ schlachten *Не.* (*хм.* 106).

Зачавлї́ти, *v. n.* kränkeln, hinsiechen, hinschwinden, *Зак.*

Зачадї́ти ся, s. Закури́ти ся *ІГ.*

Зача́ло, *n.* † Abschnitt in d. Büchern d. Neuen Testamentes, *m.*

Зачаро́ванє, *n.* Bezauberung, *f.*

Зачарува́ти, *v. a.* bezaubern.

За-ча́є. *m.* *adv.* *Кв.* 276 s. Завча́су geraume Zeit früher; 2) за час до обі́ду etc. in der Zeit vor dem Mittagsessen, bis zum M.; 3) auf eine kurze Zeit.

Зачасти́ти, *v. n.* *M.* III 137 oft wohin gehen.

Зача́ти, *v. a.* anfangen, beginnen; 2) empfangen, schwanger werden; — ся (sich) anfangen; *b*) empfangen werden.

Зача́тиє, *n.* † Empfängnis, (im Mutterleibe), *f.*

Зачатко́вий, *a.* den Anfang bildend, Ur-, *Се.*; als Grundlage dienend, bahnbrechend.

Зача́ток, -тку. *m.* Anfang, *m.* Erstgebilde, *m.* *Пол.* *Ог.* 2) s. Перши́й.

Зача́хнути. *v. n.* anfangen schwindsüchtig zu werden; schwinden.

Зачека́ти. *v n.* на кого́ (щось) warten.

Зачеме́ру́шити, *v. a.* eig. mit чемери́ця betäuben; berauschen. [*m.* *Ос.* 97.

Зачене́нда, зачі́на, *m.* Händelstifter,

I. Зачепи́ти, зачіпа́ти, зачепля́ти, *v. a.* anhaken; anstossen; anlegen; за що an etw.; 2) — ся sich anhängen;

з ким mit jmdm anbinden; 3) *v. a.* — кого́ jmdn angreifen.

II. Зачепи́ти, s. Зачі́пчити.

Зачерви́ти, *v. a.* mit (Bienen)brut anfüllen.

Зачервони́ти, *v. a.* roth machen, röthen.

Зачервоні́ти, *v. n.* und — ся sich röthen, roth werden.

Зачерева́тїти, *v. n.* dicken Bauch bekommen; schwanger, trächtig werden.

За-через-щó s. За-прощó wodurch, weswegen.

Зачере́ти, s. Зачерпну́ти.

Зачери́ти ся, *Не. Пр.* IX. 178? на трех синів die Niederkunft von 3 S. andeuten, s. Значи́ти *v. n.*

За́черк, *m. Гол.* Umriss, *m.* Contour, *f.*; Strich, Zug, *m. Лїр.*

Зачеркну́ти ся, sich zumachen, s. zuknöpfen.

Зачерни́ти, *v.a.* schwärzen, schwarz machen; ausstreichen.

Зачерпа́ти, зачерпну́ти, зачé р-тн, *v.a.* schöpfen.

Зачерствіти, *v. n.* rösch, altbacken werden (v. Brot); derb, hart werden.

Зачерта́ти, *v.a.* einen Umriss ziehen, zeichnen; entwerfen, feststellen-, setzen, *Ив.*

Зачеря́пити, *v. a. P.* I. 136 s. Зачерпну́ти.

Зачеса́ти, зачі́сувати, *v. a.* kämmen.

Зачесничи́пити, *v. a.* mit Knoblauchgeruch erfüllen.

Зачи́м, *adv.* ehe, bevor (за́ким) *Зг.* 2) за чи́м? weswegen, warum?

Зачина́ти, *v. a.* s. Зача́ти 1).

Зачина́тель, *m. Др.* Urheber, Initiator, *m.*

Зачини́ти, зачиня́ти, *v. a.* zumachen, schliessen; 2) кому́ s. Почини́ти.

Зачи́ркати, зачиркоті́ти, *v. n.* zu schrillen anfangen, *Ке.*

Зачи́стити, зачи́щувати, *v. a.* reinigen, aufräumen, reinmachen: ausleeren.

Зачи́ленє, *n.* das Anrechnen.

Зачисли́ти, зачисля́ти, *v.a.* mit einrechnen, mit dazu rechnen, dazu zählen.

Зачита́ти, *v. a.* zu lesen anfangen *III.* I. 231; — ся sich in Lesen vertiefen; 2) s. Заречи́ ся.

Зачіна́ти, s. Зачепи́ти I.

За́чіпка, *f.* das Anhäkeln; Angriff, Händel, *m.* (wenn man mit jmdm anbindet); 2) Veranlassung, *f.*

За́чіпник, *m.* Angreifer, *m. Пар.*

Зачі́пчити, *v. a.* mit einer Haube bedecken, unter die Haube bringen.

За́чіска, *f. Ме.* 207, Flachs u. A. in das Haar eingeflochten; Crepon, *m.*

За́чісно, *adv. Н.* 236?

Зачістри́ти, s. Чістри́ти.

Зачмели́ти, s. Захмели́ти 2).

За́чморком, *adv.* mittelst der Schlinge, (за́шморг).

Зачмутува́ти, *v. n. Н.* 248 sich in Scherz ergehen.

Зачо́т, *m. Вен.* I. 239 Abrechnung, *f.* у — auf Abschlag.?

Зачува́ти, s. Зачу́ти.

За́чуд, *m.* Entzücken, *n. Св.*

Зачудо́ванє, *n.* Verwunderung, *f.*

Зачу́дувати ся, sich verwundern, erstaunen.

За́чужа, *Н.* 45.?

Зачу́лений, *a.* von einer Seite in die Höhe aufgebogen, aufgehoben.

Зачу́ти, *v. a.* zu hören bekommen; — ся: зачу́ло ся мені́ ich glaubte zu hören.

Зачути́ти, *v. a.* mit übelriechenden Dünsten erfüllen, verpesten.

Зачха́ти, *v. n.* niesen, schnauben.

Зашамоті́ти, *v.n.* Geräusch machen.

Зашамута́ти ся, *pol. Не.* unruhig sich bewegen, sich aufrühren.

Зашануна́ти, *v. a.* schonen; зашано́ваний, *ptc.* nicht abgebraucht, mit frischer Kraft.

Зашáрити ся, roth werden *C.* II. 19. *Левч.*

Зашелесті́ти, *v. n.* anfangen zu rauschen, zu säuseln.

Заше́нтуванє, *n.* das Besprechen (bei Zaubereien).

Заше́нтувати, *v. a.* besprechen, bezaubern u. dadh heilen.

Зашерха́ти, *v. n.* mit leichter Eiskruste sich überziehen, *Гр.*

Зашиба́ти, зашибну́ти, зашиба́ти, *v. a.* ver-, einschieben; -schlagen, stossen, verletzen; чоро́сь etw. gewinnen; — ся ohnmächtig werden; го́лос зашиба́є ся wird dumpf, verhallt.

За́шиба́ка, *f.* Schieber, Vorschieber, *m.*

Зашива́ти, зашити́, *v.a.* zunähen; * — ся sich ganz zurückziehen u. zu Hause sitzen.

Зашидї́ти, *v. a. У.* spöttisch sagen.

Зашиї́нок, *m.* Nacken, *m. Н.* 89?

Зашипі́ти, *v.n.* anfangen zu zischen.

За́широ́кий, *a.* два лікті etc. 2 Ellen breit, *Гр.*

Зашкалубина, *f.* Spalte, Ritze, *f. Не.*

Зашкандибáти, *v. n.* zu hinken anfangen *C.* II. 58; 2) wohin trotteln.
Зашкарýпіти, *v. n.* sich bekrusten, den Schorf bekommen.
Зашкирити ся, grinsen, die Zähne fletschen.
Зашкірник, *m.* Mitesser, *m.* (e. Wurm, comedo) *Пар.*
Зашкóдити, *v. n.* комý schaden.
Зашколóбити ся, s. Заскалити ся.
Зашкруміти, *v. n.* sich mit Brandkruste u. Schorf bedecken, *Фр.*
Зáшморг, *m.* Schlinge, *f.*; 2) зáшморгом дивити ся *Н.* 61 mit scheelem Blick.
Зашнуруватн, *v. a.* zuschnüren.
Зашоломити, зашолóпати, *v. n.* s. Зашелестіти.
Зашохуватн ся, *Мета* I. 90.?
Зашнáний, *a. М.* III. 99 eingeschmiedet, umgegossen.
Зашпилити, (-лити), *v. a.* mit Stecknadel zuheften.
Зашпінкати (-кувáти), *v. a.* рéміньмит Schnallen den Gürtel fest anziehen.
Зашпіріти, *v. n.* kriebeln, krabbeln, *Фр.* [stechende Schmerzen, + *М.*
Зашпóри, *pl. Ко.* 198 s. Зáпарі?
Зашпóтати ся, stolpern.
Зашпунтувáти, *v. a.* mit einem Spunde zumachen, spünden.
Заштабувáти, *v. a.* mit eisernen Stäben beschlagen, *Фр.*
Заштукувáти, *v. a.* stücken, flicken.
Заштýрхати, *v. a.* jmdn mit Stössen tödten (dh Misshandlung).
Зашубортáти, *v. n.* Geräusch machen, poltern.
Зашугýкати, *v. a.* „шугý!" schreien u. damit d. Vögel verscheuchen. [fragen.
Зашýкувати, *v. a.* aufsuchen, nach-
Зашулудивіти, *v. n. C.* krätzig, räudig werden.
Зашуміти, зашумотіти, *v. n.* anfangen zu rauschen, zu brausen.
Зашутити ся, аїс зашутити ся die Waldbäume bekamen Knospen, (*Ф.*)?
Зашурчáти, *v. n.* anfangen zu rascheln. [*Ко.* 188.
Зашýчувати, *v. n.* s. Жартувáти
Защадити, *v. v.* schonen; s. Заощадити.
Защебетáти, *v. n.* anfangen zu zwitschern, zu singen, zu lallen.
Защаяти *v. a.* s. Запропастити.

Защéзнути, защезáти, *v. n.* schwinden, verschwinden. [den: сéрце -іло.
Защеміти, *v. n.* beklommen wer-
Защепити, защіплити, *v. a.* einimpfen; einpflanzen; 2) anhaken; zuheften.
Защетепити ся, sich mit Borsten bedecken, *Зг.* [Schirm, *m Ко.* 104. *Ст.*
Защита, *f.* Vertheidigung, *f.* Schutz,
Защититель, *Ч.* IV. 703 защитник, *m.* Beschützer, Vertheidiger, *m.* — держáвний Staatsanwalt, *m.*
Защитительний, *a.* Vertheidigungs-, *Term*
Защитити, защищáти, *v. a.* beschützen, beschirmen; vertheidigen (vor-Gericht). [Windstrebe, *f.* (an Gebäuden),
Зáщиток, -тку, *m.* Windschirm, *m.*
Зáщінка, *f.* Heftel. *m.* [zuknöpfen.
Защінкати ся, sich zuheften s.
Зáщінка, *f.* Heftel, 2) Thürhaken; Pflock zum Schliessen der Thüre, *m.* Thürklinke, *f.*; 3) * s. Зáчінка.
Зáщо? wofür? weshalb?
Защóкати, *v. a.* bei der Zauberheilung durch unzeitiges Fragen „а що?" die Sache verderben. [ze.
Защýрений пíсок, stampfe Schnau-
Зáюк, *m.* Зáяць *Мі.* II. 253.
Заюрити ся, hitzig werden, leidenschaftlich entbrennen.
Заюртувáти ся, in Aufregung, in Aufruhr, in Verwirrung gerathen, *К.*
Заюшити ся, sich mit eigenem Blute besudeln; 2) grimmig werden.
Зáюшка, *f.* e. Art гаївка.
Зáян, *m. Т.* заїна, *f.* заїнленє, *n.* Aeusserung, Erklärung, Aussage, *f.*
Заниити, заявлити, *v. a.* äussern, erklären, eine Erklärung abgeben; aussagen; — ся sich zeigen; комý *Ос.* (61) VIII. 89 sich vorstellen.
Зáявц, *m.* s. Зáяць *Ос.* 56.
За-йк, *adv. Зар.* wie lange, seit, seit dem wann; 2) ehe, in der Zeit als, wann, *Зг.*
Заякорити, *v. n.* den Anker werfen, *Вах.* [schmieren.
Заляпати, *v. a.* beschmutzen, be-
Заяле, *Р.* II. 174 s. *corr.* За и. Яелá.
Зайти, s. Заняти. займити.
Зáяць, зáянець *Вол.* (зáєць). *m. pl.* зáнці и. зáнці *Р.* I. 17 Hase, *m.* (Lepus).
Заячáти, *v. n.* zu wimmern anfangen, *Щ.*

Зáячий, (заячóвий *Ч.* II. 129) *a.* des Hasen, Hasen-. — горóх (весняний) Frühlings-Walderbse, *f.* (Orobus vernus); 2) — холодóк Spargel, *f.* (Asparagus offic.); 3) — щáвель, -а капýста Sauerklee *m.* (Oxalis acetosella); knollige Fetthenne (Sedum telephium); 4) -і лапки Eriophorum angustifol.

Зáячик, *m.* заячéнь, -нáти, *n.* Häschen, *n.* junger Hase. [Hasen, *n* Häsin, *f.*

Зáячиха, зáйчиха. *f.* Weibchen vom

Збабíти, *v. n.* s. Бабíти.

Збáбчити ся, runzelig werden (wie бáба 1); zusammenschrumpfen.

Збавúздоровля, (збáвзд-), *n.* alles Gesundheitsschädliche; zu harte Arbeit; *m. f.* Peiniger, Plagegeist, *m.* *Wgr.* 17.

Збáвити, збавляти, *v. a.* verderben, verlustig machen; schädigen; збáвив менé худóби hat mich um mein Vieh gebracht; — когóсь вікý jmdm das Leben rauben; 2) verkleinern, vermindern *Кв.* 303: чогóсь; 3) когó від чóго erlösen, befreien *Кв.* 227.

Збавкувáти, *v. a.* час vertändeln.

Збáвок, -ку, *m.* *Нс.* Verminderung, Herabsetzung, *f.*; цíнú.

Збагáти ся, *Gr.* 30 s. Вамагáти ся.

Збагнíтувáти, *v. a.* unterdrücken, verderben, vernichten.

Збагнýти, *v. a.* щось auf den Gedanken verfallen, ersinnen; errathen; нíхтó би не збаг niemand würde darauf kommen; нíби збаг vielleicht, ist's möglich. [den, *Кл.*

Збайдýжіти, *v. n.* überdrüssig wer-

Збаламýтити, *v. a.* irre führen; verführen, bethören.

Збалáкати ся, s. Згоморíти ся.

Збалупáти ся, muthwillig werden.

Збан, збáнок, -нка, *m.* Krug, *m.*

Збанкрутувáти, *v. n.* збанкрýтити ся *Нс.* bankerott werden.

Збáночок, -чка, *m.* Krüglein, *n.*; 2) *pl.* -чки weisse Seerose (Nymphaea alba).

Збантувáти ся, aus den Bändern gehen; 2) *v. a.* aufrütteln, stören.

Збаний, -нити, збанятко, *n.* *dim.* Krüglein, Krügel, *n.*; 2) *pl.* -нята Campanula rapunculoides.

Збанятник жóвтий, s. Лóнатень.

Збанятовáтий, *a.* krugförmig, *B.*

Збаеувáти, *v. a.* blau schlagen.

Збачáти, збáчити, *v. a.* *M.* II. 114. *H.* 80 s. Вибачáти.

Збáяти, *v. a.* *Ос.* (61) II. 44 erzählen; 2) за когó *Гол.* III. 498 entzaubern, den Bann wegnehmen.?

Збезбóжніти, *v. n.* gottlos werden.

Збезвóлений, *a.* *Ст.* unschlüssig.

Збездíльничáти, *v. n.* Gannerstreiche spielen; Schelm, Schurke werden *Кв.* 233. 324.

Збезобразúти, *v. a.* verunstalten.

Збезýмити ся. die Vernunft verlieren, sinnlos werden *Ч.* III. 87; sich verführen lassen (von e. Mädchen).

Збендéжити ся, *C.* II. 19 (збентéж-) in Aufruhr gerathen, sich entrüsten.

Зберáти, s. Зóпрáти. [erhalten.

Зберегáти, збереченý. *v. a.* bewahren,

Збережíти, *v. n.* сїнóжать: trocken werden u. gutes Heu (бережнé с.) liefern.

Збéрка, *f.* *Гол.* s. Зíрка, збíрник.

Збетéжити. *v. a.* verunreinigen; verhunzen. *vgl.* Бéтюг.

Збинáти, збúти, *v. a.* щось zusammenschlagen zimmern; zerschlagen (горнá), нóгу etc. abquetschen; кóпу жýта збúти — ausdreschen; рóнту Haufen Leute zusammenbringen um die Räuber aufzufangen; zusammenhäufen: грóші; 2) когó tüchtig abprügeln; * jmda (etw.) widerlegen, etw. vereiteln; 3) * трінóгу *M.* III. 41 Bestürzung hervorrufen, allarmieren; вóду *K.* aufwallen machen, trüben; 4) збúнати ся на щось in etw. übergehen, abarten, hinüberspielen, *Гол.* — з дорóги vom (rechten) Wege abirren; 5) збúти ся з ким mit jmdm e. Schlägerei anfangen.

Збúгно, *n.* *N.* e. Berges.

Збúдавити ся, s. Ґéдати ся.

Збúйвіч, *m.* alter, abgelebter Mensch.

Зóпрáльник, *m.* s. Проніднúк, (Electr.) *Пол.*

Зóпраний на, *f.* allerhand Gesammeltes, etw. Zusammengetragenes, ein Sammelsurium.

Збúранка, *f.* das Auflesen, d. Sammeln; Sammlung (milder Beiträge). *f.* 2) Falte bei d. спідниця, бóнешка & *f.*

Зóпрáти, зíбрáти. *v. n* sammeln, versammeln, zusammen- auflesen; ernten; 2) abnehmen, abschöpfen etc. сметáну abrahmen: збúрає молóко; 3)

*

v. n. водá (ріка́) збирáє nimmt zu, steigt; 4) — ся sich fertig kleiden, sich bereiten, s. aufmachen.

Збирáч, збирáтель *m.* Sammler, *m.*

Збиркувати, *v. a.* etw. Leichtes aufleseu, aufklauben.

Збирок, -рку, *m.* das Sichfertigkleiden.

Збиросьвіт, *m.* Brennpunkt, Focus *m.* (*Розм. п. з. сил.* 87).

Збит, *m. Ф.* s. Збиток.

Збителїв, -ева, *m.* Holzkeule zum Einrühren der Milch, *f.*

Збитень, *m. Ко.* 166 *Кв.* 7 Aufguss von heissem Wasser mit Honig u. spanischem Pfeffer od. anderem Gewürz, welchen gemeine Leute als Thee trinken.

Збитéньщик, *m. Кв.* 300 Verkäufer des збитень.

Збити, s. Збивáти; — ся на щось (на хáту) etw. zustande bringen, aufführen können. +*M.*

Збиткувáти ся над ким jmdn misshandeln.

Збитний, *a.* хлїб gebacken aus allerlei Gemisch.

Збиток, *m.* Ueberfluss, *m.*; 2) *gew. pl.* збитки, — робити Spässe machen, böse Streiche spielen; на-збитки, *adv. T.* zum Ueberfluss, zu sehr, zu viel; на збитки кому́ jmdm zum Trotz, zu Fleiss (etw. thun).

Збитóчити, *v. n.* muthwillig sein.

Збитóчний, *a.* збитóчник, *m.* збитóчниця, *f.* muthwillig, spasshaft; Spassmacher, -in. [*TP.* 17. *K.*

Збіг, *m.* Flüchtling, *m.* der Flüchtige

Збігати, збігти, збічи, *v. n.* s. Побічи; herunter-, herab-, ablaufen, verlaufen, verfliessen; 2) — ся zusammenlaufen; einlaufen, eingehen, sich zusammenziehen (сукно́); zusammentreffen; *b*) sich müde laufen; 3) *v. a.* durchlaufen, -rennen; 4) збігати, збічи überlaufen (v. etw. Kochendem).

Збіглене́, *n.* збіглина, *f. Gr.* 30 unzeitige Geburt, Abortus, *m.*

Збіглець, -ця, *m.* Ueberläufer, *m. Ог.*

Збіглість, -ости, *f. Гол.* III. 420 Geläufigkeit, Fertigkeit, Erfahrung, *f.*

Збіджати ся за чим etw. sehr ungern vermissen u. darnach angelegentlich suchen.

Збіднити, (-áти), *v. a.* arm machen; — ся die Ausnen der Armut u. des Elends annehmen *C.* I. 4. [tigkeit, *f.*

Збіднїне, *n. Не.* Verarmung, Dürf-

Збіднїти, *v. n.* verarmen, arm werden.

Збіже, *n.* Getreide *n. pl.* збіжа́ Getreidesaaten, *pl.*; 2) Habseligkeit, *f.*

Збіжний, *a.* zusammenlaufend, convergierend.

Збіліти, *v. n.* weiss werden.

Збільшити, (-áти) *v. a.* vergrössern.

Збільшіти, *v. n.* grösser werden.

Збільшки́й, *adv.* s. Завбільшки́й.

Збін, -бна, *m.* s. Амбóна, амвóн *Левч.*

I. Збір, -іра, *m. Ф.* Sbirre, Häscher, Henkerknecht, Mörder, *m.*

II. Збір, -бру, *m.* Sammlung; 2) Versammlung (*pl.* збóри) *f.*; 3) Jahrmarkt, *m.*; 4) gesammelte Beisteuer, Steuer, *f. K.*

Збірáнник, *m. B.* s. Збирáч.

Збірáти, s. Збирáти. [Fiaker, *m.*

Збіржа, *f. Кв.* 54 Mietkutsche, *f.*

Збіржаник, *m. Кв.* 54 Kutscheneigenthümer, Fiakerhalter, *m.*

Збірка, *f.* s. Збірник,

Збірний, *a.* Sammel-, -е місце Sammelplatz, *m.* -а сóчка Sammellinse, *f. Пол.*; gesammelt, zusammengebracht, beigetragen: збірні грóші öffentlich eingehobenes Geld, Gemeingeld, *n.*; — товáр Stückgüter, *pl.*

Збірник, (*d.* збірничок, -чка, *m.* Sammlung, Collection, *f.*

Збірниця, *f. Ко.* 145 allerhand zusammengelaufenes Gesindel; 2) Besen, *m. Зап.* II. 180.

Збірничка, *f.* Sammellinse, *f. Пол.*

Збірниче, *n.* Reserveir, *n. B.*

Збірослóв, *m.* Wörtersammlung, *f. H.* I. Wörterbuch, *n.*

Збірщик, *m.* — бакáк tatarischer Steuereinnehmer. [*m. Term.*

Збірщина, *f.* Sammlungskreuzer,

Збісити ся, wüthend werden, ergrimmen; збішений s. Скажéний.

Збісновáтїти, *v. n.* vom Teufel besessen werden, *Ф.*

Збіч. *gen.* збочи́ *f.* Berglehne, *f.* seitliche Abdachung e. Hügels; *adv.* auf die Seite.

Збічи, s. Збігáти. [жéнна.

Збішілість, -ости, *f. Пол.* s. Ска-

Зблажнїти ся, sich demüthig zeigen, kleinlaut werden.

Зблазнити, *v. a.* s. Соблазнити; 2) *v. n.* — собою arg verstossen, sei-

ner Würde Eintrag thun.

Збле́кнути, зблякувáти, *v. n.* verblassen, verschiessen, *Лесч. Зак.*

Збли́жене, *n.* Annäherung, *f.*

Збли́жити, (-áти), зблизи́ти, *v. a.* etw. nahe, näher bringen, annähern; — ся sich nähern, nahen.

Збли́зька, *adv.* aus der Nähe.

Збліднути, зблїдїти, *v. n.* blass werden, erblassen.

Зблуди́ти, *v. n.* irre, fehl gehen, irren, fehlen, einen Fehler machen.

Зблукáти ся, sich verirren.

Збо́нтáти, *v.a.* trübe schlagen, schütteln, trüben.

Збогати́ти, збогáчувати, *v. a.* reich machen, bereichern; — ся — —.

Збогатїти, *v. n.* reich werden.

Збоéцкий, *a. pol. K.* Raub-.

Збожéвий, *a.* Getreide-.

Збоженолїти, *v. n.* wahnsinnig, irrsinnig werden.

Збо́йка, *f.* Mordfliege, *f.* (Laphria) *B.*

Збоїти, *v. n.* s. Скиніти (молокó).

Збо́їч, *m.* Weberwerkzeug zum Dichtschlagen, Dichten der Leinwand, *n.*

Збо́їще, *n.* Stätte wo das Vieh gestanden ist u. dieselbe zerstampft hat, *f.*; 2) Schlacht, *f. Шіс.*

Зболїти, *v.n.* Schmerzen leiden, wund werden; дéрево збóлїло wurde moderig, anbrüchig; *a.* збóлїлий, збóлений.

Збо́рець, -рця, *m.* s. Збір.

Збориκáти, *v. a.* aufwühlen.

Збо́рище, *n.* Versammlung, Zusammenkunft, Gesellschaft, *f.* [*ГШ.*

Збо́рниця, *f.* Sammlungskasten, *m.*

Збо́рня, *f.* Versammlung, *f.*; 2) Sammlungshaus, Gemeindehaus, *n.* (*Вен.* I. 223); 3) Kaserne, *f.* [wehren, verbieten.

Збороня́ти, *v. a.* кому щось ver-

Збоpóнник, *m. Ст.* s. Хранитель.

Збоpóти, *v.a.* bewältigen, überwinden.

Збочи́стий, *a.* abhangend, abfällig.

Збочи́ти, *v. n.* abweichen, abirren; — ся *M.* III. 90 schiefe Lage bekommen.

Збо́я, *f.* Durchschlag, Durchhieb in der шкалá (im Hüttenwerke *B.*).

Збоя́ти ся, Furcht bekommen, erschrecken.

Збáга, *f. Гол.* III. 459?

Збéскнути, *v. n.* anbrechen, anbrüchig, nicht mehr frisch, sauer werden, (молокó); *a.* збéсклий.

Збрести́, *v. n.* sich verlaufen, sich verirren; що на ум збрóдé was schlechtwegs in den Sinn kommt. [lügen.

Збреxáти, [збрéшу, -шеш], *v. a.*

Збри́дити, *v. a.* щось комý jmdm etw. ekelig, widerlich machen; собі щось ver etw. Ekel haben.

Збри́днути, *v. n.* garstig werden; ekelkaft werden.

Збрикáти ся, s. Бриκáти.

Збри́скати (-ськá-), *v. a.* bespritzen.

Збри́сти, *v.n.* s. Збрести́: durchwaten.

Збри́ти, *v. a.* wegrasieren.

Збричеловáтїти, *v. n.* anschwellen (v. Menschen u. Thieren).

Збрід, -óду *m.* s. Грядá.

Збрідь, -óди, *f. Фр.* Schlamm, *m.* Hefe, *f.* s. Збродь. [брід.

Збрі́де, *n.* die Stelle unterhalb des

Зброд, *m.* збрóдь, *f. КУ.* zusammengelaufenes Gesindel; Rotte, *f.* [treten.

Збрóдити, *v.a.* durwaten; mit Füssen

Збрóдник, *m.* Verbrecher, *m.*

Збрóдниця, *f.* Verbrecherin, *f.*

Збрóйний, *a.* bewaffnet, *Кн.* 3.

Збрóйниця, *f.* Waffenkammer, Rüstkammer, *f.*

Збрóїти, *v. a.* be- waffnen; rüsten; 2) щось etw. Böses anstellen; — ся sich waffnen, rüsten.

Збрóїця, *f.* s. Збрóя *Гол.* III. 55.

Збрóня, *f.* s. Збрóя *C.* II. 111.

Збросáти, *v. a. Мс.* 205 s. Скидáти; збросити що um einen Spottpreis etw. verschleudern.

Збрóя, збрýя, *f.* Rüstung, *f.* Waffen, *pl.*; 2) *pl.* Kleider, *pl.*

Збрóярня, *f. КУ.* s. Збрóйниця.

Збружнїти, *v. n.* s. Струдонáтїти.

Збрухáтїти, *v.n.* von jungen Vögeln: mehr entwickelten Rumpf bekommen.

Збруч, *f. Гол.* linker Nbfl. des Днїстéр.

Збрýя, s. Збрóя.

Збýпанє, *n.* das Loswerden, Weggeben einer Sache; Veräusserung, *f.* Verkauf, *m.*

Збупáти, збýти, *v. a.* що etw. loswerden, sich etw. vom Halse schaffen, — робити с. Arbeit verrichten um sie loszuwerden, nur so obenhin betreiben; когó jmdn abfertigen, abweisen; 2) veräussern, verkaufen, weggeben; 3) *v. n.* на чім mangeln, nicht ausreichen; збу-

ва́е що, чого́ es bleibt etw. übrig, ist zu viel; 4) — ся s. *v. a.*: (чого́, кого́) von einer Sache loskommen; verlustig werden, verlieren.

Зо́уть-вік, зо́ўвік, *m. Кв.* 196. 585 abgelebt, sehr alt; 2) der sein Leben im Nichtsthun zugebracht hat *Ог.* 78.

I. Зо́удити, *v. a. P.* I. 63 s. Зо́ути,

II. Зо́удити, зо́уджати, *v. a.* erwecken, auf-regen.

Зо́уддо́ване, *n.* Erbauung, *f. K.*

Зо́удува́ти, *v.a.* erbauen. [räuber, *m.*

Зо́уй, зо́ўнник, *m.* Mörder, Strassen

Зо́уйнува́ти, *v. n. Ч.* V. 1169 вітрй losgehen, stürmen.

Зо́ур, *m.* Tripper, (*B.*), *m.* Gonorrhoea.

Зо́ураковатїти, *v n.* roth wie зура́к werden. [regung; 2) Zerstörung, *f.*

Зо́уреве, *n.* Störung; Aufwallung, Auf-

Зо́урити, *v. a.* s. Бу́рити.

Зо́урмати, *v.*? *Ме.* 175.?

Зо́уте́, зо́ути, s. Зо́уване etc.

Зо́утко́вий, *a.* за́клад Umsatzanstalt, *f.* Absatzamt, *n.*

Зо́утний, *a.* entbehrlich, *Term.* [*МШ.*

Зо́утнїти, *v. n.* übermüthig werden,

Зо́уток, -тку, *m.* Absatz, Umsatz im Verkauf; *m.* на — zum Verkauf, zum Veräussern. [auf die Beine bringen.

Зо́уторо́жити, *v. v.* allarmieren,

Зо́ухтїти, *v.n.* (земля́, доро́га) lokker werden u. sich heben, s. aufrühren.

Зо́учавіти, *v. n. Ос.* (61) XII. 30 verholzen? [getümmel erfüllt s. Бу́ча.

Зо́учени́й, *a.* -е по́ле mit Kampf-

Зо́ушок, -шка, *m.* Butterstämpel, -sterl, *m.* [machen, erfrechen.

Зо́уйти, *v. a. Ст.* ausgelassen, dreist

Зваб, *m.* Lockspeise, *f.* — робити verlocken, *Фр.* [beilocken.

Зва́бити, звабляти, *v. a.* an -her-

Зва́бливий, *a. Левч.* verlockend.

Зва́га, *f. Ст.* Muth, s. Відвага; 2) Vorsatz, Entschluss, *m.*

Зва́да, *d.* зва́дка, *f.* Hader, Streit, Zwist, *m. Ч.* III. 437.

Зва́дити ся, звадити, *v. n. Ч.* V. 686 hadern, streiten, zanken.

Зваді́ливо, *adv. Кв.* 25 ärgerlich, Aergernis, Verdruss verursachend, ansässig; lästig, beschwerlich.

Зва́дник, *m.* s. На́дник м.

Зважа́ти, *v. a.* achten; на кого́ (що) Rücksicht auf jmdn (worauf) nehmen; etw. beachten.

Зва́жити, *v. a.* abwägen, wägen (auf der Wage); 2) auf eine Seite herübersenken; 3) erwägen, зва́живши in Erwägung; щось душе́ю — etw. mit Eid bekräftigen; 4) ся на щось etw. wagen. [wegen, dreist.

Зважа́лий, зважний, *a. ОП.* ver-

Звакува́ти, *v. a.* час — *А Г.* 160. 161 vergeuden, s. Зга́йти.

Звал, *m. КУ. pl.* zusammengestürtzte Felsen, Trümmer, *pl.*; 2) Wall, Klumpen, *m. У.*

Зва́ла, *f.* grosse Menge, Gedränge, *n.*

Звала́шати, s. Вала́шати.

Звали́ти, зва́лювати, *v. a.* herunter-, niederwerfen; кого́ s hir umwerfen, zu Boden werfen; ein-, niederreissen; 2) що на кого́ etw. auf jmdn schieben, *jmdm etw. zur Last legen; 3) — ся sich häufen, (in Haufen) stürzen, fallen; на кого́ * jmdm über den Hals kommen.

Зва́лка, *f.* Gedränge, Schlachtgetümmel, *m. Ру.*

Звалови́тий, *a.* schwerfällig, (*B.*).

Звали́рник, *m.* s. Зільни́ця.

Звали́ти, *v.a.* beschmutzen, besudeln.

Зва́ні́, (-ні́), *n.* Name, Titel, *m. Н.* 17 Benennung, *f. K.*

Звантажити, *v. a.* einpacken, *Фр.*

Зва́р, *m.* Abkochung, *f.*; 2) Gebräude aus verschiedenen Salben als Brustheilmittel, *n.*

Зварильний, *a.* schweissbar, *Пол.*

Зварити, *v. a.* kochen; желі́зо

Зва́рич, *m.* Salzsieder, *m.* [schweissen.

Зва́рка, *f.* Stelle, wo das Eisen zusammengeschweisst worden; 2) s. Звали́рник. [gekochtes, Tränkchen, *n.*

Зва́рок, -рку, *m.* Decoct, etw. Ab-

Зварува́ти, *v. a.* §. stehlen.

Звари́ти, *v. a.* шма́ги s. Зали́ти bähen, ausbrühen. [Verführung, *f.*

Зве́дення, *n.* Abführung, Ableitung;

Зведени́ця, *f.* verführtes Mädchen, das Mutter geworden war von einem Buhlen, (*B.*).

Зведе́ник, *m.* Kuppler, *m.*

Зведена́та, *pl.* zugeführte Kinder eines Witwers u. einer Witwe dh Heirat derselben.

Зве́зти, звозити, *v. a.* zusammen-

bringen, zusammenfahren; 2) палицею кого́ jmdm mit dem Stock einen derben Schlag versetzen.

Звеличати, *v. a.* hochpreisen, rühmen; — ся *Ме.* 103 prahlen. [цїний *f.*

Звеличене, *n Под.* Erhöhung, —

Звено́, *n.* Glied, Kettenglied, *n. Ил.*

Зверо́убати, *v. a.* anwerben. [ти.

Зверга́ти, зверечи. *v. a. О П.* s. Скидати.

Зверетенити ся, *Не.* зверетити ся wie eine Spindel sich schnell umdrehen; umkreisen.

Зве́рзти, *v. a. Н.* 133 s. Вéрзти.

Зве́рник, ялове́ць —, *m.* Sadebaum, *m.* (Juniperus sabina).

Зверну́ти, зверта́ти, *v. a.* umlenken; на що lenken, hinlenken, -richten; 2) umfallen lassen, stürzen; візни́к зверну́в der Kutscher hat umgeworfen; 3) кому́ що wiedergeben, zurückstellen; 4) *v. n.* зверну́ло з полу́дня kurz nach Mittagszeit; 5) — ся до кого́ an jmdn sich richten, wenden; *b*) s. Верну́ти ся. [zurücklegen.

Зверста́ти, *v. a.* доро́гу den Weg

Зверть, *f.* Abgrund, *m.*

Зверта́льний, *a.* nach rückwärts umwendbar, wendbar, *Пол.*

Зве́ртень, -тня, *m.* Sonnenwende, *f.* (Heliotropium peruvianum, „Vanillekraut“).

Зверти́стий, *a.* — віз leicht umzuwerfen; 2) schief auf die Seite geneigt, steil: доро́га (*B.*). [schlingen.

Звертїти ся, sich krümmen, s.

Зверткóвий, *a.* -е вікно́? [le, *n.*

Зверта́ло́х, *m.* Spulrad für dicke Sei-

Зве́ртуцати ся, *ГЕ.* („*P. X.*“ 72) s. Обвиляти ся.

Зверх, *praep.* mit d. *Genit.* über, оди́н зверх одно́го der Eine über dem Anderen *P.* I. 4; 2) darüber; überdies, ausser; зверхо́м *adv.* über die Massen, übermässig, *Не.*

Зве́рха, *adv.* oben, auf der Oberfläche, von aussen, äusserlich.

Зве́рхний, *a. МШ.* der äussere.

Зве́рхник, *m. К.* der Obere, obrigkeitliche Person; Behörde, *f.*

Зверхнина́, зве́рхність, (-рхни-) -ости, *f.* Obrigkeit, Behörde; Obergewalt, Hegemonie, *f. Кч.* 106.

Зверхе́льний, *a.* die Kräfte übersteigend, *Под.*

Зверше́ний, *a.* vollkommen, *К.* 5

Зверше́нити, (-нити). *v. a. КУ.* besiegen, aufs Haupt schlagen, vernichten.

Зверше́ньство, *n. Пу.* s. Совершéньство.

Зве́сти [зведу́. зведе́ш]. *v. a.* herab, herunter- abseitsführen, -leiten; поро́млені ві́ка зве́сти кому́ *М.* I. 57 die müden Augen jmdm schliessen; 2) zusammenführen; зви́в нас у вели́ке приятельство redete uns ein wir seien grosse Freunde; зве́сти на толк кого́сь *Ч.* V. 470 jmdm guten Rath geben; 3) in die Höhe heben, aufrichten, aufführen: бу́динок; emporheben; 4) * verführen, betrügen (з ро́зуму).

Зветочїти, *v. n.* veraltern, *МШ.*

Звечерїти, *v. n. impers.* звечерїло wurde Abend, die Abenddämmerung trat ein.

Звива́ти, *v. a.* zusammen- einrollen, aufwinden, aufhaspeln; 2) *v. n.* — лїсами sich in den Wäldern herumtreiben, 3)* — ся sich sputen, geschäftig umgehen.

Звиву́щий, *a* flink, behend, (*B.*).

Зви́дини, *pl. Зг.* s. Розвідини. Besuch, *m.* [*impers.* кому́сь.

Зви́дити ся, scheinen, vorkommen,

Зви́дїти, *v. a.* кому́сь щось *Н.* 80 *Ш.* jmdm etw. aus Nachsicht darüber hinweg sehen indem man es nicht bemerken will, übersehen, nachsehen, *vgl.* Зо́чити.

Зви́шка, *f.* Mehrbetrag, Ueberschuss, *m.*

Зви́шки, *adv.* ти бя все на — möchtest immer höher.

Зви́кати, зви́кнути, *v. n. P.* I. 132, — ся sich an-gewöhnen.

Зви́нка, *f.* Art Filzball, *m.* -spiel, *n.*

Зви́нний, *a.* flink, behend.

Зви́нність, -ости, *f.* Behendigkeit, Flinkheit, *f.* [die Schuld wälzen.

Звиновáтити, *v. a.* кого́ auf jmdn

Звину́ти, s. Звива́ти; 2) beseitigen, aufheben, auflassen; *звину́в ся з чим скоро wurde schnell damit fertig. [zeihen.

Звини́ти, *v. a.* entschuldigen, ver-

Зви́са, *f.* Pendel, *m. Зг.*

Звиса́ти, зви́снути, *v. n.* herabhangen, -hängen; — на кім auf jmdn sich stützen, sich verlassen; звис на дурни́цю ist gewohnt auf leichte, pfiffige Weise Gewinn zu erhaschen.

Звисйстий, *a. МШ.* herabhangend.
Звйсок, -ску, *m.* Ueberschuss, Rest, *m.*
Звйти, s. Звивати 1).
Звйтцї, *pl.* Drehblüthige (Contortae).
Звитяжа, *W.* звитязь, *f. Мог.* Sieg, *m.*
Звйтяжити, *v. a. Гол. гр.* 30 überwinden, besiegen. [*Св. Кл.*
Звйтяжний, *a.* siegend, siegreich
Звих, *m. Еф.* 30. звйхнене, *n.* Verrenkung, *f.* [ehen; *vgl.* Звивати ся.
Звихати ся, flink umgehen, f. ma-
Звихнути, *v. a.* verrenken, verstauchen; *ptc.* звихнутий и. звихнений; * auf Abwege führen.
Звихроватїти, *v. n.* sich drehen, s. werfen (дошка). [s. aufraffen.
Звйхторити, ся, sich aufmachen,
Звичаєвий, *a.* -е право Gewohnheitsrecht, *n. Term.*
Звичай, *m.* Gewohnheit, *f.* Gebrauch, Brauch, *m.* Sitte, Art, *f.*; за-звичай gewöhnlich *ГШ.*; 2) s. Звичайність.
Звичайний, *a* gewöhnlich, gebräuchlich; 2) sittsam, anständig, schicklich, geziemend, züchtig, geschult *III.* I. 118.
Звичайність, -ости, *f.* gute Sitte, Etikette, *f. Кн.*; 2) Gewöhnlichkeit, *f. Пар.*
Звичати ся, звйчити ся, *M.* sich aneinander gewöhnen; звйчити, *v. a. K.* angewöhnen; *ptc.* звичений *M.* gewohnt.
Звичка, *f. Ст.* s. Звичай 1).
Звичме, *adv. H.* 18 s. Звичайно.
Звичний, *a.* gewohnt *P.* II. 162. *Лекч.* — звично, *adv.* gewöhnlich
Звйтка, *f. ЛД.* s. Вйтка. [en.
Звинцати, *v. n.* kreischend aufschrei-
Звід, *g.* зводу, *m.* Gewölbe, *n.* Wölbung, *f.* — нёба; Balkengerüste, *n.* -lage, *f.* zum Dachstuhl, *f.*; 2) Aufzug, *m.* übhpt was aufgezogen, gehoben werden kann; 3) Brunnenschwengel, *m. Зак.* 3) Fangeisen, *n.* [*МШ.*
Звідане, *n.* Erkundigung; Frage, *f.*
Звідати ся, звідувати ся о, про, за кого (що), за ким (чим) sich erkundigen, nachfragen nach jmdm, wornach.
Звідини, *ВЛ.* звіди, *pl.* s. Розвідини; Besuch, *m. Пар.*
Звідки, *adv.* woher, von woher?
Звідкись, звідкільсь, *adv.* von irgendwoher.
Звідкільинде, *adv.* anderswoher.
Звідколи, *adv. Ст.* seitwann, seitdem.
Звідний, *a.* — міст Aufzieh-, Zugbrücke, *f. Пар.*; 2) verführerisch, trügerisch.
Звідно, *adv. Kst.* von dorten.
Звідомлене, *n. Ст.* Kundmachung, *f.*
Звіден, звідсїль (-ля), звідти, звідтїля, *adv.* von hier aus.
Звідтам, *adv.* von dort her.
Звідун, *m.* Kundschafter, Spion, *m.*
Звідусїль (-ля) звідусюди *Кч.* 238 *adv.* von allen Seiten. [чого.
Звідчого, *adv.* s. Від чого; Чому,
Звіжити, *v. a.* erproben, kennen lernen, erfahren; звіжалий, *a. Га.* II. 8 erfahren, kundig.
Зьвізда, *f.* Stern, *m. Ог.* 79.
Зьвіздання, *f.* Stachelstern, *m.* (Asteracanthion). [diger, Astrolog; Astronom, *m.*
Зьвіздар, *m.* Sterndeuter, Sternkun-
Зьвіздария, *f.* Sternwarte, *f.* Observatorium, *n.*
Зьвіздатий, *a.* sternförmig; 2) кінь mit e. weissen Fleck auf der Stirn.
Звізде, *n. coll.* s. Гвіздь 1), гвіздє.
Зьвіздень, *m.* Milchstern, *m.* (Gagea).
Звіздик, *m. W.* s. Гвіздь 1).
Зьвіздиця, *f.* Stern, *m. Зг.*; 2) — округлина rundsternige Sternkoralle, *f.* (Astrea rotulosa). [Sternlein, *n.*
Зьвіздка, *У.* зьвіздочка, *f. dim.*
Зьвіздний, *a.* Stern- *КУ. Пу.*; 2) gestirnt, *Кл.*
Зьвіздобраз, *m. B.* Sternbild, *n.*
Зьвіздовий, *a.* aus Sternen, sternengleich *Ч.* III. 289. [bedeckt, *Пл.*
Зьвіздокритий, *a.* mit Sternen
Зьвіздослов, (-словець) *m.* s. Зьвіздар. [Sternen geschmückt.
Зьвіздостриїнний, *a. МШ.* mit
Зьвіздоцьвіт, *m.* chinensische Sternblume (Aster chinensis).
Зьвіздочний, *a. СМ.* Stern-.
Зьвіздочник, *m.* Sternmiere, *f.* (Stellaria). [rias).
Зьвіздунка, *f.* Seestern, *m.* (Aste-
Зьвідчатий, *a. B.* sternförmig.
Зьвіздчатка, *f.* Sternkoralle, *f.*
Зьвіздчик, *m.* Asterigerina, *B.*
Звіздний, (*d.* -нёнький), *a. Гол.* III. 32 mit Sternen besäet.
Звіздянка, *f.* Sterndolde, Meisterwurz, *f.* (Astrantia).
Звій, *g.* звою *M.* III. 124 Gewinde, Gekräusel; 2) s. Сувій.

Звійну́ти, *v. a.* abwischen, *ОП.*
Звійцї, *pl.* Wickler, *pl.* (Tortricidae) *B.*
Звікóнка, *f. N.* e. Borges.
Звікува́ти, *v. a.* — вік ganze Lebenszeit verleben..
Звільна, *adv.* langsam, gemach.
Звільня́ти, (-ня́ти), *v. a.* nachlassen, freier, lockerer machen; * mildern; verlangsamen. [cher werden, *Фр.*
Звільня́ти, *v. n.* nachlassen; schwä-
Звін, звінóк, etc. *m.* s. Дзвін etc.
Звінéць, -нця́, *m.* s. Лунц.
Звінни́ця, *f. Га.* I. 141 s. Дзвінни́ця; Art Osterspiel.
Звінóк, -нка, *m.* (звінка, *f.*) — розбрі́ний *a. B.* sperrigblütige Glockenblume (Campanula patula); 2) — рйóн *А.Д.* II. 58. querdurch abgehauenes Stück.
Звінча́ти, *v. a.* bekränzen; 2) trauen.
Звінчик, *m.* Drottelblume, *f.* (Soldanella), *B.*; 2) -мла́чок nebelartiges Glokkenthierchen (Vorticella nebulifera *Пол.*
I. Звір (зьвір), -ра́. *m.* звірь, *f. Ф.* Thier, Unthier, *n.*; 2) Raubthier: Wolf; * Unmensch, *m.* [2) s. Розсóха.
II. Звір, *g.* звóру. *m.* Schlucht, *f.*;
Звіра́к, *m. Gr.* 30 Wolf, *m.*
Звірин, звірйний, *a.* Thier-, Wild-.
Звірина́. *f.* Thier, *n. dim.* звірйнка, *f.* kleines Thier, Thierchen, *n. Ст.*
Звірйнець, -нця, *m.* Thiergarten, *m.*; 2) — необéжний Звіроцру́г, *Пар.*
Звірити, звіра́ти, *v. a.* щось erproben, erfahren, — на собі an sich selbst die Erfahrung machen; prüfen, untersuchen *Ч.* IV. 712; 2) — ся кому́, перéд ким з чимóсь jmdm etw. anvertrauen, bekennen; на щось — *Ст.* sein Vertrauen worin setzen, worauf bauen; 3) звірила мене хорóба hat mich ganz abgeschwächt.
Звірка, *f.* kleines Thier.
Звірки, на — *Га.* II. 55 zur Probe, um zu prüfen, versuchshalber, zur Ueberzeugung. [trauenselig.
Звіра́йвий, *a.* offen gestehend, ver-
Звірний, *a. Ч.* I. 122 zum wilden Thiere geh. *Еф.* 16.
Звіробóй, (-бóйник) дїра́вий Harthen, *n.* (Hypericum perforatum).
Звіровий, *a.* Thier-, *Пу.*
Звірова́то. *adv.* wann viele Wölfe sich herumtreiben.

Звіродйвий, *a. Ос.* (61) X. 53.?
Звірóк, -рка́, *m. dim.* s. Звірина́ *P.* I. 128. *C.* II. 164. [cus, *m.*
Звірокру́г, *m.* Thierkreis, Zodia-
Звіролóв, (-лóвець), *m. K.* Jäger, *m.*
Звіролóвний, *a. K.* zur Jagd geh., Jäger-, Jagd-.
Звірость, *f. Гр.* V. 342 на — s. Злість, на — кому́.
Звірóта, *f. Ст.* Bestialität, *f.*
Зьвіренний, *a.* thierisch, viehisch, *Пар.*
Звіру́чка, *f.* s. Звірка. [gehen.
Звірюпа́ве, *n. K.* thierisches Vor-
Звірюпати ся, s. Па́чити ся (дóпка).
Звірють, *n. Гол.* III. 18 s. Звіра́, *Ос.* 100.
Звіря́, -я́ти, *n.* Thier, *n.*
Звіря́ний, звіра́чий, *a.* Thier-, Vieh-, thierisch.
Звіря́ти, s. Звірити.
Звіря́чість, -ости, *f.* Thierheit, viehische Wildheit, viehisches Wesen.
Звісь, *f. Гр.* s. Звість. [Вістéн.
Звіесть, *a. Ос.* (61) VII. 119 s.
Звісйголова, *m. У.* Kopfhänger, *m.*
Звісити, *v. a.* hängen lassen, herabhangen l.; sinken lassen.
Звіска, *f. Зг.* Schleier, *m.*
Звість, (*d.* звіетка, звісточка), *f.* s. Вість; на звісти *У.* auf Kundschaft.
Звістити, *v. a.* кому́ що (о чім, про що) jmdm etw. bekannt geben, verkünden, jmdn von etw. verständigen
Звістуна́лець, -лця *Кл.* звісту́н, *Мос. m.* s. Вісту́н; Herold, *m.*
Звістува́ве, *K.* звіщеве, *Term. n.* Bekanntmachung, Verständigung, *f.* Bericht, *m.*
Звістува́тїти, *v. n.* [бóсе], бурвий wurden saftlos, blieben nur Fasern (лико) von denselben.
Звітріве, *n.* Verwitterung, *f. Пол.*
Звітріти, *v. n.* verwittern.
Звіча́ти, *B.* звіща́ти s. Звістити.
Звічити ся ins Gesicht sich etw. sagen [вічи].
Звійжка, *f.* Werkstück zum Aufwinden des Gespinstes in e. Knäuel, *n.*
Звіяти ся, (-ва́ла) sich erheben u. stürmisch aufbrausen; sich fortmachen, sich aus dem Staube machen.
Звлада́ти, *v. n.* робóтї e. Arbeit bewältigen s. Зволода́ти.

Звóбро, *n.* *Ч.* IV. 496 s. Ребрó?
Звда, *f.* *Н.* 69 s. Звáда. [räther, *m.*
Звóдець, -дця, *m.Cm.* Verführer, Ver-
Звóди, *pl.* Gewölbe, *n.* *С.* I. 216 s. Звід; 2) Betrug, Schwindel, *m.* Kuppelei, Kupplerschaft, *f.* *Ке.* 141; 3) Confrontation, *f.*
Звóдини, *pl.* Confrontation, *f.*; 2) Zusammenkünfte zum Zechgelage, *pl.* 3) das Bedecken der Braut mit der Frauenhaube *Ч.* IV. 611.
Зводистий, *a.* gewölbt.
Зводитель, *m.* *Гол.* III. 253 Verführer, Verleiter, *m.* *Term.*
Зводителька, *f.* Verführerin, *f.* *Нав.*
Зводити, s. Звéсти; — зо сьвіта когó ums Leben bringen; — бýчу, бідý ein Krawall, ein Unheil verursächen, hervorbringen. [gerisch *Мог.* *У.*
Зводливий, *a.* verführerisch, trü-
Звóдник, *m.* Kuppler, *m.* *Ко.* 79; 2) Mäkler, *m.*
Звóдниця, *f.* Kupplerin, *f.*
Звóдня, *f.* *Ко.* 196 Kupplerschaft; 2) s. Звóдниця, *Cm.*; 3) зводити звóдні (*pl.*) з кимóсь *Е.* mit jmdm (m. Weibern) sich abgeben, sich herumbalgen.
Зводóвий, *a.* Wölbung-.
Звóєць, -óйця, звійник, *m.* Wickler, (Tortrix) s. Звійці.
Звóжай, *m.* *Гол.* III. 37 das Einführen des Getreides vom Felde.
Звóздик, *m.* Nelke, *f.* (Dianthus); 2) Seifenkraut, *n.* (Saponaria offic.).
Звоздиковáті, *pl.* Nelkenblumen (Caryophyllaceae). [(Caryophyllinae)
Звоздичáсті, *pl.* Nelkengewächse
Зводичник, *m.* Gewürznelkenbaum, *m.* (Caryophyllus arom.); 2) Nelkenkoralle, *f.* (Caryophylia).
Звóзчик, зьóзчицкий, s. Звóщик etc.
Зволáти, *v. a.* *Гр.* s. Зволодáти.
Зволéнє, (-лїнє), *n.* *Ст.* *Н.* 96 Wille, Wunsch, *m.* Genehmigung, *f.*
Зволенéць, -нця, *m.* *W.* Urlauber, *m.*
Зволити, *v. a.* erlauben, gestatten *Р.* I. 5; 2) belieben, wollen, geruhen *Н.* 112; 3) s. Увільнити; 4) — ся die Güte haben: звóльтесь! = бýдьте ласкáві *Кух.*; 5) зволити ся *Др. с.* 115 gütig sein; wollen; звóлено, звóлано *Р.* I. 130 nach dem Willen.
Зволнити, *v. a.* *Ст.* s. Увільнити.

Зволнувáти, *v. a.* *У.* stürmisch aufregen. [winden, besiegen.
Зволóдати, *v. a.* bewältigen, über-
Зволочити, *v. a.* viel umherschleppen; * когó jmdn zum müssigen Nachgehen, zur Liederlichkeit bringen.
Зволóчний, *a.* -нї нáрости Zögerungszinsen, *Term.*
Звóля, *f.* Freiheit, *f.* [lauben.
Зволяти, *v. a.* u. — ся, *Ко.* 172 er-
Звóмнити, *pol.* *v. n.* *Ко.* 37 звóнтнити *К.* verzweifeln, verzagen, den kürzeren ziehen; nahe sein dem Crepieren.
Звон, *m.* Klang, *m.* *Пол.*
Звонáтка, *f.* -лелїйка Campanula lilifolia v. Adenophora suaveolens.
Звóник, звонити etc. s. Дзвóник etc. дзвін etc.
Звонистий, *a.* helltönend, *Зар.*
Звóнкість, -ости, *f.* Klangfarbe, *f.*
Звонковáті, *pl.* Glockenblumen-Gewächse, (Campanulaceae).
Звонкоголóсий, *a.* mit wohlklingender Stimme, hellstimmig.
Звонкоцьвіті, *pl.* Glockenblüthige (Campanulineae). [giesser, *m.*
Звóник, звоняр, *m.* Glocken-
Звоновий, *a.* Glocken-.
Звоновина, *f.* Glockenspeise, *f.*
Звонóчниця, *f.* Glockenpolyp, *m.* (Campanularia).
I. Зворáти, s. З'орáти. [umschliessen.
II. Зворáти, *v. a.* s. Загородити,
Звóри, *pl.* s. Зпір II.
Зворикáти (-ичáти), *v. n.* wie ein wildes Thier brüllen, (*Фр.*)
Звóріть, *f.* *Т.* звóрот, -оту, *m.* Umkehr, Schwenkung, Wendung; на звóрот *Ко.* 140 s. На нáворіт.
Звóрка, *f.* Schliessmuskel, *f.*
Звóрлуч, Syngnathus bucculentus *В.*
Зворотити ся, s. Вернýти ся, *Зе.*
Зворóтний, *a.* круг Wendekreis, *m.* *КУ.* [pe, *f.*
Зворóтник, *m.* Wendekreis, *m.* Tro-
Зворохнýти, зворýшити, *v. a.* in Unruhe, in Aufregung versetzen; — ся — — gerathen, unruhig werden.
Зворошити ся, s. Змішáти ся.
Звóрчий, *a.* Schliess-.
З-вóстри стріляти, *R.* 92 scharf schiessen (bei d. Hochz.)
З-вóсхід сóнця *Ос.* (61) VII. von

Sonnenaufgang, von Osten her.
Звóхченє, *n.* Befeuchtung, *f.*
Звохчúти (-чáти), *v. a.* befeuchten, benetzen; звохчíти, *v. n.* feucht, nass
Звóщик, *m.* Fiaker, *m.* [werden.
Звоюпáти, *v. a.* besiegen, bezwingen, unterjochen. [ertragen §.
Звудалáти (з'удал-), *v.a.* aushalten,
Звужáти, звузúти, звýжувати, *v.a.* enger, schmäler machen, verengen.
Звýзло, *n.*?
Звук, *m.* Laut; Schall, *m. Пол.*
Звуковúй, *a.* Laut-, Schall-.
Звуконóвний, *a. Гуш.* klangvoll, klangreich.
Звукослóвіє, *n* Lautlehre, *f.*
Звýрдити, *v. a.* die Milch beim Kochen gerinnen machen; — ся geronnen (sauer) werden. [wohlklingend.
Звучний, *a.* tönend *Оц. гр.* §. 15;
Звýчність, -ости, *f.* Wohlklang, *m.*
Звучноголóсний, *a.* wohl- hellklingend, *Кл.*
Звя́га, *f. Н.* 192 Lärm, *m.*
Звя́гель = Новоград Волинськ.
Звяглúвий, *a. Н.* 140 bellend, belfernd; lärmend.
Звяжúрука, *m. f.* der (die) Hände bindet, der (die) behindert.
Звяз, *m. К.* звязь, *f.* Zusammenhang, *m.* Verbindung; Bündigkeit (vom Boden); *f.*; 2) Structur, *f.* Gefüge, *n. К.*
Звязáти, звúзувати, *v. a.* zusammenbinden,- knüpfen; ver-binden; fesseln; — ся слóвом ein bindendes Wort geben; *ptc.* звúзаний *М.* II. 80 = (звúзаний), заиúзаний. [2) gedrängt, kurz.
Звязкúй, звязний, *a.* bündig, solid;
Звя́зкість, -ости, *f. В.* Bündigkeit, *f.*
Звя́зність, -ости, *f.* enge Verbindun, *Св.*
Звя́зок, -зку, *m.* Zusammenhang, *m.*
Звя́к, *m.* Geklirre, Gerassel, *n.*
Звя́кнути, *v. n.* erklirren.
Звялúти, *v. a.* krank, welk machen, Unpässlichkeit verursachen; ankränkeln.
Згáга, *f.* Sod, *m.* Sodbrennen, *n.*; 2) *К. ОП.* Durst, *m.*
Згад, *m. Ст.* s. Згáдка.
Згадáти, згáдувати, *v. a.* erwähnen, gedenken, an jmdn (etw.) erinnern: когó, що, про (за) когó, п.(з.) що; 2) errathen.
Згаджáти ся, s. Згóджувати ся.
Згаджáти (-аяá-), *v. n.* комý з чим s. Вигаджáти.
Згáдка, *f.* Erwähnung; Erinnerung, *f.*
Згáдуванє, *n.* Erinnerung, *f. М.* II. 179; 2) das Errathen.
Згаїти, s. Гаїти.
Згáмати, згáмкати, *v.a.*§. auffressen.
Згамішúти, *v. a.* s. Гáмуз, на — зóйти.
Зганьбúти, *v. a.* s. Ганьбúти.
Зганúти, *v. a.* комý щось jmdn wegen etw. tadeln, rügen.
Згáнка, *f. Зар.* s. Згáдка.
Згáнути, *v. a.* s. Згадáти.
Зганя́ти, s. Зігнáти; 2)s. Зменшáти.
Згар, *f.* das Angebrannte; 2) Fusel im Branntwein, *m. Мак.*; 3) Licht *n.* Wärme der Sonne; вечíрна — Abendröthe, *f. У.*
Згарó, *m.* Schneesturm, *m. Пс.* згáрбом загарóати mit Gewalt entreissen, rauben, *К.*
Згáрбати *v. a.* s. Загáрбати *Ме.*
Згáрець, -рця, *m.* ausgebrannte Waldstrecke in eine Wiese (Weideplatz) umgewandelt.
Згáристий, *a.* brennbar, ver-.
Згáрище, згáрнеко, *n.* Brandstätte, *f.*; 2) s. Згáрець.
Згáрість, -ости, *f.* Brandgeruch, *m.*
Згармонїзувáти, *v. a.* in Harmonie bringen.
Згáрок, -рка, *m.* s. Недóгарок.
Згарувáти, *v. a.* dh übermässige schwere Arbeit aufreiben, abhärmen; *ptc.* згарóваний.
Згáря, *f.*s. Згáрище. *У.* 2) s. Згáрець.
Згáрячу. *adv.*in der Hitze *Ш.* I. 385.
Згасáти, згаснýти, *v. n.* erlöschen, aufhören zu brennen, zu leuchten.
Згасúти, згáшувати, *v.a.*auslöschen.
Згáтанти, s. Гатаяти.
Згиі? *Ос.* (62) II. 55.
Згиб, *m.* Bug, *m.* Fusswurzel, *f. Пол.*; 2) Gelenk, *n. Под.*
Згибáти, згинáти, *v. a.* beugen, niederbiegen, krümmen.
Згибáяче. *n. coll.* Schindvieh, *n.*
Згúбнути, згúнути, *v.n.* verloren gehen, verschwinden, s. Гúнути.
Згúдити, *v. a.* собí щось vor etw. Abscheu bekommen.
Згинáч, *m.* Beugemuskel, *f.* Bouger, *m.*
Згирúти, s. Загирúти.

*

Згіде, (-дде), *n.* Hab' und Gut, *n.* *Oc.* (62) VIII. 23.

Згіден, *K.* згідний, *a.* tauglich, nützlich, verwendbar; wert, fähig; 2) übereinstimmend, *B.* — гóлос Gleichlaut, *m.*; übereinkommend; *adv.* згідно übereinstimmend, *Пар.*

Згідлйвість, -ости, *f.* *Ог.* Verträglichkeit, Friedfertigkeit, *f.*

Згін, *g.* згóну, *m.* Zusammentreibung, *f.* das Zusammentreiben des Viehes (der Schafe) auf die gemeinschaftliche Hutweide: в — = до череди; 2) Vertreibung; (ehem.) gezwungene Uebersiedelung.

Згінний, *a.* -і дни *Не.* (*Пр.* XI. 38) Tage an welchen die ganze Gemeinde zur Frohnarbeit aufgetrieben wird.

Згінник, *m.* Borstenviehtreiber, Schweinehändler, *m.* [thiger, *m.*

Згірдник, *m.* Verächter, Hochmü-

Згіре, *n.* *M.* I. 18 Gesenke eines Hügels, *n.* Abhang, *m.* Abdachung, *f.*

Згіркнути, *v. n.* bitter werden; мáсло -кло wurde ranzig.

Згірний, згірдний, *a.* stolz, beleidigend, unfreundlich: слóво böses Wort.

Згірóк, -ркá, *m.* Hügel, *m.*

Згірчиáти, (-чити), *v. a.* *МШ.* bitter machen.

Згіршéне, *n.* *Пар.* s. Сóблазнь.

Згіршити, *v. a.* Aergernis, Anstoss geben; — ся Aer. An. nehmen: чим, woran.

Згладити, *v. a.* glatt streichen, g. machen; ebnen *Ш.* I. 380; 2) * vertilgen: — зо сьвіта.

Згламати, *v. a.* *ГВ.* (*Рус.* X. 72)?

Гледжити ся, gerinnen (v. Milch *vgl.* Глеї). [бити.

Зглинóнýти, зглинóити, *v. a.* s. Зглу-

Зглітно, *adv.* voll gedrängt, gestopft.

Зглодáти, *v. a.* zer- abnagen.

Зглотá, *f.* s. Глотá. Zusammenlauf, *m.*

Зглотити ся, sich zusammendrängen, s. zusammenretten.

Зглубити, зглубляти, *v. a.* ergründen, erforschen, untersuchen. [werden.

Зглýпати ся, §. rathlos, verlegen

Згляд, *m.* Blick, *m.* *C.* I. 200; 2) s. Взгляд, взглядний; зглядь (зглядь), *f.* Rücksicht, Pflege, *f.*

Зглядáти ся, зглянути ся sich beschauen; на когó, на що auf jmdn (etw.) schauen, sehen, achtend an-, zusehen; Rücksicht nehmen, etw. berücksichtigen, sich jmds erbarmen.

Згнéсти, згнїтити (-áти), *v. a.* unter, -niederdrücken, zermalmen, * vernichten; згнїтити verdichten.

З-гнїва, *adv.* *Ст.* zornig.

Згнїт, *m.* Art Kinderkrankheit.

Згнущáти ся, s. Знущáти ся; згнущéний *ptc.* *Гол.* unterdrückt, misshandelt.

Зговорити, *v. a.* gesprochen, gesagt haben; 2) що з ким mit jmdm worüber übereinkommen, sich einigen, etw. verabreden *M.* I. 43; 3) прóтив когó mit jmdm rechten, hadern, sich jmdm widersetzen *M.* I. 12; 4) — ся (за що) im Gespräch, in der Rede worauf kommen (zusammen mit Anderen).

Згóда, *f.* Uebereinkunft, Uebereinstimmung, Einigung, *f.* що згóда gemäss, nach dem Vertrage; 2) Einigkeit, Eintracht, Harmonie, *f.* [mend.

Згóден, *a.* *Ст.* s. Згóдний, beistim-

Згоджáти ся, згóджувати ся, *ІГ.* zustimmen, übereinstimmen; in Eintracht leben. [2) Ehevertrag, *m.*

Згóдини, *pl.* das Uebereinkommen;

Згодити, *v. a.* in Uebereinstimmung, in Einklang bringen; einigen; 2) mieten, dingen: слугý; accordieren; 3) когó, на когó чим womit jmdn treffen, jmdm beikommen; 4) *v. n.* комý dem Schuldner die Erstreckungsfrist gestatten; 5) — ся з ким sich mit jmdm verständigen, übereinkommen, übereinstimmen, sich einigen, sich vertragen; на щось womit einverstanden sein, etw. acceptieren; до чогóсь *C.* I. 27 sich wozu eignen.

Згóдї, згóдом, згóда, *adv.* (трóха, мáло —) nach einiger Zeit, nach einer Weile, kurz hernach, darnach, wenige Zeit später.

Згодїти, *v. n.* vermögen. [fertig.

Згодлйвий, *a.* verträglich, fried-

Згóдний, *a.* einverstanden *ОП.*; 2) s. Вигідний *Левч.*

Згодувáнє, *n.* Erziehung, *f.* *K.*

Згодувáти, *v. a.* aufziehen, erziehen, Pflege angedeihen lassen; ernähren; mästen.

Згóжий, *a.* übereinstimmend, *Др.*

Згóла, *adv.* *Левч.* ganz, schier.

Зголарýч, *adv.* s. Голїруч.

Зголи́ти, *v. a.* ab-, wegrasieren.
Зго́лони, *pl.* у зго́лонах *Ф.* zu den Häuptern; 2) з голоні́ aus dem Kopfe, — рахува́ти von d. Kopfrechnen.
Зголови́ти, *v. a.* köpfen: das Kopfholz von dem Weidenbaume weghauen, *B.*
Зголоди́ти, *v. a.* aushungern lassen; *ptc.* зголоджéний ausgehungert.
Зголодні́ти, *v. n.* hungrig werden.
Зголоси́ти, *v. n.* s. Закрича́ти *МШ.*; 2) ся до чого́сь sich zu etw. (bei jmdm) melden.
Зго́лосна, *s. a. f. Ог.* Mitlaut, Consonant, *m.*
Зголосну́ти, *v. n.* сла́ва зголосла́ *МШ.* der Ruhm erscholl, wurde laut.
Зголубі́ти, *v. a.* für sich freundlich stimmen, jmds Herz, Zutrauen gewinnen.
Згомоні́ти, згомоті́ти *МШ. v. n.* dumpf erschallen, erklingen; laut werden; wiederhallen.
Згон, *m.* s. Зґін.
Зго́нене, *n.* s. Зігнане.
Зго́нини, *pl.* зго́нище, *n.* Ueberkehr, *f.* Abbrechling, *n.* Kaff, *m.* (vom Getreide).
Згони́ти, згоня́ти, s. Зігна́ти; — ся з ро́зуму irre werden. [*m. C.* II.43.
Зго́нщик, *m.* Viehtreiber; Viehhändler,
Згоро́ба́ті́ти, *v. n.* krummen Rükken bekommen, buckelig werden.
Зго́рбити, *v. a.* bücken, buckelig machen; — ся sich bücken, gebeugt gehen.
Згорда, *adv.* stolz, abstossend, wegwerfend.
Згорди́ти ся чим worauf stolz werden.
Згорді́ти, *v. n.* ким jmdn verschmähen.
З-гори́, *adv.* набра́ти з гори́ кого́ jmdn herunternehmen; 2) voraus, im voraus.
Зго́рстий, (-нений), *a.* steil, abschüssig; schief.
Згорі́нка, *f.* s. Горі́нка, *Гол.* III.81.
Згорі́ти, *v. n.* ab-, verbrennen; 2) *Ф.* (*Пр.* X. 123) im Hitzfieber phantasieren, delirieren.
Згорну́ти, згорта́ти, *v. a.* zusammenscharren, -ziehen.
Згорну́тість, -ости, *f. Не.* (*Пр.* XI. (2) 14 Inbegriff, *m.*
Згороди́ти, *v. a.* ein Flechtwerk, eine Hürde, e. Hecke anlegen, umzäunen; * anfertigen *Ч.* I. 169.
Зго́ртка, *f. ОП.* Falte, *f.*
Згости́ти, *v. a. У.* besuchen.
Згра́бати, (згреб-) *v. a.* abharken; 2) zusammenharken.
Грабува́ти, *v. a.* plündern; 2) pfänden.
Грамости́ти, *v. a.* zusammenballen.
Згре́бло, *n.* Striegel, *m.*
Згрижа́, згриза́, *f.* nagende Sorge, Kummer, Gram, *m.* 2) Hader, Zwist, *m.*
Згриза́ти, згри́зти, s. Гризти.
Згримоті́ти, *v. n.* heftig, wuchtig dreinschlagen.
Згрі́бний, *a.* -е полотно́ die grobe Leinwand von Hede, von Werrig, heden.
Згрізну́ти ся, sich erbittern, aufbrausen, ergrimmen, drohende Miene etc. machen, *Не.*
З-грі́зна, *adv.* s. Грізно.
Згрома́дженє, *n.* Versammlung, *f.*
Згрома́дити, (-аджа́ти) *v. a.* сі́но — zusammenharken, -rechen; 2) versammeln.
Згрубі́ти, *v. n.* dick, grob werden.
З-грубі́ша, з грубо́ї тріски aus dem Groben.
Згру́док, -дку, *m.* trockenes höher liegendes Grundstück.
Згрясти́ти, *v. a. Зг.* zusammenfassen, resumieren.
Згу́ба, *f.* Verlust, *m.* verlorene Sache; 2) Verderben, *n.* Vernichtung, *f.* Untergang, Tod, Fall, *m.*
Згуби́ти, *v. a.* verlieren; 2) verderben, vernichten.
Згуби́вний, *Мл.* згу́бний, *a.* verderblich, vernichtend.
Згуди́ти, *v. a.* щось кому́ jmdm etw. tadeln; *ptc.* згуджéний, verspottet, widrig gemacht.
Згуді́ти, *v. n.* anfangen stark zu schallen, zu dröhnen.
Згук, *m.* Lärm, Schall, *m. КС.* (82) IV. 166.
Згука́ти ся, s. Скрича́ти ся; згукну́ти, *v. n.* lauten Ruf erschallen lassen.
Згули́ти, *v. a.* betrügen, jmdn zum Besten haben, *Ф. Фр.*
Згули́ти, *v. n.* und — ся sich satt unterhalten, sich todmüde tanzen.
Згурда́ти, *v. a.*; 2) — ся s. Зґурдити.
Згу́сли́й, *a.* zähflüssig.
Згу́снути, *v. n.* dick-, zähflüssig werden.
Згусти́ти, згуща́ти, *v. a.* verdikken, verdichten, condensieren. [(*B*).
Згуча́ти ся, scheu, stutzig werden,
Згу́щенє, *n.* Verdichtung, Condensation, *f. Пол.*
Зґа́рда, *f.* Silbermünzen auf einer

Kette angereiht (*B.*) Halsband, Collier, *n. vgl.* Ґáрда.

Зґвалтувáти, *v. a.* allarmieren, in Bewegung bringen; — лихý чýтку schlimme Gerüchte mit Weh- u. Jammergeschrei vernehmen u. weiter verbreiten *Ме.* 373; aufschreien *Ф.* (*Пов.* 34)?

Зґéґати, s. Ґéґати.

Зґéдзити ся, s. Ґéдзати ся.

Зґóя, *f.* s. Сóя, сóйка (*B.*).

Зґраєувáти, *v. a.* mit den Füssen zertreten, zerstampfen.

Зґрáя, *f.* Schar, *f.* Haufen, *m. К.*; 2) зграя Art Osterspiel *Kol.* I. 193.

Зґрунтувáти, *a. a.* bis auf den Grund kommen, den Grund erreichen ergründen.

Здáванє, *n.* Herausgabe (des Restes); 2) Uebergabe, Anvertrauung; 3) Ablegung, Erstattung *f.* йеиту, рахýнку, спрáви; 4) Schein, *m. Ст.* s. Здавáти 4 е.).

Здавáти, здáти, *v. a.* den Rest herausgeben (beim Kaufe); 2) комý щось. на кого́ щось jmdn etw. übergeben, überlassen, abtreten, anvertrauen, übertragen; 3) ценйт, рахýнок, спрáву — ablegen, erstatten; 4) — ся на кого́ sich jmdm ergeben (на чиóсь ласку), Vertrauen in jmdn setzen, sich auf jmds Wort verlassen (на чиéсь слóво); sich auf jmdn berufen *Леч. b*) passen, taugen; * sich reimen; — на гóре *Ш.* I. 29 zum Unglück gut gerathen sein; *c*) erscheinen, scheinen, das Aussehen haben: здає́ ся менí es kommt mir so vor, es scheint mir als ob, mir däucht, mich dünkt. [здáвленє, *n.* s. Стиснéнє, *Пол.*

Здавйти, s. Стиснýти; zerdrücken,

Здáвішня, *adv.* in der Frühe.

Здáвна, здáвен. *ОП. adv.* von altersher. [*a.* -а монéта Scheidemünze, *f.*

Здáйний. *Пар.* здавлóвий. *Term.*

Здалéка, *adv.* von weitem, weither, aus der Ferne; weitab.

Здалигідь, (-легідь), *adv. С.* s. Заздалигідь; zeitig. [Здáтний.

Здáлий, здáлний, здáний, *a.* s.

Зданути, *v. n. Ф.* (*Веч.* I. 116) s. Здавáти ся 4 е).

Здáрити, *Др. с.* 134 здаруваги *М.* II. 164 *v. a.* beschenken; 2) — ся: коли ми ся здáрит *Гол.* wenn es mir geräth, gelingt. [дáти ся.

Здáти, s. Здавáти; — ся s. При-

Здáтний, *a. Н.* 220. *Кч.* 178 tauglich, fähig, befähigt; 2) schicklich, anständig. [Geschicklichkeit, *f. ГШ.*

Здáтність, -ости, *f.* Fähigkeit;

Здáча, *f.* Rest, *m.* (beim Kauf) *Др. с.* 183. *Кв.* 73. Ueberschuss, *m.* * здáчі давáти Revanche geben; 2) Uebergabe, Capitulation, *f. КУ.*

Здвиг, *m.* dichte Schar, Menge, *f.*; 2) s. Здвйженє 2): на Здвйга.

Здвигáти, здвигнýти, здвинýти, *v. a* empor-, auf-, erheben; aufrichten, aufführen: бýдóву; 2) bewegen, erregen; 3) *v. n.* кíньми einen Reiter angriff machen, zu Ross angreifen, — sich aufmachen; плечйма mit den Achseln zucken; 4) — ся sich erheben; aus den Fugen gehen.

Здвйже, *n. Еф.* 61 s. Горóбок?

Здвйженє, *n.* Erhebung, Aufführung, *f.*; 2) s. Воздвижéнне Чéстного Крестá.

Здвйжка, *f. Зг.* Bewegung, *f.*

Здебéла, *adv.* unverhofft.

Здебíльша, з-де-бíльшого, *adv.* vom Gröberen; obenhin betrachtet, im grossen, *Ст.*

Здéґа, *f.* Wolf. *m.* (*vgl.* Зьвір).

Здекретувáти, *v. a.* anordnen, verhängen, bestimmen — кáру *Кч.* 272.

Здекуцийник, *m.* §. Executor, *m.*

Здéлека, s. Здалéка (-ку).

Здéмгати, (-гувати) ся, sich erheben (подвйгати ся).

Здéнова, *adv.* von neuem.

Здéргати ся, s. Змарнíти.

Здеревенíти, *v. n.* holzig werden, *B.*

Здеревíти, *v. n.* erstarren.

Здержáти, здéржувати, *v. a.* ab-, an-, auf, zurückhalten; 2) aushalten, ertragen *С.* I. 103.

Здéржка, *f. Леч.* Enthaltsamkeit, *f.*

Здéржно, *adv. Леч.* enthalsam.

Здéрка, *f.* Ellritze, Pfrille, *f.* (Leuciscus phoxinus).

Здéртн. s. Здирáти. [ger werden.

Здешевíти, *v. n.* wohlfeiler, billi-

Здйбáти, *v. a.* кого́ jmdm begegnen, jmdn antreffen; — ся з ким mit jmdm zusammentreffen.

Здив, *m. Сл.* Verwunderung, *f.* Stau-

nen, *n.* на — *M.* zum Verwundern, sehr befremdend. [werden, *T.*

Здивачнїти, *v. n.* zum Sonderling

Здивувати, *v, a.* verwundern, in Staunen setzen; 2) *v. n. Кв.* 33 seltsam finden u. daher tadeln; nicht genug satt sehen u. bewundern, staunen *Ш.* I. 298 — ся sich — —; *ptc.* здивований, здивілий *Св.* verwundert.

Здимнити, *v. a.* vom Brandlegen = з димом пустити.

Здимїти, здимнїти, (-менїти) *v. n.* verrauchen, in Rauch aufgehen, wie der Rauch schwinden, verschwinden, *H.* 38.

Здняти, (здняти, зняти) *P.* I. 16 s. Здоймати. [reissen; 2) schinden.

Здирати, *v. a.* abreissen, herunter-

Здирка, *f.* breite Spleisse; abgerissenes Stück von e. Stoff, Fetzen, *m.*

Здирлївий, *a.* der schindet, beraubt.

Здирник, здирщик, *m.* s. Деру́н.

Здирство, *n.* здирщина, *f.* Leuteschinderei, f. s. Грабе́жа.

Здирствувати, *v. n. K.* schinden, erpressen, habsüchtig sein.

Здитинїти, *v. n.* kindisch werden.

Здихане, *n.* s. Зітхане.

Здихання, *f. Гол.* III. 419 Seufzer, *m.*

Здихати, здихну́ти, *v. n.* seufzen, aufseufzen; — ся Athem holen; *b*) müde werden, *Ст.* 2) crepieren, verrecken.

Здичати, здичїти, *v. n.* verwildern, wild werden. [Gestalt, *f.* Habitus, *m.*

Здіб, *g.* здобу, *m. B.* das Aussehen.

Здібний, *a.* tauglich, fähig, tüchtig.

Здібність, -ости, *f.* Tauglichkeit, Fähigkeit, Tüchtigkeit, *f.* [verlassen.

Здівати ся на кого́ sich auf jmdn

Здїнки, *pl.* — з кого́ робити *Ч.* II. 9. argen Spass mit jmdm treiben.

Здївувати, *v. a.* nie das ganze Leben hindurch Jungfrau bleiben, *Кн.*

Здігнати, s. Здогонити.

Здїжити ся *H.* 241 vom Backtreg: schlecht werden.

Здіймати, здійняти, s. Здоймати.

Здїлати, *v. a.* thun, machen; begehen; 2) *Me.* 137 an, hinein thun, ausstatten. [dienstfertig.

Здїлливий, (*B.*), здїлплливий, *a.*

Здїлка, *f. gr.* Thatsache, *f. Зх.*

Здїльний, *a. Др.* tüchtig, fähig.

Здіправдї, *adv.* s. Справдї.

Здїяти ся, *Щог.* geschehen.

Здоба, *f.* s. Здіб. *vgl.* Подоба; 2) s. Здобич.

Здоба́, *f.* Schmuck, *m.* Zierde, *f. Пар.*

Здобен, *a.* s. Здібний.

Здобити, *v.a.* schmücken, zieren, *Пар.*

Здобиток, -тку, *m.* Erwerb, *m.*; Beute, *f.* Raub, *m. pl. H.* 201 *P.* I. 27.

Здобич, здобича, *f.* Beute, *f.* Raub, *m. dim.* здобиченька, reiche u. schöne Beute.

Здобичний, *a.* Beute- zur Beute geh., erbeutet, *K.* [ter, Räuber, *m.*

Здобичник, (йшник), *m.* Freibeu-

З-добра дива s. З. I. *f.*). [loben.

Здобрити, *v. a. Щог.* gutheissen,

Здобрїти, *P.* II. 86. *Не.* (*Пр* XII. 675) *v. n.* чим womit zufrieden sein; 2) besser werden.

Здобронати, *v. n. Др. c.* 245 gutmüthig, einfältig sich zeigen; besser, gütig werden, *C.* [бичник.

Здобуванець, -ця, *m. K.* s. Здо-

Здобуваний, *f. K.* s. Здобуток.

Здобувательь, *m.* Ausbeuter, Exploiteur, *m. Под.* здобувач, der Producierende, *Др.*

Здобувати, здобути, *v. a.* einnehmen, besetzen; 2) erbeuten, erobern; 3) erwerben, erringen; 4) — ся sich mit Beute versehen, Beute machen *K.*; *b*) — на що́ etw. hervorbringen, herausbringen, bewerkstelligen. [*f. ГШ.*

Здобуте, здобу́тє, *n.* Eroberung,

Здобу́ток, -тку, *m.* Gewinn, Erwerb; Nutzen, Vortheil, *m.* Errungenschaft, Beute, *f.*

Здовжати, здовжити, *v. a.* verlängern, dehnen; 2) здовжити s. Довжити ра́лом.

Здовжене, *n.* Dehnung, *f. Бор.*

Здовідати ся, *До.* s. Довідати ся.

Здовольнити ся befriedigt werden, sich genügen lassen.

Здогадати ся, здогадливий, etc. s. Догадати ся etc. [deutung, *f. Зх.*

Здогадка, *f.* s. Догадка; 2) An-

Здогін, -ону, *m. OE. pl.* здогони *Бор.* Wettlauf, *m.* итй на — den Wettkampf bestehen, wetteifern.

Здогодити ся комусь, jmdm in den Wurf kommen, begegnen, *Гуш.*

Здогонити, здоганяти, *v. a.* einholen, ereilen, erreichen.
Здогóня, *f. ОП.* s. Погóня.
Здоїм, *m.* s. Нáчерт.
Здоймáти, (-йти), *v. a.* herunter-, herabnehmen, -ziehen: скíру die Haut abziehen, abdecken; 2) auf-heben, aufrichten; * — душéю s. Звáжити 3); — бýчу Krawall machen.
Здоїти, здоювати, *v. a.* ausmelken.
Здоконáти, *v. a.* ausführen, vollbringen, *Пол.* [лївáти überwältigen, *ІГ.*
Здолáти, *v. a. pol.* vermögen; здо-
Здонтáти, s. Подонтáти.
Здор, *m.* здóра, *f. P.* I. 192 Schmerhaut, *f.*
Здоровéзний, здоровéнний, *a.* gesundheitsvoll; rüstig, tüchtig, überaus gross.
Здоровéць, -вця, *Левч.* здоронíл *Ш.* II. 245, здоровíнь, -íни, (*Фр.*) *m.* здоровíця, *f.* ein Kerngesunder; stark gebauter, hochgewachsener Mensch.
Здорóвий, *a.* gesund, wohlbehalten; здорóв (був)! sei gegrüsst! *b)* zur Genesung! бýвай здорóв! lebe wohl! bleibe gesund; 2) stark, rüstig; sehr gross, s. hoch, s. dick, s. lang etc. *adv.* здорóво. tüchtig etc.
Здорóвити, *v. a.* grüssen, — когó всїм добрóм jmdm alles Beste wünschen; 2) не здорóвить ся кóму jmd ist unpässlich geworden.
Здорóвість, -ости, *f. ГШ.* Gesundheit, *f.* (des Wassers).
Здоровíти. *v. n.* genesen, gesunden, von der Krankheit sich erholen.
Здорóвкане, *n.* Begrüssung, *f.*
Здорóвкати, *v. a. Luts. gr.* 164 grüssen.
Здорóвкуватий, *a.* rüstig, robust.
Здорóвле, (-ве), (*d.* -óвячко, -óвенко), *n* Gesundheit, *f.* Wohlsein, *n.* здорóвля! zur Genesung!
Здоровлéне. *n. M.* Genesung, *f.*
Здорóвний, *a.* -а Слýжба Бóжа für die Gesundheit abgehalten.
Здорóжити ся, dh den weiten Weg ermatten, müde werden.
Здорожíти, *v. n.* s. Подорожíти.
Здосáдувати, *v. n.* unzufrieden werden, ungehalten w.
Здóтний, *a.* s. Здáтний.
Здох, на — кому́сь прихóдить bringt zum Crepieren, *Фр.*
Здохáти, здóхнути, *Кв.* 33 *v. n.*; einen Seufzer, ausstossen; 2) crepieren, s. Здихáти; здóхлий, здóхший, *a. Кв.* 220 crepiert, todt.
Здохленина, здохлина, здохлятина, *f.* Aas, *n.* [Sieches.
Здохлик, *m.* здохляче, *n. coll.* etw.
Здрáвкати, *v. n.* s. Пúти до когó.
Здрáда, (*d.* здрáдка), здрáдити etc. s. Зрáда etc.
Здрантíти, *v. n.* lumpig, nichtsnutz werden, herunterkommen.
Здрáстуй! *gr.* sei gegrüsst! (=здорóв був!) *Ст.*
Здревнїти, s. Здеревенїти.
Здрегнáвіти, здрéнтніти, *v. n.* moderig werden. [sichtig (*B.*).
Здрєчковáтий, (здря-) *a.* kurz-
Здрúги, *pl.* s. Дрижакú, *Левч.*
Здригнýти, (здріг-) здригáти ся, здрижáти, *v. n.* sich rühren, betroffen werden, erbeben, erzittern, zusammenschaudern *Ш.* II. 35.
Здрик, (здря-), *m.* Gesicht, *n.* корóткий — Kurzsichtigkeit, *f.*
Здрік, *m. P.* II. 174 s. Здрóк.
Здрікýнь, (-кáн), *m.* s. Зїркáч, здрáчий мак.
Здрімáти, *v. n.* — ся, einschlummern.
Здробúти, *v. a.* klein zerstückeln; — зéмлю lockern; здрóбленний дроб gebrochener Bruch.
Здрогнíне, *n. КУ.* Schauer, Schauder, *m.* (edle) Regung, *f.* Mitleid, *n.*
Здрогнýти ся, s. Здригнýти ся.
Здрок, *m.* s. Дрок II.; Ґедз.
Здротувáти, *v. a.* mit Draht binden.
Здрóчити ся, gereizt werden, *К.*
Здружúти, *v. a.* freundschaftlich verbinden; — ся з ким Freunde werden.
Здрýлити, *v. a.* herunterstossen, -schmeissen. [erhaft) werden.
Здрухнїти, *v. n.* moderig (undau-
Здря. куди́ здря, *adv. Кч.* 92 blindlings, aufs Gerathewohl, durch Stock und Stein. [здріги.
Здрáчий мак, s. Зїркáч, [аріги,
Здрáчка. *f. B.* Pupille, *f.* Augapfel, *m.*
Здубúти ся, zur Eiche werden.
Здубонїти, *v. n.* zu stampfen anfangen.
Здувáти, здýти, *v. a.* wegblasen,

abwehen; 2) zusammenblasen, -wehen; 3) aufblähen, Blähungen verursachen.

Здуднїти, *v. n.* anfangen zu poltern, zu dröhnen.

Здужати, *v. n. Зг.* sich entwickeln, stark werden, gedeihen; здужати vermögen; не- krank sein.

Здуманий, *a. АД.* II. 137 hochmüthig, übermüthig.

Здумати, *v. a. Р.* I. 71 s. Згадати; 2) *v. n.* und — ся sich vornehmen, sich entschliessen, beschliessen.

Здумити ся. (-міти ся *До*) *Ч.* V. 563 sich verwundern, erstaunen; 2) здуміти, *v. n.* verzweifeln.

Здумна, *adv.* s. Згорда.

Здуплавіти, *v. n.* hohl werden (v. Baume). [werden.

Здуплїти, *v. n.* stutzig, betroffen

Здурити, *v a.* jmdn zum Narren, zum Besten haben, betrügen; täuschen.

Здурїти, *v. n.* thöricht, wahnwitzig, toll werden.

Здуркати, *v. a. Мх.* jmdn einen Thoren, e. Dummkopf schelten.

Здусити, здушити, *v. a.* zusammendrücken, -pressen; — ся dumpfig werden; schwitzen. [eigensinnig.

Здуфалий, *a.* vermessen, dreist,

Здуфалуватн, *v. n.* з ким jmdn zum Besten haben, mit jmdm Scherz treiben.

Здухи, *pl.* Darmgase, Blähungen, *pl.*

Здуховина, *f.* die Weichen des Bauches, Flanke, *f. Ру.*

Здякувати, *v. n.* und — ся. здячити ся, *Ф.* (genug) danken, dankbar sein, den Dank aussprechen, кому.

Зебра. *f.* Zebra, *n.* (Equus Zebra).

З'єдинити, з'єдинити, *v. a. Ко.* 336. vereinigen, verbinden.

З'єднати. *v. a.* vereinen; gleichmachen; — ся *Гол.* III. 76 sich verdingen.

Зезуля, s. Зазуля (*В*).

Зезюлький, *pl.* s. Зазулинець.

Зекпіти, *v. n.* s. Змарнїти.

Зелезь, зелезка, *f.* Drüse, *f.* [*Пол.*

Зелезистий, *a.* mit Drüsen, drüsig,

Зелезник, *m.* — міхуркóвий Balgmilbe (Simonea folliculorum).

Зелемінь. *m. N.* e. Berges.

Зелемозень, *m.* Schöllkraut, *n.* (Chelidonium majus).

Зелень, *f.* das Grün, *IT.*; 2) Grünzeug, Gemüse, *n. Не.* (*Пр.* II. 497); 3) *N.* e. Berges: Зелене.

Зеленавий, зеленастий, зеленкуватий, *a.* grünlich.

Зеленець, -ниця, *m.* Bertram Schafgarbe, *f.* (Ptarmica v. Achillea vulg.); 2) Frohnleichnahmstag, *m.* (lat. Rit.).

Зелений, (*d.* зелененький) *a.* grün; — лїс Laubwald; — онес gemeiner Hafer (*opp.* канарок); Зелені Сьвята die Pfingsten.

Зеленяти, *v. a.* grün färben.

Зеленяця, *f.* grünfärbendes Kraut.

Зеленість, -ости, *f.* das Grüne, die grüne Farbe.

Зеленїти, *v. n.* grünen.

Зеленка, *f.* Grünerde, *f. Пол.*; 2) — зеленячка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arb.); 3) Agaricus aeruginosus.

Зеленоберегий, *a. ВЕ.* mit grünen Ufern. [düngung, *f.*

Зеленогноїне, *n. Гн.* 30 Grün-

Зеленолугий, *a.* -а ріка mit grünen Auen.

Зеленоокий, *a* grünäugig.

Зеленоруд. *f.* Grünbleierz, Braunbleierz, *n.*

Зеленочок, *m. Ст.* das Grün.

Зеленощі, *pl. ОП.* grüner Plafond.

Зеленуха, зеленьчуха, *f.* Crenilabrus. [*Ал.* 514.

Зеленушка, *f.* s. Зелений, -а

Зеленцем, *adv.* ще — noch grün u. unreif. [(Astasia euchlorum).

Зеленчик, *m.* schöngrünes Nixchen

Зеленявий, s. Зеленавий, *Пол.*

Зеленяножовтий, *a.* grünlichgelb.

Зеленяк, зеленох, *m.* Goldkäfer, (Cetonia aurata), *B.* [spe, *f. M.*

Зеленочок, -чка, *m.* (grüne) Knospe, *f.*

Зеленуга, *f.* зеленуш, *m.* unreife noch grüne Weichsel- od. Kirschenfrucht; 2) Art grünlicher Pflaumen.

Зеличок, -чка, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv.). [Желїзо etc.

Зелїзо, зелїзко, зелїзний etc. s.

Зельман. *m.* Art гайка, *Пар.* (*Пр.* II. 257). *Kol.* I. 166. 177. 183.

Зельний, *a* Kraut- *III.* II. 221.

Зело, *n.* Kraut, Unkraut, *n.*; Unkrautsamen, *m.*; 2) *N.* des † Buchst. *s.*

Зелястий, *a.* Kräuter-, *B.*

Земéлька, *f. dim.* kleines Grundstück.
Земéльне, *n. a. s.* Grundsteuer, *f.*
Зéмéць, -мця, *m M.+Б.* 418 Grund-, Gutsbesitzer; Grossgrundbesitzer, *Кн. m.*
Земизелéня, *f.* s. Зелемозéнь.
Землевóдний, *a.* -е звíрí Amphibium, *n Ог.*
Земледýх, *m.* -медведюшок Maulwurfsgrille, Werre, *f.* (Gryllotalpa vulg.).
Землезнáветво, *n.* Erdkunde, Länderkunde, *f.*; 2) Geognosie, *f. Пар.*
Землемíр, *m.* Geometer, Feldmesser, *m. Шл.*; 2) *pl.* Spanner, *pl. Вол.*
Землемíрство, *n.* Geometrie, *f.*
Земленйстний, землевáтний, *a. ГШ.* erdartig; erdhaltig.
Зéмленька, *f. dim.* (lieber, theuerer) Boden; рíдна — Heimatsboden, *m.*
Земленйсь, *f.* Erdbeschreibung, Geographie, *f.*
Землéнйсець, -еця, *m.* Geograph, *m.*
Земленйсний, *a.* geographisch.
Землерийка, *f.* — мизйнна Zwergspitzmaus, *f.* (Sorex pygmaeus). [*m. Ру.*
Земластрйе, *m.* Erderschütterer,
Земластрйсене, *n.* Erdbeben, *n. ГШ.*
Землйстний, *a. Вах.* erdig; 2) s. Земленйстний.
Землйця, *f.* s. Землй.
Земльовий, *a.* — бíб Kartoffel, *f.*
Землй, *f.* Erde, *f.* Erdboden, Boden, Grund, *m.*; 2) Grundbesitz, *m.*; 3) s. Тло, дно, пóле *Ке.* 338; 4) *N.* des Buchst. З.
Землйк, (*d.* землячóк), *m.* Landsmann, (*pl.* Landsleute) *m*; 2) Kröte, *f.* (Bufo).
Землянний, *a.* Erd-; -е мáсло Aetalium septicum; 2) -і грýші knollige Sonnenblume (Helianthus tuberosus); 3) -е сéрце Rhizopogon albus.
Землянник, *m.* s. Дурилюд.
Землянин, *m. M.* II. 96 zuständiger Insasse eines Dorfes, der Einheimische; Landmann, Bauer, *K.*; Grundbesitzer, *m. B.*
Землянка, *f.* Erd-, Lehmhütte, *f.*; 2) Kartoffel, *f.* (*B.*); 3) Braunkehlchen, *n.* (Saxicola rubetra); 4) s. Землйк 2).
Землянський, *a.* s. Селянський. *Зар.*
Землйцкий, *a. K.* vaterländisch.
Землйчка, *f.* Landsmännnin, *f.*
Зéмний, *a.* irdisch Erden- *Ш.* II. 268; 2) -і поклóни I. 286 bis zur Erde, fussfällig.
Земнйк, *m.* Keller, *m. Ф.*
Зéмнйчка, *f.* s. Дурйбаба.
Земновóдний, *a.* amphibienartig, beidleibig; -і *pl.* Amphibien, Beidleber, Lurche, *pl.* [der Erde lebend *Ш.* II. 270.
Земнóродний, *a.* erdgeboren, auf
Земня́, s. Землй.
Земозíль, *m.* s. Пéсе молочкó *B.*
Зéмекий, *a.* s. Зéмний 1) *У.*
Земеть, *f.* s. Месть: то — не бáба! eine Furie!
Зéмчик, *m. Не.* (*Пр.* IX. 178).
Зендрíвка, *f.* sehr hart ausgebrannter Ziegel.
Зенйт, *m.* Zenit; *m.* зенйтний, *a.* Scheitel-, -окрýг Scheitelkreis, *m. Пол.*
Зéновідь, *f.* s. Дїробóй.
Зеренцé, *dim.* Körnchen, Körnlein, *n.*
Зеренчáк, *m.* Solitarium nucleatum.
Зерíпати, *v. n.* kreischen, schreien, (*B.*). [gel-, spiegelig.
Зеркалéвий, зеркáльний, *a.* Spie-
Зеркáлене, *n.* — воздýшне Luftspiegelung, *f. Пол.* [*m. Пар.*
Зеркáльник, *m.* Spiegelmacher,
Зéркало, (*d.* зéркальце), *n.* Spiegel, *m.*
Зернáк, *m.* Steinfrucht; 2) Schliessfrucht, *f.* (achenium) *B.*
Зернáтий, s. Зерновáтий.
Зéрне, *n. coll. B.* Körner, *pl.*
Зернйна, (*d.* зернйнка), *f.* s. Зеренцé *Ч.* II. 526; 2) zum Zucker verdickter Honig. [grosskörnig.
Зернйстий, *a.* kornvoll, körnig, *B.*
Зернíнка, *f.* Säuling, *m.*
Зéрно, *n.* Kern, *m.*, Korn, *n.*; зернó перлóне *M.* I. 123 *coll.* Perlen, *pl.*
Зерноцáтий, *a* grobkörnig (кáмінь).
Зерноїда, *m.* -горóшко, Erbsen-Muffelkäfer, *m.* (Bruchus pisi). *Пол.*
Зерний, зéрнятко, зéрнячко, *n. dim.* s. Зеренцé. зéрно. [etw. ausrichten.
З'ехидствувати, *v. a. Кн.* tückisch
Зжалйти ся, sich erbarmen, Mitleid fassen, fühlen, *Ш.* II. 25.
Зжалíти, *v. n.* s. Жалíти (пашнó).
Зжáти, зжинáти, *v. a.* mit der Sichel abschneiden, absicheln, abernten.
Зжегáти, *v. a.* ver-, abbrennen.
Зжéжище, *n.* Brandstätte, *f.*
Зжéрти, зжерéти, *v. a.* auf-, abfressen.

Зжеса́ти ся, im Schreck auffahren; *vgl.* Жас). [werden.
Зжидові́ти, *v. n.* verjuden; Jude
Зжилова́тїти, *v. n.* zähe werden.
Зжима́ти, *v. a.* drücken, pressen, *Кн.*
Зжира́ти ся, zusammenschrumpfen, schwinden, s. Зже́рти.
Зжи́ти, (зжива́ти), *v. n.* з ро́зуму den Verstand verlieren; 2) — ся з ким, з чим sich durch Zusammenleben mit jmdm enge, innig verbinden; sich worin einleben.
З-за, *praep.* von hinter, s. Из-за; з(von).
З-зави́дна, *adv.* s. За-ви́дка.
З-за го́дї, *adv.* *Ф.* (*Пр.* V. 216) unzeitig, verfrüht; vergeblich.
З-за́молоду, *adv.* noch in jungen Jahren, noch jung. [wegen, s. Ра́ди.
З-за-ра́ди, *praep.* *Га.* II. 55 von
Зза́рань, *adv.* zeitig, frühzeitig (з зара́ня).
Звиикнути, s. Зви́кнути.
Зива́ти, *v. a.* zusammen-, berufen.
Зима́ти, *v. a.* s. З'има́ти [съим-] *Ог.* 207, 11.
Зира́ти, *v. n.* на щось, auf etw. blicken; 2) — ся, зирну́ти ся Blicke wechseln; *b*) на кого́ s. Зглядати ся.
Зї́жа, *f.* starke Verzehrung, Consumtion; Gefrässigkeit, *f.*; 2) Vielfresser, *m.* (*B.*).
Зї́сти, *v. a.* s. З'їда́ти.
Зіхо́д, *m.* s. Вехід, зхід (со́нця).
З-зо́рі, *adv.* mit Tagesanbruch, *Щог.*
Зива́ти ся, s. Зна́ти ся.
Зиґзакова́тий, *a.* im zickzack.
Зи́з, *m.* зиза́тий, з и зова́тий. *a.* Schieler, schielend. [tern (v. Gänsen).
Зиза́ти, *v. n.* *Ч.* III. 161 schnat-
Зи́зрати, *v. n.* zischen, schwirren.
Зи́здрїти, s. Призира́ти ся.
Зик, *m.* Gezisch, *n.* *III.* I. 256; schneidendes Zischen; Winseln, Kreischen, *n.* *P.* II. 31.
Зи́кнути, *v. n.* zischen.
Зикра́тий, *a.* *Ко.* 163 der Augen von zweierlei Farben hat; *vgl.* Зїрка́тий.
Зима́, *f.* Winter, *m.*; 2) Schnee, *m.* (*B.*); 3) Fieber, *n.* — *бе*, das F. schüttelt, (*B.*).
З'има́ти, *v. a.* fangen, ergreifen.
Зима́рка, s. Зимі́вка. [*m.* (*B.*).
Зиме́ць, -мця́, *m.* Dachgiebel, -kamm,
Зимі́вка, *f.* Winterhütte mit Schafstall u. Heukammer (auf der Alm), *f.* Winterstand, *m.* [wintern (des Viehes).
Зимі́вле, *n.* das Ueberwintern, Durch-
Зи́мний, *a.* kalt, kühl; 2) winterlich, Winter-, — Никола́й, -ні Нико́ли, *pl.* *Ф.* heil. Nicolausfest am 18. Decemb.
Зимни́ця, *f.* *Гр.* Winterapfel, *m.*; 2) s. Зимо́ха.
Зи́мно, *n.* Kälte, *f.* [nig.
Зимнокро́вний, *a.* kaltblütig, -sin-
Зимнокро́вність, -ости, *f.* Kaltblütigkeit, *f.* *Пар.*
Зимносе́рдний, *a.* *T.* kaltherzig.
Зимови́й, *a.* Winter-, winterlich.
Зимови́к, *m.* s. Зїмови́к; 2) — осі́нний, Herbstzeitlose *f.* (Colchicum autumnale).
Зимо́виско, *n.* *АД.* II. 138 Winterlager, *n.* -quartiere, *pl.* ити́ на з.
Зимо́вок, -вку, *m.* s. Зимі́вле.
Зимомі́рок, -рка, *m.* Frostspanner, *m.* *B.* [(Alcedo ispida) *Пол.*
Зиморо́док синї́вий, Eisvogel, *m.*
Зимо́ха, *f.* kaltes Fieber.
Зимува́ти, *v. a.* (худо́бу) überwintern; *v. n.* den Winter verbringen, überwintern; зимо́ваний = перезимо́ваний.
Зино́вій, *m.* s. Зїнько́; Зино́вія, Зене́їда s. Зїнька.
Зир! зирк! *int.* vom Heraus- Hervorschauen, -gucken -blicken: da sieh! *Ог.* 217—218. [*v. n.* blicken, schauen.
Зири́ти, *Кн.* зи́ркати, зи́ркнути,
Зирни́ця, *f.* *К.* s. Зїни́ця.
Зи́рно проминну́ти, *К.* durchdringend, scharf blicken.
Зиск, анськ, *m.* Gewinn, *m.*
Зиська́ти, (зи́скати), *v. a.* *К.* II. 101 ausfinden, ausfindig machen; 2) erwerben; gewinnen.
Зиско́вий, *a.* — матерія *У.* Gegenstand des Gewinnes, der Ausbeutung, *m.*
Зискодї́л, *m.* Dividende, *f.* *Term.*
Зиколюби́вий, *a.* gewinnsüchtig, *Кл.* [wacken.
З'ису́ти ся, *Фр.* vom Traume er-
Зисни́ти, *v. n.* begegnen.
З'исти́ти, *v. a.* *Ф.* verwirklichen, vollbringen; (*Ф.*) — ся, *Зар.* *КУ.* sich verwirklichen, zur Wahrheit werden, in Erfüllung gehen. [хова́ти?
Зихаби́ти, *v. a.* *Гол.* I. 208 s. За-
Зи́чити, *v. a.* leihen.

Зичіти, *v. n. III.* I. 361 zischen.
Зично, *adv.* stark, im Ueberfluss *III.* I. 170; 2) mit dumpfem Lärm *III.* II. 149.
Зі-, s. З-, зо-, е-.
Зібгати, *v. a. Ке.* 341 s. Зімнити, [óгати.
Зібране, *n. Ке.* 208 Sammlung, *f.* gesammeltes Gut.
Зібрати, s. Зóпрати; — рой ein- [fangen.
Зїв, *m.* Schlund; 2) Durchlass zwischen den Kettenfäden wo der Einschlag vermittelst des Weberschiffes geschossen wird. [У.; 3) *pl.* зїви Kiemen, *pl.*
Зїва, *f.* das Gähnen; 2) Schlund, *m.*
Зївáка, зївýн. *m.* Gähnmaul, *m.*
Зївати, зївнути, *v. n.* gähnen, *P.* I. 42.
Зївка. *f.* Lappenmuschel, *f.* (Chama).
Зївкий, *a.* bitterlich schmeckend.
Зївний, *a.* Kiemen-.
Зїво, *n. Ч.* I. 85 s. Пáща. зїва 2).
Зївóта. *f.* Gähnsucht, *f.*; Göttin des Gähnens *Ко.* 66.
Зігнáти, *v. a.* [зженý, зженéш], zusammen treiben; auftreiben; 2) * zusammenzählen, summieren; 3) vertreiben, verscheuchen; fortschaffen; — плід die Frucht abtreiben; — злість, сéрце на ким seinen Zorn über jmdn auslassen.
Зігнýти. *v. a.* beugen, biegen.
Зігрáти. *v. a.* * — пóле zerwühlen; 2) — ся zu spielen, zu toben anfangen (v. Flusse); *b*) — в кáрти im Spiel viel verlieren.
З'їдь, *f.* Raubanfall der Bienen; 2) das Zorren (im Inneren); 3) З'їдь.
З'їдáти, *v. a.* aufessen, -fressen, -zehren; 2) * s. Зчарувáти; 3) * — ся sich beklagen. [*m. К.* II. 54.
З'їдень, *f.* das Auffressen, Frass,
З'їдь. У. з'їнь, з'їнка. *f.* s. Зїнка.
З'їди. *pl.* Нерéїди *Сн.* 154; 2) Frass, *m.*
З'їдниця. *pl.* Ort wo die Ueberbleibsel des vom Raubthiere gefressenen Viehes liegen. [*m.* (*Фр.*).
З'їдýн, *m.* Menschenfresser; Tyrann,
З'їдýщий. *a. Мн.* verzehrend.
Зіждáти. *v. a. М.* erwarten.
Зізóнтеньгáвіти, *v. n.* §. s. Зиїячити ся.
Зізвáти, s. Зимáти.
З'їзд. *m.* Zusammenkunft, *f.* (zu Wagen, zu Pferde).
Зїздáти, *v. a. Зв.* erbauen.
З'їздилáти, з'їзнити, *v. n.* herabherunterfahren; 2) з ким *Гр.* mit jmdm gleiche Fahrt einhalten können; 3) — ся zusammenkommen (gefahren).
З'їзуїчений, *a. К.* jesuitisirt.
Зійти, зходити, *v. a.* пóле, багáто сьвіта durchgehen, -wandeln; 2) *v. n.* aufgehen (die Saat, d. Sonne etc.) 3) з ким не мочи — mit jmdm im Gehen gleichen Schritt nicht einhalten können; 4) ab-, weggehen, ab- wegtreten: з очий aus den Augen gehen; з гáдки, з мýсли aus dem Sinn kommen; з рóзуму irrsinnig werden; з дорóги (дóброї) auf Irrwege gerathen; зо сьвіта mit dem Tode abgehen, sterben; 5) — ся zusammen kommen, -treffen; корóва зійшлá ся з телятем die Kuh hat eben gekalbt, *Kol.* I. 119; * кінцї не схóдять ся man findet nicht sein Auskommen.
Зїкласти, s. Зложити.
Зїкрáтий, *a.* зїкрáч, *m.* schielend, Schieler, *m.*; 2) s. Зїрзáтий (мак); 3) mit losem Maul.
Зїкри. *pl.* schielende Augen: зїкрами глянути (на кого), jmdn anschielen.
Зїле. (*d.* зїленько, -ечко), *n.* Kraut, *n.* Pflanze, *f.* Kräutchen, *n. coll.* Blumen, *pl.*
Зїлянна, *f. Мс.* 310. *М.* II. 151 s. Зїле.
Зїлястий, *a. Фр.* grasreich.
Зїлянка, *f.* Pflanzenwanze, *f.* (Phytocoris).
Зїлятти, s. Зливáти.
Зїльний, *a.* Kräuter-, Pflanzen- *Зг.*
Зїльний, *a.* прикадок s. Зїльниця.
Зїльник, (*d.* -ничóк), *m.* Blumengarten; *m.* 2) —, зїлник, Herbarium, Kräuterbuch, *n.*
Зїльник, *m.* зїльниця, *f.* Beuchfass, *n.* Aescher, *m.* (на скіри).
Зїмá. *f.* s. Зимá.
Зїмнинá. *f.* s. Озимнинá.
Зїмінлá, (-є), *n. P.* I. 30 s. Зимінле.
Зімкнýти. *v. a. Ко.* 233 fest aneinander schliessen. [Schwäche, *f.*
Зімлість. -сти, *f.* Ohnmacht,
Зімлíти. *v. n.* ohnmächtig werden, in Ohnmacht fallen. [Зимовий.
Зїмний. *К.* зімóвний. *Лекс. п.* s.
Зімник. *m.* Aster annuus.
Зімничувáтий *a.* -pätreif, Winter-.
Зімнáти. зімáти. *v. a.* zerknittern, zusammendrücken. [Farme, *f.* Gehöft, *n.*
Зімовик. *m.* Winter Ansiedelung,

Зїмовчак. *m.* Besitzer eines зїмовик; Ansiedler, Farmer, *m.*
Зїмодра. *f.* Gilb Weiderich, *m.* (Lysimachia vulg).
Зїмецький, *a.* зїма́ -а der ganze, volle (starke) Winter *H.* 149. [dern.
Зімхо́вий, *a. R.* 117 aus Flaumfe-
Зїниця, *f.* Augapfel, *m.* Pupille, *f.*
Зїничний, *a.* -е ко́лесо, Augenbogen, *m. Пар.* [Зїниця.
Зінка, *f.* Augenlid, *n.* (*B.*); 2) s.
Зінька, *f.* Zenobia.
Зїнько́, *m.* Zenobius. [striacus.
Зїновать, *f.* Cytisus biflorus u. au-
Зїно́вка, *f.* Dosten, *m.* (Origanum vulg.). [maus, *f.* (Mus [Spalax] typhlus).
Зїньеке щеня́, *n. Ч.* I. 54 Blind-
Зїпавий, *a.* aufbrausend, auffahrend, barsch. [gekehrt, verkehrt.
Зіпа́к, на — *adv. Гол.* III. 55 um-
Зїпа́ка, *m. f.* Schreihals; Häscher, *m.*
Зїпати, *v. n.* nach Athem schnappen; 2) на кого́ jmdn barsch, roh anschreien, ansprechen.
Зіпа́чистий, *a.* (*B.*) abschüssig.
Зіправдже́ний, зіпра́вдний, *Зар. a.* s. Справдешний. [werden.
Зіпріти, *v. n.* schwitzen, schwitzig
Зіпра́вди, *adv.* s. Спра́вдї.
Зіпсува́ти, зіпсу́ти, зіпсуте́ etc. s. Зопсува́ти etc.
Зіпхну́ти, s. Спиха́ти.
Зір, *g.* зо́ру, *m.* Sehvermögen, Gesicht, *n.*; 2) Blick, *m. Лїр.*
Зірва́ти, зрива́ти, *v. a.* abreissen, abpflücken; — ви́ий (з ви́ід під во́за) die Ochsen vom Joch befreien, ausspannen; — ру́ки, но́ги müde reissen; * о́чи на щось (на чужий корова́й) neidisch, eifersüchtig blicken; — з ким би́тку anfangen zu raufen; — на ким своє зло s. Зігна́ти злість — + *M.* — ся schnell auffliegen, sich reissend schnell erheben.
Зірка, *f.* Sternlein, *n.*; 2) —, *pl. M.* I. 140 Art Lichtnelke „brennende Liebe" (Lychnis chalcedonica).
Зірка. *f. m.* Schieler; mit e. Fleck auf dem Auge.
Зїрка́ч. *m.* зїрка́тий мак Klatschmohn, *m.* Klatschrose, *f.* (Papaver Rhoeas); 2) Sperbergrasmücke, *f.* (Sylvia nisoria).
З'їрки, (з'о́рки), *pl.* s. Су́головки.
Зірки́й, *a.* mit scharfem Gesicht, umsichtig, *Мак. Лесн.*
Зірне́ньке еліще́, s. Згірний.
Зірни́й, *a.* sternenhell.
Зірни́ця, *f.* s. Зо́ря.
Зірну́ти, *Лїр.* s. Зири́ти.
Зіро́чний, *a.* Stern- *Еф.* 13.
Зірча́к, *m.* слиз — Rosenpappel, *f.* (Malva alcea); 2) Plattstern, *m.* (Asteriscus).
Зіса́ти ся крізь себе, unruhig im Schlafe sich aufraffen, sich werfen [зжеса́ти ся]. [worden.
Зіспинова́тїти, *v. n.* schweinisch
Зіська́ти, *v. a.* з кого́сь щось von jmdm etw. einziehen, abfordern s. Зиськ.
Зіслове́нити, s. Зословя́нити.
Зіспа́ти, *v. a.* s. Переспа́ти (ніч).
Зі-спо́ду, *adv.* von unten her.
Зісса́ти, *v. a.* aussaugen, auszehren.
Зіста́рити. *v. a.* s. Ста́рити.
З'їсти, s. З'їда́ти.
З'їсти́ти, *Ф.* s. З'исти́ти. [ча́ти.
Зістрі́ну́ти, зістрі́ти́ти s. Зустрі-
Зісу́нути, s. Ссу́нути.
Зіцянка, *f.* bepisster Windellappen.
Зіця́ти ся, s. Віця́ти ся.
Зіткну́ти ся з ким in Berührung kommen. [dern.
Зіта́їти, *v. n.* verglimmen; vermo-
Зітха́нє, *n.* das Seufzen, Seufzer, *m.*
Зітха́ти, зітхну́ти, *v. n.* auf seufzen; 2) — ся *M.* zu Athem kommen, frei ausathmen.
Зіхідний, *a. Ч.* III. 456?
Зіходи́стий, *a. B.* convergierend.
Зішпа́ти, *v. a.* zerwühlen.
Зк-, s. Ск-.
Зкамнути́ти, *v. a. Гр.* V. 341 verrathen, anzeigen (computare).
Зкелтува́ти, s. Зопсува́ти.
Зкаизну́ти, *v. n. Гр.* V. 352?
Зковері́ти, *v. n.* s. Зихрова́тїти.
Зкомі́анти ся. *Кух.Ос.* (61) XI. 12.?
З-кру́гу спи́ти ся, übermässig der Trunkenheit ergeben sein.
Зла́бу́дати, *v. a.* §. etw. mit Mühe, leidlich zu Stande bringen.
Зла́года. *f.* Vertrag, *m.* Uebereinkunft, *f.* и до́брій — im guten Einvernehmen.
Зла́годити, зла́бо́джувати, *v. a.* zubereiten, bereit, fertig machen, zu-

richten; s. Ла́годити.

Зла́дити, зладна́ти, *v. a.* s. Поладна́ти; — ся sich zurechtlegen, zu Stande kommen; *b*) * sterben.

Зладува́ти, *v. a.* zurichten, ausrüsten, laden: гарма́ти.

Злази́ти, s. Зла́зити. [[I. 350. *К.*

Злак, *m.* † Pflanze, *f.* Kraut, *n. III.*

Зла́комити ся на щось, lüstern nach etw. werden, gelüsten.

Злама́ч, *m.* — присяги, *Не.* der Eidbrüchige.

Зла́пати, s. Зловити. [на́дити ся.

Зла́сити ся, *Ст.* s. Зна́дити, по-

Зласка́вити ся, sich gnädig, barmherzig zeigen, *ІГ.*

Злата́ти, *v. a.* zusammenflicken.

Злати́ти, s. Золоти́ти. [Thoren.

Златовра́тий, *a. Мл.* mit goldenen

Златогла́в, *m.* goldgestickter Stoff.

Златогну́здний, *a.* mit goldenem Zaume, *Ру.* [schillernd; goldrandig.

Златогра́нний, *a. Ч.* I. 179 gold-

Златоаори́стий, *a.* goldstrahlend, *Ну.* [*Ш.* II. 168.

Златоко́ваний, *a.* Золотоко́ваний

Златоколи́стий, *a.* сад *Ф.* mit goldenen Zaunpfählen umgeben.

Златомальо́ваний, *a.* goldgemalt *Ш.* II. 167.

Златонец. *m. Гол.* III. 225?

Златосиній, goldblau gelb und blau.

Златосто́льний, *a. Ру.* goldthronend. [kleidet, *У.*

Златостро́йний, *a* in Gold ge-

Златоу́стий, *a.* Goldmund, Chrysostomus, *m.*

Зла́яти. *v. a.* ausschelten, rügen.

Зле, *adv.* s. Зли́й.

Злебеда́ти, *v. a. Л.* 33 ertappen.

Злебеді́ти, *v. n.* anfangen kläglich zu singen (лебі́дь). [*М.+Б.* 14.

Злебени́ти, *v. a* ? s. Згоди́ти

Зле́гка, *adv.* leicht, sanft. [rung, *f.*

Зле́гчене, (-шене), *n.* Erleichte-

Злегчи́ти. *v. a.* erleichtern.

Злегува́ти, *v. n.* nachlassen (v. der Krankheit, Arbeit).

Зледащі́ти, *v. n.* Taugenichts, werden, liederlich w. [zu Eis erstarren.

Зледені́ти. *У.* зледі́ти *Мл. v. n.*

Зле́жати ся. sich verliegen; зле́жаний, *a.* dh langes Liegen verdorben, verlegen.

Злекші́ти, *v. n.* s. Полекша́ти.

Зле-лю́тий, *a.* sehr grimmig, grimm.

Зеня́ти, *v. n.* sich verflüchtigen; verbleichen. [ren, *Гуш.*

Злести́ти, *v. a.* überlisten, verfüh-

Злетї́ти, *v. n.* auffliegen; 2) herabfliegen; 3) — ся zusammenfliegen.

Зле-тяжки́й, *a. Ст.* schwer und unheilvoll. [Trankopfer, *n.* (libatio).

Зли́ва, *f.* Guss Platzregen; 2) *pl.*

Зливати, *v. a.* abgiessen; 2) begiessen; 3) zusammengiessen; 4) eingiessen, einschmelzen; 5) — ся zusammenfliessen.

Зли́вка, *f.* Abguss, *m.*; 2) Samenergiessung, Pollution, *f.*; 3) *pl.* зли́вки, *Ч.* IV. 13. das Waschen (Begiessen) der Hände der Hebamme durch die Wöchnerin; 4) *pl.* Zechgelage am folg. Tage nach der Kindestaufe, *n.* 5) *pl.* zusammengegossene Ueberbleibsel verschiedener Getränke od. Speisen.

Зли́вний, *a.* дощ *Фр.* s. Зли́ва 1).

Зли́вок,-вку,*m.*Zusammenfluss,*m.Не.*

Зли́гати, *v. a.* verschlucken, verschlingen, *Пс.* [verbinden, §.

Зли́гати ся з ким mit jmdm sich

Злигодні́, *pl.* schlimme, schreckliche Zeiten *Кч.* 61.

Злида́р, *К.* зли́день, злиде́нник, *Н.* 58. *m.* der Arme, Dürftige, Darbende Elende; armer Schlucker; 2) Unglückstag s. Зли́дні; * unseliger Freier *Кв.* 357; 3) зли́день Teufel, *m. ІГ.*

Злиде́нний, *a.* unglücklich, elend.

Злиде́нність, -ости, *f.* grosse Armut, Elend, *n.*

Зли́дні, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach, Elend, *n.* (*personif. Ч.* I. 211); böse Geister *Ч.* II. 393—399; топчи́ свої зли́дні seine Unglückszeit hinschieben; 2) „Siebensachen" *Ч.* II. 413; 3) *Rückenknochen des Vogels in der Speise.

Злидува́ти, *v. n.* in зли́дні 1) leben; leiden, darben; злиде́нний ausgemergelt wegen des Darbens. [rier, *m.*

Злидни́к, *m. У.* s. Злида́р, Proleta-

Зли́зати, (-зувати), *v. a.* abweglecken.

Зли́нути, *v. n.* verschwinden.

Зли́й,зла (зла́я), зле (зло́я),*a.*schlecht, böse, schlimm, übel.

Злинець, -ниця, *m.* осетій — Carduus defloratus. [canadense).
Злинка, *f.* Beruf kraut, *n.* (Erigeron
Злинок, -нка, — воскинник Wachsschabe, *f.* (Achroea grisella) *B.* [gen.
Злинути, *v. n.* wegfliegen, verflie-
Злинати ся, злинути, *v. n.* sich zusammen- verkleben.
Злити, *v. a.* s. Зливати; — ся: очи слїзми злили ся *Ш.* I. 156 mit Thränen zugleich ausfliessen, erblinden.
Злити ся, *К.* I. 164 s. Злобити ся.
Злите (-я), *n. Не.* Zusammenfluss, *m.* Verschmelzung, *f.*
Зляцювати, *v. a. Ос.* (61) VII. 5.?
Злячний, *a. Н.* 104 geziemend, schicklich, anständig; ehrlich; 2) hübsch *АД.* I. 69. [trauen, на когось jmdm *Ф.*
Зляшити, *v. a.* überlassen, anver-
Зляшка, *f.* Rest, *m. Зг.*; 2) Vorschlag des Preises, *m. Ко.* 154.
Зляшний (-ій), *a.* überflüssig, überzählig, entbehrlich; з-ляшнього *adv. М.* II. 94 überaus, gar sehr.
Зляшок, -шку, *m.* — здобутку Erübrigung am Unternehmergewinn, *f.* Mehrwert der Production, *m. Под.*; Ueberschuss, *m. Term.*
З-ліва, зліворуч, *adv.* links, *Пс.*
Зливити, зливляти, *v. a. Пар.* etw. Gespanntes nachlassen.
Злїзати, злїзти. *v. n.* herabsteigen, herunterklettern; (скіра з тїла) abfallen, abgehen; 2) — на гору *Р.* I. 5. hinaufsteigen.
Злім, *g.* злому *Св.* Bruch, *m.*
Злїпити ся, s. Вилїпити ся.
Злїнка, *f. В.* Häutung, *f.*
Злїпинець, -ниця, *m.* Conglomerat; — желїзоносний Ortstein, Eisensandstein, *m.*
Злїпити, злїплювати, *v. a.* zusammen-, ver-, zukleben, -leimen; — ся sich —.
Злїпище, *n.* Conglomerat, *n. Пол.*
Злїпковий, *a.* gemengt, Conglomerat-, *Пол.* [слїпий.
Зліеливий, зліепий, *a. М.* s. Зло-
Зліепий, *s. a. m.* s. Лїсичий.
Зліеть, *g.* злости, *f.* Bosheit, *f.* Zorn, Grimm *m.* на — кому щось зробити jmdm etw. zum Possen thun, ihm einen schlimmen Streich spielen.
Зліестиця, *f.* s. Злосниця.

Злїтати, *v. a.* etw. durchfliegen, -laufen; — ся sich müde laufen.
Злїтнити, *v.a.* (воду) lau erwärmen.
Злїтце, *dim. Ч.* III. 295 s. Зволото.
Злїчити, *v. a.* zusammen-zählen.
Зло, *n.* das Uebel, das Schlechte, das Böse; зло зробити кому Leid, Unrecht jmdm zufügen *Р.* I. 7.; на зло *Гол.* zum bösen Ende, zum Unheil.
Злоба, *f. Н.* 4 Bosheit, Boshaftigkeit, Böswilligkeit, Schadenfreude, Tücke, *f.*
Злоби, *pl. N.* e. Berges.
Злобний, *П. п.* 26. *Зг.* злобливий *Ч.* III. 21 *Ст.* злобний, *a.* bösartig, böswillig, boshaft, tückisch; hämisch.
Злобитель, *m.* Peiniger, *m. Ст.*
Злобник, *m. У.* Bösewicht, *m.*
Злобність, -ности, *f.* s. Злоба.
Злобременний, *a.* unheilschwanger; -а хмара gewitterschwanger, *Мог.*
Зловити, *v. a.* ein- fangen, ergreifen, erwischen, ertappen. [Absicht *Др.*
Зловільний, übelwellend, mit böser
Зловістний, *a. КУ. Ст.* s. Лиховістний; unheilschwanger.
Зловлене, *n.* das Einfangen, Ertappen.
Зловонець -ниця, *m.* Stinkthier, *n.* (Mephites putorius).
Зловредний, *a.* † *К.* sehr schädlich.
Злога, *f. Пс.* s. Склад I). [bett, *n.*
Злоги, *pl.* Niederkunft, *f.* Wochen-
Злодарний, *a. Гол.* III. 197 ungerathen, ruchlos.
Злодїй, *m.* Dieb, *m.*; 2) Bösewicht, Frevler, *m.*; 3) * Borkenkäfer, *m.* (Bostrychus).
Злодїйка, *f.* Diebin, *f.* горінка всьому злому — *М+Б.* 400 Urheberin, Ursache alles Bösen. [nen Dieb nennen.
Злодїйкувати, *v. a.* кого jmdn ei-
Злодїйкуватий, *a.* diebisch.
Злодїйний, *a. Пс.* frevelhaft, verbrecherisch. [*Пс.* stehlen, Dieb sein.
Злодїйничати, злодїйчити, *v. n.*
Злодїйний, *f. coll.* Diebe, *pl.* Diebsgesellschaft, *f.*
Злодїйский, *a.* Diebs-, diebisch.
Злодїйство, *n* Dieberei, Spitzbüberei, *f.* Diebstahl, *m.* [Gut.
Злодїйщина, *f. coll.* gestohlenes
Злодольний, *a.* unglücklich.
Злодюга, *aug.* злодюжка, *dim.* s. Злодїй 1).

Зло́жене, *n.* Zusammensetzung; 2) Structur, *Пол.*; 3) Absetzung, *f.* (з у́ряду), *Term.*

Зложи́ти, скла́дати, *v. a.* zusammenlegen, -fügen, -falten, -setzen; bilden, machen: ру́ки з кимо́сь за щось *Кч.* 109 dh Handschlag bekräftigen; умо́ву *Ст.* einen Vertrag machen; пісню, по́вість etc. dichten, verfassen, componieren; 2) раху́нок, непи́т ablegen; abstatten, darbringen; niederlegen; кого́ з у́ряду jmdn vom Amte absetzen; щось на кого́ etw. auf jmdn schieben, jmdm etw. andichten; 3) — ся sich — —; на кого́ (що), для кого́ zusammenschiessen, beitragen, sammeln für jmdn; sich auslegen (beim Fechten); — до стрі́лу anlegen, sich zum Schuss fertig machen; — до чого́сь Gewandheit, Routine worin bekommen; *demüthig werden.

Зло́жний, *a.* zusammengesetzt, gemengt *Пол.*; 2) zusammensetzend, Bestand- *Св.* [Bau, *m.* *Пол.*

Зло́жність, -ости, *f.* Structur, *f.*

Зло́жня, *f.* *Зг.* Bestandtheil, *m.* Element, Gefüge, *n.* Fuge, *f.*

Злозача́тий, *a.* schlecht empfangen *Ш.* II. 236. [bösen Weibes.

Злоїдниця, *f.* *Др. с.* *Bein.* eines

Зло́ка, *f.* Rhapiorhynchus, *B.*

Зло́к, *m.* Schluck, *m.* зло́ком пи́ти in einem Zuge trinken, *Пар.* [*Ч.* V. 435.

Зло-коріне, *n.* böse giftige Wurzel,

Злолюбивий, *a.* *Мж.* das Böse liebend.

Злом, *m.* Bruch, *m.* *Пол.*; 2) s. Лом.

Злома́ти, зломи́ти, *v. a.* brechen.

Зломи́слити, *v. n.* кому́ gegen jmdn Böses sinnen, *Ру.*

Зло́мок, -мка, *m.* Bruchstück, *n.*

Злонамі́рений, *a.* *T.* heimtückisch, übelgesinnt. [ternehmend *Ш.* II. 239.

Злонаміряючий, *a.* Böses un-

Злона́дость, *f.* böses Schicksal, Missgeschick, *n.* [selig.

Злона́достний, *a.* unglücklich, un-

Злонамя́тливий, *a.* erlittenes Unrecht gedenkend.

Злона́мятний, *a.* unseligen Andenkens; 2 Groll hegend, rachsüchtig.

Злона́мятство, *n.* *Кн.* Groll, *m.* Tücke, Rachgier, Rachsucht, *f.*

Зло́пати, *v. a.* *Пс.* auffressen, *vgl.* Жльопати.

Злоповітре, *n.* *Пу.* verpestete Luft.

Злопоті́ти, *v. n.* anfangen zu poltern, zu schlagen.

Злора́дний, *a.* schadenfroh, *Пар.*

Злора́дість, -ости, *f.* Schadenfreude, *f.* *Пар.* *B*

Злора́дця, *m.* der böse Berather, *Пс.*

Злорі́ка, *m.* злорі́кий, *a.* *K.* Verleumder, Lästerer, Spötter *m.*; verleumderisch; ruchlos.

Злорі́чити, *v. n.* *КУ.* fluchen.

Злосли́вий, зло́сний, *a.* böse, boshaft, böswillig; ärgerlich.

Злосли́вість, -ости, *f.* s. Зло́ба.

Злосло́вити, *v. a.* verfluchen; lästern, *K.*

Злосло́вний, *a.* *K.* lästernd.

Зло́сник, *m.* böser, boshafter Mensch; der Ungestüme, Zornige.

Зло́сниця, *f.* böses, boshaftes Weib; „Böse Sieben", die Zornige.

Злосопроти́вний, *a.* *АД.* I. 177 zuwider, feindlich, ungünstig.

Злот-, злота́рчик, *Ф.* etc. s. Золот-, золота́р etc. [thätig.

Злотво́рний, *a.* Böses thuend, übel-

Злоти́стий, *a.* *Ст.* goldig.

Злоти́ти ся, in Gold strahlen, *M.*

Злотко́вець, -вця, *m.* Art Scheidemünze, *Ч.* IV. 278.

Зло́тний, *a.* *Ф.* vergoldet.

Злотни́к, *m.* Art Mädchenschmuck.

Зло́то, *n.* s. Зо́лото.

Злотогла́вний, злотоли́тий, *a.* golddurchwirkt, *Ч.* V. 847.

Злотокоси́ця, *f.* *Bein.* der Schafe mit goldenem Vlies, *vgl.* Косиця; *dsgl.* злотово́лнички, (ягнички), *pl.* *Kol* I. 138. [denem Panzer.

Злотопанце́рний, *a.* *K.* mit gol-

Злотоцьвітний, *a.* *У.* *BIII.* mit goldenen Blüten, prächtig, blühend.

I. Злото́чити, *v. a.* *У.* zerstören, zerschlagen, *vgl.* Лото́чити.

II. Злото́чити, *v. a.* s. Сголо́чити.

Злочести́вий, *a.* gottlos, ruchlos.

Зло́чин, *m.* Missethat, *f.* *Пар.*

Злочи́нець, -нця, *m.* Missethäter, *Term.* Bösewicht, *m.*

Злочи́нка, *f.* Missethäterin, *f.* *Ст.*

Злочи́нний, *a* *Кн.* Missethäter, Uebelthäter, Verbrecher, *m.*

Злочинок, -нку, *Ст.* злочиньство, *n.* *ІГ.* böse That s. Злочин.
Злувати, *v. n.* на кого́ *Ч.* V. 555 böse, aufgebracht sein.
Злуда, *f.* *Пл.* Sinnestrug *m.*; *pl.* *Св.* Täuschung, Illusion, *f.* [bethören, *У.*
Зудити, *v. a.* betrügen, verführen,
Зудливий, *У.* зудний, *Фр. а.* trügerisch, täuschend. [gung, *f.*
Зука, *f.* *Гуц.* Bund, *m.* Vereini-
Зукавити, зукавнути, *v. n.* *Кв.* 42 vom rechten Wege ablenken; sich falsch, tückisch zeigen; verrathen, wortbrüchig werden.
Зукто (*d.* -ечко), *n.* s. Жлуктó.
Зупити, *v. a.* abbalgen, ab- schinden; ausrauben; * з кого́ великі гроші.
Зупок, -пка, *m.* Ueberbleibsel von зупити. [Fall, *m.*
Случай, *m.* *Р.* I. 76 Zufall, Vorfall,
Случити, случувати, *v. a.* verbinden, vereinigen.
Случованці, *pl.* Ochsenpaar, *n.* (zusammen im Gespann).
Зущити, s. Лущити. [bung, *f.*
Злюбини, *pl.* *Ч.* IV. 658 Brautwer-
Злюбити, *v. a.* lieb gewinnen, lieb haben, lieben, собі щось.
З-любу, *adv.* *Ст.* aus Liebe.
Злюка, *m.* *ІГ.* s. Злющий; 2) Bluthund, *m.* Ungethüm, *n.*
Злютувати, *v. a.* zusammenlöthen.
Злютувати ся, *Др. с.* 100 sehr zornig, grimmig werden. [grimmig.
Злющий, *a.* böse, tückisch, schrecklich,
Лягати, злячи, (злягчи). *v. n.* in Masse sich niederlassen (v. Vögelscharen etc.) schwer anliegen, *Ст.*; 2) niederkommen, in die Wochen kommen, in den Wochen liegen; 3) — ся s. Лежати ся *М+Е* 82; *b)* з ким Beischlaf pflegen.
Лядувати, *v. a.* *К.* polonisieren.
Лякати, *v. a.* erschrecken; — ся (sich) erschrecken, bange werden.
Лїпати, *v. a.* s. Лїпати.
Лїти, s. Лїпати, лїти.
Змагане, *n.* Bestrebung, Tendenz, *f.* das Ringen wornach.
Змагати, *v. n.* vermögen; 2) sich bestreben s. Намагати; 3) — ся kräftiger werden, an Kraft zunehmen; *b)* ringen, streiten, hadern, sich bekämpfen.
Змагач, *m.* *Пс.* Streiter, Kämpfer, *m.*
Змагливий, *a.* streitsüchtig; unfolgsam.
Змагнути ся, s. Змагати ся.
Змагути, *v. a.* §. bethören, betrügen.
Змажка, *f.* *Пс.* Streit; 2) Scandal, *m.*
I. Змаза, *f.* Befleckung, *f.* Schandfleck, *m.* [*Gr.* 30.
II. Змаза, *f.* pertractatio massae
Змазати, *v. a.* aus-, verlöschen, s. Мазати.
Змазливий, *a.* schön, nett, *Пс.*
Змазний, *a.* -і слова entehrend, schimpflich.
З-майки кого́ взяти. зайти (заходити) jmdn hinterlistig beschleichen (mit verfänglichen, weitausholenden Fragen).
Змайстерити, змайструвати, *v. a.* *Ко.* 145 zustande bringen, schaffen, verfertigen *Ш.* I. 162. [de werden.
Змалити ся до детини zum Kin-
Змалїти, *v. n.* kleiner werden.
З-малу, змалку, *adv.* von Kindheit an.
Змамчїти, *v. n.* unfähig werden zum Ammendienst.
Зманити, зманти́ти, *v. a.* verführen, verlocken, *Кв.* 129.
Зманьчивий, *a.* trügerisch, *Лїр.*
Зманячїти, *v. n.* als Phantom vergehen *ТР.* 157. [Strapatzen.
Змаргати ся, sich aufreiben dh
Змарнити, змарнувати, *v. a.* vergeuden, verschwenden, verderben; elend machen. [schlecht werden, aussehen.
Змарнїти, *v. n.* abgehärmt, mager,
Змастити, змащувати, *v. a.* beschmieren; * — ся з Поскоро́мити ся.
Зматерїти, *v. n.* unfruchtbar werden (v. Weibe, Baume etc.).
Зматок, -тка, *m.* s. Безматок.
Зматчити ся, weisellos werden (о пчолах). [bleiben, nicht reussieren?
Зматчїти, *v. n.* *Н.* 38 ohne Erfolg
Змахати ся, sich müde gehen, — arbeiten.
З-маху, *adv.* *Лесн.* s. Дораз.
Змежи, *praep.* mit d. *Genit.* aus der Mitte, aus, von.
Змежити, *v. a.* *Зг.* begrenzen.
Змельнути, *v. n.* + *М.* sich rühren.
Змендикати, *v. a.* §. zerknittern, zermudeln, (*В.*).

Змендріти, *v. n.* s. Змиршавіти.
Зменчити, зменшати, зменшувати, *v. a.* verkleinern, verringern; kleiner, geringer, machen; зменшаєме (число) *K.* Minuend; зменшена міра verjüngter Masstab. [mässigung, *f.*
Зменшене, *n.* Verkleinerung; Er-
Змерзати, змерзнути, *v. n.* erfrieren; змерзлий, *a.* erfroren.
Змерзити. *v. a.* щось кому, собі zuwider, ekelig machen.
Змерзлюх, *m.* (змерзлючка, *f.*) der leicht friert, gegen Kälte nicht ausdauernd ist.
Змерк, *m.* s. Сумрак; змеркóм, о змеркý bei (in) der Abenddämmerung.
Змеркати ся, змеркнути ся vom Abenddämmern.
Змерлий, *a. Лесн.* s. Померший.
Змертвіти, *v. n.* die Besinnung verlieren.
Змерщина, *f. У.* s. Відумерщина.
Зметати, *v. a.* s. Скидати.
Змивати, s. Змити.
Змигнути ся, *Л.* 43 in einem Augenblick, in einem Nu schwinden, vergehen.
Змий. *m.* etc. Змій, etc.
Змиївóпина. *f.* e. Pflanzenart (*B.*); Rübenblatt, *n. Gr.* 30.
Змикитити, *v. a.* §. der Verbindlichkeit nicht nachkommen, täuschen.
Змикнути, змикати, *v. n.* fortlaufen, eilen, entwischen.
I. Змилити, змилювати, *v. a.* — мило die Seife abreiben.
II. Змилити, *v. a.* irre machen, stören; — ся sich verirren, fehl gehen.
Змильний, *a.* Irr-, -а дорóга Irrweg, *m.* [herzigkeit, *f.*
Змилуване. *n.* Erbarmen, *n.* Barm-
Змилувати ся, змилостити ся, *Др. с.* 2 sich erbarmen, над ким — jmds —. [мирати.
Змирати, *v. n. M.* III. 31 s. За-
Змирний, *a. B.* s. Смирний.
Змирх, змирк, *m.* s. Змерк.
Змиршавіти, *v. n.* mager, strobbelig werden.
Змисл, *m.* Sinn, *m.*; 2) Absicht, *f. IГ.*
Змисленний, *a.* gebildet, *OII.*
Змисленник, *m.* Denker, *m. OII.*
Змисленність, -ости, *f.* Bildung, *f. OII.*

Змислити, змислати (-шлий-), *v. a.* aussinnen, ausdenken, erdichten.
Змисльний, *a. Пол.* sinnig, gescheidt, erfinderisch.
Змисльність, -ости, *f.* geistige Fähigkeit; Sinnigkeit, *f.*
Змисловий, *a.* sinnlich. [keit, *f.*
Змисловість, -ости, *f.* Sinnlich-
Змити, *v. a.* ab-waschen.
Змієвéць, -вця, *m. Вол.* гибкий Rohrpalme, *f.* Calamus draco); 2) Serpentin, *m.*
Змієвий, *a.* Schlangen-, Drachen-.
Змієглавий, *a. У.* mit dem Drachen-, Schlangenkopfe versehen.
Змієїда. *m.* секрéтар, — Stelzengeier, *m.* (Gypogeranus serpentarius).
Змієний, *pl. N.* einer полонина.
Змієнй, -ятн, змійчá, -áти, *n.* Junges einer Schlange.
Змій, (*d.* змійóк), *m.* Drache, *m.* grosse Schlange; змій-човéн Drachenschiff, *n.* [in Form einer Schlange, *m.*
Змійка, сéрга-змійка, *f.* Ohrring
Змїїн. змїїний, *a.* der Schlange, Schlangen-; — кóрінь Vincetoxicum offic.
Змїїха. *f. P.* II. 72 Weibchen des Drachen, der Schlange *n.*; Schlange, *f.*
Змінь, *f.* Aenderling, *m.* (Astasia) *B.*
Зміна, *f.* Veränderung, Abwechselung, *f.* Wechsel, *m.* [bald so bald so.
Зміняво, *adv. Зар.* abwechselnd,
Зміняти, змінювати, *v. a.* ab-, ver-, ändern; ab wechseln (гроші); 2) verrathen, untreu werden.
Зміннóване, *n.* — обманчиве Missbrauch des Wechselgeschäftes, *m. Term.*
Зміннóвний, змінóчний, *a.* Wechsel-, einen Wechselbrief betreffend, *Term.*
Змінний, змінливий, *a.* veränderlich, wechselnd, *Ф*; зміне *n. a. s.* Wechselgeld, *n.*
Змінник, *m.* s. Зрадник.
Змінниця, *f.* — розтáжна ausgestrecktes Wechselthierchen (Amoeba porrecta). [Astasiaea).
Змінничкий, *pl.* Aenderlinge, *pl.*
Змінність, -ости, *f.* Veränderlichkeit, *f. Пар.* [brief, Wechsel, *m.*
Змінóк, -нка, *m. Term.* Wechsel-
Зміняти, s. Зміняти; гроші — Geld wechseln.
Змір, -іру, *m.* очий Augenmass, *n.*
Зміряти, змірáти, *v. a.* ab messen.

Зміркувáти, *v. a.* ermessen; 2) be-merken.
Зміруваáти, *v. a.* betrügen, prellen.
Зміря, *f. Mi.* II. 46 Ausmessung, *f.*
Змітáти, змéсти, *v. a.* abfegen; 2) zusammenfegen. [дáє лошá.
Змітка, *f.* Stute die змéтáє, ски-
Змітóвнеко, *n.* s. Згóнини.
Зміток,-тка, *m.* abgetragener, schlechter Bastschuh, *Гол.* III. 439. *У.*
Зміцнити, (-нювати, -нáти), *v. a.* kräftigen, stärken.
Зміцнíнє, зміцненє, *n.* Kräftigung, Erstarkung, *f.*; grössere Heftigkeit.
Зміцнíти, *v. n.* erstarken, sich kräftigen, *Не.* [мітúти.
Змічáти, *v. a. К.* s. Замічáти, за-
Змішáти, *v. a.* mischen, unter-mengen; *verwirren, confus, verlegen machen.
Змíшка, *f.* рахýнок змíшки Allegationsrechnung, *f.* [ge, *n.*
Змíюк, *m.* Männchen einer Schlan-
Змíя, (*d.* змíюлька), *f.* s. Змíй.
Змíяетий, *a.* Schlangen-, schlangenähnlich. [wurz, *f.* (Scorzonera humilis).
Змíячка, — прúземка, *f.* Hafer-
Змлоїти, *v. a.* -їло менé ich bin unpässlich geworden u. bekam Erbrechen.
Змлóцок, (змолó-) -цка, *m.* s. Молотíльник. [Einverständnis.
Змóва, *f.* Verabredung, *f.* geheimes
Змóвини, *pl.* Uebereinkunft, Verhandlung die Hochzeit betreffend, *f.*
Змóвити, *v. a.* hersagen, verrichten (молúтну); 2) когó jmdn dh Verhandlungen gewinnen; etw. abmachen *Me.* 124; 3) — ся sich miteinander verabreden, sich bereden, s. verbinden (на когó gegen jmdn).
Змовк, *m.* Stillschweigen, *n.*
Змóвкнути, змовчáти, змóвчувати, *v. n.* schweigen, stillschweigen.
Змовлéнник, *m. Др.* der Verschworene.
Змóга, *f.* das Können, d. Vermögen; Macht, *f.* — погляда Anschauungsvermögen, *n.*
Змогнýти ся, *Зг.* змогчú (змочú) ся zu sich kommen, sich aufrichten, s. erholen; 2) *v. n.* vermögen, im Stande sein können, s. Спромочú ся; 3) kraftlos, müde werden. [Stande.
Змóжний, *a.* möglich, *Зір. Кл.* im
Змóжнієть, -ости, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.* як чий — wie viel, in wie weit jmd vermag, kann, im Stande ist.
Змóкнути, *v. n.* nass, durchnässt werden. [feucht werden.
Змокрáвіти, змокрíти, *v. a.* nass,
Змолодíйшáти, *v. n.* sich verjüngen, *Св.* [ver-mahlen.
Змолóти, [змéлю, змéлеш], *v. a.*
Змолотúти. [змолóчу, змолóтиш]. *v. a.* abdreschen.
Змолóтник, *m.* s. Молотíльник.
Змолóченє, *n.* das Abdreschen.
Змóра, *f.* s. Мóра; Alp, *m.*; 2) s. Нічниця, *Пол.* [nicken.
Зморгнýти ся, einander winken,
Змордувáти, *v. a.* todmüde machen; — ся t. werden. [lung, *f.*
Змóренє, *n.* Abmattung, Abmerge-
Зморúти, *v. a.* abmatten; überwältigen; s. Заморúти.
Змóрозь, *f.* Gefrierpunkt, *m.*
Зморозúти, зморóжувати, *v. a.* gefroren machen, frieren lassen. [450.
Змороковáти, *v. a.* ausdenken, *Кн.*
Змóрщити, *v. a.* runzeln; falten s. Рісйти (рис-); змóрщений, *a.* runzelig.
Змóрщниця, *f.* Flechtenspanner, *m.* (Lithosia). [tisieren.
Змоскалíти, *v. n.* sich moskowi-
Змоскóвщити, *v. a.* moskowitisieren, russifizieren. [einstellen.
Змостúти ся, Platz nehmen, sich
Змотáти, *v. a.* aufwinden, -haspeln.
Змотикáти, *v. a.* müde reissen, *m.* machen; — ся müde, abgespannt werden.
Змрік, *g.* змрóку *Фр.* змрóк *Мос.* *m.* Dämmerung, *f.* Dunkel, *n.* s. Змерк, сумрáк. [*M.* III. 90.
З-мóцна, *adv.* mit ganzer Kraft,
Змочú, s. Змагáти, змогнýти ся; 2) — ся sich verheben.
Змочúти, [мок-], *v. a.* durchnässen.
Змудрувáти, *v. a.* überlisten
Змукáти, *v. n.* s. Змигáти.
Змуль, *f.* abgeschwemmte Erde, Schlamm, *m. Фр.* змýль-вода Ueberschwemmung, *f.*
Змулúти, змýлювати, *v. a.* abschwemmen, abspülen; 3) verschlämmen, *Фр.*; 3) abreiben.
Змýнути, (*O.* (62) IX. 62 сонцé), змýнити *Іоан.* s. Номéрнути.

*

Змýрати, змýрзати, s. Замýрати.
Змурувáти, *v. a.* mauern.
Змýсити, змушáти, *v. a.* zwingen, nöthigen; змусовáти *Ко.* 102 zusammenzwingen, mischen.
Змутúти, *v. a. Гол.* s. Мутúти.
Змýчити, *v. a.* quälen; ermüden, müde machen; — ся —, *m.* werden.
Змя́гчене, *n.* Erweichung, *f.*
Змягчúти, *v. a.* erweichen; rühren (сéрце). [kneten.
Змя́дзґати, змя́цкати, *v. a.* zer-
Змякáти, змя́кнути, *v. n.* weich werden. [*B.*; змяснíлий f. geworden.
Змяснíти, *v. n.* fleischig werden,
Змятéнний, *a. B.* erschüttert, unruhig.
Знавáти, *v. a.* nur im *Praeter*: я etc. єю́ знавáв (ми etc. знавáли etc.) ich etc. hatte mit ihm einige Bekanntschaft, kannte ihn einwenig *Оц.* §. 217. — ся з ким mit jmdm B. haben, pflegen, *Ф.*
Зна́вець, -вця, *m.* Kenner, Sachkenner, *m.*
Знавісніти, *v. n.* toll, rasend, verrückt werden *А-Г.* 155; знавісний, *a.* besessen, verrückt.
Знавíворот, *adv.* s. Навиворіт.
З-над, *praep.* mit d. *Genit.* von — her, (aus dem Raume über einem Gegenstande hervor *Mi.* IV. 536), з-над Днїстрý aus, von den Ufergegenden des *Д.* [Zauber, *m.*
Знáда, *f. Ст.* Verlockung, *f.* Reiz,
Знадвíрний, *a.* знадвóру, *adv.* aussengelegen, äusserlich, von aussen, vondraussen, *Не. B.*
Знáдити, *v. a.* an- verlocken, anziehen; — ся s. Знáдити ся. [sen, *Ф.*
Знадібний, *a.* passend, angemes-
Знáдний, *a.* verlockend, reizend, bezaubernd, verführerisch, *Ст.*
Знадóба, *f.* знáдіб, -обу, знадобок -бку, *m.* günstiger Umstand, Gelegen- *f.* по знадобі gelegentlich; 2) Geräth, Zeug, *n. Сл.*; 3) Material, *n. B.*
Знадобúти, (-бáти), *v. a.* anpassen, anwendbar machen; versehen, ausrüsten, *У.*; — ся brauchbar, nützlich sein.
Знáємний, знáємний *a.* -ієть *f.* etc. s. Знакóмий etc.
Знай, *adv.* nur immer, in einemfort; ohne worauf zu achten, *vgl.* Лишé, заéдно; так знай *Бор.* doch, doch aber.
З-найбільша, *adv.* grösstentheils, *Ст.*
Знáйда, знайдýх. знайдéй, *m.* знайденá, -ятú, *n. Ст.* Findelkind, *n.* Findling, *m.* [Gescheite, Verständige.
Знáйко, *m. H.* 117 Alleswisser, der
Знайтú, *v. a.* знайдéний, etc. s. Знаходúти.
Знак, *m.* Zeichen, Merkmal, Anzeichen, u. по знакý бути комýсь jmdm bekannt sein; дáти ся в знакú комý jmdm (von schlimmer Seite) nur zugut bekannt werden, jmdm sehr lästig werden; знакóм що —, знак томý що — (es ist) ein Zeichen dass —, es ist sichtbar, man sieht, es erhellt, dass —.
Знакóмий, *a.* знакóмець, -мця, знакомúця, *m.* bekannt, der Bekannte.
Знакомúтий, *a.* ansehnlich, bedeutend; не знакомúто *adv.* nicht allgemein bekannt, heimlich; meuchlings (вóйто).
Знакомúтість, -ости, *f. Зг.* Ansehen, *n.* Würde, Auszeichnung, Hoheit, *f.*
Знакóмість, -ости, *f.* Kenntnis, Bekanntschaft, *f. B.*
Знáлець, -лця, *m. Ст.* s. Знáвець.
Знáлий, *a.* kundig, verständig, *Ст.* — чолоній ein Kenner; — до всього *Зар.* in Allem Bescheid wissend, — fertig, bewandert. [Переém.
Зналізне, *n. Пар.* s. Налізне *vgl.*
Зналіznик, *m.* Finder, *m. Term.*
Знáмень, *m. Ч.* III. 312 s. Намéт.
Знаменáтель, *m. Ос.* (61)VI.28 der bezeichnet, bestimmt, der Gewährsmann.
Знаменúк, *m.* Art Merksiegel zum Abdruck der прóскури.
Знаменикувáти, *v. a.* mit dem знáменик bezeichnen.
Знаменúтий, *a.* ansehnlich, bedeutsam; ausgezeichnet.
Знамéнний, *a.* bezeichnend, markant, mit einem gewissen Gepräge, *BE.*
Знамéнник, *m.* Nenner, *m.* (Arithm.).
Знамéно, *Льв.* знаменуáне, *K. n.* s. Знамя́.
Знаменувáти ся, *Не.* sich mit dem Kreuze segnen, sich bekreuzen; 2) з кимóсь *Др. c.* 237.?
Знамірити, *v. a.* beabsichtigen, *Зр.*
Знáмка, *f.* s. Знамя́, прикмéта.
Знамя́, *g.* знáмени, *n.* Zeichen, Ab-

zeichen, Merkmal, *n.* Insignien, *pl.* Banner, *n.* Fahne, *f.* [зна́тник.
Зна́ник, *m.* *Еф.* 60 s. Знахар,
Знаностува́ти, *v.a.* s. Напастува́ти.
Знаровйна, *f.* Caprize, Laune, *f.*
Знаровйти, (-вляти), *v. a.* launig, störrig machen. [довити ся.
Знародо́вити ся, *У.* s. Вйнаро-
Знаро́шне, *adv.* absichtlich, zu Fleiss.
Знаря́д, *m.* Ordnung, Bereitschaft, *ІГ.*
Знаря́де, *n.* Werkzeug, *n.* *К. Ст.* s. Ору́дина; 2) —, знаря́джене *Пар.* Ausrüstung, *f.* *Term.* [versehen.
Знаряди́ти, *v. a.* *Пар.* ausrüsten,
Знасилувати, *v. a.* vergewaltigen, misshandeln. [ten Aufspringen, *Піс.*
З-наско́ка, *adv.* vom schwunghaf-
Знасти́ти, *v. a.* ausbauen, ausrüsten, *vgl.* Снасть.
Знать, *f. coll.* die Angesehenen, Nobilität, Classe der Gesellschaft, *f.* Stand, *m.* Standespersonen, *pl*; 2) знать, зна́тись, *T. adv.* es versteht sich, doch wohl, wohl *vgl.* ніда́й.
Знате́, *n.* das Wissen; кобй —, що wenn man wüsste; то ми ся п — не да́ло dessen erinnere ich mich nicht (*Фр.*).
Зна́тель, *МШ.* зна́ток, -ока, *m.* s. Зна́вець, Fachmann, Sachverständiger, *m.*
Зна́ти, [зна́ю, зна́єш] *v. a.* kennen, wissen; — ся з ким sich kennen, bekannt sein mit jmdm; на чім etw. verstehen.
Зна́тити ся, *Мах.* II. 56.?
Зна́тний, *a.* merkbar, bekannt; з чого́сь *Кч.* 63 woran kenntlich; 2) ansehnlich, berühmt, *С.* I. 10. зна́тно *adv.* *С.* I. 123. 152 bedeutend, merkwürdig, tüchtig. [mus nobilis *В.*
Зна́тник, *m.* s. Знахар; 2) Gnori-
Зна́тниця, *f.* *М.* II. 179 *Ч.* V. 436 s. Знахарка, зна́ха. [haft.
Знато́чний, *a.* *Зг.* ansehnlich, nam-
Знату́рити ся (кінь) störrig werden. [sagerin, Quaksalberin, Zauberin, *f.*
Зна́ха, *Мах.* знахарка, *f.* Wahr
Знахар, (-ор, -ур), *m.* Wahrsager, Quacksalber, Zauberer, Dorfdocter, *m.*
Зна́хід, -оду, *m.* зна́хідка, *f.* *Пар.* Fund, *m.* [den, antreffen.
Знаходи́ти, знаходжа́ти, *v. v.* fin-
Знахорови́тий, *a.* der Zauberkunst mächtig. *Ч.* II. 12. [знахар.
Зна́хорство, *n.* Handwerk eines
Знахорюва́ти, зна́хорити, *v. n.* знахар sein. [der Welt.
З-на́чада сьвіта, von Uranfang
Значи́ти, *v. a.* bezeichnen, mit einem Zeichen, mit e. Merkmal versehen, merken (märken: біле die Wäsche); 2) *v. n.* (щось etw.) bedeuten, Ansehen haben, gelten, giltig sein; 3) корова значи́ть giebt ein Zeichen an dem Euter od. an den Geschlechtsorganen dass sie in kurzer Zeit kalben wird.
Значі́нне, зна́чене, *n.* Bedeutung, *f.* Sinn; Belang, *m.*
Зна́чний, *a.* bekannt.
Значковий, *a.* *Зак.* der bei der Fahne dienende Soldat, *Ко.* 94.
Значаливо, *adv.* bedeutend; bedeutungsvoll, bedenklich.
Значний, *a.* bedeutend, merklich; erheblich, beträchtlich; bezeichnend; ansehnlich; значно́ es ist sichtbar, man sieht.
Зна́чність, -ости, *f.* Ansehen, *n.* besondere Bedeutung. [Marke; Fahne, *f.*
Значо́к, -чка́, *m.* *dim.* s. Знак;
Зна́ющий, *ptc.* zu Зна́ти; kundig, tüchtig in einem Fach. [sehens.
З-не́бачки, (-ашки), *adv.* unver-
З-небелй, *adv.* von ungefähr, (*Фр.*).
Знебу́ти ся, *ОП.* ermüden; знебу́лий, *a.* ermüdet.
Знепага́, *f.* Beschimpfung, Schmach, *f.*
Зневажа́ти, (-ва́жити), *v. a.* beschimpfen, schmähen, entehren; verachten.
Зневажний, *a.* *Ст.* verächtlich; ohne Achtung *Лев.*
Зневажник, *m.* Verächter, *m.* *Пар.*
Зневисний, *a.* *Щоб.* 120 s. Оли́шний.
Зневіжити, *v. a.* *Мах.* bethören; beschwichtigen.? [Verzweiflung, *f.* *Ст.*
Зневіре, *n.* Argwohn, Zweifel, *m.*
Зневірити, *v. a.* *Ст.* verrathen; — ся кому́ *W.* *Кч.* 305 jmdm untreu werden, verdächtig w., das Vertrauen verlieren; *b*) — ся у чеі́ an Allem verzweifeln *Др.* 2) зневіри́ти, *v. n.* zweifeln, *Ст.* 3) *v. a.* *ІГ.* verachten s. Поневіри́ти. [ungefähr, *Ос.* 115.
Зне́ниети, *adv.* unversehens, von
Зневоли́ти, *v. a.* zwingen; müde plagen. [re Zeit.
Знегі́де, *n.* *К.* Zeit der Noth, schwe-
З-неді́лї, на-неді́лї auf die andere Woche, gleich nach Sonntag, auf den

Anfang der nächstfolgenden W.

Знедобрити ся, *impers.* -йло ся ему́ ist ihm unwohl geworden, (*Фр.*).

Знедужілий, *a. Гуш.* siech geworden.

Знежити, знеза́ти, *v. a.* aufstecken, aufsetzen, *АД.* I. 149, s. Знизати.

Знелюдіти, *v. n.* menschenscheu werden, *Гн.* I.

Знемага́ти, *v. n.* schwach darniederliegen, krank sein, (на щось); знема́ганий, *a. АД.* I. 249 geschwächt, todes müde.

Знемилити, *v. a.* unlieb, freude-leer machen.

Знемкувати ся, sich wie e. Verzweifelnder geberden; sich abhärmen.

Знемо́га, *f. К.* знемо́жене, *n.* Ermüdung, Müdigkeit, Mattigkeit, Schwäche, *f.*

Знемочи́, знемощі́ти, *v. n.* s. Знемага́ти; знемощі́лий, *a.* abgehärmt, siech.

Знена́видіти, *v. a.* auf jmdn Hass werfen.

З-нена́дійки, з-нена́ди, знена́ду, *Gr.* 30. з-нена́ниїмка, знена́цька *M. Ст.* з-не́немка, знебо́ачки, *adv.* unverhofft, unversehens, unvermerkt; urplötzlich.

З-не-на́року, *adv.* zufällig, nicht absichtlich *Ог.* 115.

Знеохо́тити, (-о́чувати), *v. a.* die Lust benehmen, entmuthigen.

Знеохо́чене, *n.* Unlust, Entmuthigung *f.* Missvergnügen, *m.*

Знеповажити, *v. a.* s. Знева́жати.

Зне́рти, знера́ти, *v. n.* auftauchen; 2) sich abreissen (кінь з припо́ну); 3) ermüden.

Зне́сене *n.* Aufhebung, Abschaffung, *f.*

Знесилити, *v. a* ро́зум, *Ст.* schwächen.

Знесїне́, *n.* s. Вознесе́ние; 2) *N.* e. Berges u. e. Dorfes.

Знесла́вити, (-славляти), *v. a.* s. Знева́жати. *У.*

Знесьмілівілий, *a. Кл.* furchtsam geworden, schüchtern.

Зне́сти, s. Зноси́ти.

Зне́тельки, знечі́ки, *adv.* unversehens, plötzlich.

Знетерпеливити, *v. a.* ungeduldig machen.

З-не́хоти, *adv.* unwillkürlich, *I. v.*

Знечестити, *v. a.* entehren, beschimpfen.

Зни́-біда, *f. Н.* 286? [hinschwinden.

Знеьлати, *v. n.* dh Qual und Pein

Знивечити, *Гол.* s. Зніве́чити.

Зни́дїти, *v. n.* s. Змарні́ти.

Знижа́ти, знижи́ти, знизи́ти, *v. a.* niedersenken, niedriger machen; herabsetzen (ціну́); *v. n.* — ся, знизи́ти, *v. n.* sich niedersenken, s. herablassen, s. neigen, herabsinken; * herablassend sein.

Знизати, *v. a.* aufstecken.

Зник, *m.* Adelosina, *B.*

Зника́вий, *a.* vergänglich, *B.*

Зника́ти, зни́нути, *v. n.* verschwinden, vergehen; sich verflüchtigen; 2) aufkommen, zum Vorschein kommen, *Не.* (*n.* 122).

Зни́лий, *v. n.* s. Знемощі́лий s. Зни́ти.

Знима́ти, *v. a.* s. Здіима́ти; — хлїб s. Жа́ти; — ся sich erheben, s. aufmachen, auffliegen.

Знимидїти, *v. n. Ф.* ver-schwinden.

Зни́мок, -мку, *m.* Aufnahme einer Zeichnung, Copie, *f.*

Знирну́ти, *v. n.* hervortauchen, *Кв.* 201.

Знисна́сти, знисна́дати, *v. n.* herabfallen, sich herablassen, *Зг.*

Зни́ти, *v. n.* се́рцем, verzagen *Кн.* 2); s. Скрути́ти ся.

Зни́тити ся, *Зак.* s. Зні́ти́ти ся s. Зніва́ти.

Зни́шка, *adv. Н.* 61 s. Ни́шком, зти́шка.

Знища́ти, *С.* I. 18 знищеті́ти, *v. n.* verarmen, arm werden, herabkommen.

Зни́щене, *n.* Vernichtung, *f.*

Зни́щити, *v. a.* vernichten, vertilgen, verderben, zugrunde richten.

Зніп, *adv. Ос.* (62) VI. 56. 57 s. Знов.

Зні́верітн, зні́вечіти, *v. n.* s. Зніїчемні́ти.

Зніїпертува́ти, *v. a.* sehr stark reissen, wühlen, (*B.*).

Зніїве́чити, *v. a.* vernichten, verderben; entmannen *P.* I. 56.

Зніїжити, *v. a.* verweichlicht machen, verzärteln.

Зній, *g.* зно́ю, *m.* У. Arbeit im Schweisse des Angesichtes, *f.*

Зніїчемніти, *v. n.* in Nichts schwinden, verfallen, verkommen; 2) — и. зніїчемнюватн ся, niederträchtig werden.

Зніма́ти, *v. a.* s. Знима́ти, здіима́ти; *M* II. 95 річ ein Gespräch anheben, anfangen.

Зніжкй, *pl. Ос.* (61) IX. 44 Milchkammer, *f.* -keller, *m.*?

Зні́мчити, *v. a.* verdeutschen, germanisieren; — ся sich — —; Deutschthümler werden.

Зніс, *g.* зно́су, *m.* до зно́су (одя́гу носи́ти) *III.* II. 89 bis zum Abtragen, bis auf die Neige.

Зніеок, s. Зно́сок.

Зніт, *m.* — узколи́стий Schotenweiderich, *m.* (Epilobium angustif.); — ріща́стий E. virgatum. [(des Foetus)?

Зні́тине, *n.* Art Kinderkrankheit,

Зні́ти́ти ся, in Nichts vergehen, schwinden; verfallen, verkommen, *Кн.* 263; 2) sich demüthig, s. harmlos benehmen, „zum Kreuze kriechen."

Зні́что́жити ся, *Др. с.* 110 zunichte werden, untergehen.

Зні́ячити, *v. a.* vernichten, verderben; — ся zu nichts werden, verkümmern.

Зно́бн-о́бо́н., *Ч.* III. 8. = Середа́ сиропу́стної неді́лї.

Зно́бити, *a. a. H.* 147 frieren lassen, erkälten; — ся sich erkälten, *Оц.* §. 54.

Зно́в, зно́ву, зно́ньку, *Ч.* II. 195, зно́вель *Ог.* 115, *adv.* von neuem, wieder, wiederum.

Зновити, зновля́ти, *v. a.* s. Поновля́ти, *Левч.*; 2) на когось щось etw. Neues, Seltsames gegen jmdn ersinnen, etw. Ungeheuerliches gegen jmdn aufbringen. [schädigen, todtmüde machen.

Зноритн, *v. a. MIII.* siech machen,

Зноровити, *v. a.* verwöhnen, zu etw. Ueblem angewöhnen, widerspenstig, störrig machen.

Зно́с, *m. C.* II. 160 das Wegtragen, Forträmen Abbrechen; 2) das Eierlegen, *B. vgl.* Зніс; на зно́сї бути in den letzten Wochen der Schwangerschaft sein *Pa.* I. 245. [hungen, *pl. f.*

Зно́сини, *pl.* Verkehr, *m.* Bezie-

Зносити, зноша́ти, зне́сти, *v. a.* zusammentragen, -bringen; 2) aufführen, aufbauen; er-, aufheben, aufrichten; 3) abschaffen, aufheben; 4) біль, го́лод etc. ertragen; 5) я́йцї Eier legen; *b*) зно́сить (зніс) кого́ жаль, — зне́сла кого́ охо́та etc. überkommt, wandelt an, ergreift der Schmerz —, die Lust etc.; *ptc.* зно́шений, *Кн.* abgetragen, abgenützt.

Зноса́йний, *a.* erträglich, leidlich, *T.*

Зно́сок, -ску, *m.* das letzte von der Henne gelegte Ei.

З-но́чи, *adv.* s. Сно́чи.

Знудьгува́ти, *v. a.* свій вік in Gram verleben.

Зну́дити, *v. a.* langweilen; — ся Langeweile bekommen; *b*) toll werden.

Зну́жа, *f.* Mühe, *f.* Drangsal, *n.*

Знужда́ти ся, sich abmatten, s. abstrapazieren; знужні́лий, *a.* elend, miserabel, *Ніс.* [мя́ти.

Зну́жувати, *v. a. Ст.* s. Нагно-

Знуря́ти, s. Зпоря́ти.

Знуща́тель, *m. K.* der Misshandelnde, Schmäher, *m.*

Знуща́ти ся над ким, jmdn misshandeln, tyrannisieren, schnöde behandeln, sich an jmds Qual weiden.

Зню́хати, *v. a.* durch den Geruch etw. aus, aufspüren, auswittern, bemerken, merken, wahrnehmen, riechen: „письмо́ но́сом" wohlweislich —; — ся (з ким) sich mit jmdm verstehen, s. verbinden, mit jmdm Bekanntschaft machen §.

Зня́ти, s. Здоймати; зня́те молоко́ abgerahmt, abgeschöpft *Под.*; зня́ти рі́ч anfangen zu sprechen.

Зо-, s. Зі-, з-, зу-, е-. *Ог.* 207. 11.

Зо́б. *m. Под.* s. Бо́ле. [-ня zum W. *Гр.*

Зоба́чене, *n.* das Wiedersehen; до

Зоба́чити, *v. a.* sehen, erblicken; wiedersehen.

Зобгати, *v. a.* s. Зіо́гати; zusammenthun, verfertigen, *III.* I. 327 поему dichten. [digen, Unrecht jmdm thun.

Зобі́дити, зобі́дити, *v. a.* beleidi-

З'обі́йма́ти, *v. a.* dh Umarmungen ganz aufreiben. [hüllen, *Зг.*

З'обла́чити, *v. a.* umwölken, um-

З'обле́кати ся, s. З'одяга́ти ся, *Зг.*

Зо́бник, *m.* s. Залу́чник.

Зобовя́зане, *n.* Verbindlichkeit, Verpflichtung, *f.*

Зобовязати, *v. a.* verbinden, verbindlich machen, verpflichten; — ся sich — —, *Term.*

З'оболочи́, *v. a.* ausziehen: ein Kleid (*pract.* з'обо́лік). [Рі́ннодушність.

Зобо́ятні́ість, -ости, *f. T.* s.

З'обра́жене, *n. Зг.* Begriff, *m.* Ansicht, *f.*; 2) Verbildlichung, *f.*

Зо́бра з, *m.* Bild, *n.* Darstellung, *f. IT.*

З'обра́зуватн ся, *Зг.* bildlich werden, sich verbildlichen. [Beschuhung, *f.*

Зобу́ва, *f. H.* 141 Fussbekleidung,

Зобувáти, *v. a.* кого́ jmdm die Beschuhung verschaffen.
Зов, *g.* зву, *Ко.* 192 Aufruf, *m.* Einladung, *f.*
Зовúця, *f.* des Mannes Schwester, Schwägerin; зовúчин, *a.* der s.
Зовзúстий, *a. Пол.* Drüsen-. *vgl.* [Зóлза.
Зовладíти, *v. n.* з усíмá Alle beherrschen, mit Allen Rath schaffen, *ІГ.*
Зовпихáти, s. З'опихáти. [sammt.
Зóвсім, *adv.* ganz, gänzlich, vollends,
Зовýхна, *f. dim.* s. Зовúця.
Зоглядíти ея, beobachten, bemerken, berücksichtigen, *Ис.* (*хм.* 290).
Зогнáти, s. Зігнáти *Кн.* 74.
Зогнúти, s. Зігнúти.
З'однúчити, *v. a.* in Eins zusammenbringen, -schlagen.
Зóдїж, *f.* s. Одїж.
Зодíяк, *m.* Zodiacus, Thierkreis, *m.*
З'одкалї, s. Звідки. [(відóдня).
Зó-дня, *adv. Ф.* vom Tag, Tag, de jour
З'одолíти, *v. a.* s. Одолїти.
З'одягáти, *v. a.* bekleiden.
Зождáти, s. Заждáти.
Зоз, s. Зос, *Ог.* 193.
Зозвóлити, *v. a.* erlauben; 2) — ся ein müthig werden, *Зак.*
Зоздá, *adv.* vor Zorn.
Зознавáти ся, з ким Bekanntschaft machen, *Ч.* IV. 679.
Зознáти, *v. a. Гол.* III. 125 erfahren.
Зозначúти, *v. a.* s. Назначúти.
Зозуленá, -ятко, (-нáтко), *n. dim.* das Junge des Kuckucks.
Зозýлин, *a.* s. Зазýлин etc.; -і рушничкí, сльóзи eiblättriges Zweiblatt (Listera ovata). [зýлька, etc.
Зозýля, зозýлька, s. Зазýля, За-
Зозулúстий, *a.* dem Kuckuck an Farbe ähnlich.
Зойк, *m.* Jammer, *m.* lautes Stöhnen.
Зóйкати, зóйкнути, *v. n.* auf-jammern, -stöhnen. [Зíнькáти.
Зойщúти, *v. a. Ос.* (61) X. 95 s.
Зьок, *m.* Art Tanz.
З-окóла, *adv.* rings um von Aussen; draussen, von auswärts, *Ст.*
З'околотувáти, *v. a.* die einmal gedroschenen Roggengarben noch einmal abdreschen u. in Bundstroh zurichten.
З-окрéма, *adv.* besonders, einzeln, *B.*
Зó-хрести, *adv.* mit Tragkreuzen u. Kreuzfahnen, *Кз.* 150.

З-óкришéм, (-шом), *adv.* mit Stumpf und Stiel, ganz und gar.
З-óкришком, *adv.* mit Verlust.
Золá, *f.* Lauge; Sole *f.* Aschbeizwasser, *n.*; 2) ausgelaugte Asche.
Золвúця, *f.* s. Зовúця, *Wgr.* 179.
Зóлене, *n.* Beuche, *f.* das Einweichen u. Einlaugen (der Wäsche).
Зóлза, *f.* Drüse, *f.*; 2) *pl.* Zahnfistel; Drüsenanschwellung mit Secretion (bei Pferden), Feifel, *f.*
Золзувáти, *v. n.* зóлзи haben, an s. krank sein.
Золúти, *v. a.* mit Lauge sohlen, einlaugen, beuchen (шмáте); äschern (скíри).
Золїйник, золїйник, *m.* Laugentopf, -bottich, *m.*
Золóвка, *f. Ме.* 314 s. Золвúця.
Зóлок, -оку, *m.* Hauptstätte eines Uebels, e. Geschwüres, einer Krankheit, *f.*
Золотáр, (*d.* -áрчик) *m.* Goldarbeiter, Goldschmied, -schläger, *m.*
Золотáренько, *n.* Sohn des золотáр; 2) *dim.* s. Золотáр.
Золотарíвна, *f.* des Goldschmiedes Tochter; -йха, *f.* des G. Frau.
Золотáстий, *a.* goldfarben.
Зóлотень, -тня, *m.* Affodil, *m.* (Asphodelus).
Золотúй, (*d.* золотéнький), *a.* golden; goldig; goldenfarbig; 2) *s. a. m.* Gulden, *m.* *b*) silbernes 15-Kopekenstück, *Ис.* (злот).
Золотúло, *n.* Stoff zum Vergolden, *m.* Rauschgold, *n. Гол.* III. 402 s. Позлíтка.
Золотúстий, *a.* goldschimmerd, *Б.*
Золотúсто-зелéний, *a.* goldgrün.
Золотúсячник, *m. С.* I. 122 s. Золототúсячник.
Золотúти, *v. a.* vergolden.
Золотíнник, *m. Ф.* (*Пр.* III. 204) Art Zauberpflze?
Золотíти, *v. n.* goldfarbig werden *Ф.*; 2) * reicher werden *М.* I. 65.
Золотковúй, *s. a. m.* Art Münze *Ч.* IV. 198. [Goldmünzen), *m.*
Золотнúй, *a.* -áстоná Goldfuss (der
Золотнúк, *m.* s. Золотáр; 2) goldene Ader, Hämorrhoiden; 2) Gebärmutter, *f.*; 3) Bandwurm, *m.*; 4) Fingerkraut, *n.* (Potentilla tormentoides); 5) Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum); 6) $\frac{\text{фунт}}{96}$ Kilo.

Зóлото, *n.* Gold, *n.*
Золотобéрéжний, *a.* mit goldenen Ufern.
Золотовéрхий, *a.* mit goldenen Kuppeln.
Золотовóвний, *a.* mit goldener Wolle.
Золотоголóвка, *f.* gelbköpfiges Goldhähnchen (Regulus flavicapillus).
Золотоголóсий, *a.K.* goldstimmig.
Золотогрúвий, *a.* goldmähnig.
Золотогýзка, *f.* Leucoma auriflua (*B.*).
Золотозíль, *m.* Milzkraut, *n.* (Chrysosplenium), *B.*
Золотокíсть, -ости, *f.* Auripigment, Rauschgelb, *n.* *Вол.*
Золотоколóсий, *a.* mit goldenen Aehren, *Вас. Шар.*
Золотокрúлий, *a.* mit goldenen Flügeln.
Золотокýдрий, золотокучерúвий, *Ле. a.* goldhaarig, goldlockig, *ІГ.*
Золотолисточкóвий, *a.* Goldblatt-, *Пол.*
Золотолýщий, *a.* goldschuppig.
Золотомýшка, *f.* s. Золотоголóвка.
Золотобкий, *a.Ф.* -азóря goldäugig.
Золотопéрий, -пíречок, *m.* -пíорочка (кýрочка) *f.* mit goldenen Federn, m. g. Flügeln, *Ст.*
Золотонíдкóвий, *a.* mit goldenen Hufeisen
Золотоплáвний, *a.* goldströmend, *ВЕ.*
Золотоболíй, *a. III.* II. 151 mit goldenen Fluren.
Золотопýтий, *a. Др. с.* 38 mit goldenen Ketten.
Золоторóгий, *a.* mit goldenen Hörnern, goldhornig.
Золотосíдáльний, *a.* goldenthronend, *Кл.*
Золототúсячник, *m.* Tausendgüldenkraut, *n.* (Erythraea centaurium).
Золототкáний, *a.* goldgewirkt, -gestickt *III.* I. 350.
Золотоýстий. (-ýстий). *a.* mit goldenem Munde.
Золотохвилíй, *a. III.* II. 151 mit goldenen Wellen.
Золотохрéстий, *a.* mit goldenen Kreuzen.
Золотоцьвíт,— сéрпник. *m.* weisse Wucherblume (Chrysanthemum leucanth.)
Золóтьге, *n Ме.* 206 s. Зóлото.
Золотýха. *f.* Goldruthe, *f.* (Solidago virgaurea); 2) gelbe Wiesenraute Thalictrum flavum); 3) Scropheln, *pl.*; 4) —, золотýшник: Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster).
Золотýшний, *a.* scrophulös.
Золяний, *m.* Aschbeizer, *m.*
Зóмкля, *f.* Wald mit Schluchten, *m.* Schlucht, *f.*
Зомкнýти, *v. a. Гр.* zuschliessen.
Зомлíвáти, *М.* II. 148, зомлíти, s. Зімлíти.
Зóмплати, *v. n.* §. schluchzen, (*B.*).
Зóмпля, *f. Мог.* s. Зóмкля.
З'онáдити, *v. a.* s. Принáдити.
З'онáчити, *v. a.* etw. so machen wie es nicht sein soll; verderben.
Зоольóгій, *f.* Zoologie, Thierkunde; *f.* зоольóгічний, *a.* zoologisch.
Зоомóрфізм, *m.* Zoomorphismus; зооморфíчний, *a. Не.* zoomorphisch.
Зонáк. на — (сóнця) gegen Sonnenuntergang.
З-бнаду, *adv.* schnell.
Зопнúти. (-нáти) *v. a.* s. Спинúти.
З'опихáти, *v. a.* fertig stampfen.
Зóплет, *m.* Schusterdraht, *n.*
Зонáсти ся (на нóги) auf die Zehen treten; *sich auf die Beine helfen, — bringen.
Зопятúти ся, zurückweichen.
Зóр, *g.* зóру, *m.* Sehvermögen, *n.*
Зорá. *f. Кн.* 337 Nacht, *f*; 2) s. Зóря.
З'орáти, *v. a.* be-pflügen.
Зорéвий, *a.* Sternen-, *МІІІ.*
Зорешлúвний, *a.* sternhell.
Зорúночка, *f. Ст.* s. Зірнúчка.
Зорúстий, *a.* s. Зьвіздáтий 2).
Зорúти, *v. n.* blicken, schauen, *Ос.* (61) IX. 52; 2) — очúма *Не.* vom Erglänzen der Augen.
Зорúця, *f.* s. Зірнúця.
Зорíвка, *f.* s. Зорíнка. [*III.* I. 76.
Зорíти, *v. n.* leuchten (v. Sternen
Зорнúчка, *f.* Art hutzul. Tanz zu 6 Personen.
Зорнýти, *v. n. K.* hervortauchen, *K.*
Зоровий, *a.* Sch ,нерв Sehnerv, *m. Н.*
З'орýдувати, *v. a.* ausführen, Geschäfte verrichten, bewerkstelligen, abmachen, anstellen, ausrichten.
З'орýжже, *n. Ст.* побратим по-зку Kriegskamerad, *m.*
З'орýжити, *v. a. Кн.* bewaffnen, rüsten.
Зорчúй, *imperat.* 2 *sgl.* von Зрíкáти, зрочúй: sag, sprich aus *Гол.* III. 30.
Зорювáти, *v. n.* die Sterne betrachten; wachend übernachten *Кн.* 49.
Зóрá, *f.* Stern, *m.* Gestirn, *n.* — сьні-

товá *АД.* I. 119 *Кв.* 17 Morgenröthe *f.* Tagesanbruch, *m.* Aurora, *f.* нї сьвіт нї зо́ря (за́ря) *Кв.* 35 vor Anbruch des Tages u. der Morgenröthe; — вечі́рня *Кв.* 17 Abendröthe, *f.*; в зо́рях, на зо́рі mit Anbruch der M.; 2) Nacht *f. C.* I. 22; *Пот.* III. 21—24. [sternhell; Sternen-.

Зо́рявий, зоряний, *Не. а.* gestirnt,

Зоряни́ця, *f.* Morgenröthe, *f. M.* III. 36; 2) Stern, *m.* Himmelslicht, *n.* *ОП.*; 3) Sternjungfrau, *f. П.* 292.

Зоря́нок, -нку, *m.* Realgar, Rauschroth, *n.* *Вол.*

Зоря́стий, *a.* s. Зорі́стий.

Зоря́ти, *v. n.* und — ся dämmern am Morgen *M.* II. 149; * вода́ в судинї зоря́є ist nur noch sehr wenig da; 2) glänzen, funkeln, leuchten, *Ф. М.*; 3) *v. a.* s. Позоря́ти.

Зоря́шний, *a. КУ.* Stern-, Gestirn-.

Зос. *praep.* mit d. *Instrum.* mit, sammt, *Ог.* 193—194. *Mi.* IV. 198.

З'оса́дженє, *n.* Absatz, *m.* Ablagerung, (сбли) *f. B.* [densatz) *B.*

З'оса́дженний, *a.* abgesetzt (als Be-

З'осере́джувати ся, *Нав.* sich concentrieren.

Зо́сим, *m.* Zosimus.

Зо́ська. *f.* s. Со́ся, Со́ська.

Зословя́нщити, *v. a.* slavisieren.

З'осо́бна, *adv.* einzeln, besonders, speciell, *Не.*

Зоспиня́ти, s. Зуспиня́ти, спиня́ти.

Зоста́льний, *a. КС.* (82) VII. 88 hinter, rückwärtig.

Зоста́нок, -нку, зоста́ток, -тку, *Др. m.* Ueberrest, *m.* Ueberbleibsel, *n.*

Зоста́рітися, alt werden.

Зоста́ти s. Зіста́ти.

Зо́стїль,? Art Pflanze *R.* 117. [ся.

Зострахну́ти ся, s. Насгра́шити

З'остри́ти, *v. a.* dh das öftere Wetzen ganz abnützen. [Ziele vereinigen.

Зострі́лити, *v. a.* *У.* zu einem

Зострічáти, зострі́ти s. Зустрічáти.

Зоталїнє, *n.* Verwesung; Fäulnis, *f.* Verderben, *n.*

Зоталї́ти, s. Зіталї́ти. [er-, abwarten.

Зотрі́вати, *v. a.* *M* II. 105 harren,

Зотру́хнути, *v. n.* s. Стру́хнути.

Зо́ля. *f.* Goldamsel, *f.* (Oriolus gal-

Зо́ля. *f.* *N.* c. Berges. [bula).

Зоха́бити, *v. a.* *Гол.* I. 339 vernachlässigen; 2) s. Охно́йти.

Зохворя́ти, s. Захорува́ти.

З'о́хмати ся, (-ити ся), s. Охмати ся, схамену́ти ся.

З'охо́чувати ся, до чого́ *Кн.* Lust, zu etw. bekommen.

Зошйо́ти, зошйо́нути s. Зага́рбати; 2) s. Сшйо́нути.

Зо́шит, *m.* Heft, *n.* Schreibtheke, *f.*

Зошйти, зошива́ти, *v. a.* zusammennähen, heften. [flossen.

Зо́шлий, *a.* *Левч.* vergangen, ver-

Зощйти, *v. a.* s. Зиська́ти, *Зап.* (*Вер.*) I. 22.

Зп-, s. Сп- *vgl.* З. *Ог.* 182, 9.

З-пе́ред, *praep.* mit d. *Genit.* *Оц.* §. 237 *Mi.* IV. 538 — очий vor den Augen hinweg.

З-письме́нска, *adv.* gelehrt, *C.* I 68.

З-пів (спів), *adv.* fast die Hälfte, halb.

З-під. *praep.* mit d. *Genit.* von unten auf, unter; з-під-о́ровий, *M.* II. 92; з-під-лоба́, з-під-лу́ба *У. adv.* подивити ся von unten auf mit halbgeöffneten Augen, scheel blicken; *Оц.* §. 237. *Mi.* IV. 537.

З-під ти́ха, *III.* I. 363, з-під ти́шка *H.* 61 *adv.* im Stillen, ganz sachte.

З-по́за, *praep.* mit d. *Genit.* von hinter *Mi.* IV. 535.

З-поко́ли, — з-потогдї́, *adv.* seit wann, — seit dann, *Зг.* [nisch.

З-по́льска, *adv.* einigermassen pol-

З-поме́жи, *praep.* mit d. *Genit.* aus der Mitte, s. Зме́жи *Оц.* §. 237.

З-по́над, *praep.* mit d. *Genit.* von — darüber hin *Mi.* IV. 536.

З-по-пе́ред, s З-пе́ред.

З-по́під, *Mi.* IV. 538 s. З-під.

З-пра́ва. *adv.* rechts.

З-при, з по при. *praep.* mit d. *Genit.* von der Seite *Оц.* §. 237. *Mi.* IV. 538.

З-при́боча, *adv.* *У.* гля́нути einen Seitenblick werfen. [Zeit.

З-пригодом, *adv.* nach geraumer

З-про́полла, з-провільна, *Вах.* з-про́полоша, *adv.* langsam, gemach.

Зрабувати, *v. a.* rauben, ausplündern.

Зра́да. (*d.* зра́дка). *f.* Verabredung, Verschwörung, *f.*; 2) Verrath, *m.* не рой зра́ди надо мною! verführe (verrathe) mich nicht!

Зра́дити, зра́джувати, *v. a.* ver-

rathen; preisgeben; 2) verführen (дівчину); 3) — ся sich zusammen berathen; verabreden, sich verschwören, beschliessen. [werden, sich erfreuen.

Зрадіти, зрадити, *С.* I. 48, *v. n.* froh

Зрадічки, *adv.* verrätherisch, heimtückisch

Зрадливий, *А-Г.* 167 зрадний, зрадницкий, *Фр.* verrätherisch, verderblich, falsch, arglistig; зрадливець, -вця, *m.* *ОП.* s. Зрадник.

Зрадник, зрадець, -дця. *Гол.* I. 90 зрадок *Ч.* 1086, зрадця, *Кн.* 314 Verräther, Verführer, *m.*; 2) e. Pflzenart, (*В.*).

Зрадниця, *f.* Verrätherin, *f.* die Treulose.

Зрадувати ся sich er freuen.

Зражати, зразити, *v. a.* den Muth benehmen, abschrecken, entmuthigen; собі кого abgeneigt machen.

Зраз, *m.* Schnitt, Pfropfreis, Edelreis (v. Baume), *m.*; 2) Klops, Klopsfleisch, *n.*; 3) Form, *f.* Leisten, *m.*

З-раз, *adv.* = а одéн раз etwa einmal; = на той раз diesfalls.

Зразїлє, *n.* Berg Flockenblume, *f.* (Centaurea montana). [der Vorschrift, *Cm.*

Зразкóвий, *a.* Muster, des Musters,

Зразóк, -зка, *m.* Muster· *n.* на — чогóсь *Ис.* (*n.* 153) nach der Art, nach der Weise von etw.

З-разу, *adv.* mit einemmal, allsogleich *ІГ.*; anfangs, zuerst.

Зрак, *m.* *W.* s. Взор.

Зракопатїти, *v. n.* einen Krebsschaden, e. Brand bekommen.

Зралити, s. Ралити.

Зранене, *n.* Verwundung, *f.* [*Term.*

Зранительний, *a.* verwundbar,

Зранити, зранювати, *v. a.* verwunden.

Зраст, *m.* s. Зріст, Gedeihen, *n.*

Зрастати, s. Зрости.

Зреалїзувати, *v.* a. realisieren.

Зремізувати, s. Времізувати [ремень].

Зрéчене ся, Entsagung, *f.* *Term.*

Зречи, *v. a.* s. Сказати; 2) — ся чíо sich von etw. lossagen, entsagen, worauf verzichten, resignieren.

Зрéшта, зрéштою, *adv.* übrigens, im übrigen, sonst.

Зривати, s. Зірвати.

Зрівка, *f.* gewisses Werkstück beim Wagen; *pl.* abgerissene Bindfäden; 2) Sporteln. [*Ш.* II. 221.

Зримо, *adv.* sichtbar, augenfällig

Зринати, зринути, *v. n.* hervortauchen, an die Oberfläche herauskommen; 2) entfliehen; 3) — ся hervorströmen.

Зрити, *v. a.* umwühlen, umgraben.

Зрихтувати, *v. a.* zurecht machen, richtig, bereit, fertig stellen.

Зриштувати, *v. v.* aus-rüsten.

Зрище, *n.* Schauspiel, *n.* Anblick, *m.* *Ш.* II. 39. *Кн.*

Зрібн, *pl.* grobe Leinwand.

Зрібок, -бку, *m.* пóля das Abernten.

Зрібний, *a.* -е полотнó s. Зрібн, aus grober L.

Зрівнати, (-нити), зрівнювати, *v. a.* gleich machen; ebnen; 2) vergleichen; — ся sich vergleichen, s. gleichstellen, gleichkommen. [werden.

Зрідїти, зріднути. *v. n.* schütt, dünn

З-рідка, *adv.* nicht häufig, selten.

Зріднити ся, *Св.* s. Порідниити ся.

Зрідно, *adv.* *Ч.* III. 365 fruchtbar, reichlich.

Зрізати, зріавати, *v. a.* ab, wegschneiden; * — ся на еґаменї *Кн.* bei der Prüfung durchfallen, *vgl.* Врізати ся 3).

Зрізка, *f.* Streich auf dem Leder, *m.*

Зрізнонька, *f.* *КС.* (82) III. 614?

Зрізованець, -нци, *m.* Schnittlauch, *m.* (Allium schoenoprasum).

Зрізок, -зка, *m.* s. Полýбічок, *Левч.*

Зрік, *Ис.* Stelldichein, *n.* [ерокъ].

Зрікати, s. Зречи.

Зрілий, *a.* reif. [tät, *f.*

Зрілість, -ости, *f.* Reife, Maturi-

Зрінє, *n.* das Sehen, *Пол.*

Зрінниця, *f.* *Пол.* s. Зїнниця, Stern *m.*

Зрієити, *v. a.* in (reiche) Falten legen, *vgl.* Рієний.

Зріст, *g.* зрóсту, *m.* зріть, *g.* арóсти. *f.* *Kol.* I. 105) Wachsthum, *n.* Wuchs, *m.* Bildungsprocess, *m.*

Зрітель, *m.* Schauer, Beschauer, Zusehauer, *m.* *У.*

Зрітелька, *f.* Zuschauerin, *f.*

Зрітельний, *a.* Seh-, -і горóбчики Sehhügel, *pl.* (am Gehirn).

I. Зріти, [зрю, зриш]. *v. a.* *Зар.* sehen, sehen. [fen, reif werden.

II. Зріти, [зрію, зрієш], *v. n.* rei-

Зрічність, -ости. *f.* s. Зрýчність 2).

*

Зрішити, *v. a.*?

Зробити, *v. a.* (fertig) machen, vollbringen, ausfertigen; thun; ausrichten; — ся (кого) sich zu Schanden abarbeiten, s. erschöpfen, s. entkräften, s. abnutzen; *b*) zustande kommen, geschehen.

Зробок, -бка, *m.* abgearbeiteter, erschöpfter, abgelebter Mensch.

Зродити, s. Зародити.

Зродити ся. *Кн.* s. Зріднити ся.

З-роду. *adv. Не.* von Kindheit an; (*Вис.* 31) von Natur.

Зрожай. *m.* s. Урожай.

Зрозумілий, *a.* verständlich, fasslich, begreiflich.

Зрозумілість, -ости. *f.* Verständlichkeit; Fasslichkeit, Begreiflichkeit, *f.*

Зрозуміне, *m.* Verständnis, Erkenntnis, *K.* Einsicht, *f.*

Зрозуміти, *v. a.* verstehen, fassen, begreifen.

Зрозумно, *adv. ВБ.* begreiflich.

Зроїти ся, alle Schwärme lassen.

Зрок, *m.* Gesicht, *n. Ф.*

Зронити, зроняти, *v. a.* fallen lassen; vergiessen; verlieren; косу зронила зуби die Sense bekam Scharten.

Зросити, зрошувати, *v. a.* bethauen, befeuchten, benetzen (слезами).

Зрослий, *a.* das Wachsthum befördernd, gedeihlich.

Зрослий, *a.* zusammengewachsen, verwachsen; 2) aufgewachsen. *Кн.*

Зрослина, *f.* zusammengewachsene Frucht. [kronblättrige (Gamopetalae).

Зрослопелаточні, *pl.* Verwachsen-

Зрослоноші, *pl.* stempel-, od. weibermännige Pflanzen (Gynandria).

Зрослочелюстні, *pl.* Haftkiefer, *pl.* (Plectognathi).

Зрость, *f.* s. Зріст. Wuchs, *m. Зап.* II. 580; 2) dh übermässige Feuchtigkeit aufgekeimte u. verwachsene Aehren.

Зростане, *n. Ст.* s. Зріст.

Зрости, *v. n.* gross aufwachsen; 2) — und — ся verwachsen, zusammenwachsen; vom Getreide s. Зрость 2; — ся з чим enge womit verknüpft sein.

Зрости, *v. a.* grosszieben, pflegen; — ся *Л.Д.* I. 160 aufwachsen, gedeihen.

Зростний, *a. Лем.* s. Зрослий 2.

Зростом, -тку, *m.* Organismus, *Ір.*

Зроскоруськати, *v. a.* verausgaben, K. [illegible] zahlen.

Зрошати, *v. a.* s. Зросити; — ся слізми *M.* I. 57 reichliche Thränen vergiessen.

Зруб, *m.* Holzschlag, *m.* frisch gelichtete Waldpartie; 2) Gebälk, Balkengestell, *n.*; hölzerne Einfassung; — хати etc. bis zum Dach ausgeführter Bau einer hölzernen Hütte etc.

Зрубань, *f. N.* e. Berges.

Зрубати, зрубувати, *v. a.* niederhauen, fällen.

Зрубище, *n.* Kerngerüste, *n.* Korallenstock, *m.*

Зругати, *v. a.* beschimpfen.

Зрудіти, *v. n.* rostbraun werden.

Зрудок, -дка, *m.* s. Згрудок.

Зруйнноване, *n.* Ruin, *m.* Zerstörung, *f.*

Зруйнувати, *v. a.* ruinieren, zerstören.

Зрумяниити, *v. a.* (лице) röthen *Ст.*

Зрухати, зрушити, *v. a.* von der Stelle rühren, hinwegbewegen, aufrühren; — ся * sich verheben.

Зруч, *adv. H.* 234 von Hand zu Hand, gradaus.

Зручний, *a. Ст.* leicht zu handhaben, handlich.

Зручити, *v. n.* кому чогось abtreten: столу Platz beim Tische machen.

Зручний, *a.* geschickt, gewandt.

Зручність, -ости, *f.* Geschicklichkeit, Gewandtheit; 2) Gelegenheit, *f.*

Зрущити, *v. a.* ruthenisieren; ruthenisch (kleinrussich) übersetzen.

Зря, кому зря dem ersten besten, wem immer *Ке.* 36., aufs Gerathewohl.

Зряджати, зряджати, (-жати), *v. a. Мс.* 182 bereit halten, ausstatten, ausrüsten; — ся sich rüsten, seine Sachen zusammenlegen (auf d. Reise); зряджений, *ptc. Ч.* IV. 149 eingerichtet, arangirt.

Зрядник, *m.* Allermannsharnisch, *m.* (Gladiolus imbricatus).

Зрок, *m. Зар.* s. Зрок. варок.

Зритувати, *v. a. Гр. Ст.* Вітратувати. [* umsichtig, klug.

Зрячий, *a. Лем.* sehend, der sieht;

Зрячка, *f. C.* Augapfel, *m.*

Зсадити, зсаджувати, *v. a.* absetzen, heruntersetzen; weg heben.

Зсадити, *v. a.* коня wund reiten.

Зсвяджений, *a.* ganz ranzig. [[сядо].

Зсилувати ся. *Ст.* Kräfte sammeln, sich aufraffen: зсилити, *v. a. Ст.* kräftigen, stärken.

Зсип, *m.* das Zusammenschütten; Schüttboden, *m.* зсипа, *f.* *Kol.* I. 59 Behälter für Getreide, *m.*

Зсипáти, *v. a.* zusammenschütten.

Зсїдáти, зсїсти, *v. n.* absitzen, absteigen; 2) — ся gerinnen, dick werden; зсїлий, *a.* geronnen, zusammengelaufen, -е молокó Schlickermilch, *f.*

Зсїрíти, *v.n.* grau werden. [werden.

Зскалйти ся, *TP.* 167 zum Felsen

Зскóчити, *v. n.* *K.* hinaufspringen.

Зслизáти, зслизнýти, *v. n.* weg gleiten; schwinden, zer, vergehen, sterben *H.* 74.

Зсмутнїти, *v. n.* traurig werden.

Зсóвувати, *v. a.* s. Зсувáти; — ся allmälig niederrutschen.

Зстáвити, (-плйти), *v. a.* чóботи vom Leisten abschlagen.

Зстáрити, *v. a.* *M.* I. 30 alt machen; * niederbeugen.

Зступйти ся, (-áти ся) зступлйти ся. *Кв.* 120 sich zusammenschliessen, s. zumachen; vom Tuche: eingehen, zusammenlaufen; *v. a.* — — lassen.

Зувáти, зсýнути, *v. a.* herunter-, zusammenschieben, -rücken; 2) — ся herabrutschen; * — ся з глýзду verrückt, närrisch werden.

Зукáти, *v. a.* zusammendrehen; 2) * verdrehen, verhunzen.

Зурóнити, *v. a.* §. mengen.

Зутенїти, s. Посутенїти.

Зушйти, зсýшувати, *v. a.* trocken, dürre, hager machen, ausdörren.

Зт-, s. Ст-; *vgl.* Зп-. [viel, so sehr.

З-так, *adv.* *Oc.* (61) V. 27 so, so

З-тáмечка, *adv.* von dorten, von dort.

З-тйшка, *adv.* still, im Stillen, ohne Mucks.

Зуó, *g.* зýба. (*aug.* зýбище) *m.* Zahn, *m.* Zacke, Zinke, *f.* зуó зá зуó сварйти ся heftig hadern; мáти когó на зýби reden (klatschen) viel von jmdm; полюáти зýби das Fasten mit Trunk anfangen.

Зубáнь, зубáч, *m.* *Ст.* зубáня, *f.* mit grossen hervorragenden, scharfen Zähnen.

Зубáник, *m.* Meerzahn, *m* (Dentalium). [(Chromis castanea).

Зубáр, (-áрик), *m.* Rabenfisch, *m.*

Зубáтий, *a.* gezähnt, zähnig; mit grossen Zähnen, (Zinken).

Зубáч клевáтий, Zahnbrasse, *f.* (Dentex vulgaris).

Зубáчка железоватá, Zahnwurz, *f.* (Dentaria glandulosa). [Pferde anlegen.

Зубелáти, *v. a.* коий das Gebiss dem

Зубéлний, *a.* кінь Handpferd, *n.*; -а трумбéта frei liegend?

Зубéло, *n.* das eiserne Mundstück an einem Zaum, Gebiss, *n.*

Зубéць, -бця, *m.* *dim.* s. Зуó; 2) Zinke, *f.* Pflock im Rechen; 3) — чеснýк einzelnes längliches Zwiebelchen der Knoblauchzwiebel.

Зубйти, *v. a.* zähneln, mit Zähnen versehen, die Zähne scharf wetzen, feilen (пилý, серп etc.); 2) *Гол.* III. 44 beissen.

Зýбір, *m.* Eber, *m.* (*Ф.*).

Зýбіч, *f.* *TP.* 27 s. Обіч.

Зубковáстий, *a.* gezähnelt, *B.*

Зублйнок, -нка, *m.* Nodosaria dentalina, *B.*

Зýбний, *a.* Zahn- *ГШ.* s. Зубóвний.

Зýбник, *m.* s. Любóлок.

Зýбниця, *f.* Rückenspinner, *m.* (Lithosia notodonta). *B.*

Зубóвий, *a.* Zahn- (dentalis).

Зубóва, *f.* *N.* eines Berges.

З'убóжень, *n.* Verarmung, *f.*

З'убóжити, *v. a.* arm machen; з'убóжений, з'убóжілий, *a.* verarmt.

З'убóжіти, *v. n.* arm werden, verarmen.

Зубóк, -бкá, *m.* s. Зубéць.

Зубокалóвки, *pl.* Zahnschwäbler, *pl.* (Dentirostres), *Пол.*

Зубóн, *Ф.* („*Нива*" 167)?

Зубóріг, -рóга, *m.* Narwal, See-Einhorn (Monodon monoceros).

Зубоскáл, *m.* der die Zähne fletscht, der grinsend lacht, Lacher, *m.*

Зуботйчина, *f.* Stoss unter das Kinn, Faustschlag in die Zähne, *m.*

Зубочйстка, *f.* Zahnstocher, *m.* *Фр.*

Зубр, *m.* Auerochs, Ur, Wisent, *m.* (Bos urus).

Зубрицький, *m.* Anhänger des moskowitisierenden Зубрицький, Денис. *m.*

Зубрóвий, зубрóлий, *Ф. a.* des Auerochsen. [2) Weibchen des Зубр. *B.*

Зýбря, *f.* linker Nbl. des Дністер;

Зýбці, *pl.* s. Зубéць; 2) Gerstengrütze in Hanfsamenmilch abgekocht.

Зубцьóваний, *B* зубчáстий, зубó-

чатий, *Пс. а.* gezähnt, zahnig, zackig, mit Zinken.

Зубцювати, *v. a.* zähneln, zahnen.

Зубчик, *m.* kleiner Zahn; зубчики *pl.* das Ausgezackte am Bande etc.

Зу-. s. Зо-, зі-, з-, су- е-. *Ог.* 207. 11.

Зувага, *f.* zarte Aufmerksamkeit, Rücksicht, *f.*

Зувірити ся, untreu werden.

Зувічити, *v. a.* blutig todt schlagen, *Ко.*35. [schickt, flink *Пс. ОА.*25? + *М.*

Зугарний, *a.* fähig, mächtig; ge-

З'угаїти, *v. n.* verkohlen; зугаяний, *a.* verkohlt, *В.* [werden, *Зг.*

Зугурнїти, *v. n.* stolz, übermüthig

З'уделати, s. З'одолїти.

З'ужути, з'узїти, s. Звужати.

Зузанівка, *f. N.* e. Berges.

Зузи, *pl.* Schäckerei, *f. Гол.* III. 225 заграти в — *Gr.* 30.

Зузка, Зузька, s. Зöська, Susehen.

Зузлоба, *f.* garstiges Wetter.

Зузни, *pl.* s. Зузи, Saus und Braus, Getöse, *n.* (*Ф.*). [zum Trotz.

З'укісь, *adv.* на — in die Quere;

З'укісьний, *a.* quer; schief.

Зуляти ся, s. З'умати.

Зулькінка, *f. N.* e. Berges.

З'умати, *v. n.* wahnsinnig werden, (*В.*) *Gr.* 30.

З'умити, *v. a. Ст.* berücken, aberwitzig machen, umstimmen; — ся, з'умїти ся sich verwundern, staunen, stutzen *Кч.* 298. (*В.*).

З'умїти, *v. n.* können, vermögen що-ь зробити. [vermögen.

З'умочи, *v. n. Ф.* (*Пов.* 65) s. Змочи

З'унижити, *v. a.* erniedrigen.

Зупадати, зупасти, *v. n.* vorfallen, vorkommen, sich treffen, *Зг.*

Зуперечити, *v. n.* кому jmdm widersprechen, *Кн.*

Зупин, *Т.* зупін, *Зар.* Hemmung, Behinderung, Aufhaltung, *f.* Hindernis, *n.*

Зупинити, (-пити), *v. a.* aufhalten, jmdn worin hindern, hemmen; *zügeln; *Ог.* 207, 11.

Зупинка, *f. П.* 231 Unterscheidungs-, Interpunctionszeichen, *n.*

Зуповати ся, langweilig werden.

Зупокоїти, *v. a.* кого jmdm Ruhe gönnen.

З'употребити s. Спотребити.

З'употребіне, *n.* Verbrach, Verwendung, *f.*

Зупять, на — *adv.* gegen, wider — шерсти gegen die Haare [пъепять].

Зупятити, *v. a.* s. Зупеняти.

Зуривочний, *a.* unsicher, unzuverlässig, zweideutig, *ПГ.*; angegriffen, verunglimpft, beeinträchtigt.

З'уритити ся кому für jmdn langweilig, verdriesslich werden, *Ф. vgl.* Врітний. [урокін.

З-уріку, *adv.* s. З und урокн = з

Зурка, *f.* Hundszunge, *f.* (Cynoglossum offic.).

З'уроченє, *n. Ч.* III. 4 s. Урокн.

З'уробчити, *v. a.* s. Уречи.

Зусилє, (зусилля), *n. К.* Kraftaufwand, *m.* Mühewaltung, *f.* Streben und Trachten, *n.*; *pl.* s. Подвиг.

Зусильно, *adv.* mit Anstrengung, mühsam, *Ст.*

З'усіль, *adv.* allerseits, *Пс.*

Зусім, s. Зöвсім.

Зусьмілити ся, (зусьмїти ся *К.*) sich erkühnen, sich erdreisten, wagen.

Зусїти, *v. a. М.* II. 95 antreffen, begegnen; 2) einholen, erreichen *К.*; 3) зусїти *М.* II. 120 von weitem sehen, erblicken, bemerken; s. Стрінути *Лесн.*

Зуставна, *f.* Gelenkung, *f.* (articulatio).

Зуставина, *f. В.* Knoten, *m.* (nodus).

Зустоїни, *pl. К.* Lage, *f.* Zustand, *m.*

Зустріт, *m. Ч.* IV. 300. зустріч, зустріча, зустрічка, *f.* Begegnung, *f.* *Ст. Зг.* нти кому на зустріч jmdm entgegengehen.

Зустрітн, (-іти, -чати), *v. a.* кого (що), begegnen; — ся кому-ь *Р.* I. 36 jmdm entgegen kommen.

Зустрічний, *a. Кв.* 170 der Gegenstehende, Entgegengesetzte, -kommende, der Gegenmann. [ний, keck, frech.

Зуфальний, *Мх.* (-ний) зухва-

Зуфаль, *f.* зуфальство, *n. Пар.* зухвалість, -ости, *f.* Keckheit, Frechheit, Verwegenheit, *f.*

Зух, зуховаць, -ця, *m.* зухватий, *a.* ein tüchtiger, wackerer Junge; keck, verwegen, dreist.

З'учати, з'учити, *v. a.* lehren, einüben; зучений, *ptc.* gelehrt, geübt; gewöhnt.

Зуяти, *v. a.* §. zertreten, verderben.

Зф-, Зх-, Зц-, Зч-, Зш-, Зщ-, s. das Fehlende unter Сф-, сх-, сц-, сч-, сш-, сщ-.
Зфалювати ся, s. Хвилювати ся.
Зфармачити, *v. a. Ф.* verhunzen, verderben.
Зфранцузений, *ptc.* der französische Manieren angenommen hat, *Ф.*
Зхаяти, *v. a. Щог.* s. Понехати.
Зхваленати, *v. a. Ос.* (61) 224?
Зхилити ся, auf die Seite ausbeugen, -weichen. [gehen, *Ст.*
Зхиріти, *v. n.* in Siechthum unter-
Зхищати, *v. a.* s. Захищати; — ся Schutz, Deckung suchen.
Зхиюрити ся, das Gesicht verziehen, *МШ.* [тіти.
Зхработіти, *v. n. Kst.* s. Храбо-
Зхудіти, (-дніти, -дшути), *v. n.* abmagern, mager werden.
З-хутка, *adv.* s. Хутко. [e. Bock.).
Зцапіти, *v. n.* närrisch werden (wie
Зцїдити, *v. a.* abseihen.
Зцїлити, *v. a.* verknüpfen, verbinden (zu einem Ganzen) *B.* [küssen.
Зцїлувати, *v. a.* viel küssen, weg-
Зцукати ся, s. Зацукати ся.
Зцюль, *adv.* s. Сюдою hierhin, *Ос.* 170.
З-часта, *adv.* des öfteren, oft.
Зчверкати, зчверкнути, *v. n.* einschrumpfen. [den.
Зчезати, зчезнути, *v. n.* verschwin-
Зчесати, зчісувати, *v. n.* nieder-, herabkämmen; 2) * niederschlagen.
Зчеркати, *v. a.* abstreifen *Kol* I. 204.
Зчеховь, *adv.* unter einem Winkel geneigt.
Зчигати, *v. a.* erlauern, *Ст.*
Зчинити, зчиновати, *v. a.* збіже überkehren, reinigen; 2) — ся *Кч.* 197 aufkommen, werden.
Зчинки, *pl.* Ueberkehr, *f.* Abbrechling vom Getreide, *n.* Kaff, *m.*
Зчипурити, *v. a.* schmücken.
З-чужа поглядати на кого, auf jmdn feindlich blicken. [чумлений.
Зчумлений, *ptc. ГР.* 199 s. За-
Зшаркати, *v. n.* Чахнути.
Зшюанції, *pl.* Zugthiere, welche im Gespann nicht zueinander passen.
Зшибати, зшибнути, *v. a.* zusammenschieben, -werfen; 2) abstossen, abschlagen: товарина зшибла рог.
Зшивати, зшити, s. Зошити.
Зшилити, *v. a.* губи *Ос.* (61) IV. 32 zuspitzen wie шило?
Зшипути, *v. a.* krümmen; zerknittern.
Зшиток, -тку, *m. Ст.* s. Зошит.
Зшолопати, *v. a.* durchstöbern, -klauben.
Зшумати, *v. a.* abschäumen, (*B*).
Зщибати, зщибнути, *v. a.* abreissen, abschlagen, abstossen; abschürfen.
Зщухнути, *v. n.* schwinden, unterdrückt werden. [versicolor).
Зюбрій, *m.* Hohlzahn, *m.* (Galeopsis
Зюбрувати, на зюбер пустити збіже das erste Mal mahlen lassen um es zu reinigen; sichten; schroten.
Зюзник, *m.* s. Драголюб 1); 2) gemeiner Wolfsfuss (Lycopus europ.).
З'юртувати, *v. a. К.* s. Зюрчувати; 2) — ся sich haufenweise ansammeln. [з'юшений im B. sich badend.
З'юшити, *v. a.* mit Blut besudeln;
Зяб, *m.* зябá, зяблá, *f.* Winterbrache, *f.* зяблею лежати winterbrach liegen.
Зябити, зяблити, *v. a.* für den Winter pflügen, Winterbrache ausführen.
Зябкий, *a.* frierend, fröstelnd, *B*; зябко, *adv.* kühl. [(Fringilla coelebs), *B.*
Зябник, *m.* зябниця, *f.* Blutfink, *m.*
Зябність, -ности, *f.* Kältegefühl, *n.*
Зябнути, *v. n.* frieren.
Зябрій, *m.* Galeobdolon tetrahit.
Зяпа, *f.* Schlund, Rachen, *m*; 2) Riesenmuschel, *f.* (Tridacna gigas), *Пол.*
Зяви, *pl.* s. Жабра, (*pl.*).
З'явити ся, з'являти ся, sich zeigen, erscheinen, sich sehen lassen.
З'явище, (-иско), *n.* з'явища, *f. Нс.* Erscheinung, *f.*
З'явлене, *n.* das Erscheinen.
Зяпоклювки, *pl.* Spaltschnäbler, *pl.* (Fissirostres). [(Branchiopus).
Зяпоніг, -ога, *m.* Kiemenfuss, *m.*
Зязюльки, *pl.* Pantoffelblume, *f.* (Cypripedium). [Henne, Gans etc.
З'ячити ся, von der befruchteten
З'якшати ся з ким, §. sich mit jmdm verbinden, s. Зчигати ся, *Кч.* 139.
З'яснити, *v. a. Зе. Ст.* erläutern, erklären; — ся licht, hell werden.
З'ятра, *f.* Aussteuer, Mitgift, *f.*
З'яструбіти, *v. n. Н.* 82 Sperber werden.

З'ясувáти, *v. a.* s. Ясувáти; offenbaren, *Ст.*

Зять, зят, *Ог.* 82 (*d.* зáтик, зятьóк, зятýньо), *m.* Eidam, Schwiegersohn, *m.*

Зáтевий, зáтїв, зáтний, *Мс.* 191. *H.* 95. *a.* des Eidams.

Зáяти, *v. n.* entgegengähnen; schnappen, schnauben, keuchen; speien, *TP.* 93. *Pa.* I. 383.

И. Й.

И, zehnter Buchstabe (Иже), *Ог.* 22. 38. Infolge der Lautwandlung ist йнéй = éнéй. йкра = éкра, йскра = éскра, йнчий = éнчий, etc. *Ог.* 43, s. Є. Als Vorschlag steht и (і) in приá = рия, издіймáти = здіймáти etc. *Оц.* §. 22. *Ог.* 26. 54. 60. — Fremde Wörter sind fast durchgehends mit І (і) geschrieben.

И, genannt йже во єдинóю d. i. и mit dem Zeichen ˇ (й) hat die Geltung des J (j): йо = jo; ой = oj; -ий = yj etc. *Ог.* 22. *Оц.* §. 8. § 39.

И. (і. й). *conj.* und; 2) auch; 3) и — и sowohl — als auch; и так и сяк so und so, so und desgleichen, auf allerlei Weise: и сюдй óдлáче и тудй горáче; 4) im Nachsatze entsprechend dem deutschen „so" *Mi.* IV. 260 як приймóв и поміднáв; 5) нир, da, eben, wohl, gar, nämlich, „halt" etc *P.* I. 1: отýй й заїв; тодї ти й закýсив; чи так, то й так!; *P.* I 156. 157. то так и не заєнé; пицéó и ти, дýрно, убóй! тодї óуде його зáлувать, а нас и нї; пóтім и убóйав його, sodann —; и — не nicht einmal; и потім не — *Ко.* 373 desto weniger, und vollends gar, erst recht nicht; и не-ні, що *M.* I. 26 was auch immer, was auch da kommen soll. *Ог.* 38. 208. *Mi.* IV. 257; *vgl.* Тай = та и. то й = то и. *Ог.* 62. *Каз.* В. 244—245; 250.

Ива, *f.* Sahlweide, *f.* (Salix caprea); 2) s. Ивиль.

Ивáн, Ивáсь, Ивáнко, Иванýна, *m.* Johann, Hans; Hänschen; Ивáн да Мáря *gr.* Stiefmütterchen (Viola tricolor; Ивáн-чай *Hic.* Epilobium angustifolium; грáбóй ев Ивáни Geranium silvat. [ниними *m* Sohn der Ивáниха

Ивáниха, *f.* Gattin des Ивáн; Ивáнів, *g.* -óвого, *a.* des Ивáн; Ивáнова мýшка, Johanniswürmchen; * Ивáнова хáта Kerker, *m.* Zuchthaus, *n.* *L.* 218; 2) Spiel, *n.* II. 28.

Ивáнок, -нка, св. Ивáна кров Harthen, *n.* (Hypericum perforatum); — Ивáнець Geschenk von der Johannis-Messe; Ивáнки, *pl.* Art Pilze (*Фр.*).

Ивáнчик, *m. dim.* s. Ивáн; 2) Art Vogel.

Ивáсик, *m. dim.* s. Ивáн; 2) Trifolium montanum, *Hic.*

Ивер, *m.* Span, Hobelspan, abgesprungenes Stück beim Holzhacken.

Ивиль, ивóва, ивóлга, ивýла, *f.* йвол, *m.* Pyrol, *m.* (Oriolus galbula).

Ивýлга, *f.* Mistel, *f.* (Viscum album), *B.*

Ивка *f.* s. Ильцé.

Ивýк, пáдух-, *m.* Wollweiden-Furchtkäfer, *m.* (Galleruca capreae).

Иґі, иґій! *int.* на коró pfui über jmdn!

Иглá. (иглóлка = róлка). *f.* Nähnadel, *f*; Dorn, Stachel, *m.*

Иглáнь, *f.* Echinus, (Art Seeigel). *B.*

Иглáйця, *f.* (bewegliche) Leiste, breitere Sprosse in der Wagenleiter, beim Joche, bei der Egge etc.; 2) Webernadel; 3) Meernadel, *f.* (Syngnathus acus).

Иглóвий, *a.* -е дéрево Nadelbaum *m.* -holz, *n.* [(Echinodermata).

Иглоскірцї, *pl.* Stachelhäuter, *pl.*

Игнáт, Игнáтій, *m.* s. Гнат.

Игóльний, *a.* Nadel, *Пар.*

Игóльник, *f.* Nadelbüchse, *f.*

Игольчáтий, *a.* nadelförmig, *Пол.*

Игóльщик, *m.* Nadler, *m.* *Пов.*

Игрáль, *m.* Spieler, *m.* *Mi.* II. 108.

Игрáти, s. Грáти.

Играшка, (*d.* игрáшка). *f.* Spiel, *n.* * Spielzeug, Spielwerk, *n.*

Игрéць, -ця, *m.* Spieler, Spielmann, *m.*; 2) Sturmwind, Wirbelwind, Hurgan, *m.* *C.* I. 74 (als Beherrscher der Steppe); 3) *N.* e. Berges.

Игрýний, *a.* spiellustig; possierlich.

Игрище, *n.* Lustort, Spielort, *m.* *C.* I. 218; 2) Spiel, *n.* II. 28.

5 DE 85 MUSEE

Игро́вище, *n.* Spiel, *n.* *У.* Tummelplatz, *m*; 2) *N.* e. Berges.
Игролюбивий, *a.* spiellustig, *Ф.*
Игру́шка. *f.* Seidenaffe, *m.* (Hapale Jacchus) *Вол.*
Игру́ша, *f.* *Ч.* V. 635 s. Гру́ша *Ог.* 54.
Игу́мен, *m.* Prior, Abt, *m.* [ἡγούμενος].
Игу́меньство, *n.* Abtswürde, Ab-
Игу́меня, *f.* Aebtissin, *f.* [tei, *f.*
Ид, (д') *praep.* mit dem *Dativ.* *Гол. гр.* 34. *Ог.* 55. 190. zu, gegen, nach, -wärts, in; ид хатї йде er geht nach Haus, иди д' хатї geh' in die Hütte (nach Hause); д' мині zu mir; ид заходови westwärts. *Mi.* IV. 622—624.
Идея, идия, идол etc. s. Ідея etc.
Идоеї, *adv.* *К.* bis jetzt, bis nun zu.
Иду́, (йду), идеш, иде etc. *praes.* s. Йти; *ptc.* иду́чий gehend.
Иже, *n.* *N.* des Buchstabens И.
Из, *praep.* s. З, с.
Из-: das Fehlende s. unter Ис-, З-, С-.
Изба́витель, *m.* Retter, Erretter, Befreier, *m.*
Изба́вити, избавляти, *v. a.* retten, erlösen *P.* I. 56 s. Зба́вити *Ог.* 54.
Изба́нити. *Еф.* 52 s. Изба́нити.
Избо́ронь.? *Щог.* 154. [ти ся.
Избу́ти, избу́вати, *v. a.* s. Позбу́-
Изведе́. *impers.* ist gelungen, ist vonstatten gegangen.
Изведі́ти, s. Зведі́ти *P.* I. 81.
Изве́рг, *m.* Auswurf, *m.* *Кн.* * *У.*
Изверну́ти. *v. a.* (*B.*) abwerfen, niederwerfen. [gewunden, gekrümmt.
Извилетий. *a.* (*adv.* *Ч.* II. 658)
Изви́на, *f.* *У.* Entschuldigung, *f.*
Извини́ти, извини́ти, *v. a.* entschuldigen, rechtfertigen.
Изві́дати, *v. a.* auskundschaften, *IT.*; erproben, erfahren *III.* I. 390.
Из-ві́дтам *adv.* von dort, von dorther.
Из-ві́дтїль. *adv.* von hier, von da.
Изві́к, *adv.* immer, *Лев.* [*ер.* 34. *Ф.*
Изві́р. *g.* изво́ру. s. Звір. *g.* зво́ру *Гол.*
Изві́рити, *v. a.* verificieren, *Пар.*
Изво́дница. *f.* Verführerin, *f.* *Еф.* 23.
Изво́лник, *m.* *Гуц.* williges Werkzeug, Anhänger, *m.*
Изворот, *m.* *Гол.* Redewendung, *f.*
Из-всїх-усю́дїв, *adv.* allenthalben *Ог.* 100.
Изгу́бница, *f.* Vernichterin, *f.*

Изда́ти ся, *Н.* 156 s. Зда́ти ся, видати ся scheinen.
Из день-годи́ни, seit dieser Zeit.
Издержа́ти, *v. a.* *Ч.* V. 1157 aufwenden auf etw., etw. erhalten.
Издружи́ти ся, *Ч.* IV. 61 Ehebund schliessen. [59 Mitleid bekommen.
Изжали́ти ся, изжа́ловати ся. *P.* I.
Изжари́ти, *v. a.* rösten, braten.
Изживати, изжи́ти, *v. a.* вік verleben *Кн.* 81; 2) — ся *К.* I. 173 im Lebenslauf ausarten, kleiner, winzig werden, eingehen.
Изнеьки́ти, *v. a.* ausfindig machen.
И'зїзджа́ти, s. З'їзджа́ти *P.* I. 81.
Из'їсти s. З'їсти. [altersher.
Изконе́ое, (иск-) *adv.* *Ко.* 225 von
Изла́яти, s. Зла́яти.
Изли́ти, *v. a.* *III.* I. 180 s. Зли́ти.
Изли́ха, *adv.* *КС.* (82) IV. 170?
Из-ли́шкою, *adv.* im Ueberfluss, mit Wucher. [leer werden.
Излюдні́ти, *v. n.* *H.* 39 menschen-
Изме́нї, *pl.* (*Вен.* I. 222) s. Штани́.
Измі́чати, *v. a.* *M.* II. 91 bemerken, wahrnehmen, beobachten.
Измо́р, *m.* *Под.* Ermüdung, *f.*
Изморозок, *m.* Reif am Boden od. Gras, *m.* (*Розм. н. зем. с.* 25). [(ся) *IT.*
Изнапасти́ти ся, s. Запапасти́ти
Изнебу́ти ся, *Ме.* 360 von Gram verzehrt werden, dahin schwinden, s. Знебу́ти ся *Пот.* II. 24.
Изнити́ти ся. s. Знити́ти ся.
Изні́н, *Ос.* (62) VI. 55, изно́в, изно́ву *M. adv.* wiederum.
Изнїжи́ти, *v. a.* verweichlichen.
Изну́да. *f.* *Ч.* V 277 s. Нудьга́, скуга.
Изну́рене, *n.* s. Змо́рене, *B.*
Изнури́ти, изнура́ти, *v. a.* abmatten, erschöpfen, abmergeln, s. Знори́ти.
Изни́ти. *v. a.* річ s. Зни́ти.
Изо, s. Из, З-.
Изоби́дити, изобиджа́ти, *v. a.* *Кв.* Unrecht jmdm zufügen, jmdn beleidigen.
Изоби́ти, *v. a* *P.* I. 20 abschlagen, s. Збива́ти.
Изобра́жене, *n.* Darstellung, *f.*
Изобразити, *v. a.* (bildlich) darstellen, *K.* [nen, erwerben.
Изобрі́сти, изобрі́ти, *v. a.* gewin-
Изозволи́ти ся. *Кн.* 241 — на те darauf einwilligen.

Из-окóла, *adv.* *Ч.* 459 von aussen.
Изопéрти, s. Спéрти.
Изострíти, s. Зострíти.
Изпáр, *m.* Ausdünstung, *f.* *КУ.* [Brut, *f.*
Изпáрище, *n.* *КУ.* Ausdünstung, 2)
Изпáшений, *ptc.* gemästet, *Зг.*
Изпідрáду, *adv.* nach der Reihe, *Щог.* 107. [(auflauernd).
Из-пíдтишкá, *adv.* *Кч.* 262 ruhig
Из-пóвиду, *adv.* äusserlich, *Пол.*
Изпотиньгá, s. Спотиньгá *Зак.*
Изпустошáлий, *a.* verödet.
Изрáд, *a.* *Зап.* *Вер.* I. 27, s. Рад.
Изрáда, изрáдниця *ІГ.* изражáти *ІГ.* etc. s. Зрáда etc.
Изрéчий, *a.* *Ме.* 164 s. Грéчий.
Изрівнáти ся, gleichkommen. [*m.*
Изрíсть, *f.* *Kol* I. 107 s. Зрісг. Wuchs,
Из-рóду не —, *adv.* von Geburt, lebenslang, im ganzen Leben nicht, gar nicht.
Изрости, изростáти, *v. n.* hervorwachsen, entspringen; изрóщений, *ptc.* *М.* II. 182 aufgewachsen, auferzogen.
Из-сéрця, *adv.* aufgebracht, zornig.
Изслизнýти, *v. n.* vergehen, schwinden; wegthauen. [fassen.
Изсовітувати, *v. a.* Rathschluss
Изстáрітися, s. Зостáрітися.
Изсякáти, изсáкнути, *v. n.* versiegen.
Изтощáти, (-щúти), *v. a.* *В* aussaugen, entkräften. [wahnsinnigs. З'умúти.
Изумлéний, *ptc.* *У.* bewusstlos,
Изумрýд, *m.* -ýдовий, -ýдний, *a.* s. Смáрад etc. [beschreien.
Изурóчити, *v. a.* s. Уречи *Кл.*
Изучáти ся, *М.* s. Учúти ся.
Изцїлúти, (-лúти), *v. a.* heilen.
Изчерпýти, *v. a.* aus-schöpfen.
Из'ýва, *f.* *Пу.* Erscheinung, *f.*
Из'ýн, *m.* *gr.* *Ко.* 141 Verlust, Schaden, *m.* (*Мах.* I. 13 изьáн).
Ймáти, *Gr.* 71 s. Имáти.
Йнятн, (йнáти), *v. n.* вíри кому jmdm Glauben schenken, Zutrauen zu jmdm fassen; — ся sich treffen *Ог.* 55.
Йтий, *Кч.* 160 s. Ітий.
Ік, *praep.* mit dem *Dativ.* s. Ко, к (кі) *Ог.* 55. 189—190, ик сьвáту, ик прáзнику (щось дóйти) für das nahende Fest — *Кв.* 244. 246. *Mi.* IV. 622—624.
Ікавка, *f.* das Aufstossen, Geschluchze, *n.* *Зак.*: 2) Berteroa incana.
Іква, *f.* rechts. Nbfl. des Стир-

Йкий, *a.* s. Якúй. *Ог.* 57.
Ікли, *pl.* s. Кло, *pl.* клá und клн.
Ікнутися úкати ся aufstossen (vom Geschluchze) den Schlucken haben (wobei man von jmdm gedacht wird *C.* I. 89.
Ікóна, etc. s. Іконá.
Ікра, úкриця, *f.* Rogen, Laich, *m.* 2) úкра Grundeis, *m.* *Пар.*
Ікрéць, *B.* икрúк, *m.* Rogner, *m.*
Ікрúнка, *f.* Insectenei, *n.*
Ікрúстий, икрúний, *a.* viel Rogen enthaltend; eiertragend.
Ікрúти ся, laichen.
Іль, (úлн) † *У.* oder.
Іл, *m.* Thon; Schlamm; — сільний Salzthon, *m.* *B.* [terschiefer, *m.*
Іл́ак, *m.* Schieferthon, Brand-, Kräu-
Ільна, *f.* *Wgr.* VI. s. Львúця.
Ільвів = Львів.
Ільвий місяць, Monat Juli.
Ілéм, *m.* *Ф.* (*Пр.* III. 348) úльма, ильмúна, *f.* ильм, ильмúк, ильмúк, *m.* Ulme, *f.* (Ulmus montana).
Ілéць, -лцú, *m.* Ackerschafthalm, *m.* (Equisetum arvense).
Ілúська, *f.* s. Юлька.
Ілій, Ільк6, *m.* Elias. [roderGouv.
Ільмень, Ільмер, *m* See im Nowho-
Ільмовий, *a.* -е дéрево s. Ілéм.
Ільничóк, -чá *m.* Nbfl des Стрий.
Ільнувáнє, *n.* *К.* s. Понавáльне.
Ільнувáти, *v. n.* s. По-навáльне ходúти.
Ільнянний, *a.* leinen, *Ог.* 54.
Іловúна, *f.* Letten, *m.* *Пар.*
Іловáтий, *a.* -а земля schlammiger Boden (*B.*). [der Achselhöhle.
Ільтицї, *pl.* Hemdzwickel unter
Ільцé, *n.* s. Сосóнка т.
Ільця, *f.* linker Nbfl. des Чéремош ч.
Ільчáстий, ильчáтий, *a.* leinen.
Ільце, *n.* Irrlicht, Irrwisch, *n.* *B.*; 2) Leuchtkäfer, *m.* (Lampyris noctiluca), *Ог.* 54. [rosoma), *B.*
Ільщиця, *f.* Feuerscheide, *f.* (Py-
Іл́ак, *m.* Schlammfliege, *f.* [*f.* (Lutaria).
Іл́анка, (Sialis), *f.* Schlamm Muschel,
Імáти, имúти, *v. a.* fangen, fassen, ergreifen; 3) — ся Feuer fangen, sich anzünden; *b*) кóго по óсїдї jmdn nach der Rede erkennen; имáє ся кóго тýто наýка will nicht verfangen, *vgl.* Брáти ся; взяти ся *Gr.* 57.

Имáчка, *f.* Assentierung, *f.* [offic.).
Имóір, *m.* Ingwer, Enfer, *m.* Zingiber
Имéла, *f.* s. Омелá. [fest, *n.*
Имéнини, *pl.* Namenstag, *m.* Namens-
Имéнник, *m. Шл.* именúнця *f. Не.* einer (eine) der (die) seinen (ihren) Namenstag feiert. [nativus).
Именúтельний, *a.* пáдеж Nomi-
Именúтий, *a.* namhaft, angesehen, hervorragend, berühmten Namens.
Именúто, *adv.* s. Именно.
Имéнне, *n.* s. Имíне.
Именний. *a.* сине Namen enthaltend; úменно, *adv.* namentlich, insbesondere *Кв.* 282; wahrhaftig 329; ausdrücklich; а úменно und zwar. [Тезóб.
Именник. *m.* gleichen Namens *Ну.* s.
Имений, (úм-), *n.* s. Имú *P.* I. 131.
Именóване, *n.* Ernennung, *f.*; 2) s. Молúтвини.
Именувáти, *v. a.* ernennen, nennen, benennen; 2) s. Молúтвати детúну.
Имжáти, (-úти). *v. n.* vom Staub regen (имглá *Ос.* 54) дрíбен дóщик имжúть *Ме.* 270.
Имúти, *v. a.* — ся s. Имáти (ся); 2) mit dem *Infinit.* anfangen, *Фр.*; — ся, úти ся *M.* II. 103 trachten, streben; имéть ся щоеь комýеь (z B. кóристь) jmd hat etwas für sich *K.*
Имíне. *n.* das Haben, Besitzen, *n.*; 2) Habe, *f.* Hab' und Gut, bes. das Vieh.
Імíти, † У. s. Мáти haben.
Имлá, (мглá). *f.* Nebel. *m. Ос.* 54.
Имний, *n.* s. Имú. [*Mi.* II. 103.
Имовíрний, *a.* leichtgläubig *M.* II. 131; 2) wahrscheinlich, glaubwürdig,
Имлúстий, *a.* nebelig. [(*adv.*).
Имовíрність, -ости, *f.* Glaubwürdigkeit, *f.* бýти у кого на -ости *Ос.* (61) IX. 42 jmds Vertrauen besitzen.
Имощі, *pl.* Habe, *f. Ос.* 99.
Имстúти ся. s. Мстúти ся.
Имý (úмý), имéш (úмéш) etc. mit dem *Infinit.* dient zum Ausdrücken des Futurums, *vgl.* -му.
Имхóний, *a.* Flaumen-.
Имчáти, *v. a.* forttragen; имчúти schnell gehen lassen *Ос.* 54.
Имшенúк. *m.* s. Омшенúк.
Имнúна, (ем-). *n.* s. Мох *Gr.* 19.
Имá, *g* úмени. *n.* Name, *m.* [нóвань 2).
Имянúни. *pl.* s. Именúни; 2) s. Име-
Имянúтий, *a. IГ.* s. Именúтий.
Инáдий, s. Инде.
Инáкший, *IГ.* инáкший, *a.* ander, ein anderer; инáко *M.* II. 103 *K.* инáкше, инáчій *M.* II. 197 *adv.* anders.
Инáчити. *v. a.* anders machen, ändern.
Инáш, *m. Гол.* III. 492 Jüngling, *m.* [jinoš].
Инóарéць, -рця, *dim.* s. Амóар.
Ингýл, *m.* links. Nbfl. des Бг.
Ингулéць, -лця, *m.* rechts. Nbfl. des Днїпрó.
Инґер, *m.* Bohrer zum Spundloch, *m.*
Инґерáш, (ен-), *m.* Bestechung, *f. Gr.* 19. [индюк, *m.* Truthahn, *m.*
Инд. *Гол.* III. 101. úндик (ен-),
Инде. *adv.* anders, sonst, ein andermal, *Ал* úнде — úнде *Кн.* einmal — das andere Mal, hin und wieder, bald — bald; manchmal; úнде-ж *Кн.* anderswo, anderwärts.
Индимúна, *f.* nöthige Sache.
Инди чá, -áти. *n.* Junges vom Truthahn.
Индúчий, индюшачий, *a.* des Truthahns. [geberden, zornig werden.
Индúчити ся, wie e. úндик sich
Индичка, *f.* Weibchen vom Truthahn, *n.* [менéць liegt.
Инéва, *f.* Fluss an dem die St. Кре-
Инéй, *m.* Reif, *m.* (gefrorener Thau).
Иневáтий, *a.* bereift.
Инклюз, *m.* Zaubermünze, welche zu ihrem Besitzer immer zurückkommt u. ihm zur Bereicherung hilft.
Инкол, *m. P.* I 63 Unke, Feuerkröte, *vgl* Пýшкало. [wann *III.* I. 218.
Инколи *adv.* dann und wann, irgend-
Инкотрий, *a. Лсвч.* s. Инчий; 2) s. Декотрий.
Инóріч, *f. Пар.* s. Инóсказ.
Иноскáзний, *a. Пар.* figürlich.
Инó, (úнó). *adv.* nur, blos.
Иновíрний, *a.* иновíрець, -рця, *m.* andersgläubig; ehem. Dissident.
Иноді, úноді, *Кн.* 268. *adv.* zuweilen; по úноді (*Ф.*). [*m. ГІІІ.*
Иноземець, -мця. *m.* Ausländer.
Иноземний, *a.* ausländisch, fremd,
Иноземщина, Ausland, *n.* Fremde, *f. K.* [кúни, *f.* Nonne *f.*
Инок, *m.* Mönch; Einsiedler *m.* инó-
Иномóвний, *a.* anderssprachig, fremd, *Не.*
Инóсе, инóсе. *adv. Кн.* 172 *Гр.* recht

wohl, gut, einverstanden; 2) s. Байдýже *Зак.*
Иноскáз, *m. B.* Allegorie, *f.* [*ГШ.*
Иностóрóнний, *a.* ausländisch,
Инохóдець, -дця, *m.* Passgänger, Zelter, *m. Мак.*
Инóческий, *a.* Mönchs-, mönchisch.
Инóчество, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchthum, *n.*
Иноші, *pl. Top.* s. Сватачі, *vgl.* Їнох.
Иноязíчний, *a. К.* s. Иномóвний.
Инсалíза, *f.* s. Анталóз.
Инцинáтий, *a.* äusserst scharf, bissig, (óцет, осá, гáдина etc. (*Ф.*).
Ничемóвність, -ости. *f. Не.* (*Пр.* IV. 199) Sprachenunterschied, *m.*
Инчий, íнший, *a.* ander, der andere; — óувáє вели́кий einige sind gross, (*B.*); mancher. [Инак, инáкший.
Иншáк. *adv.* инакший, (єн-). *a.* s.
Иншість, -ости, *f. Не.* Besonderheit, Eigentümlichkeit, *f.*
Ин'áк, *adv. M.* s. Инáк
Ин-якíй *a. Ос.* (61) VII. 34 s. Дéякий.
Инáстий, *a. BE.* bereift, mit Reif
Йов, *m.* Hiob. [bedeckt.
Йовхúм. = Ефимій, *Зак.*
Йогó = єгó, *Genit.* u. *Accus.* v. Він *Ос.* 62. чим йогó як —? wie? *Ос.* 176.
Йодéн. s. Єдéн, одéн.
Йой! *int.* au weh! o weh!
Йойк, *m. gew. pl.* Wehgeschrei, *m.*
Йóйкати, йóйкнути, йойкотáти, *v. n.* „an weh"! schreien, wehklagen.
Йóйлик, *m.* verzagter, leicht lamentirender Mensch, (*Ф.*). [(Sylvia rufa).
Йóйчик, *m.* kleiner Weidenzeisig
Йóкати, *v. n.* schlagen (v. Herzen) *Ка.*
Йолóмка. *f.* s. Нáголовок; Mütze, *f.*
Йолóтник, *m.* s. Сметáнник. *B.*
Йóлун. (*aug.* йолунéла). *m.* Lümmel, Trottel, Dummkopf, *m.*
Йолунóвáтий. *a.* dumm, blödsinnig.
I. Йóн! *Ко.* 8 da sieh! a йон же йон *Кут. Ос.* 61) XI. 20 = а он же он! 2) ach! + *M.* [вонó *Ос.* 60.
II. Йон, йонá, йонó. s. Він, вонá.
Йóна. *m.* Jonas, *m.*
Йóнія. йóнієвий etc. s. Іóнія.
Йор. йóрчик. *m.* Name des ausser Gebrauch kommenden Buchst. ъ.
Йордáн, etc. s. Іордáн etc. [*Зак.*
Йорзáти ся, sich spreizen u. werfen,
Йорí, Name des ausser Gebrauch kommenden Buchst. ы.
Йорш. *m. Ко.* 36 s. Їж; 2) Kaulbarsch, *m.* (Acerina rossica). [Scherz treiben.
Йошкáти, йошчáти, *v. n. Зак.*
Йóсиф, Йóсифа. s. Іóсиф etc.
Йпуть. *f.* links. Nbfl. der Сож.
Ир, *m.* Kalmus, *m.* (Acorus calamus).
Ирга. *f.* Stein-, Quittenmispel, *f.* (Co-
Ирдúна. *f. B.?* [toneaster vulg.).
Ирéй, ирій, ирáй, *m. Зак.* s. Вúрей.
Ирень, *m.* s. Грéбíнь.
Ирéнтий, *m. Kol.* I. 34 s. Реéнтий.
Иржá. *f.* s. Ржá; Иржáвіти, Иржáти etc. s. Ржáвіти etc. *Ос.* 54.
Иржавéць, -вця. *m.* Morast, *m. Ос.* 54.
Иржíй, *m.* Leindotter, *m.* (Camelina sativa).
Ирúна, *f.* Irene.
Ирúця. *f.* Wasserthier, Amphibium, *n. Wgr.*; Wassermolch, *m. B.*; 2) alte Hexe, *Мак.*
Ирáйк, *m. Зак.* s. Гірáйка.
Ирúйк, *m. КУ.* I. 224 gemeiner Kalmus (Acorus calamus); 2) Wasserassel, *f.* (Asellus) *B.* [доний. *a.* teuflisch.
Ирóд, *m.* Herodes; * Teufel, *m.* úро-
Ирóй, *m.* Heros, Held, *m.* [nig, *m.*
Ироль. кріль- Ироль *m. Ф.* Erlkö-
Ирнень, *f.* rechter Nbfl. des Дніпéр.
Ирха. *f.* gegerbtes Schaf- od. Bockfell (ohne Haare). [aus Schafleder.
Ирхóвий, (úрхний. *a.* aus úрха,
Ирша. *f.* Nbfl. des Тéтерев.
Ришúни. *pl.* ирщіне, *n.* s. Хрестúни *Ос.* 49. [Gouv.
Иса. *f.* Nbfl. der Велúка im Witebsker
Исáїя. *m.* Jesaias. [stellen, verzerren.
Исказúти. *v. a. M.* III. 84 ent-
Искáти. *v. a.* suchen *P.* I. 32; lauren s. Сьцáти.
Искинúти. *v. n.* Стонúти.
Искáсти, *v. a. Мс.* 243 verschieben.
Исковáти. *v. a. P.* II. 40 schmieden, verfertigen. [дили?
Искóдити *v. n. Ч.* I. 233 s. Шкó-
Искоренúти. *v. a.* sammt der Wurzel ausreissen, vertilgen. [Fünkel etc., *m.*
Искра. (*d.* úскорка). *f.* Funke, *m.* (*d.*
Искрáвий, *a.* s. Искрáний.

Искрашати ся, sich verschönern; 2) s. Красувати ся *Л.* 3.
Искренний, *a.* aufrichtig 2) *adv.* -но inständig (bitten).
Искриці, *pl.* Kiese, Pyrite, *pl.*
Искристий, искряний *Не.* искристий *М.* III. 87. *a.* funkelnd, funkensprühend, helleuchtend.
Искрити, *v. n.* und — ся funkeln, Funken sprühen, *М.* II. 194.
Искроміти, *a.* funkensprühend
Искуйтель, *m.* Erlöser, *m.* [*КУ.*
Искуе, *m.* Probe, Prüfung, *Ст.*; 2) Versuchung, *f.* *Не.* [führer, *m.* *Кн.* 84.
Искусйтель, *m.* Versucher, Ver-
Искусити, *v. a.* versuchen, verführen.
Искуство, *n.* Kunst, *f.* *К.*
Искушене, *n.* Versuchung, *f.* *Кн.* 184.
Ценний, *a.* *Зак.* s. Истний.
Испестрити, *v. a.* *В.* bunt machen; verunstalten.
Испит, *m.* Prüfung, *f.* † — тягнути die Nachforschung weiter führen.
Испитовний, *a.* Prüfungs-. [chen.
Испитувати, *v. a.* prüfen; untersu-
Испільник, *m.* s. Спільник, *Зак.*
Исповідь, *f.* s. Сповідь; Bekenntnis, *n.* *Кн.* 55.
Исповідний, *a.* *Не.* Beicht-.
Исповісти, s. Виповісти; — ся s. Признати ся.
Исповнити, исповняти, *v. a.* au-, erfüllen; душу *Кн.* 139 das Herz, den Geist befriedigen; ausführen; исповнимий *ptc.* *Пол.* ausführbar.
Исполин, *m.* *gr.* Riese, *m.* *К.*
Исправдї, *adv.* s. Справдї.
Исправний, *a.* s. Справний *Р.* I. 60; -е вйсько geübt, geschult. [*III.* II. 51.
Исправник, *m.* Kreishauptmann, *m.*
Исприйти, *v. n.* комусь за щось *Гол.* III. 473 Kunde bringen; Rath schaffen.
Ист, *m.* йста, *f.* *Кн.* 154 йсте, *n.* *Кн.* Capital, *n.*; 2) Wesen, *n.* *Пот.* II. 24.
Истаскати ся, s. Обосйти ся. herunterkommen. [s. Итй.
Истй, йсти. *Вен.* I. 160. 161. 237.
Истйна, *f.* *Нис.* die gesuchte Summe.
Истйй, *a.* *Не.* s. Истний.
Истик, (йстик) *m.* Pflugreute, *f.*
Истина, *f.* Wahrheit, Wirklichkeit, *f.*; 2) Capital, Stammgeld, *n.*

Истинний, (-нний), *a.* wahr, wahrhaft; йстинно *adv.* wahrhaftig, wirklich *R.* 67; 2) йстинне, *n a. s.* s. Истина 2).
Истичнско, *n.* Stiel des йстик. *m.*
Истка-кістка. *Н.* 237 s. Кістка й мастка. [*f.* *Пол.*
Исталїне, *n.* Verwesung, Zersetzung,
Исталїти, исталївати, s. Зоталїти.
Истний, (-нй), *a.* wahrhaftig, wirklich, leiblich, echt; eindringlich, lebhaft; *У.М.*; йстне *Wgr.* 130. [Wesen, *n.* Substanz, *f.*
Истність, -ости, истнота, *f.* *Пар.*
Истноване, *n. a.* das Bestehen, d. Existieren, d. Dasein. [sein, existieren.
Истнувати *v a.* bestehen, vorhanden
Истовина, *f.* *Ф.* s. Истина 2).
Истовний, *a.* sicher bekannt, unzweifelhaft.
Истома, *f.* Ermüdung, *f.* *Леч.*
Истота, *f.* *М.* I. 99 Wesen, *n.* Natur, *f.*
Истратонька, *f.dim.* s. Страта. *Л.* 64.
Истребйтель, *m.* Zerstörer, Vernichter, *m.* *К.*
Истрястй, *v. a.* s. Стрястй; 2) ausgeben, verschleudern, vertun, *Кн.* 327.
Истукан, *m.* Götzenbild, *n.* *III.* II 179.
Исуе, etc. s. Ісуе etc.; Исусик *В.* Christkindl, *n.*
Исущий, *a.* *ТР.* 5. 91 jetzt seiend, gegenwärtig, jetzig, Zeitgenosse, *m.*
Исхід, *m.* ніч на исхідї die Nacht ist auf der Neige, ist bald zu Ende.
Исцїлене, *n.* К. Heilung, *f.*
Исцїлитель, *m.* Heilkünstler, Arzt.
Исцїлити, (-йти), *v. a.* heilen.
Ич-, s. Сч-, Щ-.
Итак, *m.* Etage, Stockwerk, *n.*
Итй, *v. n.* [*pres.*: иду, идем. etc. *pract. sgl.* шйов: *pl.* шли] gehen, kommen; — за ким jmdm folgen; — за чимось sich, nach etw. richten, wovon abhängig sein *Гн.* 65; — за кого замуж heiraten; — на приступ Sturm laufen; — на вару auf die Wache ziehen; im Kartenspiel: anspielen, mitspielen; иде єму на осьмий рік hat das achte Jahr angefangen; то так не йде das geht nicht, geht nicht an, das schickt sich nicht; о того мені йде darum geht es mir; ціна йде и гору (до гори) der Preis steigt. *vgl.* Ходити, ніти: ніти конем, верхом, reiten od. das Lastpferd führen.

Итяльотáр, *m. Ніс.* s. Інтролїтáтор. [binder sein.
Итяльотарувáти. *v.n. Ніс.* Buch-
Их. їх. ї *genit. pl.* von Оний, ihrer.
Ихнїй, *a.* ihr, der ihrige, von ihnen.
Ицко, *m.* Itzig, Isaac.
Иця, *f.* — пíва *Гол.* III. 237?
Иш, ич! *К.* I. 161. *Ш.* I. 377 sieh da!
Ише-гé! *int.* s. Гýша-гá! а-ýш!
Ишо, *Гол.* III. 420 ищé, *adv.* s. Єщé, ще, (ше). [laena) *B.*
Ищиця, *f.* Nachtfalter, *m.* (Pha-

І. Ї.

І, eilfter Buchstabe als reines nicht jotiertes І. Das unter І Fehlende s. unter II (Й), auch manches unter Є (їднáнка = єднáнка), und unter Я (їéтня = яéтня, їзóк=язóк) *Ог.* 26—40; 44—62.

Ї hat die Geltung des (ruthenischen) ѣ (ji) *Ог.* 23. 26.: їсти, essen, дїло Werk, еїм sieben etc. den vorhergeh. Consen. erweichend; 2)=її Dativ zu Оná.

І, *conj.* und, s. И. *Ог.* 38. 208.

Іóжка, *f.* Bachbunge, *f.* (Veronica beccabunga).

Іван, etc. s. Иван etc.

Ївга, *f.* Eugenia.

Ївгéн, *m.* Eugenius, *Ніс.*

Ївер, *m.* s. Дїпер.

Івин, *m.* Ibis religiosa, *Вол.*

Їд, *m.* їдь, *f.* Gift, *n.* das Aetzende.

Їдá, *f.* das Essen; 2) Speise, *f.*

Їдáк, *m.* s. Їдéць.

Їдáльний. *a* essbar, geniessbar, *Пол.*

Їдало, *n.* (scherzh) der Magen.

Ідéал, *m.* Ideal, *n.*

Ідеалїзувáти, *v. a.* idealisieren.

Ідеáльний, *a.* idealisch.

Ідéйний. *a.* der Ideen.

Ідéя. *f.* Idee, *f.*

Їдéн. s. Один, єдéн, *Ог.* 135.

Їдéнє. *Ог.* (61) VIII. 27 їдженє. їдїнє. *n.* das Essen, d. Speisen; Speise, *f.*

Ідеоплóдний. *a. Зе.* ideenschaffend.

Їдéць. *m.* (tüchtiger) Esser, *m.*

Ідилля, *f.* Idylle, *f.* ідилїчний, *a.* idyllisch. [їдóмий *К. a.* essbar.

Їдимий. *P.* II. 157, їдний. *Пер.*

Ідіóт. *m.* Idiot, *m.*

Їдкий. *a.* beissend, ätzend; *scharf.

Їдкість, -ости. *f* Schärfe, *f.* das Beissende, Bittere (in Reden).

Їдло, *n.* (*Фр.*) s. Їдá.

Їднáнка, їднáти etc. s. Єднáнка, Bestechungsgeld. [Їговитий, (*Фр.*).

Їдовитий, *a.* Gift, giftig; 2) s.

Ідóл, (*aug.* ідóлище), *m.* Idol, *n.* Götze, *m.*; 2) Teufel, *m. Др. с.* 110.

Ідóлка, *f.* weibl. Götzenbild, *Кроп.*

Ідолóвий, ідóльский, *Ш.* II. 171 *a.* Götzen-, Teufels-.

Ідолопоклóнник, ідоляний, *m.* Götzenanbeter, -diener, *m.*

Ідолопоклóньски, *adv.* nach Art der Götzendiener, *К.*

Ідолопоклóньство, *n.* Götzenanbetung, *f.* Götzendienst, *m.*

Їду, Їдеш, ets. *praes. v.* Їхати.

Їдýн, *m.* s. Їдéць. [єзуїцкий etc).

Іе-, s. Є- (іерéй=єрéй, іезуїт=єзуїт,

Їéшин, *f.* s. Яéтня. [*f.*(Aretia), *B.*

Їжа, *f.* s. Їдá; 2) їжá Bärenraupe,

Їжїжáк, *m.* Igel, *m.* (Erinaceus europ.), їжáчиха Weibchen des J. *Лев.*

Їжанéць, s. Їжовéць. [Hystrix).

Їжатéць, -тця, *m.* Stachelschwein, *n.*

Їжинець, -ця. Seeigel, *m.* (Echinus) *Пол.* [gen, s. Горóїжити ся.

Їжити ся. sich sträuben; heraus-

Їжиця. *f.* Weibchen des Igels, *n. Пол.*

Їжний. *a.* essbar, (*B.*); їжно. в-їжно. *adv. H.* 203 genug zu essen.

Їжник голóвáтий. *m.* Kugeldistel, *f.* (Echinops sphaerocephalus).

Їжовéць. -вця. кольчáк — igelartiger Stachelschwamm, Igelschwamm (Hydnum erinaceum); 2) Seeigel, *m.* (Sphaerechinus) *B.*

Їжорúбка. пятнáта (дпузýбка) getigerter Igelfisch (Diodon tigrinus).

Їз. *d.* їзóк. *m. H.* 278 s. Яз, язóк.

Їздá. їздия, *Mi.* II. 71, їздий, *Лесч.* *f.* Fahrt, *f.* öfteres Fahren, Reisen. [*Пар.*
Їздáрня, *f.* Reitbahn, Reitschule, *f.*
Їздьбá, їзба, *f. pol.* Stube, *f. Kol.* I. 102.
Їздéць, -дцй, *m.* *Лесч.* s. Їздбк.
Їзджáти, *v. n.* sehr oft fahren, reiten; їзджáлий кінь zugeritten, eingefahren.
'Їзджене, *n.* das Fahren, Reiten.
'Їздити, [їзджу, їздит]. *v. n.* fahren; reiten; * по ким jmdn schnöde behandeln.
Їздний, *a.* -á дорóга Fahrweg, *m.*
Їздничтво, *n.* (перхом) Reitkunst, *f.* *Пар.* [tersmann, *m.* *Тор.*
Їздбк. -бка, *m.* *TP.* 51. Reiter, Rei-
'Їзіс, Ізйда, *f.* Isis.
Ізолювáти. *v. a.* isolieren.
Їй-бóгу, їй же то Бóгу, ж то! K. *int.* bei Gott! [*Ог.* 62. 131.
Її, *gen. sgl. fem.* ihr (von онá sie)
Її, їй, ї, *dat. sgl. fem.* ihr (von онá sie).
'Їкавка, *f.* *Пс.* s. 'Пкавка; 2) Ber-
Їкий, *a.* s. Йкий. [terea incana.
Ікóна, *f.* Heiligenbild, *n.*
Ікóнний, *a.* *M.* III. 91 vom Heiligenbilde, der Bilder. [mer, *m.*
Іконобóрець. -рця, *m.* Bilderstür-
Іконобóрний. *a.* bilderstürmend.
Іконобóрство, *n.* Bilderstürmerei, *f.*
Іконописець. -сця, *m.* Maler von Heiligenbildern, Heiligenmaler, *m.*
Іконопись, *m.* Malen von Heiligenbildern, . іконописний, *a.*
Іконопо лóбник, *m.* Verehrer der Heiligen, *m.*
Іконостáс, *m.* mit Heiligenbildern verzierte Scheidewand zwischen dem Allerheiligsten u. dem übrigen Theile der Kirche.
Їль. *Пс.* їлйна *IT.* *f.* s. Яль, яльця.
Їлкий, *a.* *Ч.* IV. 303 s. Єлкий.
Їльний, *a.* aus їль. s. Яльний.
Імóрнчок. *m.* Kaffeekanne, *f.*
'Їмость, їмóсти, їмóстиця. (*d.* їмосцýня), *f.* Frau des Єбмость (des Pfarrers).
Ілюмінувáти, *v. a.* illuminieren.
Ілюструвáти, *v. a.* illustrieren.
Індйець, -йця. *m.* Indier, *m.* [disch.
'Індия, *f.* Indien, *n.* індийский, *a.* in-
Індияний, *m.* Indianer, *m.*
'Їпох, *m. pl.* їпóше, s. Сват, сватóве.
Інстинктóвний, *a.* instinctmässig.
Інститýтка, *f.* Institutsschülerin, *f.*
Інститýцкий, *a.* Instituts-, vom Institute, Pensionat-.
Інтерéсний, *a.* interessant, *B.*
Інтересóвний, *a.* selbstsüchtig.
Інтересóвність, -ости, *f.* Selbstsucht, *f.* *Нав.* [etw. interessieren.
Інтересувáти ся чим. sich für
Інтролїтáтор, *n.* Buchbinder, *m.*
'Їнчий. s. 'Пичий.
Іо-, s. Йо-.
Іоакйм, *m.* Joachimus.
Іоáнна, Іогáся, *f.* Johanna.
Іоанникий, *m.* Joannicius.
Іóнїя, *f.* Jonien, *n.* іóньский *a.* jonisch.
Іóнець, -нця. *m.* Jonier, *m.*
Іордáн. *m.* Jordan; Іордáньский, *a.* zum Fl. Jordan geh; zum Jordanfeste (Epiphanie) geh., -а водá an dem Jordanfeste geweihtes Wasser.
Іóсиф. *m.* Josef; Іóсифа. *f.* Josefa.
Іосифиньский. *a.* josefinisch *Gr.* 35.
Їр, *n.* Name des Buchst. ь.
Їрáк. *m.* Fringilla montifringilla.
Іржиця. *f.* *Ч* IV. 458? s. Иржáвець.
Ірмолóй. *m* Buch das die ersten Verse der Kirchenlieder (канóни) enthält.
Їськó. *m.* s. Іóсиф. Осий.
Ісляндия. *f.* Island, *n.* ісляндский, *a.* isländisch.
'Їсний, *a.* s. 'Ясний. [*n.* *III.* I. 282.
Їстнó, *n.* Essen, *n.* Speise, *f.* Gericht,
'Їсти. [*praes.* їм, їш, (їсь, їсй), їсть; *pract. sgl.* їв *pl* їли] *d.* істки, істоньки, істочки. *v. a.* essen, fressen, speisen;* — двійник doppelzüngig sein; — ся s. Гризти ся.
Їстивнé. *n.* *III.* I. 372 das zum Essen Bestimmte, Speisemittel, *n.* їстинний, їстóвний *a* *Cm.* essbar; schmackhaft.
Їстовитний. істний. *a.* essgierig, fresslustig. [Fresslust, *m.*
Їстовитість. -ости. *f.* Essgier,
Істóрия. *f.* Historie; Geschichte, *f.*; істóрик. *m.* Historiker, Geschichtschreiber, *m.* історичний *a.* historisch, ge-
Їстýн. *m.* s. Їдéць. *Пар.* [schichtlich.
Ітáлїя, *f.* Italien, *n.* Італїйнець,

-ниця, Італїянин, *m.* Italiener, *m.* Італїянка. *f.* Italienerin, *f.*, італьский *a.* italisch, italienisch.

Їхане, *n.* s. Їзджене.

Їхати, [їду, їдеш etc.] *v.n.*s. Їздити;

* ой їхав-то! *Mx.* hol' ihn der Teufel!

Іспанїя, *f.* Spanien, *n.* Іспанець, *m.* Spanier *m.* іспаньский, *a.* spanisch.

Їщé, s. Єщé.

К.

К, zwölfter Buchstabe (Кáко).

К, [къ, ко, ку] *praep.* mit dem *Dativ.* bezeichnet: *a*) Angabe des Ortes od. Gegenstandes, gegen welchen hin die Thätigkeit gerichtet ist: zu, an, hin, heran; ще й к тому́ noch obendrein, noch dazu; *b*) Bezeichnung der Zeit der sich eine Handlung nähert: к Великóдню gegen, zu, um Ostern; ну тебé к бíсу! zum Teufel mit dir, hol' dich der T., к мúсли прийтú кому́ nach jmds Sinn kommen, jmdm gefallen, к вóли кому́ бýти zu willen jmdm sein; *vgl.* Ик, ид; *Mi* IV. 622—625. *Ос.* 189—190.

Ка' = кáв (кáо) = кáже *P.* I. 26. *Тр. с.* 4 er (sie, es) sagt *Ос.* 92. 94.

Ка = кат. in der Redensart ка знá' der Henker mag es wissen! *Ос.* 94.

I. Кабáк, *m. gr.* Schenke, *f.*

II. Кабáк, *m.* Kopf; 2) Kürbis, *m. Зак.*

Кабáка, s. Табáка,* кабáки дáти кому́ §. jmdn strafen.

Кабáла, *f.* Kabbala, *f.* * Wahrsagen aus Spielkarten; кáсти кабáли Karten aufschlagen.

Кабалá, *f.* † Verschreibung zum Leibeigenen; кабáльний, *a.* leibeigen.

Кабáлик, *m.* §. s. Кáбиіт, калабáлик. [Хабалúця.

Кабалúця, *f.* *Ф.* (*PX.* 134) s.

Кабалярка, *f.*Kartenaufschlägerin,*f.*

Кабáн, (*aug.* кабанóга). *m.* männliches (verschnittenes) Schwein; *adj.* кабáнячий. [mäster, *m. Ів.*

Кабáр, *m.* Schweinhirt; Schwein-

Кабаргá. *C.* II. 151. 164. 165 кабáрда. *f.* tatarisches Bisamthier.

Кабардúнка, *f.* Mütze aus dem Felle der кабáрда.

Кáбат, кабáтик, *m.* кабатúна. *f.* Jacke, *f.* Waffenrock, Wams, *m*; 2) weibl. (bunter) Unterrock (спідúниця) *Лѣ.* 420; 3) кабáте, кабатúне, *n. coll.* *Ф.* Soldatenkleidung, *f.* [schlagen (*B.*).

Кабата нітú, purzeln, Purzelbäume

Кабатúрка, *f.* s. Табакéрка.

Кабатувáти, *v. n. impers.* -ує менї *Гол.* III. 237 es verdriesst mich.

Кабáч, (-áш), s. Калабáч. [fera).

Кабáчки, *pl.* Cucurbita pepo (ovi-

Кабáчник, *m.* Eigenthümer eines кабáк I. [I. geh.

Кабáшний (-áчн-), *m.* zum кабáк

Кабáщина. *f.* *C.* I. 87 *coll.* Schenken, *pl.*; Kneipwirtschaft, *f.*

Кáбза, *f.* Geldbeutel, *m.* (capsa).

Кабзáн. *m.* s. Ходáк (*Фр*); 2) §. Armenier, *m.* [schmähen, s. Кацауувáти.

Кабзувáти. *v. a.* (*B.*) verderben; 2)

Кáбиця, *f.* Herd, *m.* *Ш.* II. 220.

Кабíж. *m.* *K.* II. 66 Raub, *m.* нарóбити кабíжу́ einen Raub begehen.

Кáбка, кáпка, *f.dim* s. Кáпа, капгу́р.

Каблїóн. *m.* Kabeljan, Stockfisch, *m.* (Gadus morrhua). [Bogen, *m.*

Каблу́к. *m.* bogenförmige Krümmung,

Каблуковáтий, *a.* bogenförmig, sichelförmig.

Каблу́чка, *f.* *Ки.* 298 Ring, *m.*

Кáбня, *f.* s. Кáбиця. [(Кáпка).

Каб! каб! *int.* vom Schreien der Dohle

I Кáпа. *f.* Kaffee, *m.*

II. Кáпа. *m.* *M.* III. 72 Knecht Ruprecht (e. Art Popanz).

Кавáлер. (-лїр). *m.* Junggeselle, ledigen Standes, Buhle, *m.*

Кавалерúст. *m.* Cavallerist, *m.*

Кавалéрия. *f.* Cavallerie, Reiterei, *f.*; 2) Ritterorden, *m.* *C.* II. 85. 107.

Кавалéрский, *a.*zum кавáлер geh.

Кавалéти, *pl.* *Фр.?*

Кáваляць, *m.*grössere Partie Ochsen zum Verkauf auf dem Jahrmarkt.

Кавáлок, (*d.* кавáльник), *m.* Stück, Stückchen, *n.* [reissen, stückeln.
Кавалцювáти, *v. a.* in Stücke
Кавдýн, *m H.* 238 Wanst, Dickbauch, *m.* (Kaldaun).
Кáверза, *f. Ко.* 231 *pl.* Ränke, Chicanen *pl*; 2) Bubenstreich, *m.*
Кáверзник, *m.* Ränkemacher, Rabulist, Zungendrescher; Aufwiegler, *B.*; 2) der einen listigen u. muthwilligen Streich spielt *Ки.* 96; *fem.* кáверзниця, *Піс.*
Кáвза, *f.* das Schelten; Verleumden; 2) Zerwürfnis, *n.* Hader, *m.* [causa].
Кавзувáти, *v.a.* schelten, schmähen; verleumden; 2) *v. n.* sich beklagen, seine Unzufriedenheit kundgeben (*B.*).
Кáпід, -оду, *m. Левч.* s. Кóдло.
Кáвка, *f. Пол.* (*d.* кáвонька) Dohle, *f.* s. Гáлка I. 1).
Кáвкнути, *v. n.* erepieren.
Кáвний, *a.* s. Кáльний, *Гол.* III. 362; *adv.* кáвно *ZP.* I. 120.
Кавóвий, *a.* Kaffee-.
Кáвон, *m.* s. Кавýн.
Кáворон, s. Гáйворон [ster, *f.*
Кавóчниця, *f. Пар.* Kaffeeschwe-
Кавпíти, *v. n.* darben §.
Кáвсíкнути, s. Кáвкнути.
Кавýк. *m. Зак.* s. Мішóк.
Кавýля, кавýлька, *f.* hakenförmig umgebogener Stock.
Кавýн, *m.* кавуняче. *n. coll. P.* II. 9. Wassermelone, *f.* (Cucumis citrullus).
Кавýнки, *pl. Зап.* II. 566 = Кáвонька s. Кáвка. [Räthsel).
Кавýрник. *m.* der Daumen (in d.
Кáвуш, *m. Ф.* (*Пр.* V. 218) hölzernes Geschirr, s. Кáлуш; Becher, *m.* Schöpfkelle, *f.*
Кавчáти, *v. n.* kreischen, *P.* II. 190.
Кáвчий кут. *N.* e. Berges.
Кавýдина. *f. H.* 181 *gr.* s. Говýдина 2).
Кавýр, *m.* Caviar, *m.*
Кавýрка, *f.* Kaffeeschenkerin, *f.* Kaffeemädchen, *n.*
Кавýрник, *m.* Kaffeesieder, *m.*
Кавýрня. *f.* Kaffeehaus; Café, *n.*
Кагáл, *m.* Kahal, *m.* (jüdisches Consistorium); кагáльний. *a.* vom кагал.
Кагáлити ся. sich in lärmenden Haufen ansammeln, *Піс.*
Кáганець, -нця, (*d.* кáганчик) *m.* Lampenbecken, *m.* Lampe, *f.*; 2) Maulkorb, *m*; 3) Isolator am Telegraphenpfahl, *m.*
Кáгла, *f.* Ofen; Ofenloch, *m.*
-Кáглянка, *f.* Verschluss der кáгла; Ofenfetzen, *m.*
Кáгор, *m. N.* e. Berges.
Кáдь, *f.* s. Кáдка. [Кáдовó 4).
Кадавóєць, -бця, *m. H.* 297. s.
Кáдженє. *n.* das Räuchern.
Кáди, кадúнай, s. Куди. кудá; кадúнеи инáдий anderswohin.
Кадúк. *m.* Adamsapfel, *m.* (Knorpel der Luftröhre).
Кадúльний. *a.* des Weihrauchs, *K.*
Кадúльниця, *f.* Rauchfass, Weihrauchfass, *n.*
Кадúло. *n.* Weihrauch, *m.* Räucherwerk, *n.*; 2) Immenblatt, (Melittis mellisophyllum). [Weihrauch streuen.
Кадúти, *v. n.* räuchern; *кому́ jmdm
Кáдіó, -обу, *m.* s. Кáдовó.
Кáдка, *f.* Bottich, *m.* Brau-, Maischbütte, Kufe, *f.*
Кáдний, *a.* rauchig, *Зах.*
Кáдоб. кáдовó, *m.* Scheuerfach, *n.* Bansen, *m. P.* II. 144; 2) Stock, *m.* Stockwerk, *n. Пол.*; 3) altes Fass, Aschenbehälter, *m. C.* I. 41 s. Кáдуб *Левч.* 4) Hinterleib, *m.* (abdomen) *B.*; Rumpf, *m.*
Кадóла, кадóльщик. s. Кодóла etc.
Кáдуб, *m.* s. Кáдовó; 2) —, кадýшка s. Кáдка *Ос.* 166.
Кадýк, (кадýк *Піс. m.* Teufel; 2) Henker, *m. Ос.* 166.; 3) s. Дýка, *Піс.*
Кадýцкий, *a.* teuflisch, henkermässig.
Кáє, кáє = кáже (казáти) *Ос.* 63.
Кажáн, *m. Ш.* I. 81. s. Кожáн.
Кажанóк, -нкá, *m.* Lederjacke, *f.*; 2) kurzes Pelz *Ки.* 85.
Кажóá, *f. Мр.* II. 215 Erzählung, *f.*
Кáжний, кáждий, s. Кóжний, кóждий.
Каз, *m. pl.* кáзи та переказáни *M+Б.* 212 Gespräch, Hin = u. Herreden; 2) s. Сказ, сказенúна *Левч.*; 3) пáньский — *Др. с.* 39 Strafe?
Казáльниця. *f.* s. Прошúдниця, *K.*
Казáн. (*d* казанóк. -бчок). *m.* Kessel; Topf, *m.* [2) —, казáнє. *n.* Predigt, *f. K.*
Кáзань. *f. Ко.* 19 Vorhersagung, *f.*;
Казáнка, *f. Ч.* IV. 429?
Казáтель, *m. Гол.* Redner *m.*

Казáти, (кáжу, кáжеш &), *v. a.* sagen, sprechen; 2) befehlen; 3) s. Показáти: кажи́ сюдá, кажíть е. zeig' her etc. (*B*); 4) meinen. *Пот.* III, 12.

Кáзень, *m. Ос.* (62) VIII. 30 Merkmal, Anzeichen, *n.* Index, *m.*?

Казéнець, -нця, *m.* von der казнá sustentiert, *Кн.*

Казéнний, *a. gr.* Staats-, Kron-, Aerarial-.

Казéнщина. *f.* Staatswesen; Aerar. *n.*

Казúбрід, -ода, казидорóга, *m.* Monat Februar.

Казидéрево. *m.* óберезúн: Birkenrindenkäfer, *m.* (Ecoptogaster destructor).

Казимúр, *m.* Störenfried, *m.*

Казúплід, -оду, *m. Вол.* Eierschimmel, *m.* (Oïdium).

Казúрожка. *f.* Art Balgpilz: Onygena, *Вол.*

Казúтель, *m. Пар.* Verderber, *m.*

Казúти. (кажу́, казúш etc.), *v. a.* verderben, verstümmeln, bemakeln; zerbrechen (горнéць, шúбу); 2) — ся ausgelassen sein, muthwillig s., toben, rasen, wüthen, *Пот.* III. 13.

Кáзїнка. *f. H.* 71 das Vergehen?

Кáзка, *f.* Erzählung, Sage, *f.* Märchen, *n.* Fabel, *f.*; *opp.* zu письмó: лúпше п. як кáзка das blosse Sprechen.

Казкáр, *m. Ф.* Sagen, Märchenerzähler, *m.*

Казькó, *m.* Kasimir.

Казкóвий, *a. K.* sagenreich.

Казнá, *f.* Cassa, *f.* Aerar, *n.* (des Staates).

Казúти, *v. a.* strafen, ahnden, *Кн.*

Казúця *f. У.* Strafanstalt, *f.* Zuchthaus, *n.*

Кáзня, *f. Фр.* Gefängnisstube, Sträflingszelle, *f.* etc.

Казьó. *m.* s. Казúбрід.

Кáзочка, *f. dim.* s. Кáзка.

Казюка. (*d.* -ючка *ГБ.*). казúнка *Пс.* Blattlauskäfer, *m.* (Coccinella); 2) *coll.* Ungeziefer, *n. vgl.* Козúнка.

Казярка. *f.* Hürde, *f.* [Fesseln, *pl.*

Кайдáни. кайди. кайдáги. *Пс. pl.*

Кайзáк. *m. III.* I. 240 Hordenmann, Kajsak, *m.*

Кáйла. *m. gew. pl.* (*d.* кайлечá *Гол.* III. 232?) ungarischer grosskörniger Ochs.

Кайлáк. *m.* кайлáчє *n. coll.* Krummholz, *n.* s. Кілмáка.

Каймá. *f. Щос.* 69 zur Stickerei gehöriger Saum, Gebräme, *n.*

Кáйстра, *f. P.* I 28 grosse Tasche, Sack, *m.* s. Тáйстра; 2) Tragmulde der Maurer, *f.*

Кай ся, *Imperat.* zu Кáяти ся; кáйте ся лю́де! der gewöhnliche Stossseufzer der Huzulen.

Кáка. *f.* alles Unreine in d. Kinderspr., Dreck, *n.*

Кáкати, *v. n.* пíти каку́ Stuhlgang verrichten, *Пот.* III. 31.

Какáчин. *m. N.* e. Berges.

Кáко. *n. N.* des Buchstabens K.

Кал, *m.* Koth, Schlamm, Schmutz, *m.*

Калабáй, *m.* Taugenichts, *m.*

Калабáлик, *m.* Gezänk, *n.* Hader, *m.*

Калабáня, калабáтина, *f.* калабáч (-áш). *m.* калабýха. *f. Mi.* II. 291 Pfütze, Lache, *m*; 2) s. Копóáня.

Калапéрцї, *pl.* Stiefel mit aufgeschlagenen Röhren, *Kol.* I. 44.

Калавýр, *m.* = караýл, Wache, Schildwache, *f.*; калавýрний, *a.* s. Сторожéвий.

Калавýрити. *v. n.* s. Сторóжити.

Калавýрня, *f.* Wachtstube, *f. Пс.*

Калагýзити, *v. a.* §. pfuschen.

Калáдник, *m.* unbeholfener, unwissender Mensch; Idiot, *m.*

Калакáлуша. *f.* s. Черéмха, *Пс.*

Каламáга. *f.* Fischnetz: das Flock.

Каламáйка. *f.* buntes (gestreiftes) Wollenzeug, Kalemank, *m.*; *adj.* каламайнóвий aus K. [Brantweins.

Каламáнка. *f.* verächtl. *Bein.* des

Каламáр. *m.* Tintenfass, *n.*

Кáламуть (*Фр.*), каламýта, каламýтия *f. Kst.* das Trübe, trübes Wasser, trübe Zeit; Verwirrung, *f.* [rühren.

Каламýтити. *v. a.* trüben, auf-

Каламýтний, *a.* trübe, aufgerührt.

Каланде́к, *m.* s. Полýкінок, (*B.*).

Каланнúця, *f. Фр.*?

Калантáрити. *v. n. H.* 233 langweilig viel plärren. [161 Quarantäne, *f.*

Каланти́р. = карантúн. *m. A-Г*

Кáлан. *m. ungr.* s. Капелюх.

Калапýтати. (-ýцити). *v. a.* umrühren.

Калапýтька. *f.* §. Rührbrei, *m.*

Кáлат. *m.* Geklapper, Gepolter, *n.*

Калáтайло. *n.* Klapper, *f.*

Калáтати. калáтити. *v. n.* klappern, plappern; 2) *v. a.* derb schlagen.

Калáч. калáчик etc. s. Колáч etc.;

калячки, *pl.* Malva borealis *Кв.* 194.
Калашниця, *f.* Weissbrodverkäufrein, *f.*
Кальбуґка, *f.* Krückenstange zum Herausziehen des Wassergeschirres aus dem Brunnen. [rantha galanga).
Калган, *m.* Galgantwurzel, *f.* (Ma-
Калганівка, *f.* Galgantwurzelbrantwein, *m.*
Каладаний, *pl. Левч.* Stellen, worauf verjähriges Gras geblieben ist.
Калека, *f.* s. Мнюх.
Календар, *m.* Kalender, *m.*
Каленик, *m. Кух. Ос.* (61) XI. 27. s.? Калинник 1); 2) Callinicus.
Каленичка, *f.* Nbfl. des Сян.
Калета, *m.* Brotkuchen mit Honig bestrichen *Ч.* III. 259.
Калина, (*d.* -инка) *f.* Schneeball, Schwelkenbaum, Massholder, *m.* (Viburnum opulus); 2) *Ч.* IV. 443. 457 als Sinnbild der Jungfernschaft, s. Чéрчик u. Покраса; 3) * rothe Kuh; 4) s. Калина *К.*
Калинник, *m.* Brotkuchen mit Beerensaft des Schneeballs eingemacht; 2) s. Калиниця: а детвій Віг? в калиннику? als Verweis gegen Meineidige.
Калиниця, *f.* Grube unter der Bank, Gefäss & worin der weisse Lehm zum Tünchen gehalten wird.
Калиновець, -вця, *m. N.* e. Berges
Калиновий, *a.* des Schneeballs, aus Sch. [лина 1).
Калинок, -нка, *m. Wa.* 3 s. Ка-
Калинянкий, *pl.* Art rother Aepfel.
Калита, (*d.* калитина, калитка), *f.* Geldsäckel, *m.* Börse; 2) lederne Umhängetasche *Пот.* III. 31.
Калити, *v. a.* glühendweiss (-roth) machen, glühen; Eisen od. Stahl härten; 2) mit Kalk od. Lehm (Kreide) weissen, tünchen. [*pl.* (Colepina).
Калитиці, *pl.* Büchsenthierchen,
Калитка, *f.* s.? Сїжка *Ос.* (62) VIII. 15.
Калитник, *m.* s. Трясолучки, *Вол.* 2) Dorfbriefträger, Postbote mit der калита 2), *m.*
Калій, *m.* Kalium, *n. Пол.*
Калїка, *m. f.* (*d.* калїчка vom krüppeligen Kinde) Krüppel, *m.*; 2) *gen. pl.* u. *dim.* zusammenziehender Blätterschwamm (Agaricus stypticus) *Вол.*
Калїкувати, *v. n.* die Bälge der Orgel treten [calcare].
Калїня, *Ч.* IV. 15 Zauberw. in d. Formel der Hebamme. [Dünger, *m.*
Калїраси, *pl.* Schubkarren zum
Калїцтво. *n.* Krüppelstand, *m.* Verstümmelung, *f.* körperliches Gebrechen; * elendes Fristen. [*Kol.* I. 123.
Калїцун, *aug.* калїчина s. Калїка 1)
Калїч. *f. coll.* Krüppel, *pl.* alles Krüppelige, Verstümmelte, Verdorbene; Verkrüppelung, Verstümmelung, *f. Не.*
Калїчити. *v. a.* verstümmeln, zum Krüppel machen; radebrechen.
Калїя. *f. H.* 159? як — синїй.
Калкий. *a.* glühend, -а грань.
Калькулювати, *v. a.* calculieren.
I. Кальма, кальмáн, *m.* s. Носáр.
II. Кальмá *f.* s. Крайна (кайма) *Левч.*
Кальмáн, *m.* Diener beim Holzschlag zum Unterhalten des Feuers u. zum Kochen *Gr.* 21. [Meer mündend.
Кальміюе. *m.* Fl. in d. Asowsche
Кальний. (-льн-), *a.* kothig; schmutzig *Левч.*
Кальник, s. Калинник 2).
Калогóра. *f. N.* e. Berges.
Каломутен, *a. K.* s. Каламутний.
Калугéр, (-róp), *m.* griechischer Mönch [καλόγηρος].
Калужа. *f.* Kothlache, Pfütze, *f.*
Калужник. *m.* Hybius, *B.*
Калужниця. *f.* Wasserkäfer, *m.* (Hydrophilus) *Пол.*
Калуш. *m.* Schnur, *f.* Seil, *m.*; 2) s. Ужка, *Gr.* 21; 3) Holzstück in die Speichen eingelegt zum Hemmen (Bremsen), des Wagenrades.
Кальций. *m.* Calcium, *n. Пол.*
Калюга, *Ф.* калюжа, *f.* s. Калужа; *adj.* калюжний von, aus der к.
Калюка, *f.* grundloser Koth.
Калюх. *m.* Bauch, bes. Mastdarm, *m. pl.* Gedärme, *pl.* s. Кéлюх. [(-буха).
Калябуха, *f. H.* 188 s. Калюбаня,
Калякати, *v. n.* plaudern, plärren, schwatzen *Мак.*
Калятти, *v. a.* besudeln, verunreinigen, beschmutzen; 2) den Koth abwerfen, scheissen. [ñol, *m.*
Калїфіор, *m.* Blumenkohl, Kar-
Кам, *adv.* = чим, je: — більше,

— дáлї, — раз & je mehr & *Ог.* 164.
Камáк, s. Кимáк.
Камáн, *m.* Art Gewürz, *Не.*
Каманáк, *m.* huzul. Mütze, Barett; Hut, *m.* *Ф.* [(комарі).
Камарнó, *adv. wr.* viel Stechfliegen
Камáта, *f.* *Ф.* (*Пов.* 74) Provision, *f.* Procent, *n.*?
Камáче, *n. coll.* Abraum, *m*; Abholz, *n.*
Камáші, *pl.* Gamaschen, *pl.*
Кáмбала, кáмбула, *f.* *Не.* Steinbutte, *f.* (Rhombus moeoticus).
Камезúти ся, *Ко.* 8 Caprizen, Grimassen machen.
Каменúна, *f.* s. Кáмінь.
Каменúстий, каменúстий, *a.* steinig, felsig.
Кáмениця, *f.* Steinhaus, *n.* (auch aus Ziegel gemauert); 2) Rumex saxatilis; 3) *N.* e. Berges.
Кáменичний, *a.* пан, -а пáнна, Besitzer (-in) einer кáмениця 1).
Каменїти, *v. n.* versteinert bleiben.
Кáменка, *f.* Nbll. der Рáта.
Каменóване, *n.* Steinigung, *f.*
Каменопúсь, *Пар.* каменотискáрня, *f.* *Term.* Lithographie, Steindruckerei, *f.*; 2) —, каменотúск Steindruck, *m.*
Каменопúсець, -ецня, *m.* Lithograph, *m.*; каменопúсний, *a.* lithographisch, *Пар.*
Каменувáти, *v.a.* steinigen; 2) *v.n.* unbeweglich wie ein Stein träge liegen.
Каменюка, *f.* *aug.* каменóче, *n.* *coll.* *Асеч.* s. Камінáче.
Каменáр, *m.* Steinmetz, -schleifer, -brecher *m.*; *adj.* каменáрский.
Каменярство, *n.* Steinhauerarbeit, Steinmetzenkunst, *f.*
Кáмера, *f.* Camera, Kammer, *f.*; *adj.* камерáльний Cameral-; камералїстúчний cameralistisch, *Term.*
Камерáльщина, *f.* Kammergut, u. Staatsdomäne, *f.* [*М+Е.* 302.
Кáмза, *f.* s. Кáбза; 2) diebische Beute
Камилáвка, *f.* Kalotte, Scheitelkappe, *f.* -käppchen, *n.* *Не.*
Камúлки, *pl.* Lederabschnitzel zu Absätzen, *Ч.* VII. 575.
Камізéлька, *f.* Kamisol, n. Weste, *f.*
Кáмінь, (*d.* камінéць, -ницá, камінчик) *m.* камíне, *n.* *coll.* Stein, *m.* (*d.* Steinchen); млин на два кáмені mit zwei Mahlgängen; кáмінь й водá = як к. в вóду ist so ganz verloren gegangen wie ein Stein ins Wasser geworfen; Steinkrankheit; * злóдїй & на великúй — ein Erzdieb etc.; 2) Gewicht von 36 Pfund.
Кáмінка, *f.* Steingut, *n.*; 2) — купá Steinmarder, *m.* (Mustela foina).
Кáмінний, *a.* steinern, Stein-; -е прóсо Acker-Steinsame, *n.* (Lithospermum arvense) *Вол.*
Камінник, (-ничóк), *m.* (-ничка, *f.*) Steinschmätzer, *m.* Saxicola (Braun-, Schwarzkehlchen: бурошúйка, чорношúйка *Пол.*). [Maurer, *m.*
Камíньщик, *m.C.*II.127 s. Каменáр,
Камíняче, *n. coll.* s. Камíне, кáмінь.
Кáмка перловá *Мс.* 333?
Кáмний, *a.* s. Кáлний.
Кáмошний, *a.* *Не.* s. Комúшний.
Камрáт. (камерáт *Gr.* 47) *m.* камрáте *n.* und *coll.* Kamerad, *m.*
Кáмуз. на — розпáсти *Ф.* in kleine Stücke zerfressen.
Камýля, *f.* *N.* e. Berges.
Камфóра, *f.* Kampfer, *m.*
Камфорíнка, *f.* Kampferspiritus, *m.*
Камфорóвець, -вця, *m.* Kampferbaum, -lorbeer, *m.* (Laurus camphora); *adj.* камфорóвий. Kampfer-.
Камчýг, *m.* Wiesenraute, *f.* (Thalictrum minus).
Кáмяний, etc. s. Кáмінний.
Каменúчин, *m.* *Зап. Вер.* I. 11. *Bein.* des Турчúн к. der in Steinhäusern wohnt; камениценúн, *gew. pl.* *Ч.* III. 313 —.
Кáмянка, *f.* *Bein.* eines natürlichen Felsenbrunnens; 2) *pl.* Art harter Birnen; 3) Preisselbeeren, *pl.*
Канáва, *f.* *АД.* II. 38; канáл, *m.* Canal, *m.* Gosse, *f.*
Каналїзáция, *f.* Canalisation, *f.*; каналїзувáти, *v. a.* canalisieren.
Каналїя, *f.* Canaille, *f.* nichtswürdiger Mensch.
Канáльский, *a* — похóд der Gang zum Graben der Canäle; 2) Canaille-, *Н.* 253; * schwer u. schmählich *К.*
Канáпа, *f.* Canapee, *n.*
Кáнар, *m.* канарéйне сїмя kanarisches Glanzgras (Phalaris canariensis).
Канáр, *m. coll.* Schöpse, *pl.* *Bev.* I. 238.

Канариха, *f.* Weibchen des канарок 1). [gelb.
Канарковий, *a.* кольор kanarien-
Канарок, (канарашок), -рка, *m.* Kanarienvogel, *m.*; 2) Art früher kleinkörniger Hafer. [sein fristen.
Канархати, *v. n.* elend sein Da-
Канастає, s. Іконостає *C.* II. 152.
Канат, *m.* Seil, *n.* Tau, *n.*
Канате, *n. coll.* Hadern, Lumpen, *pl.*
Кандиба.кандюга.*f.*Mähre,*f.*Gaul,*m.*
Кандидувати, *v. n.* candidieren.
Кандійка, *f.* Art hölzernes Gefäss *Ш.* II. 231. s. Кондійка.
Кандур, (*d.* -ґрик) *m.* s. Канцур.
Кандюги, *pl.* §. s. Нога. *pl.* Ґали.
Каникін, -ова, *m. N.* e. Berges.
Канифає.канавац. *Пс.m.*Canevas,*n.*
I. Каниця, *f.* Kinderspiel mit Steinchen, *n.* [(Chrysanthemum leucanth.)*B.*
II. Каниця. *f.* weisse Wucherblume
Канка, *f.* Teichbinse, *f.* (Scirpus lacustris) *B.*; 2) Kopfreif, *m.*
Канов, *f.* канівка, *Левч.* кановца. *Гол.* III. 712 *ungr. f.* s. Конівка.
Канон, *m.* Canon, *m.*; 2) *pl.* Gesänge der Frühmette.
Канона, *f.* Kanone, *f.*
Канонер, (-нїр), *m.* Kanonier, *m.* *adj.* канонїрский. [heilig sprechen.
Канонїзувати. *v. a.* canonisieren,
Канонїк, *m.* Canonicus, Domherr, *m.* канонїкова Frau eines Ehrendomherrn.
Канонїчний, *a.* canonisch.
Кант, *m.* канта, *f.* Kante, *f.*
Кантар, *m.* Art grosse Schnellwage.
Кантарій, *m.* † Beamter vom Gewicht u. Mass auf dem базар.
Кантарка.*f.*кантар,*m.*s.Оборотинка.
Кантина, *f.* Kantine, *f.*
Кантовий, кантаєгий.*Ha. a.*kantig.
Кантонїст, *m.* Kind eines im Cantonirungsquartier liegenden Soldaten, *n.*
Кантувати. *v a.* mit Kanten zuschneiden, versehen.
Канук, *m.* *Др. с.* 380?
Канун, *II.* 213? нітов по — та там і втонув. [(Tanacetum).
Канунір, кануфер, *m.* Rainfarn, *m.*
Канур, *m.* s. Канцур.
Канути, *v. n.* herab-, zerrinnen, schnell verschwinden *Оц.* §. 64 s. Капути.

Канцеляриcт, *m.* Kanzleischreiber, *m.*
Канцелярия, *f.* Kanzlei, *f.* *adj.* канцелярийний, канцелярский, *Term.*
Канцилажка, *m. Ко.* 388 verächtl. *Bein.* der Beamten.
Канцїр, *m.* Krebs, *m.* (cancer).
Канцур, *m.* канцуре, *n. coll.* Fetzen, Lumpen, *m.*
Канчатець, -тця, *m.* Eckflügler, *m.* — кропивець Nesselfalter, *m.* Vanessa urticae).
Канчолик, *m.* Naphtageschirr, *n.*
Канчук, *m.* Kantschu, *m.* Riemengeissel, *f.*
Канюк, *m.* канюка, (-юга), *m. f.* s. Каня 1); Männchen der каня; 2) Copulirwinkel beim Zimmern des Hauses.
Канюка, *f.* hölzerner hakiger Schürstock.
Канючити. *v. a. H.* 55. *C.* II. 7. plagen, martern; у когось щось *Кн.* jmdm etw. abdringen, etw. von jmdm erbetteln. *Пот.* III. 19.
Каня, *f.* Gabelweihe, *f.* Milan, *m.* (Milvus regalis). *Пот.* III. 19.
Каня, *f.* s. Радуга.
Кап! кап! *int.* vom Tröpfeln.
Капа. *f.* Kappe, Kapuze, Capuchon, *n. f.*; 2) Schirm über dem Küchenherd, *m.*
Капак. *m.* Pflug zum Brachpflügen, *m.* (*B.*).
Капанина, *f.* Getrüufel, *n*; 2) *läpperndes Zahlen; капаниною läpperweise.
Капар, *m.* капарка, *f.* verarmter Mensch; в капар, на к. переходити zunichts werden, verarmen, verkommen.
Капарити. *v. n.* pfuschen, stümpern; 2) im Elend leben: сиїй нік —.
Капарний, *a.* elend, miserabel.
Капарник, *m.* капарниця. *f.* der (die) Elende; Stümper, (-in).
Капаретна *f.* (*B.*) s. Капестра.
Капаретно. *n.* elendes Leben; 2) Pfuscherei, Stümperei, *f.*
Капати, капути, *v. n.* tropfen, träufeln; — долг die Schuld läppern; капаний, *a.* рушник mit rosettenförmiger Stickerei (капки *pl.*) geziert, getüpfelt.
Капелїя. *f.* Musikkapelle, bande, *f.*
Капелька, *f. dim.* s. Капля Tröpflein, *n.* [lactit; Kalksinter, *m.*
Капельник, *m. Бол.* Tropfstein, Sta-

Капельниковатий, *a.* tropfsteinartig.
Капелюх, (*d.* -юнок), *m.* Hut, *m.*
Капелюшанка, *f.* Stück vom alten Hute, *n.*
Капелюшина, *f.* Hutgeflecht (aus [Stroh), *n.*
Капелюші, *pl.* Blätter der Teichrose (Nuphar luteum).
Капелюшник, *m.* Hutmacher, *m.*
Капелян, *m.* Kapellan, Kaplan, *m.*
Капелянець, -ниця, *m. gew. pl.* Spielmann (in einer Kapelle) bei der Hochzeit, *m. Мах.*
Капелянія, *f.* Kaplanei, *f.*
Капестра, *f.* Halfter, *f.* Zaum, *m.* [capistrum]. [schuh, *m.* Latsche, *f.*
Капець, -ця, *m.* Hausschuh, Schlapp
Капина, (-инка, -иночка), капилочка, *f.* Tröpflein, *n.*; 2) * ein bischen.
Капиця, *f.* Bandschlinge am Dreschflegel, *f.*; 2) *pl.* Firste einer Hütte, *f.*
Капище, *n. Ко.* 167 Götzentempel, *m.* Pagode, *f.*
Капів, *g.* -ова, *m.* Jagdhund, *m.*
Капітал, *m.* Capital, *n.*
Капітан, *m.* Capitän, Hauptmann, *m. adj.* капітанський; капітанова, капітанська, *f.* Frau eines Hauptmanns.
Капітолійский, *a.* vom Capitol *Ш.* II. 172.
Капітулювати, *v. n.* capitulieren.
Капка, *f.* s. Капина; 2) kleine Quelle; 3) Tüpfel, *m.* Tüpfelchen, *n. pl.* rosettenförmige Stickerei; 4) Taglöhnerin, *f. Gr.* 21.
Капкан, (*d.* капканець *Ф.* (*PX.* 135) Art Fangeisen, Falleisen.
Капканистий, *a.* getüpfelt.
Капкач, *m.* hölzerner Topfdeckel.
Капатий, *a.* s. Клапатий.
Капаистий, *a.* tropfbar, *Bax.*
Капаиця, (*d.* -ичка), *f.* Kapelle, *f.*
Капаоухий, *a.* s. Клапоухий.
Капаун, *m.* Kapaun, *m.*
Капаунити, *v.a.* kapaunen, kappen.
Капля, *f.* Tropfen, *m.*
Капнути, s. Капати.
Капові пеи, *pl.* s. Капів.
Капорець, -рця, *m.* Art weibl. Hut.
Капорц, *m.* s. Капуста: *Kol.* I. 144?
Капость, *f.* s. Пакість; капостний, капостник, s. Пакісний etc.
Капота, *f.* bürgerliches Oberkleid; капотовий, *s. a. m.* der die капота trägt: Kleinbürger, *m.* [träufeln, triefen.
Капотіти, капіти, *v. n.* tröpfeln,
Капочку чогось ein bischen wovon.
Каправся, капровский, (*B*), *a.* triefäugig. [keit, *f.*
Капрявість, -ости, *f.* Triefäugig-
Капраль, *m.* Corporal, *m. adj.* капральский.
Каприз, *m.* Caprice, Laune, *f. Не.*
Каптан, s. Кафтан. [Kappe, *f.*
Каптур, (*d.* -урець). *m.* Kapuze,
Каптурка, *f. N.* e. Berges.
Капусняк, *m.* Sauerkraut Suppe, *f.*; 2) feiner Regen.
Капуст, *m.* s. Брукоп.
Капуста, капустиця, *f.* Sauerkraut, *n.* Sauerkohl, *m*; — цьвітна Blumenkohl; *pl.* капусти Krautfelder, -beete.
Капустиско, *n.* капустинка, *f.* Feld, wo Sauerkraut angebaut ist (war).
Капустійник, *m. Гол.* III. 299?
Капустник білий —, Kohlweissling, *m.* (Pieris brassicae), *Пол.*
Капустяники, *pl.* Mehltaschen, Kuchen mit Sauerkraut gefüllt; капустяний, *a.* Sauerkraut-. [pantschen.
Капустяити *v.a. Зар.* § verhunzen,
Капустяниця, *f.* Fass mit Sauerkraut, *n. Ш.* II. 43.
Капут, *indecl.* §. Tod, *m.* буде єму —, дамо єму — *P.* I. 26 wir werden ihm Garaus machen. [ovinus).
Капун, *m.* Schaflaus, *f.* (Melophagus
Канцан, *m.* § ein Verarmter, Herabgekommener, *m.* [terkommen.
Канцаніти, *v. n.* § verarmen, herun-
Канцювати, *v. n.* in канці (s. канець) hingehen; 2) снїг канцює fällt in latschengrossen Flocken, (*Фр.*)
Канчири, канчури, *pl.* Art wollene Strümpfe, Winterhosen der Huzulinen; 2) канчур *m.* s. Канець.
Канчук, каптук, (*d.* -учок), *m.* Beutel aus Leder od. Blase, *gew.* Tabaksbeutel, *m.*
Капша, *f.* s. Каоза.
Капшиний, s. Клапшиний.
Капщина, *f.* § Ausschankstener, Trankstener, *f.*
Кар, *m. Ф.* s. Карам.
Кар-карезний, *adv.* überaus, sehr, ausnehmend, gewaltig viel, schön etc. такої красоти, що —... dass es eine

Praeht ist, *Фр. vgl.* Гóдї.
Кáра, *f.* Strafe, Ahndung, *f.*; — карéнна = кар карáний.
Карáó, *m. II.* 261 Art Essen.
Карабíж, *m. Зак.* s. Карóїж.
Карабíн, *m.* Carabiner, *m.*; карабінéр, *m.* Carabinier, *m.* [aufmachen.
Карáбкати ся, mit Mühe sich hin-
Карáблик, *m.* Art schiffähnliche Weiberhaube. [(Unio).
Карабýлька, *f.* Flussmuschel, *f.*
Карáбульцї, *adv.* purzelnd.
Карабýшка, *f.* Wachszelle, *f.*; 2) s. Корóбка. [80. *C.* I. 18; 2) *Gr.* 55?
Каравáн, *m.* Leichenwagen, *m. Ко.*
Каравáна, *f.* Karawane, *f.*
Каравáт, *pl. Гол.* I. 150? [(*Фр.*).
Каравóдити, *v. n.* Lärm machen
Каравýльня, *f. C.* II. 117. Wachstube, *f.*
I. Каравýш, *m.* Art Mehlgefäss.
II. Каравýш, *m.* Karawane, *f.* тáгне ся к. [beriza milliaria).
Каразíй, *m.* Gerstenammer, *m.* (Em
Карáкавка, каракýшка, *f.* Laubfrosch, *m.*
Каракáти, *pl.* kurze Stiefeln.
Каракáтиця, *f. Кух.* Dintenfisch, Blackfisch, *m.* (Sepia offic.).
Каракýля, *f.* s. Картóпля; 2) s. Боебрка 2).
Каракýт, *m.* Dniesterbarsch, *m.*
Каракýцька, *f.* Cucurbita pepo citriformis, *Пис.* [der Flösse, (*B.*).
Каралýш, *m.* Keil zum Verbinden
Каралюх, *m.* s. Торгáн, *Пол.* [*Пис.*
Карáмза, *f.* Cucurbita pepo ovifera,
Карамшія, *f. coll.* s. Мшиця, übhpt. winzige Insecten.
Карандáч, *m.* Knurrhahn, *m.* (Trigla).
Кáранє, *n.* das Strafen, Züchtigen.
Каранúна, *f.* leidiges, garstiges Wetter. [microcarpa.
Карáнчика, *f.* Ulmus campestris
Карáпавка, карапáня. s. Корóпавка Kröte, *f.*
Карапýз, *m. Ко.* 139 dickes Kind mit gedrungenem Leib; Knirps, *m.*
Кáрась, (-ас). *m.* карáська. *f.* Karausche, Gareisel, *f.* (Cyprinus carassius).
Каратáти, *v. a.* свій вік elend sein Dasein fristen, seine langen Tage schleppen.
Карáтель, *m. Пс. Пу.* Strafer, Züchtiger, *m.*
Карáти, *v. a.* strafen, züchtigen, ahnden; — ся sich quälen, Pein haben.
Каратýра, *f. N.* o. Berges.
Карýша, *f.* grosser Lastwagen.
Карахóнька, *f.* Art kleiner Kürbisse.
Карáчі, *pl.* Gestrüpp, *n.* [spreizt.
Карачковáтий, *a.* auseinanderge-
Карáшів, -ова, *m. N.* o. Berges.
Карó, *m.* Kerbe, *f.* на чиїсь — auf jmds Kerbholz. [zur Küstenfahrt, *n. Лем.*
Карóáс, *m.* Carbasse, *f.* Ruderboot
Карóáч, *m.* Karbatsche, Peitsche, *f.*
Карóéць, -бця́, *m. dim.* s. Карó.
Карóівник, *m.* карóвничий, *s. a. m. III.* I. 40 Scheunenaufseher, Waldhüter, *m.*
Карóїж, карóїр. *Пис. m.* Kerbstock, *m.* Kerbholz, *n.* [seciert, *Пис.*
Карóовáль, *m.* der kerbt, schneidet,
Карóовáльний, *a.* óудинок *Пис.* anatomisches Theater. [bel, *m.*
Карóбванець, -нця, *m* Silberru-
Карóбванка, *f.* alles Gekerbte: Münze, Stock, etc.
Карóольбний, *a.* Carbol-.
Карóувáти, *v. a.* kerben, einkerben; Kerbe einschneiden; 2) secieren *Oc.* (61) VII; 3) * züchtigen, peinigen *C.* I. 249.
Карóулáти, карóучáти, *Kol.* I. 196 *v. n.* und — ся kollern, rollen; sich burzelnd wälzen.
Карваєáр, *m. m. Ко.* 195 ehem. Gericht mit mündlicher Procedur auf Marktplätzen etc. in e. Zelt, *n.*
Карвáтка, *f. Кв.* 176 Trinkglas, *n*; 2) Schachtel, *f.*
Карвáші, *pl.* † Panzerärmel, *pl.*
Каргáн, каргáнець, *m.* s. Кажáн.
Каргáнка, *f.* schwarze Vietsbohne, каргáний. *pl.* Körner der к. [III. 81.
Кардовáний, *a.* s. Кордобáн *Гол.*
Кардóвник, *m.* Igelkolbe, *f.* (Sparganium). [Kutschen, bei Wasserkarren.
Кáри, *pl. Ко.* 135 Schwangbäume an
Кариєрóвич, *m.* der auf Carriéro ausgeht, Stellenjäger, *m.* [Rappe, *m.*
Кáрий, *a.* schwarz, dunkel; — кінь
Карикатýра, *f.* Caricatur, Zerrbild, *n.*; карикатýрний, *a.* caricaturmässig.
Карикатурувáти *v. a.* carikieren.
Карúнтия, *f.* Kärnthen, *n. adj.* карнтáнський.

Карйта, *f.* Kutsche *f.*
Каришувáти, *v. a. P.* II. schelten.
Карк, -кý, *m.* Nacken, *m.* Genick, *n.* Hals, *m.*
Каркáнити, *v.a.* §. überbürden, (*Фр.*).
Кáркати, *v. a. Леч.* s. Крáкати.
Карковйна, *f.* Fleisch vom Nacken, *n.*
Карковé залїзце, Art Fangeisen, *B.* [*Фр.*
Карколóмний, *a.* halsbrecherisch,
Карконóші, *pl.* Riesengebirge, *n.*
Кáрлик, карлюк, *m.* Zwerg, *m.*
Карлиновáтка, *f. N.* e. Berges.
Карлйця, *f.* Zwergin, *f. Пар.*
Карлопáльма, *f.* приземкувата Zwergpalme, *f.* (Chamaerops humilis). *B.*
Кáрлуш, *m.* Musehel, *f. Gr.* 21.
Карлюка, *f.* krummer Ast; карлючка, *f.* etw. Gekrümmtes, Haken, *m.* * Schlinge, Clausel, *f.* Kniff, *m.* — чку комý загнýти jmdn verfänglich fragen *Ке.* 345.
Карлй, -йти, *n. Мог.* s. Кáрлик.
Карлючковáтий, *a.* krummgebogen, hakig; * verfänglich.
Карлячий, *a.* Zwerg-, zwerghaft, *B.*
Кармáзин, *m.* (-áзина, *f.*) Karmesin; carmoisinrothes Tuch.
Кармáзинний, (-инóвий), *a.* aus rothem Tuch.
Кармáзинник, *m.* der ein karmesinrothes Kleid trägt, dah. † dem Adel angehörig. [*n.* -á грáти.
Кармалюк, *m. Зап.* I. 60 Billard,
Кармáн, *m.* s. Кишéня.
Кармáн, *m. H.* 90 s. Кармáн.?
Кармéльок, *m.* Plätzchen, Bonbon aus Karmelzucker, *n.*
Кармйк, *m.* Maststall, Koben, *m.*
Карнáнка, *f.* Kirchenbüchse, Sparbüchse, *f. C.* II. 151.
Карнанóчний, *a.* -і гроші. Geld aus der карнáнка. [Ohren (v. Ochsen).
Карнáухий, *a.* mit sehr kleinen
Кáрний, *a.* Straf-, Zucht-; -йні. *Ст.* sträflich.
Кáрність, -ности, *f.* Strafe, Bestrafung, Züchtigung, *f. M.* I. 45. *H.* 3. (*pl. M.* Strafen); 2) Zucht, Disciplin, Strafbarkeit, *f. Ч.* VII. 575.
Карноýшки ягнйчки *Ч.* III. 454 s. Карнаýхий.
Карóвий, *a.* Carreau-.
Карогнїдий, *a.* кінь Sommerrap-
Кáрок, -рку, *m.* s. Карк. [pe, *m.*
Каротóх, s. Картóля.
Карп, *m. Пол.* s. Кóроп.
Карпáти, *pl.* Karpathen, *pl.* карпáцкий, *a.* karpathisch.
Кáрпель, *m.* карпéля, *f.* Kohlrübe, *f.*
Карпйна, *f. N.* e. Berges.
Карпó, *m.* Carpus. [(Argulus) *Пол.*
Карпонóшка, *f.* Karpfenlaus, *f.*
Карпýлець, (крап-) -лця, *m.* кáрпýльцé, *n.* Rolle beim Webstuhl.
Карсéт, s. Корсéт, Ґóрсет.
Кáрта, *f.* Karte, *f.* Billet, *n*; 2) Brief, *m.*
Карталýк, *m.* Hauptmast im Schiff, Mastbaum *m. Ф.* [druckten Blumen.
Картáн, *m.* weibl. Unterrock mit ge-
Кáртане, *n.* Rüge, *f.* Verweis, Vorwurf, *m. OH.*
Картанóвий, (-опóвий) картáтий, картáцький, *Ке.* 5, *a.* s. Крамний, aus (weissem) Perkal; 2) carriert, würfelartig gezeichnet, *Піс.* [ausstellt.
Картáр, *m.* der die Viehpässe (кáрти)
Картáти, *v. a.* rügen, Verweis geben, *Пот.* I. 66.
Картáч, *m.* Striegel, *f.*
Кáрте, *n.* Masern der Birke, *pl.*
Картéжник, *Ко.* 156 (*Фр.*), -éчник, *m.* (leidenschaftlicher) Kartenspieler.
Картйна, (*d.* -йнка), *f.* Bild. Gemälde, *n.* Landschaft, *f. Пол.*
Картйнний, *a.* malerisch, *Ст.*
Кáртка, (*d.* -точка), *f.* Zettel, *m.* Karte, *f.* Blatt (in einem Buche), *n.*
Кáртник, *Ст.* картовий, *K.* картоґрáй, *m.* s. Картéжник.
Картовий цтво, *n. K* Spielsucht, *f.*
Картóля, (*d.* -пéлька), картофлй *m. Піс.* картóля. (-óхля). *f.* s. Барабóля. бýльба, Kartoffel, *f.*
Картофлйне, картошйне, *n.* Kartoffelstengel, *pl.* [Spielkisch, *m.*
Картóчний, *a.* Karten-, *У.* ериі
Картýз, *m. gr.* Paket, *n.*; 2) Reischut, *m.*
Картýн, *m.* Kattun, *m.* ein Zeig.
Картяр, *m.* s. Картéжник.
Карувáти, s. Чарувáти, *Ле.* 241. *Пот.* III. 37.
Карýвка, s. Карнáтка.
Карýк, карюк, *m.* Tischlerleim, *m.*
Карýн, *m.* Art Kleiderstoff. [Borte, *f.*
Карýнка, *f. Ко.* 251 Posament, *n.*

Кáрус, *m.* Carex hirta.
Карýца, *f.* *Ч.* II. 565 Caresse, *f.*; 2) zweirädriger Düngerkarren, *Gr.* 21.
Карýчити, *v. a.* mit Tischlerleim leimen (взяти на карýк). [scolymus).
Карчóха, *f.* Artischocke, *f.* (Cynara
Карчýнок, s. Корчýнок.
Кáрявий, *a.* garstig; morsch, *ІГ.*
Карячити ся, *Піс.* s. Розкарячити ся.
Карячкувáтий, *a.* gespreizt.
Кáса, *f.* Cassa, Casse, *f.*
Касáрня, *f.* Kaserne, *f.* *adj.* касарняний kasernenmässig.
Касáти ся, *К.* s. Коснýти ся.
Кáсиер, кáенер, *Др.с.*221 *m.*Cassier, Zahlmeister, Kastner, *m.* касиерчýк. *m.* des Cassiers Sohn; касиéрский, *a.* Cassiers-. [*f.* Käthehen, *n.*
Кáська, Кáся. *f.* s. Катерина, Kathi;
Касóвий, *a.* Cassa-. [-gebahrung, *f.*
Касóвість, -ости, *f.* Cassawesen, *n.*
Каспійске мóре, Kaspisches Meer.
Кáста, *f.* Kaste, *f.*
Кастóвий, *a.* Kasten-; кастóвість -ости, *f.* Kastenbildung *f.* wesen, *n.*
Кастити, *v. a.* *М+Б.* 88 s. Костити, verunglimpfen.
Касторний, *a.* Castor-.
Касувáти, *v. a.* cassieren, aufheben.
Кастрáт, *m.*Castrat, Verschnittener, *m.*
Касьян. *m.* Cassianus.
Кат, *m.* Henker, Scharfrichter; Peiniger, Bluthund, *m.* кат-ма (мáв). — знá, (знáв) der Henker hat es, — weiss es! дай го кáту! hol' ihn der H.!
Катакóмби, *pl.* *ІІІ.*II. 174 Katakomben, Leichengewölbe, Todtengrüfte, *pl.*
Каталáжний, *a.* *ІГ.* beunruhigend, unselig. [2) Mühewaltung, *f.*
Каталáнє, *n.* leidige Wirtschaft;
Катáнка, *f.* s. Кáбат.
Катáти, *v. a.* niederschlagen *ІІІ.* I. 86; — ся *Р.* 164 *gr.* in Schlitten fahren.
Катафійка, *f.* (*В.*). s. Каптáрка.
Катеґóрия, *f.* *Не.* Kategorie, *f.*
Кателик, s. Катóлик.
Катервáк, *m.* s, Тетервáк.
Катерина, *f.* Katharina; 2) Latrinenkübel in Arresten, *m.* *Фр.*
Катерýнка. *f.* Drehorgel, *m.* [*m.Не.*
Катерýнщик, *m.* Dregorgelspieler,
Катехизáция, *f.* Katechisation, *f.*
Катехизувáти, *v. a.* katechisieren.
Катехýт, *m.* Katechet, *m.*
Катéхізм, *m.* Katechismus, *m.*
Катýня, *f.* *Ф.* Scharfrichterin, *f.*; 2) Folter, *f.* [*лз.*) 41?
Катíнка, (катýвка). *f.* *Гол.* (*р. о*
Катівня, *f.* Marter-, Folterkammer, *f.* *Фр.* [hirte.
Катáма, *f.* Art Speise der Schaf-
Катóванє, *n.* das Martern, Peinigen; Misshandlung, *f.*
Катóвня. *f.* *N.* e. Berges.
Катóлик, *m.* Katholik, *m.* Католицкий, *a.* katholisch.
Католíцизм, *m.* Katholicismus, *m.*
Катóрга. *f.* † Galeere mit 24—26 Ruderbänken *АД.* I. 91; 2) Galeerenstrafe; Festungshausstrafe, *f.*
Катóржний, *a.*Zuchthaus-, zu öffentlichen Arbeiten verdammt; — *s. a.* *m.* Катóржник, *m.* Galeereuselave, Züchtling, *m.*
Катрáн. *m.* weibl. Vertuch, s. Картáн; 2) Fetzen, *m.*; 3) Art Fisch: Acanthias vulg.; 4) Bunias orient.; 5) Crambe tatarica. [gebr. *Gr.* 21.
Катрафій. *m.* Art Holz zu Stöcken
Катрýга. *Ч.* VII. 347. катрýга, *f.* *Кн.* 259 Dachsparren, *m.*; 2) Zelt, Wächterhaus, *n.* *К.*
Катрýся. Кáтря, *f.* s. Кáська.
Катувáти. *v. a.* martern, peinigen; arg misshandeln.
Катýль. *int.* beim Rollen.
Катýлька. *f.* Walze zum Teig, *f.*; 2) Werkstück des Webstuhles, worin die пичельниці stecken, *n.*; 3) Kloss, *m.*
Катулятися, sich wälzen, *Зв.*
Катýш, (*d.* -ýшик), *m.* *ungr.* s. Кóнїр. *Зар.*; 2) s. Перекотúполе.
Катýша, *f.* *Гол.* Marter, Pein, *f.*
Катюга, *m.* *aug.* *С.* I. 251 s. Кат.
Кáу, кáє, (кáв) кáут = кáку, кáкє, кáкуть, (sagen).
Кáуш, *m.* (*В.*) s. Кáпут.
Кáфар, *m.* Rammblock, *m.* Ramme, *f.*
Кафля, кáхля, *ІІІ.* I. 399, *f.* Kachel, Ofenkachel, *f.* [eheln, Kachel- *Kol* I.141.
Кафляний, кахéльний, *a.* von Ka-
Кафтáн. *m.* Kaftan, *m.* Jacke; *d.* кафтáник Unterziehjacke, *f.*
Кахи́! кахи́! *int.* v. Keuchhusten; кахи́..ати, *v. n.* keuchen.

Ка́хкати, ка́хнути, *v.n.* vom Schreien der Enten (крижня́). [gefütterte Jacke.
Кацабо́йка, кацаве́йка, *f.* weibl.
Кацабі́рка, кацабу́рка, s. Коцобі́рка.
Кацáн, s. Ґаладзáн, (*B.*).
Кацáн, *m.* Moskowiter, Grossrusse, *m.* (eig. grosser Bock, der Bärtige im Gegensatz zum Kleinrussen) *Ог.* 166.
Кацáнка, *f.* Frau eines кацáн.
Кацáнний, *f. coll.* s. *pl.* кацáни; кацáнство, *n.* Moskowitenthum, *n. adj.* кацáнский, moskowitisch, grossrussisch.
Кацáнщина *f.* Moskowitenland, *n.*; 2) s. Кацáнство.
Кацáр, *m.* grosser König (eig. welch' ein König.) *Ог.* 166.
Кацарúха, *f.* Königin, *f.*
Кацарі́вна, *f.* Königstochter, *f. К.* II. 14; кацарéнко, *m.* Königssohn, *m. Пс.*
Ка́ця, *f.* Stange mit e. Haken zum Fangen e. scheuen Schafes.
Качá, -áти, *n.* s. Качáтко.
Качáлка, (-чíл-), *f.* Mangel, *f.* Mangebrett- holz, *n*; 2) Ring, *m.* Rolle, *f.*
Качáлиця, *f.* качалкóва кість *B* Rollbein, *n.* [rend, *Пол.*
Качáльний, *a.* schwingend, oscilli-
Ка́чало, *n.* runde Scheibe aus Holz &.
Ка́чане, *n.* das Schwingen, *Пол.*
Качáти, *v. a.* rollen; — шмáте die Wäsche mangen, d. i. mittels einer качáлка 1) glatt machen, g. rollen; 2) мíдвиньó — von Hand zu Hand gehen, kreisen lassen; 3) schwingen lassen, *Пол.*
Ка́чáтко, (-áточко), *n.* ка́чечка, *f. dim.* Entelein, *n. Ш.* I. 368.
Ка́чачий, ка́чий, *a.* Enten-, -і пíски Froschlöffel, *m.* (Alisma plantago); -ий яйчок Lingula anatina, *Вол.*
Качíй, *m.* Enterich mit verkümmerten Zeugungstheilen, *m.*
Ка́чка, *f.* Ente, *f.* (Anas Boschas); — дýшка Eiderente; — строхвóстка Spiessente (A. acuta): 2) Haken am Ende der Deichsel, *m.*; 3) Clitoris, *m.*; * качкú заганяти betrunken wackeln.
Качмарóва *f. N.* e. Berges.
Качнúк, *m.* Entenstall, *m.*
Качонóс, *m. Пол.* s. ґлюбáк 1).
Ка́чор, ка́чур, (*d.* -ýрик), *m.* Enterich. [Art Leinenstickerei.
Качорúсті, ýставки, *Kol.* I. 48
Качорóва, *f. N.* e. Berges.
Качулéя, качýлка *f.* — мáку (*B.*) Mohnkopf, *m.*
Качулятися. sich wälzen.
Ка́чýнка, *f.* Enten- Klaffmuschel, *f.* (Anatina).
Ка́чур, *m.* s. Ка́чор; 2) Querholz im Läuferstein worin die Pfanne eingelegt ist, *n.* [elus aquaticus).
Качýрик, *m.* Wasseramsel, *f.* (Cin-
Ка́ша, *f.* Grütze, *f.* Grützbrei, *m.* *Пот.* III. 13.
Кашавáр, etc. s. Кашовáр etc.
Кишавéць, -вця́, кашавóк, -вка́, *m.* кашéвка, *f.* -ко, *m.* Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis). [(Palinurus).
Кашáк, *m.* Heuschreckenkrebs, *m.*
Ка́шель, -шлю, *m.* Husten, *m.* *Пот.* III. 84. [wehre im Flusse.
Кашúця, *f.* schiefgelegte Wasser-
Ка́шка, *f. dim.* s. Ка́ша aus feinen Graupen; 2) * берéзова — körperliche Züchtigung mit Birkenruthe *А-Г.* 168. 3) männl. Blüte am Mais; 4) mehrere Pflanzen, als: Trifolium repens, Capsella bursa pastoris Lycium flos cuculi, Galium verum, Spiraea ulmaria & mit Beiwörtern: білá, чернóва, жóвта etc. [*Вол.*
Кашкáра, *f.* Rhododendron hirsutum,
Ка́шкет, (-кит), *m.* кашкитúна, *f.* Caskett, *n.* Mütze mit Schirm, *f.* кашкетóвий, *a.* der den к. trägt.
Кашлúвий, *a.* viel hustend.
Кашлю́к, *m. Кн.* s. Кóклюш.
Ка́шляти, (кашлянути, ка́шльнути, ка́шнути sich räuspern) *v. n.* husten.
Ка́шник, *m. Кв.* 216 Topf, *m.* (zum Grützenkochen).
Кашовáр, *m.* кашовáрка, *f.* Koch, *m.* Köchin, *f.* bei den Arbeitern, der (die) ihnen das Essen (bes. Grütze) kocht.
Кашовáрость, *f. Рч.* 83 das Kochen der Grütze etc. [*m.* (in d. Buchdr.).
Ка́шта, *f.* Schriftkasten, Setzkasten,
Ка́штан, каштáнник, *B. m.* кінський Rosskastanie, *f.* (Aesculus hippocastanum); 2) Maronen-Kastanie, (Castanea vesca); 3) kastanienbraunes Pferd.
Каштановáтий, каштанóвий, *Кн. a.* kastanienfarben.
Каштáнок, -нка, *m. dim.* s. Ка́штан; 2) *pl.* Kastanien d. i. kleine Zehen (Rudimente) am Fusse des Pferdes.

Каштáнчики, *pl.* Bartnelke, *f.* (Dianthus barbatus).
Каштерúва, s. Костерúва.
Кашýба, *m.?*
Каюк, *m.* *АД.* I. 218 Flussboot, *n.*
Кáяне, кáяте (-яття) *n.* *Ш.* II. 108 Reue, *f.*
Кáяти *v. a.* когó, самóго себé (*Фр.*) jmdm, sich Vorwürfe machen, Reue empfinden; — ся bereuen; Busse thun.
Квáдрáт, *m.* Quadrat, *n.*
Квадрáтний, квадратóвий, квадрóвий, *С.* II. 98. (*В.*) in Quadratform, in Würfelform; quadratisch; quadratförmig, Quader-; квадрúсто, квáдром *adv.* quadratförmig. [III. 31. 33.
Квак, *m.* квáка, *f.* s. Брýков, *Пот.*
Квак! *int.* vom Gequak der Frösche.
Квáкати, *v. n.* quaken. [*Фр.*
Квакітлúвий. *a.* -а жáба quakend,
Квáндер, *m.* Asche, *f.*
Кванúця, s. Клонúця (у вóза).
Квáнька, *f.* *m.* Quengler, Greiner, *m.*; 2) *Н.* 234 Art Brühe.
Квáнькати, *v. n.* quengeln, im widerlichen Ton klagen. [feln u. Mehl, *n.*
Кван, *m.* Schweinefutter aus Kartof-
Квáпити ся, sich sputen, eilen. *Пот.* III. 32.
Квапливий, *a.* eilfertig, voreilig hastig *Ст.*; zueilend, geneigt *Не.*
Квапливість, -ости, *f.* Eilfertigkeit, Hast, *f.*
Квапний, *a.* s. Поквáпний; квáпно менí ich habe Eile, ich eile. [derben.
Квáрити, *v. a.* §. anrühren u. ver-
Квáрний, *a.* квáрник, *m.* der Alles anrührt (кіт, дитúна).
Квáрта, *f.* ein Quart; der vierte Theil von einem ґáрнець. fast = 1 Liter.
Квáртал, *m.* Quartal, Vierteljahr, *n.*
Квартáльний, *a.* s. Чвертьрóчний; 2) *s. a. m.* Aufseher eines Stadtviertels, *m.*
Квартовúй, *a.* ein Quart fassend.
Кварц, *m.* Quarz, *m.*
Кварувáти, *v. n.* kränkeln, dahinsiechen, (*Ф.*).
Квас, *m.* Säure; alles Sauere; saurer Geschmack, Aufguss, Getränk etc.
Квасенинá, *f.* saurer Sumpfboden.
Квасенúця, *f.* Sauerklee, Hasenkohl, *m.* (Oxalis acetosella).
Квасéць, -сцá, *m.* kleiner Ampfer (Rumex acetosella).
Квасúльний, *a.* zum Einsäuern geh.
Квасúло, *n.* *Н.* 89 schlechter квас.
Квасницьовáті, *pl.* Sauerkleeartige, (Oxalideae).
Квасúти, *v. a.* säuern, einsäuern; * — ся griesgrämig werden, quengeln.
Квасковáтий, (-вúтий), *a.* säuerlich.
Квасний, *a.* sauer; Sauerteig, *m.*
Квасник, *m.* Sauerstoff, *m.*
Квасúнá, *f.* s. Сúрватка; 2) gesäuerte Rüben (борщ — noch nicht gekocht).
Квасúско, *n.* *N.* e. Berges.
Квасúти, *v. a.* sauer machen; квáснути, *v. n.* *Пс.* s. Кúснути.
Квасúця, *f.* wilder Apfelbaum u. dessen Frucht; 2) s. Дїжá.
Квасíти, *v. n.* sauer werden.
Квасóвина, *f.* s. Квасенинá.
Квасóк, -скý, *m.* eine gelinde Säure; 2) Sauerampfer, *m.*
Квасóля, s. Фасóля.
Квасорíд, -óду, *m.* s. Кúсень.
Кватúра, *f.* Quartier, *f.* на кватúрі стоятú, бýти; 2) Stadtviertel; 3) Mondsviertel, *n.*; 4) Fensterfach, *n.* Fensterflügel, *m.*
Кватрáнт. *Б.* кватúрник. *m.* Quartiereinnehmer, der Einquartierte.
Кватúрка. *f.* ¼ von einer квáрта; 2) s. Кватúра 4).
Кватирмáха, *m.* Quartiermacher, *m.*
Кватирóвий, *Term.* кватирункóвий, *a.* Quartier-.
Кватирувáти, *v. a.* quartieren, jmdm ein Quartier anweisen; 2) *v. n.* auf dem Quartier sein; wohnen.
Кватирýнок, -нку, *m.* кватирóване. *n.* Einquartierung (der Soldaten) *f.*
Квáцок, -цка, *m.* Stück vom weichen Lehm.
Квáцяти, *v. a.* beschmieren.
Квач, (*d.* квáчик), *m.* Schmierquast; Tünchpinsel, *m.* *Пот.* II. 27.
Квáша, квáшня, (*d.* квáшка). *f.* süsslicher Brei aus gegohrenem Heidekornmehl; 2) * von weinerlichem Menschen: Sauertopf, *m.*
Квиль. *Мі* II. 71. квилúна. *f* *Го.* III. 319 das Weinen, Greinen, Jammern.

*

Квиліти, *v. n.* weinen, greinen, jammern, kläglich singen; quäken.
Квинути, s. Цвисти.
Квит, квити. *Ос.* (61) IX. 75. (квіт, квіта) quitt, frei.
Квичати, *v. n.* quicken, quieksen.
Квичиця, квичола. *f.* Wachholderdrossel, *f.* (Turdus pilaris).
Кві-кві! *int.* vom Quieken u. Grunzen des Schweines. [Grunzen.
Квік, *m.* квікане, *n.* das Quieken,
Квіт, *m.* s. Цьвіт; 2) Quittung, *f.* (квітанция).
Квітень. s. Цьвітень.
Квітина, *f.* Blume, *f.*
Квітистий, *Ст.* квітний, *Не. a.* blumig, mit Blumen bewachsen.
Квітистість,-ости, *f.Шіс.*Colorit,*n.*
Квітка, (*d.* квіточка) *f.* künstliche Blume, *Пот.* II. 5.; Blume übhpt *Пот.* III.34 Sträusschen,*n.*; 2)Cocarde,*f.* [*n.M.*
Квітник, *m.* Blumengarten, *m.* beet,
Квітниця, *f.* Gartenlaube, Altane,
Квітний, *f.* Flora, *f. B.* [*f. Ст.*
Квітовик, *m.* (*d.* -ичок), *m.* Blumenelf, *m.*
Квітопник, *m.ГБ.*Blumenstrauss,*m.*
Квітік, -тка, *m.* s. Цьвітік; 2) Zettel, *m.* Quittungsschreiben, *n.* Empfangsschein, *m.* на — повірити кому jmdm leicht Glauben schenken.
Квітотрість, *f.* індійска indisches Blumenrohr (Canna indica).
Квітотрістні, *pl.* Blumenrohrartige, (Cannaceae).
Квітічник, *m.* Blumenbeet, *n. Ф.*
Квітувати кого з суми якої jmdn über eine Summe Geldes quittieren,*Term.*
Квітчанка, *f.* Blumenrädchen, *n.* (Floscularia).
Квітчастий, *М.* II. 183. (-чатий, -чатий) *a.* s. Кіїйсний.
Квітчати, квічати, *v. a.* mit Blumen schmücken; verblümen; — ся sich — —; квітчити ся: квітки квітчать ся *Кн.* die Blumen prangen.
Квокати, квокати, *v. n.* glucken, gluckseln.
Квола, *adv. P.* I. 136 s. Неквола, поволи: *compar.* кволіїй *М.* II. 179.
Квоний, *a.* schwach, kränklich, leidend, *ГБ.*
Кволіти ся, кволіти, *v. n. P.* I. 136 krank sein, kränkeln, siechen; — ся на щось *Не.* sich worüber be-klagen.
Квочити, *v. a. Мл.* (*Пр.* XII. 23) * brüten.
Квочка, *f.* Glucke, Gluckhenne, Bruthenne, *f.*; 2) Stern Alcyon in der Sterngruppe der Plejaden.
I. Ке, (ка) aus каке-, каже, *Ог.* 92.
II. Ке, *sgl.* кете, *pl. defect. Imperat.* gib her, gib an, reich' her, her damit, *К.* II. 21. *Ке. Ог.* 165—166.
Кебета. *f.* Vermögen, *n.* Fähigkeit, Kenntnis, *f.Ш.* I. 3; Witz und Kunst *Ст.*
Кебетливий, кебетний, *a. Левч.* begabt, talentirt.
Кебзувати, не — щось etw. nicht wissen; не кебзую за того чоловіка ich bürge nicht für ihn.
Кебо, (*conj.*) s. Коо, кобо, *Ог.* 165.
Кебина, *f.* Cabine, *f. Шіс.*
Кебуз, *m.* Kornweihe, *f.* (Circus pygargus). [Kiebitz, *m.*
Кевбака, кевбуска, *f.* s. Чайка,
Кегинка, *f.* s. Попадя. [*Др.с.*406.
Кедь, *conj.* wenn, da, als, s. Коли
Кедзень, *m.*Monat Juni, *vgl.* Ґедзати.
Кедзї-кедзї! *int.*Lockruf für Ziegen.
Кедр, *m.* Ceder, *f.*
Кедрина, кедринина, *Ч.* V. 784 *f.* Zirbelkiefer, *f.* (Pinus Cembra). [deru.
Кедровий, *a.* aus кедрина; 2) ce-
Кедруша, *f.* Nusshäher, *m.* (Corvus caryocatactes).
Кейса, *f.* Futterschwinge, *f.*
Келавий. *a.* s. Киляний; -і уєгавки Art Naht und Stickerei.
Келен, *m.* Streithammer, *m.* -axt, *f.* 2) Stock mit e. matallenen hammerähnlichem Knauf, *m.*; 3)s.Черепаха *Др.с.*10.
Келенбвий, *a.* s. Клинбвий, *Ч.* V. 938.
Келея, келия, келїя, (*d.* келенька, келєчка, келинка), *f.* Zelle in Klöstern, *f. adj.* келейний: *adv.* келїйно, geheim, *Шіс.* [*Kol.* I. 36.
Келиця, *f.* s. Кигиця. Queste, *f.*
Келїх, *m.* Kelch, *m.* s. Чаша; келїшок, -шка. Gläschen, Spitzglas, *n.*
Кельня, *f.* Kelle, Mauerkelle, *f.*; 2) Wagenkelle zur Aufnahme des Reisefutters. [unterschlucken.
Келтувати, *v. a.* (*B.*) begierig hin-
Кельгувати, *v. a.* verbrauchen.

Кéльчик, *m. ungr. Гол.* III. 422 Kosten, Auslagen, *pl.*; 2) Verbrauch, *m.* tägliches Bedürfnis an Getreide: на к. збіже і на паєнє; 3) Nahrungsmittel übhpt.

Кéлюх, *m.* Schlägel zur Bearbeitung des Töpferthones, *m.*; 2) *pl.* Gedärme, *pl.* s. Кáлюх.

Кéма, кéмити & s. Тúма, тúмити &.

Кемлúк, s. Комлúк *Лсвч.*

Кéмнях, *m.* s. Грýда 1) *ОП.*

Кéмна, *f.* Flussinsel, *f.* Werder, *m.*

Кéндї, *pl.* Wintersocken, *pl.*; * grosse Stiefel, *Ч.* VII. 575. [Saucisson, *m.*

Кéндюх, *m.* Magen, (des Schweines),

Кен, *gen.* кна и. кéна (*pl.* кни) *m.* Narr, Dummkopf; в кéна грáти *Піс.* = вдýрня гр.; 2) Spott *m.* кéни бúти з когóсь *Ф.* mit jmdm Spott treiben, sich über jmdn lustig machen.

Кенáр, *m.* *Ф.* muthwilliger Spötter, Schurke, *m.*

Кенелюх, s. Канелюх. [Чемéрка.

Кéнець, кенечúк, *m.* Art ungar.

Кенкáрка, *f.* *Ос.* 98 Spötterin, *f.*

Кенкóванє, *n.* das Spotten, Lachen über etw.

Кенкувáти, *v. n.* над ким (чим), — собі з когó (чогó) über jmdn (etw.) spotten, sich lustig machen; s. Кнúти.

Кéнский, *a.* schlecht, schofel.

Кéнство, *n.* s. Кнúни *Мх.*; 2) Hundsfötterei, Schofelei, *f.* schofles, albernes Zeug *Н.* 57.

Кентюга, *f. aug.* s.? Кен *М+Б* 83.

Кенýта, *f. N.* e. Berges. [ператóний.

Кéрат, *m.* Kehrrad, *n.* Göpel, *m. adj.*

Керна́, керни́ка, (*В.*) *f.* s. Крон; керни́ний, керни́стий & s. Кроні́ний &.

Кéрнань, *f.* Weiderich, *m.* Blutkraut, *n.* (Lythrum salicaria). [dix cerefolium).

Кернéль, *f.* Kerbelkraut, *n.* Scan-

Кéрдаль, *m.* s. Кнур.

Кердéль, (*d.* кердéлець): *m.* s. Кирд, кирділь etc. [*Ч.* IV. 565.

Кéрéа, *praep.* s. Чéрєа *Ос.* 75. 181.

Керекорíти, *v. n.* kollern; girren; quaken: (*Ф.*).

Керéя, *f.* s. Кирéя.

Керúнє, керúнити etc. s. Кирúнє.

Кéрма, *f.* Ruder, Steuerruder, *n.*

Кермáнич, кермáч, *m.* Ruderer, Steuermann, *m.*

Кéрмек, *m.* Statice gmelini u. tatarica.

Кермéнь, *m.* *Піс.* s. Чéрвець Potentilla argentea.

Кéрмеш, *m.* Kirchmesse, Kirmess, *f.*

Кермíвка, *f.* Steuerfeder, *f.* *gew.* *pl.* *Пол.* [lenken s. Керувáти.

Кермувáти, *v. n.* чим etw. steuern,

Керúця, etc. s. Кирúця.

Керóва, *f.* *Мі* II. 49. керóванє, *n.* *n.* Lenkung, *f.*

Кéрон, *m.* Unternehmer, Leiter, *m.*

Керосúн, *m.* Naphta, Erdöl, *n.* Erdwachs, *m.* *adj.* керосинóвий *Не.*

Кéрпець, -пця *m.* Bast, Holzschuh, *m.*

Кертáти, *v. n.* кíньми s. Керувáти.

Кертúна, кертúця, *f.* Maulwurf, *m.* (Talpa); 2) *N.* e. Berges.

Кертúчина, *f.* кертовúнє, *n.* *coll.* Maulwurfhügel, *m.* [II. 108.

Керувáль, *m.* Lenker, *n.* *Піс.* *Мі.*

Керувáти, *v. n.* ким, чим lenken, leiten, regieren. [joch, *n.*

Керцýн, *m.* Mittelstück im Ochsen-

Кесéт, *m.* кесетúна, *f.* Säckel, Beutel, *m.* Cassette, *f.*

Кéскати, s. Таскáти.

Кестемéн, *m.* *ungr.* Hochzeittuch, *n*

Кéте, s. Ке.

Кéтяг, (*d.* кéтяжок), *m.* *М.* I. 156 Traube, *f.*; 2) Stumpf, *m.* *Ст.*

Кéфаль, *f.* Art Fisch, s. Лобáн.

Кéца, *f.* Kotze, *f.* zottige Wollendekke, *Ос.* (61) I. 223.

Кéша, кешýля, *f.* s. Косúба.

Кéшель, *m.* кешелúстий, *a.* s. Кра-

Кешéня, s. Кишéня. [сúстий.

I. Кúба, *f.* Kiebitz, *m.* s. Чáйка.

II. Кúба, *f.* Ungethüm, Ungeheuer, *n.*

Кубáлка, (*d.* -áлочка), кубáнка, *f.* Kopfreif, Art weibl. Kopfputz (кубáвка, кубáти, бáти).

Кубáта, *f.* s. Панúчка.

Кúбель, -бля, *m.* Kübel, *m.*

Кубéць, (*d.* кúбчик.) s. Конóбець.

Кив, *g.* кúва, *m.* *Н.* 75 das Locken, Drohen, Deuten mit dem Finger; 2) das Nicken, Schütteln (des Kopfes) *К. М.*

Кúвати, кúнути, *v. n.* wackeln, nicken, schütteln, winken: пáльцем, drohen s. Накúвати; 2) *v. a.* rühren; — ся sich, —.

Кúвень, -вня, *m.* s. Сéрпень.

Кúвер, *m.* hohe Mütze, Czako, *n.*

Кивýха, *f.* die zuwinkt, Kokette, *f.* *Кв.* 262.
Кигий, *int.* vom Geschrei des Kiebitz.
Кигйк, *m.* *М.* III. 117 кигйкане, *n.* das Geschrei des Kiebitz.
Кигйкати, кйгати, *Пс.* *v.* *n.* vom winselnden Geschrei des Kiebitz s. Скигáйти; 2) herumlaufen *Kol.* I. 202.
Кигйтка, кигйця, кикигйця, кикигйчка, кигйчка, *f.* Kiebitz, *m.* s. Чáйка. [Калйтка.
Кигленечка, *f.* *Ч.* III. 457 s.
Кйготь, *m.* s. Кóготь.
Кйдальник, (-альщик), *m.* Arbeiter der Garben, Heu etc. auf den Schober zuwirft.
Кйдати, кйнути, *v.a.* werfen, schleudern; — плямй Flecken werfen; — ся камйнем Steine werfen (von Gassenbuben); * *b*) sich woran machen, sich ungehalten, ungeberdig benehmen; *c*) aufkommen, hie u. da zum Vorschein kommen (*B.*) *Пот.* III. 29.
Кйдик, *m.* kleiner Mensch; Aschenbrödel, *n.* (*B.*).
Кйдра, *f.* Bastsohle, *f.*
Кйдрен, *m.* *Ф.* s. Кедрйна. [47).
Кйзаник, *m.* Art Blume *Кн.* (*Пр.* VIII.
Кизяк, *m.* trockenes od. gefrorenes Viehkoth, -mist, *m.*
I. Кий, *pron.* s. Який *Гн. б.* 69. кий біс! was Teufel! +*М.* *Ог.* 91.
II. Кий, *gen.* кия, (*d.* кийóк, -пйка), *m.* Stock, Prügel, *m.* киéнний grosser St. *pl.* Stockschläge, *pl.*
Кийовий, *a.* *К.* Prügel-. [Kijewer-.
Кйїв, *m.* St. Kijew; *adj.* кйївский
Кйка, *f.* *m.* in d. Kinderspr. Fleisch, *n.* *Пот.* III. 31.
Кикитйня, *f.* Kokette, *f.*
Кйкіть, кйкоть, -кти, *m.* (*d.* кйктик), *m.* verkümmerter Finger, Ellenbogen etc.; Rudiment, *B.* Stummel, Stumpf, *m.*; 2) Daumen, *m.* *Пот.* III. 31.
Кйкнути, *v.* *n.* crepieren.
Киль, *m.* *Ру.* Kiel, *n.*
Кйла, *f.* Leistenbruch, Bruch, Leibschaden, *m.* (ruptura) *Пот.* III. 32.
Кйлавий, *a.* кйлавець, -ця, *m.* leistenbrüchig.
Кйлавка, *f.* verkümmerte, früh abfallende Zwetschkenfrucht. [лйти.
Кийкати, *v.* *n.* *М.* I. 78 s. Кви-
Кйлим, (-лїм), *d*, килймок, -мка, *m.* Teppich, *m.* [-weberin, *f.*
Килймниця, *f.* Teppichstickerin,
Килйна, *f.* Acilina, (Aquilina); 2) *Ч.* V. 564 s. Калйна.
Килйця, *f.* s. Хáта.
Килтйна, *f.* s. Долйна.
Кильчик, кильтýнок, & s. Кéльчик.
Кйлюф, *m.* s. Кéлеп.
Кйля, *f.* s. Хвйля (v. d. Zeit) *Ог.* 79.
Кимáк, *m.* кимачйна, *f.* кимáче, *n.* *coll.* (*aug.* -чйско,- чйще, *n*) unbrauchbares, krummes Holzstück.
Кимбрйна, s. Цимбрйна.
Кимнйна, *f.* *Пар.* s. Кéмпа.
Кимштувáти когó рóзуму §. jmdn auf die Probe stellen, versuchen.
Киндзерáвий, *a.pol.* s. Кучерявий.
Кинди, *pl.* *Ко.* 115 Art warme Schuhe.
Кинди бáл, *m.* Art hitziges Getränk; 2) Bergtheer, *m.*
Кинди рйця, *f.* s. Тендирйця.
Кинди́к, *m.* Art Baumwollenstoff zum Unterfüttern der Kleider; 2) Band, *n.* s. Скиндйчка.
Кинївий, *a.* launig, capriciös.
Кйнути, s. Кйдати; (кий! *imperat.* rühre!). [2) Ballen, *m.* *ГШ.*
Кйна, *f.* plumpe Person *Ч.* VII. 575;
Кипарйс, *m.* Cypresse, *f.* кипарйсний, *a.* *С.* I. 122. Cypressen-; кипарисовáті, *pl.* Cupressineae.
Кйпень, -пня, *m.* siedendes Wasser; кипнéм, *adv.* *Щог.* 143 kochend, brodelnd.
Кйпінь, *f.* Siedepunkt, *m.*
Кипінє, *n.* das Sieden.
Кйпіть, кипóк, *m.* s. Кйпяток.
Кипіти, кипенїти, *v.* *n.* sieden, kochen, wallen.
Кипов́яз, *m.* Ballenbinder, *m.* *ГШ.*
Кипрéй, *m.* s. Иван-чай. [Кипр;].
Кипрйда, *f.* *Bein.* der Aphrodite
Кйприй, *a.* löcherig, porös; хлїб wohlgebacken; -а земля locker.
Кинть, *m.* *Ог.* (61) VI. 42 Russ, Satz, *m.*
Кинтáр, (*d.* кинтáрик), *m.* kurzes ärmelloses Pelz. [Qualm, *m.* Staubwolke, *f.*
Кинтйна, *ОП.*; кинтáна, *Б.* *f.* Staub,
Кинятйти, *v.a.* *Ко.* 163 siedendheiss kochen, sieden lassen, auskochen, *Пов.*
Кйпяток, -тка, кийч, *К.* *m.* siedendes Wasser.

Кипячка. *f.* Erdöl, Naphta, *n.* [*Кв.* 124.
I. Кир! *int.* vom höhnischen Weisen
II. Кир, *m.* nur im *Nominat.* u. *Vocat.* кйріє іп к. елейсон! Herr, *m.* [κύριος].
III Кир, *m.* кир-китайка, *f.* *КС.* IV. 501 Art leichtes Tuch; 2) Trauerflor, *n.* *Пс.* [*n.* Kirgisenkind, *n.*
Кирґіз, *n.* Kirgise, *m* кирґіяй, -яти.
Кирд, кирділь, -еля, *m.* кирделя. *f.* *Пол.* ein Theil der Schafherde; Rudel, *f.*
Кирдовйк, *m.* Hirt, Hüter eines кирд.
Кирей, *m.* s. Кирйло.
Кирея, *f.* Art vornehmes Oberkleid.
Кйржа, *f.* *Ф.* Hirtenstab, *m.*?
Кирзати, *v. n.* und — ся mühevoll sich fortbringen, m. fortkommen.
Кйрик, *m.* Cyriacus [Κύριακος].
Кирйлиця, *f.* Cyrillschrift, *n.* кирйльский, *a.* cyrillisch.
Кирйло, *m.* Cyrill.
Кирйнє, *n.* etw. Aufgewühltes, Unordnung, Wust; Sudelei, *f.* Schmutz, *m.*; 2) Reichthum, *m.*
Кирйнити, *v. a.* aufwühlen; in Unordnung bringen; beschmutzen; 2) *v. n.* dicht fliessen.
Кирйнний, *a.* schmutzig, sudelhaft.
Кирйнник, *m.* unordentlicher Mensch, Sudler, *m.*; 2) ein Reicher, Geldprotz, *m.*
Кирйниця, *f.* Sudlerin, *f.*; 2) Spülichtzuber, *m.*
Кирйня. *f.* *Bein.* der горівка.
Кйркати, кйркнути, *v. n.* schrillend schreien, kreischen, scheu aufschreien (v. d. Henne) *Не.*
Кирлйґ, *m.* s. Ґірлйґа.
Кирмйк, s. Кимйк.
Кйрма, кирмйти, etc. s. Кйрма etc.
Кирйця, (*d.* -йчка), *f.* Brunnen, Brunnenquell, *m.*
Кирйчина. *f.* kaltes Quellenwasser.
Кирйчний. *a.* vom Brunnenquell; 2) *s. a. m.* Nbfl. des Чйремош ч.
Кирйчник. *m.* Brunnenmoos, *n.* (Fontinalis) *B.*
Кромйц, *m.* Statice latifolia.
Кйрна. *f.* gewundene Haarflechte; 2) stumpfe Nase; * кйрну гнути die Nase aufwerfen, rümpfen.
Кирнйвий, кирнйтий, кйрний, *КС.* VIII. 351 mit aufgeworfener, gerümpfter Nase.
Кйрнити ся, *ВЕ.* die Nase rümpfen.
Кирнйч, *m.* in Ziegelform getrockneter Viehmist zum Brennen gebr.; 2) —, кирнйчина (*d.* -нка), *f.* Ziegel, *f.* Ziegelstein, *m.*
Кирсйтий, *a.* s. Курнбсий *Н.* 164.
Киртйда, *f.* *Гол.* III. 439.?
Кирчйти, s. Кричйти.
Кисй, *f.* *Ч.* VI. Stricksack; Geldsäckel, -beutel, *m.*
Кисасбнка. *f.* *ungr.* s. Нанйнка. *Тор.*
Киселйця, *f.* кисїль, (*d.* кисєлечок; *aug.* кисїлйще), *m.* Sauersuppe aus Hafer- od. Gerstenmehl erzeugt.
Киселйчник. *m.* Gefäss worin киселйця gährt, *n.*
Кйсень, -сня. *m* Sauerstoff, *n.* (Oxygenium); кисєнний. *a.* -а сіль, Sauerstoffsalz, *n.* *Пол.* [vom Niederhauen?
Кйсим, *m.* *Н.* 217 (сїким) — головй
Кней, *m.coll.* Mutterschafe mit frisch geworfenen Lämmern. [v. Kijew.
Кисїлївка. *f.* *N.* eines Stadthügels
Кйска, *f.* *Ф.* *dim.* s. Кйса.
Кйслий, *a.* sauer, gesäuert; 2) * weinerlich. [greinen.
Кислйти ся, sauere Miene machen,
Киелйця. *f.* sauerer wilder Apfel; * *А-Г.* 157 -ції в цйльку пхйти viel Saueres, viele Drangsale erdulden §.
Киелйч, *m.* Sauerdorn, *m.* Berberitze. *f.* (Berberis vulg.); кисличенйті. *pl.* Berberideae. [tergrün (Pyrola secunda).
Кисличкй. *pl.* einseitsblütiges Win-
Кислобкий, *a.* mit verschleimten, verklebten Augen.
Кислотй, *f.* (кйслоці. *pl.*) Säure, *f.*
Кислйк, *m.* gesäuertes Brod, *Н.* 241; 2) Sauermilch, *f.* (*B.*).
Кйсение. *n.* Gährung, *f.* *B.*
Кйсник, *m.* *Пол.* s. Зйквас.
Кйснути, *v. n.* gähren, sauer werden; * weinen, *Пс.*
Кисть, кйсгка. (*d.* кйсточка *Ф.*), *f.* Pinsel, (*d.* Pinselchen, *n.*) Büschel, *m.*; 2) Traube, *f.* *B.*
Кистєць, -тця, *m.* Pinselschimmel, *m.* (Pennicillum) *Вол.* [pegon).
Кистюх, *m.* Bartmücke, *f.* (Cerato-
Кит, *m.* Wall, Wallfisch, *m.* (Balaena mysticetus). [Büschel, *m.*; Rispe, *f.*
Кить, кйта, *f.* Quaste, *f.*; Strauss,
Китаєвий, китайнбвий, китайчйний, *a.* aus китай, китайка, *Пот.* II. 20.

Китáєць, -áйця, *m.* Chinese, *m.* китайчá, -áти, *n.* kleiner Chinese; *adj.* китáйский, chinesisch.

I. Китáй, *m.* китáйка, (*d.* китáєчка), *f.* Taffet, *m.* leichter Seidenzeug.

II. Китáй, в — грáти *Kol.* I. 113?

Китáйка, *f.* s. Китáй I.; 2) knäuelblütige Glockenblume (Campanula glomerata); 3) s. Кить.

Кúтви, *pl.* Klötze als Unterlagen bei Holzbauten, *pl.* s. Кóти.

Кúти, *pl. АД.* I. 121 s. Кúтиця 4).

Китúстий, *a.* buschig.

Китúти, *v. a. Ф.* in кúтицї winden, binden; 2) segnen.

Кúтиця, (*d.* китúчка). *f.* Blumenstrauss, *m.*; 2) — горóху Garben, *m.* Bündel, *n.* (der Erbse); 3) Quaste, *f.*; 4) *pl. АД.* 108 Unterfutter eines Kleides, *n. Пот.* II. 19.

Китúчний, (-йний), *a. Кух.* mit einer Quaste bei dem Säbel. [(Xenia).

Китúчник, *m.* Strausskoralle, *f.*

Китúще, *n. m. aug.* s. Кит.

Кúтів корм, Wallfischaas, *n.* (Clio borealis) *Вол.*

Кúтька. *f. Ко.* 107 Art Kartenspiel.

Кित кúй. *pl.* Haarflechten oberhalb der Ohren. [*m.* (Alopecurus pratensis).

Кúтник.*m.*—луговúй Fuchsschwanz,

Китóвець вчи —, *m.* Wallfischlaus, *f.* (Cyamus ceti). [fänger, *m.*

Китолóвець, -вця. *m.* Wallfisch-

Китýшка. *f.* — червóна Erdbeerspinat, *m.* (Blitum virgatum).

Китчáстий, *a. Ст.* mit кúтицї 3) versehen, quastenreich.

Китюх. *m.* Fuchsschwanz, *m.*

Китáг, *m.* s. Кетáг. [II. 304.

Кúхавиця. *f.* Keuchhusten, *m. Мі.*

Кихкотúти, *v.n.* rieseln; schwellen.

Кúхтик. *m. dim.* s. Кúготь, кóготь *С.* I. 218.

Киць- киць! *int.* Lockruf der Katzen.

Кицúнє. *n.* s. Кицú.

Кицирувáти, *v. a.* mit der Katze die Schultern abkratzen. [scholle, *f.*

Кúцка, *f.* Rasenstück, *n.*; Lehm-

Кúцька, кúця, *f.* s. Кітка. *Ч.* V. 193.

Кицú, -áти. кицáтко. *n.* kleiner Topf.

Кицáти, *v. a.* schlagen; betasten im Blindekuhspiel).

Кáчеленок, кúчеренок, -нка, *m.* Fingergelenk, *n.* (*Фр.*); 2) verkümmerter Finger, Rudiment, *n.*

Кúчера, кичíра, (*d.* кичíрка), *f.* bewaldete Bergspitze, *Ф.*; Hügelstrich, *m. N.* vieler Berge.

Кичерéва, *f.* Nbfl. des Прут.

Кúчити ся, sich aufblähen, s. brüsten, *ГШ.*; 2) wölfen s. Ощенúти ся.

Кúчка. *f.* Bündel von Stroh od. Schilf zum Dachdecken, *n.*; 2) Art Kreppe aus Flachs; 3) Ring zur Haarfrisur, *m. Kol.* I. 38; Kopfputz, *m.*; 4) Erdhügel, *m. vgl.* Кúцка; 5) Federbusch am Czako, *m. Пот.* III. 31. [II. 120.

Кичувáти, *v. a.* s. Корчувáти *Р.*

I. Киш! а. кúш! *int.* Scheuchruf.

II. Киш, *m.* Wälzer, *m.* (Corophium).

Кишéнний. *a. Пів.* Taschen-.

Кишéня, (*d.* кишéнька), *f.* Tasche, *f.*

Кишúти, *v. n.* (кишý, кишúш, кишúт) wimmeln. *Пот.* III. 31.

Кúшка, *f.* Darm, *m.*; 2) Leber-, Blutwurst, *f.*; 3) Art eiserner Haken, Anker am Ende der кодóла *Не.* (*Пр.* XI. (1) 130. 118.

Кúшкати, *v. n.* mit dem Ruf „киш!" verscheuchen, vertreiben, *Не.* [*Кух.*

Кишкáтий, *a.* gespreizt, aufgeblasen,

Кишкíвка. *f.* Darmsaite, *f.*

Кишкóвний. *a.* Darm; 2) Wurst-.

Кишлó. *n. Др. с.* 239 Lagerstätte, *f.* Nest, *n.* [wimmelnd, *Леш.*

Кишмá, *adv.* in ungeheuerer Menge

Кишнéць, -сцú, *m.* Coriandrum sativum.

Кúшнути, *v. a.* §. stürzen, werfen. *Кн.*

Кúяк. кúях. *m.* Rohrkolben, *m.* (typha); Mais-, Kukurutzkolben.

Кúяць, кúяка. *f.* Schlägel, Klöpfel; Böttcherhammer, *m.* [der St. Кúїв.

Кияни́н, *pl.* Кúяне. *m.* Einwohner

Кúянка, *f.* Weib aus Кúїв; 2) Wallfahrerin nach Кúїв, *Мак.*

Кúянський. *a. М.* I. s. Кúївский.

Кúяни.*f.Ф.*[*Посл.*(67)59] Art Spaten?

Кúячник. *m.* Psolus, *В.*

Кі. *conj.* s. Хотá.

Кіóгáти. *v. a.* etw. schwer aufheben.

Кіóєць. s. Коóєць, конóєць.

Кіóзувáти. (*Ф.*) s. Кеóзувáти, кімувáти. [Sperlings.

Кіóчик. *m. Ч.* III. 58 *Бій.* des

Кінóасá, *f.* s. Конóасá, *К.*

Ківнáта, *f.* *Ко.* 130 s. Кімнáта.
Кібóт, *m.* israel. Bundeslade; 2) s. Кіот.
Кінви, (*d.* ківшик, ківшóк), *m.* Trinkgeschirr, *n.* Schöpfkelle, *f.*
Кігтї. *pl.* Krallen, *pl.* s. Кóготь.
Кієвéць, -вця́, Кіїв, *m. N.* e. Berges.
Кіз, *m.* *Н.* 161 das Innere des frisch abgeschlachteten Viehes.
Кізїй, *a.* s. Кóзїй, кóзячий, *Ог.* 35.
Кізлáти, *v. a.* etw. langsam zustande bringen, aufbauen: хатчину etc.
Кізлий, *pl.* s. Козéл; кізлиний, *pl.* кізлиніе, *coll. n.* Dachsparren, *pl.* 2) winkelförmig, sperrig zusammengeschlagene Hölzer zum Festhalten der obersten Strohschichte am Strohdache.
Кізлиця, *f.* Gazelle, *f.* *Ф.*
Кізлячка, *f.* Ziegenhaut, *f.*
Кізляк, *m.* s. Козлá.
Кізя, *f.* linker Nbfl. der Пльця; 2) *N.* e. Berges.
Кізяк, *m.* s. Кизяк; 2) *Ку.* s. Бордóг (aus Ziegenhaut).
Кій, кійóк, etc. s. Кий etc.
Кійкувáтий, *a.* -е прóсо *Ос.* (61) IX. 192 Kolbenhirse, *f.* (Setaria italica).
Кійло, *n.* Sumpfspirstaude, *f.* (Spiraea ulmaria); 2) Art Steppengras: Stipa pennata. [*Ог.* 77.
Кікáч, *m.* кікáчка, *f.* s. Тїкáч etc.
Кіл, *gen.* колá, *m.* кілє. *n. coll.* Pfahl, Pflock, *m.* кіл від колá (кілóк від кілкá), von Haus zu Haus.
Кілька, *num.* etliche, einige, mehrere (bis zehn); на — час auf einige Zeit.
Кількадесяти, *num.* einige Zehner (bis hundert).
Кількадрýг, в — mit etlichen, einigen Leuten, mit wenigem Gefolge, *У.*
Кількалїтний, *a.* mehrjährig.
Кільканая́цять, *num.* einige über zehn (bis zwanzig). [*Пар.*
Кількачáстний, *a.* mehrtheilig,
Кільки, (-ись) s. Кілька.
Кілький, *a.* wie gross, wie viel; — час wie lange Zeit.
Кількиця. *f.* *Нс.* s. Кільки, кілька.
Кількість, -ости, *f.* *Пол.* *В.* Menge, Quantität, *f.* Quantum, *n.*
Кілько, *adv.* wie viel.
Кількорáкий? *a.* wie vielfach? wie vielfältig? *Оц.* §. 181.
Кількóро, *num.* etliche, einige.
Кількоцьвітний, *a.* mit mehreren Blüten, *В.*
Кількощíпний, *a.* mehrspaltig.
Кількувáти, *v. a.* mit Pflöcken, m. Nägeln beschlagen (чóботи).
Кільний, *f.* Fuhrmannssitz, Bock, *m.*
Кілóк, -лкá, (*d.* кілóчок) *m.* Pflock, Nagel, *m.* кілóк від кілкá s. Кіл від колá; 2) Wirbel an der Geige, *m.* *кілкóм сидїти unbeweglich sitzen, hocken.
Кільцé, *n.* Rädchen, *n.* Ring, Reif, *m.* Scheibe, *f.* [kerig.
Кільцевáтий, *a.* *Пол.* (з. 33) hök-
Кільчáк, *m.* Keimlappen, *m.* *В.* s. Прозяóєць, *vgl.* Колéць. [niculatae) *pl.*
Кільчáсті, *pl.* Hernfrüchtige, (Cor-
Кільче, *n.* *coll.* Keime, *pl.* *В.*
Кільчити, *v. a.* keimen lassen; — ся keimen; *b*) von sich begattenden Hunden.
Кіля́, *praep.* *Ч.* IV. 567 s. Біля, neben.
Кім, *m.* кіме, *n.* *coll.* — снїгý Schneeklumpen, *m.*
Кімáч, *m.* s. Ятрáк.
Кімля, *f.* Art Fischnetz, Zuggarn, *n.*
Кімнáта, *f.* Zimmer, *n.* Wohnstube, *f.* *dim.* кімнáтка, *f.* Zimmerchen, Stübchen, *n.* [Erdklumpen, *m.* etc.
Кімса, *f.* *Н.* 204 ein Stück Brot;
Кімсолá, *f.* dh Arbeit Erworbenes.
Кімувáти, *v. n.* (*Ф.*) vermuthen.
Кін, *gen.* конá, *m.* Ecke, [κῶνος]; 2) Scene, Bühne, *f.*
Кінь, *gen.* конá, *m.* Pferd, Ross, *n.* кінь-мерéнець *Н.* 17? конéм їхати, reiten; — нітú zu Pferde etw. führen (im Gebirge mit óесáти).
Кінна, *f.* hölzerne Kanne, *Ш.* II. 250. s. Конóвка. [der Peitsche, *m.*
Кінцевр. *m.* Haarzipfel am Ende
Кіндрáт, *m.* Codratus, Konrad.
Кінéць, (*d.* кінчик). *m.* s. Конéць.
Кінний. *a.* zu Pferde, mit Pferden fahrend; * hastig, schnell: та не óýдьте неї кінні, трéба óýти трóха й полóвому; *adv.* кінно.
Кінник. *m.* кінниця, *f.* *Гол.* III. 82. (*d.* кінничéнька *АД.* I. 37) Pferdestall, *m.*; 2) кінник, *Пар.* Reiter, Cavallerist, *m.*
Кінниця, кіннóтá, *f.* Reiterei, Cavallerie, *f.* [gespann, *n.*?
Кінничка, *f.* *Гол.* III. 3. Pferde-
Кіньский, (-цький). *a.* Pferde-.
Кінчаний, *m.* der am Ende des

Dorfes wohnt, (*Фр.*). [spitzig.
Кінчастий, *a.* am Ende zugespitzt,
Кінчати, (-аю, -аєш), s. Кінчити; — ся *Зар.* sich zu endigen pflegen, gewöhnlich das Ende nehmen.
Кінчик, *m. dim.* Endchen, Spitzchen, Zipfelchen, Läppchen, *n.*
Кінчина, *f. Пол.* Extremität, *f.*; 2) —, кінчинє, *n.* Ende, Ableben, *n. Зг.*
Кінчити, *v. a.* endigen, beschliessen; — ся sich endigen, schliessen.
Кінячий, *a.* -е зїле, Hexenkraut, *n.* (Circaea lutetiana).
Кіот, *m.*-Glasschrank mit Heiligenbildern, *m. C.* II. 110.
Кіи, яким кіном ти міг то учинити?' wie konntest du dich nur untersteh,en dieses zu thun? (*Ф.*).
Кинїти, *v. n.* thauen, s. Топнїти.
Кипо, *adv.* ist Thauwetter; ist kothig *Gr.* 21.
Кінести ся, erschrecken, *Gr.* 21.
Кінтїти, (кин-), *v. n.* sich aufwirbeln (vom Staube) *АД.*I.300.s. Конотїти.
Кінцювáнє, *n.* das Aufwerfen der Grenzhügel *Ра.* I. 372 s. Конéць.
Кинїти, s. Кинїти.
I. Кір, *g.* кóру, (кир. *g.* кíру). *m.* Masern, *pl.* (morbilli).
II. Кір, *g.* кіра, *m. Bein.* des Zigeuners, = Dieb.
Кіре, *n. coll.* s. Корá Rinde *f.* (*B.*).
Кіржáк, *m.* ein Räudiger.
Кіржíтїти, *v. n.* räudig sein.
Кірка, *f.* s. Лíжка, *Ш.* I. 392; 2) до кірóк попýстити *Ос.* (61) VI. 19. 35?
Кірмáк, *m* s Кироман; кéрмек. *Ніс.*
Кірувáти, s. Курувáти. *Еф.* 19.
Кірх, *m. Ос.*(61) VI.19s. Корх; кулáк.
Кірцї, кірцї, *pl.* Rinnen im Wasserrad der Mühle, *pl. vgl.* Корнїти.
Кіс, *g.*косá. *f.*Amsel,*f.*(Turdus merula).
Кісьбá, *f.* Mahd, *f.*
I. Кіска, *dim.* s. Косá kleine Haarflechte; 2) Leine, *f.* Seil, *n.*
II. Кіска, *f.* abgenutztes Ueberbleibsel der косá (Sense); verwendet als Messer, bes. als Rasirmesser; Messer aus einer Sensenspitze, *Не.*
Кіськáти, *v. a.* s. Нáрипувати.
Кіськóм, *adv.*seitwärts,schief,s.Кóсо.
Кісний, *m.* кісничка, *f.* Band am Ende der Haarflechte, *n. Ш.* I. 265.
Кісниця, *f.* Heuwiese, *f.*
Кість, *gen.* кóсти, *f.* Knochen, *m.* Bein, *n. pl.* Gebeine, *pl.*
Кістка, *f.* kleiner Knochen; кістка й мáстка (масть) тáка von ganz ähnlichen Wesen; 2) Steinkern, *m.*; 3) Würfel, *m. Пар.*; 4) *gew. pl.* кістки Knöchel an Füssen, *pl.* [selatus).
Кісткóваний, *a.* gewürfelt (tes-
Кісталявий, (-лєвий), *a.* knochig, dürrbeinig.
Кістний, *a.* Knochen-.
Кістниця, *f.* Beinhaus, *n. Пар.*
Кістняк, *Ст. Щог.* кістяк, *m.* Beingerippe, Todtengerippe, Skelet, *n.* Knochenmann, *m.* [chelchen, *n.*
Кісточка, *f. dim.* s. Кістка, Кнö-
Кістрíця, *f.* s. Кострíця.
Кістяний, *a.* beinern, aus Knochen.
Кістяністий, *a.* knochig, *Пол.*; knöchern. [*Вол. В.*
Кістянка, *f.* Steinfrucht, *f.* (drupa)
Кістяр, *m.* Knochensammler, *m.*
Кісчик, *m. dim.* s. Косáр. *Гол.* III. 76.
Кісь, -яти, *n.* Sensenstiel, *m.*
I. Кіт, *g.* котá, *m.* кітка, (*d.* кіточка), *f.* Katter, *m.* Katze, *f.*; 2) мóрский Stechroche, *f.* (Trygon pastinaca), *Не.*; 3) Schwanzmeise, *f.* (Parus caudatus) wegen des langen Schwanzes,(*B.*).
II. Кіт, *g.* кіту. *m.* Kitt, *m*
Кіть, -кіть, кіть -кіліть, *int.* vom Kollern, Rollen, Wälzen. [stampft, *m.*
Кітвиця, *f.* Kletz in dem man etw.
Кіткати, s. Скобóтати, kitzeln.
Кіткик, *m. dim.* s. Котéк.
Кітлíще, *n.* Gebirgkessel, *m.*
Кітлóва, *f. N.* e. полонина.
Кітля, *f.* Kittel, *m.*
Кітлíр, *m.*Kupferschmied,Kessler,*m.*; кітлíрка (*d* -рочка). *f.*des Kesslers Gattin; *adj.* кітлíрчин, кітлíрский, des K.
(Кітний), *a.* nur *fem.* кітнá, trächtig (v. Schafen, Katzen, Rehen, Hasen &).
Кітувáти, *v. a.* kitten.
Кі-у-віт! *int. W.* Nachahmung der Vogelstimme. [Sohle), *m.*
Кіфлик, *m.* Kranz, Fleck (auf der
Кіц! кіц! s. Кіть.
Кіцька, кіця *f.*s. Кіт. кітка, Kietze,*f.*
Кіцький, кіцячий, *a.* wie gross, wie klein; — час wie lange; кіцько wie viel (wie wenig).

Кі́чка, *f.* s. Кичка 1); 2) kurzes an beiden Enden zugespitztes Holzstück zum gleichn. Knabenspiel; 3) rückwärtiger Theil des Wagens, Hinterwagen, *m.*; Art Fuhrwerk zum Herschleppen grosser Stämme u. Balken.

Кіш, *g.* кошá, *m.* Korb, *m.* Korb od. Rumpf über dem Mühlsteine; 2) Feldlager, *n.* (der Kosaken).

Кі́шка, *f. gr.* Katze *f.*; 2) s. Кишка 3).

Кі́шкати, *v. a.* §. sergsam aufziehen.

Кішнá, *f.* s. Кісьбá, косовúця *Gr.* 21.

Кіяк, s. Кияк; Кіян, Кіяни́н etc. *Левч.* s. Кияни́н etc.

Клад, *m.* Scheiterhaufen, *m. КУ.*; 2) s. Кáдовó, *Пол.*; 3) Schatz, *m.*; 4) Zinnia elegans. [бстрий —?

Кладéнець, -ниця, *m. Ко.* 208

Кладúльце, -лця, *n.* Legestachel, *m.*

Клáдúна, *f.* Alles was aufgelegt wird: Brett als Steg (s. Клáдка). Stein zum Beschweren des Sauerkrauts im Fass; *pl.* Balken einer Stampfe; Brett als Unterlage.

Кладíльник, *m. Гол.* III. 17 Kasten-, Stiegensetzer (der Garben) *m.*

Клáдка, *f.* ein über einen Bach, Wassergraben gelegtes Brett, Steg, *m.*

Клáдня, *f.* — сóли *B.* Salzlager, Salzflötz, *n.*; 2) Halbscheck der Getreidegarben auf dem Felde aufgelegt, *n.*

Клáдниця, *f. У.* Sparcasse, *f.*

Кладóвище, (-óвиско) клáдвище, *n.* Friedhof, Kirchhof, *m.*

Клáжа, *f.* Verrath, *m. Ст.*

Клак, *m. pl.* клáки, s. Клóче.

Клам, *m. pol. W.* s. Лок; я новíн тóв на — (*B.*) ich habe zum Scherz gelegen.

Клáмало, *m.* Lügner, *m.*

Клáмати, *v. a. pol. M.* III. 145 lügen; zum Scherz etw. vorlügen (*B.*). *Пот.* III. 64.

Клань, *W.* клáня, *f.* s. Клáдня 2).

Клаúця, s. Клоúця.

Клáнцати, *v. n.* зубáми mit den Zähnen klappern.

Клацáтий, *a.* s. Зубáтий.

Клáнцї, *pl.* (*B.*) Wolfszähne, Eckzähne, *pl.* [82 das Sichverbeugen.

Клáняне, (*d.* клаúнéнько), *Гн.* I.

Клáняти ся, sich verbeugen, eine Verbeugung machen; jmdn grüssen: комý, до когó.

Клапáна, *f.* Klappe, *f.* (am Mieder).

Клапáня, *f.* Art haubenförmige Pelzmütze mit Ohrenklappen. [*Пот.* III. 64.

Клáпати, *v. n.* klappern, plappern,

Клапáтий, *a.* klappernd.

Клапáч, *m.* клапáчка, *f.* Plapper, (-in), Plauscher, (-in).

Клáпити, s. Квáпити. *Ог.* 80.

Клапкúй, *a.* niederhangend *Mi.* II. 261.

Клáпоть, (*d.* клáптик), *m.* клáптиця, *f.* Stück, *n.* — солóми eine Handvoll Stroh; Wisch, Fetzen, *m.*

Клапоýхий, *a.* mit grossen herabhängenden Ohren, klappöhrig.

Клаптáвий, клапшúвий, *a.* mit Fetzen, lumpig. [Art Pilz.

Клаптýля, *f.* s. Клаптáний; 2)

Клáсти, (кладý, кладéш), *v. a.* legen, anlegen, setzen; — когó за когó jmdn zu etw. wählen, jmdn als — anstellen; — когó, себé мýдрим jmdn, sich für weise ausgeben; — ся sich legen; *b*) * beschliessen, vorhaben.

Клатні: дóвай о клатні землї *Шл.* (*Пр.* VIII. 967)?

Клáцати, s. Клáщати. [piert.

Клáче, *n.* Jännerferkel, das bald ere-

Клáчити ся, wirr u. zähe werden wie Werrig (клóче), sich verfilzen.

Клебáнїя, *f.* §. Pfarrhaus, *n.*

Клебáнка, клебáня, *f.* s. Клапáня; 2) s. Капелюх.

Клебýк, (-ýх), *m.* s. Клубóк, *Фр.*; 2) Klumpen, Ballen, *m.*; 3) Kopfstück vom Hut, *n.*

Клевáк, *m. Пол.* Eckzahn, Hauer, *m.*

Клевелéченька, *dim.* s. Клевéтниця.

Клéвер, *m.* s. Комаúця. [rung, *f.*

Клеветá, *f.* Verleumdung, Läste-

Клеветáти, *v. n.* на когó jmdn verleumden, verlästern. [verlästernd.

Клевéтний, *a. LL.* verleumderisch,

Клевéтник, *m.* Verleumder, Lästerer, Ehrenräuber, *m. Ф.*

Клевéтниця, *f.* Verleumderin, *f.*

Клеветнá, *f.* (*Фр.*) s. Даніщиця.

Клеветýха, *f. Bin.* eines schimpfenden, zänkischen Weibes *Ч.* III. 212.

Клевéць, -ьцá, (*d.* клéвчик), *m.* Hammer, *m.* [leus).

Клéвич, *m.* Hammermuschel, *f.* (Mal-

Клевтувáти, s. Кельтувáти.

*

Клевтýнок, -ýнку, *m.* Кéльчик, кильтýнок. [*Ч.* VII. 575.
Клевцýр, *m.* vierschrötiger Mensch
Клéєне, *n.* das Leimen.
Клезнýти, *v. n. А-Г.* 162 Backenstreiche geben; schlagen *Кн.*
Клей, *m.* Weissbuche, *f.* s. Грáб; 2) s. Клий; клеїк, клеїти, клейкий, etc. s. Клїїк, клїйкий. [*m. Под.*
Клейковúна, *f.* Kleber, Pflanzenleim,
Клеймúти, клеймúти, *Лев. Др. с.* 214. *v. a.* stempeln; brandmarken.
Клеймó, клеймó, *Лев.*, *n.* Stempel, *m.* Brandmal, *n.* [gnien. *pl.*
Клейнóти, *pl.* Kleinodien, Insi.
Клейóнка, *f. gr. Ко.* 115 Wachstuch, *n.*
Клейтýх, *m. Лев.* Pfropf, *m.*
Клек, *m.* s. Клец, клéцок.
Клéкавка, *f.* Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium stridulum). [Schnarren.
Клéкіт, -оту, *m.* Geklapper, *n.* das
Клекотáти, (-тїти), *v. n.* klappern, plappern, schnattern. [*Фр.*
Клемезúти, *v. a.* zusammenleimen,
Клéмна. *f.* Schlampe, nichtsnutzige Dirne; 2) alte, schlechte Kuh.
Клень, клéник. *m.* клеúця. *f.* Döbel, Hasel, *m.* (Leuciscus cephalus).
Клен, клень, *m.* клеúця, *f.* spitzblättriger Ahorn, (Acer platanoides).
Кленьбá, *f. Нар.* s. Клятьбá das Fluchen; 2) Eidschwur, *m.*
Клеúна, *f.* Ahornbaum, *m.* Ahorngehölz, *n. С.* I. 89.
Кленопéць, -ця, *m.* Ahornfalter, *m.* (Limenitis aceris). [Ahornholz.
Кленóвий, *a.* vom Ahornbaum; aus
Кленївка. *f.* linker Nbfl. der Рúбниця.
Кленцáк. *m.* Kernbeisser, *m.* s. Коетгрúз. [bar, *Пол.*
Клепáльний, *a.* hämmerbar, dehn-
Клéпало. *n.* Bret auf welches man ehedem schlug um die Leute zur Kirche zu rufen, *n.*: піп и дзвін а чорт и клéпало; 2) Balzort der Auerhühner, *Gr.* 21.
Клепáня, s. Клапáня.
Клепáти. *v. a.* klopfen; dengeln, hämmern; 2) *на когóсь *K.* jmdn fälschlich beschuldigen, verleumden, anklagen.
Клепáч. *m.* s. Клепéць. Schlägel; 2) *Zutragedriesher, Verleumder, *m.* *R* 98; 3) geringe Scheidemünze.
Клепáчка, *f.* Dengelstock, -amboss, *m.* [2) Abramis sapa.
Клепéць, -пця, *m. ГШ.* s. Клепéць;
Клéпка, *f.* Brettchen, *n.*; 2) Daube, Fassdaube; * óракýє му однóї клéпки в голові er hat seine fünf Sinne nicht beisammen, es ist bei ihm im Kopfe nicht richtig; 3) Butterwecke, *f.*
Клептáти, клептїти, *v. n.* * viele Male ein u. dasselbe reden.
Клéр, *m. P.* s. Клир; клéрик, *m.* Clericer, *m.* клерикáл, *m.* (-áльний etc.) clerical.
Клесáчка, *f.* Art Schustergeräth.
Клест кривонóє, *m.* Kreuzschnabel, *m.* (Loxia curvirostra).
Клесувáти, *v. a.* Art Schusterarbeit, *vgl.* Каїсувáти.
Клеть. *f. Ме.* 165 s. Клїть.
Клец, клéцок, -цка, *m.* Klotz, Hackestock, Block, *m.*
Клечáльний, *a.* -а недїля Pfingstsonntag, *m.* Pfingstwoche, *f.* [feste), *n.*
Клечáнє, *n.* Maienlaub (am Pfingst-
Клéчаний, (-áнний *Ш.* II. 119), *a.* aus grünem Maienlaub; 2) s. Клечáльний.
Клешá, *f.* (*Фр.*) Spundloch, *n.*
Клéшня. *f.* s. Клїшня; 2) s. Сакéльня.
Клешняк, *m.* Bottknüppel, *m.*
Клещевúна, *f.* Wunderbaum, *m.* Christuspalme, *f.* (Ricinus communis).
Клещишóк, -шкá, *m.* Bücherscorpion, *m.* (Chelifer caneroides) *Пол.*
Клещінéць, -пця, *m.* плямúстий gefleckter Aron, Zehrwurz, *f.* (Arum maculatum); клещінцевáті, *pl.* Aronartige (Aroïdeae).
Клип, *m.* s. Клевáк. *У.*
Клúва. *f.* nackter Gipfel eines Berges; *N.* e. Berges.
Клúгати, *v. n.* mit Mühe im Gang sich erhalten (von e. Mühle etc.).
Клик, *m.* s. Лїар.
Клий, *m.* Leim, *m.* [brig.
Клийкий, клїєгий, *a.* leimig, kle-
Клийкість, -ости. *f.* Klebrigkeit, *f.*
Клийний, *a.* Leim-.
Клийонáр. *m.* Leimsieder, *m.*
Клийонáрня. *f.* Leimsiederei, *f.*
Клїїк. *m.* Gersten-, Haferschleim, *m.*
Клїїти. *v. a.* leimen, kleben. [*Term.*
Клик, *m.* Ruf, *m.*; 2) Lärm, Tumult, *m.*

Клйкане, *n.* das Rufen.

Клйкати, (клйчу, клйчеш) клйкнути, *v. a.* rufen, anrufen; на когóсь sich auf jmdn berufen.

Клйкáч, *m.* Rufer, *m. Пар.*

Клйкóвщина, *f.* † Art Abgabe. [*m.*

Клйкýн, *m.* торговий. Marktschreier,

Клим-клим! *int.* vom Geklimper.

Клим, Клймко, *m.* Clemens.

Климбáс, *m.* Narr; Trottel, *m.*

Клймая, *f.* s. Кімля.

Клймятйн, *m. N.* e. Berges.

I. Клин, клинь, клинйна, клинівка, клинчýк etc. s. Клен, клень etc.

II. Клин, (*d.* клйнець, клинóк -нкá, клйнчик), *m.* клйне. *n. coll.* Keil, *m.* 2) Zwickel im Kleide; keilförmiges Erdstück, k. Figur etc.; 3) Nagel, Pflock, *m.*

Клйник, *m.* s. Гóлубель.

Клинковáтий, *Пол.* клиновáтий. *a.* keilförmig.

Клинкувáти. *v. a.* mit keilförmigen Pflöcken beschlagen (die Wände einer hölzernen Hütte). [bein, *n. B.*

Клиновий. *a.* Keil-, -а кість Keil-

Клинтýх, s. Клейтýх *Левч.* [sen.

Клинýти, *v a.* зýби aneinander pres-

Клинцювáти, *v. a.* einkeilen.

Клинчáстий, (-áтий), *a.* keilförmig zugespitzt; *pl.* (ýставки) Art Muster der Leinenstickerei *Kol.* I. 48. 347.

Клир, *m.* Clerus, *m.* Geistlichkeit, *f.*

Клйрос. *m.* s. Крилос; клирошанйн etc. s. Крилошанйн, etc.

Клисáти. (клйшу, клйшеш) *v. a. H.* 26?; клисáчка. *f. H.* 275 s. Клесáчка?

Клисиярх, *m.* Küster, *m* [κλησίαρχος].

Клицáти, *v. n.* seine müden Tage schleppen.

Клич. *m.* клйча. *f. Кл.* Ruf, Aufruf, Schlachtruf, *m.* Parole, Losung, *f. M.* III. 20 *KУ.*; клич клйкати den Ruf erschallen lassen, laut verkünden.

I. Клйчка. *f.* Zuname, Spitzname, *m.*

II. Клйчка *f. Гол.* I. 90 Brustwarze, *f.?*

Клйшаний. *a.* клишонóгий. *m.* клишонóгий. *a. Mi.* II. 398. krummbeinig, säbelbeinig; *vgl.* Клїший.

Клїк, *m. Ф.* brodelnder Wasserwirbel, Strudel, *m. vgl.* Клéкіт.

Клїкýчка. *f.* s. Клокічка.

Клїмка (-ня). *f.* Clementine.

Клін, *g.* клóну, *m. Пар.* s. Проклін Fluch, *m.*

Клїнне, клїнно, *adv.* mit ehrerbietiger Verbeugung, ergebenst, *Фр. Kol.* I. 226.

Клїнтйти, *v. a.* zusammenbasteln, pfuschern. [*n.*; Wimper, *f.*

Клїпавка, клїпка, *f.* Augenlid,

Клїпати очима, mit den Wimpern nicken, mit den Augen blinken.

Клїсийти, *v. a.* s. Клїнтйти; 2) — ся s. Кислйти ся.

Клїсувáти, *v. a.* клйну den Thon für den Töpfer kneten.

Клїть, *f. Ч.* IV. 353 Kammer, Vorrathskammer; Stube, *f.* 2) s. Клїтка. *Зар.*

Клїтка, (*d.* клїточка), *f.* Käfig, *m.* Bauer, *n.*; 2) Grundcomplex aus 6 десятйн, *m.* [felt.

Клїтчáстий, *a.* quadrillirt, gewür-

Клїтчáтка, *f. Под.* vegetabilischer Zellstoff, Cellulose, *f.* [*Ог.* 47.

Клїч, *m. ungr. Гол.* III. 4. s. Ключ.

Клїшá, клїший, *f. H.* 214. 51. Zehe; Schere, *f.* (beim Frosch, Krebs &).

Клїшонóгий, *a Ч.* V. 1177 s. Клишонóгий.

Клїщ, *m.* Zecke, *f.* (Ixodes).

Клїщáк. *m.* Ohrwurm, *m.* (Forficula).

Клїщі, (*d.* клїщики) *pl.* Zange, Kneipzange, *f.* [*f.* (Panorpa).

Клїщохвóстка. *f.* Scorpionsfliege,

Кло, *n.* (*Ф.*) Ecke, Kante an einem Gegenstande, *f.* 2) *pl.* кла s. Клóв.

Кльоб, *m.* Bund von 30 пенісем.

Клобýк, *m.* Kapuze, *f.* (der Mönche) *III.* II. 125.]*m. Пар.*

Клобукáр, *m.* Filzer, Filzmacher,

Клобучáний, (-óучний), *a.* Filz-,

Клобучйна, *f.* Filz, *m.* [filzig.

Клобýчити, *v. a.* filzen.

Клобýчі, *pl.* Filzstiefel, *pl. Пар.*

Клóва. клóваний, кла, *pl. B.* Hackenzähne, Eckzähne; Hauer eines Ebers, *pl.*

Клóвий, — зýб Eckzahn, *m. Пол.*

Клодийчка, *f. N.* e. Berges.

Клокічка, — перíйка, *f.* Pimpernuss, *f.* (Staphylea pinnata).

Клокотїти, *v. n. C.* I. 216 kochen u. dabei brodeln.

Кльон, клóни і проклóни *M+Б.* 34 alle möglichen Flüche, s. Клін.

Клонйти, *v. a.* biegen, neigen, niederbeugen; — ся sich neigen; * abzielen.

Клонйця, *f.* Runge, *f.* Seitenholz,

m. (beim Hinterwagen).

Кльо́пацок, -цка, *m.* Klumpen, *m.*

Кло́піть, s. Кла́поть.

Кло́піт, -оту, *m.* клопо́та, *f.* *Ке.* 374. 378. Kummer, *m.* Sorge, Verdriesslichkeit *f.*; 2) Brettchen oberwärts angeschlagen mit e. Loch für die Handmühlenstange, *n.*

Клопо́вник, *m.* Lepidium ruderale.

Клопіта́йвий, (-пот-), *Фр.* клопітний, *М.* III. 49. kummervoll, sorgenvoll, voll Mühsal u. Gefahr; 2) geschäftig, emsig, betriebsam, rührig, sorglich, besorgt *М.* II. 131; клопо́тно, *adv.* viel Kummer.

Клопота́ти, (клопо́чу, клопо́чеш) *v. a.* кого́, кому́ і о́лову jmdn belästigen, jmdm Ungelegenheiten verursachen; — ся sich viel Mühe machen, besorgt, bekümmert sein; ängstlich geschäftig sein.

Клопота́йвість, -ости, клопотнй, *f.* Mühe, Bemühung, Mühewaltung, Bekümmernis, Sorge, *f.*

Клопоту́ха, *f.* ängstliches, allzugeschäftiges Weib; *Bein.* der Gluckhenne *Ке.* 266.

Клопоу́хий, *a.* s. Клапоу́хий.

Кльосе́ньо, *n.* Holzstück zum vorläufigen Verbinden einer zerrissenen Kette, *n.*

Кло́че, (-ча), *n.* Auschuss vom gehechelten Hanf od. Flachs, Werg, *n.*

Кльо́чити, *v. n.* glucksen; 2) balzen (*B.*) vom ґо́ґур.

Кльо́чка, *f.* s. Кво́чка, (*B.*).

Клочкона́тий, *Пол.* клочни́стий, *a.* zottig, flockig; verfilzt.

Кло́чний, *a.* aus Werg, wergen, *B.*

Клочо́к, -чка́, *m.* Büschel, *n.* Zotte, Klunker, *f.* *Пар.*

Клуб, *m.* Hüftbein, *n.* Wiederrist, Rist, *m.*; 2) grosser Knäuel.

Клуба́к, *m.* Bandholz quer die Thürpfosten oben verbindend; 2) s. Клубо́к *Фр.*

Клуба́ня, *f.* *T.* s. Кулаба́ня.

Клу́бе, (-ба), *n.* (*coll.*) s. — шопко́ве in Märchen: als Ariadnefaden *Ф.* (*Пр.* X. 194).

Клубе́нити ся, *B.* клубо́ити ся knäuelförmig sich wälzen, sich wirbeln; sich kräuseln.

Клубо́ця, *f.* Hüftbein, *n.* [meris).

Клубі́нка, *f.* Schalenmuschel, *f.* (Glo

Клубо́нова́тий, *a.* knäuelförmig.

Клубни́ки, *pl. gr.* *Под.* s. Полуни́ці.

Клубова́ти ся, *Вах.* клубота́ти, *v. n.* sich knäueln, in Knäueln wallen.

Клубови́тка, *f.* Rollassel, *f.* (Glomeris pustulata) *Во.*

Клубо́к, -бка́, (*d.* клубо́чок -чка) *m.* Knäuel, Knaul, *m.*

Клудо́чок, *m.* *Ч.* V. 761?

Клума́к, *m.* *Ч.* II. 506 s. Тлума́к.

Клу́нок, -нка, (*d.* клуно́чок), *m.* Ränzel, Felleisen, Bündel, *n.* Mantelsack, *m.*

Клу́ня, (*d.* клу́нька), *f.* Scheune, Scheuer, *f.* *Пот.* III. 90.

Клуеува́ти, клу́еом їхати, *v. n.* im Trab gehen (v. Pferde); — reiten.

Клу́шня, *f.* *Пс.* s. Лю́шня, лу́шня.

Клюб, *m.* Club, *m.* *adj.* клюбо́вий.

Клю́ба, *f.* Kloben, Schraubstock, *m.* Klemme, Zwinge, *f*; *pl.* Marterwerkzeuge, *pl.*; 2) Holzstamm mit der krummen Wurzel ausgegraben zum Zimmern der ґалярн. [2) * sich sträuben (*B.*).

Клюба́чити ся, sich stark winden;

Клю́бка, *f.* Werkstück der Böttcher beim Einsetzen der Dauben in den Reif, *n.*

Клюв, *m.* Schnabel, *m.* *Пол.*

Клюва́ка, *f.* knorriger Stock.

Клюва́ти, *v. a.* picken, hacken; anbeissen; 2) vom Ansetzen der Eier dh die Schmeissfliege. [cholophus).

Клювону́ч, *m.* Ziermilbe, *f.* (Rhyn-

Клюворо́жок, -жка, *m.* Nashornvogel, *m.* (Euceros rhinoceros).

Клюга́, *f.* Spitze (der Schuh) einer Pike, Lanzenspitze, *f.*

Клюгі́нка, *f.* Trachea, *B.*

Клюй-де́рево, *m.* Specht, *m.* (Picus).

Клюк, *m.* клюкова́ кість, Hakenbein, *n.* *B.*; 2) Birkenstecher (Rüsselkäfer), *m.* (Rhynchites).

Клю́ка, *f.* Haken, *m.* Krücke, *f.*

Клюка́ня, *m.* *f.* клюконо́сий, *a.* mit hakenförmig gebogener Nase.

Клю́кати, клю́кнути, *v. a.* s. Клюпа́ти *Лекс.*; 2) *v. n.* vom Rieseln u. Schlagen der Adern *Н.* 158; 3) einen Schluck machen u. sich berauschen *Ке.* 65.

Клю́ква, *f.* Moosbeere, *f.*; 2) *pl.* s. Клюква́ня. [ботон, *Пол.*

Клю́н, *d.* клю́нок, *m.* s. Клюн, хо-

Клю́нути, s. Клюпа́ти.

Клю́ня, *f.* s. Ку́ня, ню́на.

Клюпа́к, *m.* s. Ру́ця (beim Wagen).

Клю́пати, *v. n.* klopfen; picken (B.).
Клюсáк, *m. m.* Glätter, *m.* Glättholz, *n.*; 2) s. Клюцáк.
Клюсдéрево, s. Клюйдéрево.
Клю́ска, *f* Klösse, *f.*; 2) *N.* e. Berges.
Клюсувáти, *v. a.* mit dem клюсáк glätten *vgl.*? Клесувáти.
Клюцáк, *m.* Kneif, *m.*
Ключ, *m.* Schlüssel, *m.*; 2) Werkstück im Webstuhl, *n.*; hakige Brunnenstange; 3) Gelenk, *n.* (*B.*); 4) Stimmhammer, *m.*; 5) — граничний Ostergrenzentafel, *f.* (in d. Kalenderrechnung); zusammengehörige Landgüter, Güter complex; 6) Springbrunnen, *m.* Quelle, *f.* *Ко.* 6.; 7) * Schluss, *m.* (ratiocinium, syllogismus) *Ил.* [fen, *m.* *ІГ.*
Клю́ча, *f.* Schar, *f.* (v. Vögeln), Hau-
Ключáр, *m.* s. Ключник I). *ГШ.*
Клю́чень, пóград — *m.* Waldrebe, *f.* (Clematis vitalba). [wurzel.
Клю́чаїль, *m.* *Ф.* fabelhafte Spring-
Клю́чик, *m* kleiner Schlüssel, Schlüsselchen, *n.*; 2) *pl.* Schlüsselblume, *f* (Primula).
Ключи́на, *f.* Schlosshaken, *m.* abengekrümmte Holzstange, Schlüsselstange am Dache zum Festhalten der Bedekkung bei Schobern &. *Ме.* 24. *К.* I 219.
Ключи́не *n.* *Фр.* Gefüge; Dachwerk, *n.* (дóмін). [treffen.
Клю́чити ся, sich ereignen, sich
Ключи́ця, *f.* Schlüsselbein, *n.* (clavicula).
Ключíнка, *f.* Nbfl. des Прут.
Ключíнний, *m.* Sticta pulmonacea.
Клю́чка, *f.* Haken, *m.* Schlinge. *f.* Klinkhaken, Schlosshaken, *m.*; 2) Schlingfalle, *f.* Kunstgriff, Kniff, *m.* клю́чки собі шукáти * einen Vorwand suchen, anzubinden trachten.
Ключкувáти. *v. n.* schlingend laufen um irre zu führen, (заяць); Ausflüchte machen; 2) з ким s. Клю́чки собі шукáти. [selbeinarterie, *f.*
Ключний, *a.* -á артéрия Schlüs-
Клю́чник, (-ю́чни-), *m.* Schliesser, dem die Schlüssel anvertraut sind, Schlüsselbewahrer; Aufseher, *m.* *АЛ.* I. 224; Beschliesser (eines Hauses) Güterverwalter, Wirtschaftsinspector, *m.* *С.* II. 27; 2) Kratzdistel, *f.* (Cirsium oleraceum).
Клю́чниця, (*d.* ключничéнька), *f.* Beschliesserin, Haushälterin, Ausgeberin, *f.* 2) s. Сиворáкша.
Ключовий, *a.* *Ну.* Schliess-, Schluss-; -é зíле s. Ключаїль.
Ключолéти, *pl.* *Bein.* der журáвлики *Мл.* die in Form eines offenen Dreieckes (ключ) ziehen.
Клявдий, Клявдик, *m.* Claudius; Клявдия, Клявдя, *f.* Claudia.
Клявза, *f.* Klause, *f.*
Клявіш, *m.* Clavis, *m.* Taste, *f*; клявятýра, *f.* Claviatur, *f.*
Кляґ, клягати etc. s Глеґ etc.
Кляйстер, -єгру, *m.* Kleister, *m.*
Кляйструвáти, *v. a.* kleistern.
Клянк, *m.* (граничний). *К.* *Лсвч.* клянкové дéрево Grenzbaum, Grenzpfahl, *m.* Grenzzeichen auf dem Baume, *n.*
Клянкане, *n* das Knien.
Клякáти, клякнути. *v. n* öfters auf die Knie fallen, niederknien.
Клямка, *f.* Klinkhaken. *m.* Sperrklinke bei dem Triebrad (im Webstuhl), *f.*
Клямра, (*d* клямéрка), *f.* Klammer, *f.* Spange, *f.*
Клямрувáти, *v. a.* zusammenklammern. [ýшна Ohrmuschel, *f.*
Кляпа, *f.* Klappe, *f.* Lappen, *m.*; —
Клянáч, *m.* s. Чепíль.
Клянéць, -нцá, *m.* s. Клепéць.
Клянýна, *f.* s. Клямна, клямна.
Клярнет, *m.* Clarinette, *f.*
Клясса, *f.* Classe, *f.*
Клясик, *m.* Classiker; клясифікувáти, *v. a.* classificieren; клясифікáция, *f.* Classification, *f.* клясичний, *a.* classisch; клясичність, -ости, *f.* Classicität, *f.* [zen *А-Г.* 166.
Клясути, *v. n.* klatschen; schnal-
Клясóвий, *v.* Classen-.
Клясóвість, -ости, *f.* *Нав.* Classensystem, *n.*
Клясти, (клену́, клене́ш) *v. a.* fluchen, verwünschen; — ся schwören.
Клятьбá, клятва, *f.* Schwur, Eid; Fluch; Banntluch, *m.*
Клятий, *a.* verflucht, verwünscht.
Кляч, *m.* *Нс.* (*Пр.* XI. (1) 120) Pflock beim Netz, *m.* s. Кастинк.
Кляча, клíч, *f.* Stute, *f.*
Клячáти, *v. a* knicken, brechen: комíш *Ос.* (62) II. 65; 2) (клячу́, клячи́ш) *v. n.* knien.

Клячйти, *v. a.* die Grenze mit einem кляк bezeichnen, bestimmen, *Левч.*
Клячйха, *f. N.* e. Berges.
Клячнйця, *f.* Knieschemel, *m. Фр.*
Кляштор, *m.* Kloster, *n.*; кляштóрний, *a.* klösterlich.
Кмен, *m.* s. Кмин.
Кметь, кміть, кмéтиця, *П. п.* 83, *m.* кмéтство, *n. coll.* Freibauer; reicher, angesehener Bauer, Grosshüfner, *m.*
Кметйня, кмéтйця *Гол.* III. 84. *У.* кмéтя *f. Mi.* II. 80 Weib eines кметь. reiche Bäuerin. [*Аль.* 515.
Кметовйн, *m.* Sohn des кметь.
Кмéтский, *a.* des кметь *Гол.* III.77
Кмечáти, *v. n. Гол.* III. 56.?
Кмин. *m.* Kümmel, *m.* (Carum carvi); *adj.* кминóвий.
Кминйти, *v. a.* kümmeln, *Пар.*
Кминíвка, *f.* Kümmelbrantwein, *m.*
Кміт, *m.*— óрáти.на к.б. wahrnehmen, begreifen, sich einen Begriff bilden; мáти щось на кмітý etw. im Sinne, im Auge haben.
Кмітáйний, *a.* scharfsinnig. [*Пол.*
Кмітáйність, -ости *f.* Scharfsinn, *m.*
Кмітувáти, кмітйти, *v. a.* etw. begreifen; überlegen, worüber nachdenken, sinnen. [19: клюга?
Кмóга, *f. Не.* („*Пр.*" II. 437)? *П.*
Кнегйня, (-йнька). & s. Княгйня; 2) кнегйньки. *pl.* Art der Leinenstikkerei (ýставки).
Книга, *f.* (grosses) Buch, *n.*; 2) *pl.* Buchmagen, Blättermagen, Psalter, *m. Пол.*
Книгáр. *m.* Buchhändler, *m. adj.* книгáрский.
Книгáрня; (книгóвня, книгóвниця. *f.* Buchhandlung, *f.*; Büchersaal, *m. Пар.*
Книговий. *a.* Buch-, bücherlich, *Term.*
Книгóвник. *m.* Bibliothekar, *m. Пар.*
Книговóдець, -дця. *m.* Buchführer, Buchhalter, *m. Пар.*
Книговóдство. *n ГШ.* Buchführung, Buchhalterei, *f.* [lung. *f.*
Книгозóір, -óру. *m.* Büchersamm-
Книголю́б. *m. ГШ.* Bücherfreund, *m.*
Книгопйсець, -сця, *m.* Bücherschreiber, *m.*
Книгоплéт. *m.* Buchbinder, *m. Пар.*
Книгорий. *m.* *Bücherwurm, *m. ГШ.*
Книготиснáрня. *f.* Buchdruckerpresse, *f. Пол.*
Книгохрáнка, книжкáльня, *f.* Bibliothek, *f.*
Книжка, (*d.* книжочка. книжчйна, *f.* книжчá, -áти, *n.*) Buch, *n.*; *dim.* Büchlein, Büchelchen, Büchel, *n.*
Книжкóвий, книжний, *a.* Bücher-; büchergelehrt, *K.*
Книжник. *m.* Büchergelehrte, Schrift-, Stubengelehrte *m.*; 2) Buchbinder, *m.*
Книжний цкий, *a. Ф.* s. Книжский, (*Пос* 1862.35). [*m.* Büchergelahrtheit, *f.*
Книжнйцтво. *n.* Bücherwust, -kram,
Книш. *m.* gefüllter Kloss, Brot mit Fett u. sonstigem Füllsel zusammengebacken. [nenstickerei.
Книшéві. *pl.* Art Muster der Lei-
Кнувáти, *v. a.* schmieden, etw. im Schilde führen, anzetteln.
Кнóрoз, кнур, (*d.* кнýрик), *m.* Eber von zahmen Schweinen; *adj.* кнýрачий eines Ebers. [Ebers, *n. Левч.*
Кнуровинá, *f.* Fleisch des wilden
Кнут, *m.* Knute, Peitsche, *f.*
Кнутовáтий. *a. T.* Knuten-. [lus.
Кнутовйк, *m.* Gobius batrachocepha-
Кнутовйце. *n.* Knutenstiel, *m.*
Кнутувáти, *v. a.* mit der Knute schlagen knuten. [sitzen, picheln.
Кнюпíти. *v. n.* кóло чогó über etw.
Княгйня. (*d.* княгйнька, княжнка *А.Д.* I. 45), *f.* Fürstin, Gattin des князь; Gattin eines Gemeindevorstandes; 2) Braut, *f.*; жінка княгйнка а хíжа не метéла *Luts.* 164 von e. putzsüchtigen u. arbeitsscheuen Weibe; *adj.* княгйнин. [-áти, *n.* s. Князь 1).
Княгий, -йти, *А.Д.* I. 36. княжá.
Княж-двір, -óра. *m.* Fürstenhof, *m.*
Княжéвич. *m.* Fürstensohn, Prinz, *m.*
Княжене. *n.* Regierung eines Fürsten, *f.*
Княжеский. княжецький. князький, *K.* князївский, княжий. *a.* des Fürsten, dem F. gehörig, fürstlich; синíця князька Parus cyanus, *Пол.*
Княжество, князтво, *n.* fürstliche Würde; Fürstenthum, *n.*
Княжйти, князювáти. *v. n.* ein Fürstenthum beherrschen, als Fürst regieren.
Княжна. князїна. *f.* Fürstentochter. Prinzessin, *f. adj.* княжнин.
Княж-ялйця. *f.* „gebannte" Tanne, *Ф.*
Князь, (*d.* князьóк) *m.* Fürst;

2)Gemeindevorstand; 3)Bräutigam, *m.adj.* князїв, -ева, -ево. [stenherrschaft, *n.Фр.*
Князівщина, *f.* System der Für-
Князьобій, -бя, *m.* Fürstenmörder, *m. КУ.* [Fürsten.
Князювання, *n.* das Herrschen des
Кияне́йка, *f. Гол.* I. 90?
Ко, *praep.* s. К, ку.
-ко, untrennbare Partikel zum Imperativ angehängt: дайко, підйко, *Wgr.*
Коб, *conj.* s. Кобй. [XV.*Ог.*165.
Коба́, (*d.* кобка), *f.* +*M.* Kapuze, *f.*
Кобанйета, *f. a. s. N.* e. Berges.
Коба́ра, *f. N.* e. Berges.
Кобе́ль, кобли́к, *m.* s. Кобо́лик.
Кобельнйк, *m.* Teichbinse, *f.* (Scirpus lacustris) *Вол.*
Кобе́ля, *f.* Keber, *m.* Lüschke, *f.* länglicher Handkorb aus Binse geflochten.
Кобень, кобенйк, *m.* Oberkleid mit Kapuze, *n. vgl.* Коба́.
Кобенйти, *v. a. Ко.* 73. 167 schimpfen; 2) *v. n.* Grimassen machen, *Піс.*
Кобе́р, *Левч.* кобе́рець, -рцй, *m. Нав.* (*Пр.* III. 328), s. Ковер.
Кобе́ць, -бця, *m.* rothfüssiger Falke (Falco vespertinus).
Кобза, *f.* leier- od. lautenartiges Tonwerkzeug, s. Бандура 1), *Зап.* I. 315. 344; 2) Art Geräth zum Fischfang, *Ос.* (61) V. 52.
Кобзар, (*d.* -арйшка), *m.* Lautenschläger, Leierspieler; nationaler Dichter u. Sänger.
Кобзарювання, *n.* der Stand, Beruf eines кобзар; nationales Dichten, *К.*
Кобзарювати, *v. n.* кобзар sein.
Кобзати, *v.a.* wühlen, rühren, *Pa.*1.372.
Кобзйна, *f. Ф.* s. Кобза.
Кобй, *conj.* auf dass; mit d. *Infinitiv.* möchte, möge s. Щобй; 2) wenn, wann: кобй знате що в кума пите, тобй и дїти забрав wenn man wissen möchte, dass —; коби-йно, warum nicht gar, mit nichten, nicht im geringsten; 3) gleichwie; *Ог.* 165.210. 212.
Кобйла, кобйлиця, *P.* I. 87, *f.* Stute, *f.*; 2) Bank od. Gerüst worauf man die Sträflinge prügelte *III.* I. 330; *Zuchthaus, *n.*; 3) ein Fehler (Knoten) beim Aufzug des Gespinstes; 4) *als Schimpfwort: ein Weibstück.
Кобйлина, *f. R.* 95 Stuten-, Pferdefleisch, *n.*; 2) s. Кобйльниця.
I. Кобилйця, (*d.* кобилечка), *f.* Grashüpfer, *m.* Heupferd, *n.* (Tettix); 2) Nbfl. des Прут.
II. Кобилйця, *f.* statt: Кобибилйця, *ІГ.* Fabel, Utopie, *f.*
Кобйлка, *f. dim.* kleine, junge Stute; 2) Schaumzirpe, *f.* (Aphrophora) *B.*; 3) *pl.* кобилки́, кобинки Art Schlingen beim Webstuhl; 4) Oehse, Schlinge, *f.* (bei dem Heftel); 5) Steg, *m.* bei der Geige & u. bei d. кобза.
Кобйльник, *m.* Ackerschafthalm, *m.* (Equisetum arv.); 2) Pferdeliebhaber, *m. Піс.*
Кобйльниця, *f.* Werkbank eines Wagners, *f.* Radstock; Schneidebock, *m.*
Кобильоха, *f.* Eierpflaume, *f.*; 2) grosse Stangen-Vietsbohne.
Кобилйк, *m.* Rosskäfer, *m.*
Кобйличий, *n.* Stuten-.
Кобиця, *f.* s. Кобо́виця.
Кобівка, кобільчина, *f.* кобінча́, -ати, *n. dim.* Кобе́ля.
Кобіта, *f. pol.* s. Невіста, жона́.
Кобка, *f.* s. Коба́, відлога. [dekuh.
Кобле, кобле! *int.* bei d. Spiele Blin-
Кобли́к, *m.* s. Кобо́лик.
Кобляця, *f.* bogenförmige Krümmung, Bogen, *m.*; 2) bogenförmig ausgeschnittenes Bankbein, *vgl.* Каблук.
Кобоша, *f.* runde Reuse. [buteo).
Кобуз, *m.* Baumfalke, *m.* (Falco sub-
Кобуля, *f.* Meerschweinchen, *n.* (Cavia cobaya). [lenhalfter, *f.*
Кобур, кубур, *m. C.* II. 165 Pisto-
Кобчик, *m* s. Кобе́ць.
Ков, *gen.* кла, *m.* s. Кло 2) клона, клена́к.
Коваль, (*aug.* ковалйско, *d.* ковальчик), *m.* Schmied, *m.*; 2) Schnellkäfer, *m.* (Elater); ковальчик, Baumläufer, *m.* (Certhia familiaris); 3) der Alles angestrengt auswendig lernt, Büffler, *m. adj.* ковалевий, ковалїв, -єва, -єве.
Коваляк, *m.* безкрилий, ungeflügelte Baumwanze (Pyrrhocoris apterus).
Ковалйн, ковалєнко, *m.* Sohn des коваль, *m. Аль.* 515; ковалений, -йти, *n.* Kind eines коваль.
Ковалйха, *f.* Gattin des коваль, Schmiedin, *f.*; ковалївна, *f.* Tochter des Schmiedes, *f.* [schmiedbar.
Ковальний, *a.* hämmerbar, *Пол.*,

Ковáльня, *f.* s. Кýзня, *Левч.*
Ковáло, (*d.* ковáльце), *n.* Amboss, *m.*
Ковáльский, *a.* des Schmiedes, Schmiede-. [*n.*
Ковáльство, *n.* Schmiedehandwerk,
Ковальствувáти, ковалювáти, *v. n.* Schmiedehandwerk betreiben, Schmied sein.
Ковальчýк, *m.* Schmiedeknecht, *m.*; 2) Hausrothschwänzchen, *n.* (Lusciola tithys). [Erz, *n.*
Кóвань, *f.* Hufbeschlag, *m.* *Ст.*; 2)
Кóванець, -ниця, *m.* *Зг.* beschlagener Wagen.
Кóваний, *ptc.* geschmiedet, gehämmert; — віз mit Eisen beschlagener Wagen; — кінь mit Hufeisen; — а дорóга Eisenbahn, *f.* *Ш.* II. 42; 2) ковáний gefleckt *Ос.* (61) I. 279.
Кóванка, *f.* künstelnd neu geschmiedetes Wort, *Бор.* [hinterlistig.
Ковáрний, *a.* *ГШ.* ränkesüchtig,
Ковáрство, *n.* *ГШ.* Ränkesucht, Hinterlist, *f.*
Ковáти, кýти, (кую, кýєш), *v. a.* schmieden, hämmern; prägen; — коня etc. ein Pferd beschlagen; 2) * рéчі недóбрії *Ш.* I. 28 böse Nachrede führen, Anschläge, falsche Beschuldigungen schmieden; 3) *büffeln, s. Ковáль; 4) vom Rufen, Schreien des Kuckucks: kucken.
Ковацувáти, *v. a.* zerdrücken, *Gr.* 22.
Ковáч, *m.* s. Ковáль (*B.*).
Ковáчик, *m.* Lappen, mit dem man dem Kinde den Bauch umbindet, *m.*
Ковбáн, *m.* s. Кóбóця 1); kurzer, dicker Klotz statt eines Schemels.
Ковбáня, (*aug.* ковбанóга), *f.* jähe Tiefe im Wasser; 2) s. Калабáня.
Ковбасá, *f.* (*d.* -áска Wurst, *f.*; *d.* ковбаскú *pl.* Würstel, *pl.* [macher, *m.*
Ковбасник, ковбасáник, *m.* Wurst-
Ковбасниця, ковбасáнка, *f.* Wurstdarm, *m.* [*f.* *a. s. N.* e. Berges.
Ковбасóвий, *a.* Wurst; Ковбасóва.
Ковбáтка, *f.* grosses Fleischstück, *Ніс.*
Кóвбик, *m.* Schmerhaut, *f.* (des Schweines) *Левч.*; *Кн. Пр.* XI. (2) 104?
Кóвбиця, *f.* Klotz, Block zum Holzhacken, *m.*; 2) aus Lehm aufgetragene Bankstütze; 3) Aschennische beim Ofen, *f.*
Кóвбір, -ора, *m.* bewachsener Sumpf.
Кóвбанк, кóвбель, (-ень), *m.* Gründling, Gressling, *m.* (Gobio fluviatilis). [Holzstamm, *m.* -stück, *n.* *Ф.*
Ковóбок, (-бкá), ковóбін, *m.* Klotz,
Ковóбта, *f.* кóвбур, *m.* s. Ковбáня 1)., бакáй. [Кобéць.
Кóвбчик, *m.* *dim* s. Ковбóк; 2) s.
Ковгáнка, *f.* Asch, *m.* s. Зільнíця, *Ніс.* *Ч.* II. 489. [rung, *f.*
Кóвди, *ungr.* *Др. с.* 403 Wande-
Кóвдуш, *m.* *ungr.* *Др. с.* 403 (armer) Reisender.
Ковдóбина, s. Колодóвóпна, *Левч.*
Кóвдра, *f.* Decke, Bettdecke, *f.* *Левч.*
Ковéлок, *m.* s. Ковáлок, *Левч.*
Кóвенька, *f.* knorriger Klotz; 2) s. Кóвінька. [pich, *m.*
Кóвер, (*d.* ковéрець, -рця), *m.* Tor-
Коверзá, *f.* *Ко.* 95 das Nachdenken, Grübelei, *f.*; 2) Kauderwelsch, *n.* (*Не.* *n.* 236); 3) s. Кáверза.
Коверзáти, коверзнýти, *v. a.* *Ніс.* begreifen, fassen.
Ковéрзний, *a.* *Т.* -е дáло ränkevoller Anschlag, Malversation, Intrigue, *f.*
Кóверзнї, *pl.* Intriguen, *pl.* — етрóїти Ränke schmieden, *ОП.*
Коверзувáти, *v. n.* sich ungeberdig benehmen, übelgelaunt sein; *vgl.* Кáверзник. [jammern.
Коверíти, *v. n.* wimmern, winseln,
Ковéрний, *a.* Teppich-.
Коверник, *m.* Teppichmacher, *m.*; коверниця, *f.* Teppichstickerin, *f.* *Кв.* 401.
Ковертáти, ковернýти *v. n.* чим lenken, kehren, wenden.
Кóвзалка, кóвзати ся *Ос.* (61) V. 52 s. Хóвзанка etc. *Пот.* III. 110.
Ковизá, *f.* *Н.* 278 s. Фартýх?
Ковизити, *v. a.* quälen; 2) — ся s. Ґéдзити ся, toll werden, *Зах.*
Ковизнути, *v. n.* *Ніс.* s. Коверíти.
Ковиль, ковилá, *f.* ковиле, *n.* federartiges Pfriemengras, (Stippa pennata).
Коверíти, *v. n.* krank sein, kränkeln, dahinsiechen, *Мос.*
Коверáти, *v. a.* stechern, klauben; коверувáти, s. Конїрувáти.
Ковíнька, *f.* Haken, *m*; Häkchen, *m.* Krümmung an der Krücke, am Stocke, der krumme Griff, *Ст.* (ansa); * ему́ на рýку — ihm kommt das recht gelegen, zustatten, *P.* II. 25. [серéжки, *pl.*
Кóвки *Кух.*, ковíки *pl.* s. Ковтки́,

Ко́вкнути, *v. a. H.* 238 s. Ко́втнути 2). [bar, hämmerbar, *Пар. m.*
Ко́вний, ко́вкий, *ГШ. a.* schmied-
Ко́вниґр, (*d.* ко́вниґрик) *m.* Kragen, *m.*
Ко́вок, -вка, *m. Шс.* s. Кі́лок.
Ко́воро́т, *m. P.* II. 171 Feldthor; Hauptthor, *Ог.* 166. *n.*; 2) Leitung, Richtung, *f. vgl.* Коверта́ти. [lenksam.
Коворо́тливий, ко́воротний, *a.*
Ко́вочка, *f.* (*dim. Ч.* V. 998 s. (Га́лка I. 1).
Ковп, *m. B.* Strunk, Stiel, *m.* (stipes).
Ковпа́к, *m.* Pilze: Merulius cantarellus; 2) Polyporus ovinus.
Ко́вшень, *m.* зелі́стий Salzkraut, *n.* (Salicornia herbacea).
Ковше́ць, s. Кобе́ць.
Ко́вніт. Ко́вноти́ти & s. Конит &.
Ковт! *int.* vom Pochen, Schlagen.
Ковта́ти, ко́втнути, *v. a.* pochen, anschlagen; 2) ver-schlucken; — ся s. Бо́ятати ся. [europaea).
Ковта́ч, *m.* Blauspecht, *m.* (Sitta
Ковто́к, (*d.* ковто́чок) -тка́. *m.* Lappen, *m.* Läppchen, *n. gew. pl.* ковтки́ Ohrgehänge, *n*; 2) Schluck, Biss, *m. P.* II. 81. *Кв.* 220. [bürger, Philister, *m.*
Ковту́н, *m.* Weichselzopf, *m.*; 2) *Spiess-
Ковтунова́тий, *a.* mit dem Weichselzopf behaftet, filzig, struppig.
Ковтю́х, *m.* Zwerg, Cretin, *m.* (*B.*).
Ковтя́га, *f.* Klumpen, *m. K.*
Ковче́г, (*d.* -е́жець), *m.* Kasten, *m.* Arche; Bundeslade, *f.*
Ковш, *m.* s. Кіш. [leicht erfriert.
Ковя́за, *m. f.* ковя́лний, *a.* der
Ковя́зити, *v. a.* бі́ду Noth leiden.
Коня́знути, *v. n.* s. Заковя́знути.
Ко́га, *f.* s. Ка́шель. *Gr.* 21.
Ко́готь, *g.* кігтя́. *m.* Kralle, Klaue, *f.*
Когі́тник, *m.* Alpenrose, *f.* (Rhododendron ferrugineum) *Gr.* 21.
Коґо́ш, *m.*? *Зап.* II. 421 s Коґу́т.
Коґу́т, *m.* Hahn, *m.* 2) *pl. Ф.* Hahnen-, Straussenfeder, *pl.*
Коґуте́ць, -тця́. коґу́т, *m.* Schwarzspecht, *m.* (Picus martius).
Коґу́тик, *dim.* s. Коґу́т; 2) Salmonssiegel, *m.* (Convallaria polygonatum).
Коґуто́к, -тка́. *m. gew. pl.* коґутки́ s. Ковто́к 1) Ohrgehänge, *n.*
Коґутя́нка, *f.* Hahnenfeder, *f.*
Коґу́тячий, *a.* des Hahnes, Hahnen-.
Ко́да, *f. pl.* ко́ди Hutbänder, *pl.*
Кода́ш. *m.* Brautführer, *m.* s. Дру́жба; 2) Fuhrmann, *m. Зап.* II. 486.
Коди́ма. *f.* rechter Nbfl. des Bor.
Коді́, *adv.* s. Коли́. [щик.
Кодільничий, *s. a. m.* s. Коділь-
Кодільний, *f.* Gerüstbalken, *m.* -stange zum Aufhängen der Seile (кодо́ла), *f.*
Ко́дкати, *v. n.* s. Кльо́чити.
Ко́дло. *n.* Geschlecht, Gezücht, *n.* Nachkommenschaft, *f.* [Treibleine, *f.*
Кодо́ла, *f.* Seil, *m.* Tau, *n.*; Zugleine,
Кодо́льщик, *m.* Gehilfe beim Ziehen der Zugleine am Zugnetz (во́лок,) *vgl.* Крила́ш.
Ко́дря, *f. Левч.* s. Ко́ндра.
Ко́єц, *g.* ко́йця, *m.* grösserer Geflügel-Käfig; Hühnersteige, *f.*
Ко́жа. *f.* Haut, *f.* Leder, *n.*
Кожа́ль, *m.* Cribrina coriacea.
Кожа́н, *m* Fledermaus, *f.* (Vespertilio).
Ко́жаний. *a.* Haut-, aus Haut, ledern,
Кожано́к. s. Кажано́к. [*ГШ.*
Ко́жний, кожді́ський (-ї́ський), ко́жен, (-жна, -жне) *Ог.* 81 *a.* jeder, j. ohne Ausnahme.
Кожемя́ка, *m.* Gerber, *m.*
Ко́женець, -нця, *m.* Art Stiefel.
Кожи́стий, *a.* häutig.
Кожи́ця. *f.* Schurzfell, *n.*
Кожі́вний, *f.* Art Hemd? [*Ог.* 163.
Ко́жний, кожні́сїнький. s. Ко́жний,
Кожни́к, *m.* Speckkäfer, *m.* (Dermestes) *B.*
Кожня́р, *m.* Schaffelgerber, *m.*; 2) Kürschner; *m.* кожня́рка, *f.* Gattin des кожня́р. [*Пар.*
Кожнятий, *a.* häutig, lederartig,
Кожоїд, *m.* Hautfresser, *m. ГШ.*
Кожумя́ка, s. Кожемя́ка.
Кожу́х, *m.*, *dim.* кожуши́на (кожушинка, *f.*) Pelz, Schafpelz, *n. dim.* kurzes Pelz, Pelzjacke, *f.* [bäume).
Кожухува́ти, *v. a.* pelzen (Obst-
Кожу́шний, *a.* Pelz-.
Кожу́шник, *m.* Kürschner, *m.* кожу́шничка, *f.* Kürschnerin, *f.*; 2) Pelzmotte, *f.* (Tinea pellionella).
Кожу́шок. -шка. *m. dim.* s. Кожу́х; 2) dünnes Häutchen, Haut, *f.* auf der Milch, Sahne etc.; 3) — оріхови́й zerschlizte, zerrissene Becherhülle bei der Haselnuss; 4) *pl.* Echinospermum lappula.

*

Коза́, *f.* Ziege, Geiss, *f.*; 2) s. Серна́; 3) Gemse, *f.*; 4) junges Mädchen: Backfisch, *m.*; 5) Arrest, *m.*; 6) s. Пірни́коза; 7) Sack aus Ziegenleder, *m.* *óáóа кóзи гóнит von leichter Wellenbewegung der jungen Getreidesaat.

Коза́к, *m.* Kosak; als Ideal eines freien wackeren ritterlichen(jungen)Mannes, eines Helden; Freibauer, *m.* 2) Art Tanz; 3) Bockäfer, *m.* (Cerambyx).

Козаки́н, *m.C.*I. 161 Kosakenrock, *m.*

Козакува́ти, *v. n.* als коза́к dienen, leben. [sakensitte angenommen hat.

Козакува́тий, *a. K.* der die Ko-

Кóзалка, s. Кóнзалка.

Коза́р, *m.* Ziegenhirt, *m.*; 2) — правди́вий s. Маслю́к; — жóнтий s. Потю́х; — пестри́й Sandpilz, *m.* (Boletus variegatus), *Вол.*

Коза́рка, *f.* Ziegenhürde, *f.*

Козарю́га, козачи́ще, *aug. m.* ein riesiger коза́к 1). [haltend (αἰγίοχος).

Коза́рний, *a.* — Дії Zeus die Aegis

Коза́цкий, коза́чий, *a.* Kosaken-, zum коза́к 1) geh.; frei, ritterlich; 2) — заїзни́к Phlomis pungens; 3) — шлях * vom Fl. Дніпро́ *Ніс.*

Коза́цтво, коза́чество, *n.* козачи́н, *Вен.* I. 238). коза́ча, *TP.* II *coll.* die Kosaken, *pl.*; 2) Kosakenthum, *n.*

Козача́, -а́ти, *n.* Kosakenkind, *n. K.*

Козаче́нько, *m.* (*dim.*) s. Коза́к 1).

Коза́чизна, *f.Ш.* II.2 s. Коза́ччина.

Коза́чин, *m.* Nbfl. des Прут.

Коза́чка, *f.* Gattin od. Tochter eines коза́к 1); 2) — віскова́ Waldsandkäfer, *m.* (Cicindela silvatica); 3) Rosskäfer, *m.* (Scarabaeus); 4) Kupfernatter, *f.* (Pelias chersea).

Козачо́к, -чка́, *dim. m.* покое́вий — Zimmerlakai; 2) Art Tanz, s. Коза́к 2).

Коза́ччина, козачина́, *f.* Kosakenland, Kosakenthum, *n.*

Козе́л, *g.* кіза́, *m.* Ziegenbock, Bock; *m.* 2) Kutschenbock; *m.* 3) s. Кіза́; кро́ква; ähnliche Art der Aufstellung von Lanzen; 4) s. Коза́р 2); 5) Heracleum sibiricum; 6) Pimpinella saxifraga.

Козеле́ць, -ця́, *m.* scharfer Hahnenfuss, (Ranunculus acris); 2) *pl.* Asparagus offic.; 3 Art Weife, Gestell unter dem Zwirnstern, *n.*

Козеле́ст, деревни́й, — *m.* Geissblatt, *n.* (Lonicera caprifolium); козелисті, *pl.* Geissblattgewächse (Caprifoliae). [(Tragopogon).

Козе́лок, -лка, *m.* Bocksbart, *m.*

Козелцьова́ті, *pl.* Hahnenfussgewächse (Ranunculaceae).

Кóзенька, *f.* Anemone nemorosa, *Вол.*

Козери́ти ся, *Ч.* III. 178 s. Козирити ся. [räuchertes Schöpsenfleisch.

Кози́на, *f.* s. Коза́; 2) козина́ ge-

Козине́ць, -ця́, *m. N.* e. Berges; 2) кози́нець Ziegenstall, *m. Пар.*

Кóзиний, кози́нячий, *a.* Ziegen-; по кози́нячій, *adv.* nach Ziegenart.

Кóзир, *m.* Trumpf, *m.* кóзирем бóйти mit Trumpf stechen; стоя́ти — *Кч.* 72, розлягти́ ся — *Ст.* fest, dreist Stand halten; 2) von etw. Ausserordentlichem: кóзир-ді́вка Heldenmädchen; -ра́ний wunderschön, *Кн.*

Кози́рити, *v. n.* уши́ма die Ohren spitzen; 2) trumpfen; 3) — ся sich geberden, sich wichtig machen; Launen bekommen.

Кози́рок, -рка, *m. He.* Augenschirm an Militärmützen, am Czako; *dim.* козирóчок *Л.* 127.

Козиря́к, -липове́ць, Lindenschwärmer, *m.* (Smerinthus tiliae).

Козиря́ти, *v. n.Ко.* 107 Hazard spielen; 2) fest stehen, sich fest halten, *Мах.*

Кози́ця, *f. Гол.* III. 458 Art Blasinstrument; 2) Pelor blapoides.

Кози́вка, *f.* s. Ку́шка. [sáp 1).

Кóзїй, *a.* Ziegen-; козїй, *m.* s. Ко-

Кози́р, *m.* s. Кози́рок.

Кóзлик, *m. dim.* s. Коза́л 1); *pl.* кóзлики Pimpinella saxifraga.

Козли́н, козлóвий, козли́чий, *a.* Bocks-, Widder-. [leder, Bockleder, *n.*

Козли́на, козлоши́на, *f. ГШ.* Ziegen-

Козли́нник, *m.* Hauhechel, *f.* (Ononis hircina).

Козли́ш, *m. N.* o. Berges. [Bock, *m.*

Кóзлище, *m. gew. pl. Ш.* II. 245

Козлонóгий, *a.* ziegenfüssig, bockfüssig, *Ш.* II. 178. [klein, *n.*

Козля́, -я́ти. (*d.* козля́тко), *n.* Zik-

Козля́тина, *f.* Ziegenfleisch, *n.*

Козовя́, *m.* s. Нюнька.

Козогóн, -бна, Ziegentreiber, *m.*

Козоді́й, -бя, — ли́лок, *m.* Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus europ.) *Пол.*

Козоріг, -óга, *m.* Steinbock, *m.* (Capraibex); 2) als Sternbild *Пол.*
Козоріз, -іза, *m.* Ziegenstecher, -schlächter, *m.*
Кóзочка, -оцька, *f. dim.* s. Козá.
Кóзуб, (*d.* кóзубок, -бка), *m.* Art (zahnförmige) Düte aus quer zusammengebogener Baumrinde, *f.*
Козубáтий, *a.* wanstig.
Козубéць, -бця, *dim.* s. Кóзуб; 2) Kibitzei, *n.* Schachblume, *f.* (Fritillaria meleagris); 3) Nachtschmetterling, *m.* (*Ф.*).
Кóзубня, *f.* s. Корóбка.
Козýлька, (козýля), *f.* kleine Kuh (mit rückwärts gebogenen Hörnern); 2) Bock, Bockkäfer, *m.* (Cerambyx); 3) Art Doppelhaken zum Fischfang, *m.*
Козýр, *m.* s. Козарлюга.
Козявка, *f.* — ярíнна Erdfloh, *m.* (Haltica oleracea).
Козяна, *f.* s. Козýля.
Козяр, *m.* Ziegenhirt, -händler, *m.*
Козярка, *m.* ringsumnagter Zweig.
Кóзячий, *a.* Ziegen-.
Кой, *conj.* wie; wie immer; 2) wenn; 3) wann, *Не.* 13. *Гол.* III. 737 wann immer; кой -як *Ос.* (62) X. 117, wie immer (як бýдь); кой якíй, wer immer (якíй бýдь, бýдь якíй); кой -дé irgend wo (дé кýда) *Ос.* (62) X. 112; hin und wieder, da und dort; так як кой *Гол.* III. 718 wie wenn; *vgl.* Коль, колí *Ог.* 161.
Кóйка, *f.* Hängematte auf den Schiffen, *f.* Bett, *n.*
Койстрíця, *f. Кн.* (*Пр.* VIII. 212) s. Кострíця.
Коїти, *v. a.* schmieden, anzetteln *P.* I. 132: любощі den Liebesgenuss einander bereiten; — ся s. Скоїти ся; 2) beruhigen, stillen, *Ф.*
Кок, *m. gew. pl.* Art Coifure.
Кокáрда, *f.* Cocardo, Bandschleife, *f.* Abzeichen, *n.*
Кокéта, (-éтка), *f.* Kokette, *f.* кокетлíйний, *a.* kokett, *Не.* кокéцтво, *n.* Koketterie, *f.*
Кокíвка, *f.* Funaria, *B.*
Кокíжний, кокоїжний, *a.* aufgeblasen, gespreizt.
Кокíрички, *pl.* Corydalis cava.
Кокíрний, *a.* verlockend.
Кóклюш, *m.* Keuchhusten, *m.*
Кóко, *n.* in d. Kinderspr. s. Яйцé.
Коковóчка, *f.* in d. Räthsel: Maus, *f.*
Кокоїжити ся, sich spreizen, sich breit machen, s. Гороїжити ся.
Кокосóвець, -вця, *m.* — щíрий echte Cocospalme.
Кóкот, *Н.* 266 кóкотень, -тня, *Н.* 177. *ГБ.* *m.* munter lallendes Knäblein.
Кóкоть, s. Кóготь. [lallen; gackern.
Кокотíти, (кокóчу, -óчеш), *v. n.*
Кóкош, *m. ungr.* Hahn bei der Flinte, *m. Mi.* II. 343. [2) s. Журíти ся 2).
Кóкошити ся, s. Кокоїжити ся;
Кóкошка, *f.* — зеленонóга, Teichhuhn, *n.* (Gallinula chloropus); 2) Henne, *f.*
Кóкошний, *a.* s. Гоґóрний.
Кóкус, *m.* Potentilla verna.
Кóль, *conj.* s. Колí, wann, wenn, *У.*
Колáстра, *f.* Biestmilch *f.* (colostrum).
Колáт, *m. Kol.* I. 82 Geklapper, *n.*
Колáтати, s. Калáтати.
Колáч, (*d.* колáчик), *m.* Weissbrod, (*gew.* geflochten), *n.* Semmel, *f.* Bretzel, *m.*; 2) Wiede, *f.* in Bretzelform als Reif gewunden, Flechtenring, *m.* s. Зáколїсник, aus einer Ruthe gewunden.
Колáчини, *pl. Kol.* I. 311 колáчине *Ф.* („*Нива*" 11), *n.* vierter Hochzeittag.
Колáчки, *pl. N.* e. Berges.
Кóльба, *f.* Kolbe, *f.* Kolben, *m.*
Колдóбина, коленинá, *Лсвч.* *f.* s. Колодóвина, котелéвина.
Колебáти, s. Колибáти, *Пот.* III. 110.
Колéбний, *a.* schwankend, wankend.
Колéґія, *f.* Collegium, *n.*
Колéра, корéла, *f.* s. Холéра.
Колесáр, s. Колїсник.
Колесачки, *pl.* Art grosser Aepfel.
Колесити, *v. n.* kreisen; 2) s. Колупáти *Фр.*
Колéсний, *a. M.* Räder-.
Колесник, колесництво, etc. колецáтий & s. Колїсник & колїцáтий &.
Колесницегонитель, *m. Не.* scherzh. *Bein.* des Judenverfolgers Pharao.
Кóлесо, *n.* Rad, *n.*; 2) Scheibe, *f.*; 3) Kreis, *m.*
Колесувáти, *v. a.* rädern; 2) *v. n.* kreisen, im Kreise herumgeführt werden.
Колéць, *gen.* кільцá, *gew. pl.* кільцї Keim, *m.*
Кóлечко, *n. dim.* s. Кóло; Ringel, *n.*
Колечконáтий, *a.* geringelt.
Колéшня, *f.* s. Возíвний, шóпа; 2) s. Обóра.

Колея, (*d.* колейка), *f.* s. Колїй, — залїзна *С.* I. 91. [*Пот.* III. 110.
Колзнути. *v. n.* *У.* s. Хобзнути.
Колй, *conj.* wann; wenn; da, da doch; маю к., єсть к. habe Zeit, ist Z., не маю колй habe keine Zeit; колйсь irgend wann; einst, künftig; колй-не-колй, колй-то-не-колй, *К.*, колйсь-не-колйсь dann und wann; langsam fort (*Фр.*).
Колйба, *f.* Schäferhütte, Hirtenbude, *f.*
Колибати, колїбати, коливати, *v. a.* wankend machen, bewegen, erschüttern; колиматн. *v. n.* *М.* — ся *Не.* wanken, sich hin u. her bewegen, sich schaukeln; schwingen; wackeln; trotteln, hinken *Пс.*
Коливо, *n.* geweihter, mit Honig (u. Beeren) gekochter Weizen; 2) s. Кýрень запорóский *Пс.*
Колйворот. -ота, *m.* Spinnrad, *n.*; 2) Drehholz für Seile; 3) Drehkreuz, *n.*; 4) s. Кéрат; 5) Насáд (в поаї).
Колик, *m.* kleiner Pfahl, Pflock, *m.*
Колйко, † *Кч.* 101 s. Кількo.
Колимáга, *f.* grosser Lastwagen (*В.*).
Колимáз, *m.* s. Коломáзь.
Колимазйр, *m.* s. Мазйр.
Колйнїшний, *a.* von den vorigen Tagen, s. Оногдáшний.
Колйньска сорóчка, *Top.?*
Колйсь, колйсн, *adv.* s. Колй; на — für künftighin, für die Zukunft.
Колисáнка, *f.* s. Гóйдалка; 2) s. Колйска *Гол.* III. 41.
Колисáти, колихáти, *v. a.* wiegen; 2) schaukeln.
Колйска, (*d.* -йсочка), *f.* Wiege; 2) Schaukel, *f.* *Кс.* 43 (*pl.*).
Колисковий, *a.* Wiegen-.
Колйця, *f.* s. Сїкавиця.
Колйшнїй, (-ній), колйшнїйсь, *Ос.* (61) II. 235. 237. *a.* aus der Vergangenheit, von einst (з колйшнього), gewesen.
Колїбáнє, *n.* Schwingung, Oscillation, *f.* *Пол.* s. Колибáти. [kölbchen, *n.*
Колїбáнець. -нця. *m.* Schwing-
Колїбень. -бня, *m* Pendel, *n.* *adj.* колїбéнний. *Пол.*
Колїбний. *a.* *Пол.* s. Качáльний.
Колїбрі. *m.* Kolibri; — медосйсок honigsaugender K.
Колїéвий, *a.* Eisenbahn, Bahn-.
Колїй. *m.* *К.* I. 135 Räuber, Raubmörder; Lanzenmann, *m.* *Bein.* u. Synonym des Гайдамáка; 2) grosses Messer, *Пс.*
Колїй. *g.* колїї, *f.* s. Колїя.
Колїйник, *m.* Bediensteter bei der Eisenbahn, *m.* [d. Brantweinbrennerei, *m.*
Колїйщик. *m.* *Левч.* Arbeiter in
Колїївщина, *f.* Benennung der Bauernkriege in Ukraïna um d. J. 1768, Zeit der Anführer Ґóнта u. Залїзняк.
Колїнйчити ся, sich verbiegen (дріт). [Knien, s. Колїшки.
Колїнки, на колїнках *adv.* auf den
Колїнковáтий, *a.* knotig, knotenförmig. [kriechen.
Колїнкувáти, *v. n.* auf den Knien
Колїнний, *a.* Knie-; -і кóсти Kniekknochen, *pl.* *В.*
Колїно, *n.* Knie; Gelenk, *n.* Winkel, *m.*; 2)*Stamm, *m.* Abkunft, Abstammung, *f.*
Колїнце, *n.* *dim.* kleines Knie, Kniechen, *n.*; 2) Knoten, *m.* (am Halme).
Колїнчáтий, *a.* Winkel-, — друк Winkelhebel, *m.* *Пол.* [нйчка werden.
Колїнйчити, *v. n.* krank an колї-
Колїнйчка, *f.* Knie, Fusskrankheit der Schafe u. Hühner, *f.* [Räder, *pl.*
Колїсє, *n.* *coll.* Räderwerk, *n.* die
Колїсник. *m.* Wagner, Rademacher, *m.*
Колїсництво, *n.* Wagnerei, *f.*
Колїсниця. *f.* *gew.* *pl.* колїсні, *pl.* Rädergestell beim Pfluge, worauf der Pflugbaum aufliegt: Vordergestell, *n.* 2) колїсні Art ўставки *Kol.* I. 48.
Колїстрáтор, *m.* §. *Ос.* (61) IV. 31 Registrator, *m.*
Колїсцé, колїсцйтко. *n.* *dim.* Rädchen, *n.* kleiner Kreis, Ringel, *m.*
Колїсчáстий, (-áтий). *a.* auf Rädern; 2) in Ringel gedruckt, bemalt: -а запáска *Кс.* 81. [(Rotalia) *Пол.*
Колїсчáтко. *n.* Radthierchen, *n.*
Колїти. *v. n.* erstarren und niederfallen, +*М.*; darbend hocken.
Колїтка, *f.* Stiel, Griff, *m.* s. Колóдка (до пеки); 2) Baumklotz, *m.* *Gr.* 63?
Колїчко. *n.* s. Колїсцé; 2) *pl.* s. Колїсниці.
Колїш. *m.* Rad an der Welle, *n.*
Колїшéнний, *a.* *P.* I. 182. an das Rädergestell des Pfluges angespannt.
Колїшки, на -ах s. Колїнки.
Колїщáтий, s. Колїсчáтий.

Колія, *f.* Wagenspur, *f.* -geleise, *n.*; 2) Eisenbahn, Bahn, *f*; 3) *pol.* s. Черга.

Колька, *f. pl.* колькй, das Seitenstechen, die Kolik; 2) *pl.* Art sehr harter Birnen.

Колкати, *v. a.* §. s. Лйкати.

Колький, *a. Ч.* V. 442 stechend, stachelig.

Колькотар, *m.* Kolkothar, Eisenoxyd, *n.*

Кольнути, *v. n.* einen Stich geben, gestochen haben.

Коло, *n.* Kreis, *m.*; 2) Rad, *n.*; 3) Art Tanz, *Гол.* (*Вінок* I. 178).

Коло, *praep.* mit dem *Genit.* um, herum, rund herum, грїють ся коло огнй sie wärmen sich am Feuer, eig. um das Feuer (stehend, sitzend); 2) bei, um, ungefähr, etwa; 3) neben, zur Seite: сїсти, нти etc. коло кого; *ходити коло чого etw. besorgen, к. кого jmdn pflegen, warten; *vgl.* Доколо; около *Mi.* IV. 255. 538—540.

Колобатина, *f.* s. Калабатня.

Колобич, *m.* Art Pflanze.

Коло-бігунôвий, *a.* Polar-, *СМ.*

Колобілька, *f. Ч.* IV. 80 s. Кобілка, кобеля.

Колобляць, *adv.* ringsum.

Колобок, -бка, *m.* Art Weissbrödchen, Laibchen, *n.* Eierkuchen, *m. P.* II. 2.

Колобродити, *v. n. Ко.* 209 herumfuchteln, -schlagen; umhertoben.

Колобатень, колобатиця, (-атиця), *f.* einzeln wachsende (dah. grosse, ästige) Hanf-Samenpflanze. [*Пол.*

Колобатиця, *f.* Drehkrankheit, *f.*

Колобатка, колобатка, *f.* — молговник, Drehwurm, *m.* Quese, *f.* (Coenurus cerebralis) *Пол.*

Коловий, *a.* Kreis-.

Коловина, s. Колевина.

Колôвка, *f. N.* e. Berges.

Коловo, *n. Ч.* III. 28 s. Колино.

Коловодник, (-водичник, -водник), *m.* (*B.*) Wasserläufer, (Totanus); Bachstelze, *f.* [Коливорот.

Коловорот, *m.* Drehbaum, *m.* s.

Колода, *f.* колоде, *n coll.* Holzklotz, Klotz; Block, Stock (der Gefangenen), Stamm, *m.*; 2) Bienenstock, *m. ІГ.*; 3) bestimmtes Schüttmass; 4) Schafherde in dichtem Anschluss gehend; 5) Schnee in grossen Flocken fallend.

Колодач, (*d.*-ачик), *m.* schlechtes grösseres Messer; Kneip, *m. Га.* I. 16.

Колодиця, *f.* s. Колода. *Зе*; колодка; 2) Knollenstock, *m.* (cormus, tuber), *B.*

Колодій, *m.* Radmacher, *m.* s. Колїсник; 2) s. Колодач *Др. с.* 357; 3) — бабське сьвято *Ос.* (61) X. 62 das Beschenken der попадя mit Haspeln nebst eines Festmales.

Колодка, (*d.* колодочка). *f.* s. Колода; 2) Leisten, *m.* Stiefelholz, *n.*; 3) Hobelschaft, *m.*; 4) Vorlegeschloss, Hängeschloss; 5) s. Нисанка, крашанка; віддавати колодки *Ос.* (61) X. 60. 63.; 6) Wurm zum Angeln, *m*: 7) в колодочки вôвати ся von Vögeln: kielen, Kiele bekommen beim Federansatz *III.* I. 236.

Колодник, *m.* Sträfling, Züchtling (der im Stock sitzt) *Ке.* 157; *adj.* колодничий. [2) rechter Nbfl. des Дністер.

Колодниця, *f.* weiblicher Züchtling;

Колодôвина *f.* ausgefahrenes Loch,

Колодрист, s. Козьодрист. [*Іеш.*

Колодрочка, *f. dim. Гол.* III. 100?

Колодюк, *m.* Klotz, *m.*

Колодюх, *m.* kriechende Acker-Brombeere, (Rubus caesius).

Колодязь, (-дяж, *Пар.*), *m.* Brunnen, *m. adj.* колодязний Brunnen, *ГІІІ.*

Колодяжник, *m. ГІІІ. Пар.* Brunnenmeister, gräber, *m.*

Колôзь, *m.* s Колодязь.

Колоздрявий, *a.* s. Скорôдрявий.

Колокіль, -лу, (*d.* колоколець, -льчик, колокілок, *Gr.* 63.), *m.* Kuhglocke, Schelle, Klinge, *f.* (*B*). [schmiere, *f.*

Коломазь, (-масть), *f.* Wagen-

Коломак, *m.* links. Nbfl. der Вôрскла.

Коломиєць, -йця, *m. Ос.* (61) 226 Salzsieder, *m.*

Коломийка, *f. Ч.* IV. 492 als Mädchen (s. Коломиєць) Salzsiederin, *f.*; 2) s. Дзьобенька; 3) Art nationaler Tanz u. kurzes Lied *Пр.* II. 188. *Оц.* §. 582; 4) Nbfl. des Прут; 5) *pl.* Art Pflanze (*B.*); *adj.* коломийнôвий.

Коломия, *f.* ausgefahrenes mit Wasser angefülltes Loch; 2) *N.* der Stadt.

Коломітний, *a.* s. Каламутний.

Колôна, (-ôнка), *f.* Säule; Colonne, *f.* (bei Truppen).

Кольоніст, *m.* Colonist, Ansiedler, *m.*

Кольôнія, *f.* Colonie, *f. adj.* кольо-

нїяльний colonial. [gilla cannabina).
Колоне́нник, *m.* Hänfling, *m.* (Frin-
Коло́нник, s. Підколо́нник.
Коло́ння, *f. gew. pl.*; колоне́нька ect. s. Коно́пля etc.
Ко́льор, *m.* Farbe, Couleur, *f.*
Кольоро́вий, *a.* farbig, coloriert.
Ко́лос, (*d.* коло́сок, -ска́), *m.* колосина. *f.* Aehre, *f.*; коло́сє, *n coll.* Aehren, *pl.*
Кольосе́льний, *a.* kollossal, überaus gross. [Segge, (Carex vulpina), *B.*
Колосе́тка, *f.* — осо́ка, fuchsrothe
Колосі́нє, *n.* s. Зго́нини (*B.*).
Колосі́стий, *a.* mit grossen, vollen, reichlichen Aehren.
Колосі́ти ся, Aehren bekommen, in Aehren schiessen.
Колосі́льник, *m.* колосі́льниця, *f.* Aehrenleser, *m.* Aehrenleserin, *f.* *Пар.*
Колоско́вий, колосі́ний, *Пар.* *a.* Aehren-, aus Aehren.
dКолосну́ва́ти, колосува́ти, *v. a.* die abgeschlagenen Aehren dreschen, die Grannen vom Getreide (Gerste etc.) abdreschen.
Колосува́нє, *n.* *Ч.* V. 674 s. Три́ни.
I. Ко́лот, -оту, *m.* Aufruhr, *m.* Verwirrung, *f.*
II. Коло́т, -ота, *m.* s. Околі́т.
Колота́нка, *f.* Holzschelle, Klapper, *f.*; 2) s. Колоті́нка. [Fisolen, Bohnen.
Коло́танка. *f.* zu Püree abgerührte
Колота́ти, s. Короста́ти, *Гол.* III. 207.
Колота́ч, s. Ковта́ч, довба́ч; 2) Klopfkäfer, *m.* (Termes pulsatorium).
Коло́тьба, *f.* (*Фр.*) *Gr.* 21, коло́тє, *n.* s. Ко́лка 1).
Коло́тниця, (*B.*) коло́тиця, *f.* Spleisse, *f.*; eine Hälfte des gespaltenen Baumstammes. [Püree, *n.*; 2) Sepiola.
Ко́лотень, -тня, *m.* Brei, *m.* Mus,
Коло́ти, (ко́лю, ко́леш), *v. a.* stechen; schlachten; spalten: — скипки́, щіпки́ spleissen, splittern.
Колоти́ло, *m.* s. Коло́тник.
Колоти́ти, (колочу, коло́тиш), *v. a.* um-schütteln, ab-, umrühren, querlen, durcheinander mischen: колочені барабо́лї Kartoffelpüree; trübe machen, verunreinigen; * verwirren, aufhetzen; — ким jmdn zwecklos beunruhigen, stören.
Колоті́нка, коло́тон. *f.* Quirl, Querl, *m.*
Колоті́чка рогова́та, hornartige Tellerschnecke (Planorbis corneus). [*m.*
Колотне́ча, колотня́. *f.* Zank, Hader,
Коло́тний, *a.* s. Каламу́тний; 2) zanksüchtig, unruhig.
Коло́тник, *m.* коло́тниця, (колоту́ха, *Ч.* IV. 669) *f.* der (die) Streitsüchtige, Zänkische, Ränkesüchtige; Störenfried; Zänker, -in.
Колоту́ха, *f.* Rahm mit Mehl od. Stärke untermischt, *m.*
Колоту́ша, *f.* Käse mit Rahm vermischt (als Speise).
Колоту́шка, *f.* s. Колоті́вка.
Колоу́сте, *n.* Besatz, Mündungs-, Mundbesatz, *m.* (peristomium), *B.*
Коло́ша, *f.* Hose, *f.* *H.* 139; *pl.* *Гр.* s. Холо́ші. [teln, beunruhigen.
Коло́шкати, *v. a.* *А-Г.* 154 aufrüt-
Колна́к, s. Ковна́к, Barett, *n.*
Ко́ланик, *m.* Löffelreiher, *m.* (Platalea leucerodia). *Вол.*
Колту́н, s. Ковту́н; * п — заходи́ти lose Streiche spielen; *Пот.* I. 63.
Колуба́ха, *f.* s. Ковба́ня, калаба́ня.
Колува́ти, *v. n.* einen grossen Umweg machen. [bröckeln; stochern.
Колу́пати, *v. a.* spalten; brechen;
Колу́пішок, -шка, *m.* *Ог.* 95 s. Полу́пішок.
Колчада́н, *m.* Kies, *m.* *Вол.*
Кольча́к, *m.* — лосу́ня Hirch-, Habichtschwamm, *m.* (Hydnum imbricatum), *B.*
Колча́н, *m.* *N.* e. Berges. [della).
Ко́льчик, *m.* Stachelkäfer, *m.* (Mor-
Кольчи́на, *f.* Stachelgeorginie, *f.* (Muricea).
Кольчи́нець, -нця, *m.* *B.* колчу́жка, *f.* *Пол.* Stachelschnecke, *f.* Spinnenkopf, *m.* (Murex).
Кольчи́нок, -нка, *m.* Stachelmonade, *f.* (Prorocentrum), *E.* [kolebka].
Колю́бка, *f.* *Ив.* 67. s. Колі́ска,
Колю́ка, *M.* колю́чка, колю́ха, *f.* s. Ко́лька 1); 2) *pl.* Stechapfel, *m.* (Datura stramonium). [Kali).
Колю́ча, *f.* Salzkraut, *n.* (Salsola
Колю́чий, *ptc.* zu Коло́ти; stechend, stachelig, dornig *III.* I. 353; — дрік Genista germanica. [Stechende.
Колю́чість, -ости, *f.* +*M.* das
Колю́чка, (-лю́шка), *f.* alles Stachelige, Dorn, *m.*; 2) Stichling, *m.* Ga-

sterosteus pungitius); 3) Echidna, *f.* *Пол.*; 4) mehrere Pflanzen: Carduus, Echium, Tribulus, Xanthium spinosum.

Колючоплавчі, *pl.* Stachelflosser, *pl.* (Acanthopteri).

Колюш, *m.* s. Колїш, *vgl.* Калуш.

Коляда, (*d.* колядка), *f.* Weinachtsfest, bes. zweiter Tag der Weinachten; 2) Weinachtslied, *n.*; 3) Festgabe für колядники.

Колядини, *pl.* *N.* e. Berges.

Колядник, колядчик, *Kol.* I. 106, *m.* Sänger der Weinachtslieder, *m.*; 2) колядник *Ф.* Buch, Weinachtslieder enthaltend. [herumgehen.

Колядничити, *v. n.* als колядник

Колядувати, *v. n.* Weinachtslieder singen. [in diesen enthalten.

Колядчаний, *a.* zu колядки geh.,

Коляйка, *f.* s. Колїя 3).

Коляк, *m.* s. Страхополох.

Коляка, *f.* *aug.* s. Кіл, Knüttel, *m.*

Коляндра, *f.* Coriandrum sativum.

Коляпець, -пця, *m.* *Зап.* II. 462?

Коляр, *m.* Stecher, der ein Schweinabsticht. [Kutsche, *f.*

Коляса, (*d.* коляска), *f.* Kalesche,

Команя, команяця, команка, *f.* Klee, *m.*; 2) -яця, geiles, unfruchtbares Weib; Hure, *f.* († комонь).

Команда, *f.* Commando, *n.*; 2) Trupp, *m.* *Кв.* 89. [Commandant, Chef, *m.*

Командир, (*aug.* командище). *m.*

Комар, (*d.* -ско). *m.* комариця, *f.* Stechmücke, Schnacke, *f.* *adj.* комарочий, -і посики Delphinium consolida.

Комарки, *pl.* *N.* e. Berges.

Комарник, *m.* Schäferhude mit e. offenen Seite, *f.* [ремоп ч.

Комарничний, *a.* Nbll. des Чé-

Комарский, *a.* zum комар geh.

Комаха, (*d.* комашка, -ина), *f.* Insect; Gewürm, *n.*; 2) Ameise, *f.*

Комашник, *m.* (-ище.*n.*) комашня. *M.* *f.* Ameisenhaufen, *m.*; 2) комашня, *coll.* Insecten, *pl.* Ungeziefer, *n.*; Ameisen, *pl.* *P.* I. 141. [gelage, *n.*

Комашня, (кум-), *f.* Gastmal, Gast-

Комедия, *f.* Komödie, *f.* Lustspiel, *n.* lustiger Vorfall. [-ятка, *f.* -ін, *f.*

Комедиянт, *m.* Possenreisser, *m.*;

Комезити ся, *IT.* s. Комяити ся.

Комен, etc. s. Комин.

Комельга, *f.* das Sichdrehen in d. Luft. [Luft drehen.

Комельгувати, *v. n.* sich in der

Комендирувати, *v.n.* commandieren, befehligen: кого, ким.

Комениця, *f.* s. Комаяиця 2).

Комеиié, *s. n. a.* Reitpferdesteuer, *f.*

Коменотруче, *m.* Kaminfeger, *m.* *Зак.*

Комета, *f.* Komet, Haarstern, *m.*

Комети, *adv.* s. Комість.

Кометний, *a.* des Kometen, *CM.*

Комешити ся, s. Закомешити ся.

Комешка, *f.* kurzes Messhemd der lat. Priester. [launt sein, Grillen fangen.

Комизити ся, ungehalten, übelge-

Комилати, *v.a.* (*Фр.*) s. Верти 2).

Комин, *m.* Kamin, Rauchfang, Schornstein, *m.*

Коминове, *n.a.s.* Rauchfangsteuer, *f.*

Коминок, -ика, *m.dim.* s. Комин; 2) Piston, *n.* Warze *f.* am Gewehr. [мизити ся?

Комичити ся, *Не.Пр.* II. 384? s. Ко-

Комиш, *m.* Schilfrohr, *n.* Binse, *f.*

Комишний, комишовий, *a.* Schilf-, Binsen-. [läufer; Wegelagerer, Räuber, *m.*

Комишник, *m.* Buschdieb, Busch-

Комік, *m.* Komiker, *m.*

Коминий, *m.* s. Комонник 1).

Коминяр, *m.* Rauchfangkehrer, Kaminfeger, *m.* *adj.* коминярский. [мінір.

Коминярство, *n.* Gewerbe des ко-

Комір, комнїр, *m.* s. Комнїр.

Комірка, комірчина, *f.* kleine Kammer, Kämmerlein, *n.*; Zelle, *f.*

Комірне, *n. s. a.* Mietzins, *m.* Miete, *f.*; das Wohnen als Beisass, и комірнім сидїти s. Коморувати; піти и комірне Einlieger werden.

Комірник, *m.* комірниця, *f.* Einlieger, Mietwohner, (-ін, *f.*) Beisass, *m.* (-ін, *f.*); *adj.* комірницький *H.* 56.

Комірня, *f.* *BE.*, комірство, *n.* комірщина, *f.* das Wohnen als Mietsmann, als Einmieter, Einlieger. [ціс), *B.*

Комірочний, *a.* Zellen-, (cellula-

Комірсати ся, s. Корицмати ся.

Комісе, *m.* Auftrag, *m.* Comission, *f.* *adj.* комісовий. [missär fungieren.

Комісиюнувати, *v. n.* als Com-

Комісия, *f.* Commission, *f.*

Комісний, (-сьн-) *a.* — хлїб, комісний Commissbrot, *n.* [zelbäume schlagen.

Комість, *adv.* kopfüber; — йти Pur-

Комітет, *m.* Comité, *n.*; *adj.* комітетський.
Комічний, *a.* komisch.
Комічність, -ости, *f.* das Komische.
Комайк, *m.* *Лесн.* Kalmüke, *m.*
Комай, *f.* s. Кімай.
Комната, (-ашина), *f.* s. Кімната.
Комолий, *a.* *Н.* 67 ohne Hörner, s. Шутний.
Комон, *m.* † Pferd, *n.*
Комониця, *f.* geile Stute, s. Команиця 2).
Комонник, *m.* комонний, *a.* *s.* *m.* *Ст.* der Berittene, Reiter; 2) Pferdebesitzer, *m.*; 3) Pferdestall, *m.* *Ф.*; комонником *adv.* zu Pferde.
Комора, *f.* Kammer, Vorrathskammer, *f.*; 2) Zollamt, *n.*; 3) Art Hürde, Wehr zum Fischfang; *adj.* комірячий. *Зак.*
Коморець, -рця, *m.* Mehlzünsler, *m.* (Asopia), *B.*
Коморити, *ЛД.* коморувати, *v.* *n.* als Einlieger, als Mietsmann, als Beisass wohnen.
Комірник, *m.* gerichtlicher Kämmerer, *Term.*; Advocat; Notar, *m.*
Комірництво, *n.* Kämmerei, *f.* *Пар.*
Комірниця, *f.* Kammmerfrau, *f.* *Пар.*
Комбити ся, sich unruhig geberden.
Компанійці, *pl.* leichte reguläre Cavallerie; *adj.* компанійський.
Компанія, *f.* Compagnie; Gesellschaft, Kameradschaft, Partie, *f.* компанувати з ким, -ію водити *Р.* I. 74. G. pflegen, K. halten.
Компаньонка, *f.* *Не.* Gesellschafterin, *f.*
Компанчик, *m.* *Гол.* I. 145 zur Compagnie geh. Soldat.
Компера, *f.* s. Бульба Grundbirne, *f.*
Комперинка, *f.* Stengel, von Kartoffeln *pl.*; 2) Wasser worin K. gekocht worden.
Комплет, *m.* volle Zahl, vollständige Anzahl; 2) Tanzunterhaltung für Anfänger, *f.*
Комплетний, *a.* vollzählig, vollständig.
Комплетувати, *v.* *a.* completieren, vervollständigen, vollzählig machen, ergänzen.
Компонувати, *v.* *a.* componieren; verfassen.
Компот, -ору, *m.* Compot, *n.*
Комут, *m.* † *К.* Armeebestand, *m.*
Комулець, -лці, *m.* Stange beim Zuggarn (комай), *f.*
Комуністичний, *a* communistisch.
Комунка, *f.* *Щог.* 78?
Комушка, *f.* Wundklee, *m.* Wollblume, *f.* (Anthyllis vulneraria).
Комяга, *f.* Kahn, *m.* Zille, *f.* *Піс.*
Комядувати, *v.* *a.* beunruhigen; aufhalten, (*B.*).
Кон, *m.* s. Кін, на кону бути auf der Scene sein, aufgeführt sein, *Ст.* 2) *КУ.* s. Закон, суд.
Конане, *n.* s. Сконане.
Конар, *m.* dicker Ast (*B.*).
Конара, *f.* Schafherde fürs Schlachten gefüttert.
Конаристий, *a.* starkästig, *Фр.*
Конат, *m.* *К.* II. 55 s. Канат Strick, *m.*
Конати, *v.* *n.* enden, in den letzten Zügen liegen, verscheiden.
Конатий, *a.* eckig, *B.*
Конвалія, *f.* Maiblume, *f.* (Convallaria majalis), *ІГ.*
Кондак, *m.* kurzer Lobgesang entspr. dem тропар.
Кондиция, *f.* Dienst, *m*; 2) Privatleection, *f.*
Кондійка, *f.* bauchiges Gefäss mit einer Schneppe.
Кондаш, *m.* *ungr.* Schweinhirt, *m.*
Кондури, *pl.* Stiefel mit Absätzen, *Kol.* I. 44.
Кондяк, *m.* s. Піддячий; Dorfschullehrer u. Kirchensänger, *m.* *Марк.* 62.
Конько, *m.* vom Pferde entsprossen, *Ст.*
Конений, -яти, *n.* Rösslein, *n.*
Конесор, *m.* Pferdekenner, *m.*
Конець, *gen.* кінця, *m.* Ende, *n.* Beschluss, Schluss, *m.* die äusserste Spitze; — віку Lebensende; на — am Ende, endlich, schliesslich, zuletzt; на який — ? zu welchem Ende, zu welchem Zwecke? до кінця bis zu Ende; * мешкає на кінці язика seine Wohnung kann wohl erfragt werden; * зробив так і так, тай кінці в воду er hat es so und so angestellt und die Spuren der That vertilgt, vertuscht; (на) и тім танці два кінці zweifach, zweifelhaft ist der Ausgang in diesem Beginnen; який параграф два кінці має kann auf zwei Seiten geschwungen, gedeutet etc. werden, ist zweischneidig; 2) gleichbedeutend mit початок Anfang; з кінця в конець von einem Ende zum anderen *Кн.* 89.; 3) als unechte *Praep.* mit dem *Genit.* конець стола, к. села

etc. am Ende *Mi.* IV. 255. 540 *Oc.* 175.
Конéчний, *a.* endlich, schliesslich; endgiltig; 2) nothwendig; конéчне (-éшне), *adv.* nothwendigerweise, unumgänglich, dringend. [keit, *f.*
Конéчність, -ости, *f.* Nothwendig-
Кóник, *m.* Pferdchen, Rössel, *n.*; 2) Heupferdchen, *n*; Laubheuschrecke, *f.*; 3) Rothbeinlein, *n.* (Totanus calidris); 4) Art Gestell, Pflock zum Stützen der untersten Latte beim Strohdache, *m.*; 5) *pl.* Birkenknospen, *pl.*
Конилíвка, *f.* *N.* e. Berges.
Конúна, *f.* (*aug.* конúще, -úско, *m.*), (kleines, schwaches) Pferd; 2) Pferdefleisch, *n.*
Кóнїв, *m.* *N.* e. Berges.
Кóнїн, *m.* fabelh. *N.* eines Pferdediebes.
Конíна, *f.* Koniin, *n* (des Schierlings).
Конíнний, *a.* aus Hanf, hanfen.
Конíнниця, *f.* aus Hanf: сорóчка, полотнó.
Конїчúна, *f.* Klee, *m.* s. Конюшúна.
Конїчúнско, *n.* Kleeschlag, *m.*
Кóнка, Кóньскі вóди linker Nbfl. des Днїпрó.
Конкомітáция, *f.* Einbegleitung, *f.*
Кóнний, *a.* s. Кінний; — бояри † Reiter als Krieger, *m.*
Кононáл, *m.* Rossarzt, Pferdearzt, Curschmied, *m.* [kunst, *f.*
Кононáльство, *n.* Rossarznei-
Конóвець, -бця, кóнов, *m.* конóпка, *f.* *Пс.* s. Конóпка.
Коновíд, (коньовóд), -бда, *m.* Pferdeführer *KC.* (82) III. 600; 2) Pferdedieb, *m.*
Конóвка, (*pl.* -кú), *f.* (*d.* конóночка, *f.* коновля -úти, *n.*) Wasserkanne, *f.*
Коноповúй, *m.* *Pч.* 85 Convoi, *m.* Escorte, *f.*
Коновязь, *f.* Seil zum Anbinden der Pferde, *n.* [dehüter, *m.*
Конокóрмець, -мця, *m.* † Pfer-
Конокрáд, *m.* Pferdedieb, *m.* *Не.*
Кóнон, *m.* Conon; Конóненко Sohn des C.
Конóна, конóнадь, *f.* unruhiges Verhalten, Unruhe, *f.* — нáдає на когó es juckt, neckt ihn.
Кононáдити, конóнити, *v. a.* belästigen; reizen, necken; locken; — ся vor langer Weile vergehen, in Unruhe sein.
Кононéлька, *f.* *dim.* s. Конóпля; 2) Buschwindröschen, *n.* (Anemone nemorosa); 3) *pl.* Veronica latifolia.
Конопéльні -пісни, gesungen zur Zeit des Hanfreissens.
Конопля́вий, *a.* neckisch.
Конóплик, *m.* конопля́нка, *f.* Hänfling, *m.* (Fringilla cannabina).
Конопля́ця, *f.* *Ч.* IV. 458?
Конопля́ще, (-я́ско), *n.* Feld wo Hanf wuchs. [nabineae).
Конопльовáті, *pl.* Hanfartige (Can-
Конóпля, *f.* *gew.* *pl.* конóплї, Hanf, *m.* (Cannabis sat.). [нíнний.
Конопля́нний, конóнний, *a.* s. Ко-
Конóнник, *m.* Locker, Necker, *m.*
Конеистóрия, *f.* Consistorium, *n.* *adj.* конеистóрский, (-рия́льний), Consistorial-. [tionell.
Конституцийний, *a.* constitu-
Контенáнт податкóвий Steuergelderverwahrer, *m.* [wirten, beköstigen.
Контентувáти, *v. a.* † *Др. c.* be-
Кóнти, *pl.* Haarbund der ungr. Frauen, *m.* [häuschen, *n.*
Контúна, *f.* s. Кантúна; 2) Götzen-
Контїтний, *a.* zufrieden (contentus), (*Фр.*). [сити.
Контóенти, *v. a.* *Ч.* V. 789 s. Кундó-
Кóнтракт, *m.* Contract, *m.* das Abkommen. [trahieren, miethen.
Контрактувáти, *v. a.* щось con-
Контрóль, контрóльор, *m.* Controlor, *m.* [*adj.* контрóльний.
Контролювáти, *v. a.* controlieren;
Контувáти, *v. a.* *Ал.* s. Контентувáти. [schlitzten Aermeln, *n.*
Кóнтуш, *m.* Oberrock mit aufge-
Контюх, *m.* s. Кишдюх; Pferdemagen, Blinddarm, *m.* (*B.*).
Кóнун, *m.* Methschank, *m.*
Конýнчиця, *f.* Methschenkerin, *f.*
Конфéт, *m.* *Др. c.* 2. конфітýра, *f.* Confect, Zuckerwerk, *n.* Confitüren, *pl.*
Конфіекувáти, *v. a.* confiscieren.
Кóнцур, *m.* s. Кáнцур.
Кончáти, s. Кінчáти.
Кóнче, *adv.* s. *adv.* zu Конéчний; 2) не кóнче nicht oben, nicht gar sehr: ци далéко? не кóнче nicht sehr weit.
Кóнчик, *m.* *N.* e. Berges. [sterben, *n.*
Кончúна, *f.* Ende, Lebensende, Ab-
Кóнша, *f.*? Art Gras *Ч.* II. 309.
Конишáхти, *pl.* заходúти собі з ким и — mit jmdm Machenschaften pflegen.
Конюх, (*d.* конóшок -шка), *m.* Pfer-

dehirt, -hüter; Stallknecht, *m.*; 2) Rosskäfer, *m.*

Конюхáрити, *v. n.* конюх sein.

Коню́ший, *a.s.m.* Oberstallmeister, *m.*

Конюшина, *f.* Klee, *m.*

Конюшинисько (-ище), *n.* Kleefeld, *n.* Kleeschlag, *m.* [lung, *f.*

Коню́шня, *f.* Pferdestall, *m.*, -stal-

Кóня, *f. Др. с.* 386 s. Кáня (Milvus).

Коня́к, *m.* Pferdemist, *m.*; 2) Coguac, *n.*

Коня́ка, конячи́на, *Не. f.* s. Кони́на 1).

Конякі́вка, *f.* Ackerwicke, *f. ГШ.*

Коня́р, *m.* Pferdehirt, *m.*; 2) s. Лайня́р.

Коня́рня, *f.* Pferdestall, *m.*

Коня́стий, *a.* s. Конáтий.

Коня́тина, *f.* s. Конюшина. *B.*; 2) Pferdefleisch, *n. Не.* [lutetiana).

Конятúч, *m.* Hexenkraut, *n.* (Circaea

Коня́чка, *f. dim.* s. Конáка; 2) schwarze Stangenbohne.

Конá. *f.* Schock, *n.* (Anzahl von 60 Stück); *pl.* кóни, Getreidefeimen; 2) = 15 Kopeken; 3) † Gericht, *n.* Gerichtsverhandlung auf streitigem Orte, bes. in Grenzstreitigkeiten, auch in Fällen des Diebstahles, gewaltsamer Pfändung, unbekannten Todschlages; присáжна — wobei alle Mitglieder des Gerichtes schwuren; кóну вéсти — halten (condescensio, iudicium condescensoriale).

Копагá. *f*, s. Чулáр.

Копалúна. *f.* Mineral, *n. Вол. Пол.* 2) *N.* e. Berges. [Gräber, *m.*

Копáльник, копáльщик. *Под. m.*

Копáльниця, копáля, *f.* Arbeiterin mit dem Grabspaten, *f.*

Копáльня. *f.* Bergwerk, *n.*

Кóпань. *f.* kleines Feldstück mitten im Walde; 2) s. Нáсипь, *Wgr.* 15; 3) *N.* e. Berges.

Кóпанє, *n.* das Graben.

Копаниця. *f.* s. Мотúка; 2) Schlittenkufe, *f.* -baum, *m.* (ausgegraben mit gekrümmter Wurzel); 3) *N.* e. Berges.

Кóпáнка. *f.* Graben, *m.*; 2) Weg beiderseits mit Graben, *m.*; 3) Roden, *m.*; durch Regengüsse entstandene Grube; 4) —, *d.* копáночка. *P.* II. 64 ein (natürlicher) einfacher Brunnenquell; schlechter Brunnen, *B.* [s. Заткáльниця.

Копáня, *f.* Backofenschlund. *m.*; 2)

Копáтельний, *a. H.* 96 rührig, aufgeweckt; до чогóсь *K.* (*Хата* 190) sorgfältig, emsig hütend.

Копáти, *v. a.* graben; mit dem Spaten bearbeiten; 2) * — ся geschäftig sein, sich tummeln; 3) кóпати, s. Кóпнути.

Копатíльник, *m. Фр.* s. Копáльник.

Копáч, *m.* Stück Holz zum Graben verwendet; 2) Mütze der Лéмки, *f.*

Копáчити, *v. n.* stochern, graben.

Копáчка. *f.* Werkzeug zum Ausschneiden der Radfelgen, *n.*

Кóпел, etc. s. Кóпил etc.

Кóпень, -пня. *m.* Monat August.

Копервáс, *m.* Vitriol, *m.* Kupferwasser, *n.*

Копéрта, *f.* Couvert, *n.* [

Копéць. *g.* кінця́, *m.* Erdhügel, Grenzhügel, *m. Кн.* 199.

Кóпил, (кóпив), (-ялець, -пильчýк), *m.* копелú, -áти. *n.* Bastard, Blendling, *m.* Kebskind, *n.* [pen stolz aufwerfen.

Копúлити, *v. a.* — гýбу die Lip-

Копúлиця. *f.* Kebsfrau, Kebsdirne, *f.* (*B.*). [*f.*; 2) s. Копúто *H.* 6.

Копúло. копúле, *n.* Schlittenstolle,

Копильчáки, *pl.* Pferdeschlitten, *pl. Лем.*

Копирéати. *v. a.* grübeln, *Кс.* 105.

Копúрнути, *v. n.* kopfüber, jäh stürzen. [рáло *Ч.* VII. 400.

Кóпнеть. *f.* keilförmiger Haken des

Копúстка. *f.* Spatel, *m.* Rührscheit, *n.*

Кóпит. *Ч.* III. 309, кóпил, *Не. m.* s. Копúто 2).

Копитáти, *v. a.* klopfen, (*Фр.*).

Кóпитень. -тня. копúтник (-тняк), *m.* Haselwurz, *f.* (Asarum europ.).

Копúти. *v. a.* (кóпию, кóпиш). an-, aufhäufen, zusammenbringen.

Копиткоáтий. *a.* hufartig, *Пол.*

Копиткóве. *s. n. a.* Abgabe am Schlagbaum für gehufte Thiere, *f.*

Копитлувáти, *v. a.* abnützen, abreiben, §. [Hufthier, *n.*

Копúтний. *a.* mit Hufen versehen;

Копúто. (*d.* -úтко -úце), *n.* Huf; 2) Schuhmacherleisten, *m.* * вебо на одно́ — Alles über einen Leisten geschlagen.

Копитóвий. *a.* -а кість Hufbein, *n. B.*

Копитяр *m.* Leistenschneider, *m. Пар.*

Копúцьке. *n. H.* ein mit dem Feldeigenthümer auf Antheil gebautes Getreide.

Копúця. (*d.* -úчка). *f.* Feimen; Schober, *m.*; Haufen, *m.* (*d.* Häuflein, *n.*).

Копичáсті ýстанки, Art Leinstikkorei *Kol.* I. 48. [das Legen in Feimen.
Копýчене, *n.* das Häufen, Häufung;
Копýчити, *v. a.* häufen; *ГШ.;* in Feimen legen. [beln und wieboln, *Мор.*
Копýшити ся, sich tummeln; krie-
Копýшник, *m.* s. Копóвище.
Копíвка, *f.* mittelgutes Stück Leinwand von 60 Ellen.
Кóпіє, *n.* Lanze, Pike, *f.*
Кóпїевáтий, *a. Пол.* lanzettenförmig.
Копíйка, копíйчина, *f.* Kopeke, *f.*
Копíйник, *m.* — стрілолист („цибýлине"), Pfeilkraut, *n.* (Sagittaria sagittaefolia). [Heufeimens, *f.*
Копíйó, *n.* Stange in der Mitte des
Копíйце, *n. Ко.* 241 Pfeilspitze, *f.*
Кóпінь, *f.* Erdfleck ohne Schnee, *m.?*
Копíст, *m.* Copist, Abschreiber, *m.*
Кóпіт, -оту, *m. Ч. V.* 2. Gestampf, *m.;* 2) *pl.* Staubwolken, *pl.*
Копіювáти, *v. a.* copieren.
Кóпія, *f.* Copie; Abschrift, *f.*
Кóпкати, s. Кóпати 3). (*Фр.*).
Кóпко, *m.* s. Прокíп.
Копáйний, *a.* eilfertig.
Кóпний, *a.* Grab-, Scharr; 2) grubig; 3) in Haufen: снíг; -а дорóга ein Schlittenweg mit sehr vielem unbefahrenem Schnee; 3) — суд *К.* s. Копá 3); кóпно, *adv.* dicht, vollauf *Н.* 29.
Кóпник, *m.* † Mitglied des Gerichtes копá.
Кóпнути, *v. a.* ausschlagen, stossen (mit dem Fuss), и гóю когó jmdm einen Fusstritt versetzen; * — ся до чогó sich eifrig woran machen.
Кóпня, *f.* Bergwerk, *n. Пол.*
Коповий, *a.* Schock-.
Коповík, *m.* = 50 Kopeken.
Копóвище, *n.* Ort u. Sitz der копá 3).
Коповóзиця, *f.* das Verführen der Getreideschocke vom Felde, die Zeit davon.
Копóренути ся, zappeln, (*Фр.*).
Кóпоть, *f.:* Russ, *m.* (vom Lichter- od. Lampendampf); 2) Schlappe, Prügelei, *f.* комý дáти кóпоти *Ко.* 161.
Копрúва, *f. Оц.* § 39 s. Кропúва.
Копрíй, *m. B.* Fenchel, *m*, (Foeniculum offic.). [berussen.
Коптúти, *v. a.* einrauchern, räuchern;
Коптíнє, *n.* s. Вýдженє, *Под.*
Коптíти, *v. n.* rauchen, schmauchen; Russ ansetzen.
Коптюх, *m.* Mohrenaffe, *m.* (Cercopithecus fuliginosus), *Вол.*
Копяк, (*d.* -ячóк), *m.* (kleiner) Feimen, Schober. [*f. Пот.* III. 110.
Корá, *f.* Rinde, Baumrinde, Borke,
Корáб, корабéль, -бля, *m.* Schiff, *n.;* 2) *pl.* Traggestell mit Korb, *n.* [Schiffe.
Корабéльний, *a.* Schiffs-, vom
Корабéльник, (-éльщик), *m.* Schiffer; Steuermann; Matrose, Lootse; 2) Schiffbaumeister, *m. Ст.*
Корабúця, *f.* Arche, *f.* (Arca), *B.*
Корабíн. *m. Зап.* II. 543 s. Корабéль.
Корáблик, *m. dim.* s. Корабéль; 2) Schiffsboot, *n.* (Nautilus) *Пол.*
Корабля́ниці, *pl.* Schiffsboote, *pl.* (Nautilina). [steuern, schiffen.
Кораблювати, *v. n. Гуц.* segeln,
Кораблярня, *f.* Schiffswerft, *f. Ст.*
Корáвий, *a.* rauh, s. Рáпавий.
Корáвіти, *v. n.* rauh werden.
Корáль, корáл. *Не. m.* Koralle, *f. pl.* корáлї, корáлики, aufgereihte Korallen, *pl.*
Коралéвий, *a.* Korallen-.
Коралúни, *pl.* Flechtenkorallen, *pl.* (Corallinae). [(Hysia scytale) *Вол.*
Коралюха, *f.* Korallen-Natter, *f.*
Коралúк, *m.* Edelkoralle, *f.* (Coral-
Кóран, *m.* s. Карп. кóрон. [lium).
Кóрба, *f.* Kurbe, Kurbel, *f.*
Корбáн, *m.* s. Постíл, ходáк.
Корбáня, *f. N.* e. Berges. [бниця.
Корбасюка, *f.* linker Nbfl. der Рý-
Корбáч, *m.* Knotenstock, *m. Gr.* 21.
Корбóний, *a.* Arbeiter bei der Kurbe, *m.* [liederlicher Kerl?
Кóргель, *m. ungr. Пол.* III. 427
Коргíта, *f.* s. Клюба für Ґалярн.
Кордáч, (*d.* -áчик), *m.* Schnur zum Umgürten, *f.* [*n. adj.* кордовáний *Не.*
Кордобáн, (-вáн), *m.* Corduanleder,
Кордобáнець, -нця, *m.* Schuh aus Corduan, *m.*
Кóрдон, *m.* Kordon, *m.* Grenzsperre, *f.*
Кóрдуб, *m. B.* Korkeiche, *f.* Quercus suber).
Кордýля, *f. N.* e. Berges.
Кордюк, *m.* Zungengeschwür, *n.;* 2) Wolfsmilchschwärmer, *m.* (Deilephila euphorbiae); 3) s. Медведюх.
Корéла, *f.* s. Холéра.

Кóрень, etc. s. Кóрінь etc.
Коренáстий, (-нйс-, -áтий, -нчáтий, *M.* II. 80), *a.* mit grossen, starken, tiefgehenden Wurzeln. [schmähen.
Корепйти, (-рін-), *v. a.* schelten;
Кóренний, *a.* zur Wurzel geh., *ursprünglich, Stamm-.
Корéкта, *f.* Correctur, *f.*
Корéц, *m.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia), *B.* [von 1·2364 Hektol.
Кóрець, *g.* кірця, *m.* Schüttmass
Корéчний, *a.* млин oberschlächtige Mühle, *Kol.* I. 61.
Корéчник, *m.* oberschlächtiges Rad.
Корж, (*d.* кóржик, -ичок), корзáн, *m.* ungesäuerter trocken gebackener Kuchen, *Пот.* III. 5.
Коржáвіти, *v. n.* hart, steif werden.
Корзáн, *m.* s. Ходáк, постіл. *Пот.* III. 5.
Корзáти ся, die корзанй anziehen.
Корзйна, (*d.* -йнка), *f.* корзýн, *m.* Korb, *m.*; корзйнна лозá Korbweide, *f.* (Salix viminalis).
Корзíти, *v. n.* s. Пустувáти.
Корйна, (*d.* -йнонька *Гол.* III. 101), *f.* trockene Baumrinde zum Heizen.
Кóрйсть, (*d.* корйстка, -йстонька, -йст-чка), *f.* Nutzen, Vortheil, Gewinn, *m.*
Користáти, *v. n.* з чогó Nutzen ziehen, benutzen.
Корйстий, *a.* gewürzt, *Ч.* IV. 687.
Корйстка, *f.* Querstab der Weife (der Haspel), *m.*
Кóристний, *a.* vortheilhaft; Gewinn bringend, einträglich.
Корйстник, *Под.* (-йсник), *m.* Gewinnhascher, Ausbeuter, Exploiteur, *m.*
Кóристність, -ости, *f.* Vortheilhaftigkeit, *f.*, Vortheil, *m.*; 2) s. Користолюбíсть. *Не.*
Користолюбíвий, (-любний), *a.* habsüchtig, gewinnsüchtig.
Користолюбíсть, -ости, *f.* *Пар.* Gewinnsucht, Habsucht, *f.*
Корйстувати, *v. a.* *K.* когó jmdm Vortheil gewähren; — ся чимось sich etw. zunutz machen, woraus Gewinn, Vortheil ziehen, etw. benützen *C.* II. 56.
Корйтáр, *m.* Corridor, *m.*
Корйти, *v. a.* tadeln, rügen; 2) — ся *V.* sich unterwerfen, gehorchen, комý.
Корйтник, *m.* Trogmacher, *m.*
Корйтниця, *f.* Trogmuschel, *f.* (Mactra); 2) Schildkröte, *f.*
Корйто, (*d.* -йтце, -йтко, корнтá, -йти), *n.* Trog, *m.*; 2) Mulde, *f.*; 3) корйтце *d.* s. Лóжниця.
Корйця, *f.* Zimmt, *m.* *Под.*
Коричнéвий, *a.* zimmtfarbig.
Корйчний, *a.* mit Zimmt, *Ч.* IV. 141.
Корíвка, (-івчина), *f.* *dim.* s. Корóва.
Корівнйк, *m.* Kuhwirt, der nur Kühe besitzt, *K.*
Корíзмати ся, sich sputen (*Ф.*).
Кóрінь, (*d* корінéць, -нця), *m.* Wurzel, *f.* (von Bäumen, Kräutern, Zähnen etc.); * — eines Wortes; — des Uebels; 2) Rücken beim Buche, *m.* *Не.*; 3) в кóрени an der Deichsel. [würze, *n.*
Корíне, *n.* die Wurzeln, *pl.*; 2) Ge-
Корінéвий, *a.* Wurzel-. [gen.
Корінйти ся, wurzeln, Wurzel schla-
Корінькóвий, *a.* -а лóлька aus Wurzelholz verfertigt, *Мор.*; 2) -а корівка gewürzter Brantwein.
Корíнний, *a.* Gewürz-, — склеп Colonialwaarenhandlung, *f.*; gewürzhaft; 2) — кінь Deichselpferd, *n.*
Корінний, *m.* — чнт Wurzelbaum, Leuchterbaum, *m.* (Rhizophora Mangle); корінниковáті, *pl.* Wurzelbaumartige, *pl.* (Rhizophoreae).
Корíнниця, *f.* *ГШ.* Gewürzbüchse, *f.*
Корінь-онóжки, *pl.* Wurzelfüsser, *pl.* (Rhizopoda). [stoma), s. Нелехáчики.
Корінюха, *f.* Wurzelqualle, *f.* (Rhizo-
Корíцмати ся, mit Mühe sich herausarbeiten; * auf die Beine zu kommen trachten.
Кóрка, *f.* *Ш.* I. 392 s. Кірка; на всї кóрки лáяти; 2) *N.* c. Berges.
Коркйшка, *f.* oberer Theil des Baumes mit abgehauenen Aesten; 2) s. Кóвінька. [*m.* (*B*).
Коркобéць, -бця, *m.* Regenbogen,
Коркóвий, *a.* Kork; — дýб s. Кордýб; 2) *d.* коркоьéнький черевйчок *Ч.* III. 435 mit hohem Korkabsatze.
Корконнйцї, *pl.* Korkpolypen, *pl.* (Alcyonaria).
Коркотíти, *v. n.* brummen, (*Фр.*).
Коркóші, *pl.* кóркуш, *m.* Nacken, *m.* Achseln, *f. pl.* на коркóші когó взйти jmdn Huckepack tragen; auf beiden Schultern tragen.
Коркувáти, *v. a.* verkorken.

Корм, *m.* Nahrung, *f.*; Futter, *n.*; 2) Muttermilch, *f.* *У.*

I. Кóрма. *f.* *Пар.* Aetzung, *f.*

II. Кóрмá, *f.* s. Кéрма.

Кормáн, s. Курмáн.

Кормáч, (-ачéнько), *m.* *Ф.* s. Кермáч, кермáнич. [тá на —?

Кормáш. *m.* *ТР.* 218 час берé лї-

Кормúлець, -лця, кормúтель, *m.* *КУ.* Ernährer, Pflegevater, *m.*

Кормúло, *n.* *Ш.* I. 171 Steuerruder, *n.* s. Кéрма.

Кóрмúти, *v. a.* er- nähren; füttern; mästen; — грудьмú säugen, stillen (дитá).

Кóрмиця, *f.* Mastkraut, *n.* (Sagina).

Кóрмлене, *n.* das Nähren, Ernährung, *f.* [III. 397.

Кóрмний, *a.* gemästet, Mast- *Гол.*

Кормнúк. *m.* s. Кармнúк.

Кормóвий, *a.* Futter-. *Гн.* 11.

Кормóк, -мкá, *m.* *dim.* s. Корм.

Кормóша, *ungr.* *f.* Art Apfelbaum.

Кормчáр, *m.* s. Кормáч.

Корнáдка. (*d.* -áдочка, *Зап.* II. 554) *f.* Baumstrunk, *m.*

Корнáз, кóрнос, *m.* s. Кнур.

Корнáк, *m.* Wurzelstumpf, *m.* [но

Кóрне-покóрне, *Kol* I. 226 s. Покір-

Корнúз. *m.* *Не.* Karnies, Gesims, *n.*

Корнúло, (-нúлко), Корнúй, *m.* Cornelius. [tella), *B.*

Корнúця, *f.* Art Lebermoos (Fega-

Корнýта півця, mit Hörnern (cornutus). [ma) *B.*

Корнúк, *m.* Wurzelstock, *m.* (rhizo-

Корнúти, *v. a.* stechen, schlagen, hauen; * antreiben; anrühren; wecken.

Кóроб. (*d.* -обóк). *m.* Korb, *m.* Schachtel, *f.* Bretterfach, *n.* [macher, *m.*

Коробéйник. *m.* *Н.* 22. Schachtel-

Коробéль, *m.* *Гол.* III. 120 s. Корабéль; 2) Art шóша.

Коробéй, *m.* *Гол.* III. 23. s. Корóбка.

Корóбити ся, *Ко.* 240 *Н.* 212 sich krümmen, sich krumm ziehen; *Ко.* 350 sich spreizen, s. sträuben.

Корóбка. (*d.* -обочка). *f.* Schachtel aus Rinde, Kietze, *f.* Futteral, *n.*; 2) der Bug an der лóшня.

Корóва. (*d.* -вúна, -óвиця, -óвичка, -óвонька, корóвка). *f.* Kuh, *f.*; 2) корóвиця рогáта, *B.* Hammatochaerus cerdo; 3) коровáчка, s. Сироїжка. *Вол.*

Коровáй, -ая, *m.* grosses Hochzeitbrod, *n.* *Пар.* (*Пр.* II. 175). *Пот.* III. 66.

Коровáйний, коровáвний, *a.* zum коровáй geh.; des к.; -на пáра ein Paar kleine Brödchen, die vor dem коровáй in den Backofen geworfen werden, *Гн.* I. 33.

Коровáйник, *m.* der Schaffner des коровáй. *Зак.*

Коровáйниця, *f.* Frau die beim Backen des коровáй beschäftigt ist, Bäkkerin des к.

Коровáть, *f.* s. Кровáть.

Коровúй, -ій, *m.* Kuhhirt, *m.*

Коровлúй, *m.* *N.* e. Berges.

Коровóд, (-вúд), *m.* Reigen, Reihentanz, *m.* поскáчу коровóда *Р.* I. 16; *pl.* * Weitläufigkeiten, Umschweife, *pl.*

Коровóдити ся з ким mit jmdm viel Umstand, viel Federlesen machen.

Короволїтник, протáчник —, *m.* Acker- Ehrenpreis, *m.* (Veronica agrestis).

Коровяк, *m.* Kuhmist, *m*; 2) Stechapfel, *m.* (Datura); 3) — жóвтий Verbascum thapsus *Еф.* 21.

Коровярня, *f.* Kuhstall, *m.*

Корóвячий, *a.* Kuh-.

Корóвячка. *f.* Stechfliege, *f.* (Stomoxys calcitrans). [Fahne, *f.* s. Хоругóв.

Корогвá, корогóв, (*d.* корогóвця) *f.*

Корогвáй, *m.* s. Коровáй.

Корогвúце, *f.* Fahnenstange, *f.* *Макс.*

Корóда, *f.* modriger Baumklotz, *Gr.* 22.

Корóдити ся, s. Корóбити ся, sich wegen einer Krankheit beklagen *Н.* 212.

Короїд, (-їда), *m.* Borkenkäfer, *m.* (Bostrychus).

Кóрок. (*d.* кóрочок). *m.* Kork; Korkstöpsel; 2) Absatz am Schuh, *m.*

Корокýля, *f.* Knorren am Baume, *m.*; корокулювáтий, *a.* knorrig.

Кóроль, *m.* König, *m.*

Королéва, *f.* Königin, *f.* *adj.* королéвий, (королїв) königlich, Königs-; цьвіт Kaiserkrone, *f.* (Fritillaria imperialis); Feuerbohne, *f.* (Phaseolus multiflorus); королéвин. *a.* der Königin.

Королевенький, королúк, -áтко, *n.* *К.* kleiner König, (v. tyrannischen Magnaten u. Satrapen); Königlein, *n.*

Королéвець, *m.* *pl.* королївцї die Königlichen.

Королéвич, *m.* Königssohn, *m.*

Королевский, (-лївский, корольский), *a.* königlich, Königs-.
Королевство, *n.* Königthum, Königreich, *n.* [gulus).
Королик, *m.* Goldhähnchen, *n.* (Re-
Королицкий, *a.* -а пісня *Гол.* (*Вік.* I. 202).? [(Matricaria chamomilla).
Королиця, *f.* Kamillenmutterkraut, *n.*
Королївна, *f.* Königstochter, *f.* königliche Prinzessin. [mäne.
Королївщина, *f.* königliche Do-
Корблька, королївка, *f.* s. Золотоцьвіт. [schaft, Regierung, *f.*
Королювання, *n.* königliche Herr-
Королювати, *v. n.* (королем — *КС.* III. (82) 613) als König herrschen.
Королянка, *f.* фасоля — vielblumige od. türkische Vietsbohne (Phaseolus multifl.). [*f.* (Libellula).
Коромисниця, *f.* Wasserjungfer,
Коромисло, (*d,* -исельце), *n.* Schulterjoch, *n.* (zum Tragen bes. des Wassers dienend), 2) Wagebalken *m.* *Пол.* 3) Art Osterspiel, *Гл.* I. 137.
Коромоли, *pl.* Ränke, *pl. f.* *ІГ.* (крамола): — ковати, коромолувати *ІГ.* на кого *v. n.* Ränke schmieden, spinnen gegen jmdn.
Корона, *f.* Krone, *f.*
Коронация, *f.* Krönung, *f.*
Коронковий, *a. pol.* молитва zum Rosenkranz geh., *Зар.*
Коронний, *a.* Kronen-, Kron-, Staats-.
Коронованці, *pl.* *B.* Coronariae.
Коронівка, *f.* *Гол.* III. 383 Krone bei der Trauung, *f.*
Коронічка, *f.* китова Wallfischpocke, *f.* (Coronula balaenaris).
Коронувати, *v. a.* krönen; — ся sich krönen lassen.
Корон, коропель, *m.* Karpfen, *m.* (Cyprinus carpio).
Коровець, -вця, свиняк, — rauhe Körnerassel, (Porcellio scaber).
Коровний, *a.* rauh, rissig.
Коровавка, коровавця, *f.* Kröte, *f.* (Bufo).
Коровадити ся, s. Коповадити ся.
Коровець, -вця, Коровчик, *m.* linker Nbfl. des Дністер.
Коровня, *f.* Fischhamen, *m.*
Коростa, *f.* Krätze, *f.*
Короставка, s. Коровавка.
Коростан, *m.* s. Весніка 1). *Вол.*
Коростити ся, Krätze bekommen, haben; krätzig, schäbig werden.
Коростель, *m.* Wiesenschnarrer, *m.* (Crex pratensis).
Коростявий, *a.* krätzig, schäbig.
Корот, *m.* Halbdeckkäfer, *m.* (Necydalis) *B.*
Коротати, *v. a.* свій вік, літа мане seine langen Tage elend schleppen, mühsam zubringen.
Коротеча, *f.* — на тебе! der Tod möge dich ereilen, (*B.*) *vgl.* коротка година!
Коротити, *v. a.* s. Вкоротити; — ся kurz werden *Kol.* I. 220.
Короткий, (*d.* -тенький) *a.* kurz; -а година на кого! früher, plötzlicher Tod.
Короткість, -ости, *f.* Kürze, *f.*
Короткогляд, *m.* *K.* (-глядність, *f.*) Kurzsichtigkeit, *f.*
Короткоглядний, *a.* kurzsichtig.
Короткомовність, -ости, *f.* *K.* Kürze des Ausdrucks, *f.*
Коротконогий, *a.* kurzbeimig.
Короткоцуваний, *a.* mit kurzem (dikkem) Schmerbauch. [ner, *m.* Hepiolus).
Короткорог, -ога, *f.* Schmalspin-
Короткорогий, *a.* kurzhörnig.
Коротливий, *a.* *B.* geschäftig, rührig.
Коротня, *f.* *B.* Geschäftigkeit, *f.*
Коротюха, *f.* Weibsperson von niedriegem Wuchs, *f.*
Коршня, *f.* s. Кроння. [s. Копач.
Корнак, *m.* Stab zum Graben, *m.*
Корнанина, *f.* mühevoll gesammelte Habe.
Корнати, *v. a.* stöbern, wühlen; *очи кому *P.* II. 174 jmdn mit Vorwürfen stechen.
Корнач, *m.* Ausroderer, *m.*
Корнячка, *f.* *coll.* ausgerodetes Holz.
Корпеєати, s. Копрєати.
Корпиня, *n.* Charpie, *n.*
Корпиєбчка, *f.* *Bein.* der лисичка. Höhlen grabend *Ч.* V. 812 s. Копрєати.
Коре, *m.* *gew. pl.* Krümmung der Schittenkufe, *f.*; 2) *pl.* ausgerodete Striche Landes.
Корсан, *m.* Corset, Mieder, *n.* *K.*
Корсан, *m.* *Gr.* 22 s. Корзан.
Корсар, *m.* Corsar, Seeräuber, *m.* *a lj.* корсарський. [Seeräuberei, *f.*
Корсарство, *n.* Piratenwesen, *n.*

Корса́тка, *f.* косма́та, Habichtskraut *n.* (Hieracium pilosella).
Ко́рсинка. *f.* Stelle wo im Schlitten der Deichsel eingefügt wird.
Корта́вити, *v. n.* schnarren (im Sprechen).
Корта́ти, s. Карта́ти.
Корта́ти ся, (ко́рнати ся) sich durchhelfen, sich racken.
Корти́на, *f.* Courtine, *f.* Vorhang, *m.*
Корті́ти, *v. a. impers.* корти́ть, кого́ jmdn lüstet nach etw., es juckt ihn.
Корти́чка. *f.* Gelüste, *n. У.* leidenschaftlicher Drang. [чити ся.
Кору́жити ся, sich werfen s. На́-
Кору́на, *f.* Art Titulatur der Geistlichen: че́стна кору́но! пресьвітла к. *Мог.* s. Коро́на.
Кору́нка. *f.* Spitze, *f.* (in d. Stickerei).
Кору́чка, *f.* Sumpfwurz, *f.* (Epipactis latif).
Корх, *m.* на корх *К.* I. 156 vier Finger tief, *II.* 295.; 2) Scholle, *f.* s. Кряг *II.* 32.
Корцува́ти, *v. n.* und — ся: зо́ніже корцу́є: ein Schock Getreidegarben liefert 1 ко́рец.
Корч, *m.* Strauch, Busch; 2) Krampf, *m.*
Корча́ва. *Wgr.* XI. Корча́ра, *f.* irdenes enghalsiges Brantweingefäss, *n.* (*B.*).
Корча́к, *m.* oberschlächtige Mühle, *Левч.*
Корча́стий, *a.* buschig, stranchig.
Корче́ниця, *f.* Kribbel Krankheit (ergotismus, raphania), *Вол.*
Корче́мка, *dim.* s. Ко́рчма.
Корче́мний, *a.* Schenken; 2) *ungezogen, pöbelhaft. [*pl. К.*
Корче́мство, *n.* Kneipenstreiche,
Ко́рчик, *m.* Sträuchlein, Büschchen, *n.*
Корчи́нка, *f.* ästiger Röhrenpolyp (Endendrium).
Ко́рчити, *v. a.* zusammenziehen; кому́ ру́ки jmdm in den Händen Krämpfe verursachen; — ся sich zusammenziehen, sich krümmen, zusammenschrumpfen.
Ко́рчін (-шин). *g.* -чо́на. *m.* s. Корча́ра.
Ко́рчма, ко́рчма. (*d.* корчми́на *aug.* корчми́ще). *f.* Schankhaus, Wirtshaus, *n.* Schenke, Kneipe, *f.* *Пот.* I. 65.
Корчма́р. *m.* Schenkwirt, Schenker, Krüger. *m. adj.* корчмаре́вий des —; корчма́рский *BE.* zur ко́рчма geh.
Корчма́рити, *v. n.* корчма́р sein.
Корчмари́ха, *f.* Schenkwirtin, *f.* Weib des корчма́р; корчмарі́вна Tochter des к. [Verführen der Holzstämme.
Корчу́ги, *pl.* kurze Schlitten zum
Корчу́ля, *f.* s. Корча́ра.
Корша́к, *m.* s. Коршу́н *Ч.* I. 286; 2) Taugenichts, *m.*
Коршо́ури (ї), *a.* *Ив.* 46 *Bein.* des Попелю́х, s. Бу́рий, *Пот.* III. 77.
Коршни́вий, корхни́вий, *a.* s. Майку́т. [I. 86?
Коршопи́к, *m.* мі́ряти -ом, *Гол.*.
Коршу́н, *m.* s. Ка́ня, *Пот.* III. 5.
Корю́к, s. Кару́к, *Левч.*
Коря́вий, *a.* struppig.
Коря́вина, *f.* schorfige Rinde.
Коря́к, (*d.* корячо́к, -чка́), *m.* Trinkgeschirr aus Rinde od. aus Holz, *n.*
Корячкова́тий, *a.* krumm und knotterig (v. Baume).
I. Коса́, *f.* Haarflechte, *f.* Haarzopf, *m.*; 2) — богоматері́на Hypericum humifusum; 3) Sehne, Flechse, *f.* (*B.*).
II. Коса́. *f.* Sense, *f.*; 2) schmale Sandbank, Erdzunge, Landsee Insel, *f.* Werder, *m.* *Др. с.* 243, *Ив.*; 3) косо́ю пли́ти городи́ти schief flechten.
Коса́к, *m.* *Гол.* II. 486? 2) Sensenwespe, *f.* (Banchus) *B.*
Коса́р. (*d.* коса́рик), *m.* Mäher, Sensenmann, *m.*; 2) *pl.* косарі́ Gestirn Orion; 3) Weberknecht, *m.* (Phalangium opilio); 4) *Ос.* (61) V 59 s. Кіска: 5) s. Коса́ч.
Косари́ще, *n.* *N.* o. Berges.
Косарки́, *pl.* s. Косилькі́.
Коса́рский, *a.* des Mähers.
Коса́рщина. *f.* die Zeche der Mäher.
Косата́р. *m.* *Ч.* IV. 201.?
Ко́сатень, -ени, *m.* Wasser-Schwertlilie, *f.* (Iris pseudacorus).
Коса́тий, *a.* mit langen u. dicken Haarflechten; -а зьвіза́ Haarstern, Komet, *m.* *Пол.* [pselus apus).
Коса́тка, *f.* Mauersegler, *m.* (Cy-
Коса́тчик, ки́ляк — *m.* Schwalbenschwanz, *m.* (Papilio Machaon).
Коса́ч. *m.* оне́с — Fahnenhafer, *m.* (Avena orient.) mit einseitswendiger Rispe).
Косе́н. *m.* s. Хосе́н. *Wgr.* X. *Gr.* 22.
Ко́сень, *m.* Monat Juli, Heumonat, *m.*
Косе́ць, *g.* кісця́, *m.* s. Коса́р 1) *КУ.*
Косйба, *m.* *f.* косо́бастий, *a.* Rind

mit nach rückwärts gebogenen Hörnern, *n.*

Кóсий, *a.* schief, schräg, *Фр. Не.*

Косальки́й, *pl.* Feldrittersporn, *m.* (Delphinium consolida). [Wiese, *f.*

Косиниця, *f. Гн.* 30 Heuschlag, *m.*

Косиничок, *m. Не.* (*Пр.* III. 105) s. Полиця, волічка 1).

Кóситень, s. Кóсатень; коситньовáті, *pl. B.* Schwertlilienartige (Irideae).

Косити, *v. a.* mähen; * — óчи до когó *Не.* — ся scheell auf jmdn blicken.

Косиця, (*d.* -ичка, -иченька), *f.* Blume, Zierblume, *f.*; Blumenstrauss, *m.*, 2) bogenförmiger Strahl, *Ф.*; 3) *gew. pl.* sichelförmig nach aufwärts gebogene Schwanzfedern des Hahnes; 4) Flechsen, Sehnen, *pl.* s. Коса́ I. 3).

Косичити, *v. a.* mit Blumen od. Laub schmücken. [flechte.

Косиця, *n. aug.* überausgrosse Haar-

Косїнка, *f.* Geflecht, *n. Га.* I. 9.

Кóськати кóло когó, *Лесн.* s. Пáнькати ся.

Коськó! *int.* Lockruf für Pferde.

Ко-слóву, *adv.* — сказáти nebenbei.

Косм, *m.* космá, космáтина, *f.* Zotte, *f.* Büschel, *m. Ст. Ко.* 147; 2) -трáва Galium mollugo. [2) s. Веприна, *B.*

Космáк, *m.* Haarflechte, *f. Ки.* 204;

Космáтий, *a.* zottig, rauh, flauschig, büschelig; 2) * космáта Brantwein mit Honig eingekocht u. beim Besuche der Wöchnerin getrunken: пти́ на космáту.

Космáтість, -ости, *f.* Zottigkeit, *f.*

Космáцка сіль, *Ф.* Arsenik, *m.*?

Космáч, *m.* mit grossen Haarflechten, zottig; (in d. Jägerspr.) der Bär, der Zottige *Mi.* II. 333.

Космáчити ся, sich zerzausen, kraus u. wirr werden. [wolligen Schafes.

Космáшечка, *f. dim. Bein.* des

Кóсмик, космóк, *m. dim.* s. Косм, Haarbüschel, Flocken, *m.*; 2) * Hasenschwanz, *m.* [auf dem Kopfe, *m.*

Космина, *m.* Ochs *m.* c. Haarbüschel

Космогрýдий, *a.* mit behaarter Brust.

Космýн, *m.* s. Контýн (*Фр.*). [idea).

Космýшки, *pl.* Haarsterne, *pl.* (Crino-

Кóсники, *pl.* s. Кісники.

Коснýти ся чогóсь. *K.* etw. an-, berühren, anstossen.

Косоний, *m.* trigonales Trapezoëder,

I. Кóсовий, *a.* der Amsel. [*Вол.*

II. Косовий, *a.* schief; krumm; косовá *f. a. s. C.* II. 134. 140. schiefe Ebene, Schiefe, *f.*; -ий сáжень II. 155?

Косови́ще, *n. Ки.* 260 s. Кісл.

Косодїлник, *m.* Rhomboid, *n. Вол.*

Косогóр, *m. Не.* Abhang, *m.* abschüssige Seite eines Berges.

Косолáпий, *a.* mit krummen Tatzen; mit k. Beinen.

Кóсонька, *f. dim.* s. Коса́ I.

Косонóга, *m.* Weberknecht, *m.* (Phalangium).

Косóкий, *a. Ч.* V. 34 schielend.

Косóрий, *a.* (-а ніцá), dessen Hörner wie eine Haarflechte geformt sind.

Косóрити, *v. a.* ausstatten, schön, elegant ankleiden; 2) — ся до когóсь gegen jmdn dreist auftreten; s. Горожити ся; *b*) s. Відгражáти ся.

Косóрич, *m.* Stutzer, *m.*

Косоýстка, *f.* Zunge, *f.* (Solea vulg.).

Кость, Кóстик, Костóк, Костянтин, *m.* Constantinus.

Костáк, костáр, *m.* s. Косгогриз.

Костáр, костáч, *m.* junge Flussbarbe (Barbus fluviat.).

Костéл, *m.* lateinische Kirche; *adj.* костéльний zur lat. K. geh. [starren, *B.*

Костенїти, *v. n.* sich verknöchern,

Кóстéр, -тра, *m. Ко.* 24 Haufen, Stoss, Schober; Holzstoss; 2) Scheiterhaufen, *m.*

Костерéна, *f.* Schwingel, *m.* (Festuca ovina); костереновáтий, *a.* schwingelartig, *B.*

Костéрка, *f.* kleiner Holzstoss.

Костýл, *m.* Krückenstock, *m.* Krücke, *f. C.* I. 23. [Стоколóса; 3) s. Тонáр, *Пс.*

Костýр, *m.* Würfelspieler, *m.*; 2) s.

Костистий, *a.* voll Knochen, knochig, knöcherig.

Костити, *v. a. Ки.* 172 eig. jmds Knochen fluchen, schelten; 2) mit bunten Muscheln (mit bemalten Knochenplättchen) auslegen.

Костинáк, костóвець, -вця, *m.* Knochenthier, *n.* (Ostozoon) *Пол.* [let, *n.*

Костóвище, *n.* Knochengerüst, Ske-

Костогриз, костоглід, -óда, коетóк, *m.* Kernbeisser, Kirschfink, *m.* (Fringilla coccothraustes).

Костоїд, (-жир. *Пр.*) *Пол.* костоїд-

ница, *f.* Knochenfrass, Beinfrass, *m.*; 2) * *m.* Nager am Marke, *m. Мх.*

Костокрилий, *a.* mit knöchernen Flügeln (ohne Feder); — кажан *Ш.* I 81.

Костолицый, *a.* mit knochigem, hagerem Gesicht, *Мог.*

Костомара, *f.* Beingerippe (der Костяна баба, Яга, *КУ.*) *n.*

Костомаха, *f.* grosser Knochen; 2) s. Костомара. [nerei, *f.*

Костопальня, *f. Не.* Knochenbren-

Костопльоп, *m.* s. Постолинка, *Б.* (Aster).

Костоправ, *m.* Knocheneinrenker, (Wundarzt, welcher die verrenkten od. zerbrochenen Knochen wieder einrichtet), *m.* [*pl.* (Cataphracti).

Костощочки, *pl.* Panzerwangen,

Кострик, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina vulg.).

Костриця, *f.* Flachs-, Hanfschebe, Achel, *f. Др. с.* 22 *Мі.* II. 285 *К.* (*Пс.* 170); 2) abgehauene mittelgrosse Fichte, *f.*; langes Holzscheit; *ВШ.* (*Пр.* V. 14)?; 3) Steissbein, *n. Пол.*; 4) *N.* e. полонина u. e. Berges.

Кострич, *m. N.* e. Berges.

Костриченька, *m. dim.* * der Unwillige, Straubige.

Кострічик, *m.* Nbfl. des Прут.

Кострічити ся, *Н.* 49 sich spreizen, s. sträuben; stolzieren.

Кострище, *n.* s. Костер, *Ст.*

Кострубо, *m.* der Straubige, Struppige; 2) Skelet, *n.* 3), кострубонька, Art гайка *Kol.* I. 158.

Кострубатий, *a.* кострубач, *m.* кострубатня, кострубуля, *f.* straubig, struppig, rauhhaarig; garstig.

Кострубатка, *f.* Bärentatze, *f.* (Clavaria flava) *Вол.*

Коструля, (-улька), *f.* Casserolle, Castrol, *f.* (flacheSchmorpfanne) *Не. Под.*

Кострун, *m.* s. Костовище.

Костур, *m.* Knüttel, Stock, *m.*; 2) s. Костогрий. [mass, plump, garstig.

Коструватий, *a. Зе.* ohne Eben-

Коструха, *f.* рогата Seestier, Beinfisch, *m.* (Ostracion cornutus); 2) *pl.* Hartbäuter, *pl.* (Sclerodermi).

Костюк, *m.* s. Кость.

Костюльки, *pl.* s. Стоколоса.

Костяк, *m.* Skelet, Todtengerippe, *n. Ш.* II. 52; 2) —, костянник, (-янчик) Junge vom Accipenser huso.

Костяний, костянистий, *a.* Knochen-, aus Bein. [(Rubus saxat.).

Костяниця, *f.* Felsenhimbeere, *f.*

Костянковата ягода, s. Кістяниця.

Костяче, *n. coll.* viel, lauter Knochen.

Косуха, *f.* s. Косонька, коса I. *Ч.* IV. 280.

Косцьоблики, *pl.* Art Leinenstickerei ähnlich den Kirchthürmen (костел), *Kol.* I. 48. 347. [genistaefol).

Косюрки, *pl.* Leinkraut, *n.* (Linaria

I. Косяк, *m. Н.* 146 Thürstock, Fensterstock, *m.*; 2) schräg zugehauener Backstein; на косяк schräg, schief, zickzack.

II. Косяк, *m.* Herde der Pferde, bes. der Stuten mit Fohlen, *Лесн. Ос.* (61) IX. 177, *f.*; 2) Pferdehutweide, *f. К.*

Косяний, *m.* Wetzstein für Sensen, *m.*

Кота! кота на! (кata *Р.* I. 64) *int.* Scheuchruf gegen Katzen u. Hasen.

Котара, *f. КУ.* Vorhang, *m.* Gardine, *f.* [ker, *m. adj.* котячний. *ГШ.*

Котва, *ГШ.* котвиця, *У. Фр. f.* An-

Котячий, *s. a. m.* Ankerknecht, *m. Пар.*

Котел, (*d.* котелок, -лка) *m.* Kessel, *m.*; 2) *pl.* котелки Wassernuss, *f.* (Trapa natans). [gefahrenes Loch s. Вибій.

Котелебина, котелевина, *f.* aus-

Котига, *f. gew. pl.* Fuhrwek der чабанів, *n.* starker niedriger Wagen *С.* II. 170.

Котигорошок, -шка, *m.* I. 213 s. Покотигорошок.

Котик, *m. dim.* s. Кіт; Misekätzchen, *n.*; 2) *N.* e. Wiegenliedes „vom Miezchen"; 3) s. Балька; 4) Köthe beim Pferd, Afterklaue *f.* Afterhuf, *m.* 5) *pl.* s. Кошачки.

Котина, *f. m.* junge Katze.

Котити; (кочу, котим), *v. a.* wälzen, rollen; * нос die Nase aufwerfen; 2) — ся (бараболя) bildet Knollen; *b*) — ся Junge werfen (von Schafen, Katzen, &).

Котки, *pl.* Ackerklee, *m.*

Котько, *n.* in d. Kinderspr. *n.* Колісце.

Коткодакати. *Пол.* s. Кудкудакати.

Котлобина, (-ниця), *f.* Thalkessel, Kessel, Becken, *m. С.* II. 57 *Фр.*

Котлофасити, *v. a.* §. in das Wasser zum Faulen hineinschlendern. [eisson, *n.*

Котиник, котиох, *m.* Presswurst, *f.* Sau-

Коговий, *a.* -а ніем *Ст.* Wiegenlied, *n.*

*

Котóвка, *f. P.* I. 25?
I. Котóк, -тка́, *m.* Druckerwalze, *f.*
II. Котóк, -тка́, котóчок, *m. dim.* s. Кіт; 2) Art Wiegenlied, s. Кóтик 2).
Котолу́п, *m.* Katzenschinder, *m.*; *Bein.* der Hausirers, welcher Tauschhandel treibt, *Зап.* I. 288.
Котолу́пня, *f. C.* Schindanger, *m.*
Которá, *f.* Fehde, *f.* Zwist, *m.* Gram. Kränkung, *f.* котóру завдавáти kränken, (*B*). [pfen, *Ог.* 166.
Котóргати, *v. a.* sehr rütteln, zu-
Котóрий, *pron.* s. Котрий; 2) котóрі — котóрі die einen — (einige), — die anderen, *Ог.* 163; 3) wer immer, einer von ihnen *Н.* 126; 4) — раз! das wievielte Mal! [*Нік.*
Котораи́вний, *a.* feindlich; zänkisch,
Которувáти, s. Враждувáти. *Нік.*
Котохвéй, *m. P.* I. 25 s. Кóцький.
Котóчий, *a. Ф.* (*Пр.* V. 218)? s. Кóтячий.
Котрáжка, *f.* kleiner Vorhang.
Котрий, котрóй, *Д. гр.* 53. *pron.* welcher; 2) irgendwer, s. Декóтрий; котрий и хлїба не мáє einige haben sogar kein Brod (*B*); котрий-сь, котрий-то, ein, irgend ein, ein gewisser; котрé-що welches (was) immer *Ог.* 163—164.
Котулéць, -лця́, *m.* Sphaerozoum, *n.*
Котýрмати, *v. a.* §. umwickeln.
Котурнáш, *m.* s. Салáш. [но.
Котýрно, *adv.* s. Моторóнно; хмáр-
Котюга, *m. f.* Hund, *m.*; 2) *Hundskerl, *m. Ш.* II. 253; *adj.* котюжий des H. *vgl.* Катюга.
Которýбка з'їдóма, *f.* Stein-, Stockmorchel, Frühlorchel, *f.* (Helvella esculenta); 2) — підóзріна Giftstockmorchel (H. suspecta) *Вол.* [*Ч.* IV. 43.
Котю́чка, *f.* Rollspiel mit Eiern, *n.*
Котя́, -я́ти, кóтятко, *n.* Kätzchen, Junges einer Katze, *n.* [Кóтячка 3) *Вол.*
Кóтячий, *a.* Katzen-; -і бýлки s.
Кóтячка, *f.* s. Кíньска мáта; 2) 2) Rubrkraut, *n.* Gnaphalium dioicum; 3) — розхíдниця, Gundelrebe, *f.* (Glechoma hederaceum) *B.* [denrosses, *Лух.*
Коýрка вíщи, *f. N.* des fabelh. Hel-
Кóуш, *m.* s. Кíньш, конш. *Wgr.* XI.
Кóфа, кофáнка, *f.* Wasserkanne, *f.*
Кофíй, *m. gr. M.* s. Кáва I. [*Зах.*
Кох, *m. Ос.* 61) III. 27 ein Gefäss; Korb, *m.*
Кохавéць, -вця́, *m.* Nbfl. des Прут.
Кохáн, *m.* Nbfl. des Чéремош б.; 2) *N.* e. Berges.
Кóхане, (-áнне), *n.* das Lieben, Liebe, *f.*; Liebe, Geliebte, *f. Ш.* I. 164.
Кохáнець, -нця, кохáнок, -нка, *m.* der Geliebte, Liebhaber, Buhle; Liebling, *m. Нар.*
Кохáнка, *f.* Geliebte, Buhle, *f.* Liebchen, *n.* s.; 2) кóханка *P.* I. 179 verzärteltes, verzogenes Mädchen.
Кохáти, *v. a.* lieben; — ся в кім, з ким in jmdn verliebt sein; *v a.* und — ся в чім für etw. Vorliebe haben, etw. mit Lust u. Liebe pflegen, aufziehen.
Кóхва, (кóффа), *f.* s. Кáва I. *А-Г.* 161.
Кóхи, *pl* Art Pferdekrankheit.
Кóхта, кóфта, *f.* Art Frauenkleid; Leibchen mit Aermeln; Corset, *n. C.* I. 101.
Коц, *m.* Kotze, zottige, wollene Decke, *f.*
Коцáрка, *f. Кв.* 401 Kotzen-, Dekkenweberin, *f* [Verkauf verfertigen.
Коцарювáти, *v. n.* Kotzen zum
Кóцати, *v. n.* kotzen, sich erbrechen, §.
Коцúóа, (-їóа), s. Коцюбá; 2) Stelzfuss, *m.*
Кóцик, *m. dim.* s. Коц; 2) *pl. Ф.* (*Нов.* 28) угóрскі Art Schmuckgarn u. dgl. zum Sticken.
Кóцький, *m. a. s.* ein Fabelwort vom Kater (кіт); пан К. „Herr Murrner, Miez, *P.* I. 24. [еáти (*Фр.*).
Коцкотúти, s. Чижчикувáти, чем-
Коцобúрка, *f.* s. Вúвірка.
Коцовéйка, *f.* s. Кацлбáйка.
Коцопúр, s. Кучопúр.
Коцофíст, (котюфíст) -óста, *m.* Schwanzmeise, *f.* (Parus caudatus).
Кóцур, *m.* Kater, *m.*
Коцюбá (*d.* коцюбка) *f.* Ofenkrücke, *f.*
Коцюбúти ся, *Н.* 209 sich krümmen, * sich auflehnen, sich gegen etw. sträuben §. [reissen.
Коцямбáти, *v. a.* §. bei den Haaren
Коч, *m.* Halbkutsche, *f.*
Кочадúжник, *m.* glatter Schildfarn, (Aspidium filix femina).
Кочáн, s. Качáн; Strunk, Stamm, *m.*
Кочанíти, s. Качанíти, von Frost starren.
Кочáт, *m.* s. Коґýт. [gallis).
Кочатнúчка, *f.* Gauckheil, *m.* (Ана-
Кочéвний, *a.* nomadisierend.

Кочевник, *m.* *Пар.* s. Кочовик.
Кочегарювати, *v. n.* Ofenheizer sein.
Кочедижник, *m.* *Ч.* III. 196 Zauberblüte des Farnkrauts s. Кочадижник.
Кочело, кочило. *Ф.* (*d* кочельце, -чіл-), *n.* Rolle, Kreisscheibe; 2) Spirale; aufgewundene Spule; *f.*; 3) runder Platz.
Кочерга, (*d.* кочережка), *f.* Ofenkrücke, Schürstock, *m.*
Кочерєґа, *f.* s. Бруква.
Кочержаник, *m.* кочержильно, *n.* *Ч.* V.879 Stiel der Ofenkrücke, *m.*
Кочержник, кочерижник, кочерник. *m.* der Winkel beim Backofen wo die Ofenkrücke steht.
Кочет, *m.* der Pflock am гряділь zum Anheften der тяж *Ч.* VII. 399; 2) *Не.* (*Пр.* XI. (I) 119?
Кочиляєті крестики, кочіляєгий пояс & *a.* Art Leinenstickerei, gewirkt in кочелá (-о). [tscher, *m.*
Кочиш, *m.* *ungr.* *Mi.* II. 347 Ku-
Кочковата особа, rasige Segge (Carex caespit.). [u. garstige Person.
Кочкодан, *m.* wunderlich gekleidete
Кочоване, *n* кочовиця. *f.* *Піс.* Nomadisieren, Nomadenleben, *n.* 2) Lager, *n.* (der Nomaden) *Ко.* 126.
Кочовик, *m.* *Не.* Nomade, *m.*
Кочовиско, кочовище, *n.* Gegend in welcher sich e. Nomaden od. Hirtenvolk aufhält; Lagerplatz, *n.*
Кочубей, *m.* кочубейка. *f.* Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata); 2) Кочубей † = Одесса.
Кочувати. *v. a.* hinwälzen, -schaffen, transportieren (*Ф.*); führen; 2) *v. n.* Standlager halten, lagern; *b*) nomadisieren.
Кочук, *m.* Sperrnagel beim Pflug, *m.*
Кошалка, *f.* s. Кошіль. *Левч.*
Кошара. (*d.* кошарка). *f.* Hürdenschlag, *m.* Pferchhütte, *f.* Pferchschlag, *m.*
Кошарине, кошарище, *n.* Platz wo die кошара gestanden, *m.*
Кошарити, *v. a.* pferchen; кошарувати. *v. n.* wo eine кошара halten.
Кошатина, *f.* Katzenfleisch, *n.* *Піс.*
Кошатник, кошельник, *m.B.* Binse, *f.* (Scirpus).
Кошачкий. *pl.* кошечник. *m.* кошача мята, s. Котячка 3) und Кошка 2).
Кошей, *m.* s. Батова, *Піс.*
Кошелина, *f.* s. Кошіль.
Кошелувати. *v. n.* Bestechungsmittel (im кошіль) bringen.
Кошеля. *f.* Bauernhemd, *n.* s. Кошуля.
Кошениця, *f.* abgemähetes (nicht mit der Sichel geschnittenes) dah. geringeres Getreide; 2) Feld wo das Getreide abgemäht worden, *n.*
Кошений, -ати, *n.* s. Котий.
Кошерний, *a.* koscher.
Кошечник. *m.* Sohn der Katze, *m.* *Ч.* II. 252. *Нот.* III. 77.
Кошиво, *n.* s. Кіськá
Кошик, (*d.* -чик. *m.* Handkorb, *m.* s. Кіш; 2) *pl.* Trifolium montanum.
Кошикар. *m.* Korbmacher, *m adj.* кошикарский, -а школа Korbflechtschule, *f.* [*f.* -flechterei.
Кошикарство. *n.* Korbmacherei,
Кошитися. *sich aufblähen, sich spreizen.
Кошиці. *pl.* *Ме.* 278. Art Pilze.
Кошіль, -елá. (*d.* кошелик) *m.* Binsenkorb, *m.* Lüschke, *f*; *кошелі плести, шити з кого jmdn zum Gespott haben.
Кошка. *f.* Kron-, Giftwicke, *f.* (Coronilla varia); 2) *pl.* Katzenminze, *f.* (Nepeta cataria). [Косматий; struppig.
Кошатий, кошмагий. *Левч.* *a* s.
Кошатка, *f.* Spinnerspanner, *m.* (Amphidasys).
Кошлик, *m.* Orthotrichium, *B.*
Кошниця, *f.* grosses Geflecht (Hürde) mit Dach zum Aufbewahren der Kukurutzkolben. [Kasakenlagers Кіш, *m.*
Кошовий, *s. a m.* Befehlshaber des
Кошовка, *f.* *Левч.* s. Кошалка.
Кошт, -у. *m.* Kosten, Unkosten, *pl.* Aufwand; Unterhalt, *m.*
Коштеліти, *v. n.* s. Костеніти, von Frost erstarren.
Коштовний, *a.* *Др.* Kosten-.
Коштопитий, *Ч.* V. 748. коштовний, *a.* kostbar, kostspielig, theuer.
Коштовність, -ости, *f.* Kostbarkeit, Kostspieligkeit, *f.*
Коштруб'ань, *m.* s. Коструб'ятий.
Коштувати. *v. a.* kosten: etw. mit dem Geschmack versuchen; 2) *v. n.* kosten, Kosten erfordern, K. verursachen, zu stehen kommen.
Кошульник дівочий, Art Pilze.
Кошуля, (*d.* -уленька), *f*, s. Сорóч-

ка; 2) Art Geschwür, Schorf auf dem ganzen Kopfe, (*B.*).

Кошу́р, *m. coll.* s. Водоро́сти.

Кощáвий, *a* knochig, hager.

Кощій, *m.* wandelndes Gerippe, Skelet, *n. Зг.* [ний *К. Не.* spöttisch.

Кощу́н, *m.* † Spötter, *m. adj.* кошу́н-

Кощу́нство, *n. К.* Spott, *m.* Spötterei, *f.* [s. schmiegen, s. krümmen.

Коя́зити ся, sich zusammenrollen,

Коя́шник. *m.* Aufkäufer des Hausgeflügels, *Зап.* I. 288 *vgl.* Ко́ец.

Кпи, кпи́ни, (-и́ки) *pl.* das Gespötte; на — zum Spott.

Кпиля́ти, *Лепч.* кпи́ти, (кпю, кпиш) *v. n.* з кого́ (з чого́) jmdn zum Besten haben, sich über jmdn lustig machen; sich aus etw. nichts machen, sein Spott mit etw. treiben.

Кра́б, *m.* Krabbe, *f.* (Brachyurus).

Кра́бин, *m.* кра́бна, *f. Пис.* s. Кіо́т.

Кравáльник, *m.* Zuschneidemesser, *n.* Kneif, *m.*

Кравáльниця, (-áниця), кравни́ця. *f.* Zuschneidebrett, Schneidebrett, *n.* [Schneider, *m.*

Кравéць. -вця́. (*d.* кра́вчик), *m.*

Кравéція *f. Ч.* VII. 575 Verwirrung, *f.*

Кравéцкий. *a.* Schneider-.

Кравéцтво, *n.* Schneiderhandwerk, *n.*

Кравни́к. *m.* Zahntrost, *m.* (Odontites rubra); 2) s. Дїробо́й.

Кравцюáти. кра́вчити, *v. n.* schneidern, Schneider sein.

Кравчи́на. *f.* Schneiderzunft, *f. Пис.* 2) Heerschar, Heeresabtheilung, *f. Іг.* (zur Zeit des гетьма́н Наливайко, *Пис.*

Кравчи́ха. *f.* Schneiderin, *f.*

Кра́глї. *pl. Ст.* s. Кру́глї, Kegel.

Кра́голь, *m. Ч.* III. 290 Mangel, *f.* Rollholz, *n.*

Крадáємкий. *a.* heimlich.

Кра́демцї, (*B.*). крадиéмци. (по- к.), кра́дки. кра́дьки, *Ф.* крадькомá. кра́дьки. кра́дцї, *adv.* verstohlen, geheim.

Кра́дїж. -дежи. кра́дїжка, *Н.* 115, *f.* Diebstahl, *m.* Dieberei, *f.*; 2) das Gestohlene.

Кра́дїжний. *a.* vom Diebstahl herrührend; gestohlen. [das Stehlen.

Кра́дженє, крадїнє *Др. с.* 380, *n.*

Крадько́. *m.* Dieb, *m.* [schaft, *f.*

Краєви́д. *m.* Naturansicht, Land-

Краєвíдний, *a.* landschaftlich, *Пар.*

Краéний. *a.* Landes-, inländisch.

Краєзір, -óру, *m. Кн.* Aussicht, *f.*

Кра́жа, *f.* s. Кра́дїж.

Кра́й, -áю, *m.* Land, *n.*; 2) Rand, Saum, *m.*; Ufer, *n.* Ecke, *f.* Ende, *n.* на сам кра́й посу́нути auf den äussersten Rand schieben; з кра́ю, на краю́ сидїти am Rande, an der Ecke, am Ende sitzen; на краях an der Rändern; краéм (краю́м) лїса & ити́ den Rand entlang —; через кра́й über das Mass, über den Rand hin; до самóго кра́ю, прийшло́ вже на край bis zum Aeussersten; 3) als unechte *praepos.* mit dem *Genit.*: край села́ am Ende des Dorfes; край доро́ги neben, am Wege, nahe an; край сьвіта *Р.* I. 82. (на край, за к. сьв.) an die äusserste Grenze, ans fernste Ende der Welt, *Mi.* IV. 225. 540—541. *Ог.* 185.

Кра́йдерина. *f.* Art Baum.

Кра́йка, (*d.* кра́йочка), *f.* Tuchecke, Anschrote, Sahlleiste, *f.* -band, *n.*

Кра́йнéбо, *n. Пт.* Gesichtskreis, Horizont, *m.*

Кра́йний, *a.* am Ende, am Rande gelegen, Eck-; äusserst, extrem; -ним сло́вом zum letzten; кра́йно, *adv.* äusserst, übermässig, sehr; recht.

Кра́йник, *m. АД.* I. 44 Bezirksverwalter der Cameralgüter, *m.*

Крайни́ця, *f. Пис.* s. Грани́ця.

Кра́йність, -ости, *f.* das Aeusserste; Extrem, *n.*

Крайнянин, *m. gew. pl.* Крайни́не, *N.* der Лемки an den Quellen der Fl. Ляторі́ця u. Ондáва.

Крайóбраз. *m.* Landschaft, *f. Пол.*

Крайóк, -айка́, *m.* kleines Land, Ländchen, *n.*

Крайтóчка, *f.* Endpunkt, *m.*

Країна, *f.* Land, *n.* Landschaft, *f.* Landstrich, *m.*; 2) Cameralgüter-Verwaltung, *f. Гол.* I. 279; 3) Herzogthum Krain.

Країньский, *a.* krainisch.

Крак, крик, *m.* s. Корч 1).

Кра́кати, (кра́чу, кра́чеш), *v. n.* krächzen. [schas), *B.*

Кракваа́, *f.* Stockente, *f.* (Anas bo-

Кра́кіи, -ова, *m.* Krakau; кра́ківский. *a.* Krakauer; краковя́к, *m. Ш.* I. 71 poln. Nationaltanz.

Кракіс, -óсу, *m.* s. Кроки́ш.

Кра́клї, *pl.* s. Скра́клї?
Кра́ку́н, *m.* s. Кру́к. [II. 71.
Кра́лия, *f.* Reich, Königreich, *n.* *Mi.*
Кра́льчик, *m.* feingeschärfte Spitze.
Кра́ля, *f.* Königin; Prinzessin; *f.*; 2) —, кра́лька, Dame in Karten; *b*) Zehner in K.
Крам, -а́му, *m.* Kram; Kramladen, *m.*; 2) Kurzwaare, *f.* Kostbarkeiten, Galanteriesachen, *pl.* *P.* I. 80.
Крама́р, (крамо́р, *Ч.* IV. 146), *d.* крама́рчик, *m.* Krämer, *m.*
Крама́рка, *f.* Krämerin, Kaufmannsgattin; *M.* II. 132; 2) s. Босо́рка 2).
Крама́рний, *m. a. s. N.* einer полоня́на.
Крамарня́, *f.* s. Крамни́ця.
Крама́рский, *a.* Krämer-. [*m.* *He.*
Крама́рство, *n.* Krämerei, *f.* Handel,
Крамарчу́к, *m.* Ladendiener, *m.*
Крамарщина́, *f* Krämmerwaare, *f.*
Крамарюва́ти, крамува́ти, *v. n.* einen Kramladen halten; чимо́сь (кра́мом — *Me.* 317) womit Handel, treiben, feilschen, kramen, verkaufen, handeln.
Крамина́, *Це.* крамина́. *f. coll.* auswärtige Handelsartikel, *pl.* s. Крамни́й.
Крамни́й, крамни́чний, крамський, *a.* im Kramladen gekauft; Kram-, des Krämerladens, des Gewölbes, *M.*
Крамни́ця, *f.* Kramladen, Krämerladen, *m.* Handlungsgewölbe, *n.*
Крамплюва́ти, *v. a.* krämpeln, Wolle kämmen.
Крамщина́, *f.* s. Крамарщина́.
Кра́нець, -нця, кра́льчик, *m.* Rand, *m.* das äusserste Ende, Spitze, *f.* *Вах.* *Це.*
Кра́нка, *f.* *Зар.* (*Вен.* I. 335) s. Воро́на.
Кра́нкати, (-ньк-), *v. n.* s. Кра́кати.
Крант, *m.* Krahn; Hahn an e. Gefässe, Zapfen, *m.*
Кран, *m.* Krapp, *m.* (Rubia tinctorum); крано́ний, *a.* *M.* III. 95 mit Krapp gefärbt, bunt. [дощ, träufeln, tropfen.
Кра́пати, *v. n.* кра́пає (крапи́т)
Краперча́стий, *a.* s. Дзюба́тий.
Крапи́на, (-и́нка), *f.* Tröpfchen; Tüpfelchen, *n.*
Крапкани́стий, крапча́стий, (-а́тий), *a.* getrüpfelt, getüpfelt.
Крапли́стий, крапни́стий, *a.* in grossen (u. dichten) Tropfen *Ф*; 2) getüpft, getüpfelt (e. Stoff) *M.* II. 200.
Кра́пля, *f.* *He.* s. Ка́пля.
Крае, *m.* Färbestoff, *m.* *B.*; 2) — дїво́чий *Ч.* V. 71. [*f.* 2) Amarantus caud.
Краса́, *f.* Schönheit, Schöne; Pracht,
Красаве́ць, -вця, *m.* *У.* schöner Mann, der Schönste.
Красави́ця, (-и́чка), *f.* schöne Frau, sch. Dame; eine Schönheit. [prepia).
Краса́вка, *f.* Bärenspinner, *m.* (Eu-
Краса́вчик, *m.* schönes Büblein, *Фр.*; 2) Widderchen, *n.* (Zygaena).
Краса́нь, *f.* Kreiselschnecke, *f.* (Meleager). [deae), *B.*
Краса́нї, *pl.* Blütentange, *pl.* (Flori-
Краса́нка, *f.* s. Щи́голь.
Краса́тка, *f.* — сосно́ва, Kiefern-Prachtkäfer, *m* (Buprestis mariana), *Пол.*
Кра́сень, -сня, *m.* *M. Cm.* schöner, anmuthiger Jüngling. [*m.* (Calosoma).
Краси́вець, -вця, *m.* Puppenräuber,
Краси́вий, *a.* schön; 2) schillernd, *Пол.*
Кра́сий, *a.* buntscheckig.
Краси́льник, (-и́льщик, *ГШ.*), *m* Färber, *m.* [*n.* Färberei, *f.*
Краси́льня, *f.* *ГШ.* *B.* Färbehaus,
Краси́ло, *n.* Färbemittel; Schönheitsmittel, *n.* *Пар.* [dung.
Красничи́на, *f.* Art weibliche Klei-
Краси́стий, *a.* bunt, farbig.
Краси́ти, (крашу́, краси́ш), *v. a.* färben; zieren, schmücken. [*Ч.* III. 139.
Краси́ти, *v. n.* schön sein, prangen
Краси́тка, *f.* *Фр.* s. Красави́ця, die holde Schöne.
Краси́тний, *a.* *Зар.* schönfarbig; schön.
Кра́ска, *f.* Farbe, Couleur, *f.*; 2) Blut, *n.*; 3) —, красворо́на, (-о́нка), *f.* Mandelkrähe, *f.* (Coracias garrula).
Краска́р, *m.* Farbenmacher, *m.* *Пар.*
Краскува́ти, *v. a.* s. Краси́ти, *У.*
Кра́сний, (*d.* -не́нький), *a.* schön; malerisch, *Ф.*; 2) -а дїнка Regenbogen, *m.* *Ч.* VII. 575. [*N.* e. Berges.
Красни́к, *m.* Nbfl. des Прут; 2)
Красни́ця, крапоні́рка, *f.* Rothauge, *f.* (Scardinius v. Leuciscus erythrophtalmus).
Красні́нечко, *n.* *dim.* *Ч.* IV. 70 rothe Schminke, Schönheitsmittel, *n.*
Красні́ти, s. Покрасні́ти. [erzählt.
Красно́бай, *m.* der schöne Märchen
Кра́сно- s. Кра́со-.
Красновáтий, *a.* röthlich.

Красновéць, -вця́, *m. B.* Erythroxylon.

Красноголóва, *f.* Tafelente, *f.* [Rothhals, *m.* (Anas ferina).

Красноголóвець, -вця, *m.* Art Schwamm, Pilz. *H.* S. Ч. V. 1183. *Egf.* 34.

Красногýзка заплóвиця, *f.* Afterschmeissfliege, *f.* (Sarcophaga haemorrhoidalis).

Краснодýшний, *a.* mit schöner Seele, edelgesinnt, *У. Ф.*

Краснозвýчний, *a.* schönklingend, [wohllautend.

Краснозвýчність, -ости, *f.* Wohllaut, *m. Гол.*

Краснонóрінь, *m.* Ochsenzunge, *f.* (Anchusa offic.); 2) gem. Natternkopf. (Echium vulg.); 3) Onosma echioides.

Краснокрилець, -лця, *m.* Seidenschwanz, *m.* (Bombycilla garrula).

Краснокрилий, *a. W.* mit bunten Flügeln.

Красномóвець, -мóвця, *m.* Redner, [*K.* Schönredner, *m. OБ.*

Красномóвний, (красом-), *a. K.* beredt, schön redend.

Красномóвність, -ости, *f. Пе.* Beredsamkeit, Wohlredenheit, *f.*

Краснонадійний, *a. У.* mit schöner Hoffnung, zu schönen Hoffnungen berechtigend.

Краснопóгий, *a.* schönfüssig.

Краснобкий, *a.* schönäugig.

Краснобчок, -чка, *m.* Schönauge, *n.* (Euglena).

Краснóпись, *f.* Kalligraphie, *f.*

Краснописець, -ця, *m.* Kalligraph, *m.*

Краснописний, *a.* kalligraphisch.

Краснопівно, *adv. Te.* s. Милозвýчно.

Краснопірка, *f.* s. Красиця.

Краснорічивий, *a.* beredsam, beredt. *ГIII.*

Краснорічивість, -ости, *f.* Beredsamkeit, *f. ГIII.*

Краснóта, s. Красота́.

Краснота́ль, *m.* Salix acutifolia.

Красноягідний, *a.* mit rothen Beeren. *B.*

Красобéсїдник, *m.* Schönredner, [*m. Пар.*

Красовéць, -вця́, *m.* Goldkäfer, *n.* (Rosalis).

Красовíк, *m.* Mai, April, *M.* II. 250.

Красовитий, *a. M.* II. 146 schön.

Красовиця, *f. M.* II. 182 s. Красавиця.

Красовýля, *f.* Trinkglas, *n. Ко.* 172.

Красолíций, *a.* mit schönem Gesicht; *fem.* красолиця s. Красолиця.

Красóля, *f.* красýльки, *pl.* Kapuzinerkresse, *f.* (Tropaeolum majus).

Красописаний, *a.* bunt bemalt.

Красописьмéнне, *n. W.* schöne Literatur, Belletristik, *f.* [schön. *IГ.*

Красотвóрний, *a.* schöngebildet,

Красоýмець, -мця, *m.* Schöngeist, [*m. Пар.*

Красоýмство, *n.* Schöngeisterei, [*f. Пар.*

Крáсти, (краду́.крадéш).*v.a.* stehlen, entwenden; — ся diebisch, verstohlen her-, heranschleichen, sich nähern до чогóсь.

Красувáти ся, *Me.* 176 dh Schönheit prangen, glänzen; schön auftreten, grossthun, sich brüsten.

Красýлька, *f.* Laufkäfer, *m.* (Carabus nitens).

Красýля, *f.* волохáчка, *Пол.* Bärenspinner, *m.* (Euprepia caja); 2) —, красулíк, *m.* Puppenräuber, *m.* (Colosoma) *B.*

Красýня, *f.* die Schöne, schönes Weib; 2) Freudenmädchen, Dämchen, *n. Cm.*

Красýчий, *a.* schön, schönheitsvoll.

Крáсший, красíйший, крáщий, крáщий, *compar. adj.* zu Крáсний.

Красюк, *m.* s. Крáсень.

Крáся, *f. У.* Regenbogen, *m.*

Крáта, *f.* Gitter, *n. ГIII.* в крáти gegittert, gewürfelt.

Кратчáстий, крачáстий, *R.* 11. *a.* s. [Хрещáтий.

Крачкóва, *f. N.* e. Berges.

Крашаник, *m.* roth umsäumter Sarg. [дáн.

Крашáнка, *f.* einfarbig bemaltes Ei.

Крашеницї, *pl.* rothgefärbte Hosen.

Крашиина, *f.* (bunte) Schnittwaare?

Кращáти, (-áю, -áєш), *v. n.* schöner werden, *M.*

Крáще, (крáсче, *adv compar* zu Крáсний, schöner, besser, bequemer.

Крáя, *praep.* s. Край mit d. *Genit.* крáя Дуная längs des Donaufers.

Крайальний, *a.* schneidbar, *Пол.*

Крáяльник, *m.* Zuschneider, *m.*

Крáяне, *n.* das Schneiden.

Краяний (*Cz.* крáйн, *Пар. m* Landsmann, *m.* Landeskind, *n.*

Краяниця, крайнка, *Bax. f.* geschnittenes Stück; Schnitt, Abstich, *m.*

Крайнка, *f.* Landsmännin, *f. Пс.*

Кра́яти, *v. a.* schneiden; * се́рце ми ся кра́є das Herz blutet mir, es schneidet mir ins Herz; *Пот.* III. 110.

Креве́ти, *pl.* Garneelen, (Caridina.)

Кре́вний, *a.* (кревни́к, *m.* -ни́чка, *f.*), blutsverwandt; 2) aufrichtig, intim *Пр.* II. 335; кре́вно, *adv.* mit Blut, blutig; mit blutigem Schweiss, mühsam *Н.* 194. *Др. с.* 377; *b*) inbrünstig, sehnsuchtsvoll, *Пр.* II. 269; кре́вно рида́ти s. Ре́вний, ре́вно +*М.*

Кре́гіт, *m.* s. Гре́хіт.

Кре́глик, *m.* rundliches Stück.

Кregуле́ць, (криг-), -лця́, *m.* Sperber, *m.* (Astur nisus).

Креде́нець, -нця, кре́денс. *m.Асев.* Credenztisch, -schrank, *m.* [*f.* Credit, *m.*

Кре́дит, *m.* креди́тність, -ости, *Кн*

Кре́дито́вий, *a.* Credit-, Anleihe, Leih-. [ditfähigkeit, *f.*

Кредито́вість, -ости, *f. T.* Cre

Крež, *m. Wgr.* VIII. 25. Stein, *m.* Gestein, *n.*; 2) —, кре́жа, *f.* Viehsalz, *n. Kol.* I. 71 *vgl.* Крижъ и. крижъ.

Кре́йда, *f.* Kreide, *f adj.* крейдови́й, kreidig; * крейдка Berechnung, *f.*

Крейдова́ня, *f. Фр.?* [streichen.

Крейдува́ти, *v. a* mit Kreide an-

Крейма́х, (*d.* (-а́шо.а), *m.* Kieselstein, *m. Мор.* у креймахи гра́ти *Кн.* 24 Art Spiel mit Steinchen, Scherben &.

Кректа́ти, кректі́ти, *Не.* кре́кнути (*B.*) *v. n.* sich räuspern; 2) ächzen, stöhnen *P.* I. 134.

Кре́ля, *f.* sehr grosse Eisscholle, (*B.*).

Крем, *praep. Luts.* 156 s. Кро́мі; без; 2) allenfalls, *Фр.*

Кремезний, (-міз-) кремяни́й, *a* rüstig, stark; fest, standhaft, unnachgiebig, *M.* II. 76. [klette, *f.* (Petasites offic.).

Креме́на́, кремени́на, *f.* Wasser-

Кременина, *f.* Kieselgestein, *n.*

Кременистий, *a.* Kiesel, kiesig; steinig.

Кременица, *f.* Kieselerde, *f. B.* гора́ *Ф.* Berg von Kieselgestein; 2) Art harten Thones.

Кременя́к, *m. Пол.* s. Кре́мінь.

Кремі́зкий, *a. Фр.* s. Кремезний.

Кре́мінь, (*d.* кремі́нець) *m* Kiesel, *m.* (Silicium); Kieselstein, Feuerstein, *m.*

Кремінар.s.Кримінал. [selerde, *f.*

Кремінка, *f.Пол.* Kieselsäure; 2) Kie-

Кремінний, (-яний), *a.* aus Kieselstein; Креме́нна, *a. f. s. N.* c. Berges.

Кремінча́тий, *a.* kiesig; kieselartig *МШ.*

Кре́мпіль, *m. Н.* 272? кремпо́лець (кремпу́лець), *m.К.* (*Мета.* V. 33) hölzernes einfaches Gerüste; 2) s. Карпу́лець.

Креме́сати, *v.a.* bebauen; * pfuschen; *кремсну́ти, *Ф.* scharf, heftig entgegnen.

Кремяни́к, *m.* Buphthalmum cordifolium. [stein, Feuerstein, *m.* s. Крейма́х.

Кремя́х, *m. Н.* 284. *Кн.* 263 Kiesel-

Крени́чини, *pl.* Quellengebiet, *n.*

Крени́шний, *a.* s. Кирни́чний.

Крена́к, *m.* Frohnbauer; Leibeigener, *m.*; крена́чка, *f.* die Leibeigene.

Крена́цкий, *a.* leibeigen; zur Frohne geh. [Frohne, *f.*

Крена́цтво, *n.* Leibeigenschaft;

Крени́ти, *v.a.* fest schlagen, drücken; — за щось *Гр.* fest halten.

Кре́пість, -ости, *Ч.* I. 135. кре́пкість. *f.* Kraft, Kräftigkeit, *f.* [кий &.

Кре́пкий, *a.* кре́пко, *adv.* s. Кріп-

Кре́пачки, *pl.* Mehltäschchen mit fein gehackten Schwämmen od. mit. Zwetschken, Sauerkraut etc. gefüllt zum борщ *Kol* I. 83. 86.

Кре́пнути, *v. n.* чим etw. schleudern; 2) * (*Фр.*) crepieren, sterben, (*praeter.* крен).

Кресь, *int.* vom Feuerschlagen.

Креса́к, *m.* креса́ня, *f.* Hut, *m.*

Креса́ло, s. Кресиво.

Креса́нка, *f.* Art Vogelnetz; 2) кресаньа, *f.* s. Шапу́рка, *Вол.*

Креса́ти, (кре́шу, кре́шеш), кресну́ти, *v. a.* огонь mit Feuerstahl an den Kiesel schlagen um Funken hervorzulocken, Feuer, Funken schlagen; *v. n.* rüstig, wacker gehen etc.; — ся рога́ми von Ochsen: an einander mit Hörnern schlagen; 2) кре́снути. *a n.* s. Скре́снути (кри́га); *b*) *v. a.* von Prügeln: auf setzen, aufpelzen *Py.*

Креса́чка, *f.* leichte Axt. [*m. B.*

Кре́сень, *m.* желі́за Eisenkies, Pyrit,

Кресиво, кресі́ло, (*d.*-и́ця,-и́ньце), *n.* Feuerstahl *m.* Feuerzeug zum Feuerausschlagen, *n.* [сиця, *f.* die Pathe.

Кре́сник, (-сни-) *m.* Pathe, *m.*; кре-

Кресни́ця, *f.Ст.* Kieselsteingewehr, *n.*; Hahn bei dems., *m.*

Крест, *m.* Kreuz, *n.* кре́стний etc. s. Хрест &.

Крестóйни, *Сб.* I. 301, крестйни, *pl.* крестйти, s. Хрестйни, хрестйти.

Крестéць, -тця́, *m.* s. Крижі, *pl.*

Крестйтель. *m.* Täufer, *m.*

Крестовйк, *m.* Kreuzkraut, *n.* (Senecio vulg.) *Вол*; 2) s. Крижáк 1) *Вол.*

Креетонóсець, -сця, *m.* der Kreuztragende, Kreuzfahrer, *m.*

Крестопокáйна недíля die vierte Woche in d. grossen Fasten mit der -нна середá.

Крет. *m.* s. Кертйця.

Кретйчина. кретовáтина, *f.* кретовйне, *n.* s. Кертйчина, кертовйне.

Крех, *m.* Stockente, *f.* (Anas boschas).

Крéхкавка. *f.* e. Рáхкавка.

Крéхкати. *v. n.* klappern; quaken.

Крéцький, *a Ме.*295.? [candicans).

Кречéт. *m.* weisser Edelfalke, (Falco

Крéчка. *f.* Art Pflze. [Ґрéчний.

Крéчний, *a. ГШ.* artig, höflich; *vgl.*

Крéчність, -ости. *f.ГШ.* Artigkeit, Höflichkeit, *f.* [Feuerwaffe, (*Ф.*).

Крешелйне, *n.* das Schloss einer

Крешóна. *f. N.* e. Berges.

Крещáємний. *a. m. s.* Täufling, *m.*

Крещáстний, *Га.* I. 14. крещáтний. *a.* s. Хрещáтний; -е жито *B.* Secale cereale multicaule.

Крещáтик. *m.* das Taufthal in Kiew (Stadttheil) wo die ersten Russinen getauft worden.

Крещáтина. *f.* крещáте полотнó kreuzförmig, quadrillirt gewobene Leinwand, (*B.*).

Крещéнне, *n.* Taufe, *f.*

Крéщет. *m.* s. Чорнóклен.

Крйва, *f.* rechter Nbfl. der Ільця.

Кривáк, *m.* krummes Holzstück; 2)

Крйвати. *v. n.* hinken. [s.Зáяць.

Крйвда; крйвдиця. *f.* Unrecht, *n.* Beeinträchtigung, Kränkung, Beleidigung, Unbill, *f.* Schaden, *m.*

Кривдйний. *a. Ст.* beleidigend, Unrecht thuend, schnöde. [ende, *V.BE.*

Кривдйтель, *m.* der Unrecht thu-

Крйвдити. *v. a.* Unrecht thun, beeinträchtigen; beleidigen.

Крйвдний, *a.* ungerecht, unbillig, *Не.*; 2) der Unrecht erlitten hat, der Beleidigte, Gekränkte, Geschädigte, *Ф.*; крйвдно (крйвдо, (*Мета* 1863. 31) beleidigend, mit Unrecht,ungerecht,*Левч.*

Кривдувáти собі, sagen, glauben etc. dass man im Unrecht ist, über sein verletztes Recht klagen.

Кривéць, -вця́, *m. N.* e. Berges; 2) Nbfl. des Черéмош ч.

Кривйзна, *Пол.* кривинá. *Левч.* *f.* Krümmung, Curve, *f.* krumme Linie.

Кривйй, *a.* krumm; schief; 2) lahm. (*dim.* кривéнький).

Кривйки, *pl.* s. Черевйк(и).

Кривйти, *v. a.* krümmen; *когóсь jmdm zum Spott etw. nachmachen; *v. n.* душéю *Ко.* 80 gewissenlos handeln; — ся sich krümmen; das Gesicht verzerren, ein saueres Gesicht machen, на що wozu.

Крйвленє, *n.* das Krümmen.

Кривлюга, *f.* s. Кривулйка.

Кривобéдрий, *a.* s. Кривокýбий.

Кривобóкий, *a.* mit gekrümmten Seiten, schiefseitig; *baufällig *Ш.* I. 367; кривобóка, *m. f.* Rückenschwimmer, *m.* (Notonecta).

Кривовáтий. *a.* krumm; schief.

Кривовáтість, -ости, *f.* Krümmung, Schiefe, *f.* [laden.

Кривовйсий. *a.*mit krummen Kinn-

Кривовíрний, *a. K.* irrgläubig, ketzerisch, häretisch.

Кривовíрто, *adv.* geneigt, schief.

Кривонязий. *a.* кривонáза. *m.f.* mit schiefemGenick; Schiefnack,Schiefhals,*m.*

Кривоголóвий, *a.* mit ungestaltetem Kopf (*B.*).

Кривогóни, *pl. N.* e, Berges.

Кривоýшне. *n Ш.* II. 236 Gewissenlosigkeit, *f.* [gerecht, *K.*

Кривоýшний, *a.* gewissenlos, un-

Кривозýбий.*a.*mit schiefen Zähnen.

Кривокýбий,*a.*mit schiefenHüften.

Криволїнійний, *a.* krummlinig.

Кривомйсий, *a.* mit schiefem Gesicht. [Muster in d. Leinenstickerei,

Кривонíг. -óга. *m. Ч.* VII. 415 Art

Кривонóгий. *a.* krummbeinig.

Кривонóсий. *a.* krummnäsig, mit schiefer Nase; кривонíс. -óса, кривонóсок. *m.*Kreuzschnabel, *m* (Loxia curvirostra). [*a.*krummäulig;Schiefmaul, *m.*

Кривопйский, криворóгий.

Кривоплéкий. *Ч.* V. 497. кривоплéчий,*a* mit krummer,schiefer Schulter.

Кривоприся́га, *f.* Meineid, *m. Ог.*
Кривоприся́жний, *a. Ог.* meineidig, eidbrüchig.
Кривопя́тий, *a. Ч.* V. 497 mit lahmen Fersen (Füssen). [(lahmer) Hand.
Кривору́чка, *f. m.* mit krummer
Кривості́нний, *a.* krummflächig.
Кривосу́дця, *m. Гол.* III. 95 falscher Richter. [maul, *Пар.*
Кривоу́стий, *a.* schiefmäulig, Schief-
Кривоши́я, (-йка), *m. f.* krummhälsig. [Stickerei; s. d. folg.
Криву́лька, *f.* schräge u. krumme
Криву́ля, *f.* alles Krumme; Krümmung, *f.* [Baum, -es Holz.
Кривуля́ка, *f.* krummer, knorriger
Кривуля́ти, *v. n.* s. Кри́вати.
Криву́х, *m.* Acker- Krummhals, *m.* (Lycopsis arv). [kender.
Кривцу́н, *m.* §. ein Lahmer, Hin-
Кри́га, *f.* Eisscholle, *f.* [stöhnen.
Кри́гнати, *v. n.* §. kränkeln, *n.*
Кригу́шка, *f.* Wasserstar, *m.* (Cinclus aquaticus).
Крик, *m.* Kreuz am Rücken, *n.* крижéм (крестóм) упа́сти, лежа́ти mit ausgebreiteten Armen in Kreuzform auf das Gesicht fallen, liegen *Ш.* I. 80.
Крижа́к, *m.* Kreuzspinne, *f*; 2) s. Кро́шня; 3) *К.* (*Мета* 1864. 53) Kreuzritter, *m.*? [Kopfkohles, des Sauerkrauts.
Крижа́лка, *f.* eingesäuerter Kopf des
Крижаний, *a.* aus кри́га; eisig, — океа́н Eismeer, *n. Под.* [boschas).
Крижа́нка, *f.* Stockente, *f.* (Anas
Крижа́стий, *a. Левч.* s. Хреща́тий.
Крижа́ти, *v. a. Ч.* VII. 448 kreuzen, kreuzförmig legen; 2) *Ме.* 403 s. Кружа́ти.
Крижо́анти, *pl.* Kreuzbänder, *pl. n.*
Крижéвий, *a.* Kreuz- *B.* von regelmässigem Geviert. [vogel, *Гр.*
Кри́жень, -жня, *m.* Art Wasser-
Кри́женька, *f. dim.* s. Кри́га.
Кри́жик, *m. dim.* s. Крик; *adj.* крижикóві важкі́ sich kreuzende Pferdezügel.
Крижи́на, *f.* Eisberg, *m. Ст.* s. Кри́га.
Кри́жі, *g.* крижи́й. *pl.* Kreuz, Kreuzbein, Heiligenbein, *n.* Rücken, *m.* бі́ль и кри́жах Rückenschmerzen, *pl.* s. Крик.
Крижі́вка, *f.* Rückenfleisch, *n.*; 2) s. Крижа́нка; 3) s. Крижа́лка; 4) Zeche (могори́ч) von dem bezahlt der zum ersten mal in e. Dorfe mäht.
Крижівни́ця, *f.* Holzband der Wagenleiter am oberen hinteren Theile, *n.*; 2) s. Крижова́тка. [be, *f.*
Кри́жка, *f.* (мéду) Honigtafel, -schei-
Кри́жма, *f.* weisses Leinwandstück bei der Taufe; 2) Pathengeschenk, Eingebinde, *n.* [χρῖσμα]; *adj.* крижмовий, zu кр. geh. [жа́нка.
Крижна́, у́тка, крижний, *f.* s. Кри-
Крижни́стий, *a.* breitschulterig.
Крижні́ти, *v. n.* zu Eis erstarren, *Піс.*
Кри́жно *n. B.* Kreuzbein, *n.*
I. Крижни́ний, *a. Ст.* s. Крижаний.
II. Крижни́ний, *a.* сьніт, *Ст.* (*Пр.* II. 391) voll Kreuze, qualvoll.
Крижова́тка, *f.* s. Кро́шня.
Крижо́вий, *a.* Kreuz-, Becken-, s. Крижéвий.
Крижо́вник, *m. gr.* Stachelbeere, *f.*
Крижува́ти ся sich kreuzen; 2) *Мх.* die Arme ausstrecken, dass die Kreuzesform entsteht; *vor Gram ringen.
Крижу́лка, *f.* s. Крилу́жка.
Крижчи́нка, сóгниця-, *f.* Honigschabe, *f.* (Galleria Celleria).
Кри́за, *f.* Krause, *f. Пол.*
Крий Бóже! крийóі! *int. imperat.* Gott behüt! es ist ein Graus! s. Кри́ти.
Кри́йда, *f.* s. Крéйда. [kel, *m.*
Кри́йка, *f. Ф.* Versteck, Schlupfwin-
Кри́йма, *adv.* zur Verstärkung des Verbums укрина́ти in seinem Begriffe *К.* I. 176. *Пр.* VII. 218. *Ог.* 115.
Крийо́мий, *a.* verborgen *Зг.*
Крик, *m.* Schrei, *m.* Geschrei, *n.*; Lärm, *m.* кри́ком крича́ти laut schreien.
Кри́кати, *v. n.* vom Schrei „кри! кри!“ der Ardea cinerea.
Крикли́вець, -вця, *m. Ф.* крикли́вий, *a* schreiend, lärmend; s. Крику́н.
Кликливи́ці, *pl.* das viele Schreien des (kranken) Kindes.
Кри́кнути, *v. n.* aufschreien; на кого́ jmdn anschreien.
Кри́княва, *f. Левч.* s. Крик.
Кри́кси, *pl.* s. Нóчниці, *Еф.* 3.
Крику́н, *m.* Schreier, Schreihals, Krakehler, *m.*; 2) *pl.* Schreivögel, *pl.* (Clamatores) *Пол.*
Кри́ла, *f.* kleiner Schober (сти́ртка).
Крила́н, *m.* Vampyr, *m.* (Pteropus) *Вол.*

*

Крилáс. s. Крйлос.
Крилáстий, крилáтний, *a.* flügelig, geflügelt, Flügel-.
Крилáтиця, *f.* Flügelschnecke, *f.* [(Strombus).
Крилáтка, *f.* Flügelfrucht, *f.* (samara).
Крилáш, *m.* erster Gehilfe des Fischermeisters, *Не.* [schermeisters, *Не.*
Крилйнка, *f.* Pterocanium.
Крйльний, крилóвий, *a.* Flügel-, *ГШ. Нар.*
Крилó, *n.* Flügel, *m.*; *dim.* крилéчко, крйлонько, крильцé, крилýшко *Ч.* IV. 71. крилй, -йти, *P.* II. 42. крилятко, *n. Пот.* III. 110. kleiner Flügel, Flügelchen, *n.*; 2) крилó орлйне s. Девятилйтник.
Крилоплáвка лїтáчка, *f.* Flughahn, *m.* (Dactylopterus europ.).
Крилóс, *m.* s. Клйрос.
Крилошаний, *m.* Клирошаний; *adj.* крилошáньский.
Крилýжечка, *f. dim. Мета.* (63) 166 Kiebitz, *m.* (чáйка),?
Крилйк, *m.* s. Крилáтка. *B.*
Крймець, -мця. Кримчýх *АД.* II. 136, *m.* (tatarischer) Einwohner aus Krim; *adj.* крймский Krim-.
Крймза, *f.* Zinkvitriol, *m. Вол.*
Кримінáл, *m.* Criminal, *n. adj.* кримінáльний. [ling, *m.*
Кримінáльник, *m.* Criminal-Sträf
Крймка, *f.* Mütze aus Lammfell von Krim; 2) Pelz aus L. von K. *n.*
Крин, *m.* Lilie; 2) Blume, *f. Ш.* I. 350.
Криниця, *f.* Brunnen, *m.*
Криничаний, *K. Не.* криничáстий *ГБ. a.* Brunnen-, Quell; brunnenreich, quellenreich.
Криничйна, криничовйна, *Не. f.* Quelle, *f.* Born; Brunnen, *m.*
Криничний, *a.* s. Кирйчний; -а осóка Carex praecox. [(Eucrinus).
Криновець, -вця. *m* Seelilie, *f.*
Крйновка, *f.* Brattpfanne, *f.*
Крйнта, *f.* N. e. полонйна und e. Berges. [machen, s. Куніруваги. (*Ф.*).
Кринцувáти кнм.§. jmdn wirbeln
Крйпа, *f.* grosser Kahn.
I. Крйса, *f. gr.* s. Щур.
II. Крйса, *f.* Rand (des Geschirres), *m.*; Krämpe (des Hutes), *f.*
Крисáк, *m.* Beschlag an den Enden der Wagenachsen, *m.*
Крисáня, крисанйна, *W. f.* s. Кресáня.
Кристáл, кришта́л, *m.* Krystall, *m.*
Кристалйньский, *a. Пол.* krystallinisch; кристалéвий, krystallen.
Кристалїзáция, (-зóване *n.*) Krystallisation, Krystalbildung, *f. adj.* кристалїзацийний.
Кристалізувáти (und — ся *Вол.*), *v. n. Пол* krystallisieren.
Кристáльний, кристалйчний, *Пол. a.* Krystall, krystallisiert.
Крйти, (крйю, крйєш), *v. a* decken; 2) verbergen, verstecken; — ся sich — —; крйтий, *ptc.* gedeckt.
Крйтик, *m.* Kritiker, *m.*
Крйтика, *f.* Kritik, *f.* крйтику клáсти den Massstab der Kr. anlegen, anwenden *Шл. adj.* критичний, kritisch.
Критикувáти, *v. a.* kritisieren.
Крйтник, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) s. Очкýр.
Крйха, *aug.* крйхота, крйхта, (*d.* крихітка) *f.* s. Крйшка I. *Ш.* I. 32.
Крихкий, *a.* brüchig; spröde.
Крйхкість, -ости, *f.* Brüchigkeit, Sprödigkeit, *f.* [(Salix fragilis).
Крихковéрб, *m.* Bruchweide, *f.*
Крихкотвердий, *a.* glashart, *Пол.*
Крихкотїлий *a. Лсеч.* schwächlich.
Крихтяний, *a.* klein winzig.
Крйця *f.* Stahl, *m.* Kritzeisen, *n.* 2) Champagnerroggen, *m.* (hart wie крйця 1).
Крицйк, *m.* Chalcophora, *B.*
Крйцяний, *a. Ф.* stählern.
Кричáна, *f. Luts.* 25 s.? Корчáва.
Кричáти, (кричý, кричйш), *v. n.* schreien; zurufen; на когó jmdn anschreien, schelten. [schreiend.
Крйчмо, *adv.* sehr, durchdringend
Крйчний, *a.* — горн. Frischherd, Frischofen, *m. ГШ.*
Криш, *m.* Pfannenstein, *m. B.*
Крйша, *f.* Dach, *n.*
Кришáнець, -нця. *m.* медовий. Art Honigzwieback, *Мак.*
Кришаниця, *f. Еф.* 24?
Крйшеник, *m.* Schnitt, *m.* Stück, *n*; 2) кришéник s. Крйшка I.
Кришениця, *f.* kleines Osterbrod (пáсочка), das zerstückelt wird in den пасковий цéбрик. [lopax major).
Крйшик, *m.* Doppelschnepfe, *f.* (Sco

Кришнийна, *f.* Unterfutter, *n.*
Крúшнинця. *f.* zermalmender Frost.
Крúшúти, *v. a* zerstückeln, zerbröckeln; zermalmen, brocken; *рýки die Hände ringen.
I. Крúшка, (*d.* крúшечка, кришинка), *f.* Brocken, *m.* Bischen, *n.*
II. Крúшка, *f.* Deckel, *m.* s. Пóкришка; 2) s. Крúша.
Крів, *f.* s. Кров, *Лезн.* [Blut.
Крівáвий, крівяний. *Кн. а.* blutig,
Крівáвити, *v. a.* mit Blut bespritzen, *Ш.* II. 74.
Крівáвиця, *f.* *Н.* 266 mit Blut u. Schweiss erworbene Habe, blutig erarbeiteter Lohn.
Крівáвник, *m.* крівáвниця *f.* Schafgarbe, *f.* (Achillea millefol.).
Крівний, *a.* Blut- *C.* II. 65; 2) echt, naturwüchsig, geboren, *Кн.* крівне, *adv.* *Ст.* mit Blut, s. Крéвний.
Крізь, *praep.* mit dem *Accus.* bezeichnet: *a*)die Bewegung mittendurch einen Gegenstand: крізь двóє дверúй durch zwei Thüre hindurch; крізь нї в лукомóре *Ф.* (*Пр.* II. 146); крізьсльóзи unter Thränen; крізь сон im Traum; *b*) die Zeit in ihrer Dauer: крізь ніч die ganze Nacht hindurch *Ог.* 181. *Мі.* IV. 442.
Крізний, *a.* durch und durch gehend, dringend; — вітер. Zugwind, *m.*
Крій, *praep.* s. Край.
Крій, -óю. *m.* Zuschnitt, Schnitt, *m*; пóле идé крóєм zieht sich längs hin als schmaler Streifen.
Кріль, -іля, *m.* s. Корóль; 2) —, кріник Kaninchen, *n.* (Lepus cuniculus); *pl.* *P.* II. 12 кролі.
Кріляця. *f.* Weibchen des Kaninchen.
Крім, *praep.* mit den *Genit.* s. Крóмі. *Ог.* 185; в крóмі сидíти abgesondert, geschieden wohnen.
Крімка. *f.* *C.* I. 199 s. Крáйка.
Крінýти ся, (*Фр.*) s. Рýшити ся.
Крін, *g.* крóну, кріпéць, -ця. *m.* Dill, *m.* (Anethum graveolens).
Кріпúти. *v. a.* stark machen, stärken, kräftigen; — ся *P.* II. 53 fest woran halten, f. wobei stehen, ver-, ausharren; dulden.
Крíпка *f.* s. Курíпка, курепáтка. (*B.*).
Крíпкий, (*compar.* крíпший), *a.* stark, fest, kräftig; heftig; streng (морóз); *adv.* крíпко. [herzig, hochherzig.
Крíпкодýшний, *a.* *Макс.* gross-
Крíпколóбий. *a.* mit starker Stirn, *K.*
Крíпкорéбрий, *a.* mit starken Rippen, *K.*
Крíпнути, *v. n.* erstarken.
Крíповий, *a.* *Ч.* III. 17.?
Крíпость, -ости. *f.* Stärke, Festigkeit, 2) Festung, *f.*; 3) *Kaufbrief, *m.*; Bürgschaft, *f.* *Ст.* [stungs-; 3) leibeigen.
Крíпостний, *a.* stark, *Зг.*; 2) Fe-
Крірванина, *f.* s. Крівáвиця.
Крірвáти, *v. n.* sich zum Blutschweiss plagen, sich abarbeiten, *Ог.* 90. 2.
Кріс, *g.* кресá, *m* Flinte, *f.* eig. Schiessgewehr mit Feuerstein, *n.*
Крíсло, (*d.* крісéльце), *n.* Armstuhl, Lehnstuhl, Sessel, *m.*
Крісля́тий, кріслопáтий. *a.* mit abstehenden Aesten etc. (-а топóля Populus nigra); gespreizt.
Кріт, *m.* s. Крет, *Лезн.*
Крітáти ся, *Фр.* rückwärts-, rückschreiten; 2) sich hin u. her unruhig werfen. [ständig, ruhig, (*Ф.*), [кротко].
Крітко, *adv.* züchtig, bescheiden, an-
Крічка, *f.* Seeschwalbe, *f.* (Sterna).
Кріщáстий, (кренц-), *a.* s. Хрещáтий.
Крíяти, *v. n.* gesund u. stark werden.
Кров, крóва, *Лезн.* *f.* Blut, *n.* (*gen.* крóви, керúй).
Кровáвий, *a.* s. Крівáвий, blutfarbig.
Кровáвиця, *f.* *Пар.* Blutfluss, *m.* Blutbeule, *f.*
Кровапíти, *v. n.* von Blut übergossen sein, bluten; кровáвити. *v. a.* s. Крівáвити.
Кровáвиці, *pl.* rothe Glaskorallen.
Кровáть, *Ме.* 52. 258. (*d.* кровáтька), *f.* Bett, Lager, *n.* Bettstelle, *f.*
Крóвель, -вля. *m.* Rotheisenerz, *n.* *Вол.*
Кровéльний, *a.* Dach-, *Пол.*
Кровúстий, *a.* blutreich.
Кровлó, *n.* кроля́, *f.* *Зг.* Dach, *n.* s. Покрівля́.
Крóвний, *a.* *C.* I. 250 s. Крівний.
Крóвник, *m.* rothbrauner Storchschnabel, *m.* (Geranium phaeum).
Кровобíг, *m.* *Пу.* кровокрýжене, *n.* *ГШ.* Blutumlauf, *m.* [gierig, *КУ.*
Кровожáдний, *a.* blutdürstig, blut-
Кровожáдність, -ости, *f.* Blut-

durst, *m.* Blutgier, *f.* [de, *f.*

Кровозмішене, *n.* *ГШ.* Blutschan-

Кровозмішний, *Пар.* кровомішний, *Ст.* *a.* blutschänderisch.

Кровозмішник, *Пар.* *ГШ.* (-мішник, *Ст.*) *m.* Blutschänder, *m.*

Кровометитель, *m.* Bluträcher, *m.*

Кровомщене, *n.* (кровава месть), *ГШ.* Blutrache, *f.*

Кровоносний, *a.* blutführend.

Кровоний, *КУ.* кровоний́ця, *m.* blutdürstiger Mensch, Blutsauger, Bluthund, *m.* *С.*

Кровоний́ка, (-ній-). *f.* *Ос.* (61) XII. 28 Blutsteuer, *f.*; 2) дождженій́ця — Hematopota pluvialis, *Пол.*

Кровоний́нний, *a.* *Ст.* blutsaugend.

Кровоний́ність, -ости, *f.* *Не.* s. Кровожадність.

Кровосисень, -сня, *m.* кіньский, Pferde-Lausfliege, *f.* (Hippobosca equina); 2) — овечий Schaf-Lausfliege, Schafzecke, *f.* (Melophagus ovinus); кровосисні, *pl.* Lausfliegen, *pl.* (Pupipara) *Пол.*

Кровотік, -боку, *m.* *ГШ.* кровотічи, -чи, *f.* *К.* Blutfluss, *m.*; Blutung, *f.*

Кровця, *f.* s. Кров. [blutroth, *Не.*

Кровяний, *a.* Blut-, blutig, *Ст.*; 2)

Крогуй, крогулець, -лця, *m.* Sperber, *m.* (Astur nisus). [— los, gen, hin.

Кроз, *praep.* s. Крізь, круз; *P.* I. 64 auf

Крок, *m.* Schritt, *m.*; 2) Spielraum zwischen den Beinen, *m.*

Кроква, крокоп, (*d.* кроковка), *f.* Dachsparren, *m.* 2) кроквочка, *Пол.* s. Поземомірка.

Крокіш, *m.* Ringelblume, *f.* (Calendulla offic.); 2) — крокіс, крокус, Färberdistel, *f.* (Carthamus tinctorius); 3) Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria mollis).

Крокотій, *m.* Schlangenkraut, *n.* (Calla palustris)

Крокоша, *f.* *N.* e. Berges.

Кролї, *pl.* *N.* e. Berges.

Кромка, *f.* Scheidewand, *f.*

Кромець, кромцьо, *m.* ein (alter) Bauer (ol. Bäuerin), welche ärztliche Hilfe nach ihrer natürlichen Art leisten.

Кромити, *v.* *a.* theilen, trennen; * — ся nicht zusammen, geschieden essen, wohnen, leben; uneinig sein.

Кромі, *praep.* mit dem *Genit.* ausser, ausserhalb, gesondert von; nebst; *Ог.* 185. *Mi.* IV. 541.

Кромішний, *a.* † äusserste, letzte; -а тьма tiefste Finsternis.

Кромпель, *m.* Krummbirne, Grundbirne, *f.* s. Буль́ба. [Brocken, *pl.*

Кромши білі? *Не.* (*Пр.* VI. 385).

Кропач, *m.* Fetzen an e. Stock zum Löschen des Feuers in d. Schmiede.

Кропень річний, Seseli annuum, *B.*

Кропива, *f.* Brennessel, *f.* (Urtica); кропивовагі, *pl.* Nesselartige, *pl.* (Urticaceae). [*n.* (Ceratophyllum demersum).

Кропивка, *f.* Igelloek, *m.* Hornkraut,

Кропивник, *m.* s. Покропивник.

Кропивянка, *f.* *Мор.* Art Vogel?

Кропильниця, *f.* Weih-, Sprengkessel, *m.* *Пар.*

Кропило, *n.* Sprengwedel, Weihwedel, *m*; 2) *dim.* кропильце, *n* Kolbenschimmel, *m.* (Aspergillus) *Вол.*

Кропити, кропнути, *v.* *a.* besprengen, bespritzen; 2) * derb schlagen; 3) *v.* *n.* s. Крапати (дощ); *Пот.* III. 110.

Кропка, *f.* *Пар.* s. Точка.

Кропковий, *a.* -а горівка, Brantwein auf dem Dill (кріп) aufgegossen.

Кропкувати, *v.* *a.* *Пар.* punctieren.

Кропляетий, *a.* tropfbar; Tropf; -то-плинний, tropfbar-flüssig, *Пол.*

Кропля, *f.* s. Капля.

Кроєн, *pl.* Fangfäden, Ranken e. Schlinggewächses, *pl.* (*Ф.*).

Кроєна, кросоні, *Не.* *pl.* (*d.* кроєнка, кроєнця, *pl.*) Rahmen, *m.* z. B. des Fensters, der Tischlersäge etc.; Stickrahmen, *m.* Heftlade, *f.*

Кроєно, *n.* * Leinwand, *f.* *Ч.* III. 108.

Крот, *m.* s. Крет, кертиця.

-кроть, -крот zur Bildung der *Adverb. numer.* -mal, трикроть dreimal, стокроть, hundert (mal): до стокроть чортів! *Оц.* §. 182. *Пар.*

Кротість, -ости, *f.* Sanftmuth, Demuth; Friedfertigkeit, *f.*

Кротний, кроток, *a.* sanft, demüthig, friedfertig, ruhig, *III.* I. 348.; кротко, *adv.* (*B.*).

Кротний, *a.* числівник, Adverbium numerale, *Оц.* § 182. *Пар.* auf die Frage: wie vielmal?

Кротьник, *m.* Quotient, *m.*

Кротовник, *m.* Gundelrebe, *f.* (Glechoma hederacea), *Вол.*

Крохмáль, *m.* Kraftmehl, Stärkemehl, *n.* Stärke, *f.* [machen, stärken.
Крохмáлити. *v.a.* durch Stärke steif
Крохмáльний, *a.* steif, gestärkt.
Крохмáльниця, *f.* Erzeugerin, Verkäuferin von Stärkemehl, *f.*
Крохнáль, *m.* *Ко.* 118?
Крочáй. *m.* s. Крок.
Крóшня, *f.* Art Fischnetz: die Senke; (крошéнька S. ohne Stange); 2) Wagendecke, *f.* (óýдка). [*Kol.* I. 48. 347.
Крубочкий, *pl.* Art Leinenstickerei,
Круг, *m.* Kreis, Umkreis, *m.* Scheibe, *f.*; 2) Gesichtskreis: вже сóнце в крýзї (beim Untergang); зійшлий лїтá як вúхор з крýга сьвíта *КС.* (83) II. 468. 3) Töpferscheibe, *f.*; 4) — óігупóвий Polarkreis; 5) grosser Backspaten (до пáски); 6) вóску Wachskuchen, -boden, *m.*; 7) — колíс alle vier Wagenräder; 8) кругáми, (крýгом). еїдáти sich herumlagern; в крýзї óчи ємý стáли er starrte mit den Augen; з крýгу спив ся *Кн.* 449 wurde Trunkenbold (ausser Rand u. Band); 9) круг, кругóм. кругú unechte *Praepos.* mit dem *Genit.* um, ringsum, ringsherum *Mi.* IV. 543. *Ос.* 185; als *Adverb.* *Ш.* I. 5. 6. &.
Кругáв. *Ф.* кругáвець, -вця, *МШ.* Sperber; Geier, *m.*
Крýгель, *m.* *N.* e. Berges. [Schnepfen.
Кругúкати. *v. n.* vom Schrei der
Кругáвий, кругловáстий, *B.* (-áтий) кругáстий, *a.* rundlich.
Кругáня, круглолúця. *f.* Weib mit rundem wohlgenährtem Gesicht.
Крýглий, (*d* -лéнький). *a.* rund; 2) Крýгле мóре Marmora Meer; 3) *крýглий сирóта ein ganzer Waise, ganz verlassen. [Berges.
Крýглик. *m.* Orbulina; 2) *N.* e.
Кругáйця, *f.* *Kst.* Kreis, *m.* 2) s. Кругáйка. (des engl. Weizens.
Кругáйка, пшеницú- *f.* Abart
Кругáйш, *m.* Pallisadenwurm, *m.* (Strongylus).
Крýгаї. *pl* Kegel, *pl.* s. Крýжіль.
Кругáїти. *v. n.* sich runden, rund werden.
Круглобóкий. *a.* rundlich. [Form.
Кругловатість. -сти *f.* rundliche
Круглоúдий. *a.* mit rundlichem Gesicht, mit r. Schnauze.
Круглóвий. *a.* -е вікóнце am Kopfende des Bettes gegen Osten.
Круглоúна. *f.* *ОП.* Kugel, *f.*
Круглоголóвий. *a.* rundköpfig.
Круглолúций, *a.* mit rundem Antlitz, *III.* I. 325.
Круглотá. крýглість -ости. *f.* Rundheit, runde Gestalt. [(Cyclostomi).
Круглоýсті. *pl.* Rundmäuler, *pl.*
Кругáй. *f.* Kuh mit einwärts krumm gebogenen Hörnern.
Кругáк, *m.* runder Körper; Rundholz, *n.*; 2) Schafthalm, *m.* (Equisetum palustre).
Кругáйка. *f.* Art Kriechenpflaume.
Кругáйночка, *f.* *dim.* *Bein.* der мóгилочка. [ner Topf, (*B.*).
Кругáнча. -áти. *n.* runder klei-
Кругáти, *v. a.* in die Runde trinken, *А Г.* 170. [culation, *f.*
Кругóбіг. *m.* Kreisumlauf, *m.* Cir-
Круговáтий, кругáстий. *a.* rund, rundlich, kreisförmig. [form, *f.*
Круговáтість -сти, *f.* Kreis-
Круговúй. *a.* *Ко.* 297 kreisförmig, in die Runde, im Kreise; 2) gemeinschaftlich. [Umdrehung, *f.*
Кругóворот, *m.* *Фр.* Kreisgang, *m.*
Круговорóтний, *a.* *Фр.* im Kreise sich herumdrehend.
Кругогáд. *m.* Gesichtskreis, *m.* *Не.*
Кругодíрник, *m.* Siebanemone, *f.* (Cribrina). [kreisförmig sich windend.
Кругойдýчий, *a.* *Ос.* (61) II. 234.
Кругóльня. *f.* Kegelbahn, *f.*
Кругóм-дурáк, *m.* Erznarr, *m.* erzdumm, *Пар.* [ke, *f.* (Cyclostoma).
Кругорóтник. *m.* Kreismundschnek-
Кругосьвíт. *m.* *К. Ос.* (61) IV. 34. s. Кругогáд. [Welt umfassend.
Кругосьвíтний. *a.* *К.* die ganze
Крýгу дáти, §. Fersengeld zahlen, Reisaus nehmen.
Крýгьнати. *v. n.* grunzen.
Кружáлець, -лця. *m.* Kerbel, *m.* (Anthriscus).
Крýжало. *n.* Runde, *f.* runde Scheibe; Kreis, *m*; 2) rundes Blumenbeet, *Не.* (*n.* 157); 3 Kloben, *m.* (an dem Tau des Prahmes): кружáлом *М.* I. 39 im Kreise, kreisförmig, rundum, rundumher.
Кружáстий. *a.* *R* 129 gemustert (Tuch).

Кружáти. *v.n.* дéрево rund abhauen; збíжє dh Kreiseln auf dem Sieb reinigen, sichten; мід-пиво in die Runde trinken, kreisen lassen.

Кружéвниця, *f.* Spitzenmacherin, Spitzenklöplerin; Spitzenhändlerin, *f. Под.*

Крýжево, *n.* Spitze, *f.* (корýнка. Streifen zum Besatz).

Кружелáти, *v. a.* zusammenrollen.

Кружéлики, *pl.* Scheibenthierchen, *pl.* (Cyclidina). [(Cobitis taenia).

Кружéльчик, *m.* Dorngrundel, *f.*

Кружéць, -жця́, *m.* Rüttelfalke, *m.* (Falco tinnunculus).

Кружéчка. *f.* Aster chinensis.

Крýжильце, (-жíль-), *n.* kleine runde Scheibe; Rund, *m.*

Кружúлки, *pl.* Vibrionidae.

Кружúти, *v. n.* kreisen.

Кружúця, *f.* Krone, *f.* (beim Pferd); кружúчна кість, Kronbein, *n. B.* [na).

Кружíвка *f.* Kreismuschel, *f.* (Disci

Крýжіль, *m.* Kegel, *m.* (conus), *B.* 2) в кружельнй грáти Kegel spielen.

Крýжка. *f. gr.* Krug, *m.* Flasche; 2) Spar-, Armenbüchse, *f.*

Кружковáтий, *Пол.* кружковúй, *a.* kreisförmig, Rund-, *Не.*

Кружколожнскóві, *pl.* mit Mutterkuchen in Scheibengestalt: Discoplacentalia, *Фр.* [(Discophora).

Кружкоплáви, *pl.* Scheibenquallen,

Кружкоцьвíті, *pl.* Scheibenblumige, *pl.* (Discantheae).

Кружлúк, *m.* s. Кружéць.

Кружлúстий, *a.* rundlich. *B.*

Кружлúти, *v. a.* s. Кружáти.

Кружнúця, *f.* Kreiselschnecke, *f.* (Turbo).

Кружóк, -жкá. *m. dim.* s. Круг; runde Scheibe; 2) Kreis, Zirkel, *m.* у кружóк *Ч.* III. 108 in einem Kreis; кружкá сїдáти *К.* (посїдáти *М* I. 87) im Kreise sich herumsetzen; sich in die Runde setzen.

Кружóли, *pl.* Ґренджóли. [*Ос.* 101.

Круз. круз. крýзу. *praep.* s. Крізь,

I. Крук. *m.* Haken, *m.*

II. Крук. *m.* Rabe, *m.* (Corvus).

Крýкати. *v. n.* s. Крáкати.

Крýль. *m. ungr.* s. Ґідýх.

Крýлик. *m.* s. Кручóк.

Крумкáч. *m.* s. Крук II.

Крумчáти, *v. n. Иг.* 83. quaken.

Крýнькати, *v. n* s. Хрýнькати, grunzen. [ten; s. umkehren.

Крýнути ся sich beeilen, s. spu-

Крýпа, (*d.* крупúна, -пúка). *f.* ein Graupen, Grützenkorn; *pl.* крýпи́ Graupen; 2) крýпа, *Не.* s. Кáша; 3) крупúнка, *f. B.* Punctthierchen, *n.* (Monas).

Крупéць, -пця́, *m. N.* e. Berges.

Крупúчити ся, zusammensintern, *Пол.* [für Graupen, *n.*

Крýпінний, *a.* -е решетó Bastsieb

Крýпник, *m.* dünne Grütze; 2) Brantwein mit Honig eingekocht, *m.*

Крупнúстий, *a.* graupig

Круподе́р, *m.* Graupenmüller; 2) *Landbauer, *m. K.* [*f. Левч.*

Круподьóрня, *f* Graupenmühle,

Крупянка. *f.* Grütze, Graupenspeise; 2) Graupenwurst, *f.*

Крупяр. *m.* (-ярка, *f.*) Gräupner. Graupenhändler, *m.* (in, *f.*).

Крупчáстий, *a.* gekörnt, *Пол.*

Крупчáтка. *f. Под.* Graupenmühle, M. für grobes Mehl, *f.* [ne: Gekröse, *n.*

Крýки. *pl.* mesenterium (im Schwei-

Крут. *m.* s. Крет, Кертúця.

Круть. *adv.* — дорóги *Гол.* III. 342 auf dem sich windenden Weg; крутóм *Гр.* V. 350 s. Кругóм; 2) *int.* vom jähen Drehen, *Ог.* 218. (крутьверть *А-Г.* 156). [190 s. Крутúй.

Крýта, *f. Bein.* der рýта *Гол.* I.

Крутáй, *m.* Echinops ritro.

Крутаня́на, *f.* Quertreiberei, *f.*

Крутáр, *m.* — прáва, Rechtsverdreher, *m. Пар.* [Grille, *f.*

Крутьóá, *f* Spitzfindigkeit; 2) Laune,

Крутéль. *m. Ч.* II. 337 s. Перевеслó.

Крýтень, -тня. *m.* s. Вáльок; 2) s. Скрутíль; 3) Herbstblütenschraube, *f.* (Spiranthes autumn); 4) *pl. крýтні böse Streiche, *pl.*

Крýтéник, *m.* солóми Strohwisch, *m.*; 2) — (хлíба) Brotkügelchen, *n. ОП.*

Крутенія. *f.* s. Закрутенія.

Крутúголова. & s. Крутóголова &

Крутúзна. *f.* Krümmung, *f. Пол.*; 2) schwindelnde Höhe, Steile, *f. Мн.*

Крутúй. *a* gewunden; verschroben; rauh; steil, abschüssig, jäh, schroff горá; 2) — хвíст *Пол.* Rollschwanz, Wickelschwanz, *m.*; 4) — рід (рид) Art Oster-

reigen, *Kol.* I. 176; 4) -é яйцé (крýто звáрене) *Под.* hart gekocht; 5) * — чоловік hartnäckig; heimtückisch, listig.

Крутйло, *n.* крýтїж, *f.* Wasserwirbel, -strudel, *m.*; 2) крутйв, крутйв та вже ся и крутйю перекрутйло alle erdenklichen Mittel sind schon ganz fehlgeschlagen.

Крутйти, (крýчу, крýтиш), *v. a.* drehen, winden; ringen (шмáтє); krümmen; — головóю den Kopf schütteln; 2) verdrehen (прáвом); — сьвітом mühsam, leidlich (auch pfiffig) in der Welt sich durchhelfen; *v. n.* Ausflüchte suchen, Winkelzüge machen; крутй-не вертй *P.* I. 14. крутй-вертй magst was immer thun, so doch —; — ся sich drehen etc. головá крýтить ся der Kopf wird schwindelig; волóсє — kräuselt sich; * коло чогó geschäftig sein, sich um etw. herumtummeln; s. Крýчений.

Крутїй, *m.* s. Крутáр; 2) Taumelkäfer, *m.* (Gyrinus). [s. Скрутїль.

Крутїль, *f.* Seilerbahn, *f.* (*B.*); 2)

Крутїлка, *f.* *Ч.* IV. 42 e. Art Caroussel auf dem Eise; 2) s. Голйця 3).

Крутїнь, крутлнйця, *f.* (-йнець. *m.*), (*B.*), s. Крутйло.

Крутний, *a.* s. Крутйй, крýто; -е дїло missliche, schwierige Sache (*B.*).

Крутний, *f.* *Зг.* Wirbel, Strudel, *m.*; *bedrängnisvolle Verlegenheit; 2) Dreherei, *f.* Schwindel, *n.* Ausflüchte, *pl.*

Крутнýти ся. *H.* 38 sich wenden, s. umdrehen.

Крýто, *adv.* s. Крутйй; крýто з ним, прийшлó — коло нéго es steht mit ihm misslich, schlecht, schwierig, kritisch.

Крутобéрéжний, *a.* mit steilen Ufern, (*adv.* *Кв.* 170). [-а скéля.

Крутобóкий, *a.* mit steilen Wänden.

Крýтоборóзниця, *f.* Hirnkoralle, *f.* (Maeandrina). [Dreher, s. Вертюх 3).

Крутовéртень, -тня, *m.* *Пол.*

Крутовéрхий, *a.* mit gekrümmtem Wipfel; 2) mit jähem, schroffem Giebel.

Крутóголов, (-ова, -овáч, -овець, -óвик) *m.* Wendehals, *m.* (Yunx torquilla).

Крутогóрбий, *a.* -а могйла mit steilen, hohen Seiten.

Крутогóрий, *a.* *Ш.* I. 328 mit steilen, bergigen Ufern.

Крутокаїтник, *m.* Spiriloculina.

Крутонїжка, *f.* *Bein.* des Schafes.

Крутонóсий, *a.* mit gebogenem (Schiffs-) Schnabel: -а галéра *Мор.*

Крутонóп, *m.* *Ко.* 77. *scherzh.* statt Протонóп. [Hörnern.

Круторóгий, *a.* mit gewundenen

Крутойрий, *a.* *Ки.* 62 mit steilen Abgründen, Gesenken.

Крух, *m.* s. Пéрга; 2) Erz, *n.* *Пар.*

Крухáвцї, *pl.* Faulbaumartige, (Frangulaceae). [s. Крихкий.

Крухий, крухкий, *Пар.* *a.* mürbe;

Крýхість, -ости, *f.* Mürbigkeit, *f.*

Крýхлик, *m.* böhmischer Granat, Pyrop, *Вол.* [ctes nasicornis). *B.*

Крухлик, *m.* Nashornkäfer, *m.* (Ory-

Круцийта, *f.* *pol.* *T.* Kreuzzug, *m.*

Крýцю-пéрцю, s. Круть (-верть).

Крýча, *f.* herabhangendes Ufer, Steile, Jähe, *f.* [rad, *n.*

Кручáйвода, *f.* s. Точйло, Schleif-

Кручáк, *m.* ein drehkrankes Lamm.

Кручаниця, *f.* *Ф.* *Пр.* II. 488?

Крýчений, *ptc.* gedreht, gewunden; 2) — барáн drehkrank; *verrückt; 3) крýчені паничі *C.* I. 262. Art Windengewächs: Ipomoea tricolor; *b*) türkischer Bund (Lilium pomponium); *c*) Asphodelus.

Кручениці, *pl.* Art Pflze.

Кручений, -йти, *n.* Junge des Raben, *n.*

Крýчний, *a* Raben-, *Ф.*; rabenschwarz; 2) s. Скýрний, *K.* [Kummer, Gram, *m.* *IГ.*

Кручйна, *f.* steiler Pfad. *Гол.*; 2)

Кручйнка, *f.* Bretzel, *m.* (*B.*)

Кручний, *m.* Tabak in gerollten Blättern, *m.* [zwickt.

Кручковáтий, *a.* schnörkelig; ver-

Кручкодéр, *m.* поліцéйский der chicaniert. [Rechtsverdreher, Rabulist, *m.*

Кручкотвóрець, -рця, *m.* *Біл.*

Кручóк, -чка, *m.* Häkchen, *n.* *verfängliche Frage; Alles was das Recht verdreht; Ränke; Chicanen, *pl*; 2) крýчок землеýх Maulwurfsgrille, *f.* Gryllotalpa vulg.).

Круш, *m.* *coll.* alles Brüchige

Крýшець, -шця, *m.* Mineral, *n.* *Пар.*; 2) Fahlglanz, *m.* Fahlerz, *n.* *Вол.* *adj.* крушцéвий.

I. Крушинá, *f.* Faulbaum, Zwekkenbaum, *m.* (Rhamnus frangula). [2).

II. Крушйна, *f.* *Ч.* V. 585 s. Кручйна

Крýшити, *v. a.* zerbrechen, zer-

trümmern, zerbröckeln; 2) bekümmern; крушéний, *ptc. E.* vom Kummer gebrochen, niedergebeugt.

Крушіти, *v. n.* mürbe, gar werden.

Крýшка, *f. TP.* 43 s. Крйшка I.; Krumme, *f.*

Крýшки, *pl.* Gekröse, *n.* s. Крýски.

Крушкувáти ся, крушнйти ся, sich unruhig hin u. her rühren, s. recken (mit e. leisen Geräusch, Gewimmer).

Крушний, *a. B.* s. Крихкий; -а жйла *Пар.* Erzgang, *m.* [wand.

Крýшок, -шка, *m.* eine Rolle Lein-

I. Крюк, *m.* Haken, *m. Пот.* II. 22. крюка дáти *C.* II. 14. einen Umweg machen; 2) *Ко.* 226 s. Кручкогвóрець.

II. Крюк, *m. C.* 161 s. Крук.

Крюць, крюцько, крюцьок, *m.* lendenlahmer Mensch.

Кряж, *m.* Schicht, Scholle, *f. C.* I. 227, s. Креж; 2) Rücken, *m.* s. Крйжі, *Ч.* VII. 575; 3) Baumstamm, *m. ibid.*; 3) —, крйжа, *f. Ст.* Bergkette, Anhöhe, *f.* Hügel, *m. Кч.* 158.

Кряжіти, *v. n. H.* 35 s. Кружйти? als Schicht, (кряж), als Schirm aufliegen.

Кряжóві гóри, Felsengebirge, *n. ОП.*

Кряжувáти, *v. a.* ein Holzstück rund behauen, *Ч.* VII. 575.

Кряк, крячóк, -чкá, *m.* Heerschnepfe, *f.* (Scolopax gallinago); kleine Becassine, (S. gallinula).

Крякa, крякавка, крячка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea); крячкою, *adv. He.* (*n.* 243) mit weit ausgespreizten Beinen, hockend (wie eine Höckerin, w. ein Frosch sitzend). [crecca).

Крякавка, *f.* Krickente, *f.* (Anas

Крякати, *v. n.* s. Крáкати.

Крянути, *v. a.* (*B.*) s. Грянути, парнýти.

Крятати ся, (*B.*) geschäftig sein.

Крячка, *f.* крячок, *m. He.* Seeschwalbe, *f.* (Sterna); 2) Nusshäher, *m.* (Corvus caryocatactes).

Кеáндер, *m* s. Алексáндер. [rer, *m.*

Кеьонда, *m. pol.* der Geistliche, Pfar-

Ктйтор, *m.* s. Тйтар [κτίτωρ].

Кто, *gen.* когó, ктось, *gen.* когóсь *pron.* s. Хто etc.

Куб, *Ф.* кубáй, *m.* aus Holz ausgehöhltes Gefäss, Pokal, *m.* [Klumpen, *m.*

Кубáток, -тка, *m.* кубáтя, *n. coll.*

Кубашйна, *f. N.* e. Berges.

Кýбашок, -шка, *m.* Aschenwinkel, unter dem Ofen, *m.* [Кубло, Nestchen, *n.*

Кубéльце, (*d.* -éлечко), *n. dim.* s.

Кубйшка, (*d.* шечка) *f.* s. Кубóшка.

Кýбіль, *m.* s. Кобéля.

Кубічний, *a.* Kubik-. [Кубло.

Кýблйти ся, s. Гнїздйти ся; s.

Кýблище, *n.* Lagerstätte, *f.*

Кýбло, *n.* Vertiefung in dem Boden von dem stäubenden Huhn gemacht, *Левч.*; 2) Nest, Tageslager des Hasen, *n.*; 3) hölzernes ausgehöhltes Geschirr.

Кубóвий, *a.* -а спідниця indigoblau.

Кýбок, -бка, (*d.* кýбочок), кýбоп-ка, *P.* I. 113. (-очка), кувóушка, (*d.* -ýшечка), *f.* Napf, *m.* bauchiges Gefäss, (hölzernes) kleines Geschirr; Kruke, *f.* Krug, *m.*

Кубрáк, *m.* Köcherfliegenlarve, *f.* Hülsenwurm, *m.* [Phryganea (larva)], (*B.*); 2) armer Schlucker.

Кувáкати, *v. n.* vom Geschrei des neugebornen Kindes (кувé!).

Кувáнє, (*d* -áнячко), *n.* das Schreien des Kuckuks.

Кувáти, s. Ковáти. [scus, *Пол.*

Куведрáха, лозняк —, Totanus fu-

Кувікати, *v. n.* quieken, grunzen, (v. Ferkel), *B.*; wimmern.

Кувший, *m.* irdener, bauchiger Krug ohne Deckel mit weiter Oeffnung: die Kruke; 2) *pl. dim.* кувшйнчики, Nuphar luteum und Nymphaea alba.

Кувшйр, *m. coll.* Fadenalgen, *pl.* (Confervae) s. Кушйр. [nus Mahaleb).

Куг, *m.* кугйна, *f.* Steinweichsel, *f.* (Pru-

Кугá, *f.* Art Wasserpflze *III.* I. 239. *Щог.* 35. [Abhang.

Кугáва, *f.* Felsengeklüft, *n.* steiler

Кудá, кудáй? *Ле.* 94. wohin?; кудáсь irgendwohin, s. Куди. [spinnen.

Куделйти, *v. a. Ме.* 236 s. Прясти.

Кудéля, куделйна, (-йця). *f.* s. Кужіль.

Кýдер, кудйр, *m.* s. Кýчер II.

Кудерéвий, *a.* s. Кріслáтий, кучерáвий. *Kol.* I. 118.

Кудермáн, *m. Гн.* 37. s. Кундермáн.

Кудерцé, *n.* = кудерéве деревцé *Kol.* I. 118.

Куди, кудий, кудйка? wohin? кудйсь, кудйє, кудйсьцка irgendwo-

hin *Ог.* 163; але куди́! нема́ куди́! ist gar nicht möglich, ist kein Raum; куди́ не пі́деш wohin du auch immer gehen magst.

Куди́кати, закуди́кати, *v. a.* mit dem Fragen zur Unzeit куди́ йдеш? jm Im denGang,dieReise verderben *Пот.* III. 30.

Куді́лькй, *pl.* Art Pflze, (*B.*).

Кудкуда́кати, *v. n* gackern, gacksen (onomat. v. Laut кудкуда́к).

Кудкуда́чик, *m.* s. Когу́т.

Кудла́й, *m* кудла́вий, кудла́стий, (-а́тий), кудлова́тий, *Ст. а.* zottig; 2) bärtig. [ten, *pl. vgl.* Ку́дри.

Ку́дло. *n. pl.* ку́дла, *n.* ку́дли Zot-

Кудлю́ха, *f.* Sisyra, *B.*

Кудо́вчити, кудо́льчити, *v. a.* zerzausen, zottig machen.

Кудою́, *adv.* s. Куда́, куди́. *Ог.* 191.

Ку́дра, *f.* Weib mit geringelten Haaren, die Krause *Ч.* V. 586; кудрятинка. *f. Гол.* III. 530 = ? курятинка.

Кудра́вець, -вця, кудра́вий (-дрявий), *a.* s. Кучеря́вий; кудра́вець, *N.* mehrerer Pflanzen: Chenopodium botrys, Pyrethrum millefoliatum, Sysymbrium sophia; Tanacetum vulg; s. Кудре́вий.

Ку́дри, (*d.* ку́дречка, ку́друшки), кудря́та, *Ч.* V. 586, *pl.* s. Ку́чері, lokkiges Haar.

Ку́жба, *f. Ф.* (*P. X.* 154) Dreifuss, *m.* zur Aufnahme des Kessels [cuspis?]; 2) *m.* der sich gern bückt. [ken.

Ку́жбити ся sich bücken, sich duk

Ку́жва, *f.* s. Ужва, ужі́вка. [(*B.*).

Кужделе́ба, *f.* s. Ку́ява. alte Hütte,

Ку́жди́й, s. Кождий, *Ог.* 43.

Кужи́лка, *f.* s. Ку́шка.

Ку́жіль,кужелі́ка.кужі́лка.(-ївка), *f.* Rocken, Spinnrocken, *m.*; 2) *P.* I. 8. Liedvom Sp.; 3) *m.* з но́са го́нить дим ку́жілем *Не.* (*Пр.* XII. 349) in dicken Knäueln.

Кужі́лька, *f.* Speichenbein, *n.*

Кужілова́тий, *a.B.* keglig, konisch.

Ку́зка, ку́зька, ку́зочка, (*B.*) *f.* mehrere Arten v. Insecten, Käfern, übhpt. Insect; 2) Lilienkäfer, *m.* (Lema); *vgl.*

Ку́зьма́, *m.* Cosmas. [Ку́ска.

Ку́зьмін, *m. N.* e. Berges.

Кузне́ць, *m. Др. с.* 107 Schmied, *m.* s. Кова́ль; *adj.* кузне́цкий, zur Schmiede geh.

Кузни́ця, *f. Пар.* s. Кри́чний горн.

Ку́зня. *f.* Schmiede, *f.*

Кузови́ця, *f.* Salix, viminalis.

Куаю́ка, *f.* s. Ку́жіль, *Gr.* 22.

Кузи́вка, *f.* (*B.*) s. Ку́зка.

Ку́й, ку́йте, *Imperat.* zu Кова́ти, ку́ти.

Куйна́ра, *f.* Mütze des чабан, *f.*

Куйо́вда. *f.* ніч як — *М+Е* 407. Plage, *f.*?

Куйо́видити, *v. a.* auf wirbeln; entstellen, verhunzen, *K.*; — ся sich tummeln, *K.*

Куйо́н, *m. Мог.* Cujon, Kerl, Lump, *m.*

Ку́ка, *f.*in d.Kinderspr.) Laus,*f.*s.Вош.

Ку́кати, ку́кнути. *v. n* vom Schrei des Kuckucks; 2) gucken.

Куке́лка, *f.* s. Кола́ч.

Ку́киш, *m. gr.* Zeigefinger, den man ausstreckt, um jmdn damit zu verhöhnen: s. Дуля 2). фіґа. *Пот.* III. 31.

Кукі́бниця, *f. Ч.* III. 132 eine emsige, sparsame Frau, Hüterin. [githago).

Кукі́ль, *m.* Kornraden, *m.* (Agrostema

Ку́кла. *f.* Puppe, Marionette, *f.*; P. auch der Schmetterlinge etc. [rum.

Куклівни́к. *m.* Pteromalus puppa-

Куклоїд. (-їда), *m.* Puppenräuber, *m.* s. Красуля́к. [*pl.* Pupipara.

Кукло́рідні, *B.* кукло́рідки, *Пол.*

Кукля́нка, *f.* Windelschnecke, *f.*

Кукобити,(-бли-). *v.a.*emsig u. sparsam zusammenschaffen; — ся sich nisten.

Кукова́не, *n.* s. Кува́ння (зазу́лї).

Кукопа́ти, *v. n. Гр.* s. Кува́ти, (v. Kuckuck).

Кукольва́н, *m.* Art Giftköder zum Fischfang, Kokkelskörner, *pl. Кч.* 314.

Куколи́ця. *f.* Lychnis vespertina; 2) Silene inflata.

Ку́колка, *f. dim.* s. Ку́кла; кукольчий, *a.* -а зáекленка Hülle der Puppe, *f.*

Кукота́ти, *v. n.* gackern.

Ку́ку, *int.* von der Stimme des Kukkuck; 2) vom Herausgucken; ку́ку и ру́ку Redrt von Bestechung im geheimen.

Куку́л, *m. Ф.* Männchen des Kukkucks; 2) *N.* o. полоника.

Кукули́чка, *f. Bein.* der зозу́ля.

Кукулю́х, *m.* s. Слима́к, *Kol.* I. 54.

Кукурва́с, (-вбс. *Др. с.* 393), *m.* s. Коперва́с *Ч.* V. 791.

Кукурі́кання, *n.* Hahnengeschrei, *n.*

Кукурі́кати, кукурі́кнути, *v. n.*

*

„kikeriki" schreien. [ruf).
Кукурíку! *int.* kikeriki! (v. Hahnen-
Кукурíчка, *f.* жалобча́ста, hohlknolliger Lerchensporn (Corydalis cava); 2) Ochsenzunge, *f.* (Anchusa offic.).
Кукурія. *scherzh.* Reim w. zu Гуцулія.
Кукуру́дз. (-ру́з), *m.* ein Kukuruzkolben; 2) —, кукуру́зка, *f.* blattlose Nestwurzel, (Neottia nidus avis).
Кукуру́дза, (-у́за), *f.* Kukuruz, *m.*
Кукурузи́не, *n.* кукурузо́вянка, *f.* Kukuruzstengeln, *pl.* -stroh, *n.*
Кукуру́зиско, *n.* Kukuruz Stoppelfeld, *n.*
Куку́ц, *m.* *Kol.* I. 125 Laibchen Brot, s. Бала́бушок; kleiner Kuchen *Gr.* 22.
Куку́шки. *pl.* Orchis latifolia.
Куку́шкин. *a.* s. Зазу́лин etc.
Куль. *m.* *Не.* (*Пр.* XI 31) Bündel, *n.* (Stroh); 2) Sack, *m* *P.* I. 68. *Пот.* III. 31.
Кулагá. *f.* *Н.* 80?
Кула́йцї. *pl.* *N.* e. Berges.
Кула́к, *m.* (кула́че, *n.* *coll.*), Faust, *f.* сьмія́ти ся в — ins Fäustchen lachen; 2) —, кула́чник, Aufkäufer, *m.*; *adj.* кула́чний, Faust-, *Пар.*
Кулакува́ти, кула́чити, (-ачкува́ти), *v. a.* mit Fäusten derb schlagen.
Кула́етра. (-е́ютра). *f.* s. Кола́стра.
Кула́чник, *m.* Faustkämpfer, Boxer, *m*, [xacum offic.).
Кульба́ба, *f.* Löwenzahn, *m.* (Tara-
Кульба́ка, *f.* einfacher (primitiver) Sattel; *vgl.* Каблу́к.
Кульба́чити, *v. a.* satteln.
Кульба́чник, *m.* Verfertiger von кульба́ки, Sattler, *m.*
Кульга́вий, *a.* hinkend, *Кл.*
Кульга́ти, *v. n.* hinken, на Бога пеня́єш, а сам кульга́єш, *Н.* 2.
Кулє́ша, *f.* Maispolenta, *f.*
Кулє́шниця, *f.* Patron-, Kugeltasche, *f.* *Левч.*
Кулє́шня. *f.* *Гол.* II. 360 s. Колє́шня.
Ку́лик, *m.* Kulhaken, *m.* (Numenius) *Пол.*; Wasserläufer, *m.* (Totanus) *В.*; 2) *gew. pl.* кулиш Klösse aus Heidekornmehl; 3) s. Сиїно́к *Не.* (*n.* 274) *Пот.* III. 32.
Кулякати, *v. n.* saufen.
Кулико́вець, -вця, *m.* s. Ку́лик 1), коловодя́к.
Кулйна, *f.* s. Кили́на. [gelig.
Кулиста́вий, *В.* кулйстий, *a.* ku-
Кулйетка, *f.* Kugelpilz, *m.* (Sphaeria).
Ку́лити, *v. a.* но́ги під се́бе, — ся die Füsse unter sich einziehen; vor Kälte, Armut etc. sich zusammenziehen, s. krümmen; s. Ску́лити ся.
Кулйця, *f.* Art Unkraut, *Зап.* II. 530.
Кулишір, (-леш-), *m.* Rührscheit, zu коле́ша, *n.*
Кулї́бка, *f.* *Ч.* II. 446 Art Zwieback.
Кулї́й, *m.* der Lahme, *Зг.*
Кулї́ти, *v. n.* hinken, lahm sein.
Кулї́ш. *m.* dünne Mehlspeise.
Кулїшівка, *f.* Orthographie des Schriftstellers Кулїш Панько́; 2) *N.* e. Berges.
Кулїшни́ця, *f.* *Ос.* (62) II. 65.?
Ку́лька. *f.* (*d.* ку́льочка *dim.* s. Ку́ля; Kügelchen, *n.* Kugel. *f.* Klümpchen; *n.*; 2) Kriechenpflaume, *f.* (Prunus insititia).
Кульми́ч, *m.* Fettschwanz des wallachischen Schafes; *adj.* кульмичува́тий, -а вівця́ Schaf mit dem Fettschwanz, *n.*
Кульничкий, *pl.* Kugelthiere, *pl.* (Volvocina).
Кульо́н, *m.* s. Ку́лик 1).
Кульо́ндра, *f.* Bocksfenchel, *m.* (Seseli coloratum).
Кульпа́к, *m* s. Клюпа́к.
Культ, *m.* Cultus, Gottesdienst, *m.* Anbetung, *f.* *Не.* [civilisieren.
Культивува́ти, *v. a.* cultivieren;
Культу́рник, *m.* Culturträger, *m.*
Ку́лші, *pl.* *А-Г.* 157 s. Бе́дра.
Кулю́шка, *f.* Kugelfliege, *f.* (Gymnosoma). (*Фр.*).
Ку́ля, *f.* Kugel, *f.*; 2) s. Клю́ка, (цїха́),
Куля́р, куля́ти, s. Кулїй, кулї́ти.
Куля́чка. *f.* Kugelassel, *f.* (Armadillo).
Кум- кума́! *int.* vom Froschgequak (-schnurren).
Кум, *m.* Gevatter, *m.* кума́. *f.* Gevatterin, *f* (*d.* ку́мко, ку́монько, ку́мка, кума́ся, -оньки, ку́мцьо, -мця); 2) Pathe, *m.*
Кума́н, *m.* Pokal, Becher, *m.* *Мак.*
Ку́ма́не, *n.* s. Кумі́вство.
Кума́р, *m.* s. Ку́маник, кома́р.
Ку́мати ся, Gevatterschaft machen.
Кумо́ук, кумо́уч, *m.* (*В.*) krummes schlechtes Holz, *vgl.* Кима́к.
Кумє́дия, *f.* s. Комє́дия.
Кумє́дний, *a.* komisch; lustig.
Кумельга́ *f.* (*Фр.*) кумє́ль, кумі́ль *Ос.* (61) XII. 35 Wirbelwind; Knäuel,

m. кýмельом крутúти ся.
Кумéць. -мця́. кýмко, *dim.* s. Кум.
Кýми, *pl.* s. Бáба 13) *Kol.* I. 7.
Кýмик, кýмка, кýпька, *f.* Unke, *f.* (Bombinator igneus).
Кýмúн, *a* von der Gevatterin, der G.
Кумúр, *m.* Götzenbild, *n.* Abgott, *m.*
Кумúрня, *f.* Götzentempel, *m.* Pagode, *f.* *Ш.* II. 245.
Кýмити, *v. n.* Gevatterstehen, Pathenstelle einnehmen; * — ся *Н.* 11. spielen u. tanzen.
Кумíвство. *ГШ.n.* Gevatterschaft, *f.*
Кумíвщина, (Кумúнщина *Сб.* I. 329), *f.* die Zeit der unglücklichen Schlacht bei Кумéйки im J 1637; *К.*I.56. *А.Д.*II.32.
Кýмка, *f.* *Не.* (*Пр.* II. 265 s. Кýпка).
Кýмлик, (*d.* -ичóк), *m* Stechmücke, *f.* *В.*
Кýмля, *f.* s. Кíмля. [gnatus].
Кумнáт. *m. rum.* Schwager, *m.* [co-
Кумпáнїя, (кунпáнїя, *Ки.* 68), *f.* Compagnie, Sippschaft, Gesellschaft; кумпанїстий чийсь jmds Kamerad.
Кýмпол. *m.* s. Купóл, *gr.* ὁάνη 1).
Кýмствó. *n. coll.* alle Pathen (Gevatter (insgesammt; 2) кýмство. *Пар.* s. Кумíвство. [zermalmen, (*Фр.*).
Кумшúти. *v. a.* in kleine Stücke
Кунá, *f.* Marder, *m.* (Mustela); 2) Gefäss fürs Talg, *n.* 3) Arrest, *m.*; 3) кýна Angelhaken, *m.*
Кунáк, *m.* *Ос.* (62) V. 85.?
Кундермáн. *m.* Gundelrebe, *f.* (Glechoma hederacea).
Кундóсити. *v. a.* кýжіль *Га.* II. 42 den Spinnrocken gut bearbeiten.
Кунúця, (*d.* -ичка). *f.* s. Кýна 1); 2) Lösegeld an den Gutsherrn für die zur Gattin zu nehmende Leibeigene *Н.* 28; 3) Rispe des Schilfrohres, *f.* *Марк.* 92; *pl.* das Schilf selbst (Phragmites communis). [lamagrostis epigaeos).
Кунúшник, *m* Landschilf, *n.* (Ca
Кунїрувáти, *v. a.* когó. ким jmdn schurigeln, plagen.
Кунїшúти, s. Кунáти. [s. Кунáй):
Кýнка, кýнчка, *Ч.* IV. 182. *dim. f.*
Куновáтий, *a.* Marder-, *Но.а.*
Кýнорити, *v. n.* grübeln, picheln.
Кýнтуш. s. Кóнтуш.
Кунт, *С.* II. 123, *m.* Kunstwerk, *n.* Kunst, *f.*; *d.* кýнштик, Schnörkel, *f.*; Bild u. Abbildung, Vignette, *f.* *Ш.* II.88.
Кунштáция, *f.* *Кух.* Bühneneinrichtung; Scene, *f.* [mus, *m.* *Ст.*
Купáна, *f.* Halbschlummer, Mara-
Купáти, *v. n.* schlummernd nicken, schläfrig sein; sammselig sein, hocken, (*В.*). *Пот.* III. 34.
Куп, *m.* куп-зíле, *n.* Salomonssiegel, *m.* (Convallaria polygonatum).
Кýпа. *f.* кýпи, *n. coll.* Haufen; Trupp, *m.* до-кýпи zusammen, (у) в-кýпі beisammen, за кýпою im Anschluss aneinander (їхати); на кýпі haufenweise, übereinander; 2) Betrag, *m* Quote, Summe. *f.* *Под.* (*р.хв.*84); 3) s. Копá *Не.* (*х.м.*17).
Купáвка. (-áлка). *f.* Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca); 2) Ackerhahnenfuss, *m.* Ranunculus arv.) *Пот.* III. 95.
Купáйлиця. *f.* *Bein.* der ýлиця als des Versammlungsortes am Купáлотаге *Ч.* III. 195.
Купáйло. Купáло. (-áла) *m.* das Fest der Geburt Johannes des Täufers am 24. Juni a. St.; 2) Puppe, Larve aus Stroh bei d. Feste gebr. *Марк.* 10; 3) купáйло. кýпало, *Пар.* *n.* *К.* Bad, *n.* Badeort, *m.*
Купáйловий. (купáний), *superl.* найкупáвший. *Ч.*III. 201), купáльский, *a.* zum Feste Купáйло geh.; — огóнь Sonnenwendfeuer, *n.* *Не.*
Купáк, гяз-. *m.* Korkulme, *f.*
Купáлка, *f.* *Не.* 32. das Feuer am Feste des купáло.
Купáльночка, купáлочка. *Ме.*312 нічка-. *f.* Купáло-nacht *f.* [chen, *n.* *Под.*
Купáльня, *f.* Badekammer, *f.* -haus-
Кýпане. *n.* кýпанка. *f.* *Не.* das Baden.
Купáня, *f.* *N.* e. Berges.
Кýпатень. — сухонéрх Brunelle, *f.* (Prunella vulg.). [— ся sich —.
Купáти. (-áю. -áєш). *v. a.* baden;
Купáчка *f.* Badegeschirr für Kinder, *n.*
Кýпе. *n. coll.* s. Кýпа; 2) s. Купúне.
Купéка. *f.* Convallaria multiflora.
Кýпель. *m.* *Ки.* s. Кýпіль.
Купелéвий. *a.* Bade-.
Кýпер, -пра. *m.* Steiss, Bürzel, *m.*
Кýпець, -пця. *m.* *К.* Händlein, *n.*
Купéць, пця́, *m.* der Kaufende, Käufer, Kauflustige; Kaufmann, Händler, *m.*
Купéцкий, *a.* (*adj.* по купéцки)

kaufmännisch; Kaufmanns-.

Купéцтво, (купечéрство). *n.* Handelswesen, *n.* Handel, *m.* Kaufmannsgeschäft, *n.*; бýде наше —? werden wir handeleins? 2) Kaufmannschaft, *f.*

Купи́ло. *n.* (scherzh.) womit, worum man etw. einkauft: Geld: купи́ла бим та немá купи́ла; 2) grosse Theuerung: к. приступи́ло *Ч.* II. 344. I. 232.

Купинá, (*d.* купи́нка, -інка (*B.*) *f.* купи́не, купини́ве. *n. coll.* Haufen, Erdhaufen, *m.* Erdwarzen, Maulwurfshügel; Busch dicht stehender Pflanzen; Werder *m.*, *vgl.* Кéмпа; 2) s. Купéка; 3) Kreuzblume, *f.* (Polygala vulg.).

Кýпинистий. *a.* buschig wachsend; *adv.* -сто horstweise, *B.*

Купи́тель. *m.* Käufer, *m. Term.*

Кýпити ся. sich in Haufen sammeln.

Купи́ти. *v. a.* kaufen, einkaufen.

Купівля́ *f.* s. Купля́; 2) Kaufgeld, *n.* angebotener Preis, Anbot, *m.*

Купівний. *a.* zum Verkauf ausgestellt, angeboten.

Кýпіль. *f.* Bad, *n. adj* купільний, Bade-, *Пар.* -é. *n.* s. *s* Badegeld, *n.*

Купільник. *m.* купільниця, *f.* Badewanne, *f.* s. Купáчка.

Купінка, кýпка. *f.* Häuflein, Häufchen; кýпка óвощна Fruchthäufchen, *n.* *B.*; до кýпки schön zusammen.

Куплени́на. *f.* gekaufte Sache.

Куплó. *n.* *Це.ОЕ.* Kaufwaare, Waare, *f.*

Кýпля́. *f.* das Kaufen, Kauf. Ankauf, Handel, *m.* Kaufgeschäft, *n.* *Н.* 205. *М.* II. 136. *Term.*; 2) das Gekaufte *Н.* 146.

Купля́к. *m.* Schmelzofen, *m.* Glas, Eisenhütte, *f.*

Купля́ти. *v. a.* oft kaufen *М.* II. 137.

Кýпний, *a.* gekauft, Kauf; 2). *gr.* gemeinsam, allgemein, *adv.* кýпно + *М.* zusammen.

Купни́к. *m.* s. Підкамéнець.

Кýпність, -ости. *f.* *Не.* (*Пр.* XI. (2) 13) Gesammtheit, *f.* der ganze Inhalt.

Кýпно. *n.* Kauf, *m.* *Term.* цінá кýпна Kaufpreis, Kaufschilling, *m.*

Купóвание, кýпленє. *n.* das Kaufen.

Куповáтель. *m.* Käufer, Kunde, *m.*

Кýпочка. *f.* *dim.* s. Кýпка.

Кýпочки-купýсї, кýпцї. *int.* beim (vom) Baden.

Купрáстий. *a.* курни́ -і, Steisshühner, *pl.*

Кýприк, *m.* *dim.* s. Кýпер, *adj.* купрóвий, *a.* Steiss-, s. Задни́чий.

Купрій, Купрія́н. *m.* Cyprianus.

Купти́ти ся, *К.* II. 27?

Купупáти, s. Купи́ти.

Кýпул. *m.* Nbfl. der Прут.

Кýпчá, *f.* *Ч.* I. 298 das Kaufen; 2) —, кýпчая (грамотá, кріпость) *Шл.* Kaufbrief, *m.*

Купчáк, *m.* ди́кий, болотни́й, dreitheiliger Zweizahn, (Bidens tripartita); 2) Tagetes erecta).

Купчáстий. *a.* buschig *B.*; -і ýставки *Kol.* I 48. 347. Art Naht u. Stickerei.

Кýпчене. s. Купéцтво 1).

Кýпчик, *m.* Handelscomis, *m.* *ГІІІ.*

Купчинá, *f.* *coll.* Kaufleute, *pl.* Handelswelt, *f.* [gel, *pl.* (*B.*).

Купчи́ни, *pl.* Erdwarzen, Erdhü

Кýпчити, *v. n.* *АД.* II. 158 Handel treiben, Kaufmannsgeschäfte treiben: чим *Term.* Kaufmann sein.

Кýпчити ся, sich in Haufen, versammeln, scharen; in H. aufgehen, buschig aufwachsen, *М.* [käuferin, *f.*

Купчи́ха. *f.* Handelsfrau; Verkäu-

I. Кур. *m.* Geruch, *m.* (sapor).

II. Кур, *m.* кýра. *f.* *Пол.* домáшний, Haushuhn; кýри, *pl.* Hühnervieh: Hennen u. Hähne, кýри піють die Hähne schreien.

Кýрá. *f.* s. Кýревиця, Sturm, *m.* *С.*

Курагóн, *f.* s. Коругóв.

Кýрáж, *m.* Courage, Muth, *m.*

Курáжити ся, *Др. с.* II den Muthigen spielen.

Курáжка. *f.* *Р.* I. 72? [spinosum.

Курáй, *m.* s. Колю́ча; 2) Xanthium

Курáйниця. *f.* Schnur zum Festbinden des курáй als Brennmaterial an der гáрба. *f.*

Курáстра, купáстра. s. Колáстра.

Куратýл. *m.* *N.* e. полони́на; Куратýлець, *m.* Nbfl. des Прут.

Курáх. *m.* s. Курій.

Курáч. *m.* s. Вугля́р.

Курáчити. *v. n.* Kohlen brennen.

Курбáк. *m.* s. Кубáк. *Gr.* 22.

Курбáло. *n.* s. Кирни́ця. *Gr.* 22.

Курóвий. *pl.* s. Посóли.

Курбéлити. курбелювáти. *v. n.* wirbeln. (*B.*); dahinbrausen, -rollen. [ben.

Курбелí зóнвáти, Staubwolken trei-

Курбельоха. *f.* §. Schneegestöber, *m.*
Курбет. *m.* — хлїба *H.* 242.
Курва. *f.* Hure. *f*; *adj.* курвин Huren-.
Курвар. курвій. *m.* Hurer, *m.*
Курвити ся, Hure (-er) sein; sich preisgeben. [schlecht, *n.*
Курвінець, -ниця. *m.* Hurenge-
Кургáн. *m.* s. Могила, *Пол.*
Кургáнний, *a.* орéл Königsadler, *m.* (Aquila imper.).
Кургикати, кургичáти. *v. n.* grunzen; winseln, *Лсвч.*; leise singen *Ко.* 53.
Кургýзий, *a. H.* 61 stutzschwänzig, abgestutzt, kurz geschürzt.
Курдéля. *f.* s. Кýрінь, кýрія.
Курдíль. *m.* s. Чукурдéль; 2) Art Fussgeschwür beim Vieh. [geburt, *f.*
Курдýпель, -пля. *m.* Zwerg, *m.* Miss-
Курдюк, s. Кордюк; 2) Fettsteiss, Fettschwanz des Schafes, *m.* [(вівця).
Курдючний, *a* fettsteissig, *Пол.*
Кýревиця, куревíльниця, (-вíйниця), *f.* Schneegestöber, *n.* Staub wirbel, *m.* *Зг.*
Кýрево. *n.* Rauchmaterial zum Betäuben der Bienen; 2) duftiger Rauch, *He*; 3) angeschürtes Feuer, *He.*; 4) Wirbel, Sturmwind, *m.* *C.* I. 248.
Кýрень, *m.* Gesellschaft von Leuten die Esswaaren u. Getränke verkaufen *P.* I. 42; 2) ehem. Wohnort, Stadtviertel der zaporohischen Kosaken im Bezirke der Сїч. unter eigenem отамáн.
Кýрене, *n.* das Rauchen: тютюнý; 2) das Aufwirbeln des Staubes.
Кýрент, *m.* fröhliche Hochzeitsarie, -а грáти. [raucher, *m.*
Курéць, -рця. *m.* Raucher, Tabak-
Курзáн, s. Казáн.
Кур-зíлє, *n.* Heidecker, *m.* (Potentilla tormentilla); Bingelkraut, *n* (Mercurialis annua) *ГШ.*
Курзý-перзý, vom kauderwelschen Geplärr, *K.* [ниця.
Курнпíльниця. *f.* s. Куревíль-
Курнльний, *a He.* zum Räuchern dienend, -а сьнїчка Räucherkerze, *f.*
Курнло. (*d* -нльце). *n.* Rauchbesteck, *m.* (*B.*).
Кýрний, *a.* Hühner-.
Кýрити. *v. a.* räuchern (ладаном etc.); rauchen (люльку die Pfeife); *v. n* піч кýрить der Ofen raucht; на дворі кýрить ist ein Schneegestöber, wirbelt der Staub; *кýрить му ся з нóса er lügt.
Курнця, *f.* *P.* I. 18 s. Кýрка.
Кýрнчка, *f.* курнна. -нтн. *n* wildes Huhn. [Brandstätte, *f.*; 2) Kehricht, *m.*
Курнще, *n.* Feuerstätte, Feuerung,
I. Курíй, *m.* *Др. с.* 13 s. Курéць.
II. Курíй. *m.* Haushuhnzwitter, *m.* 2) jüdischer Geflügelschächter.
Кýрінь, *Ш.* I. 245 кýріи. *f.* Gestöber, *n.* Sturmwind, *m.*; 2) *m.* Hütte, *f.* *Ш.* I. 39. *vgl.* Кýрень.
Курíнка. (*d* -íночка). *f.* *C.* II. 231 s. Курнáтка; 2) Schnepfe, *f.* *Cm.* [Staub).
Курíти. *v. n.* rauchen. aufwirbeln (v.
Курнжний. *a.* s. Охóчий, (*Фр.*).
Кýрка. *f.* Henne, *f.* Huhn, *n.* *pl.* кýри. курки die Hühner, die Hennen.
Куркоїд, *m.* Hühnerfresser, *m.* (Schimpf auf d. poln. Soldaten *А.Д.* II. 136).
Куркувáти, *v. n.* vom Geschrei des крочéт.
Курланчýг, *m.* s. Карандич.
Курлнкáти, курлнчíти. (-люкати) *v. n.* vom Schrei der Kraniche.
Курмáн, курмéй, (*d* курмáнчики, *pl.* Fesseln aus курмáн), *m* Schnur aus Werrig, *f*; 2) —, курманина zerrissenes, lumpiges Kleid.
Курмáче, *n. coll.* Lumpen, Fetzen, *pl.*
Кýрне, *n.* *N.* e. Berges.
Курний, *a.* -á хáта, ohne Rauchfang; rauchig; staubig, staubaufwirbelnd; кýрить ся дорóга кýрно (*adv.*) bedeckt sich mit Staubwirbeln.
I. Курник. *m.* Vorrichtung im Ofen zum Aufhalten der Flamme, *f.*
II. Курник. *m.* Hühnerhof, Hühnerstall; 2) * Chor in der Kirche für Sänger; 4) Hühnerhändler, Hühnerer, *m.*
Курникáти. *v. n.* unter der Nase singen, brummen, *Ш.* I. 73 s. Куранкáти.
Курнóсий, *a.* stumpfnäsig, + *M.*
Курнýти, *v. n.* sich aus dem Staube machen, davon laufen. [Hütte.
Курний. *f.* Rauchloch, *n*; 2) berusste
Курнй. *int.* vom Miauen der Katze.
Курнжити, *v. n.* stöbern.
Куроїд. s. Куркоїд. [gewehr, *m.*
Кýрок, -рка. *m.* Hahn beim Schiess-
Курокрáд. *m.* Hühnerdieb, *m.*
Кýронька, кýрочка. *f.* *dim* s. Кýрка, Кур II.

Куропáрник. *m.* s. Сакéльня.
Куропáтва. (-áтка, *Ис.* -áтла, -óня). *f.* Rebhuhn, *m.* (Perdix cinerea).
Куросáїн, *m.* Anemone nemorosa.
Курохвáт, *m.* *Ко.* 22 Hühnerdieb; Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius).
Курнéнє, *n.* gewisser Theil der Stikkerei am Hemd. [curse, *m.*
Курсáк, *m.* Hörer bestimmter Lehr-
Курсóвий, *a.* eines Cursus; Semester-.
Курсувáти, *v. n.* cursieren, im Umlauf sein.
Кýрта, *m.* kurzschwänziger Schäferhund, *КС.* (82) VIII. 385; 2) s. Кýртка.
Куртий, (*d.* куртéнький, *a.* s. Корóткий, etc.
Кýртка, *f.* kurzer Rock, kurze Jacke.
Куртонíг. -óга, *m.* равлíи — Helicophanta brevipes.
Куртóстий. *a.* *B.* kurz begrannt.
Курýдза, s. Кукурýдза. [lein, *n.*
Курупáтко *n.Oc.*(61)VII.17.*Küch-
Курцьóвий, *a.* s. Затичкóвий (свéрлик).
Курчá, курй. -áти, кýрятко, *n.* Küchlein; Backhuhn, *n.*; 2) курчáта, *pl.* s. Норíнка.
Курчáти, *v. n.* grunzen.
Кýрява, курявиця. *f.* Staubwolke, *f*; Schneegestöber, *n.* [хапка.
Кýрявка, *f.* Stäubling, *m.* *B.* s. Нóр-
Кýряний, *a.* staubig. [fleisch, *n.*
Кýрятина, (-йнка), *f.* Hühner-
Курятник. *m.* Hühnerstall, *m.*
Кýрячий, *a.* des Huhnes, Hühner-; -а слíпотá Art Lichtblindheit (nyctalopa); *b*) Ranunculus polyanthemus; -і лáпки gelbliche Bärentatze, Hahnenkamm, *m.* (Clavaria formosa); — — гвоздáсті rauhiger Keulenschwamm (C. botrytis). *Вол*; -і дýшки Ochsenzunge, *f.* (Anchusa offic.); -і óчки Acker-Gauchheil, *m.* (Anagallis arv.); -і слабóні gefl. Knabenkraut, (Orchis macul.).
Курáчка. *f.* Hühnerdreck, *n.*
Кує, *m.* ein Bissen; *adv.* *Гол.* III. 723 ein Bischen, ein wenig; кусь *int.* vom Beissen.
Куєáк. *m.* ein Bissen. Biss, (abgebissenes) Stück, *n. pl.* Stücke Speck; 2) *sgl.* u. *pl.* (*d.* куєачий) Nussknacker, *m.*
Куєáка, *f.* *m.* beissiges Thier; starker Pfefferbrantwein.
Куєáло, *n.* Gebiss, *n.* *Пол.*; 2) *sgl.* s Куєáк 2). [chen: óлóхи, комарí etc.
Куєáти, *v. a.* beissen; (auch *); ste-
Кýсень, -сня, кýсник, *m.* s. Куєáк 1).
Кýсий, *a.* s. Кýций.
Кýсик, *m.* Schmalkäfer, *m.* (Stenus).
Кусíти, *v. a.* *У.* versuchen.
Кусíйка, кусíка. *f.* s. Кýска; 2) s. Гáдина; 3) s. Покýса.
Кýска, (кýзька), *f.* alles Beissende, Nagende, Schnarotzende: Mäuse, Läuse, Geschmeiss, *n*; 2) Kriebelmücke, *f.* (Simulia); 3) *Bein.* des Wolfes.
Кусний. *B.* кусáйвий, *H.* 140. *Ис.* *a.* beissend, bissig, stechend; *anzüglich.
Кýсник. s. Куєóк.
Кусну́ти. s. Укусíти.
Кусня́тина. *f.* *B.* Diatomea; 2) *pl.* Stückeltange, *pl.* (Diatomaceae), *Вол.*
Куєóк. -скá, *m.* (*d.* -óчок; кусня́тко, *n.*) s. Куєс. куєáк 1). [(Brachyelytra).
Кусокрильцї, *pl.* Kurzflügler, *pl.*
Кусохвóсті, *pl.* Kurzschwänzer, *pl.* (Brachyura).
Куст. *m.* Strauch; Strauss, *m*; 2) ländlsches Fest der Mädchen unter Liedern u. Umzug mit einem blumen- u. laubbekränztem Mädchen am zweiten Pfingsttage. [antipathes.
Кустáрник, *m.* Eunicea v. Gorgonia
Кустерíна, кустрíця, *f.* s. Костерéна.
Кустрáтий, *a.* struppig.
Кустрéць. *m.* s. Струп, Geschwür, *m.*
Кусцíлько, *adv.* kleines Bischen s. Цíлку. [bösen Weibe; s. Кусíка.
Кусíй, *f.* sehr bissige Schlange; *vom
Кут. *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* *ні в кут нї и двéрі з ним (з тим) weder so noch so kann man ihn (es) brauchen, anbringen, anstellen, sich mit ihm Rath schaffen; *вийти и кут ins Wochenbett kommen (in d. Winkel der Stube).
Кýтає. *m.* Quaste, *f.*; 2) *d.* кутáсник. *pl.* blasiges Leinkraut (Silene inflata).
Кýтати. *v. a.* verhüllen, vermummen; 2) *Ф.* stillen, pflegen, erziehen (діти: beruhigen, befriedigen. s. Закýтати; *Пом.* III. 110. [Скитáльство.
Кутáтство. *n.* *КС.* (82) IV. 498 s.
Кутáч. *m.* s. Копéрга.
Кýтень. (-н). -тня, *m.* Bauch, Wanst, Magen: Mastdarm, *m.*

Кутернóга, *m. f. H.* 164 mit lahmem, hinkendem Fuss.
Кутéць, *m. pl.* кутцí Vorrichtung aus Schilf zum Fischfang, *f.*
Кýти, *v. a.* s. Кувáти.
Кýтик, кутóк.-ткá,(-йчок, -óчок), *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* Winkelchen; Ruheplätzchen, *n.* Zufluchtstätte, *f.*
Кутний, (-йй), *a.* im Winkel, in der Ecke; — зуб Eckzahn, *H. n.* 42; кутня́ кишка, s. Кутня́нка 1); s. Покýтній *C.* II. 110.
Кýтниця, *f.* Winkelbrett, *n.* [le, *f.*?
Кутня́, сьміяти ся на кутнí *K.* Fal-
Кутня́к, *m.* Höckerzahn, *m.* *Пол.*; 2) der Dickbäuchige; 3) осетíй — Carduus personata). [rhoidalknoten, *m.*
Кутня́нка, *f.* Mastdarm; 2) Hämor-
Кутóвий, *a.* Winkel-. [porteur, *m.*
Кутомíр, *m.* Winkelmesser, Trans-
Кутуля́ти, *v. a.* im Munde lange hin u. her einen Trank od. e. Bissen mit der Zunge bewegen, *vgl.* Катуля́ти.
Кýтя, *f.* Weinachtsgericht aus gekochtem Weizen mit geriebenem Mohn u. Honig eingemacht; * óгáта — der Abend (das Abendmal) vor den Weinachten; голóдна — der Abend vor dem Tage des Богоявлéня.
Кутя́р, *m.* der im Winkel müssig sitzt.
Кýфа, кýхва, *f.* Kufe, *f.*
Кýфер, -фра, (*d.* -éрок), *m.* Koffer, *m.*
I. Кухáр, *m.* bölzernes ausgehöhltes 8 Liter enth. Gefäss.
II. Кýхар, куховáр, *m.* Koch, Küchenmeister, *m. adj.* кухáрский, куховáрский, *a.* Koch-, Küchen-.
Кухáрити, кýхторити, *v. n.* Koch (Köchin) sein, kochen. [ка), *f.* Köchin, *f.*
Кýхарка, кух(о)пáрка, (*d.* кухáрочкá).
Кухáрство, *n.* Kochkunst, *f.*
Кухáрча, -áти, *n.* кухáрчик, *m.* Küchenjunge, *f.* [gel, Krug, *m.*
Кýхлик, кýхоль, -хля, *m.* Krü-
Кýхня, куховáрня, (*d.* кýхонка), *f.* Küche, *f.* на кýхнї кого держáти in der Kost jmdn halten.
Кухóнний, *a.* Küchen-.
Кýхта, *m.* Küchenjunge, *m.* [Teufel.
Куць, *m.* *A-Г.* 166 armer Wicht, a.
Куцáк, *m.* *K.* Stutzer, *m.* gestutzt.
Куцáн, *m.* s. Куцúна; 2) Teufel, *m.* *P.* I. 74. *H.* 287 (im gestutzten Kleid).
Куцóйка, *f.* weibl. Unterrock mit dem Mieder zusammengenäht.
Кýций, (*d.* куцéнький), *a.* kurz, gestutzt, geschürzt; 2) s. Куцáн 2).
Кýцик, *m.* Pferd kleiner Race, Pony.
Куцúна, *f.* кýцик, *m.* kurzes Kleid; Jacke, *f.* (Цїцїбáба.
Куцїбáба, куцíньба,куцюбáба, *f.* s.
Куцькó, куцю́, *int.* Lockruf der Schweine. [ном куцкá не мір!
Куцóк, -цкá, *m.*? *H. n.* 114; з пá-
Куцорóгий, *a.* mit Stutzhörnern; s. Кýсо-.
Куцохвóстий, *a.* kurzschwänzig.
Куцюрга, *f.* s. Кочéрга.
Кýча, *f.* Schweinstall, Koben, *m.*
I. Кучéр, *m.* Kutscher, Fuhrmann, *m.*
II. Кýчер, (*d.* кýчерик) *m. gew. pl.* Locken, Haarlocke, *f.* -ringel, *m.*
Кучерáвити, (-ря́-), *v. a.* locken, (das Haar)ringeln, kräuseln; кучеря́вітн, *v. n.* kraus werden.
Кучéрик, *Ф.* кучеря́вець, (-я́вчик, *H.* 46), кучеря́к, *m.* Jüngling mit krausem Lockenkopf, mit reichlichen Locken, Krausekopf, *m.*
Кучеря́нець, -вця, *m.* Steinbrech, Frauenkraut, *n.* (Saxifraga aizoon) *B.*
Кучеря́вий, (-ра-), *a.* kraus, lokkig, geringelt; *Пот.* II. 17; — Мáцько Gretel im Busch (Nigella damascena); -а мя́та Mentha piperita crispa.
Кýчити, *v. n.* комý s. Докучáти, mit Vorstellungen u. Zureden jmdn belästigen *K.*; 2) — ся Langeweile machen: менí кýчить ся ich langweile mich; м. тóя — das langweilt mich.
Кýчка, (*d.* кýчочка) *f. dim.* s. Кýча, kleiner Stall, k. Koben; 2) кýчки, *pl.* jüdisches Laubhüttenfest; 3) *gr.* kleiner Haufen, *ІГ.*
Кучкувáти, *v. a.* грéчку, geschnittenes Heidekorn in Häufchen aufrecht stellen; 2) *v. n.* hocken.
Кучлáйний, *a.* langweilig.
Кýчма, (*d.* кучíмка, -óмка), *f.* Pelzmütze, *f.*; 2) *кýчму дáти комýсь jmdm viel zu schaffen geben, viel Ungemach bereiten.
Кучмáн, Кучмéньский шлях tatarischer Einfallsweg von Очáків über Сáврань u. Теребóвля nach Lemberg.
Кучмáтий, *a.* dicht und zottig.

Кучмéня, *f.* Nbfl. des Бог.
Кучопúр, *m.* s. Кожáн, Fledermaus.
Кучугýра, *f.* (grosser) Haufen, Ballen, Klumpen, *m. bes.* Schneehaufen; 2) *pl.* Bergkuppen, Hügel, *pl.*
Кучурувáти, *v. n.* kutschieren.
Кýш! *int.* а куш! Scheuchruf der Pferde.
Кýша мóлот, Hammerfisch, *m.* (Sphyrna malleus), *Пол.*
Кушáк, *m.* Leibbinde, *f.* Gürtel, *m.* *Ч.* II. 73. [2) *gr.* Essen, *n.* Speise, *f.*
Кýшане, *n.* das Kosten (Schmecken);
Кýшати, *v.a.* kosten; essen.
Кушéтка, *f.* *Не.* couchette, Schlafbank, *f.*
Кушúр, кушíр, (кушúра, *f.* *В.*) *m.* s. Жабýрник; 2) Hornblatt, *n.* (Ceratophyllum demersum); 3) *coll.* übhpt. Wasserpflanzen.
Кýшка, *f.* Kumpfen, *m.*; 2) *pl.* кушкú kumpfenähnliche Aepfel; 3) Maiskolben (шýльок), *m.*
Кýшлик, кушлúк, *m.* Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis).
Кушлáчний, *a.* кінь bissig.
Кушнíр, *m.* Kürschner, *m. adj.* кушнíрский zum Kürschner, zum Kürschnerhandwerk geh.
Кушнíрка, *f.* des Kürschners Frau, Kürschnerin, *f.*
Кушнíрство, *n.* Kürschnerhandwerk, *n.*
Кушнúти ся, sich necken.
Кушпéла, *f.*; *М+Б.* 128 Luftröhre, Lufthose, *f.* Wirbelwind, *m.*
Кушнотíти, *v. n.* brausen, sausen (von d. кушпéла).
Кýштра, *f.* *М+Б.* 234 Kopf mit struppigem Haar, s. Кустрáтний.
Кущ, *m.* Strauch, *m.*; Gesträuch, *n.* *Пот.* III. 116. [*Ш.* II. 219.
Кýща, *f.* Hütte, *f.* s. Кýча, кýчка,
Кущáвний, *a.* spröde, unfolgsam.
Кущавник, *m.B.* Gesträuch, Gebüsch, *n.*
Кущáнка, *f.* kleine Menge Schafe.
Кущáстий, *ОП.* кущовáтий, *a.* mit Sträuchern.
Кýщик, *m. dim.* s. Кущ; 2) ein Bischen (*В*).
Кущúня, *f. coll.* s. Кущавник *Мі.* II. 145.
Кýю, куéш, etc. *praes.* zu Кýти, кувáти.
Куй, куйга, *m.* Kopfhänger; Murrkopf, Sauleder, *m.*
Кýява, *f.* (alte) einsamgelegene Hütte, Wohnung; elende Hütte; 2) wenig bekannte Gegend; 3) steiler Hügel, Abgrund, (*Фр.*); 4) Nbfl. des Прут.
Куáльник, *m.* Steppenfluss bei Odessa ins Schwarze Meer fallend.
Куйти, *v. n.* s. Куняти.
Кчéмний, *a.* tauglich, fähig.
Кшúнка, кшúти etc. s. Кришúна, кришúти etc.

Л.

Л, dreizehnter Buchstabe (Люде).
Лáба, *f.* Pfote, Tatze, *f.*; Fuss; 2) Pedal, *m.*
Лабáз, *m.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium erisithalis), s. Хабóлаз, хабýз.
Лабáзник, *m.* Sumpfspirstaude, *f.* (Spiraea ulmaria). [*Ч.* V. 621?
Лабайдáк, *m.* чоловíче- лабайдáче
Лабáтий, *a.* mit grossen Tatzen, Füssen.
Лабéти, *pl.* попáети ся в чиїсь — in jmds raubsüchtige Hände (Tatzen) fallen.
Лабáй, лабзюк, *m.* junger Bettler, *Зак. Пот.* I. 127. [einbetteln, *id.* 128.
Лабзюкувáти, *v. n.* betteln, sich
Лáбити, s. Лúбати.
Лабóрця, (Ла-) *f.* Nbfl. des Буг.
Лабýз, *m.* s. Хабýз; 2) s. Шумелúне.
Лабýзити ся, s. Залицúти ся, *Пот.* I. 128.
Лабýнка, *f.* rechter Nbfl. des Вепр.
Лабуштáн, *m.* тóя — echter Eisenhut (Aconitum napellus), *B.*
Лабцювáти, *v. a.* packen *КС.* (82) IV. 69. §. *vgl.* Лáпати.
Лáва, лавúна, *Gr.* 51, лавúця, *f.* Bank, *f.*; 2) von allem Langhingestrecktem u. Dichtem, dichtgeschlossene Reihe, Glied: жúто як лáва; пéрти, сýнути лáвою; 2) liegende Brücke vom Ufer zum Schiffe od. von e. Schiffe zum andern, *W.*
Лáвка, (*d.* лáвочка), *f.* лавúче, *n.* *coll.* *Ф.* (*Вен.* I. 313), Bank, Sitzbank; 2) Waschbank, *f.*; Steg, *m.* s. Кладка; 3) Laden, *m.*; 4) Fleck Feldes, *m*; 5) grosser Hobel zu Fassdauben.
Лáвний, *a.* — член сýду У. s. Лав-

ни́к; 2) von der Fronte, Linien- *Піс.*
Лавни́к, *m.* Gerichtsbeisitzer, -assessor, Schöppe, Schöffe, *m. adj.* лавни́чий.
Лавни́цтво, *n.* Schöppenamt, *n.*
Лавни́чий, *Пар.* лавóчний. *a.* -а ціна́ Ladenpreis, *m.*
Лавр, (ла́вір *Ф.* лаври́на, *f. Мог.*), *m.* Lorbeer, *m.* (Laurus nobilis); лаврóвий, *a.* Lorbeer-, *pl.* Seidelbastgewächse, *pl.* (Thymeleae); лавропа́ті, *pl.* Lorbeer-Gewächse (Laurineae), *B.*
Ла́вра, *f. N.* gewisser Klöster.
Лаврє́ат, *m. K.* Baccalaureatus, mit Lorbeer bekränzt.
Ла́врик, *m.* s. Ла́вро; 2) s. Ра́влик.
Ла́вріи, Лапре́нтий, *m.* Laurentius.
Лавро́, *m.* Laurus; Ла́вра, Ла́вра, *f.* Laura.
Лавусті́ти, *v. n.* s. Белендіти.
Лаву́та, *m.* Dummkopf, Tölpel, *m.* (*B.*).
Лаву́ти, *pl.* Laute, *f.* ein Saiteninstrument, Geige, *f.*
Лавчи́на, *f. dim.* s. Ла́вка 1).
Лагане́ць, -ниця, *m.* Art Büchse, Gefäss mit Reifen, *n.*
Ла́гідь, -оди, ла́года, *f. Ст.* Harmonie; Frieden, *m.* Sanftmuth, *f.* Beschwichtigung, *f.* ruhiges Schaffen.
Ла́гідний, *a.* fertig, bereit, нема́ ще ні́чого ла́гідного ist noch nichts vorbereitet, fertig; 2) sanft, sanftmüthig, *Пар.*
Ла́гідність, -ости, *f.* Sanftheit, Sanfmuth, *f. Пар.*
Ла́годити, *v. a.* vor-bereiten, fertig, zurecht machen; 2) besänftigen, beschwichtigen; lindern; 3) — ся übereinkommen, handeleins werden. [tung, *f.*
Ла́годі́нє, *m.* Reparatur, Einrich-
Ла́годом, *adv.* gemach, sachte; 2) fürlieb, vorlieb *H.* 113.
Лаґа́ж, *m.* Art Futterkraut für Pferde.
Лад, *m.* Ordnung, *f.* зроби́ти лад O. machen; 2) *pl.* лади́: пішли́ — das Einvernehmen kam zustande; не до ладу́ es ist eine Ungereimtheit, es reimt sich nicht, ist nicht in Ordnung, ладо́м. *M.* II. 89 ordentlich; nach der Reihe; zuverlässig, solid, *H.* 55; ладо́м стоя́ти кому́ *V.* bereit, fertig stehen; 3) ладо́м (*B.*) viel, im Ueberfluss.
Ла́да, *f.* Lade, *f.* Kasten, *m.*; 2) Nbfl. des Сян (eig. der Та́нев); 3) s. Ла́до.
Лада́ва, *f.* linker Nbfl. des Дністе́р.
Лада́н, *m.* Ladanum, *n.* Sandarach, Weihrauch, *m.* на лада́н (ладано́м) ди́хати nahe dem Tode sein (weil man d. Todten mit л. beräuchert).
Ладе́н, *a.* s. Ладни́й 1); я вже тепе́р —jetzt bin ich schon nicht mehr hungrig.
Ла́день, *f. Пар.* s. Ла́дянка.
Ладйга, *f.* s. Ба́йда (хлі́ба), (*Фр.*).
Ла́дин, *m. МШ.* Geliebter, Liebling, *m.*
Ла́дити, *v. a.* ordnen, zurecht machen, zurichten; — ся zu einander passen, sich reimen: одно з дру́гим; übereinkommen, sich vertragen *IГ. Кч.* 223; *b*) von statten gehen; *v. n.* з чим womit (schnell) fertig werden; etw. vorhaben.
Ла́дичка, *f. dim.* s. Ла́да 1).
Ла́дї, s. Ладу́сї.
Ладівни́к, *m.* Päcker, *Пар.* [tasche, *f.*
Ладівни́ця, *f.* Ladetasche, Patron-
Ла́дка, *f. K.* II. 27 Art Gebäck?; 2) Venusmuschel, *f. B.*; 3) *pl.* ла́дки бо́йти *M.* II. 48 in die Hände klatschen, s.
Ладу́сї. [Hochzeitlieder bei d. Hochzeit, *f.*
Ладка́льниця, *f.* Sängerin der
Ла́дканка, *f.* Hochzeitlied; 2) Lied übhpt. *n.*
Ла́дкати, *v. n.* Hochzeitlieder (u. Erntelieder) singen (на весі́лю и на бо́жинках).
Ладна́ти, *v. a.* zurecht machen, in Ordnung bringen; *v. n.* з ким *Шл.* mit jmdm verhandeln, sich verständigen.
Ла́дний, *a.* fertig; 2) ла́дний hübsch, nett, zierlich; сесе́ не ладно́ (*adv.*) das ist keine Art; *b*) reichlich, genug gross, viel, ansehnlich; *c*) gut, gütig.
Ладна́, *f. B.* Werkstätte, *f.* — приро́ди Haushalt der Natur, *m.*
Ла́до, *m. n.* Ла́да, *f.* † Gottheit der Liebe u. der Ordnung, *f.*; 2) Gemahl, *m. Ш.* I. 359. [канка (*pl.*).
Ладо́вний, *a.* -і пісни, *Ф.* s. Ла́д-
Ладовни́ця, *f.* (пра́вити -цю *Гол.* I. 208) s. Панахи́да.
Ла́дон, *m. Ш.* II. 183 s. Лада́н.
Ла́донька, *f. dim.* s. Ла́да 1).
Ла́доня, (*d.* ла́дошка), *f. Ч.* III. 189 s. Доло́ня.
Ладо́шник, *m.* s. Надо́шник
I. Ладува́ти, *v. a.* laden.
II. Ладува́ти, *v. n.* (*B.*) s. Ла́дкати.
Ладу́н, *m.* Lader, *m. Пар.*; 2) *Мх.* II. 40?
Ладу́нка, (ля-) *f.* s. Ладівни́ця.

*

Ладу́сеньки, ла́дки (в ру́ченьки —) *adv.* vom Händeklatschen der Kinder.

Ла́дянка, (-дїнка), *f.* Theil des Gespinstes (des повісмо), Handvoll Flachs, Hanf, *f.*

Ла́же. *n.* Agio, Aufgeld, *n.*

Ла́жене, *n.* das Hinaufgehen, -steigen, -klettern; das Kriechen; лазїнє, *H.* 22 — гріхо́м das Schleichen, geheimes Gehen in böser Absicht des Ehebruchs u. der Unzucht. [2) s. Ла́зи.

Лаз, (*d.* лазо́к), *m.* Waldwiese, *f.*;

Ла́за, *m.* fauler Landstreicher

Ла́зар, (-ор), *m.* Lazarus; *Ла́заря ско́рчити sich armselig wie ein Lazarus vorstellen.

Лазо́йти. *v. a.* zeideln, *Ha.*

Ла́зи. *pl.* Schliche, Tritte. *pl.* мину́лися тії ла́зи че́рез перела́зи.

Ла́зиво. ла́зило, *n.* Leiter aus Bastseilen der Zeidler, *f.*

Ла́зити. *v. n.* s. Лїзти; kriechen, schleichen; klettern, steigen. [chsend.

Лазі́вка, *f.* Art Pilz in dem лаз wa-

Лазни́чка. *f.* Dienerin in e. ла́зня. Badedienerin, *f.*

Лазню́к. *m.* s. Лазу́н; 2) Bademeister; Badediener, *m.* *Mi.* II. 253.

Ла́зня. (*d.* ла́зенька) *f.* Badehaus, *n.* Badestube, *f.* [(aus dem лаз).

Лазовий, *a.* -е́ сїно. Waldheu *n.*

Лазу́н, *m.* Steiger, *Пар.*; Klettervogel, *m.* *Пол.*

Лазунки́, (-за́н-), *pl.* Fleckeln, *pl.*

Лазу́рик, *m.* s. Лязу́рик, etc.

Лазю́ка, ла́зя, *f.* *Зг.* Schlange, *f.*

Лай. *m.* ла́яне. *n.* das Bellen, Gebelfer, *m.*

Ла́йо́к, *m.* Leibchen, *n.*

Лайо́ія, *f.* s. Вальо́ія. (-ійка).

Лайда́к. *m.* лайда́ка. *Ф.* лайдачи́на, *m. f.* Lumpenkerl, Halunke, Schurke, *m.* *Пот.* III 99 *adj.* лайда́цкий.

Лайда́цтво. *n.* Schurkenstreich, *m.* Liederlichkeit, *f.*; 2) liederliches Gesindel.

Ла́йка, *f.* ла́яне, *n.* das Schelten, Rügen, Schimpfen.

Лайкува́ти ся. s. Ла́яти (ся).

Лайли́вий. *a.* *Ко* 219 schmähsüchtig; scheltend, schimpfend. *Нав.*

Лайни́ця плюга́вка. *f.* Kothdungfliege, *f.* (Scatophaga merdaria).

Ла́йно. *n.* лайня́к. *m.* Koth, Unrath, *m.*

Лайну́ти, *v. n.* *Ш.* I. 232 s. Ла́яти 1).

Лайни́. *f.* s. Ла́я.

Лайни́р, *m.* Mistkäfer, *m.*

Лаїстий, *a.* schwarz (nur v. Schafen u. Wollentuch) *Гол.* II. 16.

Лак, *m.* *Ос.* (61) III. 22 Art Heilmittel.

Лака́та. (*d.* лака́тка), *f.* Art Fischnetz; 2) Schloss, *n.*

Лаке́й. лакиза, (-їзка *Піс.*) лаку́за, *C.* II. 7. *m.* Lakai, *m.* *adj.* лакеюва́тий Lakaien-, von niederem, knechtischen Sinn.

Лаке́рда. *f.* Thunfisch, *m.* (Thynnus vulg.). [*a.* gierig, lüstern; naschhaft.

Ла́кім, *Гн.* 16. ла́комий. (-мний),

Ла́кімство. *n.* Gier, Lüsternheit; Naschhaftigkeit, *f.*

Ла́кітки. лако́тинки. *pl.* s. Ла́сощі.

Ла́кітний, *a.* naschaft, lecker.

Ла́комити ся на щось lecker, gierig auf etw. sein, gelüsten. [laxieren.

Лаксува́ти, *v. n.* ла́ксом ити́ *B.*

Ла́мане. *n.* s. За́лім 3). [chel, *f.*

Ламани́ця. ла́манка. *f* Breche, He-

Ла́мар, *m.* *coll.* s. Лома́че, *Левч.*

Лама́тель, *m.* *K.* — умо́ви der den Vertrag bricht, der Treubrüchige.

Лама́ти, *v. a.* s. Лома́ти; ша́пку *Кч.* 214 die Mütze herunternehmen.

Ламки́й. *a.* *Ст.* s. Ломки́й.

Ламкота́ти. s. Ва́йкати. [pe, *f.*

Лампа́да. *f.* лампа́с *m.* Leuchte; Lam-

Ламні́ґа, *f.* s. Ла́нна.

Лань, *f.* *Не.* s. Ла́ня; 2) *m.* *K.* Rehbock, *m.*; 3) linker Nbfl. der Припеть.

Лан, (*d.* лано́к), *m.* ein Complex von Aeckern gleichmässig bebaut als einheitliches Eigenthum, Hufe, *f.*

Ла́нна, *f.* Beizug die Achsen mit der Stellwage des Vorderwagens verbindend.

Ла́н а ланди́ґа, *m.* Vagabund, Faulenzer; 2) Plünderer, *m.*

Ланда́ти. ландува́ти. ландиґува́ти. *v. n.* vagabundieren; 2) stöbern, plündern.

Ланди́ш, *m.* Convallaria majalis.

Ла́нець, -ниця. *m.* Lump, Haderlump, Halunke, *m.* [(Lycoperdon cervinum). *Вол.*

Ла́ник. ланикник. *m.* Hirschtrüffel, *f.*

Лани́на. *f.* *Гол.* I. 240 s. Лан.

Лани́та. *f.* † Wange, *f.* *Ш.* II. 221.

Ла́нка. *f.* *Вих.* Reihe, Zeile, Schnur, *f.* (кора́лїв); — остро́вна Inselreihe, -kette; 2) Kettenglied, *n.*; 3) Flechtentheil zur Peitsche, *m.*

Лановий, *a.* — ґазда der einen лан

besitzt; 2) Aufseher über die Feldarbeiter auf dem Herrengute *Ш.* I. 325. II. 131; 3) лановé, *n.* das frohnenmässig gebührende Quantum des geschnittenen Getreides, *Ш.* I. 344.

Лантїр, *m.* alter Schuh.

Лантýх, *m. Ш.* I. 83 s. Вантýх.

Ланц, ланцýх, ланцюг, (*d.* ланцушóк), *m.* Kette, *f.*

Ланцетовáтий.*a.*lanzettförmig.[*m.*

Ланцомíр, *m.*Feldmesser, Geometer,

Ланцувáти, *v. a.* ріку den Fluss dem Laufe nach dh zwei convergirende, Wehren abdämmen, (*B*).

Ланцюга. *m. aug.* s. Лáнець. [ца?

I. Лáнча. *f.Ф.* (*Ноез.*1867.53) s.Лáн-

II. Лáнча, *f.Нас.*geschlachtetes Vieh; Fleisch, *n.*

Лáня. *f.* Hirschkuh, *f.*; *von e. hübschen, gesundheitstrotzendem Weib.

Ланяк, *m.* s. Лайняк.

Лáпа, *f.* s. Лáба.

Лапаня́на, *f.* Haschsucht, Rapserei, *f.* *schütte Saat zum Schneiden.

Лáпанчик, *m. Bein.* des Hasen (in d. Fabel) *P.* II. 1.

Лапáетий, *a.* in grossen Flocken (снїг) *Ст.* i. g. Tropfen (дощ).

Лапатáче, *n.* Fetzen, *pl. Gr.* 22.

Лáпати, лапнýти, *v. a.* fassen, fangen, greifen, erwischen.

Лапáтий, *a. Не.* s. Лабáтий.

Лапацóн, *m. Не.* s. Полїщýк.

Лáпки, *pl.* s. Латáте.

Лáпишки, *pl. N.* e. Berges.

Лапíй, *adv.* schneller!

Лáпка. лáпочка, *f. dim.* s. Лáба, Pfötchen, Patschchen, *n.*; 2) Falle, — на мýши Mäusefalle, *f.*

I. Лапкó. *m.* Eulampius. [lump, *m.*

II. Лапкó. *m. Кч.* 266 Lump, Hader

Лáпоть. -пти. *m.* Fetzen, Wisch, *m.*; 2) Bastschuh, *m.* [trägt, Bauer, *m*

Лапóтник. *m. К.* der Bastschuhe

Лапýра, *m aug ІГ.* s.Лапкó II. Gauner,*m.* [plumpen Zugreifen,ripps! rapps!

Лáпу-цáпу.*adv.*vom übereilten,vom

Лапчи́вий. лапчи́вий.*a.*habsüchtig.

Лапшá. *f. P.* I. 36 Fadennudeln, *pl*; 2) лапшá. *pl. n. Леич.* dünne Bretter die Flügel der Windmühle bildend.

Лапшивий, лáпший, *a. Пар.* geschickt, behend.

Лáрич, *m.* Meeräsche, *f.* (Mugil).

Ларівóн, Лáрко. *m.* Hilarion.

Ласáч, *m. М.* III. 141 Nascher, *m.*

I. Лáсий. *a.*, ласїй, *m.*, лáся, *f.* schwarz od. roth mit weissen Seiten (vom Rind) *Пот.* II. 6.

II. Лáсий, *a.* begehrlich, begierig, lüstern: на що, до чóго, до панáнок Mädchenjäger, *m.* erpicht auf etw.; 2) verlockend, feinschmeckend, lecker.

Лáсити, *v.a.* kitzeln,anregen; lüstern, gierig machen; 2) — ся s. Ластити ся.

Лáсиця. (-ичка). *f.* Wiesel, *n.* (Foetorius vulg.).

Лáсівка, *f. Bein.* der спáсівка *Н.* 11 wann man viel zu essen u. zu naschen hat, (*opp.* потрíвка — голоднíвка die Zeit des Darbens vor der Ernte).

Лáсість. -ости *f Пар.* Lüsternheit, *f.*

Лáска. *f.* Liebkosung, *f. pl.* лáски дївóчі *Ш.* I. 346 Mädchenhuld, -gunst, Liebelei, *f.* das Kosen; 2) Güte, Gnade, Gunst, Gönnerschaft, *f.* лáска бóжа чогóсь sehr viel wovon, Gottes Segen: сістьáйте ся в лáсцї бóжій!

Лáскав, лáскив. ласкáвий. (*d.* -нéнький) *a.* zutraulich, zahm; 2) gnädig, gütig, nachsichtig, wohlwollend, huldvoll, huldreich; бýдьте ласкáві! haben Sie die Güte, чомý Ви бáйше не ласкáні? warum wollen Sie sich nicht gütigst nähern?; — хлїб Gnadenbrot, *n.*

Лáскáвець. -вця. *m.* вітер- *Ст.* saufter Wind, s. Лéгот; 2) Gönner, *m. Леич.*; 3) —, ласкавиця. (-овиця). *genc. pl.* Hasenohr, *n.* Durchwachs, *m.* (Bupleurum rotundif.); Art Blumen *Кв.* 64.

Ласкáвити, *v. a. КУ.* zahm machen; 2) — ся для когóсь gütig, gnädig sein, *Це.*

Ласкáвість. -ости. *f.* Anschmiegung, Zuneigung; Einschmeichelung, Milde, Gütigkeit, Gnade, *f.* [halt, *n.*

Ласкáвщина. *f. ГШ.* Gnadenge-

Лáскав. *n.*das Schmeicheln; Gunst.*f.*

Ласкáр. *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua). [*ІГ.*; — ся s. Ластити ся.

Лáскати. *v. a.* liebkosen, streicheln,

Ласкотáти. & s. Лоскотáти &.

Лáскоти. *pl.* das Kitzeln, Kitzel, *m.* s. Лóскоти. [zend, schimmernd.

Ласновéнький. *a. Ч.* IV. 318 glän-

Ласолюб. *Ст.*, ласóта, *К.* *m.* der

Lüsterne, geiler Schurke, Wüstling, *m.*
Ласóха, *f.* lüsternes Frauenzimmer, *Mi.* II. 289.
Лáсощі, *pl.* Leckerbissen, Leckereien, [*pl.* Naschwerk, *n.*
Лáсощохлáст, ласостохлáст, *Зак.* *m.* Feinschmecker, *m.*
Лáсте, *n.* *Ф.* (*Поез.* 1867. 36) у мáю [— кую?
Лáстити, *v. n.* кому *Пар.* für jmdn huldvoll sein; — ся *Ру. Ш.* I. 373 um jmdn herum sein, sich einschmeicheln, до кого — sich an jmdn schmeichelnd anschmiegen. [*Wgr.* 26. s. Лáстинка.
Лáстичка, лáсточка, ластовúця.
Ластівенá, ластівá, (-овенá, -оненáтко, -вáтко), -áти, *n.* das Junge der Schwalbe, Schwälbchen, *n.*
Лáстівка. (*d.* -івочка). *f.* Schwalbe, *f.* (Hirundo), *adj.* ластівáчий.
Лáстівчині.*pl.* Taubenstorchschnabel, *m.* (Geranium columbinum).
Лáстка. *f.Oc.*(61) X.30 Schneewiesel, *n.* (Mustela nivalis): кожýх під лáстки?
Лáстовень. -вня, ластóчник, *m.* syrischeSeidenpflanze(Asclepias syriaca).
Ластовúнє, *n.* Sommersprossen, *pl.*
Ластýна, *f.* *B.* s. Серпорíзка.
Ласувáти. *v. n.* naschen; schmausen.
Ласýн, *m.* Nascher, Feinschmecker, *m.*; 2) s. Ласолюб. *K.* [schmeckerin, *f.*
Ласýха. *f.* *Леск.* s. Ласóха; Fein-
Лáта. *f* Flick, *n.* Fleck, *m.* (auf dem Kleide); 2) Latte, *f.* (auf d. Dache).
Латамáн, *m.* s. Атамáн.
Лататúна, *f.* Flickerei, *f.* Flickwerk, *n.*
Латáть, *f.* латáте, *n.* Caltha palustris und Nymphaea alba. [bessern.
Латáти, (-áю. -áєш), *v. a.* flicken, aus-
Латанúна, *f.* *Ст.* Teichrosenblatt, *n.*
Латáч, *m.* s. Полатáйко; 2) s. Лóташ.
Латáше, *n.* *coll.* *Не.* s. Лóташ; 2) Teichrose, *f.* (Nuphar luteum).
Лáте, *n.* *coll.* Flicke; Lumpen, *pl.*; 2) Latten, Dachlatten, *pl.*
Лáтень, многовúдний, vielstaltiges Leberkraut (Marchantia polymorpha).
Лáтер, -трá. *m.* Kubikklafter, *f.* Holzstoss, *m.* *adj.* латрóвий.
Лáти, *v. a.* *АД.* I. 65. s. Лáяти [láti].
Латúнь латúна, (-úнщина *K.*), *f.* das Latein; *adj.* латúньский, lateinisch; латúнник, *m.* der Lateiner.
Латúньщити, *v. a.* latinisieren.
Лáтир, *adv.* когóсь *Ф.* an der Seite jmds [ab latere].
Латúр, олатúр, *m.* s. Янтáр.
Латúти, латнúти, *v. a.* (лачý, латúш и. латнó, латнúш) die Latten an die Dachsparren anschlagen, den Dachstuhl mit Latten beschlagen.
Лáтка, (*d.* лáточка), *f.* Flickchen, Fleckchen, *n.* Lappen, *m.*
Латкáтий, *a.* gefleckt, scheckig.
Латнúця, *f.* Lappenschnecke, *f.* (Delphinula). [zu den Latten, *m.*
Латнúк, *m.* Topfflicker; 2) Bohrer
Латýчка, *f.* *B.* Steinsalat, *m.* (Prenanthes od. Lactuca).
Лах, *m.* лáха, *f.* *Ha.* lumpiges, zerfetztesKleid; *pl.* лáхи Lumpen, Hadern, *pl.*
Лахаóýнда, s. Макаóýнда.
Лáхавий, *a.* lumpig; unrein.
Лáхати, *v. n.* Aehren lesen.
Лахáчі. *pl.* Sumpfheidelbeere, *f.* (Vaccinium uligin.). [zerfetzter Schuh.
Лахáш, *m.* *Гол.* I. 143 schlechter,
Лахвá, *f.* *K.* 81. *Не.* schöne, gute Zeit, Gelegenheit für jmdn кому, *H.* 8.
Лахмáй, лахолáта, *m.* Haderlump, *m.*
Лахмáн, *m.* лахмáнка, лахматúна, *f.* лахмúте, *n.* *coll.* Lumpen, Fetzen; *Siebensachen, *pl.*
Лахмáнник, лахманúр, *m.* Lumpensammler; 2) Trödler, *Пар.* *m.*
Лахманúрка, *f.* Lumpenweib, *n.*
Лахмáтий, *a.* mit Lumpen bedeckt.
Лáхний, *a.* lüstern, geil, *B.*
Лахýта, *f.* s. Лахмáн, (*B.*).
Лáцний, *a.* s. Лáсий, (*Ф.*); 2) *adv.* лáцно leicht: —дурíти колú приступáє.
Лачéна, *f.* *ptc.* gefleckte Kuh.
Лáша. *f.* Zibethkatze, *f.* (Viverra); *adj.* лашовáтий, zu л. geh. *Пол.*
Лáше. *n.* *coll.* s. Лáхи *pl.*
Лáшка. *f.* *Luts.* 170 s. Флáшка.
Лашт. *m.* Schüttmass von 27 кóрец. *Нс.*; 2) лáштом, *adv.* im Ueberfluss, in Hülle u. Fülle (*Ф.*). [ren (конú.
Лаштувáти. *v. a.* *Кн.* rüsten, schir-
Лаштýнки. *pl.* Holzgerüst, *n* Holzunterlagen, *pl.* hölzerner Vorbau.
Лáщити ся. s. Лáстити ся; wedeln (v. Hunde) *Ш.* I. 390.
Лáя. *f.* *H.* 28 eine Schar Hunde, Meute, *f.*; Rudel, *m.* (Wölfe &). *Wgr.* 26. s. Псáрня.

Ля́ятн, (— ся *К.*), *v. a.* schelten, schimpfen.
Львиний.*a.*Löwen-; -а пастьLöwenmaul,*n.*(Antirrhinum majus); 2) -а ля́пка Frauenmantel, *m.* (Alchemilla vulg.).
Львиця, *f.* Löwin, *f.* [*a.*Lemberger-.
Львів, -ова, *m.* Lemberg; львівский,
Львовяни́н, (Льво́вець, *Не.*), *m.* Львовя́нка, *f.* Einwohner (in) der St. Львів.
Лгар, *Ф.* лгач, *Зг. m.* Lügner, *m.*
Лга́ти, (лжу, лжеш), *v. n.* lügen.
Льгота, *f. К.* s. Пільга.
Ле, s. Лем (*В.*).
Ле́бедь, ле́бідь, лебеде́ць, -дця́, *Ч. V.* 7. лебеди́н *Ч. V.* 567 Schwan, *m.* (Cygnus), *Пот.* I. 127. II. 7.
Лебеда́ха, *m. Кв.* 337 s. Бідола́ха.
Лебе́дий, *T.* лебе́дин, *Пар. a.* Schwanen-.
Лебе́динь, *m. N.* e. Berges.
Лебеди́на, лебеди́ця, (als Kosewort *Гуш.*), лебі́дка (*d.* -ідочка), *f.* Schwaneuweibchen, *n.* [Birne, *Не.*
Лебеди́нка, гру́ша, -*f.* Art gute
Лебеді́ти, *v. n.* (лебеджу́, -ди́ш), weinerlich inständig bitten, winseln.
Лебеда́, -я́ти, лебеня́тко, *n.* das Junge vom Schwan; 2) лебе́дя, *f. M.* II. 76 s. Ле́бедь. [nen-.
Лебеді́ячий, *a.*desSchwanes, Schwa-
Лебезо́ване, *n.* Liebelei, *f. Кн.*
Лебезува́ти, *v. n. Кн.* s. Залиця́ти ся; 2) plauschen,*Пот.*I.128. [chen,(*В.*).
Леберда́ші, *pl.* messingene Kreuz-
Ле́бідь, *m.* Ле́бедь; кінь- Milchschimmel, (*В.*); лебі́дка, *f.* s. Лебеди́на; 2) s. Матери́нка. [*vgl.* Бурде́й.
Лебурде́йка, *f.* armselige Hütte,
I. Лев, *g.* льва, *m.* Löwe, *m.* (Leo).
II. Лев.*g.*ле́ва.*m.*ein Guldenstück,*Пів.*
Ле́на, *f.* Stich im Kartenspiel, *m.*
Лена́да, (*d.* лева́дка), *f.* nahegelegene Aue, Wiese, [λιβάδιον] *Оц.* § 336.
Лева́дний, *a.* Wiesen-.
Ле́не́нець, -нця, *m.* hochgewachsener rüstiger Mann; 2) s. Гайдама́ка. *Пот.* II. 8. *А.Д.* II. 25.
Леней, -я́ти *n.K* Junge desLöwen,*n.*
Леверже́т, *m. К.* (*Пр.* IX. 355) крути́ти за —?
Ленето́вий, *n* s. Лїлїєвий.
Ле́вик, *m.* junger Löwe.
Левиндо́вий, *a.* aus Lavendel, *Гол.* I. 81. [win, *f.* s. Льви́ця.
Ле́виха, леви́хна, левчи́ха, *f.* Lö-
Левко́, Лев, *m.* Leo. [incana).
Левко́нїя, *f.* Levkoje, *f.* (Matthiola
Лево́вий, *a.* vom Löwen, Löwen-.
Лево́н, Лево́нтий, *m.*Leon; Leontius.
Леву́рда, *f.* Nattern-Knöterich, *m.* (Polygonum bistorta).
Леву́щик, *m.* Nbfl. des Прут.
Ле́вча́, *f.* (*В.*) s. Лю́шня.
Левчу́к, *m. К.* s. Ле́вик. [spica) *В.*
Ле́вядь, *f.* Lavendel, *m.* (Lavandula
Леге́ньки́й, s. Легоньки́й.
Ле́гке.*s a. n.* Lunge, *f. gew. pl.* ле́гкі.
Ле́гкий, *a.* leicht; — хлїб Unterhalt (Brot) ohne Arbeit u. Mühe *P.* I. 5; * ле́гка рука́ leichte glückliche Hand; 2) leichtfertig; *adv.* ле́гко.
Ле́гкість, -ости, *f.* Leichtigkeit, *f.*
Легкоби́т, *m.* leichtlebiger Mensch.
Легкопари́мний, *a.* Легкостра́вний. [isländischesMoos,(Cetraria island).
Легкове́ць, -нця́, — ісла́ндский
Легко́вий, *a.* Lungen-, *В.*
Легкові́рний, *a.* leichtgläubig.
Легкові́рність, -ости, *f.* Leichtgläubigkeit, *f.* [aufbrausend, *W.*
Легкогнївний, *a.* leicht zornig,
Легкогри́вий, *a.* leichtmähnig, *Фр.*
Легкоди́ханий, *a. К.* leicht hingehaucht. [fertig, *Пс.*
Легкоду́мний,*a.*leichtsinnig,leicht-
Легкоду́мство. *n. К.* легкоду́шність, -ости.*f.*Leichtsinn, Leichtfertigkeit, *f.*
Легкоду́хий, *a. М+В.* 45 kleinmüthig, wankelmüthig, feig; 2) —, легкоду́х. *m.* легкоду́шний, flatterhaft, leichtsinnig. [vallerie geh.
Легкоко́ний, *a.* zur leichten Ca-
Легкокри́лий, *a.* mit leichtem Fittich, leichtbeschwingt, *M. К.*
Легколи́стий, *a.* mit leichten, lockeren Blättern, *Зар.*
Легкомисли́ний, *Ф.* легкомишле́ний, *Тор. a.* s. Легкоду́мний.
Легконо́гий, *a.* leichtfüssig.
Легкоро́бо́а, легкоро́бник, *m.* der Arbeitscheue. [lich.
Легкостра́вний, *a.* leichtverdau-
Легкота́, *f.* s. Ле́гкість.
Легкочо́вний, *a.* leichten Kahn

habend, l.K. führend. [корбó, Faulenzer, *m.*
Легкýн, (-ýль), легýн, *m.* s. Лег-
Легóвище, (-ньско), *n.* Lagerstätte, *f.*
Легóнький, *a. dim.* s. Лéгкий; *adv.* легóньо, (-ки). leicht; sanft; 2) langsam, gemach, sachte.
Лéгот, *m.* leichter, gelinder, lauer Wind, Zephyr, *m.* [kitzeln.
Леготíти, *v. a. Зар.* (*Пр.* V. 37)
Легóчні слимаки *pl.* Lungenschnekken, (Pulmonata) *Пол.*
Легчúти, *v. a. Гол. гр.* 16 *Др.* leichter machen, erleichtern. [den, nachlassen.
Легшáти. *v. n. Кв.* 338 leichter wer-
Лéґа, *Н.* 194. леґéйда, *m.* s. Лéжень, *vgl.* Лóґа. [sich erweisend.
Леґендóваний, *a. К.* als Legende
Лéґінь, леґінýна, *m.* (tüchtiger, wakkerer) Jüngling, Bursche, [legény], *Пот.* II. 8. [treiben (v. Männern).
Леґінити, *v. n.* dh Ehebruch Unzucht-
Леґіньство, *n.* s. Парубóцтво.
Ледь, *Wgr.* VI. лéда. *adv.* im verächtl. Sinne: so einer, so ein; лéда-хто. *gen.* ледакогó der erstbeste, irgend wer; лéда-що, *gen.* ледачогó, das erstbeste, irgend etwas, woran nichts ist, was nichts wert ist; *gen.* aus geringstem Anlass; лéда-як irgend wie; schlecht, nachlässig.
Лéдай, *Левч.* ледáка, ледацюга, лéдач, *P.* II. 160. ледáщо, (*gen.* ледáща), ледащúчка *Кв.* 130. *m. f.* Taugenichts, Lump, liederlicher Mensch, Kerl; Faulenzer, *m.*
Лéдар, *m.* — ледачéнний *B.* abscheulicher Taugenichts; 2) лéдар, *f. coll. Кч.* 106 nichtsnutziges Gesindel, die Nichtswürdigen, die Verworfenen.
Ледáрний, *a.* träge, faul, *Пар.*
Ледáрство, *n.* ледáчість, -ости, *f.* Nichtsnutzigkeit, Fahrlässigkeit, *f.*
Ледарувáти. ледáщити ся, liederlich sein.
Ледáчити. *v. a.* schelten, schmähen.
Ледáчий, (-щий), *a.* liederlich.
Ледáщиця. *f.* liederliche Dirne.
Лéдве, лéдий, лéдьó. *adv.* kaum; wohl nicht, wahrscheinlich nicht, schwerlich.
Лéдвиці. *pl* s. Лідви. [tus, *m. Пар.*
Ледéнець, -ниця. *m.* Lotusbaum, Lo-
Лéдескýл. *m. N.* e. Berges.
Лéдний. *a. B.* schlecht; — горóшок Vegelwicke, *f.* (Vicia cracca).
Ледúна, *f.* Grundeis, *n. Пар.*
Ледúстий, *a. ГШ.* eisig, eisbedeckt.
Лéдище, ледóвисько, (-óвище *W.*) Eisfeld, *n.* Gletscher, *m. Пар.*
Лéдїнь, etc. *m.* s. Лéґінь.
Ледник, *m.* ледниця, *Левч.* ледíвний, *f.* Eisgrube, *f.* Eiskeller, *m.*
Ледовáтий, (льод-), *a. M.* II. 152. eisig, frostig; Eis-; — цýкор Candiszucker, *m.* eisförmig. [s. Зледенíти.
Ледовáтіти, леденíти. *ГШ. v. n.*
Ледóвéць, -вця, *m.* Gletscher *m. ГШ.*; 2) scharfer Hufnagel (-beschlag) für den Eis.
Ледовúй, *ГШ.* ледяний, *a.* Eis-.
Ледовúця. *f.* Gletscherdecke, *f. Зар.*
Ледянка, *f.* krystallisiertes Steinsalz.
Лéжа, *f.* faules, müssiges Liegen, das Faulenzen: з лéжі не кýпим одéжі.
Лежáк, *m.* Lagerholz, *n.*; 2) Lagerstock, *m.* Lagerbeute, *f.*; 3) s. Лéжень 1).
Лежáлиско. *m.* Faulenzer, *m.*
Лéжало, *n.* Lagerstätte, *f.*
Лéжáнка, *f.* Zubau beim Heizofen fürs Liegen u. Ausruhen, *m.*; Lagerstätte, *f.* s. Лóже *ІГ.*; 2) faules, müssiges Liegen, *У.*; 3) Nervenfieber, *n.* Typhus, *m.*; 4) uneheliches Kind.
Лежáти, (лежý, -йш), *v. n.* liegen; *до когóсь jmdm geneigt, gewogen sein, zu jmdm die Neigung, den Zug haben *Кн.*; *лежáчий хлїб *M* I. 25. лéжаний х. müheloses Leben; лежáчий *Не.*; faul liegend, bequemlich.
Лéжачки, *adv.* liegend.
Лежебóкий, *a. Кн.* s. Лéжень 1).
Лéжень, (-інь, -инь), -жня, *m.* Faulenzer, Faulpelz, Taugenichts; 2) längliches Weissbrod neben dem коровáй *Ч.* IV. 236; 3) —, лежень-óк, Schmerle, *f.* (Cobitis barbatula).
Лежúмість, -ости *f.* Liegenschaft. *f.* unbewegliches Vermögen, *Нав.* [мá.
Лежмá, лéжміть, лежмóм, *adv.* s. Лі-
Лéжник. *m.* Lagerstätte des Хóлопець; 2) *pl.* faules müssiges Liegen, Siesta *f.*
Лежнюха, *Кн.* лежнúка, лежýн *Ч.* I. 262. лежýх. *m.* s. Лéжень 1; 2) Buschbohnen, *pl.*
Лéжний, *f. К. Шл.* s. Лéжа.
Лежóва. *f. N.* e. Berges.
Лéзво, *n. Левч.* s. Вістря.

Лéзний, *a. Пів.* müssig streichend.
Лéйбик, *m.* s. Лáйбик. [70.
Лейстрóвий, *a.* s. Реєстрóвий. *Ог.*
Лéнця. *f.* s. Лéя. [*a.* lexikalisch.
Лекенкáльний, лекéйчний, *ОП.*
Лéкся, *f.* в лéкеї щось мáти etw. auf die leichte Achsel nehmen; енá не в лéкеї sie ist schwanger.
Лéкция, *f.* Lection, *f.*
Лекшáти, & s. Легшáти. легчúти.
Лекшúна, *f.* s. Пільга, *К.*
Лéкшинка, *f.* leichte Arbeit; він любит -ков ist mehr arbeitsscheu.
Лéкші. *pl.* s. Лещáта. лещýк.
Лéле! бóй лéлечко! *К. Кв.* leider! o weh!
Лелéка, *f.* Art Reiher; Storch, *m.*
Лелéлька, *f.* Korallen, *pl.*
Лелéсати, *v. n.* hüpfen. [singen.
Лелетíти, (-áти), *v n.* (*B.*) trillern,
Лелéчи, лелéкати, *v. n Wgr.* 105. 78. 83. s. Нарікáти. [holz, *n.*
Лелéчій, *m.* Zwergkiefer, *m.* Krumm-
Лéлик, *m.* s. Мотúль. [calopteryx).
Лелúця, *f.* Wasserjungfer, *f.* (Libellula
Лéлї, лéлька. *Гол.* I. 223 s. Лéльо.
Лелїка, *f.* Tante, *f.*
Лéлїт, *m.* Kauz, *m.* (Ulula).
I. Лелїти, *v. n.* blinken (водá &); 2) sachte fliessen, *М* II. 74. 75. *Пот.* II. 19.
II. Лелїти, *v. n.* weinen, greinen (v. Kindern u. Mädchen) *vgl.* Лелéчи.
Лелїтка, (*d.* лелїточка auch als *Bein.* der Дївочка). *f.* Rauschgold, *n.* dünnes Metallblättchen von Bojkenfrauen rings um die Stirn getragen; Medallion, bei den Korallen, *n.*; 2) * eitler Tand, *У.*
Лéлїч. *f.* Alpenerle, *f.* (Alnus viri-
Лелїя, *f.* s. Лїлїя, лилéя. [dis). (*B.*).
Лелїяти, *v. a.* schaukeln, hätscheln, wiegen, herzen, zärtlich pflegen; 2) *v. n.* schimmern, s. Видніти ся, *vgl.* Лелїти I.
Лéльки і п. *m. N.* e. Berges. [Huzulen).
Лéльо, *m.* Väterchen, *n.* Vater, *m.* (bei d.
Лéльом-пóлельом, *Фр.* лéле-полéле, *adv.* langsam, gemach; fahrlässig.
Лелюхи. *pl.* Eingeweide, *pl. Нар.* s. Кишки. [*vgl.* Лелїка
Лéля. *f. Ф.* (*Нов.* 31) s. Нанїмáтка,
Лелúк. *m.* s Лилúк.
Лем. (лем, лéме). *conj* aber, doch; sondern, *Ог.* 209; 2) nur, blos, (*Б.*) *Ог.* 74.; 3) als Einschiebsel in der Rede: „da, wohl, halt, nun denn".
Лемáк. *m.* Einwohner hinter dem Beskid; Лемáчка. *f.* Einwohnerin h. d. B.; (aus der Marmaroszer Gegend).
Лéмбик. *m.* Distillir-, Scheidekolben, *m. C.* I. 182. [schrei, Wehklagen, *n.*
Лéмент, лéміи, *Пів. m.* Schmerzge-
Лементувáти, *v. n.* lamentieren.
Леместупáти, *v. a.* molestieren.
Лемехувáтий, *a.* steif, ungeschliffen, derb. *Не.*
Лемéшик, *m.* Kleibodengrund, *m.*
Лéмза, *m.* Herumschwärmer, *m.*
Лемзїти. *v. n.* schlendern, streichen, *Wgr.* 96; 2) vom leichten Schneefall.
Лéмич, *m.* вільха — s. Лéлїч, *B.*
Лéміи, *m.* s. Лéніт.
Леміш, *m.* Pflugschar, *f.*; *adj.* леміщéвий, -а кість Pflugscharbein, *n. B.*
Лемішка, *f.* dick gekochter Mehlbrei, Mus, *n.* [den Лéмки geh.
Лемкúня, Лемчáнка, *f.* Weib zu
Лéмко, *m. pl.* Лéмки, (so ben. nach dem Wörtchen „лем") Russinen am niedrigen Beskid u. im Zipser Comitate *Ог.* 19.; *adj.* лéмкінский; das Land: Лéмкінщина.
Лемнýти, *v. n. M.* (*Нива* 165) sich zurückbiegen, -ziehen; abseits treten, sich entfernen, s. verflüchtigen.
Лéмский, *s. a. m. N.* e. Berges u. einer полонúна.
Лéмша, *f.* s. Лéнча.
Лен, льон, (*gen.* лéну, льну, льóну), *m.* Leie, Flachs, *m.* [Лéжень 1), лїнь.
I. Лень, *m. W. У.* Faulenzer, *m.* s.
II. Лень. s. Лин, (Fisch). [дúти ся.
Лéнджити ся коло чогó § s. Тру-
Лéньдвом, *adv.* §. — ходúти müssig herumschlendern. [Webstuhl geh.
Лéндра, *f.* Stück Leinwand zum
Леняна, *f.* Nbfl. des Днїстéр.
Леніщóк, -шкá, *m. ZP.* I. 97. Tischdecke, *f.* [bahn, *f.* (в лїсї).
Лéнія, *f.* s. Лїнія. Wildfahre, Wild-
Лéнка, *f.* s. Лїнка. (*B.*).
Лéнний, леннúчий, *a.* Lehen-, Lehens; -ча присяга Lehenseid, *m.* Homagium, *n. Term.* [*m. Term.*
Лéнник, ленóвник, *m.* Lehensmann,
I. Лéно, *n.* Lehen, *n.*
II. Лéно, *conj.* s. Лем 2). (*B.*).
Ленóк, -нку, *m. dim.* s. Лен *Пр.* III. 272.
Лéнта, (*d.* лéнточка) *f.* Band, *n. Ме.* 306.

Лентáвий, (лéн-), *a.* vom Kleiderstoff: leicht auseinandergehend; zerrissen, zerlumpt, (*B.*).

Лéнча, лéнчиця, *Ч. V.* 831. *f.* Linse, Saatlinse, *f.* (Ervum lens).

Лебóн. Лебитий, *m.* s. Лепóн. &.

Леопáрд, *m.* Leopard, *m.* *Ш.* II. 184.

Леп, *m.* *TP.* 37 Leim, *m.* Klebrigkeit, *f.*; 2) Koth, Schmutz, (vom Schweisse).

Лепáнда. *f.* rohes Harz, s. Ліпáнда.

Лепетáти, (лепéчу, -éчеш), *v. n.* lallen; plärren, schwätzen, plauschen.

Лéпетень, -тня. *Н.* 124. лепетýн. *Св.* лепотій, лепоґáч, *m.* Plappermaul, *n.* Plauderer, Schwätzer, Plauscher; Schreier, *m.* [haft, plauderhaft, *Не.*

Лепетáйвий. *a.* lallend; schwatz-

Лепетýха, *f.* Plauscherin, *f.* Klatschweib, *n.* *Не.*

Лепéх, (-іх), *m.* Süssgras, *n.* hoher Schwaden (Glyceria spectabilis).

Лéпéха, *f.* Schilfrohr, *n.* (Acorus calamus); 2) —, лепешняк, *m.* Binse, *f.* (Scirpus silvat.); *adj.* лепехóватий.

Лепéць, -ця́, лепóк, -ка́, *m.* Scharfkraut, *n.* (Asperugo procumbens u. aparine); 2) Labkraut, *n.* (Galium aparine).

Лéпіж, *m.* s. Лýпіж. [nes Blatt.

Лепісточка, *f.* *dim.* schmales, dün-

Лéпіт, -оту, *m.* das Lallen, Geplärr, *n.*

Лепкий, etc. s. Липкий etc.

Леповáтиця, *f.* klebriger, nicht durchlassender Boden.

Лепóрт, *m.* Rapport, *m.* *Ко.* 41.

Лепотій, *m.* s. Лéпетень. [tüchtig.

Лéпский, *a.* gut, gutherzig; 2) brav,

Лепсуáти, *v. n.* Wechselgeld einnehmen. [der evang. Witwe, *m.*

Лéпта, *f.* Schertlein, *n.* Groschen

Лептиця, *Фр.* лепчиця, *f.* s. Лепéць 1).

Лепýх, *m.* Schlief, *m.* schliefiges Brod; 2) gebrechliche Person; 3) s. Лопýх.

Лепуховáтий, *a.* schliefig, striemig (Brot); 2) gebrechlich.

Лéрва, *f.* Hure, *f.* [*Gr.* 22.

Лердéрево, *n.* Lärchenbaum, *m.*

I. Лесь, *conj.* s. Лем *Гол.* III. 522. 528.

II. Лесь, Лесько, *m.* Alexander.

Лéска, *f.* Art Пастиця (грішник).

Лéсковка, *f.* s. Класиця 1).

Лесоґіта, *v. a.* s. Лесоґáти.

Лесиця, *f.* s. Лісиця.

Лесинка, *f.* *N.* e. Berges.

Лест, *m.* лестóм заходити mit List hintergehen. [chelei, *f.* Trug, *m.*

Лесть, *f.* List, Hinterlist; Schmei-

Лестéць, -тця́, лéстник, *m.* der Listige, Falsche.

Лестивий, *a.* einschmeichelnd, schmeichelhaft, listig, trügerisch, trüglich, *K. C.* I. 16.

Лестивість, -ости, *f.* *Ру.* s. Лесть.

Лестина, *f.* *N.* e. Berges.

Лестити, *v. n.* комý schmeicheln; — ся sich einschmeicheln, schmunzeln, *Ш.* I. 373; s. Пестити ся.

Лéстка, *f.* *dim.* s. Лесть; лéстками кого підходити. jmdn mit List zu hintergehen trachten, verlocken.

Лéстний, *a.* schmeichelhaft; verfänglich; 2) на щось *ВБ.* s. Лáсий II.

Лéстовочки, *pl.* *H.* 62 s. Лéстка.

Лестьóх, *m.* (-óха, *f.*) s. Пестýн.

Лéстощі, *pl.* Liebkosen, *n.*; 2) Schmeichelei; Lockung, Falschheit, *f.* *Левч.*

Лестýн, *m.* *Мак.* Schmeichler, Augendiener, *m.* -ýнка, *f.* -ін *f.* [*Пар.*

Лестýньство, *n.* Augendienst, *m.*

Лесюк, *m.* Sohn des Лесь.

Лéся, *f.* s. Олéся. [Fluge.

Лет, -у, *m.* Flug, *m.* в, на летý im

Летáрґ, *m.* летáрґія, *f.* *Кн.* Lethargie, Schlafsucht *АД.* II. 142.

Летíти, (лечý, летúш), *v. n.* fliegen; 2) schnell laufen; летýчий (-ючий), *a.* (*ptc.*) fliehend, flüchtig: літá *Ш.* II. 170; ätherisch *Пол.*; -юче слóво *М.* II. 140 das geflügelte Wort; 2) flatterhaft, flott *Не.*; 3) * летýчий злóдій ein Erzdieb. [toffel.

Летóвка, *f.* Art kipfelförmige Kar-

Летяґа, *m.* s. Неґяґа *Ме.* 377. *Зак.* *Ог.* 70. 78. [*Левч.*

Летячка, *f.* s. Лет, у -ку im Flug

Лéфа, *f.* Sportel, Bestechung, *f.* (*Фр.*).

Лехкáрня, *f.* schlecht schmeckende Suppe, (*B.*).

Лéшка, *f.* Herzchen, *n.* (дýшка).

Лéшка, *f.* лещóк, *m.* Klee, *m.* (*B.*).

Лéшко, *m.* s. Лéсько.

Лещ, лéщик, *m.* Blei, *m.* Brachse, *f.* (Abramis brama), *Пол.*

Лещáт, *Ко.* 96 лещéт *Ст.* *m.* *gen.* *pl.* dünne Brettchen zum Einklemmen der gebrochenen Gliedmassen, (Klemme, *f.* *Ст.*); 2) zum Spiel u. Schlagen

bei der гаївки́. [büsch).
Лещи́нник, *m.* s. Лїщи́на. (Ge-
Лещу́к, *m.* лещі́тка, *f.* s. Лещáт; 2) —, лещі́вка. *f.*— золотобро́вий gem. Brasse (Chrysophrys aurata), *Пол.*
Ле́п, *f.* vorderer Theil des Stiefelschaftes. [Falsches, Falschheit, *f.*
Лжа, *f.* *Пар.* Lüge, *f.* Lug, *m.* etw.
Лжебра́т *m.K.* falscher Bruder. [*Top.*
Лжеві́ретно, *n.* Irrlehre, Häresis, *f.*
Лжеймéнний, *a.* *ГШ.* falschnamig.
Лжепроро́к, *m.* falscher Prophet, Lügenprophet, *m.* [*K. Term.*
Лжеєвідо́к,-дка *m.* falscher Zeuge,
Лжеєвідо́цтво, *n.* falsches Zeugnis, *Term.* [*He.*
Лжеєвідчити, *v. n.* falsch zeugen,
Лжеучи́тель, *m.* Irrlehrer, *m.*
Лжи́вий, *a.* lügnerisch, lügenhaft; falsch, *Ш.* II. 139. *Мог.*
Ли, *conj.* *K.* I. 207 oder; ци́-ли, бу́дь-ли als Fragepartikel, (*vgl.* или, или); *Ос.* 216. [ter fressendes, wählerisches Vieh.
Ли́бавка, *f.* bur das Obere vom Fut-
Либа́к, *m.* der das Erdöl von der Oberfläche des Wassers abschöpft, Naphtasammler, *m.* *adj.* либа́цький.
Ли́бати, *v. a.* das Erdöl, Naphta von der Oberfläche einer Lache abschöpfen, sammeln (mittels Pferdeschweifes); 2)—, либопи́ти *v.n.* auf thauigem Gras weiden.
Ли́бів, *m.* *N.* e. Berges.
Либо́й, либо́нь, *adv.* wahrscheinlich, wohl, vielleicht.
Лива́рник. *m.* Giesser, *m.* *Пар.*
Лива́рня, *f.* Giesserei, *f.* Giesshaus, *n.*
Лива́рский, *a.* Giess-, *Пар.*
Ли́вень, -ени, *f.* -вня. *m.* *K.* Regenflut, *f*, -guss, *m.* -strom, *m.*
Ли́вний, *a.*— дощ *M.* Platzregen, strömender Regen; -е творило *Пар.* Gussform, *f.*
Ливни́ця. *f.* Art Quelle: Aequorea.
Ливну́ти ся, sich aus, ergiessen.
Ливре́я, ливре́йний. etc.s. Лїбе́рия.
Ли́гати, ли́гати, лигну́ти *v. a.* s Ли́гати *Пот.* II. 2.
Лигу́, *int.* vom Fortgehen. [lüstling, *m.*
Лигоми́нець, -нця. *m.* *Ко.* 78. Wol-
Лидацю́га. s. Ледáцю.
Ли́жва. *f.* Schlittschuh, *m.* *Пот.* II. 2.
Ли́жень, -жня. лижня́к, *m.* s. Лопатень Art grosser Bohrer. [*m.* *Пот.* II. 2.
Ли́жка. ло́жка. (*d.* ли́жочка). *f.* Löffel,
Ли́жник. *m.* Löffelbrett, *n.*
Лиза́ти, (ли́жу, ли́жеш), *v.a.* lecken.
Ли́зень, -зня. *m.* Zunge (eines Rindes), *f.* *Лесч.* *Пот.* II. 7.
Лизоблю́д. *m.* Tellerlecker, *m.* *Кн.*
Лизу́н. *m.* Speichellecker, Schmeichler, *m.*; 2) teuflisches Waldthier, *Ч.* I. 193.
Лизу́ньство, *n.* Schmeichelei, *f.* Augendienst, *m.*
Лик, *m.* s. Лице́; Bild, Bildnis, *ІГ.* 2) Schar, *f.* *Ф.* Chor, *m.* Versammlung, *f.* — сьвяти́х der Heiligen. [bastartig.
Лика́вий, ликова́тий, *a.* zähe;
Ли́кати, ли́кнути, *v. a.* schlucken, ver-schlingen.
Лике́рия. *f.* Glyceria.
Ли́ко, *n.* Bast, *m.*; *geringe, nichtige Sache; 2) о́вче — Seidelbast, *m.* (Daphne mezereum). [(Hylesinus).
Ликове́ць. -вця́. *m.* Bastkäfer, *m.*
Ликува́нє, *n.* *K.* Reigen; Jubel, *m.*
Ликува́ти, *v. n.* jubeln; triumphieren; лику́ючий ра́нок *M.* III. 9.
Лили́к, *m.* Fledermaus, *f.* (Vespertilio); лиликова́ті, *pl.* Flatterthiere (Chiroptera). *Пол.*
Ли́лия. *f.* s. Лі́лїя; лилиє, *m.* *Ос.* (61) III. 24 eine Lilienart; лилїєва́ті, *pl.* *B.* Lilienartige (Liliaceae).
Лилі́йка. *f.* sperrigblütige Glockenblume, (Campanula patula). [*Б.*
Лилі́лий, (ле-). *a.* weiss schimmernd,
Лилі́тка etc.s. Лелі́тка. лелїтко́вий.
Лима́н. (*d.*-анóчок) *m.* Mündung eines Flusses, Bucht, *f.* Meer Busen, *m.* [λιμήν].
Лима́нка, *f.* junge Clupea pontica im лиманї des Днїпро́ lebend.
Ли́мар. etc. s. Ри́мар etc. лима́рщина. *f.* *H.* 117 s. Рима́рщина.
Ли́мо́а, *f.* *Пар.* Zirbelkiefer, *f.* (Pinus cembra).
Ли́мбас, *m.* Haderlump, *m.* (*Фр.*).
Лимон, *m.* лимо́на, *f.* s. Цитри́на.
Лимо́нна трава́, *f.* Molucella laevis.
Лимна́ч, *m.* ungebrannte grössere Ziegel; Lehmpatze, *f.*; *adj.* лимнячо́вий, aus л.
Лин, (*d.* лино́к), *m.* Schleie, *f.* (Tinca
Ли́нва, *f.* grobe Leine, Tau, *n.* [vulg).
Линдзуна́ти. (*Ф.*) s. Кринцуна́ти.
Лине́вець, -е́вця. *m.* militärischer Ansiedler; s. Лїнїя 3), 4), 5).
Лини́на, *f.* Fleisch vom лин.

*

Линїти, *a. n.* s. Линяти; 2) *Ч.* III. 163 водá — s. Лелїти.
Лиїя, *f.* s. Лїнїя, лéнїя.
Лиинк, *m.* Seiler, *m.*
Линóвка, *f.* Angelschnur, *f.* [arv.).
Линóк, -нкá, *m.* Leinkraut, *n.* (Linaria
Линьскóго рóку, s. Лóни, в —
Лиита, *f.* s. Лéнча.
Линтвáр, линтáир, *m.* rohgegerbtes Leder, *Левч.*; 2) Schafpelz, *n. К.*; 3) линтварéві, *pl.* Art Muster der Leinstickerei. *Пот.* II. 29. [понавáльне.
Линувáне, *n. Не.* s. Ильнувáне.
Линýти, *v. n.* fliegen, schweben, schweifen; hinschwinden (ле-) *Ог.* 92; 2) *v. a. P.* I. 171 s. Лляти; — ся sich ergiessen, herabströmen, (доц).
Линянка, *f.* Leimkraut, *n.* Klebnelnelke, *f.* (Silene).
Линяти, *v. n.* verschiessen, verbleichen; 2) ausgehen s. Лїнити ся.
I. Липа, *f.* Olympias, Olympie.
II. Липа. *f.* Linde, *f.* Lindenbaum, *n.* Tilia grandif.); 2) Л. золотá, гнилá linke Nebenflüsse des Днїстéр; 3) *липа-листу (*Ф.*) in Hülle u. Fülle; *b*) schmiegsam, einschmeichelnd.
Липати, липнути, s. Глипáти, глипнути (лýпати очима); 2) schwach flackern (огóнь).
Липень, -пня, Липець, -пця, *m.* Monat Juli. *adj.* липнéвий.
Липина, *f.* Lindenhain, *m.* -gehölz, *n.*; 2) Lindenholz, lindene Spleissen.
Липівка, *f.* Gefäss, *n.* Bienenstock, *m.* (*Др. с.* 363) aus Lindenholz; 2) липівка lindenes Brett.
Липка, *f. dim.* s. Липа; 2) *gew. pl.* knollenwurzlige Spirstaude (Spiraca filipendula); *Ос.* (61) V. 36.
Липкий, *a.* klebrig, zäh.
Липкість, -сти, *f.* Klebrigkeit, *f.*
Липник, *m.* Lindenhain; mit Linden bepflanzter Friedhof; 2) s. Липняк; 3) Walker, *m.* (Melolontha fullo); 4) Silene viscosa, Galium aparine, *Kol.* I. 202. *Пот.* III. 35.
Липнути, *v. n.* sich (ver-an-) kleben; *до кого, до чого zu jmdm (etw.) eine starke Neigung haben, mit Lust woran hängen (мýхи до мéду) sich innig anschmiegen. [denhonig, *m.* (*B.*).
Липняк, *m.* s. Липник 1); 2) Lin-
Липовáті, *pl.* Lindengewächse, (Tiliaceae).
Липóвий, *a.* aus Lindenholz.
Липóпник, *m. КС.* (83) VIII. 508 s. Липівка 1). [Milschaft.
Липожнивиця, *f.* eingetrockneter
Лиса, *f. Gr.* 23 Percent vom Silber.
Лиїтиця, лиїчиця *f.* s. Лéпчиця.
Лиучий, лиучість & s. Липкий &.
Лиичик, *m.* s. Лéпчик; 2) s. Лéпчиця.
Лиияр, *m.* Arbeiter beim Herauslesen des Erdwachses aus dem Lehm, *m. Фр.*
Лира, etc. s. Лїра etc.
Лис, *m.* Fuchs, *m.*
Лиса, *f. P.* II. 4 Füchsin, *f.*
Лисáк, *m.* s. Лисýха; 2) nackter Ufertheil, unbewachsener Berggipfel, (*B.*).
Лисáн, *m.* s. Лисий кінь. [Frosch.
Лисáня, *f.* kahler Berg; 2) grüner
Лисий, лис, *a.* kahl, mit einer Glatze, 2) — кінь mit weisser Stirn: *знáють ся як лисі кóнї sie verstehen einander nur zu gut; 2) s. Лукáвий, — чорт *Пот.* II. 3. [*f.* (der Pferde).
Лисина, *f.* Kahlheit; Glatze; Blässe,
Лисиха, *f.* s. Лиса
Лисиця, (*d.* лисичка), *f.* Füchsin, *f.* Fuchs, *m.*; 2) Eierpilz, Röthling, *m.* (Cantharellus cibarius); — їдовитра. рижа Giftröthling, *m.* (C. aurantiacum); 3) Gipsophila muralis; 4) — мóрска Stachelroche, *f.* (Raja clavata); 5) Art Keilpresse, s. Лещáт (*pl.*); 6) Stütze, *f. Ос.* (62) VI. 35. [Fuchse.
Лисичений, -ятн. *n.* Junges vom
Лисичий. *Не.* лисíччин. (-ичкин).
Лисїй, *a.* des Fuchses, Fuchs.
Лисичкий, *pl. N.* e. Berges.
Лисиччýк, *m. P.* I. 133 s. Лисóк.
Лисїти, *v. n.* und — ся *Фр.* kahl werden, k. sein.
Лиск, *m.* Schimmer, *m. Пол Пот.* II. 6.
Лиска, *f. P.* I. 27. II. 5 Füchsin, *f.*; 2) s. Лисýха. [*n.*; 2) s. Плесканиця.
Лискавка *f.* Blitz, *m.* Wetterleuchten.
Лискавочний, *a.* Blitzes, *Зе.*
Лискати, лискнути *ПГ. v. n.* blitzen, wetterleuchten *Пот.* II. 6.
Лисковéць, -ця, *m.* Jaspis, *m.*
Лисничка, *f. N.* e. Berges.
Лиснїти, *v. n.* funkeln, schimmern, glänzen, *Не.*
Лиснýти, *v. n.* erglänzen, *W.*; blitzen.

Лисогорá, *f.* Kahlenberg, *m.*
Лисóк, -скá, *m.* junger Fuchs.
Лисóня, *f.* s. Лисýна; 2) *N.* e. Berges.
Лисотá, *f.* Kahlheit, *f.*
Лист, *g.* -та *m.* лйсте, *n. coll.* Blatt, *n.* (an Pflanzen); Laub, *n.*; 2) Blatt von Papier, von Metall; Bogen Papier, *m.*; 3) лист, *g.* -ту, Brief, *m.* — желїзний Geleitbrief, *Піс.*
Лйста, *f.* s. Лйтка; 2) Liste, *f.*
Листáтий, *a.* mit grossen, vielen Blättern. [*n.* Blätter, *pl.* *Кн.*
Листвá, *f.* лйсте, *n. coll.* Laub,
Лйства. (*d.* листóвка), *f.* Leiste, *f.* Leistchen, *n.*
Листвéнниця. *f. He. gr.* s. Модринá.
Листвйти ся, sich in Schichten lagern, s. Слоїти ся.
Листвйний, *a.* blätterig.
Лйстень, -тня. *m.* Blätterkoralle, *f.* (Agaricia). [I. 144.
Листикóвий, *a.* aus Blättern, *Kol.*
Листйна, *f.* s. Лист.
Листйнок, -нка, *m.* Frondicularia, *B.*
Листйстий, *a.* lamellenartig, *B*; 2) — лїс Laubwald, *m.* *Пол.*
Листйця, *f.* Phyllium.
Листковá кість, kleines Unterschenkelbein, *B.* [rig, *Пол.*
Листкопáтий. *a.* blattartig, blätt-
Листконóсий, *a.* mit Nasenblatt, Blattnas, *m.* *Пол.* [(phyllodium).
Лйстник, *m.* *B.* Blattstielblatt, *n.*
Листовáтий, *a.* mit Blättern.
Листовий, *a.* aus Blättern; aus Platten bestehend: -е зóлото Blättergold, *n.* *Пар.*; -é желїзо Eisenplatten, *pl.*; 2) — папір Briefpapier, *n*; листовé. *s. a. n.* Briefgeld, *n.* *Пар.* [(Tortrix).
Листовйнка, *f.* Blattwickler, *m.*
Листовйне, *n* blattähnliche Organe der Farne, Wedel, *m* (frons).
Листóвний. *a.* -на слýжба † Dienstpflicht zum Vorspann, zur Post etc.; brieflich, (-но *adv.*).
Листóвник. *m.* Werkzeug zum Anpassen der Radfelgen, *n.*; 2) Briefsteller, *m.* *Пар.* [Portefeuille, *n.*
Листóння, *f.* *Піс.* Briefbehälter, *m.*
Листьогрйз, *m.* Blattnager, *m.* (Phyllobius). [(Chrysomela).
Листогрйзка, *f.* Blattkäfer, *m.*
Листозелéнь, *m.* Blattgrün, Chlorophyll, *n.* *Вол.*
Листóк, (*d.* -óчок, -óнько), -тká, *m.* Blättchen, Blättlein, *n*; 2) Brieflein, Briefchen, *n.*
Листокрйлка зелéна wandelndes Blatt, (Phyllium siccifolium). [(Apus).
Листьснíг, -óга, Blattfusskrebs, *m.*
Листонóжка. *f.* Blattfuss, *m.* *Пар.*
Листонóш, *m* Briefträger, *m.*
Листопáдень, -дня, *m.* Monat November; *adj.* листопаднéний.
Листорóжки, *pl.* Blatthörnige, *pl.* (Lammellicornia) *B.*
Листувáти, *v. a.* mit Leisten versehen; 2) — ся з ким im Briefwechsel, in Correspondenz mit jmdm sein.
Листýнка. *f.* *Мх.* s. Лестýнка.
Лисýн, *m.* Glatzkopf, *m.*
Лисýна, лйся *f.* Kuh mit weissem Fleck an d. Stirn.
Лисýха. *f.* Blässhuhn, schwarzes Wasserhuhn, (Fulica atra).
Лисюра. *f.* Fuchspelz, *n.*
Лисй, -йти. *n.* Füchslein, *n.*
Лисйк, *m.* s. Лисáк 2).
Лйтва, *f.* Lithauen, *n.* Литвйн, *m.* (-йнка, *f.*) der Lithauer, (-in, *f.*) *adj.* литóвский. lithauisch. [Silene armeria).
Литвйнчики, *pl.* Leimkraut, *n.*
Литé, *n.* das Giessen, Guss, *m.*
Литéйня, *f.* Giesserei, Giesshütte, *f.*
Литéць, -тця, *m.* Gusseisen; *n.* *Пол.*
Лйти, лйти. *Оц.* §. 206. 217 *v. a.* ein-giessen; giessen (Glocken etc.); — слéзи — Thränen vergiessen; 2) *v. n.* und — ся fliessen, strömen, sich ergiessen (дощ etc.). [massiv.
Лйтий, *a.* gegossen; 2) gediegen,
Литйна желїзна. *Вол.* s. Литéць.
Лйтія. *f.* Herausgehen auf den Vorhof der Kirche, *n.* (bes. beim песнóчне).
Лйтка, *f.* Wade, *f.* *Пот.* II. 4.
Лйткуп. *m.* (*B.*) Leitkauf, Kauftrunk, *m.*
Лйтня, *f.* *ГШ.* s. Литéйня.
Литóвка. *f.* Sense, *f.*
Литóня. *f.* *Пар.* Lab, *n.* s. Ґляґ.
Лйтра, лїтра. *f.* Leiter, *f.* (*pl.* лїтéрки).
Лйфа, *f.* s. Лéфа.
Лифéрия, *f.* s. Медалички.
Лйха. *adv.* kaum, *ІГ.* 12. [Wucherei, *f.*
Лйхва. *f.* Wucher, *m.*; лихвíрство. *n.*
Лихвáрити, *v. n.* wuchern, Wucher treiben.

Лихвяр, *m.* Wuchererer, *m. adj.* лихвярский wucherisch.

Лихий, *a.* böse, arg, tückisch; 2) schlecht, elend, leidig, miserabel; лиходї вдлї на кого бути böse auf jmdn sein; лихий *s. a. m.* der böse Geist, der Teufel: — попутав +*М*; *Пот.* III. 84; *adv.* лихо schlecht, misslich, elend.

Лихо, (*d.* лишенько), *n.* Uebel, Unglück, Ungemach, *n.* не поминай лихом gedenke meiner im guten.

Лиховатий, *a.* *Ч.*IV.469 s. Лихий.

Лиховидний, *a.*boshaft, neidisch,*Зар.*

Лиховіствувати, *v.n.* *КУ.*Unheil verkündend.

Лиховістний, *a.* лиховістник, *m.* unheilverkündend, Unglücksbote, *m.*КУ.

Лиховодити,*v.n.*s.Лихувати.*Леви.*

Лиховорогий, *a.* sehr feindlich, böswillig, tückisch,*Ф.У.* [Schuft,*К.Ст.*

Лиходій, *m.* Missethäter, Bösewicht;

Лиходійка, лиходільниця *f.*Missethäterin, *f.* böses, tückisches Weib.

Лиходійний, *a.* schurkisch.

Лиходійство, *n.* Missethat, *f.* falsches Spiel, Schurkerei, *f.* *Ст.*

Лиходітний, *a.* — сни entartet, missrathen. [*f.* der, die Unglückliche.

Лиходольник, *m.* лиходольниця,

Лихоймство, *n.* *ГШ.К.* Wucher,*m.*

Лихолата, лихолатник, *m.* s. Лахолата, Haderlump; 2) Pfuscher, *m.*

Лихоліте, *n.* schlechte, böse, unruhige, unselige Zeiten.

Лихоманка, *f.* s. Лихорадка.

Лихоманник, *m.* Kreuz Enzian, *m.* (Gentiana cruciata).

Лихомова, *f.* Invective, *f.* *Пар.*

Лихонобсний, *a.* unheilbringend.

Лихобний, *a.* scheelsüchtig, boshaft blickend.

Лихонадити, *v. n.* boshaft werden.

Лихонадний, *a.* unglücklich, *B.*

Лихорадка, *f.* (kaltes) Fieber.

Лихорадочно, *adv.* *Шл.* fieberhaft.

Лихоробо, *m.* *Ч.* II 187 böses Ungethüm. [Schmähen; böserLeumund, *Ст.*

Лихослівє, *n.* *Гол.* das Fluchen,

Лихослобити, *v. a.* кого, кому über jmdn schlecht sprechen, jmdn lästern, schelten; fluchen, *Зак.*

Лихота, *f.* s. Злидні, *Зак.*; 2) erbärmliches Zeug, etw. Elendes. [вити.

Лихотворити, *v.a.Зар.*s.Лихослo-

Лихотити ся, *Wyr.* 142, -ить ся кому jmdm wird übel.

Лихотїти, *v. n.* кому fluchen.

Лихувати, *v.n.* arg hausen, schlimm verfahren, *АД.* I. 271; кому Böses thun, B. sinnen *ІГ. Леви.*

Лихун, *m.* Faulenzer, *m.* *Gr.* 23.

Лицар, *m.*Held,Heros;Ritter,*m.Ос.*70.

Лицарковатий, *a.* die Rolle eines Helden spielend.

Лицарский, лицарюватий, *a.* Helden-, heldenmüthig, heroisch; ritterlich.

Лицарство, *n.* Heldenmuth; 2) *m.* ritterlicher Kriegerstand.

Лицарюпати, *v. n.* als Held, als Ritter leben u. kämpfen, *ІГ.* [sicht.

Лицатий, *a.* mit grossem, vollem Ge-

Лицовий, *m* s. Литвин.

Лице, *n.* Gesicht, Angesicht, Antlitz, *n.* Wangen, *pl.*; Miene, *f.*; 2) Vorderseite, rechte Seite, Glanz-, Aussenseite (eines Tuches), *f.* ставати з ним лицем до лиця *Не.* (*Ир.* III. 273) von Angesicht zu Angesicht, leibhaftig; зробити щось так аби мало якесь лице etw. so machen, dass es angehe, sich zieme; в тім єму до лиця dieser Anzug steht ihm gut; лице обдерти, облупити кому, jmdn beleumunden, in schlechten Ruf bringen; — лупить ся man vergeht vor Scham; — мати до чого wozu rechtmässigen Anspruch haben; не має лиця до мене прийти ist ihm nicht geheuer, schämt sich —; з якими лицем? mit welcher Stirne? яке его лице! welch' eine Unverfrorenheit! 3) Person, *f.*

Лицедій, *m.*handelnde Person,*Крон.*

Лицемір, лицемірник, *Ф. m.* Heuchler, Scheinheiliger, Gleissner, Hypocrit, Augendiener, *m.* [nerisch.

Лицемірний, *a.*heuchlerisch,gleiss-

Лицемірниця *f.*Heuchlerin,*f.*Пар.

Лицемірство, *n.*Heuchelei, Gleissnerei, *f.* *Не.* [s. Лицарство.

Лицерия, *f.* лицерствіє, *n.* *Ме.* 413

Лицювати, *v. a.* die rechte, die Glanzseite (bei e. Tuche) hervorkehren, *III.* II. 113; 2) umwenden (den Rock; 3) anpassen; *v. n.* тобі тото не лицює schickt sich nicht, passt nicht für dich

Лицяти ся до кого um jmds Gunst

buhlen, sich einschmeicheln, kokettieren.
Личáк, *m.* Bastseil, *n.*; 2) Bastschuh, *m.*
Лýчаний, *a.* Bast-, basten; личакóвий *Кн.* 64 aus Hanf od. Lein.
Личóá *f.* s. Лїчóá; личýти & s. Лїчýти.
Лýче, *n.* s. Лýко 1).
Личýна, *(d.* -ýнка). *f.* Maske; Larve, *f.* зла — böses Wesen, *C.*
I. Лýчко, *n. dim.* s. Лýко, dünner Bast: від лýчка до ремінцá (v. Dieb).
II. Лýчко, (лýчико *Ст.*) лýченько, *n. dim.* s. Лицé, Gesichtchen, Wängelein, *n.*
Личкувáти, *v. n.* äusserlich etw. machen; — ся чим etw. heucheln, *Ст.*; 2) — ся з ким s. Ставáти з ким до лицý, до óка.
Личмáк, *m.* *Ч.* V. 105?
I. Личмáн, *m.* der Aelteste unter den Schafhirten, welcher die Schafe für Zucht u. Schlachten sortiert, *Н.* 17. *Пот.* III. 122. II. 27; übhpt: Hirt, *ІГ.*; 2) Rechenpfennig, ein Gegenstand beim Zählen für einzelne Zehner, Hunderte & als Zeichen, als Marke gesetzt; 3) Medaille, *f.* Medaillon, *n.* *Ос.* (61) VI. 19; 4)*strenger Richter. [Ohrfeige, *f.* (*B.*).
II. Личмáн, *m.* Schlag ins Gesicht, *m.*
Лýчний, *a.* persönlich, *adv.* лýчно *Шл.*
Лýчність, -ости, *f.* Persönlichkeit, *f.*
Лиш, s. Лишé.
Лишáй, *m.* Flechte, Schwinde, *f.*
Лишайцї, *pl.* *Вол.* s. Обрістники.
Лýшанки, *pl.* в — йтй von der Frau die ihren Mann verlässt (u. sich zu ihren Eltern begiebt).
Лишáти, лишýти, *v. a.* hinter-, zurücklassen, verlassen; — когó чогóсь jmdm etw. nehmen, entziehen, jmdn einer Sache berauben, um etw. bringen; — ся чогóсь *У.* etw. aus den Händen lassen, preisgeben, sich einer Sache begeben; *b*) zurückbleiben, nachbleiben, bleiben. [behaftet.
Лишаювáтий, *a.* mit Flechten
Лишé, лишéнь, *adv.* nur, blos; —, що лишé eben, nur so eben, kaum; лиш би прийти & da sollte man doch eben am liebsten kommen; doch einmal, ja nur, ja doch; лишé прийшóв & sobald er nur gekommen war.
Лýшечко, (-еньно) лýшко *ТР.* 49. *im.* s. Лýхо; ох мені —! ach das ist eben mein ganzes Uebel u. Leid.
Лишинé, *n.* Rest, *m.* -нé не бýло blieb nichts übrig.
Лишýр, (-áр), *m.* (*B.*) s. Лишáй.
I. Лýшка, лýшонька. *Гол.* III. 3. s. лис, лисýця 1), 2) *pl.* Fuchsfellgebräme; Fuchspelz, *n.*; 2) *pl.* Trifolium repens.
II. Лýшка, *f.* das Ueberflüssige *Пот.* II. 12.; 2) im Spiel: чет чи лýшка? Unpaar, ungleich. [thig, entbehrlich; müssig.
Лишний, (-ій). *a.* überflüssig, unnö-
Лишнýк, *m.* *ungr.* Haselnuss, *f.*
Лýства, *f.* s. Лýства. Art Zubehör zur weibl. Kleidung *Ш.* I. 124. [nähen.
Лиштвувáти, *v. n.* die лýштва an-
Лищáк, лýщик, *m.* Glimmer, *m.*; лýпець лищикóвий Glimmerschiefer, *m.* *Пол.* [— ся glänzen, funkeln, schimmern.
Лищáти, (лищý, лищýш). *v. n.* und
Лищýця, *f.* Glanzkäfer, *m.* (Nitidula); 2) Mauer-Gypskraut, *n.* (Gypsophila).
Лїó, лóба, *m.* s. Лоб.
Лїóерал, *m.* ein Liberaler; лїóерáльний, *a.* liberal, freisinnig.
Лїóерия, *f.* Livree, *f.*
Лїóець, -óцý, *m.* Stange mit Köder zum Krebsfang, *f*
Лїóра, *f.* папéру ein Buch Papier.
Лївáк, *m.* лївáчка, *f.* (*B.*) s. Лївкýн &.
Лївар, *(d.* -áрок), лїпер, *m.* Heber; *Кн.*; Stechheber, *m.* *Пол.* *adj.* лїваркóвий.
Лїверáнт, *m.* Lieferant, *m.* лїперýнок, *m.* Lieferung, *f.* лїеруváти *v. a.* liefern.
Лївий, *a.* link; в лїво, на л. *adv.* links.
Лївýти, *v. n.* nachgeben, nachlassen: комý. [ke".
Лївýця, *f.* die linke Seite; „die Lin-
Лївíзор, s. Revisor.
Лївка, *f.* Fang, *m.* *B.*
Лївкий, *a.* locker, lose, schüttor, leicht, abgespannt; (*adv.* лївко).
Лївкýн, лївкýгник, *m.* лївкýтниця, *f.* (*B.*) Linkhand, *m.* linkisch, s. Майкýт; лївкутóм *Фр.* s. Майкутóм.
Лївний, *a.* *Wgr.* jagend, Jagd; der gut fangen kann *Н.* 27.
Лївник, *m.* s. Лїйка.
Лївниця, s. Лїмниця.
Лївобéрéже, *n.* das linke Ufer, das Land am linken Ufer. [Hand, links.
Лїворýч, *adv.* *Кн.* 168 bei der linken
Лївцýн, *m.* лївцýнка, *f.* s. Лївкýн &.

Лївша́, *indecl. a.* der (die) links ist; die linke Hand.

Лїгво́, *К.* лїгвище (-ско), *n.* Lager, *n.* Lagerstätte, *f.*; Prachtbett, *n*; Säufte, *f.*

Лїгма́, лёзьма, *adv.* — лежа́ти darnieder liegen, hart u. fest liegen.

Лїґа, *f.* s. Бри́чка, Kutsche, *f.*

Лїґар, *m.* Lagerholz, *n.* Unterlage, *f.*

Лїд, *g.* ле́ду, *m.* Eis, *n.* * як ле́ду massenweise.

Лїдве́йний, лїдви́чний, *a.* Lenden, -чні хре́бти Lendenwirbel, *pl. B.*

Лїдви, лїдвиці, (*d.* лїдвиньки) *pl.* Lenden; Hüften, *pl.*

Лїдни́ця, *f.* s. Ледівня́.

Лїж, *m.* s. Ліїш. [Bettchen, *n.*)

Лїжко, (*d.* лїжечко), *n.* Bett, *n.* (*d.*

Лїжни́к, *m.* wollene Bettdecke.

Лїжня́, *f.* (*n. хвор.* 4) Grundlage, Date, *f.* Grundsatz, *m.*

Лїза́ти, s. Ла́зити. [Spross, *m. Ру.*

Лїзка, *f. dim.* s. Лоза́, Sprössling,

Лїзтви́на, лїзтни́ця *f.* s Драби́на, *Зг.*

Лїзтви́чка, *f.* Wendeltreppe, *f.* (Scalaria) *B.* [die Haare gehen aus, fallen aus.

Лїзти, *v. n.* s. Ла́зити: волосе лїзе

Лїй, *g.* лою, *m.* Talg, *m.* Unschlitt, *n.*

Лїйка, (*d.* лїйчка), *f.* Trichter, *m.*

Лїйкова́тий, *a.* trichterförmig.

Лїйний, *a.* reich an Talg. [*m.*

Лїйни́к, *m.* Schmiertalg (v. Schuster),

Лїйня́, *f.* Giesserei, *f. Пар.*

I. Лїк, (лік), (лїка, *f. Кв.* 339. *Ос.* (61) X. 146), *pl. Кв.* 183. 185. 340, das Zählen, Rechnen; Zahl, Anzahl, Menge, *f.*; без лїку zahllos.

II. Лїк, *m.* (лїка, *f. Кв.* 338), Arzenei, *f* Arzeneimittel, Heilmittel, *n.*; 2) Heilung, Genesung, *f.*: кому́ на вік. то́му на лї ґ. [künstler, *m.*

Лїка́р, (*d.* лїка́рчик), *m.* Arzt, Heil-

Лїкари́шка, *m. Кн.* verächtl.: Pflasterschmierer, *m.*

Лїка́рка, *f.* Heilkünstlerin, *f.*

Лїка́рник, *m.* Apotheker, *m.* [*Пар.*

Лїкари́цтво *n.* Apothekerkunst, *f.*

Лїка́рня, *f.* Apotheke, *f. Пар.*

Лїка́рський, лїкарстве́нний, *a.* ärztlich: Heil-, Cur-. [nei, *f.*; 2) Heilkunde *f. B.*

Лїка́рство, *n.* Heilmittel, *n.* Arze-

Лїкарюва́ти, (-ру-), *v. n.* ärztliche Praxis üben, Arzt sein, heilen, curieren, *Кн. Ш.* II. 202.

Лїкова́ис, *n. Леев.* s. Лїчене II.

Лїкоро́б, *m.* Arzeneibereiter, *m.*

Лїкте́вий, *a.* éine Elle lang &; 2) -а кість Ellbogenbein, *n. B.*

Лїлї́евий, *a.* lilienfarbig, lilienblau.

Лїлї́тка, (*d.* -очка) *f. Ф.* s. Лелїтка.

Лїлїя, *f.* Lilie, *f.*; 2) — лїєна́ Knollilie, (Lilium martagon); 3) — водяна́ Wasserlilie (Nymphaea alba).

Лім, *g.* лому, *m.* das Brechen, Krachen; Bruch, *m.*; 2) Windbruch, *m.* Rahne, *f.*; Reisig, *n.* (*d.* лімо́к *Gr.* 63); 3) сухий — das („todliegende") trockene, magere Erdreich: доора́ти ся до сухо́го лому; без лому й без лому ohne Dach u. Fach; 4) Bruch, *m.* Bruchzahl, *f. ГШ.*

Лімки́й, & *Пар.* s. Ломки́й.

Лі́мни́ця *f.* rechter Nbfl. des Днїстер.

I. Лїнь, *m.* (*B.*) s. 'Олїнь, о́лень.

II. Лїнь, *m.* Faulenzer, *m.*; 2) *f.* s. Лїність.

Лїнене, *n.* Haarung; Häutung, *f.*

Лїни́вець, -вця, *m.* Faulthier, *n.* (Bradypus).

Лїни́вий, *a.* faul, träge.

Лїнивіти, *v. n.* träge werden, *Фр.*

Лїни́вство, *n.* лїнивість, -ости, *f.* лїньки, *pl.* Faulheit, Trägheit, *f.* Müssiggang, *m.* das Faulenzen.

Лїнити ся, sich haaren, mausern; sich häuten.

Лїнїя, *f.* Linie, *f.* Strich, *m*; 2) zehnter Theil eines Zolles; 3) Gefechts-, Kampflinie; 4) Linientruppen, *pl.*; 5) Befestigungslinie; Grenze; Wildfahre, *f.* das Geräumte, Richtweg, *m.* (im Walde), *f.* 6) Lineal, Richtscheit, *n.*

Лїнка, *f.* (*B.*) faules Weib.

Лїнний, *a.* leinen, flachsen, *Пар.*

Лїно́вище, (-ско), *n.* abgestreifte Haut, Balg, *m.*

Лїногу́зка, *f.* s. Лїнка.

Лїнок, -нка, *m.* Faulheit, *f.* про лїнок *Гл.* II. 55 aus F.

Лїнощі, *pl.* Faulheit, Trägheit, *f.*

Лїнува́ти ся, mit d. *Infinit.* faul, träge sein etw. zu thun; ne — unverdrossen ans Werk gehen.

Лїнюга, *m. aug.* лїнтяй s. Лїнь II. 1).

Лїп, *m.* Leim, *m. B.*

Лїпа́к, лїпа́р, *m.* Arbeiter, der mit Lehm Wände & auflegt, ausrichtet; 2) s. Пирі́г.

Ліпанда, *f.* Baumwachs, *n.*
Ліпашка, *f.* Frau welche knetet, formt, leimt, klebt *Ч.* IV. 693.
Ліпець,-пцй.*m.*Brotkügelchen,*n.ОП.*
Ліпити, *v. a.* kleben, kleiben; den Lehm antragen; — горшкй formen; — пирогй gewalkten Teig zu Mehltaschen kleben; 2) * vom Schneefall in grossen, nassen Flocken; 3) *schreien *Пг.* 73.
Ліпиця, *f.* Collectes, *B.* [Töpferthon.
Ліпний, *a.* -а глйна fetter, lettiger.
Ліпнйк, *m* s. Ліпанка 2); (*B.*).
Ліпок, -пка, *m.* s. Марйнка.
Ліпота, *f.* † Pracht, Herrlichkeit, Schönheit, *f.* *МШ.*
Ліпшати, *v. n* besser werden, *Пар.*
Ліпший, s. Лучший. [kel,*m.Вол.*
Ліпянка,*f.*s.Мазанка; 2)Pappendek-
Ліра, *f.* Lyra, Leier, *f.* *Зап.* I. 315.
Лірик, *m.* der Lyriker.
Ліриса, *f*; лірізм, *m.* Lyrik, *f.*; Lyrismus,*m.*dasLyrische. [von der Leier.
Лірйчний, лірний, *Щог. a.* lyrisch;
Лірнйк, *m.* Leiermann, *m. adj.* лірнйцкий. [mannes.
Лірнйцтво, *n.* Kunst eines Leier-
Лірнйчити, *v. n.* die Leier spielen, лірнйк sein.
Лірований, *a.* leierförmig.
Лірохвіст, *m.* Leierschwanz, *m.* (Maenura). [2)Holz,Holzmaterial,*n.ШЛ.*
Ліс, *m.* Wald, Forst, *m.* Waldung, *f.*;
Ліса, *f.* Hürde, (als Thor); Flechtwerk, Geflecht, *n.*; Darre, *f.* geflochtener Zaun; Wehr beim Fischfang, *n.*
Лісаниця, *f.* Art des Spieles гаїний.
Лісатин, *m.* Hecke, *f.* Zaun, *m.* [*Фр.*
Лісйстий, *a.*waldig, waldreich, *Пар.*
Лісйца, *pl.* *КУ.* grosse dichte Waldungen.
Ліска, *f.* s. Ліса; 2) s. Лінцйна; 3) s. Пйлиця, *Пот.* III. 1.; 4) Feldmass gegen 2 Joch, *n.*
Лісковець, -вцй, *m.* Haselnussbohrer,*m.* (Balaninus nucum); 2) *N.*e. Berges.
Лісковий, *a.* Hasel-, — орік Haselnuss, *f.*
Лісногрйз, *m.* лісгуля (-ўлька), *f.* Haselmaus, *f.* (Myoxus avellanarius).
Ліснй, *f.* rechter Nbfl des Byr.
Лісний, *m.* Wald-, waldig. [чий.
Лісний, *m.*Forstwart; *m.*; 2)s.Лісний-
Лісництво, *n.* Forstwesen, *n.*; 2) s. Лісничівка, *Мх.* [-birnen, *pl.*
Лісниця, *f. gew. pl.* Waldäpfel,
Лісничий, *s. a. m.* Förster, Waldmeister, *m.*
Лісничина, *f. Зар.* Försterin, *f.*
Лісничити, *v. n.* Förster sein; 2) Holzgeräthe verfertigen.
Лісничівка, *f.* Forsthaus, *n.*
Лісняк, *m. К.* Waldbaum, *m.*
Лісовий, *a.* Wald-; -і люде Waldmenschen, *pl.* *Ч.* I. 211 s. d. f.
Лісовик, *m.*Waldmensch, -bewohner; Waldgeist, -gott, Waldteufel, *m.* *С.* I. 111 Waldmännchen, *n.*
Лісовина, *f.* Waldboden, *m.* *ГШ.*
Лісовбдство, *n* *Пол.* Waldbau, *m.*
Лісок, -ска, лісонько, *dim.* *m.* Wäldchen, *n.* Hain, *m.*
Лісуй, *m.* s. Полісуй, лісовик; лісуйка, *f.* Weib des Halbgottes лісуй *Не.* (*Пр.* IX. 558).
Літ, *g.* лету, *m.* *Ст.* s. Лет.
Літь, *f.* — напала корбуу die Kuh wird läufisch, stiert.
Літавець, -вця, *m.* s. Перелесник.
Літавиця, *f.* Sylphe, *f.* *Фр.*; 2) fliegendes weibliches Zauberungethüm, das junge Männer (zum Ehebruch) verführt, *Мог.* Brunst, Liebeskrankheit; Tobsucht, *f.* s. Гінй.
Літавка, *f.* Schwungfeder, *f.* *Пол.*
Літавчий, *a.* -а болбнка Flughaut, *f.* *Пол.* [*n.* das Fliegen, Flug, *m.*
Літанє, (*d.* літалонько *Гл.* I. 91)
Літанія, *f.* Litanei, *f.* *Ш.* I. 70.
Літарня, *f.* *Пол.* s. Лїхтарня.
Літати, (-лю, -лєш), *v. n.* fliegen, s. Летіти. [тупати.
Літацувати, (літец-) §. s. Лїцит-
Літач, *m.* Flieger, *m.*
Літачка крилопавка, Flughahn, *m.* (Dactylopterus europ.)
Літенько, літечко,*dim.*s.Літо 1).
Літепий, літенний, (*B.*) *a.* lau, lauwarm.
Літепайти ся, lauwarm werden.
Літепло,(*d.*літепельце)*n.*lauwarmes
Літера, *f.* Buchstabe, *m.* [Wasser.
Література, *f.* Literatur, *f.* *adj.* літературний, літерацкий, *a.* literarisch, schriftstellerisch.
Літерний віз,Leiterwagen,*m.*.*Іевч.*
Літити, *v. a.* befruchten; бугай ко-

рóву лїтит; 2) — ся läufisch werden, stieren (die Kuh).

Лїтїсь, *adv.* im vorigen, verflossenen Jahre; пó-залїтїсь im vorvorigen J.

Лїтїшний, *a.* s. Лїтний 1) vom Sommer her; 2) s. Лїтóшний.

Лїтний, (*d.* лїтнéньский *R.* 139), *a.* Sommer-, sommerlich; по лїтнóму вбрáти ся sich sommerlich kleiden; 2) lau, lauwarm; 3) bejahrt, betagt, ältlich.

Лїтник, *m.* *Га.* I. 117; лїтниця, *f.* weibl. Sommerkleid.

Лїтниця, *f.* s. Лїтавиця 2).

Лїтняк, *m.* *Мі.* II. 242 Sommertag; 2) Südwind, *m.*

Лїто, *n.* Sommer, *m.* — крізь — jeden Sommer; *Пот.* III. 9; 2) новé лїто Neujahr, *n. pl.* лїтá Jahre. *pl*; 3) Befruchtung, *f.*: корóва берé лїто від бугáй (*Фр.*), *vgl.* Лїтити.

Лїтовище, *n.* Sommerweide, *f.* Viehherde zur Sennerei geh.; Senne, *f.* *Gr.* 22. Sommeraufenthalt, *m.*

Лїтоґрафічний, *a.* lithographich.

Лїтоґрафувáти, *v. a.* lithographieren.

Лїтописець, -сця, *m.* *Ки.* 412 Chronist, Annalist; Geschichtschreiber, *m.*

Лїтóпись *f* Chronik, *f* Jahrbücher, *pl.*

Лїтописанє, *n.* Geschichtschreibung, Historiographie, *f.* [geh., annalistisch.

Лїтописний, *a.* Chronik-, zur Ch.

Лїтопровóд, *m.* der 1. September (a. St.): der Tag des heil Simeon, *Пс.*

Лїтóрки, *pl.* s. Драбина (*pl.*).

Лїтóрость, (-рость, -рость, лїторі. *pl. f.* Jahrestrieb, Reis, Schössling, Spross, *m.*

Лїтось. *adv.* *Л. гр.* 133 s. Лїтїсь.

Лїточислєнє, *n.* Zeitrechnung, *f.* *ОЕ.*

Лїтóшний, *a.* *Н.* 268 vom vorigen Jahre, vorjährig.

Лїтра, *f.* Leiter, *f.* (*Фр.*); 2) Liter, *f.*

Лїтствóванє, *n.* *Пар.* Glückwunsch, *m.*

Лїтствувáти комý чогó jmdm einen Glückwunsch abstatten, jmdm gratulieren, *Пар.* [leben, übersommern.

Лїтувáти, *v. n.* den Sommer ver-

Лїтýца мши (*В.*) Fledermaus, *f.*

Лїтюгáн, *m.* вьчáр — *Л.* 77?

Лїтяний, *a.* bejahrt *Мі.* II. 221 s. Лїтний 3).

Лїхтáр, *m.* Leuchter, *m.* [cher. *m.*

Лїхтáрник, *m.* *Пар.* Laternenma-

Лїхтáрня, лїхтáрка, *f.* Laterne, *f.*

Лїцн. лїцка. *pl.* Leitseil, *n.* s. Важий. [lejce]. [тувáти, *v. a.* licitieren.

Лїцитáция, *f.* Licitation; *f.* лїци-

Лїчóá (лич-). *f.* Rechnung, *f.* *Н.* 271. *АД.* I. 297; Zahl, *f.* *АД.* I. 278. не лїчóбю ohne Zahl, sonder Z., unzählig; 3) Rechnungsart, *f.* *К.*

Лїчóувáти, *v. a.* rechnen, *К.*

Лїчéбний. *a.* Heil-, heilend, лїчéбне, *s. n. a.* Curgeld, *n.* *Пар.* [*m.* *Кн. Св.*

Лїчéбниця, *f.* Heilanstalt, *f.* Spital,

Лїчи, [лѣг, лег), *v. n.* [лягý, (лѣжу) лѣжеш, лѣже, *Оц.* §. 204] sich legen, sich hinlegen; 2) fallen, hinfallen.

Лїчильник, *m.* лїчильниця, *f.* *Лєвч.* Rechner, *m.* in, *f.*

I. Лїчити, *v. a.* heilen, curieren.

II. Лїчити. *v. a.* rechnen, zählen.

Лїчозір, -óра, *m.* *М.* II. 122 der Sterne zählt, Sterndeuter, Sternbeschauer, (vom sentiment. Jüngling.).

Лїшувáти, *v. a.* §. suchen.

Лїщ, *m.* s. Лящ.

Лїщавиця, (*d.* -ичка). *f.* s. Лóскир.

Лїщáниця, лїщаник. (-ник). *m.* s. Лїщина. [busch, *m.* Haselgesträuch, *n.*

Лїщина, *f.* Haselstrauch, Haselnuss-

Лїщинець, -ниця, *m.* слóник — Nussbohrer, *m.* (Balaninus nucum).

Лїя, *f.* starker Regenguss. [85. 86.

Лїяти, льяти. s. Лїти. *Оц.* §. 217. *Ос.*

Льнисько, (-ище), *n.* Feld wo Lein angebaut war.

Льнувáти, *v. n.* Naturalien: als Lein (Flachs), Hanf, Getreide & in der Gemeinde einsammeln; *subst.* Льнувáнє. *Пс.*

Льнýти, *v. n.* *М.* I. 111 до чогóсь, (до когóсь), einer Sache zustreben, (*vgl.* Ленýти); sich anschmiegen, s. anhängen, anhaften [lgnąć].

Льняний, *a.* s. Лянний, лїнний.

Лоб. *m.* §. Stirn, *f.* Kopf, *m.* Haupt, *n.*

Лобáн, лобáс. *m.* breitköpfige Meerätsche (Mugil cephalus); 2) *pl.* лобáні Polypenquallen, *pl.* (Hydriformia).

Лобáтий, *a.* der eine grosse od. breite Stirn hat. [(Hydra).

Лобáчка. *f.* Süsswasserpolyp, *m.*

Лóбиця. *f.* s. Лоб.

Лóбище, *n.* (*aug.* s. Л 6); auf der

Grasflur e. höher gelegene u. kahle Stelle; 2) Conglomerat, *n. Пол.* [hort.).
Лобідка, *f.* Gartenmelde, *f.* (Atriplex
Лóбір, (-ірка, *f.* лобірский, *a.* s. Лóбур *Ог.* 30. 47. [*n.* Richtstätte, *f.*
Лóбне місце, Blutbühne, *f.* -gerüst,
Лóбник, *m.* Glas, Glatzkopf (Rotheisenstein) *m. Вол.*
Лобовий, *a.* von der Stirne, Stirn-.
Лободá, лободúна, (-ýця). (*d.* лобóденька *Га.* II. 25), *f.* Gänsefuss, *m.* (Chenopodium album); 2) Melde, *f.* (Atriplex); *Пот.* I. 127; *adj.* Лободяний, лободовáті. *pl.* Gänsefussgewächse, Melden, (Chenopodiaceae).
Лободівка, *f.* Gänsefusseule, *f.* (Mamestra chenopodii). [лободá.
Лободяник, *m.* Brod, Kuchen aus
Лободянка, *f.* Speise aus лободá (mit Zugabe der Hirsengrütze), *f.*
Лобóк, -бкá, *m. dim.* s. Лоб, kleine od. schmale Stirn.
Лóбур, лобýрка, лобýрско, *m.* Strolch, Spitzbube, *m. adj.* лобуровáтий spitzbübisch.
Лобчúско, *n.* Hirnkasten, *m. Ст.*
Ловáк, *m.* s. Лóвець.
Ловáн, *m.* Faulenzer, Gaffer, *m.*
Лóвéць, -вця (*d.* лóвчик), *m.* Jäger, *m. adj.* ловéцкий Jäger-, Jagd-.
Ловéцтво, *n.* Jägerei, Jagd, *f.* Waidwerk, *m.* Jagdwesen, *n.*
Лóви, *pl.* Jagd, *f.* dasJagen; Birsch, *f.*
Ловúлка, *f.* Fangheuschrecke, *f.*
Ловúтва, ловлá, *f.* Fang, *m.* Jagd; Jagdbeute, *f. К. Пол.*
Ловúти, *v. a.* fangen, auffangen; greifen; haschen; *в мутній водí рúбу — im Trüben fischen; ґáни, вітрú — zerstreut, gedankenlos sein, gaffen.
Лóвка, *f. Н.* 79 лóвку ловúти jagen, Jagd machen; s. Хвáтка.
Лóвний, *a.* der gut fängt, — nec guter Jagdhund; 2) jagdbar, *Пар.*
Ловнúцтво, *n.* s. Ловéцтво, *Пар.*
Лóвниця, *f.* Jägerin, *f. Пар.*
Ловнúчий, *a. Пар* Jäger, Jagd-.
Ловранкувáти, *v. n. ungr.* Abendbrot essen.
Лóвранок, -нка, *m.* Abendbrot, *n.*
Ловýчий, *a.* Fang-.
Лóвчий, *a.* Jagd-; *s. a. m.* Jägermeister, *m.*; 2) Лóвча, *f. N.* e. Berges.
Лог, *m. Леев.* s. Логóвиско.
Лóга, *f.* и мóри лóги *Зап.* II. 528 Thiere die faul darnieder liegen; 2) —, лóга *m.* *Faulenzer, *m.* faules Pelz.
Логáза, *f.* Gerstengraupe, *f.* gerollte Gerste.
Лóгвин, Логúн, *m.* s. Лóнгин.
Логúн, *m.* gefällter od. vom Sturme niedergeworfener (dah. liegender) Baumstrunk, s. Лежýх; 2) s. Лóга 2).
Логóвиско, (-ище), лóгово. *Леев. n.* Lagerstätte, *f.* Lager, *n.* (e. Thieres).
Льóґіка, *f.* Logik, *f. adj.* льоґічний, logisch.
Льоґофéтон, *m. N.* e. Berges.
Лодь, (*d.* лóдочка). лóдка, лóдя, *f.* Kahn, Nachen, *m.* Boot, *n.*
Лóдáр, лéдар, *m.* Taugenichts, Vagabund, *m. Ст.*
Лодáрство, *n. Ст.* Vagabundieren, *n.*
Лóдва, *f.* dickes Brett; Brett, *n.* Bank, *f.* (unter dem Strohsack im Bett).
Лóдниця, *f.* Schiffswerfte, *f. Пл.* [*n.*
Лóдочний, *a.*-а кість, *Пол.* Kahnbein,
Ловний, s. Лойов-.
Лож, *a. К.* (*Ис.* 33) trüglich.
Лож, *f.* Lüge, *f.* Lug, *m.*
Лóжа, *f. ungr.* s. Пóстіль.
Льóжа, *f.* Loge, *f.*
Ложóйна, *f.* Vertiefung, Höhlung, *f.*; 2) Bett eines Flusses, *n. С.* II. 138.
Лóжóвище, *n.* Bett, Flussbett, *n. Ос.* (61) VII. *Пар.*
Лóже, *n.* Bett, *n.* пáньского лóжа von vornehmer Geburt; непрáвого — unehelich geboren; 2) Flintenschaft, *m.*
Лóженний, *a.* besetzt, ausgelegt (mit Edelsteinen).
Лóжечка, *f.* s. Лýжочка; 2) Ende des Brustbeins, *n.* Schwertfortsatz, *m.*
Ложéчник, (-éшник), *m.* Essbesteck, Löffeletui, *n. К. С.* II. 169.
Ложúско, *n.* Aderkuchen, Mutterkuchen, *m.* (placenta), *Фр.*
Ложúти, *v. a.* betten, *ГШ.* (на щось грóші) auf etw. legen, Auslagen machen, verwenden, daransetzen. [ка 2) *Кн.*
Лóжка, *f.* s. Лýжка; 2) s. Лóжеч-
Ложкáр, *m.* Löffelverfertiger, *m.*
Ложкомóй, (-мúй), *m. Ко.* 175 Löffelreiniger, Aufwäscher, *m.*
Ложлúвий, *a. У.* s. Лжлúвий.
Лóжний, *a.* falsch, unwahr, irrig;

adv. лóжно fälschlich.
Лóжник, *m. К.* Lügner, *m.*
Лóжниця, *f.* Ehebett, *n.*; 2) Becken, *m.*
Лóжність, -ости, *f.* Unwahrheit, Unrichtigkeit, *f.* [Afterkrystall.
Ложнóвúд, *m. Вол.* Pseudomorph,
Лозá, лозинá, *f.* Korbweide, Uferweide, *f.* (Salix viminalis); *pl.* лóзи Weidengebüsch, *n.*; 2) вúнна — Weinrebe, *f.*; 3) лозú скакáти, л. грáти ся Art Osterspiel; 4) * Zuchtruthe, *f. Пар. Пот.* III. 1. [serläufer, *m.* (Totanus) *Пол.*
Лозúк, *m.* Weidenreisig, *n.*; 2) Was-
Лóзниця, *f.* s. Возúця.
Лозовéць, -вця, *m.* лозíнка, *f.* Sumpfrohrsänger, *m.* (Sylvia palustris).
Лозовúй, лозинóвий, *a.* aus Korbweide; *лозовúй стан, *Ф.* s. Гнучкúй.
Лозовúна, *f.* s. Лозá. (*pl.* лóзи).
Лóзя, лúзя, *f.* in d. Kinderspr. s. Лóжка, лúжка.
Лой, *m.* Männchen der лóйка. *Gr.* 22.
Лóйка, *f.* Schlange, Otter, *f.*
Лóйник, *m.* s. Лійник.
Лойнúця, *f.* Talgdrüse, *f.*
Лойовáтий, лойстий, *Пар. a.* talgartig; лойовúй, Talg-.
Лóйок, *m.* Talk, (тальк, *Пол.*) *m. Вол.*; 2) —, лоюк, haariger Günsel, (Ajuga arv.).
Лоїти, *v. a.* mit Talg beschmieren.
Льок, *m.* Locke, *f.* s. Кýчер.
Льóкай, *m.* Lakai, *m. adj.* льокáйский, lakaienhaft. [лизáти.
Лóкане, лóкати, & *Пол.* s. Лúзане,
Локáтка, (лак-), *f.* s. Крóшня.
Лóкнути. *Фр.* s. Лóхнути.
Лóкоть, *g.* лíктя *m.* Ellenbogen, *m.*; *gen. pl.* лíктїв); 2) Elle, *f.* (*g. pl.* локóт).
Лóкот, *m.* s. Мóток. [*Оц.* §. 135.
Локóтник, *m.* Ellenreiter, *m. Пар.*
Лóкша, *f.* leichte Axt. [nudeln, *pl.*
Лóкшина, лóкша, *f. gew. pl.* Faden-
Лóкшúти, *v. a. Ко.* 213 zerschlagen; tüchtig prügeln *Ч.* II. 117.
Льóля, льóлька, *f. Н.* 170. 35. Hemd, *n.* (in d. Kinderspr.).
Лом, *m.* s. Лім; gewaltiger Sturm der Bäume bricht; 2) Brechstange, *f. Ст.*; 2) лóми, *pl.* у зáяця Löcher, Grüfte, *pl. П. п.* 122.
Льом, *m.* s. Нлем.
Ломáка, *f.* abgebrochene (missgestaltete) Holzstange, -stück, *n.*
Ломакувáтий, (-аґувáтий), *a.* ungestaltet, ungeschlacht, roh.
Лóмане, *n.* das Brechen; — и кóстях Gliederreissen, *n.*
Лóманець, -нця, *m.* dünner hartgebackener Kuchen zum geriebenen Mohn gebrochen.
Ломáти, ломúти, *v. a.* brechen, zerbrechen; — собí гóлову над чим sich den Kopf über etw. zerbrechen; рýки — die Hände ringen. [res Reisig.
Ломáче, (-áдже), *n.* Bruchholz, dür-
Лóмóиш. s. Ловáш; ломóишувáти, *v. n.* л. sein. [мáка) jmdn schlagen,
Ломиґáти, *v a.* mit e. Knüttel (ло-
Ломúна, *f. Ч.* IV. 163 Reisighaufen, *m.*?
Ломúніс, -оса, ломúлїс, *m.* Gift-, Schwalbenwurz, *f.* (Vincetoxicum offic.); 2) Teufelszwirn, *n.* (Clematis recta).
Лóміж. *m. coll.* Windbruch, *m.* abgefallene Reiser, *pl.*
Лóмінь зернúстий, *a.* knollentragender Steinbrech, (Saxifraga granulata); ломіньовáті, *pl.* Saxifrageae.
Лóмка, *f.* Bruch, *m.* das Brechen, *Под.*; 2) — ледовá *Кч.* 10 mit Eis bedecktes Wasser, Eisbruch, *m.*
Ломкúй, *a.* brüchig, zerbrechlich, *B.*
Лóмкість, -ости, *f.* Brechbarkeit, *f.*
Ломовáтий, (-йтий), *a. m.* in grossen festen Schollen sich brechend; steif, brüchig; 2) *ungeheuer gross, ungeschlacht.
Ломовúй, *a.* -á кість rheumatischer
Ломонóс, s. Ломúніс. [Schmerz.
Ломотá, *f.* Reissen in den Gliedern, *n.* Rheumatismus, *m. Под. К.*
Ломотáти, ломотíти, *v. a.* (*v. n.*) reissen, stechen (vom Rheuma). [*n.*
Лóмус, *m. К.* I. 118 Riese, *m.* Ungeheuer,
Лóн, *m. Н.* 215 s. Лан.
I. Льон. (*d.* льóник), *m.* Lünn, *m.* Lünse, *f.* (Nagel in der Wagenachse, *m.*).
II. Льон, (*d.* льóник, льонúчéнько). *m.* s. Лен.
Лóнгúн, *m.* Longinus.
Льóндати, *v. n.* s. Дибуляти.
Лóне. *Ш.* I. 138. лóно, *n.* лóнї *pl. Щос.* Schoss, Busen, *m.*
Льóнець, -нця, *m.* дúкий s. Линóк.
Лóни, в — *adv.* s. Лїтїсь. *Пот.* I. 128.
Лонúця, *f.* лопонá кість Schambein, *n. B.*
Льóнище, *n.* Flachsfeld, *n.*

Лóнка, *gew. pl.* Werkstück im Webstuhl, *n.*
Лóнька, *f. H.* 234 s. Лóжка.
Льонкóвий, *a.* s. Лїнний. [neae).
Льоновáті, *pl.* Leingewächse, *pl.* (Li-
Лоп! *int.* vom Klopfen, Schlagen, Bersten.
Лóпало, *n.* Schwätzer, *m.* [glas, *n.*
Лóпанець, -ця. *m.* Springglas, Knall
I. Лопáр, *m.*; лопáрка, *f.* Spatel zum Kneten des Lehmes; Ofenspatel, *m.*
II. Лопáр, *m.* Lappländer, *m.* *Нар.*
Лóпас, *m.* *Мор.* s. Лáмус?
Лопáта, *f.* Schaufel, *f.* Spaten, *m.*
Лопáте, *n.* *coll.* Mühlklappern, *pl.*
Лóпатень, *m.* *pl* лóпатнї *Не.* (*хж.* 257) breite, grosse schaufelförmige Vorderzähne; 2) gelbe Teichrose, (Nuphar luteum); 3) Löffelreiher, *m.* (Platalea leucorodia); 4) Nabenbohrer, Näber, *m.*
Лóпати, *v. a.* peltern, pochen, schlagen; 2) bersten, zerplatzen; 3) s. Лýпати.
Льóпати, *v. n.* schwätzen, plauschen.
Лопáтка, *f.* *dim.* s. Лопáта, Spatel, *m.*; 2) Schulterblatt, *n.* (scapula); 3) unreife, dah. dünne spatelförmige Schote.
Лопаткувáтий, *a.* schaufel-, spatenförmig. [bemessung vom J. 1859, *Gr.* 35.
Лопаткóвий пóмір. Grundboden-
Лопаткувáти, *v. a* кóсу mit der мантáчка (лопáтка) abziehen.
Лопатобóрóдий, *a.* *Мор.* mit schaufelförmigem Bart.
Лóпець, -ця. *m.* s. Клáпа *B.*
Лопíнник, *m.* *N.* e. Berges.
Лóпіт, -оту. *m.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*
Лопітлúвий, *a.* polternd, lärmend, schallend, *Зар.*
Лóпкане, *n.* das Klappern.
Лóпкати, *v. n.* крильмú mit den Flügeln schlagen, rauschen.
Лопкúй, *a.* beissend, reissend.
Лóпнути, лопонýти *P.* I 63 s. Лóпати 2). [Лапацóн?
Лопотúн, *m.* *H.* *n.* 9. s. Лепетýн?
Лопотíти, *v. a.* s. Лóпати 1).
Лопотýн, *m.* s. Лепéтень.
Лоптíти, *v. n.* лоптúть в голові, в чолí & vom starken reissenden Kopfweh, reissen; 2) jucken, *У.*
Лоптúчка, *f.* das Jucken, Reissen.
Лопýшка, *f.* Fingerkoralle, *f.* (Lo-
Лóпур, *m* s. Лóóур. [bularia).
Лопýх, лопушнúк, *Ст.* *m.* лопушнúна, *f.* Klette, *f.* (Arctium lappa); *adj.* лопухóвий, лопушáний aus d. K.
Лóпуцьок, -цька, *m* *Ш.* II. 89. Art Pilze, Unkraut.
Лопýше, *n.* *coll.* Klettes, *pl.*; 2) mit K. bewachsene Stellen.
Лопушúне, *n.* *coll.* Klettenblätter, *pl.*
Лопушнúк, *m.* Klettenunkraut, *n.*; 2) Wasserklette, *n.* (Petasites offic.); 3) — водяний. Seerose, *f.* (Nymphaea alba).
Льóри, *pl.* *engl.* Lowry, Lowries (offene Waggons), *pl.* [lorgnieren.
Льорнетувáти, *v. a* lorgnettieren,
Лоєв. *m.* Elenthier, *n* Elch, Selch, *m.* (Cervus alces). [Loszettel).
Льос, *m.* Los, *n.* (v. Wertpapier, v.
I. Лоск, *m.* Schimmer, *m.* *Нл.*; 2) s. Лóщене *ГШ.* [ter, *n.* *Фр.*
II. Лоск, *m.* Knall, Schall, *m.* Gepol-
Лóскати, *v. n.* knallen; schnalzen.
Лóскир, *m.* (-йра -йра *f.*) s Плóскир.
Лóскіт, -оту, *m.* Gepolter, *n.* [*Пол.*
Лоскóвий кобáльт, Glanzkobalt, *m.*
Лóском, *adv.* лежáти in hellen Haufen liegen, brach, wüste, darnieder liegen, *vgl.* Глóском.
Лоскотáрка, *Щог.* лоскóтниця *Ч.* I. 206. лоскотýха *Ч.* III. 187 die Kitzelnde, s. Мáнка, русáлка.
Лоскотáти, (лоскóчу, -óчеш) *v. a.* kitzeln *Пот.* I. 128. [reizbar.
Лóскотно, *adv.* kitzlich, kitzelig,
Лосніти, *v. n* glänzen, schimmern, (*B.*); лосняний, *a.* schillernd, *Пол.*
Лосняк, *m.* Glimmer, *m.*
Лосняка, *f.* Blende, *f.* *Пол.*
Льосóване, *n.* das Ziehen des Loses, Verlosung, *f.* *Term.*
Лосьóвий, *a.* des Elenthieres, aus dessen Haut, *Ч.* III. 289.
Лóсось, *m.* Lachs, *m.* (Salmo salar); лососéві, Lachsartige, *pl.* (Salmonoidei).
Лососúна, *f.* Lachsfleisch, *n.*
Лостýн, *m.* *N.* e. полонúна und e. Berges; 2) Nbfl. des Чéремош ч.
Льосувáти, *v. a.* losen, verlosen.
Лосýнь, *m.* *Нар.* s. Л сь.
Лосýня, *f.* s. Кальчáк л.
Лотáва, *f.* s. Отáва.
Лóтан, *m.* Ranunculus ficaria.
Лóтатень, лóтати, *m.* Dotterblume, *f.* (Caltha palustris).
Льотéрия, *f*, Lottospiel, *n.*

Лотік,-óку.*m.*s.Лотóки. [fel;Rinne,*f.*
Лóтка,*f.Р.*I.101.II.184 Mulde,Schau-
Льóтка, *f.* Laufkugel, Rehpost, *f.*
Льотóванє, (лют-). *n.* das Löthen.
Лотóвий, *a.* löthig, *Пар.* s. Лутóвий.
Лотóка, *m. f. Оц.* §. 43. s. Лоточий-голова.
Лотóки, *pl.* Gerinne, Mühlgerinne, *n.* * всьо на свої — immer seinen eigenen Vortheil im Auge habend.
Льóтос вишний, indische Seerose, (Nelumbium speciosum).
Лоточий-голова, *m. f.* Kopfquäler, Quengler, Peiniger, *m.*
Лотóчина, *f.* Flussbett, *n.*
Лотóчити, *v. a.* гóлову комýсь jmdn quälen, plagen.
Лотóшити. *v. a.* §. vergeuden *Gr.*23.
I. Лох, *m.* Elaegnus hortensis.
II. Лох, *m.* Schrecken, *m.*; 2) Begierde, *f.*; 3) *pl.* лóхи tolle Streiche.
Льох, *m.* unterirdisches Loch, -e Grube, Keller, *m.*
Льóха, *f.* Sau, *f.*
Лохáня, *f.* Becken, Waschbecken, *m.*
Лóхати, лóшити, *v. a.* s. Полóхати, полóшити; 2) kitzeln; 3) *v.n.* schlucken, schluchzen; — за чим, und — ся s. Лóхнути. [*m. Пар.*
Лóхачка, (-áнка), *f.* Kitzel; Kitzler,
Лохúна, *f.* Trunkelbeere, *f.* (Vaccinium uliginosum).
Лохлúвий, *a.* s. Полохлúвий.
Лохмáн, лохмáтє etc. s. Лахмáн etc.
Лохмáтний, *a.* lumpig, zerrissen.
Лóхний, *a.* begehrend, gierig; 2) bang; мені лóхно es ist mir bange.
Лóхник, *m.* (-ниця. *f.*) gieriger, habsüchtiger Mensch, *ГШ.*
Лóхнути, *v. n.* (за чим wornach) lechzen,schmachten;hungern;sich sehnen; verschmachten *Мх. ТР.* 51; 2) Bangigkeit, lange Weile haben; лóхне ми ся es ist mir bange.
Лóхня. *f.* Gier, *f.*
Лóцман, *m.* Lotsmann, Lotse, *m.*
Лóчиця, *f.* wilder Lattich, (Lactuca scariola) *Вох.* [Füllen, *n.* Füllchen, *n.*
Лошá, -áти; (*d.* лошáтко). *n.* Fohlen,
Лошáк, лошýк, *m.* junges männliches Pferd.
Лошúчка, лошúця. *f.* Stutfüllen, *n.*
Льóшка. *dim.*, льошúско, *aug. f.* s. Льóха.
Лошýн, *m.* Pferd, *n.* (*Фр.*).

Лощáти, *v. n. М.* II. 159 leuchten, glänzen. [Appretur, *f. ГШ.*
Лóщенє, *n.* das Polieren, Glätten;
Лóщина, *f.* Lichtung in e. Walde, *f.* s. Полянка. [кнó — appretieren.
Лóщити, *v. a.* polieren, glätten; су-
Лоюк, *m.* s. Лóйок 2).
Льоя́льний, *a.* loyal.
Лоя́льність, -ости *f.* Loyalität, *f.*
Лоя́ний, лоя́стий, *a. Пар.* s. Лоя́ватий.
Лоя́ни, (*d.* лоянóчка). *f.* Talgkerze, *f.*
Лýб, *m. coll.* лýбє, лýбле *n.* Baumrinde, *f.* Bast, *n.* (als dickere Rindenschicht); 2)Hakenstück, -leder im Stiefel.
Лýбін, *m.* Feig-, Wolfsbohne, *f.* (Lupinus).
Лýбкий, *a.* steif, stark. [ptogaster).
Лýбник, *m.* Splintkäfer, *m.* (Ecco-
Лубóватий, *a.* bastähnlich, *B.*
Лубóвий,лубя́ний.*a.*ausBast,basten.
Лубóїд. *m.* сосна́к — Kieferzweig-Bastkäfer, *m.* (Hylesinus piniperda).
Лубóк, -бкá. *m. dim.* s.; Луó; kleines Brettchen zum Osterspiel der Burschen geh. *Kol.* I. 190; бúти лубкá *Шй.* I. 2. 28. Art Spiel bei einer Todtenfeier; 2) * Leiche,*f.*; 3)лубкóм *adv.* — кáшу зварúти dicht, stark.
I. Луг, *m.* Lauge, *f.* s. Золá.
II. Луг, *m.* Wiesenland an den Flüssen; *n.* Ufertrift, *f.* Ufergebüsch, *n.* Au, *f.*; 2) rechter Nbfl. des Буг.
Лугáк, джміль — *m.* Wiesenhummel, *m.* (Bombus pratorum).
Лугáр, (*d.* лугáрик). *m.* Buschläufer, Wegelagerer, Räuber *Рч.* 51. [sein.
Лугарювáти.*v. n.* (в лýзї) лугáр
Луговúй, *a.* vom луг II. mit hochbegraseten Auen. [Луг I.
I. Луговúна, *f. Пол.* Lauge. *f.* s.
II. Луговúна, *f.* s. Луг II. Flussebene, Au am Flusse, *f. С.* I. 215; 2) Art stärkere Korb, Uferweide zum Zaungeflecht dienend.
Лудá. *f.* Schuppe auf den Augen, *f. Ш.* II. 34. 70 *vgl* Пáлуди; 2) Blendwerk,*Пар.*Lockwerk, *Фр.n*; trügerischer Schein, Trugbild, *n.* Deckmantel, *m.*
Лудáн, *m.* Anzug, *m.* stattliches Kleid; жупáни-лудáни *Кч.* 85 aus glänzendem Stoff; mit Gold reich gesticktes Unterkleid; 2) Sattel, *m.* Rüstzeug, *n.*

Зап. Вер. I. 8. [stücke, *pl.* Kleidung, *f.*
Лу́дина, *f.* лу́діне. (*B.*), *n.* Kleidung.
Луди́на, *f.* Lockspeise, *f.* Köder, *m.*
Лудити, *v. a.* locken, ködern, чим; täuschen, berücken: другому гу́дить а собі лу́дить (beim listigen Kaufe).
Лу́диця. *f.* s. Ву́дка, у́диця.
Лудни́к, *m.* Allium fallax, *B.*
Лудо́ва. *f.* *N.* e. полони́на u e. Berges.
Лудове́ць, -вця́ *m.* Nbfl. des Че́ремош ч.
Лу́жа, *f.* s. Калу́жа. (*Фр.*).
I. Лужи́на, *f.* *Пол.* s. Лугови́на I.
II. Лужи́на, (*d.* лужи́ночка *АД.* I. 301) s. Луг II., лугови́на II.
Лу́жко, *d.* лу́женько, *n.* s. Ліжко.
Лу́жна сіль, Alkali, *n.* *ГШ.*
Лужо́к, -жка́, *m.* *dim.* s. Луг II.
Лу́вати, *v. a.* knacken, (Nüsse, Sämereien etc.) *Л.* 123 *Пот.* III. 1.
Лу́вкий, *s a.m.* Nbfl. des Че́ремош б.
I. Лук, *m.* Knoblauch, *m.*; 2) Zwiebel, *f.*
II. Лук, *m.* Bogen, *m.* Armbrust, *f.* стріля́ти з лу́ка mit dem B. schiessen; 2) Flitschbogen; 3) Wasserfall im Bogen schiessend, *Пар.*; Bogenkrümmung, *f.*: пти́ лу́ком sich krümmen.
Лука́, Лука́ч, (-а́ш). *m.* Lucas.
Лу́ка, *f.* *C.* I. 185 Krümmung, *f.* Bug. *m.* лу́ку да́ти K. machen, sich krümmen.
Лука́, *f.* Wiese, *f.* Thal, *n.*
Лука́вець, -вця, лука́вник, *m.* Bösewicht, *m.* s. d. f.
Лука́вий. *a.* arglistig, tückisch, böse, schadenfroh, hämisch, schnöde; 2) Teufel, *m.*; 3) *W.* (I. 11. 61) gierig, begierig.
Лука́вити, *v. n.* з ким *Ш.* I. 340 listig handeln, zu betrügen suchen, sich freundlich stellen; tückisch, treulos vorgehen; 2) s. Чарува́ти.
Лу́кавиця. *f.* Nbfl. der Лу́ква.
Лукавнува́ти, *v. n.* s. Лука́вити, *Кн.*
Лука́вство, *n.* Arglist, Tücke, *f.* schnödes Verfahren.
Лука́ мо́ря, *КС.* (82) IX. 451 s. s. Лукомо́ре.
Лука́р, *m.* *Пар.* s. Лу́чник.
Лука́тий, *a.* чесни́к mit grossen Zwiebeln (зубці).
Лука́ч. *m.* linker Nbfl. der Ри́бниця.
Луке́рна. *f.* s. Лине́рня.
Лу́ки, *pl.* junge bastliefernde Linden.
Лу́кич, *m.* des Lucas Sohn.
Лукі́вка, *f.* двулі́ста zweiblättrige Meerzwiebel, (Scilla bifolia) *B.*
Лукі́ян, *m.* Lucianus.
Лу́кно, *n.* † Bibernest, *n.*
Лукова́тий, луко́вий, *СМ.* *a.* Bogen-, bogenförmig; Лукова́те. *s. a. n.* (озеро) See im Stromgebiete der Сама́ра, *m.*
Лукови́на, *f.* *Леч.* Krümme, *f.* Bug, *m*,
Лукови́ця, *f.* Knoblauchschwamm, *m.* (Agaricus alliatus), *Вол.*; 2) s. Лук I.
Лукомо́р, *m.* Art Balgpilz: Rhizoctonia, *Вол.*
Лукомо́ре, *n.* Meerbusen, *m.* Bucht, *f.* Hafen, *m* *Ф.*; fabelh. *Bein.* des Meeres *Ч.* I. 1.
Лукопла́ща, *f.* *ГШ.* Bogenfläche, *f.*
Лукува́ти ся, sich krümmen: ко́ні лукую́ть ся — eine grosse Last ziehend.
Лулу́кати, *v. a.* ein eigenthümliches Getöne von sich geben: сова́, ле́літ etc. (*B.*).
Лулу́е, *int.* vom jähen Stürzen, vom wuchtigem Schlagen etc. *Ог.* 217.
Луч, *m.* *Зг.* лунь. луна́, *f.* лу́но *n.* *У.Пар.* Reflex des Lichtes od. des Schalles: Gegenschein, Widerschein, Abglanz, *m.* Röthe, *f.*; *b*) Wiederhall; Nachhall, *m.*
Лунь, *m.* Weihe, *f.* (Circus); 2) Bussard, *m.* (Buteo), *Пот.* II. 7.
Луна́вий, *a.* mit Augenstar behaftet; 2) kurzsichtig. [Луч *b*)
Лу́нане, *n.* *Ст.* das Wiederhallen, s.
Луна́ти, *v. n.* und — ся *Зг.* луни́ти ся *ТР.* 99 Abglanz wiedergeben; *b*) wiederhallen.
Лунча́к, *m.* Widder vom vorigen Jahre, einjähriger W. (*Фр.*) *vgl.* Ло́ни.
Лу́нчина, (-щина, *f.* -ине, *n.*) von vorigem Jahre, z. B. Heu etc.
Лу́ня, *f.* s. Клу́ня.
Лу́па, *f.* s. Лу́пна́, лупи́на.
Лупа́к, *m.* s Лупе́ць; 2) gröbe Spleisse.
Лупакова́тий, *a.* schiefrig.
Лупа́льний. *a.* spaltbar, späthig, *Пол.*
Лу́пане, *n.* Spaltung, *f.*
Лу́паниця, *f.* Holzblock, *m.*
Лупа́ти, *v. a.* spalten, brechen.
Лу́пати, *v. n.* очи́ма glotzen, gaffen.
Лупа́тий, *a.* *II.* 279. бре́хні — чолові́к? [ber, *m.*
Лупе́жник, *m* *Зг.* Freibeuter, Räu-
Лупе́й, лупі́ж, *m.* Eichelmaus, *f.* (Myoxus nitela).
Лу́пень, *m.* Stoss, Schlag; Streich,

m. (лу́пня зада́ти, діста́ти).

Лупеса́ти, *v. a.* abschälen.

Лупеси́не, *n. coll.* Abfälle beim Abschälen, *pl.*

Лупе́ць, -пця, *Пол.*; лу́пок, -пка, *Вол. m.* Schiefer, *m.* schieferiges Gestein; *adj.* лупцє́вий.

Лупи́на, (*d.* -йнка), *f.* лупи́не, *n. coll.* Schale, Hülse, Haut, *f.*; 2) Лупи́нка.

Лупиніс, s. Ломиніс. [*N.e.*Berges.

Лупи́ти, *v.a.*ab-schälen, abhülsen; abschaben;schinden,abdecken,abhäuten;*— зу́би die Zähne beim Lachen fletschen.

Лу́піж. *f. coll.* abgerindete Holzstükke; 2) —; лупи́ство Abdeckerei, *f. Пар.*

Лупі́й.*m.*Abdecker;*Leuteschinder,*m.*

Лупі́йка, *f.* Abdeckersweib, *n.*

Лупі́вка, *f.* Wohnung e. Abdeckers, Abdeckerei, *f. Пар.*

Лупіна́тий, *a.* hülsig, schalig; -а капу́ста vielschalig, grossblätterig.

Лупі́рка, *f.* kleinere Abramis blicca.

Лу́піт, -оту, Schlägerei, *f.*

Лу́пка, *f. dim.* s. Лу́па; abgeschabte, abgetragene Mütze (strumpfähnlich zum Aufstülpen), (*Фр.*).

Лу́пкати, *v. n.* von der Sense: an dünnerer Stelle sich biegen; лу́пкавка, *f.* e. solche Sense s. Лу́скавка I).

Лупкий, лупли́вий, лупни́й, *a. Пол.* spaltbar. [den, Abhäuten.

Лу́плене, *n.* das Abschälen, Abrin-

Лупли́вість, лу́пність, -ости, *f. Пол.* Spaltbarkeit, *f.*

Лупни́стий, *a.* s. Лупіна́стий.

Лу́пнути, *v. a.* derb schlagen, stossen; 2) s. Лу́пати (очи́ма).

Лупу́р, *m. Bein.* des Wolfes.

Лупцюва́ти, лупшакува́ти, *v. n.* mit Gepolter dreinschlagen.

Лупя́к, *m. coll.* Schindvieh, *n.*

Лупя́р, *m.* Abdecker, *m.*

Лусь, лусь! *int.*beim heftigen Schlagen.

Луе, *m. Пар.* Wiederhall, Nachhall, *m.*

Луск, лу́скіт, -оту, *m.* Gepolter, Geknack, *n.*

Луска́, *f.* Schale, Hülse; Schuppe, *f.*

Лу́скавець, -вця, *m.* Schafthalm, *m.* (Equisetum).

Луска́вий, *a.* ablösbar, *B.*

Лу́скавка, *f.* Sense mit ungleich abgearbeitetem полоте́нце (Klinge), die leicht springt; 2) Knaltbüschel am Ende der Peitsche, *m.*

Лу́сканець, -нця, *f.* Nuss, welche schon als ganz reif aus dem Hüllkelch sich selbst herauschält. [pig.

Луска́тий, лускова́тий, *a.*schup-

Луска́ч, *m.* Nussbäher, *m.* (Corvus caryocat). [(Abramis blicca).

Луски́р, *m.* Blicke, *f.* Güster, *m.*

Лускове́ць, -вця́, Schuppenthier, *n.* (Manis); 2) — юрни́к, лускінни́к, Schuppenwurz, *f.* (Lathraea squam.).

Лусковиця, *f.* Borstenschwanz, *m.* (Lepisma). *Пол.*

Лускогорі́х, лускоорі́х, *m.* s. Луска́ч; 2) Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis); 3) *d.* лускоорі́шок, -шка, *m.* Haselmaus, *f.* (M. avellanarius).

Лускоде́рево, *n.* Schuppenbaum, *m.* (Lepidodendron). [*pl.*(Lepidoptera).

Лускокри́льцї, *pl.*Schuppenflügler,

Луска́, *f.* Ausbreitung des Schalles, *f.* Nachhall, *m. Kst.* s. Луна́.

Луси́ця, *f. B.* Agave americana.

Лу́снути, *v. a.* derb einschlagen; 2) bersten. [chen, *n.*

Лу́сочка, *f. dim.* s. Луска́, Schüpp-

Лусо́чок, -чка, *m.* Schuppenthierchen, *n.* (Lepidella).

Лу́ста, — хлїо́ч, (*d.* лу́стка, лу́сточка), *f.* Brotschnitte, *f.* Ч. III. 121. *Пот.* II. 4.; dünne Schicht *Левч.*

Лу́сткий, *a.* aus Schichten bestehend, blätterig, aderig, *Левч.*

I. Лут, *m.* Loth, *n.* =1·75019 Dekagr.

II. Лут, (*d.* лу́тик), *m.* Gerte, *f.*; 2) s. Лупи́на 2), *Пот.* II. 4.

Лута́ва, *f.* s. Лота́ва.

Лута́вий, *a.* hartnäckig; 2) dumm.

Лу́те́, *n. coll.* Weidenzweige, -ruthen, *pl.*; 2) Lindenbast, *m.*

Лути́га, *f.* Melde *f.* (Atriplex).

Лути́на, *f.* Korbweide, *f.* (Salix viminalis); 2) Lindenbast, *m.*

Лу́тка, *m.* Taucher, *m.* (Mergus serrator); 2) Wasserjungfer, *m.* (Agrion virgo); 3) Thür, Fensterstock, *m.*

Луто́вий, *a.* ein Loth wiegend.

Луто́са, *f. N. e.* полоні́на.

Лу́фар, *m.* Temnodon saltator.

Луць, *m.* Lucas; Лу́цько, Lucianus; Лу́цьке, *n.* Луцк, *m.* St. Luck.

Луца́к, *m.* † Priester der in Луцк studierte.

Луцйга, *f.* s. Лутйга; Spinat, *m.*
Луч, *m.* Strahl, Lichtstrahl *m. III* 1.342.
Лýча, куди́ — *КС.* (82) IV. 171 aufs Gerathewohl, blindlings.
Лучáй, *m. Гол.* s. Случáй.
Лучакй, *pl.* Strahlthiere, *pl.* (Radiata).
Лучáти ся, s. Лýчити 4).
Лучáтка, *f.* Zwergflachs, *m.* (Radiola millegrana).
Лучóá, *f.* Verbindung, Communication, *f.* Verkehr, *m* У.; 2) Chemie, *f.* *Вол. Пар.* [(Chara foetida).
Лýчва, *f.* вонюча, Armleuchter, *m.*
Лучéбний, *a.* chemisch, *Пар.*
Лучéбник, *m.* Chemiker, *m.*
Лучéва кість, Vorarmbein, *n. B.*
Лучевéць, -ця́, *m.* Strahlstein, *m.* *Вол.* [Лукá Wiese. *f.*
I. Лучéйка, (-éнька). *f. dim.* s.
II. Лучéйка, *f. R.* 108 s. Лук 1, Lauch, *m.*
Лýчен, лýчний, *a.* s. Влýчен.
Лучéса, (-éша), *f.* Nbfl. der Двйна.
Лýчий, *a. Пот.* II. 9. s. Лýчний.
Лучйна, (*d.*-йнка) *f.* Spleisse, Schleisse, *f.* Kienspan, den man auf dem Land zum Leuchten brennt; 2) *N.* e. Berges.
Лучйстий, *a.* strahlend, *Пол. Кл*; gestrahlt, *B. pl.* лучйсті Strahlthiere, *pl.* Radiata); *b*) Deldentraubige (Corymbiferae) *B.*
Лучйстість, -ости. *f.* Strahlung, *f.*
Лýчити, *v. a.* когó *H.* 37 auf jmdn zielen, — на щось *Ч.* V. 3 auf etw. zielen, nach etw. trachten; treffen, antreffen; 2) verbinden, vereinigen, vereinen; 3) *v. n.* — під дощ *Гн.* 80 knapp vor dem Regenwetter womit (а чим) treffen; 4) — ся sich (gelegentlich) treffen *Кч.* 28, vorkommen, sich ereignen (комý, з ким).
Лýчиця, *f.* s. Лýчва. [Прут.
I. Лýчка, *f.* s. Силйка; 2) Nbfl. des
II. Лýчка, *m. dim. Ч.* V. 409 s. Луць.
Лучкóвий, *a.* bogenförmig, *Ст.*
Лýчна, *f.* Fugenseite, Fugenfläche, *f. B.*
Лýчний, *a.* sicher, s. treffend. 2) Wiesen-, потік dh die Wiese (лукá) fliessend. [schütze. *m.*
Лýчник, *m.* Bogenschütze, Armbrust
Лучнйця, (-тн-). *f.* Kien, Kienholz, *n.* Kienfackel, *f.* s. Лучйна 1) *Вол.* (*B.*).
Лýчок, -чка, *m.* s. Лук II.; — папéру Bogen Papier. [tüchtiger werden.
Луччáти, лучшáти, *v. n.* besser,
Лýччий, лýчший, *a.* лýчше, *adv.* *compar.* zu Дóбрий. besser, lieber.
Лушпá, лушпáйка, лушпелйна, лушпйна, *f.* лушпйне, *n. coll.* лушпáк, *m* Hülse, (legumen) *f.* s. Лупйна; 2) лушпáк s. Лущáк 2).
Лушпаковáті, *pl.* Hülsenpflanzen, *pl.* (Leguminosae).
Лущ, *m.* Spitzblatter, Schuppe, *f.*; 2) s. Костогрйз; 3) Klappertopf, klingender Hans (Rhinanthus major).
Лущáк, *m.* Fruchtbecher, *m.* Fruchthülle, *f. B.*; 2) s. Лýскванець.
Лущаковáті, *pl.* Näpfchen-, Becherfrüchtler, *pl* (Cupuliferae).
Лýщити, *v. a.* aushülsen, krüllen (Erbsen etc.); 2) knacken; 3) *v. n. P.* I. 145 knallen, dröhnen.
Лущйця, *f. Ч.* IV. 369 s. Лускá.
Льще, *n.* zurückstrahlendes Licht, *vgl.* Пльще.
Люб, *m.* до любý wie es lieb ist, nach dem Sinn, genehm, *Ст.*
Любá, *f.* Liebe, *f.*; любá, *a. f.* мой любá! meine Liebe! m. Geliebte!
Любáнка, любáска. *Gr.* 22. Geliebte, *f.*
Любáня, *f. N.* e. Berges.
Любáс, любасóк, -скá, *m.* Buhle, Geliebte; Galant; 2) Beschäler, *m.* (*B.*).
Любáсний, *a.* Liebes, *Кч.* 407.
Любáсник, *m.* Liebhaber, *m.*
Любастрóний, *a. IГ.* aus Alabaster.
Любáти, *v. a.* liebeln, herzen.
Любáчинка, *f.* rechter Nbfl. des Сян.
Любáшка, *f.* Buhle, Maitresse, *f. Пар.*; 2) *pl.* Art Pflaumen. [süchtig, *Пар.*
Любáшн (ий), *a.* nur *fem.* -а, manns-
Любáшність, -ости *f.* Mannssucht, *f. Пар.* [-но in Liebe, lieb *Гл.* I. 75.
Любéний, *a.* lieb, geliebt; *adv.*
Любéць, -бця, *m.* der Geliebte; Liebhaber, *m. Гол.* III. 422.; до чогóсь L. von etw. *Кл.*; 2) s. Любóнет. *Пар.* [folia.
Любка, *f.* Orchis incarnata und lati-
Любний, *a.* lieblich, liebenswürdig; geliebt, lieb; traut; der Geliebte *M.* II. 131.
Любжник, *m.* перéгрін — Wiesen-Wachtelweizen, *m.* (Melampyrum prat.).
Любий, (*d.* любéнький), люб. *Кн.* *a.* lieb, geliebt; liebenswürdig; 2) lieblich, angenehm, einladend; freundlich;

-а годйна liebliches Wetter; *s. a. m.* der Geliebte, *f.* любá die Geliebte; *adv.* любо, любéнько.

Любй-мене, *n.* Vergissmeinnicht, *n.* (Myosotis); 2) Knabenkraut, *n.* (Orchis morio); 3) —, любй мене-не-покйнь, Wald-Platterbse, *f.* (Lathyrus silv.); 4) Liebestrank, *m.*

Любймець, -мця, *m.* Liebling, Günstling, Favorit, *m.* любймиця, *f.* *Пар.* Favoritin, *f.*

Любймий, *a.* s. Любий 1).

Любист. (-исть). любйсток, -тка. *m.* (любистйна, *f.* *Ме.* 130) Liebstöckel, *m.* (Levisticum offic.).

Любйстно, *adv.* lieblich, liebeserfüllt.

Любйтель, *m.* -елька, *f.* Liebhaber, Freund, Amateur, *m.* -in, *f.* *Ш.* II. 241.

Любйтельно, *adv.* innig, herzlich.

Любйти, *v. a.* lieben; gern haben; — собі щось an etw. Gefallen finden, Vorliebe, Neigung wozu haben; — ся sich (einander) —; *b*) — ся комýсь jmdm gefallen; *impers.* любить ся комýсь щось es thut jmdm etw. wohl, gut, bekommt g. schmeckt gut.

Любйш, *m.* Geliebte, Buhle, *m.* *Зар.* *adj.* любйшний liebenswürdig, lieblich, *Зар.*

Любйще, *n.* *Б.* (*Пр.* VI. 3) s. Любймець.

Любізна, *f.* Nbfl. des Прут.

Любісенький, *a.* der Theuerste; 2) любісько, любісенько *adv.* (s. Любий, -бо), sehr leicht, recht wohl.

Любість, -ости. *f.* s. Любóв; до -ости *Кч.* 85 nach Gefallen; 2) Lieblichkeit, Holdseligkeit, Anmuth, *f.* holdes Wesen.

Любка, *f.* (*Ф.* любко любий, *m.*) die (der) Herzensgeliebte, Liebchen, *n.*; 2) — Любá, (Любóв) *Eigenn.* Ἀγάπη; 3) любка, s. Любка; 4) Sumpfwurz, *f.* (Epipactis atrorubens); 5) *pl.* Orchis militaris.

Люблята, любята *pl.* (meine) Lieben.

Любляти, *v. a.* belieben, sich gefallen lassen, gerne haben *Кч.* 353.

Любо, *adv.* s. Любий.

Любóв, *f.* Liebe, *f.* до любви lieb.

Любóвание, *n* herzliche Aufwartung, das Kosen; 2) Vergnügen, Ergötzen, *n.* Freude und Lust *f.* *У.* [mageres Fleisch.

Любовий, *a.* é- мáсо, любовина, *f.*

Любовйнки, *pl.* *Не.* Liebschaften, *pl.*

Любовйця, *f.* *К.* Alraun, *m.* (Atropa mandragora). [*m.* „Flamme", *f.*

Любóвище, *n.* Gegenstand der Liebe,

Любóвний, *a.* voll Liebe, liebevoll; Liebes-.

Любóвник, *m.* *Др* *с.* 294 der Geliebte, Buhle, *m.*; 2) *W.* s. Любйтель.

Любóвниця, *f.* s. Кохáнка.

Любóвність, -ости. *f.* Liebe, *f.* Liebesverhältnis, *n.* *Зап.* II. 118.

Любодїяне, *n* *К.* Unzucht, *f.*

Любознáйка, *m.* *М.* III. 117 der Wissbegierige, Neugierige, Naseweise.

Любóйка, любóнька, *f.* (-ко, *m.*), Liebchen, Herzchen, *n.* (*В.*).

Любомýдр, *m.* *Ш.* I. 179 Weisheitsfreund, Philosoph, *m.*

Любопахýщий, *a.* wohlduftend, *Ну.*

Любопйтний, *a.* *МШ.* neugierig, wissbegierig.

Любопóвний, *a.* *Ф.* liebevoll.

Любоприéмний, *a.* *К.* wohlgefällig, willkommen. [Любощі etc.

Любости, *pl.* любóстий, *К.* etc. s.

Любóщі, *pl.* Liebe, Liebeswonne, *f.* Liebesäusserungen, *pl.*; 2) Annehmlichkeiten, Ergötzlichkeiten, Genüsse, *pl.* *T.*

Любóщний, *a.* *Зар.* Liebes-, liebkosend; von Liebe eingegeben; *adv.* -но, любéшко, *Др.* *с.* 298 s. Любо.

Любрика, *f.* Röthel, *m.* [rubrica]. *Вол.*

Любствó, *n.* Liebschaft, *f.*

Любувáти, *v. n.* *P.* I. 161 und — ся, чим, в чім, woran Freude, Vergnügen finden, sich woran ergötzen, erfreuen, seine Lust haben, собі в чім; 2) *v. a.* lieben, (*Фр.*) herzen.

Любýньо, -ýненько. *m.* -ýненька, *f.* любýсенька, *f.* *Га.* I. 109 s Любóйка, der (die) liebste.

Любця. (-бка). *f.* s. Любйсток *Ч.* I. 82.

Любчик. *m dim.* der Geliebte. [silv.).

Любщик. *m.* Engelwurz, *f.* (Angelica

Любщій, *m gew.* *pl.* любщі Liebestrank, *m.*

Любяний, *a.* s. Любóний, *Кч.* 46 комý. lieb, geliebt; lieblich, liebenswürdig, willkommen; *adv.* in Liebe (-бля́-*Кр.* 308) freundlich, liebreich. [hören.

Любчáти, *v. n.* *Нс.* schweigend zu-

Люд, *g.* люда. *m.* *coll* Volk, *n.*

Люде, люди, *pl.* (*d.* людéньки, -ньковé). Menschen; Leute, *pl*; *лйти на люди zu einem selbständigen, orden-

tlichen Menschen bringen; зрівнáти кого́ з людьмй jmdn verheiraten; мéжи. за про лю́де öffentlich; лю́де мáють вас за лю́ди die achtbaren Leute (die Welt) achten euch (als anständige Leute); 2) *N.* des Buchstabens Л. [Weltlichen, *pl.*

Людйн. *m pl.* прóсті — *IГ.* Bauern; die

Людйна, *f.* schlichter, gutmüthiger Mensch; 2) pfiffiger, verschmitzter Mensch.

Людйска, людйща, *pl. aug. H.* 49 (böse) Leute. [*dim.* s. Лю́де, Leutchen, *pl.*

Людкий, *Ч.* III. 109. людкóвиці, *pl.*

Лю́дний, (людни́стий *Пар.*) *a.* menschenvoll, volkreich, stark bevölkert, st. besucht.

Лю́дність, -ости, *f.* Bevölkerung, Population, Einwohnerschaft, *f.* Einwohner, *pl. K.*

Людну́ванє, *n.* s. Полюдновáнє. *K.*

Людовла́да, *f.* Demokratie, *f Пар.*

Людовла́дник, *m.* Demokrat, *m.*; людовла́дний, *a.* demokratisch.

Людóвний, *a. Пар.* s. Лю́дяний.

Людополóдець, -дця *m. Кл.* Volksherrscher, *m.*

Людожéрний, *K.* людоїдний. *a.* menschenfressend, verzehrend, *IГ.*

Людожи́вний, *a. Кл.* menschen-, volksnährend.

Людоїд, *m.* (людоїдка. *f. Ч.* II. 85), Menschenfresser, *m.* -in, *f.* Cannibale, *m. adj.* людоїдский *K.* cannibalisch.

Людоїдство, *n.* Menschenvernichtung, Tyrannei, *f.* [*f.* (Mandragora offic.).

Людокóрінь, *m. KУ.* Alraunwurzel,

Людокрáд, *m.* Menschenräuber, *m. K.*

Людолю́бний, *a.* menschenfreundlich. [dlich.

Людолю́бний, *a. У.* volksfreun-

Людомóр, *m.* Menschenvertilger, -feind, *m. Ш.* II. 63.

Людорíз, *m.* Menschenmörder, *m.*

Людослáвний, *a.* männerberühmt, heldenreich, -е Запорóже.

Лю́дский, *a.* Menschen, der Menschen, der Leute, der Welt; der Gemeinde, -а бóлість Epidemie, Cholera, *f. Ос.* (62) VI. 59.; 2) menschlich; 3) s. Лю́дяний; *adv.* по-лю́дски wie es ehrlichen, soliden Leuten ziemt, wie es sein soll.

Лю́дскість, -ости, *f.* Menschheit, *f.*; 2) Menschlichkeit, Menschenfreundlichkeit, *f. K.* [2) s. Лю́дність *Под.*

Лю́дство, *n.* Menschheit, *f. У. Зар.*;

Лю́дяний, *a.* menschlich, menschenfreundlich, human, leutselig; glimpflich, schonend.

Лю́дяність, -ости, *f.* Menschlichkeit, Menschenfreundlichkeit; Humanität; Leutseligkeit, *f.* rücksichtsvolle Behandlung. [зом ходи́ти lose, frei gehen.

Люз, *m.* freier Raum, *f.* Platz; лю́-

Лю́зьний, *a.* lose, frei, *Нав.*

Люзувáти ся, einander ablösen; віз люзу́є ся geht auf die eine Seite, glitscht ab; 2) *v. a.* s. Полюзувáти.

Люкрéция, *f.* Süssholz, *n.* (Glycyrrhiza glabra); 2) Lakritzensaft, Bärenzucker, *m*; 3) Caragana frutescens.

Люлéшник, люлькáр, *Пар. m.* Tabak-, Pfeifenraucher, *m H.* 247; 2) Pfeifenfabrikant, *m.*

Лю́лї-лю́лї, *int.* vom (zum) Einlullen.

Люлїкáти, *K.* лю́ляти, *v. a.* s. Колисáти, lullen; 2) *v. n.* schlummern.

I. Лю́лька, лю́ля, *f.* s. Колíска; 2) weibl. Scham *Ч.* V. 143.

II. Лю́лька, (*d* лю́льочка). *f.* Pfeife zum Rauchen; 2) Bremse, *f.* начепи́ти лю́льку конéви ein Pferd bremsen.

Лю́льок, -лька, *m.* s Німи́ця. [schen.

Люльотїти, *v. n. BБ.* rieseln, rau-

Люлóчник, *m.* Nachtkerze, Rapunzel, *f.* (Oenothera biennis), *B.*

Люнт, *m.* Lunte, *f.*

Лю́пути, *v. n.* plötzlich u. stark giessen, herabströmen, rieseln.

Лю́ра, *f.* schlechtes Getränk: Kafee &.

Люстри́на, *f.* Art Seidenstoff; *adj.* люстринóвий, люстрóвий, seiden.

Лють, *f.* Grimm, Ingrimm, *m.* Grimmigkeit, *f.*; 2) grimmige, frostige, eisige Kälte. [des Byf.

Лю́та, *f. N.* e. Berges; 2) nördl. Nbfl.

Лю́твір, *Ф.* (*PX.* 136) лю́тїр, *m.* grimmiger Mensch, Wütherich, *m.*

Лю́тень, -тня, *m.* Лю́тий, *s. a. m.* Monat Februar.

Лю́тер, -тра, лютерани́н, *m.* Lutheraner, *m. adj.* лютéрский, лютерáньский lutherisch, lutheranisch.

Лю́тий, *a.* grimmig; ergrimmt (на кого́); grausam, wild, hart, böse; 2) s. Лю́тень.

Лю́тик, *m.* scharfer Hahnenfuss (Ranunculus acris), *Вол.*

*

Лютити, *v. a.* jmdn grimmig machen, erbosen; — ся, лютїти ergrimmen, wüthend sein, heftig zürnen.

Лютість, -ости, *f.* Grimmigkeit, Zorneswuth, Grausamkeit, *f.*

Лютневий, лютовий, *a.* Februar-.

Лютнист, *m.* Lautenist, Lautenspieler, *m.* *Пар.*

Лютощі, *pl.* s. Лють 1).

Лютрівка, *f.* Anstalt zum Läutern, Destillieren, *f.*

Лютрове залїзце, Fangeisen, *n. B.*

Лютрувати, *v. a.* läutern, destillieren.

I. Лютувати, *v. n.* *Ш.* I. 15 s. Лютити ся, wüthen.

II. Лютувати, *v. a.* löthen.

Люцерна, *f.* s. Равлинник.

Лючина, *f.* *N.* e. Berges.

Люша, *f.* *N.* e. Berges.

Люшев, -ева, *m.* Spülzuber auf drei Füssen, *m.*

Люшнювати ся, herben aber witzigen Wortwechsel mit jmdm führen.

Люшня, *f.* Lüssstock, *m.* Runge, *f.* *f.* *Пот.* II. 16.

Ля, als Einschiebsel „halt" (*B.*).

Лябет, зайти в — in Schulden verfallen, fallit sein.

Лява, *f.* Lava, *n.* *adj.* лявовий aus L.

Лягавий, *a.* -а собака *Пол.* Vorstehund, Wachtelhund, *m.* (Canis avicularis).

Лягати, (лягаю, -аєш), *v. n.* sich legen, s. niederlegen, s. niederlassen; zu liegen kommen, *vgl.* Лїчи.

Лягі, *pl.* *Ч.* II. 183 s. Лягови.

Лягінка, *f.* *B.* Brütezeit, *f.* [II. 304.

Лягівниця, *f.* Schlafkammer, *f.* *Mi.*

Лягма, *adv.* s. Лїгма.

Лягови, лягоми (*Фр.*), *pl.* Zeit wo man allgemein schlafen geht.

Лягоити ся, *Кв.* 117 — спати sich schlafen legen.

Ляд, *m.* s. Ляночок.

Ляда, *f.* Laden; Fensterladen; Fensterrahmen, *m.*; 2) oberes Gerüst, der Schlagbaum im Webstuhl, worin das Weberblatt eingelegt wird.

Лядвенець, -нця, *m.* Schotenklee, *m.* (Lotus corniculatus). [sativa) *Вол.*

Лядвець, *m.* Futterwicke, *f.* (Vicia

Лядник, *m.* Art Pilze.

Лядовник, *m.* *K.* polonisierter u. polnisch gesinnter Ruthene.

Лядувати, *v. n.* *K.* (*Пр.* II. 307) als Pole sich gebahren, polnisch gesinnt sein; лядовання, *n.* *K.* polnische Gesinnung.

Лядунка, *f.* *g.* s. Ладішниця.

Ляжка, *f.* mittlerer Klee, (Trifolium medium).

Лязькати, *v. n.* *dim.* s Лягати.

Лязуревий, *a.* lazurblau; лязурово-синїй lazurblau, *Пол.* [stein, *m.*

Лязурок, -рка, *m.* Lazur, Lazur-

I. Ляк, *g.* лякy, *m.* Angst, Furcht, *f.* Schrecken, *m.* das Entsetzen.

II. Ляк, *g.* ляку, *m.* Lack, Siegellack, *m.*; 2) — золотий Goldlack, (Cheiranthus cheiri).

Лякати, *v. n.* ängstigen, schrecken; — ся sich ängstigen, s. fürchten, s. entsetzen, *Пот.* III. 118; лякаий, лякучий *Леев.* *a.* leicht zu erschrecken, scheu; gescheucht.

Лякер, *m.* Lackfirnis, *m.*

Лякерник, *m.* Lackierer, *m.*

Лякерувати, *v. a.* lackieren.

Ляковедь, -вця, *m.* червень — Gummilack Schildlaus, *f.* (Coccus lacca).

Лякеувати, *v. n.* laxieren, purgieren; ляке, *m.* das Laxieren.

Лякувати, *v. a.* mit Lack verkleben, versiegeln. [pe eines Insectes.

Лялечка, *f.* *dim.* s. Лялька; 2) Pup

Лялька, *f.* s. Ляля, Kinderpuppe, *f.* (ein Spielzeug); *adj.* лальчин, der Puppe.

Ляля, *f.* *Ч.* III. 23 die Primadonna am Feste gleichen Namens vor dem Georgitage; 2) s. Лялька; 3) * Kind, *n.*

Лямa, (*d.* лямка), *f.* Lahn, Gold-od. Silberlahn; Tresse, *f.*; 2) Gurt, *m.* Seil, *n.* zum Ziehen des Schiffes, des Fischernetzes, *Не.*; das Ziehen, Schleppen selbst *C.* II. 179. 190; — лямy тягнyти *H.* 61. 202; 3) Tragband, *n.*; 4) * терти собі лямку *Ки.* (*Пр.* VIII. 218) im Amte, bes. im Militär dienen; 5) Lama, *n.* (Anchenia lama).

Лямент, etc. s. Лмент.

Лямець, -мця, *m.* *Зап.* I. 287 Filz *m.*

Лямінка, *f.* Einfassung, mit Band etc. *f.* *Ч.* V. 1120?

Лямпа, *f.* Lampe, *f.*

Лямпас, *m.* Randstreifen am Tuch, *m.*

Лямпяр, *m.* Lampenmacher, *Пар*; 2) Laternenanzünder, *m.*

Лямувати, *v. a.* mit Lahn, Tresse,

Band etc. besetzen, einfassen.
Ля́мус, *m.* gemauerte kleine Vorrathskammer, Lehmhaus, *n.*
Ля́мщик, *m.* Handlanger, Arbeiter beim Schiffziehen od. in der Fischerei, *m.*
Лянда́ра, *f.* grosse, hässliche Landkutsche.
Лянé. *n.* das Giessen, Guss, *m.*
Ля́нка, *f.* Hemd aus feinem Linnen, *n.*
Лянни́й, s. Лїнни́й, льняни́й.
Лянни́ця, Flachsgespinst (Werg) *n. f.*; 2) Leindotter, *m.* (Camelina sativa). s. Ржи́й. [gelwicke, *f.* (Vicia cracca).
Лянчо́к, -чка́, *m.* горо́шок — Vo-
Ля́панка, *f.* s. Хля́панка.
Ля́пане, *n* ляпани́на. *f.* s. Хляпани́на, Pfuscherei, *f.*
Ля́панець. -нця. ля́пас, *m.* Maulschelle, Ohrfeige, *f. C.* I. 150.
Ля́пати, ля́пнути. *v. a.* s. Хля́пати; * — сло́во ein ungescheidtes Wort fallen lassen.
Ля́пкати, *v. a.* klatschen, klopfen.
Ля́рва. *f.* liederliches Weib, s. Ле́рва. *Ніс.*; 2) Larve, *f.*
Ля́рко, *m.* s. Гиля́рко. [III. 103.
Ля́санцї. *pl.* Art Händespiel, *Ч.*
Ля́сн. *pl.* Scherzreden; — підпуска́ти *Ко.* 14. Lockungen anstellen, ködern, zu bethören suchen; schmunzeln.
Ляск, *m.* das Geklatsch.
Ля́скати, *Ст.* ля́снути, *v. n.* klatschen; klappsen, knallen. [Nachtigall), *m.*
Ля́кіт, -оту, *m.* Schall, Schlag, (der
Ля́ско, *adv. Ст.* mit Schall.
Ляску́ха, *f. Ніс.* s. Цокоту́ха.
Ля́фа. *f. Gr.* 22. Pension, *f.* Gehalt, *m.*
Лях, *m.* Pole, (ляхі́нка. *f.* s. Ля́шка) * ляха́ бя́ти seine Nothdurft verrichten.
Ляхва́. ляхова́ *f. coll.* s. Ляшня́.
Ляхі́вский, *Др. с.* 214. *Мог.* ляхови́тий, *К.* ля́цкий. ля́шний. *a.* polnisch.
Ля́хонка, (-інка). *f.* Stickerei an dem Hemde der Mädchen, *f Сб.* III. 42; 2) s. Підтечка. [Korb, *m.*
Ляц. *m. Luts.* 155 Gerüststab beim
Ляча́лний. *a. Гуш.* bange, voll Angst.
Лячни́й. *a.* ängstlich, bange; мені́ & ля́чно (*adv.*) mir & ist bange, ich fürchte mich, ich ängstige mich; 2) furchtbar *Wgr.* 154.
Ля́чність, -ости. *f. ГШ.* Bangigkeit, *f.* [s. Пóльща.
Ляччина́ ляшина́. *f* Polenland, *n.*
Ляшеня́. -я́ти. *n* Polenkind, *n.*
Ля́шити. *v. a.* polonisieren.
I. Ля́шка. *f.* Polin, *f.*
II. Ля́шка. *f. ungr.* s. Фля́шка.
Ляшня́ *f coll.* die Polen, *pl.* [ger) Pole.
Ляшо́к. -шка́. *d.* ляше́нько *m.* (jun-
Ляшу́га, ляху́га, ляшя́ско, (-я́ще), *m. aug.* s. Лях.
Ляшуна́ти s. Бушуна́ти.
I. Лящ. *m.* Blei, Brassen, *m.* (Abramis brama).
II. Лящ. *m. Лев.* s. Ля́панець.
Лящáти. (-іти). *v. n* schallen; gellen, kreischen, lärmen.

М.

М. vierzehnter Buchstabe (Мислі́те).
I. Ма, st. Мать (*accus. sgl.*). *I.* 24. *Ос.* 95.
II. Ма, st. Моя́ *f* (мій &) *У. Ос.* 132.
III. Ма', st. Мáв *ІГ.*; 2) in d. Kinderspr. — нема́ *Ос.* (61) VIII. 8. [zulen).
IV. Ма! st. Марія! (*vocat.* bei d. Hu
Мабу́ть. (ма́біть *Ос.* 47. мабóте *Кв.*) *adv.* wahrscheinlich, es kann sein, ist möglich, vielleicht (ма́ бу́ти). *Ос.* 197. 117.
Мабу́тний, *a. Пар.* wahrscheinlich.
Мава́ти, *v. a.* zu haben pflegen *Wgr.* 105. [nymphe, *f. Пот.* III. 58.
Ма́нка, *f.* Wassernixe, -nymphe; Wald-
Ма́нок, ма́лок, -нка, *m.* Kind der ма́нка. verwandelt aus dem потерча́ nach 7 Jahren.
Ма́нра, Манру́ня, *f.* Maura.
Ма́нский, *a.* zu ма́нка geh.; — неля́кдень der Donnerstag in der Pfingstwoche. [helf! *Ос.* 94.
Мага́й-бі! = помага́й Бíг! Gott
Магля́на, *f. У.*?
Магни́тний, *a.* armselig, dürftig.
Магни́тити ся, s. Заносі́ти ся на щось: на дощ.
Магомета́нин, *m.* Mahometaner,

Mohamedaner, -анка, *f.* -in, *f. adj.* магометáньский. [магоньóвий.
Мáгонь, *m.* Mahagonibaum, *m. adj.*
Магóник, *m.* s. Бердулéць.
Маґазúн, *m.* Magazin, *n.*; маґазинóвий, *a.* zum M. geh. Magazin.
Маґазúнер, *m.* Magazineur, *m.*
Маґазúнник, *m.* Magazinarbeiter, *m.*
Мáґель, мáґоль, -ґло, *m.* Mangel, Rolle, *f*; 2) Brustbaum des Webstuhles, *m.*
Маґéрка, *f.* (viereckige) Mütze.
Мáґіка, *f.* Magik, *f.*; *adj.* маґічний, magisch.
Маґілка, *f.* s. Мáндрик, Quargkäse, *m.*
Маґістрáт, *m.* Magistrat, *m.* (*adj* маґістрáцкий); *m.* * — бóжий, Kirche, *f. Gr.* 23 *vgl.* Маєстáт. [quehle, *f.*
Маґлївник, *m.* Rolltuch, *n.* Roll-
Маґлївнúця, маґлúрка, *f.* Handmangel, *f.* (die Wäsche).
Маґлювати, *v. a.* mangeln, rollen,
Маґлúр, *m.* Appretierer, *m. T.*
Мáґнáт, *m.* Magnat, *m. C.* I. 56; *adj.* маґнáцкий. [*n. Пол.*
Маґнéзий, мáґній, *m.* Magnesium,
Мáґнес, мáґніт, *Пол. m.* Magnet, *m. adj.* маґнесóвий, маґнúтний, magnetisch, Magnet-.
Маґнúтизм, *m.* Magnetismus, *m.*
Маґнитувáти, маґнесувáти, *v. a.* magnetisiesen.
Маґóла, *f.* Rind ohne Hörner, *n.*
Маґýра, *f. N.* mehrerer (höheren) Berge, *Wgr.* 178.
Мадь, мáда, *f.* bodenloses Koth.
Мáджер, (мяжáр). *m.* Kolben zum Enthülsen der Hirse, *m.* (*B.*). [ratte, *f.*
Мадзýр, *m.* s. Мазýр; 2) Wander-
Мадринéць. (манд-). *m.* s. Модринéць. [Grasbutter, *f.* Мае- s. Майо-.
Маєвий, *a.* Mai-; -é мáсло Maibutter,
Маєстáт. *m. Др. с.* 51 kirchliches heil. Geräth. [-тку. *m.* s. Майнó.
Мáєт, мáят, *Мі.* II. 189. маéток,
Маéтність, -ости, *f.* Grundeigenthum, Gut, *n.*
Мáжа, *f.* Frachtwagen, *m.* (der чумацький татáре &); *adj.* мажéвий zur m. geb.
Мáжар, *m.* Wagner der мáжа, *m. Піс.*
Мажáра, *aug. f* grosser Wirtschaftswagen, *Лсеч.*
Мажнóрéда, *m. У.* elender Scribler.
Мазь, *f.* Theer, *n.* Wagenschmiere, *f.*
Мазáй, *m. Пар.* Tintenkleckser, *m.*
Мáзальниця, *f. Не.* Arbeiterin bei dem Anwurf der Wände mit Lehm, beim Tünchen.
Мáзане, *n.* das Streichen, Schmieren.
Мáзанка, *f.* Lehmhütte, *f.*; 2) Schäferhemd in Butter eingekocht; 3) einfarbiges Osterei.
Мáзати, (мáжу, мáжеш), *v. a.* schmieren, bestreichen: ablöschen, wegwischen, streichen; * streicheln, liebkosen, verziehen (das Kind) *Не*; мáзаний, *a.* verzärtelt, verzogen; мажýчий, *ptc. Пол.* abfärbend.
Мáзга, *f. Ст.* Gehirn, *n.*
Мазґуляти, *a. a.* schmieren, klecksen.
Мазéпиниціна, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьмáн Мазéпа, *К.*
Мазúлка, *f.* s. Квач, *Піс.*
Мазúльниця, s. Мáзальниця.
Мазúстий, *a. Пол.* schmierig.
Мазїй, *m.* s. Мазýн; zahmer u. sanfter Ochs.
Мазїрин, *m.* Sohn des Мазúр.
Мáзка, *f.* Blut, *n. Ко.* 34; 2) s. Мáзанка 1) *II.* 187. [Schmier-, Kaliseife, *f. Пол.*
Мазкий, *a.* schmierig; fett; -е мúло
Мазнúця, *f.* Theermeste, *f.* Schmierfass, *n.* [Stromgebiete der Самáра, *m.*
Мазнúче, (óзеро), *s n. a.* See im
Мазýн, (*d.* -ýнчик, мазунятко, *n. Ст.*), *m.* verhätscheltes Kind, Muttersöhnchen, *n.*
I. Мазýр, *aug.* мазурéґа), *m.* Masure, Kleinpole, *m*; 2) poln. Tanz; Мазýрка, *f.* Masurin; 2) Masur-Polka, *f.*
II. Мазýр, мазурáч, *m* мазурáтий, *a.* Sudler; beschmiert, besudelt.
Мазýрки, *pl.* Art Aepfel.
Мазýрок, -рка, мазýр, *m.* Feldsperling, *m.* (Fringilla mont.); 2) Art Kuchen.
Мазýрский, *a.* masurisch.
Мазýрщина, *f.* Land, Volk, Sprache & der Masuren.
Мазýха, *f. P.* II. 44. Sudlerin, schmieriges, tölpisches, faules Mädchen.
Мазюка, *f.* Wagenschmiere, *f* s. Мазь.
Мáзянка, s. Мáзанка 2).
Мазúр, *m.* Schmiersieder, Theerbrenner, *m.*; 2) s. Гівнúр 1).
I. Май-май-май, *int.* vom schuellen Schwenken u. Schwingen.

II. Маї, *adv.* s. Майже; ещé майнай (*B.*) es geht noch an; 2) mehr: bei dem *posit.* u. *compar.* den Grad verstärkend: маї мéнший bedeutend kleiner; 3) als Einschiebsel „halt"; 4) маї — маї theils — (*B.*); entweder — oder, sowohl — als auch. *Ог.* 200. 209.

III. Маї, *g.* мáю, *m.* Laub, *n.* Blätter, *pl*; 2) Löwenzahn, *m.* (Leontodon taraxacum); 3) *g.* Мáя Monat Mai.

Маїбúї. *conj.* als wenn; 2) s. Майже.

Маїбýти, *vdv.* s. Маýть.

Мáїва, *f.* Flagge, *f.*

Мáїгова, *f.* s. Очерéт.

Майдáк, *m.* *Еф.* 23? s. Хвіст.

Майдáн, *m.* freier, unbebauter Platz; Anger, *m.*; 2) s. Гáлява (*B.*); 3) Theerbrennerei, *f.* *P.* II.13; 4) Nbfl. des Прут.

Майдáнчик, *m.* *Ме.* 466 Theerbrenner, *m.*

Мáйдати. *v. n.* wedeln (хвостóм).

Мáйже, *adv.* fast, beinahe.

I. Мáйка, *s. в майки кого заходити auf Umwegen an jmdn herantreten, jmdn zu überlisten trachten.

II. Мáйка, *f.* spanische Fliege, Pflasterkäfer, *m.* (Lytta vesicateria); 2) — олїйна Maiwurm, *m.* (Meloë proscarabaeus), *Пол.* [майкутóм mit linker Hand.

Майкýт, майкýтник. *m.* Linkhand;

Мáйло, *n.* Alles was hin u. her bewegt wird; Schleier, *m.* *Ст.* s. Мáяти.

Маймориця, *f.* Pfad, *m.*? (*Зоря* IV. 145). (& *Ог.* 70.

Мáймур, маймурóвий. s. Мáрмур

Майнáчити, s. Маїнчити, маїчити.

Майний, *a.* reichbelaubt.

Майнó, *n.* Habe, *f.* Vermögen, *n.*

Майнýти, майнувáти. *v. n.* fortei len, wegstieben, *Ш.* I. 356 *ІГ.*

Майóрити. *v. n.* s. Мáяти ся. *Н.* 86; сóнце — vom Zwielicht *Ос.* (62) IX. 62.

Мáйран. *m.* Mairan, *m.* (Origanum majorana) *B.* [*Ч.* III. 32.

Мáйский, *a.* Maien, im Monate Mai

Майстáт. *m.* *Мх.* (*спр.* 66) на -ті землéний aufgebahrt unter kirchl. Geräth s. Маєстáт.

Мáйстер. (-тир, мáйстро. *Щог.*), -тра, *m.* Meister *m.*; я маєс — ich bin hier ein Meister *P.*I.6; bes. Baumeister.

Майстéрний, *a.* künstlich verfertigt, *Фр.*

Майстéрский, *a.* meisterhaft, meisterhaft, meisterlich, *Нар. Фр.*

Майстéрство, *n.* Meisterschaft, *f*; 2) Werkzeuge (*pl.*) zum Meistern; 3) Bau, *m.* Bauart, *f.* *C.* II. 152.

Майстрóвий. *s. a. m.* *Ст.* s. Мáйстер; *a.* des Meisters; kunstfertig *Рч.* 82; kundig der Zimmermannsarbeit *Ч.* IV. 5; майстрóва, *s. a. f.* Meisterfrau, Meisterin, *f.*

Майструвáти, *v. a.* (kunstfertig) arbeiten, verfertigen *Ш.* II. 231.

Майталáти, (-тол-) *v. n.* und — ся §. s. Мáяти. [hosen der Frauen, *pl.*

Мáйтки, (*d.* мáйточки). *pl.* Unter-

Маїнка. *f.* Maifest, *n.*; 2) dünne Holzstange; 3) Oelkäfer, *m.* (Meloë); 4) Mousseron, Mehlschwamm, *m* (Agaricus prunulus) *Вол.*

Мáїк, *m.* s. Вéресень. [lauben.

Маїти, *v. a.* mit Laub verzieren, be-

Мак, *m.* Mohn, *m.* (Papaver somnif.), Mohnsamen, *m.*; мак-индюк: *Ч.* I. 81 s. Зїрвáтий мак; мáком сїєти, s. Розсипати ся; — сидїти still sitzen; на мак-зéрно не мá в тім прáвди nicht ein Körnlein Wahrheit ist darin. *adj.* мáків, -ова, -ове.

Макабýнда, *m.* Vagabund, *m.*

Макáла, §. Макáрий. *m.* Macarius.

Макáц, *m.* kleiner Frosch, s. Нáга.

Мáківка, *f.* Mohnkopf, *m.* -kapsel, *f*; 2) Knopf e. Thurmes; Kuppel, *f.* Giebel, *m* eines Gebäudes, *Лесч.*

Мáківник, *m.* s. Мáковник.

Мáкіночка, *f.* *dim.* s. Мáкінка; 2) Art Mädchenspiel *Ч.* IV. 46.

Макітра, *f.* Reibschüssel, *f.*; 2) s. Котелевúна *Лесч.*

Маконéй, *m.* Makkabäer; маконéйске зíлє geweiht am Tage der heil Makkabäer am 1. Aug. a. St.

Маконéць, -нця, *m.* *Ч* III.48. s. Мак.

Мáковий, *a.* Mohn, aus Mohn.

Маковúння, *n.* Mohnstengel, *pl.*

Маковúця. *f.* Kuppel einer Kirche, *f.*; 2) *N.* e. Berges u. der Umgegend; Маковичанúн *m* Einwohner dortselbst, *m.* *Тор.*

Маковій, *m.* s. Маконійка.

Маковійка, *f.* der Tag der Märtyrer Makkabäer, (1. Aug. a. St.); die Fasten vor Успéніе, s. Спáсівка.

Мáковник, (*d.* -нчок), *m.* Mohn-

plätzchen, *n.* (in Honig gekochte Mohnkörner in viereckige Täfelchen getrocknet); Monkuchen, *m.*

Маковнйця, *f.* Verkäuferin von Mohnplätzchen, *f.*; 2) *Ф.* (*Поез.* 1867. 34) Kirchenthurm, *m.*

Макогін, -óна, *m.* (-гінка, *f.*), Walze, *f.* Mangelholz, Rollholz, *n.* Reibstock, Reibkolben zum Einreiben, Quetschen des Mohnes & *m.*; 2) der Achsentheil, worauf das Wagenrad kommt.

Макогóне *n. coll.* Maiskolben, *pl.*

Макодзьóба, (-дзьóбниця). *f.* Buchfink, *m.* (Fringilla coelebs).

Маколь óндра, (-лйдра), макопійка, (вéй-) *f.* Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina). [кітра 1).

Макотéрть, *f.* макортéт, *m.* s. Ма-

Макотйра, *f.* s. Макогін 1); *glatt rasierter Kopf *М+Б.* 128. [Ruhe.

Макóша, *f.* altslavische Göttin der

Макріш, *m.* *Вен.* I. 161 Art Pflze.

Максйм, *m.* Maximus; Максймиха, *f.* Weib des M. [2) Nbfl. der Стрймóа.

Максймець, -мця, *m.* *N.* e. Berges;

Макýра, *f.* Alpe, *f.* s. Маґура.

Макýх, *m.* Mohnkuchen, Oelkuchen, *m.* (aus d. Oelmühle). [kuchen ähnlich.

Макухоáтий, *Ч.* V. 176 dem Oel-

Макýша, *f.* hässliche, zwerghafte, untersetzte dabei putzsüchtige Kokette, (*Ф.*).

Макушáнка *f.* Speise aus макýх be-

Мал, *a.* *Н.* 28 s. Малйй. [reitet (*В.*).

Маль, *f.* (*pl.* мáлї) *coll.* junge Schafe.

Малáй, *m.* s. Мелáй.

Малáнка, (*d.* -áночка) *f.* Melania; 2) Unterhaltung mit Verkleidung eines Burschen als Mädchen, mit Liedern u. Neujahrwünschen am Abend vor dem Neujahr, *В.* (*Пр.* IX. 69) *Kol.* I. 121; 3) Art Spiel bei e. Todtenfeier *Шй.*

Малáнкати, итй у Малáнку; 2) an der Unterhaltung M. theilnemen.

Малахáй, *m.* grosse Pelzmütze mit vier Zipfeln; 2) *С.* I. 187 Peitsche, Geissel, *f.*

Малáцкати, малáцнути, *v. a.* mit flacher Hand schlagen.

Малáшка, *f.* s. Малáнка 1).

Мальгáка, *f.* s. Ярýга.

Малé, *s. n. a.* $^1/_{12}$ Liter als gew. Portion Branntwein. [*Ст.*; 2) Bild, *n.*

Мáлево, *n.* Zeichnung, Malerei, *f.*

Малéзний, kleinlich, geringfügig.

Малéнький, малéнечкий, (-éсенький, -éсечкий), *М.* II. 163 *dim. a.* sehr klein, winzig; *adv.* мáленько wenig; по-малéньки (-ку) allmählig, sehr langsam, ganz sacht.

Маленá *f. coll.* kleine, niedrige Sachen, Gegenstände, Gewächse. [desalter, *До.*

Малéнькість, з -ости, von, seit Kin-

Маленя, -ятй, *n.* kleines Kind.

Малетйнець, -нця, *m.* *N.* e. Berges.

Малéча, *f.* Kindheit, *f.* Kindesalter, *n.*; 2) —, малéчина *coll.* die Kleinen, die Jüngsten, kleine Kinder, kleines Volk, *Біл.* *Левч.*

Малиґáрня, *f.* s. Розсадник, *Gr.* 23.

Малйзна, *f.* Kleinigkeit, *f.* geringfügige Sache, *Ст.*

Малйй, *a.* klein, wenig, gering.

Мáлйк, *m.* Zwerg, *m.* (von e. Bukkeligem); — малинкувáтий кінь Pferd mit eingefallenem Rücken.

Малйна, (*d.* -йнка), *f.* Himbeere, *f.* *pl.* Himbeersträuche, *pl.* (Rubus idaeus); *adj.* малинóвий.

Малинінка, Art Birnen; 2) слáнка — Rothkelchen, *n.* (Sylvia rubecula).

Малинник, *m.* Ort wo viele Himbeeren wachsen.

Малинняк, *m.* Himbeerenwein, *m.*

Малйти, *v. a.* kleiner machen, verringern.

Малитóвня, *f.* *Левч.* s. Молитóвня.

Малйшко, *m.* der Kleine, s. Малéча 2). [mel, *n.*

Малїнка, *f.* Käselaibchen mit Kümmel,

Малївний, *a.* *Св.* s. Мальовний. bildschön. [klein, *pl.*

Мáлїг, *m.* *coll.* junge Lämmer, Zik-

Малїґна, малїґра, *f.* das Irrereden in der Fieberhitze.

Мáлість, -ости *f.* Kleinheit, *Пар.* Kleinigkeit, *f.* *Др.*; 2) Kindesalter, *n.* *М+Б* 90.

Малїти *v. n.* kleiner werden, eingehen.

Мáлїч *f.* s. Малéча 2) und Мáлїй (*В*

Мáло, *adv.* wenig; nicht lange; ein wenig, das wenige, — чого wenig wovon; мáло-згóдя ein wenig später, nach kurzer Unterbrechung; м. хто selten jmd, м. колй selten wann; м. не..... мало не.... es fehlte wenig, beinahe, fast, з мáла (з малóго, з мáлку) von Klein an, von Jugend auf; мáло по-мáлу allmählich, nach und nach.

Маловáжити, *v. a.* собі щось (кого-сь) etw. (jmdn) gering achten, leicht nehmen, gering schätzen.

Маловáжний, *a.* unwichtig, unbedeutend, geringfügig.

Маловáжність, -ости, *f.* Unwichtigkeit, Geringfügigkeit, *f.* [*m. Пар.*

Мальóванець, нця, *m.* *Figurant,

Мальóванка, *f.* bunt bemaltes Tuch, Kleid &.

Мальовáти, s. Малювáти.

Мальовúло, *n.* Gemälde, Bild, *n.*

Маловíрний, *a. Пар.* kleingläubig.

Маловíчний, *a. Кл.* kurzlebend.

Мальóвний, *Ос.* (61) II. 234, мальовнúчий, *К. a.* malerisch.

Маловóдний, *a.* wasserarm. [det.

Малограмóтний, *a.* wenig gebil-

Малограмотність, -ости, *f.* Unwissenheit, *f.*

Малодéржний, *a.* geringhaltig, *Пар.*

Малодéржність, -ости, *f.* Geringhaltigkeit, *f. Пар.*

Малодýшие, *n. Ш.* II. 108, малодýшність, -ости, *f.* Kleinmuth, *m.* Verzagtheit, Engherzigkeit, *f. ГШ.*

Малодýшний, *a.* kleinherzig, engherzig; kleinmüthig.

Маловíстний, *a.* wenig bekannt.

Маловемéле, *n.* Knappheit, Unzulänglichkeit des Bodeneigenthums.

Маловемéльний, *a.* Kleingrund-.

Маловéрний, *a.* mit spärlichem Samen. [Kaliber (v. Feuerwaffen).

Маловíркий, *a.* (*Ф.*) vom kleinen

Маловáчний, *a.* unbedeutend, gering, geringfügig, *ГШ.*

Малокóрисний, *a.* wenig nützlich, nicht vortheilhaft. [einige wenige.

Малокотрúй, *a.* selten ein, s. jmd; *pl.*

Малокрóвний, *a.* blutarm, anämisch, *Кн.* [mut, Anämie, *f.*

Малокрóвність, -ости, *f.* Blutar-

Малолíт, *Ме.* 291; малолíтний, *a.* малолíток, -тка, *m.* jung an Jahren, minderjährig, unmündig.

Малолíтність, -ости, *f.* Minderjährigkeit, Unmündigkeit, *f.* [Zahl.

Малолíчний, *a. К.* klein an der

Малолюдний, *a.* wenige Individuen zählend; menschenarm, volksarm, *К.*

Малолюдність, -ости, *f.* geringe, schwache Bevölkerung.

Малолюдком зостáти ся *К.* sehr wenig Menschen zählen, entvölkert werden.

Маломіщанúн, *m.* Kleinbürger, Kleinstädter, *m.* [*Пар.* *a.* kleinstädtisch.

Маломіщáньский, маломíйский,

Маломóвний, *a.* wenig sprechend, wortkarg. [kargheit, *f.*

Маломóвність, -ости, *f.* Wort-

Маломóжний, *a.* wenig vermögend, unvermögend, unbemittelt.

Малоплóдний, малоплодовúтий, *Фр. a.* wenig fruchtbar, fruchtarm.

Малоплóдність, -ости *f.* Unfruchtbarkeit, *f.* [*m. Пар.*

Малопрóдаж, *f.* Kleinverschleiss,

Малорóслий, *a.* kleingewachsen, von kleinem Wuchse, niedrig *Не. ГШ.*

Малорóслість, -ости, *f.* kleiner Wuchs. [herzig *Б.*

Малосьвíдчий, *a.* unerfahren; eng-

Малосúле, *n.* Kraftlosigkeit, Schwäche, *f. Б.* [ten) *Ш.* II. 9.

Малосúлий, *a.* schwach (an Kräf-

Малóта, *f. coll.* Menschen ohne Bedeutung, *pl. Ог.* 155.

Малоýмний, *a.* unverständig, thöricht; blödsinnig, unzurechnungsfähig, (*В.*).

Малоýмність, -ости, *f.* Blödsinnigkeit, *f.* Unverstand, *m.*

Малоучéний, *a.* wenig gelehrt.

Малоцíнене, *n.* Geringschätzung, *f. Тор.* [ger.ngachten.

Малоцíнити, *v. a.* geringschätzen,

Малоцíнний, *a* geringschätzig, *ГШ.*

Малочисленність, -ости, *f.* wenig zahlreich, gering an Zahl. [ringe Anzahl.

Малочисленність, -ости, *f.* ge-

Мáлпа, мáлфа, *Wgr.* XV. *f.* Affe, *m.*

Малпувáти, *v. a.* nachäffen.

Мáльство, *n.* Kindheit, *f.* з малóго мáльства *К.* von zarter, K.

Мальфíнниця, *f. Ф.* Hexe, *f.*

Мáльчик, малюк. *Iсв. m.* der Kleine, Knabe, Bursche, *m.*

Малювáти, *v. a.* malen; *мальóваний, *a.* nur gemalt, nicht wirklich, nichtig.

Малюзúна, *f.* s. Русáлка, Melusine (halb Mädchen, halb Fisch).

Малюнкóвий, *a* malerisch, *Кл.*

Малюнок, -нку, *m.* Gemälde, Bild, *n.*

Малюстно, *n. Сл.* Kleinigkeit, Geringfügigkeit; Kleinlichkeit, *f.*

Малюта, *m. f.* von kleinem Wuchs, vom

kleinen winzigen Menschen, *ЛД.С.* II. 112.
Малю́хний, малю́сенький, *a. Леев.* s. Маленький. [*Н.* 23. *ОН.*
Маля́, -я́ти, маля́тко, *n.* kleines Kind,
Мáлява, *f.* Nbfl. des Прут; 2) *N.* e. Berges. [екий, Maler-.
Маля́р, *m.* Maler, *m. adj.* маля́р-
Маляpíвна, *f.* Tochter des маля́р; маля́рка Weib des м.
Маля́рня, *f.* Maleratelier, *n. Леев.*
Маля́рство, *n.* Malerei, *f.*
Маляpчу́к, *m.* Malerbursche, *m.*
Мáма, *f.* Mutter, Frau Mama, *f. adj.* мáмин, — син s. Мамíй.
Мамáй, *m.КС.* (82) V.348 s. Бáба 13).
Мамалúґа, (-ня), *f.* s. Кулéша.
Мамíй, *m.* Muttersöhnchen, *n.*
Мáмка, *f.* Amme, *f.* піти в мамкú, за мáмку s. Мáмчити; 2) Mutter, *f.* s. Мáма.
Мамкувáти, s. Мáмчити.
Мáмляти, мáмрати, *v.a.* s. Ґáмлати, etw. flau arbeiten, f. gehen &.
Мамóна. *f.* Mammon, *m.* *Geld, *n. МШ.*
Мáмочка, *f.* s. Мамýня, (*vocat.* мáмчико У.).
Мáмра, *m. f.* (-áвець, *m.* -áвий, *a.*) s. Ґáмлавий, flauer Arbeiter.
Мáмрам, *m.* † *К.* (*Ниеа.* 142. 175) schriftliches Document, Vollmacht, *f.*
Мáмси, *pl.* s. Палятýрки.
Мамýла, *m.* s. Нюнька.
Мамýня, *f.* (*vocat.* мáмунь *Ле.* 79. 89) *dim.* Mütterchen, liebe Mutter.
Мамцíй, *m.* s. Мамíй.
Мáмчин, *a.* der Amme, Ammen-.
Мáмчити, *v. n.* Ammendienste verrichten, Amme sein; (*v. a.* — дíти).
Мáна, Zusatzpartikel: кто-мáна, що-мáна. де-мáна & wer immer, was i, wo i. & (кто-бýдь &); 2) *adv. Фр.* s. Мóже.
Манá, *f.* s. Мáрá *С.* I. 200; Trug, *m.* Täuschung, Bethörung, Vorspiegelung, Lockung, *f.*, манý комý пускáти blauen Dunst jmdm vormachen.
Манастúр. манастúрище. & s. Монастúр &; манáх *Леев.* s. Мóнах &.
Манáта. *f.* якáсь — я нéба вилá =? планéта. ein Wunderding.
Манáтя. *n coll.* манáтки. *pl. К. Р.* II. 194 Habseligkeiten, Siebensachen; Lumpen.
Манáтка. *f. Ф.* s. Хутúна.
Манґéр, *m.* ehem. 1½ Kreuzer Wiener-nerwährung; *pl.* *Geld, *n. ВБ.* [nensis.
Манґерýшок, -шка, *m.* Aster chi-
Мандарúна, (*d.* -ýнка), *f.* weibl. Oberrock.
Мандáтор, (veraehtl. мандаторúна), *m.* Mandator, ehem. Ortsrichter u. Bezirksvorstand, *m.*; *adj.* мандатóрский.
Мандебýрия, *f.* = Маґдебýрґия Magdeburgerrecht, маґдебýрске прáво.
Мáндель, (-дíль, -дзíль), *m.* Mass von 15 Stück, bes. Bundstroh.
Манджáк. *m.* Schabe, *f.* (Blatta orient.).
Манджáти, *v. n.* rüstig, munter wandern.
Мандзьóх, *m.* §. s. Мандрівéць.
Мандибýрка, *f.* Kartoffel, *f.* (Magdeburger Frucht.). [-kuchen, *m.* (пирíг).
Мандибýряник, *m.* Kartoffelbrod,
Мандильóха, *f.* s. Мудóха.
Мáндри. *pl. М+Б.* 51 s. Мандрівка.
Мандриґýля, *f.* Einbeere, *f.* (Paris quadrifolia); s. Матридýна. [chen, *m.*
Мáндрик, *m.* Quarkkäse; Käseku-
Мандрівéць, -вця́, *Ст.* мандрівник, *m.* Wanderer, Reisender, Turist; Nomade, *m.*
Мандрíвка, (*d.* -íвочка), *f.* das Wandern, Reisen; Wanderung, *f.* Wanderzug, *m. adj.* мандрівничий, der Wanderung, Reise-. [gereiste, s. Захóжий.
Мандрíвний, *a.* der Reisende, Zu-
Мандрьóха. *f.* Landstreicherin, die „Fahrende", *Мак.*; liederliche Dirne *Кв.* 126.
Мандрувáти, *v. n.* wandern, reisen, ziehen, streichen; мандрóваний, *a. Кв.* 407 flüchtig, verlaufen.
Мандяк, *m.* Bauerkittel, *m.* [machen.
Манéжити ся. sich zieren, Ziererei
Манéнький. *a.* s. Маленький.
Манéра. *f.* Manier, *f. adj.*; манéрний. manierirt, affectiert.
Маниcто. *n.* s. Монисто.
Манити. *v. a.* trügen, täuschen, berücken; vorspielen, vorgaukeln, verlokken, когóсь чим. [Irrwege. *pl. III.* II. 226.
Манівцí. *pl.* Umwege, Nebenwege,
Маніжний. *a.* geziert, gezwungen, affectiert.
Манїти ся. s. Снити ся. (*Фр.*).
Мáнїр, *m.* s Манéра. *Ос.* (62) X. 111.
Мáнїя. *f.* Manie, Leidenschaft; Bethörung, *f.*; Wahnsinn, Taumel, *m.*; 2)

N. e. teuflischen Wesens, Quälgeist, *m.* Phantom, Ungeheuer, *n.*
Мáнка, *f.* Blende, *f.* *Пол.*
Мáнька, *f.* Rind, *n.*
Манклюз, *m.* s. Пиклюз.
Маньк6, *m.* s. Михáнь. [sinn, *m.*
Манкóлїя, *f.* Melancholie, *f.* Trüb-
Манлйвий, *a.* verlockend, trügerisch, *ВБ.* [fluitans); маннйете молокó?
Мáнна, *f.* Mannagras, *n.* (Glyceria
Манновéць, -вця́, -ївень — *m.* Mannaesche, *f.* (Fraxinus orni).
Манний, (-не). *n. C.* s. Марá, морóна?
Мановéць, -вця́, *m. К. Пар.* s. Манівцї. [seligkeit, *f.* *Пар.*
Мáнок, -нку, *m. Cm.* s. Майнó. Hab-
Маноцйвник, *m. КС.* (82) 591 Gaukler, Zauberer, *m* [*f*; 2) *s. f.*
Мантá, *f. Зг.* Verlockung, Betrügerei,
Мантá, мантáч, мантїй, мантяник, мантя́р, *m.* Betrüger, Schwindler, Gauner, *m.* (-я́рка, *f.* -in, *f.*).
Мантáчити, мантйти, мантилити, *v. a.* betrügen, schwindeln, schachern, feilschen. [Nachwetzen der Sense.
Мантáчка, *f.* hölzerner Spatel zum
Мантйвий, *a.* betrügerisch, *Бор.*
Мáнтия, *f.* Mantel eines Fürsten, e. Bischofs, *m.* [gener Rock.
Мантáйна, *f.* schlechter, abgetra-
Мантýли, *pl.* Art Maiskuchen mit Käse; 2) мантýлки, *pl.* Naschwerk, *n.*
Манýйло, *m.* Manuel.
Манýти ся, *impers.* мане́ ся комýсь про щось jmdm ist etw. im Sinn, steht vor Augen, *Б.*; jmd fühlt sich hingezogen, *М.* II. 101. [ziger Vogel.
Манýшка, *f.* — спинóчка Art win-
Мáнцї, *pl.* кидати в мáнцї Würfel spielen, *Пар.* [кий.
Манюсенький, *a. dim.* s. Маненький.
I. Мáня, *f.* s. Мáрія.
II. Маня́, *f.* Loch, woraus das Mehl von zwischen den beiden Mühlsteinen herausfällt. [name der Frauen *H.* 267.
III. Мáня, *f.* s. Маня́. *ОН.*; 2) Art Spitz-
Маня́к, *m.* Phantom, Gespenst, Gaukelbild, *n. TP.* 55; 2) Schwindelkopf, Verführer, *m.*; 3) s. Баламýт I. 1); 4) leichter Reiter, *К.*
Маня́ка, *f. К.* II. 42 s. Маня́к 1).
Маня́чити, *v. n.* s. Маячити; мрісти, *К.*; stecken, *P.* I. 74. hocken, kauern, *М.*
Мáпа, *f.* Mappe, Karte, Landkarte, *f.*
Мáрá, *f.* Gaukelbild, Phantom; Gespenst; Traumgesicht, *n.*; leerer Traum, *Не.*, s. Мрія; 2) Täuschung, *f.* = манá *Кв.* 206: напустйти на кого марý.
Мáравий, *a. B.* schmierig.
Мараднк, *m.* §. Ueberbleibsel, *n.*
Мараеýда, *m. f. H.* 129 der (die) sich garstig u. schmutzig kleidet.
Мáрати, (-áю, -áєш), *v. a.* beschmieren, besudeln.
Марáтка, *f.* Kalmar, *m.* (Loligo).
Марвáпкати, *v. n.* s. Мáпкати.
Мáргá, *f.* s. Маржйна; grosse Vieh-
Мáргель, *m. N.* e. Berges. [herde.
Маргель, -гелю, *m.* Mergel, *m.*
Маревнйчий, *a. Cm.* schwärmend, Phantasie-.
Мáрево, *n.* Zwielicht, Halbdunkel, *n.*; 2) Schwärmerei, Phantasie, *f.* Wahn, *m. H.* 61.
Марéна, (*d.* -éночка), *f.* der Baum (Puppe &) am Feste des Кýпало, — купáльна *Ч.* III. 194; 2) s. Мерéна.
Марéнник, *m.* Ungethüm, *n.* [fluv.
Маренчýк, *m.* junge мерéна, Barbus
Мáрець, -рця, *m.* Monat März. (*B.*).
Маржйна, (*d.* -йнка), *f.* Rindvieh, *n.*
Мáри, *pl.* Bahre, *f.* [ти собі.
Марикувáти собі, s. Кривдувá-
Марйлька, *f.* Amaryllis; марилькувáті, *pl.* Narcissenartige, (Amaryllideae).
Марйна, (-йня), Марйся, (-йсень-(-йська), *f.* Marina, Maria.
Маринá, *f. А Г.* 162 s. Марá, мáрище: осинáім — маринá! = ? Морéна.
Маринáта, *f.* mariniertes Fleisch.
Марйнна, марйна, *f.* s. Марýна; Anthemis nobilis.
Маринувáти, *v. a.* marinieren.
Мáрити, *v. a. M. Cm.* träumen, im Traume sehen, мáрить ся в снї, *Левч.*
Маричéска, *f. N.* e. Berges u. einer полонйна.
Мáрище, *n.* s. Мáра 1).
Мариюнка, *f.* s. Пле́ць.
Марияпка, пшенйця = *f.* Art rother Sommerweizen. [Mariechen.
Мáрія, Марійка, *f.* Maria, Marie,
Маріян, *m.* Baldrian, *m.* (Valeriana
Мáрка, *f.* Marke, *f.* [offic.).
Маркитáнт, *m.* Marketender, *m.*; маркитáнка, *f.* Marketenderin, *f.* (*adj.* -áньский).

*

Маркіян, *m.* Marcianus.
Марко, *m.* Marcus.
Маркотка, *f.* s. Мархотка.
Маркотний, (-кітн-), *a.* verstimmt, niedergeschlagen, traurig.
Маркувати, *v. a.* markieren.
Мараний, *a. Зар.* schwärmerisch, phantasiereich; trügerisch.
Мармазинка, *f.* Mütze aus rothem od. blauem Tuch.
Мармарія. Мармарщина, *f. Гол.* Marmaroszer Comitat = Мармарóска столиця.
Мармарош, *f.* nördlicher Nbfl. der Тиса.
Мармедюга, (-адюга), мармолай, *m.* nichtsnutziger, böser Bube. [245.
Мармиаа, *f.* §. Gefriss, Gesicht, *n. Кч.*
Мармоpáний, *Не.* мармурóвий, *a.* aus Marmor.
Мармур, (-мір), *m.* Marmor, *m.*; 2) Heckensperling, *m.* (Accentor modularis).
Мармурник, *m. B.* Lathyrus silvestris.
Мармурувати, *v. a.* marmorieren.
Марний, (*d.* -енький), *a.* schlecht aussehend, abgehärmt; elend, dürftig; 2) eitel, nichtig, vergänglich; *adv.* марно, — а сьвіта зійти elend umkommen; zwecklos, nutzlos, [Nichts, Nichtigkeit, *f.*
Марнийця, *f. МШ.* eitler Tand, eitles
Марність, -ости, *f. К.* das Eitle, Eitelkeit; Vergänglichkeit, *f.*
Марніти, *v. n.* verkümmern, elend, siech werden. [ben, *m.*
Марноніpство, *n. К.* Aberglau-
Марнодумець, -мця, *m.* eitler (stumpfer) Tropf, *Ст.* [*Не.*
Марнодучий, *a.* eitel vergänglich,
Марномовець, -вця, *m.* eitler Schwätzer, *К.*
Марнополь, *m.* = Маріуполь. *Іеч.*
Марносьвят, Ярема, — *Ра.* I. 239? s. Пустосьвят.
Марнослóвя, *a.* leeres Geschwätz, *К.*
Марнотрáвити, марнотрáтити. *v. a.* verschwenden, vergeuden, verprassen.
Марнотрáвиця, *Гол.* III. 167, (-áвниця, *Пар.*), *f.* Verschwenderin, *f.* liederliches, leichtsinniges Weib.
Марнотрáвний, *a.* verschwenderisch, *Пар.* [ник, *Фр. m.* Verschwender, *m.*
Марнотрáвник, *Пар.* марнотрáт-
Марнотрáвство, *n.* Verschwendung, *f.* [schwenden.
Марнувáти, *v. a.* vergeuden, ver-
Марувáтий, *a.* unrein, *B.* маровáто-жовтáвий trübgelb. [(in d. Landwirt.).
Марок, -рка, *m.* Zeichenmacher, *m.*
Марочко, *m. dim.* s. Марко.
Марочний, *a. Wgr.* XV. s. Мрачний, захмурений.
Март, мáрт, -рта, *m.* s. Марець; *adj.* мартовий, März-, märzlich.
Марта, Мартуня, *f.* Martha.
Мартин, Мартинець, -нця, *m.* Martinus; 2) мартин *Не.* (*Пр.* XI. 1. 116) Möve, *f.* (Larus); *b*) Flussfischadler, *m.* (Pandion haliaetos).
Мартир, *m. Ф.* s. Мученик.
Мартопляс *m.* Spassmacher, Schalk; Hanswurst, *m. B.*
Маруда, *m.* Marodeur, mared.
Марудний, *a. Св.* traurig, düster; lästig, zudringlich; *adv.* -но langweilig *Беч.* I. 365.
Маруватий, *a.* s. Муратий.
Маруна, марунька. *f.* Mutterkraut-Kamille, *f.* (Chrysanthemum v. Pyrethrum parthenium); 2) -унка дика kreuzblättriges Labkraut (Galium cruc.).
Маруня, (-унька). Марусь. (Марусина *Л.* 65); Марусенька (-ушка), *f.* Marianna, Maria, Mariechen.
Марфа, *f.* Waare von Hausierern u. Tauschkrämern geführt, *f.*
Мархія, *f.* — исхідна Ostmark, *f.*
Мархотка, *f.* schlechter Rauchtabak.
Марципан, *m.* Marzipan, *m. С.* I. 192.
Марцінки, *pl.* Hühner die im März ausgekrochen sind.
Марцовиця, *f. ВБ.* Märzwetter, unbeständiges Aprilwetter (мартові хвилї).
Марця, *f.* s. Марта; Marcianna.
Марчá, -áти, *n.* Märzhäschen, *n.*
Марчик, *m. dim.* s. Марець.
Марш, (*d.* мáршик), *m.* Marsch, *m.*
Маршáл, маршáлок, -лка, *m.* Marschall, *m. adj.* маршáльский; 2) Art Damenspiel.
Маршáлка, *f. Ч.* IV. 676 s. Вильцé.
Маршáльство, *n.* Marschallswür-
Маршина *f.* (*Фр.*) s. Машина. [de, *f.*
Маршувáти, *v. n. КС.* (82) V. 353. s. Машерувáти. [*m.* (Asperula odorata).
Марянка, *f.* пахуча Waldmeister,
Маса, *f.* Masse, *f.*

Масельничка, *f.* Butterbüchse, *f.*
Масельце́,*n.dim.*s.Ма́ело. [-napf.*m.*
Маси́вний, *a.* massiv.
Маси́ло, *n.* s. Масти́ло. [Masken-.
Ма́ска, *f.* Maske, *f.* *adj.* Масковий,
Маскали́ти, (-ари́ти), *v. a.* s. Пога́нити.
Ма́ськати, *v. a.* streichen, schmieren.
Маскати́н, *m.* Nbfl. des Че́ремош б.
Маскува́ти, *v. a.* maskieren.
Масла́к, (*d.* -ачо́к), *m.* Knochen, *m.* *Ко.* 184. *Ш.* II. 186; *Н.* 141?
Ма́сли́на, *К.* масли́чина, *f.* масли́нне де́рево *Ф.* Oelbaum, *m.* Oelbeere, *f.* (Olea europ.) *Вол.* *adj.* масли́чний vom Oelbaum *К.*
Ма́сло, (*d.* ма́слице́. *Ч.* IV. 31, ма́сличко), *n.* Butter, *f.* *Оц.* § 277. 1.; *adj.* маслїнний, *Kol.* I. 143 s. Масляний.
Масловати́й, *a.* butterartig.
Масловéць, -пця́, *m.* Oelpalme, *f.* (Elais guineensis), *B.*
Маслосьвя́тне, *n.* letzte Oelung.
Маслува́ти, *v. a.* letzte Oelung spenden.
Маслю́к, масля́к, *m.* Butterpilz, Schmalzling, *m.* (Boletus luteus v. annulatus); 2) Egelschnecke, *f.* (Limax); Weinbergschnecke (Helix).
Масляни́й, *a.* Butter-; 2) -е зі́лє Fetthenne, *f.* (Sedum telephium); 3) масляна́, *s. a. f. gr.* s. Пу́щенє.
Масля́нка, *f.* Buttermilch, *f.*; 2) Lilium martagon. [dler, *m.* (-ін, *f.*) *ГШ.*
Масля́р, *m.* (-ля́рка, *f.*) Butterhän-
Ма́сляч,*m.*Ausbruch vomWeine,*m.B.*
Масна́вий, *a.* fettig.
Масни́й, *a.* fett; ма́сно (*adv*) їсти fett (fette Speisen) essen (nicht fasten); *glatt, gleissnerisch.
Масни́ця, (*d.* -ни́чка). *f.* Butterfass, *n.*; 2) Butterwoche, *f.* Fasching, *m.* *ІГ.*
Ма́сність, -ости *f.* Fettigkeit, Fettheit, *f.*
Масноя́зикий, масноязикий, *a.* glatt, gleissnerisch listig sprechend, schmeichelnd.
Ма́сьо, *n.* (in d. Kinderspr.) s. Ма́сло.
Ма́сса, масси́вний, & s. Ма́са &.
Ма́сть, *f.* Salbe; 2) Farbe, *f.* (bei Pferden, im Kartenspiel &); до ма́сти von derselben Farbe.
Маста́к, *m.* Meister in e. Sache, Sachverständiger, Kenner, Künstler, *Ко.* 208. *Гл. б.* 8.
Масти́ла, *f.* *aug.* Schmiere, *f.*
Ма́стика, *f.* Mastix, *m.* [*m.К.Ст.*
Масти́ло, *n.*Salbe; Pomade,*f.*Pflaster,
Масти́ти, (мащу́, масти́ш), *v. a.* salben, einschmieren; bestreichen (mit Lehm, mit Kalk); fett machen, mit Fett einmachen (стра́ву).
Масті́льниця, *f.* Arbeiterin die mit Lehm ein Gebäude bestreicht, weisst.
Ма́стка, *f.dim.*s.Масть 2) *vgl* Кістка,
Масткий, *a.* schmierig, von Fett od. v. Feuchtigkeit glänzend; -а́ земля́ Töpferthon, *m.*
Ма́стя, *f.* *Гол. гр.* 49 s. Масть.
Масю́ненький, *a.*s. Мале́нький &.
Мать, *g.* ма́тери, *f.* §. s. Ма́ти II.
Ма́та, *f.* Matte, Strohmatte, *f.*
Маталя́ти, s. Га́тля́ти.
Матві́й, Мати́й, *m.* Matthäus; Матві́їв, *s. a. m.* des M.; 2) *N.* e. Berges; Матві́їха, *f.* des M. Weib; Матві́їшин, *s. a. m.* der Матві́їха Sohn.
Матема́тик, *m.* Mathematiker, *m.*; *adj.* математи́чний, mathematisch.
Ма́тер, *f.* s. Ма́ти II.
Матéрац, (*d.* -а́цик), *m.* Matratze, *f.*
Матери́зна, матери́анина, *f.* Muttererbe, mütterliches Gut, m. Vermögen; Mutterland, *n.* *adj.* материзне́ний zur Verlassenschaft der Mutter geb.
Ма́терий, *a.* in vorgerücktem Alter, in den älteren Jahren.
Ма́терин, матери́нский, *К. a.* Mutter, von mütterlicher Seite, mütterlich; -на ду́шка, s. *d. f.* 2).
Матери́нка, (-нска), *f.* Dost, *m.* (Origanum vulg.); 2)Feldthymian, Quendel, *m.* (Thymus serpyllum).
Матéрия, *f.* Materie, *f.* Stoff, *m.* (in allen Bdtgen); 2) Eiter, *n.*; 3) -ня́, linke Pflugsterze. [rial & *n.*
Материя́л, *m.* Material; Baumate-
Материяліст, *m.* Materialist; *adj.* -лїстичний materialistisch. [materiell.
Материя́льний, (-ни́й, *Не.*) *a.*
Ма́терний, *a.* Mutter-, — язи́к Muttersprache, *f.*
Материк, *m.* Muttergestein,*n.* *Пол.*
Ма́терниця, *f.* *coll.* s. Ма́тїрка.
Матерювати, *v.n.* Mutterstelle vertreten.

I. Мáти, (мáю, мáєш), *v. a.* haben; besitzen; — щось до сéбе die Eigenthümlichkeit besitzen; — щось на пáмяти im Gedächtnis behalten, gedenken, — на увáзі etw. merken, beachten; — у кого 3 лéьи bei jmdm 3 Gulden gut haben; — щось з собóю mit sich führen; — когóсь за що, чим wofür jmdn halten, als etw. haben; що мáю дíяти? was soll ich thun? мáю за повúнність сидíти ich bin verpflichtet zu sitzen, ich soll &; 2) — ся (одно до однóго) sich verhalten; — ся sich befinden; як ся мáєш? wie ist dein Befinden? wie geht's dir? wie steht es mit dir?; онú дóбре мáють ся sie sind in guten Vermögensverhältnissen, sind wohlhabend; так мáє ся сьвíт so geht es in der Welt; — ся до когóсь zu jmdm einen Zug, eine Neigung haben; вже ся мáє ик нéчеру schon ist der Tag an der Neige; *ptc.* мáючий wohlhabend.

II. Мáти, *g.* мáтери, *f.* Mutter, *f.*; Мáти Бóжа Gottesmutter.

Матидíва, *f. Ф.* Allerheil. Jungfrau.

Матúна, *f.* s. Натúна *Wgr.* IX.

Мáтиця, *f.* Gebärmutter, *f.* (uterus); 2) weibl. Scham, Geschlechtsglied bei Thieren; льóха- Weibchen des Wildschweins, Bache, *f. adj.* мáтичний s. Мáточний.

Мáтичник, *m.* s. Материúк, *Пол.*

Мáтїв, *m.* s. Матéрия 1).

Мáтїнка. *dim.* (-їночка). мáтїр, мáтїрка, *f.* s. Мáти II Mütterchen, *n. adj.* мáтїчний. [Bästlinge, Maskel, *pl.*

Мáтїрка, *f.* Samenhanf, Mäsch, *m.*

Матїрнувáти, *v. n.* комý auf die Mutter jmds fluchen, schimpfen.

Мáтїрні, матїрчáті (конóплї) *pl.* s. Мáтїрка.

Мáтка. *f.* Mutterbiene, Bienenkönigin, *f.* Weisel, *m.*; 2) s. Мáтиця 1) *Под. Лесн.*; 3) Hauptader od. dicke Schicht des Erdwachses, *Фр.*; 4) — медвéдяча Lagerstätte des Bären, *Фр.* 5) — збóжéва Mutterkorn; Roggenbrand, *m.* (Claviceps, Sclerotium); 6) панїмáтка Frau Mutter, ehrende Benennung einer Frau; *adj.* мáтчин, *С.* II. 219.

Мать-мáчиха, *f.* Tussilago farfara.

Матнáти ся, s. Мáяти ся.

Мáтнá, *f.* Mutterwurzel, Herzwurzel, *f.*; 2) mittlerer Theil e. Netzes, Mittelnetzsack; *Netz, *n.* Falle, Schlinge, *f. H.* 111; Hosenbeutel, *m.*; 3) Zeit wo viele Arbeiten zusammentreffen; Gewühle, *n.*

Матóване, *n.* gestampfte Hanfsamen zum Oelschlagen.

Матóвний, *a.* matt (vom Stahl, Glas &).

Матóлич, *m.* Narr, *m.* alberner Tropf.

Маторжéник, *m. coll.* Gebäck, Zwieback, *n.*

Мáтохна, *f. Me.* 177 s. Мáти II.

Мáточина, *f.* Nabe in e. Rade, *f.* Löcher, beide Oeffnungen der Radnabe, *pl.*

Мáточка, *f.* das Innere, der Grund *Ст.* Fruchtboden in e. Blüte, *m.*

Мáточний, *a.* zur Gebärmutter geh. -і припáдки hysterische Zufälle, *Ко.* 127; — луг Mutterlauge, *f.* — кóрінь s. Матнá 1), Pfahlwurzel, *f.*

Мáточник, (-ошник), *m.* Weiselzelle, -wiege, *f.* Eierstock, *m.*; 2) mehrere Pflanzen: Ballota nigra, Dracocephalum moldav., Nepeta nuda, Petasites vulg.

Матридýна, *f.* Scopolina atropoides, *B. Ф.* (*Пр.* III. 196).

Матрикáль, *m.* Matrikelführer, *m.*

Матрóз, *m.* Matrose, *m. Пол.*

Матрóна, *f.* s. Мотрóна.

Матýлька, *f.* Puppe, *f.* [verdrehen.

Матýлькати, *v. a.* vermummen,

Матýля, *f.* s. Ватýля (*B.*).

Матýся, (-ýсенька), матýхна, *Ч.* III. 191, *f.* s. Мáти II. мáма *adj.* матýсин Mütterchens —.

Матýша, *f.* s. Тíтка. [PfarrersFrau.

Мáтушка, *f. gr.* Mütterchen *n.*; 2) des

Мах, *m.* Schlag in die Luft, Schwung, *m.* Wucht, *f.* (*int.* мах!) 2) grosses Stück; дáти мáху *Ос.* (61) V. 73.

Махáн, *m. Др. с.* 238 *Мах.* II. 22.?

Мáхане, *n.* das Schwenken, Wedeln, Schwingen.

Махáти, махнýти, *v. n.* чим, etw. schwenken, schwingen, hin u. her bewegen; winken; hineilen; махáй! laufe schnell hin! 2) — ся з ким *Ф.* mit jmdm ringen, raufen.

Мáхина, *f.* s. Мáшина; —, махúня (*Фр.*) etw. überaus Grosses, Gewaltiges, Riesiges: grosse Strecke. [haft.

Махúнний, *a.* gewaltig gross, riesen-

Махлювáти, *v. n.* schwindeln, betrügen.

Махля́р, *m.* Betrüger, Gauner, Schwindler, *m.* *Пот.* III. 85; махля́рка, *f.* — -ін, *f.* *Л.* 16. [nerei, *f.*

Махля́рство, *n.* Betrügerei, Gau-

Маховий, *a.* zum Schwingen dienlich, z. B. Flügel der Windmühle; -і вила sehr lange Gabel; -і перá Schwungfedern, *pl.*

Махоїди, *pl.* Maul, Gefriss, *n.*

Махоме́тник, *m.* Schlingel, Galgenstrick, *m.* [bak, *Леви.*

Мáхóрка, *f.* inländischer Rauchta-

Махорну́ти, *v. n.* §. *Ал.* hineilen.

Мáхталь, *m.* *Ф.* (*Пр.* II. 488) Bund, *m.* Zaspel, *f.*? [kuchen der Juden, *m.*

Мáца, *f.* eine Metze (Mass); 2) Oster-

Мацáк, *m.* крíпкий як — *Н.* 258? s. Моцáк.

Мацакú, итú на мацакú gehen um mit den Händen die Fische unter dem Gestein zu fangen.

Мáцане, *n.* das Tasten, Befühlen.

Мацапу́ра *f.* §. Monstrum, *n.* Popanz, *f.*

Мáцати, мáцяти, мáцнути, *v. n.* (*v. n.*) tappen, be-tasten, befülen; greifen.

Маценя́, (-ня́), маціна́, -áти, *a.* ganz kleiner Topf, (*B.*).

Маці́нький, маці́ненький, маці́пкий, маці́цький, мацю́ненький, *a.* sehr klein, winzig. [mit Händen s. Мацакú.

Мацóк, -цкá. *m.* das Fangen der Fische

Мáцьок, -цька, *m.* Sausack, „Mathias", *m.* [kleiner Mensch, Zwerg, *m.*

Мацьóпа, *m.* *f.* мацьóпкий, *a.* ein

Мацу́кати, s. Мáцати.

Мáцу́р, *m.* s. Кóцур *Гол.* III. 559.

Мáчанка, *f.* Tunke, *f.* als Zuspeis zum Brot &, z. B. Käse mit Rahm eingemacht etc.

Мачáнник, *m.* Kuchen mit Mohn, *m.*

Мачáти, *v. a.* eintunken, eintauchen; befeuchten, nass machen; * — ру́ки в що unreine Hände bekommen wegen Theilnahme an Defraudation. [körnlein, *n.*

Мачи́на, (*d.* -и́нка *А-Г.* 166) *f.* Mohn-

I. Мáчка, *f.* s. Кíтка.

II. Мáчка, *f.* s. Бáґа.

Мачкоїд, *m.* der die мáчка II. kaut.

Мачкувáти, *v. a.* зóйже beim schütteren Getreide blos die Aehren abschneiden, wie man beim Mohn blos die Köpfe abschneidet; s. Мúкати; * s. Перебéрáти *Gr.* 23.

Мáчник, *m.* Mohnkuchen, *m.* (*B.*).

Мáчок, -чку, *m* Feuerblume, Klatschrose, *f.* (Papaver rhoeas); Pap. argemone; мáчки, *pl.* Mohnpflanzen, *pl.* (Rhoeades), *B.*

Мáчоха, (-éха, -и́ха, -у́ха). *f.* Stiefmutter, *f.* *adj.* мáчошин, der Stiefmutter, stiefmütterlich. [мачтóвий.

Мáчта, *f.* *Не.* Mastbaum, *m.* *adj.*

Мачу́ла, (-у́ґа), *f.* Keule, *f.*

Мачуле́ць, -лцá, *m.* eingelassene Stange eines Gerüstes. [*gr.* Mariechen.

Мáша, Мáшечка, (-енька), Мáшка. *f.*

Машерувáти, (маши-), *v. n.* marschieren.

Мáшина, *f.* Maschine, *f.* (*d.* мáшинка, kleine Maschine); *adj.* машинóвий, Maschinen-. [nist, Maschinenführer, *m.*

Машині́ст, маши́ниик, *m.* Maschi-

Машíти, (мáшу, мáшеш), *v. n.* *Фр.* s. Мáхати. [*f.* *Ч.* V. 253; Scheusal, *n.*

Машкáра, *f.* garstige Larve, Maske,

Машт, *m.* s. Мáчта &.

Маштáк, *m.* *Н.* 203 s. Мастáк.

Маштáлíр, *m.* Stallknecht, *m.*

Мáщене, *n.* das Bestreichen, Schmieren; Befetten, s. Мастúти.

Мáю, *praes.* & мáючий *ptc.* s. Мáти I.

Маю́ла, *m.* *f.* langsamer Patron; blöder Trottel.

Мáявка, *f.* *ВБ.* (*Пр.* XII. 447) s. Мáпка; 2) — си́ня Blaugras, *n.* (Molinia coerulea), *B.*

Мáяк, *m.* Feuerbake, *f.* Leuchtthurm, *m.* *III.* II. 42; 2) *coll.* Gebüsch, *n.* *Kol.* I. 65.

Мáяти, (мáю, мáєш, мáє), *v. n.* чим hin u. her bewegen; крильми́ mit den Flügeln flattern, *ГІІІ.*; schwingen; sich regen, s. bewegen, s. rühren (vom Laube), *Не.* *Гол.*; — ся по сьиїтї kümmerlich wandeln; 2) s. Маїти *К.*

Мáятник, *m.* Pendel, *m.* *С.* I. 169.

Маячене. *n.* das Phantasieren, Schwärmen, *n.*; 2) *Ч.* I. 47 Phantom des bösen Geistes. [men, träumen.

Маячити, *v. n.* phantasieren, schwär-

Маячли́вий, *a.* *ВБ.* träumerisch, schwärmerisch.

Маячли́вість, -ости. *ВБ.* маячня́, *Пар.* *f.* Schwärmerei; Einbildung, *f.* Wahn, *m.* [Utopist, *m.*

Маячник, *m.* Schwärmer, Phantast,

Мгла, *f.* Nebel, *m.* s. Имлá, мрáка.

Мглйти ся, *Фр.* im Nebel verschwimmen, мрáка мглить ся.

Ме-ме! *int.* vom Blöken des Schafes.

Мéбель, -бля, *m.* Möbelstück, *n. adj.* мебéльний.

Меблювáти, *v. a.* möbliren.

Мéва хихóтка, *f.* Lachmöve, *f.* Larus ridibundus).

Мéвра, *f.* s. Мéрва, *Леви.*

Мегтíти, *v. n.* s. Мигтíти.

Мéґла, *f.* Holz in Haufen aufgeschichtet, *n. Gr.* 23. [ten, sortieren.

Меґлювáти, *v. a.* дрóва aufschich-

Мéдáль, *f m.* Medaille, Schaumünze, *f.*

Медвéдик, *m* s. Мéдвідь; 2) у млинí Triebwerk, *n.* Drilling, *m.*?

Медвéдина, медвéжина, *f.* Bärenfleisch, *n.*

Медвéдиха, медвéдиця, *f.* Bärin, *f.*

Медведíвка, *f.* Nbfl. des Бог.

Медведьовáтий, *a.* bärenartig, *Пол.*

Медведчá, медвéжа (-еженя), -áти, *n.* медведчýк, *m.* Junges einer Bärin, *n.*; 2) Maulwurfsgrille.

Медведюх, медвéдик, *m.* Bärenspinnerraupe, *f.* (Euprepia — eruca).

Медведáр, *m.* Bärenführer, *m. Пар*

Медвéдний, *a.* vom Bären, Bären-.

Мéдвідь, -éдя, (*aug.* медведúско, -úще), *m.* Bär, *m.* (Ursus); *медвéдї *pl.* Bärenpelz, *n. adj.* медвéдячий.

Медвíдник, *m. H.* 23. стáрець медвíднику не товарúш?

Медвíдниця, *f.* Art doppelschneidiges Schwert zum ehem. Gebrauch auf Bärenjagden, *Фр.* [Hund.

Меделáн, *m.* Bullenbeisser, grosser

Мéджи, мéджо, *Ог.* 186 s. Мéжи.

Медúзна, *f.* Meth, *m.* Methessenz, *f.*

Мéдик *m.* Hörer der Medicin; Doctor, *m.*

Медитувáти, *v. n.* meditieren, nachdenken.

Медицúна, *f.* Medicin, *f. adj.* медицúньский, медúчний, medicinisch.

Медíвка, *f.* Honigthau, *m.* s. Спадь: 2) Honigbrantwein, *m. Гол.* III. 438; 3) *pl.* -кú Art sehr weicher u. süsser Pflaumen.

Медíвний, *a. Вас.* s. Медовúй.

Медíвник, *m.* Honigkuchen, Lebzelten, *m.*; gelbes Labkraut (Galium ochroleucum).

Медíвникáр, *m.* Lebzeltenbäcker,

Медівнúця, *f.* Honigbehältnis, *n. Пар.*; 2) Blütenstaub, *m. Ф.*

Медїнкú, *pl.* Art honigsüsser Aepfel.

Медлювáти, s. Меґлювáти.

Медлáк, *m. Піс.* s. Меделáн.

Медний, *a.* honigreich, — рік.

Медúця, *f.*; Honigdrüse, *f.* Honigbehälter, *m.* (nectarium) *B.* [sophyllum.

Медно кадúло, *n. B.* Melittis meli-

Медобóри, *pl. N.* der Berge längs des Fl. Зóруч.

Медовúй, *a.* Honig-, honiglich, honigsüss, -reich; — тúждень, Flitterwoche, *f. ГШ.*

Медовúця, *f.* s. Медíвка 1).

Медóвчик, *m. Гол.* III. 488 s. Пáсічник. *Піс.* [*f.* (labellum) *Вол.*

Медогýбок, -бка, *m.* Honiglippe,

Медодáйний, *a.* honigspendend, honigend.

Медозóбри, *pl.* Honiglese, *f.*

Медоїда, *m.* Honigesser, *m.*

Медоляний, *m. H.* 279 s. Меделáн.

Медоносний, *a.* honigtragend.

Медоточúвий, *a.* honigströmend, beredt, *Ш.* I. 349.

Мéдский, *a.* aus Medien kommend.

Медýза, *f.* Meduse, *Ш.* II. 176; Art Qualle, Meduse, *f. Не.* (*Пр.* XI. 1. 122); Медýзиці. *pl.* Medusae *Пол.*

Медýнка, медунúця, (-ýлька, -ýшка), медíвка, *f.* rother Bienensaug. (Lamium purpureum); 2) Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria offic.); 3) Spiraea ulmaria; 4) Thalictrum angustif.; *дївка-м. süsses Mädchen, (*B.*). [Медýнка.

Медýха, *f.* honigsüsse Birne, s.; 2)

Медяний, (медїний, *Kol.* I. 143), медяниший. *Кв.* 300 *a.* aus Honig, s. Медовúй. [1), 2); 3) Primula offic.

Медяник, (*d.* -нчóк), *m.* s. Медівник

Меж. *praep. Ш.* I. 60 s. Мéжи.

Межá, *f.* (*pl.* мéжі), Rain, Feldrain, *m.* Grenze, *f.* [Rain-, Grenz-, Flur-.

Межевúй, межовúй, *a.* am Raine.

Мéжи, *praep.* I) *mit dem Genit. Mi.* IV. 544 *Ог.* 186. II) *mit dem Instrumental. Mi.* IV. 749 auf die Frage wo?: mitten, unter, zwischen: межи бíлих хатóк *M.* [*Ос.* (61) I. 9.], межи зьвíздáми zwischen den Sternen; межи нáми unter uns, м. ворогáми unter Feinden; III) *mit dem Accus. Mi.* IV.

412 bez. die Gegenstände, zwischen welche, nach deren Mitte e. Bewegung vor sich geht: zwischen, unter: межи гóри zwischen (in) die Berge; межи людé ити unter die Leute gehen; *vgl.* Помéжи, пóміж; межé-очи вдáрити zwischen die Augen schlagen. In der Zusammensetzung: Zwischen-,Mittel-,inner.

Межибедрéнний, *a. Пол.* s. Межиудóвий. [zwei Furten s. Межиріче.

Межиóрід, -оду, *m.* Stelle zwischen

Меживлáда, *f.*Interregnum *n. Пар.*

Межигíрець, -рця, межигíрский, *a.* zwischen Bergen wohnend, liegend.

Межигрá, *f.* Zwischenspiel, Intermezzo, *n. Пар.* [ring (beim Insect).

Межигрýде, *n.* der zweite Brust

Межигрýве, *n.* Arschkerbe, *f. Пар.*

Межидíя, *f.* Zwischenact, *m. Пар.*

Межиклíтний, *a.* zwischenzellig, *Под.* [Zwischensatz, *m.*

Межиметний, *a.* -е положенє *ГШ.*

Межимíр, *m.* Feldmesser, Geometer, *m.* [Völker-.

Межинáродний, *a.* international,

Межиплýцний, *a.* zwischen den Lungen.

Межирéбра, *pl. B.* Mittelrippen, *pl.*

Межиріче, *n.* Gegend zwischen zwei Flüssen, *f.*

Межисíдка, *f. Не.* (*Пр.* XII. 471) das grobe Mehl, welches man unter die Brodlaibe auf die Backschaufel streut.

Межиєїтка, *f. H.* 272 etw. Zwitterhaftes. [innerlich entzweit, in Fehde.

Межиебóний, межиусóбний, *a.*

Межийти, s. Межуйти.

Межиудóвий, *a.*-а бóлóнка.Schenkelhaut, *f. Пол.* [Bürgerkrieg, *m.*

Межиусóбиця, *f.* innere Fehde,

Межиусóбник, *m.* welcher innerliche Unruhen, einen Bürgerkrieg hervorruft u. unterhält. [terregnum,*n.Пар.*

Межицáрство,*n.*Zwischenreich,In-

Межичастичний, *a.* Molecular, *Пол.* [schenkiefer, *m. Пол.*

Межичéлюстний, *a.*-а кість Zwi-

Межíвка, *f.* межóванє, *n.* Ausmessung, Feldmessung, *f.*

Межíвник, мéжник, (*Фр.*), *m.* Anrainer, *m.*; 2) der den Rain verrückt, die Grenze verletzt.

Межовий, s. Межевий.

Межуйти, *v. a.* das Feld aus-, abmessen, die Raine bestimmen; 2) den Rain verrücken, verschieben.

Мев, миз, s. Мéжи, *Ог.* 186.

Мезаний на, *f.Кн.*Mezzanine, *f.* Halbgeschoss, *n.*

Мезгá, *H.* 16. мéзка, *K. f.*; weiches Fichtenbast; Splint,*m.adj.*мезговий.

Мездрó, *n.* innere Seite der Haut, des Leders, Aasseite, *f.* s. Мяска.

Мезинець, *P.* I. 86, мезинний, мезинка, *Ст.* s. Мізинець etc.

Мезконéць, -вця, *m.* Splintkäfer, *m.* (Lyctus) *B.* [barkeit *Пот.* III. 99.

Мезлéна, *f.* † Art Abgabe u Dienst-

Мéї *gen.fem. pron.*=моéі(мóї)*Ог.*132.

Меканчáний, s. Миканчáний.

Мéкати, мекетáти, *H.* мéкнути, мекогíти (-óчу, -óчеш), (*B.*). *v. n.* mekkern, blöken. [fes.

Мекекé! *int.* vom Meckern des Scha-

Мекелíни, мекелíвини, *pl.* s. Мякини.

Мекéтити, *v. n.* s. Микитити.

Мéкіт, -оту, *m.* das Meckern, Geblöke, *n.* [brod, *n.*

Мелáй, *m.* Maispolenta, *f.* Kururutz-

Мелáйник, *m.*sehr brüchiges Schiefergestein. [Малáнка 1).

Мелáня, (-áнка, -áся, -áнка), *f.* s.

Мéлений, *ptc.* gemahlen s. Молóти.

Мельдунáти, *v. a.* melden.

Мельдýнок, -нку, мельдóванє, *n.* Meldung, *f.* [de,Mahlgut,*n.Пот.*I.165.

Мéливо, *n.* das zu mahlende Getrei-

Мéлькати, мéлькнути, *v. n.* winken, blinken *III.* 1. 22; vorbeihuschen.

Мéлкін, -овá, *m. N.* e. Berges.

Мелькóм, (-омá), *adv.* rasch vorüberreilend, schnell vorbeistreichend; obenhin; sehr kurz, geschwind *Ко.* 99.

Мельнé, *s. n. a.* Mahlmetze, Mühlgebühr, *f. Пар.*

Мéльник,(мéлник *Ог.*68.88),*m.*Müller,Mühler,*m.*;*adj.*мельницкий Müllers.

Мельництво, *n.*Müllerhandwerk,*n.*

Мельничити, (менний-), *v.n.* in der Mühle mahlen; 2) Müller sein.

Мéльничка, *f.* Müllerin, *f.*

Мельничýк, *m.* des Müllers Sohn, Mühlbursche, *f.*

Мельодийний, *a.* melodisch.

Мéльон, *m.* Melone, *f.*

Мелу́н, *m.* Zungendrescher, *m. Св.*, мелуна́ утну́ти *Н.* 134 aufschneiden, lügen. [Міюс *Пот.* III. 122.
Ме́люс, *АД.* I. 108 verdorb. st. Міу́е,
Мемозя́на, *Ч.* I. 200 s. Малюзя́на.
Ме́нь, меньо́к, *Н.* 240, *m.* s. Мнюх, *Mi.* II. 290.
Мена́ж, *m.* мена́жа, *f.* Menage, *f.*
Менажéрия, *f.* Menagerie, *f.*
Мена́жка, *f.* Art Menageschüssel aus Blech.
Менажува́ти, *v. a.* menagieren; — ся з чим womit haushälterisch vorgehen.
Менанко́вий, *a.* s. Меканча́ний, *Зап.* II. 402. [Міндж ува́ти.
Менджува́ти, *v. n.* *М+Б.* 364 s.
Мендивéшка, *f.* s. Вош, *В.*
Мене́, *pron. pers. gen.* und *acc.* meiner, mich; мені́ (мині́) *dat.* und *loc.* mir, in mir *Ог.* 129.
Мене́, менни́.мне́,*n.*s.Нмя́. *Ог.* 56. 80.
Мени́ни,мени́нник,&.s. Имени́ни &.
Менке́т, *m.* Manchette, *f.* [im Nu.
Мент, в один — in einem Moment,
Мента́. *f.* weibl. Pelzkleid mit Besatz.
Менталь,*m.*s.Ме́даль;(*d.*мента́лик).
Ментю́к. (-юх, -у́с), *m.* s. Мнюх.
Менува́ти ся, sich nennen, *Асеч.*
Ме́нчел, Ме́нчов, Ме́нчул, *m. N.* e. Berges; Менче́лик, *m. N.* e. полони́на.
Ме́нчий, ме́нший, *a. compar.* zu Мали́й; *d.* ме́ншенький, der kleinste, jüngste; der jüngere unter zwei Kleinen; ме́нче, ме́нше, *adv.* weniger.
Менчія, *f.* kleinerer übrigbleibender Theil. [men, *n.* Verminderung, *f.* *Пар.*
Ме́ншанє, *n.* Abnahme, *f.* Abneh-
Меншáти. менчі́ти, *v. n.* kleiner, weniger werden, abnehmen, vermindert werden. [derheit, Minorität, *f.*
Меншина́, ме́ншість, -ости, *f.* Min-
Менши́ти, *v. a.* kleiner machen, vermindern. [Dünger, *m.*
Ме́рва, *f.* Wirrstroh. *n.* Streu, *f.*; 2)
Мерви́й, s. Мертви́й.
Ме́рвиско, (-ище). *n.* Strohlager, *n.*
Мерви́стий, мерли́стий, *a.* гній Strohdünger, *m.*, -а солóма s. Ме́рва.
Ме́рвити, *v. a.* zusammenwirren; 2) düngen. [(v. Kranken).
Ме́рніти. *v. n.* im Marasmus liegen
Ме́рга, ме́ргало. мергу́н, *m.* Grübler, Grübelkopf, Silbenstecher, *m.* *Пар.* *ГШ.* [sich verdüstern, (*B.*).
Мерга́снути, *v. n.* dunkel werden,
Ме́ре, *adv.* s. Маби́ть, ма́йже *Wgr.* 126; 2) genau, nett, *Фр.*; 3) als Betheuerungspartikel. [Gitter, *n.* *Пар.*
Мере́жа, *f.* Fischernetz, *n.* *Не.*; 2)
Мере́живо, *n.* feine Stickerei, feines Gewebe,*Ст.* [ausnähen; 2) gittern, *Пар.*
Мере́жити, *v. a.* sticken, Muster
Мережі́вка, *f.* Florfliege, *f.* (Hemerobius); 2) Art Bauchpilz, *Вол.* [Muster.
Мере́жка, *f.*Stickerei,*f.* ausgenähetes
Мере́жник, губа́к-, *m.* Boletophagus reticulatus. [tepora).
Мережни́ця. *f.* Netzkoralle, *f.* (Re-
Мережча́тий. *a.* *Пар.* gewürfelt, Gitter-. [lach, *m.* (Pferd), *Н.* 17.
Ме́рен, (*d.* кінь-мере́нець), *m.* Wal-
Мере́на, *f.* Barbe, *f.* (Barbus fluviatilis). [kauen.
Мере́ндати. (-дзати), *v. a.* wieder-
Мере́нда, *f.* zubereitete Speise; Proviant, *m.*
Мерені́ти; мерендї́ти. *v. n.* *impers.* -ить es fällt ein Staubregen; der Himmel ist trübe geworden, regnerisches Wetter steht bevor (*B.*).
Мереени́ця, *f.* ме́реет, *m.* Pfrille, *f.* Bitterfisch, *m.* (Phoxinus rivularis,
Мере́ти. s. Ме́рти. [*Пот.* I. 172.
Мере́чити, s. Ме́кати.
Мерешки́, *pl.* *N.* e. Berges.
Ме́ржа, *f.* s. Мерзь. ме́рза.
Мержелї́ти, *v. n.* *impers.* мержели́ть es fällt ein Staubregen, (*B.*).
Мерзь, *Мх.* ме́рза́, *f.* alles Ekelhafte, abscheuliches, unflätiges Zeug; Luder, *n.* ekelhafte Dirne.
Ме́рзавець, -вця. *m.* *Др. с.* 189 der Abscheuliche, Sudler, *m.*
Мерзе́нний. мерзки́й. *a.* abscheulich, unflätig.
Мерзе́нніеть. ме́рзість, -ости. мерзо́та. *f.* Abscheulichkeit, *f.* Gräuel, Unflat, *m.*
Мерзи́ти. (мержу́. мерзи́ш). *v. a.* beschimpfen; 2) мерзи́ть когóсь щось etw. verursacht jmdm Ekel, jmd verabscheut etwas; 3) — ся чим etw. verabscheuen, Ekel vor etw. haben.
Ме́рзїль, *m.* sehr stinkendes Kraut.
Мерзїне́ць, нінéць — *Гол.* III. 392 s. Мерзе́нний.

Мерзїти, (-їю, -їєш), *v. n.* in Unflätеrei verfaulen *Ш.* II. 267.
Мéрзкий, мéрзлий, *Н.* 103 *a.* gefroren; мéрзко, *vdv.* eiskalt, frostig.
Мéрзнути, *v.n.* ge-frieren, *Пот.* III. 7.
Мерзя́чка, *f.* Beschimpfung, *f.* Schimpf, *m.*
Мéрин, *m.* *Кч.* 115 s. Мéрен.
Мерíнка, *f.* s. Мересни́ця.
Меркáч, *m.* Widder, *m.* *Пот.* III. 9.
Мéркнути, *v. n.* s. Помéркнути.
Меркотїти, *v. n.* schillern, spielen (v. Licht).
Мерль, *f.* linker Nbfl. der Вóрскла.
Мерлáви, *pl.* *N.* e. Berges.
Мерлéць, *g.* мерця́, s. Мертвéць.
Мéрлий, *a.* todt, ein Todter *adv.* мéрло, *Ст.* [Sterbefall, *m.*
Мерлйни, (*d.* -йнки), *pl.* *Н.* 184
Мерлйця, *f.* Leder vom Aas, *n.* *Mi* II. 304. [ний *Кл.*
Мерлйк, *m.* s. Мертвéць; 2) s. Смéрт-
Мéрства, *f.* §. bunter Haufen, Menge, *f.*
Мертвéнний, *a.* *У.* Todes-, tödtlich.
Мертвéнність, -ости, мертвéчина, *f.* das Todtliegen, Marasmus, *m.*
Мертвéць, *g.* мертвця́ *Кв.* 136 мерця́, (*Оц.* §. 65) мертвя́к, *Б.* *m.* der Todte, Leichnam, *m.* Leiche, *f.* *adj.* мертвéцкий Todten.
Мертвéшниця заплóвиця. *f.* Todtenfliege, *f.* (Sarcophaga mortuorum).
Мертвий, *a.* todt, leblos; -á сьвíчка die Kerze aus dem Fette einer Leiche; -á кíстка harte Drüsengeschwulst, Schale, *f.* Ueberbein, *n.* (scirrhus); -а кропи́на s. Глухá к.; Мéртві Вóди linker Nbfl. des Бог.
Мертвйти, *v. a.* ab-tödten; мертвя́щий, *a.* tödtend, tödlich, todbringend; мертву́ща матéрия, *Ф.* Stickstoff, Azot, *m.*
Мéртвйця. *f.* todte unfruchtbare Bodenschichte, Untergrund, *m.*; 2) verkümmertes Heidekorn.
Мéртвість. -ости. *f.* *К.* Todesleiden, *n.* Todtenstarre, *f.*
Мертвíти, *v. n.* *ТР.* 147 todt liegen.
Мертвороджéний *a.* todtgeboren.
Мéртвяк, *m.* s. Мертвéць; * von Schlitten im Sommer, die unbenützt (todt) liegen. [*Пот.* I. 153.
Мéрти (мру, мреш), *v. n.* sterben,
Мерфéлити, (мерхвé-), *v. a.* verwirren, auseinanderwühlen, -stöbern (солóму); *v. n.* *impers.* vom Sprühregen, vom Schneegestöber.
Мерфíй, *m.* *Wgr.* XV. s. Мéрва.
Мéрха, *f.* *m.* s. Мýрґа; 2) Mähre, Schindmähre, *f.* (*B.*).
Мерхнýти, *v.n.* *М.* II. 75 s. Мéркнути.
Мерцвй, *f.*,? -цвяк, *m.* *Гр.* 343. 358 s. Мертвéць. [*n.* (Cavia cobaya)
Мерчá, -áти, *n.* Meerschweinchen.
Мéрча, мерчáчка, *f.* (*B.*) s. Мжа.
Мéрчик, *m.* kleine Leiche (*Фр.*).
Мерчíти, *v.n.* s. Мжíти, *Пот.* III. 9.
Мéрша, *f.* Aas, *n.* *Luts.* 157. Vieh, *n.*
Мершáвиця, *f.* мершáник, *m.* Aaskäfer, *m.* (Silpha).
Мершáнка, *f.* (*B.*) Kuh, *f.* мершáник Ochs, *m.* (Schindvieh). *n.* [lich).
Мéршник. *m.coll.* Маржи́на (verächt-
Мерщíй, мерщéнько *Ч.* VII. 576. *adv.* schnell, *P.* I. 1. schneller, *Пот.* I. 75.
Мéрява, *f.* kalter Regen. [düster.
Мéрявий, *a.* s. Мирявий; *adv.* -во
Мерйник, *m.* *Ст.* (*Пр.* II. 125) s. Мертвéць?
Мерйстий, *a.* s. Мерви́стий.
Мéсия, *m.* Messias, *m.*
Месть, *f.* Rache, *f.* [kehren.
Мéсти, (мету́, метéш), *v. a.* fegen,
Мéстний, *a.* *Лїр.* 29. rächend; rachgierig, rachsüchtig.
Мéстник, *m.* Rächer, *m.* *Ш.* I. 178. -ниця, *f.* Rächerin, *f.* *Пар.*
Мет, *m.* *Н* 148 Wurf; Schwung, Schuss, *m.*; в одни́н мет, (в одну́ меть *Др. с.* 105) in einem Nu, *М.*; мéтом чимóсь кинути и когó auf jmdn womit mit Wucht schleudern; 2) s. Приме́т (*Фр.*).
Мéтá, *f.* Ziel, *n.* однó на мéтї мáти das eine Ziel vor Augen haben, den einen Zweck verfolgen.
Метáвка, *f.* Wurfmaschine, *f.* *Фр.*
Мéталь, *m.* Metall, *n.* *adj.* металевий, metallen.
Металйна, *f.coll.Вах.* die Metalle, *pl.*
Металíчний, *a.* metallinisch; -чно зелéний metallgrün, *Пол.*
Метальни́цтво, *n.* Metallurgie, *f.* *Пар.* метальни́чий, металюрґíчний, *a.* metallurgisch. [meln.
Метанйна, *f.* *ГБ.* geschäftiges Tum-
Метáрити ся, *Ос.* (61) VII. 6. sich tummeln.

Метáти (мéчу, мéчеш), *v. a.* werfen, schleudern; — ся zucken; *b*) sich tummeln.

Метéлик, *m. dim.* s. Мотúльок; 2) *pl.* Spergulla arv.; *b*) kleine Brochüren, Flugschriften, *pl.*

Метелúця, *f.* Windhalm, *m.* (Agrostis alba); 2) Art Tanz.

Метéлї, *pl.* wilde Bienen, *B.*

Метéльник, *m.* Wirbelwind, *m.*

Метéльничка, *f.* M. Strassenkehrerin, *f.*

Метéлочки, *pl.* Stinkkresse, (*f.* Lepidium ruderale). [III 149.

Метéльтя, *n.*? s. Мітéлка, *Гол.*

Метéльщик, *m.* Strassenkehrer, *m. M.*

Метенúця, *f.* s. Мотилúця; — медоїдка, Honigschabe, *f.* (Galleria mellonella), *B.*

Метéць, *m.* s. Митéць, мистéць.

Метикувáти, *v. a.* §. urtheilen, erwägen. [tzig, *Левч.*

Метикувáтий, *a.* scharfsinnig, wi-

Метúти, *v. a.* Müllermassel beheben.

Мéтїль, *f.* Schneegestöber, *n.*

Мéтка, *f.* Gesellschaft, Compagnie, *f. M+Б.* 326; *Ос.* (62) IX. 100 s. Кýнка.

Мéткий, *a.* flink, hurtig; betriebsam, *ВГ.* 137. [und *pl.* s. Сýголовки.

Мéтла, *f.* мéтлище, (-ско). *n.*

Метлúця, *f.* s. Метелúця 1).

Метличúще, *n.* mit метлúця bewachsenes Feld, *B.*

Метлюг, *m.* Windfahne, Ackerschmiele, *f.* (Aspera spica venti). [*f. Пол.*

Мéтний, *a.* Wurf-, -а даль Wurfweite,

Метúна, *f.* Müllermassel, *f.*

Метнýти ся за чим, *Ш.* II. 89 nach etw. hineilen um es zu holen.

Метóдий, *m.* Methodius.

Методúчний, *a.* methodisch.

Метрúжа, метрýга, *f.* Plackerei, Strapaze, *f.* [schein, *m.*; 2) Metrik, *f.*

Мéтрика, *f.* Matrikel-, Geburts-; Tauf

Метрúкальний, *a.* Matrikel.

Метрúчний, *a.* metrisch. [den.

Метрýжити, *v. a.* strapazieren, ermü

Метýшити ся, *K.* sich tummeln, geschäftig herumlaufen.

Метушний, *f.* das Jagen, Hasten, *Ст.*

Метчій, *adv. compar.* schneller, *Левч.* s. Метúй. [Ч. IV. 147.

Мéтний, *ptc.* = метéний s. Мéсти

Механїк, *m.* Mechaniker, *m.*

Механїка, *f.* Mechanik, *f.* механíчний, *a.* mechanisch.

Мехéд, Мехéдко, *m.* s. Метóдий.

Мецéна, *m.* Mäcen, *Лїр.*; *меценáт, Gönner, *m.* [nach Art des Maecenas.

Меценáтство, *n. Кн.* Gönnerschaft

Меч, *m.* Schwert, *n.*; *adj.* мечевúй.

Мечанúй, *m.* Pilger von Mekka, *m. Ст.*

Мечаткúй, *pl. B.* schwertblättrige Gewächse (Ensatae).

Мечвéдок, -дка, *m.* s. Почовúд.

Меченóс, *m.* Schwertfisch, *m.* (Xiphias gladius). [*Нс.* Backofen, *m.*

Мечéт, (-еть), *m. КС.* (83) VII. 504.

Мечéть, *f.* мечéт, *m.* Moschee, *f.*

Мéчик, *m. dim.* s. Меч, Schwertchen, *n.*; 2) Weberkahn, *m.*; 3) schwertförmiges Schwingebrett in der Hanfbreche.

Мéчний, *a.* Schwert-.

Мéчник, *m.* s. Меченóс, *Вол.*

Мечовáл, *m.* Gladiator, *m. Пар.*; *adj.* мечовáльний.

Мечовáтий, *a.* schwertförmig.

Мечтá, *f.* Phantasie, Grille, *f.* Trugbild, Hirngespinst, *n.*

Мечтáтель, *m. K.* Schwärmer, Phantast, *m.*; мечтáтельний, *a* schwärmerisch.

Мечтáти, *v. a.* schwärmen, phantasieren.

Мéшкальний, *a.* bewohnbar, *Пар.*

Мéшкальність, -ости, *f.* Bewohnbarkeit, *f. Пар.*

Мéшкане, *n.* das Wohnen; 2) —, мешканéнько *dim.* ehelices Zusammenleben.

Мéшканець, -нця, *m.* Bewohner, Einwohner, *m.*

Мешпергáч, s. Нешпергáч.

Мештéрний, *a ungr.* s. Мистéрний.

Мéшти, *pl.* leichte Halbschuhe.

Мжа, мжúця, мжúчка, *f.* Sprüh-, Staubregen, *m.* Nasskälte, *f.* düsteres Wetter, (*B.*) *Левч.*

Мжíти, *v. n.* s. Имжáти. [ter, *m.*

Мздовоздаятель, *m.* †*КУ.* Vergel-

Ми, *pl. pron.* wir, (*g.* нас unser); 2) dat. *sgl.* von я: mir (= менí).

Миг, *m.* Wink; Blick, *m.* в одúн — in einem Nu. [cilla alba).

Мигавка, *f.* Bachstelz-, *f.* (Mota

Мигáти, мигнýти, *v. n.* und — ся *M.* I. 121. *Не.* plötzlich erscheinen u. verschwinden, schwanken, blinken; flim-

mern, flackern; очима — blinzen.
Мигйчка. *f. Лесн.* s. Мжа.
Мйгкати. *v. n.* blinzeln. [*ГШ.*
Мигкий. *a.* flimmernd, schimmernd.
Мйгла, мйґла, *f.* s. Мéґла; 2) steiler Bergabhang. [Flimmern.
Миготйне. *n.* zitterndes Leuchten,
Миготйти, мигтйти, миготáти. *v. n.* s. Мйгати. flimmern, blinzeln, blinken; schimmern; rasche Bewegung machen.
Миготайвий. *a.* flimmernd.
Миготиця, *f.* Wimperorgan, *n.*
Мидикувáти, *Не.* s. Метикувáти.
Мидайка, *f.* Seifenkraut, *n.* (Saponaria offic.). [ken, *m.* Waschschüssel, *f.*
Мйдниця. (*d.* -ичка), *f.* Waschbek-
Мйза, *f.* Maul, *n.*
Мйзати, мйзнути, *v. n.* mit dem Maul rühren, lecken; — ся sich putzen, s. schniegeln; *b*) schmeicheln, schwänzeln, buhlen.
Мизáтий. *a. Не.* mit grossem Maul.
Мизґйр, *m.* Art grosse Spinne (Lycosa ucrainensis v. syngoriensis).
Мизéрний, мизéрник & s. Мізéрний &. [ний &.
Мизйний, мизéльний & s. Мізй-
Мизйнка, *f.* rechte Pflugsterze. [len.
Мйзити, *v. n.* (намйзити ся). schmol-
Мизýн. *m.* (-ýнка, Schmeichler, *f.*) Bubler, *m.* (-in, *f.*).
Мййка, *f.* Waschbank, Waschschleuse, *f.* (für Schafe); 2) s. Мйтка. (*Фр.*).
Мййниця, *f.* Waschbecken, *m.*
Мик! *int.* vom jähen Sturz: s-hub! flugs!
Мйкало, *n.* Art Fischangel.
Мйканець, -ниця, *m. gew. pl.* gehechelte u. glatt gezogene Theile des Gespinstes.
Мйканка, *f.* Werg, *n.*
Миканчáний, мйканичний, *B. a.* aus Werg. -е полотнó grobe Leinwand.
Мйкати, мйкнути, *v. a.* raufen, reissen, klauen; hecheln; zausen; — en *H.* 37 hin u. her schwingen, streifen s. Вéмітати ся. *Пот.* III. 63.
Микдáл, *m.* Mandel, *f*; миндалоцáті. *pl.* Mandelgewächse, (Amygdaleae).
Микйта, *m.* Nicetas.
Микйтити, *v. n.* schwindeln, verdrehen, Ausflüchte suchen, zweideutig reden u. handeln; foppen.
Микйтка, *f.* Art Tanz.
Микóла, (-áй, *d.* -óлка, -óльцьо), *m.* Nikolaus; * -óлу звалйти *Ке.* 346? *adj.* Микóлин, (-óлчин).
Миколáйки. (-áйчики). *pl.* Mannstreu, *f.* (Eryngium planum), *Не.*
Миколáйцї, *pl.* Nestwurzel, *f.* (Neottia nidus avis).
Микóльник, лящ- die um den Tag des heil. Nicolaus laichende Abramis brama.
Микулйти, *v. n. H.* 63 s. Клйпати.
Милáй, *m. H.* 146 s. Мелáй.
Милáнка, s. Малáнка.
Милáти. *v. a.* winden.
Милéвий, *a.* Meilen; meileniang; милéве. *s n. a.* Meilengeld, *n.*
Мйлий, (*d.* милéнький), *a.* lieb, liebenswürdig, angenehm, willkommen; *s. a. m. f.* der (die) Geliebte; по під сам мйлий Бíг просйти когó jmdn anflehen, beschwören.
Милйне, *n.* мйлйни, *pl.* (милíне *H.* 206) Seifenwasser, *n.*
I. Милйти, *v. a.* seifen, einseifen.
II. Милйти, *v. a.* irre machen, stören; — ся irren. [*III.* I. 209.
Мйлиця, *f.* Krücke, *f.* hölzernes Bein,
Мйлість, -ости *f.* Gnade, Güte, Gunst, Barmherzigkeit; Liebe *МШ. III.* I. 258, *f.*; Ваша Мйлость Euer Gnaden.
Мйлка, *f. Пол.* Fehler, *m.*
Мйлька, *f. dim.* eine kleine Meile.
Мйльна, *f. N.* e. Berges.
I. Мйльний, (-ли-). *a.* Seifen; -а травá s. Мйльник 1); 2) -а ситá *Ал.* -е сукнó *Кв.* 78 (Art weisses) Tuch, *Пис.*
II. Мильний, *a.* Irr-, irrig; -á дорóга Irrweg, *m.*
Мйльник. *m.* Seifenkraut, *n.* wurzel, *f.* (Saponaria offic.); 2) —, миловáр, s. Милáр. [як тії — *Лесн.*? s. Мйлощі.
Мйльнощі, *pl.* не так жáлощі
Мйлó, (*d.* мильцé), *n.* Seife, *f.*; 2) Schaum, *m. Ра.* I. 193; собáче — kahles Bruchkraut, (Herniaria glabra); кáче — Art weicher Stein.
Миловáрня, *f. Пар.* s. Милярня.
Миловáтий. *a.* seifenartig.
Миловйдний, *a.* von angenehmem Gesicht, von a. Aeussern, hold, freundlich *C.* I. 94. [reiche Miene.
Миловйдність, -ости *f.* holde, lieb-
Миловйне, *n.* s. Милйне, (*B.*).

Милодáн, *m. Кв.* 216 der Geliebte.
Милодáнка, *f. Ч. V.* 731 liebe Gattin; die Geliebte.
Милозвýчний, *a.* wohlklingend.
Милозвýчність, -ости, *f.* Wohlklang, Wohllaut, *m.*
Милозíрний, *a. Нс.* s. Миловúдний.
Милолúцний, *a.* von freundlichem Gesicht, von angenehmem Aeussern; hold, niedlich. [*a. Кл.* lieblich redend.
Миломóв, *m. Ру.* миломóвний,
Милосéрдець, -дця, *m. Ст.* der Allbarmherzige. [leid, *n.* Barmherzigkeit, *f.*
Милосéрдие, *n.* das Erbarmen, Mit-
Милосéрдити ся над ким Mitleid mit jmdm fühlen, Erbarmen haben.
Милосéрдний, (-éрдий, *ІГ.*) *a.* barmherzig, mitleidig. [*Пар.*
Милосéрдник, *m.* Erbarmen, *m.*
Милосéрдувати, *v. n.* mitleidig, mild sein, *К.* [ter, Gönner, *m. С.*
Мúлостивець, -вця, *m.* Wohlthä-
Мúлостúвий, *a.* gütig, gnädig; barmherzig, mild; -а грамотá Gnadenbrief, *m.*
Мúлостиня, (*d.* -ника). *f.* Liebesgabe, *f.* Almosen, *m. Пот.* III. 53.
Мúлощі, *pl. Л.* 129. Liebschaft, Liebelei, *f.* Liebeshändel, *pl*; 2) Anmuth, *f.* Reize, *pl.*
Мúлування, (*d.* -áнечко), *n.* Liebe, Zuneigung, Sympathie; Liebelei, *f.* на — нема сúлування die Liebe kennt keinen Zwang; 2) Barmherzigkeit, *f.* Erbarmen, *n. Н.* 95.
Мúлувати, *v. a.* когó *ІГ.* sich jmds erbarmen, Mitleid mit jmdm haben; — ся над кимóсь sich jmds erbarmen; *b*) — ся sich lieben u. kosen *Марк.* 16; *c*) — ся чимóсь s. Любувáти ся *Др.с.* 199.
Мúля, *f.* Meile, *f.*; 2) Meilenstein, *m. С.* II. 123. [Fische, s. Мулявúця.
Милúвка, мúлька, *f. coll.* kleine
Милúк, *m.* Seifenbaum, *m.* (Sapindus saponaria). [-áрня, *f.* -in, *f.*
Милúр, *m.* Seifensieder, -händler, *m.*
Милúрня, *f.* Seifensiederei, *f. Пол.*
Мúмка, *f.* Kuh (Schaf &) bei der eine od. zwei Zitzen verschlossen sind: на однý, дві дúнки; 2) s. Нюнька.
Мúмо, *praep. mit d. Genit.* an etw. vorbei, vorüber; *Мі.* IV. 544; мúмо менé *Ме.* 73 ohne auf mich zu achten, ohne mein Wissen.

Мимовíльний, *a.* unwillkürlich.
Мимоíздом, *adv.* vorbeifahrend, im Vorbeifahren. [sen, übergehen, *МШ.*
Мимолишúти, *v. a.* bei Seite las-
Мимосередóчний, *a.* excentrisch, *Пол.*
Мимохíдень, -дня, *m. К.* мимохíдний, *a.* der Vorbeigehende, beiläufig, *Пар.*
Мимохíть, (-íтне, *МШ. Гол.*; -íтно) *adv.* мимохíтний, *a.* wider Willen, unfreiwillig, unwillkürlich. [schuss, *m. ГШ.*
Мимоцíльний, *a.* — errія Fehl-
Мúмра, *m. f.* s. Нюнька, нúмра, (*В.*).
Мúмрати, *v. a.* s. Ґмúрати (*В.*).
Мúмрити, *a. n.* murmeln.
Минь, -минь! *int.* Lockruf der Katzen.
Мúна, *m.* Menas; Минúха, *f.* Weib des Мúна.
Минáти, (-áю, -áєш), *v. a.* s. Минýти; минáємий, *a.* s. Минýщий.
Миндувáти, (*Ф.*) s. Мельдувáти.
Минéя, *f.* Buch, welches den Gottesdienst für jeden Tag eines Heiligen durchs ganze Jahr enthält, nach Monaten [μήν] geordnet.
Минжувáти, s. Міндувáти, *С.*
Мúно, *n.* s. Имя, менé.
Минóга річнá, Flusspricke, *f.* Neunauge, *n.* (Petromyzon fluviat.).
Миньóк, *m.* s. Миюх. [Brot, *Левч.*
Минтýс, *m.* (in d. Bettlerspr.) Stück
Минувáти, *v. n. Ос.* (61) V. 15 чогóсь etw. vermeiden, einer Sache loswerden; — ся *Щог.* s. Минýти ся а).
Минýвший, минýлий, *Ст.* vergangen, verflossen, verstrichen.
Минýвність, минýлість, *Мор. Зг.* -ости, *f.* Vergangenheit, *f.*
Минýти, *v. a.* когó, що (an jmdm, an etw.) vorübergehen, vorbeigehen, etw. meiden, übergehen, hinter sich lassen; не минýла менé кáра bin der Strafe nicht entgangen; 2) *v. n.* vorübergehen, verfliessen, verstreichen: минýло емý 7 лїт ihm sind 7 Jahre verflossen; vergehen, aufhören; — ся з ким an einander vorüberkommen, -fahren; ausweichen: *b*) — ся verbei sein, hin sein, sterben; crepieren.
Минýшка, *f. II.* 243. *Reimw.* zu грýшка: was schnell vergeht.
Минýщий, *a.* vergänglich, eitel.
I. Мúня, *f.* in d. Kinderspr. s. Корóва.

„Мир“. [tom, *n.*
II. Миня́, -я́ти, *n. C.* Trugbild, Phan-
I. Мир, *m.* Frieden, *m.* як ся ма́єш? мирóм! Бóгу дя́кувати! gut (im Frieden)! — *Оц.* §. 547. *Ог.* 114.
II. Мир, *m.* Welt, *f.* Volk, *n.* ме́жи мира́ми *Ч.* III. 417 in der Welt, unter den Völkern, u. d. Menschen.
Ми́рати, s. Ґми́рати, (*B.*). [стóм).
Ми́рґати, ми́рдати, *a. n.* wedeln (хво-
Ми́рене, *n.* s. Поми́рене. [ежий.
Мирéцкий, *a. Гол.* III. 57 s. Ми́р-
Мирзі́ле, *n.* Traubenkraut, *n.* (Chenopodium botrys); 2) blutrother Storchschnabel (Geranium sanguineum); 3) Dracocephalum Ruischianum; s. Біждéрко. *У.*
Мири́ти, *v. a.* Frieden stiften, aussöhnen; — ся з ким mit jmdm friedlich leben, sich aussöhnen; in Friedensunterhandlungen treten. [Gerede, *n. K.*
Ми́ркане, *n.* das Raunen, Munkeln,
Ми́ркати, ми́ркнути, *v. n. Кв.* 150 по-під вікóню — bettelnd wimmern, murmeln; munkeln, in den Bart reden.
Ми́ркáч, *m. K.* Murmler, *m.* [ня́ти?
Миркóт, *m. Ч.* V. 1087 миркóтами во-
Мирлу́га, *f. Левч.* s. Барлі́г, *Ог.* 80.
I. Ми́рний, *a.* friedlich, Friedens-, ruhig, still. [reich.
II. Ми́рний, *a. TP.* 69 Volks-; volk-
Ми́рниця, (*d.* -ничка), *f.* Kästchen od. Büchse zur Aufbewahrung des Ми́ро.
I. Ми́рність, -ости, *f. Kol.* I. 131. *Гол.* III. 116 Friede, *m.* Ruhe, *f.*
II. Ми́рність, -ости, *f. W.* s. Лю́дність, Anzahl der Seelen, *f.*
Ми́ро, *n.* wohlriechende Essenz; das heilige Oel, Chrisam, *n.*
Мирóване, *n.* das Bestreichen der Stirn mit geweihtem Oel bei dem Gottesdienste всенóчне.
I. Мирови́й, *a.* schiedsrichterlich; мирова́я (грамота) *Кч.* 167 gütlicher Vergleich, Friedenstractat; *s. a. m.* Friedensrichter, *m.*
Мирови́й, *a. He.* Welt-, Volks-.
Миродáвець, -вця́, *m. Ну.* Myrrhapender, *m.* [haltend, weltregierend.
Миродержáвний, *a. K.* welter-
Миродержи́тель, *m. K.* Weltbeherrscher, *m.*
Мироїд, *m. Bein.* des habsüchtigen мирови́й I. (II.) der das Volk aussaugt.
Миролюби́вий, миролю́бний, *a.* friedliebend, friedfertig.
Миролюби́вість, (-лю́бність), -ости, *f.* Friedfertigkeit, *f.*
Миро́н, *m.* Miron.
Миронóсиця, *f.* Balsamträgerin; *gew. pl.* die Frauen, die den Leichnam Christi salbten.
Миронóсниця, *f.* Heiligenbild, *n.* (von 4 Jungfrauen auf Stangen getragen).
Миропомáзане, (миромп-), *n.* Firmung, Firmelung, *f.* [Firmling, *n.*
Миропомáзанник, *m. ГШ.*
Миропомáзувáти, *v. a.* firmeln, das Sacrament der Firmung ertheilen.
Миротвóрець, -рця, *m.* Friedensstifter, *m.* [stiften.
Миротворити, *v. n. ГШ.* Frieden
I. Миротвóрний, *a. Мх.* friedenstiftend. [*Зг.* weltbauend, schaffend.
II. Миротвóрний, (-твóрчий), *a.*
Миротóчець, *m.* миротóчивий, *a.* Wohlgerüche duftend, wohlriechende Flüssigkeit von sich gebend.
Мирóцин, *m. N.* e. Berges. [den, *pl.*?
Ми́рса, *coll f. Ф. Пр.* I. 32. II. 485 Goldfä-
Ми́рский, *a.* weltlich, Volks-, *ІГ.*
Мирствувáти, *v. n.* mit den Worten „мир всїм!“ segnen u. dabei mit der aufrecht gehobenen Hand ein Kreuz beschreiben.
Мирт, *m.* Myrte, *f.* (Myrtus communis); *adj.* миртóвий, Myrten-; миртовáті, *pl.* Myrtengewächse, *pl.* (Myrtaceae); миртоцьвіті, *pl.* Myrtenblumige, *pl.* (Myrtiflorae). [vollführen.
Мирувáти, *v. a.* das мирóване
Ми́рха, ми́рхавка, *f.* s. Мéрха 2); elendes Rind.
Ми́рхати, s. Мéрвити 1).
Ми́ршавий, (*d.* -авéнький), *a.* runzelig *C.* I. 66.
Мирщáк, *m.* s. Морщáк. [schwerfällig.
Ми́рявий, *a.* (*B.*). langsam, faul,
Миряни́н, *m.* ein Weltlicher, Laie; 2) Bauer, (*opp.* пан). *P.* I. 63. *C.* I. 40; *adj.* мирянський, *K.* weltlich.
Мись, *m.* s. Мéдвідь.
Ми́са, *f.* grosse Schüssel.
Ми́ска, *f.* Schüssel. *f.*; *миский прáвити = парастáс n. weil in Schüsseln Opfer dargebracht werden (*B.*). [-töpfer, *m.*
Мискорóб, *m.* Schüsselfabrikant,

Мискорóбство, *n.* Verfertigung der Schüssel, *f.*

Мисль, (*d.* мúслонька). *f.* Gedanke, *m.* Meinung, *f.* Einfall, *m*; Absicht, *f.*; Sinn, *m.* мúсли менé занóсять (щось зробúти) es bemächtigt sich meiner der Gedanke, ich bin im Begriffe (etw. zu thun); комýсь тотó на мúсли jmd hat das im Sinn, im Gedächtnisse; зійтú з мúсли комý aus dem Sinn kommen; він (тóе) менí не по мúсли nicht nach meinem Sinn, nicht nach meinem Wunsch.

Мислúвець, -вця, (*d.* мислúвчик). мислúвий, *s. a. m.* Jäger, Jägersmann, Weidmann, *m.*; 2) мислúвець *Ос.* (62) X. s. Мислúтель.

Мислúвенький, *a. M.* II. 80 eigensinnig; hochmüthig (*Щог.* 2. мислúвий гóмін).

Мислúвский, *a. У.* Jagd-. [*n.K.*

Мислúветво, *n.* Jagd, *f.*; Weidwerk,

Мúсник, *m.* Meissel zum Abschneiden des Blechs, *f.*

Мислúтель, *m.* Denker, *m.*

Мúслити, *v. n.* denken; erwägen; überlegen; 2) gesonnen sein, meinen, willens sein; о сóбі мнóго — sich viel dünken; комýсь зло мúслити *Кн.* gegen jmdn Böses im Sinne haben, vorhaben.

Мислúте, *n. N.* des Buchst. M.; *писáти — betrunken umhertaumeln. [voll.

Мисловáтий, *a.* geistreich, geist-

Мислóвний s. Мислúвний. [(*n.xe.*4).

Мислотвóр, *m.* Gedankenkreis, *m.*

Мислятин, *m. N.* e. Berges.

Мúсник, *m.* Schüssel-, Topfbrett, *n.* Fächerschrank fürs Geschirr, *m.*

Мúсничка, *f.* Semele, *B.* [chen, *n.*

Мúсочка, мисчúна, *f. dim.* Schüssel

Мистéрний, (-éцьно, *adv. Bax.*), *a.* kunstvoll, künstlich, meisterhaft.

Мистéць, *m.K.* II. 96 Meister, Künstler, Virtuos, *m.*

Мистéцький, *a. OII.* meisterhaft.

Мистéцтво, *n.* Meisterhaftigkeit, Kunst, Kunstfertigkeit, *f.* [*pl.* (apothecia).

Мисчáтка óвощні, *pl.* Sporenlager,

Мисюрка, *f.* Panzerhemd auch den Kopf bedeckend, *n.* Sturmhaube, *f. Кч.* 125.

Мисй, -йти, *m.* s. Мúсочка.

Мúсячий, *a. Га.* I. 106 s. Мúшачий.

Мит, не тільки через сíни а и в мáтї *Ос.* (61) IV. 29?

I. Мить, *f.* gesäuberter Wald.

II. Мить, у одну́, *P.* II. 82, в ту —, на — mit einem mal, in einem Augenblick, auf einen A., in einem Nu, allsogleich, *Ст. Ог.* 114.

Мúтар, митнúк, *m.* Zöllner, Mautner, *m. Пот.* III. 43.

Митáрство, *n.* Betrügerei, Prellerei, *f.*; *pl.* listige Umtriebe *Ш.* II. 19.

Митé, *n.* das Waschen. [*C.*I.208.

Мúтель, (-тíль), *m.* Waschwasser, *n.*

Митéць, -тця́, *m. Н.* 124 der Kundige, Kenner, Künstler, Meister; Schwarzkünstler, Zauberer, *m. Гл. б.* 35.

Мúти, (мúю, мúєш). *v. a.* waschen; — хáту, стíни, пóмист & scheuern.

Митикýн, *m.* listiger, pfiffiger Mensch, Strolch, *m.* [pen, *m.*

Мúтка, (*d.* мúточка), *f.* Waschlap

Миткалéвий, *a. Кн.* 218 von Mitkal od. Calico (Art grobe Mousselin).

Митьмá, митьмóв, *adv.* s. Мúтусь; im zickzack *Ог.* 115. (*B.*).

Митнúцтво, *n.* Zollwesen, *n. Пар.*

I. Мúтниця, *f.* Maut, Zollstätte, *f.* Zollhaus, *n. K.*

II. Мúтниця, *f. Гол.* III. 243 Waschfrau, die abspült, sauber wäscht; 2) *N.* e. Berges. *m. Пот.* III. 43.

Мúто, *n.* Maut, *f.* Zoll, (*pl.* Zölle),

Митовúй, *a.* Zoll; *s. a. m.* Zollaufseher, -einnehmer, *m. Пар.*

Митóка, *f. N.* e. Berges. [μίτρα].

Мúтра, *f.* Bischofsmütze, -krone, *f.*

Митрó, Мúтрик, *m.* s. Митрó.

Митрополúт, *m.* Metropolit, *m. adj.* митрополúчий, митрополїтáльний, Metropoliten-, Metropoliten-, Metropolitan-; [μητροπολίτης].

Митрополїя, *f.* Metropole, *f.* Sprengel eines Metropoliten, *m.* Metropolitenwürde, *f.*

Мúтусь, *vdv.* wechselweise, abwechselnd (bald mit dem gröberen, bald mit dem dünneren Ende gelegt, Holz &) im zickzack.

Митýса, *m.* † ein Mannesname.

Митýте, (-та), *n. H.* 122 etw. Nichtsnutziges, Schmarn, *n.*

Мúтю, *adv.* s. Міттю: Мить II.

Мих, *m. Ч. V.* 1134 Art giftige Pilze.

Михáйло, Михáй, (-áнь, -áсь), -áйлик), *m.* Michael.

Михайлик, *m.* Art Trinkbecher aus Holz *C.* II. 150.
Мицъ-мицъ! *int.* s. Минь-минь.
Мицка, *f.* Vliess eines Lammes, *n. Gr.* 23.; Lammfellmütze, *f. Лд.*; 1) Rasenstück, *n.* s. Кицка; 3) s. Базька; (*B.*); 4) Kiebitz, *m.* (чайка), (*B.*).
Мич, міч, s. Меч.
Мичати, s. Мекати.
Мичка, (*d.* мичечка), *f.* das glatt gerufte Bündel Flachs, Hanf & zum Spinnen; Spinnrocken, *m. Пот.* III. 63; 2) Haarbüschel oberhalb der ратиця; 3) * Kopfhaare, *pl. Ко.* 4; 4) steifes Borstengras (Nardus stricta). [phoides, *B.*
Мичник, гребенятий, Villarsia nym-
Миш, мишa, *Ш.* II. 201, *f.* Maus, *f.* (Mus musculus); *Пот.* III. 84; 2) *pl.* мишi Feifel, *f.* eine Halsdrüsenkrankheit der Pferde, мишi дерти eine Kolikkrankheit dh Reiben u. Kneifen der Haut beheben. [(Myosurus minimus) *B.*
Мишавка, *f.* Mäuseschwänzchen, *n.*
Мишак, *m.* Arsenik, *m. Пол.* 2) s. d. folg.
Мишалбок, — орiх, *m. Кв.* s. Мишелiнка 1). [grau gelblich-braun.
Мишастий, мишачий, *a* mäusefahl,
Мишатина, *f.* Mäusefleisch, *n.*; 2) s. Мишачка
Мишачий, *a.* Maus-, Mäuse-; — кирпич Mausdreck, *n.* — огонь (огник) Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca).
Мишачка, мишечка, *f.* (*pl.* -ки), Mauskoth, -dreck, *n.* [ten).
Мишва, *f. coll.* die Mäuse (und Rat-
Мишей, *m.* мишовiйка, *f.* Mäusekönig, Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvul.).
Мишелiнка, *f. gew. pl.* Nüsse von dem aufgesammelten Vorrathe einer Waldmaus od. eines Eichhorns entnommen; 2) Waldmaus & selbst, *B.*; 3) s. Мишелбовка.
Мишеня, -яти, *n.* Junges einer Maus.
Мишiй, мишiй, *m.* Borstenhirse, *f.* (Setaria glauca).
Мишiй, мишiй, *a.* s. Мишачий.
Мишiйни, *pl.* Hosen aus Schaffell, (haut), *pl.* [мистий, muskelig, muskulös.
Мишиця, *f.* Muskel, *f. Пар. adj.* ми-
Мишка, *f. dim.* s. Миш, Mäuschen, *n.*; 2) Мишей.
Мишкар, *m.* s. Валах 1).
Мишкувати, *v. n.* schnüffeln, mausen (*v. a.*); 2) *v. a.* s. Валати.
Мишоватий, *a.* mäuseartig, *Пол.*
Мишовина, *n.* Mäusefrass, *m.* z. B. Stroh, Getreide & von Mäusen zerfressen.
Мишолов, — канюк, *m.* Mäusebussard, *m.* (Buteo lagopus); 2) Thurmfalke, *m.* (Falco tinunculus).
Мишоловка, *f.* Mäusefalle, *f. Ст.*
Мишук, *m.* s. Мись.
Мищя, *f. Пол.* s. Мишиця.
Мищина, мищинка, *f.* s. Мисочка.
Мiвкий, (*compar.* мiпший), *a.* s. Мiлкий, *B.*
Мiвний, *a. H.* 27 s. Мовний.
Мiд, *g.* меду, *m.* Honig, *m.*; — питущий, сичений Meth, *m.*
Мiдь, *f.* Kupfer; Erz, *n.* [Kessel.
Мiдень, -дня, *m. Ко.* 184 kupferner
Мiденець, -ця, *m.* Kupfererzkies, *n. Вол.* [*f.* Spitzmaus, *f.* (Sorex).
Мiдик, *m.* мiдиця, (*d.* -ичка),
Мiдистий, *a.* s. Мiдяистий.
Мiдкий, *a* honigsüss; verführerisch, *Ф.*
Мiдний, *a.* kupfern, aus Kupfer, aus Erz.
Мiдник, мiдьник, *ГШ. m.* Gelbgiesser, *m. Пар.*
Мiдництво, *n.* Gelbgiesserei, *f.*
Мiдниця, *f. Левч.* s. Мидниця.
Мiдноногий, *a.* mit kupfernen (ehernen) Füssen. [*n.*; 2) s. Мiдяк.
Мiдняк, *m.* Kupferkies, Kupfererz,
Мiдовий, *a. W.* s. Мiдяний. [*Пар.*
Мiдокопня, *f.* Kupferbergwerk, *n.*
Мiдорит, *m* Kupferstich, *m. Пар.*
Мiдоритник, *m.* Kupferstecher, -drucker, *m. Пар.*
Мiдьосинь, *f.* Kupferlasur, *f. Вол.*
Мiдуника, *f.* s. Медуника, (*B*). [geld, *n.*
Мiдяк, *m.* Kupfermünze, *f. pl.* Kupfer-
Мiдяний, *a.* kupfern, Kupfer; kupferroth, *Пол.* [farbig; 2) kupferhaltig, *Пар.*
Мiдяистий, *a.* kupferig, kupfer-
Мiдяниця, *f.* змiй — eherne Schlange *Пр.* IX. 218; 2) s. Веретiльниця.
Мiдянка, *f.* s. Мiдик; 2) Kupfergrün, *n. Вол.*
Мiдяничик, довгоносик —, kupferfarbiger Rüsselkäfer (Rhynchites cupreus).
Мiдяр, *m.* Kupferschmied, *m.*
Мiдярня, *f.* Kupferhammer, *m. Пар.*
Мiдярство, *n.* Kupferschmiedhandwerk, *n.* [s. межи-.
Мiж, мiждо, *praep.* s. Межи; мiждо-

Міжа́, *f.* *К.* s. Межа́.
Міжгі́ре, *n.* *ОП.* Gegend zwischen zwei Bergen, *f.* Thalkessel, *m.*
Міждора́мя, *n.* *К.* Stelle zwischen den Schultern, *f.*
Міжни́й, s. Мо́жний.
Міжни́к, *m.* s. Межівни́к, межни́к.
Міжо́вщик, *m.* *gr.* *Ко.* 236 Feldmesser, *m.*
Міжчи́ньский, *a.* (*В.*) s. Мужчи́ньский.
Міздра, *f.* (*В.*) s. Мездро́.
Мізе́ль, s. Мозіль.
Мізера́к, *m.* armer Wicht; мізера́чка, eine Arme, Elende *adv.* мізера́цкий elend.
Мізе́рия, *f.* Misere, *f.* Elend, *n.* Erbärmlichkeit, *f.* dürftige Habseligkeit, 2) Gurkensalat, *m.*
Мізе́рка, *f.* la misère im Préference-spiel &.
Мізеро́та, *f.* Kleinlichkeit, *Фр.* Erbärmlichkeit, *f.*
Мізе́рний, *a.* s. Марни́й; miserabel, elend.
Мізе́рник, *m.* *К.* der Elende; verkommenes Jndividuum; Mittelmässigkeit *f.* *Т.*
Мізе́рници, *f.* *Bein.* des weibl. Schamgliedes.
Мізе́рність, -ости, *f.* Elend, *m.* Nichtigkeit, *f.* *К.*
Мізе́рство, *n.* *coll.* elende, dürftige, Leute *Ос.* (61) IV. 158.
Мізеря́ка, *f.* *Кух.* *Ос.* (61) XI. 39. s. Дрезни́на.
Мізи́льний, мізи́нний, (-нн-) *a.* jüngste; kleinste; gering, winzig; — па́лець, мізи́нець, мізи́нчик der kleine Finger, das jüngste Söhnchen; мізи́льночка, дочка́ — das jüngste, kleinste Töchterchen; *Пот.* II. 23.
Мізи́нки, *pl.* Afterklauen, *pl.* (*В.*).
Мізинки́, *pl.* Kleinschmetterlinge, (Microlepidoptera).
Мізи́нність, -ости, *f.* *Пол.* Kleinheit, Winzigkeit. *f.*
Мізка́, *f.* s. Мя́зка (im Jnneren des Kürbisses).
Мізкати ся, з ким *Ш.* I. 342 schönthun, liebeln; die Cour, den Hof machen.
Мізко́ванє, *n.* Denken, *n.* Betrachtung, Erwägung, *f.* *Кч.* 237.
Мізкува́ти, *v.* *n.* denken, bei sich überlegen.
Мізо́йник, *m.* — дїдо *КУ.* Zwerg, Kobold, *m.*
Мізок, s. Мо́зок. *Левч.*
Мізу́нка, *f.* Nbl. der Сьвіча.
Мій, мої, моє, *pron.* mein, der meinige; mein lieber; мій (чоловік) mein Mann; моя́ (жінка) meine Frau; мої, *pl.* die Meinigen; (мої meine, *pl.*).
Мійский, *a.* *Пар.* s. Міский.
Мійсце, *n.* *Левч.* s. Місце.
I. Міль, [мѣл-], *f.* seichte Stelle, Untiefe, *f.* *Ко.* 145.
II. Міль, [моль], *m.* *f.* мільга, *f.* *Н.* 81. *Мі.* 280 Motte, *f.* (Tinea); — пчільна́ Honigschabe, *f.* (Galleria cerella).
Мілик, *m.* Milbe, *f.* (Acarus) *Пол.*
Мілина́, *f.* *ТР.* 77 s. Міль I.
Мілїо́н, *m.* Million; мілїо́нний. *Св.* мілїоно́вий, *num.* der millionste, Millionen-.
Мілї́ти, *v.* *n.* seicht werden.
Мілька, *f.* s. Моля́нка.
Міли́й, *a.* seicht; 2) fein gemahlen, klein gestossen; *adv.* мілко.
Мілкість, -ости, *f.* Seichtheit; 2) Feinheit, *f.*
Мілько, *m.* Emil; Мілька *f.* Emilie.
Мілково́де, *n.* *Не.* seichte Stelle im Wasser.
Мілкоду́шний, *a.* kleinmüthig, engherzig.
Мільни́к, *m.* Bittsteller, *m.* *Пар.*
Міло, *adv.* s. Дрібно.
Міло́ч, *f.* *gr.* *P.* I. 37 Kleingeld, *n.*
Міміка, *f.* Mimik. *f.* *adj.* мімічний, mimisch.
I. Міна, *f.* Miene, Haltung, *f.* Gesichtsausdruck, *m.* *Гол.* III. 679.
II. Міна, *f.* Mine, *f.* s. Підко́п.
Міна́, міньо́а, *f.* Tausch, *m.* das Tauschen, Vertauschen; Bezahlung, Preis im Tauschhandel *Ч.* III. 300; das Wechseln; Wechsel, *m.* Verwandlung, Phase, *f.* *Гол.* — місячна.
Міндажува́ти, *v.* *n.* чим *П.* 207 Tauscherei betreiben, feilschen; міндажу́є сло́вом як ци́ган кіньми.
Міньдажу́н, *m.* der Tauschlustige.
Мінера́льний, *a.* Mineral, mineralisch.
Мінеральоґі́чний, *adj.*
Мінеральоґі́я, *f.* Mineralogie, *f.*
Мінивець -ця, *m.* Spatheisenstein, *m.* *Вол.*
Мінити, *v.* *a.* s. Міняти; 2) im Tauschhandel zahlen *Ч.* III. 300; 3) комусь щось für jmdn etw. bestimmen, voranschlagen; anberaumen; versprechen, geloben; — ся die Farbe wechseln, schillern.
Міністер, *m.* Minister, *m.* *adj.* міністе́рский, міністе́ріяльний.
Міністе́рство, *n.* Ministerium, *n.*

Мінка, *f.* Erwähnung, Bemerkung, *f.*
Мінькá, мінякá дáти, зробúти einen Tausch machen, *Кч.* 401.
Мінлúвий, *a.* schillernd, *Б.*
Міньмá, *f.* s. Мінá, міньбá; 2) *adv.* im Wechseln, wechselnd: я вмý дав тотó міньмá ich habe mit ihm das eingewechselt, *Ог.* 115. [*m.* (Apatura iris).
Мінник лосúвець, *m.* Schillerfalter,
Міновúй, *a.* -á контóра Wechselstube, *f.* *Кл.* [*m.* *Ст.*
Мінокóп, *m.* Minengräber, Minirer,
Мінóрний акóрд, *Не.* Mollaccord (minore), *m.* [Minuten-.
Мінýта, *f.* Minute, *f.* *adj.* мінýтний,
Мінýтник, *m.* Zauberer, *m.*
Мінáйло, *m.* Tauschhändler, -krämer, Tauscher, *m.*; 2) Wechsler, *m.* *Ко.* 79.
Мінáти, *v.* *a.* tauschen, ändern, wechseln (грóші на дрібні), щось на щось, за щось gegen etw. — час так на так, *Ш.* I. 332 die Zeit vergeuden.
Мінятýрний, *a.* Miniatur-.
Мінáчка, *f.* хижка- würfelige Schnepfenfliege, *f.* (Empis tessulata).
I. Мір. *m.* s. Мир II. — сóнний *У.* Welt der Träume, *f.* [*f.* *К.* (*pl.* мóри).
II. Мір, *g.* мóру. *m.* Pest, Epidemic,
Міра, [мѣр-]. *f.* Mass, *n.* без міри ohne Mass, masslos; до тóї міри bis zu dem Masse, zu dem Grade, bis so weit, брáти з когó, під к. міру Mass nehmen (einer Person zu einem Kleide); не стає до міри entspricht nicht dem Mass, hat nicht das volle Mass; итú до міри unter den Massstock als Recrut sich stellen; на мірі стоúти in demselben Masse bleiben, weder zu-noch abnehmen, das Gleichgewicht behalten; під міру verhältnismässig; по мірі nach Massgabe, по крáйній мірі wenigstens; 2) міра полотнá & Art Längenmass.
Міре, *n.* e. *N.* Berges.
Міренє. *n.* das Messen.
Міренник, (-йник), мірець, *Gr.* 23. *Кл.* *m.* s. Помірець; Ausmesser, Schaffner, *m.*
Мірúчний, *a.* *m.* *s.* s. d. vorherg.
Мірúло, *n.* Mass, *n.* заводúти мірúла *У.* Messungen anstellen; Masstab, *n.*
Мірúтельний, *a.* messbar, *Шар.*
Мірити, міряти, (-рю, -ряю; -ниш, -яєш), *v.* *a.* messen; — ся з ким sich mit jmdm messen.
Мірця, *f.* Metze, *f.* = 0·61487 Hektol it.
Мірúчний, *a.* — член Massglied, *n.*
Мірка, *f.* *dim.* s. Міра; Mässchen; 2) Mahlmetze, *f.* Müllermassel, *n.*; 3) kleine Ackerparcelle.
Міркóтно, *adv.* s. Маркóтно.
Міркувáнє, *n.* das Sinnen, Ermessen, *n.* Denkart, *f.*
Міркувáти, *v.* *n.* merken, *Пот.* II. 28. *Ог.* 80. meinen, erwägen, denken (*Оц.* §. 547 *ує.* 3.); по чім — wornach muthmassen, schliessen.
Мірний, *a.* mässig, enthaltsam; 2) mittelmässig; 3) -а мóва *Не.* gereimte, gebundene, gemessene Rede. [scheffel, *m.*
Мірнúця, *f.* Viertelmass, *n.* Viertel-
Мірність, -ости, *f.* Mässigkeit; 2) Mittelmässigkeit, *f.* [s *a.n.* Messgebühr, *f.*
Міровúй, *a.* *Бор.* temporal; 2) -вé,
Міродáвчий, *a.* massgebend, *ГШ.*
Мірочка, *f.* Futtermassel, *n.*
Мірóчне, *s.* *n.* *a.* Messerlohn, *m.* Messgeld, *n.* *Пар.*
Мірóчник, (-óши-), *m.* Müllergesell, welcher von den Mahlgästen die Mahlmetze (od. das Mahlgeld) einnimmt; *adj.* мірóшницький.
Мірський, s. Мóрский, Meer-, (*Фр.*).
Міртовúна, *f.* Myrtenholz, *n.* *Фр.* s. Мирт etc. [Oberschäfer, (*Фр.*).
Міртýк, *m.* 2 Liter; 2) Oberhirt,
I. Мірчáк, *m.* s. Мурчáк.
II. Мірчáк, *m.* Hohlmass, *n.*
Мірчити, *v.* *n.* die Müllermassel einheben, (*В.*). [кóвий.
Мірчýк, *m.* s. Мірка 2); *adj.* мірчу-
Мірянник, міряти, & s. Мірити; *міряна січка von allzulanggeschnittenem Häcksel. [Koth, *Шіс.*
Місúво. *n.* Teig, *m.* *К.*; 2) dickes
Місúти, (мішу, місиш), *v.* *a.* kneten; — ногáми mit Füssen treten; — ся по чім (*Фр.*) sich herumtummeln.
Місія, *f.* Mission, *f.* *adj.* місійний, Missions-.
Міскá, *f.* s. Міякá; мяскá.
Міский, *a.* städtisch, Stadt-.
Місúця. *f.* s. Помістиця.
Міст, *g.* мóсту, *n.* -мóста, *m.* Brücke, *f.*; 2) s. Пóміст Fussboden, *m.* *К.* I. 204. *Не.* 61. *мóстом клáсти ся servil sein.
Мість, *praep.* *У.* s. Зáмість, місто 3).

Містéць,& s.Містéць &. [Місточко.
Містéчко, *n. dim.*Plätzchen, *n.*; 2) s.
Містúвий, *a.* gehaltreich, gehaltvoll, *Пар.* [*a.* mystisch.
Містик, *m.* Mystiker, *m.* містúчний,
Містúлище, *n. Пол.* Behälter, *m.*
Містúна, *f.* Plätzchen, *n. ОП.*; 2) Städtchen, *n.* 3) *N.* e. Berges.
Містúчество, *n.gr.*†Rangstreit,*m.*
Містиско, містище. *n.* містúй, *m.* Mutterkuchen. *m.* Nachgeburt, *f.* (placenta).
Містúти, (міщý, містúш), *v.a.*jmdn, etw. placieren, aufstellen, jmdm einen Platz, eine Stelle geben; einräumen; — ся Platz finden, e. Stelle einnehmen; *b*) enthalten sein.
Містич, *m. Шар.* s. Міщанúн.
Місто, *n.* Stadt, *f.* 2) s. Місце 1); перенéсти — übersiedeln; 3) statt, anstatt; місто -ó *M.*II.95 s.Нáче -ó, мóвóн.
Містóк, (*d.* містóчок) -ткá, *m.* kleine Brücke. [flecken, *m.*
Містóчко, *n.* Städtchen, *n.* Markt
Містýшити, (-чúти), *v. a.* kneten, stossen, misshandeln.
Містюк, *m.* Städter, *m. Левч.* [*f.IT.*
Містянé, *s. n. a.* Stadtzoll, *m.* Accise,
Місце, *n.* Stätte, Stelle, *f.* Ort, Platz; Raum, *m.*; Anstellung, *f.* місцями, stellenweise; то мáє місце 10 миль дорóги & es hat was zu bedeuten, ist von ansehnlicherGrösse,Menge;2)s.Містиско.
Місцéвий, *a.* örtlich. Orts, local; 2) hiesig. [Sesshafte, Ortinsasse, *m.*
Місцевúк, *m.* (*Фр.*) der in e. Orte
Місцéвість, -ости, *f.* Ortschaft; Oertlichkeit, *f.* [bewegung, *f.*
Місцесмíнність, -ости. *f.* Fort-
Місцúна, *f.* s. Містúна 1).
Місюрка, *f.* Glasperle, *f. vgl* Бúсер.
Місяць, (*d.* місячéнько, місячик). *m.* Mond; 2) Monat, *m.*; місяцю Владимúру *Ч.* I. 92. *adj.* місяцїв Mondes.
Місяцьовáтий, *a.* mondförmig.
Місяцьослóв, *m.* Kalender, *m.*
Місячка, *f.* monatliche Reinigung, Menstruation, *f.*
Місячний, *a.* moudhell; 2) monatlich, Monats; *adv.* місячно es ist Mondschein; 2) monatlich.
Місячник, *a.* der Veränderliche, Unstete wie der Mond; 2) der Mondsüchtige; 3) Monatschrift, *f.*; 4) Mondfisch *m.* (Orthragoriscus mola), *Вол.*
Місячниковáті, *pl.* Mondsamen-Gewächse (Menispermeae).
Міт, *m.* Mythus, *m.* Mythe, *f.*
Міть, *f. Зар.* s. Зáмість, зáмет; лóде йдýть до цéркви як міть метé strömen in Haufen —.
Мітá, *f.* Merk, Merkmal, Zeichen, *n.*
Мітáвка, *f.* s. Мітóвка.
Мітéльник, s. Мітлúця.
Міти, *v. a.* † s. Мáти I. [beruhigen.
Мітиґувáти, *a a.K.*beschwichtigen,
Мітúти, *v. n.* zielen, *Левч.*
Міткúй. *a.* s. Меткúй; мітко, *adv. Крон.* treffend.
Мітлá, *f.* Besen, *m.*
Мітлáстий, -áтий, *a.* besenförmig, besenförmig; buschig (вус) *K.*
Мітлúця, мітлúчина, *f.* мітлóчине, *n.*Besenstrauch,*m.* (Spartium scoparium); 2) Windhalm, *m.* (Agrostis) s. Метлюга 3) Windfahne, *f.* (Aira spica venti).
Мітлáр, *m.* Besenbinder, *m.*
Мітниця, *f. Wa.* 20 до дóму — flinke dabei reinliche Frau.
Мітність, -ости, *f. B.* Fertigkeit, *f.*
Мітóвка, (-óлка), *f.* kleiner Besen.
Мітольóґія, *f.* Mythologie, *f. adj.* мітольоґічний mythologisch; мітúчний, mythisch
Мітра, *f.* s. Мúтра. [
Мітрóга, (-ýга), *f.* t. Метрúга.
Міттю,*adv.He.*geschwind,in einemNu.
Міýс, *m.* s. Міюс.
I. Міх, *m. M.* II. 65 s. Мох. [balg,*m.*
II. Міх, *m.*Sack, Schlauch,*m.*; 2)Blase-
Міхúр, *m.* міхурúна, *f.* s. Міхýр; 2) Tabacksbeutel aus міхýр.
Міховúна, *f.* Sackleinwand, *f. ГШ.* Packtuch, *n.*
Міхóвка, *f.* Sackspinner,*m.* (Psyche).
Міходýй, *m.* Balgentreter, Calcant, *m. Пар.* [*m.* Sackträger, *m.*
Міхонóш, (-óша, -óший.*Kol.* I. 90),
Міхýнка, міхýрка, *f.* Eiterblase, *f.*
Міхýр, (*d.* -орóк), *m.* Blase, Urin, Schwimmblase, *f.* Schlauch, *m.* [*Пар.*
Міхýрний кáмінь Blasenstein,*m.*
Міхýрник хохлáтий, Kappenrobbe, *f.* (Cistophora crist.).
Міхурóчниця, *f.* Schlauchfaden, -schimmel, *m.* (Ascophora mucedo), *Вол.*
Міхурчáтий, *a.* blasig, *Пол.*

Міць, *g.* мо́ци, *m.* Kraft, Stärke, Festigkeit, *f.* в мо́ци зо́іже жа́ти in der vollen Stärke, in der ersten Reife (в свиду́); зроби́ти щось на міць etw. fest, dauerhaft machen.

Міцка, *f.* міцо́к, -цка́, *m.* s. Ми́цка 1); *adj.* міцко́вий, *Ф.* -а дзьобли́нка aus Lämmerwolle gewebt.

Міцни́й, *a.* fest; kräftig, stark.

Міцни́ти, *v. a.* stärker machen, — си́лу die Kraft steigern.

Міцні́ти, *v. n.* erstarken, *К.*

I. Міч, *g.* мо́чи, *f.* s. Міць *Щог.* 152.

II. Міч, *g.* мо́чи, *f.* s. Моч, Urin, *f.*

Міш-, за́міш *adv.* s. По́міш.

Міша́к, міш у́н, *m.* Mischer, *m.* *Пар.*

Міша́льний, *a.* mischbar, *Пар.*

Міша́льність, -ости, *f.* Mischbarkeit, *f.* *Пар.*

Мі́шане, *n.* das Mischen; 2) das Zusammentreiben der Schafe zum gemeinschaftlichen Hüten um Ostern (oder Pfingsten).

Мі́шанець, -нця, *m.* Mischling; Bastard, Blendling; 2) * Störenfried, *m.* ти —! ти би все грани́цю міша́в!

Мі́шаник, *m.* Bauer, der seine Schafe zusammen mit anderen auf die Senne giebt, (*B.*).

Міша́ни́на, *f.* Mischung, *f.* Gemisch, Gemenge, Gemengsel, *n*; 2) —, міша́ни́ця Mischfutter, Mengfutter, *n.*

Мі́шаниско, *n.* Feld, wo Mengfutter angebaut war. [Міша́не 2).

Мі́шанка, *f.* s. Міша́ни́на 2) und

Міша́ти, (міша́ю, -а́єш), *v. a* mischen, mengen; umrühren, umschütteln, umstechen; (кому́ jmdm) hinderlich sein, stören; — ся sich — —; sich einmischen.

Мі́шка, *f.* Mischwerkzeug, *n.* Mischgabel, *f.* (*B.*).

Мі́шка́не, *n.* *Ч.* V. 93. s. Ме́шкане 2).

Міш ковати́й, *a.* beutelig.

Міш ковє́, *s. n. a.* Sackgeld, *n.* (Abgabe von jedem Sack Getreide etc.).

Міш ко́м, *adv.* *Не.* (*Пр.* III. 361) стоя́ти — zögernd, zaudernd?

Мі́шма, *f.* s. Міша́ни́на 2) *Mi.* II. 234; 2) *adv.* міша́ untermischt, gemengt s. По́міш.

Міша́, *f.* Riemengürtel mit Ringeln u. einem Säckel; Zierat, *m.*

Міше́, *gew. pl.* міша́ Geschröte, *n.*

Міше́к, -шка́, (*d.* міше́чок) *m.* Sack; Schlauch; Beutel, *m.*

Міща́, -а́ти, (*d.* -а́тко), *n.* міщу́к, *m.* Säckchen, *n.*; 2) Schlauchfrucht, *f.* (utriculus).

Міщани́н, *m.* Bürger, Städter, *m.*

Міща́нка, (*d.* міща́ночка), *f.* Bürgersfrau, Städterin, *f.* [lich, kleinbürgerlich.

Міща́ньский, *a.* Bürgers-, bürger-

Міща́ньство, *n.* Bürgerschaft, *f.* Bürgerrecht, *n.* *coll.* die Bürger, *pl.* [*m.*

Міщанчу́к, *m.* *Не.* Kleinbürgerssohn,

Міщина́, *m.* s. Мужчина́.

Міщу́к, *m.* Städtler, Spiessbürger, *m.*

Міщу́л, (*d.* міщу́лик), *m.* *Ф.* Sack; Käsesack, *m.* [mündend.

Міює, *m.* Fluss ins Asowsche Meer

Мі я́зма, *f.* Miasma, *n.* Ansteckungsstoff.

Мла́, *f.* *М. Щог.* s. Мгла́; Alles was nicht consistent, was sehr schwach, undauerhaft, mürbe ist: карто́флї як мла sind wenig uahrhaft; ни́тка рве ся як — reisst schnell. [dumpf (го́лос).

Мла́вний, *a* flau, matt, schwach;

Мла́вість, -ости, *f.* Flauheit, Mattigkeit, Schwäche, Abgeschmacktheit, *f.*

Мла́да, *f.* *a.* *Ч.* III. 215. s. Молоди́й.

Младе́нець, *m.* ✝ *Ш.* II. 226 Säugling, *m.* Kind, *n.*

Младени́ця, *f.* *Ч.* IV. 3. Mädchen, *n.*

Мла́ка, млакони́на, *f.* Morast, Moorgrund, *m.* sumpfiger Boden, Flage, *f.*

Млакова́тий, мла́чний, *a.* sumpfig, morastig, moorig.

Мла́ванець, -вця, *m.* — я́рин Rapunzel, Fettmännchen, *n* (Valerianella v. Fedia olitoria).

Мла́чник, *m.* Thysselium palustre, *B.*

Мле́вінь, *f.* s. Мла́ка (*Ф.*). [ritima).

Млезиця, *f.* Milchkraut, *n.* (Glaux ma-

Млезоїдь трути́нник, *m.* *B.* Upasbaum, *m.* (Antiaris toxicaria). [ніль не́ —.

Мли́во, *n* s. Ме́ливо; 2) Mahlrecht,

Мли́й, *a.* s. Мла́вий.

I. Млин, *m.* s. Блин. *Ос.* 81.

II. Млин, *m.* млина́ *f.* *С.* II. 116. Mühle, *f.*

Млина́р, млина́рка, & s. Ме́льник, ме́льничка &. [не́ць.

Млине́ць, -нця́, *m.* *Р.* I. 136 s. Бли-

Млини́на, *У.* млини́ця, *Гол.* III. 252, *f.* (kleine) Mühle. [Mühle war.

Мли́ниско, (-нще), *n.* Ort wo e.

Млині́вка, *f.* Mühlbach, *m.*

Млинкувáти, *v. a.* збіже das Getreide auf der Putzmühle reinigen.

Млинний, *a.* -á дорóга zur Mühle führend?

Млиновий, *H.* 302. млиньский, *a.* Mühl-; Млиньский, *s. m. a.* Nbfl. des Чéремош.

Млиновиця, *f.* s. Млинівка.

Млинóк, -нка, (*d.* -óчок), *m.* kleine Mühle; — від кáви Kaffemühle; 2) Putzmühle, Kornklapper, Fege, Getreide-Reinigunsmaschine, *f.*

Млистий, *a. T.* s. Мглистий.

Млиця. *f.* Füllen, das zu Anfang des Sommers geworfen wurde. [На-млї óка.

Млї. *pl.* —бють es wetterleuchtet; 2) s.

Млїка, *f. Марк.* 135 s. Млиця?

Млїко, *adv. Мх.* s. Млóсно.

Млїлий, *a. Кв.* 319 schwächlich, abgemergelt.

Млїсно, *adv.* s. Млóсно.

Млість, *g.* млóсти, *f.* Uebelkeit; Ohnmacht, Bewusstlosigkeit, *f.* млóсти (млїсти) удáрили на когó, обнялі кого *Ч.* III. 425 jmdn wandelte eine Ohnmacht an, (млость *Ко.* 149. *Леви.*).

Млїстовáтий, *a.* leicht ermattend u. schwitzend.

Млїти, *v. n.* matt, schwach, kraftlos, erschöpft werden, schmachten, sich abzehren: гóлоду — am Hungertuche nagen; 2) in Ohnmacht fallen; 3) млїв на слóту ist vor dem Gewitter schwül geworden; 4) gar werden (мясо).

Млóйний, *a.* Uebelkeit erregend, *Пар.*

Млóйність, -ости, *f.* Uebelkeit, Neigung zum Erbrechen, *f.*

Млоїти, *v. a.* schwächen, abmatten; млóїть когó etw. erregt jmdm Uebelkeit, jmdm wird übel, unwohl (*B.*).

Млóсний, млостúний, *ОП. a. adv.* млóсно, unwohl, übel, unpässlich; млóсно комý jmd ist nahe der Ohnmacht.

Млостúти, *v. a. ОП.* s. Млоїти.

Млявá, *Ст.* млявість, -ости, *f.* Schwächlichkeit, Dumpfigkeit, *f.*

Млявий, *a.* s. Мляний, weichlich; fad.

Млявощі, *pl. Фр.* Fadheiten, *pl.* Anämie, *f.* [Мятник, кожемяка; *H.* 285?

Мнець, *m. H n.* 88. Rohgerber, *m.* s.

Мнимий, *a.* vermeint, angeblich; eingebildet, *ГШ.*

Мнúти, *Ме.* 305, мнїти *Ле. v. n.* meinen, denken, wissen.

Мнишки, *pl.* Käseknödel, *pl. Піс.*

Мнóгий, *a.* vieler, (viele, vieles); *pl.* мнóгі; числó мнóге Mehrzahl, Numerus pluralis, мнóго, *adv.* viel; — людúй viele Menschen, viel Leute; мнóго раз vielmal, mehrmals.

Многобáрвний, *a.* vielfarbig, *У.*

Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [*m. Пол.*

Многоблóчник, *m.* Flaschenzug,

Многобóже, (-ив), многобóжництво, *Пар. n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многобóжник, *m.* Vielgötter der mehrere Götter glaubt, verehrt, Polytheist, *m.*

Многобóчний, многобóчник, s. Многокýтний &, mit vielen Flächen.

Многовáжний, *a.* allzu wichtig; vielgiltig; ernst.

Многовáжність, -ости, *f.* grosse Wichtigkeit, Bedeutung. *f.* der ganze Ernst.

Многовúдний, *a.* vielgestaltig, vielförmig. [*m. Пар.*

Многовідець, -дця, *m.* Vielwisser,

Многовлáда, *f.* Vielherrschaft, *f.*

Многовóдний, *a.* wasserreich, *Фр.*

Многоголóвий, *a.* vielköpfig.

Многогрáнний, *a.* vieleckig.

Многогрáник, многогрáнок, -нка, *B. m.* eckiger Körper, Polyeder, *m.*

Многогрішний, *a.* viel sündigend.

Многодержáвний, *a.* viel, weit herrschend. [fahren.

Многодóсьвідний, *a.* vieler-

Многожéнність, -ости, *f. Пар.* многожéньство, *n.* Vielweiberei, Polygamie, *f.* [gename, *m. ГШ.*

Многозвóрний, *a.* -е имя, Men-

Многозмінний, *a.* vielveränderlich, *Фр.* [giltig; hochwichtig, *T.*

Многознáчний, *v.* vieldeutig, viel-

Многознáчність, -ости, *f.* Vieldeutigkeit; 2) hohe Bedeutung.

Многойменний, многоименúтий, *Пар. a.* vielnamig, mehrnamig, der viele Namen hat. [namigkeit, *f. B.*

Многойменність, -ости, *f.* Viel-

Многоїдець, -дця, *m.* Vielfrass, *m.*

Многоклопóтний, *a.* kummervoll, sorgenvoll, *Пол.* [hufer.

Многокопúтний, *a.* vielhufig, Viel-

Многокрáсник, *m.* Polychrom, *n. B.*

Многокрóть, *f.* das Vielfache.
Многокрóтний, *a.* vielfach; vielmalig, oftmalig.
Многокýтний, *a.* vieleckig. [*n.*
Многокýтник, *m.* Vieleck, Polygon,
Многолíт, = мнóго лїт, мнóгих лїт (многая лѣта) *Ко.* 119.
Многолíтє, *n.* langes Leben.
Многолíтний, *a.* vieljährig, langwierig; hochbejahrt. [численний.
Многолíчний, *a. Зг. Ст.* s. Многó-
Многолучéвий, многолýчий, *a. B.* vielstrahlig.
Многолю́дний, *a.* volkreich.
Многолю́дність, -ости, *f.* многолю́дство, *n.* grosse Volksmenge.
Многомилостивий, *a.* (von Gott) sehr gütig, s. gnädig.
Многомиелий, *a. Кл.* sinnig.
Многомóвний, *a.* gesprächig, redselig, *M.* [gend, mächtig.
Многомóжний, *a. Ну.* vielvermö-
Многомýжність, -ости, *f.* Vielmännerei, Polyandrie, *f.*
Многонíг, -óга, *Пар.* многонóжник, *B.* Vielfuss, *m.* (Julus). [(Myriapoda).
Многонóжки, *pl.* Tausendfüsser,
Многоовощкóві, *pl.* Vielfrüchtige, *pl.* (Polycarpicae).
Многоосéвий, *a.* viel, mehrachsig.
Многоóстрів, -ова, *m.* Polynesien, *n. МШ.*
Многоочитий, *a. К.* vieläugig.
Многобчок, многобчник, *m* Argusfalter, *m.* (Lycaena). [Stämmen bestehend.
Многоплéменний, *a.* aus vielen
Многоплóдний, *a. C.* I. 164 sehr fruchtbar, fruchtreich.
Многоповáжний, (-поважний), *a.* hochgeehrt, hochachtbar. [teuern.
Многопригóдній, *a.* reich an Aben-
Многорáзний, *a.* vielmalig. *Пар.*
Многорáкий, *a.* vielfach, vielfältig.
Многорáкість, -ости, *f.* Vielfältigkeit, *f. Пар.*
Многорáменний, *a.* vielarmig.
Многорибóний, *a.* fischreich.
Многорíчний, *a. B.* flussreich.
Многорóгий, *a.* mit vielen Hörnern.
Многорóдний, *a.* vielartig, *Пар.*
Многорозлíчний, *a.* s. Многорáзний. [*Пар.*
Многосильний, *a.* grossmächtig,
Многосклáдний, многослóжний, *a.* vielsilbig. [voll, *B.*
Многослáвний, *a.* ruhmreich, ruhm-
Многослíвний, *a.* grossrednerisch, *Макс.*
Многостíн, *m. Пар.* Polyeder, *n.*
Многосторóнний, *a.* vielseitig; mehrseitig. [seitigkeit, *f.*
Многосторóнність, -ости *f.* Viel-
Многострадáльний, *a.* der viel gelitten hat, Märtyrer, *Ш.* I. 353; -е житé voll Leiden. [Märtyrer, *m.* (-in, *f.*).
Многострадáльник, *m.* (-ниця, *f.*)
Многострýнний, *a.* vielsaitig, vielbesaitet, *Фр.*
Многотá, *f.* Menge, *f.* Quantum, *n.* Masse, *f.* grosse Anzahl; Vielheit, *f.*
Многотрýдний, *a.* sehr mühsam, mühevoll, *Макс.*
Многотрýдниця, *f.* viel sich abmühende Frau, bes. Hausfrau, *T.*
Многотрýдність, -ости *f.* Schwierigkeit, *f.* das Mühevolle.
Многоýм, *m. Пар.* s. Мудрагéль. [dig.
Многоýмний, *a. КУ.* sehr verstän-
Многоцьвíтний, *a.* blumenreich.
Многоцифéрний, *a.* mehrziffrig.
Многоцíнний, *a.* kostbar, wertvoll.
Многоцíнність, -ости, *f.* Kostbarkeit, *f.* grosser Wert.
Многочáстний, *a.* vieltheilig.
Многочéсний, *a. Вас.* ehrenvoll, hochgeehrt.
Многочисленний, *a* zahlreich.
Многочисленність, -ости *f.* grosse Anzahl.
Многочлéн, *m.* Polynom, *n. adj.* многочлéнний, aus vielen Gliedern bestehend. [Sprachen enthaltend, polyglott.
Многоязичний, *a.* verschiedene
Мнóженє, *n.* das Vermehren, Vermehrung; Multiplication, *f.* [(-е ч.).
Множественнє числó, s. Мнóгий,
Множествó, *n.* Menge; Vielheit, *f.*
Множи́ме, *s. a. n.* мнóжень, -жня, множимок, -мка, *m.* Multiplicand, *m.*
Множитель, мнóжник, *m.* Multiplicator, *m*; Mehrer, Vermehrer, *m.*
Множити, *v. a.* mehren, vermehren, vervielfältigen, multiplicieren; — ся sich vermehren.
Множíнь, *f. МШ.* s. Множествó.
Мнóжність, -ости, *f. R.* 18. Ver-

mehrung, *f.* [fluviat).
Мнюх, *m.* Aalruppe, Quappe, *f.* (Lota
I. Мня = мя = менé *accus. sgl.* mich *Ог.* 129. 80.
II. Мня, мнє, s. Имя́ (имня́), *Ог.* 56.
Мня́к, *m.* verbrauchte Wagenschmiere.
Мняки́й, *a. Ш.* II. 77. s. Мягки́й.
Мняки́ш. мня́куш. мняки́ни, мняки́ть *КС.* (83) VII. 503. & s. Мя́киш &.
Мня́со, мнясо́ї́д. &. Мня́та & s. Мя́со, Мя́та etc. *Ог.* 80.
Мня́ти, мя́ти, (мну. мнеш), *v. a.* kneten, zerdrücken, zer- knittern, zerkneten, bearbeiten; — ся sich zerknittern; *sich winden, Umstände machen, ängstlich, verlegen sein.
Мняткий, *a.* (*Фр*) s. Мягки́й.
Мняшку́рка. *f.* flache (innere) Hand; *adj.* мняшку́рний. [(61) IX. 76; *Ог.* 95.
Мо, *adv.* s. Мо́ж. мо́же, мабу́ть, *Ос.*
Мов, (моб *Піс.* =) мо́ви, *conj.* gleichwie, gleichsam, wie wenn *Ог.* 200. 210.
Мо́ва, *f.* Sprache, Rede, *f.*
Мо́вдь, *f.* s. Смовдь.
Мо́вити, мовля́ти, *v. a.* sprechen, reden, sagen; мовля́в (той) wie es jemand einst wohl sagte, wie wenn, nämlich, wohl, doch wohl, so zusagen *Ог.* 204.
Мо́вка, *f.* Redensart, *f.*
Мовки́ни, *pl.* s. Мякини.
Мовки́ня, *f.* Sprecherin, *f.*
Мовна́, *f.* Welle, Woge, *f.* мовни́ бют die Wellen schlagen an (*B.*); *vgl.* Вовна́ II.
I. Мовни́ця, *f. Бор. Фр.* Rednerbühne, *f.* [Waschstube, *f.*
II. Мо́вниця, *f.* [мы-] Badehaus, *n.*
Мо́вність, -ости, *f.* Redefluss, *m.* Beredsamkeit, *f. ОП.*
Мовня́, *f.* Blitz, *m.* — *бє* es blitzt, es wetterleuchtet; 2) Lichtschein, *m.*; 3) Wiederhall, *m.* Echo, *n.*
Мовчазли́вець, -вця. *Мі.* II. 312. мовчазли́вий, мовча́ний. *a.* schweigsam, verschwiegen.
Мовча́к, *m* s. Мовчу́н. [samkeit, *f.*
Мовчали́вість, -ости, *f.* Schweig-
Мовча́льник. *m.* schweigsamer, Mönch.
Мовча́н. *m. Шл* s. Мовчу́н; у мовчана́ гра́ти Art Kinderspiel: Stillschweigen beobachten, *Кн.* [*f.* das Schweigen.
Мовча́нка. (*d.* -а́ночка *f.*) мо́вчане *n.*
Мовча́ти, (мовчу́, мовчи́ш), *v. n.* schweigen (мовчи́ язи́чком); stumm sein; (*ptc.* мовчу́щий, *К.* st. мовча́щий).
Мо́вчки, *adv.* schweigend; im Stillen *Ог.* 114.
Мовчали́вий, *a.* s. Мовчазли́вець.
Мовчо́к, -чка́, *m. Н.* 115. s. Мовчу́н; Muckser, *m.* мо́вчко́м, *Ог.* 114 мовчуко́м *К. adv.* stillschweigend, schweigsam.
Мовчу́н, *m.* der Schweigsame, Verschwiegene, Schweiger, *m. Не.*
Мовчу́ньство, *n.* das Schweigen.
Мо́га́, *f. Ос.* (61) VI. 26. 42. як мога́, скі́лько моги́ nach Möglichkeit, nach Vermögen, so viel es möglich ist, so viel man vermag; möglichst stark, schnell &.
Моги́ла, *f.* Erdhügel, Grabhügel; Grab, *m.* Grabmal, Ehrengrabmal, *n.*
Моги́лин, моги́льний, *a.* Grabes-, Gräber-.
Моги́лка. (*d.* -и́лочка), *f.* kleiner Grabhügel; *pl.* могилки́ Gottesacker, Friedhof, *m.*
Моги́льник, *m.* Arbeiter der für Wachposten Erdhügel aufwarf; 2) —, моги́льщик, *Щог.* Todtengräber, *m. Ст.*
Моги́льниця, *f.* s. Барві́нок.
Могиля́к, *m.* — гроба́р, *Пол.* Todtengräber, *m.* (Necrophorus vespillo).
Моги́ра, *f.*? s. Моги́ла *Ог.* 70?
Могли́ці, *pl. Ч.* VII. 551 II. 336. s. Могилки́.
Мого́л, *m. Ш.* II. 67. *ТР.* s. Монго́л.
Могори́ч, могри́ч, *m.* Kauftrunk, (mercipotus).
Могори́чити, могри́чити, *Крон.* I. 14, *v. a. ІГ.* кого́ jmdm einschenken lassen, eine Zeche veranstalten, jmdn bewirten; — ся *Гол.* III. 324 einander — —.
Могота́, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.* Macht, *f.* ста́ло не в моготу́ *К.* I. 285 war (ist) nicht möglich, war (ist) unerschwinglich.
Могуряни́н, *m.* s. Козьодри́ст.
Могу́чий, *a.* mächtig, stark *Ш.* II. 73.
Могу́чість, -ости, *f.* Macht, *f.*
Могчи́, могти́, s. Мочи́, *Ог.* 66.
Мо́да, *f.* Mode, *f.*
Мода́льність, -ости, *f.* Modalität, *f.*
Мо́дель, *m.* мо́дло, *n. К* Model, Vorbild, *n.*
Моделюва́ти, *v. a.* modellieren.
Моде́рний, *a.* modern; модерні́зува́ти, *v. a.* modernisieren.

Мо́дний, *a.* modisch, der Mode angemessen.
Модни́цтво, *m.* Modesucht, *f.* *Пар.*
Модни́ця, модоєьвітка, *f.* *Пів.* putzsüchtiges Weib, Modenärrin, *f.*
Модня́р, *m.* Modenarr, *m.* *Пар.*
Модня́рка, *f.* Modistin, *f.*
Модра́вий, *a.* meergrün, *Пол.*
Модри́на. *f.* модрине́ць, -нця́, *m.* Lärche, Lärchentanne, *f.* (Larix europ.).
Мо́е, *Ог.* 92. s. Мо́же.
Мож, s. Мо́жна.
Мож жі́р.*m.*s.Мозді́р,*Ог.*76. [leicht.
Мо́же, *adv.* ist möglich dass —, viel
Можеве́льник. *m.* s. Яловець.
Можі́ль, *m.* s. Мозіль.
Можли́вий, *a.* möglich, thunlich.
Можли́вість.-ости.*f.*Möglichkeit,*f.*
Мо́жна. *adv.* es ist möglich, man vermag, man darf, man kann, es ist erlaubt.
Мо́жний, *a.* mächtig. [keit, *f.*
Мо́жніеть, -ости.*f.* Macht; Möglich-
Можні́ти, *v. n.* *Левч.* mächtig, reich werden. [ство, *n.* *К.* Aristokratie, *f.*
Можновла́да, *f.* *Пар.* можновла́д-
Можновла́дний, *a.* *Пар.* aristokratisch; 2) *КУ.* mächtig herrschend.
Можновла́дник. *m.* Aristokrat, *m.*
Мо́за. *f.* Nbfl. des Случ. [*Пар.*
Моза́їка. *f.*Mosaik,*f.* *adj.* мозаїчний, *Мл.* musiv, Mosaik-. [mark, *n.*
Мозга́нь, *f.* хребе́тна — Rücken-
Мозгонни́к колона́йка, *m.* Drehwurm, *m.* (Coenurus cerebralis).
Мозолоня́тий, *Пол.* мозолоня́тий, *a.* schwielig. [dorn, *m.*
Мозі́ль, -оля́, *m.* Schwiele, *f.* Leich-
Мозни́ця, *f.* Gehirnkasten, *m.* *Пар.*
Мо́зок, -зку, *m.* (*pl.* мо́зки и. мі́зки) Hirn, Gehirn, *n.* *в мі́зки лі́зе *P.* I. 130 drängt sich auf (im Gedächtnis, in Gedanken). [strengung,*f.* Drangsal,*n.*
Мозо́ля, *f.* *Ф.* mühevolle Arbeit, An-
Мозоли́стий, мозоло́вий. *Ф.* (-льо́вий *P.* II. 174), мозоли́вий (-ля́вий), *a.* schwielig; * mühsam erworben.
Мозолюва́ти, *v. n.* harte, mühevolle Arbeit verrichten; мозольо́вана пра́ця *H* 194 harte Ar. die Schwielen auf den Händen erzeugt.
Мо́й, Partikel zur Hervorhebung bei d. Huzulen: ходи́ мой! а що там мой? so viel als ти! du (mein)! du halt!

Мо́йка.*f.gr.Под.*s.Ми́йка. [mosaisch.
Мойсе́й, *m.* Moses, *adj.* мойсе́вий,
Мокани́чний, *a.* s. Мекання́ний.
Мо́кбит, *m.* *N.* e. Berges.
Мокна́, *f.* *B.* Nässe, Nasskälte, *f.*
Мокла́вина, мокли́на, *f.* nasser Boden, Moorgrund, Sumpf, *m.*
Мокли́ця, *f.* s. Мокрота́. *Пар.*
Мокля́к, *m.* s. Мокла́вина; 2) taube, verkümmerte Nuss, (*B.*). *adj.* мокляку́ватий, nass, sumpfig. [chares).
Мокля́ха, *f.* Sumpfmilbe, *f.* (Limno-
Мокля́чка, *f.* s. Золотозі́ль, *B.*
Мокля́чник, *m.*klebrige Salbei,(Salvia glutinosa). [sein,nass,feucht werden.
Мо́кнути, *v. n.* der Nässe ausgesetzt
Мокови́на. *f.* *coll.* s. Маковиня.
Мокотя, *f.* *Ч.* III. 107. *H.* 179 e. Wort der Kinderspr. ги́ря — von kurz geschorenem Kinde.
Мо́кош золотоо́ка Osmylus chrysops.
Моко́шні, *pl.* Wasserrosen, *pl.* (Nelumbiae, Hydropeltideae), *B.*
Мо́кра, *f.s.a.* rechter Nbfl.des Дніпр.
Мокрене́ць, -нця́, мокрани́к, мокрине́ць, -нця́, *m.* Sternmiere, *f.* Hühnerdarm, *m.* (Stellaria).
Мокра́вий, *a.* nässlich, *Пар.*
Мокрави́нець, -нця, *m.* Sumpfschnecke *f.* (Paludina). [ремо́ш ч.
Мокре́нький. *s. a. m.* Nbfl. des Че-
Мокре́ць, -ецю́, *m.* Alles was sehr nass ist: nicht trockenes Holz &.; 2) mehrere Pflanzen: Saatenmiero, *f.* (Alsine segetalis); Mastkraut, *n.* (Sagina procumbens); Galium aparine, Asporugo procumbens.
Мо́крий, *a.* nass, feucht.
Мо́крин, *m.* *N.* e. полони́на; 2) linker Nbfl. des Че́ремош ч.
I. Мокри́на, *f.* Macrina.
II. Мокри́на, *f.* s. Мокрови́на.
Мокри́ця, *f.*Kellerassel, *f.* (Oniscus); Wassorassel(Asellus aquat.)*Вол.*; 2)Steinkriecher, *m.* (Lithobius forfic.); 3) Scolopendra. [umbellatum);2)*N.*e.Berges.
Мокри́ш, *m.* Spurre, *f.* (Holosteum
Мокрі́ти, *v. n.* nass werden.
Мокро́, *n.* Nässe, *f.*; 2) *adv.* мокро́ nass, feucht.
Мокрови́на, *f.* *МШ.* s. Мокла́вина.
Мокрота́, *f.* Nässe, Feuchtigkeit, *f.*
Мокру́ха, *f.* *Bein.* des Brantweins.

Мокрáвий, *a. Cm.* s. Мокрáвий.
Мокрúк, *m.* alles Nasse; nasses Holz; Sumpf, *m.*
Мокрúй, *pl.* Sümpfe, Moräste, *pl.*
Мокрúчка, *f.* Milzkraut, *n.* (Chrysosplenium alternifol.).
Мокутúря, гúря — *f. H.* 179 s. [Мокóтя.
Моль, *f. K.* s. Міль II.
Молá, *f. H.* 210 Hausfrau, die zu mahlen (молóти) hat.
Молáня, (-а), *f.* s. Мелáня.
Мольбá, *f. У.* Gebet, *n.*
Мóлва, *f.* † s. Мóва *Wgr.* 179.
Молдáва, Молдавúця, *f.* Nbfl. des [Прут.
Молéбен, *m.* Art Litanei zu der Gottesmutter, s. Параклúс; Betfest, *n. ГШ.*
Молéбний, *a. Зг.* flehentlich, flehend, Bitt-; — прáзник *Ч. V.* 469 Andachts; *adv.* молéбно.
Молéльщик, *m. Ко.* 167 *ГШ.* Beter, [Bittgänger; Pilger, *m.*
Мóлене, (-йе), *n.* das Beten, Flehen, Gebet, *n.*
Молестувáти, *v. a.* (*Фр.*) molesticren mit Bitten.
Молúбіг, -ога, *m.* Lerche, *f.* (Alauda).
Молистúти ся, (*B.*) s. Просúти ся.
Молúтва, *f.* Gebet, *n.*; 2) Fluch, *m.* Verwünschung, *f. АД.* I. 180. 187.
Молúтвати, *v. a.* mit einem Gebet weihen: хáту, поліжнúцю; 2) детúну — das Hauptsächliche von der Taufhandlung an dem neugeborenen Kinde verrichten; *ptc.* молúтваний, (-вян-) u. молитвéнний.
Молитвéний, *Біл.* молитéбний, *W. a.* zum Gebet geh., andächtig, weihevoll.
Молитвéник, молитвослóв, (*d.* -óвець), молитóвник, *m.* Gebetbuch, (*d.* -büchlein). *n.*
Молитвéниця, *f.* Bethaus, *n.* Kapelle, *f. ГШ.*
Молитвéність, -ости, *f.* Frömmigkeit, Andacht, *f.*
Молúтвиця, *f. dim. У.* Gebetlein, *n.*
Молúтвувати, *v. n. M+Б.* 257 beten, das Gebet verrichten.
Молúти, *v. a.* inständigst bitten, flehen; — ся beten; *b*) s. Просúти ся; *c*) *fluchen, *A-Г.* 159; *d*) — на кого́ jmdn anbeten, +*M.*
Молитóвний, *a. Cm.* Gebet-; liturgisch.
Молíне, (-я), *n.* s. Мóлене.
Мóлька тáтова. §. Ч. II. 492 s. Стýпа.
Мóльниця, *f.* ausgespülte Lache, Kothlache, *f.* Loob, *n.* (*B.*).

Мóлнїя, *Пол.* мóлня, *Kol.* I. 104. 106. *f.* Blitz, *m. Пот.* I. 64. 87, s. Моний 1).
Мóлодь, *f. coll.* junge Leute, die Jugend *M.*
Молодáн, *m. Ч.* 15 Geliebter, „Bursche", *m. vgl.* Милодáн.
Мóлоденъ, -дни́, *m.* Mauerpfeffer, *m.* (Sedum acre).
Молодéць, -дця́, *m.* Jüngling, junger Mensch, *übhpt.* jung *P.* I. 6); Bursche, *m.* *unternehmender, wackerer, kühner Mensch: молодцéм спрáвити ся *Гр. б.* 19 etw. gut u. wacker bestehen, sich wacker halten.
Молодéцкий, молóдський *TP.* 147 einem jungen Menschen eigen: *wacker, brav, ritterlich, heldenhaft. der kriegerischen Jugend geh.
Молодéцтво, *n. Марк.* 137 Junggesellenstand, *m.* *Bravheit, *f.*
Молодéчий, (-éчний, *Св.*) *a.* s. Молодúй 1), jugendlich; молодéцкий.
Молоджáва, & s. Моложáва &.
Молодúй, (*d.* -éнький), *a.* jung, Jugend- *s. a. m.* Bräutigam, *m.* -а, *s. a. f.* Braut, *f.*; *pl.* молодí die Jungen *pl.* Brut; 2) Brautleute, *pl.* Brautpaar (молодá пáра); * — хлїб *P.* I. 180 nicht gut ausgearbeitetes Brod aus lockerem Teig; з-мóлоду *adv.* von Jugend auf.
Мóлодик, *m.* junger Mensch, junger Bursche, Junggeselle; у молодикáх *P.* I. 74 in jungen Jahren; 2) Bräutigam; 3) Mond im ersten Viertel; Neumond, *m.*
Молодикувáти, *v. n. Ш* I. Junggesellenleben führen.
Молодúло, *n. Вол.* Sedum telephium; 2) Sempervivum tectorum.
Молодúна, *f.* (*B*) Rahm, *m.* Oberes, *n.*
Молодúнїй, *TP.* 91. молодúчний, *a.* s. Молодéчий.
Молодúти ся, sich noch als Jüngling geberden *H.* 166; sich für jünger ausgeben, *He.*; 2) *impers.* молодúть ся es zeigen sich Vorboten des nahenden Ungewitters, es wird düster am Himmel, (vor dem Regen) *Пот.* III. 5—6.
Молодúця, (*d.* -úчка), *f.* junge verheiratete Frau.
Молодúчити, *v. n.* von Weibern: ehebrechen, Unzucht treiben.
Молодúчник, *m.* der jungen verheirateten Frauen nachläuft, Weibernarr, *m.*
Мóлодїж, -ежи, *f.* Jugend, junge

Leute; — шкільна́ Schuljugend, *f.*

Мóлодість, -ости, *f.* Jugend, Jugendzeit, *f.* [*n.*;s.Молодиця Ч.III.192.

Молóдка, *f.* Jungfrau, *f.* Mädchen,

Молоднéча, *f. coll.* s. Мóлодїж, junges Geschlecht.

Молодня́к, молодня́к, молодовя́к, *Лзвч. m.* Jungvieh, *n.*, junge Bäume, junger Waldstand; junger Trieb, Spross (am Baume) &. [verjüngen.

Молоднїти́, *v. n.* jung werden, sich

Молодьóжа *f.* Ч.III.191? [VII.412.

Молодожóн, *m.* junger Ehemann Ч.

Молодóйка, *f.* (*B.*) feine Maisgrütze in der Süssmilch gekocht.

Молодóщі, *pl. K.* Jugendzeit, Jugend, *f.* Jugendjahre, *pl.*

Молодствó, *n. Біл. Св.* Jugend, *f.* junge Jahre, з молодства́ *Пр.* II. 211 von Jugend auf.

Молоду́ха, (*d* -у́ся, -у́шка). *f. МШ.* junge Braut; *Гл.* I. 21. Ч. IV. 301; 2) junge Henne.

Молóдчина, *m. Л.* 24 s. Молодéць.

Молодю́к, *m. P.* II. 53 kleines Kind.

Молодя́вий, *a. Зап.* II. 452 jugendlich.

Молодя́к, (*d.* молодячóк), *m.* Junggeselle, Junker (*B.*); *Gelbschnabel, *f.* (*Ф.*).

Молодя́та, *pl.* die Jungen, das junge Paar (Brautpaar).

Мóлож, *m.* Plattmuschel, *f.* (Tellina).

Моложа́ва, (-а́вина), *f.* моложа́к. (-ачни́к), *m.* Jungwald, junger Waldstand, *m.* [jugendlich. *Д. гр.*

Моложа́вий, *a.* sich jung haltend,

Молóзиво, (-ево), *n.* erste Milch nach dem Kalben, Biestmilch. *f.* (*B.*) *Пот.* I. 163.

Молокó, *n.* Milch, *f. Пот.* I. 164. 148.

Молокóвець, -вця, *m.* Milch- Kuhbaum, *m.* (Galactodendron utile).

Молокосúс, *m.* gefleckte Salamander.

Молосува́ти, *v. a.* s. Полосува́ти misshandeln.

I. Мóлот, -ту, *m.* Treber, *pl.* d. i. Hülsen vom ausgekochten Malz [молóти]; 2) kleine Stücke, Scherben, *pl.*

II. Мóлот, -та, *m.* (grosser) Hammer, *m.*; 2) (*g.* -ту) Drusch, *m.*; 3) лен — Lein der gedroschen wird (*Фр.*), s. Мóлотень.

Молотьбá, *f.* das Dreschen, Drusch, *m.* Dreschzeit, *f.*

Мóлотень, -тня, *m.* Dreschlein, *m.*

Молóти, (мéлю, мéлеш), *v. a.* mahlen *Пот.* 164; 2) wedeln; 3) plapporn.

Молоти́ти, *v. a.* dreschen.

Молотíлка, (-íльня), молотня́. (*B.*), *f.* Dreschmaschine, *f.* [*m.* Drescher, *m.*

Молотíльник, молóтни́к, *H.* 180,

Молотóк, -тка́, (*d.* молотóчок), *m.* (kleiner) Hammer. [Молотьбá.

Молóча, *f. Ра.* I. 373, молóчене, *n.* s.

Молоча́й, молоча́к пса́рник, *m.* Wolfsmilch, *f.* (Euphorbia cyparissias u. esula); 2) s. Молочíй.

Молоча́ний, *a. Пар.* milchartig.

Молоча́ник, *m.* (*B.*) s. Молóчник 2).

Молоча́рня, *f.* Milchgewölbe, *n.*

Молочи́стий, *a.* milchig, *Пол.* milchreich. [chus oleraceus).

Молочíй, *m.* Gänsedistel, *f.* (Son-

Молóчка, *f.* s. Молоча́й 1); Euphorbia procera; 2) Lactuca scariola; 3) Nbfl. des Ви́слок, *Гол.* (*Вѣн.* II. 176).

Молочкó, *n.* milchiger Saft; Futterbrei, -saft, *m.* (der Bienen); Milch eines Milchners (Fisch); 2) — пéсв, кóтяче Wolfsmilch, *f.* (Euphorbia); 3) s. Молóчка 2); *adj.* молочковáтий milchig.

Молочли́вий, *a. Ч.* III. 266 reichlich Milch gebend.

Молóчний, (-óшний), *a.* Milch-, -а ка́ша Milchgrütze, *f.* Milchbrei, *m.* mit Milch; -ий óрат. -а сестрá *C.* II. 200 Milchbruder, Milchschwester; 2) milchig; 3) milchreich; 4) Молóчна *s. f. a.* Fl. in den See Молóчне mündend.

Молóчник, (-óшник), *m.* Milchmann, -händler; 2) Milcher, Milchner, (Fisch); 3) Milchtopf, *m.*; 4) Schöllkraut, *n.* (Chelidonium majus).

Молóчниця, *f.* Milchfrau, *f.* Milchmädchen, *n.*; 2) gute Milch-, Melkkuh.

Молочнобíлий, *a.* milchweiss.

Молоща́вий, *a.* -е дéрево schwach, brüchig.

Молоща́к, *m.* junger Wald.

Молцикáти, *v. a.* §. s. Мóскати.

Мóлчички, *adv.* s. Мовчки́.

Моля́вка, *f.* s. Мулявíця, муля́вка.

Моля́нка, *f.* просона́ Hirsezünsler, *m.* (Pyralis silacealis); 2) — мучна́ Asopia farinalis. [*n.* kleine Weile.

Мóмент, (*d.* моменти́к), *m.* Moment,

Мóмич, *f.* Wasserlilie, Seerose, *f.* (Nymphaea); 2) Nbfl.

Момо́тли́вий, *a. Гол.* III. 732 dhs Zischen lästig.
Мо́мфа, *f.* Affe, *m.* s. Ма́лпа.
Мона́рх, мона́рха, *m.* Monarch, *m.*; *adj.* мона́ршиий dem Monarchen eigen, geh.
Монархи́ня, *f.* Monarchin, *f.*
Мона́рхия, *f.* Monarchie, *f.* *adj.* монархі́чний monarchisch.
Монасти́р, (*d.* -и́рець), *m.* Kloster, *n.* *adj.* монасти́рский, zum Kloster geh.; klösterlich. [ein Kloster gestanden.
Монасти́рище, (-ско), *n.* Ort wo
Мо́нах, *m.* Mönch, *m.*
Монахи́ня, мо́нашка, *f.* Nonne, Ordenschwester, Klosterfrau, *f.*; 2) Liparis monacha. [Mönche, Mönchs.
Мо́нашеский, мо́наший, *a.* vom
Мо́нашество, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchswesen, -leben, *n.* [leben, M. sein.
Монашествува́ти, *v.n.* als Mönch
Моне́ство, *n.Ф.* s. Мони́сто, на́мисто.
Моне́та, *f.* Münze, *f.* *adj.* моне́тний Münz-. [*adj.* монета́рний Münz-.
Монета́рня, *f.* Münzamt, *n.* *Пар.*;
Монета́рство, *n.* Münzwesen, *n.*
Моне́тник, *m.* Münzer, *m.* *Пар.*
Мони́сто, *n.* s. Нами́сто, *Ог.* 95.
Мо́нька, мо́ня, *f.* моло́ньо, *n.* in d. Kinderspr. s. Молоко́.
Монсі́р, *m.* Art ausgehöhltes hölzernes Geschirr, (*Фр.*) *vgl* Мо́сір. u. Мусі́рча́.
Моня́ти, *v. a.* *Ос.* (62) IV. 107?
Мопс, (*d.* мо́пси́к), *m.* Mops, *m.*
I. Мо́ра, *f.* Moire, *f.* Art Zeugstoff.
II. Мо́ра, *f.* Alp, *m.* Maare, Trut, *f.* Nachtmännchen, *n.*
Морави́ця, *f.* Todesfleck, Leichenfleck, *m.* s. Су́кровиця; 2) s. Муравиця.
Моралїзува́ти, *v. n.* moralisieren.
Мора́льний, *a.* moralisch; 2) von guten Sitten. [*f.* gute Sitten.
Мора́льність, -ости, *f.* Moralität
Моранде́ль, *m* s. Муранде́ль.
Морани́стий, *a.* mit dunklen Streifen.
Мора́нка, *f.* Panopaea, *B.*
Мора́ха, Мора́шка, s. Мура́шка.
Мора́хва, *f.* linker Nbfl. des Днїстер.
Мо́рва, *f.* Maulbeerbaum, *m.* (Morus nigra); морвона́ті, *pl.* Maulbeerbaumartige, *pl.* (Moreae).
Морво́вий, *a.* von мо́рва.
Мо́ргавка, *f.* *Н.* 12. *Bein.* des blitzenden Wetterstrahlens.
Морга́ти, мо́ргнути, *v. n.* mit den Augenlidern (-brauen); blinzeln, winken (ну́сом). [Blinzler, *m.* *Пар.*
Морга́ч, моргу́н, *m.* der blinzet,
Мо́ргла, *f.* *gew.* *pl.* мо́ргли гра́ють es wetterleuchtet, s. Мо́ргавка.
Моргули́ця, моргу́ля, моргу́ха, *f.* die blinzelt, Kokette, *f.*
Морґ, *m.* Morgen, Joch Acker, *m.* = 0·57546 Hektar; *adj.* морґо́вий.
Морґу́ля, *f.* *Не.Пр.* XII.422 s. Ґу́ля.
Мо́рда, (*d.* мо́рдочка, *aug.* морди́ще, *n.*), *f.* Maul, *n.* Schnauze, *f.* Gefriss, *n.*
Морда́тий, *a.* mit grossem Maul.
Мордва́н, *m.* e. Schimpfname. [mühen.
Мордо́ване, *n.* das Morden; 2) das Ab-
Мордо́вник, *m.* *N.* e. Berges.
Мордува́ти *v.a.* morden; 2) abmühen, — ся з ким sich womit zu Tode plagen.
Морду́ля, *f.* s. Ґу́ля, морґу́ля.
Морду́н, *m.* Mörder, *m.*; in d. Räthsel: die Katze.
Морду́нка, *f.* Mörderin, *f.* [Mord.
Морду́ньство, *n.* das Morden, der
Мо́ре, *n.* Meer, *n.* See, *m.* übhpt. Wasser *Ч* V. 552. [schillernd.
Море́вий, (-о́вий), *a.* aus Moire,
Мореча́дець, -дця. мореча́дник, *m.* Meerbeherrscher, *m.* *Пар.* *Фр.*
Море́ля, *f.* Art grosse süsslicho hellrothe Weichselfrucht.
Мореплав, *m.* Seefahrer, *m.* *Ст.*
Мореплавок, -вка, *m.* Papierboot, *n.* (Argonauta). [„mores" учити.
Мореси́ти, *v. a.* кого́ jmdn rügen:
Морехо́дець, -дця, *m.* Seefahrer, Schiffer, *m.* [wandelnd; See, Schiffahrts-.
Морехо́дний, *a.* *Ру.* meerdurch-
Морехо́дство, *n.* *Фр.* Schiffahrt, Seefahrt, *f.* [chechus rosmarus).
Морж, *m.* *Пол.* Wallross, *n.* (Tri-
Моржо́вина, *f.* Wallrossfleisch, *n.*
Моримо́х, *m.* Fliegenschwamm, *m.* (Agaricus muscarius).
Мори́ти, *v. a.* jmdn Hunger leiden lassen (го́лодом); durch Hunger u. andere Entbehrungen quälen.
Морі́г, -о́гу, (*d.* морі́жо́к, -жка́), *m.* Rasen, *m.* mit Rasen od. Moos bedeckter Platz. [cupressiforme).
Морі́жник, *m.* Astmoos, *n.* (Hypnum
Морка́вець, -вця, *m.* Merk, *m.* (Sium latifol.).

Мóрква, мóрков,(морх-).*f.*Möhre, gelbe Rübe, Mohrrübe,*f.* (Daucus careta); *хáтня мóрква häuslicher, ehelicher Unfrieden, üble Laune der Hausfrau, *Кв.* 78; *vgl.* Скромáдити.

Морквúне, *n.* Blätter von мóрква.

Мóрквиця, мóрковка, *f. dim.* s. Мóрква.

Морквянка, *f.* Art Pflze. [тáти).

Мóркнути,*v.n.* *У.*s.Вóркнути (-ко-

Морковúй, *Kol.* I. 144. морковúний, *a.* aus gelber Rübe.

Моровúй, *a.* pestartig, ansteckend.

Моровúця, *f.* *Мах.* Pest, Seuche, *f.* зарáзи — Pesthauch, *m.* *B.*; 2) s. Моравúця 1).

Морóжене, *s. n. a.* Gefrorenes, *n.*

Морóжене, *n.* das Gefrierenlassen.

Морожéнщик, *m.* der Gefrorenes verkauft. [*m.* (Polygonum aviculare).

Морожóк, -жкá, *m.* Vogelknöterich,

Морóз, (*d.* морóзець, -зця), *m.*Frost; Frostreif, *m.*; 2) Schauer, Fieberfrost, *m.* 3) Herbstzeitlosse, *f.* (Colchicum autumnale) *Вол. Пот.* III. 7.

Морóзити, *v. a.* frieren lassen *III.* I. 353; *impers.* морóзить мéне es fröstelt mich, überläuft mich kalter Schauer.

Морозний, морозóвий. *Л.* 120. *a.* frostig, eiskalt. [Schneeschimmel, *m.*

Морозовáтий, (морзов-), *a.* кінь

Морозюк, *m.* Eisvogel, *m.* (Alcedo ispida). [wurm, (Bothriocephalus latus).

Мороїдник. *m.*breitgliedriger Band-

Мóрок, *m.* *Ч.* I. 196. *К.* морóка, *f.* dunkler Nebel; Todesgrauen, *n.*; 2) Plage, Qual, Plackerei; 3) Betäubung, Bethörung, *f.*; 3) Name des Teufels als Bethörers *Ч.* I. 196.

Моровá, *f.* Moor, *n.* Morast, Pfuhl, *m.*Quebbe,*f.*(*B.*)*Пот.*III.9. [bethörend.

Морокáйний, *a.* *КУ.* betäubend,

Морокувáти, *v.n.*(*B.*)s. Марикувáти, verdiesslich sein; murren: на когó wider jmdn. [sam, *K.*

Морокувáтний, *a.* schwierig, müh-

Мóрон, *pl.* морóнчики. *m.* Gänseblümchen,*n.*Massliebe.*f.*(Bellis perennis).

Морóчити. *v. a.* plagen, quälen; betrügen, bethören. [plagt etc.

Морóчник. *m.* (-ниця. *f.*) der (die)

Морóшка, *f.* Rubus chamaemorus.

Мóрськати, *v. n.* *Пот.* I. 75 s. Мóрснути 1), s. d. folg.

Морськé дéрево, über dem Wege überhangend und daher das Gesicht der Vorbeigehenden schlagend, *Леген. С.* I. 98; морськá галýза.

Мóрский, *a.* zum Meere, zur See geh., Meer-, Meeres, See-, -а рóвень Meeresspiegel, *m.* *Пол.*

Мóрснути. *v. a.* leicht schlagen; 2) dreinhauen, *B.*; 3) rasch hinspringen.

Морсóля, *m.* Block, Klotz, *m.*

Морсй. -йти, *n.* (*Фр.*) s. Порсй.

Мортúр, *m.* Mörser, Pöller, *m.* *K.*

Морýн, *m.* Meer ,Wassergott, *m.* *Пар.*

Морхворúй, *m.* *Bein.* des Hausschweins: „Rübenwühler".

Мóрща, мóрщка *Пол.* морщинá (*d.* -йнка), *f.* Falte, Runzel, *f.*

Морщáк, *m.* Meerschweinchen, *n.* (Cavia cobaya).

Мóрщене, *n.* das Falten, Runzeln.

Морщúне, *n* die dichten Falten am weibl. Kleide.

Мóрщити, *v. a.* falten; runzeln; * — ся *P.* II. 133 die Stirne runzeln, sich sträuben. [Weiberhemde.

Мóрщінка, *f.*gefalteter Kragen beim

Морúк, *m.* Seemann, Matrose, *m.* *Ст.*

Морúнка сьвітúнца, leuchtende Seequalle(Pelagia noctiluca). [2)s.Морсóля.

Мосúря, *f.* Dickkopf, -schädel, *m.* §.;

Мóсір, -óру, *m.* (*B.*) Salzfass aus einheitlichem Holz gemacht. [ремош 6.

Мосíрний, *s. a. m.* Nbfl. des Чé-

Москáль, *m.* Grossrusse, Moskowite; 2) Soldat, (in d. Ukrajina) *m.* *москалú підвéати комý *Кч.* 376. jmdn betrügen; 2) Sardelle, *f.* (Engraulis encrasicholus); 3) Rothwanze, *f.* (Pyrrhocoris aptorus); 4) *ungr.* Haferkuchen, *m.*

Москалений, (-альчení), -йти, *n.* des Moskowiten & Kind.

Москáлик. (*aug.* москалюга), *m.* s. Москáль; 2) Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua) *Не. Пр.* XI. (1) 121.

Москальний, *f.* москáльство, *n.* *Не.* Soldatesca, *f.*; 2) Moskowitismus, *m.* Russenthum, *n.*

Москáльщина, *f.* *У.* Art Abgabe.

Мóскати,*v.n.*schlagen;poltern,rügen.

Москвá, *f.* St. Moskau; 2) *coll.* s. Москáль 1).

Москвофíль, *m.* Anhänger mosko-

witischer Gesinnung, Sprache &, *m.*

Москвофільство, *n.* Vorliebe für grossruss. Sprache etc.

Москóвка. *f.* Moskowitin, *f.*; 2) Soldatenweib, *n.* s. Москáль 2).

Москóвский, *a.* moskowitisch, grossrussisch; *adv.* по москóвски; — вітрéць Nordwind; — капáрок Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula).

Москóвство, *n.* Moskowitismus, *m.*

Московщенй. -йти, *n.* Kind e. Soldaten (москáль) *Ш.* I. 365.

Москóвщина, *f.* Russland, *n.* grossrussische Sprache etc.

Москóвщити, *v. a.* moskwitisieren.

Москорóдити, *v. n.* s. Мóскати.

Москýла, *m.* §. s. Ковáль Schmied, *m.*

Мóсьондз etc. s. Мóсяж etc.

Моéчі, *pl.* Ternstroemiaceae, *B.*

Мóства, *f.* Nbfl. der Ствйга.

Мостйний, *a. К.* I. 51 als Titulatur: „Gnaden", gnädig; 2) wohlehrwürdig, hochgeehrt, *Пар. Левч.*

Мóстик, (-ок). *m. С.* II. 125 s. Містóк.

Мостйна, *f.* Diele des Fussbodens, *f. С.* I. 116 *Ч.* V. 424; 2) der Fussboden, (*B.*); 3) Brückendiele, -balken, *m.*; Brükkenjochträger, *m. Пар.*

Мостйти, *v. a.* міст eine Brücke schlagen, brücken; дорóгу einen Weg pflastern, legen; den Sitz auf dem Wagen herrichten; 2) — ся sich einen Platz suchen *Кч.* 415; Platz einnehmen *ОП.*

Мостíвка, *f.* s. Гноївка. *B. vgl.* Мует.

Мостовий, *a.* zur Brücke geh.; 2) мостовá, *s. f. a. Не.* Pflaster, Steinpflaster, *m.*; 2) мостовé, *s. n. a.* Brückengeld, *n.* Brückenmaut, *f.* [етйна 3).

Мостовйна, *f.* s. Міет; 2) s. Мо-

Мóсур, *m.* Knorren, *m.*

Мóсяж, *m.* Messing, *n. Пол.*

Мосяжний, *a.* messingen, aus Messing.

Мосяжник, *m.* Messingschläger, Gelbgiesser, *m.*

Мот, *m. Ко.* 79. *gr.* s. Марнотрáвник.

Мотáлька, *f.* s. Мотйль.

Мóтане, *n.* мотанйна, *f.* das Haspeln; * Verwirrung, *f.*

Мотáти, (-áю, -áєш), *v. a.* aufwinden, haspeln, weifen; * — собі щось на ніс, на вус etw. sich wohl merken, — ся sich winden, s. wickeln, s. verwirren, *P.* I. 18; *b*) sich hin u. her bewegen, s. hinüberwerfen.

Мотáчка, *f. Пу.* Spulle, *f.*

Мóтив, *m.* мотйва, *f. К.* Motiv, *n.* мотивувáти *v. a.* motivieren.

Мотйга, мотяга, *m. Левч.* s. Мот.

Мотйка, *f.* Hacke, Haue, *f.* Karst, *m.*; *dim.* мотйчка до косй (до грабкíв) hakenförmiges Werkstück bei dem Sensenrechen.

Мотикáти ся, sich abmühen.

Мотйль, мотíль, (*d.* мотйлик, мотйльок), *m.* Schmetterling, Falter, *m.*; 2) Zeichen der Geometer, *n.*; мотйлики. *pl.* Kleinschmetterlinge (Microlepidoptera) *B.*

Мотйлиця, *f.* Wachsmotte, Ratgmade, *f.* (Galleria cerella); 2) Leberegel *m.* (Distoma hepaticum); Egelkrankheit, *f.*

Мотилíвка, *f.* Schmetterlingsmücke, *f.* (Psychoda). [blüter (Papilionaceae).

Мотильковáті. *pl.* Schmetterlings-

Мотирóáє, *m. Не.* Art Kleiderstoff.

Мотйця, *f. Кн.* Krücke, *f.* (*Пр.* IX. 849).

Мотйчити, *v. a.* karsten, hacken s. Сáпати.

Мóтлох, *m. К.* мóтлош, *f. m. К.* Knäuel, *m.* Gerümpel; Gesindel, *n.* Pöbel, *m.*

Мотлóшити, (мотолóш-), *v. a.* derb schlagen, stossen; * vertilgen.

Мотлйти ся, sich hin u. her bewegen, s. Мотáти ся; sich herumtreiben, herumschlendern.

Мотнýти, *v. n.* чим womit schütteln; — ся sich rühren, rührig, rasch sich wohin begeben.

Мóто. *n. ГШ.* s. Мотóк; 2) Elle, *f.*

Мотовйло, (*d.* -йльцé). *n.* Haspel, Weife, *f.* [вáзок, -зка. Bindfaden, *m.* Fitze, *f.*

Мотовйз, *m.* Strick, Strang, *m.* мото-

Мотовйзе, *n. coll* Stricke, Stränge, *pl.*

Мотовйзити, *v. a. ГШ.* fitzen, verwirren.

Мотовйзник, *m.* Seiler, *m.*

Мóток, *pl.* мíтки; (*d.* мóточок, -чка), *m.* Zaspel, Tocke, *f.* Garngebinde, *n.*

Мотóлити. мотолóшити, *v. a.* zusammendrücken, verwirren.

Мотолóка, *f.* Viehseuche, *f.*

Мотóрити, *v. a.* thun, treiben *III.* I. 92; künsteln *ОП.* [nett, hübsch.

Мотóрний, *a.* rüstig, wacker, tüchtig;

Мотóрність, -ости. *f.* Rüstigkeit; Nettigkeit, *f.*

Моторóшно, *adv.* комýсь стáло —

jmdm wurde unheimlich, bange.

Мотоу́з, *m. gew. pl.* die Aalflösse, Aaalpuppe; Grundschnur, *f.*

Мотоша́ти, *v. a. ГШ.* hin u. herziehen, herumreissen, zupfen; — ся sich herumzerren.

Мотрóна, Мóтря, *f.* Matrona.

Мотрóшити, *v. n.* s. Порóшити (снїжкóм) +*М.*

Мóтуз, *m. Mi.* II. 374 s. Мотовя́з.

Мотýзити ся, *Ст.*s.Вовтýзити ся.

Мотýзний, *a.* Seil-, -а мáшина Seilmaschine, *f. Пол.*

Мотýзник, мотузя́р, *m.* Seiler, *m.*

Мотузóк, (*P.*I. 18. мотузка́ *f.*), -зка́, мотузóлок, (*d.* мотузóчок), *m.* Schnur, Leine, *f.* Strick, *m.* Fitze, *f.* Bindseil, *n.* Angelschnur, *f.*

Мотузóлити, *v. a.* s. Мотовя́зити.

Мотýшний, *a.* s. Похмýрний.

Мотя́га, *m. Ко.* 68. Ränkespinner, Rabulist, *m.* s. Мот.

Мох, *g.* мóху u. мху, *m.* Moos, *n.*

Мóхна, *f.* kriechendes Fingerkraut, (Potentilla reptans).

Мохнáвий, мохнáтий, *a.*moosig; flaumig, behaart, rauch.

Мохнáтість, -ости. *f.*moosiges Aussehen, das Behaartsein.

Мохнáтїти.*v.n.*sich mit Moos bedekken,Flaum bekommen; 2) *reich werden.

Мохнáток, -тка, *m.* Hainbinse, *f.* (Luzula pilosa).

Мохнáч, *m.* *ein Reicher.

Мохнáчка, *f.*in d.Räthsel: die Maus; 2) Gift-Reizker, *m.* (Agaricus torminosus) *Вол.*

Мохобóрдий, *a.* milchbärtig, *Пар.*

Мохопáтий, *a.* etwas moosig.

Моховáтцї. *B.* мохóвцї, *Фр. pl.* Mooskorallen, Moosthiere, *pl.* (Bryozoa).

Мохóвий, *a.* moosig, bemoost.

Моховúк. *m.* Moosschwamm, *m.* (Boletus subtomentosus).

Моховúця. *f.* Federbuschpolyp, *m.* (Alcyonella reptans). [wächst.

Моховúще, *n.* Ort wo viel Moos

Мохтáник, *m.* s. Пáсмо, пасемцé.

Мохýнки. *pl.* Physalis alkekengi.

Моц, *f.* s. Міць; моц чогóсь sehr viel von Etwas. [Rauchtabak.

Моцáк, *m.* s. Моцáр; 2) starker

Моцáр, *m. Гр.* s. Силáч.

Моцувáти ся з ким mit jmdm ringen, seine Kraft, messen.

I. Моч, *f.* Kraft, Macht, *f. ІГ.*

II. Моч, *f.* Urin, Harn, *m.*

Мочá, *f.* s. Слотá; 2) s. Моч II. (*B.*).

Мóчар, *m.* мочáра, *f.* Sumpf, Moor, Morast, *m.*

Мочáрка, *f.* Bachmücke, *f.* (Tipula) *B*; 2) — живорóдка Sumpfschnecke, *f.* (Paludina vivipara).

Мочáрний, *Пол. B.* мочаропáтний, *a.* Sumpf, sumpfig, morastig; — ґрунт Moorgrund, *m.*

Мочú. [мóгу (мóжу). мóжеш], *v. a.* können, vermögen, im Stande sein.

Мочúний. *a.* nass: -е лїто.

Мочилинíвка, *f.Гол.* III. 378; мочúло, *n.* мóчіль, *m.* Weiher, Lache, Flusstelle wo Hanf zum Rösten gelegt wird, Hanfröste, *f.*

Мочúти, *v.a.*nass machen,anfeuchten; einweichen; — нóги den Fussbad nehmen; — конóплї den Hanf rösten; 2) *v. n.* harnen, pissen.

Мóчка, *f.* Rösten des Hanfes, *n. Под.*

Мочóвий, (-éний), *a.* urinös, *Пол.*

Мочовúтий. *a.* dauerhaft, s. Моч I.

Мочувáтий, *a.* -а земля́ morastig.

Мóша, *f.*Grossmutter; 2) Hebamme,*f.*

Мошéна. *f.* s. Мошóнка.

Мошéнник, мошéльник, *Ал.* Spitzbube, Betrüger, Beutelschneider, *m.* (*B.*).

Мóшечка, *f. dim.* s. Мóшка,мýшка, *Ш.* I. 167.

Мóшити, *v. n.* коло сéбе u. — ся viel um sich herumwühlen, trödeln; 2) Hokus Pokus machen, zaubern; wahrsagen; mucken.

Мошíя. *f. rum.* grosseAlm, Meierei, *f.*

Мóшка, *f.*Stechmücke, Stechschnacke *f.*; 2) Wollschweber, *m.* (Bombylius); 3) — тулчáнка Köcherfliege, Frühlingsfliege, *f.* (Phryganea).

Мóшко,*m* §.Moses. [ти.мóшити 2).

Мошкорóдити, *v.n.*s. Божкорóдї-

Мóшна, *pl.* Hodensack, *m.*

Мошнáч, *m.* Sedum acre.

Мошнýхи, *pl.* Мохýнки.

Мóшня, *f. Мх.* s. Мошóнка.

Мóшок, -шку, *m.*Milchbaar,*n.*leichter Flaum, *Пар.*

Мошóнка.*f.*Beutel,Säckel,*m.* [*Пар.*

Мошóнник, *m.* Beutelschneider, *m.*

Мóшуя, *m. rum.* Grossvater, *m. vgl.* Мóша 1). [thier, *n.*(Moschus moschiferus).
Мошусóвець, -вця, *m.* Moschus-
Мощ, *m.* Most, *m.*
Мощáниця, *f. N.* e. Berges.
Мощéвий, *a.* mostig. [*f.* Täfelwerk, *n.*
Мóщене, *n.* — дошковé Täfelung,
Мóщий, *a. Ф.*(*Поез.*(62) 135 schwach?
Мóщі, *pl.* Kraft, Macht, *f. КУ.*; 2) die irdischen Ueberreste, Reliquien. [ний.
Мощóваний, *ptc.* zu Мостúти, мóще-
Мра, *f.* s. Мáрá 1).
Мрáїти, *v. n.* s. Мрáчити.
Мрак, *m.* мрáка, *f.* (*pl.* мрáкú *B.*) Nebel, *m.* мрáка сїчé vom kalten schneidenden Nebelregen, es ist nasskalt; *Dunkelheit, Finsternis, *f.* [Abgrund der Teufel.
Мракобíсна безóдня, *K.* finsterer
Мраколюбець, -óця, *m.* мраколюбóний, *a. Фр.* Liebhaber der Finsternis, Finsterling, Obscurant, *m.*; lichtscheu.
Мракотíти, *v. n.* nebelig werden.
Мрамóр, *m. Пол.* s. Мáрмур 1); мрамóрний, *a.* s. Мармурóвий.
Мрамóрець очнáк, *m.* Schachbrettfalter, *m.* (Hipparchia Galathea).
Мрамóрка, *f.* Achateule, *f.* (Hadena).
Мрамóрник, *m.* Kalkstein, *m. Гн.* 29.
Мрáчити, *a n. impers.* мрáчить на дворí es ist Nebel, es nebelt, es nässelt; — ся es wird Nebeldämmerung.
Мрáчний, *a.* nebelig, (день); nebelfeucht; düster; мрáчно ми в очéх es ist mir wie Nebel vor den Augen d. i. ich vermag nicht klar zu sehen; мрáчна далечинá Nebelferne, *f.*
Мрáчність, -ости, *f.* Düsterheit, Dunkelheit, *f.*
Мрéво, *n. H.* 61 s. Мáрево, мрúво.
Мрéжи, *pl.* (lemk.) Stickerei, s. Мерéжка.
Мрець, *m.* s. Мертвéць *Ог.* 94.
Мрéя, *f. Гол.* (*розн. о яз.* 61).?
Мрúво, *n. B.* düsteres, nebeliges Wetter, Nasskälte, *f.*
Мриґáти, *v. n.* blinzeln, s. Моргáти.
Мрий, *a* nebeltrübe, düster; dumpfig; finster; на дворí мро (*adv.*) draussen ist düster; сóнце мрóє (*a.*) die Sonne ist umdüstert; *дїти мрúї die Kinder sind abgezehrt, abgemergelt.
Мрúти, *v. a.* dunkel machen, verdunkeln; 2) *v. n.* träumen; о чім, wovon.
Мрич, *m.* sumpfiger (junger) Wald, (*Ф.*).
Мрій, *g.* мрій, *m.* Nachtgespenst, *n.*; 2) finsterer Mensch, Griesgram, *m.*
Мрíйний, *a.* dämmernd, schimmernd; -а дáль d. Ferne *КУ.* [*m* (in, *f.*) *Пар.*
Мрíйник, *m.* (-йця, *f.*) Schwärmer,
Мрíти, *v. n.* düster, nebelig werden, vom Fallen des Nebel-, Staubregens; сóнце мрíє die Sonne umdüstert sich (*vgl.* Мрий); 2) schimmern, dämmern, grauen, *III.* I. 2; wimmeln; 3) leise schlafen, schlummern; мрíють ся сни *ОП.* es tauchen Träume auf. [Мрíти *Левч.*
Мрíяти, *v. n. Ст.* s. schwärmen; 2) s.
Мроїти, *v. n. impers.* мрóїть es bilden sich kleine leichte Wellen. [ти.
Мрýмреш &, *pl.* 3 pers. мрýть s. Мéр-
Мружúти очúма, s. Жмýрити óчи.
Мрýжки, *pl.* s. Жмýрка.
Мрук, *m.* mürrischer Mensch, Brummbär, Griesgram, *m.*; тéмного мрýка грáти *Мх.* Blindekuh spielen.
Мрýкати, *М.* II. 134, мрумрýкати, мрукотíти, *v. n.* s. Мурликáти, мурнотíти. [mig.
Мруклúвий, *a.* mürrisch, griesgrä-
Мрюх, *m.* Anthrenus, *B.*
Мрá, *Ф.* мрáка, *Левч. f.* s. Мрáка; 2) *Пар.* s. Мрявиця 2).
Мрýва, *f. КС.* VIII. 385 s. Мáрево, мрéво, Zwielicht, Sonnenspiel, *n.*; 2) *Пар.* s. Мрявиця 2).
Мрявиця, *f.* das Düsterwerden, Nebeldämmerung, *f.*; 2) Gewimmel, Gewühl, *n.* Schwarm, *m.*; 3) leiser Schlaf, Schlummer.
Мрякувáтий, *a. C.* düster, finster.
Мряч, мрячий, *f. B.* dichter Nebel, Dunkel, *n.*
Местéць, *m. К. КУ.* s. Мéстник.
Местúвий, местúтельний, *До. a.* s. Мéстний. [sucht, *f. Пар.*
Местúвість, -ости, *f.* Rachgier, Rach-
Местúтель, *m.* (-úтелька, местúця, *КУ. f.*) s. Мéстник. [Rache üben.
Местúти, (мщу, мстиш), *v. a.* rächen,
Му, меш, &, *pl. 3 pers.* муть mit d. *Infinit.* dient zur Bildung des Futurums, *Ог.* 56.
Мугúр, *m.* gemeiner Bauer, Bengel, *Кч.* 75; (*f.* мугúрка gemeine Bäuerin, *Пар.*).
I. Мудь, мýдьо, *m.* gemeiner Kerl, Lümmel, Bauerbengel, *m.*

II. Мудь. му́да попо́ва. *f.* муде́ попо́не. *n.* Spindelbaum, *m.* (Evonymus europ.).
Муде́рний, муде́рський. *a.* (*Фр.*) kunstvoll; hübsch.
Му́дики, *pl.* Gundelrebe, *f.* (Glechoma hederacea).
Мудина, *f.* *Gr.* 23. s. Гордови́на II. u. Мудь II.
Му́дька, *f.* Fingerfeige: Nichts.
Мудни́к болоти́ний. Parnassia palustris, *B.*
Му́до, *n.* Hode, *f.* (*B.*). [lümmmelhaft.
Мудьова́тий, *a.* dem Мудь I. entspr.,
Мудьофі́ль, *m.* Bauernfreund, *m.*
Мудо́ха. *f.* Filzlaus, *f.* (Pediculus pubis).
Мудраге́ль, (-е́лик). мудра́к. *ГШ.* му́дрик, *W.* der Altkluge, Spitzfindige, Naseweise, Geisterling, *m.* [s. Му́дрощі.
Мудра́ция. *f.* Kunststück, *n* *Ке.* 300.,
Му́дрець. *m.* der Weise.
Мудри́во. *n.* *Ст.* s. Мудро́.
Му́дрий. *a.* weise, klug; einsichtsvoll, verständig, witzig; 2) sinnig *Gr.* 23 schön, künstlich, *adv.* му́дро.
Му́дрик, му́дрень. *m.* s. Модри́на.
Мудри́ти, мудрува́ти. мудря́чити (-а́ч-). *Лекч.* *v. a.* klügeln, *C.* II. 178. philosophieren, deuteln *Пар.*
Мудрі́нний к. *m.* *МШ.* s. Мудраге́ль.
Му́дрість, -ости, *f.* Weisheit, Klugheit, *f.* [flüchte, *pl.*
Мудрі́шки. *pl.* s. Му́дрощі. Ausfl
Мудро́. *n.* *Ст.* *Маг.* *слов.* Kunst, Erfindung, *f.*
Мудрова́тий. *a.* künstlich, compliciert, schwierig, verfänglich, sonderbar.
Мудрови́на. *f.* *coll.* junge Triebe an Nadelbäumen *Gr.* 23. [prophetisch.
Мудрові́щий. *a.* *Мо.* weissagend,
Мудро́ка. *f.* etw. kunstreich Verfertigtes, Kunststück, *n.* *Ф.*
Му́дрощі. *pl.* *Ра.* 108 weises, gescheidtes Verfahren; das Klügeln: Weisheiten, hochgelehrte Meinungen: Spitzfindigkeiten, *pl.* Schwänke, witzige Streiche.
Мудрува́ти. s. Мудри́ти.
Мудру́ля. *f.* Klüglerin, *f.*
Мудря́чий. *a.* *К.* weise denkend, sinnig; klügelnd *Лекч.*
Муди́тник. *m.* männliches Knabenkraut (Orchis mascula).
Муж. *m.* Mann; Ehemann, *m.* (*dim.* му́женько. lieber M.).
Мужа́ти ся, sich ermannen, na щось wozu; mannhaft vorangehen *Пу.*; 2) tapfer kämpfen, ringen, streiten *ГБ.* *Зг.*
Мужва́. *f.* *coll.* *P.* II. 82. *Кч.* 309 Bauernvolk, *n.* -haufen, *m.*
Му́жеский. *a.* männlich; Mannes-.
Му́жескість, -ости, *f.* Mannbar-Mannesreife, *f.* [chem Sinn, starkmüthig.
Му́жеславний. *a.* *Пар.* von männli-
Му́жество. *n.* Mannheit, *f.* *Пар.*; männlicher Sinn; Energie, Tapferkeit, *f.* Muth, *m.*
Му́жний, (-ній), *a.* *Зг.* *Т.* Mannes-, männlich; mannbar.
Мужи́к, *m.* Bauer; 2) Ehemann, *m.*
Мужикопа́тий. *a.* bäurisch, grob, *Кч.* 250. [*Ме.* 322, *a.* des Bauers.
Мужико́вий, мужи́чин, мужни́н
Мужи́цкий. *a.* Bauern-. [Bauern, *pl.*
Мужи́цтво, *n.* Bauernstand, *m.*; 2)
Мужи́чка, *f.* Bäuerin, *f.* *Ш.* I. 377.
Мужі́ти, мужні́ти, *Св.* *v.* *n.* zum Manne heranreifen, mannbar, reif, stark werden.
Му́жний. (-ній). *a.* männlich, mannbar, mannhaft, *Пар.*; 2) *fem.* му́жня жі́нка (жо́на) *Ч.* V. 486. *Ме.* 361. *Не.* verheiratete Frau.
Му́жність, -ости, *f.* Mannbarkeit, Mannhaftigkeit, Tapferkeit, *f.*
Мужоло́жник, *m.* Knabenschänder, *m.* *К.* *Пар.* [derei, *f.* *Пар.*
Мужоложни́цтво. *n.* Knabenschän-
Мужуна́ти ся, s. Мужа́ти ся 2).
Мужчина́, *m.* Mann, *m.* Mannsperson, *f.* (мужча́н *Gr.* 23). [Männern geh.
Мужчи́ньский. *a.* (*B.*), Männer-, den
Мужчи́р, *m.* *Ко.* 76 s. Мущи́р.
Му́за, *f.* Muse, *f.*
Музе́й. *m.* Museum, *n.* [ника. *f.* Musik, *f.*
Му́зик. *m.* Musiker, Tonkünstler, *m.* му́-
Музи́ка, (*d.* музиче́нько), *m.* Musicus, Musikant, Spielmann, *m.*; 2) *coll.* die Musik (гра́в: spielt), Musik-Kapelle, *f.*
Музика́льний. *a.* musikalisch.
Музи́чка. *f.* Dorcadion holosericum.
Музи́чний. (-и́цький. *Лекч.*), *a.* Musik-; музи́чно. *adv.* im Takt der Musik, *Ст.*
Музі́ль. *m.* Knieeschwamm, *m.* (у коні́), *vgl* Мозі́ль. [му́жество.
Му́зкість, -ости. *f.* *Зг.* s. Му́жескість,
Музуні́р. *m.* *ІГ.* s. Бузуні́р.
Му́ка. *f.* Marter, Qual, Pein; *pl.* му́ки *B.* Folter, *f.*
Мука́, *f.* Mehl, *n.* (*pl.* му́ки).

Мýкати, мýкнути, s. Мéкати, muhen, brüllen; mucken, mucksen.
Мукачíвка, *f.* Art Fisolen.
Мукúця, *f.Нас.*(*Пр.*III.270) s.Мукá.
Мукомéльня, *f.* Getreidemühle, *f.*
Мукосíй, *m.* der das Mehl siebt, beutelt, *Пис.*
Мукосíйня, *f.*Beutelkammer, *f.ГШ.*
I. Мул, *m.*Maulthier, *n.* (Equus mulus).
II. Мул, *m.* Schlamm, *m. Ш.* I. 15; 2) —, мулúско, *n.* Gemüll, Mull, *n.* schlechteste Spreu. [schlammig;
Мулáвий, мулúстий, *Фр. а.*
Мулавúна, *f.* schlammiger Boden.
Мулáк, *m.* головéль — Meeräsche, *f.* (Mugil cephalus).
Мýлити ся, zögern, säumen.
Мулúця, *f.* Mauleselin, *f. Пар.*
Мýлич, *m.* Miesmuschel, *f.* (Mytilus).
Мýлявúця, мулúнка, мулíвка, мулькá, *f. coll.* junge Brut verschiedener grösserer Fische, Fischbrut, *f.*; 2) s. Мересúця.
Мулкúй, *a.* s. Глейкúй, мулúвий; 2) *adv.* мýлко, *Пис.*? s. Мулúти.
Мулúнка, *f.* Wasser-Sumpfkraut, *n.* (Limosella aquatica).
Мулúр, (*d.* мулúрчик), *m.* Maurer, *m. adj.* мулúрский Maurer-.
Мулúрка, *f.* Weib des мулúр, *n.*; 2) Maurerarbeit, *f.*; 3) чмолá- Mauerbiene, *f.* (Anthophora parietina) [Малúр.
Мулúрничок, *m. dim. Ч.* III. 146 s.
Мулúрство, *n.* Maurerhandwerk, *n.*
Мулúрчук, *m.* Maurerlehrling, -geselle, *m.*
Мулúти, *v. a.* drücken, s. Давúти; 2) *v. n.* комýсь в голові мулúють нові ідéї: arbeiten, sich rühren, schwärmen; 3) — ся s. Бáбрати ся. [*Н.* 58.
Мýма, *f.*гúнецка — vom bösen Weibe
Мумізóване, *n. Пол.* Mumienbereitung, *f.* [tour, *f.*; 2) * Soldat, *m.*
Мундúр, мýндур, *m.* Uniform, Mon-
Мундирувáти, *v. a.* uniformiren, montieren.
Мундúрша, *f.* Weib eines мундúр: eines verabschiedeten Soldaten. [ция —!
Мунéрия, *f.* §. Naturell, *n.* Anlage, *f.*
Муніция, *f.* Munitionstasche, Patron-
Мýнька, *m.* s. Пúнька. [tasche.
Муньковатий, мýнявий, *a.* stumpfsinnig, blöde.

Мур-мур! (мурк), *int.* áнї — nicht einen Muck!
Мур, *m.* Mauer, *f.*; 2) gemauertes Haus.
Мýра, *f.* Staub-, Getreidebrand, *m.* (Uredo segetum).
Мурáва, *f.* Rasen, *m.* s. Морíг. [ca).
Муравéль, -вля, *m.*Ameise, *f.*(Formi-
Муравéльний, *Фр.* мурáнїний, (-вяний), муравлúний, *B.* Ameisen; -е мáсло Aetalium septicum.
Муравúна, *f.* s. Мурáва.
Муравíне, муравлúне, *n.* Ameisenhaufen, -hügel, *m.* [rauhschalige Birne.
Мурáвка, *f.* s. Мурáшка; 2) Art
Муравлюха, муравлúк, *m.* Ameisenlöwe, *m.* (Myrmecoleon), *B.*
Муравлúр, *m.* — гривáстий, Ameisenfresser, *m.* (Myrmecophaga jubata), *Пол.*
Муравнúк, *m.* s. Мурáва, *B. ВЕ.*
Мурáвский шлях, Strasse von der grossen Січ, bis zum Quellengebiete der Вóрскла u. Дóнець.
Мурáвщик, *m. Под.* s. Мулúр.
Мурáжок, *m.* s. Морíг, морíжóк.
Мурáйка, *f.* s. Мурáшка.
Мурáль, мурáр *Гол.* III. 710. *m.* s. Мулúр. *Мі.* II. 108.
Мýрань, *f.* Melanopsis, *B.*
Мурандéль.(-дíль).*m.*s.Муравéль.
Муранúстий, *a.* s. Мурганúстий.
Мýрати, *v. a.* beschmieren, beschmutzen.
Мурáха комахомóрка, *f.* Ameisenlöwe, *m.* (Myrmecoleon formicarius).
Мурáшка, *f.* Ameise, *f.* (Formica, Myrmica).
Мурашкóвина.*f.*Ameisenhaufen.*m.*
Мурашня, *f.* Ameisengesellschaft, *f.*
Муращóк медвéжий, grosse Waldameise. [Augenbraunen, *pl.*
Мургáй, (моргáй), *m.* in d. Räthsel:
Мургаристий, *a.* dunkel gestreift, bunt, s. Моранúстий.
Мургáтий, (-áстий), мурáвий, (-áтий), мýргий, мургýрий, *K. a.* von unreiner Farbe, schmutzig dunkelbraun, sch. gelb.; schwarzgrau.
Мýрга, *m.* schmutziger Kerl, Saukopf; 2) schwarzer Ochs, (*B.*). [*m.*s.Мýрга.
Мурéй, *m. K.* I. 252 Bauerlümmel,
Мурéля, *f.* s. Морéля. [лóнагець.
Муржилéвий, *a.* свéрлик — s.

Мýрза, *m.* Mursa, tatarischer Fürst.
Мурзáлець, -лця, *m.* Diener, Soldat eines Мýрза.
Мýрий, (*d.* -éнький *P.* I.6.), *a.* schmutziggrau, schwärzlich braun.
Мýрин, *m.* Mohr, Neger, *m.*
Мýринка, *f.* Mohrin, Negerin, *f.*
Мýриньский, *a.* mohrisch, *Пар.*
Мýрівка, *f.* мýрик, *m.* Mauer-, Hausschwalbe, *f.*
Мýрівщик, *m.* *Левч.* s. Муляр.
Мýріти, *v.n.* roth scheinen *M+E.* 142.
Мýркіт, -оту, *m.* das Murren, Schnurren. [brummen, murmeln.
Муркотáти, (-тíти), *v. n.* murren,
Муркотíй, муркотíло, мурмúло, *m.* Brummer, Brummbart, Murrkopf, *m.*
Мурликáти, мурникáти, (мурнúчу, -úчеш) *Кв.* 135, *v. n.* schnurren, brummen.
Мурлó, *n.* §. Gefriss, Maul, *n.* *Левч.*; 2) *Ос.* (61) VIII. 50 Lümmel, *m.*?
Мурлý, *int.* vom Schnurren (Spinnen) des Katers.
Мýрник, *m.* s. Муляр.
Мýрно-кáмінь, *Гол.* III. 121 на перстéнї — vom Edelstein.
Мурóванець, -нця, *m.* gebaute Strasse, Chausée, *f.*
Мурóваний, *ptc.* gemauert; муровáненький, *a.* *P.* I. 6. e. Spielwort.
Муровáниця, *f.* gemauertes Haus.
Муровúця, *f.* Leichenblässe, *f.* s. Моравúця 1).
Мурувáти, *v. a.* mauern.
Мурýгий, *a.* s. Муригáтий, мýрний.
Мурчáк, *m.* Meerschweinchen, *n.* (Cavia cobaya). [*m.* s. Мурандéль, мурáшка,
Мурúньок, мурянджéй, мурúшок.
Мує, *g.* мýсу, *m.* Muss, *n.* unvermeidliche Nothwendigkeit: „— великúй пан, Muss ist eine harte Nuss, ist ein Bretnagel"; через мує gezwungen.
Мусáт, (-áд. *ГШ*), Wetzstahl, *n.*; 2) Feuerstahl, *n.* *Пу.* *ГШ.*; мусáк *Gr.* 23. Dolch, *m.*
Мýсир, *m.* Asch, Aschkrug, *m.*
Мýсить, *adv.* doch wohl, gewiss, sicherlich, ohne Zweifel; es scheint, wohl, fürwahr, *МШ.*
Мусíй, Мусíйко, *m.* Moses.
Мусíївщина, *f.* *К.* Zeitalter u. Gesetzgebung Mosis.
Мусїрчá, -áти, *n.* Mehlnapf, *n.* s. Мóсір.
Мýсїти, (мýшу, мýсиш), *v. n.* müssen; sollen; мýсить так бýти es muss so sein; 2) können *P.* I. 137; *ІГ.* 38 не мýсить = не мóже; 3) *Щог.* 104. 108 dringend wollen; 4) *impers.* s. Мýсить.
Мускотá, *f.* grosses Koth.
Мýскул, *m.* Muskel, *f.*; мускýльний, *a.* Muskel-, muskelig.
Мускулúстий, *a.* muskulös.
Мýснути, мýскати, *v. a.* leicht berühren, *Пол.* [ern, *m.* *ІГ.* *К.*
Мýсор, мýсур, *m.* Schutt von Mau-
Мýст, *m.* Flussschlamm, Bodensatz, *m.* Koth, Mistwasser, *n.*
Мусталúк, *m.* tatarischer Commissär.
Мустúти, *v. a.* mit Koth anfüllen; mit Füssen treten, mischen.
Мустúнка, *f.* Mistwasser, Jauche, *f.*
I. Мусувáти, *v. n.* *Ко.* 61 nachdenken, überlegen §.
II. Мусувáти, *v.n.* mousieren. [Stoff.
Мусулóáс, *m.* baumwollener, rother
Мусýлес, *m.* Brantweinaufguss mit aufgelassenem Honig, *m.*
Мусýлець, -лця, *m.* Molke, *f.*
Мýсю, мýсиш, & s. Мýсїти &.
Мусяндрóвий, *a.* *Ос.* (62) VI. 53?
Мусяжóвий, *a.* *Ш.* II. 25 s. Моєжний, bronzen.
Мут, *m.* *У.* муть, *f.* *Левч.* das Trübe, Schwall, *m.* schmutzige Feuchtigkeit.
Мутáль, *m.* мутáлька, *f.* s. Мутíль.
Мýтва, *f.* Gewühl, Gewirre, *n.* Wirrwarr, *m.*
Мутéрка, *f.* Schraubenmutter, *f.*
Мутúтель, *m.* Ordnungsstörer, Störenfried, *m.*
Мутúти, (мýчу, мýтиш), *v. a.* trüben; verwirren, stören; мутúща водá *Ч.* I. 44 = горівка betäubend, Schwindel erregen. [мýтлї, мýтлики.
Мутíль, *m.* *ТР.* 69 s. Мотúль; *pl.*
Мýткість, -ости, *f.* *Іс.* (*Пр.* 35. 41) Beweglichkeit, *f.*? [unlauter.
Мутний, *a.* trübe, getrübt, unklar,
Мýтність, -ости, *f.* Trübheit, Unlauterkeit, *f.*
Мутновáтий, *a.* etwas trübe, *Пу.*
Мутнúво, *adv.* flau, langsam.
Мутнúк, *m.* Dintenfisch, *m.* (Sepia).
Мýтра, *f.* s. Мутéрка.

Мутувáти, *v. a. Гр.* s. Мутúти.
Мутушувáти, *v. n.* кимóсь jmdn hin u. her werfen, *Др. с.* 249.
Мýфка, *f.* пульсóва Handmuff, Pulswärmer, *m. Пол.*
Мух, *m. P.* II. 39 s. Мох, *Ог.* 43.
Мýха, *f.* Fliege, (Musca) *gew.* Stubenfliege; *ähnliche Insecten: Biene, *f.*; — ясíньóва spanische Fliege; 2) *мýхами годóваний witzig, pfiffig; мáє своí мýхи (в нóсї) hat seine Launen, Unarten; мýху вóйти *Кн.* sich einen tüchtigen Rausch holen.
Мýхавець, -вця, *m.* rechter Nbfl. des Буг.
Мухарúця, (-úчка), *f.* Eintagsfliege, *f.* (Ephemera).
Мухáрка вівсовáтка. *f. B.* Glatt Wiesenhafer, *m.* (Arrhenaterum avenaceum).
Мухвá, *f.* (*Фр.*) s. Мушúй.
Мухолáп, *m.* (Fliegenfänger), Entomolog, *m. Gr.* 23.
Мухолíвка, *f.* Fliegenschnapper, *m.* (Muscicapa).
Мухомóр, мухотрýт, *m.* Fliegenstein, *m.* Fliegengift, *n. Пол.*; 2) — мухотрýтка, s. Моримýх, *Вол.*; 3) Delphinium elatum.
Мухомóрка червонúва, Perlenschwamm, *m.* (Agaricus rubescens).
Мухорúця, *f.* Hautausschlag, *m.* Nesselsucht, *f.*
Мухóйр, *m.* türkischer Kamlot.
Мýхта, мýфта. *f.* Muff, *m.*
Муц, *m.* bausbäckiger Junge, feistes Pferd, &.
Мýцик, *m.* kleiner Hund, Mops.
Мучáнка, *f.* Gemengsel aus Mehl, Milch u. Schafkäse. *n. vgl.* Мáчанка.
Мучáр, *m. T.* Mehlerzeuger; 2) Mehlhändler, *m.*
Мучéлик, *m.* Nbfl. des Чéремош ч.
Мýчене, *n.* das Martern, Quälen.
Мýченик, (мýчень, *Ст.*), *m.* Märtyrer, *m.*
Мýчеництво, *n.* Märtyrerthum, *n.* *T. Пар.*
Мýчениця, *f.* Märtyrerin, *f.*
Мýченичний, *a.* -а смерть Märtyrertod, *m. Пар.*
Мучúлище. *n. ГШ.* Folterkammer, *f.*
Мучúна, *f. B.* Stärkemehl, *n.* Stärke, *f.*
Мучúнець, -нця. *m.* Gänsefuss, *m.* (Chenopodium album), *Вол.*
Мучúнити. *v. a.* mit Mehl bestauben.
Мучúстий, *a. Пол.* mehlig.
Мучúтель. *m.* Peiniger, Quäler, Folterer, *m. ГШ.*
Мучúтелька, *f.* Quälerin, *f. Пар.*
Мучúтельний, *a.* Marter-, peinlich.
Мучúтельство, *n. K.* Pein, Marter, Grausamkeit, *f.*
Мýчити, *v. a.* quälen, peinigen, martern; — ся sich quälen, Qual, Pein fühlen, sich Zwang anthun, *Кн.* — ся над чим sich wobei sehr viel Mühe geben, sich martern.
Мучúця, *f.* s. Мукá.
Мýчма, *f. Зап.* II. 452 *Reimw.* zu кýчма?
Мучний, *a.* mehlig, mehlhaltig, mehlreich, *B.*
Мучник, *m.* Mehlbehälter, *m. ГШ.*
Мучницця, *f.* Bärentraube, *f.* (Arctostaphylos uva ursi).
Мучник, *m.* комóрець- Asopia farinalis.
Мýша, *f. Ст.* (*Пр.* III. 372) Zwang, Muss, *m.* s. Мус; Pflicht, *f.*
Мушáрка, *f.* (*B.*) s. Моримýх.
Мушéвий, *a* aus Pelz, *K.* s. Смушéвий.
Мушелькóвий, *a.* kleinmuschlig. *Пол.*
Мушéник. *m.* (*B.*). s. Мошéник.
Мушúй, (-íй). *m.* Setaria verticillata.
Мушúни, *pl.* lederne Hosen (*Bev.* I. 229).
Мушúний. мýшій. *ГШ. a.* Fliegen-.
Мýшка, *f. dim.* s. Мýха; 2) blasenziehender Fliegenpflaster; 3) mouche, Schönheitspflästerchen, *n*; 4) — пастівнá Timotheusgras, *n.* (Phleum pratense); 5) *pl.* s. Начóси *Ос.* (61) XI. 29 vorderer Bestandtheil einer Art von Haarfrisur, „Sechserl" bei den Ohren.
Мушкáтник. *m.* Muskatnussbaum, *m.* (Myristica moschata).
Мушкéт, *m.* Muskete. *f.*; *adj.* мушкéтний Musketen-.
Мушкéтик, *m. N.* e. пломúна.
Мýшлїн, *m.* Mousselin, *n. adj.* мушлїнóвий.
Мýшля, (*d.* мýшелька). *f.* Muschel, *f. adj.* мушлéвий. Muschel-.
Мушнá. *pl.* s. Мошнá.
Мушний, *a.* — ýлій (пень) volkreicher Bienenstock.
Мушник. *m.* Mutterkorn, *n.* (Secale cornutum.
Мушнá. *f. coll.* Fliegen, *pl.*
Мýштра. *f.* Exercieren, *n.*; *adj.* мештéрский vom Exercieren.
Муштрувáти. *v. a.* exercieren; dressieren, drillen.
Муштýк, *m.* Mundstück vom Pferdegeschirr, *n.*

Мущ-, s. Мужч-. [II. 28.
Мущúр, (-ір), *m.* Mörser, *m.* *Пот.*
Мчáлка, *m.* Ordner bei der Hochzeit, *m.Mi.*II. 271; *f.* Eilbotin, *f.* *Ко.* 120.
Мчáти, (мчу, мчúш), *v. a.* schnell fortbringen; forttreiben; 2) *v. n.* u. — ся schnell laufen, eilen, sich stürzen.
Мшанéць, -нця, *m.* Nbfl. des Днїстéр;2).лóмінь — Saxifraga muscoides,*B.*
Мшанúк, *m.* s. Омшанúк.
Мшедь, (им-), *f.* Flechte, *f.* (Lichen).
Мшúстий, *a.*mitMoos bedekt,moosig.
Мшúти, *v. a.* mit Moos ausstopfen; — ся wie Moos dicht verwachsen, faserig werden.
Мшúця, *f.*s. Вшúця, *Ог.* 80. [dius).
Мшичáк *m.*Blattlausbohrer,*m.*(Aphi-
Мя, мє, *accus.sgl.*st.менé,mich,*Ос.*129.
Мя́вка, *f.* s. Мáвка. [miauen.
Мя́пкати, мя́пкнути, мявчáти, *v. n.*
Мягкúй, (*d.* мягéнький), *a.* weich; weichlich; zart; mürbe; sanft.
Мягкилúнє. *n.* s. Мякúни.
Мя́гкість, -ости.*f.*Weichheit;Weichlichkeit, *f.* *Пар.*
Мягковáтий, *a.* etwas weich.
Мягковáтість. -ости, *f.* geringe Weichheit.
Мягковолóсий.*a.*flaumig,*B.*[дний.
Мягкодýшний, *a.* s. Мягкосéр-
Мягкоплáвчі, *pl.* Weichflosser, *pl.* (Malacopteri). [weichmüthig.
Мягкосéрдний. *a.* weichherzig,
Мягкосéрдність, -ости. *f.*Weichherzigheit, *f.* [schalig.
Мягкоскорлýпний.*a.*Пол.weich-
Мягкослýхний, *a.* fein hörend, weich h. *Ле.* [*Леск.*; das Weiche.
Мягкотá, мякотá, *f.* Weichheit, *f.*
Мягóнький, *a.* *dim.* s. Мягкúй.
Мягчáстий. *a.* weich.
Мягчáти. *v.n.*s. Мя́кнути,мягшáти.
Мягчúти. *v. a.* weich machen, weichen, erweichen. [Мя́цгати.
Мя́гати, мягýдити, (*B.*), *v. a.* s.
Мяжний, *a.* saftig.
Мяжнúцї. мя́жнї, *pl.* Cactuspflanzen, *pl.* (Opuntieae), *B.*
Мяжшíти. *v. n.* s. Мязнýти.
Мяз, *m.* *B.* мязь, *f.* *Ил.* Muskel, *f.*; 2) der körperliche Inhalt, Masse, Dichtigkeit, Dicke, Beleibtheit; Festigkeit (des Holzes), *f.* *ГШ.*; 3) Splint, *m.*
Мязгунúй, *pl.* Fleischpolypen, *pl.* (Holosarca). [Мездрó, *Ог.* §. 27.
Мя́здра, *f.* Borke, *f.* (rhytidoma) s.
Мязúстий, мязкúй, *a.* dicht, dick, massiv. [heit, *f.*
Мязúстість, -ости, *f.* Dichte, Dicht-
Мязúти, *v. a.* dicht machen, *Пар.*
Мя́зка, мя́зкий, s. Мя́ска, мясúй &.
Мя́знýти.*v.n.*dick werden,*Mi.*II.261.
Мя́зок,-зка.*m.*Mark,Kern,*n.*das Beste.
Мякúй.мякéнький, *dim.a.*s.Мягкúй.
Мякúна, *f.* Balg der Getreidekörner, *n.* *ГШ.*; Spreu, *f.* *Н.* 112; *pl.* мя́кúни, *pl.* Hülsen von der gestampften Hirse. *Ос.* (61) IV. 28.
Мякúш, *m.* weich, gar bearbeitetes Feld, (*opp.* обóлíг твердúй); s. Мя́куш.
Мя́кіть, -оту, *m.* Fleischtheile, (на ногáх &) s. Мя́куш. [oher werden.
Мя́кнути, мякшáти. *v.n.* weich, wei-
Мякунúй, *pl.* Weichthiere, *pl.* (Mollusca).
Мя́куш, *m.* das Weiche übhpt.; die Weichen bei Thieren; Fleisch der Früchte, fleischiger Theil am Leibe; 2) *wankelmüthiger Mensch; 3) Potentilla anserina.
Мякýшка, *f.* das Weiche des Brodes, Brosame, *f.*
Мя́лó. *n.* Mörserkeule, *f.* *Леск.*; 2) —, мя́лка, *f.* *ГШ.* Hanf- od. Flachsbreche, *f.* *Н.* 120. [двідь *К.*?
Мяловатий, *a.* rundlich, — мé-
Мя́мкати. *v. n.* stammeln, *vgl.* Мáмляти.
Мяний.*a.*s.Мíдяний(дзвін)*Kol.*I.188.
Мясúво. *n.* мясúна, *f.* s. Мя́со.
Мясúстий, мясúстий, *a.* fleischig.
Мясúти. *v. a.* *ТР.* 103 zerfleischen.
Мя́ска, *f.* von Saft strotzendes Pflanzengewebe: Cambium; Baumsaft, *m.* Essenz, *f.*; мя́ски набирáти s. Мясчúти ся.
Мяскúй. мяскáний, *a.* fleischig, saftig, weich, *B.*
Мяснúй, *a.* Fleisch-.
Мяснúцї, *pl.* Fleischwochen, *pl.* Faschingszeit,Zeit vor denFasten: — зúмнї, тéплї, великі *Нав.* *Пр.* III. 269.
Мяснúця, *f.* *Пс.* Fleischbank, *f.*
Мяснýха. *f.* Schmeissfliege, *f.* (Sarcophaga carnaria).
Мя́со. (*d.* мясцé), *n.* Fleisch, *n.*
Мисодéрний, *a.* *B.* fleischreissend.
Мясожéрець, -éрця, *m.* мясожéр-

ний, *a.* fleischfressend.

Мясоїд, *m. Др. с.* 5. s. Мясниці.

Мясопуст, *m.* Anfang der Fasten; *adj.* мясопустний (тиждень).

Мяеун, *m.* Fleischesser, *m.*

Мясчина, *f.* s. Мяска; мясчиновий сок Cambialsaft, *m.* [(дерево).

Мясчити ся, in den Saft gehen

Мята, мятка. *f* Minze, Krauseminze *f.* (Mentha); 2) — песяча, котяча мятка Katzenminze, (Nepeta cataria).

Мятеж, *m.* Aufruhr, Aufstand, *m.* Meuterei, *f. ГШ. Term.*

Мятежний, *КУ.* мятезький, *Зг. а.* aufständisch, rebellisch. [*m. ГШ.*

Мятежник, *m.* Aufrührer, Meuterer,

Мяти, (мну, мнеш), *v. a* s. Мняти.

Мятиця, *f.* Haarbüschel am Schweif beim Rindvieh. [(Malachium aquat.)

Мятїнь, *m.* Wasser-Weichkraut, *n.*

Мяткий, *a.* weich, *B.*

Мятлиця, *f.* s. Метелиця 1).

Мятний, *a.* -а горівка Brantwein auf Pfefferminze aufgegossen.

Мятник, *m.* Gerber, *m.* s. Мнець.

Мяукати, & s. Мявкати.

Мяцкати, мяцкати, *v. a.* kneten.

Мяцнути, *v. n.* schmeissen.

Мяч, (*d.* мячик), *m.* Ball (zum Spielen), *m.*; у мяча побивати ся *C.* I. 141 Art Laufspiel; 2) s. Мятник. [tifolia).

Мячка, *f.* Rohrkolben, *m.* (Typha la-

Мяшкурний, *a. H.* 150? s. Мняшкурка &.

Н.

Н, fünfzehnter Buchstabe, (Наш); 2) н. пр. = на примір z. B.

I. На. *praep.* auf, an, in; gegen, wider; über, durch; bei; für, zu; nach; I. *mit d Accusativ* (*Mi.* IV. 413—423) bezeichnet es: *a)* den Gegenstand nach welchem die Bewegung gerichtet ist, die Richtung der Weltgegend, die Erstreckung über einen Raum od. eine gewisse Zeit (Zeitpunct des Eintrittes einer Thätigkeit u. ihre Dauer) und das Mass: нти на гору auf den Berg gehen, — на лови auf die Jagd, — на місто in die Stadt; — на Угорщину. — на Дон. nach Ungarn, nach dem D., an den D., — на хати von Haus zu Haus gehen (betteln, leihen &); сїсти на коня zu Pferde steigen, крикнути на кого jmdn anschreien, jmdm laut zurufen; на схід сонця gegen Sonnenaufgang; пан на всю Україну Gebieter über die ganze Ukrajina, на весь село im ganzen Dorfe, на весь лїс durch den ganzen Wald hin; на Петра am Tage des h. Petrus, на Різдво zu Weinachten; на три дни auf drei Tage, на той часъ zu der Zeit, zur selben Stunde; на сьогодня für heute, на віки für ewige Zeiten, на рік auf ein Jahr (versch. на-рік w. s.) дїд на кулак, борода на сажень ein Greis gross wie die Faust, während sein Bart klafterlang ist *Ог.* 180, на чотири милї *Ш.* I. 284 (fast) vier Meilen weit; числити, знати & на копи per Schock —, *b)* bez. на die feindliche Absicht, den Zweck, die Bestimmung, den Erfolg, den Ausgang einer Handlung, die Veränderung, den Tausch in Etwas, die Theilung eines Ganzen in Theile: нти, стати на ворога gegen den Feind ziehen &, порогувати на кого gegen jmdn feindselig gesinnt sein, плакати на кого, über jmdn klagen; на мельника вода робить für den Müller arbeitet das Wasser; на панщину гнати zum Frohndienste treiben; на все zu Allem, für, auf Alles; на що я уродив ся? wozu bin ich geboren? нти на гриби auf Schwämme, Sch. sammeln; дати на службу божу eine Messe mittelst einer Gabe bestellen; д. на бідних für die Armen; міх на збіже Sack für Getreide; на знак zum Zeichen; на шкоду zum Schaden, на згубу судити zu Tode verurtheilen, на пожиток zum Nutzen; на забиток zum Abschlachten (*B.*); на який конець? zu welchem Ende? на сон бити кому jmdm oft im Traume erscheinen; на смерть поруобати zu Tode —; перевести. перекласти на руске ins Russinische übersetzen, щось проміняти на щось, etw. womit umtauschen; на

трóє, in drei Theile, на дрібні кýсні in kleine Stücke; на двóє вороží́ти doppeldeutig; *c*) bez. die Beziehung einer Handlung und eines Attributes od. Praedicates; worauf, woran, wozu, wobei — was anbetrifft, anbelangt: лáкомити ся, напосíсти ся. лáжити на щось gelüstern nach etw., erpicht, versessen worauf sein; заслужи́ти на кáру eine Strafe verdienen; нáдїяти ся. положи́ти ся на Бóга auf Gott vertrauen; надію на когó клáсти; приеягáти на що worauf schwören (на Евангéліє); навикнути на що woran gewohnt sein; на лихо вчи́ти zum Bösen anleiten; налягáти на нóгу hinken; на жóвнїра піти́ ein Soldat werden, на попá вчи́ти ся um Priester zu werden; кривий на нóгу lahm; лéгкий на робóту, ласкáвий на когó; на слóво невíрний *Л.* 39 aufs Wort nicht zuverlässig, das W. nicht haltend; на имя Ивáн mit dem Namen —; *d*) bez. die Art und Weise, das Werkzeug, das Mittel: кричáти на внесь рот aus vollem Halse schreien; на пренелíку сíлу mit schwerer Not; на чужý гóлову *Не.* (*Виг.* 12) ganz unnötig, kopflos; на дóгад бýрянів щоб дáли капýсти von einer listigen Anspielung; на щасть-Бóже auf gut Glück, *У.*; на втíкачá die Flucht ergreifend; на пітер говори́ти in den Wind hinein &; на сопілку грáти auf der Flöte spielen; на мід, не на жовч лóде мух лóвлят mit Honig, nicht mit Galle fängt man Fliegen. II) *mit d. Local* (u. *Dativ. Ог.* 191) *Mi.* IV. 661—668, bezeichnet 1) den Ort wo, auf od. an dem sich etw. befindet, etw. geschieht, wo etw. hingelegt & wird: на горі auf dem Berge, oben; на містї in der Stadt, на чужинї in der Fremde, на Днїпрі auf dem D., an dem D., на конї zu Pferde; на порóтях am, im Thore *P.* I. 43; на сóнци сушити, сидїти & an der Sonne (auf dem von der Sonne beschienenem Raume) trocknen &; 2) übertragen auf Personen, Handlungen u. Zustände: на обідї бýти у когó zu Mittagsmal bei jmdm sein, на розмóві бýти з ким e. Unterredung mit jmdm haben, на медý & beim Methgelage, на пересторóзї der Warnung halber; на ýмі, на гáдцї im Sinn, на пáмяти im Gedächtnisse, на повáзї мáти когó *M.* II. 111 jmdn in Ehren halten, на менї́ ся тóє не покáже an mir wird sich dies (Uebel) nicht zeigen; на тім вáша відповідь dafür seid ihr verantwortlich, на кімóсь собі щось попукáти an jmdm etw. eintreiben, sich schadlos halten; жéнить ся на єгó дочцї́ er heirathet seine Tochter; на дївчинї би́ти ся, посвари́ти ся wegen des Mädchens kämpfen &; 3) bez. die Zeit, in der, während der etw. geschieht: на вéсні́ im Frühjahr, на безрибóї beim Mangel der Fische, на зорі in der Morgendämmerung; на нóчи, три́чи —, (т. нá ніч) dreimal des Nachts, на тім дни́ an dem Tage, на днях ходи́ти in den letzten Tagen der Schwangerschaft sein *КС.* (83) II. 394; на тім ще ти́жни noch vorige Woche; 4) bez. die Art u. Weise, wie — und das Mittel, mit dem etw. geschieht: на письмі́ schriftlich, на бóрзї (scherzh. на бóрщи́); schnell, на післáх durch Gesandte, (in Vertretung); на перешкóдї hinderlich; на сопілцї, на гýслях & грáти; 5) bez. die Beziehung eines Attributes od. Prädicates: на лицї бíлий, хорóший &, знáти ся розумíти ся на чім sich auf etw. verstehen. III) *in den Zusammensetzungen* als Praefix hat на- die Bedeutung, die ihm als Praeposition beim Accusativ oder Local zukommt, mit den Bezeichnungen bei Verben, dass eine Handlung *a*) angefangen, *b*) an vielen Gegenständen vollzogen wurde od. bis zu einem gewissen Puncte gediehen ist, *c*) dass das handelnde Subject (bei reflex. Verben) die Handlung bis zur Sättigung ausgeführt hat, *d*) dass das Verbum überhaupt eine perfective Bedeutung hat, *Mi.* IV. 213—217 *Ог.* 116—117 — wozu Beispiele sowie Verbindungen mit Adverbien etc. unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

II. На, (на ти), нáте, (нáте нам), *partic.* da hast (du), nimm hin, на-ж тобі! bei Ueberraschung, da habt ihr; *Mi.* IV. 156. 799. *Ог.* 171. 199.

Набáвити, набавляти, *v. a.* hinzugeben, -setzen, -fügen, *Лекс.*; 2) verursachen, *Пар.*; 3) -пити ся sich zur Ge-

nüge unterhalten, amüsieren.

Нáбавка, *f.* Zugabe, *f.* *Лсеч.*

Набáгнýти, (*В*) *v.a.* aussinnen, на всячину — Alles in Gedächtnis zurückrufen; 2) sehnlichst verlangen; (*pract.* набáг).

Набадýрати, *v.a.* § auffinden *Н.*VI.

Набáжний, *a.* sehnlich verlangend

На-бáкир, *adv.* s. Бáкир. [(*В.*).

Набалдáшник, *m.* *Ко.* 164 Stockknopf, *m.*

Набáрхати, (-рк-). s. Наóрехáти.

Набáчити, *v. a.* erblicken; — ся sich satt sehen, viel sehen. [plauschen.

Набáяти, *v a.* viel vorschwatzen, vor-

Набгáти, *v. a.* vieles umbiegen; 2) s. Напхáти.

Нáбгом, *adv.* biegend *Ог.* 95.

Набедрáти, *pl.* *П. п.* 89 ein Kleidungsstück?

Набéдренник, *m.* Theil der Rüstung an den бéдра; viereckiges Stück Tuch von Bischöfen u. dgl. beim Hochamt an der Seite getragen. [*Зак.*

На-бéзбаш, *adv.* lose, ohne Aufsicht,

На-бéзрік, (st. на чéрез рік) *adv.* übers Jahr, im kommenden Jahre.

Набекрéнь, *adv. gr.* s. На-бáкир.

Набелендíти, *У.* s. Набáяти.

Наберáти, (-óпр-), наóрáти, *v. a.* an, aufnehmen; anwerben, recrutieren, schöpfen (водý, переконання); aufladen; viel nehmen; — на штаний etc. (сукнá etc.) kaufen; — на борг auf Borg nehmen; 2) *v. n.* an-, aufschwellen, набрáло sammelte sich viel Eiter; 3) — ся sich vollfüllen; s. ansammeln; bekommen, sich zuziehen, erleiden (гáньби, страхý etc.).

Наберéзка кошлáтка, *f.* Birkenspanner, *m.* (Amphidasis betularia).

Набивáльня, наóпиня, *f.* Zeugdruckerei, *f.* *Пол.*

Набивáти, набúти, *v. a.* viel schlagen, ein-schlagen, einrammen, einstampfen; be-, anschlagen: óручі на бóчку; drucken (Zeuge, Kattun etc.); люльку — e. Pfeife stopfen: цінý — den Preis erhöhen, aufschlagen; anfüllen; laden (стрільбý); голову комý дурнýм jmdm den Kopf mit albernem Zeug anfüllen, — собі чим голову sich etw. in den Kopf setzen; viel schlachten; dreschen etc.; 2) — ся viel schlagen; sich aufdringen, eindrängen, — з чим; zudringen.

Нáбивки, наóйки. *pl.* Bestandtheil der крóсна; Lade, *f.* s. Нáбінка.

Набúвок, -вку, *m.* rührige Nachfrage, Concurrenz; starker Anbot.

Нáбив, *m.* наóивом нічó не вдíєш mit Drang, mit Gewalt wirst nichts ausrichten.

Набнáйти, наóнайнити, *v. a.* leicht erwähnen, andeuten, *Пар.*

Набúтий, (*d.* набúтíський), *a.* ganz voll, vollgestopft; compact. *Пар.*

Набúток, *m.* s. Наóýток.

Набúнáк, *m.* Ladestock, *m* *Пар.*

Нáбівка, *f.* *gew.* *pl.* Werkstück des Webestuhles zum Dichtschlagen der Leinwand, *n.*

Нáбіг, *m.* Einfall, Ueberfall, *m.* *С.*II. 155.

Набігáти, набíчи, *v. n.* anlaufen, anschwellen, (ґýля, чирáк, синяк); oft kommen; — на що auf etw. im Laufen stossen; — ся sich satt, sich müde laufen.

Набідúти ся, набідувáти ся, viel Leid ertragen, in Müh' u. Elend viel leiden.

Набіжáний, *a.* -а фáрóа angelaufen.

Набіжний, набіжніветь, *Пар.* s. Наóóжний, наóóжність etc.

Набій, -óю, *m.* fest getretener und und gefrorener Schnee, — Schlittenweg, *m.*; 2) Ladung e. Gewehres *f.*; 3) Stollbeule, Balggeschwulst, *f.* (у коня); 4) Bärenraupe, *f.* (Arctia), s. Ніґóій.

Нá-бік, *adv.* abwärts, seitwärts, auf die Seite.

Нáбіл, *m.* Milchwerk, *n.* Milch, *f.*

Набілúти, *v.a.* weiss machen, weissen.

Набір, -óру, *m.* Ladung, Last, Fracht, *f.* їхати з наóóром e. Fracht führen; 2) *pl.* крамові *Зг.* gekaufte Tuch- u. Schnittwaaren. [Borg.

Нáбірок, -рку, *m.* das Nehmen auf

Набближáти ся, (-жúти, -зúти ся). sich nähern, herankommen.

Наблизь, *m.* Annäherung, Nähe, *f.* *Ст.*

Наблýд, *m.* *Ф.* хоть зóвсім з наблýду doch wenigstens umherirrend, -schweifend, nicht absichtlich (hinschauend).

Наблудúти ся кому nicht grad weg, nicht absichtlich zu jmdm heran treten, *Фр.* [auswerfen.

Наблюдáти, *v. a.* viel erbrechen,

Наблюда, *f.* *Mi.* II. 23, наблюдань, *n.* *Ох.* Aufsicht, *f.* Beachtung.

Набáлюдáти, *v.a.*† *Og.* beobachten, befolgen. [3) werden; *schmollen.
Набовдýрити ся, wie ein бóвдур
Набогастíйка, *f.* Rothkehlchen, *n.* (Sylvia rubecula): не дýже втїкáє від чоловíка, етоїть мов на Бóга, *B.*
Набожéнний, *a.* -а тúша feierliche Stille. [tesdienst, *m.*
Набожéньство, *n.* Andacht, *f.* Got-
Набóжний, *a.* fromm, andächtig.
Набóжність, -ости, *f.* Andacht, Frömmigkeit, *f.* [Leinwand, aus Percal.
Набойчáтий, *a.* von gedruckter
Наболíти, *v. n.* viel schmerzen *M.* II. 98; 2) schmerzlich, wund werden; наболíлий, *a.* der viel Schmerz erlitten.
Набóр, *m.* s. Наóір; Recrutierung, *f.* розпустúти над ким набóр *Ш.* I. 342?
Набóристий, *a.* *C.* II. 111 eingelegt, besetzt, verziert (mit Silberblech).
Набóрний, *a.* Fracht-, *Пар.*
Набóрщик, *m.* Schriftsetzer, Setzer, *m.*
Набóрщицтво, *n.* das Schriftsetzen, *Под.* [(бóрáга) saufen, besoffen werden.
Набрáжити ся, viel Brantwein
Набрáти, s. Наберáти.
Набрéда, *m.* s. Набрóдень.
Набрéсґнути, s. Набрáснути, (*B.*); набрéзґле молокó einwenig sauer geworden.
Набренíнє, *n.* Geschwulst, *f.* *B.*
Набренíти, *v. n.* s. Бренíти I.
Набрестú, набрúсти, *v. n.* на щось auf, gegen etw. anstossen, auf etw. von ungefähr kommen; etw. finden.
Набрехáти, *v. a.* viel vorlügen.
Набрехáч, *m.* Ohrenbläser, *m.* *Ст.*
Набрúдцетий, *a.* набрúдка, *gew.* *f.* launig, rappelköpfig, besessen.
Набридúти, *v. a.* *impers.* набридúло когó jmd wurde besessen, ungeberdig.
Набридýти, *v. n.* комý ekelig werden. [spritzen.
Набрúзґати, (-брискáти), *v. a.* be-
Набрúск, *m.* — водú das herabspritzende, sprenkelnde Wasser, *У.*
Набрíдь, -іда, *m.* Fabelname des Bären *P.* II. 1; *vgl.* Набрестú. [ський.
Набрóдень, -дня, *m.* s. Набрúдни-
Набродúти ся, viel waten.
Наброїти, *v. n.* viel Unfug, Unheil machen, anrichten.
Набростúти ся, Knospen treiben.
Набрудúти, *v. n.* Schmutz machen.
Набрýнити ся, schwellen (von Blütenknospen) *Ст.* [*m.*
Набрюшник, *m.gr.* Bauchnmschlag,
Набрякнути, (-брякн-), *v. n.* anschwellen, anlaufen, etw. Flüssiges in sich einsaugen, strotzen.
Набряск, *m.* Geschwulst, *f.* *B.*
Набубнíти, набубнúвіти, *v. n.* anschwellen, aufgedunsen sein, strotzen; набубнíло его *P.* II. 191 blähete ihn auf; *A-Г.* 159.
Набундзьóрити ся, набундючити ся, набурмóсити ся, s. Начепýрити ся (*B.*); aufgebracht, unwillig, ungehalten werden, schmollen.
Набýти, набупáти, *v. a.* erwerben, erlangen, an sich bringen, kaufen; 2) s. Наслýгувати; 3) — ся viel, lange wo verweilen, leben; *b*) — гріхá sündigen.
Набýток, -тку, *m.* *Левч.* das Erworbene, Gewonnene; Erwerb, *m.* Errungenschaft, *f.*; 2) *pl.* das flotte Leben.
Набухáти, набухтíти, *v. n.* *Левч.* s. Набубнúти; 2) набýхати ся sich voll, satt fressen.
Набучáвіти, *v. n.* *M.* s. Напучнявіти.
Нав, нáва, *f.* Sarg, *m.* *Зак.*; 2) Schiff, *n.* Mittelraum (einer Kirche) *У.*
Навáга, *f.* Last, *f.* Ballast, *m.* *Ніс.* 2) fester Vorsatz *Mi.* II. 46.
Навагувáти ся, s. Навáжити ся.
Навáдити ся, (*Пр.* VI. 577) sich etw. vornehmen, beabsichtigen, s. Вúадити ся. [verleumdet, hetzt, chicaniert,
Навáдник, *m.* (-ниця, *f.* *M.*) der (die)
Навáжба, *f.* s. Навáга 2) *Ніс.* *Mi.* II. 215.
Наважденнє, *n.*† *P.* I. 77. *C.* I. 201. Anstiftung, Anhetzung, Anreizung, *f.*; teuflische Versuchung.
Навáжити, *v. a.* abwägen; 2) *v. n.* und — ся sich vornehmen, einen Vorsatz fassen, — на що (когó) auf etw. versessen, erpicht sein.
Навáжний, *a.* *Зг.* s. Відвáжний.
Навáжувати, *v. a.* *M.* I. 43 einschärfen, einprägen: комý щось.
Нáвал, *m.* *Ис.* навáльність, -ости, *f.* *Левч.* Drang, Andrang, *m.*
Навалйти, навáлювати, навалйти, *v. a.* aufwerfen, aufschütten, -häufen, -laden; 2) -йти когó derb schlagen.

Навáльне, *s. a. n.* s. По-навáльне.
Навáльний, *a.* dicht, stark (збіже. травá, покіс).
Навáльниця, *f. Пар.* Platzregen, *m.* Sturmwetter, *n.*
Навантáжити, *v. a.* schwer aufladen, belasten.
Навансúти, *v. a.* — вус mit Wachspomade wichsen *C.* I. 219.
Наварúти, навáрювати, *v. a.* viel kochen; 2) — ся dh Aufquellen beim Kochen an Volumen, an Masse grösser werden (крýпи etc.).
Навóйтки. *pl.* Art Spiel mit Stossen der Ostereiern, *Ч.* IV. 43. [*K.*
Наввúпередки, *adv.* um die Wette,
Наввúпинки, *adv.* stramm, steif *C.* II. 83.
Наввúринки, *adv.* bald untertauchend, bald auf dem Wasser schwimmend; 2) in den Strudel hinab, auf den Grund hin, untergehend, *Ог.* 117. *Ко.* 52.
Наввишкúй, *adv. Шс.* s. Завишкúй.
Навгáд(ь), *adv. Ог.* 116. s. Наздóгад.
Навганáти ся, sich müde laufen.
Навгíн, *adv.* s. Наздогíн.
Навдалáти, *v. a.* Настáрчити.
Навдáлї, *adv.* in der Ferne, von weitem, *Ст.* [flössen, (*Фр.*).
Навдáти комý страхý einjagen, ein-
На-вдéри, *P.* I. 174 навдúранцї, *adv.* пішóв — nahm Reissaus; in die Flucht.
Навдивовúжу, *adv. C.* I. 197 zum Erstaunen, staunenswert; merkwürdig.
На-в-дóсьвіта, *adv.* s. Дóсьвіта *ІГ.*
Навéдене, *n.* Anführen, *n.*; 2) Induction, *Пол.* Anleitung, *f.*
Навéзене, *n.* Zufuhr, *f.*
Навéзти, *v. a.* s. Навозúти.
Наверéчи, *v. a.* auf- anwerfen, на сéбе umwerfen (e. Kleid); *на когóсь щось jmdm etw. wegwerfen, etw. von jmdm nicht annehmen.
Наверати ся, *impers.* наверaлóсь, in den Sinn kommen, einfallen, *Зн.*
На-вераб. *adv. Iсш.* in entgegengesetzter Richtung, s. Навнаб.
Навéрнене. навéрнанє *n.* Bekehrung, *f.* das Bekehren.
Навéрник, *m. Пар.* Bekehrer, *m*
Навернýти. навертáти, *v. a.* umkehren, umlenken; 2) bekehren; 3) — ся zurückkommen, sich bekehren; sich wieder einfinden; sich (unvermuthet) treffen, sich finden; сльóзи у нéго навернýли ся die Thränen kamen ihm in die Augen. [sprechen.
Навернякати. viel unsinniges Zeug
Навéретвувáти, *v. a* кáруна когó. *Кл.* hinlenken, -wälzen. [Eisenbahn, *m.*
Навертáч, *m.* Weichensteller bei der
Навертíти, навéрчувати, *v. a.* an-, einbohren, (дíри).
Навéрхня, *f.* Gehäuse, *n. Пар.*
Навéршене. *n.* das Aufeinanderlegen.
Наверший, *v. a.* voll, in eine Spitze auflegen, aufschichten, anfüllen.
Нáвершник, *m.* oberer Theil des Butterfasses (маснúчка). [machen.
Навеселúти ся, sich recht lustig
Навéсти, *v. a.* s. Наводúти; навéдене речéне, angeführter Satz, *Пар.*
Навзáводи, *adv.* um die Wette; 2) im Galopp. [der Sterbensstunde, *Щог.* 37.
На-взáходї. *adv.* beim Untergang, in
Навздóвж, *adv.* der Länge nach.
Навздогíн, навздогíнцї, *Не.* (*В.*) s. Наздогíн. [rücklings, rückwärts.
Нáвзнак, навзнúч, (-ніч, *Не.*), *adv.*
Навзрúд, *adv.* laut schluchzend *Ко.* 121 (заплáкати). [aufwickeln, spulen.
Навивáти, *v. a.* aufwinden, aufrollen,
Нáвидїти, *v. a.* besuchen; 2) * — ся sich gern sehen, sich vertragen (межи собóю einander).
На-видноцї, *adv.* sichtbar, vor Aller Augen; — óути e. öffentliche, merkbare Stellung einnehmen.
Навинáчний, *a.* bedeutend, hauptsächlich, *Зак.* [Нáвій I.
Навúйчик. *m. dim. Мс.* 213 s.
Навúк. *m.* Gewohnheit, *f. Кн.*
Навикáти, навúкнути, *v. n.* до чогó wozu, woran sich gewöhnen; навúклий. *a.* angewöhnt, gewohnt, *Пар.* [*n. Нс.*
Навúльня. *f.* — сіна Heubündel,
Навúлок, -лка, *m.* Gabelspitze, *f.*; 2) Heuhäufel, *n.*
Навинýти, *v. a.* s. Навивáти; 2) — ся *unter die Hand, in den Wurf, zur gelegenen Zeit kommen, aufstossen.
На-пúпередки, *adv. Ч.* IV. 39 s. Навúпередки. [tung, *Ні.*
На-вúруч. *adv.* zu Hilfe, zur Ret-
Навúса. *f.* Sumpfgras, *n.*
Навнéсти, навнéсчути. *v. n.* herabhängen, überhangen.

Нависний, нависноголо́вий. *a.* drohend; zudringlich, frech, dreist, *Кч.* 200. 280.

На́висний, *a.* willkommen, angenehm, *vgl.* На́видїти ся.

I. На́висть, *f.* Freundlichkeit, Gewogenheit, *f.* (*opp.* ненáвисть).

II. На́висть, *f.* † s. На́клеп.

На́вистний, *a.* verhasst, hassenswert, *Зар.* (*Пр.* V. 115).

Навйти, s. Навивáти.

На́вих, *m.* s. Звих *Еф.* 30.

Навйчка, *f.* Angewohnheit, *f.* *Ган.*

На́вим, *adv.* *Н.* 98 s. Навскáч?

На-вівáт, — стрілйти zur Parade Salutschüsse geben.

Навівáти, *v. n.* s. Навіяти.

I. На́від, -оду, [вед-], *m.* Anleitung, Unterweisung, s. Прйвід; Induction, *f.* *Пар.*; 2) Anzeige, Denuntiation, *f.*

II. На́від, -іду, [вѣд-]. *m.* Besuch, *m.* *Мі.* II. 35; 2) Heimsuchung, *f.* *В.*

Навідане, *n.* Besuch, *m.* *Пу.*

Навідати, *v. a.* kennen lernen, erfahren dass etw. wo sei, finden, *Ч.* III. 283; 2) besuchen; heimsuchen; 3) — ся до когó sich nach jmdm erkundigen, jmdn besuchen.

На-відважне, *adv.* muthig los.

На-відвечер *adv.* *Зар.* gegen Abend, am Abend; vor dem A. *Ос.* 116.

На-відворіть, (-от), *adv.* umgekehrt, wieder zurück; gegenseitig; s. На-відлїг. [Zeit zu Zeit.

На-відгоди, *adv.* *КУ.* jeweilig, von

Навідйти, *v. a.* *Фр.* s. Навістйти; — когóсь удовóю zur Witwe machen; 2) behexen, *Др. с.* 143; навідженний, *ptc.* behext, besessen (vom Teufel), toll, verrückt.

На́відка, *f.* Besuch, *m.* *К. Ст.*

На-відлїг, (-їв), *adv.* s. Відлї.

Навідний свéрлик, навідник, *m.* mittelgrosser Bohrer.

Навідувати ся до когóсь s. Навідати ся; 2) *v. a.* heimsuchen, *Н.* 2.

Навіжéньство, *n.* *Леч.* Thorheit, Tollheit, *f.*

На-віжний, (на нічний) дáти комý *Н.* 76 jmdm zu erkennen, zu wissen geben, bedeuten, die Weisung geben.

На́віз, -озу, *m.* starke Zufuhr, *f.* 2) Dünger, *m.* [stuhl, Kettenbaum, *m.*

I. На́вій, -бю, *m.* Aufzug im Web-

II. На́вій, -бю, *m.* Schneewehe, *f.*

На-вікн, (вічні), на вік-віки *Ш.* II. 79 *adv.* ewig, auf immer, jederzeit *С.* II. 75.

Навікóнник, *m.* Fenstergerüst, *n.* -stock, *m.*

Навікувáти, *v. a.* *Б.* s. Нажйти.

Навінýти, *v. a.* schicken, senden, *Н.* 2; — гáдку den Gedanken anregen, *ОП.*

Навірити, *v. a.* багáто viele Schulden machen; 2) — ся *impers.* überdrüssig, langweilig werden.

Навіса, *f.* der von den Bäumen & herabhängende Schnee.

Навісити, *v. a.* s. Навішати.

На́вісний, *a.* *Ко.* 235 -а дївка die die man vielen Männern anbinden will.

Навісноголо́вий, *a.* verrückt, toll, (*Пр.* VI. 575).

Навістйти, навіщáти, *v. a.* когó jmdn besuchen; heimsuchen; 2) belehren; — ся до когó s. Навідати ся, *ВБ.*

На́віть *adv.* sogar, ja sogar. [strebe, *f.*

Навітренник, *m.* Windlatte, Wind-

На́вічом, *adv.* s. На́зрци. [gen.

Навішати, *v. a.* (vieles) auf-, einhän-

Навіщáне, (-ене), *n.* *ВБ.* Belehrung, Lehre, 2) Heimsuchung, *f.*

На-ві-щó? wozu, weshalb?

Навіяти, *v. n.* anwehen; 2) *v. a.* — мнóго зóїна worfeln. [*vgl.* На́вський.

Навк, *m.* ein Todter, *Нс.* *Мі.* II. 239.

На́вка, *f.* *Макс.* s. Мáвка.

На-вкáз, *adv.* äusserlich.

Навкидáй, *adv.* *Н.* 234 wurfweise.

На-вкірки, *adv.* zum Trotz (на ульри). [schräg.

Навкіс, на-вкóси, *К.* *adv.* schief,

Навколáїшки, *adv.* knieend, fussfällig. [*adv.* ringsum, rundum.

Навколо, (*d.* -лїненьки, -лїсїньки),

Навкругй, *pl.* Umweg, *m.*; 2) *adv.* —, навкрýг, навкрýжно, ringsum, kreisförmig, *Ос.* 116. [sten, boxend.

Навкулачки, *adv.* mit den Fäu-

Навкýчити ся, langweilig werden.

Навлéжачки, *adv.* *Н.* 274 liegend.

На-навлетý, *adv.* im Fluge.

На́вла, *f.* linker Nbfl. der Дéсна.

Навманий, *Ос.* 117, навмани, навманкй, *adv.* aufs Gerathewohl, gradaus, wie es eben kommt, schlechthin, regellos, frei, ungebunden. [Seitenwege.

Навманці, *adv.* auf Umwegen, auf

*

На-вмиру́ще, *adv.* auf sicheren Tod.
Навмы́сне, *adv.* absichtlich, zu Fleiss.
На-вмі́р, *adv. Лесн.* dringend, gar sehr nothwendig. [genblick, augenblicklich.
Навмлї́вічь, навмлїо́ка, *adv.* im Au-
Навнува́ти, *v. n. Wgr.* 112 zum Ueberdruss werden, sich langweilen: *impers.* навну́є ся; ermüdet sein *Гол.* III.553.
Навогчи́ти, *v. a.* etwas anfeuchten.
На́води, *pl.* Anführungszeichen, *pl.*
Наводи́ти, *v. a.* in Menge herbeiführen, -bringen; що на кого́ über jmdn bringen; 2) eine Richtung geben, richten; *an- leiten, führen (кого́ на путь, на до́бре zum Guten); — колеса die Felgen auf die Speichen anschlagen um ein Rad herzustellen; 3) anführen, citieren; beweisen, *У.*
Наво́дженє, *n.* Irrigation, *f.*
Наводни́ти, наводнюва́ти, *v. n.* unter Wasser setzen, irrigieren.
Наво́дні знаки́, *pl. B.* s. На́води.
Навоза́йка, *f.* nicht voll geladener Wagen.
Навозду́шний, *a.* luftig, ätherisch.
Навози́ти, наво́жувати, *v. a.* in Menge zuführen (zu Wagen); — ся viel, satt fahren; *b*) *з ким viel mit jmdm sich plagen, herumschleppen; 2) düngen.
Наво́зний, *a.* vom Dünger, Dung-.
Наво́зник, *m.* Mistfreund, *m.* (Philonthus). [Düngen.
Навозо́ванє, наво́жуванє, *n.* das
Наволї́ка́ти, наволї́чи́, *v. a.* auffädeln, auf eine Schnur ziehen, aufreihen.
На́волок, *m. Ра.* I.37 Art Egge; 2) *Гн.* 36? на́волоком сїяти auf dem ungepflügten Stoppelfelde säen, *Ос.* (61) VI.34.
На́волока, *f.* s. Воло́ки.
На́волос, *m. Пс.* Perücke, *f.* [*m.*
На́волосник, *m. Пс.* Perückmacher,
На́волоч, *f.* Gesindel, *n. М+Б.* 280.
Наволочи́ти, (-очити), *v. a.* aufziehen, über etw. bringen, schaffen: s. Наволї́ка́ти.
Наволочи́ти, наволо́чувати, *v. a.* viel auf einen Haufen zusammenschleppen, -ziehen; 2) — ся viel eggen; *b*) — ся sich genug in der Welt herumschleppen, treiben. [ре́жка).
На́волочка, *f.* Art Stickerei (ме-
Навоня́ти, *v. a.* mit Gestank anfüllen, vollstänkern.
Наворожи́ти, наворо́жувати, *v. a.* vorzaubern, dh Weissagung od. dh Zauberkünste jmdm helfen.
На́ворот, *m.* das Umkehren, Umwenden; Rückfall, *m. Пар.*; 2) Periode, *f.* (in d. Arithm.); (дру́гим &) на́воротом abermals, periodisch, (zum zweiten etc. Male) zurückkehrend.
На́воротень, на́воротиш, (на́воротник, *m.* Reinfarn, *n.* (Tanacetum vulg.); 2) Frauenmantel, *m.* (Alchemilla)
На́вороти, *adv.* zurückkehrend, *До.*
Навороти́ти ся, *s. Наносїти ся.
На́воротний, *a.* rückfällig; periodisch: десятний дроб; *adv.* -но *B.*
Наворочати, наворо́чувати, *v. a.* umkehren lassen, umlenken; *він до того наворо́чує er hat es darauf angelegt, *Пар.*
Наво́рсити ся, wiederhaarig werden, finster, griesgrämig werden, schmollen. [Wachs überziehen; wichsen, bohnen.
Навоскува́ти, навощи́ти, *v. a.* mit
Навпа́к, *B.* навпаки́, *adv.* wiederum, zurück; 2) im Gegentheil, *B. Ст.*; 3) *praep.* mit d. *Genit.* entgegen, abgewendet навпаки́ сонця, von der Sonne abgewendet *Ос.* 186. [Ви́воротний.
Навпако́вий, *a. Кн.* verkehrt s.
Навпа́чний, *a. К.* widerstreitend.
Навпереґі́нка, *f.* Concurrenz, *f. Др.*
Навпере́д, *adv.* vorher *Ос.* 116.
Навпереджа́ти, *v. a.* кого́, *Ру.* jmdm eine vorläufige Weisung geben, jmdn vorerst aufmerksam machen.
Навпере́йми, *adv.* um die Wette *ВГ.* 147; vorgreifend *Кн.* 397; 2) entgegen *М.* II. 136. [*Ос.* (61) III. 26.
Навперемі́нку, *adv.* abwechselnd
Навпе́рі́ч, *adv. Щог.* 107 s. Напере́кір. [halb.
Навпі́в, (-пі́л.-пі́ль), *adv.* zur Hälfte.
Навпі́к, на-впи́к, *Пар. adv.* s. Напро́тив, не-пере́кір, *Зак.* [Ла́зом.
Навпла́з, *adv.* gestreckt, liegend s.
На-в-поки́нь, *adv.* aufs Lebewohl, *Ос.* 119. [hernach.
Навпо́слї, *adv. Лесн.* in der Folge,
Навправе́ць, навправці́, навпросте́ць, навпрошки́, навпрямце́ць, навпрямки́, *adv.* gradaus, gradhin, *Ос.* 117. 179. [en profil.
Навпре́к, *adv. Зак.* von der Seite,
На-в-при́бузь, *adv.* (*Фр.*) s. Голо́бісь.

На-в-прйсядки, *adv.* niederhokkend, sich niederbückend; — пітй Art Tanzes bei dem man sich gegen den Boden niederlässt u. dann schnell sich aufrichtet.

Навпрóти, *praep.* mit d. *Genit.* gegenüber *С.*II. 142; — тóго im Gegentheil.

Навритйти ся комý jmdm lästig werden.

Наврокувáти, наврóчити, *v. a.* behexen, bezaubern, s. Уречй; *Еф.* 28. *Ме.* 472. [hexend, schädlich, böse.

Навроча́йвий, *a. Не.* leicht be-

Навря́д (чи), — *adv.* fraglich ob, sehr unwahrscheinlich; gewiss nicht, *Кв.* 323. 348. [sitzend, hockend.

Навсйдячки, навсїдки, *adv. Левч.*

Навскáч, *adv. Н.* 98 im Gallop? хоч на час, та —.

Нáвеький велйкдень, *Ч.* III. 14 Donnerstag in d. Osterwoche, die Ostern der Verstorbenen.

Навекіс, навскóси, *adv.К.*s. Навкіс.

Навскле́зь, *adv.* s. Навкіс.

Напекýбки, *adv.* vom Zupfen u. Rupfen bei e. Art Kartenspiel od. Damenspiel *Кв.* 489. [wärts.

Навевакй, *adv. Гол.* zurück, rück-

Навевйнячки, *adv.* итй, auf den Fingerspitzen, auf d. Zehen gehen, *Кв.* 278; rücklings?

Навеправжкй, *adv.* wirklich, in Wirklichkeit, wahrlich, fürwahr; 2) —, на-неправжне, *М.* II. 99 im Ernst, ernst.

Нáветїж, *Левч.* на-ветя́ж, *Ко.* 139. s. Настежір.

Навстонýжити ся, sich borsten, sich emporsträuben (полóсь).

Навстóячки, *adv.* s. На-стóячки.

На-встрíч, *adv.* entgegen *Р.* I. 36, — комý брáти ся. *М.* I. 14 jmdm in den Weg kommen, entgegenkommen, begegnen; genüber, vis-à-vis, *Зар.*

На-втéки, (-втїки, *Р.* I. 23, -втьóки 26), навтїкачá, *adv.*in die Flucht, fort, fliehend, *Ос.* 179. 116.

Навтїшáти ся кимóсь, an jmdm Freude haben, sich freuen *Ч.* IV. 7.

На-в-трюхй, *adv.* hintrottelnd *КС.* (83) IV. 625.

Навтя́мити ся, überdrüssig werden, Langeweile machen (комý).

Навтя́мний, *a. В.* lästig.

Нáвхилки, *adv.* sich rücklings überbeugend.

Навхрéст, *adv.*s. Наóхрест, *Ос.*116.

Навчйти, *v. a.* s. Научáти etc.

Навчйтелька. *f.Не.* s. Учйтелька.

На-вчýку, *adv. Ст.* laut dass man hören könnte. [вширший.

Навширшкй, *adv. Левч.* s. За-

Навшийньки, навшийнячки, *adv. Не.* s. Навеийнячки, *Ос.* 71.

Навю́чити, *v. a.* bepacken, beladen.

Навя́за, *f.* das Anstricken; *aufgebürdete Last.

Навязáти, навя́зувати, *v. a.* auf-, anbinden, -knüpfen; in Menge fertig binden, anstricken; *jmdm etw. Lästiges aufbürden; 2) — ся на когó *Др. с.* 394 an jmdn sich zudringlich heften, *vgl.* Причепйти ся до когó. [geld,*n.*

Нáвязка, *f.*† Art Geldstrafe,Schmerz-

Навязлйвий, *Г.* (-зчйний), *a.* zudringlich, lästig. [lichkeit, *f.* *У.*

Навязчйність, -ости. *f.* Zudring-

Нагáóа, *f.*(*В.*) s. Нахáóа. [verfolgen.

Нагáóати, *v.a.* anfallen, angreifen, *Ф.*

Нагавйцї, нáгавки *pl.*s. Ногавйця.

Нагадáти, нагáдувати, *v. a.* щось комý jmdn woran erinnern; etw. erwähnen, gedenken; — собі щось когóсь sich an etw. an jmdn erinnern, sich jmds entsinnen; — ся sich besinnen, überlegen, sich bedenken. [Andeutung, *f.*

Нáгадка, нáгадка *f.Зг.* Erwähnung,

Нагáй, *m.*нагáйка.(*d.*нагáйочка), *f.*Peitsche,Knute,*f.* [цї nogaische Tataren.

Нагáйва. *f.coll.Др с* 234 die Ногáй-

Нагáйний,*a. Ч.*V.268 s.Нагáльний.

На-галáй, s. Балáй eilfertig, nicht solid. [sen, zuschanzen, (*В.*).

Нагалйти, *v a.* zureichen, zuwei-

Нагáльний, *a.* heftig, stürmisch, ungestüm; unvermuthet, plötzlich; 2) dringend schnell, keinen Verzug leidend.

Нагáльність, -ости. *f.* Heftigkeit, *f.* Ungestüm, *n.* Dringlichkeit, *f.*

Нагáна, *f. М.* II. 92 Tadel, Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f.*

Нагаиýти собі що *До.* s. Нагадáти.

Нагаиятй, *v. a.* s. s. Нагнáти.

Нагáрóати, s. Нагрáбити, zusammenraffen.

Нагáрний, *a.*s. Нагáльний 2) *Ос.*70.

Нагатйти, *v.a.* s. Гатйти; 2) s.d.folg.

Нагатля́ти, s. Гатля́ти.
На́гбом, *adv.* s. На́огом.
Нагваря́ти, s. Намовля́ти; — на когóсь über jmdn schimpfen (*B.*).
На-гéрць, *adv.* s. Навкулачки, герць.
На́гиб, *m.* Bug, *m.* Biegung, *f.* *Пар.*
Нагибáти, *v. a.* antreffen, ertappen, *Пот.* III. 27; 2) beanstanden *Др. с.* 85 s. Гáбати.
Нагибнýти ся, *Гол.* I.238, нагибíти, *v. n.* oftmals am Rande des Verderbens sein, viel leiden.
На́гий, *a.* nackt, bloss; до на́га роздягнýти когó jmdn nackt ausziehen.
Нагиля́ти, *v. a.* ohne Wahl nehmen, *Лев*; 2) s. Нагаля́ти. [Beugung *f.*
Наги́нане, *n.* das Biegen, Beugen,
Нагинáти, *v. a.* beugen, biegen; neigen; *— ся до чóго sich wozu anpassen.
На́гинка, *f.* *МШ.* Biegung, Anpassung, *f.* [schmeidig, *Пар.*
Наги́нчастий, *a.* beugsam, ge-
На́гідки, *pl.* Ringelblume, *f.* (Calendula offic.).
На́гін, -ону, *m.* das Antreiben, *Antrieb, *m*; 2) starker Zutrieb, das Auftreiben, Zusammentreiben. [Hetze, *f.*
На́гінка, *f.* Klopfjagd, Hetzjagd,
Нагíре, *n.* Gebirgsgegend, *f.* Hochland, *n.* [birge, *Ст.*
Нагíрний, *a.* Berges-, auf dem Ge-
Нагля́ти, *v. a.* *ZP.* s. Нагледíти.
Нагля́сник, *m.* *Ос.* (61) XII. 70 Art Liederbuch mit Noten?
Нагневи́стий, *a.* gebückt; buckelig.
Нагледíти, s. Наглядíти 2).
На́гляй, *a.* plötzlich, dringend.
Нагля́ти, *v. a.* *До.* antreiben, drängen.
На́глід, -ода, на́глідок, -дка, *m.* Hühneraugе, *n.* Leichdorn, *m.*
На́глість, -ости, *f.* Dringlichkeit, *f.*
На́глíт, -оту, *m.* Andrang, *m.* *Пар.*
Наглодáти, *v. a.* wund drücken, w. reiben.
Наглоти́ти, *v. a.* anhäufen, *Пар.*
Наглýздувати, *v. a.* auf den Kopf derb schlagen.
Наглýмити ся, s. Глумити ся.
Наглýпати ся, viel stöbern, v. suchen. [на́глядом. *P.* I.172 s. На́нрци.
На́глядь, *m.* наглядане, *n.* Aufsicht, *f.*
Наглядáти, *v. a.* auf etw. sehen, schauen, beaufsichtigen *III.* II. 60.

Наглядáч, *B.* наглядник, *Пар.* *m.* Aufseher, *m.*
Наглядíти, наглянути, *v. a.* erblikken; 2) ausersehen, finden; 3) — ся sich satt sehen.
Нагля́дний, *a.* anschaulich, augenscheinlich, sichtbar, Anschauungs- [*f.* *Пар.*
Нагля́дництво, *n.* Aufseherschaft,
Нагля́дниця, *f.* Aufseherin, *f.* *Пар.*
Нагля́дність, -ости, *f.* Anschauung, Augenscheinlichkeit, *f.*; 2) Sucht Alles zu sehen; Aufmerksamkeit, *f.* *Зг.*
Нагнáти, наганя́ти, *v. a.* antreiben; zu-zusammentreiben; 2) aus-, fort-, vertreiben; 3) ereilen, einholen, nachholen; наганя́єм бýльбáми абó добýти до новóго хлíба (*B.*) wir schlagen uns durch, helfen uns durch mit etc.; — комý страхý einjagen; — грóшей, зя́ку eintreiben; — на честь комý jmds Ehre anrühren; 4) — ся Anlauf nehmen; losgehen, zielen; *на́гнаний, *ptc.* verrückt, rappelköpfig.
Нагнíвати ся на когó jmdm zürnen.
На́гнїт, *m.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.*
Нагнїтáти, *v. a.* drücken.
На́гнїток, -тка, *m.* s. На́гід.
Нагноїти, *v. a.* mit Koth, Unrath anfüllen; düngen.
Нагнýздати, *v. a.* aufzäumen.
Нагнýти, s. Нагнáти.
Наговíр, -óру, *m.* (üble) Nachrede, Verleumdung, *f.* *Ст.*
Наговори́ти, *v. a.* vorplaudern; на когó jmdn verleumden, jmdm (Uebles) nachreden; 2) besprechen, bezaubern (dh Zauberworte) *M.* II. 66; 3) — ся sich satt sprechen, schwatzen.
Нагогóшити ся, *M.* III. 82 sich aufblähen, die Federn sträuben (v. Vögeln).
Нагóда, *f.* Gelegenheit, *f.* *K.*; 2) Ursache, *f.* *Фр.*
Нагоди́ти, *v. a.* слýг viele Dienstleute dingen, mieten; 2) zufällig herbringen; 3) — ся gelegentlich, zufällig kommen, in den Wurf kommen.
Нагóдний, *a.* gelegentlich, *Пар*; *adv.* -но, на́годом.
Нагодувáти, *v. a.* когó, jmdm zu essen geben, die Kost reichen: нагодóваний, der gegessen hat, gesättigt.
Наголи́ти, *v. a.* abrasieren, abschaben.
Наголі́нник, *m.* Beinschiene, *f.* (vom

Harnisch). [Ueberzug, nicht überzogen.
I. Нагóльний, *a.* кожýх ohne
II. Нагóльний, *a.* Ч.V.15 s. Нагáльний, негáйний.
I. Нагóло, *adv.* nackt *Ко.* 69; 2) im ganzen und grossen, insgesammt, lauter, allgemein, durchgehends *Ш.* I. 391. *Кв.* 292 *Пот* III. 27.
II. Нагóло, *adv.* s. Нáгло, нáгний.
Нáголов, *adv.* s. Стрімголóв.
Нáголоватень, -тня. *m.* Kornblume, *f.* (Centaurea cyanus).
Нáголоватки, *pl.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium arvense); 2) Jurinea cyanoides.
Нáголовач, *m.* Stossbebel der Stampfe; 2) s. Нýголовач. (e. Hutes etc.).
Нáголовок, -вка. *m.* Kopfstück, *m.*
Нáголос, *m.* Accent, *m.* [*adv.* laut.
На-гóлос, на-голоси, на-гóлоски.
Наголосúти, *v. a.* viel etw. verlauten lassen; viel wehklagen; 2) —, наголóшувати accentuiren; 3) — ся s. Віданáти ся.
Нáголосник, *m. B.* Accentzeichen, *n.*
Нагомонíти, *v. n.* s. Гомонíти: — ся на когó *Др. с.* 111 poltern, schelten.
Нагонасíнні, *pl.* Nacktsamige (Gymnospermae) *B.*
Нагóнúти. *v. a. IT.* s. Нагнáти.
Нагóрóниця, *f.* Hügelkoralle, *f.* (Monticularia).
Нагóрджувати ся, s. Гордíти.
Нагорíти, *v. n.* anbrennen.
Нагорнýти, нагортáти, *v. a.* hinein-, auf-, anscharren, -kehren, -häufen.
Нагорóда, *f.* Belohnung, Vergeltung, *f.* [*v. a.* belohnen, vergelten.
I. Нагородúти, нагорóджувати,
II. Нагородúти, *v. a.* viel flechten (einen Zaun); 2) *viel hinterdreinsagen, faseln *P.* I. 187.
Нáгорок, -рка. *m.* Hügel, *m.*
Нагостúти ся, lange als Gast wo verweilen.
Наготá. *f.* Nacktheit, Blösse, *f.*
Наготíти. *v.* nackt, nackend sein, *K.*
Наготóвити. (-овлúти), наготу-вáти. *a. a.* zu- bereiten, bereit machen, in Bereitschaft bringen, zurechtlegen.
На-готóві, *adv.* in Bereitschaft, bereit, fertig. [den.
Нагрáбити. *v. a.* viel rauben; pfän-
Нагрвáти, нагрáти, *v. a.* viel spielen *P.* I. 76; — ся sich satt spielen; музúка грає гóлос die Musik accompagniert den Gesang, *Кроп.* [schmieren.
Награмузлúти, *v. a.* zusammen-
Нагребáти, нагребстú, *v. a.* an-aufscharren; -harken.
На-грéць, *adv. K.* I. 106 s. На-гéрць.
Нáгризок, -зка, *m.* benagtes Stückchen e. Apfels etc.
Нагрúзати, *v. a.* viel beissen, nagen; 2) * —, und — ся s. Грúзати *.
Нагрíмати, *v. n.* s. Грíмати *
Нагрíти, нагрівáти, *v. a.* warm machen, erwärmen, erhitzen, - на робóту sich hitzig an die Arbeit machen; *impers. Га.* II. 46 hitzig werden. [digen.
Нагрішúти. *v. n.* und — ся viel sün-
Нагрóбний, *a.* am Grabe, s. Надгрóбний.
Нагрóбник, s. *m. Ог.* s. Надгрóбок.
Нагрóза, *f.* Androhung; Verwarnung, *f.* Verbot, *n.* [androhen.
Нагрозúти, нагрóжувати, *v. a.*
Нагрýдний, *a.* was auf der Brust getragen wird, Brust-.
Нагрýдник, *m.* Bruststück am Harnisch, *n*; Brustriemen (der Pferde), *m.*; Brustlatz, *m.* Brustschild des jüdischen Hohepriesters, *n.* [(e. Schiff).
Нагрузúти, *v. a.* beladen, befrachten
Нагрушáк, *m.* Birnblattnager, *m.* (Phyllobius pyri) *B.*
Нагрюкати, нагрючити ся, viel peltern, krachen, s. Гýркати. [werden.
Нагрязнути, *v. n.* sumpfig, kothig
Нагрúнути, *v. n.* plötzlich heranstürzen, -kommen. [lieren, vertilgen.
Нагуóбити. *v. a.* viel verderben, ver-
Нагудíти. *v. n* viel brausen, dröhnen.
Нагýла, *m. f. Мх.* нагýлько, *m.* нагýлнетий, нагýльковатий, (*B*), *a.* händelsüchtiger Hitzkopf, aufbrausend, heftig, jäh; einfältig; Tölpel, *m.*
Нагýлити, *v. a.* zufällig finden, auf etw. stossen (*B.*); s. Нагúлити; 2) — грóшей у людéй zusammenschwindeln.
Нагулúти ся, sich satt tanzen, genug spazieren gehen; flott leben. [кати.
Нагýркати, нагуркотíти. s. Нагрóкати.
Нагучáти на когó auf jmdn schreien, jmdn anherrschen, (*B.*).
Нагосподарувáти, нагаздувáти, *v. n.* als Landwirt viel schaffen.

Над. *praep.* über, auf, darüber, an, gegen, dazu, oberhalb; I) *mit d. Accusat.* (*Mi.* IV. 423—424) bezeichnet над *a*) den Gegenstand gegen welchen e. Bewegung von obenher gerichtet ist, od. worüber etw. sich befindet, steht, ruht etc., in Betreff dessen e. Handlung vor sich geht, (drgl. по-над): над ріку́, над про́пасть прийти́ über einen Fluss, an einen F., an einen Abgrund kommen, над ха́ту ви́летїти über die Hütte auf fliegen, по-над гре́бло стоя́ти, по-над мо́ре, по-над Дуна́й сиді́ти; † над то лист з на́шою печа́тю даєм in Betreff dessen, darüber erlassen wir den Brief mit unserem Siegel; на́дто überdies, darüber, obendrein; *b*) bez. dasjenige, über das hinausgegangen, d. i. was von etwas anderem übertroffen wird, (dah. häufig bei Comparativen), und dasjenige, wider das,gegen das gehandelt wird: є ро́зум над ро́зум ein Verstand ist vorzüglicher als der andere;нема́ вельпїї над Бо́га es giebt nichts Gewaltigeres als Gott; над си́лу, über seine Kräfte; незна́йдеш над мене вірнїйшу.... treuer als ich bin; дру́гої над тебе не маю ich habe keine ausser dir, над усї mehr, ärger als Alle; † над пра́во своє gegen sein Recht; над старину́, над старода́вний звичай gegen den alten Brauch; *c*) bez. bei Zeitbegriffen: „gegen" над ве́чер gegen Abend. II) *mit d. Instrumental* (*Mi.* IV. 750—752) bez. над *a*) dasjenige über dem etwas ruht, vor sich geht (drgl. по-над): над лі́сом über dem Walde, над рікою am Flusse; по над Бу́гом längs des Ufers des B., по-над землею über — hin; не шуми́ діброво́ньку на-до (на-ді) мною rausche nicht über mir; *b*) bez. над in übertragener Bedeutung dasjenige worüber man gesetzt ist, wodurch man in eine Gemüthsbewegung versetzt wird, worüber man nachdenkt, woran man arbeitet; ferner das Mass über das hinausgegangen wird: над ким панувати, стоя́ти (als пнетанник), над ким найстарший, над ким нарікати, журитися, сьміяти ся, сьміяти ся, [illegible] над чим, ду́мати worüber nachdenken, над чим сидіти, працюва́ти, wobei sitzen, woran arbeiten: III) *in den Zusammensetzungen* hat над als Praefix *a*) die Bedeutung die ihm als Praeposition zukommt; *b*) bez. es wie на den Anfang u. die Deminution der der Handlung; *c*) bedeutet es die energische Vollziehung der Handlung, dah. ein Uebertreffen; *d*) ein Hinzufügen (*Mi.* IV. 217—218. *Ог.* 205) wozu Beispiele unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

Надава́ти, нада́ти, *v. a.* aufgeben, geben, verleihen; — щось за дочкою etw. als Mitgift geben *Др. с.* 373; 2) — ся viel, genug geben, schenken; *b*) sich bieten, gelegen kommen, passen (до чо́гось wozu), gefallen.

Надапи́ти, надавля́ти, *v. a.* ausdrücken, auspressen; klemmen, drücken (ein Schuh etc.); etw. anfüllen (mit e. ausgedrücktem Safte).

I. На́давка, *f.* s. На́глід.

II. На́данка, *f.* Aufgeld, Agio, *n.*

Нада́льш, *adv. K.* für die Zukunft, künftighin.

На́дане, *n.* das Aufgeben; Verleihung *f.*

На́данний, *a.* на все zu Allem fähig, geschickt, Fertigkeit besitzend, begabt, passend *Ос.* (62) I. 72.

Надаре́мний, *a.* vergeblich, unnütz.

Надаре́мність, -ости, *f.* Vergeblichkeit, *f.* *Пар.* [ken; belohnen.

Надари́ти, надари́ти, *v. a.* beschen-

На-да́рмо, *adv.* vergebens, vergeblich, umsonst.

Нада́тель, *m.* Verleiher, *m.* *Term.*

Нада́ти, s. Надапи́ти: хма́ри надали́ ся die Wolken sammelten sich an.

Надо́авити, надо́авляти, *v. a.* hinzugeben, -fügen, *Term.* — ся чогось etw. mehr bekommen: — си́ли sich stärker fühlen.

На́до́анка, *f.* Zusatz, *m.* ein Mehr.

На́до́ане, *n.* на́до́анка, *B. f.* на́до́анок, -нку. *Пар. m.* Erwerb, Gewinn, Lohn, *m.* das Erworbene.

Надо́ати, *v. a.* erwerben, vorsorgen, verschaffen; на́до́ане *s. a. n.* s. На́до́ане.

Надобре́жє, *n.* *Kos.* Ufer, *n.* Uferstrich, *m.*; *adj.* надобре́жний.

Надо́ивати, надо́ити, *v. a.* ein wenig an-zer-abschlagen.

Надо́ільша́ти, *v. a.* grösser machen.

Надо́ічи, (-бі́гати), *v. n.* heran-, herzulaufen.

Надближити ся, s. Наближати ся.
Надбужаньский, *a.* am Fl. Буг.
Надважка, *f.* Einwage, *f.* *Пар.*
Надвезти, надвозити, *v. a.* heranführen (zu Wagen). [(iron.).
Надвеличество, *n.* Obere Majestät
Надвередити, *v. a.* verletzen, antasten, *К.* [der Thür, an der Schwelle.
На-дверех, (-іх), *P.* I. 30 an, in
Надверечи, *a. a.* s. Надкинути; 2) — ся чим den Kopf mit e. Tuche bedeoken (*Фр.*). [findlich.
Надвечрий, *a.* über einer Thür be-
Надвечорй, *adv.* (над вечер) gegen Abend, *Не.*
Надвигати, *v. a.* und — ся genug, viele Lasten tragen; 2) -ати, *v. n.* *Макс.* heranbrechen, -stürzen.
Надвиняя потажовий, Weinsteinrahm, *m.* (Cremor tartari).
Надвисати, *v. n.* s. Нависати.
Надвисляя щина, *f.* Weichselland, *n.* *К.*; *adj.* надвисляньский.
Надвишка, *f.* Ueberschus, *m.*
Надвідний, *a. К.* s. Навідний. [gehen.
На-двір, *adv.* — вийти draussen aus-
Надвіре, *n.* *К.* II. 28 s. Подвіре.
Надвірний, *a.* Aussen-, von aussen, auf den Hof ausgehend, Hof-, im Hof; -і двері äussere Thür; -а хата Hintergebäude, *n.* *Не.*; 2) Hof-, Schloss-, *Кч.* 12.
Надвірняк, *m.* Schwein frei im Hof gemästet, (nicht im Koben), *n.* [Wasser-.
Надводний, *a.* nahe am Gewässer,
На-дворі, *adv.* drausen.
Надворний, *a.* Hof-, — совітник Hofrath, *m.* — уряд Hofamt, *n.* Hofstelle, *f.* *Term.*
Надганяти, s. Надігнати. [gen.
Надгинати, *v. a.* etwas biegen, anbie-
Надглоточний, *a.* oberhalb des Schlundes.
Надглядати, s. Наглядати.
Надгнивати, надгнити, *v. n.* anfaulen; надгнилий, *a.* angefault.
Надгорода & s. Нагорода &.
Надгортанник, *m.* Kehldeokel, *m.* (epiglottis).
Надгортати, надгорнути, *v. a.* von e. ganzen Haufen etwas wegscharren, -nehmen. [nagen.
Надгризати, надгрызти, *v. a.* an-
Надгробний, *a.* über dem Grabe befindlich; Grab-, Leichen-, (камінь, -е слово). [mal, *n.* Grabstein, *m.*
Надгробок, -бка, *m.* *Кч.* 100 Grab-
Надавати, надати, *v. a.* noch mehr zugeben, mehr als nöthig, darüber geben; 2) ausliefern, weggeben, *Кч.* 164.
Надавка, *f.* Ueberbot, Uebergebot, *n.* *Пар.* [schuss, *m.* das Mehr.
Надаток, -тку, *m.* Zugabe, *f.* Ueber-
Надашник, *m.* Oberbau über dem flachen Dache, *m.*
Наддерти, наддирати, *v. a.* anreissen.
Наддеяти, *v. a.* s. Надпочати.
Наддиректор, *m.* Oberdirector, *m.*
Наддніпрянець, -нця, *m.* Bewohner am Дніпро; *adj.* наддніпряньский, наддніпровий.
Наддністрянець, -нця, *m.* Bewohner am Дністер; *adj.* наддністряньский, наддністровий, (-янка), *f.*).
Наддостаток, -тку, *m.* Ueberfluss, *m.* Uebermass, *n.* *К.* Ueberschuss, *m.* *Пу.*
Наддунайский, *a.* an der Donau.
Наддуристий, *a.* s. Нагула (*В.*).
Надегати, надегнути, *v. a.* иглу — einfädeln (*В.*). [verlässig, sicher.
Надежний, *a.* *gr.* *Ко.* 23. *С.* I. 98 zu-
Надержувати, *v. a.* s. Задержати, *Б*; anhalten, zurechthalten.
Надерти, надирати, *v. a.* viel reissen, rupfen, schleissen. [природний.
Над'естественний, *a.* † *К.* s. Над-
Надечи, *v. a.* куделю am den Rokken Flachs etc. wickeln; * ankleiden, s. Надягати, надегати. [nen.
Наджигати, наджечи, *v. a.* anbren-
Наджидати, *v. a.* er-, zuwarten.
Наджинати, наджати, *v. a.* ein wenig Getreide von einem Saatfeld schneiden.
Наджмурити, *v. a.* око zudrükken, *ОП.*
Наджупан, *m.* Obergespan, *m.*
Наджупаньство, *n.* Obergespannschaft, *f.*
Наджунник, *m.* Salinenverwalter, *m.*
Надзаслуга, надзаслуженина, *f.* Ueberverdienst, *m.* *Term.* [sudwerke) *m.*
Надзнарич, *m.* Obersieder (im Salz-
Надзвичайний, *a.* ausserordentlich, ungewöhnlich.
Надзвичайність, -ости, *f.* Ungewöhnlichkeit, etwas Seltenes. [halbgrün.
Надзелений, (надзелень), *a.* noch

Надзирáтель, надзирáч, надзóрець, -рця. *Вол.т.* Aufseher, Inspector, *m.*

Надзирáтелька. *f.* s. Нагляди́ниця.

Надзирáти, *v. a.* die Aufsicht über etw. haben, etw., jmdn überwachen, beaufsichtigen.

Нáдзір, -ору, *m.* надзи́ранє. *n.* Aufsicht, — головни́й Oberaufsicht, *f.*

Надзóрянний, *a.* hoch über den Sternen, *Ру.* [шúоватий.

Надзудзýватий, *a.* (*Фр.*). s. На-

Надзюндзю́рити ся, sich drollig spreizen, s. zornig aufblähen.

Надибáти, *v. a.* antreffen, finden.

Надивúти ся, sich satt sehen.

Надивувáти ся, sich satt wundern, не мочú — sich nicht genug wundern

Нáдий, *adv.* dorthin. [können.

Надимáти, *v. a.* aufblähen, aufblasen; — ся sich — *Пол.*

Надúми, *pl.* (*B.*) Leistenbruch, *m.* (eig. starke Anschwellung).

Надúмити, *v. a.* voll rauchen.

Надúра, *f.* s. Нáдра (*Фр.*).

Нáдити, *v. a.* ködern, locken; 2) härten (желїзо), stählen, mit Stahl belegen (сокúру) *Ог.* 205.

Нáдих, *m.* Hauch, Odem, *m. K.*

Надúхати, надúхувати, *v. n.* viel hauchen; anhauchen; — ся чóго etw. viel einathmen.

Надібє, *n.* Geräth, *n.* Gerätschaft, *f.*

Надібний, *a. Ле.* nöthig, nothwendig; *K.* (*P.X.*46)? [zubereitetes Bauholz.

Нáдібок, -бку, *m.* Zubehör, *n. Ст.*; 2)

Надївáти ся, *МШ.* s. Нáдїяти ся.

Надігнáти, *v. a.* zu- heran-, herzutreiben; — ся sich herantreiben, plötzlich ankommen, anstürmen.

Надігнýти, s. Надигнáти. [Надїя.

Надїжка, надїїця. *Гол.* III. 405 s.

Нáд'їзд, *m.* Anritt, *m.* das Anfahren, Ankommen.

Над'їздúти, над'їзджáти, над'їхати, *v. n.* anfahren, ankommen, anreiten, angefahren kommen.

Надїйний, надїжний, *a.* Hoffnung, Zuversicht weckend, hoffnungsvoll, *BE.*

Надїйність, -ости, *f.* Zuversichtlichkeit, *f.*

Надїйтú, s. Надходúти.

Нá-дїл, *adv.* herunter, abwärts, nieder.

Нáдїл, нáдїлок, -лку, *m.* zugetheilter Grundbesitz, Antheil, *m.*

Надїлáти, *v. a.* s. Наробúти.

Надїлúти, надїлятú, *v.a.* кого́ чим jmdn womit versorgen, versehen; 2) s. Дїлúти.

Нáдїлка, (-дїл-?) *f.* (*Мета* V. 44) Art Grabwerkzeug? Säbelscheide, *f. Зак.*

Надїлятú, надлятú, *v. a.* etw. vom Ganzen weggiessen.

Надїльний, *a.* -землú, zur Vertheilung bestimmt.

Надїнути, надїти, *v. a.* anziehen, kleiden.

Надірвáти, s. Надривáти.

Надієлáти, s. Надсилáти.

Над'їсти, над'їдáти, *v.a.* anfresssen.

Надїя, *f.* Hoffnung, Zuversicht, *f.*; при надїї óбути im hoffnungsvollen, im gesegneten Zustande sein.

Надїяне, *n.* das Hoffen.

Нáдїяти ся, hoffen; на кого́, на що́ sich auf jmdn, auf etw. verlassen.

Нáдька, *f.* = Надéжда *Eigen.* Ἐλπίς.

Надкúдати, надкúнути, *v. a.* von dem Ganzen einen Theil, ab-, wegwerfen, -nehmen. [wenig spalten, anstechen.

Надколóти, надкóлювати, *v. a.* ein

Надкомóрник, *m.* Oberkammerherr, *m.*

Надконúтна кість, Kronbein, *n. B.*

Надкрúлє, *n.* (*gew. pl.* -ля, -ла), Flügeldecken, Vorderflügel, *pl.* (elytra).

Надкроїти, *v. a.* anschneiden.

Надкусúти, надкýшувати, *v. a.* anbeissen. [heranfliegen, -laufen.

Надлетїти, надлїтáти, *v.a.* herbei-,

Надлїзти, *v.n.* herankriechen, -schleichen. [*n. Пар.*

Надлїсництво, *n.* Oberforstamt,

Надлїсничий, *s.a.m.* Oberförster, *m.*

Надлóвчий, *m.* Oberjäger, — великий Oberjägermeister, *m. Пар.*

Надложúти, *v. a.* etw. vom Ganzen wegnehmen; -legen; 2) s. Надоложúти,

Надломáти, *v. a.* anbrechen.

Надлюдский, *a.* übermenschlich.

Нáдмір, *m.* надмірність, -ости, *f.* Uebermass, *n.*; Vermessenheit, *f.*

Надмірити, надмірáти, *v.a.* zu viel, mit einer Zugabe messen.

Надмірний, *a.* übermässig. [ний.

Надмогильний, *a.* s. Намогúль-

Надмóрнїй, *a. Ст.* über dem Meere liegend.

Надмо́рский, *a.* am Meere liegend, wohnend. [gebühr, *f.* *Пар.*
Надналéжність, -ости. *f.* Ueber-
Наднебéсний, *a.* *Ст.* über dem Himmel. [heran-, herbeibringen.
Наднéсти, надноси́ти, *v. a.* her-,
Надниз о́вий, *a.* überragend, *Кл.*
Надоби́ти ся, надобля́ти ся. *Т.ВЕ.* sich darbieten, до чого́сь anwendbar sein, passen. [Wolken *ВШ.*
Надобла́чний, *a.* hoch über den
Надо́бність, -ости, *f.* *У.* Anmuth, *f.*; Behagen, *n.* [thig.
Надо́бно, *adv.* gefällig, lieb; 2) nö-
На-добра́ніч! gute Nacht!
Надовба́ти, *v. a.* viel meisseln, stochern, klauben.
Надовжи́ти. *v. n.* (*В.*) viel Schulden machen, auf Credit nehmen.
На-до́гад, (навдо́гад), *adv.* aufs Gerathewohl, schlechthin. [Надоїда́ти.
Надоді́вати, надоді́ти. *Тор. v. n.* s.
Надожда́ти кому́. *КС.* IV. (83) 552 s. Підожда́ти на кого́.
Надоїда́ти, надоїсти, надозоли́ти, *С.* II. 59. *v. n.* кому́ jmdm übel, arg zusetzen, sehr lästig werden.
Надоїти, *v. a.* (viel Milch) melken; 2) säugen. [zeugend, (*Фр.*).
На-до́кладь. *adv.* genau, klar, über-
Надокóла. *adv.* ringsum, -herum.
Надокроти́ти. надоку́чити кому́, *a. n.* lästig werden, zur Last fallen.
Надоло́жене, надоложи́ти s. Надолу́жене etc. [Kleides, s. На́дшивка.
На́долок, -лка, *m.* Untertheil eines
Надолу́га. надолу́жене, *n.* Ersatz, *m.* Vergütung; Genugthuung, *f.*
Надолу́жити, *v. a.* zugeben, hinzufügen +*М.*; 2) ersetzen, vergüten, erstatten, genugthun.
Надо́мнел. *m.* *У.* Nachdenken, *n.*
Надо́мір. *adv.* *Мх.* überdies noch mehr.
Надопіку́ючий *a.* *Т.* obervormundschaftlich.
Надопта́ти, s. Натопта́ти.
Надорожи́ти ся, s. Дорожи́ти ся.
Надоро́жний, *a.* auf dem Wege liegend. [den, langweilen, *ІГ.*
Надоеади́ти, *v. n.* кому́ lästig wer-
Надоебо́ний, *a.* *Ст.* besonder, ausserordentlich.
Надоу́мити, (-умля́ти), *v. a.* кого́ jmdn belehren, unterrichten, jmdm klugen Rath geben, *Ш.* I. 372, *ВГ.* 139.
Надо́шник, *m.* s. Нато́шник; 2) Flussschwamm, *m.* (Spongilla fluvialis), *В.*
I. Надпа́сти, надпада́ти, *v. n.* von oben herfallen. [wenig abweiden.
II. Надпа́сти, надпаса́ти, *v. n.* ein
Надпиля́ти, надпилува́ти, *v. a.* ansägen; 2) anfeilen. [Ueberschrift, *f.*
На́дпись, *f.* Aufschrift, Inschrift,
Надписа́ти, надпи́сувати. *v. a.* щось e. Aufschrift worauf setzen.
Надпи́ти, надпива́ти, *v. a.* ein wenig wovon trinken.
На́днізь, *adv.* *Левч.* s. Пізно.
Надні́льний, *a.* gegen das Feld (g. den Hof) hin.
Надпла́та. *f.* Ueberzahlung, *f.* *ВЕ.*
Надплати́ти. надпла́чувати, *v. a.* aufzahlen. [-segeln.
Надпля́сти, *v. n.* heranschwimmen,
Надполови́нити, *v. a.* eine Hälfte vom Ganzen wegnehmen, halb theilen.
Надпору́чник. *m.* Oberlieutenant, *m.*
Надпоча́ти. надпочина́ти, *v. a.* anfangen, anrühren; — хлїб das Brodlaib anschneiden.
Надприро́дний, *a.* übernatürlich.
Надпису́вати, *v. a.* ein wenig verderben; надпсо́ваний, *a.* anbrüchig.
На́дра, *f.* wundgerissene Stelle.
Над-робля́ти, над-роби́ти, *v. a.* etw. hinzu machen, hinzuarbeiten; *чим sich durch etw. zu helfen suchen (мінов &).
Надрива́ти, *v. a.* anreissen, einreissen; — ся sich verheben, sich (*dat.*) Schaden thun. [poda).
На́дрик, *m.* Busenthierchen, *n.* (Col-
Надрігóчник, *М.* (*Мета* (65) 223) Geck, *m.* Fäntchen, *n.*? [einschneiden.
Надрі́вати, надрі́вувати, *v. a.* an-,
Надро́, *n.* Schoss, Mutterschoss, *n.* *М.* I. 79. *Ст.*
На-дроби́ти, *v. a.* einbrocken, Brokken streuen: хлїба Brot —; 2) kleintheilen; *in Deminutiven sprechen, lallen.
Надрожи́ти, *v. a.* *Н.* 198. *Н. п.* 71?
Надро́чити, *v. a.* *С.* I. 163 s. Дро́чити.
Надруба́ти, надру́бувати, *v. a.* anhauen. [ordnet, supraordiniert.
Надра́дний, *a.* *Пт.* *Др.* übergeordnet, [
Надса́д. *m.* *Ко.* 188, надса́да *f.* *Ч.* V. 532 das Vorheben, Verhebung, *f.* Scha-

den, *m.* *Кв.* 216; Ueberbürdung, *f.* *Term.* Mühsal, *n.* Plackerei, *f.*

Надсадити, надсаджати, *v. a.* dh schwere Arbeit, dh Ueberanstrengung, schwächen, überanstrengen; jmdm schaden; — ся sich verheben, sich (*dat.*) Schaden thun (dh Heben).

Надсила, *f.* Ueberanstrengung, *f.*; 2) s. Насильність, *Ст.*

Надсилати, *v.a.* zuschicken, -senden.

Надсилити, *v. a.* von einer angereiheten Schnur Korallen etc. etw. wegnehmen u. auf eine andere Schnur anreihen, anfädeln. [(праця) *Фр.*

Надсильний, *a.* über die Kräfte

Надсипати, *v. a.* einen Theil wegschütten.

Надсїдати ся, надсїсти ся, bersten, einen Riss bekommen, s. Надсадити ся.

Надскакувати, *v. n.* коло кого́ s. Заскакувати 2).

Надслужений, *pl.* das Hinzudienen ausser der vertragsmässigen Dienstzeit, s. Наслугувати.

Надсоток, -тка, *m.* *Te.* Procent, *n.*

Надстрочний, *a.* was über den Zeilen steht od. geschrieben ist.

Надтесати, надтїсувати, *v. a.* ein wenig behauen. [den.

Надтинати, надтяти, *v.a.* anschnei-

Надтинник, *m.* Alpranken, *m.* (Solanum dulcamara).

Надтинити, *v. n.* heranschlendern.

Надтихати, *v. n.* vom Wind: ein wenig still werden, sich legen.

Надтичка, *f.* unten angestückeltes Hemd der Weiber, *n.*; *vgl.* Надолок.

Надто, *adv.* überdies, zu viel, zu sehr; im ausserordentlichen Masse *ОП.*; надтоще und noch dazu *Ш.* I. 183; що надто то — was zu viel ist —.

Надторочити, *v. a.* s. Надточити; — собі сьвіта etw. für sich erarbeiten, zu etw. kommen. [stücken; zufügen.

Надточити, надточувати, *v. a.* an-

Надтріснутий, *a.* halb zerbrochen, b. geborsten. [ranziehen-rücken.

Надтягати, надтягнути, *v. n.* he-

Надув, *m.* *Пар.* s. Надуте.

Надувати, *v.a.* aufblasen; an-, zusammenwehen; aufschwellen. [Glasbläser, *m.*

Надувач, *m.* Bläser, *Пар.* — шкла

Надувний, *a.* blähend, *Пар.*

Надудїти, *v. a.* § кого́ jmdm Unrecht zufügen. [очерет inwendig hohl.

Надудкуватий, *a.* *Ч.* Н. 471 —

Надуживати, надужити, *v.a.* missbrauchen: чого́сь. [Missbrauch, *m.*

Надужите, *n.* надужиток, -тку, *m.*

Надумувати ся, надумати ся, sich lange besinnen, nach langem Besinnen, Ueberlegen sich entschliessen.

Надурити, *v. a.* кого́ jmdn viel foppen, betrügen.

Надуркати, *v. a.* кого́ jmdn viel einen Dummkopf schimpfen; 2) * s. Наметати.

Надуєити, надушити, *v. a.* viel pressen, würgen.

Надуте, *n.* Blähung, Trommelsucht, *f.*

Надути, *v. a.* s. Надувати; * — ся, надусати ся (*Фр.*) maulen, schmollen; aufgeblassen, stolz sein; надутий, *a.* aufgedunsen; schwülstig, *Пар.*

Надутість, -ости, *f.* Aufgeblasenheit, *f.* Schwulst, *m.* Schwülstigkeit, *f.* *Пар.*

Надушний, *a.* ober den Ohren. [*ОП.*

Надхмарний, *a.* über den Wolken,

Надчаластий, *a.* s. Нагула.

Надчати, s. Надночати.

Надчисло́, *n.* Ueberzahl, *f.* *Пар.*

Надчисловий, *a.* überzählig, supernumerär, *Term.*

Надшибати, *v. a.* s. Надкидати.

Надшивати, *v. a.* annäben.

Надшивка, *f.* s. Надтичка.

Надягати, надягнути, *v. a.* одежу, anziehen, ankleiden; — кужіль s. Надечи.

Надяесене́ва, *s. a. f.* *N.* e. Berges.

Наєм, *m.* das Mieten, Vermieten: Dingen; Miete, Vermietung; Verdingung, *f.* Mietgeld, *n.* жити наймом в чужій хаті als Mieter, zur Miete wohnen fürs Mietgeld; йти в найми als Taglöhner Dienst, Arbeit suchen. [kutscher, *m.*

Наємець, *m.* Mietkutscher, Lohn-

Наємний, *a.* Lohn-, Miet-, -ий візник, s. Наємець; -а Служба Божа bestellt (privat).

Наємник, *m.* Mietling, Söldling, *m.* *adj.* наємницький, К. наємничий, gemietet, Söldlings-.

Нажалуватися, viel bereuen, bedauern: за чим, за ким den Verlust von etw. beklagen; на кого́ sich über jmdn beklagen, beschweren.

Нажарити, *v. a.* viel braten; rö-

sten, heizen, heiss machen.

Нажбýхати, *v.n.* viel plötzlich giessen; 2) stark stossen.

Нажáти, нажинáти, *v. a.* (viel) schneiden, (Getreide), ernten.

На-жéбри пітú betteln gehen.

Нажéрти ся, sich vollfressen. [*m.K.*

Нажúва, *f.* Erwerb, Gewinn, Vortheil,

Наживáти, нажúти, *v. a.* erwerben, gewinnen; — ся, нажинúти ся *Кн.* sich bereichern; нажúти ся viel, satt leben.

Нажúвний, *a.* einträglich.

Нá-живо, *adv. Ос.* (61) X. 32 um am Leben zu bleiben; fürs Leben *II.* 229.

Нажúлюпати, *v. a. Ос.* (61) X. 32 bedrücken?

Нажúчити, *v. a.* viel borgen, leihen.

Нажувáти, нажýти, *v. a.* in Menge kauen.

Нажурúти ся, viel sich kümmern.

На-зáвлеги, *adv.* um die Zeit, wann man sich gewöhnlich zum Schlafen legt (*B.*).

Назáвтра, *adv.* auf, für Morgen; назáвтрю *МШ.* morgen, am folgenden Tage.

Назáд, *adv.* zurück, nach hinten, rückwärts; *mit d. Genit.* — мéне hinter mir.

Назáдводї, *adv.* hinter sich führend.

Назадгýзь, *adv.* rückwärts; rücklings.

Назáдний, *a.* von rückwärts, Rück-.

Назаднúцтво, *n.* Rückschritt, *m.*

Назадóвець, -ця. *m.* Reactionär, Obscurant, *m.* [sammeln.

Назанáсти, *v. a.* Verrath woven

На-занóрі, *adv.* unterm Schloss, un-

Назáр. *m.* Nazarius. [termVerschluss.

На-за-умíру, *adv. M.* II. 80 über die Massen, masslos, übermässig *Ог.* 116.

Назахнáт, *adv. Ко.* 33 um die Wette, eilig, *Ог.* 116..

Назбинáти, *v. a.* zusammenschlagen, -legen, -raffen, (багáто грóшей); ein-, aufheben.

На-зóйтки, *adv.* im Ueberfluss, zu viel, zu sehr; *Гол. Т.*; — комý jmdm zum Trotz, zu Fleiss. [me, *m.*

Нáзва, назване, *n.* Benennung, *f.* Na-

Назвáти, *v. a.* benennen, nennen; нáзваний *ptc.* genannt, sogenannt, -а родúна, vom gleichen Namen, Namenverwandschaft; 2) viel zusammenrufen, einladen.

Нáзвиско, *n. Ле.* Name, *m.* Benennung, *f.*

Нáзвишка, *f.* s. Нáдвишка

Нá-зпище, *adv.* über die Gebühr, mehr als nöthig, (*Фр.*). [Andenken.

На-згáд, на-згáдки, *ІГ. adv.* zum

Наздúв, *adv.* zum Erstaunen, *Ог.* 116.

Наздивúти ся, *Ч.* IV. 176 sich wun-

Наздóвж, *adv.* s. Навздóвж. [dern?

Наздóгад, *adv.* s. Надóгад.

Наздогíн, (-гóн), наздогíнцї, (-цúй), *adv.* um die Wette, im Galopp, im Verfolgen *Ог.* 116. 117.

Наздогнáти, *v. a* s. Здогонúти.

На-здонїс, *adv.* tragbar, was noch möglich ist getragen zu werden, (*Фр.*).

Наздоптáти, *v.a.* mit dem Fuss treten.

Наздорóвкати ся, наздраєтувáти ся, „zur Genesung, zum Wohl!“ viel zurufen *II.* 92. [fallen, sichtbar werden, *Лев.*

Нáздрити ся, (на óчи) in die Augen

Назéмки, *pl.* Schweine, *pl.*

Називáти, s. Назвáти, (назовý, -назвý, назовéш -назвéш &); — ся heissen, sich nennen.

Назúмний, *a.* s. Озúмний.

Нáзимка, *f.* — малá kleiner Winterspanner (Acidalia brumata); — велúка Hibernia defoliaria; 2) —, (*d.* назúмочка) Färse, *f.* s. d. folg.

Нáзимок, -мка, *m.* junges Stück Vieh, das schon einen Winter durchlebt hat, überwintertes Kalb.

Нáзир, *m. K.* s. Нáдзір.

Назирáти, *v. a.* когó nach jmdm nachsehen; jmdn beobachten; hüten, beschützen, *K.* [ken; hinschauen.

Назúрити, назирнýти, *v. a.* erblik-

Нáзирком, нáзирцем, нáзирци, *adv.* beobachtend, nachsehend, aufmerkend, — за ким итú.

Назúчити, *v. a.* zuweisen, zuschanzen, zukommen lassen, etw. verhelfen *P.* I. 9; 2) s. Нажúчити. [kommen.

Наз'їздúти ся, in Menge angefahren

Назїлúк, *m.* Phytoecia, *B.*

Нáзїмок, *m.* s. Нáзимок. [gen.

Назалїтáти ся, in Menge herbeiflie-

Назлóгах, *adv.* auf den Ellbogen gestützt.

На-змерký, *adv.* s. Змерк, змеркóм.

Назмітáти, назмітувати, *v. a.* zusammenkehren, -fegen.

Назпáка, *f.* s. Нáказка.

Назнаменувáти. *Зг.* назнаменáти, *Кн.* 148. *v. a.* bezeichnen, anzeigen, bedeuten, andeuten; vorhersagen.

Назнáрошки, назнáрошки, +*М. adv.* s. Знáрóшне.

Назнáти, *v. a.* kennen lernen, Bekanntschaft mit jmdm machen *Ш.* I. 219; erfahren, bemerken, auswittern *P.* I. 21.

Назначáти, назначúти, назнáчувати, *v. a.* bezeichnen, markieren; bestimmen, festsetzen; день einen Tag —; s. Значúти 3).

На-знедíлї. *adv.* auf die andere [Woche.

Назóвня. *f.* Nomenclatur, *f. B.*

Назолотúти, *v.a.* mit Gold belegen, vergolden.

Нáзолоті, так як — *adv. II.* 268 von geheimem starkem Wunsche.

Назорéй. *m.* Nazaräer, *m. adj.* назорéй-[ский.

Назорúти, *v. a. IГ.* s. Назúрити.

Назорíти ся. *Ч.* V. 354 genug glänzen: зорá назорíла ся.

Назрúчий, *a.* s. Зиз, зизовáтий.

Назуóйти, *v. a.* zähnen (серп).

Назугáд(ь). *adv.* s. Надóгад, навгáд, *Ог.* 116.

Назýсять, *adv.* zurück, rückwärts.

Назýстріт, (-іч) *adv.* entgegen.

Назустрíтник. *m.* Gegenwohner, *m.*

Назýти, назувáти, *v. a.* чóботи anziehen.

Назúóнути. *v. n.* viel frieren.

Най-, Praefix zur Bildung des Superlativs von Adjectiven u. Adverbien an den Comparativ, seltener an den Positiv angehängt: am-, sehr, überaus, *Ог.* 104. *Мі.* IV. 213; як най eben da, gerade, just.

Най. *pl.* нáйте. imperativ. Verbalausdruck: lass es, lasset es sein, störe es nicht & (= нехáй &) *Ог.* 142; 2) най dass, weil *Ог.* 212. най óн й так (óнýло) soll es, mag es auch so sein: най óн він нимóн er soll, er möge gehen: най він идé.

Нáйбар. *adv. Шй.* I. (2) 21 am wenigsten, zum w. [der grösste.

Найбíльший. *a superl.* zu Великий

Найкальнійший. *a.* s Вáжний. hauptsächlichst. [schlechteste, ärgste.

Найгíрший. *a. superl.* zu Злий der

Нáйдалнайгýх, найгýшна (Mädchen) s. Знайда. [*Ог.* §. 379.

Нáйдобрíйший. *a.* s. Найлíпший,

Нáйкало. *m.* Mensch, der Alles verschiebt, ein Unschlüssiger, (*Ф.*).

Найкрáйний. s. Нáйкрайнїйший, крáйний, *Kol.* I. 173.

Найлíпший, найлýчший, *superl.* zu Дóбрий. der beste, der allerbeste.

Нáйма. *f. Wgr.* 146, нáймане, найм-лене. *n.* Miete, *f.* das Dingen, Mietung, *f.*

Наймáтель, наймáч, *m.* Mieter; Arbeitgeber, *m. Term.*

Наймáти, наймúти, *v. a.* mieten, vermieten; dingen; — ся sich verdingen, s. vermieten.

Наймéньший, (-чий), *superl.* zu Малий, der kleinste, wenigste; вже наймéньше zum mindesten.

Нáймит, (*d.* -йтонько), *m.* Hausknecht, Diener, *m. coll.* наймитé, die Knechte, das Gesinde, *adj.* нáймитовий, нáймицкий.

Наймитóк, -ткá. *m.* kleiner Bursche als Knecht, Dienstmännlein, *n.*

Наймитувáти, *v. n.* Knecht, Diener sein, als solcher dienen. [magd *f.*

Нáймичка. *f.* Dienerin, Magd, Haus-

Наймичкувáти, *v. n.* als Hausmagd dienen.

Нáймі, óй, — *adv.* mit nichten, nicht im mindesten, s. Кóби-йнó; а нáймі а нáймі und besonders, *Фр.*

Найпáк, *Кл.* найпáче. *К. adv.* vorallererst, insbesondere. [152 *a.* allererst.

Найпéрший, *М.* найпéрший, *Ш.* II.

Найпереднійший. *a.* der erste von Allen, der vorzüglichste. [wundervollst.

Найпречудóвний. *a. Ш.* II. 13

Найприéмно. *adv.* am liebsten, *Фр.*

Нáйпритрíбний, *a.* sehr nöthig, *Зах.*

Найрáдше. найрадíйше. *adv.* am liebsten, besonders. [Seite. *К.*

Найскось, *adv.* s. Навскí. von der

Нáйство. *n. Ч.* I. 95. s. Нáпасть.

На-йстї. *adv.* wirklich, *Ог.* 117.

Найтú. *v. a.* (нáйдý. нáйдéш) когó, на когó über jmdn kommen, jmdn überraschen, überfallen; найшлú єї злóги die Wehen kamen über sie; 2) finden, — собі сьвíта sich etw. erarbeiten; — ся sich finden, vorkommen; gefunden werden; найшлá ся дитина ein uneheliches Kind kam zur Welt.

Найтичáнка. *f.* Kutsche aus der Neutitscheiner Fabrik, *f.*

Найтіє, *n.* † *К.* Herabsteigung, *f.* — Сьвято́го Ду́ха Ausgiessung, das Herabkommen des heil. Geistes. [щий *ОН.*

Найтя́мущий. *superl.* zu Тя́му-

Найупе́рше, *adv.Зар.*s. На́йпе́рше.

Наївний, *a.* naiv, unbefangen.

Наївність, -ости, *f.* Naivität, Unbe-

Наїда́ти, s. Наїсти. [fangenheit, *f.*

На́їдок, -дку, *m.* *Ч.* I. 6 Speise, *f.* Gericht, *n.* das Essen, Sattessen.

Наїжити ся, sich borsten, s. emporsträuben. [Streifzug, *m.*

На́їзд, *m.* *Кв.* 315 Einfall, Ueberfall,

Наїзджа́ти, наїзди́ти, *v. a.* кого́, на кого́ auf jmdn losfahren, an- losreiten; jmdn überfallen; *v. n.* *Кв.* 316 angefahren kommen (in Menge), zufahren.

Наїзний, *a.* zugefahren.

Наїзни́к, *m.* der Einfälle in fremdes Gebiet macht, Räuber, Freibeuter, Raubritter, *m.* *Не.* 2) Riesenschlupfwespe, *f.* (Pimpla); *pl.* Ichneumonidae.

Наїзниця, *f.* *Ко.* 144 die feindlich einfällt.

Наїсти, *v. a.* óагáто, (*dgl.* напи́ти) viel essen; — ся sich satt essen; 2) s. Гри́сти.

Наїхати, *v. a.* s. Наїзджа́ти.

Накади́ти, нака́джувати, *v. n.* viel räuchern. [Наказа́ти ся.

I. На́каз, *m.* Art Rinderkrankheit, s.

II. На́каз, *m.* Befehl, *m.* Geheiss, *n.*

Наказа́ніє, *n.* † Strafe, Ahndung, *f.*

Наказа́ти, нака́зувати, *v. a.* jmdm einreden, einschärfen; gebieten, befehlen; jmdn belehren, er- mahnen, rügen, ahnden strafen; — кимо́сь до кого́ *Л.* 158 s. Переказа́ти; 2) s. Наговори́ти (vom Klatsch) + *М.* [verseucht werden.

Наказа́ти ся, von e. Viehkrankheit:

На́казка, *f.* Anweisung, Assignation, *f.* *Term.*

На́казний гетьма́н, н. отама́н, der amtsführende, fungierende гетьма́н. *Леч.* Stellvertreter des гетьма́н im Frieden, *m.*

На́казник, *m.* Anweiser, Assignant, *m.* *Term.*

Нака́пати, *v. n.* tröpfeln.

Нака́пник, *m.* Stalagmit, *m.* *Вол.*

Нака́пнопатий, *a.* tropfenartig.

Нака́ра, *f.* *Нс. Мі.* II. 49 s. Ка́ра.

Накара́ти, *v. a.* bestrafen, züchtigen.

Накаро́вати, *v. a.* ein-, aufkerben.

Нака́ркати, *v. n.* *Ш.* II. 42 s. Накра́кати.

Накарканичити собі, *viel auf seinen Nacken (карк), auf die Schultern aufnehmen.

Накарна́є, *m.* *Ко.* 187 Stoss, Schlag, *m.*

Накарта́ти, *v. a.* jmdn rügen, ausschelten. [streichen (ка́рий).

Нака́рува́ти, *v. a.* *Нс.* schwarz an-

Нака́т, *m.* *gr.* Balkendecke *f.*; 2) Pritsche, *f.*

Накпа́сити, *v. a.* einsäuern.

Наквітник, *m.* Blumentopf, *m.* *Ст.*

Накерва́вити ся, Blutüberfluss bekommen; 2) s. Кірва́ти

Накерти́ти, *v. a.* vom Erdaufwerfen des Maulwurfs. [richten, lenken.

Накерува́ти, *v. a.* кого́, ким wohin

Наки́вати, *v. n.* кому́ drehend abwinken, einschärfen; androhen; *— пя́тами Fersengeld zahlen, Reisaus nehmen.

Наки́дальний, *a.* zum Aufwerfen, zum Ueberwerfen.

Наки́дальник, *m.* (-ниця, *f.*) Arbeiter, (-in, *f.*) zum Aufladen der Garben.

Наки́да́ти, наки́нути, *v. a.* auf etw. werfen, aufhäufen; — на кого́ робо́ту zwangweisse aufdringen; umwerfen: на се́бе одя́гу einen Mantel; — ла́тку flicken, *Леч.* — ся чим etw. um sich werfen, sich womit über werfen; *b*) — ся на кого́ jmdn anfallen, behelligen.

На́кидом, *adv.* mit Gewalt, zwangweise.

Накипа́ти, накипі́ти, *v. n.* beim Kochen Schaum, steinigen Ueberzug ansetzen; 2) gut im Kochen aufquellen (горо́х, кру́пи). [stein, *m.* *Пол.*

Наки́нник, *m.* Kessel-, Topf-, Pfannen-

Накипча́стий, *a.* von Körnern die gut aufquellen u. sich weich kochen lassen, *Ч.* I. 256.

Накири́нити, s. Напаску́дити.

Накиса́ти, наки́снути, *v. n.* von der Säure durchdrungen werden, die Säure einziehen. [тиці) schmücken.

Накити́ти, *v. a.* mit Quasten (ки-

Наки́льчити, *v. a.* aufkeimen lassen; — ся s. Кі́льчити ся.

Накінча́сто, *adv.* *Н.* 241 haufenvoll.

Накітча́, -а́ти, *n. gew pl.* накітча́та trächtige Schafe.

На́клад, -ду, *m.* Aufwand, *m.* Aus-

gabe, *f.*; 2) Verlag, *m.* Auflage, *f.*; — податкóвий, Steuersatz, *Нав.*; 3) *pl.* накладú Sohlen beim Schuh etc.

Накладáти, накладувати, *v. a.* s. Наложúти, (viel) auf-, hinauflegen, aufladen; die Kosten hergeben, auflegen, Aufwand machen (на когó, на що); 2) чóботи neue Sohlen anlegen; 3) s. Надолýжити, *Тор.*; 4) — з ким mit jmdm sich verbinden; im unzüchtigen Verhältnis sein.

Накладник, *m.* Verleger, *m.*

Накладне, *adv. Ко.* 288 mit Kostenaufwand, mit Nachtheil; mit schwerer Last beladen; beschwerlich, lästig.

Накладжа, *f.* Ladung, *f. Ков.*

Накланяти ся, recht viel Verbeugungen, Bücklinge machen: комý.

Наклáсти, *v. a.* s. Накладати.

Наклеветáти, наклепáти, s. Клеветáти. [men, ankleben.

Наклеїти, наклéювати, *v. a.* anlei-

Нáклеп, *m. Левч.* Verleumdung, *f.*

Наклепáти, *v. a.* кóсу die Sense dengeln; 2) s. Наклеветáти.

Наклúкати, *v. a.* (in Menge) herbeirufen; heraufbeschwören; наклúкувати ся einander zurufen.

Наклúковане, *n.* Zuruf, *m.*

Нáклін, -óну, *m.* (*Ф.*) Neigung, *f.* Trieb, Zug, *m.* Leidenschaft, *f.*; 2) наклóн *У.* Declination, Motion, Beugung, *f.*

Наклóнене, *n.* Inclination, *f. Пол.*

Наклонúти, накланяти, *v. a.* neigen, herunterbiegen, beugen; *bewegen, bestimmen; — ся sich niederbiegen, s. bücken, s. senken; *sich wozu hinneigen, s. entschliessen.

Наклóнний, *a.* geneigt; schief, *Пол.*

Наклóнність, -ости, *f.* Neigung, Lust, *f.*

Наклопотáти, *v. a.* jmdm viel Kummer u. Sorgen machen (гóлову комý); — ся sich abhärmen, sich viel bekümmern.

Наклюнути ся, наклювáти ся, anfangen auszukriechen (von Küchlein); * aufkeimen.

Наключистий, *a.* gebückt [(комý).

Наклясти, наклятú, *v. n.* viel fluchen

Наклячáти ся, viel knien.

Наклячúти, *v. a.* s. Накарóувати. *Левч. vgl.* Клик. [stimmen.

Накмітúти, *v. a.* bezeichnen, be-

Нáковальце, *n.* Ambos, *m.* (am inneren Gehörorgan).

Нáковань, *m.* kleiner Ambos.

Ковáти, накýти, *v. a.* hämmern, schmieden; beschlagen; на скéлї — *Ш.* II. 24 einhauen; 2) vom Kuckucksruf.

Нáковка, *f.* Beschlag, *m.*

Накóжні, *pl. Ч.* IV. 560 Art Stiefel?

Накóй, *conj. Гол.* I. 209 s. Наколú.

Накоїти, *v. n.* s. Наóроїти.

Накокоїжити ся, sich spreizen, stolzieren, (*Ф.*). [sobald nur, wenn.

Наколú, нáколь, *У. conj.* wann, als,

Наколисáти ся, sich viel schaukeln.

Наколїнок, -нка, *m.* Kniescheibe, *f.* (patella); на-кóлїнках auf den Knien.

Наколóти, наколювати, *v, a.* anstechen, anpicken, Löcher stechen; 2) viel hauen, spalten, (дрóв); viel schlachten, abstechen (Schweine).

Наколотúти, наколóчувати, *v. a.* einrühren, einmachen, einmischen; *ким jmdn hin u. her treiben, irreführen.

Наколýпати, *v. a.* viel klauben, stochern. [zuletzt, schliesslich.

Наконéць, *adv.* endlich, am Ende,

Наконéчний, *a.* am Ende (des Dorfes etc.) wohnend, endlich, *Пар.*

Наконéчник, *m.* Ende, *n.* Spitze, *f.* (des Wurfgeschosses), *Под.* s. Клóга; 2) Peitschenschnur, *f.* -riemen, *m.*

Наконéчність, -ости, *f.* Endlichkeit, *f. Пар.* (Pygaera).

Наконешнúк, *m.* Pinselspinner, *m.*

Наконáти, *v. a.* herausgraben, -scharren, aus der Erde ausklauben; — ся sich müde graben. [stossen.

Накóпати, *v. a.* viel mit Füssen

Копúчити, *v. a.* сíно etc. einen Feimen bilden, häufen.

Накопотúти, *v. a.* Staub aufwirbeln.

Накоптїти, *v. n.* voll rauchen, berussen.

Нáкóренок, (-рінок), -нку, *m.* Wurzeltrieb, Spross, Sprössling; 2) Geschlecht, *n.* Schlag, *m.* Abstammung, *f.*; 3) Erbübel, *n.* (*Ф.*). [geben, füttern, nähren.

Накормúти, *v. a.* sättigen, zu essen

Накóрпати, *v. a.* mit Mühe etw. schaffen, herausbringen.

Нáкоренник, *m.* Band für die кóреи bei den Schlitten, *n.* [viel mähen.

Накосúти, накóшувати, *v. a.* recht

18 AUG 84 MUSEUM

Накотйти, накóчувати, *v.a.* heran-, aufwälzen. [me herankommen, -ziehen.
Нáкочвáти, *v.n.* *H.*177 in e.Schwar-
На-кий, *adv.* zum Spott, zum Besten, сказáти щось —,брáти когó — s.d. folg.
Накпйти ся з когó, viel über jmdn spotten, sich über jmdn recht lustig machen.
Накрадáти ся, *ОП.*s Закрадáти ся; 2) накрáсти, *v. a.* viel stehlen, zusammenstehlen.
Накрáкати, *v. n.* viel krächzen.
Накрапáйчик, *m.* *H.* 262 *Bein.* des Regens, s. d. folg. [regnet tropfenweise.
Накрапáти, *v.n.*tropfeln; -áє дощ es
Накрасйти, накрáшувати, *v. a.* fárben.
Накрáяти, *v. a.* viel schneiden.
Накретйти, s. Накертйти.
Нáкрив, *m.* *Пар.* нáкрипка. (*d.* накрйвчина. нáкривочка). *f.* Deckel, *m.*
Накривáти, накрйти, *v. a.* bedecken, zu-, verdecken; — стіл den Tisch decken; *когó jmdn überrumpeln, fangen; — дївчину dh Verführung zum Tragen der Frauenhaube zwingen, s. Покрйти, завйти I. [schleier,*n.* *Wa.*9.
Накривéнце, *n.* *dim.* Hochzeits-
Накривйти.*v.a.*krümmen. [zielen.
На-крйво. *adv.*цїлити.*K.*I.317 fehl-
Накрйнка, *f.* Lilienhähnchen, *n.* (Lema merdigera). [*f.* Dach, *n.*
Накритé,*n.*dasBedecken;Bedeckung,
Нáкритка, *f.* *КС.* (82) II. 427 s. Пóкритка. [— ся sich satt schreien.
Накричáти. *v. n.* viel Lärm machen,
Накришйти. *v.a.* ein brocken, klein schneiden (zum Einmachen).
Нáкришка. *f.* s. Пóкришка.
Накрутйти, накрýчувати, *v. a.* wohin drehen, lenken; — годйнник die Uhr aufziehen; — мотýзя viele Seile drehen; * — словá verdrehen, eine andere Wendung geben; — на своé zum eigenen Vortheil wenden; — ся коло когó sich viel um jmdn dienstbar drehen.
Накувáти. накýти. s. Наковáти.
Нáкуп, *m.* *Пар.* накýплене, *n.* Ankauf, *m.* Aufkaufen, *n.*
Накупáти ся, viel baden.
Накупйти, накупóпувати, *v. a.* viel einkaufen, aufkaufen.
Накурйти, накýрювати, *v. a.* mit Rauch anfüllen, durchräuchern; 2) voll-stauben, bestäuben; 3) — багáто горівки viel Brantwein brennen.
Налáгодити, *v. a.* bereit machen, zurecht machen, -legen; bereiten; — ся sich bereit machen, in Bereitschaft sein.
На-лáд, *adv.* — чогó gemäss, analog dem, *Св.*
Налáдити, налáдити, *v. a.* ausbessern, zurechtlegen, fertig machen, f. stellen; — кóнї fertig anspannen; — (скрйпку) stimmen *P.* I. 76. [кати.
Налáдкати, *v.n.* viel singen, s. Лáд-
Наладувáти, наладóвувати, *v. a.* aufladen, beladen.
Налáзити, *v. n.* (комý) für jmdn zudringlich heranschleichen, ungebeten über jmdn kommen; 2) — ся genug wohin gegangen sein, sich müde gehen.
Налáзливий, *a.* *Не.* zudringlich.
Налáзливість, -ости, *f.* Zudringlichkeit, *f.*
Налáпати,*v.a.*s.Наловйти;2)herumtastend etw. ergreifen, fassen, ertappen.
Налаштувáти, *v. a.* ordnen, *H.* II. fertig rüsten. [schelten.
Налáяти, *v. a.* viel jmdn schimpfen,
Налгáти, *v. a.* viel vorlügen. [116.
На-лéгко, на-лéгцї, *adv.* leicht, *Ог.*
Налéжати, *v. n.* durch Liegen in Gelegen (in Schwaden) vollere Körner bekommen z. B. gemäheter Hafer etc.; 2) — до кóго gehören; 3) — und — ся комý gebühren; налéжить ся комýсь щось es gebührt, es kommt jmdm zu; es ziemt, man soll, *b*) sich satt (wund) liegen, lange gelegen haben.
Належйтий, *a.* gehörig, nöthig, *Фр.*; *adv.*належйто, *Ч.* IV. 478 wie es gebührt.
Належйтість, -ости, *f.* Schuldforderung, *f.* *Фр.*
Налéжний, *a.* gebührend, gehörig; *У.*; — сюдá hieher gehörend; як налéжно (*adv.*) wie es geziemt.
Налéжність, -ости, *f.* Gebühr, *f.*
Налепйти, *v. a.* *K.* anbinden.
Нáлет, *m.* Anflug, *m.* *ГШ.*; stürmisches Heranfliegen, *Ру.*
Налетїти, *v. n.* s. Налїтáти.
Налетїлий, *Пол*; налéтний (*л. с.* 26) *a.* angeflogen; plötzlich, zufällig.
Налйба, *f.* Dach des Schachtenganges, *n.*

Налйбоватий *a.s.* Нашйбуватий. *Фр.* [ker, *m.* *Пар.*

Наливáйко, наливáч. *m.* Einschen-

Наливáти, налляти, *v. a.* eingiessen, vollgiessen, er-füllen; in Menge giessen; 2) *v. n.* кобйла наливáє das Euter der Stute etc. füllt sich, weil sie schon hochträchtig ist; 3) — ся sich mit Säften ausfüllen; einfliessen, strotzen, zeitig werden (черéшня &) *III.* I. 243.

Нáливка, *f.* Art Liqueur, Aufguss auf Beeren. [gossen, im Ueberfluss.

Налйвний, *a. Зг.* reichlich aufge-

Налйвочки, *pl.* Aufgussthierchen, *pl.* (Infusoria).

Наливчáтий, *a.* voll Saft.

Налйгати, налйгувати, *v. a.* Zaum, Schlinge anlegen, zügeln, koppeln, fesseln.

Налигáч, *m.* *P.* II. 142 s. Воловíд 1).

Налйжник. *m.* s. Лйжник.

Нализáти ся, viel lecken.

Налйзник, *m.* Art weibl. Kleid.

Налйкати ся, viel verschlucken.

Нáлим, *m.* Quappe, *f.* (Gadus lota); 2) — мóрский Motella tricirrata, Ophidium barbatum.

Налинýти, s. Налїтáти. [kleben.

Налипáти, налйпнути, *v.n.* sich an-

Налйпити ся на щось *II. n.* 74 worauf erpicht sein, etw. erlisten wollen.

Налйсник, налйстник, *m.* (*B.*) aus Maismehl bereiteter auf e. Krautblatt gebackener Kuchen; 2) Piinse, *f.*

Налйти, *v. a.* s. Наливáти.

Налиходїяти, *v. a.* кого *Зг.* комý jmdm Schaden zufügen, — anrichten.

Нá-лици, (на лицó), *adv.* auf der Vorderseite (на прáвий бік).

Налицювáти ся, У. eine Farbe von aussen bekommen. [*Gr.* 23.

Налйчман, *m.* Maske, Larve, *f.* (*Ф.*)

Налйчний, *a.* äusser, *Пар.*; налйчно *adv.* persönlich. [sung, *f.* Gerüst, *n.*

Налйчник, *m.* Thür-, Fenstereinfas-

Налїво *adv.* links. [wohnheit, Sucht *f.*

Нáлїг, -огу, налóг. *ГІІІ.* *m.* üble Ange-

Нáлїг, -їгу, *m.* drückende Last.

Налїжна, *a.* (nur *fem*) trächtig, (налóга).

Налїзáти, налїзти, *v.n.* s. Наливáти.

Налїзне, *s.n.a.* Fundlohn, Finderlohn, *m.* *Term.* [kleben.

Налїпити, налїпляти, *v. a.* auf-, an-

Нáлїсники, *pl.* s. Пряжений, налйсник.

Налїтáти, *v. n.* на кого, на що auf jmdn, auf etw. fliegen, im Fluge stossen; aufliegen, sich ansetzen; — ся viel fliegen, umherlaufen.

Налїчи, *v. n.* sich auflegen; aufliegen.

Налїчити, s. Лїчити I. und II.

Наловити, *v. a.* in Menge fangen.

Налóга, *f.* Auflage, *f.* Anwurf, Anstrich, *m.* *Зг.* (*св. е.* 67) з глини; Last, *f.*; 2) Anlage, *f.* „das Zeug wozu"; 3) Angewöhnung, *f.*

Налогóвий, *a.* Gewohnheits-.

Налóже, *n.* s. Лóже I).

Наложити, *v. a.* s. Накладáти; — рýки на себе Hand an sich legen, den Selbstmord begehen; *v. n.* (у стовó) головóю den Tod finden, sterben u. starr werden; — ся до чогóсь wozu sich angewöhnen, worin Routine erlangen.

Налóжниця, *f.* (-ліж-). *К.* Concubine, Beischläferin, Maitresse, *f.*; *adj.* налóжничий unehelich.

Налóй, *m.* *Ч.* III. 402 s. Аналóй.

Налоїти, *v. a.* mit Talg bestreichen.

Наломáти, наломити, *v. a.* (genug, viel) brechen, umbrechen, knicken; — собі головý на чимóсь sich lange den Kopf über etw. zerbrechen; * — ся до чогóсь sich biegen s anpassen, s. angewöhnen, etw. anlernen, sich worin einarbeiten, *Кч.* 117. [sich voll fressen.

Налóпати ся, налóпувати ся *Не.*

Нáлопом, *adv.* *C.* II. 265 unversehens, plötzlich.

Налýди, *pl.* *Зап.* I. 57 s. Пáлуди.

Налýдоватий, *a* s. Нашйбуватий, дурний. [Hirse bereiten.

Налýзати, *v.a.* enthülsen; — пшоня

Налуйити ся, zum Abschälen sich halb öffnen.

Налýчити, *v. a.* auf etw. hinzielen, treffen, на щось worauf treffen, stossen (*Фр.*). [schälen.

Налýщити, *v.a.* viel klauben, krüllen.

Налюбувати ся, не мóгу — ich kann nicht genug Freude woran finden, kann mich nicht satt ergötzen.

Налягáти, *a. n.* auf etw. liegen, lasten, drücken; * — на кого in jmdn heftig dringen; — на робóту einem Werke eifrigst obliegen, etw. eifrig betrei-

ben, in der Arbeit ganz aufgehen; 2) — на но́гу an einem Fusse hinken, einen bösen Fuss haben.

Наля́канець, -нця, *n.* наля́каний, *a.* der leicht erschrickt, s. Напу́да.

Наляка́ти. *v. a.* schrecken; einschüchtern. [Hand schlagen, klatschen.

Наля́скати, *v. n. K.* viel mit flacher

Наляща́ти, *v.n.* viel schreien, gellen.

Намавля́ти, s. Намо́вити.

Нама́гане, *n.* Bestrebung, Tendenz, Gravitation, *f.*

Намага́ти, *v. n.* до чого́ wornach streben, trachten, worauf zielen; — ся чого́сь dringend worauf bestehen, etw. dringend begehren.

Намаґнесува́ти, намаґни́тити, *Пол. v. a.* magnetisch machen.

Намаза́ти, нама́зувати, *v.a.* bestreichen, einschmieren. [zu wenig.

На́-мали́, *adv.* wenig, in kleiner Menge;

Намалюпа́ти, *v.a.* malen, aufmalen.

Нама́мрати, *v. a.* s. Нама́цяти.

На-мана́, на-манівці́, *adv.* auf Umwege, auf Irrwege. [Wurf kommen.

Наману́ти, *v. n.* gelegentlich, in den

Наманя́чити ся, in der Einbildung erscheinen (vom Trugbild), *Кн.* [schmutzen.

Нама́рати, *v. a.* beschmieren, be

На́маст, *m. B.* Färbung, *f.* Colorit, *n.*

Намасти́р, etc. s. Монасти́р.

Намасти́ти, нама́щувати, *v. a* bestreichen; salben.

Намаха́ти, s. Маха́ти.

Нама́цяти, (-а́цати), *v. a.* anfühlen, auftappen, auftasten. [s. Намочи́ти.

Намача́ти, *v. a.* benetzen; bepissen

Нама́щене, *n.* das Bestreichen; Salbung, *f. Пар.*

Намащéник, *m. K.* s. Помаза́ник.

Намедли́ти, *v. a.* s. Набли́ти.

На́мек, *m.* Anspielung, *f. Пар.*

Намека́ти, *v. n.* на що worauf anspielen, andeuten.

Намели́на, *f.* s. Омела́, *B.*

Намелю́шка, *f.* s. Омелю́ха.

Намéлистий, *a.* -е збо́жже viel Mehl liefernd. [Namen nennen, *Лев.*

Наменити, *v. a.* benennen, beim

На́мено, *n.* s. Имя́.

Намену́ти, *v.a.* erwähnen, anführen, andeuten, erinnern; — ся *M.* II.86 im Begriffe sein, anheben.

Намераза́ти, намéрзнути, *v. n.* anfrieren; — ся viel frieren. [sterben.

Намéрти, *v. n.* (— *ся*) in Menge

Намéсти, намита́ти, *v. a.* zusammen kehren, -fegen; 2) viel anwehen.

На́мет, *m.* Zelt, *n. aug.* наметище, *n.* Riesenzelt, *n*

Наметати, *v. a.* viel auf-, anwerfen.

Намéтник, *m.* Verfertiger von Zelten, Zeltmacher, *m. K.*

Намéтцé, *n.* наметéць, -тця́, *m. dim.* kleines Zelt; 2) Regenschirm, *m. OH.*

Намикати, *v. a.* ausziehen, -rupfen, -raufen, -reissen.

Намилити, s. Мила́ти I. und II.

Намилувати ся, sich genug in Liebelei ergehen.

Намината, дава́ти. *H.* 286: бараня́ стережу́ть а козу́ — дають?

Наминати, *v. a.* s. Намни́ти.

Намирити ся. s. Помири́ти ся.

На́мисл, *m.* Ueberlegung, Erwägung, *f.* Bedenken, *n.* час на́мислу Bedenkzeit *f. Пар.*; Reflexion, *f. Пл*; з на́мислом mit Bedacht.

Намислити, намисля́ти, намишля́ти, *v. a. M.* II. 79. erdenken; beschliessen; — ся sich besinnen, bedenken, etw. überlegen, erwägen.

На́мистина, *f. Ч* II. 293 Koralle, *f.*; намистинка *f. Не.* Glasstück od Steinchen in d. Musivarbeit (Mosaik), *n.*

На́мисто, (*d.* намистечко), *n.* Korallenschnur, *f.*

На-митусь. *adv.* s. Мітусь *Ог.* 117.

Наміг, -о́гу. *Фр.* s. Нама́ганє.

На́міл, -олу, *m.* s. На́мул.

Наміни́ти, намінити, *v. a.* s. Поміни́ти; 2) kurz erwähnen, andeuten; 3) viel tauschen, ein wechseln; — ся *Ч.* V. 756 sich verändern [Andeutung, *f.*

На́мінка, *f. Пар.* kurze Erwähnung,

На́мір, *m.* намірене, *n.* Absicht, *f.* Vorhaben, *n. Пар.* [keit, *f. Пар.*

Намірéність, -ности, *f.* Absichtlich-

Намірити, наміра́ти, *v. a.* voll abmessen, recht viel aufmessen; 2) die Absicht haben, beabsichtigen, vorhaben, gesonnen sein; — ся на щось worauf zielen: намірений, *ptc.* abgemessen; *b*) gesonnen, in der Absicht.

Намірку́ватися, sich bedenken, bei sich überlegen, sich besinnen.

*

Намісйти, намішувати, *v a.* viel kneten.

Нáмість, *praep. mit d. Genit.* s. [Зáмість.

I. Намістйти, [мост-], *v. a.* хáту mit Fussboden versehen.

II. Намістйти, наміщáти, [мѣст-], *v. a.* когó jmdm einen Platz wo verschaffen, jmdn placieren, anstellen.

Нáмістка, *f.* Schwingkölbchen, *n.* (halteres).

Намістник, (*d.* -нчок), *m.* Statthalter; 2) Decan, *m. Пар. adj.* намістничий.

Намістництво, *n.* Statthalterei, Statthalterschaft *f.*; 2) Decanat, *n.*

Намістниця, *f.* Stellvertreterin, *f. B.*

Намíт, *m. Ру.* s. Нáмет.

Намітйти, намічáти, *v. a.* bemerken, merken, bezeichnen, notieren, hervorheben, *Кн.*

Нáмітка, *f.* Ueberwurf, Ueberzug, *m.*; Kopfbedeckung der Frauen *ІГ. Зак.*

Намітувати, s. Наметáти.

Намішáти, намішувати, *v. a.* vermischen, einmengen. [od. Kuchen.

Намішованик, *m.* Art Zwieback

На-мліóка, *adv.* im Augenblick, in einem Nu.

Намлíти ся, (гóлоду) s. Млíти.

Намножйти, намнóжувати, *v. a.* sehr vermehren; — ся sich häufen, sich stark vermehren.

Намнятн, *v. a.* viel knittern, kneten, quetschen, zerdrücken, abreiben.

Намóва, намовйна, *Гол.* III. 28 *Ч.* V. 929 *f.* Ueberredung, *f.*

Намóвити, намовлйти. *v. a.* когó überreden, bereden; 2) щось на кóго *А·Г.* 167 heraufbeschwören; 3) — ся. н. собí mit sich selbst zurate gehen.

Намогáти ся, *ІГ.* sich erbieten.

Намогйльний, *a.* Grabes-, auf dem Grabe.

Намогйлувати, *v. n.* Hügel, Erdhaufen (могйли) aufwerfen, -schütten.

Намóк, -óку, *m. ГШ.* kalter Aufguss.

Намóкнути, *v. n.* Feuchtigkeit u. Nässe einziehen, nass werden; — ся dem Regengusse viel ausgesetzt sein.

Намолйти ся когó sehr viel jmdn bitten; — ся sich satt beten.

Нáмолот, *m.* Druschertrag, *m.*

Намолóти, *v. a.* viel mahlen; — язйком viel Unsinn plappern.

Намолотйти, намолóчувати, *v. a.* recht viel dreschen. [beim Drusch.

Нáмолотний, *a.* -е зóже ergiebig

Намонятн ся, *Кух. Ос.* (61) XI. 26 sich abmüden §.

Намóрдник, *m. Пол.* Maulkorb, *m.*

Намордувáти, *v. a.* viel morden; — ся sich viel abmühen.

Нáморозень, -зня, *m.* schmales Brett bei den Schlitten auf die копйле oben festgeschlagen. [gefrieren lassen.

Наморозйти, наморóжувати, *v. a.*

Намóрщити, *v.a.* runzeln; falten; — ся (н. óрóви) die Stirn runzeln.

Намоскáлити, *Н.* 59 s. Змоскóвщити ся. [baspeln, wickeln.

Намотáти, намóтувати, *v. a.* auf-

Намочй, *v. a.* (намóгу od. намóжу, намóжеш) когó jmdn zu etwas vermögen, (*Фр.*); 2) — ся, *К.* I. 319 etw. durchaus haben wollen, verlangen, dringend begehren, s. Намагáти.

Намочйти, намóчувати, *v. a.* nass machen, einweichen.

Нáмул, *m.* намýла, *f.* Schlamm, *m.*

Намулйзна, *f.* aufgeschwemmte Lagerstätte, *f. Вол.*

Намулйстий, *a.* schlammig, *B.*

I. Намулйти, намýлювати, *v. a.* mit Schlamm bedecken.

II. Намулйти, *v. a.* wund reiben *C.* I. 208; viel drücken.

Намулóвище, *n.* Wiese mit angesetzten Schlammschichten, *f.*

Намулянка, *f. coll.* Algen, Wasserfäden, *pl.* (*B.*). [сити ся.

Намурмóсити ся, s. Набурмó-

Намуруватн, *v. a.* viel mauern.

Намутйти, *v. a.* s. Мутйти.

Намýчити, *v. a.* viel plagen, quälen; — ся sich recht lange quälen, sich abarbeiten. [weich werden.

Намякáти, намякнути, *v. n.* etwas

Намятн. *v. a.* s. Намнятн.

Намяшкурити, *v.a.* zwicken, kneifen, bei den Ohren reissen. [in jmdn.

Нанагайти. *v. a.* zwingen, dringen

Нанáдити, *v. a.* s. Нáдити. [pah!

На-нá-ж тобí! nun da hast! da sieh!

Нанаймáти, *v.a.* s. Наймáти. *Ос.* 206.

На-нá-рік, st. нáрік, im künftigen Jahre *Ос.* 206. [дійни.

Нанáцько, *adv. Ко.* 296 s. З-пенá-

Напáшка, *f.* Pathin, *f.*
Напáшко, *m.* Pathe, Taufpathe, *m.*
Нанéсти, s. Наноейти.
Нанизáти, *v. a.* auf einen Faden, auf eine Schnur aufreihen, auffädeln; einziehen. [beschmutzen.
Наниkати, *v. a.* etw. dh Nippen
Нá-нич, нанївíч, *Ос.* (61) VIII. 31, на-нїщó, s. В-нївець. [nichten.
Нанищити, *v. a.* viel verderben, ver-
Нá-ніч, *adv.* auf die Nacht, просити ся — um Nachtherberge bitten.
Нáнка, *f.* нáнкин, *m.* Nankin, (Art Zeug), *m. adj.* нанкóвий, нанкінóвий.
Наньмáти, *v. a.* нáньми, *pl.* s. Наймати, нáйми etc.
Нáново, *adv.* aufs neue, von neuem.
Нáнос, *m. К.* Ansatz, *m.* Anlage der Schichten, Schichtung, *f.*
Наноеити, нанóшувати, *v. a.* viel herbringen, herbeiholen, -tragen; ansammeln; anhäufen; anschwemmen.
На-нóсї, от сьвáто, — +*М* (*Ра.* I. 128) in Sicht, vor der Nase.
Нанóсний, *a. Под.* angeschwemmt.
Нанýкати, *v. n.* unverständlich dh die Nase sprechen, (*В.*). [-wittern.
Нанюхати, *a. a.* anriechen, ausriechen,
Наняти, *v. a.* s. Наймити.
Наобирáти, *v. a.* recht viel ab schälen; 2) r. v. wählen.
Наобинякий, *adv. Н.* 110 mit Umschweife, s. Напманий. [oft versprechen.
Наобіцювати, *v. a.* recht viel u.
Наобрізувати, *v. a.* viel abschneiden. [(обротáнка) anlegen.
Наоротáти, *v. a.* конй den Zaum
Наоотинáти, *v. a.* recht viel (Aeste etc.) abhauen.
Наоглядáти, *v. a.* себé einander satt sehen;— ся когó recht viel jmdn schauen
На-бдчебі, на-бдшибі, *adv.* abseits, einsam.
На-бзнак, *adv.* s. Напзнáк.
На-окáз, *adv.* s. На-пóказ.
На-околичний, (-йшн-), *a.* ringsum wohnend, herum-, umliegend (селó).
На-окóло, *adv.* ringsum, r. herum; rundum.
Наóкриж, *adv.* s. Наóхрест.
Наокрýг, *adv.* ringsum, rundum; in Ringen (*В.*). [Gegentheil.
Наóпак, *adv. Luts.* 121 umgekehrt, im
На-бпуль, *adv. Ч.* VII. 551 s. zur Hälfte, halb (на половину).
На-бслїп, *adv.* blindlings.
На-осóбі, *adv. Св.* abgesondert, lose.
На-остáнку, *adv.* zuletzt, am Ende.
Наострити, *v. a.* schärfen; * — ся йти & auf dem Sprunge sein zu gehen etc. (*Фр.*). [dert, abseits.
На-отльбтї, *adv. Ко.* 126 abgesen-
Наóхреет, *adv.* kreuzweise, *Ог.* 116.
Наочкупáти, *v. a.* oculieren.
Наóчний сьвідок, Augenzeuge, *m.*
Наóчники, *pl. Пар.* Brillen, *pl.*
Наóчувати, *v. a. Зг.* vor Augen stellen, veranschaulichen, versinnlichen.
Нáпад, Anfall, Ueberfall, Angriff, *m.*; 2) Art acute Viehkrankheit.
Напáдати, *v. n.* in Menge herabfallen; 2) нападáти, *v. a.* когó, на когó überfallen, anfallen, über jmdn herfallen auf etw. stossen; jmdn angreifen, jmdm zu Leibe gehen, *Н.* 56.
Напáдистий, *a.* aufwallend, *Ог.* 101. -і хвилї Launen, *pl.* zeitliche Misstimmung.
Нáпадка, *f.* Räuberei, *f.* s. Нáпад; напáдок, -дку, *m. Ко.* 173. *pl.* напáдки, *Кв.* 270 Angriff *m.* Verfolgung, Unterdrückung, *f.*; 2) нáпадка Art Fischnetz (крóшня).
Напáдний, *a.* s. Нáпастний.
Напáдник, *m. Фр.* Angreifer, *m.*
Напакупáти, *v. a.* vollpacken.
Напалити, напáлювати, *v. n.* viel verbrennen; 2) stark einheizen; * *Ф.* (*Вен.* II. 101) rügen? [auf die Finger.
Напальний, *pl.* das Klappsen, Klopfen
Напалóчник, *m.* Podocoryna.
Напамятáти (ся), s. Спамятáти.
Нáпар, *m.* напáрене, *n.* Aufguss von heissem Wasser, *m.* das Brühen.
Напáрити, напáрювати, *v. a.* brühen, bähen; wund reiben, w. drücken. [schen.
Напартóлити, *v. a.* zusammenpfu-
Напасáти ся, (-áю, -áєш), s. Напáсти (ся) II. [verunreinigen.
Напаскýдити, (-ýджувати), *v. n.*
Напáсливий, *a. Бор.* händelsüchtig, störisch, zudringlich. [weide, *f.*
Напáсочка, *f. dim. Ч.* III. 180 Hut-
Нáпасть, *f.* Anfall, Ueberfall, *m.* Anfeindung, Behelligung, Unbill, Gewaltthätigkeit, *f.*; 2) Verderben, *n. ІГ.*

I. Напáсти, (напáду, -áдеш), *v. a.* s. Нападáти 2); 2) s. Попáсти *Не.* як напáло. wie es unter die Hand, in den Wurf kam.

II. Напáсти, (напасу́, -асéш), *v. a.* satt weiden, füttern; — ся sich satt weiden.

Нáпастний, (-асний), *a.* s. Напáсливий.

Нáпастник, (-сн-), *m.* der Händelsüchtige, -macher, *m.* Befehder, *m.*

Напáстниця, напасту́нка (*Фр.*), *f.* Händelmacherin, Befehderin, *f.*

Напастувáти, *v. a.* jmdn behelligen, anfeinden; — ся *Б.* mit jmdm Händel suchen, anzubinden trachten, = нáпасти собі шукáти. [(e. Duft).

Напáхати ся, viel, genug riechen.

Напéвно, *adv.* sicher, gewiss *М.*II.46.

Напелéшкати, *v. a.* § aufsammeln.

Нáпенька, *f.* Anstrengung, Anspannung, *f.*

Напереберáти, *v. a.* (— ся) viell zu viel wählen, mäckeln; 2) sich vie umkleiden.

На-перебесá, *adv.* нéсти etw. wie einen Doppelsack (бесáти) um den Arm (auf die Schulter) umgeworfen tragen (*В.*).

Наперегíн, *adv.* *Ну.* um die Wette.

Напéред, I. *adv.* voran, vorwärts, voraus, an der Spitze, zuerst; 2) künftig; II. *praep.* mit d. *Accus.*. *Genit.*, *Instrum.* vor, voran s. Пéред. попéред *Мі.* IV. 440. 562. 563. 755—757. *Ос.* 205.

Напередкий, *adv.* *Др.* in vornhinein, künftighin.

Напередопéць, -вця. *m.* der Voranschreitende, Anführer, Vorkämpfer &, *m.*

На-перéкір. (-кóри). *adv.* zum Trotz.

На-переляй. *adv.* *Вен.* I. 229 gradhin, feldüber.

Напéретник великоцьвітний. grossblumiger Fingerhut (Digitalis grandifl.).

Нáпéреток, -тка. *m.* Fingerhut; *m.*; 2) Ring die Sense am Sensenstiele festhaltend.

Напéрти. напирáти. *v. a.* когó. на когó auf, gegen jmdn drängen, jmdm heftig zusetzen, an jmdn dringen; — ся чогó etw. mit Zudringlichkeit begehren, verlangen, etw. durchaus haben wollen.

Наперчити. *v. a.* tüchtig pfeffern.

На-першу́. *adv.* zuerst, ursprünglich, früher, vorher.

Напечáтати, *v. a.* viel siegeln; 2) drucken, den Druck beendigen.

Напéчаток, -тку. *m.* *Не.* Eindruck, *m.*

Напечи́, *v. a.* s. Напікáти.

Напивати, *v. n.* und — ся viel trinken, zechen, Trinkgelage halten.

Напя́зити ся. sich aufblähen.

Напя́ний, напи́тий, *a.* betrunken, berauscht.

Напилувáти. *v.a.* viel feilen, sägen.

Напи́нало, *m.* Hülltuch, Umhängetuch, *n.*

Напинáти, напня́ти, *v. a.* aufziehen, -spannen, anspannen, anstrengen; 2) auf-, einstecken. [Neigung zum Erbrechen, *f.*

Нáпинки. *pl.* Geburtswehen, *pl.*; 2)

Напирáти, s. Напéрти.

Нáпи́рекливий, *a.* aufbrausend, auffahrend, fuchtig.

Нáпис, *m.* нáпись. *f.* s. Нáдпис etc.

Написáти, *v. a.* auf-schreiben; — ся viel schreiben; 2) — malen.

Напитáти, *v. a.* erfragen; * — собі бідú sich Unheil holen.

Напи́ти. *v. n.* на волá — trinken auf Rechnung des zu verkaufenden Ochsen; на здорóвле — auf Gesundheit trinken, toasticren; — ся чогóсь trinken; *b*) sich betrinken, s. berauschen.

Напи́ток, -тку. *m.* s. Напій.

Напихáти, s. Напхáти.

Напищáти. *v.n.* viel piepsen, pfeifen.

На-пів, *adv.* zur Hälfte, halb.

На-пігорі, *adv.* mitten am Berge.

На-піперек(й), *adv.* der Quere nach (*В.*).

Напій, -вю. *m.* Getränk, *n.* Trank, *m.*

Напійка. *f.* *Ст.* s. Пíятика.

Напікáти, *v. a.* viel backen, braten; — ся. напечи́ ся на сóнци. коло печи́ & unter Sonnenhitze, beim Kochofen viel leiden.

Напільний. *a.* auf das Feld (пóле) hin ausgehend, -е пікóнце (das Fenster in der Wand, bei welcher das Bett (піл) steht).

Напілювати. *v.a.* *М.* III 95 s. Напилúти. [Schaum anmachen.

Напіняти. *v. a.* voll schäumen, mit

Напíнка. *f.* Schaumfliege, *f* (Actora).

Напір. -пору. *m.* Andrang, Anprall, Druck; Eindruck, *m.* Wucht, *f.*; 2) Radnabe, *f.* (*В.*).

Напірити, *v. a.* viel Federn aus

streuen; 2) viel Kleider anziehen.
Нáпірний, *a.* gewaltig, stürmisch, plötzlich, heftig (дощ). [ешка *Ч.* V. 1184.
Напірник, *m.* Sack für Federn, s. Нá-
Напіткáти, *v. a. pol.* begegnen.
Напічнявіти, *v. n.* aufschwellen,
Напіяти. *v. n.* viel krähen. [aufquellen.
Наплáвнетий, s. Наплйвнетий.
Наплáвити щось комýсь, jmdm einen Streich spielen, (*Фр.*).
Наплавний млин, Schiffmühle, *f.*
Наплáкати, *v. n. P.* I. 138 und — ся genug weinen.
Наплáта, *f.* Eisenstäbchen als Beschlag des полóз(ів), *n.*
Наплатйти ся, viel zahlen.
Наплéсти, наплїтáти, *v. a.* in Menge flechten; 2) *viel albernes Zeug schwatzen.
Наплéча, *pl. ОП.* Epauletten, *pl.*
Нáплечки, *pl.* Nacken, *m.* Schulter, *f.*
Наплéчник, *m.* Schulterstück am Harnisch; Rückengurt, *m.*; Humeral, *n.* *ГШ.*; 2) Mycetochares humeralis.
Нáплив, *m.* Zufluss, Erguss, *m.* das Zuströmen; — крóви Blutandrang, *m.*
Напливáти, наплйсти, *v. n.* zufliessen, zuströmen; — на щось auf etw. im Schiffen, im Schwimmen gerathen, stossen.
Наплйвнетий, *a.* aufwallend, aufbrausend, toll, *Ог.* 101. [luvial-.
Наплйвний, *a.* angeschwemmt, Al-
Нáплинок, -нку, *m.* angeschwemmte Erde. [gebären.
Наплóдити, *v. a.* viel erzeugen,
Нáплодок, *m.* s. Зáплід.
Наплювáти, наплюти, *v. n.* hinspeien, spucken, *verachten, drein speien.
Напнýти, напнáти, s. Напинáти.
Напобивáти ся, s. Побивáти ся, (viel —). [кувáти.
Напобáїкувáти, etc. s. Напобáї-
Наповáжити ся. s. Навáжити ся.
На-повáл, *adv.* *Ко.* 188 zu Boden nieder. [geben.
Наповáти, *v. a.* tränken, zu trinken
На-повéреї, *adv.* äusserlich; 2) s. На und поверх. [fläche, äusserlich.
Наповéрхний, *a.* auf der Ober-
Наповéрхність, -ости, *f.* Oberfläche, *f.*; 2) Flächeninhalt, *m.* *Нар.*
Наповйд, *m.* — сни *У.* Traumbild, Gesicht, *n.*
Наповйдний, *a.* äusserlich, scheinbar, *Зг.*; 2) *adv.* schön zu sehen, anmuthig, malerisch, *У.* [nerung, *f.*
Наповідáне, *n.* *К.* Mahnung, Erin-
Наповідáти ся, наповісти ся, не міг — konnte nicht genug Worte finden, wusste nicht sich satt zu erzählen.
Наповнйти, наповнйти, напóвнювати. *v. a.* anfüllen, voll füllen, erfüllen.
На-пóворіт, на-поворітмя. *adv.* *К.* zurück, rückwärts. [tze, vorwärts *Ог.* 116.
Наповнеред, *adv.* voran an der Spi-
Наповнередйти, наповнер-жáти, *v. a.* кого jmdm vorangehen, vorlaufen, (*В.*). [Нагинýти ся.
Напогинáти ся. *Гол.* I. 238 *Gr.* 57 s.
Напоготóві, *adv.* *Ш.* I. 377 s. Наготóві.
Напожичáти, *v. a.* s. Нажйчити.
Напóзірний, *a.* *СМ.* scheinbar, angenommen.
Напоїти, *v. a.* s. Наповáти.
На-пóказ, *adv.* zum Ansehen, Probe-.
Напокáзувати, *v. a.* viel zeigen.
На-покиóл комý. jmdm zum Gespott.
На-пóки, *adv.* *Ф.* so lange, auf wie lange. [dringend fordern, heischen.
Напоклегáти, *v. a.* *М.* II. 20 dringen,
Напóльний, *a.* — гéтьман Stellvertreter des гетьмáн im Felde.
Напоклонйти, *v. a.* in Menge gefangen nehmen.
Напоклóти, *v. a.* in Menge jäten.
Напоклóшити, *v. a.* jmdn aufscheuchen, schrecken.
Напоклягáти, *v. n.* schwer aufliegen, lasten, на когóсь, *Пе.*; 2) *v. a.* eindringlich sprechen, einschärfen *М* II. 176,
На-пóмацки, *adv.* tastend, tappend, mit den Händen umherfahrend (im Finsteren). [mahnung; Warnung, *f.*
Напóмин, *m.* *К.* напомйнане, *n.* Er-
Напоминáти, *v. a.* ermahnen; erinnern.
Напонéрек. (-кй), *adv.* quer hin, quer.
Напоперемíну, *adv.* abwechselnd, *Пол.* [пóприк: würzen.
Напопрйти, *v. a.* *Гол.* III. 530 mit
Напóрати, *v. a.* erwerben, anschaffen, *Кв.* [пірний.
Напóрнетий, *a.* zudringlich, s. На-
Напорóха, *f.* gefallener Staub, Kehricht.

Напорóшити, напорóшувати, *v. a.* bestäuben, viel Staub machen.

Напóрпати, *v. a.* auf-, ausscharren.

Напортúти, *v. a.* s. Напсувáти.

Напорядúти ся, sich ankleiden.

На-порядкáх, *adv.* nach der Reihe; durchgehends; allerorts.

На-пóслї, на-пóслїдок, *У.* на-послїдку, *adv.* zuletzt, am Ende; endlich.

Напóстити ся, viel, lange fasten.

На-по-тóму, на-по-тім, *adv.* auf späterhin, in der Zukunft.

Напоумлятúти, напоýмити, *v. a.* belehren, berathen, *М.* I. 53.

Напóхапци, (-цї), *adv.* in der Eile, mit Hast, eilfertig.

На-пóхватї, *adv.* schnell unter der Hand, bei der Hand, gleich.

На-пóчінки, *adv.* sich anheftend, sich anschliessend *Ог.* 117.

Напрáва, нáправка, *f.* Ausbesserung; Herstellung, *f.*; 2) Anzeige, Denuntiation, Anstiftung, Aufhetzung, *f.* на когó.

Нáпрапець, -вця, *Пол.* нáправок, -вку, *m.* s. Нáпрямок; 2) *adv. У.* s. Навправéць; —, на-прáво rechts.

Напрáвити, направлятúти. *v. a.* ausbessern, zurecht machen, wieder herstellen; 2) mit d. *Infinit.* когó bereden, dahin bringen; 3) — на кóго jmdn anzeigen, denuncieren; — на когó винý die Schuld auf jmdn wälzen; 4) — ся viel Gottesdienst verrichten.

Напрáжити. *v. a.* viel rösten, schmorren, braten, einbrennen.

Нáпрáсний, *a.* gewaltsam, heftig, gewalthätig, plötzlich, jäh.

Напрáсинна, *f. Ко.* 173 unverdiente Beleidigung, Gewaltthat, *f.*

Напрáсниця, *f.* wer (was) plötzlich kommt, heftig u. zudringlich ist, *Н.* 78 s. Нáпасть.

Напрáти (ся). viel Wäsche waschen.

На-прáх, *adv.* ganz, völlig (eig. zum Staub).

Напрацьóванє. *n.* Arbeitsleistung, *f.*

Напрацювáти ся, sich müde, s. satt arbeiten.

Напредúй. *adv.* in Zukunft, ein andermal.

Напрестóльний. *a.* was auf den Altar gelegt wird.

Напротúти, *v. n. МШ.* кому́ einschärfen, gebieten.

На-прúклад, на-примíр, *adv.* zum Beispiel.

Напрúкрити ся, (-крáти ся), lästig werden, zuwider sein, zur Last fallen, кому́.

Напрúндити ся, *Мор.* sich spreizen * schmollen.

Напрúеїдки, *adv.* s. На-п-прúеядки, *Ог.* 117.

Напрíдь *adv.* s. На-пéред, на-пéреді.

Напронáдити, (-áджувати), *v. a.* s. Наподúти.

На-продúво, *adv. Не.* zum höchsten Erstaunen.

На-пролáй, *adv. К У.* s. Наперелáй.

На-пропáле, *adv.* zum Verlieren, auf Verlust; 2) zum Sterben, sterblich *М.* II. 136 (закохáти ся).

Напророкувáти, напророчити, *С.* I. 143, *v. a.* prophezeien, vorhersagen.

Напросúти, напрóхувати, (-óшувати), *v. a.* viel einladen (гóстей óагáто); — ся lange, viel bitten; *b*) з чим selbst bitten, dringend etw. anbieten.

Напростéць, напростки́й, *adv.* s. Навправéць, schnurstracks, feldüber.

Напростувáти, *v. a.* gerade machen, g. stellen.

На-прóтивъ, *adv.* u. *praep.* s. Прóтив, entgegen, gegenüber; hingegen, im Gegentheil.

Напротивлятúстий, *a.* den Blättern gegenüberständig, *В.*

Напротúвний, *a.* entgegengesetzt, gegenüberliegend, contrastierend, *Фр.*

Напротúвність, -ости, *f.* Contrast, Gegensatz, *m.*

На-прошкúй, *adv.* s. Напростéць.

Напрщáти ся, viel verzeihen.

На-прощкúй, *adv. На.* aufrecht.

Напрýга, *f.* Anspannung, Anstrengung, *f.*

Напругáти, напружáти, напружúти, (-ýжувати), *v. a* anspannen, anstrengen, straff anziehen; — ся sich ——.

Напрýго, (-ýгом), *adv. Фр.* gewaltsam, plötzlich.

Напрудúти, *v. a.* stark ziehen, spannen; starke Strömung verursachen; 2) anschwellen, auftreiben (мерця́); — ся *Н.* 243 sich aufblähen, s. spreizen, s. ausdehnen, *Ст.*

Напрутúти. *v. a. Н.* 273 etw. steif aufrichten (прут); напручéний. *p.* gespannt, aufgezogen: стрýна.

Напрягáти, *v. a.* anspannen, anstrengen: сúли. [*v. a.* s. Напрáвити.

Напрягтй, *Р.* I. 195 *Не.* напрягти

Напрѝженність, -ости. *f. Пол.* Spannkraft, *f.* [*adv.* s. Направ́ець.
На-прямикѝй, *Ч.*II.541, на́-прямий.
Напрѝмити, напрямувати, *v. a.* *М+Б.* 125 jmdn lenken, weisen, jmdm eine Richtung geben; до кого щось *Т.* an jmdn etw. richten, kehren; — ся sich richten, eine Richtung (wohin) einschlagen +*М.* [denz, *f.*
На́прямок, -мку, *m.* Richtung; Ten-
На-прямоту́, *adv.* *К.* gradaus, offen, unbefangen. [spinnen (in Menge)
Напрѝсти, напряда́ти. *v. a.* fertig
Напрѝтати, *v. a.* viel irgend wo hinstecken, aufsammeln.
Напрячѝ, s. Напрягати, напрягтѝ.
Напсьо́чити, *v. a.* jmdn arg wie einen Hund beschimpfen. [verderben.
Напсува́ти, напсу́ти, *v. a.* viel
Напуба́їкува́ти, напуба́їчити, *v. a.* кого́ jmdm öffentlich eine Schmach anthun.
Напуна́ти, s. Напона́ти.
Напу́гати, (-у́жати), *v. a.* s. Напу́дити, *Левч.* [schrickt.
Напу́да, *m. f.* der (die) leicht er
Напу́дити, *v. a.* erschrecken; — ся sich e., s. entsetzen. [pudern.
Напу́дрити, *ОН.* напудрува́ти, *v. a.*
Напу́жити ся, sich aufblähen, *Кв.* 218; anschwellen, *Ст.*
Напу́зати ся, sich voll fressen (пу́зо).
Напуска́ти, напустѝти, *v. a.* herein-, einlassen; anlassen, ätzen; 2) niederlassen, -senken (о́рбни *Л.* 41); 3) — ся на кого́ über jmdn herfallen, sich in Vorwürfen, Schmähreden über jmdn ergehen.
Напу́скний, *a.* *Кн. gr.* äusserlich.
На́пуст, *m.* на́пуеть, *f.* ungestümer Angriff; — напустѝти, *ІГ.* viel Geschrei wegen etw. machen; 2) Ungemach, *n.* Verheerung, *f.* *Ос.* (61) VI. 170.
Напу́тати, *v. a.* viel fesseln, zusammenkoppeln.
Напутѝти, *Кч.* 29 *С.*I. 121. напу́чувати, *v. a.* jmdn unterweisen, -richten, anleiten, belehren; überreden, verleiten; jmdm e. Weisung geben, zureden.
Напу́тниця, *f.* *Мак.* Wegweiserin, Gefährtin, *f.*
Напуха́ти, напу́хнути, *v. a.* an-, aufschwellen; *adj.* напу́хлий angeschwollen.
Напухтѝти, *v. a.* voll stopfen; *viel schlagen *Ст.* [зати ся.
Напуце́нькати ся. *Н.* 240 s. Напу́-
Напучнѝвіти, s. Напічнѝвіти.
Напу́шити, *v. a.* *ГШ.* aufblähen; — ся sich aufdunsen, *Пот.* III. 86.
Напха́ти, *v. a.* einstopfen, voll stopfen, einpolstern; 2) — ся sich voll eindrängen.
На́пхом, набѝти, voll, dicht stopfen.
Напяля́ти, *v. a.* ausdehnen, ausspannen, anstemmen, spreizen; aufblähen.
На-пя́но, *adv.* mit Rausch.
Напя́сти, напя́ти. s. Напина́ти
Напя́тість, -ости. *f. Пол.* Spannung, *f.*
Нара́да. *f.* нара́дженє, *n.* Berathung, Berathschlagung, *f.*
Нара́дити, нара́джувати, *v. a.* щось кому́ anrathen; — ся sich berathen, berathschlagen.
Нара́дувати ся. sich sehr freuen.
Нара́дя, (є), *n.* *Ч.*II. 523 s. Ору́дина.
Наража́ти, наразѝти, *v. a.* когось на щось jmdn der Gefahr aussetzen, blosstellen; — ся sich der Gefahr aussetzen, sich preisgeben; — ся кому́ jmdm zu nahe treten, unbequem werden, jmdn beleidigen.
На-ра́з, *adv.* auf einmal, на-разї in diesem Augenblicke, на-разу́ anfangs, gleich zu Anfang, *Ос.* 117.
Нара́їти, нара́яти. *v. a.* anrathen, zuweisen, zusehanzen.
Нара́квицї, *pl.* aus Wollengarn od. Pelz gemachte Manchetten.
Нара́льник, *m.* die Schar (der eiserne Schuh) des ра́ло.
Нара́менник, *m.* Achselband, *n.*
Нарастати, *v. n.* worauf, wachsen, anwachsen; in Menge wachsen.
Нарахуна́ти, *v. a.* aufzählen, genug rechnen.
На́рна, *f.* obere Einfassung der Krippe; 2) eiterige Geschwulst, Abscess, *m.*
Нарва́ти, *v. a.* viel reissen, pflükken; вітер нарве́ дощу́ der Wind wird den Regen nach sich bringen; *v. n.* schwären, Eiter ziehen. [pogon nardus).
Нард, *m.* *К.* s. Благодѝш (Andro-
Нарегуна́ти, (-рис-), *v. a.* *Р.* II. 21 aufzeichnen; drucken *А-Г.* 157.
Нарегулюва́ти, *v. a.* regulieren.
Нарека́нє, & s. Нарі́канє &
Нарѐмний, *a.* *У.* *КУ.* leidenschaft-

lich, feurig, ungestüm.

Нарече́ний. *v. a.* nennen, heissen, ernennen, bestimmen, bezeichnen; *ptc.* нарече́ний. *Me.* 171 verlobt, нарече́на *f.s.a. Кч.* 103 Braut, *f.* (нарекóваний *M.* II. 115 ernannt, bestimmt).

На́ри, *pl. Кн.* Pritsche zum Schlafen, *f.*

На́рибець, -бцю, на́рибок, -бку, *m.* Fischbrut, *f.* [Ochsen spannen.

Нарива́ти, *v.a.* s. Нарва́ти; — бики́

Нари́льник, *m.* s. Нари́тник.

Нарипи́ти ся, (-пíти ся), viel weinen, weinend erbitten, inständig worauf dringen *H.* 21 lästig werden, *Зак.* s. Рипíти. [(in d. Miner. *Вол.*) *m.*

На́рис, *m.* Grundriss, Entwurf; Strich

Нарисува́ти, *v. a. Л.* 160 aufzeichnen. [graben; — ся sich satt — —.

Нари́ти, *v. a.* viel aufwühlen, auf-

Нари́тник, *m. H.* 22 Nasenriemen, *m.* Nasenband, (am Kappzaum), *n.*

Нарихтува́ти, *v. a.* her-richten.

На-рівні́, *adv.* gleich; — з землéю der Erde gleich, auf ebener Erde; на рівни́ ма́ти що (когó) gleichachten, *Нар.*

Нарівячок, -чка, *m.*? *Мс.* 222.

На́рід, -оду, *m.* Volk, *n.* Nation, Völkerschaft *f.* такóго нарóду so viel Volk, so zahlreich der Menschen, viel Leute.

Наріже, *n.* Ecke, *f.* [Ecke.

Наріжний, *a. Бл. К.* Eck-, an der

На́ріжник, *m.* на́ріжниця, *f.* Strobündel zum Dachdecken von der Ecke; 2) Giebel-, Seitensparren, *m.*

Нарізати, нарізувати, *v. a.* ein-, anschneiden, einkerben, viel schneiden; *v. n.*; vom Instrument: schneidend scharf tönen; 2) *— ся на когó auf jmdn stossen; *b)* § sich besaufen.

На́різка, *f.* на́різ, -ізу, *m.* Einschnitt, *m.* Incision, *f.*

На́різно, *adv.* geschieden, einzeln, einzelnweise. [gen Jahre.

На́-рік, *adv.* aufs Jahr, im künfti-

Наріка́не, *n.* Klage, Ausstellung, *f.* Vorwurf, *m.* Murren, *n.*

Наріка́ти, *v. n.* klagen, на щось, на когóсь über jmdn; 2) s. Нарече́ний *ІГ.*

Наріка́ня шовлóва, *Мл.* s. Ріка́ня.

Нарісити, s. Рісити.

На́ріст, -осту, *m.* Auswuchs, *m.*

Наріче, *n.* Mundart, *f.* Dialect, *m.*; 2) Adverbium, *n. adj.* наріче́вний mundartlich, dialectisch; 2) adverbiell.

Наріче́віеть, -ости, *f. Гол. гр.* 82 dialectische Eigenthümlichkeit.

Нарóбити, нарóбляти, *v. a.* viel machen, anrichten, verursachen; — ся sich müde arbeiten.

Нарова́. *f. K.* II. 65. під нарову́ піти́ комý jmdm gefallen; 2) s. На́рови, *pl.*

На́-ровень, *adv.* parallel, gleichlaufend, in gleicher Linie, auf gleicher Stufe, (*Фр.*).

На́рови, на́ровки, *pl. Ч.* IV. 401 Freiheiten, Annehmlichkeiten; Unarten, üble Angewohnheiten. *pl.* s. Нóров. [159.

Нарови́стий, *a.* störrig, launig, *А-Г.*

Нарови́ти, *v. n. Ч.* III. 77 nachgebend den günstigen Augenblick abwarten, sich bereit machen, vorhaben; 2) die Laune spielen lassen, Grillen fangen *C.* I. 171. [*m.* s. На́рід, (*d.* Völklein, -chen).

Нарóд, (*d.* нарóдець -дця, на́родок),

Нарóджене, *n.* Geburt, *f.* starker Anwuchs. [gen; — ся geboren werden.

Нарóдити, *v. a.* viel gebären, erzeu-

Нарóдний, *a.* Volks-, national.

Нарóдник, *m.* Schüler der Volksschule, *m.* [Volksthümlichkeit, *f.* Volksthum, *n.*

Нарóдність, -ости, *f.* Nationalität,

Народóвець, вця, *m.* der Nationale, Nationalgesinnte, Patriot, *m.*

Народóвий, *a.* Volks-, *ІГ.*

Народовíдане, *n.* Völkerkunde, Ethnographie, *f. Пу.* [fresser, *m.*

Народожéрець, -рця, *m.* Volks-

Народолю́бний, *a.* народолю́бець, -бця, *m.* volksfreundlich, patriotisch, Volksfreund, *m.*

Народопи́сь, *f.* Ethnographie; *adj.* народопи́сний, ethnographisch.

Народопра́вець, -вця, *m.* Republikaner, *m. adj.* народопра́вний, republikanisch, *Пов.* [*f. Пов.*

Народопра́вство, *n.* Republik,

Народоприхи́льний, *a. Мор.* volksfreundlich. [des Volkes, *m.*

Народоу́читель, *m. Ле.* Lehrer

На-рóду́. *adv. P.* I. 81 bei der Geburt, von der G. an, fürs Leben, im L. — написано praedistinirt.

Нарожде́нець, -нця, *m.* der Neugeborene, das n. Kind *M.* II. 45. III. 13.

На́рожень, -жня, *m.* Schlittenständer, *m.* s. Копи́ле.

Наро́жний, нарожни́к, & s. Наріжний, наріжни́к &.

На-ро́змір, *adv. Зар.* verhältnis-[mässig.

На-ро́зтвір, (-роствір), *Ф.* на розтво́рі бра́ми *М.*), на ро́зтїж, *adv.* s. На-стижі́р.

На-розтя́г, *adv.* langdehnend.

Наровумити, *v. a.* кого́ jmdm verständigen Rath ertheilen, jmdn erleuchten, auf guten Weg führen; — ся verständig werden.

Наро́к, *m. У.* Anspruch, *m.* на́ро́ком, *adv.* absichtlich, mit Vorsatz; *b*) bequem *R.* 101.

Нарокува́ти, *v. n.* auf-, einrücken [(v. Soldaten).

Нар.они́ти, *v. a.* fallen lassen, *Kol.* I. 292

На́рост, *m.* Nachwuchs, Anwuchs, *m. Top*; 2) *pl.* на́рости angewachsene, angelaufene Zinsen, Interessen *Term.*

На́рость, *f.* на́ростень, *m.* Auswuchs, Aufsatz, Zapfen, *m.* Beule, *f.*

Нарости́,*v.n.*s.Нарастáти. [nips).

На́ростник, *m.* Gallwespe, *f.* (Су-

На́росток, -тка. *m.* Schwiele, *f.* Hühnerauge, *n.*; 2) Suffix, *n. Пар.*

Наро́ха, *f.* s. Нора́.

Нарочи́то, *adv. ГБ.* s. Наро́ком.

На́ро́чний, (-о́шний), *a.* besonders od. eigens bestellt, express, besonder, vorsätzlich, absichtlich, geflissentlich; *adv.* -не, -но; *Пар.*

На́рский, *a. Гр.* von Narwa.

На́руб, *m.* Hau, Anschnitt, *m.*

Наруба́ти, нару́бувати, *v.a.* anhauen; 2)fertig(viel)fällen, hacken(дров).

На-ру́би, *adv.* s. Ви́воріт, на —, на ли́вий бік.

Нару́га, (*d.* наружéнька), *f.* наруга́не, *n. ІГ.*, наруга́тельство, *n. Кв.* 434 Spott, Hohn, Schimpf, *m.* Schmach Verhöhnung, *f.*

Наруга́ти ся. нару́гувати ся кому́, над ким, з кого́ über jmdn spotten, jmdn verhöhnen, beschimpfen.

Нару́жу, *adv. gr. Под.* nach aussen.

Нарука́вник, *m.* Aermling, Ueberärmel, *m. ГШ.* [roth, rosig.

Нарумя́ний, *a.* -е лице́ *Л.* 161

Нарумяни́ти, *v. a.* roth schminken, *Пар.*

На́руч, *adv.* борба́ — Handgemenge, *n. Шар.*; 2) gerade recht, zur rechten Zeit, *Лев.* се мені́ — das kommt mir gelegen (на ру́ку).

Нару́че, (-ча, *g.* -а́ти), *n.* Armvoll, *m. pl.* в нару́чах, *Мл.* in den Armen, auf den Händen.

На́ручка, *f.* ein Schustergeräth.

На́ру́чний, *a.* günstig, gelegen, gelegen kommend, passend, (-а хвиля passender Augenblick); *adv.* на́ручно, bequem, gelegen, handlich.

Нару́шене, *n.* Verletzung, *f.*

Нару́шити, нару́шувати, *v. a.* berühren, stören; verletzen, versehren.

На́рцис, *m.* Narcissus poëticus.

Наря́да, *f. Гн.* 15 Verbesserung, Melioration, *f.* (dh Dünger &).

Наря́дженє, *n.* Ladung, *f. Пол.*

Наряди́ти, наряджа́ти, *v. a.* anziehen, ankleiden, ausstatten, schmücken, putzen; 2) aufbahren; 3) laden, *Пол.* 4) — ціну́ кому́ den Preis festsetzen, -stellen *Мс.* 98; bestimmen, commandieren.

На́рядка, *f.* Geräth, *n.* [det, *ІГ.*

Наря́дний, *a.* stattlich, schön gekle-

Наря́дочка, *f. dim.* дочка́ — schön, reichlich ausgestattete Tochter.

Наря́дчик, *m.* Aufseher über die Arbeiter; 2)Unternehmer,*m.* [*acc.pl.*uns.

Нас, vom *pron.* ми *gen. pl.*: unser; 2)

Наса́д, *m.* Theil des Wagengestelles auf der Vorderachse; 2) s. Садно́ (у коня́: на́сад); 3) Grund, *m.* Basis, *f. B.*

Наса́да, *f.* Wurzel (des Schnabels), *f. Пол.* *n.* (stylopodium) *B.*

На́саденъ, -дня, *m.* Stempelpolster,

Насади́тель, *Пу.* наса́дник, *Ф. m.* Pflanzer, Verbreiter, Stifter, *m.*

Насади́ти, наса́джувати, насаджа́ти, *v. a.* an-, ein-, aufsetzen, an-, auf stecken; anmachen; pflanzen, setzen, leere Stellen einer Pflanzung noch einmal bepflanzen, bestecken; aufsetzen (ку́рку на я́йцї).

Насадо́вий, *a.* -а кістка Stielknochen, *m.* (den Unterkiefer bei Vögeln u. Reptilien mit d. Schädel verb.).

Наса́лянє, *n. Пол.* s. Насо́лованя.

На-сам, сам-на-сам, *adv.* allein, selbst.

Насара́т, *m.* Nbfl. des Прут.

Насвари́ти, *v. n.* на кого́ jmdn rügen, jmdm einen Verweis geben; 2) — ся viel hadern.

*

Нáсварка. *f. B.* Rüge, *f.* Verweis, *m.*

Насвистáти, *v. a.* viel pfeifen, trällern.

Насьвітúти. насьвічувати, *v.n.* viel leuchten.

На-сьвітї, *adv. Ф.* fürwahr, allerdings.

Насьвічник, *m.* Leuchter, Blaker, [*m. Пар.*

Населúти, насéлювати. *v. a.* ansiedeln, mit Einwohnern besetzen, colonisieren.

Насéрдити ся, viel zürnen, böse sein.

Насéрдний, *a.* des Herzens, inner; -а болячка Magenbrennen, *n.*

Насéрдник, *m.* Pfefferminze, *f.* (Mentha piperita).

Насéрдниця. *f.* Krankheit, Schmerz in der Herzgegend; 2) Magenkrampf, *m.*

На-сéред, *adv.* (*praep.*) — чогó mitten von etwas, m. in — s. Сéред.

Насúдїти, *v. a.* s. Засúдїти ersitzen; — ся viel sitzen, sich satt sitzen.

Насúла, *f.* Gewaltsamkeit, *f.* Zwang, *m.*; 2) Anstrengung, *f.*; на-сúлу *adv.* mit Gewalt; mit grosser Anstrengung, kaum.

Насилáти, *v. a.* s. Наслáти.

Насилúти, насилятú, *v. a.* an-, aufädeln, anheften; aufreihen, aufziehen.

Нáсилка, *f.* s. Нáслане *Кв.* 206.

Насúлком, *adv.* mit Gewalt, zwangsweise.

Насúльний, *a.* gewaltsam, gewaltthätig; *adv.* насúльно.

Насúльник, *Мах.* насúлувач. *Пар.* *m.* Gewaltthäter, -thuer, Schänder; Widersacher, *m.*

Насúльницї, *pl. Nebenbestimmung* [der плакéйницї.

Насúльність, -ости, *f. У.* насúльство, *n. К.* насúлуванє, *n.* Gewalt, Gewaltsamkeit, Gewaltthat; Nothzucht, Uebermacht, *f.* Zwang, *m.*

Насúлувати, *v. a.* jmdm Gewalt anthun, nothzüchtigen, schänden.

Насинúти, насинятú, *v. a.* bläuen; blau schlagen.

Нáсип, *m.* нáсипище, *n.* aufgeschüttete Erde, Erdhaufen, *m.*; нáсипом, *adv.* viel aufgeschüttet, in Fülle und Hülle.

Насúпáти, насúпувати, *v. a.* auf schütten, aufstreuen, hineinschütten; -giessen.

Нáсипка, *f.* Einschüttung, *f.* Inlet, Indelt, *n.* (sackförmiges Behältnis für die Federn eines Kissens od. Bettstücks).

Насúпчастий, *a.* dessen viel in ein Gefäss geschüttet werden kann, dessen viel — — eingeht; *adv.* voll, reichlich geschüttet *Ч.* I. 256.

Нáсит, *m. Под. Т.* насúченє, *n.* Sättigung; Befriedigung, *f.*

Нáситúти, насищáти, *v.a.* sättigen.

На-сих-мíсть, *adv. Мх.* auf der Stelle, allsogleich.

Насївáти, *v. a.* besäen, bestreuen; nachsäen: die Lücken im Saatfelde des Wintergetreides mit Sommergetreide; 2) viel durchsieben.

Нáсївка. *f.* Saatgut zum Nachsäen, [*n.* Ueberfrucht, *f.*

Нáсїд. *m.* Ansatz; Anflug, *m.*: нáсїдом. *adv. К.* mit Zudringlichkeit, mit Zwang.

Насїдáти, *v. n.* s. Насїсти. [*Пол.*

Нáсїдка. *f.* Bruthenne, Brutgans &, *f.*

Насїка, *f.* feingeschnittene Wolle.

Насїканець, -нця, *m.* mit Kies eingefasster Stock. [(Staub &).

Насїлий, *a.* was sich angesetzt hat

Насїнє, *n.* Samen, *m.* Sämerei, *f.* Saatgut, *n.* [Samen-, samenerzeugend.

Насїнний, *a.* zur Saat bestimmt,

Насїнник, (-їльник), *d*) насїночок, *m.* Samenfrucht, *f.* Samenbaum, *m.*; 2) Zuchtstock, Mutterstock, *m.*

Насїньопóсний, *a.* fruchttragend.

Насїпати, *v. a.* s. Сїпати.

Насїрчити, *v. a.* anschwefeln.

Насїсти, *v. n.* sich ansetzen; etw. besetzen: гýсениці капýсту; 2) sich in den Hinterhalt setzen *P.* I. 30; — und — ся на когóсь in jmdn dringen, jmdm nachstellen, *C.* II. 138; *b*) s. Напосїсти ся.

Нáсїч, *f. У.* Verwundung, *f.*

Насїчúти, *v. a.* ein-schneiden; an-, einhauen; viel einhacken, damascieren, beschlagen.

Нáсїчка, *f. Ко.* 155 eingehauenes Zeichen; Beschlag, Beleg mit kleinen Nägeln, *m.*; Damascierung, *f.*

Нáсїчні, *pl.* schnittkammerige Wurzelfüsser (Entomostegia).

Насїяти, *v. a.* s. Насївати.

Наскакáти ся, recht viel herumspringen; 2) наскáкувати, наскóчити, *v. a.* an jmdn heran-, hinzuspringen, anrennen, herfallen *Кн.* 176.

Наскидáти, *v. a.* viel zusammenwerfen, -schiessen, beitragen.

Нáський, *a.* einer von den Unsri-

gen, heimisch, vaterländisch, hierzulande, inländisch *Га.* II. 26. *Мог.*

Наскипáти, *v. a.* spalten, spleissen.

Наскíрниця, *f.* Oberhaut, *f.* Epithel, *n.* [ger Mensch *vgl.* Наскáкувати.

Нáскіцька, *m.* zudringlicher, hefti-

Наскладáти. *v. a.* zusammenlegen, -sparen (грошей); s. Складáти.

Наскликáти, *v. a.* zusammenrufen.

Наскоблйти, *v. a.* viel abschaben.

Наскóк, *m.* Ansprung, *m.* *Ко.* 184.

Наскорóїти, *v. n.* sich mit Gram u. Kummer erfüllen. [geschwind

На-скóру-рýч, *adv.* *Ал.* in Eil,

Наскóчити, s. Наскакáти 2).

Наскóчка, *f.* silberner & Beschlag, ausgelegte Verzierung; Fournier, *n.* *Леви.*

Наскупйти, *v. a.* erkargen, *Пар.*

Наскупóвувати. *v. a.* viel auf, zusammenkaufen. [jmdn langweilen.

Наскýчити, *v. n.* комý, (*impers.*)

Нáслане. *n.* Zauberei, durch welche man über jmdn eine Plage sendet; Zuschicken in Menge, *n.*

Наслáти, *v. a.* zuschicken, zusenden; (von Gott: verhängen); на когó über jmdn senden.

Наслйнити, *v. a.* viel auf-, hinspeisen, mit Speichel benetzen; —, наслиóнити, (*Фр.*) viel Speichel beim Spinnen verbrauchen, dah. sehr fein spinnen.

Наслїдє. *n.* *К.* Erbe, Erbgut, *n.* Erbtheil, *m.* Erbschaft, *f.*

Наслїдйти, наслїдувати, *v. a.* erben, beerben; 2) nachahmen.

Наслїдний, *a.* (rechtmässig) nachfolgend, folgend, 2) Erb, *Term.*; 3) erfolgreich; *adv.* наслїдно folglich.

Наслїдник, *m.* Nachfolger, Erbe *m.* *adj.* наслїдницкий erblich im subjectiven Sinne, *Term.* [bin, *f.*

Наслїдниця, *f.* Nachfolgerin, Er-

Наслїдність, -ости, *f.* Folgerichtigkeit, Consequenz, *f.*

Наслїдовáч. *Фр.* наслїдувáтель, *Бор.* *m.* Nachahmer, *m.*

Нáслїдок, -дку, *m.* Folge, Wirkung; Consequenz, *f.* *Тор.* *К.*; 2) Andenken nach jmdm, *n.*

Наслїдственний, *a.* *ОЕ.* erblich.

Наслїдственність, -ости, *f.* Thronfolge, *f.* [*B.* Erbfolge, *f.* *Term.*

Наслїдство, *n.* Folge, Nachfolge,

Наслїдуванє, *n.* Nachahmung, *f.* *Пар.*; 2) das Erben. [(zum Ersatz), dienen.

Наслýгувати, *v. n.* über die Frist

Наслужйти ся, viel, genug dienen.

Наслýхати ся, viel hören, sich satt hören.

Наслýховач, *m.* *Пар.* Horcher, *m.*

Наслýхувати, *v. n.* horchen, lauschen. [brennen.

Насмалйти, *v. a.* ansengen, an-

Насмáркати, *v. n.* berotzen. [ren.

Насмарувáти. *v. a.* auf-, beschmie-

Насмердїти, *v. n.* vollstänkern, чимóсь.

Насьмівáти ся, насьміхáти ся, насьміхнýти ся, насьміпкóвувати ся з когó jmdn verlachen, höhnen, verspotten, Scherz, Spass-, Spott womit treiben, sich worüber lustig machen.

Насьмїлити ся, *М.* II. 121. *Ст.* sich erkühnen, wagen

Нáсьміх. *m.* насьміхáнє, насміванє. *n.* Spott, Hohn, *m.* Gelächter, *m.*

Насьмішйти, *v.a* zum Lachen jmdn bringen, lustig machen, ergötzen, erfreuen, *Кч.* 117. [nie, *f.* *Кн.*

Нáсьмішка. *f.* s. Нáсьміх; 2) Iro-

Насьмішкувáтий, *Не.* насьмішлйвий, *Фр.* *a.* spöttisch, höhnend, mit Hohn.

Насьмішкувáтість. *Не.* насьмішлйвість, -ости, *f.* Spott, *m.* Spottsucht, Spötterei, *f.* [Skeptiker, Satyriker, *m* *Б.*

Насьмішник. *m.* Spötter, Lacher, *Не*;

Насьмійти ся, viel lachen; 2) з когóсь, на щось *Ш.* II. 3. s. Насьмівáти ся.

Насмоктáти ся, sich satt saugen; *sich besaufen. [bepichen, betheeren.

Насмолйти, насмóлювати. *v. a*

Насмотрїти ся, sich satt sehen.

Насмрóїти, s. Насмердїти.

Насновá, *f.* Grundaufzug am Webstuhl, *m.* [träumen.

Насновйдити ся, viel Sonderbares

Наснувáти, *v. a.* das Garn am Webstuhl aufziehen; weifen, aufwickeln, spinnen.

Насолйти, *v.a.* einsalzen, einpökeln.

Насолїти, *a. n.* salzig werden.

Насóлюванє, насóленє. *n.* das Einsalzen, Einpökeln.

Насóхнути. насихáти, *v. n.* antrocknen; *adj.* насóхлий angetrocknet.

Нáспа, *f.* Sandbank; Schuttablagerung, *f.*

Наспáдки, *pl. Cm.* s. Спадщинá.

Наспáк, *adv. Luts.* 121 s. Навспáк.

Наспáти ся, sich satt schlafen.

На-спíв. *Ф.* на-спíл, *adv.* mit-zusammen, in Gemeinschaft, zu gleichen Theilen.

Наспівáти ся, sich satt singen.

Наспíльний, *a.* s. Спíльний.

Наспíти, *v. n.* zur rechten Zeit ankommen, anlangen. [men (viel Holz &).

Насплавляти, *v.a.ГШ.* aufschwem-

Насповівáти, *v. a.* zuwehen.

Насполяти, (-рáти), *v. a.* erwerben, Vorrath schaffen; zulangen, liefern, in Fülle geben, darreichen, *B.*

На-спрáвдї, *adv. Cm.* wirklich.

На-спрóдаж, *adv.* zum Verkauf.

Насрáти, *v. a.* scheissen.

Нáсьріт, -іту, *m.* Werkstück worauf glühendes Eisen durchschnitten wird.

Нассáти ся, sich voll saugen.

Насть, *f.* Merkmal, *n.*

Настáв, *m. Ф.* (*кол.* 12) Obrigkeit, *f.* Amt, *n.*? 2) нáстав, Unterweisung, Anleitung, *f.* [stellung (на чиéсь житé &), *f.*

Настáване, *n.* s. Нáстáне; 2) Nach-

Наставáти, *v.n.* entstehen, erstehen, aufkommen; ankommen, eintreten: настáє місяць es kommt der Neumond; настáла дорожнá die Theuerung trat ein; 2) — на когó jmdn drängen, antreiben, — на чиéсь житé dem Leben jmds nachstellen, jmdn zu verderben suchen; — на щось worauf bestehen, halten.

Наставительний, *a.K* s. Настáвний 2).

Настáвити, наставляти, настáвлювати, *v. a.* щось комý etw. jmdm entgegenhalten, -strecken; auf etw. richten, ansetzen (горнéць до огнó); stellen, zurechtstellen, -legen (нáстку на мýшу); — чóботи die Stiefel über die Leisten schlagen; — когó чим (паном & *P.* I. 59) jmdn als Herrn & aufstellen, wozu machen; voll stellen, besetzen; 2) anweisen, anleiten, anführen, belehren, *He.*; 3) — ся sich darbieten, sich richten, neigen; — на щó auf etw. absehen, sehnlich wonach trachten.

Нáставка. *f.* Aufsatz, Ansatz. *m.* angesetztes Stück, Schicht, *f. Др. ГШ.*

Настáвний, *a.* vorstehend, vorgesetzt, Ober-; 2) belehrend, lehrreich, *Cm.*

Настáвник, *m.* der Vorgesetzte, Vorsteher, Aufseher, Leiter, Führer, Lehrer, *m.*

Наставнúцтво, *n.* Aufseherschaft, *f.*

Настáвниця. *f. K.* Aufseherin, Leiterin, Lehrerin, Führerin, *f.*

Настáвничий, *a.* zum настáвник geh; 2) *K.* s. Настáвний 2).

Наставнúчити, *v. n.* комý jmds Vorgesetzter, Aufseher sein, *Kл.* [len.

Насталúти, настáлювати, *v.a.* stäh-

Настáлюване, *n.* das Stählen; 2) der gestählte Theil der Axt, *M.*

Нáстане, *n.* das Werden, Aufkommen, Erscheinen, *n.* Genesis, *f.* — сьвíта Erschaffung der Welt, *f.*

Настанíвка, *f.* s. Нáдтичка.

Настановúти, настановляти, *v. a.* voll stellen, setzen; 2) когó чим — aufstellen, ernennen.

Настáрчити, & s. Настáчити.

Настáс, *m.* Anastasius.

Настáся, Нáстя, Нáстка, Настýня (-ýся), *f.* Anastasia.

Настáти, *v. n.* s. Наставáти.

Настáчити, (-áти), настатчáти, *v. a.* liefern (nach Bedarf), verschaffen, zukommen lassen; 2) *v. n.* ausreichen.

На-стéж, на-стежí, *M.* на-стежíнь, на-стежíр, *adv.* sperrweit, angelweit, weit offen, weit-, breitaufgerissen.

Настелúти, настéлювати, *v. a.* belegen, bedecken, überdecken; bestreuen (солóми), ausbreiten.

На-степкý, *adv. Ч.* III. 187 auf dem offenen Steppe, unter freiem Himmel.

Настигáти, настигнýти, *v.n.* rechtzeitig, noch zur rechten Zeit ankommen, anlangen, thun; aufkommen; reif werden; 2) *v. a.* s. Наздогнáти.

Настигáтор, *m.* Instigator, Aufreizer, Antreiber, *m.* [s. На-стéж.

На-стижíр, на-стїж, *Кч.* 222, *adv.*

Настилування, *n.* Art glatte Leinenstickerei. [sticken.

Настилувати, *v. a.* glatt und voll

Настинути, (-ини-), *v. n.* allmälig frieren, kalt werden (*Фр.*).

Настирити ся комýсь. *He.* jmdm überdrüssig, langweilig, unerträglich, werden.

Настичи, *v. n.* s. Настигáти.

Настíбати, *v. a.* s. Стíбати.

Настійка, *f.* s. Настойка.
Настійливий. *a.* standhaft, beharrlich, energisch. [Stroh.
Настілка, *f.* Art Dachdecken mit
На-стілько, *adv.* so viel, in dem Masse; на-стілечко, *dim.* nur so kleinwinzig.
Настільник, *m.* Tischdecke, *f.* Tischtuch, *n.*; 2) Hochzeitkuchen, *m. R.* 125.
I. Нáстка, *f.* s. Настáся.
II. Нáстка, (гáстка), *f.* Stück Leder od. Holz zum Feststemmen, (-schlagen) des Leistens, *n.*
Настобóрчити, (-бýрчити), настовбýрчити, *v. a.* steif, straff ansetzen, aufstellen, aufrichten, sträuben, nach oben spreizen. [чити, *Левч.*
Настовпýжити ся, s. Насторо-
Настóйка, настоїванка, *f.* Aufguss, Art gewürzter Brantwein, Gewürzliqueur.
Настойчивий. *a. Зг.* s. Настійливий.
Настолóчити, *v. a.* s. Наздоптáти.
Насторожáти, (-йти), *v. a.* bereit aufstellen, zurichten, bereit halten; — нóги die Füsse zum raschen Lauf richten, spannen *P.* I. 16; 2) — ся scharf achthaben u. wachen, aufpassen *M.* III. 55.
Насторóньский, *a. Ф.* s. Сторóньский.
Насторóчити, (-бóрчити), насторóшити, *v. a.* verstrecken, vorrecken, ausspreizen; — ýха die Ohren spitzen; — ся *He.* sich aufrichten, die Spitze kehren.
На-стóрч, на-сгóрч, *adv.* aufgerichtet, mit der Spitze nach oben umgestürzt.
Настóюпати, *v. a.* — горíвку aufgiessen auf Gewürz, infundieren, würzen, *vgl.* Настóйка; 2) s. Настóяти.
Настóя, *f.* Instanz, *f.* ток настóй Instanzenzug, *m. Term.*
Настóяний, *a. Ко.* 92 aufgegossen; -і чобóти geleistete Stiefeln, на єдиó правíло — über einen Leisten geschlagen, von einerlei Art.
Настóяти, *v. n.* на що worauf bestehen, dringen, s. Наставáти 2); — ся viel stehen, sich müde stehen.
Настóящий *a.* eigentlich, echt, *Пар.*
Настóящина, *f. K* s. Теперíшність.
Настрáмкати, *v. a.* viel hineinstecken.
Настрáшити, *v. a.* schrecken, jmdm Schrecken einjagen; — ся erschrecken, sich entsetzen.
Нáстремок, нáстромок, *ГШ.* -мка, нáстрім, *m.* — сíна Fuder Heu, *n.* kleine Fuhre nur leicht aufgeladen.
Настрéнчити, *v. a. He.* s. Настрóчити 1). [gewisse Menge scheren.
Настригáти, настрúчи, *v. a.* eine
Настрикнýти, *v. a.* aufspiessen, aufsetzen, *He.* [Stimmung, *f.*
Нáстрій, -óю, *m.* настрóєнє, *n.*
На-стрімголóв, *adv.* s. Стрімголóв.
Настрíлити, *v. a.* *когó на щось bereden; настрíляти viel zusammenschiessen.
Настрíльник, *m. Ст.* Geschoss, *n.* Nagel, *m.* Spitze des Geschosses, *f.*
Настрітúти, *v. a.* (*B.*) s. Нарáїти.
Настроїти, настрóювати, *v. a.* in Menge bauen; 2) stimmen (e. Instrument); 3) jmdn anhetzen, abrichten, verbereiten. [вúло) *B.*
Настрóми, *pl.* Stiefelholz, *n.* (пра-
Настромúти, настрóмлювати, *v. a.* aufstecken, auf-, ansetzen.
Настрóчити, *v. a.* на когó gegen jmdn richten, anhetzen, aufwiegeln; 2) s. Нарáїти; 3) Zeilen setzen (vom Schreiben); 4) — ся *R.* 106 sich bereit machen zum Haschen, Springen &, s. Наважити ся, насторóчити. [hobeln.
Настругáти, *v. a.* viel zuschneiden,
Настудúти, *v. a.* kalt machen, abkühlen, erkälten.
Нáступ, *m.* Aufeinanderfolge, Reihenfolge, Ordnung, *f. B.*; 2) das Anrücken Angriff, *m. ГШ.* нáступом, *adv.* angriffsweise. *Пар.*
Наступáти, наступúти, наступувати, *v. n.* auf etw. mit Füssen treten; 2) на кóго auf, gegen jmdn anrücken, losgehen, auf jmdn dringen; anbrechen; — на чиóсь честь jmds Ehre anrühren, на чиéсь житé dem Leben jmds nachstellen; 3) по кім, по чім nachfolgen, folgen, erfolgen. [*Пар.*
Наступлúвий, *a.* offensiv, Angriffs-
Наступний, *a.* nachfolgend, kommend, *Гуш.*; 2) angreifend, — óій Angriffskrieg, *m. Пар.*
Наступник, наступóвець, -вця, *ОП. m.* Folger, Nachfolger, *m.*

Настýпниця, *f.* Nachfolgerin, *f.*
Настýпність, -ости, *f. Ад.* Folge, Consequenz, *f.*
Настýпство, *n.* Reihenfolge, Succession, Nachfolge, *f. Пар.* [paeolum majus).
Настýрция, *f.* spanische Kresse, (Tro-
Настучáти, настýкати ся, viel poltern, pochen.
Нáстя, *f.* s. Настáся.
Нáстяг, *m.* das Schnüren; зóплети на — Schnürdraht, *m.* [Sammeln.
Настягáнє, *n.* das Zusammenziehen,
Настягáти, *v. a.* zusammenziehen, -schleppen, sammeln; 2) schnüren.
Насукáти, насýкувати, *v. a.* s. Сукáти, fertig zwirnen.
Насуляйти, *v. a.* s. Наобіцяти.
Насýнути, насувáти, *v. a.* schieben, stossen; — капелюх на óчи den Hut auf die Augen drücken; — ся in Menge sich aufschütten, rutschen; heranziehen, -brechen; *nahe kommen, einfallen: насувáє ся гáдка etc.
Насупити, насупляти, *v. a.* чоло́, бróви und — ся die Stirn runzeln, die Brauen niederschlagen, sauer, finster, mürrisch aussehen; schmollen; sich trüben, sich wölken (vom Wetter, Himmel).
На-сýпроти(п), *praep.* mit dem *Genit.* gegen, s. Прóти(в); gegenüber; — чогó говорити in Anbetracht worauf sprechen, dem gegenüber —. [вляти ся
Насупротивляти ся, s. Супроти-
На-сýхо, *adv.* trocken; *ohne was zu trinken.
Насушити, насýшувати, *v. a.* viel trocknen; * — собі гóлову s. Сушити.
Насýщний, *a.* zum Dasein, zum Leben nothwendig, gehörig; alltäglich, *Зг.*
Насýщник, (-сýши-). *m.* Alltagspeise, alltägliche Nahrung; Stück Brot; *das Fortkommen, *Cm.*
Насуятити ся, s. Суятити ся.
На-так-дóвго, *adv.* auf solange.
Натакмяти, *v. a.* У. s. Натокмити.
Натáль, *m.* Anatol.
Натáлка, Натáля, *f.* Natalia.
Натантирити, *v. КС.* (82) V. 354 s. Наборóїти.
Натасувáти, *v. a.* einstopfen, -legen.
Натáчка, *f. Зах.* s. Нáтиск. [gehen.
Натáяти, *v. n.* viel schmelzen, zer-
Натворити, *v. a.* viel schaffen, zubereiten, verursachen.
Нáте, s. На II. *Łoz. gr.* 128.
Натéвкати ся, натéмляти ся, s. Нажéрти ся.
На-тепéрь, *adv.* für jetzt, vorderhand.
Натеремкóтіти, s. Теремкотіти.
Натерпіти ся, viel leiden, ausstehen, erdulden. [намняти.
Натерпýжити, *v. a.* § s. Натéрти,
Натéрти, натерáти, (-ирáти), *v. a.* einreiben, zerreiben.
Натесáти, натісувати, *v. a.* viel zuhauen, zuschneiden.
Натечи́, *v. n.* s. Натїкáти.
Нáти, *v. a.* s. Знáти *Ог.* 91; 2) s. На II.
Натикáн, *m. Кух. Ос.* (61) XI. 27.?
Натикáти, *v. a.* s. Наткнýти.
Нáтикт, *m. gew. pl. Гол.* Wink, *m.* Hinweisung, Spur, *f.* Anzeichen, *n.*
Натина, *f.* натине, *n. coll.* Blätter einer Staude, des Gemüses; 2) Zauberkraut, *n.*; 3) s. Лобóда.
Натинáти, *v. a.* s. Натáти.
Натинина, *f.* vorjährige Wolle im Frühjahr geschoren.
Натирáч, *m.* Reiber, *m.*
Натирхати, натирхувати, (-тéрх-), *v. a.* aufladen, laden, bepacken.
Нáтис, нáтиск, *m.* Druck, Drang, Anprall; Nachdruck, *m.*
Натискáти, натиснýти, *v. a.* aufdrücken, hineindrücken, einpressen; на когó auf jmdn dringen, jmdn urgieren.
Натисливий, *a* gewaltsam, gewaltthätig.
Натихáти, *v. a. Cm.* den Gedanken eingeben, einhauchen, s. Натхнýти.
Нáтичка, *f.* s. Нáдтичка, нáдшивка.
Натїкáти, *v. n.* hineinfliessen, -regnen.
На-тíлько, s. На-стíлько [schatten.
Натїнити, *v. a.* schattieren; be-
Нáтїнка, *f.* Schattierung, *f.*
Нáтїнок, -нка, *m.* Schattenriss, *m.*
Нáтїє, -єу, (-їсу), *m.* Einschnitt, Anschnit, *m.*
Натісувати, s. Натесáти.
Нáтїчка, *f.* Riemen in die остróги eingezogen, *m.* [genugsam ergötzen.
Натїшити ся, sich satt freuen, sich
Наткáти, *v. a.* fertig weben.
Наткнýти, *v. a.* ein- stecken; aufspiesssen (*praeter.* натóк); 2) *v. n.* und

— ся на когó, на що auf jmdn, worauf stossen, über jmdn stürzen; *anspielen, hindeuten, erwähnen.

Нáтовк, *m.* Quetschwunde, *f.*

Нáтови, *m.* Gedränge, *n* Schwarm, *m.* dichtes Drängen; — слів Wortschwall, *m. Пар.* [gen.

Натовнúти ся, sich zusammendrän-

Натовстúти, *v. a. Фр.* mit Fett beschmieren.

Натовчú, натовкáти, *v. a.* klein stossen, zerstossen; viel stampfen; zerschlagen, zerbrechen; *комý щось в óлову einbleuen, einprägen.

Натóка, *f. coll.* Nüsse von den Mäusen & für den Winter zusammengetragen.

Натокмúти, *v. a.* s. Намістúти; * — собі сьвіта s. Дорооúти ся чогóсь; 2) begreifen, verstehen.

Натолóче, *n.* zertretener wüster Platz.

Натолочúти, *v. a.* viel zertreten, zerstampfen; viel feststampfen.

Натомúти, *v. a.* ermüden; — ся genug müde werden.

Натóмість, *adv. Пс.* statt, anstatt.

Натомíстник, *m. ОП* s. Намíстник.

Натопúти, натóплювати, *v. a.* eine gewisse Menge schmelzen; 2) einheizen; 3) ersäufen. [Chrysomela populi)

Натополяк, *m.* Pappelnblattkäfer, *m.*

Натóптувáти, натóпкувати *П.* 141. *v. a.* vollstopfen, -stampfen, pfropfen; *натóптуваний, *a.* untersetzt, gedrungen.

Наторóчити, *v. a.* s. Торóчити.

На-тот дýх, *adv.* s. На-дýх. *Ос.* 116.

На то теж, *adv.* und dazu noch, überdies *III.* I. 226; eben, just, gerade II. 237.

Наточúти, натóчувати, *v. a.* anzapfen; genug zapfen; 2) viel drechseln; schleifen, wetzen.

Натóпник, *m.* Pfefferminze, *f.* (Mentha piperita). [wand, *Gr.* 24. *vgl.* Нáтря.

Нáтрá *f.* das befransete Ende der Lein-

Натрáва, *f.* Giftbissen, *m.* [wehr. *f. Пс.*

Натрáвка, *f.* Pfanne am Schiessge-

Натрáфити (-áпити), *v. a.* antreffen, auf etw. stossen.

Нáтрій *m.* Natrium, *n.* [anschütteln.

Натрíпати, *v. a.* recht viel klopfen,

Натрíскати ся, §. sich satt anfressen.

Натроúти, *v. a.* viel vergiften.

Нáтруд, *m.* Eiter, *n.* Geschwulst, *f.*

Натрудúти. *v. a. Ст.* ermüden; — ся sich viel Mühe geben: коло когó, над чим.

Натрудовáтіти, *v. n.* aufgetrieben, aufgedunsen werden; 2) rändig werden (*В.*). [Sargtuch, *n.* Sargdecke, *f.*

Натрýмник, (-ýпник, -ýвник), *m.*

Натрусúти, натрýшувати, s. Натрястú. [Wischer, *m.*

Нáтруска, *f. Кв.* 182 Rüge, *f.* Tadel,

Натрýта, *f.* Zwang, Stoss, Schub, *m.*: з натрýти, не зо свóї вóлї.

Натрýтство, *n. T.* Zudringlichkeit, Impertinenz, *f.* [aufdringen.

Натрýчувати ся комý jmdm sich

Натрюдити (натрюю-), *v. a.* комýсь щось bösen Rath geben; hetzen.

Нáтря, *f.* Partie Gespinstes auf dem Webstuhle, *f.*

Натрястú, натрясáти, *v. a.* schütteln, ab-, herunterschütteln; rütteln; 2) auf-, bestreuen.

Натýга, *f. Гл. 6.* 38 Anstrengung, Spannung, Ueberspannung; Mühewaltung, *f. Фр.*

Нáтугом, на-тузí, *adv.* gespannt, in Spannung, gefasst: бýти, тримáти ся на-тузí.

Натýжити ся, (натужжúти ся *П.* 269) sich anstrengen, *Фр.*; *v. a.* натýжувати, anstrengen, *Фр.*; 2) — ся s. Тужúти.

Натýжний, *a.* angestrengt.

Натумáнити, *v. a.* у когó щось erschwindeln. [nesart, *f.* Gemüth, *n.*

Натýра, *f.* Natur, *f.* Natureli, *n.* Sin-

Натурáльний, *a.* -áльність, *f.* & s. Природний.

Натýрити ся, störrig, launig werden.

Натýркати, *v. n.* plappern, klappern.

Натýрщик, *m.* натýрщиця, *f.* der (die) als Modell zum Abzeichnen dient, *К.*

Нáтха, *f.* das vom bösen Thiere, vom Zauberer Angehauchte (ein Getränk &); 2) Asthma, *n.* Athembeschwerde, *f.*

Нáтхнення, *n. К.* Eingebung, Begeisterung, *f.* [geben *III.* II. 237.

Натхнýти, *v. a.* einhauchen, ein-

Нá-тще, — сéрце, на тощакá, *adv.* nüchtern, ohne gegessen od. getrunken zu haben, eig. auf leeren Magen, *Ос.* 116.

Натю! *int.* komm her! Lockruf des Hundes. [кáти.

Натюкнýти, *v. a. Кч.* 127 s. Нати-

Натягáвка, (-гáнка, -гáчка), *f.* Gummi elasticum.

Натягáти, натягнýти, *v.a.* anziehen, spannen, aufziehen (стрýну). straff spannen; — рýку, нóгу einrenken; 2) *когó за що jmdm etw. anhaben, jmdn rügen, zur Rede stellen; 3) — ся sich recken; *sich zieren, spröde thun.

Натягáч, *m.* Reck-, Sperrholz der Schuster, *n.*; 2) *Bein.* des Wolfes; 3) Paris quadrifolia; 4) Silene noctiflora; 5) —, нáтяж Ranunculus lingua.

Нáтяк, *m. gew. pl.* натякй *Ч.* II. 561. *Н.* 110 s. Нáтикт.

Натякáти, натякнýти, *v. n.* на що, про що auf etw. anspielen, worüber leise Anspielung, Erwähnung machen, über etw. ein Wort fallen lassen.

Натя́ти, *v. a.* an-, ein-, umhauen; 2) in Menge schneiden, fällen.

Наупíрити ся, langweilig werden, zuwider sein, s. Навíрити (ся).

На-удáчу, *adv. Гр.* aufs Gerathewohl.

Науди́ти, *v. a. Wgr.* 149 angeln.

На-ýзбíч, *adv. К.* von der Seite, an der Grenze.

На-узкрáй, *adv. К.* am Rande.

Наýка, (*d.* наýчка), *f.* Lehre, *f.* Unterricht, *m.* Wissenschaft, *f.* в наýку zur Warnung.

Наукóвий, *a.* wissenschaftlich.

Наукóвість, -ости, *f.* Wissenschaftlichkeit, *f. ВБ.*

Наýм, *m.* Nahum.

На-умíр, *adv. Mi.* II. 135 zu Tode, vernichtend; 2) s. На-вмíр.

Наумовля́ти, *v. a. Ф.* bereden.

На-упáд, *adv. Кн.*? s. На-вмíр.

Наýськати, *v. a.* §. s. Наусти́ти.

Нáуст, *m. К.* наýщене, *n. Ру.* Anreizung, Anstiftung, Aufhetzung. *f.*

Наусти́тель, *m.* Anstifter, Antreiber, Aufhetzer, *m.* [ben, anstiften, aufhetzen.

Наусти́ти, наущáти, *v. a.* antrei-

Наýтка, *f.* Leistenleder beim Schuh, *n.*

Научáти, научи́ти, *v. a.* lehren, belehren, unterrichten; тóє менé вже научи́ло ich bin schon gewitzigt; 2) — ся erlernen, gelernt haben.

Наýчний, *a. ОП.* s. Наукóвий.

Наýшник, *m.* наýшниця, *f. Ко.* 126 Ohrenbläser, *m.* -in, *f.*

Нафарóувáти, *v. a.* färben.

Нáфта, *f.* Naphtha, *n.*, *adj.* нафтяни́й, нафтóвий. [Erdwachs).

Нафтíвка, *f.* Naphthakerze, *f.* (aus

Нафтя́р, *m.* Naphthahändler, -exploiteur, *m.*

Нахáба *f. К.* нахáбство, *n. Т.* s. Нáпасть.

Нахапáти, *v. a.* viel erhaschen, -schnappen, rauben, stehlen. [sauber.

Нахарапýтний, *a.* schmutzig, un-

Нахáркати, *v. a.* bespucken.

Нахвáбрити, вус, *КС.* (83) VII. 501 schwärzen, wichsen.

Нáхвалка, *f.* s. Нóхвалка, Drohung mit Prahlerei, Grossthuerei, *f. Б.*

Нахваля́ти ся, prahlen, grossthun, *P.* I. 202; laut u. entschieden ansagen *M.* II. 116, androhen; 2) sich berathen *P.* I. 29.

Нахватáти, *v. a.* s. Нахапáти; нахапáти; нахвати́ти ся *M.* II. 151 in die Hände, unter die H. kommen. [tel, *m.*

Нáхвостень, -тня, *m. К.* Damensat-

Нáхил, *m.* нахи́льність, -ости, *f.* Hinneigung, Neigung, Tendenz, Richtung, *f.* Zug, *m. Не. Ган.*

Нахиля́ти, нахиля́ти, *v. a.* hin-neigen, beugen; — ся sich hinneigen.

Нáхилки, (-лцї), в нáхилку. *Левч. adv.* sich hin überbeugend, s. überbeugend.

Нахи́льний, *a.* geneigt.

Нахи́льцем, *adv.* s. Нáхилки; 2) aus Gewohnheit, aus Neigung *Ос.* (61) XII. 102.

Нахитáти, s. Хитáти.

Нáхід, -оду, *m.* Einwanderung, *f.* Einfall, *m. Св.*; 2) Fund, *m. Зг.* 3) —, нахíдок -дку, *m.* z. B. — з чоóїт das Tragen, Benutzung auf eine gewisse Zeit.

Нáхідка, *f.* das Betreten, Begegnung, *f. M.*; 2) Fund, *m.* Erfindung, *f. Бор.*; як — wie gefunden; 3) s. Нáхід(ок) 3).

Нахлептáти ся, нахлестáти ся, sich satt schlürfen.

Нахли́пати ся, einschlucken, einziehen: — вíтру; 2) s. Хли́пати.

Нáхлипка, *f.* Ventil, *n.*

Нахлíóник, *m.* Kostgänger, *m.*; *adj.* нахлóницький (звичай *M.*+*Б.* 122).

Нахлíóниця, *f.* Kostgängerin, *f.* горíвка — невóлї *Ос.* (61) XII. 101, Genossin, *f.*

Нахмалювáти, *v. a.* s. Нагатля́ти.

Нахмáрити, *v. a. Кч.* 238 Wolken sammeln, W. aufziehen; — чим W. bilden.

Нахмýрити, *v. a.* чолó und — ся

die Stirne runzeln, ein finsteres Gesicht machen, sich umwölken. [düster.
Нахмýрний, *a. Ко.* 430 umwölkt,
Наховáти, *v. a.* recht viel aufbewahren, verwahren, verbergen.
Наховстáти, *v. a.* коня́ dem Pferde das Gebiss anlegen, es zäumen; 2) нахóвстати, *v. a.* derb schlagen.
Нахóвсте, *n.* das Gebiss im Zügel.
Находи́ти, *v. n.* s. Найти́ u. — ся; herankommen *Ке.* 381; — ся sich müde gehen, viel gehen, коло когó viel jmdn pflegen, sich um jmdn viel Mühe gehen.
Нахóдище, *n. Пол.* Fundort, *m.*
Нáходка, *f. Н.* 115. 117. s. Нáхідка 2).
Нахóжий, *a.* aus der Fremde herankommend, auswärtig; zu Besuch kommend, *М.*
Нахóпити, нахопля́ти, *v. a.* hastig auf sich etw. nehmen, raffen; 2) — ся на когó *С.* I. 54 auf jmdn herfallen, dringen, stossen; *b*) s. Вихопити ся; день нахопля́є ся *М.* I. 100 der Tag bricht an.
Нахорóшити ся, *Б.* (*Пр.* VI. 587) zornig, leidenschaftlich werden.
Нахорувáти ся, viel kränkeln, lange krank sein. [sam, dreist, plötzlich.
Нáхрáпом, *adv. Левч.* heftig, gewalt-
Нахурувáти ся, seine Fuhre beladen, sich befrachten, *Пїс.*
Нáхух, *m. Пар.* нахýхане, *n.* Anhauch, *m.* das Anhauchen, Anhauchung, *f.*
Нахýхати, *v. a.* anhauchen, voll hauchen. [ritzen, *Пол.*
Нацарáпати, *v. a.* zerkratzen, an-
Нáцийонáльність, -ости, *f.* Nationalität, *f.*; *adj.* нацийонáльний, national; s. Нáродний &.
Нáция, *f.* Nation, *f.* [seihen, voll zapfen.
Нацїди́ти, нацїджувати, *v. a.* viel
Нацїля́ти, нацїля́ти, *v. a.* стрілý на що *Фр.* das Geschoss worauf richten, mit dem G. zielen; — ся на когó auf jmdn zielen, abzielen, anlegen, aufs Korn nehmen; zu treffen suchen, *Не. Р.* I. 142, s. Наважити ся на щось. [küssen.
Нацїлувáти ся, sich recht satt
Нацькувáти, *v. a.* §. s. Наусти́ти.
Нацуни́ти, *v. a.* §. s. Натягнýти *ВГ.* 138.
Нач? = нáщо, wozu? *Ог.* 214.
Начáл, *m. М.* начáло, *К.* начáльство, *n.* Obrigkeit, Behörde, Oberherrschaft, Regierung; *coll.* die Oberen, Vorgesetzten, Beamten, *pl.*
Начáльний, *a.* — вожд Oberbefehlshaber, *m. Мог.* начáльницький, *К. Фр.* начáльний, *a.* oberbehördlich, Magistrats-, eines Oberhauptes, e. Anführers (dem geziemend), Vorsteher-.
Начáльник, *m.* der Vorgesetzte, Obere, Vorsteher, Vorstand; Befehlshaber, Anführer, *m.* [berin, *f.*
Начáльниця, *f.* Vorsteherin; 2) Urhe-
Начáльствувáти, *v. n.* die Oberherrschaft führen, den Oberbefehl haben.
На-чáс, на-часóчок, *adv.* auf kurze Zeit.
Начáте, *n. Зг.* Anfang, *m.*
Начáти, *v. a.* s. Начинáти; *ptc.* начáтий angefangen.
Начáток, -тку, *m.* Anfang, *m.*; 2) das Vorhaben, Unternehmen, *Ш.л.*
Начахóлити, *v. a.* s. Нарýбáти (хворостý) *В.* [lyciflorae).
Начáшні, *pl.* Kelchblütige, *pl.* (Ca-
Начванити ся, übermässig sich selbst loben, prahlen. [Ненáче, *Ог.* 210.
Нáче, *coll.* gleichsam, gleichwie, wie, s.
На-чекý, *adv.* auf der Wacht. *Зак.*
Начепи́ти, начепля́ти, *v. a.* ansetzen, -heften, -haken; aufstecken; 2) — ся * на когóсь jmdn mit scharfen Worten mitnehmen. [blähen; *zornig werden.
Начепýрити ся, sich drollig auf-
Начерви́ти, *v. n.* s. Черви́ти. [(*В.*)
Начеремши́ти, *v. n.* in Fülle geben
Начерéник, *m.* Säulenglöckchen, *n.* (Epistylis).
Нáчерк, *Не.* нáчерт, *m.* Zeichnung, *f.* das Zeichnen; Abriss, Grundriss, Entwurf, *m.* Construction, Aufnahme einer Zeichnung, *f.*
Начеркáти, *С.* I. 163. начертáти, (-ти́ти), *v. a.* ver-, aufzeichnen, den Grundriss, den Entwurf machen; darstellen, reissen, entwerfen *Др. с.* 94. construieren.
Начéрпати, начéрти, (-черý, -черéш), *v. a.* voll schöpfen, anfüllen.
Начéрти, (-чрý, -чрéш), *v. a.* die Rinde abschälen, entrinden.
Начесáти, начісувати, *v. a.* aufkämmen; 2) hecheln. [(ся) 3).
Начидáти ся, (*Фр.*) s. Нащади́ти
Начимсáти, начимхáти, s. Намикати (*В.*).

*

Начинáтель, *m.* *У.* Urheber, Initiator, *m.* [inchoativ.
Начинáтельний, *a.* *Гол. гр.* 132
Начинáти, *v. a.* anfangen, beginnen.
Нáчине, *n.* Gefäss, Gesehirr, *n.*; 2) *coll.* Werkzeuge, Instrumente, das Geräth eines Handwerkers, Webers &.
Начинúти, начиняти, *v. a.* s. Наробúти *Кч.* 199; 2) когó дýрнем zum Narren machen, foppen; 3) anfüllen, füllen (mit dem Füllsel); 4) mit dem Bastsiebe viel Getreide dh Kreiseln reinigen.
Нáчинка, *f.* Füllsel, Füllsen, *n.*; 2) gefettete Maispolenta.
Начипúти, (-чіп-), s. Начепúти.
Начислúти, начисляти, *v. a.* aufzählen, rechnen.
Начиснíти ся, s. Набідúти ся.
Начитаність, -ости, *f.* Belesenheit, *f.* *Пар.*
Начитáти, *v. a.* aus-herauslesen, *III.* I. 59; — ся viel lesen; начитаний, *a.* belesen.
Нáчівка, *f.* s. Нáтичка. [лок.
Нáчілок, -лка, *m.* *Пар.* s. Причó-
Нáчолко, *n.* Stirnblatt, *n.* Stirnriemen, *m.* *Пар.*
Начорнúти, *v. a.* schwärzen.
На-чóрта! zum Teufel! = до чóрта.
Нáчоси, *pl.* Scheitelhaare, *pl.*
I. Начувáти, *v. n.* s. Почувáти.
II. Начувáти, *v. a.* und — ся horchen, lauschen, wachen, Acht haben.
На-чýдо, *adv.* начýдний, *a.* *Ч.* V. 775 zum Erstaunen, wunderbar.
Начýдувати ся, sehr staunen, viel bewundern: над чим, sich wundern.
Начхáти, *v. a.* spucken *III.* II. 261.
Наш, нáша, нáше, *pron.* unser, der (die, das) unsrige; 2) *N.* des Buchst. H.
Нашатúр, *m.* *gr.* Salmiak, *m.*
На-швидкý, *adv.* in der Eil, unverzüglich, *III.* II. 221. [ches Zureden.
Нáшепт, *m.* das Zuflüstern, heimli-
Нашептáти, нашéптувати, *v. a.* zu-einflüstern, zulispeln, eingeben *III.* I. 57 (vom Monde als Gedankenfreunde); besprechen, dh Worte bezaubern.
Нашóбати, нашóбнути, *v. a.* когó jmdn befallen. [Fallsucht, Epilepsie, *f.*
Нáшóка, *f.* hinfallende Krankheit,
Нашóбоватий, *a.* launig, mit Schrullen, *Фр.* rappelköpfig.

Нашúванка, *f.* Art Muster der Leinenstickerei. [annähen; viel nähen.
Нашивáти, нашúти, *v. a.* auf,
Нáшивка, *f.* angenähetes Stück Leinwand (an der Schulter des Hemdes).
Нашúний, *a.* Hals-.
Нашúник, нашúльник, (-шéй-, -шель-), *m.* Halskette, Deichselkette, *f.* Deichselriemen, *m.*; 2) * der auf dem Nacken sitzt, Zwingherr, Aufseher, *m.*
Нашúйок, -йка, *m.* Halsbinde, *f.* *Пар.*
Нашинá, *f* das Heimische, unser Heimatliches, *МШ*; Inland, *n.* *adj.* нашúньский, s. Нáський.
Нашкóдити, *v. n.* комý jmdm Schaden bringen; Sch. anrichten, Unfug treiben.
Нашлéць, -éлця, *m.* Ankömmling, *m.* *Пар.* [Ohren spitzen *III.* I. 49.
Нашорóшити, *v. a.* — ýха die
Нашпилúти, нашпилювати, *v. a.* (auf eine Stecknadel) aufstecken, -spiessen.
Нашпíґувáти, *v. a.* mit scharfen Spitzen, Nadeln & besetzen, spicken, spiessen, stechen, *Кч.* 241 vollspicken.
Нашткотвóрити, *v. n.* *Пр.* V. 411 böse Streiche spielen.
Нашткувáти, *v. a.* anstückeln.
Нашукáти ся когó (чогó) viel, recht lange suchen. [2) viel brausen.
Нашумíти, *v. n.* viel schäumen;
Нашуруóýрити, *v. n.* viel Unfug treiben, böse Streiche spielen.
Нáщад, *Зар.* (*pl.*) нáщадок, -дку, *m.* нáщада, *f.* Anfang, Ursprung, *m.* Abstammung, *f*; 2) das Erübrigte, Ersparniss, *f.* Ueberrest, Vorrath, *m.* Hab' und Gut, *К.* до нáщаду, до нáщади, von Grund aus, gänzlich; з-нáщада сьвíта von Uranfang der Welt.
Нащадúти, *v. a.* хлóпця жінцї einen Knaben dem Weibe erzeugen; 2) viel sparen, ersparen, zusammenlegen; 3) — ся seinen Anfang nehmen, aufkommen; zur Welt kommen wollen; на сьвіт — aufkeimen (*Фр.*).
Нащáдний, *a.* von der Nachkommenschaft, erblich, *Нс.*
Нащéка, нащóка, *f.* Werkstück beim Jochdeichsel, s. Пратúка; Riegel beim чéтверик, *m.*
Нащепúти, (-щіп-), нащéпювати, *v. a.* деревúну mit einem Edelreis bepfropfen, veredeln; детúну, (детúні

віспу) ein-impfen.

Нащипати, *v. a.* ab-pflücken; 2) kneipen; 3) spalten (щінки).

Нащит, до нащиту, *T.* s. Нащад.

На-що, wozu; 2) на що — —, да і те (то), на що вже, нащо — — оджеж і wie sehr (es) auch, wie wohl auch, wie wohl — — so doch, dennoch — *Гр. Бор*; ohnegleichen.

Нащурити, *v. a.* ýши s. Нашорошити; — ся на щось einer Sache auflauern.

Наюдити, *v. a.* § s. Наустити.

Наюрити ся, zornig, aufgebracht, böse werden, schmollen.

На-яві, *adv. Ф.* in Wirklichkeit.

Наялозити, *v. a.* aufschmieren, Unrath anhäufen.

Наямайти, *v. a. Мак.* I. 20 s. Наняти.

Наярюпати, *v. a.* на скрипці „козака" passende Töne aufsuchen u. componieren *Ос.*(61) XII.101.*vgl* s. Нарáїти.

Не, *Partikel.* der Negation: nicht; in Zusammensetzungen: un; ohne, miss-los; *Mi.* II. 353—358; IV. 170—195; *Ог.* 208—216; den Begriff verstärkend *Mi.* II. 354. *Wgr.* IX.; 2) = нема ist nicht da *Фр.*

Не-абияк, *adv. Мор.* nicht schlechtwegs, nicht gemein.

Небáнком.небáвці.*фр.*небáвом.*Мх.* [*adv* s. Незáбавки.

Небагáто, (-áцьо), (*d.* небагáтечко, *adv.* nicht viel.

Небалакливий, *a.* nicht gesprächig, wortkarg.

Небáчний, & s. Необáчний &.

Не-без-дїо, *adv.* nicht umsonst.

Не-бéз-май,непобéзмай.*adv.*leider!

Небезпéча, *f. Св.* небезпечéньство, *n. ГШ.* Gefahr, *f.*

Небезпéчний, *a.* gefährlich.

Небезпéчність, -ости, *f.* Gefährlichkeit, *f.*

Небезпідстáвний, *a. ВБ.* nicht [ungegründet

Небезсилий, *a.*nicht ganz schwach.

Не-без-тóго, *adv.* — що wohl auch, es ist wohl anzunehmen, dass —.

Небесá, *pl.* s. Нéбо. [*a.* himmelblau.

Небесносиній, *B.*небéсний (*B.*).

Небéсний, *a.* Himmel-, himmlisch.

Небилиско, *n. N.* e. Berges.

Небилиця, (-бел-). *f.* Unding, *n.* Fabel, Mär, Anekdote, *f.*

Небиличчити, *v. n.* fabeln, faseln, albernes, eitles Zeug sprechen.

Небиличчний, *a.* (*adv.* небелíчно *TP.* 5) märchenhaft, fabelhaft, mythisch.

Нéбить, *f.* Unannehmlichkeit, *f.*

Нéбі, *conj.* s. Нїби. [бір *ІГ.*

Нéбіж, -ожа, *m.* Neffe, *m.*; 2) s. Не-

Небіжка,(*d.*небіжечка).небіжчиця, (-бжчиця *M.*) dieVerstorbene,Gottselige.

Небіжчик, (*d.* небіжчичок), *m.* der Verstorbene, der Selige *Mi.* II. 356.

Нéбій, -оя, *m.* der Furchtlose *Ч.*I.270.

Небійсь, нéбісь, *ІГ. adv.* ist nicht zu befürchten, wohl, vielleicht.

Нéбір, *m.*небірка *f.*(*B.*) s. Необг, небóга.небóрак. [geifend;*vgl.*Не-емкий.

Небірчий, *a. Н.* 235 nicht gut zu-

Небісе, *n. Ф. coll.* s. Нéбо, небесá.

Небішка, небіщик, s. Небіжка &.

Нéбо, *n.* (*pl.* небесá). Himmel, *m.*

Небовид, *m. Ф.* s. Небосклóн.

Небопись, *f.*? *Б.* (*Ир.* VI. 526) *pl.* Wolken, *pl.*?

Небóг, небожиско, (-йце), *m.* s. Небóрак. (*vocat.* небóже, небóре mein Lieber! *Оц.* § 88).

Небóга, небожиця, *Ф. f.* eine Arme, ein armes Ding. hilfloses Wesen; мой & небóга meine & Geliebte, Liebe.

Небóгий, *a.* arm.

Небогобóящий, *a.* gottlos.

Небожá, -áти, небожáтко, *n.* ein armes Kind, armes Geschöpf; мої -áтка meine Lieben.

Небозвід, -бду, *m.* Himmelsgewölbe, *n.* wölbung, *f. У. Фр.*; *adj.* небозвідний *Фр.* am II.

Небóрак, (-áка. *P.* I. 63), небóрачиско, (-йце), *m.* armer Mensch, a. Teufel, a. Schlucker, a. Wicht, ein Hilfloser.

Небосклóн, *m.* небосклóнє, *n. У.* Himmelsgewölbe, zelt, *n.*; 2) Gesichtskreis, Horizont, *m.* [боскóн.

Небоснáд, *Б.*небосхил.*Ніс. m.* s. Не-

Небосягний, *a. У.* bis zum Himmel reichend. [furchtlos.

Небóязний, *Др.* небóзний, *Ру. a.*

Небувáлець, -лця, *m.* der sich nicht in der Welt herumgesehen, *ВБ.*

Небувáлім, -ома, *m.* „Nirgendheim", *n.* Utopie, *f.* [was nicht wirklich war.

Небувáлість, -ости, *f. Мак.* II. 59

Небувáльщина, *f.* noch nicht Dagewesenes, Ungeheuerlichkeit, *f. Фр.*

Небу́лий, *a. Ст.* nicht daseiend; nicht leben könnend.

Небу́тніеть, -ости, *f. Кн.* Abwesenheit, *f.*

Нева́да, *f. Пс.* Unschädlichkeit, *f.*

Нева́жити, *v. a. Ч.* V. 141 s. Зневажа́ти, misshandeln.

Нева́жний, *a.* ungiltig, nichtig; unbedeutend.

Нева́жність, -ости, *f.* Ungiltigkeit, Nichtigkeit, *f.*

Невало́вшний, невало́чний, невалу́шний, *a.* (*B.*) untauglich.

Не́варка, *f.* ungekochte Molke.

Не-ва́рта, не-ва́рто, *adv.* nicht wert, wertlos: нічо́ —. [*m.* Wertlosigkeit, *f.*

Нева́ртіеть, -ости, *f. Св.* Unwert,

Невартува́ти, *v. n.* nicht wert sein.

Нево́ачливий, *a.* -е о́ко kurzsichtig, schwach, *T.* [Невмоли́мий.

Нево́лагомний, *a. Ос.* (61) II. 237 s.

Невва́жливий, *M.* невва́жний, *K. a.* unachtsam, zerstreut; etw. nicht beachtend, ausserachtlassend. на щось,

Невва́жливіеть, -ости, *f.* Mangel an Aufmerksamkeit, *m.* Unachtsamkeit, *f. Нс.*

Невгава́ти, *v. n. Мс.* 85 nicht aufhören, ohne Unterlass etw. thun: ніжки невгава́ють tanzen — —; *adj.* (*ptc.*). невгава́ючий, невгаву́чий, (-у́щий), *M.* II. 166.; *K.* невга́вний, *Кн. a.* ununterbrochen, unablässig, unaussetzlich, unaufhörlich, stet, eifrig.

Невга́дно, *adv.* ungewiss, unsicher.

Невгамо́вний, *ОП.* невгаму́щий, *a.* unaufhaltbar, unablässig, rückhaltlos.

Невга́рен, *a. Ос.* (61) VIII. 20 s. Неугарний.

Невгаси́мий, невгасу́щий, *a.* unlöschbar, nicht erlöschend, unauslöschlich.

Невго́да, *f. Ваг.* Entbehrung, Noth *f.*

Невгоди́ти, невгаджа́ти, *v. a.* кому́ jmdn nicht befriedigen, s. Годи́ти; — чиїй во́ли nicht willfahren.

Невго́дний, невго́жий, *a.* schwer (nicht) zufrieden zu stellen; nicht befriedigend; *adv.* невго́же nicht hübsch, schlecht; невго́дно unangenehm; 2) untauglich, unbrauchbar.

Невгомо́нний, невгомонли́вий, *Ру. a.* unaufhaltsam, unwiderruflich *Ко.* 60; 2) unablässig, unverdrossen, unermüdet; unruhig. *C.*

Невда́лий, *a.* s. Невда́тний.

Невда́лиця, невдалю́га, невда́ха, (*d.* -а́шечка), *f. m.* eine missrathene, unglückliche (*IT.*) Person; der Untaugliche, Ungefüge, Taugenichts, *m.*

Невда́тний, *a.* невда́тник, *m. Ч.* V. 1173 невда́чний *TP.* 97 misslungen, missrathen; untauglich.

Невда́ча, *f. H.* 37. +*M.* das Misslingen, Missrathen, Fehlschlagen.

Невдержи́мий, *Фр.* невде́ржний, *a.* unaufhaltbar, unaufhaltsam.

Не-вдивовиїжу, *adv. Пс.* nicht zum Erstaunen, nicht staunenswert.

Невдого́да, *f. У.* невдого́де, *n.* Missbehagen, *n.* Unzufriedenheit, *f.*

Невдяка, *Гн.* 21. невдя́чніеть, -ости, *f.* Undank, *m.* Undankbarkeit, *f.*

Невдя́чний, невдя́чливий, *Ст. Кн. a.* undankbar. [Undankbare.

Невдя́чник, *m. Гол.* I. 348. 374. der

Невдя́чниця, *f. Ч.* V. 229 die Undankbare, Schnöde.

Неве́жа, *m. Др. с.* 214 s. Невіжа.

Невели́чкий, *a. dim.* kleinwinzig.

Невелі́ти, *v. a.* verbieten *Mi.* IV. 173.

Невесе́лий, *a.* missvergnügt.

Невечёрний, *Ш.* II. 71. невечорі́ючий, *Ну. a.* ohne Abend, ohne Untergang, immer hell, nachtlos.

Не-вже-ж? не-вжли́ж? *Др. с.* 115 ob doch nicht? doch wohl? wie? sollte es sein? wäre es möglich?

Невжи́вчивий, *a. Кн.* der sich nicht einleben kann, unverträglich, schroff.

Невжито́чніеть, -ости, *f. K.* Unbrauchbarkeit, *f.* [nach, bald *M.* II. 121.

Не в-заба́рі, *adv.* nicht lange her-

Не-в-за́мітку, *adv. Др. с.* 210 unbekannt.

Не-в-за-у-мі́ру, *adv. M.* III. 39 unverhältnismässig viel, u. gross, zahlreich; übermässig. [stand, *m.*

Невзго́да, *f. K.* Empörung, *f.* Auf-

Невзго́дина, *f. geo. pl.* зли́ї — Fehden, *pl.* unselige Zeiten, Ungemach, *n.*

Невзнача́й, *adv.* unversehens, plötzlich. [n. fehlen, n. ausgehen.

Невиу́вати, *v. n.* nicht mangeln,

Невиво́дний, *a.* nichts herauszubringen, nicht enden wollend, ohne Ende, fort-, immerwährend, unausgesetzt, stet.

Невиго́да, *f.* Unbequemlichkeit, *f.*

Невигі́дний, *a.* невигі́дник, *m.*

unbequem, ungelegen, unpassend.

Нéвид. *m.* Hades, *m.* Unterwelt, *f. Ру.*

Нéвидáль, невидáльщина, *n.* eine (nie geschene) Seltenheit, Wunderding, *n.*

Невидáльце, *n.* etwas noch nie gesehenes, höchst seltenes (u. dah. kostbares) ein neues Spielwerk, Naschwerk für Kinder; eitle Vorspiegelung, alles Enttäuschende, Unding, *n.*

Невидáти, *v. a.* nicht zu sehen; *iron.* невидáв я тебé ich achte gar nicht auf dein Gebahren, das möchte noch fehlen, warum nicht gar!; *ptc.* невидáний, невидáлий noch nie gesehen, seltsam, wunderlich.

Невидержимий, *a.* unausstehlich.

Невидержимість, -ости, *f.* Unausstehlichkeit, *f. Пар.*

Невидержка, *f. P.* I. 118 etw. aus zuhalten; ist nicht zum Aushalten.

Невидимий, невидний, *a.* unsichtbar; dunkel, finster, (хáта, ніч); 2) невидний (*Фр.*) unansehnlich; *adv.* невидимо nicht ersichtlich, unvorgesehen *АД.* I. невидно, невидко ся ist nicht hell, ist dunkel *Ог.* 171. [barkeit, *f. Пар.*

Невидимість, -ости, *f.* Unsicht-

Невидимка, *f.* шáпка — Kappe welche jmdn unsichtbar machen kann, Tarnkappe, *f.*

Невиднїти, *v. n.* dunkel werden.

Невидющий, *a.* der nicht sieht, blind; 2) unsichtbar. [lend, ohne Ausgang, *Ст.*

Невикрýтний, *a.* nicht enden wol-

Невилáзний, *a.* woraus man sich nicht herausbringen, nicht herausgelangen kann, grundlos, bodenlos (бóлóто); 2) der nicht fortgehen, herauskriechen will.

Невилїчимий, *a.* unheilbar, incurabel, *Нав.* [barkeit, *f.*

Невилїчимість, -ости, *f.* Unheil-

Невимóвний, *a.* unaussprechlich, unsäglich; 2) *adv.* най то óуде невимóвно ohne jmdm etw. vorzuhalten, vorzurücken, vorzuwerfen, *П.* 3.

Невимушени, *a.* ungezwungen.

Невимушеність, -ости, *f.* Ungezwungenheit, *f. Пар.*

Невинний, невинувáтий, (-овáт), невинóвний, *Кв.* 385. *a.* unschuldig, schuldlos; unbefangen.

Невинничáти, *v. n. Ко.* 200 sich unschuldig stellen, einen Unschuldigen vorgeben, scheinheilig sein.

Невинність, -ости, *f.* Unschuld, Schuldlosigkeit, *f.*

Невиносимий, невиносний, *Вах. a.* unerträglich, unaustehlich.

Невиносимість, -ости, *f.* Unerträglichkeit, Unausstehlichkeit, *f.* [*B.*

Невинуждéний, *a.* ungezwungen,

Невипаримий, *a. Пол.* unverdampfbar.

Невиписаний, *a. M.* unbeschreiblich, nicht zu beschreiben, schwer zu malen.

Невиплáтний, *a.* довг unbezahlbar.

Невиповнене, *n.* Nichterfüllung, *f.*

Невипрáнець, -ниця, *m. У.* ein Ungewaschener, Sudler. [führbar.

Невипровадний, *a. Пар.* unaus-

Невирáзний, *a.* undeutlich, *ГШ.*

Невиреченний, *a. B.* unaussprechlich. [niert, ungeübt.

Невироблений, *a.* nicht routi-

Невиробленість, -ости, *f. Зг.* Unfertigkeit, *f.* Mangel an Ausführung, *m.*

Невирозумілий, *a.* rücksichtslos nachsichtslos. [*ВБ*

Невислóвний, *a* unaussprechlich,

Невитериймий, *Фр.* невитерний, *Ст. a.* unerträglich, unausstehlich.

Невитка, капуста — *f.* Blätterkohl, *m.*

Невитрáвний, *a.* unauslöschlich, unvergänglich, *Ст.* [ernd.

Невитревáлий, *a.* nicht ausdau-

Невитревáлість, -ости, *f.* Mangel an Ausdauer, *m.* [schöpflich.

Невичерп, до невичерпу, *К.* uner-

Невіглáс, *Кв.* 445. *К У.* невіголос, *m.* der Unwissende, Unkundige, Dumme, Thor, Idiot. *m*

Невіголóсний, *a. К.* lautlos, sprachlos; 2) unwissend, unkundig, barbarisch.

Нéвід, -оду, *m.* Grossgarn, Kurrengarn, *n.* grosses Fischnetz.

Невіда, *f. П. n.* 97 s. Невідомість.

Невідóеримий, *a.* uneinbringlich.

Невідóеримість, -ости, *f.* Uneinbringlichkeit, *f. Term.*

Невідверний, *Пар.* невідворóтний, *a.* unabwendbar, unwiderruflich, unausbleiblich, unausweichlich. [*У.*

Невідгадáемий, *a.* unerträthselt,

Невіддїльний, *a.s.* Невідлýчний.

Невідклйчний, *a.* unwiderruflich.
Невідкла́бний, *a. ОП.* s. Невідвернймий.
Невідлу́чний, *a.* unzertrennlich.
Невідлу́чність, -ости, *f.* Unzertrennlichkeit, *f.*
Невідмінний, & s. Незмінний &.
Невідмітний. *a.* unverwerflich, *Пар.*
Невідмо́вний. *a. Т.* unwiderlegbar.
Невідомий, *a.* unbekannt, невідомо es ist u., man weiss nicht.
Невідомість, -ости *f.* das Unwissen, Nichtwissen, Unkenntnis, Unwissenheit, *f. М.* II. 162. [lich.
Невідра́дний, *a.* trostlos, sehr miss-
Невідразимий, *a. КУ.* unabwendbar, unaufhaltsam.
Невідсту́пний, *a.* unzertrennlich.
Не-від-то́го, він — er wird es gern nehmen, thun, sehen &.
Невідхідно, *adv.* nicht weggehend, sich nirgends entfernend, *М.*
Невідходом. *adv.* ununterbrochen.
Невіжа *f.* Unkenntnis, Unkunde, *f. Пар.*
Невіжий. *a.* unkundig, *Зг.* [ний etc.
Невільний, невільник. & s. Невóль-
Невіра. *f.* Unglaube, Untreue, *f.*; 2) —, невіронька s. Невірний 1).
Невірливий, *a.* misstrauisch.
Невірний, (*d.* невірнéнький, невірнйченько), *a.* ungläubig, heidnisch; untreu, treulos, unsicher, unzuverlässig, wortbrüchig; unwahr, unrichtig; невірне жйти keine Treu u. Glauben halten; невірно в рóтї, *Не.* übel, fad.
Невірник. *m.* der Ungläubige (*Фр.*); невірниця, *Гол.* I. 262 невірничка *Фр*, Untreue, Treulose; die Ungläubige.
Невірність. -ости. *f.* Untreue, Treulosigkeit; Unwahrheit, Unnatürlichkeit, *f. Кн.* [Misstrauen, *n.*
Невірство. *n. Тор.* Unglaube, *m.*
Невірчйво *adv. Зар.* s. Недовірчйво.
Невісник. *m. Bein.* des шýрин. (Gatte der невістка?) *Ч.* IV. 346. [*Кн.*
Невіста. *f.* Weib, *n.* Frau, *f. У.* Braut, *f.*
Не-вість що. *Кух.* не вйсь що. *Гр.* не вість що = не знáти що *iron.* Gott weiss was.
Невістéн. -тнá. -тнé. *a.* unkundig; я — що ich weiss nicht davon dass —.
Невістйтель-дружйтель. *m. Ну.* der zur Frau macht.
Невістка, невістиця, невіхна, *Ме.* 49 (*d.* невісточка). *f.* Schwiegertochter, Ehefrau des Sohnes; Schwägerin, *f. adj.* невістчин. невістóчий.
Невістний, *a. КУ.* bewusstlos, unbewusst. [*m. Ф.*
Невістовóйство. *n.* Frauenmord,
Невістýлки. невістки, *pl.* weisse Wucherblume, (Chrysanthemum leucanthemum); 2) Aster chinensis.
Невістюх, *m. pol. К.* weibischer Mensch, Memme, *f.*
Невклю́жий. *a.* s Незру́чний. *Левч.*
Нéвкрітний, *a.* (*Ф.*) unruhig, „ohne Sitzfleisch;“ ausgelassen, händelsüchtig.
Не-влад, *adv.* nicht genehm, ungelegen. [mässig.
Невласновóльний, *a.* unfrei, bot-
Невласновóльність, -ости, *f.* Unfreiheit, Botmässigkeit, *f. Фр.* [bar.
Невловймий. *a. К.* unfangbar, unfass-
Невлюбймий, *a.* unbeliebt, unliebsam, *М.*
Невлюдник. *m.* s. Відлюдок.
Невмивáка, невмйванець. -нця, *m.* der Ungewaschene, schutziger Mensch.
Невмирáка, -лйцар. *m.* unsterblicher, „entrückter“ Held *Ос.* (62) I. 19.
Невмирýчий, невмирýщий, *a.* nie sterbend. [*М.* I. 88.
Невмйсне, *adv.* nicht absichtlich
Невмівки, *adv. Ф.* (*РХ.* 175) s. Неприйком?
Невмілий, *a.* unwissend, unkundig, чогóсь *К.* ungelehrig, ungebildet, unverständig, *Н.* 117. *Не.*
Невмілість, -ости, *f.* неміне, *n. Н.* 117 das Unwissen, Unwissenheit, Unkenntnis, *f.*
Невмірний. *a.* s. Надмірний.
Невмістймий, *a. Ну.* unerfasst.
Невмістний, *a.* unstatthaft, unschicklich, *Гол.*
Невмолймий, *a.* unerbittlich, *ІГ.*
Невмóсний, *a. Ос.* (61) IV. 35 unfolgsam, unbändig. [ertragen.
Не-в-мóч комý jmd kann nicht mehr
Не-в-обáв. *adv.* s. Небáвки.
Неводнйчний. *s a. m* Verfertiger von нéводи (Fischernetzen), *m.* [Небáльник.
Невóлець, невíлець. -лця, *m. ОП.* s.
Невóлити. *v. a.* zwingen, nöthigen, quälen, plagen, jmdm Zwang anthun,

Leid verursachen; — ся sich in Unfreiheit abhärmen, sich abmühen.

Невóльний, *a.* unfrei, botmässig, abhängig, unterthan; невóльно ist nicht erlaubt, nicht frei.

Невóльник, *m.* Sclave, Knecht, Kriegsgefangener, *m.* невóльників дорóга Milchstrasse, *f.* *К.* (*Хата.* 187).

Невóльниця, *f.* Sclavin, Gefangene, *f.*

Невóльничий, *a.* sclavisch, knechtisch, dienstbar, servil, Sclaven-.

Невольничество, *n.* *У.* Sclaverei, *f.* Servilismus, *m.*

Невóля, невóлиця, *f.* Unfreiheit, Sclaverei, Knechtschaft, Leibeigenschaft, Gefangenschaft, Gefangennehmung, *f.* Zwang, *m.* що менí за — wer kann mich zwingen etw. zu thun. [Schaf.

Невóра, *f.* anderthalbjähriges weibl.

Невóрог, *m.* *W.* gar nicht feind; 2) неворóзї, *pl* *Гол.* II. 129 = ворогй? Verstärkung des Begriffes *Mi.* II. 354.

Нéвороть, *f.* Ort aus dem man nicht mehr zurückkehren kann, Abgrund, *m.* йдй в нéвороти (*pl.*) sollst nicht mehr zurückkehren!

Нéворотом, (ходúти), herumirren; auf verkehrte, verderbliche Weise, durcheinander. [воротний.

Невóртний, *a.* *P.* I. 24 s. Неповóрт-

Неноскресúмний, *a.* nicht mehr zur Auferstehung zu bringen *ВБ.*

Не-впадáє, = не впадáє, *Н.* 19. es ziemt nicht.

Невпинúмний, *a.* unaufhaltbar, *M.*

Невпíрний, *a.* unbefiedert; *arm *Н.* 145.

Невповáга, *f.* Rücksichtslosigkeit, *f.* *М+Б.* 162.

Невповáжний, *a.* verachtet, *Ру.*

Невповáти, *v. n.* на щось worauf nicht bauen, n. vertrauen, sich nicht verlassen. [losigkeit, *f.* *Ч.* II. 252.

Невпокíй, -óю, *m.* Unruhe, Ruhe-

Невпокíйний, *a.* unruhig, ruhelos, unstet, stürmisch.

Невпросúмний, *a.* unerbittlich.

Невразлúвий, *Ст.* неврáзний, *Кл.* *a.* unverwundbar.

Неврóд, *m.* s. Неурóжай. (*В.*).

Неврóда, *f.* (*Фр.*) s. Неврóд; 2) Mangel an Schönheit, das Missrathen, *Зг.*

Непрочлúвий, *a.* gegen Hexerei geschützt.

Невсинýщий, *a.* unverdrossen, unermüdlich.

Невситúмний, *a.* unersättlich, *M.*

Не-в-сподóбу комý jmdm nicht gefallend, *Св.*

Невстигнýти, s. Не und Встигнýти: не встигнúй го посварúти. зараз покидáє kaum dass man ihn rügt, allsogleich verlässt er den Dienst.

Невстúд, *m.* *Пар.* невстúдність, -ости, *f.* *Кл.* Unverschämtheit, Schamlosigkeit, Frechheit, *f.* [*Гол.* III. 521.

Невстидлúвий, *a.* unverschämt,

Невтáйний, *a.* nicht zu verheimlichen. [*Infinit.* die Geduld verlieren.

Не-в-терпíж комý стáло mit d.

Невтíшно, *adv.* *Ос.* (61) V. 21 untröstlich, trostlos.

Невтомлéний, (*adv.* -éнно), невтомлúвий, *M.* невтóмний, *ВБ.* *a.* unermüdlich, unverwüstlich. [*ІГ.*

Невторóпний, *a.* unverständlich,

Невýдничок, (-вúдн-), *m.* *dim.* *Ч.* III. 300 Fischer, *m.*

Не-в-чáс, *adv.* nicht zu rechten Zeit; 2) nach einiger Zeit, ein wenig hernach.

Невянýщий, (невядý-), невáльний, *ІГ.* *a.* nicht welkend, unverwelklich.

Нéга, *m.* *f.* Zärtling, Weichling, *m.* s. Нíжний 2), нéха.

Негáдáнно, *adv.* *Кн.* unvermuthet.

Нéгáдка, нéгáдки комý, собí fällt gar nicht ein, kümmert nicht, ist ganz gleichgiltig, gleichmüthig *M.* II. 33.

Негáйний, *a.* *К.* II. 251 nicht zeitraubend, leicht von statten gehend; 2) unverzüglich *К.н.* 389; *adv.* -но ohne zu säumen.

Негáмірний, *a.* ohne Lärm.

Нéгаре, *adv.* — менí житé собí відобрáти ich bin nahe daran mir das Leben zu nehmen (*Ф.*) s. Негóре.

Негаснúмний, *a.* unlöschbar, *Ш.* II. 218.

Нéгидь, (-йда). *f.* *Ос.* (61) VII. etw. Abstossendes, Garstiges.

Нéгин, *m.* s. Кукíль. *Пс.*

Нéгід, *m.* *Mi.* II. 356. s. Негóда.

Нéгідь, *f.* *coll.* *M.* II. 43 Taugenichtse, *pl.* Canaille, *f.*; 2) Nichtswürdigkeit, Verworfenheit, *f.*

Негіда, *Ч.* V. 338. негідник, *m.* негідниця, *f.* der (die) Nichtswürdige, Ruchlose.

Негідний, *a.* unwürdig, nichtswürdig, ruchlos, verworfen.
Негідність, -ости, *f.* Nichtswürdigkeit, Verworfenheit, *f.*
Негінний, *a.* unerlaubt, verboten.
Не-гія чого́ ist nicht nöthig. [perig.
Негладкий, *a.* nicht glatt, rauh, hol-
Негладкість, -ости, *f.* Rauheit, Rauhigkeit, *f.* [2) fast, beinahe *Wgr.* 126.
Не́гли, *adv.*† kaum s. Ледви *Ке.* 188;
Неглумливий, *a.* nicht spottend; anständig.
Не́глуп, *m. МШ.* dummer Kerl, erzdumm, (не- verstärkt den Begriff глуп *Mi.* II. 354). [verweslich.
Негниючий, *a.* nicht faulend, un-
Негнївливий, *a.* nicht zum Zorne geneigt, nicht leicht auffahrend *Кч.* 122.
Негопірний, неговорливий, *a.* nicht gesprächig, wortkarg.
Негода, *f.* Ungewitter, *n. vgl.* Непогода *Ш.* I. 224; Widrigkeit, *f.*
Негоден, *a.* s. Не- und Годен.
Негодивий, *a. pol. Зг.* böse.
Негодить ся, *impers.* es ziemt nicht.
Не-годї того ще — nicht genug dessen, noch — *Мх.* [keit, *f.*
Негодність, -ости, *f. До.* Niedrig-
Негодий, *m.* Taugenichts, *m.*
Негожий, *a.* untauglich, nichtsnutzig, gar schlecht; *adv.* негоже unangemessen, unschön.
Не́голоп, *m. Wgr.* IX. s. Не́глуп.
Не́голое, *m.* Misston, *Пар.* [46)?
Негондель, -дя, *m. С. Ос.* (61) IX.
Не́гора кому́ щось робити, unbequem, ungelegen.
Негоре, *adv.* gleichgiltig.
Негостинний, *a.* ungastlich, unwirtlich; -ні води *ТР.* 167 das Schwarze Meer (Πόντος Ἄξενος).
Негостинність, -ости, *f.* Ungastlichkeit, Unwirtlichkeit, *f.*
Неграмотний, *a.* der weder lesen noch schreiben kann.
Негречний, *a.* unartig, unhöflich.
Негречність, -ости, *f.* Unartigkeit, Unhöflichkeit, *f.* [unschuldig, keusch.
Негрішний, *a. Ш.* I. 224 unsündlich,
Не-гуртом, *adv. Не.* nicht eben oft, nicht viel.
Не́гер, -гра, *m.* Neger, Mohr, *m. Ш.* II. 59; негретинка, *f.* Negerin, *f. Не.*
Неглїжний, *a.* Neglige-. [genichts, *m.*
Не́гляе, *m.* (*Фр.*) Ungethüm, *n.* Tau-
Негосподарний, *a.* unwirtschaftlich, unräthlich. [wirtschaft, *f.*
Негосподарність, -ости, *f.* Un-
Неграцийозний, *a.* nicht graziös, unschön, *Не.*
Неґувати, *v. a.* negieren; 2) *КС.* (82) I. 225 gering schätzen, verwerfen.
Недавно, *adv.* unlängst, vor kurzem.
Недавність, -ости, *f.* Neuheit (eines Ereignisses), *f.*
Не-дай-сьвіта чвара, *f.* unheilschweres Gewitter, eig. ein Gewitter, welches das Tageslicht raubt *Ог.* 119.
Недалекий, недалєнний. *Лсеч. a.* unweit, unfern, nicht weit, nahe; *adv.* недалеко, (*d.* -алечко, -алїчко).
Недалекість, -ости, *f.* Nähe, geringe Entfernung, *f.*
Недбалий, недбайливий, *Не.* недбайний, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.
Недбалиця, недбайниця, недбальниця, недбайла, *m. f.* ein nachlässiger, fahrlässiger, unachtsamer Mensch.
Недбалість, недбайливість, -ости, *f.* Nachlässigkeit, Fahrläsigkeit, Unachtsamkeit, *f.* [*P.* I. 196. *Ог.* 98.
Недбаха, *f.* ein fahrlässiges Weib
Недвигий, *a. Ш.* II. 260 fem. -а серцем unbeweglich, schwerfällig, träge; недвига *P.* I. 120 *N.* des Hundes (in d. Fabel).
Недвижимий, недвижний, *a.* unbeweglich, unerschüttert, ohne sich zu rühren, fest, fix; -і добра Immobilien, *pl.*
Недвижність, -ости, *f.* Unbeweglichkeit, *f.*
Не́дзька! *int.* Lockruf für Schafe.
Недивий, *a. Зг.* unansehnlich, geringfügig, mittelmässig; недивно би було wäre nicht zu verwundern.
Недивиця, недивога, s. Дивиця&.
Недійка, *f.* Kuh, die nicht gemolken wird.
Недійний, *a.* unthätig.
Недійність, -ости, *f.* Unthätigkeit, Schwäche, *f. Пар. В.*
Недійність, -ости, *f. Не.* das Nicht zeitgemässe, d. Vorzeitige, Unvollkommenheit, Unreife; 2) Nichtverwirklichung, *f.*
Недїлежний. *Зар.* недїлимий *Тс. m. a.* untheilbar; individuell.

Неділиця, *f.* Atom, *m.* *Ог.*
Недільний, неділешний, *a.* Sonntags-,sonntägig. [tag feiern,müssig sitzen.
Неділювати, *v. n.* *R.* 90 den Sonn-
Неділя, (*d.* -ділька, -діленька, -ділечка), *f.* Sonntag, *m.* *Ч.* III. 12: — збірна, збір erster S., — средокрестна, vierter S., — похвальна fünfter S., — цьвітна, перона sechster S. Palmsonntag: in den grossen Fasten; — великодна Ostersonntag, 2) Woche, *f.* [*Пар.*
Недобачний, *a.* s. Недоглядний 2)
Недобитий, *a.* nicht ganz geschlagen; kaum am Leben, völlig abgequält *Ш.* II. 91.
Недобиток, -тка, *m.* Krüppel, *m.* kümmerliches Ueberbleibsel, *n.* *Ш.* I.327.
Недобінець, -нця, *m.* *Bein.* des карабін(ець), *Зап.* II. 572.
I. Недобір, -бору, *m.* Rest, Rückstand, *m.* Deficit, *n.*; 2) geringe Auswahl; 3) місяць — *Ч.* V. 129 Mond im Viertel, *m.*
II. Недобір, *m.* *Bein.* des ліс, бір *Ч.* III. 419? *vgl.* Недобори. [*pl.* *m.*
Недовара, *f.* *Зг.* *pl.* Fehler, Mängel,
Недоварець, -нця, *B.* недоварок, -рка, *m.* der Schule zu früh entlaufen, Gelbschnabel; etw. Unfertiges, Unreifes.
Недоварка, *f.* Schlacke, *f.*; 2) *s. Недоваренець, *У.*
Недоверший, *a* *Гол.* III. 472 unvollkommen, verstümmelt, krüppelhaft.
Недовидіти, недовиджувати, *v. a.* jmdn nicht bemerken; 2) *v. n.* schlecht sehen, schwache Augen haben.
Недовідомий, *a.* unbekannt, unbegreiflich, unverständlich, unerforschlich, namenlos, *K* [zufrieden, missvergnügt.
Недовільний, *a.* *M.* III. 103 un-
Недовір, *m.* *Др.* недовіра *Не.* недовірчність, *У.* недовірливість, *Ру.* недовірчивість, -ости, *f.* недовіреро, *n.* *M.* III. 29. Misstrauen, *n.* Ungläubigkeit, *f.* Skepticismus, Zweifel, Argwohn, *m.*; 2) недовір, *m.* *Ст.* der stolze Ungläubige.
Недовіркуватий, недовірливий, недовірчивий, *a.* misstrauisch, argwöhnisch, verdächtigend, ungläubig.
Недовірок, -рка, *m.* der Ungläubige, Renegat; Ketzer, *m.* [denken,*n.*
Недовірування, *n.* *У.* Zweifel,*m.* Be-
Недовірувати, недовіряти, *v. n.* nicht ganz vertrauen,glauben,misstrauen, argwöhnen. [am Gewich
Недовісок, -ску, *m.* das Fehlende
Недовбодний, *a.* untauglich,unfähig?
Недовольний, *v.* s. Недовільний.
Недовольність, -ости, *f.* Unzufriedenheit, *f.* Missbehagen, *n.*
Не-до-вподобн, *adv.* nich gefallend, nicht lieb, хтось кому.
Недовчений, *a.* *Ш.* II.55.s. Недоук.
Недогадливий, *a.* der nicht leicht etw begreifen kann, nicht selbst worauf kommt, einfältig.
Недогарок,-рка.*m.*s.Огарок. [gen.
Недогідний, *a.* unbequem, ungele-
Недогідність, -ости, *f.* Unbequemlichkeit, *f.* *До.* [brantwein, *m.*
Недогін, -ону, *m.* Fusel, Fusel-
Недогляд, *m.* Mangel an Aufsicht, *m.* nachlässige Aufsicht; Versehen, *n.*
Недоглядний, *a.* unabsehbar, *У.*; 2)unsichtbar; unergründlich. [barkeit,*f.*
Недоглядність, -ости.*f.* Unabseh-
Недогода, *f.* Unzufriedenheit,*f.* Missbehagen, Leidwesen, *n.*
Недогодний, *a.* nicht fähig zu befriedigen, unzulänglich, ungenügend.
Недогризок, *m.* s. Недоїдок.
Недодержане *m.* Nichteinhaltung,*f.*
Недодума, *f.* Gedankenlosigkeit; Unwissenheit, *f.*
Недозимки, *pl.* Ausgang des Winters und Anfang des Frühlings, *m.*
Недозір, -ору, *m.* s. Недогляд.
Недознаний, *a.* unwissend, *ОП.*
Недознаність, -ости. *f.* Unwissenheit, *f.* Mangel an Kenntnis, *m.* *ОП.*
Недозримий, *a.* unabsehbar; 2) unwahrnehmbar, *Ну.*
Недозрілий, & s. Незрілий etc.
Недозубий. *a.* zahnarm, mit unvollständigem Gebiss, *Пол.*
Недоймітка, *f.* *Зах.* s. Недостаток.
Недоймка, *f.* *gew.* *pl.* rückständige Steuern, Rückstand, *m.*
Недоїдати, недоїсти, *v. a.* nicht zu Ende essen; *v. n.* am Essen beeinträchtigt werden. [bleibsel eines Essens, *pl.*
Недоїдок,*m.gew.pl.*недоїдки Ueber-
Недоказний, *a.* unerweislich, *Term.*
Недокпає,*m.*Oxydul,*n.*Пар. [(*Фр.*).
Недокиваний, *a.* s. Недоїкний,
Недокинутися ся.s.Недопитати ся.
Недокірливий,*a.* *Не.* ohne Vorwurf.

Недóклад, *m.* Ausfall, Abgang, *m.* Deficit, *n.*; 2) недоклáд *B.* s. Недоклáдність.
Недоклáдний, *a.* ungenau, unbestimmt, *ГШ.*
Недоклáдність, -ости, *f.* Ungenauigkeit, *f.*
Недóкурки, *pl.* unverrauchte Ueberreste in d. Tabakspfeife, *Фр.*
Недóкусок, -ска, *m.* *Мі.* II. 260 s. Недóїдок.
Недокýчливий, *a.* nicht zu sehr lästig.
Недóлад, *m.* недолáдність, -ости, *f.* *К.* gestörte Ordnung, Unordnung, *f.* Mangel an Harmonie, *m.* Schlechtigkeit, *f.*
Недолáдний, *a.* nicht ordentlich, schlecht.
Недóламок, -мка, *m.* s. Недóломок.
Недолéжаний, *a.* -е курчá *Ш.* II. 236 unzeitig ausgekrochenes Hühnchen.
Недóлець, -лця, *m.* ein Unglücklicher, *Ст.*
Недóливки, *pl.* Abbruch beim Flüssigkeitsmass, *m.*
Недолимок, -мка, *m.* *К.* I. 206. 319. kleine Streitaxt. [lust. *m.* *ІГ.*
Недолíк, *m.* Deficit, *n.* Mangel, Ver-
Недолíку, *adv.* *Мор.* ungefähr.
Недолíток, -тка, *m.* nicht volljährig, minderjährig, unmündig; недолíтний, *a.* unerwachsen, unerzogen, *Пар.*
Недолóмок, -мка, *m.* das Halbzerbrochene, Verstümmelte, Bruchstück, Stümmel, *n.* Krüppel, Zwitter, etw. Halbes, Zwitterhaftes; *pl.* Trümmer, *pl.* *H.* 16.
Недолýга. *Ме.* 26 недолýжність, -ости. *Ил.* *Нол.* *f.* Gebrechlichkeit, Schwäche, Mangelhaftigkeit, *f.*
Недолýгий *a.* *Др.с.* 118 schwächlich, gebrechlich, unbeholfen; blöde *Wgr.* 50.
Недолюбáти, *v.* *a.* *M.* II. 79 nicht gerne haben.
Недолюд, недолюдок, -дка, *m.* ohne Menschenwürde, entmenscht, Unmensch, *m.* *Ш.* I. 110. II. 120. 10 etc.: 2) Halbmensch, Wildfang, *m.* *Мі.* II. 398.
Недóля, *f.* Ungemach, Missgeschick, Leiden, *n.*
Недолáшок, -шка, *m.* (-шка, *f.*) polnisch gesinuter Russine, -in, *f.* [keln.
Недомагáти, *v.* *n.* krank sein, krän-
Недóмисл (-ісл, *К.*), *m.* Missverstand, Irrthum, Fehltritt, *m.* *Ие.* Unwissenheit, *f.* Schwachsinn, *m.* Kurzsichtigkeit, *f.* [unergründet.
Недомислимий, *a.* unerforscht,
Недомíвний, *a.* schlechte Aussprache habend. [Fehlende am Mass.
Недомíр, недомíрок, -рка, *m.* das
Недомíрити, (-ити), *v.* *n.* falsch messen, im Messen betriegen.
Недомóва, *f.* abgerissene Rede.
Недомóвний, (-óвлий, *Ч.* V. 497) *a.* unverständlich, abgerissen, undeutlich: -а річ. [nicht bis an den Tod gepeinigt.
Недомýчений, *a.* *Ш.* II. 116 noch
Недóнїмок, -мка, *m.* ein Halbdeutscher, *Ф.*
Недоносúти, (-óшувати), *v.* *a.* ein Kind nicht austragen, unzeitig niederkommen.
Недонóсок, -ска, *m.* недонóшена дитúна, unzeitige Geburt, Frühgeburt, *f.* unzeitiges, nicht ausgetragenes Kind.
Недóорок, -рка, *m.* nicht umgepflügte Stelle eines Ackers. [backen.
Недопéчений, *a.* nicht gut ausge-
Недóпивки, *pl.* недóпиток, -тку, *m.* Ueberbleibsel vom Getränk, *n.*
Недопильнувáти, *v.* *a.* verabsäumen. [trunken.
Недопúтий, *a.* nicht ganz ausge-
Недопíйло, *n.* Zaubertrank, *m.* *C.* I. 5.
Недоплáвчі, *pl.* s. Голочерéвки.
Недоплáта, (*d.* -áтка), *f.* nicht volle Bezahlung, Rückstand einer Schuld. *m.*
Недоплатúти, недоплáчувати, *v.* *n.* nicht voll bezahlen, im Rückstand einer Zahlung sein.
Недóплід, -оду, *m* s. Недóрід 2) *Пар.*
Недóпридок, -дку, *m.* Ueberbleibsel vom Gespinst, *n.* [*Term.*
Недопустúмий, *a.* unzulässig,
Недопустúмість, -ости, *f.* Unzulässigkeit, Unstatthaftigkeit, *f.*
Недопущене, *n.* Nichtzulassung, *f.*
Недорáдосен *a.* *Ме.* s. Неодрáдосен.
Недорáся, *f.* *Reimw.* zu Нарáся, *vgl.* Недоріс.
Недóрід, -оду, *m.* Misswachs, *m.* *M.* II. 81; 2) Fehlgeburt, Missgeburt, *f.* Abortus, *m.* *К.*
Недорíдний *a.* missgewachsen, missrathen; — рік unfruchtbares Jahr + *M.*
Недорíка, *m.* unmündig; geistesschwach *Ш.* II. 70.
Недоріс, -óса, *m.* minderjähriges Kind.
Недóріч *f.* Absurdität, *f.* *Пар.* [surd.
Недорічúвий, *a.* *T.* ungereimt, ab-

Недорічний, *a. Зг.* unfähig.
Недорóдити, *v. n.* abortieren.
Недорóдок, -дка, *m.* s. Недóрід 2).
Недóрозум, *m. К.* s. Нерóзум.
Недорóслий, *a.* unmündig, jung *Ш.* II. 15.
Недóросток, -тка, *m.* etw. noch nicht Aufgewachsenes, Unreifes, Unmündiges; Zwerg, Cretin, *m К.*
Недорýбок, -бка, *m.* noch nicht ganz hingemetzelt, schwerverwundet.
Недóсьвід, *m.* Unerfahrenheit; Unkenntnis, Unwissenheit, *f.*
Недосьвідженний, *Фр.* недосьвідчений, *a.* unerfahren. [*Нар.*
Недосьвідний. *a.* unerforschlich,
Недосьвідóмий, *a.* nicht verständlich, *К.* [erfahrenheit, *f.*
Недосьвідчéність, -ости, *f.* Un-
Недóсьвіт, *m. Ш.* I. 363 ein verliebter Nachtschwärmer (im Gärtlein des Mädchens die Blumen zertretend).
Недосýдок, -дка, *m.* unzeitig ausgekrochenes Hühnchen.
Недосýпане, *n К.* schlaflose Nächte.
Недосипля́ти, недіспáти. *v. a.* нóчи — sich nicht vollen Schlaf gönnen, sich an Ruhe verkürzen.
Недóсїв, *m.* Lücke beim Säen aus Versehen, *f.*, s. Óбмил.
Недосíль, (-л, *Кв.*) -óлу, *m.* Mangel an gehöriger Salzung *Н.* 243; ungesalzene Speise; — на столї пересíль на хребтї Sparsamkeit (im Salzen, im Gewürz &) in der Küche erlaubt stattliche Kleidung zu tragen.
Недослїдимий, недослїдний, *a.* unergründet, unerforschlich unmerklich, *Фр.*
Недослїдність, -ости. *f.* Unergründlichkeit, Unerforschlichkeit, *f.*
Недосьмівáти, *v n.* s. Неесьміти.
Недосóл, s. Недосíль.
Не-до-сóли *adv. Ко.* 13 nicht an der Zeit, nichtsdestoweniger §. [s. Нестанáти.
Недостанáти *v. n.* fehlen, mangeln,
Недостáтний, недостатóчний. *a.* unzureichend, unzulänglich, ungenügend, mangelhaft; unbemittelt.
Недостáтність, -ости. *f.* Unzulänglichkeit, Mangelhaftigkeit, *f.*
Недостáток, -тку, *m.* недостáча, *f.* Mangel, *m.* Noth, Dürftigkeit; Mangelhaftigkeit, *f.*; Gebrechen, *n.* Fehler, *m. Ис.*
Недостиглий, *a.* unreif, *К.* [*Фр.*
Недостижимий, *a.* unerreichbar,
Недостижимість, -ости. *f.* Unerreichbarkeit, *f. У.*
Недостóйний, *a.* unwürdig.
Недостóйність, -ости. *f.* Unwürdigkeit, *f.* [schickt sich nicht, ist nich fein.
Не-до-стóту, *adv.* ziemt nicht,
Недóступ, *m.* Art volksthümlicher Tanz. [113, nicht herablassend.
Недоступний, *a.* unzugänglich, *Кч.*
Недоступність, -ости, *f.* Unzugänglichkeit, *f.*
Недосягний. *Нар.* недосяжливий, *Ру.* недосяжний, *К. Кл. a.* unerreichbar, unerreicht. [Unerreichbarkeit, *f.*
Недосягність. (-сягність. *Св.*) *f.*
Недотéпа *m. f.* недотéпний. *a.* indoleuter, unfähiger, ungelehriger, schwachsinniger Mensch. Taugenichts.
Недотéпність, -ости. *f.* Indolenz, Unfähigkeit, *f.*
Недотýка *m f. Ш.* II. 44 недотýкий, *a. Фр.* Rührmichnichtan, nicht zu berühren, schmerzlich, reizbar, empfindlich, unantastbar, kricklich.
Недóтички. *pl.* Fransen zum Annähen an die Hochzeithandtücher dienend, *pl.*
Недотїкáти, *v. n.* nicht auslangen, nicht ausreichen, mangeln, fehlen, *Гол.*
Недотóрканий. *a.* (дýдько), *Ис.* недотóркливий, *Ж* II. 98. (-тýркливий, -тýркливець, -вця, *Нар.*) недотрóжний, *a.* s. Недотýка.
Недóуздок, -дка. *m.* Halfter, *f.*
Недоýк, недоýчка, *m.* недоучéний, *a.* Halbgelehrter, Halbwisser, *m.*
Недоýм. *Ш.* II. 101 недоýмок, -мка, *К. m.* unverständig, leichtsinnig; Thor, Ignorant; недоýмкуватий *Н.* 282. *a.* unsinnig [fen können; anstehen, zweifeln.
Недоумівáти *v a.* † *Ис.* nicht begrei-
Недохíд, -оду, *pl.* недохóди Abfälle in der Wirtschaft, (*Фр.*); 2) s. Недогíн *Пол.*
Недохóдний. *a. Т.* — шлях nie zum Ziele führend.
Недохóдячи когó, чогó nicht weit von —; 2) *adv.* aber leider!
Недóхристь *m. Гр.* Halbchrist, *m.* der Ungläubige.
Недочéкане, *n.* —, тьóв! & прóй — du & sollst (wirst) das nie erleben!

Недочéна, *m. f. Б.* s. Недотéна.
Недочлéнцї. *pl.* Ungleichzehige, *pl.* (Heteromera).
Недочувáти, недочýти, *v. a.* nicht gut (ganz) hören; schwachhörig sein.
Недочýтний. *a.* kaum hörbar, leise,
Недóшибок. -бка, *m. Кл.* nicht ganz todt herabgeworfen.
Нéдруг, *m. Кн.* 12. Feind, *m.*
Недрýжний, (-їй), *a. М.* III. 79 unfreundlich, feindlich.
Недýга, *f.* schwere Krankheit; 2) Typhuskrankheit, *f.* в недýзї лежáти, schwerkrank darnieder liegen.
Недýгувати, *v.n.* schwer krank liegen; 2) kränkeln.
Недýжий, недýжний, *a.* krank.
Недýжість, недýжність, -ости, *f.* Krankheit, Krankhaftigkeit, *Ст.* Schwäche, *f.*
Недýжник, *m.* Invalide, *m. adj.* недýжницкий. *Term.*
Недýмок, -мка, *m.* Недоýм, Idiot, *m.*
Недýмство, *n.* Gedankenlosigkeit, *f.* Idiotismus, *m.*
Недýра. *f. Ф.* (*Нов.* 64).?
Не-é, s. Немá.
Неєдéн, s. Неодúн.
Неéдниця, неéдність, -ости, *Св. f.* Uneinigkeit, Ungleichheit, Streit, Zwist, *m.*
Нéжар, нéжер, *Др. с.* 241, *f.* über den Winter bleibendes Gras auf den Wiesen; altes, ungeniessbares Gras.
Нéжат, нéжет. нéжит, *m.* Katarh, Schnupfen, *m. adj.* нежетóвий katarrhalisch.
Нежáхливий, *a.* furchtlos.
Неждáно. *adv.* unerwartet, unverhofft.
Неживий, *a.* leblos, ohne Leben, todt.
Нéжид. *m. Н.* 239 s. Ненáжир.
Нежúтие, *n. Ш.* I. 219 kümmerliches, qualvolles Leben; нежитé. *Зар.* Tod, *m.*
Нéжідь. *m. Ко.* 354 Begierde Lüsternheit, *f. Mi.* II. 354. *vgl.* Жадá, нéжид.
Нежичлúвий, *a.* ungünstig, missgünstig, nicht geneigt.
Нежóваний. *ptc.* nicht gekaut.
Нежурóливий. *М.* I. 38 нежурливий. *a.* sorgenfrei, sorglos.
Не-жýр-дївка. *f. М+Б.* 113 sorgenfreies, lustiges Mädchen.
Нежýрниця. *f. Bein.* der горівка: Sorgenverscheucherin. *f.*
Нéза, *f.* s. Нéмза.
Незáбавки, незабáвно, *Н.* 125. (-áвом), незабáром, *adv.* unverweilt, sogleich.
Незабáгливий, *a.* anspruchslos.
Незабáгливість, -ости, *f.* Anspruchlosigkeit, *f. Пар.*
Незабарлúвий. *a. Л.* 10. nicht säumend.
Незаберéжка. *f.* Unvorsichtigkeit, *f.*
Незаборóнно, *adv.* rückhaltlos, frei.
Незáбудь, *f.* на — zum Andenken, *Ог.* 119; 2) —, незабýдька, (-бýдка), *f.* Vergissmeinnicht, *n.* (Myosotis).
Незабýтний, *a.* unvergesslich.
Незабýтність, -ости, *f.* Unvergesslichkeit, *f.*
Незавáжений, *a. К.* leicht bewaffnet.
Незаввáжливо, *adv. М.* III. 68 unmerklich.
Незáвидний, *a.* nicht beneidenswert, nicht zu beneiden; ohne Neid.
Независúмий, *a.* unabhängig.
Независúмість, -ости, *f.* Unabhängigkeit, *f.*
Незавíрене, *n.* s. Недовíр.
Незагáняний, *a.* *-а худóба vom zuchtlosen Gesindel &.
Незагíйний, *Ст.* незагоїмий, *Кл.* unheilbar, heillos; trostlos.
Незагладний, *a.* — гріх ungesühnt, *Фр.*
Незадавнúмий, *a.* unverjährbar, *Term.*
Незадавнїлий, *a.* unverjährt (незадáвнений), *Мог.*
Незадавнїлість, -ости. *f.* Unverjährtheit, *f.*
Незажýреність, -ости. *f.* Sorglosigkeit, *f. Т.*
Незáздрий, *a.* nicht neidisch, *Mi.* II. 356.
Незазнáний, *a. К.* verkannt.
Незазóрний, *a.* makellos, untadelhaft, tadellos, *У.*
Незазóрність, -ости, *f.* Makellosigkeit, *f.*
Незакладний, *a.* -а робóта, ungemessene Arbeitsleistung, *Term.*
Незакóнний, *a.* ungesetzlich, gesetzwidrig, unrechtmässig.
Незакóнність, -ости. *f.* Ungesetzlichkeit, Gesetzwidrigkeit, *f.*
Незамáйник, *m.* Teufelszwirn, *m.* (Lycium barbarum). [*Пар.*
Незамінúмий, *a.* unersetzlich, *Мор.*
Незамінúмість, -ости. *f.* Unersetzlichkeit, *f.*
Незамíрний, *a. Term.* s. Незакладний.

Незáмітний, *a.* unmerklich, unvermerkt.
Незáмітність, -ости, *f.* Unmerklichkeit, *f.*
Незамýтний, *a.* ungetrübt.
Незанятий, *a. ptc.* unbeschäftigt; — е місце unbesetzt.
Незаплáканий, *a.* nicht weinend, nicht verweint *Ш.* II. 176.
Незаплáтний, *a.* nicht käuflich, nicht genug zu belohnen, *К.*
Незаплáчене, *n.* Nichtzahlung, *f.*
Незарáдний, *a.* rathlos, unbehilflich.
Незарáдність, -ости, *f.* Rathlosigkeit, Unbehilflichkeit, *f.*
Незарáзний, *a.* der keiner ansteckenden Krankheit unterliegt.
Незарíбний, *a.* arbeitsunfähig, erwerbsunfähig (v. Krüppel).
Незаслíпимий, *a.* nicht zu verblenden.
Незасóбний, *a.* arm, dürftig.
Незасóбність, -ости, *f.* Dürftigkeit, *f.*; — грошéва Geldarmut, *f.* Geldmangel, *m.*
Незаслужéний, *a.* unverdient.
Незастýпний, *a. Ст.* unersetzlich.
Незатурóбований, *a. Фр.* s. Не und Заклýрений.
Незáхідний, *a.* unzugänglich, *Цс.*; 2) —, незаходимий, nicht untergehend — сóнце *ІГ.*; *Ш.* II. 217; unvergänglich.
Незбагнéний, *a.* unfassbar.
Незбáчити, *v. a.* чогóсь nicht merken, nicht achten; 2) — ся sich nicht fassen, *Мор.*
Незбíжний, *a. Фр.* s. Неизбíжний.
Незбíльш, *adv.* nicht viel mehr.
Незбóжний, *a. Зак.* s. Безбóжний.
Не-з-болóга, *adv.* s. Не-з-добрá.
Незбóрений, *К.л.* незборимий, *Фр. a.* unüberwindlich.
Незбýтний, *a.* nicht verwirklicht, uuerfüllt, *Ру.*
Незвáга, *f.* Missachten, *n.*; 2) s. Необáчність.
Незважáти, *v.a.* nicht be achten, на когó, на щó auf jmdn etc.; etw. nicht beobachten, nicht berücksichtigen; *v. a.* когó nicht ehren, *vgl.* Зневажáти.
Незвáжений жаль, *Ст.* nicht zu erleichtern, s. Нерозвáжений.
Незваляти, *v. a.* nicht erlauben.
Незвикний, *a Др. с.* 63 з кимóсь ungewohnt an jmdn.
Незвитяжний, *a.* unbesiegt, unbesiegbar, *К.*
Незвичай, *m. К.* незвичка, *f.* s. Незвичáйність. Ungewohnheit, *f.*
Незвичáйний, *a.* ungewohnt, ungewöhnlich; 2) ungesittet, unartig.
Незвичáйність, -ости, *f.* Ungewöhnlichkeit, Sonderbarkeit, Seltsamkeit, *f. Не.*; 2) Verstoss gegen gute Sitte, *m.* Unsitte, Ungeziemtheit, Unartigkeit, *f. К.*
Незвірити, *v. n.* чомýсь etw. nicht glauben wollen, woran zweifeln.
Незвíсний, (-істний). *a.* unbekannt; 2) unkundig der nicht berichtet ist, *Ст.*
Незвíстність, -ости, *f.* das Unbekanntsein; 2) Ungewissheit, *f.*
Незворóтний, *a.* ohne Rückkehr, nicht rückgängig, *Зг.*
Незвязний, *a* ohne Zusammenhang, abgerissen; wenig fest, *Пол.*
Незгáрний, *a.* garstig, *Фр.*; s. Незугáрний *М.* II. 94.
Незгасимий, *a.* s. Неугасимий.
Нéзгідь, *Фр.* незгíдливість, -ости, *f.* s. Незгóда 1).
Незгíдний, *a.* untauglich, *К*; 2) —, незгíдливий s.d.folg.
Незгíдник, *m.* (иця. *f. ZP.* I. 90) der (die) Unverträgliche, Zänkische.
Незгíрший, *a Ш.* II. 170 s. Несогíрший.
Незгóда, *f.* Uneinigkeit, Zwietracht, Unverträglichkeit, *f.*; 2) Ungemach, Unglück, *n.* Uebelstand, *m. Гол.* III. 207; Gefahr, *n. А-Г.* 167. *vgl.* Невзгóдина u. негóда.
Незгодлив, *a. У.* unentschieden, unentschlossen.
Незгóдно, *adv.* ungünstig.
Незгóжий, *a.* s. Негóжий.
Незглубóймий, *a.* unergründlich, *Фр.*
Незглубóймість, -ости, *f.* Unergründlichkeit, *f.*
Нéздаль, нездалюга, *m. f.* Taugenichts, *m.*
Нездáлий, *a.* unnütz, unbrauchbar, untauglich; verdorben, schlecht.
Незвижéний, *a. М.* II. 199 unbeweglich, regungslos; unerschütterlich, *Пр.*
Нездерлíвий, *a.* unzerreissbar.
Нездивувáти, *v. n.* s. Здивувáти 2); nicht für übel nehmen, *Кв.* 145.
Нездíбний, *a.* untauglich, unfähig, unbrauchbar.
Нездíбність, -ости, *f.* Untauglichkeit, Unfähigkeit, Nichtsnutzigkeit, *f.*
Нездíливий, нездíльний, *a.* nicht dienstfertig, ungefällig.

Нездо́бний, *a.* schlimm, arg; arglistig (*Фр.*).

Нездобра́. *adv.* nicht wegen Wehlergehen, nicht aus Uebermuth.

Нездобре́га, *m. f.* s. Ледащо.

Нездога́дливий, *a.* & s. Недога́дливий etc. [(до нічо́го).

Нездоре́чи, *adv.* Ч.IV. 529 zu nichts,

Нездоро́вий, *a.* ungesund; unwohl, unpässlich.

Незду́га, *f.* *Пар.* Alterssschwäche, *f.*

Незду́жа́лий, *ОП.* незду́жий *Пар.* (-у́жий *Ст.*) *a.* schwach, schwächlich, siech, altersschwach.

Незду́жати, *v. n.* schwach sein; kränkeln, krank sein; nicht vermögen wegen Schwäche.

Незда́кувати ся кому́ jmdm nicht genug danken können, *К.* [disch, *Св.*

Нее́мний. *a.* nicht irdisch, überir-

Незичли́вість, -ости, *f.* Missgunst, *f.* s. Жичливий etc.

Нез'їда́емний. *a* *Пу.* nicht verzehrbar.

Незла́года, *f.* s. Нела́года.

Незлїче́ний, *АД.* I. 301, незлїчи́мий, незлїчний, *Не. Ст.* *a.* unzählig, zahllos, s. Неисчисле́нний etc.

Незлоби́вий, (-бли́в-). *ІГ.* незло́бний, *a.* unschuldig, harmlos, gutherzig, bieder, gerecht, ehrlich *Кн.* 311.

Незло́бие. *n.* † *К.* Unschuld, Sanftmuth, Rechtschaffenheit, *f.* [absetzbar.

Незложи́мий, незло́жний, *a.* un-

Незложи́мість, -ости. *f.* Unabsetzbarkeit, *f.* (еу́дії). *Term.*

Незломи́мий, (*Ст.* -е злóно), незло́мний, *Фр.* *a.* unverbrüchlich, ungebrochen, fest; unbeugsam.

Незло́мність, -ости. *f.* Unverbrüchlichkeit, Unbeugsamkeit, *f.*

Незлучи́мий. *a.* unvereinbar.

Незлучи́мість, -ости. *f.* Unvereinbarkeit, *f.* *Пар.* [grenzt.

Незме́жаний, *a.* *КУ.* I. 150 unbe-

Не́змнель, *К.* не́змнелень, *Ос.* (62) I. 72, *m.* незмнеле́ний, *a.* *Кн.* 196 unvernünftig, unverständig, unreif, unvermögend zu denken, blöde.

Незмінимий, *ВЕ.* незмінний, незміне́мий. *a.* unabänderlich, unveränderlich.

Незмінність. незмінимість, *Пар.* -ости. *f.* Unveränderlichkeit, Unabänderlichkeit, *f.* [messlich.

Незмірений, незмірний, *a.* uner-

Незмірённість, незмірність, *СМ.* -ости, *f.* *У.* Unermesslichkeit, *f.*

Незмірко́ваний, *a.* unergründet, unerforschlich.

Незмо́га, *f.* — кому́ jmd vermag nicht, ist nicht mehr im Stande, *ГЕ.*

Незмо́жність, -ости, *f.* Unvermögen, *n.* Unmöglichkeit, *f.*

Незмучéний, *a.* *Гол.* ungetrübt.

Незму́чно, *adv.* *Св* unermüdlich, unverdrossen.

Незна́ю, незна́ть, *adverb.* Ausdr. — чи, man kann nicht wissen, ob —; glaubt man zu wissen ob nicht etwa (— чи не..), wer weiss, vielleicht wohl, *Ог.* 204.

Незнайдїти, *v. a.* s. Знена́йдїти.

Незнае́мець, -мця, *m.* *Гол.* *Кн.* незнае́мий, незнако́мий, *a.* unbekannt, fremd. [зна́не, несьвідомість.

Незнае́мість, -ости, *f.* *Term.* s. Не-

Незна́йко, *m.* der Unwissende; der vergeblich nichts versteht, nichts weiss *II* 111.

Незнако́мість, -ости, *f.* s. Незна́ність. [зна́ний, *a.* unbekannt.

Незна́мий, *Мор. Ос.* (61) V. 28, не-

Незна́не, незнате́, *n.* Unkunde, Unkenntniss, Ignoranz, *f.* [heit, *f.*

Незна́ність, -ости, *f.* *Т.* Unbekannt-

Незна́рошний, *a.* unabsichtlich, unversätzlich, *Пар.* [allerliebster Schatz!

Не-зна́ти-що, ти мо́е — du mein

Незна́чний. незначу́чий. *Фр.* *a.* unbedeutend, unansehnlich. [lichkeit, *f.* *Пар.*

Незна́чність, -ости, *f.* Unansehn-

Незнепі́рений. *a.* nicht vom Zweifel angenagt, *Щог.*

Незнищи́мий, незнїщоци́мий, *a.* *Фр.* unzerstörbar, unvertilgbar, unauslöschlich.

Незноси́мий, *У.* незно́сний *АД.* II. 142. *КС.* VIII. 281. *a.* unerträglich, unausstehlich. [gen können d, (*Фр.*).

Незносли́вий. *a.* nicht viel ertra-

Незнужде́н. *a.* *У.* unermüdet.

Незогля́дний, *a.* unabsehbar, *Гол.*

Незотлїнє. *n.* *К.* s. Нетлїнє.

Незра́да, слуга́ незра́да *m.* *Ст.* nicht verrätherischer, treuer Diener.

Незрадни́ця. жінка. — *f.* *Ст.* die nicht verräth, die treu bleibt. [від ра́зу).

Не-зра́зу, *adv.* *Кн.* nicht alsogleich (не

Незримий, *a. Ш.* I. 313 unsichtbar; 2) nicht anzuschauen, *У.*
Незрілий, *a.* unreif. [heit, *f.*
Незрілість, -ости *f.* Unreife, Unreif-
Незрозумілий, незрозумітельний, *Гол. a.* unverständlich.
Незрозумілість, -ости, *f.* Unverständlichkeit, *f.*
Незрослий, *a.* nicht verwachsen.
Незручний, *a.* ungeschickt, unbehilflich; 2) dessen Hand beim Verkauf kein Glück bringt. [lichkeit, *f.*
Незручність, -ости *f.* Ungeschick-
Незрушеність, -ости, *f. ВЕ.* Unantastbarkeit, Unversehrtheit, *f.*
Незрушимий, *a.* unerschütterlich.
Незрушимість, -ости, *f.* Unerschütterlichkeit, *f.* [*Ш.* I. 350.
Незрячий, *a.* nicht sehend, blind,
Незугадний,? *Л.* 5. незугарний, *a.* unangenehm, widerlich.
Незумисний, *a. К.* unwillkürlich.
Незумілий, *a. Фр.* s. Незрозумілий.
Незупинно. *adv.* ununterbrochen, *Ст.*
Незхйбний, *Не.* s. Несхйбний &.
Ней, *partic.* s. Най. [unentwegt, *Фр.*
Неизбіжний, *a.* s. Неминучий;
Неизвялий, *a. Пар.* unverwelklich.
Неиз'їдний, *a.* unverzehrt, *Пар.*
Неизлбмний, *a.* unzerbrechlich.
Неизлбмність, -ости *f.* Unzerbrechlichkeit, *f. Пар.*
Неизповімий, *Пол.* неисповідимий, *Тор.* неисречений, *Ш.* II. 232. *a.* unaussprechlich. [erklärlich.
Неизслїдимий, *a.* unerforscht; un-
Неимовірний, *a.* unwahrscheinlich, unglaublich.
Неимовірність, -ости. *f.* Unwahrscheinlichkeit, Unglaublichkeit, *f.*
Неиму́щий, *a.* arm, dürftig, *ІГ.*
Неиетність, -ости. *f. Пар.* неиетнбване, *n. Нав.* das Nichtsein, Nichtexistieren; das Fehlen. [сходимий.
Неисходимий, *a. Ш.* II. 58 s. Не-
Неїзжалий, *a.* nicht eingeritten, n. eingefahren. [geh.; nicht officiell.
Неказенний, *a.* nicht der Krone
Некнар, *m.* breiige, schlecht gekochte Speise.
Некивальний, *a. Зе.* unantastbar.
Некинений, *a.* unberührt.
Некільки, *adv. К.* ein gewisser Theil.

Некіс, -осу, *m.* ungemäheter Strich Grases; ungemähete Wiese.
Некалн. *m.* кабан- *Р.* II. 2. *Bein.* des wilden Ebers (in d. Fabel).
Некалейда. *m.* неклейдоватий, *a.* (*Ф.*) Tölpel, der nichts auf sich hält.
Некалейка, *m.* s. Лелека.
Неклен, *m.* Acer tataricum; 2) Acer camp. *Пот.* III. 116.
Неклесний, *a. Н.* 211? s. Недбалий.
Неклопотайний, *a.* sorgenfrei.
Неклюжий, *a. Кл.* plump.
Неключимий, *a. Кч.* 265 untauglich, unvernünftig.
Не-к-місту, *adv. Кн.* nicht am gehörigen Ort, unnöthig. [*Не.*
Некнижний, *a.* nicht geschrieben,
Некбнче, *adv.* nicht nothwendig, nicht gerade, eben nicht.
Некбристний, *a.* schädlich, beeinträchtigend, nachtheilig.
Некбтн(ий), *a.* -а вівця, *Ст.* Schaf das noch nicht gelammt hat.
Некрічний, & s. Неґрічний.
Некрут, некрутчина, & s. Рекрут &.
Некрушимий, *a.* unzerbrechlich.
Некукібниця, *f. Ме.* 305 нашому добру — die nicht für unser Hab u. Gut sorgt, nichts dazu beiträgt, missgönnend ist, *vgl.* Кукббити.
Некупний, *a.* ungekauft *Фр.*
Некчемний, *a.* s. Нікчемний.
Нелабший, *a.* nicht gut.
Нелагода, *f. Ме.* 471 Uneinigkeit, Zwietracht, *f.* Zwist, *m.* [*n.* Лагідний.
Нелагодний, *a.* ungeordnet, s. *Не.*
Нелайливий, *a.* nicht schmähend, friedfertig, ruhig. [малий.
Нелапший, *a. Пар.* s. Неверей-
Неласка, *f. Term.* s. Немилість.
Нелацно, *adv.* s. Непаручно.
I. Нельга, *f. Гл.* II. 55. nasskaltes Schneewetter.
II. Нельга, *Ос.* (61) X. 126, нельзя *gr. adv.* man kann nicht, m. darf n.
Нелегкоумен. *a. М.* III. 74 nicht flatterhaft, nicht leichtsinnig, gesetzt.
Нелень, *Мета.* (63) 19. нелин, дубе нелине *Ч.* I. 132? [fängt, jagt.
Нелівий, *a. Н.* 27 der nicht gut
Неліпа, *f.* ungezogenes, garstiges Weib, Sudlerin, *f.* (*m.* -er, *m.*).
Неліпка, *f.* junge Kuh schon im

zweiten Jahre trächtig, (*Ф*).

Нелїтка, *f.* s. Ялївка. [*Term.*

Нелїтний, *a.* unmündig, minderjährig,

Нелїтність, -ости, *f.* Unmündigkeit, *f.* *Term.*

Нелїток, -тка, червоньох — ungeflügelte Rothwanze, (Pyrrhocoris apterus).

Нелóви, *pl.* Hegezeit, Schonzeit, *f* *Пар.*

Нельóґіка, *f.* Mangel an Logik, *m.*

Нелóжний, *a.* wahr, wahrhaftig, treu, aufrichtig *Ш.* I. 342.

Нелукáний, *a.* *Ш.* I. 340 ohne Trug, aufrichtig, offenherzig.

Нéлупка, *f.* Kartoffel, gekocht ohne Abschälung der Hülse, *f.*

Нéлюб, *m.* нелюбий, *a.* (*d.* нелюбчик, *aug.* нелюбище), der nicht liebe Mann; unlieb; was missfällt.

Нелюбé, *n.* Unbeliebtheit, *f.* *М.*

Нелюбóв, нéлюб, *f.* *Не.* Mangel an Liebe, *m.* Unfreundlichkeit, Feindschaft, *f.* Hass, *m.* Missbehagen, *n.*; Ungunst, Ungnade, *f.* *Ст.*

Нелюбóвний, *a.* *К.* lieblos.

Нелюбощі *pl.* *Кух.* Mangel der Liebe, der Zuneigung, *m.* [thüm, Ungeheuer, *n.*

Нéлюд, *m.* *Фр.* Unmensch, *m.* Unge-

Нелюдимий, *a.* *Ру.* s. Нелюдний 1).

Нелюдимка, шáпка — *f.* *Ч.* II. 95. s. Невидимка. [Egoist, *m.* *Мак.*

Нелюдько, *m.* schnöder Geizhals,

Нелюдний, *a.* nicht volkreich, volkarm, *Левч.* nicht besucht, einsam, *М.* III. 39; 2) s. Нелюдяний *М+Б.*

Нелюдский, *a.* ungewöhnlich, sonderbar *Ш.* I. 339 (билиця); 2) s. Нелюдяний.

Нелюдскість, нелюдяність, -ости, *f.* Unmenschlichkeit, Bosheit, grobes, inhumanes Verfahren.

Нелюдяний, *a.* unmenschlich, menschenhassend, ungesellig, nicht leutselig, inhuman.

Немá, (немáє; (*d.* немáєчки *Левч.*) *impers.* ist nicht da, es giebt nicht, man hat nicht; — комýсь jmd hat nicht; — мя в сóбі, в голові & ich bin unwohl, habe Kopfschmerzen.

Немаловáжний, *a.* nicht unwichtig, nicht unbedeutend. [Fehlen, Mangel, *m.*

Немáнє. *n.* *Не.* das Nichtsein, das

Неметкий, *a.* *Зик.* unbeholfen.

Нéмза, *f.* *coll.* Ungeziefer, *n.*

Нéмил, немилий, *a.* s. Нéлюб &; немило nicht lieb, nicht freundlich.

Немилість, -ости, *f.* *МШ.* *Term.* Ungnade, *f.*

Немилостивий, немилосéрдний, *a.* unbarmherzig, gefühllos, grausam.

Неминáйло, *m.* *Ф.* der nicht ausweicht; 2) der nicht vergeht.

Неминýчий, (-ýємо, *adv.* *К.*); unvermeidlich, unvergänglich. [lichkeit, *f.*

Неминýчість, -ости, *f.* Unvermeid-

Немирець, -рця, *m.* Strahlbäumchen, *n.* (Acineta).

Немирний, *a.* unfriedlich, uneinig.

Немирно бýлоби würde sich nicht schicken, s. Мир II.; мирний II.

Немíлка, *f.* *Н.* 110.? -лку човнстий.

Немíраний, (-ряний), *a.* ungemessen, unermesslich, sehr weit.

Немíсячний, *a.* mondlos.

Нéміч, нéміць, -очи, нéмічність, -ости, *Щог.* *f.* Unvermögen, *n.* Schwäche, Alterschwäche; Krankheit, *f.*

Нéмічний, *a.* schwach, siech, kraftlos.

Немія, *f.* linker Nbfl. des Днїстéр.

Нéмний, *a.* *Н.* 214 ungeschickt, plump; 2) *adv.* нéмно *МШ.* unfassbar, unbegreiflich, undeutlich, (не+имно?).

Немнóго, (*d.* немнїжечко), *adv.* nicht viel, wenig, ein wenig, nur eine kurze Zeit.

Немóв, *adv.* fast möchte man sagen, gleichsam; 2) *Кч.* 178 vielleicht.

Немóва, *m.* *f.* немовлйний, немóвний, *Пар.* *a.* nicht gesprächig, wortkarg, einsilbig, schweigsam. [sehens, plötzlich?

Немовíльне, *adv.* (*Р.Дн.* 14) unver-

Немовíр, *m.* немовíрний, *a.* der Ungläubige (*Фр.*).

Немовлй, -ятн, *n.* (noch nicht sprechendes) Kind, Säugling, *m.* [мóв.

Немовляє, s. Мовляв(той), *vgl.* Не-

Немовляйний, *Ш.* I. 238 (-ячий, *Левч.*), *a.* nicht reden könnend, noch nicht sprechend (дитина); sprachlos, stumm; 2) unvernünftig, *Левч.*

Немóга, *f.* *W.* ein Siecher, Krüppel; 2) s. Нéміч, *Пар.*

Немогнýти, *v.* *n.* *Зг.* s. Знемагáти

Немоготá, *f.* Kraftlosigkeit, *f.* Unvermögen, *n.*

Немóж, немóжна, *adv.* man kann nicht, man vermag nicht, ist nicht möglich; man darf nicht.

Неможливий, *a.* unmöglich.
Неможливість, -ости, *f.* Unmöglichkeit, *f.*
Немóжний, немóщний, немóщен, *Ш.* I. 177. 242. нéмощний, *a.* s. Нéмічний.
Немóла, *f.* (*B.*) s. Намýла. [kunft.
Немохідний, *a.* unbekannter Ab-
Немочý, (немóгу, немóжеш), *v. a.* krank sein.
Немóщник, *m.*(*л. с.* 32) der Kranke.
Немрýщий, *n. Ст.*s. Невмирýчий.
Не-му, не-мéш, & 3 *pl.* не-муть mit d. *Infinit.* ich werde nicht etc. s. Му, меш etc.
Немýдрий, *a.* nicht weise; 2) nicht sonderlich,gering, mittelmässig,*Ш.*I.180.
Ненавидець,-дця,*К.* ненавидник, *m.* Hasser, Feind, *m.* [scheuen.
Ненáвидїти, *v. a.* hassen, verab-
Ненáвидний, *К.* ненáвистний, *a.* verhasst; unausstehlich,unerträglich,(*B.*).
Ненáвисливий, *a.* gehässig, feindlich.
Ненáвисть, *f.* Hass; Widerwille, *m.*
Ненáвистник, *n.* s. Ненавидець; 2)Garten-Rittesporn,(Delphinium Ajacis).
Ненáглий, *a.* nicht plötzlich, *Не.*
Ненагляднний, *a.* an dem man sich nicht satt sehen kann, sehr anziehend, ungemein schön, *К. У.*
Ненадїйний, *a.* unzuverlässig,*Пар.*
Ненадїйність, -ости, *f.* Unzuverlässigkeit,*f.* [Zuversicht,*m.*(*n.хв.*41).
Ненадїя, *f.*Mangel an Hoffnung,M.an
Ненажéра,ненáїда,*m.f.*ненáїдок, -дка, ненáїсник, *m.* Nimmersatt, Vielfrass, *m.*
Ненажéрливий, ненажéрний, (-жир-), ненаїдливий, *Фр.* ненáїсний, *a.* unersättlich, gefrässig, ungesättigt, *Ст.*
Ненáжир.*m.Н.*239.ненáїдність, *Фр.* (-їсність), -ости, *f.* Vielfrässigkeit, Unersättlichkeit, *f.*
Ненáручний, *a.* unhandlich, ungelegen, unbequem, ungeeignet.
Ненáручність, *f.* Unhandlichkeit, Unbequemlichkeit, *f.*
Ненарушéність,-ости.*f.T.Term.* Unantastbarkeit, Intactheit, Unversehrtheit, *f.* [unverletzlich, unantastbar.
Ненарушимий, *a.* unverletzbar,
Ненарушимість, -ости, *f.* Unverletzbarkeit, Unverletzlichkeit, *f.*
Ненáсит, *m.* ненáситність, -ости, *f.* Unersättlichkeit, *f.* unersättlicher Hunger;Blutdurst, *m. Mi.* II. 357.
Ненáситець, Ненаситéнець, -нця, *m.* Ненаситéцький поріг, einer von den ammeisten brausenden Wasserfällen des Днїпрó; 2) -итець, s. Богорóстка.
Ненáситний, ненаситимий, *a.* unersättlich, Nimmersatt, *m.*
Ненáський, *a. Гол.* fremd, ausländisch, eig. nicht unser, *Mi.* II. 356.
Ненаслїдовáльний, *a. Пар.* unnachahmlich. [ablässig, stettig.
Ненастáнний, *a.* unaufhörlich, un-
Ненасýщний, *a. Гуш. ТР.* 73 nicht alltäglich.
Ненáтлий, *a.* ненáтля, *m f. Ст.* s. Ненáситний; 2) -áтля, *f. Ст. Ш.* II. 159. *С.* I. 181 Unersättlichkeit, Gier, *f.*
Не-нá-тще, *adv.* (*Ос.*) XII. 28 nicht umsonst, nicht ohne guten Grund; 2) s. Не und на-тще. [heit,Unwissenheit,*f.T.*
Ненаучéність,-ости, *f.*Ungelehrt-
Ненахлéпа, *m. f.* s. Ненажéра.
Неначáтий, *a..ptc.Не.*s.Непочáтий.
Ненáшский, *a. Гол.* s. Ненáський.
Ненáщо, *m.* s. Нїнáщо.
Неневісти(ий), *a.* † -а невіста, Frau die keinem Manne vermält war, *Пу.*
Нéньо, *m.* Vater, *m.* Väterchen, *n.*
Ненýж, *adv. Ос.* (62) I. 60 nicht weniger; 2) *Н.* 141 s. Нїж, *Зак.*
Нéня, (нéнє), ненька, нéнечка, *f.* Mutter, *f.* Mütterchen, *n.* [bald.
Неббавки,неббавцї,*Фр.* unverweilt,
Неббачки, *adv.* unversehens.
Необáчний, *a.* необáка, *m. f. Зг.* unachtsam, unklug, leichtfertig, sorgles.
Необáчність, -ости, *f.* Unachtsamkeit, Unklugheit, *f.*
Необдїльний, *a.* nicht genügend zu vertheilen, unzulänglich, spärlich, wenig.
Неббзир, *adv. К.* ohne sich umzuschauen. [unübersehbar, unabsehbar.
Необзóрний,*Кн.* необізрáмний,*Фр. a.*
Необичáйний, *a.* unsittlich.
Необичáйність, -ости, *f.* Unsittlichkeit, *f.* Sittenlosigkeit, *f.*
Необіймимий, *Фр.* необійнятий, *BE. a.* unumfassbar; unbesetzt.
Необмáнний, *a. Кн.* untrüglich.

*

Необмежимий, *У.* необмежений, *a.* unbegrenzt.
Необміркóвано, *adv. Не.* unüberlegt, leichtfertig.
Необовязкóвий, *a.* unobligat, *Term.*
Необоглянимий, *a. МШ.* s. Необзóрний.
Необориимий, необóрний *М.*II.125. *Щог. a.* unüberwindlich, unbesiegbar, unwiderstehlich.
Необориимість, -ости, *f.* Unüberwindlichkeit, Unbesiegbarkeit, *f.*
Необрáдливий, *a. М.* untröstlich, trostlos.
Необхідний, *Ст.* необходимий, *a.* unumgänglich, unentbehrlich, unvermeidlich.
Необходимість, -ости, *f.* Unumgänglichkeit, Unentbehrlichkeit, *f.*
Необчислéнний, *a.* unberechenbar, *Пар.*
Небглядки, *adv.* ohne umzuschauen.
Небглядком, *adv. Ко.* 138 ohne sich zu versehen.
Неоглядний, *a.* s. Необзóрний; 2) s. Необáчний, *Зг. Фр.*
Необмежéний, *a.* unbegrenzt; unumschränkt.
Необмежéність, -ости, *f. Пар.* Unumschränktheit, *f.*
Неодóірний, *a. Не.* nicht abnehmbar, unzertrennlich, untrennbar.
Неодвічáльний, *a.* unverantwortlich, *Пар.*
Неодвічáльність, -ости, *f.* Unverantwortlichkeit, *f.*
Неодворóтний, *a.* unablenkbar, unabwendbar, unvermeidlich.
Неодемократка, *f. Кн.* Neudemokratin, *f.*
Неодин, неодéн, *pron.* nicht einer, mancher, wohl mancher, viel.
Неодлóжний, *a. Под.* s. Необхідний.
Неодмінно, *adv. М.*II. 182. unabänderlich, unwiderruflich, unvermeidlich.
Неодмóвно, *adv. Левч.* ohne Widerrede, ohne Entschuldigung.
Неоднáкий, неоднáковий, *a.* nicht gleichartig, verschieden; *adv.* неоднáко (-áково) комý es ist jmdm nicht einerlei, nicht gleichgiltig.
Неоднáковість, -ости, *f. Кн.* Ungleichheit, *f.*
Неодностáйний, *a.* ungleichförmig, nicht einheitlich.
Неодностáйність, -ости, *f.* Ungleichförmigkeit, *f. Пар.*
Неодóвго, *Тор.* неодóвзї. *Вах. adv.* über kurz und lang, in Bälde.
Неодолимий, *a.* s. Необориимий.
Неодрáдосен, *a. Ме.* 71. untröstlich, trostlos.
Неодукóваний, *a. Ш.*I. 254 ungebildet.
Неодхилимий, *a. Ру.* s. Неодворóтний.
Неодягний, *a. Кч.* 223 schlecht gekleidet.
Неозóрний, *a. М+Б.* 80 mit dem Blicke nicht umfassbar, grenzenlos, s. Необзóрний.
Неокимшаний, *a. У.* ungeschliffen, unbehauen.
Неокрáяний, *a. Ш.* II. 10 nicht beschnitten, ungetheilt; unbegrenzt, *Не.* (*n.* 155).
Неокрилені, *pl.* Flöhe, *pl.* (Aphaniptera). *Пол.*
Неокристяненний, *a. У.* nicht nach Christenart eingeweiht.
Неомежóваний, *a. Не.* s. Неограничéний.
Небмінки, *adv.* s. Небнїмки.
Неомірний, *a. Ст.* unermesslich.
Небнїмки, *adv.* s. З-пенáдїйки.
Неопáтрений, etc. s. Неоглядний 2), etc.
Неопéчений, *a.*-е лихо *П.*41? nicht umgebraten, ganz (roh).
Неопірений, *a.* unbefiedert.
Неоплáкаий, *a.* unbeweint, *Ш.*II. 111.
Неоплатимий, *У.* неоплáтний, *a.* unbezahlbar, unbezahlt; unerschwinglich; *unschätzbar.
Неоподáль, *Левч.* неоподáлеки, *adv.* nicht weit, n. fern.
Неопродолимий, *a. Пол.* s. Неодолимий.
Неорґанíчний, *a.* unorganisch.
Неорýжний, *a.* unbewaffnet, wehrlos, *Кч.* 9.
Неосьвíта, *f. Б.* Mangel an Aufklärung, Unwissenheit, *f.*
Неосьвітний, *a.* ungebildet, *Ст.*; 2) *Кл.* finster.
Неосéляний, *a. М.* II. 159 unbevölkert, öde.
Неосїлий, *a.* nicht ansässig, unansässig, *Пар.*
Неоспориимий, *a.* unbestreitbar, unstreitig.
Неостійний, *a.* unstatthaft, unhaltbar.
Неостійність, -ости, *f.* Unstatthaftigkeit, *f. Term.* Unhaltbarkeit, *f. Пар.*
Неосторóжний, *a.* unvorsichtig, unbehutsam.
Неосторóжність, -ости, *f.* Unvorsichtigkeit, *f.*
Неосудимий, *a.* unverdammlich, *Пар.*
Неосущимий, *a.* nicht zu verwirklichen, nicht actuell.
Неосущимість, -ости, *f.* Nichtverwirklichung, *f. ВБ.*
Неосхнýтий, *a. Пар.* nicht trocken geworden.

Неосяжний, *a. Ст.* unfassbar, unerreichbar, unermessslich. [чальний.
Неотвітимий, *a. У.* s. Неодві-
Неотеса, *m. f.* ungeschlachter, grober Kerl, ungeschliffen, *Гр.* V. 349.
Неофіт, *m.* (неофітка, *f.*) Neophyt, der (die) Neugetaufte, Neubekehrte.
Неохайний,(-харний,-хамраний). *a.* unsauber, unrein, ekelhaft; 2) *T.* unachtsam, unzurechnungsfähig.
Неохайність, -ости, *f.* Unsauberkeit, Unreinlichkeit, *f.* [derwillig,ungern.
Неохітний, *Ог.* неохотний, *a.* wi-
Неоholонувший, *a.* nicht erkaltet *Ш.* II. 166.
Неохота, *f.* Widerwille, *m.*
Неохрястанець, -нця, *m.* der nicht zugeknöpft, nicht ordentlich angezogen ist. [unschätzbar.
Неоцінений, неоцінний, *К. a.*
Неошатно, *adv.* in schlechter, lumpiger Kleidung. [Неоóачний &.
Неошетелений,*a* &(-ість, *f.*)§ s.
Неошкульний, *a.Нис.*unschädlich, harmlos, §. [погрішимість.
Неошибність, -ости, *f. Мог.* s. Не-
Неощадність, -ости. *f. Нав.* Mangel an Sparsamkeit, *m.* [betasten.
Неоцунний, *a.* unfassbar, nicht zu
Непамять, *f.* Vergessenheit, *f.*
Непамятливий, *Пар.* непамятущий, непамятний, *Левч.* *a.* uneingedenk, vergesslich. [pflichtig.
Непанщанний, *a.* nicht frohn-
Непаристий, непаристий, *Фр.* непарний, *a.*ungerade(число); unpaarig.
Непенний, (нéпев, *indecl. m. f. n.*; не-пéвен, *М.* II. 128), *a.* ungewiss, unsicher; unheimlich, gefährlich, böse, tükkisch, hämisch, *Ш.* I. 158. 180; zweideutig, räthselhaft, wunderlich, dämonisch, *Ш.* I. 335. [heit,Unsicherheit,*f.*
Непевність. -ости, *f.* Ungewiss-
Непереобраний, *a.* unerschöpflich.
Непереобутний, *a.М.*II.147 schwer —, nicht zu verleben, zu bestehen, zu überdauern. [етравний.
Непереваримий, *a. Под.* s. Не-
Непереперешимість,-ости, *f.*Unübertrefflichkeit,*f.* [undurchdringlich, *У.*
Непереврімий, *a* undurchsichtig,
Непереймалий, *a. Пар.* ungelehrig, unempfänglich.

Непереймалість, -ости, *f.* Unempfänglichkeit, Ungelehrigkeit, *f. Пар.*
Непереку́пний,*a.*unbestechlich,*T.*
Непéрелинки, *pl.* то — das ist kein Spass.
Непéрелічний, *a.*unzählig, zahllos.
Неперемóжний,*a.Не.*unüberwindlich, unwiderstehlich.
Неперенóсний, *a.Не.* unerträglich.
Непереплаканий, *a. T.* nicht genug beweint.
Неперерóбний, *a.* -а робóта *Др. с.* 170 eine Arbeit, mit der man nie fertig wird, die nicht fertig sein will.
Непéреставком, *Фр.* неперестáнно, *adv.* unaufhörlich, anhaltend, beständig.
Непереступний, *a. T.* nicht zu überschreiten, unübersteiglich; 2) -но, *adv. ГШ.* ohne auszulassen, o. zu übergehen, ununterbrochen. [lich.
Непересяглий, *a. Б* unübersteig-
Неперехвáльно, *adv. Пол.* ohne übertriebene Prahlerei.
Неперехóдимий, неперехідний, *a.* unwegsam, *Пар.*; 2) неперехóдний, intransitiv, unübergehend. [bestritten.
Непéречний. *a.* unbestreitbar, un-
Неписьмéнний.*a.*s.Неграмотний.
Неписьмéнність.-ости.*f.*Unwissenheit, *f. Не.* [I. 204. nüchtern.
Непитущий, *a.* nicht trinkend, *С.*
Непідвлáдність, -ости, *f. К.* Unabhängigkeit, *f.*
Непідглядність, -ости, *f.* Sorglosigkeit, Harmlosigkeit, Unverdächtigkeit, *f.* [*ОП.* nicht bestochen.
Непідкупний, *a.*unbestechlich;*adv.*
Непідкупність, -ости, *f.* Unbestechlichkeit, *f.*
Непідлóжний, *a.* nicht unterschoben, unverfälscht, authentisch, echt.
Непідлóжність, -ости. *f.* Unverfälschtheit, Authenticität, Echtheit,*f.Пар.*
Непідозрімість, -ости, *f.* Unverdächtigkeit, *f. Term.*
Не-під-плечé нам щось, nicht unserer Kraft entsprechend,*К У.* [störrig.
Непідхильний, *a.* ungehorsam,
Непідхильність, -ости, *f. К У.* Ungehorsam, *m.* Unfolgsamkeit, Störrigkeit, *f.* [widrig.
Непідхóжий, *a.* unpassend; zweck-

Нéніт, (-от), *m. rum.* Neffe; 2) Enkel, *m.* [nepos], *Ф. vgl.* Нéти.

Непла́тний, *a. У.* vergeblich, erfolglos; 2) unbesoldet, *Пар.* [bar.

Неплíдний,неплóдний, *a.*unfruchtНеплóдність, -ости, *f.* Unfruchtbarkeit, *f.*

Непóбит, *m. К.* Abwesenheit, *f.*

Непобíдимий, непобíдний, *Пар. a.* unbesiegbar, unüberwindlich.

Непобíдимість,непобíдність,*Пар.* -ости, *f.* Unbesiegbarkeit, Unüberwindlichkeit, *f.* [*a.* s. Несборимий.

Непоборимий, непобóрний, *Ст.*

Неповáга, *f. Ко.* 308, *Не.* Verachtung, *f.* Mangel an Achtung, Rücksichtslosigkeit, *f.* [bändigkeit, *f. Пар.*

Неповдéржаність, -ости. *f.* Un

Неповéртайло, *m. Не.* s. Неповоротливий. [setzlich,unwiederbringlich.

Неповéртний, *a.* -а стрáта, uner-

Неповздержимий, *КУ.* неповдéржаний, *Пар. a.* unaufhaltbar, unaufgehalten, unaufhaltsam, unbändig.

Неповúнен, -нна, -нно, *a.* er, sie, es soll nicht, darf nicht.

Неповúнний, *a. Ш.*I.358,неповúнність, *f К.* s. Невúнен &. [sam, stützig.

Неповíрний, *a.* unlenksam, unbeug-

Непóвний, *a.* nicht voll, unvollständig, nicht complet, lückenhaft.

Непóвність, -ости, *f.* Unvollständigkeit, Lückenhaftigkeit, *f.*

Неповоротливий, (-óтний, -óтний). *a.* ungelenk, unlenksam; unbeholfen, träge, schwerfällig, plump, vierschrötig; hartnäckig (*Ф.*). [derkehrend.

Неповоротний, *a. ВБ.* nicht wie-

Неповоротність,-ости. *f.*Schwerfälligkeit, Unbehilflichkeit, *f.*

Неповорухлúвість, -ости. *f.* Unbeweglichkeit, Unbeholfenheit, *f. ВБ.*

Неповорýшно. *adv.* unbeweglich, regungslos. [schämen brauchen.

Неповстидáти ся. sich nicht zu

Непогáсний. *a. Зг.* nicht leicht auszulöschen.

Не-погдú. s. Не-стíй.

Непогóда, (нéпогодь, -íдь. *Бл.*), *f.* schlechtes Wetter, Unwetter, *n.*

Непогодúмий,*a.*unversöhnlich,*ВБ.*

Непогодлúвий,*a.* -а порá schlechtes, ungünstiges, regnichtes Wetter.

Непогóжий, *a.* s. Негóжий.

Непогрішúмий, *a.* unfehlbar.

Непогрішúмість, -ости, *f.* Unfehlbarkeit, *f.*

Непóдавно, *adv.* unlängst.

Неподáлеки, (-áлеку,-áлець,-áлеці), *adv.* nicht weit, unweit.

Неподвúжний, *a. Фр. Пол.* unbeweglich, fix. [weglichkeit, *f.*

Неподвúжність, -ости, *f.* Unbe-

Неподíбний, *a.* unähnlich. [keit, *f.*

Неподíбність, -ости, *f.* Unähnlich-

Неподíльний, *a.* untheilbar; *-а рукá ungetheilte Hand, стоятú за що рукóю -ою, zur ungetheilten H. haften (in solidum), *Term.* [barkeit, *f.*

Неподíльність, -ости. *f.* Untheil-

Неподíяти, *v. a. Ч.* I. 32 s. Не und порáдити.

Неподóба, *f.* комý mit d. *Infinit.* es ziemt nicht, es schickt sich nicht für jmdn.

Неподóбистий, *a.* unförmlich.

Неподóбний, *a.* unähnlich, unwahrscheinlich, seltsam, sonderbar, unmöglich, ungewöhnlich (-а річ *До.*); ungeziemend, unselig *С.* I. 3; garstig, zotig.

Неподолúмий, *a.* s. Неодолúмий.

Не-по-дúчі, *adv.*(*В.*) s. Не-до-вподóби.

Непозóдний, *a.* unveräusserlich.

Непозóдність, -ости, *f.* Unveräusserlichkeit, *f. Пар.*

Непозвíл, -óлу, *m.* Verbot, *n.* (*Фр.*).

Непозúкий, *a.* nicht wankend, fest, standhaft, unerschütterlich, unbeweglich, *Мі.* II. 356. *М.* II. 145.

Непознáчний, *a. Пар.* unmerklich, allmählich.

Непонмáти ся, *ptc.* непонмáвши ся, ohne sich zu schämen, ohne sich Scrupeln zu machen, (*В.*) *vgl.* Вимáти ся.

Непокáзний, *a.* unansehnlich.

Непóкір, -óру, *m.* непокóра, *f.* — до Бóга Verstocktheit gegen Gott, *f.*

Непокíрливий, непокíрний, *a.*ungehorsam, unfolgsam, widerspenstig.

Непокíрливість, *Кн.* непокíрність. *Ко.* 299, -ости. *f.* Ungehorsam, *m.* Unfolgsamkeit, Widerspenstigkeit, *f.*

Непокликаний, *a.* unberufen.

Непокóєння, *n.* Beunruhigung, *f.*

Непокóїти. *v. a.* beunruhigen.

Непокрúтий, *ptc.* unbedeckt, un-

verhüllt; -а коса́, Kopfhaare ohne Haube (von e. verführten Mädchen) *Ш.* I. 90.

Неполи́тий, *ptc.* unbegossen, unbewässert, *Ш.* I. 350.

Неполї́чимий, *a.* unzählig.

Неполо́ханий, *a.* nicht eingeschüchtert, frei.

Неполу́чний, *a.* ungünstig.

Непомиль́ний, непомилешний, *М.* II. 155, *a.* unfehlbar, untrüglich; unzweideutig, sicher, fest, accurat.

Непомиль́ність, -ости, *f.* *Тор. Св.* Unfehlbarkeit, *f.*

Непомірко́ваний, *a.* unbegreiflich, unergründlich; 2) masslos, rücksichtslos.

Непомі́рний, *a.* übermässig gross, hoch; -а ціна́ nicht billig.

Непомня́щий, *a.* der das Gedächtnis verloren hat, geistesschwach.

Непонятли́вий, *a.* ungelehrig.

Непоня́тливість, -ости, *f.* Ungelehrigkeit, *f.* *Фр.*

Непоня́тний, *a.* unbegreiflich; unfassbar, unverständlich.

Непоня́тність, -ости, *f.* Unbegreiflichkeit, *f.*

Непопра́вний, *a.* unverbesserlich.

Непопра́вність, -ости, *f.* Unverbesserlichkeit, *f.*

Непора́дний, *a.* unberathen, unbeholfen.

Непора́дність, -ости, *f.* Rathlosigkeit, Unbehilflichkeit, *f.*

Непоратова́ний, *a.* *М.* verlassen, verwahrlost, hilflos.

Непоро́да, *f.* s. Неврод.

Непорозумі́не, *n.* Missverständnis, *n.* Missverstand, *m.*

Непорозумі́ти, *v. a.* nicht gut verstehen, missverstehen.

Непоровумний, *a.* begriffsstützig; unbeholfen.

Непо́рок, -ока, *m.* *Мі.* II. 356 Ehrbarkeit, *f.*

Непоро́ки, *pl.* *М.* II. 111 schlechter Ruf.

Непоро́чний, *a.* makellos, keusch, unbefleckt.

Непоро́чність, -ости, *f.* Makellosigkeit, Keuschheit, *f.*

Непорухо́мий, *М.* II. 205, непору́шний, *a.* unbeweglich, regungslos.

Непоруши́мий, *a.* unverrückbar; 2) unvermeidlich.

Непори́дний, *a.* unordentlich.

Непори́дність, -ости, *f.* *К.* Unordentlichkeit, Unpünctlichkeit, *f.*

Непори́док, -дку, непо́ряд, *К.* *m.* Unordnung, Verwirrung, *f.*

Непосидю́щий, непосидли́вий, (-ивець, *m.*) непоси́дний *Пар.* *a.* der an einem Platze nicht lange sitzen bleibt, unruhig; vielgeschäftig.

Непосидю́щість, -ости, *f.* *Бор.* Vielgeschäftigkeit, *f.*

Непо́слух, *m.* непослу́шність, -ости, *f.* Ungehorsam, *m.* Unfolgsamkeit, *f.*

Непослу́шний, *a.* ungehorsam, unfolgsam; 2) nicht botmässig, *К.*

Непоста́пний, *a.* unförmlich.

Непоста́пність, -ости, *f.* Unförmlichkeit, *f.* *Пар.*

Непостижи́мий, *a.* *Пу.* unerforschlich, unergründlich.

Непостижи́мість, -ости, *f.* Unergründlichkeit, *f.*

Непості́не, *Не.* непо́щене, *n.* das Nichtfasten.

Непосту́пний, *a.* keinen Schritt weichend; 2) nicht rasch fortschreitend die Arbeit auf d. Erntefelde).

Непотайни́й, *a.* *Не.* nicht heimlich, rückhaltlos.

Непотерпли́не, *n* Ungeduld, Rücksichtslosigkeit, *f.*

Непоти́р, s. Нетопи́р.

Непотї́шимий, *До.* непотї́шний, *Пор.* *a.* trostlos, untröstlich; -ший, unerfreulich.

Непоторо́чний, *a.* *М.* II. 196 ungeschickt, einfältig, plump.

Не-потре́ба, s. Не-тре́ба.

Непо́тріб, *m.* Taugenichts, *m.*

Непотрі́бний, *a.* unnöthig, unnütz; liederlich, nichtsnutzig, faul, nichtswürdig; 2) nicht bedürfend, n. dürftig.

Непотрі́бство, *n.* Nichtsnutzigkeit, Niederträchtigkeit, Lumperei, *Ко.* 399; Laster, *n.* Unfug, *m.* *Ф.*; Faulheit, Faulenzerei, *f.* *Кн.*

Непохи́бний, & s. Непоми́льний &.

Непохи́лий, *a.* *Ст.* unbeugsam, hartnäckig.

Непохи́тний, *a.* unerschütterlich, nicht wankend.

Непохи́тність, -ости, *f.* Unerschütterlichkeit, Festigkeit, *f.*

Непохі́чно, (-хо́чно), *adv.* ist keine Lust, man will nicht gern.

Непохо́чувати, *v. n.* nicht gern wollen, ungern etw. thun.

Непоча́тий, непочи́нений, *ptc.* unangefangen; unberührt, unversehrt.

Непоче́сний, *a.* unansehnlich; unschön, unangenehm; 2) gemein, unsittlich.

Непочи́тане, непошано́ване, *n.* Nichtachtung, Missachtung, *f.*

Непошкодо́ваний, *ptc.* *Зе.* nicht beschädigt.

Непоштйвий, *a. Ст.* s. Нечесний, anstössig, *Ст.*

Непоща́да, *f. К.* непощадіне, (-а́дженє), *n.* Schonungslosigkeit, Härte, Strenge, *f.*

Непоща́дний, *a.* schonungslos, rücksichtslos, *ВБ.*

Непра́вда, *f.* Unwahrheit, Lüge, *f.* unbilliges Benehmen, u. Verfahren, Unrecht, *m.* Schlechtigkeit, *f*; — твоя́ *Ч.* V. 204 auf deiner Seite ist Lüge, du lügst.

Неправди́вий, *a.* unwahr, trügerisch, unehrlich, s. Непра́вий, *Ш.* I. 299; unecht, falsch.

Неправди́вість, -ости, *f. К.* Unwahrheit, Unechtheit; Mangelhaftigkeit, *f.* Fehler, *m.*

Непра́вдно, *adv. Зар.* falsch.

Неправдува́ти, *v. n. Н.* 25 ungerecht leben; — ме́жи собо́ю Unrecht und Betrug gegen einander ausüben.

Непра́весний, *a.* unrechtmässig, unehelich, *Пар.*

Непра́весник, *m.* (-ниця, *f.*), unrechtmässiger Erbe, unehelicher Sohn, -e Erbin, -e Tochter.

Непра́вий, *a.* unrecht, unrechtlich; непра́вого ло́жа (син, дочка́) illigitim, unehelich; *adv.* непра́во, *К.* widerrechtlich, ungerecht.

Непра́вильний, *a.* unregelmässig, unrichtig.

Непра́вильність, -ости, *f.* Unregelmässigkeit, Unrichtigkeit, Anomalie, *f.*

Непра́пний, *a.* unrechtmässig, ungesetzlich, gesetzwidrig.

Непра́вність, -ости, *f.* Unrechtmässigkeit, Ungesetzlichkeit, Gesetzwidrigkeit, *f.*

Неправопі́рність, -ости. *f.* Unrechtgläubigkeit, *f.*

Неправота́, *f.* Untugend, *f. Пар.*

Не́пранка, *f.* ungewaschenes Hemd.

Непре-, s. Непере-; Непрезри́мий, *a. ЛД.* s. Необзо́рний.

Непремі́нно, *adv.* unfehlbar, ganz gewiss, durchaus.

Непреоборимий. *a. К.* s. Неодолимий.

Неприближу́щий, *a.* unnahbar, schroff, *Ф.*

Непри́бранний. (-а́тний *Ме.* 53) *a.* 1) nicht aufgeräumt; 2) nicht geschmückt.

Неприви́чка. *f.* Ungewohnheit, *f.*

Неприви́чний, *a.* ungewohnt.

Неприві́тний. *a.* unfreundlich.

Неприві́тниця, *f. Ме.* 305 die Unfreundliche, Missgünstige (ма́чоха & *ОП.*).

Неприві́тність, -ости. *f.* Unfreundlichkeit, *f.*

Непригі́дний, *Пол.* (-бдний *Не.*), непригожий. *a.* unbrauchbar, unnütz, unbequem, unzweckmässig; unanständig, ungeziemend.

Непригожість, -ости, *f. В.* Unzweckmässigkeit, *f.*

Неприе́мний, *a.* unangenehm, unlieblich; (*adv.* -мко, *В.*).

Неприе́мність, -ости, *f.* Unannehmlichkeit, Unlieblichkeit, *f.*

Непризна́чний, *a.* unbedeutend.

Неприка́зувати, *v. a.* in d. Rdrt. най ся не прика́зує (най ся пріч ка́же) soll ungesagt bleiben, und wenn schon das böse Wort (böse Sache) in der Rede ausgesprochen wurde so möge es nicht Schaden bringen.

Неприка́яний, *a. К.* I. 291 ohne Busse, nicht entsühnt, am Seelenheil verzweifelnd; ein verstockter, grosser Sünder, *Ст.*

Неприкладком, *adv.* s. Неприко́м.

Неприли́чний, *a.* unzukömmlich; unanständig.

Неприли́чність, -ости, *f.* Unzukömmlichkeit, *Term.* Unanständigkeit, Unschicklichkeit, *f.*

Непримири́мий, (-мирли́вий, *Пар.*) *a.* unversöhnlich.

Непримири́мість, -ости, *f.* Unversöhnlichkeit, *f.*

Непримі́тний, *a.* unmerklich, unverdächtig.

Напри́мусний, *a. К.* ungezwungen, willig.

Непринале́жність, -ости, *f.* — су́да Incompetenz des Gerichtes, *f. Term.*

Непри́нний, *a.* ohne Hindernis, unbehindert.

Непринітий, *a.* -е ба́жанє sonderbar, seltsam, *Б.*

Неприро́дний, *a.* unnatürlich.

Неприро́дність, -ости. *f. Пав.* Unnatürlichkeit, *f.*

Неприрожде́нний, *a.* -а відьма nicht als solche geboren.

Непри́стівно. *adv.* s. d. folg.

Непристо́йний, *a.* unschicklich, *Пар.*

Непристо́йність, -ости, *f.* Unschicklichkeit, *f.*

Непристо́рно, *adv. М.* unparteiisch.

Непристу́пний, *a.* unzugänglich.

Непристу́пність, -ости, *f.* Unzugänglichkeit, *f.*

Непрису́тний, непритомний, *a.* abwesend.

Непрису́тність, непритóмність, -ости, *f.* Abwesenheit, *f.*

Непритóрений, *a. Кух.* nicht gerieben, n. geschult, ungeschliffen, nicht abgefeimt, schlicht; 2) unverbesserlich, ausgelassen, unbändig; 3) ungeheuer.

Непритóрний, *a.* ohne Theilnahme, o. Berührung, indifferent.

Непритóрний, *a.* sehr gross; 2) herzlich lieb, (*Фр.*)

Неприхи́льник, *m.* Gegner, Widersacher, *m. Се.*

Неприча́стний, *a.* в чім nicht theilhaftig, keinen Antheil habend.

Не-при-чім, *adv.* fern soll etwas bleiben, (*B.*).

Непри́чком, непри́щіп, *adv.* s. Немóв, beispielweise, ohne hämische Anspielung, Vergleichung.

Непри́язнь, *f.* Feindschaft, Feindlichkeit, *f.*

Непри́язний, *a. Ш.* I. 154 unlieb, unfreundlich; feindlich.

Непри́тель, (-елька, *f.*), *m.* Feind, Gegner, *m.* (-in, *f.*) *adj.* непри́тельский, feindlich, feind, des Feindes.

Непри́тний, & s. Непри́емний &.

Непробу́димий, *Ш.* II. 244, непробу́дний, *a.* nicht aufzuwecken, nicht zum Erwachen zu bringen, unerwecklich, geistestodt.

Непрóволочно, *adv.* unverzüglich, ungesäumt.

Непроворня́ка, *m. f. H.* 128. непровóрний, *a.* unbehend, ungeschickt.

Непрогля́дний, *a.* unübersehbar; 2) undurchdringlich +*M.*

Непрогорни́мий, *a. МШ.* -а тьма undurchdringlich.

Непрода́жний, (-да́йний), *a.* unveräusserlich.

Непрозóрий, *a.* dunkel, finster, *Ст.*

Непрозóристий, *a.* undurchsichtig, vorsichtig, *Term.* nicht umsichtig.

Непрозóрний, (-зорли́ний) *v.* un-

Непрозóрність, -ости, *f.* Unvorsichtigkeit, *f.* Mangel an Umsicht, *m.*

Непрозрі́нний, *a. Мог.* s. Непрогля́дний 2).

Непрола́зний, *a.* -а дорóга s. Непроходи́мий.

Непромака́льний, *a. Но.* wasserdicht.

Непромі́жно, *adv. Ст.* unmöglich.

Непроника́ний, *B.* непроникли́ний *Но.* *a.* undurchdringlich.

Непроникли́вість, -ости, *f.* Undurchdringlichkeit, *f. Но.*

Непропу́сний, *a.* nicht durchlassend.

Непрори́вний, *a. Кл. Т.* ununterbrochen.

Непрóсьвіток, -тку, *m. T.* Finsternis, Unwissenheit, *f.*

Непросипе́нний, *a.* — пяни́ця *Ке.* 408 ein Saufer ohne Unterlass, ohne eine Weile durchzuschlafen.

Непросипу́щий, *a.* -а ніч langdauernde, ewige Nacht, die man nicht verschlafen kann.

Непрослї́димий, *a. Фр.* unergründet.

Непрости́мий, *a.* unverzeihlich.

Непростові́льн(ий), *a.* -а (*f.*) schwanger.

Непротóрений, *a. H.* 216 s. Непритóрний 1); -енно, *adv.* sehr viel, ohne zu erschöpfen, o. zu verschwenden.

Непроходи́мий, непрохі́дний, *a.* undurchdringlich, unwegsam.

Непря́мий, *a.* mittelbar, *Term.* indirect.

Непря́ха, *f. P.* I. 176 träge Spinnerin.

Не́путити, *v. a. Мак.* auf Irrwege führen.

Непу́тний, *Левч.* непутя́щий, *a.* s. Непотрібний, *M.* II. 84. *Мі.* II. 356.

Непу́тство, *n. Ст.* s. Безпу́те 2).

Непу́тствовати, *v. n.* liederlich leben, lumpen, *Ст.*

Непщева́ти, *v. n.* † *K.* dafür halten, meinen, wähnen.

Нера́дити ся, *M.* III. 36 nachlässig, unachtsam sein.

Нера́до, *adv.* nicht gern, nur ungern.

Нера́достен, *a. Ч.* V. 242 trostlos, untröstlich, freudeleer, unerfreulich, *Л.* 132.

Не-ра́зом, *adv. H.* II. nicht auf einmal.

Нера́ніц, *adv. compar. K.* = нера́ньше.

Нерви́стий, *a.* nervig, *Пар.*

Нервíвка, *f.* Nervenfieber, *n.*

Нерво́вий, (*Ие.* не́рний. *Пр.* XII. 147, нервóзний). *a.* Nerven-; 2) nervös, reizbar.

Нерегуля́рний, *a. Ие.* unregelmässig.

Нере́зний, *m. a. s.* Nbfl. des Прут.

Нере́сниця, не́рез, не́рость, *f.* s. Нерісниця; 2) не́рость. *coll. b*) Laich, *n.* Frösche, *pl. Нот.* I. 172.

Не́рет, *m. H.* 196 Art Fischreuse, Netz, *n.* 283.

Нерети́вий, *a.* folgsam, sanft, harmlos.

Нері́вний, ungleich, uneben, ungebahnt.

Нері́вність, -ости, *f.* Ungleichheit, Unebenheit, *f.*

Нерівнобедрённий, *a.* ungleichschenklig, *Пол.*
Нерівнова́ртостний, *a.* ungleichwertig.
Нерівноволо́сий, *a.* mit ungleichen Haaren.
Нерівнокри́льці, *pl.* Ungleichflügler, *pl.* (Heteroptera).
Нерівни́й, *m. f.* nicht ebenbürtig.
Не́ріг, -ога, *m.* Art antediluvianisches Thier.
Нерійник, *m.* Bienenstock, der nicht geschwärmt hat.
Нерісниця, нерістка, нерінка, *f.* s. Мерéсниця.
Не́рість, -ости, *f.* Mineral, *n. Term.*
Нерічи́вий, *a.* -і уста́ nicht beredt, *Пол.*
Неріши́мний, (-и́вий.-и́льний, *Зар.*) *a.* unentschlossen, unschlüssig.
Неріши́мість, (-и́вість), -ости, *f.* Unentschlossenheit, *f.*
Нерóб, *У.* нерóба, нерóбиско, *m.* нероблящий, *a.* Taugenichts, arbeitsscheu.
Нерóбак, *m. M.* s. Небора́к.
Неробі́тниця, *f.* die nicht Arbeitsame.
Нерóбство, *n. BE.* Liederlichkeit, Verkommenheit, *f.*
Нероді́ючий, *a.* unfruchtbar.
Нерозбі́р, -ору, *m.* Unachtsamkeit, *f.*
Нерозва́га, *f. Пар.* s. Нерозсу́дність.
Нерозва́жений, нерозва́жний, *a.* ohne zu lindern, untröstlich, (сльóзи, туга́, сум), *Ст.* [ва́жний, & s. Необа́чний &.
Нерозва́жець, -жця, *m. T.* нероз-
Нерозга́дливий, *a. B.* unachtsam, unbedächtig.
Нерозга́дний, *a. Ст.* unerklärlich, [unbegreiflich.
Нерозгля́дність, -ости, *f. T.* Unachtsamkeit, Kurzsichtigkeit, Unzurechnungsfähigkeit, *f.*
Нероздїли́мний, (-ді́льний), нероздїли́мість, (-ді́льність), *Term.* s. Неподі́льний, &, нерозлу́чний &.
Нерозквічаний, *a. C.* I. 199 von unerschlossener Blüte.
Нерозлу́чен, *a. У.* unentschlossen, [unentschieden.
Нерозлу́чний, *a.* unzertrennlich, unzertrennbar.
Нерозлу́чність, -ости, *f.* Unzertrennlichkeit, *f.*
Нерозмі́жований, *a.* ungetheilt *Ш.* I. 137.
Нерозмі́нний, *a.* — руóбель *Др. с.* [35 immer ungewechselt.
Нерозмі́рний, *a.* unverhältnismässig.
Нерозмі́рність, -ости, *f.* Missverhältnis, *n* Unverhältnismässigkeit, *f.*
Нерозполóжене, *n.* Ungeneigtheit, Verstimmung, *f.*
Нерозпу́тний, *a.* pfadlos, unwegsam; unzählig, *Под.*
Нерозри́вний, *a.* unlösbar, unauflöslich.
Нерозри́вність, -ости, *f.* Unauflöslichkeit, *f. Пар.*
Нерозріши́мний, *a. Мог.* s. Нерозри́вний.
Нерозруши́мний, *a.* unzerstörbar, [unvergänglich.
Нерозруши́мість, -ости, *f.* Unzerstörbarkeit, *f.*
Нерозсудли́вий, *K.* нерозсу́дний, *a.* unbedachtsam, unklug, unverständig; ungereimt.
Нерозсу́дливість, (-у́дність), -ости, *f.* Unklugheit, Unüberlegtheit, *f.* Unverstand, *m.*
Нерозтóпний, *v.* unschmelzbar, *Пол.*
Нерóзум, *m.* Unverstand, *m.* s. Нерóстроп.
Нерозу́мний, *a.* s. Нерозсу́дливий; sinnlos.
Нерозпоря́дність, -ости, *f.* Mangel an guter Anordnung, *m.*
Нерóстроп, *m. У.* Unbesonnenheit, *f.* Unbedacht, *m.* Thorheit, *f.*
Не́рти, (нру, нрешь, нре), *v. n.* s. Нирну́ти.
Не́ртиця, *f.* Seemoosschnecke, *f.* [(Scyllaea).
Не-рука́ комýсь, *Кн.* nicht geziemend, ziemt nicht.
Нерукотвóрний, *a.* nicht von Menschenhänden gemacht, *Ш.* I. 197.
Не́руне, *n.* s. Курма́че; schmutzige Wäsche (*Фр.*).
Нерýся, *f.* linker Nbfl. der Дéсна.
Нерухли́вий, *Фр.* нерухóмий, *Пар.* неруши́мий, нерýшний, *Щог. a.* unweglich, bewegungslos, regungslos, starr.
Не́руш, *m.* Art Pflanze.
Не́ряд, *m. Левч.* s. Непоря́док.
Нерядливий, *У.* нерядний, *a.* nachlässig, fahrlässig, unachtsam; nicht wirtschaftlich.
Не́рязд, *m. Гол.* II. 276 s. Не́рість 2)?
Не-са́ме — то, *adv.* nicht eben, nicht allzu sehr.
Несамови́тий, *a.* besessen; eig. unselbständig, *Mi.* II. 195; 2) unbewusst (*adv.*). *Левч.*
Несамовíльно. *OH.* несамохíть, несамохíть. [самхíть *adv.* unwillkürlich.
Несьвідóмець, -мця, *m. B.* несьвідомий, несьвідýщий, *Фр. a.* der Unwissende, unerfahren, unkundig, — чогó.
Несьвідомість, -ости, *f.* Unkennt-

niss, Unwissenheit, *f.*

Несвій, *a.* s. Свій.

Нéсьвітний, несьвітовий, несьвіцкий, *Кч.* 379 *a.* nicht von dieser Welt, übernatürlich, unnatürlich, ungewöhnlich, unqualificierbar, übermässig.

Несьвітщина, *f.* geistlicher Stand,

Несвóрний, *a.Зг.* unbändig. [*ВБ.*

Несéць, -сця, *m.* Träger, *m.*

Несíла, *f.* Kraftlosigkeit, Indolenz, Ohnmacht, *f.* — mit d. *Infinit.* nicht vermögend, ausser Kraft. [se Kraft.

Несилéнна сила eine überaus gros-

Несíльний, *a.* schwach.

Не-сíльно, *II.* 96 несíлувано, *adv.* ohne Zwang, ungezwungen.

Несíтний, *a.* unersättlich, *Ш.* I. 348.

Несíтість, -ости, *f.* несíтство, *n.* *Левч.* s. Ненáсит, Habgier, Habsucht, *f.*

Несказáнний, *a. Кч.* 282; -áнно, *adv. Ш.* I. 69 unaussprechlich, unnennbar, ungemein, überaus. [Ненáче.

Не-сказáти, *adv.Не.* (*г. н.* 266) s.

Несквáпність, -ости, *f. Ог.* Saumseligkeit, Trägheit, *f.*

Несквéрний, *a.* unbefleckt, rein.

Нескинýтий, *ptc.* — óком unabsehbar, noch nicht mit Augen bemessen.

Нескінчáемий, *Ос.* (61) IX. 176, (-áнний *Кн.*) нескінчимий, *a.* nicht enden wollend, endlos, unendlich.

Нескінчéність, -ости, *СМ. f.* s. Безконéчність.

Нескладний, *a.* ungefüge, ungeschickt, plump; unpassend, ungereimt, unharmonisch. [schicktheit, Ungereimtheit, *f.*

Нескладність, -ости, *f.* Unge-

Несклóнний, *a.* unbiegsam, *ГШ.*

Несколебимий, (-ли-), *a.МШ. Зг.* unerschütterlich. [rotten.

Нескоренимий, *a.* schwer auszu-

Нескóро, *adv.* nicht bald.

Нескоротимий, *a. Кн.* der sich nicht abkürzen lässt (Bruch).

Нескрéба, *m. f.* нескрéбений, *a.* ungeschlacht, ungeschliffen, roh, unrein.

Нескýсний, unschmackhaft, unappetitlich. [haftigkeit, *f. Пар.*

Нескýсність, -ости, *f.* Unschmack-

Нескýсно, *adv.* nicht gewandt, *Пол.*

Неслáва, *f.* Ruhmlosigkeit; Schmach, *f.* *ruchlose That, *Kol.* II. 3.

Неслáвити, неславляти, *v. a.* когó schmähen, verleumden, in schlechten Ruf bringen.

Неслýханий, *a.* unerhört; seltsam.

Неслухняний, -ність *f.К.* & s. Непослýпний etc. [recht.

Неслýтний, *a.* ungebührlich, unge-

Неслýтність, -ости, *f.* Ungebühr, Ungerechtigkeit, *f. Term.*

Неслюбний, *a.* unehelich, *Term.*

Нéсмак, *m.* Missbehagen, *n.*

Несмéртний, *a.* s. Безсмéртний.

Несмíслений, *a.* †*К.* unvernünftig.

Несьміливий, несьміливий, *a.* schüchtern. [ternheit, *f.*

Несьмілість, -ости, *f.* Schüch-

Несьміти, *v. n.* nicht wagen; befangen, schüchtern sein. [leidlich.

Несогíрший, *a.* nicht gar schlecht,

Несоглáска, *f. М.* II. 131 Uneinigkeit, Misshelligkeit, *f.*

Несозвýчний, *a.* dissonierend, *Пол.*

Несозвýчність, -ости, *f.* Dissonanz, *f.* [Aufrührer, *m.* der Unzufriedene.

Несопокíйник, *m.* Friedenstörer,

Несопокíйниці, *pl. Bein.* der плакéйвиці.

Несосьвітний, (-тéнний), *a.* nicht in aller Welt zu finden, unerhört, wunderbar; 2) unzählig, zahllos *Га.* II. 55.

Неспалимий, *a. М.* III. 127 unverbrennlich, nicht verbrennend. *Пу.*

Неспалимість, -ости, *f.* Unverbrennlichkeit, *f. Пар.*

Неспасéнний, *a.* nicht erlöst, ohne Erlösung, verdammt; 2) ewiges Verderben bringend: грiх.

Неспéртий, *a. Пар.* unwiderlegbar.

Неспинимий, *a. Ру.* unaufhaltsam.

Неспільчивий, *a.* nicht mittheilend, selbstsüchtig.

Неспíрний, *a* nicht leicht damit fortzukommen, zeitraubend; *adv.*-но, mühsam.

Неспíшний, *a.* nicht eilig, gemach.

Несплáвний, *a.* unschiffbar, *Term.*

Несплáвність, -ости, *f.* Unschiffbarkeit, *f.* [nicht leicht.

Не-сплóхá, *adv. Не.* nicht alsobald;

Несплячка, *f. gew. pl.* -чок, Schlaflosigkeit, *f.* (b. Kindern).

Несповíджений, *Зг.* несповíстний. *Вах.* (несповíто, *adv.Ф.Пр.*III.127) *a.* unaussprechlich, unsäglich. [*Пол.*

Несповназýбий, *a.* mit Zahnlücken,

Неспо́вний, *a. Пар.* unvollständig, nicht voll, nicht ganz, *adv.* неспо́вна два кірці́ nicht volle 2 Scheffel; — ро́зуму nicht bei (allen) gesunden Sinnen, aberwitzig, wahnwitzig; *Оц.* § 169.

Несповни́мний, *a.* unerfüllbar, *Фр.*

Неспо́вність, -ости, *f.* Unvollständigkeit, *f. Пар.*

Неспога́даний, *a. Зак.* unerklärlich.

Несподі́ванка, несподі́вня, *f.* Ueberraschung, *f.*

Несподі́йний, *К.* несподі́ваний, *a.* unverhofft, unvermuthet.

Несподо́бане, *n.* das Missfallen, *Пл.*

Неспожи́лий, *a. Зг.* nicht abgelebt, lebensfrisch. [gleichlich.

Неспорі́внаний, *a. Пар.* unver-

Неспо́рний, *a. Ко.* 122 anstandsloswillig. [dorben, unverfälscht.

Неспорче́ний, *ptc. Зг.* nicht ver-

Неспо́сіб, -обу́, *m. Гол.* Unmöglichkeit, *f.* [unfähig; *adv.* s. Непа́ручний.

Неспосі́бний, (-соб-), *a.* untauglich,

Неспосі́бність, -ости, *f.* Untauglichkeit, Unfähigkeit, *f.* [sern.

Несправи́мний, *a. С.* nicht zu bes-

Неспра́вка, *f. Ч.* V. 618?

Неспра́вний, *a.* ungefüge; unordentlich, nicht solid, schadhaft +*М.*

Неспра́вність, -ости, *f. ІГ.* Ungeschicklichkeit; Unordnung, Mangelhaftigkeit, *f.* [überwindlich, *Kst.*

Неспри́мний, *a.* unabwendbar, un-

Неспромі́жний, *a.* unbemittelt, unvermögend, insolvent.

Неспромо́га, неспромо́жність, -ости, *f.* Unvermögen, *n.* Indolenz; Unfähigkeit zu zahlen, Insolvenz, *Левч.*

Неспро́ста, *adv. Не.* nicht schlechtwegs, n. ohne weiteres, n. ohne besonderen Grund.

Неспя́чий, *a.* nicht gern schlafend.

Неспя́чка, s. Неспля́чка.

Неставáти, нестáти, *v. n.* s. Не u. Ставáти; нестає́ чо́гось кому́ es gebricht jmdm an etwas, es fehlt, mangelt; ще чого́ нестáло! da fehlte noch das! когось -ло, jmd hörte auf zu sein.

Нестáлий, *a.* unbeständig, wechselnd.

Нестáлість, -ости, *f. В.* Unbeständigkeit, *f.* Wankelmuth, *m.*

Нестáлок, -лка, *m.* Wechselthierchen, *n.* (Amoeba).

Нестановитний, *a. Ф.* s. Нестато́чний. [ziemt nicht.

Не-стáть, *adv. ІГ.* steht nicht an,

Нестате́чний, (-о́чний), *a.* unbeständig, veränderlich; haltlos, unsolid, leichtfertig; 2) arm *Ра.* I. 375.

Нестате́чність, (-о́чність), -ости, *f.* Unbeständigkeit, Leichtfertigkeit, Unmässigkeit, Haltlosigkeit, *f. К.*

Нестáток, -тку, *m.* s. Недостáток, *Н.* 33. *Фр.*; *pl.* нестáтки на щось Mangel an etw. *М.* II. 144; Dürftigkeit, Unmöglichkeit, *f.*; 2) erschöpfter Boden, *Фр.*; 3) Unbestand, Mangel an Ernst u. Festigkeit, *m. Н.* 225; 4) unbeständiger, wankelmüthiger Mensch. [стáток.

Нестáча, *f. Под.* s. Недостáча, недо-

Не́ствір, -ора, *m.* Ungethüm, Ungeheuer, *n. Пар.*

Нестеле́на, *m. f.* s. Гамéла.

Нестеме́нний, *a. Н.* 230 wahr, echt, unzweifelhaft (*adv. М.*+*Б.* 16); *adv.* нестéмно, *d.* нестемні́сїнько accurat. just, eben; nicht verdunkelt, *Кн.Пр.* X. 376.

Нестери́мний, *Пл.* нестéрпний, *Ст.* нестерпу́чий, *С.* II. 228 unausstehlich, unerträglich. [bitterung.

Нестерпу́ча, *f. С.* unerträgliche Ver-

Не́сти, (несу́, несéш), *v. a.* s. Носи́ти; заносити 2) *Кн.* несé пусти́нею man fühlt dass man in der Wüste ist; 2) — я́йцї Eier legen; 3) — ся getragen werden, ziehen; несé ся чу́тка es geht, läuft das Gericht; *b*) — ся (Eier) legen.

Нестигний, *a.* unreif.

Нестигну́ти, *v. n.* s. Невстигну́ти; *impers.* нестигло́, нуж — kaum dass man sich erholte, da — *Мх.*

Нести́дник, *m.* Bergsternblume, *f.* (Aster amellus).

Не-сті́й, *adv.* (*В.*) s. Як-сті́й.

Нестíнний, *a. Зг.* s. Нездібний, geistesschwach, indolent.

Несторі́вка, *f.* Nbfl. des Сéрет.

Несторо́жний, *a.* unbehutsam, unwachsam.

Несторо́нньо, *adv. Кн.* unparteiisch.

Нестóтно, *adv. Ст.* ganz so wie —, beinahe, s. Достóту.

Нестрéпений, *a. Ос.* (61) IV. 31?

Нестрі́йний, *a.* unregelmässig, unförmlich; unharmonisch. [aus, *Ст.*

Нестрі́мно, *adv.* übermässig, über-

Нестям, *m.* нестямленя, *n.* *Пу.* das Vergessen, Unwissenheit, *f.* Bethörung, *f.* Taumel, *m.*

Нестямний, *a.* +*М.* masslos.

Несхйоно, *adv.* ohne Bedenken, ohne Zweifel.

Несхильчивий, *a.* *М.* II. 84 unbeugsam, unnachgiebig, unerbittlich, unnachsichtig.

Несхідність, -ости, *f.* *ВБ.* Anomalie, *f.*

Несходимий, *a.* *Ч.* III. 271 nicht zum Durchgehen, unermesslich; 2) nicht abzutragen, sehr dauerhaft (v. Kleid).

Несхожий, *a.* — на себе sich selbst unähnlich, ganz verändert, +*М.*

Несувірний, *a.* unruhig, unbändig.

Несумённа сума, (*Фр.*) unermessliche Zahl, Unsummen, (*pl.*).

Несуперечно, *adv.* ohne Zweifel, unstreitig.

Несуставчатий, *a.* ungegliedert.

Несуций, *a.* s. Нездіоний.

Несучка, *f.* Henne die gut Eier legt, gute Legehenne.

Несущний, *a.* *Пл.* zufällig, unwesentlich.

Несчазник, *m.* s. Базний, (*vgl.* Счазник).

Несчисленний, *a.* unzählig, zahllos.

Несючка, *f.* s. Несучка.

Нётвар, нётвір, -ру, *m.* s. Нёствір.

Нетвёрдий, *a.* nicht hart, zart; schwach, *Ш.* II. 33.

Нетверёзість, -ости, *f.* Trunkenheit, *f.*

Нетемешіти, *v. a.* s. Нетямити 1).

Нетёпи, *pl.* schlechter Hanf der sich nicht brechen lässt.

Нетерпимий, *a.* unduldsam, intolerant.

Нетерпимість, (-пілість), -ости, *f.* Unduldsamkeit, Intoleranz, *f.*

Нетерпливий, (-пел-), нетерпячий, (-пучий), *a.* ungeduldig; unduldsam; nicht aushaltend.

Нетерпливість, (-пел-), -ости, нетерпляча, *Н.* 107 нетерпляча *Л.* 19, *f.* Ungeduld, *f.* — бере кого jmd wird ungeduldig.

Нётеч, нетёча, нетёчина, *f.* nicht fliessendes, stehendes Wasser; Sumpf, *m.*

Нетечанка, *f.* s. Найтичанка.

Нёти, *Пар.* (*Пр.* III. 17); нёгий, *Мі.* II. 63, *m.* † Sohn des Bruders od. der Schwester, Neffe, *m.*

Нётик, *m.* — слабинога, Rührmichnichtan, Springkraut, *n.* (Impatiens noli tangere).

Нетитірний, *a.* (*Фр.*) nicht neugierig, blasirt (не втирка́ти ся) §.

Нетифор, *m.* s. Никифор.

Нетілько, (-ки), *adv.* nicht nur.

Нетїпа, нетїпанка, *Ч.* V. 1137, нетїпаха, *f.* ungezogene, tölpische Dirne, Sudlerin, Schlumpe, Trulle, *f.*

Нетлённий, *a.* der Immerhungrige, s. Нётля; 2) —, нетлїнний, unverweslich, *К.*

Нетлїне, *n.* *К.* Unverweslichkeit, *f.*

Нётля, *f.* nimmersattes, immerhungriges Wesen, (*Ф.*); s. Ненатлий; 2) Motte, *f.*; kleiner Schmetterling; Lithocolletis, *B.*

Нето, *conj.* — (denn) anders, geschieht das nicht —; не то (що) не — але (ай) nicht nur nicht; nicht nur das, dass nicht; не то що, а не то geschweige denn, dass —. *Ог.* 209.

Нетоний, *m.* *В.* s. Лилик.

Нетотожний, *a.* nicht identisch, *Кл.*

Нетотожність, -ости, *f.* *Пл.* Nichtidentität, *f.*

Нетоя, *f.* Art Pflanze.

Не-тра, не-трёба, *adv.* ist nicht nöthig, ist entbehrlich, man braucht nicht.

Нетрёба, *f.* *N.* e. Berges.

Нетрёбство, *n.* *Ст.* s. Непотрібство.

Нётруд, *m.* s. Нерёба.

Нетруженний, *a.* nicht arbeitsam; 2) mühelos erworben.

Нётря, (-а), *f.* Waldesschlucht, -kluft, *f.* Abgrund, *m.*

Нетутнтавий, *a.* §. nichtsnutzig.

Не тут було. *Гр.* das gelang nicht.

Нетяга, нетяжище, нетяженька, *m. f.* obdachleser, armer, vielgeprüfter, unglücklicher Mensch, s. Бурлак; *adj.* нетяжский, — курінь *КС.* IV. 505 der нетяги (*pl.*).

Нетяжний, *Св.* нетяжкий, *a.* nicht schwer, leicht.

Нетяк, *m.* s. Нёти.

Нётям, *m.* нетяма, *К.* нётямка *МШ.* *f.* besinnungsloser Zustand, Unwissenheit, Vergessenheit, *МШ.* *f.*

Нетямити, *v. a.* sich nicht an etw. erinnern; 2) nicht gedenken.

Нетямливий, *a.* *Вас.* unbedächtig; ohne Rückhalt.

Нетямний, *a*, — з дйну *Фр.* bewusstlos.

Неувага. *f.* s. Неуважність, Versehen, *n.* Неу- s. Нен-.

Неуважене, *n.* *В.* Geringschätzung,

Verachtung, *f.*

Неувáжний, *a.* unaufmerksam, unachtsam, rücksichtslos.

Неувáжність, -ости, *f.* Unaufmerksamkeit, Unachtsamkeit, Rücksichtslosigkeit, *f.*

Неувядáємий, *a.*† *МШ.* s. Невя́нущий.

Неугаря́ючий, *a.* nicht verbrennbar, *Тор.*

Неудáча, неудáлий, & s. Невдáча &.

Неужи́тний, *a.* unnütz, unbrauchbar, *B.* bringender Strich Landes, öder Boden.

Неужи́ток, -тка, *m.* keinen Nutzen

Неýк, *m.* неýкий, *a.* *R.* 41 ein Unwissender, Ungelehrter; ungeschult, nicht abgerichtet, unerfahren. bar.

Неуклони́мий, *a.* *Ков.* unabwend-

Неулови́мий, *a.* *Фр.* nicht zu fangen, n. z. ergreifen, n. z. erhaschen.

Неумíлий, *У.* неумíтний, *Левч.* *a.* s. Невмíлий.

Неумíрний, *a.* *B.* unregelmässig.

Неýмний, *a.* unvernünftig, dumm.

Неумóвний, *a.* stumm.

Не-упóвнї, *adv.* s. Неспóвний.

Неупрáвка, *f.* *Под.* (*ж. з.* 197) Unordnung, *f.*; Missliugen, *n.* te, *f.*

Неурóжай, *m.* Misswachs, *m.* Missern-

Неуси́пний, *a.* *У.* *Фр.* s. Невсипýщий. unablässig.

Неустáнний, *a.* *Не.* unaufhörlich,

Неуступність, -ости, *f.* *B.* Unnachgiebigkeit, *f.* giebig.

Неуступчи́вий, *a.* *Пар.* unnach-

Неутíшний, *a.* *Ш.* I. 387 s. Невтíшно.

Неутомлéний, *Ш.* II. 59. неутомли́вий, *Ле.* (-ми́мий), неутруди́мий, *У.* s. Невтомлéний.

Неутрáльний, *a.* neutral.

Неутрíйний, *a.* nicht giftig, (*B.*).

Неýчий, *a.* *Ст.* s. Неýк.

Нéфороц, *m.* *Шл.* s. Нéхвороц.

Нéфта, *f.* *Ко.* 76 s. Нáфта.

Нéха, *m.* *f.* s. Нерóба.

Нехáй, *conj.* es sei darum, es mag sein, lass (ihn, sie, es &); нехай що — gesetzt dass — angenommen dass —, s. Нехáти.

Нéхар, *m.* нехáра, *m.f.* Sudler, *m.Gr.* 24; 2) —, нехáрниець (*B.*) Wolf; нéхар, *f.* *coll.* Raubthiere, *pl.* bes. Wölfe.

Нехáрний, нехáрник, *m.* (-ниця, *f.*) нехарашýтний, *a.* unrein, unsauber, unflätig, unordentlich; Sudler, *n.* (Sudelweib, *n.* feile, unflätige Dirne).

Нехáрність, -ости, *f.* нехáрство, *n.* Schmutz, *m.*; Unordnung, *f.*

Нехáти, *v. a.* mit d. *Infinit.* etw. nicht thun wollen, etw. unterlassen, sich von etw. enthalten.

Нехвáла, *f.* *Зг.* s. Неслáва.

Нехвалúт, *m.* *Ке.* 430 Invalide, *m.*

Нехвáльний, *a.* nicht lobenswert, n. belobt, *K.*

Нéхворощ, *m.* Feldbeifuss, römischer Wermut, (Artemisia campestris). *Пот.* III. 116. wankend, fest.

Нехитóкий, нехи́тний, *a.* *Біл.* nicht

Нехи́блений, *a.* nicht verfehlt, unfehlbar, *K.*; nicht falsch, aufrichtig, *Кн.*

Нехи́бний, *a.* fehlerfrei, correct, genau.

Нехи́бнути, *v. n.* gewiss nicht ausbleiben; *impers.* ohne allen Anstand.

Нехíрний, *a.* (*Ф.*) missgelaunt.

Нéхіть, -оти, *f.* Antipathie, Abneigung, *Пар.*; 2) —, нехітьма, *adv.* s. Нéхотя.

Нехлáнний, *a.* gefrässig; 2) grausam.

Нехлю́їти, *v. a.* *Ф.* besudeln.

Нехлю́я, *m.f.* нехлю́йний, *a.* нехлю́йниця, *f.* s. Нехáрний; нехлю́йство, *n.* s. Нехáрність.

Нехорóшкуватий, *a.* unschön.

Нéхотя, нехотячи́, нéхоч, *adv.* (eig. *ptc.* zu нехотíти) ohne zu wollen, unwillkürlich; хоч нéхоч magst wollen oder nicht.

Нéхрест, *m.* нéхрист, *m.* Unchrist, Ungläubiger, Heide; Iude *m.* (der Ungetaufte).

Нехтоли́ця, *f.* s. Нíхтони́ця.

Нехтувáне, *n.* *Біл.* Geringschätzung, Ignorierung, *f.*

Нехтувáти, *v. a.* nicht beachten, nicht anerkennen; 2) zu nichte machen, verderben, misshandeln.

Нецеремóнність, -ости, *f.* *Не.* Grobheit, *f.* Cynismus, *m.*

Нéцки, (*d.* нéцята), *pl.* Mulde, *f.*

Нецнóта, *f.* *П. п.* 65 Untugend, Verworfenheit *f.* bischen.

Нецáт, *adv.* gar nichts, nicht ein

Нечаéвець, -вця, *m.* Kampfgenosse des полкóвник Нечáй, *m.*

Нечáйний, нечáємий, нечáяний, *У.a.* unerwartet, unverhofft; 2) hoffnungslos, desperat; (-áянно, *adv.* *М.* III. 118).

Нечáр, *m.* (*pl.*) s. Яничáр, *КС.* VIII. 267.

Нечасовий, *a.* unzeitig, früh, *Ф.*
Нечéмник, *m.* *Ф.* Taugenichts, *m.*
Нечепýра, *Ст.* (-урýха), *f.* s. Нетíпа, нечепýрний, *a.* Не и. чепýрний.
Нечéсанї пáнночки, *pl.* Gretel im Busch, *f.* (Nigella damascena).
Нéчесть, нечестúвість,-ости, *f.* нечéстие, *n.* *К.* Ehrlosigkeit, Niederträchtigkeit; Ruchlosigkeit, Gottlosigkeit, *f.* 2) нéчесть, Schande, Schmach, *f.*
Нечестúвець, -вця, *m.* нечестúвий, *a.* der Ehrlose, Nichtswürdige; ruchlos, gottlos.
Нечéстний, *a.* s. Не- и. чéсний.
Нечéтний, *a.* *Пар.* s. Нечиткий.
Нечéтність, -ости, *f.* Unleserlichkeit, *f.* [umsonst, weshalb wohl.
Не-чúм (то), *conj.* weswegen nicht
Нéчисть, *f.* alles Unreine, *Еф.* 36. *coll.* unreineGeschöpfe, Canaille, *ТР.* 29.
Нечúстий, *a.* unrein, unsauber, unlauter; 2) unheimlich, nicht geheuer, *s. a. m.* der böse Geist, Teufel, *m.*
Нечúстість,-ости, нечистотá *f.* Unreinigkeit, Unsauberkeit; Unkeuschheit, *f.*
Нечиткий, (-тéльний), *a.* *Term.* unleserlich, unlesbar.
Нечіпáй-зїлє, *n.* s. Перéступень.
Нечоловíчний, *a.* *К* übermenschlich.
Нечувáлий, *Ст.* нечýванний, *a.* unerhört. [wusstlos, sinnlos.
Нечувствéнний, *a.* gefühllos, be-
Нечувствéнність, -ости, *f.* нечýвство, *n* *Пу.* Gefühllosigkeit, *f.*
Нечýй, *m.* *Ф.* *Поез.* (67)39.? purer Geist; нечуя-áнгіль, 130 Genius, *m.*?
Нечýй-вітер, *m.* Ruhrkraut, *n.* (Gnaphalium); 2) Habichtskraut, (Hieracium pilosella).
Нечумáзний, *a.* *К.* I. 308 nicht hübsch; ungeschickt, plump.
Нечупáйда, *f.* нечупáрний, *a.* & Нечепýра &.
Нечýть. *adv.* *Ру.* kaum hörbar, leicht.
Нечýтий, *a.* *Ш.* II. 225 s. Нечувáлий.
Нечутлúвий, *a.* *Ст.* unempfindlich.
Нечутний, *a.* *gew.* *adv.* нечýтно, ist nichts zu hören, man hört nichts neues.
Нешанóба, *f.* *Пов.* s. Непочитанє.
Нешановлúвий, *a.* до когóсь *К.* für jmdn keineAchtung habend. [Bohrer.
Нешнúльний, *a.* — спéрлик Art
Нéшнще, *aug.* *n.* s. Нéха.
Нешпергáч, *m.* s. Лилик.
Нешнéтний, *a.* *pol.* nicht garstig.
Нéшпір, *m.* s. Сумрáк; 2) *pl.* нешпóри, *pl.* Vesper, *f.*
Нéшта. нéчта, *f.* *Ф.* Dirne, Hure, Metze, *f.*; 2) s. Нéчесть 2).
Нещадúмний, *a.* *Н.* 32 keiner Schonung wert, nichtsnutzig, verworfen, verwerflich, *М.* [sichtslos.
Нещáдний, *a.* schonungslos, rück-
Нещаслúвець, -вця, *m.* нещаслúвий, *a.* нещáстник *МШ.* (-ниця, *f.*) нещáстний, (-сний), *a.* unglücklich; unselig, unglückselig.
Нещаслúвість. *Н.* 198 нещáстність, *В.*-ости, *f.* Unglück, Elend, *n.* Calamität, *f.*
Нещáсте, *n.* Unglück, *n.* Unglückseligkeit, *f.* [Несчислéнний.
Нещéтний, *a.* *ЛД.* *КС.* IV. 491 s.
Нещúрість, -ости, *f.* Mangel an Aufrichtigkeit, *m.* Missgunst, Unlauterkeit, Falschheit, *f.*
Не-що, *conj.* не-щобú geschweige denn, desto mehr, *МШ.*; не що давнó ще — nicht eben gar lange her, als — *Кн.*
Не щóт, *adv.* *Кв.* 43 nicht viel.
Неúвний, *a.* nicht sichtbar, n. offenbar n. klar *Зг.*
Не-як, *adv.* nicht anders, ohne weiters.
Неúково, *adv.* s. Нúково.
Неúлий, *a.* ungeziemend, unrecht, nicht schicklich; unzüchtig; ungeschickt.
Неúсить, *f.* † *К.* Kropfgans, *f.* (Pelecanus). [kel.
Неúсний, *a.* undeutlich, unklar, dun-
Неúсність, -ости, *f.* Undeutlichkeit, Unklarheit, Dunkelheit, *f.*
Ни, *conj.* *Оц.* §. 257. *Гол. гр.* 217 s. Нї I. und Не.
Нив, *m.* *Ч.* I. 10. s. Нїп.
Нúва, *f.* *coll.* нúве, *n.* нивá *pl.* *ІГ.* Acker, *m.* Ackerfeld, *n.* Flur, *f.* Gefilde, *n.* *adj.* нивяний.
Нивинá, *f.* Heu vom Ackerfelde, *n.*
Нипомúрка, *f.*-колосíвка Getreide-Laubkäfer, *m.* (Anisoplia fruticola) *В.*
Нивоштóжити, *v.a.* s. Ничтóжити.
Нивянка, *f.* Sherardia arvensis.
Нúгда, нúгди, *adv.* s. Нїкóли.
Нúджа, *m.* *f.* s. Недолýгий.
Нúдїти, *v.* *n.* schwinden, vergehen, abnehmen, verkümmern. [Низкий.
Нúже, *adv.* *compar.* (*В.*) = нúзш s.

Нижний, (-їй), *a.* unter, Nieder-.
Нижник, *m.* Untermann; Bube (im Kartenspiel) *m.* *Ч.* III. 45. *ГШ.*
Нижня, *f.coll.* die Unterbeamten (*pl.*), Dienstmannschaft, *f.* (Gendarmerie etc.).
Низ, *m.* der untere Theil, das Untere; das der Mündung e. Flusses nähere, unterwärts liegende Land, *vgl.* Поділе, низина; Souterrain, *n.* низом, *adv.* unterwärts, niederwärts; на низ *P.* I. 8; до низу *Кч.* 5. в низ 179 nach unten hinab, bis hinunter, herunter, niederwärts.
Низь, *f.* (*Фр.*) Tiefland, *n.*; jene Richtung in der das Wasser hinabläuft.
Низанка, *f.* s. Низка.
Низати, (нижу, нижеш), *v. a.* aufreihen, -fädeln, -ziehen; *холод мене нижe *Щог.* 16 es durchzieht mich ein Frösteln; 2) — ся *М.* II. 113 sich durchschlingen, sich schlängeln.
Низень, низина, *f.* Niederung, *f.* niedrig gelegener Ort; Thal, *n.*
Низити, (нижу, низиш), *v.a.* niedriger stellen, jmdn herabsetzen.
Низійти, *v. n.* herabgehen, -kommen, -gelangen, -steigen *Ш.* I. 237.
Низка, *f.* etwas Aufgefädeltes, Angereihtes; — намиста Korallenschnur, -kette; — цибулї Kranz etc.
Низкий, (-зьк- (*d.* низенький, -оньки), *a.* niedrig; *niederträchtig, gemein.
Низкість, -ости, *f.* Niedrigkeit; *Niederträchtigkeit, Gemeinheit, *f.*
Низкоділ, -олу, *m.* *Мак.* низовина *Левч.* низота, *ВЕ. f.* s. Низень.
Низькоросли й.*a.*niedrigwachsend.
Низовий, *a.* am низ, (низь), liegend, am niederen Laufe e. Flusses, in der Niederung. [Tasche, *f.* Loch, *n.*
Низьок,-зька.*m.*Höhle,Nische,Grube;
Низиослати, *v. a.* † hinsenden; 2) spenden, *Ш.* II. 238. [gestürzt.
Низринопений. *a.* *К.* † herab-
Ник. *int.* (*adv.*) zu никати 1).
Никадий, никуда. s. Нікуда.
Никати, *v. n.* schnopern, schniebend riechen, *P.* I. 11 herumlunkern, gucken; 2) sich niederducken.
Никицько, *adv.* *Ив.* 84 nicht im mindesten, gar nichts. [*Гол.*
Никава. *f.* linker Nbfl.des Дністер,
Никий, *a.* schwach, zart, *Зг.*
Никлюшка, *f.* Microgaster, *B.*

Никнути, *v. n.* schwinden.
Николай, (-ола.*d.*-ольцьо, -олуньо, -олка). *m.*Nikolaus, Niklas,*adj.*Николин, (-ольчин). [поле, *B.*
Николаєць, -айця, *m.* s. Покити-
Николайки, *pl.* St.- Niklasgeschenke für Kinder, *pl.*
Николи, *adv.* s. Нікоди.
Никольщина, *f.* Gastgelage am Tage des heil. Nikolaus (9. Mai a. St.), *n.*
Ни-куе, *adv.* nicht ein bischen, gar nicht. [„Unaussprechlichen" selbst.
Нильзя, по саме — *Ко.* 51 bis zum
Нимé, *Ф.* (*Пов.* 50) wird nicht (mit d. *Infinit.*), s. Имати.
Нимохід, -ода, *m.*Nachtwandler, *m.*?
'нинний, *a.* *МШ.* (*Ис.* III.) s. d. folg.
Нинї, нинїка,(-каль, -калї), нинька, (-ки), ниночки, *adv.* heute; jetzt.
Нинїв, *m.* *N.* e. Berges.
Нинїшний,*a.*heutig;jetzig;von heute.
Нинїшність, -ости, *f.* *КУ.* heutige Zeit, Jetztzeit, Gegenwart, *f.*
Нинятн, *v.n.*in d.Kinderspr.s. Спати.
Нина, *f.* *rum.* *У.* dichte Sohar.
Нипавий, *a.* naschhaftig. [keit, *f.*
Нипавість, -ости, *f.* Naschhaftig-
Нипати, *v. n.* nippen, tasten; s. Ґнипати. [(Podiceps), *m.*
Нирець, -рця, *m.* Taucher; Steissfuss
Нирище, *n.* Höhle, *f.*
Нирка, *f.* Niere, *f.*; 2) s. Нурок, нрóнурець; *adj.* нирковий Nieren-.
Нирковатий, *a.* nierenförmig.
Нирнути,нирати.*v.n.*untertauchen.
Нирцем, нирцї, *adv.* untertauchend, geduckt, *Ог.* 114. [стити у кого.
Нирювати, *v. n.* у кого §. s. Го-
Нита. *f.* *ТР.* 33. 346 das sich ablösende Streifchen an der Schneide; 2) die Schneide selbst.
I. Нити, (нию, нисш), *v. n.* dumpfen Schmerz fühlen, in Gram sich abhärmen, sich ängstigen. [stücke beim Webstuhl.
II. Нити, *pl.* zwei hölzerne Werk-
Нитицї, *pl.* Fadenalgen, *pl.* (Confervae). [*f.*Faden,Zwirn,*m.pl.*Garn,*n.*
Нитка, нитчина, *Ст.* (*d.* ниточка,
Ниткова тий, *a.*fädlich,fadenförmig.
Нитконуг, *m.* scherzh. *Bein.* des Webers: Fadenverwickler, Zwirnverdreher, *Н.* 246. [annotinum.
Нитота, *f.* нидич — Lycopodium

Нитувáти, *v. a.* s. Нютувáти.
Нитчáк, *m.* Fadenwurm, *m.* (Mermis) *B.*
Нитчáтий, *a.* fadenförmig.
Нитяльницї, *pl.* Garnaufzug, *m.*
Нитяний, *a.* zwirnen, Zwirn-.
Ниць, *adv.* mit dem Gesichte zur Erde, nach unten.
Ницáк, *m.* ein Niederträchtiger, *K.*
Ницелóз, *m.* kriechende Weide (Salix repens).
Нициний, *a.* niedrig wachsend: -а лозá *Еф.* 21.30; gesenkt, demüthig, *Кч.* 263. 267; 2) niederträchtig, *K.*; ниця собáка *H.* 61 heimtückischer Hund. [heimlich.
Ницьки, *adv.* gebeugt, geduckt;
Ницько! *int.* Lockruf für Lämmer.
Ниця, *f. dim. H.* 295 s. Нитка.
Нич, *pron. n.* nichts, s. Нїчó.
Ничгід, -ода, *m.* ein Nichtsnutziger.
Ничéльницї, ничениці, (*d.* ички), *pl.* Zettel, *m.* Kette (zu e. Gewebe), *f.* *Аль.* 407; (*sgl.* ниця, *f.* *Гол.* III. 439).
Ничéмний, *a.* s. Нїкчéмний.
Ничниїр, -óра, *m.* Nicephorus.
Ничка, *f.* Göttin als Nachtspinnerin; 2) — непримітка, Acker Kleinling, *m.* (Centunculus minimus).
Ничóгний *a.* *Ч.* VII. 551 = нї-дочóго, nichtsnutzig.
Ничóй = ничóго = ничó s. Нїчó.
Ничомáн, *m.* Habenichts, *m.* *Пар.*
Ничтóжити, *v. a.* s. Нївéчити, нищити [stöbern, wühlen.
Нишнóрити, *v. a.* *A-Г.* schnüffeln,
Нищетá, нищотá. *f.* Dürftigkeit, Armut, *f.* [arm, dürftig; Bettler, *m.*
Нищий, нищýк, (-ун), *m.* *Зак. а.*
Нищитель, *m.* Vernichter, Vertilger, Zerstörer, *m.* [heerend, *Пол.*
Нищительний, *a.* verwüstend, ver-
Нищити, *v. a.* vernichten, vertilgen; zerstören.
Нищїти, *v. n.* s. Нидїти.
Ний, нинний, & s. Нїй &.
I. Нї, *conj.* nein; нї-же-нї gar nicht, nicht im mindesten; нї — нї, (áнї — áнї) weder — noch, *Ч.* V. 458; не... áнї... нїже weder — noch — noch, nicht einmal *Ш.* II. 68; нї для-чóго *C.* I. 211, нї-за-для-чóго *Ме.* 365 нї зá що, нї прó що, нї з тóго нї з сьóго ohne einen Grund, um nichts, *Лет.* нї сїло нї пáло, нї дай нї піди, *Зар.* ganz unverhofft; нї сáк-нї тáк weder so; noch so, nicht gut, so leidig, so elend; нї за сé нї за тó. — сесé нї за тотó für nichts und wieder nichts; хто-нї wer nur, wer nur immer.
II. Нї = мня = мéне, *Acc. s. sgl. pron.* mich *Ог.* 129. [unversehens.
Нїóéзда, *adv.* *Г.а.* II.55. unvermuthet,
Нїóн, нїóн то, *conj.* wie wenn, als ob, gleichsam, gleich als, *Ог.* 210.
Нїв, *g.* нóва, Neumond, *m.* (häufiger новий місяць).
Нївéчити, *v. a.* zu nichte machen, vernichten, vereiteln; 2) thätlich misshandeln. [derben.
Нївечїти, *v. n.* *T.* verkommen, ver-
Нївжé, *Щог.* s. Невжé. [was; Nichts.
Нїпіть-що, *C.* I. 18 man weiss nicht
Нїпорот, *m.* -отом ити, *Фр.* in Zerstörung, in Verfall kommen; 2) irren, durcheinander gehen.
Нїгá, *f.* *Ч.* IV. 299 Weichlichkeit, Verzärtelung, *f.* *Пот.* III. 109 das Kosen.
Нїгдé, (нїдé), *adv.* nirgends; нїгдéнїчó gar nichts; нїгдé дїти ся *Ог.* 118 nothwendig, unvermeidlich; н. прáвди дїти mann kann die Wahrheit nicht verbergen.
Нїгич, *m.* Nichts, *n.* *Ст.* (*Пр.* VII.414).
Нїготь, *m.* s. Нóготь, *B.*
Нї-гý! *int.* zum Antrieb der Pferde.
Нїгди, *adv. pol.* s. Нїкóли.
Нїдиха, *f.* *N.* e. Berges.
Нї-до-кóго = до нїкóго *Ш.* II.257.
Нїдрицяя, *f.* s. Сорóмиця.
Нїдрó, *n.* *Зг.* s. Нáдрó. [ця.
Нїдровий, *a.* -é корýтце s. Ложий-
Ніж, *g.* ножá, *m.* Messer, *n.*
Нїж, *conj.* (bei *Comparat.*) als, wie, denn.
Нїжáден, -дна, -дне, *pron.* kein, gar kein.
Нїже, *conj.* s. Нї I. [keit, *f.*
Нїжéнє, *n.* *M.* Liebkosung, Zärtlich-
Нїжити, *v. a.* кого liebkosen, zärtlich für jmdn sein, verzärteln, verweichlichen; 2) — ся зо злóсти *Ф.* vor Grimm vergehen.
Ніжка, ніженька, (-ечка). *f.* *dim.* Füsschen, *n.* Fuss, *m.* s. Ногá.
Ніжкувáти, *v. n.* von Schafen: zusammenkommen u. mit Füssen stampfen.
Ніжнá, *f.* Messerscheide, Säbelscheide, *f.* (*Лет.* 246).
Ніжний, *a.* Fuss-.
Нїжний, *a.* fein, zart, zärtlich, mit

Zartgefühl; 2) verzärtelt, verzogen *Кв.* 131.
Ніжність, -ости, *f.* Zartheit; Zärtlichkeit, *f.*
Ніжча́та. *pl. n* s. Ніжка. [beitscheue.
Ніза, *m. f.* Weichling, Zärtling, der Ar-
Ні-за́що, ні-зац, s. Ні I.
Ніздра, *f.* Rückseite des Leders, s. Мя́здра, ме́здро.
Ніздри, ніздра, *pl.* Nüstern, Nasenlöcher, *pl.* bes. des Pferdes). [te,? s. Ни́зка.
Нізка, *f. Ф.* (*Иов.* 21) Ring in einer Ket-
Нізя́, s. Ні́льга, нельзя́.
Ніковатий, *a. s. m. N.* e. Berges.
Ніко́ли, *adv.* nie, niemals, niemehr; мені — ich habe keine Zeit; 2) zur unrechten Zeit.
Ніколити ся, *impers.* -ить ся кому́ jmd hat keine Zeit, *Левч.*
Ніко́льетво, *n. К.* (*Хата.* 179) Mangel an Zeit, keine Zeit. [ко́льщина.
Ніко́льщина, *f. Ч.* III. 184 s. Ни-
Ніко́трний, *a.* s. Ніжа́ден.
Ніктó, s. Ніхто́.
Ніку́ди, (-да), *adv.* nirgends, n. wohin; — кчемний s. Нікче́ма.
Ніку́с, ніку́щик, s. Нику́с.
Нікче́ма, *m. f. Ст.* нікче́мник, нікче́мен, *М.* II. 151 нікче́мний, *a.* Taugenichts; nichtig, geringfügig, bedeutungslos; 2) nichtswürdig, niederträchtig.
Нікче́мнити, (-ни́чити), *Кн. v. a.* entwürdigen, erniedrigen, niederträchtig machen, verderben.
Нікче́мниця, *f. К. Б.* Geringfügigkeit, Kleinigkeit, Albernheit, *f.*
Ні́льга́, *adv. К.* unmöglich *Ог.* 117.
Ні́льове́ць, -вця́, *m.* Nilpferd, *n.* (Hippotamus amphib.).
Нім, *adv.* ehe, bevor; bis.
Німа́к, німа́ч, *Левч. m.* ein Stummer.
Німе́нщина, *f.* Land am Flusse Njemen, *К.*
Ні́мець, -мця, *m.* ein Deutscher.
Німе́цкий, *a.* deutsch.
Німе́ччина, *f.* Deutschland, *n.*
Німий, *a.* stumm; -á хоро́ба nicht erkannt. [Wesen).
Німина́, *f.* Thier, *n.* (eig. stummes
Німи́ця, *f.* — чо́рна Bilsenkraut, *n.* (Hyoscyamus niger). [stummen.
Німі́ти, *v. n.* stumm werden, ver-
Ні́мка, німки́ня, (*d.* ні́мочка), *f.* eine Deutsche.

Ні́мно, *adv.* — ро́бить ся кому́сь jmd wird befangen, beklommen, verstimmt.
Німова́тий, німе́нький, *a.* etwas stumm, halbstumm; stammelnd.
Німота́, *f.* Stummheit, *f.*]Німі́ти
Німоті́ти, *У.* німува́ти, *К. v. n.* s.
Ні́мра, *m. f.* німра́вий, німрово́кий, *a.* undeutlich, unverständlich sprechend; 2) nicht offen in die Augen schauend, mit gesenktem Blick.
Ні́мрати, *v. n.* undeutlich, unverständlich sprechen, nuscheln.
Німча́, -а́ти, *n.* kleines, noch nicht sprechendes Kind.
Німча́й, *Н.* 21. німчу́ра, *m. aug.* (*d.* ні́мчик,) німчи́н s. Ні́мець.
Ні́мчити, s. Зні́мчити.
Ні́на́що, ні́нац, *m. n.* Taugenichts, *m.*; 2) ні-на що бу́ло купи́ти *Кн.* = = не бу́ло за що. [ziger.
Ні-о́дний, ні-оде́н, *a.* nicht ein ein-
Ні-о-чі́м, *Св.* = о ні́чім.
Ні-по-чо́му = по-ні́чому für Nichts, um den Spottpreis.
Ніпро́, *m.* s. Дніпро́, *Левч.* [serables.
Ні́прох, *m.* (*Фр.*) etwas Schäbiges, Mi-
Ні́раз, ніразе́нник, ніразчу́к, *m.* Teufel, *m.*
Ні́рка, *f.* Nörz, *m.* kleine Fischotter.
Ніс, *g.* но́са, *m.* Nase, *f.* [eitel, *Ф.*
Нісені́тний, *a. T.* albern, nichtig,
Нісені́тниця, *f.* Albernheit, albernes, fades Zeug, Schnurpfeiferei, *f.* Unsinn, *m.*
Ніскі́льки, *adv. Ч.* III. 76 gar nichts.
Ністр, *m.* s. Дністе́р, &.; ністро́ве Uferstrich des Дністе́р; ністрови́не. *pl.* Bewohner des Dniesterufers (s. Побере́жці), *pl.*
Нісчи́нний, *a. Н.* 241. *Ог.* 102 [нисъ-чинъ-ьн]. ungewürzt, pur, ohne Fleisch, Speck etc. gekocht.
Ніт, *adv.* ist nicht da, ist nicht mehr da *Оц.* § 223; nein (*В.*).
Нітити. *v. a.* s. Обні́тити; 2) ся sich ducken, lauern, *К.*; *b*) -ить ся ein thaut auf. [Motte, *f.* s. Не́гля.
Ні́тка. *f.* Nachtfalter, *m.* (Phalaena);
Ні́тнати. *v. n.* „nein" sagen, läugnen, abschlagen.
Ні́тник, *m.* Helianthemum vulg.
Ні́хоть, *m.* s. Но́готь.
Ніхто́, *g.* ніко́го, *pron.* niemand.

Ніхтонйця, *f.* ein niederträchtiges, unwürdiges Weib.

Нїц, s. Нїчó, нич. [tiefe N.

Нїцькá ніч, *H.* 149. *M.* ganze Nacht;

Нїцувáти, *v. a. H.* 1 zu nichte machen, vereiteln.

Ніч, *g.* нóчи, *f.* Nacht, *f.* — ночувáти die N. zubringen; пустйти на ніч übernachten lassen, beherbergen.

Нічвйд, нічвйдок, -дка, *m.* Fledermaus, *f.*; 2) Nachtschwalbe *f.* (Caprimulgus europ.). [*Оц.* § 164.

Нїчий, -йя, -йе, *pron.* niemandes,

Нїчичйрк, *adv.* keinen Mucks, mäuschenstill.

Нічка, *f. dim.* s. Ніч; 2) weiblicher Poltergeist, Nachtgeist, Nachtmahr, *f.* *Не.* (*Ир.* IX. 500); 3) s. Нічвйд 1).

Нічкувáти, *v. n.* s. Ночувáти.

Нїчлáва, *f.* Nbfl. des Днїстéр.

Нічлїг, (-нїг), *m.* Nachtlager, *n.* *Оц.* 70.

Нічлїжаний, *m* der Uebernachtende; der mit Pferden auf d. Hutweide übernachtet.

Нічний, нічняний. *Ст. a.* Nacht-, nächtlich; *adv.* нічно *Ме.* 429 Nachts.

Нічнйк, *m.* Nachtwächter, (*Ф.*), *m.*; 2) *pl.* Nachtfalter, *pl.*

Нічнйця, *f.* Eule, *f.* (Strix) *Ф. Ноез.* (67)20; 2) *pl.* Eulen, Nachtfalter, (Noctuae); 3) zusammengesetzte Angel für die Nacht ausgelegt, (*B.*). [sehend.

Нічновйдний, *a. Мог.* in der Nacht

Нїчó, нїчóго, (*d.* нїчогíсько, -íсенько), *pron. n.* nichts; менї нїчóго я нїчóго *P.* II. 21 mir ist nichts (übles vergefallen); thut nichts, schad't nichts *P.* I. 14; нїчóго дїля um nichts, umsonst, vergeblich; *Оц.* § 160.; 2) so ziemlich, geht wohl an, annehmbar, genug gut, hübsch &: оня́ собі нїчó. *Ог.* 118.

Нїчóгий, *a. Ч.* II. 409 nichtsnutzig, = нї до чóго.

Нїчогíч. *adv.* gar nichts.

Нїчтóжний, *a.* eitel, vergeblich.

Нїщйминця, (нїсчим-), *f.* s. Нїсенїтниця (*л. с.* 36).

Нїщó, s. Нїчó, sehr wenig; нїщо менї тогó робйти es ist für mich eine Kleinigkeit, — *b*) habe keinen triftigen Grund dies zu thun. [mit nichten.

Нїйк, *adv.* auf keine Weise, gar nicht,

Нїйкий, *a.* kein; 2) nichtsnutzig, nicht zu brauchen, якийсь — verkommen, schlecht; 3) якóсь нїйко, нїйкового комý ist für jmdn unthunlich, ungeziemend, schickt sich nicht.

Нїйковий, *a.* kein; 2) nicht deutlich, n. erkenntlich.

Нїйкось, *adv. C.* II. 130 s. Ненáче, einiger-, gewissermassen, eigens. [pfen.

Нїйчити, *v. a.* когó jmdn arg schim-

Нна́ти, = не знáти, (*Фр.*) es ist unbekannt, *Ог.* 94.

I. Но! *int.* nun! auf! wohlan!

II. Но, *conj.* aber, allein; sondern; doch; но прéцї! doch einmal! *Оц.* § 257. 3. *Ог.* 209; 2) s. Инó, що-но (що й нó) kaum dass, eben, gerade. [Новйк.

Новáк, *m. Ч.* I. 10 Neumond, *m.*; 2) s.

Нóватинь, *f.* Auswuchs auf e. alten Eichenbaume, *m.* [новотáр, *m.* Neuerer, *m.*

Новáтор, *Ог.* новйтель, *Term.*

Новйзна, *f. B.* новатóрство, *n.* Neuerung, *f.*

Новий, *a.* neu; — місяць Neumond, *m.*

Новйк, *d.* нóвичок, -чка, *m.* Noviz(e), Novitius; Neuling, *m.*

Новинá, (*d.* новйнка), *f.* das Neue, Neuigkeit, *f.*; 2) neu umgepflügtes, zum ersten Male bestelltes Grundstück, Neubruch, *m.*; neue Ansiedlung; 3) neuer Aufzug der Leinwand, neue L.; 4) *pl.* новинкй Zeitungen, *pl.*

Новинкáр, *m.* Neuigkeitskrämer, *m.*

Новинй, -йти, новинйтко, -тка, *n.* das Neugeborene, das Kleine, *Ст.*

Новйця, *f.* Novize, *f.* *Ч.* III. 392?

Новінний, *a.* -е пóле s. Новинá 2).

Новісенький, (-éсенький), *a.* ganz neu, neubacken, *Нот.* III. 108.

Нóвість, -ости, *f.* Neuheit; Neuerung, *f.* *Term.*

Новітний, *a.* neu, jetzig, modern.

Новоóрáнець, -ниця, (-óрáнчик), *m.* новоóрáний, *a.* der Neuerwählte, Neuausgehobene, Recrut, *m.*

Новоóрáнка, *f.* neu Aufgenommene, Novize, *f.*

Новонíрець, -рця, *m.* der Neubekehrte, Neugetaufte, Neophyt, *m.* *Зг. К.*

Новонíрство, *n.* neuer Glaube.

Новодрáнка, *f.* *H.* 219 s. Дрáнка.

Новожéне, *n.* *Ч.* I. 68?

Новожéнець, -нця, *m. gew. pl.* -éнцї die Neuvermählten.

*

Новозавітний, новозаконний, *a.* neutestamentlich. [neugezimmert.
Новозрубленний, *ptc.* neugehaut,
Новолїтний, *a.* Neujahrs-. [*m.Пар.*
Новолїтник, *m.* Neujahrsgratulant,
Новолїтувати, *Ч.* III. 2. новолїтствувати *Пар. v. n.* zum Neujahr wünschen, gratulieren. [-geld, *n.Пар.*
Новолїтщина, *f.* Neujahrsgeschenk,
Новомодний, *a.* neumodisch. [ren.
Новонароджений, *ptc.* neugebo-
Новонастане, *n Пу.* Neuerstehung, Wiedererschaffung; neue Verfassung, *K.*
Новообрядний, *a.* neuen Ritus.
Новопринбувший, *a.* neu angekommen, *Фр.* [Säen gepflügter Acker.
Новоріля, *f.* im Frühjahr vor dem
Новорожденець, *Ч.* IV. 8, (-роженець, *Вах.*), -ниця, *m.* der Neugeborene.
Новорочний, (-річ-), *a.* Neujahrs-.
Новорочник, *m.* Almanach, *m.*
Новосад, *m.* neue Pflanzung.
Новосьвітний, *a.* der neuen Welt, der Neuzeit, der Jetztzeit angehörig, modern, *Зар.*
Новоселиця, *C.* II. 101 новоселївка, новосїлка, *f.* новосїле. *n.* neue Ansiedlung, neues Haus, neue Wohnung, neuer Haushalt.
Новосївець, -вця, *m. N.* e. Berges.
Новосїлянець, -ниця, *m.* der Neuangesiedelte.
Новослїдниця, (-дниця, *B.*), *f.* frische Spur auf frisch gefallenem Schnee.
Новотар, *m. Term.* s. Новатор.
Новотвір, -твору. *m.* новотворство, *n. Пол.* Neubildung, *f.*
Новохрещенець, -ниця, *m. Ш.* II. 175 der Neugetaufte, Neophyt, *m.*
Нога, *f.* Fuss, *m.* Bein, *n.* *на ногах auf den Beinen, in Bereitschaft; на однїй нозї flugs, schnell; нога за ногов Schritt, vor Schritt, langsam; до гори ногами verkehrt durcheinander; пнятн до ногй mit Stumpf u. Stiel aushauen; в ноги пустити ся Reisaus nehmen; упасти кому в ноги, до ніг, zu den Füssen fallen; зойти кого з ніг jmdn zum Fallen bringen, поставити кого на ноги jmdm auf die Beine helfen, jmdn in bessere Umstände versetzen; задерти ноги crepieren, sterben §.
Ногавиці, *pl.* Unterhosen, *pl.* (*sgl.* ногавиця eine Hose); ногавки, *pl.* Oberhosen, *pl.* [4-ter Th. der куна.
Ногать, *f.* † 20-ster Theil der гривна,
Ногітка, *f.* Ringelblume Todtenblume, *f.* (Calendula offic.).
Ноготь, *g.* нігтя, *pl.* нігтї, *m.* Nagel (am Finger, an d. Zehe), *m.*
Ноготки, *pl.* s. Нагідки.
Ногочелюсти, *pl.* Kieferfüsse, *pl.*
Ногтик, *m.* s. Кострик.
Ное, *g.* Ноя, *m.* Noah, *adj.* Ноєвий.
Ноєвина, *f.* Versteinerung, *f.* Petrefact, *n. vgl.* das vor.
Ножка, *m.aug.* s. Ніж grosses Messer.
Ножаний, *a.* Fuss-, mit Füssen beweglich, s. Ніжний.
Ножар, *m.* Messerschmied, *m.B.* [500.
Ножен, *g.* ножна, *m.* Scheide, *f.KC.* IV.
Ножене, *n.coll.* Fussglieder, Zehen, *pl.*
Ноженька, *f. dim.* s. Нога, ніжка.
Ножик, (-ичок), *m. dim.* kleines Messer.
Ножиці, ножиці, *pl.* Schere, *f.*
Ножище, *n. aug* s. Нога; 2) s. Ніж.
Ножівник, *m.* Messerscheide, *f. B.*; 2) s. Ножар, *Пар.*
Ножковецупцене *Марк.* 153 Fleischwochen, wann гнижий, дрегалї, (kalte Füsse) gegessen werden. denn!
Но-ж-но — но-ж! nun denn! auf
Нозгравий, *a.* s. Носатий 2); смаркатий. [zwischen zwei Bächen.
Нозгриця, *f.* dreieckiges Feldstück
Нездровий, *a.* s. Носовий.
Нездрюватий, *a. Под.* porös.
Ной, ная, ное *pron.demon.* s. Оний, нон.
Ноївка, корабиця. Noahs Arche (Arca Noae). [ten, *Шог.*
Нокнути на кого: но! но! zuru-
Но-ле! *int.* s. Ну-же!
Номадний, *a.* nomadisch.
Нон, нона, ноно. *pron.* jener, s. Онон *Ог.* 57. *Ие.* 8. *Kst.*
Нонашок, etc. s. Нанашко.
Нора, *f.* unterirdische Höhle, Erdloch, *n.*; 2) Quelle, *f.*
Норвежин, *m.* Norwege, *m. Ст.*
Норець, -рця, *m. Ч.* II. 17 s. Нур, нурець. [cementaria).
Нобрик, *m.* Minirspinne, *f.* (Cteniza
Нористий, *a.* quellenreich, *Пар.*
Норйця, *f.* Feldmaus, *f.* (Hypudaeus (arvalis), *Пол.*; 2) Eingeweidewurm, *m.*

Helminthes). [Нóров.
Норівки, норівоньки, *pl. dim.* s.
Норіти, *v. n.* quellen, sprudeln, hervorrieseln.
Нóров, *m. gew. pl.* нóрови, нóрови, *n. Ч.* V. 644 Sitte, Unsitte, Art, Unart, Angewohnheit; *pl.* Launen, Mucken; по нóрову *Ко.* 235 nach Belieben.
Норовий, *Зг.* (*Пр.* II. 236. 248) норовствéнний, *a.* sittlich, moralisch.
Норовистий, норовлíвий *a.* eigensinnig, launig, unnachgiebig, störrig, schroff *M.* 76. [keit, *f.*
Норовистість, -ости, *f.* Störrig-
Норовити, *v. n.* trachten, besorgt sein, *Др. с.* 243; 2) sich auslassen, sich launig gebahren, sich viel herausnehmen, *Кч.* 132. [Sittlichkeit; Moral, *f.*
Норовствéнність, -ости, *f. Тор.*
Нороцовий, *К.* I. 203, s. норцовий, *Ме.* 378, *a.* -é пиво Märzbier, *n.*
Носáк, *m.* Lichthütchen, *n.* (zum Auslöschen der Lichter), *Зап.* I. 44.
Носáр, носáрик, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina rossica).
Носатизна, *f.* Rotzkrankheit, *f.*
Носáтий, *a.* grossnäsig; 2) rotzkrank (v. Pferd). [langer Schneppe.
Носáтка, *f. Ко.* 111 Art Gefäss mit
Носáч, *m.* s. Носáтий 1).
Нóсик, (*d.* -чок), *m. dim.* s. Нос; Näschen; 2) Schnäblein, *n. Ке.* 17.; 3) Vorsprung an d. Theekanne, Schneppe, *f.*; 4) das schmälere Ende des Eies; 3) *pl.* комарóні нóсики Rittersporn, *m.* (Delphinium consolida). [(*B.*) *pl.* s. Нóші.
Носíлки (-íлки *Ко* 221), носилéники,
Носíльник, *m. Пол. B.* Träger, *m.*
Носíр, *m.* s. Носáр.
Носíтельність, -ости, *f. Кос.* Gehalt, *m.* Tragfähigkeit, *f.*
Носíти, (нóшу, нóсиш). *v. a.* tragen; — имя den Namen führen, tragen; — ся з гáдкою etwas im Sinne führen; s. Нéсти 1), 3 a).
Носíльник, *m.* Garbenträger, (zum Setzen in Kasten &). *m.* (-ниця, *f.* -ін, *f.*).
Нóска, *f.* Schleppe, *f. Cm.*? [zen, *pl.*
Ноский, *pt. Oc.* (61) VI. 39 Schuhspit
Нóски-плóски, *int. Fabelw.* vom Schnattern der flachschnabeligen Enten, *P.* I. 49.
Носно-завійкóвий, ноздрíчний, *a.* -і кóсти Nasenmuschelbeine, *pl.* (concha inferior).
Носовий, *a.* Nasen-, Nasal-.
Носогрíй, *m.* Art Vogel.
Носóк, -скá, *pl.* носки *КС.* (83) VII. 501 s. Ноский, Fusspitzen, *pl.*
Носорíг, -óга, носорогáч, *B.* носорóжець, -жця, *m.* Nashorn, *n.* (Rhinoceros); 2) *Др. с.* 95 -рóжець c. fabelh. Vogel.
Носорóгий жук, носорóжок, -жка, *m.* Nashornkäfer, *m.* (Oryctes nasicornis), *Пол.* [Noten, *pl.*
Нóта, *f.* Note; Musiknote; *pl.* нóти
Нотáция, *f.* Bemerkung, *f. Не.*; 2) Angedenken, *n. Oc.* (62) VIII. 28. [Schaf, *n.*
Нóтинка, *f.* Lamm vom einjährigen
Нотувáти, *v. a.* notieren.
Нóчви, *pl.* s. Нóчови.
Ночвúд, ночовúд, *m.* s. Нічвúд.
Ночелíз, *m.* Schreitwanze, *f.* (Reduvius).
Нóчина, *pl. Нс.* Abenddämmerung, *f.*
Ночівлє, *n.* ночíвок, -вку, *m. Cm.* ночлíг, (нощл-). s. Нічлíг.
Ночівлá, *f.* Nachtherberge, *f.*
Ночлíжник, *H.* 252 ночлижéник, *m.* s. Нічлíжник.
Нóчник, *m.* Mond, *m. Ч.* I. 9.
Нóчниця, *f.* s. Нічниця 1).
Нóчови, (*d.* нóчовки), *pl.* Schwinge, Futterschwinge, *f.*; 2) s. Нéцки; 3) Waschtrog, *m. Зак.*
Ночувáти, *v. n.* übernachten.
Нóша, *f.* Tracht, *f.* Kleider, *pl. Гол.*; 2) Bürde, Last, *f.*
Нóши, нóші, ношáта, ношíї, *pl.* Traggestell, -geflecht, *n.* -korb, *m.* Trage, Tragbahre, *f.* [2) *pl.* s. Нóши.
Ношáк, *m.* Träger, Handlanger, *m.*;
Нóщиця, *f.* s. Нічниця.
Ну, *conj.* nun, also; нý-же, нý-но, *P.* I. 78. *Мх.* nu! nun wohl, wohlan, auf denn! ну ще де то про що *Кн.* nun wohl noch wovon; ну, нýтетко ци нішóи ніну місго? wer weiss, ob, vielleicht, (*Фр.*).
Нуд, *m.* нудá, нудьгá. *f.* Langeweile, Verstimmung, *f.* Ueberdruss, *m.* Missbehagen, *n.*; Qual, *f.* нудьгá чінáє ся, зóпрáв когó — — überkommt, überfällt.
Нудь, нудíчка. *f.* Uebelkeit, Ueblichkeit, *f.*

Нудьга́ти, *v.a.* quälen, peinigen, *Зар.*
Нуджува́ти, *v. n.* *У.* in Elend u. Noth leben.
Ну́дити, (ну́джу, ну́диш), *v. a.* langweilen, belästigen; zwingen; 2) Uebelkeiten erregen; *v. n.* — сьвітом, собою sich selbst plagen, seine langen Tage schleppen. [erregend.
Нудки́й, *a.* süsslich, Uebelkeiten
Ну́дкість, -ости, *f.* Süsslichkeit, Uebelkeit, *f.* [*Еф.* 31. *a.* langweilig.
Нудли́вий, *Ст.* нудни́й, нудяни́й,
Ну́дниця, *f.* die langweilt.
Нудо́та, *f.* *Кн.* s. Нуд.
Ну́жа, ну́жда, *f.* Elend, *n.* Noth, *f.*; 2) Bedürfnis, *n.*; 2) ну́жа Läusesuchtslaus, *f.* (Pediculus tabescentium); übhpt. Ungeziefer, Läuse.
Нужда́ти, *v.a.* quälen, peinigen; misshandeln; — ся, нуждува́ти, *v. n.* *МШ.* und — ся *Ф.* sich abhärmen, s. abmühen, s. plagen, Noth u. Elend leiden; — ся на чім wegen etw. einander kränken.
Нужде́нний, *a.* elend, jämmerlich, erbärmlich; *adv.* -е́нно elendiglich.
Нужде́ність, -ости, нуждо́та, *Нар.* *f.* s. Ну́жда 1), Jämmerlichkeit, *f.*
Нужди́ти, *v. a.* *Мак.* zwingen.
Ну́жний, *У.* ну́жний, *К.* *a.* nothwendig, nöthig; kümmerlich.
Ну́жкати, *v.a.* antreiben; — ся ким. s. Послу́гувати ся. [grube, *f.*
Ну́жник, *m.* *Кн.* Abort, *m.* Senk-
Нузда́ти. *v.a.* *С.* II. 22 — коня́ Zaum anlegen, Gebiss einlegen.
Ну́зде́чка, *f.* s. Узде́чка.
Ну́кати, *v. n* на кого́! ну! ну́же zurufen, aufmuntern, antreiben.
Ну́ля, *f.* Null, *f.*
Нум! нумо! *int.* wohlan, heda! frisch zu! ну́мте (*pl.*) *Р.* I. 6.
Ну́мер, *m.* Numer, *f.* [ferung, *f.* *К.*
Нумера́ция, *f.* Numerierung, Bezif
Нумерува́ти, *v. a.* numerieren.
Ну́навка, ну́нка, *f.* Art kleine Trompete aus dem Riedgras &. [tentrionalis).
Нур, *m.* Seetaucher, *m.* (Colymbus sep-
Нуре́ць, -рця, *m.* Lappentaucher, Steissfuss, *m.* (Podiceps cristatus).
Ну́рити, *v.a.* niedersenken; в землі — wühlen, *В.*; — ся schmollen.
Нури́ця, ну́рка, *f.* Nörz, *m.* (Mustela lutreola).

Ну́рок, -рка, *m.* Taucher, *m.*; да́ти, піти́ ну́рка untertauchen; *adj.* нурковий дзвін Taucherglocke, *f.*
Нурт, *m.* *М.* Welle, Woge, Flut, *f.*
Ну́рці, *adv.* s. Нирце́м.
Ну́та, *f.* Musiknote, *f.* Weise, Arie, *f.* на ну́ту nach —.
Ну́тер, -тра, *m.* Pferd mit verkümmerten Hoden, *n.* Einhode, *m.*
Нуткий, *a.* s. Нудки́й.
Ну́трица, *f.* s. Гайста.
Нутро́, *n.* das Innere, Inhalt, *m.*
Нутря́ний, *a.* *Е.* s. Вну́трішний.
Ну́шторити ся, sich unruhig einen Platz suchen, (*Фр.*).
Нюгати, нюґати, *v. a.* § jmdn kleinlich quälen, aus Rache sticheln, *Га.* II. 55
Нюнка, *f.* Igelkolbe, *f.* (Sparganium).
Нюнька, *m. f.* weichlicher Mensch; Memme, *f.* Taugenichts, *m.*
Нюряти, *v. n.* grübeln, keifen. (*В.*).
Нюсьо́! *int.* Lockruf, für Schweine.
Нюстріти ся, s. Ну́шторити ся.
Нют, *m.* Niete, *f.*
Нютува́ти, *v. a.* nieten, vernieten.
Нюх, *m.* Geruchsinn, Geruch, *m.*; 2) — таба́ки Prise Tabaks, *f.* [Schnupfen.
Нюхане, *n.* das Riechen; 2) das
Нюха́р, нюха́ч, *m.* Tabakschnupfer, Schnupfer, *m.* [2) Tabak schnupfen.
Нюхати, нюхну́ти, *v. a.* anriechen;
Нюхті́ти, *v.n.* *Гуш.* schnoppern, wittern, schnüffeln.
Нюхто́м, нюхце́м, *adv.* witternd.
Нюхцюва́ти, нюхті́ти, нюшити *II.* 268, *v. n.* s. Нюхті́ти. [Katze.
Няв-няв! *int.* vom Miauen der
Ня́вкати, ня́вкнути, нявча́ти, *v. n.* miauen, winseln, wimmern, greinen *Ф.*
Ня́га, *f.* Wasserfrosch, *m.* [хай, най.
Ня́гай. *adv. ungr.* *Гол.* III. 262 s. Не-
Нягати, *v.a.* *Гол.* III. 711 s. Нехати.
Ня́й, ня́йте! s. Нехай, нехайте.
Ня́нин, *a.* der ня́ня. [ня́нчин.
Ня́нька, *f.* Kinderwärterin, *f.* *adj.*
Ня́ньо, (*d* ня́нечко, ня́ньонько), *m.* s. Не́ньо.
Ня́нчене, *n.* Wartung, *f.* (e. Kindes).
Ня́нчити, *v. a.* kleine Kinder warten, pflegen; — ся з ким jmdn wie e. kleines Kind warten, hätscheln; — ся з собі́м се́рцем das Herz beruhigen, warten.
Ня́нчити, *v. n.* winseln, wimmern.

Н я́ н я, *f.* s. Не́ня; 2) s. Ня́нька.

Н я́ т и, (йму́.йме́ш), *v.a.* fassen, rühren; віри ня́ти (поня́ти) *P.* II. 18 Glauben fassen, Ueberzeugung gewinnen; — кому́ jmdm glauben; — ся чого́сь *M.* an etw. sich machen, zugreifen, etw. aufnehmen; го́ре мені́ ня́ло ся bitteres Los wurde mir zutheil, *b*) — ся s. Бра́ти ся, *c*) *Зак.* [nehmung; Arreststrafe, *f.*

Н я́ т е н н о, *n.* † *Wgr.* III. Gefangen-

О.

О, sechzehnter Buchstabe, (Онъ).

I. О! *int.* o! ach! 2) *deiktisch:* da, hier, s. 'Одека &, аво́.

II. О, *praep.* (verkürzt aus об) um, an; von, über, wegen; bei, nahe; 1) *mit d. Accusat.* (*Mi.* 425—430) bezeichnet 1) den Ort: плече́ о плече́ Schulter an Schulter, обру́ку ити́ з ким. *Кн.* Arm in Arm, о стіну́ an die Wand, об зе́млю an (um) die Erde: спе́рти ся, уда́рити, упа́сти, &); 2) bez. die Zeit: о той час, о сю пору́ um diese Zeit, о пі́нніч *Ф.* um Mitternacht; 3) bez. das Mass: о во́лос um ein Haar, о еде́н сяжень до́вший, о два ро́ки моло́дший, о́-маль (о ма́ло) um ein weniges, fast, о мно́го um vieles; 4) bez. dasjenige um dessentwillen, aus dessen Veranlassung eine Handlung unternommen wird, ferner bez. den Gegenstand geistiger Thätigkeit: спира́ти ся о що (о кого́) worum, worüber, weswegen streiten, би́ти ся, боро́ти ся о що um etw. kämpfen, стою́, до́ю о що es ist mir woran gelegen, о що хо́дить? worum geht es, w. handelt es sich? прозьба́, ста́рание, пи́тане о що &; тя́жко о хлїб ist schwer ums Brot. II) *mit d. Local* (u. *Dativ. Ос.* 191) *Mi.* 668—676, bez. о (об) 1) die Zeit um die, in der eine Handlung vor sich geht: о пі́нночи, о тре́тій годи́ні. о Не́трі, об Мико́лї um den Tag des heil. Petrus &, *Ос.* 195; 2) bez. dasjenige worauf sich die Thätigkeit bezieht, hinsichtlich dessen etw. ausgesagt wird, ferner den Grund einer Affection des Gemüthes: говори́ти, ду́мати, зна́ти, зга́дувати, зго́дувати, бла́гати *III.* II. 109, пла́кати. журити ся & о кім, о чім: мисль. ду́мка, пла́ка, слух (слих), суд, журба́, ста́рание & о кім, о чім von, über, an, für jmdm, jmdn, — etwas, worauf, woran &; 3) bez. das Mittel u. die begleitenden Umstände: о свої́й си́лї aus eigener Kraft, сам о собі́ für sich, einzeln, selbständig, о хлі́бі і воді́ bei Wasser u. Brot, о го́лодї і хо́лодї unter Entbehrungen; 4) bez. dasjenige womit etw. versehen ist: о єдні́м о́ку einäugig, о шести́ ноґа́х &. III) *in Zusammensetzungen* als Praefix bedeutet о-, об-, обі-, обо-, um, ringsum, ringsherum, rund herum, umher, herum; be-, ab, herab-, weg, er-, ver-; bei Verben drückt es die Perfectivität der Handlung, bei Adjectiven hat es meist eine beschränkende Bedeutung, *Mi.* II. 406. IV. 218—223, wozu Beispiele unten an entspr. Stellen zu suchen sind.

О а́ з а, оа́зис, *III.* I. 291, *f.* Oase, *f.*

О б́, *praep.* s. О II. Das Fehlende unter Об- s. unter О-. [beide, *Oц.* § 156.

'О б а́, *m.n.* о́ б і, *f.* (обадва́, обі́дві) *num.*

О б а́ б и т и с я, weibisch werden, Memme w. *IГ.*

'О б а́ б о к, -о́ка, *m.* Boletus scaber.

О б а б у́ р и т и, (обамо́-), *v. a.* s. Обобамо́рити.

О б а́ в а, *f.* *K.* Furcht, Besorgnis, *f.*

О б а в л я́ т и с я, säumen, zu lange wo verweilen.

О б а́ г р а, *f.* Sanguinolaria.

О б а г р и́ т и, (-гра́-), *v. a.* in Purpur, roth färben; mit Blut beflecken.

О б а г р я́ н е ц ь, -ц а, *Пг.* 9. обагря́нок, -нка, *m.* *Гол.* III. 431 Bretzel, *m.* (von beiden Seiten geröstet).

О б а д а́ т и, *v. a.* beschauen, (*Фр.*).

О б а́ н и т и, *v.a.* beden lassen, *Зап.* I. 298.

О б а-п о́ л и, *praep.* mit d. *Genit.* auf beiden Ufern, *K.*

О б а́ п о л о к, *m.* *Лекч.* s. Опілок; *pl.* обапо́лки *Ч.* II. 395 die beiden Hälften e. zerspaltenen Stammes.

О б а р а н и́ т и, *v. a.* *O.* (62) IX. 66?

О б а р а т а́ т и, *v. a.* derb schlagen.

Обáрати ся, s. Забáрити ся sich verspäten.
Обáрвити, *v. a.* befärben, *Ст.*
Обáрінок, обáрінець, *m.* s. Обагрянець.
Обарки, *adv.* на — бýльбу зварúти zum Abschälen.
Обарáти, *v. a.* kochen, sieden lassen, *vgl.* Обварúти, обагрúти.
Обáхмарити, *v. a.* § etw. bekommen, kriegen (*Фр*); 2) — ся sich von allen Seiten spähend umschauen.
Обачáти, *v.a.* wahrnehmen, schauen; — ся в собі *АД.* II. 139 auf sich selbst Acht geben, sich selbst betrachten, überwachen.
Обáчити, *v. a.* erblicken; 2) — ся на кого s. Зглянути ся на к.; *b*) s. Вúбачити (комý); *c*) — ся sich erholen, von e. Krankheit genesen.
Обачíнє, *n.* Rücksicht, Aufmerksamkeit, *f.* — мáти на кого für jmdn.
Обáчливий, *Ст.* обáчний, *a.* achtsam, umsichtig, vorsichtig, klug.
Обáчність, обачливість, -ости, *f.* Achtsamkeit, Umsichtigkeit, Vorsicht, Sorgfalt, *f.*
Обáйти, *v. a. Зак.* s. Обворожúти.
Обóамбýрити, *v. a.* derb, blau schlagen.
Обóбрати, s. Обіóрати.
Обóбивати, обóбити, *v. a.* herum-beschlagen; abschlagen; abprügeln; обóбивати порóги комý *Не.* mit Zudringlichkeit jmds Haus zu oft betreten.
Обóбитé, *n.* Beschlag, *m.* Ausschlagen mit Tapeten, *n.* Tapezierung, *f.*
Обóбігати, обóбічи, *v.a.* um etw. herumlaufen; umlaufen und dadh ausweichen, *M.*
Обóбідити, *v. a.* unglücklich machen.
Обóбілувáти, *v.a. P.* II. 106 abhäuten.
Обóбркати, *v. a.* крúла. *Не.* stutzen.
Обóув, *m.* s. Обвід, бóід (des Rades).
Обóýти ся, sich einleben, s. angewöhnen.
Обóýхати ся, sich vollfressen.
Обважнíти, *v. n.* schwerer, schwerfällig werden, *ІГ. Кн.*
Обáжувати, *v. a.* überlasten, überbürden; 2) beim Abwägen jmdn betrügen, *Кв.* 269.
Обвáл, *m.* Einsturz, *m. Под.*; eingestürzter, eingefallener Felsen, *M.* II. 159.
Обвáлище, *n.* — дерéв gestürzte Baumstämme, *Фр.*
Обвапнúти, *v.a.* kalken, tünchen, *Пол.*
Обварúти, обвáрювати, *v. a.* etw. aufkochen, brühen, aufsieden lassen.
Обварýцкати, *v. a.* beschmutzen.
Обвéзти, s. Обвозúти.
Обвертка, *f.* Umschlag, *m.* Emballage. *f. adj.* обвертóчний, Pack-, *Под.*
Обвеснувáти ся, обвеснúти ся, (*B.*) die Frühlingsarbeiten zu Ende bringen.
Обвéсти, *v. a.* s. Обводúти; 2) verführen, betrügen, *M+B.* 228.
Обветшíлість, -ости, *f. Пол.* veralteter Zustand.
Обвивáти, обвинýти, *v. a.* umwinden, umwickeln; — ся sich winden, s. schlingen.
Обвúднїти, *v.n.* Tag werden, hell w.
Обвúкнути, *v. n. Др. с.* 62 sich gewöhnen.
Обвúна, *f. Пар.* обвúнене, обвинóване, *Не. n.* Beschuldigung, Anklage, *f.*
Обвинúтель, *Luts.* 157 обвинúч, *Пар. m.* Beschuldiger, Ankläger; (úтелька, *f.* -in *f.*).
Обвинúти, (-úти), обвинувáтити, *v. a.* an-, beschuldigen, anklagen. [*Пар.*
Обвинка, *f.* Bandage, *f.* Verband, *m.*
Обвúнний, *a.* Anklage.
Обвúсаний, обвисалувáтий, *Под. a.* hängend, herabhangend, schlaff.
Обвúти, s. Обвивáти.
Обвід, -оду, *m. Не.* Umriss, *m.* Peripherie; Contour, *f.*
Обвідка, *f.* Ring, *m.* Einfassung, *f* — коло очúй Augenrad, *n. Пол.*
Обвідмити ся, sich mit відьми abgeben *Кв.* 219.
Обвінки, *pl.* das Worfeln des Getreides: обрзї обжинки а що шльнїйші —.
Обвінчáти, *v. a.* trauen, ehelich verbinden *Кв.* 282; 2) bekränzen.
Обвір, -бру, *m. Оц* §. 65. das Umpflügen.
Обвістúти, обвіщáти, *v. a.* öffentlich bekannt machen, ankündigen. [ня.
Обвістка, *f.* обвіщéнє, *n.* s. Оповіст-
Обвітрíти, *v. n. ОП.* verwittern; обвітрянний, *ptc. M.* II. 148 vom Winde u. Unwetter gepeitscht, verwettert.
Обвіяти, *v. a.* um-, anwehen; 2) worfeln. [sen, *Ог.* 77; 2) Herumführen, *n.*
Обводжуванє, *n.* das Einschlies-
Обводúстий, *a.* bogen-, kreisförmig.
Обводúти, обводжувати, *v. a.* um-,

herumführen; womit umgeben; umzeichnen, umstreichen. [quallen (Craspidota).
Обводівки, *pl.* gesäumte Scheiben-
Обподювáне, (-джуване), *n.* das Einschliessen *Ог.* 77.
Обвозйти, обвóжувати, *v. a.* herum, -umführen (zu Wagen, zu Pferde &) umfahren. [sprechen.
Обворожйти, *v. a.* bezaubern, be-
Обворýшити, *v. a.* erschüttern, *М.*
Обвоскувáти, *v.a.* mit Wachs überziehen. [binden.
Обвязáти, обвязувати, *v. a.* um-
Обгáва, *f.* s. Бгал.
Обгáдати, s. Обдýмати.
Обгадйти, *v.a.* besudeln, beschmieren.
Обгáнка, *f.* Achsenring der Lünse, *m.*
Обгáнянка, *f.* das endliche Eggen um den Acker umher.
Обганяти, s. Обігнáти.
Обгíн, -óну, óбгінок, -нку, *m.* tägliche Bestreitung der Bedürfnisse, laufende Ausgaben.
Обглядáти, s. Оглядáти. [den.
Обголїти, *v.n.* nackt, bettelarm wer-
Обговорйти, *v. a.* besprechen.
Обгорíти, *v. n.* ringsum verbrennen *adj.* обгорíлий, verbrannt.
Обгорóда, *f.* Umzäunung, *f.* s. Огорóжа; das umzäunte Feld nahe beim Dorfe; 2) Gehöft, *n.*
Обгородйти, обгорóджувати, *v.a.* umzäunen, umfrieden; місяць обгородйв ся der Mond hat um sich e. wolkigen Ring (den Hof).
Обгортáти, обгорнýти, *a. a.* umfassen, ergreifen, s. Огорнýти; — бараббáї behäufeln; — ся sich umkleiden,
Óбгортка, *f.* Ueberzug, Ueberwurf. *m.* Oberkleid, *n.*
Обгривáти, s. Обігрáти. [benagen.
Обгризáти, обгрйзти. *v. a.* ringsum
Обгóвдати, *v. a.* ganz abscheren, abnagen.
Обдавáти, обдáти, *v. a.* rings umgeben, umfassen, *С.* II. 143; обдáти телй das Kalb zur Kuh lassen, dass diese besser Milch gebe; морóзом обдає когó jmdn überfällt ein Schauer.
Обдáнйти, *v. a.* besteuern.
Обдарйти, обдарувáти, обдáрювати *Ке.* 392, *v. a.* beschenken, mit Gaben versehen.
Обдемáти, *v.a.*§. abputzen. [fen.
Обдéргати, *v.a.* rings umzausen, -rau-
Обдерй-лупíй, *m.* schnöder Schinder, Exploiteur, *m.* [dend.
Обдéравий, *a.* habsüchtig, schin-
Обдéрти, обдерáти, *v. a.* überall, ringsum abreissen, zerreissen; plündern, schinden; — ся sich zerkratzen; *b*) sich abreissen (in Kleidern).
Обдертюх, (-тýс), *m.* s. Обíдранець.
Обдивйти ся, nachschauen, -sehen; sich umschauen, s. umsehen.
Обдирáйло, *m.* s. Дерýн.
Обдйрство, *n.* Schinderei, Beraubung, Plünderung, *f.*
Обдїлйти, (-йти), *v. a.* betheiligen.
Обдїльний, *a.* beim Theilen ausreichend, genügend. [abpicken.
Óбдзьóбати, *v. a.* mit dem Schnabel
Обдовжйти, *v. a.* mit Schulden belasten. [hen; 2) wegblasen.
Обдувáти, обдýти, *v. a.* aufblä-
Обдýманість, -ости, *f.* Ueberlegtheit, Ueberlegung, Besonnenheit, *f.* Vorbedacht, *m.*
Обдýмати, обдýмувати, *v. a.* über-, nachdenken; in Bedacht ziehen; überlegen; — ся sich anders berathen.
Обдурйти, s. Одурйти.
Обдýрщиця. *f.* Betrügerin, *f.* *Ис.*
Óбдурю, *adv.Ос.*(61)VI.36 mit Trug.
Обевропéїти, *v. a. Мор.* europäisieren. [tödten; an Gesundheit schädigen.
Обезвíчити, *v. a.* das Leben rauben,
Обезглуздїти, *v. a.* verrückt, närrisch werden. [köpfen, *С.*
Обезголовйти, *v. a.* enthaupten,
Обездóлений, *a.* unglücklich, *Щог.* 137. [das Land, den Boden rauben.
Обеземéлювати, *v.a.* когó jmdm
Обеззубйти, *v. a.* когó jmdm die Zähne ausbrechen; обеззубíти, *v. n.* die Zähne verlieren, zahnlos werden.
Обезневинйти, *v. a. Т.* als unschuldig vertheidigen, verwahren.
Обезобразйти, (-жáти), *v.a.ГШ.* entstellen, verunstalten.
Обезоружйти, *v.a.ГШ.* entwaffnen.
Обезпамятїти, *v. n.* das Gedächtnis verlieren, bewusstlos werden.
Обезпéка, *f.* обезпечене, *n.* Sicherstellung, Versicherung, Sicherheit, *f.* Schutz, *m.*

Обезпечáти, обезпéчити, *v. a.* sicher stellen, versichern. [tend werden.
Обезпýтити ся, schwach, unbedeu-
Обезсеóйти, *v. a.* когó jmdm die Besinnung rauben, jmdn lähmen; — ся wahnsinnig; werden, ausser sich vor Zorn gerathen, *Ф.*
Обезсилйти, (-йти, -йлювати), *v.a.* entkräften, ermüden, schwächen.
Обезсилíти, *v. n.* Kräfte verlieren, kraftlos, schwach werden, *К.*
Обезслáвити, *v. a.* entehren, beschimpfen, *Ш.* I. 353. [machen, *Б.*
Обезсмертйти, *v. a.* unsterblich
Обезýмити, *v. a.* die Besinnung rauben, bethören; обезумíти, *v. n.* den Verstand verlieren. [Обезслáвити.
Обезчестйти, (-ствйти, *У.*), *v. a.* s.
Обезчувствíти, *v.n.Др.с.* 186 gefühllos, besinnungslos werden.
Обектйвний, *a.* objectiv.
Обéм, *m.* Umfang; Bereich, *ГШ.*; Rauminhalt, *m. Пол.*
Обемйстий, обéмний, *Пол. a.* umfassend, umfangreich; geräumig; stark, voluminös (Band, том)
Обемйстість, обéмність, -ости, *f.* Umfang, Fassungsraum, *m.* Stärke, *f.*
Обемомíр, *m.* Volumeter, *m. Пол.*
Обéрво, *n. gew. pl.* обéрва *Ив.* 4. s. Бровá, óрови, *pl. Mi.* II. 406.
Оберегáти, оберечý, *v. a.* behüten, beschützen, schirmen; — ся sich hüten.
Обéреже, *n.* Mundrand, *m. B.* (колоýсте).
Обéрежений, *a.* um-, berandet, *B.*
Обéрежка, *f.* Verhütung, Vorsichtsmassregel, *f.*
Обéрежний, *a.* vorsichtig, behutsam; — лист *К.* Schutzbrief, Geleitbrief, *m.*
Обéрежник, *m.* Schirm, Parapluie, *m. B.*
Обéрежність, -ости, *f.* Versicht, Vorsichtigkeit, Behutsamkeit, *f.*
Обéмок, -мка, оберемéнок, *m.* wie viel man mit beiden Armen erfassen kann: сíна & so viel Heu &, ein Armvoll; обéрмком, *adv.* mit den Armen: носйти &.
Обереститися, sich umwerfen, umhüllen; 2) sich womit erwürgen (удавити ся) (*Фр.*). [fes, *Gr.* 24.
Обéрка, *f.* Zeichen am Ohre e. Scha-
Обернýти, обертáти, *v. a.* umkehren, umwenden, um-drehen, umlenken; verwandeln; — грóші на що verwenden; — бикá castrieren; *v. n.* und — ся: менí обернýло (ся) на 23. рік habe das 23. Lebensjahr angefangen; — ся з ким mit jmdm verkehren.
Обертáк, *m.* Dreber, Art Rundtanz.
Обертáльний, *a.* drehbar, *Пол.*
Обéртане, *n.* das Umkehren, Umdrehen, Umwenden; з кимóсь Verkehr, *m. К.*; 2) Verwandlung *Не.* (*Пр.* IX. 776); das Reducieren (in d. Arithm.) *Кн.* [griff, *m.*
Обертáс, *m.* Dreherei, *f.* Kniff, Kunst-
Обертáтель, *m.* Wechsler, *m. Пол.*
Обéртень, (-ель, -тюх), *m.* Drehholz im Wagen s. Насáд 1); 2) Art Pflze, nach der Sonne sich wendend.
Обертéние, *n.* Ч. III. 7 verdorb. st. Обрітéние w. s.
Обертíй, *m.* s. Вáлах 1).
Обжалóване, *n.* Verklagung, *f.*
Обжáлувати, *v. a.* verklagen; 2) — ся klagen, sich beklagen, *Кв.* 156.
Обжáти, s. Обжинáти.
Обжегáти, обжечý, обжигáти, *v. a.* an-, verbrennen.
Обжéрти ся, обжирáти ся sich voll fressen, sich überfressen; *— ся з ким sich gegen jmdn mit Zähnen wehren, arg hadern.
Обживйти ся, *Кн.* обжйти ся, länger leben u. dadh sich besser einrichten, sich einleben, s. angewöhnen.
Ожидáти, s. Ожидáти.
Обжинáти, *v. a.* ringsum schneiden (mit d. Sichel); — ся die Ernte vollenden, beenden.
'Обжинки, *pl.* Erntefest, Schnitterfest *n.* Beendigung der Ernte, *f. adj.* обжинкóвий.
Обжйрний, обжирлйвий, *a.* gefrässig, *ГШ.* [*f.* Gefrässigkeit, *f. ГШ.*
Обжйрність, обжирлйвість, -ости,
'Обжíлка, *f.* s. Бджíлка, пчолá. *Ос.* 54.
Обжóра, *m. f.* Vielfrass, *m.* der (die) Gefrässige. [telied, n.s. Обжинкóвий, *Зак.*
Обжнйва, (-йнка, -йвонка), *f.* Ern-
Обзаведéнция, *f.* Haushalt, *m. Ос.* (62) VIII. 31.
Обзерйти, (-йти), *v. a.* an-, betasten.
Обзивáти ся, auf einen Ruf antworten, e. Zeichen von sich geben; wiederhallen.

'Обзир, *m.* Gesichtskreis, *m.*
Обзирáти, *v. a.* beschauen, besichtigen; — ся sich umschauen.
'Обзір, -бру, *m.* Umschau, Rundschau, Uebersicht *f.*; Rückblick, *m. Ил.*; 2) —, *gew. pl.* обзóри Assentierung, *f.*
Обзірник, *m.* Beschauer, *m. У.*
Обзначити, s. Означити. [waschen.
Обволити, *v. a.* in Lauge (золá) aus-
Обзóрець, *m. gew. pl.* обзірцї, Beschauer, Kundschafter, *m.* bes. von сватú на обзóринах.
Обзóрини, *pl.* Umschau, Besichtigung, Beschauung, *f.* s. 'Обзір 1).
Обзорóвий, *a.* кáрта, -ова, Beschauzettel, *m. Term.*
Обзянýти, *v. a.* anhauchen, (*B.*) *Mi.* IV. 223; 2) ver-, abbrühen.
Обú, *conj.* s. Щобú, кобú, бu, абú, *Ог.* 212. *Гол.* III. 504.
Обивáтель, *m. Кв.* 277 Bürger; Landmann; Gutsbesitzer, *m. adj.* обивáтельский, Bürger-, bürgerlich; des Gutsherrn.
Обивáтельство, *n. Св.* Civität, Bürgergemeinschaft, *f. coll.* s. Обивáтель *pl.*
'Обúвка, *f. Не.* s. Обóйтé.
Обúда, *f.* Beleidigung, Kränkung, Unbill, *f.* Unrecht, *n.* [двóє *num.* s. 'Оба.
Обидвá, *m. n.* обúдві (-дьві), *f.* оби-
Обидводíяне, *n. Не.* (*Пр.* XI. 2. 14.) Doppelthätigkeit, Reciprocität, *f.* [Tage.
Обúдень, *adv. Ос.* (62) II. 58? in einem
Обиджáти, (-ижá-), обидúти, *v. a.* beleidigen, kränken, jmdm Unrecht thun.
Обúдливий, *ВБ.* обúдний, *КУ. a.* beleidigend, kränkend, verletzend.
Обúдниця, *f.* Beleidigerin, *f. КУ.*
Обúдчик, *m.* Beleidiger, *m.* der Unrecht thut, *К. ГШ.* [geschlagen wird.
Обúй-бокá, *f. m.* träges Vieh, das viel
Обúйник, *m.* Teufel, *m.*
Обúклість, -ости, *f.* † *Левч.* s. Звúчай.
Обúле, *n. ГШ.* обúльність, -ости, *f. Ил.* Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.*
Обúльний, *a.* s. Бúвший.
Обименувáти, *v. a.* benennen.
Обинéний, *a.* mit Reif (инéй) überzogen, bereift, *B.*
Обинувáти ся, обинýти ся, *К.* Ausflüchte suchen, Umschweife im Reden machen.
Обинúки, *pl.* Umschweife, *pl. Кн.*
Обинúти, *v. a. M.* s. Обúти.
Обирáльник, *m.* Schabeisen der Gerber, *m.*
Обирáти, s. Обібрáти.
Обирвú. *pl. gen.* обúрв s. Обéрво.
Обиськáти, *v. a.* durchsuchen.
Обитáция, *f.* Wohnsitz, *m.*
Обúтель, *f.* † Wohnung, *f.* Haus; Kloster, *n.*; *adj.* обúтельний град (гóрод) *К.* Wohnungen habend, bewohnt. [тріти.
Обитріти, *v. n. К.* (*Хата.* 184) s. Обі-
Обихíдка, *f. P.* II. 25 Hausgeräth, *n.* Einrichtung, *f.* die häuslichen Bedürfnisse; Regie, *n. Кух.*
Обихóдини, *pl.* Umgang, Verkehr, *m.*; 2) Fest, *n.* Feiern des Festes.
Обúчай, *m.* das allgemein Giltige; Brauch, *m.* Sitte, *f.*
Обичáйка, *f.* Siebreif, Siebbogen, *m.*
Обичáйний, *a.* gewöhnlich *Ос.* (61) VII. *M.* III. 124. s. Звичáйний; 2) sittsam, sittlich.
Обичáйність, -ости, *f.* Sitten, *pl. Гол.* Moral, Moralität, Sittlichkeit, Sittsamkeit, *f. Зг.*
Обичáя, *f.* s. Обичáйка.
Обúчний *a. H.* 183, *corr.* s. Обáчний?
'Обі, *num. f.* s. 'Оба, *Гол. гр.* 114.
Обібрáти, *v. a.* ausziehen, enthülsen, wegstreifen, abschaben, abschälen, wegnehmen; кого з чогó berauben, ausplündern; 2) aus-, er-wählen, -lesen, erkiesen, sich aussuchen; — ся до чогó sich wozu an-, erbieten, за що auftreten als...; *b*) в що an sich etw. ringsum ziehen, nehmen, sich beschmutzen; 3) *v. n.* eiterig anschwellen. [*f. Пар.*
'Обіг, -ігу, *m.* Umlauf, *m.* Circulation,
Обіганець, -нця, *m.* Laib Brot womit bei d. Hochzeit herumgelaufen wird, *R.* 93, *n.*
Обігати, обічи, s. Обóбігати.
Обігнáти, (обженý, обженéш), *v. a.* ringsum weg-, ab-, vertreiben; 2) * etw. bestreiten *vgl.* Обгін; wobei sparen.
Обігрáти, *v. a.* jmdm im Spiele abgewinnen. [wärmen.
Обігріти, *v. a.* von allen Seiten er-
'Обід, *g.* обóда, *m.* s. 'Обнід; Umfang (des Rades), *m.* Radfelge, *f.*; 2) *dim.* обідéць, -дця, *m.* Ring, *m.* s. Пéрстень, *Мор.*
Обід, *g.* обіду, *m.* (*d.* обідець, -дця), Malzeit, Mal, Mittagsmal, eig. aber Mor-

genessen, da ruthen. Bauern den обід *gew.* um 8 Uhr früh einnehmen.

Обідальник, *m.* Mittagsmalesser, *m.*

Обїдало, *m. P.* II. 83 in d. Fabel: Vielfrass, *m.*

Обідане, *n.* das Frühessen, Morgen- [essen.

Обідати, *v. n.* das Morgenessen, die Malzeit einnehmen, zu Mittag essen.

Обїдати, s. Обїсти.

Обіде, *n.* Radfelge, *f.* Reif, *m.*; 2) replum (in d. Botan. *B.*).

Обідити, *v. a.* jmdn bestehlen, (u. dadh) ins Elend stürzen *Га.* II. 55.

'Обїдка, *f.gew. pl.* обїдки, Ueberreste von Speisen, Ueberbleibsel, *pl.*s.'Огризок.

Обідний, *a.* zum Morgenessen, zur Malzeit geh., um die Zeit des Mittagsmal, -а година Mittagsmalstunde, *f.*

Обідниця, *f.* Art Gottesdienst anstatt des Hochamtes gehalten.

Обіднїти, *v. a.* verarmen, arm werden; обіднений, *a.*verarmt, s. Збіднїлий.

Обідно, *adv.* на кого́ für jmdn beschwerlich, lästig.

Обідранець, -нця, *m.* Haderlump, lumpiger, schäbiger Kerl.

Обідрати, s. Обдерти.

Обідрий-лице́. *m.n.*jmd, dessen man sich in der Gesellschaft schämen muss, *vgl.* Лице́. [gel, *m. IT.*

Обідце, *n. dim.* s. 'Ободо, обід; Rin-

Обідчик, *m. C.* II. 174 s. Обидчик.

Обіжати, *v. a.* s. Обиджати; — ся *M.* II. 92 sich beleidigt fühlen, ungehalten sein.

'Обіз, -озу, *m.* s. Обоз, *Term. Пар.*

Обізвати, *v. a.* когось ким benennen, nennen; 2) — ся s. Обзивати ся.

'Обїзд. *m.* обїздка. *f.* Umweg, *m. P. ч.* 257 їхати на — einen Umweg machen, *IT.* Rundfahrt, Recognoscierung, Patrouille, *f.* das Bereisen.

Обїзджати, обїздити, *v. a.* umfahren, bereiten, umreiten, bereisen.

Обізнавати, обізнати. *v. a.* kennen lernen, wissen, erforschen, auskundschaften; — ся з ким einander kennen lernen, bekannt werden; sich auskennen; обізнаний, *a.* bewandert, kundig.

Обізначати ся. merken lassen, Zeichen geben, *C.* II. 130. [нути ся.

Обізріти ся, *Гол.* III. 240 s. Огля-

Обізяна, *f. Не. gr.* Αἴξ, *m.*

'Обійм, *m.T.* s. 'Обєм; *pl.* обійми, *M.* II. 178 Umarmung, *f.*

Обіймане, *n.* обійма́нка, *f. Гол.* III. 419 das Umarmen, Umarmung, *f.*

Обійма́ти, обійми́ти, обійня́ти, *v.a.*s.Обнима́ти. [Mantel, *m.*(in d.Geom.).

Обійми́ця, *f.* Umfang (e. Rades);

Обійми́ще, *n. P.* II. 106 Weite der Armumfassung, *f.*; 2) s. Обере́мок, *K.*; 3) *pl.* -щі und -ща Umarmungen, *Не.*

Обійний, *a.* beiderlei, *Пар.*

Обійете́, *n.* Behausung sammt Wirtschaftsgebäuden, *f.* Wirtschaftshof, *m.*; 2) Umgegend, *f.*

Обійти́, *v. a.* s. Обходи́ти; 2) — обма́ном hintergehen; 3) *v. n.* zu Ende sein; 4) — ся sich irren; обійшло́ ся щось кому́ es kostete jmdn etw. *Др.с.*18.

Обійщик, *m.* Tapezierer, *m.*

'О-бік, *praep.* mit d. *Genit.* an der Seite, zur Seite, neben.

Обікла́ти, s. Обклада́ти.

Обікра́ти, обкрада́ти, *v. a.* bestehlen, ausrauben.

Обімлїти, *v.n.*s.Зімлїти. [umlegen.

Обімшити, *v. a.* mit Moos (Heu &)

Обіпіж, *adv.* an beiden Füssen, *Кл.*

Обірванець, -нця, *m.*s.Обідранець.

Обірва́ти, s. Обрива́ти.

Обірний, *m.* Dünger, Mist, *m.*

'Обірок, -рка, *m. Лекч. gew. pl.*обірки s. Пере́оберки. [mit beiden Händen.

Обіруч, обіручки, *M.* II. 112, *adv.*

Обіру́чний, *a.* für beide Hände zugerichtet, — ніж = пісня́к.

Обірчина, *f. dim.* s. Обо́ра.

Обієїти. *v.n.*wie der Teufel unausstehlich, widerlich, ekelig werden, *Ш.* II. 51.

Обієла́ти, s. Обєпла́ти.

Обїений, *a.* gefrässig. [übersaugen.

Обієса́ти, *v. a.* besaugen; — ся sich

Обієта́ти, *v. a.* (*Фр.*) s. Обступи́ти.

Обісти, *v. a.* ringsum benagen, etw. aufessen; кого́ jmdm Schaden machen dh das Essen; — ся sich überessen *Mi.* IV. 221, sich tüchtig anessen. [ха́ти.

Обієхну́ти, *v.n.* s. Обсо́хнути, обсо-

Обієца́ти, *v. a.* bepissen.

Обіт, *m.* обітова́ння. *n.* † Gelübde, Gelübniss, *n.*Verheissung, Gelobung, *f. Пар.*

Обітне, *n.* Opfer, *n.*

Обітниця, *f. K.* Versprechung, Verheissung, *f.* Gelübde, *n. Пе́р.*

Обітній, *a.* gelobend, verheissend; 2) gelobt, Gelübde-.

Обітняти, *v. a.* s. Обтинати.

Обітріти, *v. n.* *К.* I. 40. s. Обутріти, *Пот.* II. 20—21. [повітре *М+Б.* 61. 70.

Обітря, (-я), обпітря, *n.* s. Повіте,

Обітувати, *v. a.* geloben, verheissen, *ГШ.*

Обїхати, *v. a.* s. Обїзджати. [&.

Обіхідка, обіходини, & s. Обихідка

Обіходливий, *a.* gesellig, leutselig, з'кимось freundlich verkehrend, umgehend. [Kreise umgehend.

Обіходом, *adv.* *К.* umringend, im

Обіцянка, обіщанка, *Ос.* (61) VII. 35 *f.* Versprechen, *n.* Versprechung, *f.*

Обіцяти, обіщати, *v. a.* versprechen, geloben; — ся zusagen, sein Wort geben, versprechen (mit d. *Infinit.*) *Ш.* I. 19.

Обіч, *gen.* обочи, *f.* Seite, *f.* Seitenabhang; на, при обочи abseits; *adv.* обіч zur Seite, an der Seite s. Побіч; abseits, fern; fremd, *К.*

Обічний, *a.* *Св.* an der Seite stehend, nebenstehend, s. Побічний, *Зар.*

Обкадити, обкаджувати, *v.a.* ringsum beräuchern.

Обкапати, *v.a.* beträufeln. [stickerei.

Обкидан, *m.* Art Bordüre in d. Leinen-

Обкидати, обкинути, *v. a.* rund herum einen Aufwurf (von Erde &) machen, bewerfen. [Ausgaben, s. Обгін.

Обкидок, -дку. *m.* kleine laufende

Обкипіти, *v. n.* beim Sieden, Kochen sich ansetzen; gerinnen (кров). [werden.

Обкиснути, *v. n.* nass, durchnässt

Обкитяти, *v. a.* umlegen, umgeben, zieren, *Вас.* (mit китиці). [Heuernte, *f.*

Обкіски, *pl.* Zeit der Mahd, der

Обкіт, -бту, *m.* Zeit des Lämmerwurfes, des Lammens. [Besatz, *m.*

Обклад, *m.* *В.* обклада, *f.* Umschlag;

Обкладати, *v. a.* rund herum belegen, besetzen, einfassen, s. Обложити; — кийми prügeln. [обкладний.

Обкладки, *pl.* Diphtheritis, *f.*; *adj.*

Обклинути, *v. a.* fest umfassen.

Обколок, -лка, *m.* *Вол.* s. Окружок.

Обколоти, обколювати, *v. a.* umspalten, ringsum abspleissen.

Обколотити, *v.a* s. (Околотувати), обмолотити.

Обкопати, обкопувати, *v. a.* ringsherum graben; mit einem Graben umgeben.

Обкорити, *v. a.* abrinden.

Обкосити, обкошувати. *v.a.* herummähen; — ся mit dem Mähen fertig werden. [umherziehen.

Обкочелати, *v. a.* umzingeln, rings

Обкрапати, s. Обкапати; *ptc.* обкрапаний *Ст.* beträufelt.

Обкружити, *v. a.* bezirken, *Пар.*

Обкрутити, обкрутнути *Др.с.* 204. обкручувати, *v. a.* umdrehen, umwinden, umschlingen, umwickeln. [räuchern.

Обкурити, (-урювати), *v.a.* an-, be-

Обкурнути, *v. a.* § s. Обкрутити.

Обкусати, (-йти), обкушувати, *v.a.* ringsum abbeissen.

Обкутати, обкутувати, *v. a.* umwickeln, vermummen.

Облав, *m.* облава, *f.* Treibjagd, Klapperjagd in der das Wild eingetrieben od. eingeschlossen wird; облавою, *adv.* in zerstreuten Haufen, haufenweise. *Пот.* I. 199.

Облавка, *f. gew. pl. АД.* I. 218 Ringe (Rinken, Henkel) an den Seiten des Schiffes zum Anfassen u. Schleppen, *pl.*

Облагодити, *v. a.* einrichten; — ся seine Verhältnisse ordnen.

Облагодіяти, *v. a.* когó jmdm Wohlthaten erweisen, jmdn beglücken, mit Wohlthaten überhäufen, *Св. Не.*

Облагородити, (-дити, -роджувати), *v. a.* veredeln, *Не.*

Облагороднене, *n.* Veredelung, *f.*

Облад, *m.* облада, *f.* gute Einrichtung, Verwaltung, Ordnung, guter Stand; — дати чому etw. gut ausführen worin Rath schaffen. [Regierer, *m.* *До.К.*

Обладар, обладатель. *m.* Beherrscher,

Обладати, *Wgr.* 112. обладувати *М.* I. 137. *Др. с.* 249 *v. n.* чимось etw. beherrschen, verwalten, in seiner Macht haben, besitzen, über etw. verfügen, walten; — царством die Regierung verwalten, leiten.

Обладити, *v. a.* s. Облагодити.

Обладувати, обладовувати, *v. a.* beladen, belasten, befrachten.

Облаз, *m.* Bergabhang der abrutscht, Rutsche, *f.*; leidlicher Weg um steile Felswände (*dim.* облазок, -очок).

Облазити, оліїзти, (оліжу, оліїзши), *v. a.* umherkriechen, herumschleichen; 2) *v. n.* kahl werden, sich abtrennen, s. abziehen, ausgehen (волосе, скіра &); *b*) verbleichen, Farbe verlieren (im Waschen).

'Облак, *m. gew. pl.* облаки, (weisse, heitere) Wolke; Gewölk, *n.* [wölk, *n. Ф.*

'Облакомбре, *n.* Wolkenmeer, Ge-

'Обламок, *m.* s. 'Оломок, *Гол.*

'Оланці, *pl.* Zimmereinrichtung, *f.*

Оланати, оланити, *v. a.* mit den Tatzen umfassen; betasten.

'Оланки, *adv. Леск.* im Finsteren herum tappend. [zähmen.

Ласкавити, *v. a.* zahm machen,

Ласкавлене, *n.* Zähmug, *f. Пол.*

'Область, *f.* Gebiet, *n.* Kreis, District, *m.* Provinz, *f.* — річна Fluss-, Stromgebiet, *n.*; *adj.* областний, zur область geh, provinziell. [machen, *Ф.*

Областити ся з ким Liebschaften

Олачка, *f.* Wolkenwollschweber, *m.* (Bombylius nubilus). [säule, *f. Пар.*

'Олачний, *a.* — стовп Wolken-

Олачниця, *f.* wolkige Wiesen mücke (Limnobia nubeculosa).

Олачок, *m. dim.* s. 'Олок. [schmähen.

Олаяти, *v. a.* ausschelten, vollends

Олейда, *m. f.* schamloses Klatschmaul.

Олекати. s. Облечи I. [tern.

Олекшити, облегчити, *v. a.* erleich-

Олена, *f.* das Angeleimte.

'Олеск, *m.* Beleuchtung, *f. Ф.*

Олесливий, олестний, (-єсн-), *a.* schmeichlerisch, gleissnerisch, mit Kriecherei u. Lobhudelei; schmeichelhaft.

Олесливість, олесність, -ости, *f.* олесте, *n. Ст.* Schmeichelei, Schmeichelsucht, *f.* das Einschmeicheln, Lobhudelei, *f.* [*f.* -in, *f.*).

Олесник, *m.* Schmeichler, *m.* (-ниця,

Олестити, *v. a. Мх.* überlisten.

'Олет, *m.* erster Ausflug der Bienen im Frühjahr, Reinigungsausflug, *m.*

Олетіти, s. Оліїати.

I. Облечи, *v. a.* einkleiden; investieren; — ся sich kleiden.

II. Облечи, *v. n.* s. Оляга́ти. [*f.* (*B*).

Оліна, *f.* Eiskruste auf Baumästen,

Оливальник, *m.* Bursche der begiesst am оливаний понеділок.

Оливане, *n.* Begiessung, Bespülung, *f.*

Оливанець, -ниця, *m.* der bei der Taufe mit Wasser begossen, nicht eingetaucht wurde.

Оливати, олити, *v. a.* begiessen; bespülen; *ptc.* оливаний понеділок Ostermontag, an dem man einander mit Wasser zum Scherz begiesst.

'Облиз, *m.* s. 'Облаз.

Облизати, облизувати, *v. a.* belecken; — ся sich —; *b*) von d. Flüssigkeit, die übergossen aus e. Topf in e. anderen, auf der Aussenwand überfliesst.

'Облизень, -зня, *m.* nichts mehr als Leckerei (kein wirkliches Sattessen), *облизня ніймати mit Nichts, mit leeren Händen, erfolglos u. dazu beschämt weggehen. [*B.* s. Віблий.

'Облий, *a.* walzenförmig; drehrund,

'Облик, *m. К.* облич, *f.* (*Фр.*) обличе, *n. Не.* Antlitz, Gesicht; 2) Bildniss, Portrait, *n.* Gesichtszüge, *pl.* [kleben.

Оли́пнути, оли́пати, *v. n.* sich an-

Оли́снути, *v. a.* er-, beleuchten, umscheinen.

'Оли́ця, *f.* Leuciscus rutilus. [I. 348.

Оли́читель, *m.* Ueberführer, *m. Ш.*

Оли́чити, (-ати), *v. a.* кого́ в чім jmdn eines Dinges überführen, überweisen.

'Оли́чки, *pl.* Backenbart, *m.*

Оли́чний, *a.* прекра́сно- mit wunderschönem Gesicht, *Кл.*

Оли́шати, (-ити), *v. a.* verlassen, im Stiche lassen, verwahrlosen, zurücklassen; — ся zurückbleiben.

Оли́вити, *v. a.* leichter machen, nachlassen, schwach zusammenbinden.

Оли́нки, *pl.* Walzenscheiden. *pl.* (Salpacea).

Оли́г, -ога, (*d.* оли́жок), *m.* Brachfeld, *n.* оло́гом лежа́ти brach liegen, unbenutzt sein.

Оли́зти, *v. n.* s. Облазити; *adj.* оли́злий ausgefallen, ausgegangen; abgeschelfert.

Оли́н, -ону, *m.* Jalousie, *f.* Vorhang, *m.*

Оли́нити ся, träge werden, *Кн.*

Оли́пити, оли́плювати, *v. a.* rund herum bekleben, leimen; *sich in Menge auf etw. setzen; як оли́пив wie angeleimt d. i. in dichter Menge, sehr reichlich angesetzt (Früchte etc.).

Облїплене, *n.* Beklebung, Leimung, *f.*
Облїски, *pl. N.* e. Berges.
Облїтáти, облетїти, *v. a.* um etw. herumfliegen, umherfliegen; — ся, облїтувати ся den Ausflug im Frühjahr halten (пчóли); sich im Fluge zurechtfinden u. heimisch werden; 2) *v. n.* abfallen, sich ablösen (глйна &); *verfallen, sich abnützen. [s. Обчислйти &.
'Облїч, *f.* Rechnung, *f. У.*; Облїчйти, &
Облїчувати, *v. a. Кв.* 269 in der Rechnung jmdn betrügen. [heute, *f.*
Облóв, *m. gew. pl.* s. 'Облав; Jagd-
Облóга, *f.* облóженє, *n. К.* Belagerung, *f.* das Belagern; Berennung, *f.*
Облóги, *pl.* Fensterrahmen, *pl.* (*В.*).
Облогувáти, *v. a.* brach liegen.
Облóженець, -нця, *m. К.* der Belagerte.
Облóжити, *v. a.* s. 'Обкладáти; beschweren, belasten (mit Abgaben); облóжений язик belegte Zunge; — ся sich umgeben; verlegt sein.
Облóжний, *a.* bettlägerig; langwierig, anhaltend; 2) zum Brachfeld geh; -е сїно vom облїг.
Облóвонька, *f. dim. Га.* II. 25. ?
'Облок, *m.* Fenster, *n.* s. 'Оболок.
Облокотйти ся, sich mit Ellenbogen stützen, *Кн.*
Облóма, *f.* — горй Bergsturz, *m. Т.*
Обломáти, облóмлювати, *v. a.* rund herum abbrechen; — ся einstürzen, einreissen. [Brocken, Ueberrest, *m.*
Облóмок, -мка, *m.* Bruchstück, *n.*
Облочковáтий, *a.* wolkig, *Пол.*
'Облуд, *m.* s. Блуд, бблудом ходйти = блýдом х.; 2) *N.* des Teufels als des Verführers *Ч.* I. 191.
Облýда, *f.* Heuchelei, Gleisnerei, *f. ГIII.*
Облýдний, *a.* heuchlerisch, gleisnerisch, falsch. [*m.* (-ниця, *f.* -ін, *f.*).
Облýдник, *m.* Heuchler, Gleisner,
'Облук, *m.* oberer Bestandtheil des ярмó.
Облуковáтий, *a.* oval, *Ф.*
Облупйти, *v. a.* abschälen, -hülsen, -schinden-, decken.
Облýче, *n.* Widerrist, *m. В.* [125.
'Облучко, *n.* s. 'Яблó(ч)ко. *Kol.* II.
Облюбéниця, *f. Лекч.* Geliebte, *f.*
Облюбйти, *v. a. Гол.* III. 413 s. Полюбйти; — ся sich verlieben.
Облюзýнок, -нку, *m.* Ablösung, *f.* §.
Облягáти, *v. a.* belagern, umlagern, berennen; 2) *v. n. Др. с.* 11 ringsum sich lagern; sich darnieder legen, krank liegen.
'Облягти, *pl. К.* das Darniederliegen im tiefen Schlaf.
Обляжник, *m. Пар.* Belagerer, *m.*
Обляк, *m.* Walzenbock, *m.* (Saperda).
Облямувáти, *v. a.* ringsherum besetzen, beschlagen.
Облянати, *v. a.* betupfen, beflecken.
Облятй, s. Обливáти.
Облячй, облягтй, *v. n.* s. Облягáти, 2); sich lagern s. Вилячи (збіже etc.).
Обляшити, *v. a. Кч.* 217 polonisieren.
Обмазáти, (-áзувати), *v. a.* anstreichen, anfärben; schmieren; bewerfen (mit Lehm &); — ся sich womit beschmieren; обмазйти ся mit Wagenschmiere sich b.
Обмазýрити ся, sich beschmieren.
'Обмáль, *adv.* — чогóсь s. 'Омаль.
'Обман, *m.* обмáна, обманлйвість, -ости, *МШ. f.* Betrug, *m.* Betrügerei, *f.* Täuschung; List, *f.*
Обманйтель, *m.* Betrüger, *m.*
Обманйти, (-ýти), обмáнювати, *v. a.* betrügen, hintergehen, täuschen.
'Обман-край, *m. Ф.* fabelhaftes, Wunderland.
Обманлйвий, обмáнний, *Зг.* обманчйвий, *a.* trügerisch, verführend, beirrend.
Обмáрати, *v. a.* beschmutzen, beschmieren.
Обмарйти, *v. a.* s. Обманйти.
Обмастйти, обмáщувати, *v. a.* beschmieren.
'Обмастка, *f.* s. Прймастка.
Обмáхувати ся від чóго, von sich etw. wegwedeln, abfegen, forttreiben; 2) *обмахнýти ся sich irren, fehlgreifen.
Обмáцяти, обмáцувати, *v. a.* befühlen, betasten.
Обмачáти, s. Обмочйти.
Обмежáти, обмежйти, обмéжувати, *v. a.* um-, begreuzen, beschränken.
Обмéженє, (-óванє), *n. Не.* обмежéність, -ости, *f. Пол.* Begrenzung, Umgrenzung, Beschränkung, *f.*
Обмерестйти ся малйм, durch weniges sich losmachen, loswerden.
Обмерзáти, обмéрзнути, *v. n.* rund herum frieren.

Обмертвіти. *v. n. M.* II. 109 ohnmächtig, bewusstlos werden, ersterben, erstarren.

Обмєсти, s. Обмітати. [sehen.

Обмивати, обмити, *v. a.* abwa-

'Обмил, (*d.* обмилок), *m.* обмилка, *f.* Irrthum, *m.* Versehen, *n.* Fehler, *m.*; 2) bes. eine beim Säen übergangene Stelle des Ackers: Lücke, Blösse, *f.*

Обмилити, s. Омилити.

Обмилний, *a.* trügerisch, irrig.

'Обмин, *m.* Ausweichung, *f.* — зробити з правдою s. Обминути ся з н. 2) s. 'Обмил 2).

I. Обминати, *v. a.* zerknittern, eindrücken; — просо stampfen s. Миняти.

II. Обминати, (-ути), обминувати *Ч.* III. 173 *v. a.* кого, що an jmdm etc. vorbeigehen, jmdn meiden, stehen lassen; *v. n.* umgehen, ausweichen.

Обминовище, *n.* — людеке wer, was von Allen gemieden wird.

Обминяками казати ausweichend, mit Umschweife sagen, s. Обиняки.

Обмирати, обмерти, *v. n.* in den Scheintod, in Lethargie verfallen; absterben, in Ohnmacht fallen. [gung, *f.*

Обмислене, *n.* Berechnung, Erwä-

Обмислити, обмишляти, *v. a.* erwägen; кого́сь чим jmdn womit bedenken, versehen; Vorsorge, Vorkehrungen treffen.

Обмиенути ся, §. s. Омилити ся.

Обмівний, *a.* verleumderisch, klatschliebend, (*Фр.*). [(-in) Klatschmaul, *n.*

Обмівник, *m.* (-ниця, *f.*) Verleumder,

Обміжка, *f. ГБ.* обміжок, -жка, *m.* *Левч.* s. Межа; еуголовки; Stück freien Ackers bei dem Feldrain; Grenzlinie, *f. K.*

'Обміль, -іли, *f.* seichte Stelle, Untiefe; на обміль єйсти *ГБ.* stranden.

Обмілїти, *v. n.* seichter werden *C.* II. 120.

'Обмін, *m.* обміна, *f.* обміняне, *n.* *Ф.* Tausch, *m.* das Umtauschen, Wechseln; 2) Verkehr, *m. T.*; *adj.* обмінний. *Фр.* обмінóчний, *Вах* Tausch-.

Обмінити, обмінювати, обмінати. *v. a.* um-, ab-, wechseln, umtauschen; neu aufstellen; — хлїб *III.* I. 146 entgegennehmen.

Обмінчик, *m.* s. Мінайло 2).

Обмірити, (-ити). *v. a.* bemessen, ermessen; 2) кого́ im Mass jmdn betrügen, *Кв.* 269. [bedenken, erwägen.

Обміркувати ся, *M.* II. 112 bei sich

Обмітати, *v. a.* rundum abfegen, abkehren.

Обмова, *f.* Verleumdung, *f.* Klatsch, *m.*

Обмовити, обмовляти, *v. a.* verleumden, bereden; in den Klatsch ziehen.

Обмовний, *a.* s. Обмівний.

Обмовність, -ости, *f.* Sucht zu Verleumden, Klatschsucht, *f.*

Обмокнути, *v. n.* durch u. durch nass werden; *adj.* обмоклий.

Обмолоти, обмелювати, *v. a.* theilweise mahlen; — ся vom Mahlen glatt werden, sich abmahlen (v. Mühlsteinen).

Обмолотити, обмолочувати, *v. a.* ab-, ausdreschen. [*f.* Taumel, *m.*

'Обморік, -оку, *m.* *Фр.* Betäubung,

Обмоекалити ся, sich moskowitisieren, *Мор.*

Обмотати, обмотувати, *v. a.* umwickeln, umwinden, um-, zuschnüren, umgarnen. [ken, benetzen; 2) bepissen.

Обмочити, *v. a.* eintauchen, eintun-

Обмошенничувати, *v. a.* *Под.* betrügen, übervortheilen. [verbauern, *K.*

Обмужичити ся, Bauer werden,

Обмурувати, *v. a.* ummauern.

Обмучити, *v. a.* mit Mehl bestreuen bestäuben.

Обнадежити, (-єжувати), *v. a.* кого́ *K. gr.* jmdm Hoffnung machen, etw. zusichern. [*m.* *Др.* Hoffnung, erweckend.

Обнадежливий, *a.* обнадежчик,

'Обнаж, *f.* s. 'Обніж.

Обнажати, (-ити, -увати), *v. a.* entblössen, entkleiden, ausziehen, nackt lassen. [*m.* (Fidonia defoliaria) *B.*

Обнажець, -жця, *m.* Blatträuber,

Обнародовити, (-пляти), *v. a.* öffentlich bekannt machen, publicieren, *Пар.* [terweisen, Gesittung geben.

Обнатурити, *v. a.* *Ра.* I. 242 un-

Обнести, *v. a.* herumtragen; — тином & umgeben, umzäunen, umfrieden *Кч.* 199; 2) forttragen, berauben; *jmdn beleumunden, üble Nachrede von jmdm, verbreiten, *Cm.*; 2) — ся sich abtragen, abreissen, abnützen.

Обнехайкати, (-хаяти). *v. n.* §. nicht rühren, d. i. sparen, weglegen.

Обнижати, (-ити), *v. a.* erniedri-

gen, niedriger machen, herabsetzen; ermässigen (ціну́). [setzung, *f.*
Обниже́не, *n.* Erniedrigung, Herab-
Обни́жник, *m.* Erniedrigungszeichen, *n.*
Обниза́ти, обни́зувати, *v. a.* rings reihenweise umgeben, umhängen, besetzen. [armen; *n.*; Umarmung, *f.*
Обни́мане, *n.* das Umfassen, Umar-
Обнима́ти, *v.a.* umfassen, umgreifen; enthalten; umgarnen, umarmen. [werden.
Обнища́ти, *v. n.* verarmen, arm
Обнище́не, *n.* Verarmung, *f.*
'Обніж, *f.* обні́же, *n.* Fussgestell, *n.* Leiste die Füsse e. Tisches unten verbindend; 2) Gebirgsfuss, *m.*; 3) —, обні́жка, *f.* Blütenstaub, Blumenmehl von den Bienen an ihren Füssen (Schenkeln) fortgetragen, „das Höschen".
Обні́жити, *v. a.* leer machen, abpflücken, — я́блінку etc.
'Обні́жок, -жка, *m.* (tiefergelegenes) Ackerende, *II.* 198. *Ос.* (61) X. 27; 2) Fusspfad, *m.* [мане &.
Обнїма́не, обнїма́ти, & s. Обни-
Обно́ва, (*d.* обно́вка), *f.* Erneuerung, *f.*; 2) jede neue Sache, neues Kleid &, Angebinde, Festgeschenk, *n.* Bescherung, *f.* (neuer) Besatz (am Kragen). *m.*
Обнови́тель, обно́вник, *Пар. m.* Erneuerer, Wiederhersteller, *m.*
Обнови́ти, обновля́ти, *v.a.* erneuern, wiederherstellen, neumachen.
Обно́вленє, *n.* s. Обно́ва 1), Wiederherstellung, *f.*
Обно́га, *f.* Gebirgszweig, -fuss, *m.* *Вах.*; 2) *Крон.* 54 s. Обні́жок (обні́г?).
Обно́жити ся, § sich angewöhnen, anhängen. [нести.
Обноси́ти, обно́шувати, *v. a.* s. Обо-
Обночува́ти, *v.n.* s. Переночува́ти.
Обнужда́ти, *v. a.* arg mitnehmen, misshandeln.
Обню́хати, (-увати), *v.a.* beriechen.
Обня́ти, s. Обнима́ти.
Обоо́ічний, *a.* beiderseitig, *Пар.*
Обовяза́ти, обовязувати, *v. a.* verpflichten, verbindlich machen. [*Term.*
Обовязко́вий, *a.* Pflicht-, obligat,
Обовя́зок, -зка, *m.* обовязане, *n.* Pflicht, Verpflichtung, Obliegenheit, Verbindlichkeit, *f.* [reichern.
Обогати́ти, обогаща́ти, *v. a.* be-

'Обод, (бо́ід, *d.* бо́одок), *m.* бо́одо, *n.* Radfelge, *f.* Reif, Ring, *m.*; бо́одом *adv.* bogenförmig. [thigung, *f.* *ГШ.*
Обо́дрене, *n.* Ermunterung, Ermu-
Ободри́ти, (-я́ти), *v. a.* ermuntern, ermuthigen.
Обо́є, *gen.* обо́їх, *num.* beide *Гол.гр.* 114.
Обо́жане, *n.* Anbetung, Vergötterung, *f.* [beter, *m.* (-in, *f.*).
Обожа́тель, *m.* (-а́тельна, *f.*) An-
Обожа́ти, *v. a.* anbeten, vergöttern.
Обожда́ти, *v. a.* s. Обжида́ти.
Обожеволі́ти, *v.n.* s. Збожеволі́ти.
Обо́з, (*d.* обо́зець), *m.* Lager im Kriege; Fuhrwesen, *n.*; 2) zusammengezogene Wagen auf e. Jahrmarkt *Кв.* 331. *Мі.* II. 407. бо́озом стоя́ти im Lager liegen.
Обо́зиско, обозо́виско, (-ище), *n.* *ГШ.* Ort wo ein обо́з stand, Lagerplatz, *m.*
Обозна́к, *m.* genaue Merkung.
Обозначи́ти, *v.a.* bezeichnen, genau merken, *Св.*
Обо́зний, *a.* zum Lager geh; Gepäck-; *s. a. m.* Wagenmeister im Kriegswesen, Lagercommandant, *m.*
Обо́йко́, *num. dim.* s. Обо́є *М.* II. 9 zwei zusammen, ein Pärchen.
Обо́йчик, *m.* Schlüsselbein, *n.*; 2) Halsbinde, *f.* (der kathol. Priester).
Обо́їско, *n.* s. Обі́йсте́.
Оболечи́, *v.a.* s. Облека́ти, облечи́ I.
Оболо́га, (обло́га), *f.* *МШ.* Gewölbe, *n.* s. Зві́д.
'Оболок, (*d.* бо́олочк, У.) *pl.* бо́олоки, *m.* s. 'О́блак; 2) Fenster, *n.* *Гол.* III. 389; 3) Umriss, Zug, *m.* Contour, *f.*; обо́локом, *adv.* massen-, scharenweise.
'Оболонь, оболо́ня, *f.* оболо́не, *n.* s. Боло́не; breiter Strich Feldes, *Ос.* 55.
Оболо́на, *f.* Fensterscheibe aus durchscheinender Haut; Glasscheibe, *f.*; 2) *pl.* оболо́ни, оболо́ники, Fensterrahmen, *pl.* (*В.*).
Оболо́ничі, *pl.* Steg über Sümpfe, *m.*
Оболо́нка, *f.* s. Боло́нка; 2) s. Поло́нка, *Кн.*
Оболо́нник, *m.* s. Болонка́р.
Оболо́чина, *f.* s. По́шенка, Zieche, *f.*
Оболо́чники, *pl.* Hautpilze, *pl.* (Hymenomycetes).
Оболо́чня, *f.* Sporen Fruchtlager, *n.* Fruchtschicht, *f.* (hymenium).
Обопі́льний, *a.* beiderseitig, ge-

genseitig, wechselseitig, *ГШ.*; *adv.* по beiderseits *М.* II. 79. [tigkeit, *f.Пар.*

Обопільність, -ости, *f.* Gegensei-

Обóра, *f.* Hürde für das Vieh; *f.* Viehstall, *m.*; 2) Vieh, *n.* Viehstand, *m.*

Оборáти, обóрювати, *v. a.* rings umpflügen.

Обóри, *pl. Ме.* 383 Schubänder od. Riemchen die Bastschuhe zuzubinden, — повйти *Ч.* V. 1108; Löcher in den постóли zum Festschnüren, *pl.* [war.

Обóриско, (-ище), *n.* Ort wo обóра

Оборіг, -óга, оборів, (*d.*-óжок, -енько, *aug.* -ожйще), *m.* Schober, Feim, Fehm, *m.*(Пеи- &). *Ог.*55. [*f.Не.*(*Пр.*III.155).

Обóрка, *f.* Besatz, *m.* Franse, Spitze,

'Обороженъ, -жня, *m.* оборóжина, *f.* Pfahl vom оборіг, *m.* [stand.

Оборóжиско, *n.* Stelle wo ein оборіг

Оборóна, *f.* оборóнене, *n.* Vertheidigung, Beschützung, Gegenwehr, *f.* Schutz, Schirm, *m.*

Оборонйтель, оборóнник, *ІГ. Ст.* 'оборóниця, *М. m.* Vertheidiger, Beschützer, *m.*

Оборонйтелька, оборóниця, *Не. Пар. f.* Beschützerin, Vertheidigerin, *f.*

Оборонúти, (-нйти), *v. a.* vertheidigen, beschützen, beschirmen; — ся від кого gegen jmdn sich vertheidigen, s. wehren.

Оборóнний, *a.* Schutz-, schützend, defensiv, Vertheidigungs-, *Пар.*; 2) bewaffnet, *К.*

'Оборот, -оту, *m.* Wendung, (*f. Дер.* 125); 2) Rückseite, *f.* на — umgekehrt; 3) —, óборoть, *f. Т.* Umsatz, Umlauf, Betrieb, *m.*

Оборотáти, *v.a.* пионо & s.Опихáти.

Оборóтливий, *a.* gewandt, rührig, betriebsam.

Оборóтливість, оборóтність, -ости, *f.* Gewandtheit, Betriebsamkeit, Rührigkeit, *f.*

Оборóтний, *a.* s. Оборóтливий; 2) zum óборот 3) geh.; — капітáл Betriebs-, Geschäftscapital, *n. Под.*

Оборóчене, *n.* Verwandlung, *f. Пол.*

Обóрочка, *f.* Schnürchen, *n.* (*vgl.* 'Оборoть) *С.* I. 170? дівчина зібрáла губúй на оборóчку zog die Lippen zusammen.

Оборýдувати, s. Зорýдувати.

Обосоніж, *adv.* s. Босоніж. [пільний.

Обостерóнний, *a. Пар. В.* s. Обо-

Обострúти, *v. a.* verschärfen.

'Обоч, обóча, *f.* Seitenabhang e. Hügels, *m.*; 2) Umweg, *m.*; 3) s. Обійстé.

'Обочень, -чня, *m.* von der Seite kommender Wind, *Мі.* II. 406.

Обочкй, *pl. N.* e. Berges. [II. 11.

Обоюдний, *a.* † zweischneidig *Ш.*

Обоюду, *adv.* † von beiden Seiten *Ш.* II. 272. [гати (*Фр.*).

Опáрити, s. Опáрити; 2) s. Обóі-

Опáтрити, обпатрóшити, *v. a.* s. Патрóшити. [Trunkbold, Saufer, *m.*

Обпивáло, *m. Р.* II. 84 in d. Fabel:

Обпивáти ся, обпúти ся, sich volltrinken.

Обпúсувати, *Не.* s. Описáти.

Опíрити ся, sich mit Federn, mit Flaum bedecken.

Обпóї, *pl.* Vorderkniegalle, *f.* (у коня).

Обполячити ся, sich polonisieren, *Мор.* [anschwellen.

Обпухáти, обпýхнути, *v. n.* rings

Обрабляти, s. Оробúти.

Обрáда, *Зап.* (*Вер.* I. 29) (*d.* обрáдонька *Кв.* 368), *f.* guter Rath, Trost, *m. vgl.* Відрáда; 2) Berathung, Berathschlagung, *f.*

Обрадíти, *v.n. М.* II. 97 froh werden.

Обрадовáнна, *f. А-І.* 154 Erfreuung, *f.* Liebesgeschenk, *n.* Dank, *m.*

Обрáдувати, *v. a.* erfreuen; — ся sich freuen.

'Óраз, *m.* Bild, Bildniss; Gemälde; Heiligenbild, *n.* на — óжий nach dem Ebenbilde Gottes; Gestalt, *f.*

Обрáза, *f. ЛД.* Beleidigung, *f.*

Образéць, -зця, *m.* s. Óразок; 2) Muster, *n. Пар.* [gen, jmds Ehre verletzen.

Óразйти, óражáти, *v.a.* beleidi-

Образкáр, *m.* Verkäufer kleiner Bilder, *m.*

Óразкй, *pl.* Calla palustris.

Óразкуáти, *v. a.* mit Bildern versehen, illustrieren.

Óразлйвий, *a.* beleidigend, verletzend, anzüglich; 2) empfindlich; *adv.* -во beleidigt, entrüstet.

Óразлйвість, -ости, *f.* Anzüglichkeit; 2) Empfindlichkeit, *f.*

'Óрáзний, óразóвий, *a.* Bilder-; bildlich, plastisch; metaphorisch.

Образни́к, *m.* angemachtes Brett worauf Heiligenbilder gestellt werden.
Образобо́рець, -рця, *m.* Bilderstürmer, -feind, *m.*
Образобо́рство, *n.* Bilderstürmerei, *f.* -streit, *m. ГШ.*
Образо́ванє, *n.* образо́ваність, -ости, *f. ГШ.* Bildung, geistige Ausbildung, Erziehung, *f.*
Образова́тель, *m.* Bildner, *m. ГШ.*
Образови́тий, *a. ГШ.* bilderreich.
Образо́к, -зка́, (-о́чок), *m.* kleines Bild, Bildchen, *n.*
Образува́ти, *v. a.* bilden, ausbilden, Bildung geben; gestalten, *Пар.* — ся sich bilden.
Образуми́ти ся, zur Besinnung kommen; 2) *v. a.* образу́млювати, belehren, *Кн.*
Образце́вий, *a.* Muster-, musterhaft.
Обрамува́ти, *v. a.* umrahmen.
Обрандува́ти ся, sich kleiden, §.
Обра́нє, *n.* Wahl, *f. C.* II. 148.
Обра́нї. *pl.* schwarze Hosen (als Festkleid).
'Обранка, *f.* farbiges Tuch zum Ausstatten der gewöhnlichen Kleidung (гу́ня &), Besatz, *m.*
Обраста́ти, s. Обрости́.
Обра́ти, *v. a.* erwählen, *ІГ.*
Обрахува́ти, (-о́вувати), *v. a.* berechnen; überlegen *К.*
Обраху́нок, -нку, *m.* Rechnung, [Berechnung, *f.*
Обрека́ти, s. Обречи́, *К.* на щось wozu verurtheilen, verdammen.
Обреме́нє, *n.* Ueberbürdung, Belastung, *f. Тор.*
Обремени́ти, (-я́ти), *v. a.* belasten, überbürden, überladen; beschweren, belästigen.
Обрендува́ти ся, sich geschmacklos kleiden *Га.* II. 55.
Обре́пкати ся, *Н.* 240. обре́пшити ся sich satt fressen.
Обре́скнути, *v. n.* aufgedunsen werden.
Обреха́ти, *v. a.* belügen, verleumden.
Обре́хи, *pl.* Lügen, Verleumdungen, *pl. Ст.*
Обречи́, *v. a. К.* II. 288 geloben, angeloben, weihen; bestimmen mittels einer Aussage, weisen.
'Обрип, *m.* steiler Abfall e. Berges; [Jähe, *f. Ш.* II. 99.
Обрива́ти, *v. a.* abreissen, abpflükken; — ся einfallen, ein-reissen, herunter-, durchfallen, durchbrechen (*v. n.*).
'Обривок, -вка, (*d* -и́вочок *Н.* 260), *m.* abgerissenes Stück von e. Stricke, e. Bande &; Kukurutzkolben dessen Hüllblätter abgerissen sind; 2) *pl.* обри́вки, Nebeneinkünfte, Sporteln, *pl.*
'Обрид, *m. КУ.* обри́дженє, *n. Фр.* обридли́вість, обри́дність, -ости, *f.* обри́дство, *n.* Ekel, Abscheu, *m.* Abscheulichkeit, Ekelhaftigkeit, *f.*
Обри́дити, *v. a.* verunstalten, garstig, widerlich machen; 2) *v. n.* —, обрида́ти, обри́днути, widerlich, ekelig, abscheulich werden.
Обри́дний, *a.* обри́дник, *m. Гол.* I. 262, обри́дливий, *a.* обри́дливець, -вця, *m.* abscheulich, ekelhaft, ekelig.
Обри́зґати, *v. a.* bespritzen, besprengen.
Обрикоти́ти ся, *Н.* 273 § sich krank stellen.
Обри́и, *m. pl.* 'Обри, Avar, *Mi.* II. 131.
Обри́пати ся, s. Обре́пкати ся.
'Обрис, *m.* Abriss, Entwurf, *m.* Contour, *f. C.*
Обрисува́ти, *v. a.* einen Abriss entwerfen, umzeichnen.
Обри́тувати, обри́ти, *v. a.* rasieren.
Обрихту́нок, -нку, *m.* Abrichtung, *f.* § (milit).
Обрівна́ти, (-нувати), *v. a.* gleichmachen, -schneiden, abstutzen.
'Обрі́дний, *a.* etwas dünn, nicht dicht, schütt, licht.
Обрі́з, -ізу, *m.* Schnitt, *m.* золоти́й — Goldschnitt (e. Buches) *ГШ.*
Обрі́занє, *n.* das Beschneiden, Beschneidung, *f.*
Обрі́занець, -нця, *m.* ein Beschnittener, *Пар.*
Обрі́зати, обрі́зувати, *v. a.* beschneiden, abschneiden.
'Обрізок, -зка, *m.* abgeschnittenes Stück, Schnitzel, Schnittling, *m.* [*Зак.*, *Ісв.*
'Обрій, *m.* Horizont, Gesichtskreis, *m.*
Обрі́к, -о́ку, *m.* beschiedener Theil von Speise zum täglichen Unterhalte, tägliche Kost u. Nahrung; das Futter der Pferde bes. Hafer mit Häcksel: *обрі́к му виграє es sticht ihn der Hafer; 2) Sold, *m.* Besoldung, *f.*; 3) † Abgabe e. Bauers, Erbzins, Geldzins, *m.* Steuer, *f.*
Обрі́ка́ти, *v. a.* s. Обречи́.
Обрі́кувати, *v. a.* кого́ jmdn rügen, jmdm Vorwürfe machen.
'Обрі́нок, -нку, *m.* kleine Flussinsel von ріпь umgeben.
Обрі́с, Обрі́ско, *m.* Ambrosius.

*

Обрістники, *pl.* Flechten. *pl.* (Lichenes.

Обріхтити, *v. a.* § s. Обезпечити.

Обрóба, *f.* Einfassung, *f.* Beschlag (einer Pfeife &), *m.*

Обробити, (-бляти), *v. a.* bearbeiten, urbar machen; ausarbeiten; 2) mit e. Einfassung etc. versehen; — ся die Feldarbeiten vollenden.

Обрóбка, *f.* обрóблюване, *n.* *Гол.* Bearbeitung, Pflege, *f.*

Обрóбок, *gen.* обрíбку, *m.* Vollendung, der Feldarbeiten; Ernte, *f.* [bett kommen.

Обродинити ся, *Не.* ins Wochen

Обрóдити, *v. n.* viel Früchte bringen, reichen Ertrag geben; 2) — ся gebären, mit e. Kinde niederkommen, *Не.*

Обрóк, *m.* s. Обрік; *adj.* оброкóвий zum обрік geh., ihn geniessend.

Обрóмок, *m.* s. Облóмок *Н.* 239.

'Обрость, *f.* das Bewachsene.

Обрóстень лякмусóвий, Lackmusflechte, *f.* (Rocella tinct.). [bewachsen.

Обрости, *v. n.* umwachsen, ringsum

'Обрóть, обрóтька, обротянка, *f.* Halfter, *f.* Halfterband, *n.* s. Уздéчка.

Оброчівка, *f.* *N.* e. Berges.

Обрýб, *m.* hölzerne Einfassung, s. Обрýбина 1).

Обрубáти, обрýбувати, *v. a.* rings umhauen, -hacken; 2) — ся sich verhauen, einen Verhau aufführen.

Обрýбий, *a.* -а бéсїда *М+В.* 184?

Обрýбина, *f.* Einfassung, *f.* (des Steines in d. Handmühle, e. Brunnens etc), Zimmerung, *f.* (auch *pl.*); 2) *coll.* Unterlagen (Balken) beim оборіг, *pl.*

Обрубити, обрýблювати, *v. a.* umsäumen, einfassen. [Holz.

'Обрубок, -бка. *m.* abgehauenes Stück

Обругáти, *v. a.* beschimpfen, verhöhnen. [Tischtuch, *n.adj.* обруcóвий.

Обрýс, (*d.* -сóк, *m.* обруcчá, -áти, *n.*)

Обрусити, *v. a.* russificieren.

'Обруч, *adv.* unter die Hände, *К.*

Обрýч, (*d.* обрýчик), *m.* обрýче, *n.* *coll.* Reif, Bandreif; Ring, *m.* Band, *n.*

Обручаки, *pl.* Ringelwürmer, *pl.*

Обручити, *a. a.* s. Заручáти 2).

Обрýчка, (*d.* обручинка) *f.* Reifring, Trauring, *f.*; 2) kleiner Reif, Band, *n.*

Обручковáтий, *a.* ringförmig.

Обручкувáти, *v. a.* mit Querstreifen versehen; 2) ringeln; обручкóваний, *ptc.* geringelt.

Обрýчник, *m.* der Verlobte; обрýчниця, *f.* die Verlobte; 2) -ниця Ringelspinner, *m.* (Gastropacha neustria); 3) *pl.* Ring-Blätterschwämme *Вол.*

Обрушáти, обрýшити, *v. a.* dh Hin- u. Herbewegen losmachen, lose machen, woran rütteln, rühren, umstürzen, umstossen, einreissen; 2) * jmdn aufbringen, in Harnisch bringen, entrüsten; — ся s. *v. a. b*) * aufgebracht werden, sich entrüsten.

'Обряд, -ду, óбрядок, -дку, *m.* Ritus, *m.* Ceremonie, *f.* Ceremoniel, *n.* *n.* Sitte u. Brauch, kirchlicher Gebrauch; 2) Regierung, *f.*

Обрядити, *М.* schmücken, garnieren; anlegen *Ра* I. 374; — коня́ schirren *КС.* (83) 506.

Обрядкувáти, *v. n.* s. Рядити.

Обрядний, *a.* rituell, die Ceremonien betreffend, *К.*

Обрядність, -ности, *f.* s. 'Обряд 1). *ОВ.*

Обрядóвець, -вця, обрядолюбець, -бця, *Т. m.* Kenner u. Freund des echt griechischen Rituale, Ritualist, *m.*

Обрядóвщина, *f.* Ritualismus, *m.*

Обряжувати ся, sich ankleiden, den Staat anlegen, *КС.* (83) VII. 501.

Обрямувáти, *Не.* s. Обрамувáти.

Обрятувáти, *v. a.* s. Поратувáти.

Обсáда, *f.* *ГШ.* *Пар.* s. Облóга.

Обсáдженє, *n.* Besetzung; Bepflanzung, *f.*

Обсаджити, обсáджувати, *v. a.* besetzen; ringsum bepflanzen; Обсад-, s. Осад-.

Обсáдний, *a.* Belagerungs-.

Обсáдник, *m.* *Пар.* s. Облáжник.

Обсадити ся, zu Pferde aufsitzen, aufgeritten sein. [*f.* *Пар.*

Обсадництво. *n.* Belagerungskunst,

Обсáпати, *v. a.* ringsum behacken mit der сáпа. [sen *Нг.* 77.

Обсáчити, *v.a.* umgeben, einschlies-

Обсьвідчити ся, sich bekannt machen, s. zurechtfinden, bekannt werden *М.* II. 92. [Licht versorgen.

Обсьвітити, *v.a.* *Ос.* (61) III. 26 mit

Обселенити ся, sich tüchtig ansaufen. [lonisieren.

Обселити, (-яти), *v.a.* ansiedeln, co-

'Обсельцї, *pl.* Kanten e. Brettes, *pl.*
Обсилáти, обіслáти, *v. a.* zu mehreren der Reihe nach herumschicken; — ся *Кч.* 16 einander mit Geschenken beschicken.
Обсипáти, обсипувати, *v.a.* beschütten, bestreuen, überhäufen; einfassen; — ся sich verschütten, ausfallen (зéрно з колóся). [um trecken werden.
Обсихáти, обсóхнути, *v. n.* um und
'Обсїв, обсївок, -вку, *m.* Besäung; Saat, Fechsung, *f.*
Обсївáти, обсїяти, *v. a.* besäen; — ся mit den Saatarbeiten fertig werden.
Обсїдáти, обсїсти, *v. a.* когó sich rings um jmdn setzen, in Menge etw. besetzen; (von den Mädchen am дївичвечер). [обсїчи́й behauen.
Обсїкáти, *v. a.* behacken, s. Сáпати,
Обсїпати, *v.a.* ringsum reissen, zerren.
Обскáржувати, *v. a. M.* anklagen.
Обскóчити, *v. a.* jmdn von allen Seiten umspringen, umringen.
Обскýбати, *v. a.* berupfen.
Обскурáнт, *m. Кн.* Obscurant, Finsterling, *m.* [Ruf bringen.
Обслáвити, *v. a.* jmdn in schlechten
Обслїдженє, *n.* Untersuchung, *f. Не.*
Обслýга, *f.* Bedienung, *f.* [dienen.
Обслýгувати, обслужи́ти, *v. a.* be-
Обсьмішити, *v.a.* lächerlich machen.
Обемоктáти, *v. a.* s. Обіссáти.
Обемýшити, *v. a.* kurz scheren.
Обсновáк, *m.* Zellenspinne, *f.* (Segestria). [wickeln.
Обспувáти, *v. a.* umspinnen, um-
Обеорóмити, *v.a.* beschämen, *Кв.* 91.
Обсóхнути, s. Обсихáти.
Обстáва, *Не. M+B.* 70. обетáвина, обстанóва *Тор.* обстановина, *B.* обстанóвка, (-нівка), *f.* Umstand, *m.* Bewandtnis, Verhältnis, *n.* Lage, Situation, *f.* Sachverhalt, *m.* Bild, *n.* Erscheinung, *f.*; 2) Bühne, Scene, *f. C.* II. 201; 3) обстáвина s. Загáта 2).
Обетавáти, *v. n.* при чім auf etw. bestehen, bei etw. beharren; 2) за ким sich jmds annehmen, für jmdn schützend auftreten.
Обетáвити, (-нляти), *v.a.* herumstellen, -setzen; —, обетановити *Кн.* meublieren; 2) — ся sich mit etw. umstellen.
Обеталювáти, *v. a.* bestellen.
Обстáнути, *v.a.* umstehen, umgeben.
Обстарáти ся о що für etw. sorgen um es zu verschaffen.
Обстáти, *v. a. Ф.* s. Обступити; 2) *v. n.* на що sich zu etw. verpflichten (*Фр.*); *b*) sein Auskommen finden; *c*) u. — ся bleiben.
Обетелити, обстéлювати, *v. a.* bedecken, ringsum unterbreiten.
Обстїй, обсцїй, *m.* ältliche von den Freiern ausseracht gelassene Jungfrau, *vgl.* Обісцяти §. [Обставáти 2).
Обстóювати за когó, *v. n. Ст.* s.
Обстóя, *f.* обстоятельство, *Пол.* s. Обстáва 1). [stehen bleiben.
Обстóяти ся, das Feld behaupten,
Обстрйчи, s. Остригáти.
Обстрйбати, *v. a.* (dh Abnutzung) abreissen, ablumpen, *Не.* [schneiden.
Обстругáти, *v. a.* behobeln, be-
Обступáти, (-йти), *v. a.* umgeben, umzingeln, umringen, einschliessen, belagern.
'Обстяжка, *f. Пар.* Flerband, *n.*
Обсувáти, обеýпути, *v. a.* abschieben, abrutschen, -schälen, -ziehen; — ся sich ablösen, abgleiten, abrutschen.
Обеýда, *f.* s. Обмóва, wegwerfendes Urtheil.
Обеудити, s. Осудити.
Обýдливий, *a.* s. Обмінний.
Обеукáти, *v. a.* бвочі з дéрева abnehmen, reissen.
Обеушити, *v. a.* trocknen; — ся seine nassen Kleider trocknen.
Обечитáти, *v. a.* bei der Rechnung betrügen, zum Nachtheil jmdm rechnen.
'Обсяг, *m.* Umfang, Bereich; 2) Inhalt, *m. MIII.* [chen, umfassen.
Обеягáти, *v. n.* ringsum aus-rei-
Обсяглість, -ости, *f.* s. Обійстé.
Обеяжний, *a.* umfangreich.
Обтавáти, обтáнти, *v. n.* ringsum aufthauen, schmelzen, *Гр.*
Обталáпати ся, sich bespritzen, nass u. schmutzig werden.
Обталкáти, s. Опихáти.
Обтáрити ся, обтáрювати ся, sich in Schmutz wälzen, (*B.*).
Обтенéтити, *v. a.* mit e. Netz umstricken, umgarnen. [schälen.
Обтерéбити, *v. a.* enthülsen, ab-
Обтéрлений, *a.* abgeschabt, abge-

schunden, *Кн.* [gen rings umgeben.
Обтерпйти, *v. a.* mit Dornenzwei-
Обтерпіти ся, *ГБ.* viel gelitten haben. [schen, abreiben.
Обтéрти, обтирáти, *v. a.* abwi-
Обтесáти, обтїсувати, *v.a.* behauen.
Обтйкати, обтйчити, *v. a.* umstecken, bestecken; bestopfen; 2) umkränzen; — ся um sich rings stecken, sich umheften, s. umgeben etc.
Обтинáти, *v. a.* beschneiden, abschneiden, behauen, stutzen. [gachile).
Обтинáч. *m.* Blattschneider, *m.* (Me-
Обтинйти, обтинйчити, *v. a.* umzäunen.
Обтйркати, *v. a.* ельвічку & putzen.
Обтовий, обтóм. & s. Оптовий &.
Обточйти, *v. a.* abdrechseln; 2) s. Оточйти umzingeln; *обтóчений воробéць etc. *B.* rund am Leib, fett.
Обтрехáти. (трях-), *v.n.*s. Підтрехáти.
Обтрóщити, *v. a.* ringsum zerbrechen, zerschlagen; 2) *wegstehlen *C.*I.145.
Обтужйти, *v. a.* когó s. Тужйти за ним (по ним) *Ч.* V. 268 (analog dem оплáкати u. damit verb.).
Обтýкувати, *v.a.* *Др.с.*202 belagern.
Об-тще, *C.* I. 49.? [ziehen.
Обтягáти, обтягнýти, *v. a.* über-
Обтяжйти, (-áти), *v. a.* beschweren, belasten. [schwerlich, lästig drückend.
Обтяжлйвий, обтяжний, *a.* be-
Обтяжнýти, *v.a.* *Ф.*(*Пр* III.133) umfassen.
Обтáти, s. Обтинáти.
'Обýв, обýва. *f.* обýве, *n.* *Ї.* Fussbekleidung, Beschuhung, *f.*
Обýпане. *n.* das Stiefel-, Schuhanziehen, Beschuhung, *f.* [постóли.
Обýванка, *f.* ledernes Riemchen zu
Обувáти, обýти, *v. a.* und — ся Stiefel etc. anziehen. [*f.*(Calceolaria).
Обувéць, -вця, *m.* Pantoffelblume,
Обýда, *f.* *Ру.* обýдження, *n.* Erwekkung, *f.*
Обудйти, s. Збудйти II.
Обудовáти ся. Bauten im eigenen Gehöft ausführen, *Ш.н.* [Kummer, *m.*
Обýда, *f.* *Кн.* Last, Bürde, Beschwerde.
Обуздáти, *v. a.* *Ї.* den Zaum anlegen, im Zaume halten, bändigen.
Обýрити, *v. a.* umwerfen, -stürzen; vom Sturme: umher treiben, -werfen; bestürmen; *empören, entrüsten *ГШ.*
Обýти ся, s. Обувáти (ся).
Обýток, -тку, *m.* s. 'Обýв.
Обутрíти, *v. n.* сóнце, aufgehen (v. der Sonne); anbrechen (v. dem Tage) *Пот.* 20—21.
Обýх, (*d* обýшок), *m.* Axthelm, Rücken einer Axt *m.* *під обýхом unter schwerem Druck.
Обучáти, (-йти), *v. a.* lehren, unterweisen, unterrichten; — ся lernen *Ш.* I. 264 [bezeichnen, markieren.
Обушкувáти, *v. a.* mit dem обýх
Обýшниця, *f.* Hemmeisen, *n.* (*Фр.*).
Обуйти, *v. a.* *Ст.* jmdn überkommen, aufregen.
Обхáморити, обхáмрати, обхáмити, обханóчити, *Р.* II. 55, обхáрити, обхáяти, *v. a.* reinigen, säubern, putzen.
Обхáркати, *v. a.* bespucken.
Обхáрчити ся, Mangel an Essvorrath leiden, *Кн.*
Обхвáт, *m.* *C.* eine Partie Bäume die auf einmal gefällt werden; eine Armweite (gross), Armvoll, *n.*
Обхватйти, обхвáчувати, *v. a.* umfassen, umgreifen, umspannen; anhalten.
Обхистйти, *v. a.* umfrieden.
Обхíд, -óду, *m.* Umgang, *m.* das Umgehen; Gang, Umzug, *m.* Procession, *f.*; das Begeben, Feiern, Begängnis, (e. Festes), *n.*; 2) Arbeit im Haushalt, *f.*; 3) täglicher Bedarf im Leben, Regie, *n.*
Обхíдний, *a.* *Б.* (*Пр.* VI. 15) umgänglich, anstellig, praktisch; 2) *adv.* обхíдно mit viel Umweg, Umstand verbunden, (*B.*). [(-in, *f*).
Обхíдник. *m.* (-ниця, *f.*) Diener, *m.*
Обхíдчáтий, *a.* -а хáта, *C.* I. 26 ein Haus, welches aus Mangel an Geräth u. Zubehör im Inneren wie auch nach Aussen genug freien Raum zum Durch- u. Umgang bietet.
Обхíдчина, *f.* s. Обхíд 3).
Обхóдженє, обходíнє, *Нс.* *n.* s. 'Обхíд 1); обхóдини 3).
Обхóдини, *pl.* s. 'Обхíд, *T.*; 2) Cerimoniel, Ritual, *n.* Gebräuche, *pl.* *Ї.*; 3) Verfahren, *n.* Behandlung, *f.* *ОП.*
Обходйти, *v. a.* umgehen, um etw. herumgehen, jmdn meiden; etw. begehen (полй &); umgeben, umringen; e. Fei-

erlichkeit begehen, — день, сьвято & — feiern; 2) *angehen, interessieren; 3) — ся з ким mit jmdm umgehen, jmdn behandeln; — ся з чим sich womit behelfen, womit vorlieb nehmen; — ся без чого́ etw. entbehren können, nicht nöthig haben, s. Обійти́.

Обхо́дчик, *m.* Nachtwächter, *m.*

Обхо́пити, *v. a.* schnell umfassen, ergreifen. [geräth.

Обца́лик, *m. gew. pl.* Art Schuster-

Обцаркува́ти, *v. a. Ф.* s. Обгороди́ти. [Absatz beim Stiefel &, *m.*

'Обцас, *m.* обцасина *f.* (*d.* -а́ник),

Обцьві́т, -іту, *m.* das Abblühen.

Обце́ньſи, (-е́ньки), *pl.* Zange, Hufzange, *f.* *Пот.* II. 28.

Обцирклюва́ти, *v. a.* mit dem Zirkel umschreiben, einen Kreis ziehen.

Обцїлува́ти, *v.a* mit Küssen überschütten. [werden; *adj.* обча́дний.

Обчаді́ти, *v.n.* von Rauch geschwärzt

Обчану́ти, *v. n. impers.* -у́ло (коло го́рла) geschwollene Halsdrüsen verursachen, e. Beklemmung machen. [bern.

Обчарува́ти, *v. a.* (ringsum) bezau-

Обчве́ркнути, *v.n.* rings abbrennen.

Обчепи́рити, § обчепи́ти, *v. a.* anheften.

Обчеркну́ти, (-ка́ти), обчерти́ти, *v. a.* eine Linie, einen Umriss, Contour um etw. ziehen, umzeichnen, umschreiben.

Обче́рети, обче́рти, *v. a.* abschälen.

Обчеса́ти, *v.a.* rund herum kämmen.

'Обчеський, *a.* s. Грома́дский, збірний.

Обче́ство, *n. C.* II. 102 Gemeinde, *f.*

Обчехоли́ти, *v. a.* s. Обчі́мхати.

Обчикрі́зати, *a. a. Гл. б.* 47. s. Обрі́зати, zustutzen.

Обчира́ти, s. Обчерти́. [nen.

Обчиели́ти, обчиели́ти, *v.a.* berech-

Обчи́стити, обчи́щувати, *v. a.* überall rein machen, säubern; v. Bäumen, schneiteln.

Обчита́ти ся чого́, viel wovon lesen.

Обчі́кувати, *v. a. Гол.* III. 709 s. Очі́кувати. [schneiden (Zweige v. Baume).

Обчі́мхати, *v. a.* glatt behauen, be-

Обчу́ти, *v.a. Гол.* III. 700. s. Почу́ти.

Обшанува́ти, *v. a.* zu ehren wissen, *Kol.* I. 19.

'Обшар, *m.* обша́ра, *f.* (*Фр.* Gebiet, *n.* Strecke, Länderstrecke, *f. f.* — земельний Grossgrundbesitz, *m.*

Обша́рити, *v. a.* überall herumstänkern, -suchen. [zansen.

Обша́рпати, *v. a.* ringsum reissen,

Обшива́ти, обши́ти, *v.a.* umnähen; кого́ jmdm alle Kleider fertig nähen.

'Обшивка, обши́вка, *f.* Besatz, *m.* Verbrämung, *f.* Saum, *m.*; 2) Kragen, *m.*

Обшивни́, *f.* Art Boot, *Ос.* (61) I. 230.

Обшивча́сті, (-у́ставки), *a. pl.* Art Leinenstickerei *Kol.* I. 48.

'Обшир, *f.* s. 'Обшар, weite Strecke.

Обши́рний, *a.* geräumig, weit, umfangreich, ausgedehnt, ausführlich; *adv.* -и́рно, обши́ро *Ст.*

Обши́рність, -ости, *f.* Weite, Geräumigkeit, Ausführlichkeit, *f.*

Обшіно́вувати, s. Обшанува́ти.

Обшкли́ти, *v. a.* glasuren; 2) verglasen.

Обшкро́бати, *v. a.* abschaben.

Обшма́тани́й, *a.* lumpig, zerlumpt, *Б.*

Обшмо́ргати, *v. a.* abschinden, abschälen, abrinden.

Обшнипо́рити, *x. a C.* II. 59 herumschnoppern, -wühlen, -suchen. [ти.

Обшпа́рити, *v.a. Др.с.* 385. s. Опа́ри-

Обшпили́ти, *v. a.* mit Stecknadeln etc. bestecken. [umgeben.

Обштахе́тити, *v. a.* mit Staketen

Обшу́ка, *f.* Hausdurchsuchung, *f.*

I. Обшука́ти, обшу́кувати. *v. a.* durchsuchen, -spüren, revidieren, *P.* I. 207.

II. Обшука́ти. *v.a. H.* 20 s. Ошука́ти.

Обшулі́ти, *v.a.* abschlagen, s. Шу́лий.

Обшу́стати, обшу́етрати, *v. a.* abschaben, -klauben, enthülsen, ummahlen; abreiben.

Общелю́бний, *a.* das Gemeinwohl eifrig anstrebend, patriotisch, *Мог.*

Обще́ве, *n. К.* о́бщність, -ости, *f.* Gemeinschaft, *f.*; 2) Verkehr, *m.*

Обще́ство. *n.* s. Това́рищество.

Обще́ствува́ти, *v.n. Не.* (*Пр.* VIII. 907) beim Festmale speisen.

'Общий, *a. Кч.* 360 gemeinsam, gemeinschaftlich.

Община́, *f.* gemeinschaftliches Gut, Gemeingut, *n.*; 2) Gemeinde, *f.* *adj.* общи́нний. [pen, -rupfen.

Общи́пати, (-и́пувати), *v.a.* abknei-

Óбщитáти, s. Óбрахувáти.
Óбщóт, *m.* s. Óбрахýнок, *Ра.* I. 382.
Óбщýбрати, *v. a.* zermudeln, zusammenknicken, den Schopf (чýпер) abreissen, (*В.*).
Óбщýпати,(-ýпувати),*v.a.*betasten; * — ся viel um sich nesteln um hübsch gekleidet zu sein.
'Óбяв, *m.* Bezeugung, Kundgebung, *f.*
Óбя́ва, *f.* s. 'Óбяв, *Пу.* —, óбя́влене, *n.* Kundmachung, *f.* *Др.*
Óбяви́ти, óбявля́ти, óбя́влювати, *v. a.* anzeigen, erklären, bekannt machen, kund thun, zuwissen thun; — ся sich aussprechen, s. erklären; sich offenbaren.
Óбярми́ти, óбярмувáти, *v.a.* *Не.* unterjochen, unterdrücken.
Óбярувáти ся. s. Óбвеснувáти ся.
Óбя́снене, *n.* Erklärung, Erläuterung, Beleuchtung, *f.*
Óбяснитель, *m.* Erklärer, *m.*
Óбясни́ти, óбяснити, *v. a.* erklären, erläutern, beleuchten.
Óбя́ти, *v. a.* s. Óбняти; — ся за ким sich jmds annehmen.
Оп-, s. Вів-. [Gleichgiltigkeit.
Оп! оппа! *int.* des Erstaunens; 2)der
'Óвад, *m.* Insect, *n.*; 2) s. 'Óвод.
Óвадожéрний, *a.*insectenfressend.
Óвалáшити, *v. a.* §. entwenden, stehlen.
Óвáльний, *a.*oval, eirund. [rund,*n.*
Óвáльність, -ости, *f.* das Ovale, Ei-
Óвдїй,Óдїйко,Óвдїєць,*Ніс.m.*Abdias.
Óвдовíти. *v.n.* verwitwen; *adj.* óвдовíлий verwitwet.
Óвдóвлене, *n.* *T.* Verwitwung, *f.*
Óведя́н, *m.* Primula elatior.
'Óвершки, *pl.Леч.*s. Верх, вершóк.
Óвéс. *gen.* вівсá. (*d.* óвесéць, вíвсик), *m.* Hafer, Haber, *m.* (Avena).
Óвéсь. *Кл.* s. Весь II.
Óвéрко. *n.* Abercius.
Óвечá. -áти. *n.* Schäflein, Schaf, *n.*
Óвéчий, *a.* Schaf-, von Schafen.
'Óвечка. *f.* s. Óвечá; 2) óвéчка. Assel, *f.* (Oniscus asellus).
Óвéчник,*m.*s.Вівчи́нець. [*Вах.КУ.*
'Óвид. *m.* Gesichtskreis, Horizont, *m.*
Óвидовий, *a.* des Ovidius; -а горá. -е óзеро nahe beim Städtchen Кýти. (*Witw.* 94).
'Óвий, óвá, óвé, (óвáя, óвóе), † *pron.* jener, -e, -es, *Гол. гр.* 117. 125. *Оц.* §. 155.
'Óвин, *m.* *Н.* 301 Riege, Kerndarre, *f.*
Óвисáти, óвиснути, *v. n.* niederherabhangen; *adj.* óвíслий.
Óвити, s. Óбвивáти. [віяти 1).
Óвівáти, óвінýти, *v. a.* *МШ.* s. Óб-
'Óвін, *pron.* = Він, óвний, *Зг. Гол.* I. 90. *Ог.* 55. [Diadema.
Óвінéць, -нця́, *m.* Art Seeigel:
Óвіршописáти, *v. a.* † *Зак.*in Versen beschreiben.
Óвíще, *n.* junge Saat.
Óвія, *f.* *Зар.* Athmosphäre, *f.* Anbauch, *m.* [zum Webstuhl geh.
Óвія́дла, *pl.* Art Spulen u. Weifen
Óвіяти, s. Óвівáти.
Óвксéн, *m.* Auxentius. [schen, *К.*
Óвладáти чимóсь, etw. beherr-
Óвлажáти, *v. a.* *Гуш.* befeuchten.
Óвлічи́, *Ч.* IV. 71, óволочи́, *v. a.* bedecken; verhüllen.
'Óвод, *m.* кíньский Pferde-Magenfliege, *f.* (Gastrus equi); 2) — óвíчий Dasselfliege, (Hypoderma bovis).
'Óволока, *f.* Hülle, *f.* *В.* [Obstes.
'Óвоц, *m.* aromatischer Geruch des
'Óпоч, *m.* Frucht, *f.*; 2) Obst, *n.*; *adj.* óвочéвий Obst-. [*Нол.*
Óвочожéрний. *a.* früchtefressend,
'Óвощ. *f.* *coll.*Früchte, *pl.*; 2) óвоща, *f.* *Кв.* 194 Gartenfrüchte, *pl.* Gemüse, *n.*
'Óвощний, *a.* *Не.* fruchtbar, reich an Früchten.
Óврáм, *m.* Abraham.
'Óврах, óвращок, -шка, *m.* Zieselmaus, Erdziesel, *f.* (Mus citellus).
'Óвращкóвий, *a.* zu óврах geh.; 2) — ні хвóтий Triticum cristatum.
Óвенна́, *f.* вóвенну шíти mit weiter (schüter) Nacht nähen (lang wie e. Haferkorn) *Н.* 217.
'Óвсї, *adv.* *Ч.* IV. 686. *ІГ.* s. Зóвсїм.
Óвсїй, *m.* Eusebius.
Óвея́ниця, *f.* Вівсяниця.
Óвся́нка, *f.* s. Сговолóса.
Óвчáрик, *m.* kleine Bekassine (Scolopax gallinula). [pelz, *n.*
Óвчи́на, *f.* *Сб.* I. 305 Schaffell, Schaf-
Óвшéм. óвшім. *adv.* вс-й — ц-й, eben, desto mehr etc. s. 'Óвсї.
'Óвший, *a.* *Зак.* ander, besonder.
'Огар, *m.* s. Вугрáк.
Огáрина, *f.* мідна́ Kupferasche, *f.*

Kupferhammerschlag, *m.*

'Огарок, -рка, *m.* ein Endchen Licht, kleines Ueberbleibsel von verbranntem Lichte od. Span, Lichtstumpf, *m.*

Огвáра, *f.* s. Окáра.

Огварчúвий, *a.* s. Обмíвний.

Огварятú, *v. a.* s. Обмовлятú.

'Огеж, *m.* s. 'Ожег, óжево.

Огéнь, *m.* s. Огóнь.

Огéнник, *m.* Feuerschürer, Heizer, *m.*

Огúда, огúдливість, огúдність, -ости, *f.* огúдство, *n.* *Фр.* Abscheu, Ekel, Schmutz, Greuel, *m.* Abscheulichkeit, Schande, *f.*

Огúдїти, *P.* I. 132. огúднути, *IГ*, *M. v. n.* widerlich, zuwider, ekelig, unerträglich werden.

Огúдлий, *IГ.* огúдний, *a.* огúдник, *m.* огúдниця, *f.* abscheulich, widerlich, ekelig; ekelhafter Mensch, -es Weib.

Огинáти ся, *P.* I. 137 zögern, säumen.

Огіднáти, *v. a.* würdig machen; 2) umstimmen, besänftigen.

Огíдний, *a.* ordentlich, solid, gescheidt, fleissig; nett. *Gr.* 24. (-ик, *m.* -йця, *f.* (*Фр.*)).

'Огій, *m.* Aggaeus.

'Огірóк, óгирок, -рка, (*d.* огірóчок), *m.* Gurke, *f.* (Cucumis sativus), *adj.* огіркóвий, 2) *pl.* огірóчки Art гаївка *Kol.* I. 154. 170—171.

Огірóчник, *m.* огірóчна травá, Borrago offic., 2) Spiraea ulmaria; 3) Trifolium arv. [2) s. Оголóни (*B.*).

Оглáбля, *n.* оглáблї, *pl.* s. Оголóбля;

'Оглав, *m.* Kopfzeug, *n.* Kopftheil des Pferdegeschirrs, *Mi.* II. 406. s. Уздéчка; 2) —, оглавлéнє, *n.* *W.* Inhalt, *m.* Inhaltsverzeichnis, *n.* [ches)machen.

Оглавляти. *v. a.* einen Inhalt (e. Bu-

Оглáда, *f.* *Нав.* оглáджене, *n.* äussere Bildung, Glätte, Politur, *f.*

Оглáдити, *v. a.* glatt, eben machen, glätten; — ся glatter werden.

'Оглас, *m.* *K.* s. 'Оголоска.

'Огласи́ти, огламатú. *v. a.* s. Оголосúти; когó benennen, betiteln; когó чим öffentlich wählen, ausrufen *Кн.* 107; — ся sich bekannt machen, öffentlich auftreten.

Оглашéний, *ptc.* † Katechumen; aufgeboten, angekündigt; 2) preisgestellt, auf den Pranger gestellt *C.* I. 172; verrückt *Кн.* 84.

Оглéн, *a.* *W.* s. Оглáдний.

Оглóбля, *f.* s. Оголóбля; *adj.* оглобéльний (кінь) an die Femerstange angespannt *Ко.* 18.

Оглодáти, *v. a.* ringsum benagen.

Оглóни, *pl.* Geschwulst des Zahnfleisches bei Pferden, *f.* Zahnstein, *m.* (*Ф.*); 2) Hunger-Ungeschmack, *m.* (*Фр.*) — зігнáти — — beheben. [werden

Оглумíти, *v. n.* rasend, verrückt

Оглýпати, *v. a.* berücken; — бéсїду das Gespräch auf etwas Anderes trügerisch lenken. [werden.

Оглупíти, *v. n.* dumm, verdutzt

'Оглух, *m.* *H.* 122 s. 'Олух.

Оглýхнути, *v. n.* taub werden.

Оглушáти, (-ити), *v. a.* taub machen, betäuben.

'Оглядь, (*d.* óглядок), *m.* Umschau, Rundschau, Besichtigung, Revue (*Кв.* 186) *f.* без огляду *Кн.* ohne sich umzuschauen; 2) Umsicht, Rücksicht, Berücksichtigung, Aufmerksamkeit, Obacht, Versicht, *f.*

'Оглядь, *f.* Ungeheuer, *n.*

Оглядáти, оглядíти, оглянути, *v. a.* besehen, besichtigen, um-, beschauen, betrachten, schauen; — ся, оглядувати ся, *K.* sich umschauen; за кимóсь nach jmdm rückwärts sehen, -schauen, *jmdn vermissen; на когóсь (на щось) auf jmdn (etw.) sehen, Rücksicht nehmen; -їти ся sich orientieren.

Оглядú, *Гол.* III. 711 оглядини, *pl.* Schau, bes. Brautschau, *f.*

'Оглядка, *f.* s. 'Огляд 2).

'Оглядний, *a.* umsichtig; *adv.* -но haushälterisch; оглядне, *s. n. a.* Gebühr für richterlichen Beschau u. Bescheinigung, *f.* [ти, s. Оглядáти.

Оглядýти ся, *R.* 121. оглянуОгнáти ся, *TP.* 153 s. Обігнáти ся 1).

Огнéвий, -а стóрожа Feuerwehr, *f.* 2) *Не. M.* II. 69 s. Огнéнний, огнúстий.

Огнежéрний, *Ст.* огнедишýчий, *Нар. a.* feierspeiend.

Огнéнний, *a.* Feuer-, feuerig, glühend, sengend, Flammen-.

Огнепалúмий, *a.* *Ш.* II. 217 mit Feuer sengend, brennend.

Огнепáльний, *a.* *Не.* durch's Feuer.

Огнетревáлий, *a.* feuerfest, feuerbeständig, *Пол.* [des обоpiг.

Огнúвина, *f.* *gew. pl.* Dachbalken

Огнйво, *n.* Ring, Glied einer Kette; Band, *n.* rahmenähnlicher Querbalken zum Einfügen &; нти́ в огнйва im zickzack gehen. [48 Art Leinenstickerei.
Огнивчáсті *a.pl.*(-ýставки). *Kol.* I.
'Огний, *a. Ч.* I. 133 s. Огняний.
'Огник, *m.* Brandblasen am Gesicht bei kleinen Kindern, *pl.*; 2) Lichtnelke, *f.*(Lychnis viscaria) *Вол.*; 3) kleines Feuer.
Огнйстий, *a. TP.* s. Огнéнний; * — злóдій Erzdieb, (що óн і з огнó вхóпив). [rochroa).
Огнйця, *f.* Cardinalkäfer, *m.* (Ру-
'Огничок, -чка, *m.* s. Кочáтничка (Anagallis arv.). [eigenen Herd besitzt.
Огнищанйн, *m.* † freier Mensch der
'Огнище, *n. Др. с.* 344. Feuerherd, Herd, *n.*; 2) Brennpunkt, Focus, *m.*
Огнївати ся, s. Загнївати ся, *Ст.*, zornig werden. [errothen Haarflechten.
Огньокóсий, *a. КУ.* I. 28 mit feu-
Огнóя, *f. m.* fauler Müssiggänger.
Огнянéць, -нця́, *m. Гол.* I. 210 Feuerteufel, *m.* [ний.
Огнянний, огнявний. *Лесч.а.*s. Огнéн-
Огняни́к, *m.* rothköpfiger Würger, (Lanius ruficeps). [dreisten Auftretens.
Огó! *int.* der Ueberraschung u. des
Оговори́ти, *v. a.* кого́ в чім *Не.* jmdn wegen etw. verleumden, anklagen; 2) — ся *К.* sich verwehren, s. erläutern.
Огóвтати, *v. a.* dressieren, zurichgewöhnen, zähmen; — ся sich — — lassen, sich abschleifen, s. einleben, s. beruhigen, heimisch werden.
Оголи́ти, *v. a.* rasieren.
Оголїти, *v. n. М.* I. 117 s. Óголїти.
Оголóбля, *f. gew. pl.* Femerstange, Stange einer Gabeldeichsel, *f.*; 2) *pl.* Schlittendeichsel für Ochsen, *f.*
Оголóмшити, s. Заголóмшити
Оголóни, *pl.* s. Оглóни.
Оголоси́ти, оголóшувати, *v.a.* verlautbaren, verkünden, kundmachen, bekannt machen, veröffentlichen, publicieren, ankündigen, s. Огласи́ти.
'Оголоска, *f.* оголóшення, *n.* Ankündigung, Kundmachung, Publication, Affiche, *f.* [Unrath etc.
Огóжати, *v. a.* beschmutzen mit
Огóнь, *g.* огнó, (*d.* огоньóк), *m. m.* Feuer, *n.*; 2) Feuerbrunst, *f.*
Огóр, *m.* ? s. Баштáн.
Огорíти, *v. n.* (von der Sonne) verbrannt werden.
Огорнýти, огортáти, s. Óгорнýти, *jmdn befallen, sich jmds bemächtigen. [огорóдний Garten- *Н.*21.
Огорóд, *m.* s. Горóд Garten, *m. adj.*
Огорóдина, *Не.* огорóдинна, *ГШ.f.* s. Горóдина.
Огородйти, s. Óгородйти.
Огорóдник, *m.* Gärtner, *m.*; 2) † Frohnbauer nur 3 Joch Feld besitzend; *adj.* огороднйчий. [dienst versehen.
Огородникувáти, *v. n.* Gärtner-
Огородни́цтво, *n.*Gärtnerei, *f.*Gartenwesen, *n.*
Огорóдничка, *f.* Gärtnerin, *f. ГШ.*
Огорóжа, *f.* Flechtwerk, *n.* Hürde, *f.* Zaun, *m. С.* I. 89.
Огортáти, s.Óгортáти, огорнýти.
'Огортка, *f.* s. 'Óгортка.
Огорчáти, (-йти), *v. a. Пр.* II. 203. *У.* verbittern, bekümmern, jmdm Verdruss bereiten, jmdn beleidigen.
Ограбйти, *v. a.* ausplündern.
'Ограбки, *pl.* s. 'Огрібки.
Огрáда, *f. Не.* 238 Befestigung, Verschanzung, Mauer um ein Kloster od. eine Kirche, Vormauer, Umzäunung, *f. ІГ.*
Оградйти, *v. a.* s. Óгородйти *Ос.* (61) III. 25. [Gebäudes, *f.*
Огражденне, *n.* Weihung e. neuen
Ограмотйти ся, sich hinter einer Wust von Actenstücken schnöde halten, *Зг.*
Оградйти, *v. a. Пол.* eckig schleifen, facettieren; einfassen (v. Edelsteinen).
Ограничéність, -ости, *f.* Beschränktheit, Eingeschränktheit, *f.*
Ограничйти, (áти), *v. a.* be-, umgrenzen; be-, einschränken.
Огрáшка, *f.* Fieber, *n. В.*
'Огридний, *a.* s. Огрáдний.
'Огриз, óгризок, -зка, *m. gew. pl.* das Nachgebliebene vom Benagen, Ueberbleibsel, benagtes Stück.
Огрйза, *f.* s. Грилотá.
Огризáти, огрйзти, s. Óгризáти; — ся, огризнýти ся beissende, grobe Antwort geben, gereizt entgegnen, mit Wortwechsel sich wehren, з ким.
Огрйця, *f.* пасконóга bandfüssiges Grünauge (Chlorops taeniopus).
Огрібáти, *v. a. Гол.* II. 115 um-,

beharken; — ся веслóм *Ч.* V. 163 von beiden Seiten mit dem Ruder arbeiten.

Огрібáч, *m.* s. Óжег.

Óгрібн, óгрібки, *pl.* das Abgeharkte, Abgerechte vom Heufeimen, &; Werg, *n. Ф.*

Óгрібка, *f.* s. Óрябка, óрябок.

Огрíване, *n.* das Erwärmen, Heizen, Erhitzen. [heizen, erhitzen.

Огрівáти, огрíти, *v. a.* erwärmen;

Огрімкий, *a.* (*Фр.*) gewaltig gross, ungeheuer.

Óгріх, *m.* s. Óбмил, зáлім.

Огріши́ти, *v. a.* дýшу, *Ст.* mit Sünde beladen, beflecken, — ся *Пр.* II. 247 sich versündigen.

Огрóза, *f. Ф.* s. Погрóза.

Огрóма, *f.* gewaltige Grösse, grosse Ausdehnung, g. Menge.

Огрубíти, огрýбнути, *v. n. Кн.* grob, roh werden, in Rohheit verfallen.

Огрýде, *n.* Brustkorb, *m.* (thorax).

Огрýдини, огрýдники, *pl. К.* weibliche Brüste.

Огрядa, *f. Щог.* Schönheit, *f.*

Óгрядка, *f.* Astarte vel Crassina, *В.*

Óгрядний, (*d.* -нéнький), *a.* stark, dick gewachsen; wohlbeleibt, corpulent; 2) ordentlich, staatlich, *Шл.* wohlgestaltet *Кч.* 104.

Огрядність, -ости, *f.* hoher, starker Wuchs, *Не.* Wohlbeleibtheit, *f.*

Огрязнýти, *v. n.* garstig werden, an Schönheit verlieren, s. Змарніти. [ти.

Огряни́чити, *Кч.* 199 s. Ограни́чи-

Óгуд, *m. Н.* 296 s. Огýдина.

Огýда, *f.* Tadel, *m.*

Огýдний, *a.* tadelhaft, schlecht, *Н.* 33.

Огýдина, *f. Н.* 294. *Ч* III. 185 Stengel der Kürbisgewächse; Stengelblätter, *pl.*

Огудíти, *v. a.* tadeln, verlästern; rügen, *Ш.* I. 119. [Lästerer, *m.*

Огýдник, *m.* (-ниця, *f.*) *К.* Tadler,

Óгузка, *f. Гол.* III. 358 etw. in der Mühle?

Огýл, огýльник, & s. Вогýл &.

Огýле, *n. coll.* s. Вýголь. ýгле.

Огулíти, *v. a. Н.* 18 prellen, betrügen; — ся sich verrechnen, Verlust erleiden, §. *Н.* 88 — себé.

Огýльний, *a. Не. pol.* s. Загáльний.

Огýлом, *adv. К. pol.* s. Загáл, загалóм, *Пот.* III. 27.

Огýрити ся, § hartnäckig, eigensinnig sein, sich widersetzen, *Пот.* III. 2[illegible].

Огýрне, *s. n. a.* † Geldstrafe für Nichtleistung der Frohne, *f.*

Огýрний, *a.* täppisch, gleichgiltig, blasirt; eigensinnig. [ler, *m.*

Óгер, -ера, *m.* Zuchthengst, Beschä-

Огíнця, *f.* dünne Hirsegrütze mit Zwiebel eingemacht, (*Фр.*).

Од, *praep.* s. Від II. (От) Од- in Zusammensetzungen s. Від-. Das Fehlende unter Од- s. unter Від-, От-.

Óда, *f.* Ode, *f.* [als Pächter, Farmer, *m.*

Одáйник, *m.* Bewohner einer одáя

Одáйничка, *f.* Weib eines одáйник, *n.* Pächterin etc. *f.*

Óдаль, *Ру.* одалíк, оддалí, *Лгеч. adv.* weit, fern, in der Ferne, abseit.

Одáлець, *adv.* nicht weit, genug nahe.

Одалíска, *f.* Odaliske (Frau im Harem des Sultans) *f.*

Одарúти, одарáти, *v. a.* beschenken, begaben, ausstatten, *Пол.*

Одáрка, Одáря, *f.* Daria (Δαρεῖα); *adj.* Одáрчин der O.

Одáя, *f.* Weidetrift im (bessarabischen) степ; Farme; Stepe, *f. Гол. ГШ.*

Одбáвити ся, *М. Ос.* (62) I. 100.?

Одбатувáти, *v. a. Ст.* abschneiden, abhacken, abbrechen, wegtheilen.

Одблагодáрити, *gr. v. a.* когó *Р.* I. II s. Віддячити (ся).

Одбóй, *m.* s. Відбій; das Zurückschlagen, Loswerden; одбóю не мáти від когó jmds gar nicht los werden können, *Пр.* VI. 545. [прóмислї Schutz-.

Одборóнний, *a.* -і товáриства в

Одбоярити, *v. a. Ос.* (61) X. 28 *tüchtig abprügeln. [pern, *М.*

Одбубонíти, *v. a.* ableiern, abplap-

Одбувáти, одбýти, *v. a.* s. Відбýти; когó *Кч.* 108. 183 entlassen, abfertigen.

Одбузувáти, *v. a.* abprügeln.

Одбýток, *m.* одбýча, *f. М+Б.* 387 s. Відбýток. [Відвáдити; 2) losbinden.

Одвáджувати, одвáдити, *v. a.* s.

Одвáжити житé, *Кч.* 173 das Leben wagen.

Одвáл, *m.* Sturz, *m.* (*Фр.*).

Одвилевáти ся, *Ко.* 331 Ausflüchte machen, ausweichen. [дern, *У.*

Одвитáти, *v. a.* den Gruss erwie-

Одвихнýти ся, sich weg-, abwenden, auf die Seite weggehen.

*

Одвичити, *v. a.* abgewöhnen.
Одвідач, *m.* Besucher, *m. M.* III. 145. *Mi.* II. 230.
Одвідини, *pl. Ч.* II. 545. *ГБ.* s. Відвідини; 2) Heimsuchung, *f. K.* [(Atta) *B.*
Одвідниця, *f.* Visiten-Ameise, *f.*
Одвіре, *n.* s. 'Очів, одвірок.
Одвірник, *m. K.* s. Двéрник.
Одвірок, *У.* одвéрок, -рка, *m.* Thürpfosten, -stock, -rahmen, *m. pl.* Thürgestell, -gerüst, *n.*
Одвістити, *v. a.* Kunde, Antwort zurückbringen, s. Одвітити, *M.*
Одвіт, -іту, *m.* (одвітóчка, *f. dim. Oc.* (61) II. 7) Antwort; Verantwortung, Rechenschaft, *f.* бýти у одвітї verantwortlich sein.
Одвітити, одвіту ати, одвічáти, *v. a.* antworten; *C.* I. 12; — за все *KC.* (83) VII. 505 für Alles gut stehen, bürgen, Alles ersetzen; verantworten.
Одвітний, *a.* — кут correspondierender Winkel; 2) homolog.
Одвітси, одвіттїля, *adv.* von dorther.
Одвічáльний, *a.* verantwortlich.
Одвічáльність, -ости, *f.* Verantwortlichkeit, *f.*
Одвóд, *m.* Abwehr, *f.* — зробити sich eines Vorwandes bedienen, *ІГ.*
Одвóдниця. *f.* Pulsader, Schlagader, Arterie, *f. Пол.* [gen *Ш.* I. 145.
Одволáти, *v. a.* zur Genesung brin-
Одволóга, *f.* Labung, Linderung, *f.* süsser Trost *Л.* 113.
Одволóжити, *v. a.* benetzen, erfrischen, laben, erleichtern, erfreuen, trösten, *Л.* 113. *Ст.* [antworten.
Одвóркувати, *v. n. Кн.* girrend
'Одворот, *m. H.* 81 s. Відверть.
Одвоювáти, *v. a.* zurückerobern; 2) — ся sich vertheidigen, s. losringen.
Одвíзнути, *v. n.* sich losmachen, abstehen. [gen *Кв.* 270.
Одговорити ся, versagen, abschla-
Одгонити, *v. n.* чим wonach riechen, *Ст.*; 2) — ся s. Відóнювати ся 4 *c*) vom Nachgeschmack.
Одгрáнь, *f.* Abgrenzung, *f. Б.*
'Одгрук, *m.* Wiederhall des грук, *m. M.*
Одгудити, *v. a.* abwendig machen.
'Одгулень, -ульня, *m.* Bastard von e. zahmen Stute und wildem Hengst, *m.*
Одґéцьґувати ся, § sich entschlagen, s. losmachen *Шл.*
Оддáвній, *a. Ну.* alt, herkömmlich.
Оддалї, оддалїк, оддалí, *C. adv.* von weitem, von fern; s. 'Одаль.
Оддалїти, *v. n.* in die Ferne weichen, in Entfernung kommen, *M.*
Оддáльній, *a.* s. Віддáлений.
Оддáня, (-é), *n. Ч.* III. 5 mysteriöse Feierlichkeit gegen das данíя (данé), 2) am 27. Jänner.
Оддáра, *f. Ст.* оддáрок, -рка, *m. Марк.* 126 Gegengeschenk, *n.* дáти вру als gegenseitiges Geschenk.
Оддарити, *v. a.* поклóном entgegen grüssen; — ся Gegengeschenke reichen (bei d. Hochzeit). [abliefert.
Оддáтчик, *m.* der abgiebt, absendet,
Оддáха, *m. f. H.* 208 der die Schuld abträgt.
Оддáча, *f.* s. Віддáча, віддáжа; Abgabe, *f.*, на оддáчі донькá *Ч.* IV. 63 heiratsfähig, mannbar. [Ermüden sehen.
Оддивити ся, sich satt, s. bis zum
Оддирáти, *v. a.* s. Віддирáти; *reissend schnell tanzen *Ш.* I. 61 (метéлиці etc). [len, sich ausschnauben.
Оддихати ся, *Кч.* 351 Athem ho-
Оддубáсити, *v. a.* хуктéлями *C.* I. 239 abprügeln. [loch, *n. C.*
Оддýшина, *f.* Luftfang, *m.* Luft-
Оддякувати, *v. a. C.* Dank sagen; 2) entgegen grüssen.
Оддячка, *f. ІГ.* s. Віддяка.
Одебелїти, *v. n.* erstarren, *Фр.* s. Остовпіти.
Одéжа, (*d.* одежина), *f.* Kleid, Gewand, *n. coll.* Kleidungsstücke, *pl.* Anzug, *m.*; 2) * Deckmantel, *m. Ис.* (*Пр.* III. 340).
'Одека, óдельки, óдики *adv.* da dort, da hier, *Ог.* 160.
Одеколóн, *m. Ис.* Eau de Cologne.
Одемократизувáти ся, demokratisch gesinnt werden, *Кн.*
Одéн, s. Один.
Одéнок, -нка, *m.* s. Конин.
Одéньок, *m. pl.* одéньки, *Oc.* (61) X. 54 s. Дóсьвіт, дóсьвітки (*pl.*).
Одепýти, *v. a. Б.* s. Одягнýти.
Одергáти, одергнýти, *v. a.* erquicken.
Одéржати, одéржувати, *v. a.* bekommen. [holen.
Одéрзнути, *v. n.* genesen, sich er-
Одерпити, *v. a.* mit Rasen belegen.

Одéрниця, *f.* Spinifex, *B.* [darbieten.
Оджáлувати, *v.a.M.* II. 164 opfern,
Оджартóвувати ся, *M.* II. 185 mit Scherz u. Witz sich wehren, davonkommen.
Одживíти, *v. n. M.* II. 73 s. Віджи́ти.
Оджимáти, *v. a. P.* II. 151 s. Вижимáти. [Geklingel, *m.*
'Одзвінки, *pl. M.* Wiederhall vom
Одзвóлити, *v. a. P.* I. 120 s. Ви́зволити.
'Одзвук, *m. У.* Anklang, *m.*
Одзначáти ся. *K.* s. Відзначáти(ся).
Оди́н, однá, однó, *num.* eins; ein, eine, ein; ein gewisser; 2) s. Однáкий: оди́н у оди́н *P.* II. 109. однá в одну́ *C.* der (die) Eine wie der (die) Andere; оди́н — дру́гий der Eine — der Andere; оди́н-одинцéм, *Ст.* allein, mutterseelenallein, einsam; s. Єдéн. *Ог.* 157.
Оди́на, *f.* -самоти́на, *Ш.* I. 363 в оди́ні-самоти́ні ganz einsam und allein.
Одинáк, одинéць, -ицá. (*d.* одинáчок, *IГ.* одинчик, *C.* I. 59), *m.* s. Єдинáк; 2) wilder Eber *Пот.* II. 3.; 3) по оди́нцю, *K.* одинци́ми, *adv.* einzeln, getrennt.
Одинáйцять, *num.* eilf, (elf).
Одинáйцятий, *num.* der eilfte, (elfte).
Одинáкість. *Под.* одинáковість *Кн.* -ости, *f.* Gleichheit, gleiche Bedeutung.
Одинáчка, (*d.* одини́чка, *Кн.* одини́ченька, *Л.*), *f.* s. Єдинáчка, єди́ний.
Одини́цтво, *У.* одинóчество. *Пр.* II. 335 das einsame, verwaiste Leben, Einsamkeit, *f.*
Одини́ця, *f.* die Einzige (Tochter) s. Одинáчка, *Ч.* V. 590.; 2) Einheit, *f.* *K.* einzelnes Individuum; Einser, *m.*
Одинóкий, *Ш.* I. 239 одинóчий II. 80 (*fem.*) einzig, allein, einsam; 2) einzeln, *Гол. adv.* одинóко einzelnstehend, isolirt.
Одинотá. *f.* одинóтне житé *Кн.* das Alleinleben, Allein stehen: жи́ти -óю (von e. Weibe).
Одинóчити, *v. a. Зг.* s. Єдини́ти.
Одиськáти. *v.a.* auffinden, aufsuchen.
'Одїв. *m. Св.* óдїж, -єжи, *f.* s. Одéжа.
Одївáти, s. Одїти.
Одївка, *f.* Schleier, *m.* (indusium), *B.*
Одїжний, *a. K.* I. 162 wohl angekleidet, in gutem Anzug; mit Kleidung gut versehen.
Од'їзд, etc. s. Від'їзд, etc.
Одїли́ти. *v.a.* s. Оді́ли́ти. [s. Одéжа.
Одїнь, *f. Ф.* óдїнок, -нку, *m. B.* одїнє, *n.*
Одірви́-головá, *m.* s. Шийбéник, *Левч.*
Одї́ти, одїяти, *v. a.* be- ankleiden.
Одї́тний, *a. Гол.* III. 299 s. Одїжний.
Одїя *f. Ч.* I. 177, одї́ло, (*d.* одїяльце), *n.* s. Одéжа.
Одкáз, *m.* Antwort, *f. M.* I. 133 — держáти sich verantworten, Rede stehen; 2) s. Відкáз, *C.* II. 23.
Одкáсник, *m.* Asperugo gallioides; 2) Carlina vulg.
Одкасну́ти ся, від когóсь sich von jmdm absondern, jeden Verkehr mit jmdm unterlassen, *Не.*
Одкатáти, *v. a.* wegschneiden.
Одки́дáнє, *n. Ч.* VI. Verstossung, Ehescheidung, *f.* [s. Відкидáти.
Одки́нути, *v. a. Не.* s. Поки́нути;
'Одклад, *m. H.* 215. *Кн.* Aufschub, *m.* Verschiebung, *f.*
Одклíнщини, *pl.* Gegenbesuch, u. Gegenbewirtung, *Ч.* IV. 580 (bei d. Hochzeit). [von wannen.
Одколи, *adv. M.* (підколи́) seitdem,
Одкополи́ти, *v. a. Кн.* — гу́бу s. Копи́лити.
Одкочувáти, *v. a.* weit abseits das Nomadenlager aufschlagen, *K.*
Одкóша дáти кому́, *Не.* jmdm abschlagen, Widerstand leisten.
Одкрадáти ся, sich wegstehlen, *Ф.*
Одкрасувáти ся, s. Відкрасувáти ся; abblühen u. vollere Aehren bekommen.
Одкри́лє, *n. Ст.* Flügel, *m.* Flanke, *f.*
Одкритé, *n. K.* Offenbarung, *f.* s. Відкритé. [Postpferden; *vgl.* 92.
Одкри́тий лист, *C.* I. 91 Pass zu
'Одкуп, *m.* s. Відкуп; 2) Pacht, Verpachtung, *f. C.* II. 104.
Одли́га, *f. Др. с.* 388 s. Відли́га.
Одлигáти, одлигну́ти, *v. n.* s. Відлóгнути; sich loslösen, schwinden *Кн.* 33; 3) *sich erholen *IГ.* [*Ст.*
Одлину́ти, *v. n.* zaudernd abstehen,
Одлїка, *f. Под.* Differenz, *f.* Unterschied, *m.* [tion, *f.* *K.*
'Одлїч, *f.* das Subtrahieren, Subtrak-
Одлїчи́ти, s. Відлїчи́ти; subtra-

hieren, abziehen, *К.*

Одлїчу́ємо, (чи́сло́), *n.* Subtrahend, *m. К.*

Одлу́зати, *v.a.Ос.*(61)IX.48 верстóв з-кілька zurücklegen.

Одлу́чний, *a.* abtrünnig; — дух Dämon der Verbannung, *Ст.*

Одлягáти, одлячи́, *v. n.* sich trennen, abfallen, los werden; *одлягло́ на души́ es wurde leichter ums Herz.

Óдмін, -іну, *m.* (*d.* одмі́нойка, *f.*) Gegenstand zum Austausch als Lösegeld, *m. Гол.* I.50; *АД.*I.100 Lösegeld, *n.*

Одмі́на, *f.* s. Відмі́на; Variante, abweichende Lesart *Н.* 76.

Одміни́ти, *v. n.* und — ся *М.* II. 152 sich verändern; *v. a.* s. Відміни́ти; кому́ щось jmdm im Tausch weggeben *ІГ.*

Одмі́ннокомірóчні, *pl.* wechselkammerige Wurzelfüsser (Ennallostegia).

Одмі́нок, -нка, *m. Ч.* I. 194 s. Відмі́на 3), 4), відмінча́, *А-Г.* 158.

Одмі́чанє, *n. В.* Unterscheidung, *f.*

Одмічáти, одмі́ти́ти, *v. a.* be-, anzeichnen, merken, *Сб.* I. 354. unterscheiden; — ся sich abheben, abstechen, *С.* II. 131.

Одмі́шне, *adv. М.* III. 137 s. Перемі́шне.

Одмóва, *f.* s. Відмóва; Antwort, *f. Кн. Ст.*; *d.* одмóвка, *К.* Widerspruch, *m.*

Одмоли́ти, одмóлювати, *v. a.* abbitten, -beten *С.* I. 106.

Одмолоди́ти, *v. a.* jung machen, verjüngen.

Одна́кий, одна́ків, *ГБ.* однáковий, *a.* einerlei, gleich, ein und derselbe, der nämliche, gleichartig; однáково, *adv. d.* однаковíсенько, ganz gleich, g. gleichviel, gleichgiltig *Ш.* II. 111.

Однáковість, -ости, *f.* s. Однáкість, Gleichheit, Uebereinstimmung, Conformität, Gleichartigkeit, *f. Не.*

Однáкож, однáче, *Гол. гр.* 30 *Кн. adv.* gleichviel, auf einerlei Weise, so oder so; 2) *conj.* doch, jedoch, dennoch.

Óдналь, *adv.* s. Óттамаль.

Óдникаль, *adv.* = Зниві́дки, von nirgendher.

Однинáти, *v.n.* — від землї sich ab-, erheben, etwas aufwachsen.

Одни́пати, *v. n.* s. Змарні́ти, (*В.*).

Одні́кувати ся, sich weigern, s. sträuben.

Одно-, s. Єдно-, єдино-.

Однобáрвний, *a.* einfarbig, *Пол.* gleichfärbig, *ГШ.*

Однобóже, *n. Ил.* Monotheismus, *m.*

Однобóжник, *m.* Verehrer eines Gottes, Monotheist, *m.*

Однобóкий, *a.* einseitig; parteisch *Ф.*; -а риба Art von Plattfischen *Ч.* I. I. 67; *adv.* однобóко auf eine Seite mehr, (завíзана хýстка &).

Однобóрство, *n.* Einzelkampf, *m.* Duell, *n. Кч.* 169. *Т.*

Однобóчний, *a. Н.* einseitig.

Одновеслóвий, *a.* einruderig.

Одновíрець, -рця, *m.* одновíрка, *f. ГШ.* одновíрний, *a.* eines u. desselben Glaubensbekenntnisses, Glaubensgenoss, *m.* (-in, *f.*).

Одновíрство, *n.*Glaubensgenossenschaft, *f. ГШ.*

Одновре́менник, *m. Под.* s. Сучáсник.

Одновýсий, *a.* mit einer Hälfte des Schnurrbarts.

Одноголі́тець, -тця, *m.* s. Одноли́тець (*Фр.*).

Одноголóвий, *a.* einköpfig.

Одногóлосний, *a.* einstimmig, einhellig; (*adv.* одноглáсно (-е) *Ш.* I. 286).

Одноголóсність, -ости, *f.* Einstimmigkeit, Einhelligkeit, *f. ГШ.*

Однодвóрець, -рця, *m.* Einhöfer, *m.* Landmann auf Krongütern.

Однодéнний, однодне́вний, (-дне́вий), *a.* eintägig, ephemer.

Однодéнниця,*Пол.*однодне́вниця, *В.f.* Eintagsfliege, *f.* (Ephemera).

Однодóмець,-мця,*m.*Einhäusler,*m. ГШ.*

Однодýмець, -мця, *m. В.* однодýмний, *a. Не.* einer Gesinnung, Gesinnungsgenosse, gleichgesinnt.

Однодýмство, *n.*s.Однодýшність.

Однодýшний, *a.* einmüthig, einhellig.

Однодýшність, -ости, *f.* Einmüthigkeit, Einhelligkeit, *f.*

Однозбочи́стий, однозви́лий, *a.* einhängig, *Пар.*

Однозвóрчі, *pl.*Einmuskel, *pl.* (Monomyaria).

Однозвýк, *m. ГШ.* Gleichlaut, *m.*

Однозвýчний, *a.* gleichlautend.

Однозгі́дно, *adv.* einstimmig, übereinstimmend, *Фр.*

Однозéрниця, *f.* — пшени́ця das Einkorn, (Triticum monococcum) *В.*

Однозна́чний, *a.* gleichbedeutend; synonym.

Однозна́чність, -ости, *f. Св.* eine

u. dieselbe Bedeutung, Aequivalent, *n.*
Однозу́бець, -бця, *m.* однозу́бий, *a.* Einzahn, einzähnig.
Однозу́бця. *f.* Monodonta. [namig
Одноймéнний, *a* einnamig, gleich
Однока́шник, *m.* der zusammen aus einem Topfe „ка́ша“ isst, „Schlafkamerad“, contubernalis. [Zimmer
Однокімна́тний, *a.* mit einem
Однокінний, *a.* mit einem Pferde bespannt, einspännig; однокінка, (-ко́нка). *f.* Einspänner, *m.* [hauige Wiese. *ГШ.*
Однокісний, *a.* -а сїно́жать, ein-
Однокопи́тний, (-пи́тий), *a.* Einhufer, *m.* einhufig.
Однокорі́нний, *a. Гол.* eine u. dieselbe Wurzel habend. [*Пар.*
Однокра́тний, *a.* einmalig, *ГШ.*
Однокри́лий. *a.* einflügelig. [terig.
Однолі́стний, (лі́стий). *a.* einblät-
Однолі́тий, *a.* einheitlich.
Однолі́тість, -ости, *f.* Einheit. *f. ОБ.*
Одно́лїтець, -тця, однолїто́к, -тка, *m.* ein Jahr alt, einjähriger Trieb an Pflzen, Jahrestrieb, Jahrring (bei Bäumen); ein Jahr altes Bübchen, *Ч.* V. 252.; 2) gleich alt, gleichen Alters, Altersgenosse, *m. Ш.* II. 117. [II. 82.
Одно́лїтка, *f.* Altersgenossin, *f. М.*
Однолїтний, *a.* einjährig; 2) von gleichem Alter.
Одноманїтний, *a.* desselben Gehaltes, homogen, *Н.* VI.; 2) einförmig, monoton, *Ст.* [ben Farbe *М+Б.* 62.
Одномáстний, *a.* einer u. derselbe
Одномáстність, -ости. *f.* Einfärbigkeit, *f.* [gen etc.).
Одномі́стний, *a.* einsitzig (Wa-
Одномязбні, *pl.* Einmuskeler, *pl.* (Monomya). [zelfüsser (Sichostegia).
Однонязцї. *pl.* einreihfächerige Wur-
Однонóгий, *m.* einfüssig.
Однобóразний, *a.* einförmig, gleichförmig, *Пар.*
Однобóразність, -ости, *f.* Einförmigkeit, Gleichförmigkeit, *f.*
Однобкий, *a.* einäugig.
Одноосéвий, *a.* einachsig, *Вол.*
Однобчка, *f.* однобчник, *m.* Einauge, *n.* (Polyphemus).
Однопáльцї. *pl.* einfingerige Handschuhe, Daumenhandschuhe, Fäustlinge, *pl.*
Однопальчáстий. *a.* mit einem Finger; -а рукавиця Fäustling, *m.* [*B.*
Однопéнний, *a.* einhäusig (monoicus)
Однопідóшвий, *a.* einsohlig, *Пар.*
Однопірний, *a.* im Gleichgewicht.
Однопла́стний. *a.* einschichtig, *ГШ.*
Однопленéнний, *a.* von einem u. demselben Volksstamme.
Однопленéнність, -ости, *f.* nationale Zusammengehörigkeit, Stammesverwandtschaft, *f.*
Однопнéвий, *a.* einstämmig.
Однопрестóльний, *a.* auf einem u. demselben Throne.
Однопрозябцéвий, *a.* einsamenlappig, -і ростини Spitzkeimer, mit einem einzigen Keimlappen, (Monocotyledoneae) *B.*
Однорáзний, *a. Ч.* II. 243 -і пісни?
Однорóг, *m.* однорóгий, *a.* Einhorn, *m.*; einhörnig. [mesverwandte, *Гол.*
Однорóдець, -дця, *m.* der Stam-
Однорóдний. *a.* gleichartig, homogen.
Однорóдність, -ости, *f.* Gleichartigkeit, homogene Zusammengehörigkeit, Gemeinschaft, *f. T.* [sicornis.
Однорóжок, -жка, *m.* Oryctes na-
Однорóчний, *a.* einjährig; однорóчник, *m.* Einjährigfreiwilliger, *m.*
Однору́кий, *a.* mit einer Hand.
Односéлець, односелянець, -нця, односельчани́н, *Не. m.* aus einem u. demselben Dorfe, Mitwohner; Landsmann, *m.*
Односéрдний, *a.* (*adv.* односéрдне *Ш.* II. 32) einmüthig, solidarisch, *T.*
Односкладóвий, *Дер.* однослóжний, *a.* einsilbig, monosyllab.
Однослі́нний, *a.* однослóп, *Н.* 135. *m.* worthaltend, dessen Grundsatz ist: ein Wort — ein Mann, Worthalter, *m.*
Однослóвний, *a. ГШ.* mit einem Worte ausgedrückt.
Однослóйний. *a. ГШ.* einschichtig.
Однослужи́вець, -вця, *m.* Amtsgenosse, *m.* [me, *B.*
Односмугóвий, *a.* mit einer Strie-
Односпáльний, *a.* einschläferig, einmännisch, *Пар.*
Односта́йний, (-ста́льний, -стійний), *a.* einheitlich, solid, ganz, einförmig, gleichförmig; 2) s. Рівномірний, *Пол.*; 3) s. Односéрдний.

Одностáйність, -ости, *f.* Einförmigkeit, Gleichförmigkeit, Solidität, einheitlicher Zustand; 2) Einmüthigkeit, Solicarität, *f. К.* [Fenster,Thür) *ГШ.*

Одноствóрчатий. *a.*einflügelig(v.

Однóстеблéць, -еця, *m.* одностéблиця, *f. Ч.* V. 1108 (капýстиця —) Pflze mit einem Halm, einhalmig; одностебли́чка, *Bein.* der я́ра пшени́чка, *Kol.* I. 99; -ниця, *Гн.* 15 Art Pflze.

Односторóнний, *a.*einseitig, *parteiisch; -а вóлоть einseitswendig, *B.*

Односторóнність, -ости, *f.* Einseitigkeit, Parteilichkeit, *f.* [monisch.

Однострóйний, *a.*in Ordnung,har-

Однострóйність, -ости, *f.* Harmonie, *f.*

Однострýнка, *f.* Monochord, *m.*

Односýм, *m.* Kamerad, Genoss (bei den пластуни́), *m.* (wörtl. der mit einem anderen denselben Quersack gebraucht).

Односýмство, *n.* Kameradschaft, Brüderlichkeit der односýми, *f.*

Односцíвний, *a.* s. Одноцíльний.

Однотíнний, *a.* einschattig, *Пар.*

Однотóнний, *a.* eintönig, *Фр.*

Одноýхий, одноýшний. *a.* einöhrig; einhenkelig, *ГШ.* [tig, *B.*; einfarbig.

Одноцьвíтний, (-тий), *a.* einblü-

Одноциферний, *a.* einziffrig.

Одноцíльний, (-лий), *a.* einheitlich, solid, homogen, *ВБ. Фр.* [ність 1).

Одноцíлість, -ости, *f.*s.Одностáй-

Одночáсно, *adv. Не.* nur für eine Zeit, einmal (*с. у. н.* 416).

Одночасóвий, *a.* der einen u. derselben Zeit, gleichzeitig, mitlebend, *Кн.*

Одночерéпний, *a.* einschalig.

Одночлéнний, *a.* eingliederig.

Одношéрстний, *a.* von gleichem Haar, gleichfarbig vom Haar.

Одóбрене, *n.* das Gutheissen, Genehmigung, Billigung, *f.*

Одобри́ти. одобрáти, *v. a.* gutheissen, genehmigen, billigen. [вдови́н &.

Одовéць, одови́чин, & s. Вдовéць.

Одогрівáти, s. Відогрівáти.

Одозвóлити, *v.a.Др. с.* 51. befreien, erlösen.

Одоїти, *v. a.* säugen, *Ш.* II. 256.

Одóлї, *adv.* s. 'Онодї. óногда.

Одолїне, *n.*Uebermacht, *f.*Sieg, *m.Кл.*

Одолїти, одолївáти, *v. a.* überwinden, besiegen; *v. n.* überhandnehmen.

Одоля́н, *m.* Baldrian, *m.* (Valeriana offic.); одоляновáти Baldrian-Gewächse (Valeriancae). [[áldomas] s. Моропи́ч.

Одомáш, *m.* Kauftrunk, *m.* Zeche, *f.*

Одорóбайло, *Не.*одорóбло, *ОН. n.*s. Дорóбайло.

Одосóбити ся, s. Відосóбити ся.

Одпáсти, *v. a.* лáски чиєї *М.* II. 123 jmds Gunst verlieren.

Одпéрти ся, s. Відречи́ ся.

'Оплодок, -дка, *m. Зг.* s. Відрóдок.

Одповідний, *a.* лист, *Кн.* Antwortschreiben, *n.*

Одповíдя, (-е), *n.*Vergeltung,Revanche, *f.* Entgelt, *m.*; 2) Vertheidigung, *f.К.*

Одповісти́ти, одпоніщáти, *v. a. М.* I. 17 erzählen, melden.

Одповíт, *m.* Verantwortung, *f. ІГ.*

Одпоминáти, *v.a.* jmds Gedächtnisnis feiern, *Ке.* 68.

Однóра, *f. Пу.* Widerstand, *m.*

Одночи́лий. *a.* der ausgeruht hat, *Б.*

Одночи́н.*m.Ч.*V.577 s.Відпочивáне.

Одпрáвди,*adv.*ja, es ist wahr, wirklich. [Anwendung, *f.* Zweck, *m.*

Одпрáвлене, *n. Пол.* Verrichtung,

'Одпуск, *m.* Entlassung, *f. Шл.*

Одпусти́тель, *m.* грíхáм — *Р.* I. 178 der Sünden ablässt, Ablassprediger, *m.*

Одпусти́ти, *v. a.* nachlassen, *М.*

Одр, *m.* † одр-недýг *Ш.* II. 252 Krankenbett, *n.* [freulich.

Одрáдосен, *a. Ме.* 71 tröstlich, er-

Одрáдость, -ости, *f. К.* Freude, *f.* Trost, *m.* [retten.

Одратувáти, *v. a. М.* III. 142 er-

'Одривка, *f.* без -ки, ohne Unterlass, unausgesetzt, *ІГ.*

Одринчáсто. *adv.Не.* (*Пр.*XII. 745) mit abgebrochenen Worten; grell, schrill.

Одригнýти ся. aufstossen (von Magengasen); *zum Durchbruch kommen.

'Одрижка, *f.* das Aufstossen, s.d. vor.

Одри́на, *Щог.* одри́ня, *Мі.* II. 145, *f.* Bett, *n.* [werfen.

Одринýти, *v.a.Шл.* verstossen, ver-

'Одрíбки. *pl.* Kleinigkeiten, *pl.*

Одрíзне, *adv.* abseits, abgesondert.

Одрізни́ти, *Кн.* 123 s. Відрізни́ти.

'Одрік. -іку. *m. Ру.* Antwort, Entgegnung, *f.*; 2) Absage, Abdication, *f. Кн.*

15 DE 14

Одробити ся, *М.* II. 36 die aufgegebene Arbeit vollenden. [*vgl.* Відробок.
Одробітчаний, *m.* der abarbeitet,
Одроде. одріде, *n.* Abart, Sippschaft, *f.*; 2) Abkömmling, Sprössling, *m.* *К.*
Одродіне, *n.* s. Відроджене.
Одросток, -тка, *m.* *Ч.* IV. 120. *Н.* 138 s. Відросток, відрость.
Одруб, *m.* сказати одним одрубом mit einem Worte, kurzweg sagen.
Одружити, *v. a.* zu Freunden machen; — ся з ким jmds Freund werden *Ш.* I. 199; 2) Ehebündnis stiften; — ся Ehe schliessen, sich vermählen.
Одрухати ся, s. Роздрухати ся.
Одрюкований *ptc.* abgeprügelt, *Шл.*
Одрядити, *v. a.* *Не.* s. Відправити, abfertigen. [*Ш.* II. 253.
Одряхнути, *v. n.* schwach werden,
Одсадити, *v. a.* — коня wund reiten.
Одсьвіт, *m.* Abglanz, *m.* Reflexbild, *n.* *Не.* *Біл.*
Одсьвітити, одсьвічувати, *v. a.* zurückstrahlen lassen, abspiegeln; — ся abglänzen, zurückstrahlen, *Не.*
Одсердити ся, *Ч.* V. 581 vom Zorne ablassen; den Z. aufgeben.
Одсиджувати ся, *К.* bei der Belagerung sich vertheidigen. [Getreide, *С.*
Одсипне, *s. n. a.* Art Abgabe in
Одсіч, *f.* s. Відсіч; Gegenwehr, *f.* — зробити, давати sich zur Gegenwehr setzen, Widerstand leisten, *Кч.* 358; 2) * — — Rede stehen, entgegnen кому *Кч.* 50; 3) на — s. Наперейми, *Левч.* [Abbild, *n.* Abdruck, *m.* *Ст.*
Одслід, *m.* Spur, *f.* Zeichen, *n.* *В.*;
Одскалина, *f.* Seite, Abhang e. Felsens. [*ent-, vergelten, erwiedern. *Н.* 268.
Одскородити, *v. a.* s. Скородити; 2)
Одскочки, *pl.* in der Leinenstickerei: Abschluss der Borte, *m.*
Одсопти ся, (відсапнути), sich ausschnauben, Athem holen. [sung, *f.*
Одставка, *f.* *gr.* Abschied, *m.* Entlas-
Одставний, *a.* verabschiedet.
Одтор *adv.* від чогось abseits *М+Б.*
Одсторонити, *v. a.* *С.* II. 187 auf die Seite schieben, beseitigen, forträumen.
Одстоювати, одстояти, *v. a.* чогось, щось aufrecht erhalten, unterstützen, retten, vertheidigen, *Не.*
Одсудити, *v. a.* s. Присудити.
Одтанувати, *v. n.* s. Відтавати.
Одтиск, одтиск, одтисок, -ска, *m.* *Не.* Abdruck, *m.* Abbild, *n.* [ance, *f.* *Т.*
Одтінюване, *n.* Schattierung, Nü-
Одтобурчити, *v. a.* *Р.* II. 112. s. Настобурчити.
Одтопирити, (-пір-), *v. a.* *gr.* auseinanderbreiten; zottig machen.
Одтрусити, *v. a.* *М.* III. 135 auf die Seite schütteln.
Одтупувати ся, *М.* III. 81 den Schall der Fusstritte wiedergeben.
Одтягач, *m.* Abzieher, *m.* [*Зак.*
Одубіти, *v. n.* starr werden, sterben,
Одуд, *m.* s. Вудвуд.
Одужати, одужчати. *v. n.* genesen, gesund werden; kräftiger werden.
Одуканий, *a.* beleibt, (*Фр.*).
Одумати ся, sich fassen, s. bedenken, s. besinnen, s. entsinnen, überlegen, überdenken *Р.* I. 6, sich entscheiden 42.
Одур, *m.* *Ков.* Betäubung, Verdummung, *f.* Taumel, *m.*; 2) betäubendes Getränk, Narcoticum, *n.*
Одурити, одурювати. *v. a.* betäuben, bethören, hintergehen, überlisten, zum Narren machen, zum Besten haben.
Одуріти, *v. n.* betäubt, bethört, verrückt werden, Narr werden, den Verstand verlieren.
Одурманити, *v. a.* betäuben, *К.*
Одути ся, sich aufblasen; місяць и хмарахъ одув ся bekam den Wolkenring. [*a.* aufgeblasen, aufgedunsen.
Одутлий. *Ш.* I. 277, одутловатий,
Одуховити, *Не.* одухотворити, *v. a.* vergeistigen, geistig durchdringen lassen, g. heben, begeistern.
Одушевити, одушевляти, *v. a.* beleben, beseelen, *Ог.* begeistern, *Зг.* — ся sich — —.
Одушевлене. *n.* Begeisterung, *f.*
Одхляти, *v. a.* *К.* I. 116 zu Kräften, zur Besinnung wiederbringen.
Одхитнути ся, sich abwenden, an die Seite abtreten.
Одхідний, *a.* Abgangs- *Ч.* II. 428; -а пісня Abschiedslied, *n.* IV. 396.
Одхідник, *m.* Abort, *m.* *К.*
Одхляпнути, *v. n.* s. Відхляпнути.
Одхлостувати, *v a.* züchtigen, abprügeln, *ІГ.*
Одходити, одхожати, *v. n.* genug,

bis zur Ermüdung gehen, den Gang vollenden *Ме.* 293 s. Відходи́ти; 2) *v. a.* dh Pflegen u. Warten einen Kranken zur Genesung bringen *Кч.* 207.

Одхо́дник, *m.* Afteröffnung, *f.*

Одхо́же місце. Abort, Abtritt, *m.* Closet, *n.* *Под.* [fe an sich vertilgen.

Одхрести́ти ся, *С.* I. 105 die Tau

Одча́й, *m.* Verzweiflung, *f.* Entsetzen, *n.* *Ст.* [jmdm trennen, *Кв.* 321.

Одчали́ти, *v. n.* від кого́ sich von

Одчахну́ти ся, sich losreissen, -trennen.

Одча́яний, *a.* *КУ.* verzweifelnd.

Одчеса́ти, *v.a.* го́лову abschlagen, *С.*

Одчисля́ти, *v. a.* abrechnen, subtrahieren. [-sammeln.

Одчи́тувати, *v. a.* herauslesen,

Одшатну́ти ся, *Др.с.* 141 s. Одхитну́ти ся. [weichen, -schaudern.

Одшахну́ти ся, *М.* III. 93 zurück-

Одше́льник, *m.* *Кч.* 137 Anachoret, Einsiedler, *m.*

'Одшиб, *m.* *К.* II. 60 на о́дшибі abseits entfernt, abgesondert, in einer Entfernung.

'Одщен, *m.* одще́нність, -ости, *f.* Abtrünnigkeit, Lostrennung, *f.* *Кн.*

Одщи́тувати ся, Rechnung ablegen, Bericht erstatten. [*М.КУ.* s. Оде́жа.

'Одяг, *m.* о́дяга, *f.* *Асеч.* одя́гало, *n.*

Одяга́ти, одягну́ти, *v. a.* ankleiden, bekleiden. [ний.

Одягни́й, *a.* *Н.* 218. *Кч.* 260. s. Одїж-

Ож, о́же, *conj.* = же, що dass; 2) da, weil *Ос.* 211. [ungeschlachter Kerl.

Ожда́н, *m.* Schlägel, *m.* Keule, *f.* *e.

Ожда́ти, *v. a.* stossen, derb schlagen.

'Ожег, *m.* о́жево, *n.* s. 'Ожіг.

Оже́ледь, ожеле́да, *f.* Glatteis, *n.* *Ш.* II. 258; 2) Regen mit Schneegraupen, *m.*

Оже́неве, оженя́, (*d.* -ня́чко), *n.* Ehe, Heirat, *f.* на -ню *Ч.* III. 401 heiratsfähig. [sich v., heiraten.

Оженя́ти, *v. a.* verheiraten; — ся

Оженова́та, *s. a. f.* *N.* e. Berges.

Ожере́бити ся, fohlen. [I. 139.

Ожере́д, *m.* s. Сти́рта, о́бо́ріг. *Пот.*

Ожере́ле, *n.* *Макс.* Halskette, *f.* -band, *n.* -schnur, *f.*

Ожесточа́ти, (-ти́ти), *v. a.* — се́рце *К.* hart, verstockt machen, verhärten.

Ожеча́ти, *v. n.* *Wgr.* 112 erstarren, gerinnen.

Ожечи́, *v. a.* s. Ожига́ти.

Ожива́ти, *v. n.* aufleben, zum Leben aufwachen. [lebendig machen.

Оживи́ти, (-вля́ти), *v. a.* beleben,

Оживя́ра, *f.* plumpes grosses Weib.

Ожига́ти, *v.a.* umbrennen. [punkt, *m.*

Ожи́гло, *n.* *Це.* (*Пр.* II. 451) Brenn-

Жи́дання, *n.* ожи́данка, *f.* *Фр.* Erwartung, *f.* [che gewärtig sein.

Ожида́ти, *v. a.* erwarten, einer Sa-

Ожидови́ти, *v.a.* zum Juden machen.

Ожидові́ти, *v.a.* zum Juden werden, jüdisch handeln.

Ожи́на, *f.* Kräuterich, Blätterwerk, *n.* (*В.*); 2) Acker-Brombeere, *f.* (Rubus caesius). [(Murex brandaris).

Ожи́нець, -нця, *m.* Brandhorn, *n.*

Ожи́ти, *v. n.* s. Оживати.

'Ожівно, *n.* Stiel der Ofenkrücke, *m.*

'Ожіг, -ега, о́жог, о́жуг, *m.* Ofenkrücke, -gabel, *f.* Schürstock, *m.*

'Ожогом, *adv.* s. Про́жогом.

Ожолу́док, *m.* s. Жолу́док. [erstarren.

Ожо́піти, ожі́ппути, *v.n.* hockend

'Ожужка, ожо́пка, *f.* s. Ужі́вка.

Озада́чене, *n.* *КУ.* Verwunderung, *f.* das Betroffensein.

Озада́чити, (-а́чувати), *v. a.* *КУ.* befremden, verwundern, überraschen.

Оза́мчити, *v.a.* *К.* mit e. festen Schloss (Burg) versehen. [vespertina.

'Озар, *m.* піскомі́р — Psammobia

Озари́ти, (-я́ти), *v.a.* *Зг.* er-, beleuchten, bescheinen.

Озбро́йний, *a.* bewaffnet, *Ст.*

Озва́р, *m.* s. Узва́р, *Ие.*

Озва́ти ся, s. Обізва́ти ся.

Озве́нна, *f.* s. Відголос, *Пол.*

Озві́рчити ся, zum bösartigen Thier werden, *Зак.*

'Озвук, *m* Resonanz, *f.* *Пол.* [da hier.

'Озьде, о́зде, о́зьдека, о́зьдечки, *adv.*

Озде́ба, *f.* Gestalt, *f.* Habitus, *m.*; 2) —, *Ш.* II. 236, оздо́бна, *f.* Zierat, Schmuck, *m.* Schmucksache, *f.* [schmücken.

Оздоби́ти, (-бля́ти), *v. a.* zieren,

Оздоймити ся, sich heben.

Оздоро́вити, *v. a.* s. Уздоро́вити.

Оздоровіти, *v. n.* genesen, gesund werden, *М.*

'Оздух, *m.* *К.* (в о́здухах) s. Во́здух.

Озе́м, *adv. Дгр.* 133. zu Boden nieder.
Озе́мле, *n. Зг.* Boden, *m.*; Estrich, *n.*
Озе́мок, *m. Кл.* s. Відзе́мок.
Озере́д, *m. Др. с.* 3. s. Ожере́д.
Озери́стий, *a.* wo viele Seen sind.
Озери́ще, (-йско), *n.* Stelle wo vormals ein See war.
'Озерний, *a. Под.* See-, auf den Seen.
'Озеро, (*d.* озерце́), *n.* See, Landsee —; Weiher, *m.* [ри́ще.
Озеря́вина, *f. Ос.* (61) VI.35 s. Озе-
Озива́ти, *v. a.* s. Назива́ти, *Ч.* V. 897; — ся s. Обізва́ти ся; *b*) — чимо́сь, *К.* auftreten als —. [ter-, winterlich.
Озимий, озимйнний, *Зак. a.* Win-
Озимина́, *f.* Wintergetreide, *n.*
Озимку́ля, *f.* коро́ва die im Winter nicht kalbt u. daher wenig Milch giebt.
Озимовий, *a. АД.* I. 81 s. Озимий.
'Озимок, -мка, *m.* junges Rind.
Озимува́ти, *v. n. Зак.* s. Зимува́ти.
Озира́ємна, *f. Ч.* I. 122 Wachtthurm, *m.* Warte, *f.* [sicht, *f. К.*
Озиране, *n.* das Rückschauen, Rück-
Озира́ти, *v. a.* s. Обзира́ти.
Озирка́ти ся, herumblicken; 2) lächeln *Wgr.* 120. [Nbfl. des Че́ремош о́.
Озірний, *s. a. m. N.* e. Berges; 2)
Озія, *f. Ос.* (62) IV. 106. Gemeinde, *f.*
'Ослість, *f.* s. Злість, *Ал.*
Ослобо́йти, ослобо́йти, *v. a.* kränken, erbittern; — ся böse werden.
'Озьмін, *m.* s. Узьмінь. [Взя́ти.
'Озьму, о́зьмеш, & = во́зьму & s.
'Ознак, *m.* озна́ка, *f.* Anzeichen, Merkmal, *n.* Eindruck, Ausdruck, *m. Не.*; Notiz, Angabe, *f. К.*
Означа́ти, (-йти), *v. a.* an-, bezeichnen, merken; bedeuten. [tung, *f.*
Озна́чене, *n.* Bezeichnung, Bedeu-
Озна́чний, *a.* bedeutsam, significant.
Озни́ця, *f.* Dachloch für den Rauch, *n.*; 2) s. Возни́ця.
Ознобо́йти, *v. a.* s. Відморозйти; — ся sich erkälten, frieren *Гол.* II. 36
Озно́же, *n.* s. Яма, пиво́їна.
'Озов, *gen.* о́зву, *m. Ос.* (61) IX. 42 Rücksprache, Replik, *f.* Widerruf, *m.*
Озолоти́ти, *v. a.* vergolden; mit Gold beschenken. [len, *Ну*
Озори́ти, *v. a.* beleuchten, umstrah-
Озу́ о́чик, *m.* Zahnwalze, *f.* (Prorodon),
Озу́ти, *v. a.* s. Взува́ти.

'Озюм, *m.* Art Frucht, Gewürz.
Озя́бнути, *v. n.* frieren; озя́бний, *a.* frierend, erkältet.
Ой! *int.* ach! o weh! ei! ой не так wohl nicht so, eben gar nicht so.
Ойойо́й! *int.* der Verwunderung u. des Schmerzes.
'Оказ, *m.* s. До́каз. [lich, stattlich.
Оказа́лий, ока́зний, *Зг. a.* ansehn-
Оказа́ти, ока́зувати, *v. a.* zeigen, bezeigen, erweisen; — ся sich zeigen, erscheinen. [*f.* *Gelegenheits-Festessen, *n.*
Ока́зия, *f.* Gelegenheit, Veranlassung,
Ока́ймити, *v. a. Ос.* (61) VII. mit e. ка́йма versehen. [letzen.
Окалі́чити, *v. a.* verwunden, ver-
Окалі́чі́ти, *v. n* Krüppel werden.
Окамени́зна, *f.* Versteinerungsmasse, *f.* [werden, versteinern.
Окамені́ти, (-мяні́ти), *v. n.* zu Stein
Окамині́ти, *v. a.* in Steine verwandeln, *КУ.* [sen, glotzenden Augen.
Ока́нь, *m Не.* (*Пр.* XII. 607) mit gros-
Ока́ня, *f.* Argusschnecke, *f.* (Cypraea Argus).
'Окап, *m.* Dachtraufe, *f.* Gesims über dem Fenster, *n.*; *pl.* окапи Tropfsalz, *n.*
Ока́пник, *m.* Sinter, *m.* — кремінний Kalksinter, *m.*
'Окапок, -пка, *m.* Kleinigkeit, *f.* (*Фр.*).
Ока́р, *m.* ока́ра, *f.* etw. Ungeheueres, grosser Eber etc.
Ока́ра, *f.* Vorwurf, *m.* Rüge, *f.*
Окарикату́рити, *v. a. Не.* carikieren, zur Caricatur verzerren. [ва́ти.
Окарува́ти, *v. a. Ме.* 241 s. Очару-
Ока́тий, *a.* s. Ока́нь.
Ока́тка, *f.* Augenfliege, *f.* (Panops) *B.*
Ока́янний, *a.* окайнник, *m.* окайниця, *m. f. Ко.* 69. (*d.* окайнчик), der Unglückliche, Elende; 2) Bösewicht, der Ruchlose. [Jammer, *m.*
Окаяньство, *n.* Unglück, *n.* Plage, *f.*
Окиа́пний, *a.* s. Покиа́пний.
Окиі́чений, *a.* mit Blumen bedeckt.
Океа́н, *m.* Ocean, *m. adj.* океа́ньский, *К.* des Ocean.
Океа́нка, *f.* Pteroceras oceani.
Оке́кнути ся, übrigbleiben; оке́кло ся (= отекло́ ся) ist noch als Ueberschuss geblieben (*B.*).
Оке́нце, *n. dim. Др.с.* 147 s. Віко́нце.
Окео́н, *m.* Lunette, *f. Gr.* 24.

*

Окидáти, окúнути, *v. a.* — óком den Blick in die Runde schweifen lassen, ringsumblicken,— когó scharf auf jmdn den Blick werfen.

'Окиди, *pl.* Ausschlag, *m.* (als: Flechte, Grind, Mitesser &).

'Окис, óкисок, -ска. *m. Пол. ГШ.* [Oxyd. *n.*

Окúслене, *Под.* окúснене, *Пол. n.* Oxydation, *f.*

Окисля́ти, *v. a. Под.* oxydieren lassen; *v n.* und — ся *Пол.* oxydieren, sich —.

Окитúти, *v. a.* s. Обкитúти.

'Окіл, (óків). *gen.* окóлу, *m.* s. Обóра, обійстé, конáра, *Gr.* 24; 2) Kreis, Bezirk, *m.* Umgegend, *f.* Vorstadt, *f. Me.* 437. *Гр.*

Окільність, -ости, *f. Пар.* s. Обстáна 1).

Окільнá, *f.* Kreis, Halbkreis, *m.* Runde, *f.* итú на окільнó in die Runde gehen.

Окільцé, *n.* Ringel, *m. Ч.* IV. 231.

Окінчене, *n.* Endung, *f. ГШ.*

Окінчúти, s. Скінчúти.

Окіп, *gen.* окóпу, *m.* Schanzgraben mit einem Walle, Erdwall, *m.* Verschanzung, *f.*

Окіпний, *a. B.* -а ростúна die behackt, um od. aufgegraben wird.

Окіпнíти, *v. n.* mit Reif bedeckt werden u. dabei erstarren; 2) *stutzig werden.

'Окість, *g.* óкости. *f.* óкисток, -тка, *m.* Knochen mit anliegendem Fleisch, Röhrknochen; Wirbel im Rückgrat, *m. Левч.*

'Окіт, *gen.* óкоту, *m.* Ueberfluss, *m.*

Окітний, *a.* reichlich.

'Оклад, *m. Пр.* II. 269 Beschlag, *m.* Steuerschätzung, *f.*; 2) Einfassung, *f.*

Окла́дина, *f.* Bestandtheil des Gebäudes, *m*; 2) Einbandeckel, Umschlag e. Buches, Schale e. Messergriffes etc.

Окладúнець, -нця. *m. B.* óкладка, *f. Пол.* Messerscheide, *f.* (Solen).

Окла́дник, *m.* Honigklee, *m.* (Melilothus offic.).

Оклеветáти, *v.* verleumden.

Оклевéтник, *m. Ф.* s. Клевéтник.

Оклеїти, *v. n.* umkleben, zukleimen.

Оклéпанець, -нця. óклепок, -пка, *m.* ringsum abgedroschene Garben Roggens etc.

Оклепáти, *v a.* ringsum (oberflächlich) abdreschen; 2) *ся s. Учепúти ся, *Gr.* 24.

'Оклепок, -цка. *m.* s. Клец.

Оклея́ти, *v. n. Wgr.* 112. s. Окрія́ти.

'Оклик, *m.* Zuruf; Anruf, *m.*

Окликáти, окликнýти, *v. a.* jmdm zurufen, jmdn anrufen; — вíйско, *K.* das Heer laut u. öffentlich fragen lassen, befragen; — ся den Ruf wiedergeben, sich zurufen, *BШ.* [rühmt.

Окля́чен, *a. АД.* I. 177 berüchtigt, be-

Окля́чник, *m. Кч.* 268. *KУ.* Ausrufer, Herold, *m.* [Aspius lucidus).

Оклій, *m.* оклія, *f.* Uklei, Laube, *f.*

Оклíк, *adv. Ф.* (*Поез.* (62) 85. 86) schier, stracks, fürbass?; ohne Sattel *ZP.*

'Оклýнок, -нка, *m.* s. Клýнок.

Окнáстий, *a.* mit zahlreichen Fenstern, *Oc.* (61) II. 234.

'Око, *n.* (*pl.* óчи), Auge, *n.* в óчи in die Augen, ins Gesicht, поза óчи hinter dem Rücken; пітú в сьвіт поза óчи ohne umzuschauen, blindhin in die Welt hinein; з очúй зійтú комý sich aus den Augen jmds fortmachen; з очúй стáло ся vom bösen Blick; на óко, в óчи vor den Augen, in die A. nur, zum Schein; від óка nach dem Augenmass; мáти óко на когó auf jmdn achten, Rücksicht haben; 2) Masche (im Netz &), *f. pl.* óка; 3) bodenlose Tiefe; 4) Einheit, Einer, *m.*: двáйцять (й) óко 21, сто и óко 101; *ГШ.*; 5) türk. Gewicht von ca. 3 Pfund; 6) Lottonummer, *f.*

Окóна, *f.* Beschlag, *m.* Einfassung, *f.*

Окóваний, *ptc.* s. Окупáти.

Оковáтий, *a.* Augen-, *B.*

Оковзнýти ся, *Oc.* (61) X 35 s. Похóвзнути ся, *sich ändern, umschlagen.

Окóви, *pl.* Fesseln, Ketten, Bande, *pl.*

Окóвний, *a. Ф.* -а флáшка ein óко 5) Getränk fassend.

Оковúта, (*d.* оковúтка), *f.* Spiritus, Weingeist, *Пол.* sehr starker Brautwein [Aqua vitae].

Оковúтний, *a.* Spiritus-, *K.* I. 63: -а горíвка, *Ф.* s. Оковúта, -е зелéне вино *C.* IV. 515. [russinieren, *Кч.* 217.

Оковáчити, *v. a.* kosakisch machen,

'Окол, *M+E.* 200 das Aeussere, Habitus, *m.* (*opp.* нóрон das Innere, das Naturell). [chen.

Околéсити, *v. n.* einen Halbkreis ma-

Околесúця, *f.* Umweg, *m.* -цю городúти mit Umschweifen reden, *Гр.*

Окóлик, околúнець, -нця. *m.* Kranzthierchen, *a.* (Peridinium), *B.*

Околúстий, *a. Ис.* 87. weit rings-

um umfassend, umfangreich; *adv.* -те, (-то), rundherum.

Око́лиця, *f.* Umgegend, Gegend, Umgebung *f.*; 2) Gesichtskreis, Horizont, *m. M.* I. 13; Umfang, Bezirk, Bereich, *m.* Peripherie, *f.*; 3) —, око́личка Verbrämung, *f.* Gebräme an e. Pelzmütze, *n.*

Околи́чний, (-и́шній), *a.* in, aus der Umgegend, umliegend; 2) äusserlich, von aussen *Левч.* [*m.* Verhältnis, *n.*

Околи́чность, *f. К pol.* Umstand,

Околі́т, -о́та, *m.* Strohbund, Langstroh, *n. pl.* Bundstroh, *n.* [tzen.

Околі́ти, *v. n. А-Г.* 159 bersten, pla-

Околі́тки, *pl.* Art Stickerei.

Око́лїя, *Н.* 275. *Mi.* II. 71, Око́ля, *f.* s. Око́лиця 1).

Око́льниця, *f.* s. Зату́ла.

Окольни́чий, *s. a. m.* Kreisbeamter, *m.*

Око́ло, *praep.* mit d. *Genit.* um, herum, umher; an, ungefähr, fast, beinahe; nicht weit, in der Nähe von —.

'Около. *adv.* überall, allerwärts.

Окольо́н, *m.* Borte, *f.* s. Око́лиця 3); *Gr.* 24.

Околоти́ця, *f. К.* II. 42 околоток, -тка, *m gr. Me* s. Око́лиця 1); Vorort, *m.*

Околотупа́ти, *v. a.* s. Оклепа́ти 1); околоти́ machen.

Ко́мон, ко́ном, *m.* Oekonom, Wirtschaftsbeamte, *m. adj.* окомо́ньский, окомо́нів.

Ко́монок, *m.* s. Ко́минок 2).

Окомо́нка, *f.* Weib des ко́мон; окомовіна, *f.* Tochter des o., окомончу́к, *m.* Sohn des o.

Ко́на, *f. Др. с.* 177. *Ис.* s. Ікона.

Оконе́чний, *a.* End-, vom Ende, lezt; endlich, ausgemacht, vollendet, *Фр.*

Оконя́ти, *v. a. Me.* 417 zu Pferde einholen. [compromittieren, *Ис*

Оконфу́зити, *v. a.* confus machen,

Копа́ти, окопувати, *v. a.* umgraben; — ся einen Graben um sich ziehen, einen Erdwall aufwerfen, sich verschanzen.

Ко́писко, (-пище), *n.* jüdischer Friedhof.

Ко́пистий, *a.* voll, mit Ueberschuss.

Окопті́ти, *v. n.* berauchern, berussen.

Ко́рене, *n.* Ueberrindung, *f. Вол.*

Ко́ренок, -нка, *m. Н.* 138. Wurzelsprosse, -reis, *m.* [*Кч.* 10.

Ко́рм, *m.* Nahrung, *f.* Proviant, *m.*

Ко́рні, *pl.* Rindenkorallen, *pl.* (Cortificera). [Theil des Besens.

'Окорок, -рка, *m.* — мітлй der obere

Коро́тний, *a Зар.* (*Bev.* I. 315) grausam, qualvoll. [mässigen.

Окорочати ся, sich bändigen, s.

Коря́ки. *pl.* Art Polypen: Epithecia,

'Окос, *m.* Art Vogel. [*Пол.*

Ко́са, *adv.* s. З-ко́са.

Ко́ста, *f* Schinken, *m.* [*Под.*

Костені́ва́ти, *v. n.* verknöchern,

Костува́тий. *a. Н.* 273. knöcherig.

Коти́ти, ко́чувати, *v. a.* umgeben, umringen, *C.*; 2) — ся Junge werfen (von Schafen etc).

Ко́шити ся. ein Lager (кіш) bauen u. es beziehen *КС.* IV. 590; sich lagern, s. ansetzen; *über etw. kommen, *C.* I. 3.

Окпи́ло, *m.* scherzh. *N.* e. Betrügers.

Окпи́ти, *v. a.* betrügen, *Kol.* I. 27.

Окра́пина, *f. Зе.* о́кравок. -пка, Abschneidsel, Abschnitzel, *n.* [Кра́йка.

'Окра́вка, о́крайка, *Kol.* I. 37. *f.* s.

Окрада́ти. окра́сти, *v. a.* s. Обікра́сти.

'Окраєць, -а́йця, (*d.* о́крайчик), *m.* — хлі́ба Brotschnitt, *m.* -krumme, *f.* Schnitt, *m.* (*d* s. Цїлу́шка).

'Окрай, *m.* часу́ Zeitabschnitt, -raum, *m.* -periode. *f.*

Окрайко́вий, *a.* vom Rande, End-, Grenz, -о́ві лю́де Grenzbewohner, *pl.*

'Окра́йний, *a.* Rand-.

'Окра́йок, -а́йка, *m.* Rand, *m.* Segment, *n. Гол.* Uferstrich, *m.*; 2) s. Оплок.

Окра́їна *f.* lichter, grasiger Waldraum.

'Окранок, *m.* слима́к — gefleckte Schnirkelschnecke.

Окра́са, *f.* Verzierung, Verschönerung; Zierde, *f.* Zierat, Schmuck, *m.*

Окраси́ти, окрашати, *v. a.* ausschmücken, zieren; * — ся sich unschuldig u. einen Anderen schuldig machen wollen, *Gr.* 24.

Окра́яти, *v. a.* zu-, beschneiden.

Окремесні́ти, *v. n. Др. с.* 187 sich rüstiger fühlen.

Окре́мий, окре́мний, окремі́тний, *a.* abgesondert, besonder, abgeschieden, separat; vereinzelt, einsam, *adv.* окре́мо, (-імно), besonders etc.

Окре́мність, окремі́тність, -ости, *f.* Besonderheit, Abgeschiedenheit, Verschlossenheit, *f.*

'Окреет, *adv.* s. На-óкрест.
Окрéетний, *a.* s. Околичний, *Ил.*
Окрéетність,-ости *f.* s. Окóлиця 1).
Окрéщувати, *v. a.* bekreuzigen, mit dem heil. Kreuze segnen, *Кв.* (s. Охр-).
Окрúва, *f.* Hülle, Decke, *f. B.*
Окривáти, *v. a.* verhüllen, bedecken.
Окрúвдити, *v. a. Др. с.* 171 schädigen, s. Укрúвдити.
Окрúвіти, *v. n.* lahm werden.
Окрúда, *f.* Heuschrecke, *f.* (Acridium) *Кн.* [Lärm, *m.*
'Окрик, *m. K.* Geschrei, *n.* Zuruf,
Окрúкнути, *a. a.* когó *До.* jmdn anschreien; aufrufen. [bus).
'Окрилль, *f.* Flügelschnecke, *f.* (Strom-
Окрилáтїти, *v. n.* Flügel, Schwingen bekommen.
Окрúлє, *n. Ст.* крúла й окрúля? 2) Landzunge, Erdzunge, *f. Вах.*
Окрúлити, (-úти), *v. a.* beflügeln, beschwingen, *Пар.*
Окрúльний, *a.*-а кість Flügelbein, *n.*
Окрислоáтий, *a.* dick, corpulent.
Окрúти, *v. a.* s. Окривáти.
Окрúш, *m. Wgr.* 39 der letzte Rest; з óкришем von Grund aus, gänzlich, mit Stumpf u. Stiel.
'Окришок, -шка, *m.* мéчик — Siegwurz, *f.* Allermannsharnisch, *m.* (Gladiolus imbricatus). [вáвити.
Окрівáвити, (окров-). *v. a.* s. Óкер-
Окрíпля, *f.* Dachbedeckung, *f.*
'Окрім, óкрімки, *adv.* s. Крóмі; на -кли, s. Окрéмий (*adv.*).
I. Окрíп, *m.* s. Крíп. [heisses Wasser.
II. Окрíп, -óпу, *m.* siedendes, siedend-
III. Окрíп, -íпу, *m. K.* окрíпа, *f.* Befestigung, Verschanzung; Schanze, *f.*
Окрíпити, *v. a.* s. Укрíпити.
Окрíпіти, окрíпнути, *Кн. v. n.* stärker werden, erstarken, sich erholen; hart werden. [len, *ГIII.*
Окрúйти, *v. n.* genesen, sich erho-
Окрóв, *m.* окрóва, *f.* Hüllblätter, *pl.* Hülle, *f.* (involucrum); s. Оцьвúтина; окрóвець, -вця, *m. dim.* Hüllchen, *n.* (involucellum) *B.* [& s. Окрéмий &.
Окрóмний, *a. Не.* окромíшки. *adv.*
Окрóмочка, *f. dim. Ст.* Rand, *m.*
'Окроми, *praep.* s. Крóмі, óкрім, *C.*
Окровúти, окропúти, *v. a.* besprengen, benetzen.
Окрóплене, *n.* Besprengung, *f.*
Окротúти, *v. a.* begrenzen, beschränken; beruhigen; — ся sich beruhigen, sich ruhig (крíтко) setzen, r. werden.
Окрýг, *m.* Bezirk, Bereich, Sprengel, District *m.*; 2) Kreis, Umkreis; *m.* Peripherie, *f.* Umfang, *m.*
Окрýга, *f.* Umgegend, *f. Макс.*; 2) s. Окрýг 1) *Под.* Strecke, *f.*; 3) s. Хоругóв, *Gr.* 24. [um, im Kreise herum.
Округú, *M.* II. 92. окрýг, *adv.* rings-
Округлáвий, *a.* rundlich, *Пол.*
Округлáвість, -ости. *f.* Rundlichkeit, *f.* [гний 1); круглотá &.
Окрýглий, окрýглість, & s. Крý-
'Окружень, -жня, *m.* Sertularia.
Окрýжене, *n.* Umgebung, *f.* [*n. B.*
Окружéч к, -чка, *m. dim.* Döldchen,
Окружúна, *f. Мог.* Schnörkel, *m.*?
Окружúти, (-áти), *v. a.* umkreisen, einschliessen, umzingeln, umgeben.
Окружкóві, *pl.* Doldenträger, pflanzen, Schirmpflanzen (Umbelliferae, Umbellatae). [traube, *f.*
Окружкогрóзно, *n. B.* Dolden-
Окружлúти, s. Кружáти 1).
Окрýжний, *a.* Kreis-, Bezirk-; 2) ringsumgebend, im Kreise; -е письмó, окрýжник, *m.* Rundschreiben, Circular, *n.* [gend, *f.* Bezirk, Bereich, *m.*
Окрýжність, -ости, *f. Фр.* Umge-
'Окружок, -жка, *m.* Dolde, *f.* (umbella) *B.* [(Umbellularia) *B.*
Окружóчня, *f.* Doldenkoralle, *f.*
'Окрутень, -тня, *m.* Walzenspirale, *f.* (Spirillum).
Окрутúти, s. Óкрутúти.
Окрýтний, окрутéнний, *a.* ungeheuer, sehr gross; 2) grausam, *T.* [drehen.
Окрутнýти ся, *Ч.* IV. 604 sich um-
Окрýха, *f.* Brocken, *m.*
'Окручок, -чка, *m.* Glockenthierchen, *n.* (Vorticella). [Arme, *pl.*
Окрýше, *n. coll.* Ostergaben für
'Окрушки, *pl.* Brocken, *pl.*
Окрýщини, *pl.* Zeche gezahlt von dem, der zum ersten Male e. neues Kleid angezogen hat, *f.*
Оксамúт, *m.* s. Аксáміт; 2) Aquilegia vulg; 3) — кошóвий Thalictrum strictum. [Аксамітний.
Оксамитóвий, *Левч.* -úтний, *a.* s.
Оксáна, *f.* Axinia, Xenia. (*d.* Оксá-

ночка). [begleiten *Кв.* 181. 344.
Окселентувáти, *v. n.* im Gesang
Оксія. *f.* Accentus acutus (ὀξεῖα).
Октоúх, *m.* Kirchenbuch mit achtstimmigen Gesängen.
Окýблити ся, s. Окукóбити ся.
Окувáти, *v. a.* beschlagen (mit Eisen etc.); einschmieden, in Ketten schliessen, legen, schlagen, fesseln.
Окýкленє, *n.* Verpuppung, *f.*
Окýклити ся, sich verpuppen.
Окукóбити ся, sich ein Nest bauen, sich einnisten, s. wirtschaftlich einrichten.
Окульбáчити, *v. a.* satteln.
Окуля́ри, *pl.* Augengläser, Brillen, *pl.*
Окуля́рник, *m.* Brillenschlange, *f.* (Naja tripudians).
Окуля́сом, *adv. Ал.* im Kreise herum (zu „вихиля́сом" geh.).
'Окунь, *m.* Barsch, Flussbarsch, *m.* (Perca fluviatilis); * óкунїв ловúти s. Куня́ти; óкунем стаяти stützig u. störrig sich zeigen, sich dagegen stemmen; *adj.* окупéний.
Окунáти ся, окунивáти ся, *gr. K.* untertauchen, ein-, untergetaucht werden.
I. 'Окун, *m. N.* e. Berges.
II. 'Окун, *m.* Lösegeld, *n.* [loskaufen.
Окунúти, окуня́ти, *v. a.* erkaufen,
Окýленє, *n.* das Erkaufen, Loskaufung, *f.* *До.*
'Окур, *m.* Beräucherung, Anräucherung, *f.*; 2) Rauchwerk, -mittel, *n.*
Окурúти, окýрювати, *v. a.* beräuchern.
Окýти, *v. a.* s. Окунáти.
'Окутні, *pl. a.* Maskirtblumige, *pl.* (Personatae) *B.* [skirt, *B.*
Окутовáтий. *a. B.* verlarvt, ma-
Окучá, *f.* Art Schilfrohr.
Окýчик. *m. Ч.* III. 454?
Окчемнїти. *v. n.* s. Знїкчемнїти.
Олáдє. *n.* олáдка, *f.* óладок, -дка, *m. H.* 152 Art Buttergebackenes.
Олендáр, *m.* s. Орендáр.
Олáч. *m.* олачúстий, *a.* Vieh mit weissen Seiten. ['Ольжин.
'Ольга, (*d.* 'Ольдзя), *f.* Olga; *adj.*
Олгáти. *v. a.* belügen, *Зг.*; *v. n.* s. Лгáти. [wohlan, *Ос.* 160. 4 *Гол.* III. 414.
'Оле, *int.* nun, nun doch, nun denn,
Олеáндер. -дра, *m.* Oleander, *m.* Lorbeerrose, *f.* (Nerium oleander).
Олеґінїти, *v. n.* mannbar werden (лéґінь).
Оледенїти, *v. n. Мак.* s. Зледенїти.
Олéдиця, *f.* s. 'Ожеледь.
Олéкса, Олексій, *m.* Alexius; Олéксиха, *f.* des Олéкса Weib; Олéксишин der Олéксиха Sohn etc.
Олексáндер, -дра, (-дро), *m.* Alexander; Олексáндра, *f.* Alexandra.
Олексїóка, *f. N.* e. Berges *Gr.* 6.
Олелькó, *m.* s. Олеськó.
'Олень, -еня, *m.* Hirsch, *m.* (Cervus).
Олéна, (*d.* Олéнка, Олéночка), *f.* Helene.
Оленéвий, олéнїй, *a.* Hirsch-, zum Hirschen geh., -ва водá ähnl. der Вóвкова водá [Hirschhaut, *f.*
Оленúна, *f.* Hirschfleisch, *n.*; 2)
Оленúця, *f.* Hirschkuh, *f* (Cervus elaphus fem.) *Ст.*; 2) s. Лосýня. *Вол.* Hirschschwamm, *m.* (Hydnum imbricatum).
Олéнка, *f.* Art Goldkäfer *Ос.* (61) VI. 19 u. Dungkäfer, *B.*; 2) Nbfl. des Днїстéр.
Оленовáте, *n. a. s. N.* e. Berges.
'Олéнок, -нка. *m.* Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus) *Пол.*; 2) s. Оленя́. *ГШ.*
Оленя́, -я́ти, (-я́тко), оленю́ть, *n. Ос.* 100 Hirschkalb, *n.* Junge des Hirsches, junger Hirsch.
Олеськó, Олéшко, *m.* s. Олексáндер.
Олéся. *f.* s. Олексáндра; 2) s. 'Ольга, *Лсвч.* 3) s. Олéна, *Пс.*
Олефірко. *m.* s. Орефірко.
Олешúна. *f.* олéшник, *m.* s. Вільха,
Ложá, *f. K.* s. Лож. [ільшина.
'Оли, *conj.* bis.
Олúва, *f.* Olivenöl, Baumöl, *n.*
Олúвка. *f. K.* Olive, Oelfrucht, *f.*
Оливкóвий, *a.* vom Oelbaum; 2) olivenfarbig, *Кн.* [ven-; 2) ölig, *Пол.*
Олúвний. *a.* vom Oelbaum, Oel-, Oli-
Олúвник, *m. B.* олúвина, *f. K.* Oelbaum, Olivenbaum, *m.* (Olea curep.); 2) Art Pilze in Brantwein eingeweicht als Arzenei *Gr.* 24.
Олúнє, *n.* Oel, *n. III.* I. 279 — потрáтити Mühe u. Kraft vergeblich aufwenden, oleum perdere; 2) *K.* s. 'Олово &.
Оливовáті, *pl.* Oelbaumartige, *pl.* (Oleaceae).
Олинýти, *v. a.* s. Облетїти.
'Олинок, -нка, *m.* Cellosphaera. [*f.*
Олицетвóренє, *n.* Personificierung,

Олицетворитель, *m.* Personificator, Verkörperer, Schöpfer, *m. Кн.*
Олицетворити, (-ити), *v. a.* personificieren, verkörpern, verpersönlichen.
Олівко, *n. Пар.* s. Оловець.
Олівник, *m.* Bleigiesser, *m. Пар.*
Олівня, *f.* Bleihütte, Bleigiesserei, *f.*
Олій, -ію, *m.* олійка, *f. Кв.*289. Oel, *n.*
Олійний, *a.* ölig, Oel-.
Олійник, *m.* s. Олярник; 2) Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula).
Олійниця, олійня, *f.* Oelmühle, Oelschlägerei, Oelpresse, *f.*
Олійничка, *f.* s. Олярничка.
Олійородний, *a.* ölbildelnd, *Пол.*
'Олінь, -еня, *m.* s. 'Олень.
Олінець, -ця, *m.* s. 'Оленок 1).
Олінити, *v. a.* träge machen.
Оліня, *pl. n. coll.* Hirschengethier, *n.*
Оліти, *v. a.* s. Волїти.
Оліткі, *pl.* Excremente, *pl.*
Олія, *f. Кв.* 290 s. Олій.
Олійний, *a.* zum Aufbewahren des Oeles dienend.
Олійно. сьвята вода — dunkles Wort in d. Formel der Hebamme *Ч.* IV. 15.
Олярник, *m.* Oelschläger; Oelhändler, *m.* (-ичка, *f.* -in *f.*).
Олярня, *f.* s. Олійниця.
Олярчик, *m.* s. Олійник 2).
'Ольник, *m.* Dianthus deltoides.
'Ольни, *conj.* s. 'Оли. [(Plumbagineae).
Оловатцї, *pl.* Bleiwurzgewächse, *pl.*
Оловець, -ця, *m.* оловцє, *n. ГШ.* Bleistift, *m.* Bleifeder, *f.*
Оловинець, -ця, *m.* — білий Weissbleierz, kohlensaueres Bleioxyd.
Оловистий, *a.* bleihaltig, *Пар.*
Оловляник, *m.* Knüttel mit e. Bleikugel, Fäustling, *m.*
Оловиця, *f.* Bleiloth, *n.* Bleiwurf, *m.*
'Олово, *n.* Blei, *n.* (plumbum). *Пот.* I. 96.
Оловяний, *a.* bleiern, aus, von Blei.
Олондар, s. Орендар.
'Олтар, *m.* s. Вівтар.
Олтарник, *m.* Altardiener, *m.* [ra).
Олубня, *f.* Krustenkoralle, *f.* (Cellepo-
'Олух, *m.* Tölpel, Lümmel, Dummkopf *m. К.* [mnea).
'Олущ, *m.* Schuppenkoralle, *f.* (Pry-
Ольшанка, *f.* s. Ядерка.
Олютити, *v. a. Фр.* s. Розлютити.
Олядра, *f.* s. Халядра.

'Омаль, омалї, *adv.* wenig, zu wenig, spärlich, karg; *dim.* омаленько *М.* III. 135 sehr wenig, sehr selten.
Омалїти, *v. n.* kleiner werden, *ЛД.* -їло чогось wurde weniger, *Фр.*
Омама, *f. Зах.* s. Омана, обмана.
Оммити, *v. a. Кч.* 268 *pol.* bethören.
Оман, *m. W.* täuschender Wiederhall, Echo, *n.*; 2) оман справедний, wahrer Alant (Inula helenium); 3) schwarzes Wollkraut (Verbascum nigrum).
Омана, *f.* s. 'Оман etc.
Оманець, -нця, *m.* (*B.*) Schleichweg, *m. gew. pl.* на оманцї, оманцями *Гол.* III. 79 übers Feld, blindhin, frei auf dem Holzweg. [rauschend.
Оманулий, *a. Ст.* verführerisch, be-
Оманьчик, *m. Га.* II. 28. Betrüger, *m.*
'Омар, *m.* Hummer, *m.* (Homarus).
Омаста, омасть, *f.* Fett zu Speisen, *n.*
Омастити, омащувати, *v. a.* befetten.
Омастник, *m.* Caryocar nuciferum et butyrosum.
'Омах, *m.* Maiskolben mit Körnern; 2) *песїй —: якого песього омаха там підемо? in welches Teufels Namen —? (*Фр.*).
Омахнути, *v. a.* ringsum schwingen; — ся fehlen, (sich) irren, s. vergehen.
'Омацком, *adv.* (im Finsteren) tappend.
Омачка, *f.* s. Мачка II. 6a.
Омвбн, *m.* Trauerbühne, *f. Ст. rgl.* Амобна. [дяний Oenanthe phellandrium.
'Омег, *m.* Conium maculatum; 2) — во-
Омеґа, *f.* Alpenrose, *f.* (Rhododendron ferrug.) *B.*; 2) Rhodiola rosea.
Омежувати, *v. a. Не.* begrenzen, bestimmen, definieren, determinieren.
Омела, *f.* Mistel, *f.* (Viscum album); 2) — грубна Loranthus europ.); 3) s. Ометиця. [zu geben (von d. Kuh &).
Омелькатити, *v. n.* aufhören Milch
Омелюх, Misteldrossel, Schnarre, *f.* (Turdus viscivorus). [lianus).
Омелян, Омелько, *m.* Emil, Aemi-
Омелянка, *f.* омелюк, *m.* Seidenschwanz, *m.* (Bombycilla garrula).
Оменшати, (-ити), *v. a* kleiner machen, verringern, *Kol.* II. 246.
Омеряти, *v. a.* verunreinigen *III.* II 139; 2) — ся hässlich, abscheulich werden. [thun, irren.
'Омерснути ся, einen falschen Griff

Омертвимість, -ости, *f.* — тіла *Под.* Lähmung, Starre, *f.* (Rose, *f.* feu St-Antoine).

Омертвити, *v. a.* abtödten.

Омертвіти, *v.n.* besinnungslos, todt werden, erstarren.

Омéт, *m.* *Wgr.* Hof, *m.* s. Обійстé; гумнó; 2) —, омéта *Mi.* II. 27. † Saum des Kleides, *m.* *Ш.* II. 270.

Омéтиця, *f.* Staubmehl, Flugmehl, *n.* Kehrstaub, *m.*; Auskehricht, *n.* *K.*

Омéтчик, *m.* Tubulipora fimbria.

Омешкáти ся, Schuhe anziehen.

Омиз, *m.* омизина, омизливість, -ости, *f.* das Schönthun; Liebelei, Koketterie, *f.*

Омизáти, омизувати, *v. a.* belecken; — ся schmeicheln, schönthun, liebeln, buhlen. [schmeichlerisch; kokettierend.

Омизливий, *a.* schönthuend,

Омизниця, *f.* Kokette; Buhlerin, *f.*

Омила, *f.* Loranthus europ. *Hic.*

Омилити, s. Обмилити; Омилка, s. Обмилка.

Омилка, *f.* омилок, -лка, *m.* Taumellolch, *m.* (Lollium temul.) *B.* [tig.

Омильний, *a.* fehlerhaft, irrig, unrich-

Омильність, -ости, *f.* Irrthum, *m.* Unrichtigkeit, *f.*

Оминáти, оминýти, *v. a.* jmdm ausweichen, jmdn umgehen, meiden; — ся einander ausweichen. [миráти.

Оминáти, (омір-), *v. n.* *M.* s. Об-

Оміеьне, *adv.* s. Умисне, *Ic.*

Омич, *f.* s. Мóмич 1) *Вол.*

Оміка, *f.* s. Обмóва.

Оміла, *f.* s. Омéла. [schied, *m.*

Оміка, *f.* Ausnahme, *f.*; 2) Unter-

Омлївáти, s. Умлївáти.

Омлїти, *v. n* s. Вóмити, бмити.

Омóва, *f.* Discussion, Besprechung, *f.*; 2) s. Обмóва. [sen, *B.*

Омолóти, *v. a.* s. Обмолóти, enthül-

Омок, *m.* омóка, *f.* Pfannenstein, Dornstein, Leckstein, *m.* (v. Salz).

Оморок, -оку, *m.* *Н.п.* 90 Düsterheit, Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* *óмороки заливáти (собі) sich betrinken, sich benebeln.

Омофóр, *m.* längliche Schulterbedeckung (zu d. heiligen Gewändern des Bischofs geh.) *Ш* I. 350. [ὠμοφόριον]. [(*B.*).

Омохтіти, *v. n.* mit Moos bewachsen,

Омошéний, *a.* flaumhaarig, *B.*

Оми, *gen.* бмну, *m.* *Ф.* Zweifel; Verdruss, *m.* Leid, *n.*

Óмити, *v. n.* zweifeln, (*B.*).

Óмно, *adv.* — комý es verdriesst jmdn, ist unlieb.

Омрáза, *f.* *Ф.* (*Фр.*) abscheuliches, widerliches Wesen, Auswurf, *m.* Abscheulichkeit, *f.*; 2) s. Обрáза, *Ог.* 80.

Омразити, *v. a.* s. Образити.

Омрáзно, *adv.* s. Врáтно.

Óмрак, *m.* *Зах.* s. Мрáка, бморок.

Омрачити, *v. a.* finster machen, verdunkeln; — ся in Finsternis verfallen.

Óмроком ельвіт идé es wird finster u. grauenhaft. [*Ш.* II. 241.

Омýрати, *v.a.* beschmieren, besudeln,

Óмут, *m.* Strudel, *m.* *Фр.*

Омшаник, *m.* Gebäude zum Ueberwintern der Bienenstöcke, mit Moos ausgefüttert, *n.* [mit Moos bewachsen.

Омшáр, *m.* омшáрина, *f.* *Лев.* Stelle

Омшити, *v. a.* mit Moos bedecken, ausfüttern, etc.; омшéний, *ptc.* moosbedeckt, *Зг.* (*B.*).

Омéнути ся, s. Ошибýти ся,

Он, *adv.* da, dort, sieh! он де! sieh wo! nun wo! бнде, он там dorten; он-тóт, он-тá, он-тó dieser & dort; 2) eben; не он (онь) дóбний nicht eben eifrig *У.*; 3) *N.* des Buchstabens O.

Онь, *adv.* s. Óниж II.

Онá, *pron. f.* sie, s. Він. [den *M.* II. 89.

Онавіенїти, *v.n.* unausstehlich wer-

Óнагди, s. Óногди.

Онáгр, *m.* (-а, *f.* *K.*) wilder Esel, Waldesel, *m.* *Ко.* 156.

Онáджити, s. Онáчити.

Онáк, *m.* *Me.* 400 s. Юнáк.

Онáкий, онáкший, *a.* ein anderer; jener, і такá і онáка diese und jene *M.*; *adv.* однáко nicht so wie es sein soll, ist schlecht (*B.*). [s. Анахтéма etc.

Онахíма, онахíмский, etc. *Лев.*

Онáчити, *v. a.* anders machen, ändern, (зaонáчити herstellen, verbessern), als e. Aushilfswort gebr; * — ся beschämt, verlegen werden.

Ондáна, *f.* Nbfl. des Byf.

Ондáтра, *f.* s. Нижмáк. *Пол.*

Óндека, онýлька, *adv.* s. Он. 1) бнде.

Онé, онéв. *pron. n.* dies da, s. Онó II; бне s. Óтв. [*Мх.*

Онемочи, *v. n.* ohnmächtig werden,

Онемощіти, *v. n.* erschöpft, schwach (schwächer) werden.
Онечистити, *v. a.* verunreinigen, [beflecken, *Ф.*
I. 'Онижь, *m. B.* s. Гаижь.
II. 'Онижь, *adv.* erst, s. Ажь, (*B.*).
'Оний, *pron. Кч.* 271 jener.
'Оник, *m. Кн.* Benennung der Null (0).
'Оним, *m.* Leid, Bedauern, *n. Gr.* 24.
Онимáти ся, *Ф.* verlegen sein, zögern, zaudern, s. Вимáти ся.
Онимливий, *a.* schüchtern, zurückgezogen, zu bescheiden, (*Ф.*). [lich.
Онимно, *adv.* befangen, genant. genier-
Онисько, Онисйм, Онишко, *m.* Onesimus.
Онікусь, *adv.* s. 'Оногди.
Онїмити, *v. a.* stumm machen.
Онїміти, *v. n.* verstummen.
Онїфро, Онїхро, *m.* s. Онýфрий.
I. Оно́, *adv. TP.* 55 s. Ино́, лише́.
II. Оно́, *pron. n.* es, s. Він; оно́ (то), прáвду сказáвши.... hinsichtlich dessen, allerdings..., nun wohl darin....
Оновити, *Ш.* I. 365; оно́вле́не, *Ш.* II. 100 s. Обновити etc.
Оногдáшний, *a.* von vorgestern.
'Оногди, (-да). *adv.* neulich, vor Kurzem, unlängst, vorgestern. [fen, *m.*
Оно́льчик, *m.* Edelreis zum Pfrop-
Оно́н, (оно́на), ононо́ *pron.* jener, *Ог.* 57.
Оно́прій, Онýфрий, *m.* Onuphrius.
Онýк, онýка &, s. Внук &; (онучá, -áти, *n. Ш.* II. 67 s. Внучá etc).
Онуфре́йка, *f.* гре́чка — um den heil. Онýфрий gesäet.
Онýча, *f.* (онýти, *pl*) Fusslappen, Fetzen, Haderlumpen, *m.*
Онучкáр, *m.* Lumpenhändler, (mittels Tausch), *m. adj.* онучкáрский.
Опаутити, *v. a.* mit Spinngewebe bedecken; опаутинéний *B.* spinnwebigwollig. [Опáсти.
Опáвши, *ptc.* gesetzt den Fall, s.
'Опад, *m.* das Angreifen, Angriff; Fall, *m.* Mal, *n.* Anfall, *m.* на óпади zu wiederholten Malen, *Зг.* на два, три & óпади, двóма & óпадами zweimal, dreimal &, beim so vielten Anfall, Angriff; 2) — воздýшний athmosphärischer Niederschlag.
'Опадь, *f.* tiefer Schnee, *Gr*, 24.
Опадáти, *v. n.* herunter-, herabfallen, -sinken; abfallen, abnehmen, sich vermindern.
Опадóнько, *m. Ф.* s. Пáдонько.
Опáдчина, *f. coll.* Abfälle, *pl.*
Опазолити ся, sich mit Lauge (зола), bebrühen, (*B.*). [óпак.
'Опак, *adv.* dawider, zum Trotz: на
Опáка, *m. f.* neidischer Nimmersatt.
Опакóване, *n.* Verpackung, *f.*
Опакувáти, *v. a.* verpacken, einballieren; bepacken.
'Опал, *m. M.* II. 201, опáла, *f.* *Feuer, *n.* Hitze, *f.* Eifer, *m.* Leidenschaft, Aufregung, *f.* *з óпалу in der Hitze; 2) óпал, *m.* Brennmaterial, *n.* Heizung, *f.*
Опалáта, *f.* пустити ся на всї -ти *Др. с.* 151 sich auf u. davon machen, Reisaus nehmen.
Опалáти, *v. a.* ausstauben, den Staub od. die Spreu herausschwingen, Graupen etc. reinigen, wannen. [Нéцки.
Опалáчка, опáлка, *f.* Schwinge, *f.* s.
Опалéнець, -нця, *m.* flotter Bursche, Windbeutel, *m.* [ger Hitzkopf, Heissporn.
Опалéнник, *m.* Störenfried, unruhi-
Опáлини, *pl.* Abfälle beim Wannen.
Онáлистий, *a.* hitzig, heftig, sich ereifernd, sanguinisch, ungestüm, *Зар.*
Опáлість, -ости, *f.* Aufwallung, *f.* Feuer, *n.* s. 'Опал 1) *Фр.*
Опальцини, *pl.* s. Опельсини.
Опальчкувáти, *v. a.* s. Оклепáти (епоний). [zen; s. Óпалити.
Опáлювати, опалити, *v. a.* хáту hei-
Опáлянок, -нка, *m.* s. Паланиця.
Опамятáне, *n.* Wiedererlangung des Bewusstseins, *f.* Rückhalt, *m.*
Опамятáти, *v. a.* zur Besinnung wieder rufen; — ся in sich kommen, in sich gehen, sich eines Besseren besinnen.
Опанáс, *m.* Athanasius.
Опанупáти, *v. a.* als Herr in Besitz nehmen, sich bemächtigen, s. bemeistern, beherrschen *Ш.* I. 351.
Опанцирувáти, *v. a.* bepanzern.
Опанцирóчок, -чка, *m.* Panzermonade, *f.* (Cryptomonas). [Wollenrock.
Опанчá, (*d.* опанчúна), *f.* männlicher
Опанюк *m.* Spitzname kleiner Kinder.
'Опар, *m.* siedendes Wasser; 2) wunde Stelle vom Verbrühen; 3) nasser, niegefrierender Boden, sog. warme Stelle; 4) halb aufgethaueter Schnee, *Лем.*; 5) Dunst, *m. Б.*; 6) *gew. pl.* óпарі rother

Hautauschlag, eitrig gewordene Lippen; 7) * Wahn, *m.* s. Óпал 1).

Опарантáти, *v. a.* когó in jmdn hineinfahren (vom Teufel), an jmdn sich heften, jmdn umgarnen.

Опарантю́к, *m.* Teufel, *m.*

Опáрити, *v. a.* ver-, abbrühen; — ся sich verbrennen.

Опарканúти, *v. a.* mit Brettern, mit einem Planken umzäunen.

Опарнúк, *m.* Art Pflanze.

Óпас, *m.* Gefahr; Besorgnis, *f.* *К.*; 2) Schutzwache, *f.* *Ф.* (*Поез.* (68) 125); 3) Geleitschein, *m.*

Опаеáти ся, fürchten, befürchten Bedenken tragen; когóсь — sich vor jmdm fürchten. [glatt; stark, *Левч.Кч.*90.

Опáсистий, *a.* wohlbeleibt, feist,

Óпаска, *f.* Furcht, Gefahr, *f.* Bedenken, *n.Ра.*I.393. [besudeln; beschimpfen.

Опаскýдити, *v. a.* verunreinigen,

Опáсливий, *a.* gefährlich, mit Besorgnis; *adv.* -во bange, bekümmert.

Óпаений, опаéвий, *a.* gemästet, fett, Mast-.

Опáети, *v. n.* s. Опадáти. [ти ся.

Опáсувати ся, *М.* II. 34 s. Опаеá-

Опатéрний, опатéрність, & *pol.* s. Обáчний etc. [umwehen.

Опахнýти, *v. n.* *М.* I. 149 duftend

Óпач, *f.* Felsen-Venusmuschel, *f.* (Venerupis). [ruder, *n.C.* II. 125, s. Стéрна.

Опáчина, *f.* grosses Ruder, Steuer-

Óпаш, на —, на óпашки, *adv.* frei ein Kleid über die Schultern geworfen tragend, ohne die Aermel anzuziehen.

Опепнúти ся, sich versichern, s. vergewissern.

Опекáльник, *Мі.* II. 250, опекýньский, & s. Опíка, опíкун &. [deln, *n.*

Опелíнок, -нка, *m.* *Ф.* Kind in Win-

Опельéйна, *f.* *Н.* 136 Apfelsine, *f.*

Опенúти ся, zum Stehen, zur Ruhe kommen, anlangen, Halt machen.

Опéнька, *f.* опéньок, -нька, *m.* s. Нíденька. [тáти.

Опéнтати, *v.a.pol.Кч.* 58 s. Опаран-

Опéр, *m.* Wirbelborste, *f.* (Clinopodium vulg.).

Опередúти, *v. a.* *Св.* Вúпередити.

Опереза́ти, оперíзувати, *v. a.* umgürten, einschliessen, umbinden; * — ся дитúною schwanger werden.

Оперéтка, *f.* Operette, *f.*

Оперúти ся, Federn bekommen, flügge werden *Ш.* I. 237; опéрений, *a.* befiedert, *Ш.* II. 236. [laena) *B.*

Оперúця, *f.* Nachtfalter, *m.* (Pha-

Оперíзка, *f.* Verband, *n.* Bandage, *f.* -ку зробúти, B. anlegen; 2) Gelbband, *n.* (Triphaena).

Оперíщити, *v. a.* abprügeln.

Óперний, *a.* Opern-, *Не.* [na, *B.*

Опéрстьник сизáк, Berteroa inca-

Опéрти, *v. a.* s. Опирáти.

Опéцькуватий, *a.* dickbäuchig, plump, *С.* I. 60. [2) s. d. vor.

Опéцок, -цка, *m.* s. Прúпічок, (*Фр.*);

Опечúти, опікáти, *v.a.* ringsum-, verbrennen, braten, — ся sich verbrennen.

Опúлний, *a.* dem Trunke ergeben, *Ф.*

Опилíсáти ся, s. Впелéсити ся.

Опилúк, *m.* Staubspanner, *m.* (Fidonia).

Опинáти, *v. a.* umhängen, vorhängen; 2) — ся sich sträuben, s. weigern, *Не.*

Опинúжити ся, *Кн.* s. Опізнúти ся.

Óпинка, *f.* Umhängetuch, Vor- u. Hintertuch als weibl. Kleidung s. Óбгортка; 2) Hindernis, *n.* [Опинáти ся.

Опинúти ся, *Не.* zögern, säumen s.

Опúр, (*aug.* -ище) *m.* Todtengespenst, *n.* Blutsauger, *m.* s. Упúр; 2) Trauerkäfer, *m.* (Blaps obtusa) *B.*

Опирáло, *n.* Lehne, Stütze, *f.* *Вах.*

Опирáти, *v. a.* stützen, stemmen, anlehnen; — ся sich —.

Опирúця, *f.* weibl. Todtengespenst, 2) *d.* опирúчка, *f.* Nachtfalter, *m.* (Eule, Noctua). [Schilderung, *f.*

Óпис, *m.* описáнє, *n.* Beschreibung,

Описéвий, *a.* beschreibend, schildernd, darstellend.

Описувати, описáти, *v. a.* beschreiben, schildern; 3) umschreiben.

Опúти ся, s. Обúти ся.

Óпитний, *a.* *КУ.* erfahren.

Опúтувати ся з ким, *Ч.* II. 444 s. Витáти ся. [pfe, enthülsen (прóсо &).

Опихáти, *v. a.* stampfen in e. Stam-

Óпишки, *pl.* Federschafte nach dem Schleissen zurückbleibend. [пяпúця.

Опиюе, опиюка, *m.* *Кч.* 154 s. Пиюк,

Опіводéнний, *a.* Mittags-, s. Полуднéвий.

Óпівдни, *adv.* um Mittagszeit.

Опівкóла, *adv.* im Halbkreis, *Ст.*

Опівнішний, (-ічний), *a.* um Mitternacht, mitternächtlich. [2) s. Опуд.
Опід, *g.* óподу, *m.* Rumpf, *m.* (*B.*);
Опізнилець, -лця, *m.* Spätling, Finsterling, Obscurant, *m.* *Кл.*
Опізнити, (-ятн ся), sich verspäten.
Опій, -ію, *m.* Opium, *m.* [*f.* *У.*
Опійство, *n.* Trunkenheit, Sauferei,
Опіка, *f.* Vormundschaft, *f.*; 2) Schutz, *m.* Obhut, *f.*
Опікувати ся ким, (чим) jmdn bevormunden, jmds Vormund sein, jmdn beschützen, in Obhut nehmen. [Gönner, *m.*
Опікун, *m.* Vormund; Beschützer,
Опікунка, *f.* Vormünderin, Beschützerin, Gönnerin, *f.* [vormundschaftlich.
Опікуньский, *a.* Vormundschafts-,
Опікуньство, *n.* Vormundschaft, *f.*
Опіле, *n.* Strich Landes in Galizien zwischen dem Поділе und Підгіре, *Пр.* I. 191.
Опілка, (*d.* опільчина), *f.* Vortuch, *n.*
Опілки, *pl.* Feilspäne, *pl.* Feilicht, *n.*
Опілок, -лка, *m.* Schwarte, *f.* Schwartenbrett, *n.* [Опіле.
Опілянин, опілюх, *m* Bewohner von
Опін, *m.* s. Упін, припін. [Стрий.
I. Опір, -ора, *m.* rechter Nbfl. des
II. Опір, -óру, *m.* Widerstand, *m.* *Пол.*
Опірка, *f.* Stütze, (Stab, Stock & als Stütze), *f.*
Опіхати, s. Опихати. [decken.
Опіхуряти, *v. a.* mit Blasen be-
Опішіти, *v. n.* *Кз.* 315 Zugthiere verlieren u. dadh nur auf eigene Hände u. Füsse angewiesen sein; 2) saumselig werden, (*B.*).
Опішний, *a.* träge, saumselig, (*B.*).
Опла́ш, в — *adv.* zerstreut, in hellen Haufen. [(Clio).
Оплавка, *f.* Walfischschnecke, *f.*
Оплакати, оплакувати, *v. a.* beweinen; оплакáний, *a.* beklagenswert, kläglich, jämmerlich, *М.*
Оплата, оплатина. *Ст.* (*dim.* оплатка), *f.* Zahlung, Leistung, Abgabe, Gebühr, *f.* — шкільна Schulgeld, Didactrum, *n.* Zoll, *m.* *Ст.*
Оплатити, оплачувати. *v. a.* bezahlen; — ся zahlen müssen, не — nicht genug zahlen können; не оплатить ся lohnt sich nicht.
Оплаток, -тка, *m.* Oblate, *f.*
Оплачуване, *n.* Bezahlung, Erstattung, *f.*
Оплéна, *f.* *Ч.* VII. 402 oberer Ansatz (пóдушка) an den Achsen des Wagens, s. Оплін. [нути *b*); (оплива́ти).
Оплену́ти, *v. n.* *Мах.?* s. Опли-
Оплескати, оплескувати, *v. a.* glatt, flach schlagen, streichen; klatschen.
Оплески, *pl.* Beifallsklatschen, *n.*
Оплет, *m.* *P.* I. 210 оплéта, *f.* s. Оплíт 2).
Оплéтини, *pl.* s. Виплітка (*pl.*).
Оплéче, *n.* s. Оплíче.
Оплипати, оплину́ти, *v. a.* umfliessen; umschwimmen; 2) *v. n.* в чім Ueberfluss an etw. haben: в достáтках im Ueberflusse leben; *b*) оплинути genesen, sich von e. Krankheit erholen, *Левк.*
Оплін, -éну, *m.* s. Оплéна; 2) Kissen auf e. Sofa etc., *m.* *Піс.*
Оплíт, *g.* оплéта u. оплóта, *m.* umfriedeter, umflochtener Platz (für Heufeimen &); 2) Umfriedung, Umzäunung, *f.* Zaun, *m.* *Гол.* I. 176.
Оплітати, оплéсти, *v. a.* umflechten; 2) *hastig etw. thun, gierig fressen etc. [*Гол.* III. 394 Hemd der Braut).
Оплíче, *n.* Frauenhemd, *n.*; (оплочá *n.*
Оплошати, *v. n.* *gr.* nachlässig, schlechter werden, *ІГ.*
Оплу́тати, *v. a.* um-, verwickeln, umstricken; — ся sich —, s. hinaufranken, s. festschlingen.
Оплу́цниця, *f.* Lungenfell, Brustfell, *n.* (pleura). [ben, s. Пóбивати ся.
Опóбивати ся, *К.* II. 67. dulden, dar-
Опóвесні, *adv.* *Ос.* (61) VI. 18 zur Frühlingszeit. [keln, umspinnen.
Оповипати, оповити. *v. n.* umwie-
Опóвідь, -іди. *f.* Kundmachung, *f.*
Оповідати, оповідувати, оповісти, *v. a.* erzählen; ся (кому) sich melden.
Оповідач, оповідець, -дця, *E. m.* Erzähler, *m.* [lung, *f.*
Оповідка. *f.* оповідання, *n.* Erzäh-
Оповістити, оповіщати, *v. a.* verkünden, ankündigen.
Опóвістка, *f.* Kundmachung, *f.* Bericht, *m.* Erörterung, *f.*
Оповеть, пизець, *m.* Filzkraut, *n.* (Filago germanica).
Опоганити, *v. a.* garstig machen, entstellen, verunreinigen, besudeln, —

ся *Ш.*I.230. [lich, unerträglich werden.
Опоганїти, *v. n.* hässlich, wider-
Опода́лець, *adv.*s. Одалїк, одалекий.
Опоетизува́ти, *v. a.* poetisch verklären, *К.* [вля́ти.
Опожива́ти, *v. a. Левч.* s. Ожи-
Оповди́ти, *v. a. Ф.* (*Пр.* III. 268) verabsäumen; — ся s. Опізни́ти ся.
Опозицийний, *a.* oppositionell.
Опозо́рити, *v. a.* mit Schmach bedecken, beschimpfen, *Кн.* [Wacke, *f.*
Опо́ка, *f.* Felsen, bes. Kreidefelsen, *m.*
Опокова́тий, *a.* steinig, felsig.
Опо́ла, *f.* Behälter des Sporenschlauches, *m.* (perithecium), *В.* [ни́ни).
Опо́леток, -тка. *m.* s. По́лець (соло-
Опо́листий, *a.*breit, weit, geräumig, gespreizt, s. Опа́листий; *М.* II. 198; 2) Дупла́вий *Др. с.* 304?
Опо́лок, -лка, *m.* Bauchleder, *n.*
Ополока́ти, ополї́кувати, *v. a.* bespülen; місяць ополї́кує ся wenn es vor dem Neumond regnet.
Ополо́ник, *m. Левч.* s. Пу́головач
Ополо́нка, *f. Р.* II. 8. s. Поло́нка.
Опо́лонок, -нка, *m. N.* e. Berges.
Опо́лу́днї, *adv.* um, gegen Mittag, *Кн. ГБ.*
Ополче́не, *n.Макс.* Rüstung, Wehr, *f.*
Ополчи́ти, *v. a.* zum Kriege rüsten, bewaffnen, *К.* [weilt; 2) s. Опіляни́н.
Ополю́х, *m.* der im Felde viel ver-
Опомага́ти ся, s. Домага́ти ся.
Опонь, *f.* Mantelschnecke, *f.* (Amphipeplea). [Elendes; Todesgott, *m.*
Опо́на, *f.* Hülle, *f.*; 2) etw. Böses,
Опо́ра, *f.* Stütze, Lehne, *f. Ф*; Halt, Rückhalt, *m.Нав.* [l., sich ausleeren, *Пс.*
Опорожни́ти.*v a.*leeren; — ся sich
Опоро́сити ся, von der Sau: Jungo werfen, ferkeln.
Опоряджа́ти, (-ди́ти), *v.a* ordnen; walten, Befehle ertheilen.
Опосьвіти́ти, *v. a. Ст.* veröffentlichen, ans Tageslicht bringen.
Опосели́ти, *v. a.* ansiedeln, *С.* II.19.
Опослїдний, *a.* s. Послїдний, *Зах.*
Опо́слїдок, *adv. Левч.* zuletzt.
Опости́ти, *v. n.* кому́ s. Остогидїти.
Опостїн, *adv. Левч.* s. По́руч.
Опохмели́ти ся, nach dem Rausche etw. Erholendes (Starkes) geniessen *С.*
Опочива́льня, *f.* Ruhe-, Schlafzimmer, *n. С.*
Опочива́ти, опочи́ти, *v. n.* ausruhen, sich zur Ruhe begeben, Ruhe geniessen, rasten. [*m.* s. Сночи́нок.
Опочи́вок, -вку, опочи́нок, -нку,
Опочи́стий, *a.* s. Оповова́тий.
Опра́ва, *f.* Einfassung, *f.* Beschlag, *m.* Armatur, *f.* Vorlegestück, *n.* (лю́льки etc.); 2) Einband, *m.* (книжки); 3) Rechtfertigung, *f. К.*
Оправда́ти, опра́вджувати, *v. a.* rechtfertigen; — ся sich r.; *b*) з ким mit jmdm rechten, übereinkommen, einen Vertrag abthun.
Опра́вити. оправля́ти, *v. a.* einfassen, beschlagen; einbinden; 2) recht machen; umbringen; — ся чимо́сь *К.* sich wodurch rechtfertigen; *b*) — ся wieder auf die Beine kommen, besser aussehen, sich mästen.
Опра́вка, *f.* s. На́правка.
Опра́вний, *Фр.* опра́влений, *a* .eingefasst, eingebunden.
Опра́вчастий, *a.* leicht zu mästen.
Опра́ні кульба́ки, *pl. К.* I. 32 st.
Опра́вні к. s. Опра́вний, *Пот.* II. 19.
Опрашки, *adv.* s. Прошки́. на —.
Опредїли́ти, *v. a. Др. с.* 114 bestimmen. [gen verscheiden *Ш.* II. 131.
Опригну́ти ся, in letzten Zuckun-
О-пригодї, *adv.* zur rechten Zeit, gelegen, *Зах.* [ти ся.
Опри́крити ся, *Левч.* s. Сприкри-
Опри́скливий, *a.* aufbrausend, hitzig, jähzornig. [(der Czaren), *m.*
Опри́чник, *m.* † Trabant, Häscher
Опри́шок, -шка, *m.* Räuber, Freibeuter, *m.*
Опри́щина, *f.* Zeit der Опри́шки, *f.*
Опри́щити, *v.a.* mit Brandblasen bedecken.
Опрісно́к, *m. Ш.* II. 228 ungesäuertes Brod; сьвя́го -ку, Osterfest, *n. У.*
Опрі́ч, *praep.* mit d. *Genit.* s. Кро́мі, *Оц.* § 238. [ausgesucht.
Опрічний, *a. Ко.* 158 auserlesen,
Опропаджа́ти.(-а́джувати),опроводи́ти, *v. a.* herumführen, geleiten; опрова́дити сьвя́та das Fest (Weinachten, Ostern) feiern, begehen.
Опроверга́ти, (-гну́ти), *v.a.* *umstossen, widerlegen, *К.*
Опровéржене, *n.* Widerlegung, *f.*

'Опровід, -бду, *m.pl.* опрóводи (*Фр.*) Geleitung, Führung, Anleitung, Begleitung, *f.* Geleit, *n.* Ceremonie bei d. Bestattung, *Gr.* 24.

Опрóг, *m. P.* I. 165 s. Опрýг, пруг.

Опрокидáти, опрокúнути, *v. a.* s. Опроверга́ти.

Опрокúдник, *m.* Widerleger, *m.*

Опрокля́тїти, *v. n.* verflucht werden, комý. [umgeben, umstrahlt.

Опромíнний, *a. Св.* mit Strahlen

Опрослáвлене, *n.* gewaltsame Bekehrung zum griech. orient. Bekenntnisse, *T.*

Опростáти, *v. a.* ebnen, gerade machen; — ся *M+E.*356 s. Вúпростати ся.

Опростúти, *v. a.* jmdn (beim Abschied) segnen, (*Ч.* IV. 7 -áти) — ся sich versöhnen, im guten scheiden, *Ст.*

Опротúпіти, *v. n.* комý widerlich werden, jmdn anwidern, überdrüssig vorkommen, *Не.*

Опрóче, *adv.* übrigens, sonst, *Ос.*; 2) desto mehr, besonders, *Wgr.* 129.

Опрóчий, *a.* s. Прóчий. [*H.*223.

Опрошкувáти, *v.a.*s.Проегувáти,

Опрощáти, *v. a.* s. Опростúти.

Опрóщене, *n.* Abschied, Abschiedssegen, Segen, *m.*; 2) Pardon, *m.* Schonung, gnädige Behandlung, *K.*

Опрýг, *m.* — печíрний Abendsonne, abendliche Stellung der Sonne, *Не.* (*Ир.* VII. 296).

Опрáга, *f. K.?* [garnen, *Ст.*

Опрягнýти, *v. a.* umringen, um-

Опрягтúся, sich ausrecken,s. spannen, *Пот.* III. 112.

'Оприд, *m.* Gespinst, *n.*; Cocon, *m. B.*

'Оприт, бóритоk, -тку, *m.* das Aufräumen; Ordnung, Reinlichkeit, *f.*

Опрáгати, s. Непрáгати.

'Опритка, *pl.* beim Aufräumen aufgehobene Ueberbleibsel. [ständig.

'Опритний, *a.* ordentlich, nett, an-

'Опритність, -ости, *f.* Ordnung, Nettigkeit, *f.*

Оптéка,оптéчний &,*OH.*s.Аптúка &.

Оптúчний, *a.* optisch. [wird.

Оптовúй, *a.* was im Grossen verkauft

'Оптом, *adv. Pa.* I. 373 im Grossen.

'Опуд, опýдало, *m.* etwas Vermummtes, Larve, Puppe, Popanz, *f.* Schrecken, *m. БУ.*

'Опудь, *f.* der (die)leicht erschrickt.

Опýка, *f.* Ball, Spielball, *m.*; 2) s. Опóка, *Б.* (*Ир.* VI. 589).

Опýкий, опýклий, *a.* convex, gewölbt, bauchig, kugelförmig *C.* I. 40.

Опускáти, опустúти, *v. a.* verlassen; 2) auslassen, versäumen; 3) niedersenken, sinken, fallen lassen.

'Опуст, *m.* Nachlass (im Preise), *m.* 2) Verfall, *m.* Verwahrlosung, *f.* *Фр.*; 3) Schleuse, *f.* [lust,*m.*(*Фр.*); 2)s.Гáйка.

Опýста, *f.* Vernachlässigung *f.*; Ver-

Опустíлий, *a.* verödet, *МШ. ІГ.*

Опустíлість, -ости, *f.* Leere, Verödung, *f.* [verwüsten, veröden.

Опустошáти, (-ити), *v.a.*verheeren,

Опустóшене, *n.* Verheerung, Verwüstung, Verödung, *f.*

Опýтати, опýтувати, *v. a.* fesseln, binden, umstricken, umgarnen.

'Опух, *m.* опýхлина, *f.* Geschwulst, *f.*

Опýхлий, *a.* angeschwollen, aufgedunsen. [len.

Опýхнути, опухáти, *v. n.* anschwel-

'Опуцьки, *pl.* Heckenborstendolde, *f.* (Torilis anthriscus).

'Опушець, -шця, опýшник,*m.*Haarkrone, Federkrone, *f.* (pappus), *B.*

Опушúти, *v. a.* verbrämen; 2) — ся Federn bekommen. [(*pl.Го.*I.I.103).

'Опушка, *f.* Gebräme, *n.* Rand, *m.*

'Опущ, *adv. compar.* zu пýсто schlimmer, ärger *Ке.* 519.

Опхáти,*v.a.R.*15 s.Бгáти (коровáй).

Опчúна, *f. N.* e Berges.

Опяни́ти, опяни́ти, *v. a.* berauschen, trunken machen, *Под.*

Опянíти, *v. n.* einen Rausch bekommen, trunken werden, *Др с.* 288. [205.

Опя́сти, опя́ти, *v.a.*s. Опинáти, *Ос* §.

Опя́ть, *adv.* wieder, wiederum.

Опя́тий, *a.* stramm angezogen, eng anliegend, *Ф.*

Ор, (ерь), *m. Luts.* 29? s. ? Вор.

Орáва, *f.* Schar, *f.* Haufen, *m.* *Фр.*; 2) *Klang, *m.* *Фр.*

Орандáр, *m.* etc. s. Орендáр etc.

'Ораче, *n.* бранка, *f.* *Не. K.* das Pflügen, Pflugarbeit, *f.*

Ораниа, ораниця, бранка,*f.* Pflugland, gepflügtes Feld, Acker, *m.*

'Ораник, орáльник, орáтель, *m.* s. Орáч.

Орáти, (óрю, óрешь, óре), *v. a.* pflügen, ackern; 2) * plärren.
Орáтик, *m. N.* e. Berges.
Орáцкий, *a.* des Ackermannes.
Орáч, *m.* Pflüger, Ackermann, *m.*
Орóá, *f.* s. 'Оранє.
Орґáн, *m.* Organ; Werkzeug, *n.*; 2) *pl.* орґáни, Orgel, *f.*; *d.* орґáнки чернóні Orgelkoralle, *f.* (Tubipora musica).
Орґанїзáция, *f.* Organisation, *f.* -аційний, *a.* Organisations-. -анїзувáти, *v. a.* organisieren; орґáнїзм, *m.* Organismus, *m.*
Орґанїстий, *s. a. m.* орґанїста, *m.* Organist, Orgelspieler, *m. Н.* 238.
Орґанїчний, *a.* organisch.
Орґáнний, *a.* Orgel-. [(68) 159.
'Орґел, *m. corr.* = óрдер, *Ф.* (*Поез.*
Орґинія, *f. Не.* s. Георґіня.
'Орґія, *f.* Orgie, *f.* nächtliche Schwelgerei, *Ш.* II. 170. [III. 230. (*mag*).
Орд, ордїв, *m.* Fass, *n. Гол.* I. 90
'Орда, *f.* Horde, *f.* (Tataren u. Türken); e. grosse Schar *Ш.* II. 144.
Ордáн(ь), *m.* s. Іордáн etc.
Орданáє, *m.* Barnabas. [Ordens-.
'Ордер, *m.* Orden, *m.*; ордерóвий, *a.*
Ордúнець, -ниця, (*d.* -ничик), *m. АД.* II. 135. 137. zur 'Орда geh.
Ордúщє, *n. Ст.* Standort der 'Орда, *m.*
Орéл, *g.* орлá u. вірлá, *m.* Adler, Aar, *m.* (Aquila); 2) linker Nbfl. des Дніпрó.
Орéля, *f. Кн.* Schaukel, *f.*
Орендáр, etc. s. Арендáр etc.
Орéбл, *m. gr. Не.* Aureole, *f.* Nimbus, *m.*
Орефірко, *m.* Porphyrius.
Орéчити, *v. a. К.* — дїло eine Sache nach ihrem Rechtstitel bestimmen.
Оржúця, *f.* Nbfl. des Дніпрó.
Ориґáти, *v. a.* s. Ожидáти.
Ориґінáльний, *a.* originell.
Ориґінáльність, -ости, *f.* Originalität, *f.*
Орúна, Орúся, Орúнка, *f.* Irene.
Орúнє, *n.* s. Бóрє.
'Орів, *m.* s. Pin, *Wgr.* VII. [Орýжнє.
'Оріж, *f. Ф.* оріжє, *n. Зап.* I. 300 s.
Оріх, *m.* Nuss, *f.* (волóский — Walnuss; лїскóвий — Haselnuss): *adj.* оріховий; *pl.* оріхи бóлотні, — водні, — чортові Wassernuss, (Trapa natans).
Оріхінка, *f.* Nussmuschel, *f.* (Nucula); — перелúстка N. margaritacea.
Оріхонáті, *pl.* Walnussbäume, *pl.* (Juglandeae). *B.*
Оріхове, *s. n. a.* Abgabe von Nüssen, *f.*
Орішаковáті, *pl.* Stinkbaumartige, *pl.* (Sterculiaceae), *B.*
Орішина, *f.* Hasenklee, weisser (kriechender) Klee (Trifolium arvense, T. repens). [шинка.
Оріщúнка, *f.* — медівка s. Ворі-
Оріщконáті, *pl.* Nüsschentragende, *pl.* (Nuculiferae).
Оріщник, *m.* Haselnussgebüsch, *n. C.* I. 89; 2) Nusshäher, *m.* (Corvus caryotactes); 3) Nussbohrer, *m.* (Balaninus).
Оріщниця, *f.* Haselmaus, *f.* (Myoxus muscardinus).
Оріщок, -щка, *m. dim.* s. Оріх; 2) Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus).
Оріщóчник, *m.* Nusschötchen, *n.* (nucamentum). [zen, Spelt, *m.*
'Оркіш, óркіс, -іщу, *m.* Dinkelwei-
Орлáн, *m.* Seeadler, *m.* (Haliaëtos).
Орлеанóвець, -ниця, *m.* Ruku-Orleanbaum, *m.* (Bixa orellana). [Рúбниця.
Орлéць, -ецú, *m.* linker Nbfl. der
'Орлик, *m. dim.* s. Орéл; 2) Nbfl. des Вуґ; 3) *pl.* óрлики Aquilegia vulg.
Орлúна, *f.* s. Бóрє, норúна.
Орлúний, óрлїй, *Ш.* II. 30, орлóний, óрлячий, *a.* des Adlers, Adler-; óрле óко s. Волóве óчко (*B.*).
Орлúця, *f.* Adlerweibchen, *n.*
'Орличок, -чка, *m. dim.* s. Орéл.
'Орлїн, -ова, *s. a. m. N.* e. Berges.
Орльóний, *a.* mit dem Reichswappen (Ader) versehen, geaicht, gestempelt, *Зак.*
Орлú, -úти, орлúтко, *m.* Junge e. Adlers, *n.* [aquilina).
Орлúк, *m.* Adler-Saumfarn, *m.* (Pteris
Орлúнка, *f.* alte poln. Münze, *Зак.*
'Орнат, *m.* s. Фелóн.
'Орний, *a.* Acker-; zum Pflügen bestimmt, ackerbar; 2) *s. n. a. N.* e. Berges.
Оробúнá, *f.* s. Рябúнá.
Орóна, *f. N.* e. Berges.
Оронúчний, *a.* — сир *Ч.* V. 346?
Орóжок, -жка, *m.* Hornthierchen, *n.* (Ceratidium). [міти.
Орозумíти, *v. a. Кн.* 226 s. Поро-
Орóний, *a. Гол.* III 7 gelb, gelbraun.
Оросúти, орошáти, *v. a.* bethauen, befeuchten, benetzen, bewässern.
Орóх, *m. Др. с.* 363 s. Горóх.

'Орсак, óрсук, *m. АД.* I. 88. (*mag.*) Land, Reich, *n.*; 2) Chaussée, *f.* (*B.*).
Ортоґрафíчний, *a.* orthegraphisch.
Ортýть, *f.* s. Ртуть.
Орýда, *f.* орýде, (*Фр.*) *n.* оруденúця, *f.* Angelegenheit, Sache, Begebenheit, *f.* Fall, *m.* Anliegen, *n.*; 2) Arbeit, Handlung, *ОП.* Beschäftigung, *f.* Geschäft, *n.* Benutzung, *f.* Gebrauch, *m.* Regie, *n. ОП.*
Оруднúна, (*d.* -нúка), *f.* Werkzeug, Geräth, *n.*
Орýдія. *f. P.* I. 53. s. Орýжия. [schäft, *n.*
Орýдка, *f.* s. Орýда, Anliegen, Ge-
Орýдник, *m.* Geschäftsleiter, Leiter, *m.* Organ, *n. ВЕ*; Vermittler, *m.* Mittel, Werkzeug, *n. Не.* (*Пр.* IV. 127).
Орýдоване, *Вас.* орудовнúцтво, *Пар. n.* s. Орýда 2).
Орýдок, -дка, *m. Ст.* s. Орýдина.
Орýдувати, *v. n.* чим etw. handhaben, verwalten, etw. als Mittel gebrauchen; — грóшей у когó trachten zu leihen.
Оружéйня, *f.* Gewehrfabrik, *f. Под.*
Орýжие, орýже, (*d.*-еньку), *n.* оружúна, *f.* Waffe, Wehr, *f.* bes. Gewehr, *n.*
Орýжити орýжем, *Ф.* Waffe führen.
Орýжний, *a.* Waffen-, bewaffnet, un-
Орхáнцї, *Ч.* IV. 109? [ter Waffen.
'Орця стáти, Widerstand leisten, die Stirne bieten; — постáвити das Boot gegen den Wind kehren.
'Орчик, *m.* Ortscheit, Wageholz, *n. adj.* орчикóвий кінь s. Пристúжний к. *Лепч. Пот.* II. 2.
Орябина, *f.* s. Рябинá.
'Орябка, *f.* óрябок, *m.* Haselhuhn, *n.* (Tetrao bonasia).
Орявна. *f.* Nbfl. des 'Опір. [grasse, (*B.*).
Орядниúна, *f.* fetter Boden, terre
Ось, ос, *adv.* da, dahier; ось — ось eben — eben, bald — bald; ось-гледь —! [sieh da!
Осá, *f.* Wespe, *f.*
'Осад, *m.* Absatz, Bodensatz, *m.* Hefe; Schlacke, *f. Ил.*; 2) осáд, *Н.* Stockwerk, *n.*
Осáда. *f.* Ansiedelung, Niederlassung, Colonie, *f.*; 2) Belagerung, *f.* [ceptaculum).
'Осадень, -дня, *m.* Blütenboden, *m.* (re-
Осадúти. осáджувати, осаджáти, *v. a.* besetzen, einfassen; ansiedeln; когó на трóнї — auf den Thron setzen, к в темнúци — einkerkern; слóбоду — e. Colonie anlegen, einen Ort colonisieren; 2) belagern, umsetzen, umzingeln; 3) *aus dem Felde schlagen, beschwichtigen, *Кч.* 51; 4) осáджувати ся sich niederschlagen, *Пол.* [tersetzt.
Осáдкуватий, *a.* gedrungen, un-
Осáдний, *a.* abgesetzt, abgelagert; 2) zu осáда geh. s. d. folg.
Осáдник, *m.* Ansiedler, Colonist, † Zinsbauer, *m.*; (-ниця, -in, *f.*).
Осадúти, *v. a.* конú wundreiten (s. Саднó); — ся: саднó bekommen.
Осадництво, *n.* Celoniewesen, *n.* Ansiedelung, *f. Це.*
Осадóвий, *a.* Flötz.
Осáдчий, *s. a. m.* осáдця, *m.* Anleger einer осáда, Coloniestifter, -Begründer, Ansiedler, *m.*
Осажáлий, *a.* sesshaft.
Осажáлище. *n.* Hauptsitz, *m.* [men.
Осамíти, осамітнíти, *v. n.* vereinsa-
Осанá! *Ч.* VII. 576 s. Осинá.
Осатанíти, *v. n.* teuflisch, sehr böse werden.
Осаýл, осаýлець, -лця, *m.* Unterhetman bei den Kosaken: Generaladjutant als Vorsteher der polizeilichen Ordnung u. der Heeresessa im Felde; *adj.* осаýльский; осаýленко, *m.* Sohn des осаýл; осаýлиха, *f.* Weib des осаýл.
Осафáт, *m.* s. Ясафáт.
Освинýти, освúти, *Га.* I. 59. II. 56. *v. n.* (mit dem anbrechenden Tage) erwachen, aufstehen, wo auftreten u. sein, wo erscheinen, *У. Пот.* II. 21.
Осьвідомити, (-мляти), *v. a.* щось комý jmdm etw. benachrichtigen; — ся о кім sich nach jmdm erkundigen, *Фр.*
Осьвідчити ся, *Кн.* (*Пр.* VIII. 713) erfahren. [*ОП.*
Осьвіжити, (-áти), *v. a.* erfrischen,
Освíйчити ся, *К.* s. Освóїти ся.
Осьвінýти, *v. n. P.* II. 62 beleuchten, hell machen; як Бог осьвінé wann Gott den Tag anbrechen lässt; hell werden, sich aufheitern, *Лепч.*
Освірний, *f.* s. Осмірний.
Осьвіт, *m. К. Бл.* осьвіта, *f.* осьвітний, etc. s. Просьвіта etc.
Осьвітúтель, *m.* Lichtträger, Aufklärer, *m. Т.*
Осьвітúти, осьвічáти, осьвічувати, *v. a.* be-, erleuchten; illuminieren; s. Просьвітúти.

Осьвітлене, (-ляне), осьвічене, *n.* Beleuchtung, *f.* [*T.*
Осьвічний, *a.* aufklärend, belehrend,
Освіяти, *v. n. У.* (*Оч. Мат.* 103) verwahrlost werden, verschmachten.
Освобождене, *n.* Befreiung, Erlösung, Rettung, *f.* [ter, *m.*
Освободитель, *m.* Befreier, Ret-
Освободити, освобождати, *v. a.* befreien, frei machen, erlösen; retten.
Освоєне, *n.* Zähmung, *f.*
Освоїти, освоювати, *v. a.* zähmen, zahm machen; — ся з чим womit befreundet, vertraut werden.
Освялий, *a. У.* verschmachtend.
Осьвятити, осьвящати, (-чати), *v. a.* weihen, einweihen. [weihung, *f.*
Осьвячене, (-щене), *n.* Weihe, Ein-
Осевий, *a.* Achsen-.
Осевка, оселка, *f.* Stück Butter in Form e. Wetzsteines, Butterwecken, *m.* (*Фр.*).
Оседок, -дка, *m.* Besitzthum, *n. Gr.* 24.
Осей, *pron.* s. Отсей.
Осел, *g.* осла, *m.* Esel, *m.*
Оселе, *n. Кн.* оселок, -лка, *m.* s. Оселя.
Оселедець, -дця, *m.* langer Haarzopf hinter dem Ohre von Kosaken chem. getragen, s. Селедець. *Ке.* 77. [оселедець trägt.
Оселедько, *m.* der den Haarbüschel
Оселити, оселяти, *v. a.* ansiedeln; — ся sich a., einen Wohnsitz aufschlagen.
Осельня, *f. Ос.* (61) XII. 66 s. Гуслільниця. [Behausung, *f.* Gehöft, *n.*
Оселя, *f.* Wohnsitz, *m.* Wohnstätte,
Оселяний, *m.* Ansiedler; Insass, *m.*
'Осень, *f.* на осени *adv.* der Sonne zugekehrt.
Осенавець, s. Осинавець.
Осениця, *f.* s. 'Осінь.
Осеник, *ш.* s. Зимоник 2).
Осенувати, *v. a.* товар das Vieh auf der Herbstweide (auf abgemäheten Wiesenschlägen) halten, weiden lassen; 2) *v. n.* den Herbst wo zubringen.
Осердак, *m.* Art Weste der лемки.
Осерде, *n.* Herzbeutel, *m.* [werden, *Ф.*
Осердити ся, zornig, ungehalten
Осередище, *n.* Mittelpunkt, Schwerpunkt, *m. Пол.*
Осередковий, осередочний, осередний, *a.* der mittlere, den Mittelpunkt bildend, central.
Осередня, *f.* Mittel, Medium. *n. Пол.*
Осередовати ся, sich concentriren, den Mittelpunkt haben, *B.*
Осередок, -дка, *m.* Mittelpunkt, *m.* Centrum, *n.* das Innere, Mark, *n.*; 2) Inhalt, *m. Др.* (einer Schrift).
Осет, осетій, *m.* Stacheldistel, *f.* (Carduus acanthoides).
Осетка, русалка —, *f.* осетник, *m.* Nesselfalter, *m.* (Vanessa cardui).
Осетр, *m.* Stör, *m.* s. Виз. *adj.* осетровий, *Пол.*
Осетрина, *f.* s. Визина. [*Из.* 84.
Осеньска гора, ein fabelhafter Berg
'Оси, (воси), *pl.* s. Вісь.
Осика, *f.* Espe, Zitterpappel, *f.* (Populus tremula); *adj.* осиковий, espen, aus Espe.
Осилене, *n.* Ueberwältigung; Machterlangung, *f.*
Осильнювати, *v. n.* stärker werden.
Осилувати. *Ке.* 397. осилити, *v. a.* überwältigen, überwinden.
'Осии, *a.* Wespen-, der Wespe.
Осина, *f. H.* 99 s. Осика, осичина; 2) осина, пек —! (кому)! *int.* ein Fluchwort; hol dich der Teufel!
Осинавець, -вця, *m.* Teufel, *m.*
Осиновий, *a.* s. Осиковий.
Осип, *m.* s. Іосиф.
'Осии, *m.* Getreideabgabe, *f.* Schüttgetreide, Malter, *n.* [terfallen.
Осипати ся, (nutzlos) ab-, herun-
Осипець, -пця, *m.* Seepocke, *f.* (Coronula) *B.*
'Осипка, *f.* schlechteres Mehl; 2) leichter Hautausschlag, Masern &; 3) Anwurf, *m.* (an der Mauer), *ГШ.*
Осипаний, *a.* heiser.
Осипник, *m.* Walker, *m.* (Melolontha fullo); 2) Art Sumpfpflanze, *f.*
Осирковатий, *a.* s. Посирий, ein wenig roh. [Waise machen, verwaisen.
Осиротити, осиробчувати, *v. a.* zur
Осиротіти, *v. n.* verwaisen, zur Waise werden; осиротілий, *a.* verwaist.
'Осить, як.... *adv.* schon lange her, als....
Оситняг, *m.* Binsengras, *n.* (Juncus).
Осичина, *f.* осичник, *ш. Кн.* Espenhain, *m.* -gehölz, *n.*; 2) s. Осина 2).
Осичинник, *m.* Espenbock, *m.* (Saperda populnea).
Осиять, *v. a.* er-, beleuchten; осиянний, *ptc. К.* beleuchtet, glänzend;

2)*v.n.* sich zeigen, erscheinen, aufkommen.
Осібний, *a.* besonder, abgesondert, separat; *adv.* осібне u. -бно.
Осібність, -ости *f.* Besonderheit, Einzelheit, *f.* das Besondere, das Einzelne, *Ил.*
Осїгди, *adv. Ф.* s. Всїгди, завсїгди.
Осїдати, *v. n.* sich niederlassen, s. wo ansiedeln, s. wohin setzen; — ся sich setzen (auf dem Boden e. Gefässes), sich senken (v. Gebäude etc.).
Осїдлати, *v. a* satteln.
Осїдлий, осїлий, осїдний, *Пол. a.* ansässig, mit festem Wohnsitz, Stand-.
Осїдлище, *n.* Bauplatz wo e. Hütte aufgeführt wird, (*Фр.*).
'Осїк, *m. N.* e. Berges.
Осїкнути, *v. a.* niederhauen.
Осїковець, -вця, *m. N.* e. Berges.
Осїлість, -ости *f.* Ansiedelung, Wohnstätte *f.* Zuständigkeitsort, *n.*
'Осїнь, *g.* осени, *f.* Herbst, *m.*
Осїнка, *f.* Augentrost, *m.* (Euphrasia offic.); 2) Art Pilz.
Осїнний, *a.* Herbst-, herbstlich.
Осїньщина, *f.* Getreideabgabe im Herbst entrichtet, *f.* *Зак.*
Осїняти, осїняти, *v. a.* beschatten; 2) beschirmen, den Segen ertheilen, seg-
Осїсти, s. Осїдати. [nen *Ш.* I. 258.
Осїтняг, *m. C.* I. 111 s. Осетняг.
'Осїч альоесова. *f* aloëblättrige Wasserschere (Stratiotes aloides), *B.*.
Осїятельство, *n. Кв.* 281 s. Сїятельство. [*m. Б. Пр.* (VI. 73).
'Осказка, *f.* Wink, Wegweiser, Zeiger,
Оскалина, *f. Ст.* grinsende Fratze, Grimasse, *f.* [fletschen, grinsen.
Оскалити, *v. a.* — зуби die Zähne
Оскалок, -лка, *m. Wgr.* 28 Scheitel Holz, *n.* (für скалки, скипки bestimmt).
'Оскаро, оскард, *m.* Spitzhammer, *m.* (für Mühlsteine etc.), Haue, *f.*
Оскверити, (-яти), *v. a.* verunreinigen, beflecken; entweihen.
'Оскип, *m.* оскипище, *n.* Rechenstiel, *m.*; 2) s. Рагище. [send lachen, hämisch l.
Оскирятися, *М.* I. 49 grinsen, grin-
'Оскілками дивити ся на кого, *Ко.* 73 boshaft blicken.
'Оскле, *m.* Cocon, *m. B.*
'Оскленка, *f.* Deckklappe, *f. B.*
Осколовати, *a.* -е зимно durchdringende Kälte.
Оскома, оскомина, (-инка), *f.* Stumpfwerden der Zähne von Säuren, *n.*; 2) Appetit, *m.* [machend.
Оскомитий, *a.* die Zähne stumpf
Оскомити ся, sich die Zähne stumpf machen. [busse, *f.* Unrecht, Unbill, *f.* (*B.*).
Оскорба, *f.* Schaden, Verlust, *m.* Ein-
Оскорбити, (-бляти), *v.a.* schädigen; beleidigen, kränken. [gung, *f.*
Оскорблене, *n.* Kränkung, Beleidi-
'Оскорбний, *a.* karg, spärlich.
Оскорбність, -ости, *f.* Kargheit, Spärlichkeit, *f.*
'Оскорд, *m. Ч.* VI. s. 'Оскаро.
Оскорома, *f. АД.* s. Скорома. [ся.
Оскоромити ся, s. Поскоромити
Оскочити, *v. n.* s. Вскочити. [ти.
Оскрібувати, *v.a. К.* s. Обшкрібувати.
Оскромадити, *v. a. Не.* s. Обшкробати. [бний = обскубаний.
Оскубати, s. Обскубати; оскубаний.
Оскупний, оскупність & s. Оскобний &. [herabhängend.
'Ослаб, на ослабі *Ч.* VII. 416 leicht
Ослабати, ослабіти, ослабнути, *v. n.* schwächer werden, loser werden *АД.* I. 90, nachlassen, erschlaffen.
Ослабити, (-бляти), *v.a.* schwächen, entkräften; nachlassen, schlaff machen.
Ослабілість, -ости, *f. У.* Schwäche, Ermattung, *f.* [tung, *f.*
Ослаблене, *n.* Schwächung; Ermat-
Слава, *f.* s. Слава; Triumph, Prunk, *m. Пар.*; 2) linker Nbfl. des Сян.
Ославити, (-вляти), *v a.* in schlechten Ruf bringen, verschreien, berühmt, berüchtigt machen; — ся sich — —.
Ославиця, *f.* Nbfl. der Ослава.
Ославів верх, *N.* e. Berges.
Ославка, *f.* Nbfl. des Прут.
'Ославок, -вка, *m.* Cleodora, (*B.*).
Ослати, *v.a. Ст.* bedecken, verhüllen.
Ослизнути, *v. n.* schlüpfrig, glitschig nass werden; *adj.* ослизний.
Ослинити, *v.a.* mit Speichel benetzen.
Ослиця, *f.* Eselin, Eselstute, *f.*
'Ослїд, *m.* Kreis, *m. Б.*
Ослїдити, *v.a. Ч.* IV. 633 ausspüren.
'Ослїй, *a.* s. Ослячий.
Ослїп, -бну. *m. Kol.* I. 255 Bank, Stuhl, gewöhnl. mit Teppichen bedeckt (ослонити); Lehnbank, *f.*
'Ослїп, *adv.* blindlings.

Ослїпительний, *a.СМ.* blendend.
Ослїпити, (-пляти), *v. a.* blind machen, blenden.
Ослїплене, *n. Пар.* s. Заслїплене.
Ослїпнути, *v. n.* erblinden, verblinden, blind werden.
Ослобонити, s. Освободити. [nus).
Осломул, *m.* Maulesel, *m.* (Equus hin-
Ослонець, -нця, ослонько, *m. dim.* s. Ослїн.
Ослуга, *f. Ч.* II. 646 s. Услуга.
Ослутнути, *v. n.* gelähmt werden (an e. Köpertheil). [nicht gehorchen.
Ослухати ся когось, *Кв.* 377 jmdm
Ослушний, *a.* ungehorsam, *Кл.*
Осля, -яти, ослятко, *n.* Eselsfüllen, *n.* Eselin, *f.*
Осляк, *m.* s. Осломул, *Пол.*
Осляр, *m.* Eseltreiber, *m. Пар.*
Осляний, *a.* Esels-, vom Esel.
Осьмак, *m. К.* I. 52 Münze von 8 peln. Gulden, *f.*; 2) Schüler d. 8. Classe.
Осмалити, осмалювати, *v. a.* ringsum sengen, ver- anbrennen.
Османуги ся, s. Ошмануги ся.
Осмарувати, *v. a.* be-, anschmieren.
Осьмерик, *m.* осьмериця *f.* s. Вісмерик 2), *Пар.*
Осьмерина, *f.* der 8te Theil.
Осмеркнути ся, und *v. n.* düster werden, sich verfinstern.
Осьмерник, *m.* Seepolyp, *m.* (Octopus); 2) s. Осьмогран.
Осмеро, *num.* acht.
Осьмий, осмий, *num.* der achte; в-осьме, у-восьме achtens, zum achten Male. Осьми- s. Осьмо-. [hen, abzupfen.
Осмикати, *v. a.* herunterreissen, -zie-
Осмикутник, *m.* Achteck, *n.*
Осьмилїток, -тка, *m.* achtjähriger Knabe; осьмилїтка, *f.* achtjähriges Mädchen. [чверть = $\frac{2 \cdot 0992}{2}$ Hektol.
Осмина, *f.* ein Achtel ($\frac{1}{8}$); eine halbe
Осьмираменний, *a.* achtarmig, achteckig, achtstrahlig.
Осмичи, *adv.* achtmal, *ГШ.*
Осмичок, -чка, *m.* Züngelchen, *n.* (Lingulina).
Осьмілити, *v. a.* ermuthigen; — ся, sich erkühnen, s. erdreisten, wagen.
Осьмілїти, *v. n.* Muth fassen, *Ру.*
Осмірний, *f.* achtseitiger Körper, acht eckige Kuppel etc.
Осьміх, *m. Пс.* Lächeln, *n.* s. Усьміх &.
Осьмішити, *v. a.* s. Обсьмішити.
Осьміяти, *v. a.* ver-, auslachen, dem Gelächter preisgeben, verspotten.
Осьмик, *m. К.* Abgabeneinnehmer, *m.*
Осьмобокий, *a.* achtseitig.
Осьмогласний, *a.* achtstimmig.
Осьмогодинний, *a.* achtstündig.
Осьмогран, *m.* Achteck, *n.* осьмогранний, *a.* achteckig.
Осьмодїльний, *a.* achttheilig.
Осьмоднєвий, *a.* achttägig.
Осьмокінний, *a.* achtspännig.
Осьмокутний, *a.* achteckig.
Осмолити, осмолювати, *v. a.* bepichen, betheeren.
Осьмоногий, *a.* achtfüssig.
Осьморакий, *a.* achterlei, *Пар. ГШ.*
Осьморичний, achtfach, achtfältig.
Осьморічний, *a.* achtjährig.
Осьмостїн. *m.* Achtflach, Octaëder, *n.* осьмостїнний, *a.* s. Осьмобокий.
Осьмострунний, *a.* achtsaitig.
Осмотрити, осмотряти, *v. a.* besehen, besichtigen, untersuchen.
Осмотруване, осмотрене, *m.* Beschauung, *f.* Beschau, *m.* [могран.
Осьмоугольник, *m. Вол.* s. Ось-
Осьмочастний, *a.* achttheilig, achtfältig.
Осмуглити, *v. a. Кн.* bräunen.
Осмутнїти, *v. n.* traurig werden, sich betrüben.
Осмуха, (*d.* осьмуся, -ушка), *f.* s. Осмина; 2) — звичайна, Seepolyp, *m.* (Octopus vulg.).
Осмушити, s. Обсмушити.
Оснївка, оснївниця, *Ко.* 135. *f.* Werkzeug zum Aufzug des Garns, *n.*
Оснїдїти, *v. n* angelaufen, beschlagen werden, *Пол.*
Оснїдок, -дка, *m.*? s. Снїть.
Основа, *f.* Aufzug, Zettel, *m.* Kette, *f.* Schergarn, *n.* (bei d. Webern) *ШІ.* II. 113; 2) Grund, Grundstein, *m.* Basis, *f.* Base, *f.* (chem. *Пол.*); 3) Inhalt e. Werkes, *m.* [Stiftung, *f.*
Основане, *n.* Gründung, Errichtung,
Основатель, *m* (-ательна, *f.*) Gründer, Stifter, *m.* (-in, *f.*).
Основати, *v. a.* gründen, errichten, stiften; 2) s. Обсновати.
Основина, *f.* Grundzug, Grundsatz, *m.*

*

Основиця, *f.* Ч.IV.521 s. Основа 1).
Основка, основниця, Ч.VII.409, *f.* s. Основка.
Основний, *a.* Grund-; gründlich; -е дієслово *ГШ.* Verbum substantivum.
Основник, *m.* Grundkörper, *m.* (in d. Geom.).
Основниця, *f.* Hinterhauptbein, Grundbein, *n.* (os occipitale, os basilare); 2) s. Основка. [keit, *f.*
Основність, -ости, *f.* Gründlich-
Особа, *f.* Person, *f.*
Особе, *adv.* s. Осібно, *P.* I. 105.
Особений, (-енний), *a.* *P.* I. 113 s. Особливий 1).
Особенність, -ости, *f.* Abgesondertheit, *f.* на -ости мешкати, abgesondert, separat wohnen.
Особина, *f.* Individuum, *n.* *B.*
Особистий, *a.* besonders, ausserordentlich *M.*III.122; він — чоловік tüchtig an Wuchs, imposante Persönlichkeit.
Особитель, *m.* Isolator, *m.* *Пол.*
Особливий, (-ичий, особний), *a.* Ч. III. 82 abgesondert, getrennt, abseits, allein stehend, besonder, eigen *C.* I. 26; 2) hauptsächlich; *adv.* -во (-ве) besonders, namentlich, extra *ІГ.*
Особники, *pl.* einfache Gitterthiorchen, (Solitaria) *B.*
Особність, -ости, *f.* Selbständigkeit; 2) Eigenthümlichkeit. Individualität, *f.* *Ис.* s. Осібність; 3) Selbstsucht, *f.* Egoismus, *m.* *Св.*
Особняком, *adv.* *K.* abgesondert, vereinsamt, allein, vereinzelt.
Особовий, *a.* persönlich, *Ис.* [1).2).
Особость, -ости, *f.* *Ис.* s. Особність
Особше, *adv.* *Ра.* I. 374 abgesondert.
Осовий, *a.* s. Осиковий. [*Фр.*
Осовілий, *a.* -і очи düster glotzend
Осовня, *f.* gegen die Sonne, gegen Mittag gekehrte Seite e. Berges, (*Фр.*).
Осой, *m.* *N.* e. Berges. [apivorus).
Осоїд, *m.* Wespenbussard, *m.* (Pernis
Осока, *f.* — рілійна, scharfes Riedgras, Segge, *f.* (Carex acuta).
Осокор, *m.* *H.* 269. осокорина, *f.* s. Сокорина.
Осокорити, *v.* *a.* s. Охоронити.
Осолода, *f.* Versüssung; Süssigkeit, *f.* süsser Trost. [versüssen.
Осолодити, осолоджувати, *v.* *a.*
Осоки, *m.* *Св.* s. Сон.
Осоне, *n.* осонна, *f.* gegen die Sonne gekehrte Seite, Sonnenseite, sonnige Lage.
Осоромити, *v.* *a.* mit Schmach bedecken; 2) beschämen.
Осоруга, *f.* Ueberdruss, Ekel, *m.* *M.*
Осоружити, *v.* *a.* кого́ jmdn anwidern; 2) jmdm Schmach anthun.
Осоружний, *a.* widerlich, zuwider, *C.* II. 201.
Осот, *m.* Circaea lutetiana; 2) Cirsium arv.; 3) Sonchus arv.
Осотій, *m.* *B.* s. Осет, *Вол.*
Осочина, *f.* s. Осока.
Осочник, *m.* Waldhüter verpflichtet zum Dienst bei d. Jagd, *m.*
Осалий, *a.* schläfrig, träge, *ІГ.*
Осалість, -ости, *f.* Schläfrigkeit, *f.*
Осівати, *v.* *a.* besingen.
'Осіх, *m.* s. Пóсіх.
Осоватий, *a.* pockennarbig.
Осорування, *n.* *Пар.* s. Заперечене.
Осорювати, оспорити, оспорити, *ГШ.* *Пар.* s. Заперечати 1).
Осроби, *adv.* s. Байдуже.
'Оеруб, *m.* s. Зруб 2). [fang, *m.*
Ост, *m.gew.pl.* ости, Spiess zum Fisch-
Ость, *f.* Gräte, *f.*; 2) Granne, Achel, *f.*
Оставати, *v.* *n.* und — ся bleiben, verbleiben, zurückbleiben.
Оставити, оставляти, *v.* *a.* lassen, aufgeben; anheimgeben, *ГШ.* — ся *Мах.* inne halten, im Reden schüchtern stocken.
'Осталь, *f.* zurückgebliebenes Wasser in Vertiefungen.
Останець, -нця, *m.* s. Останок, *pl.* останці *K.* die Uebriggebliebenen.
Останівка, *f.* *Ог.* *Ко.* 81. останівок, -вку, *m.* *Фр.* Unterbrechung, *f.* Unterlass, Einhalt, Aufenthalt, *m.* Pause, *f.*
Останковий, *a.* der letzte (relativ).
Останний, *a.* letzt; в останнє, *adv.* zum letzten Male; s. Остатний.
Остановити, (-вляти), *v.* *a.* an-, aufhalten, hemmen, unterbrechen.
Останок, -нку, *m.* Ueberrest, Rest, *m.* Ende, *n.* das Uebriggebliebene; Rückstand, *m.* *Пол.*; на — zum Beschlusse, zu guter Letzt.
Остáн, Остáнко, *m.* Eustathius.
Остаріти, *v.* *n.* alt werden. [stieren.
Остати, *v.* *n.*, — ся s. Останати, re-
Остатний, *a.* der letzte (absolut)

allerletzt, elend. [verenden, crepieren!
Остатнйк, *m.* бодай ти — був! sollst
Остáток, -тку, *m.* s. Остáнок.
Остацювáти, *v. a.* s. Отаксувáти *Ч.* II. 386.
Остáча, *f. К.* Rest, *m.* [Остáп.
Остáшко, Остáш, Остáфій, *m.* s.
'Осте, *n.coll.* остéга *f.* s. Ость 2), остйк.
Остéбний, *a.* -і драбйни Leiter mit Brettern od. Bast ausgelegt, (*B.*), *pl.*
Остебнувáти, *v.a.* ringsum steppen.
Остéклий, *a. Ф.* wüthend.
'Остеп, *m. Baz.* 137. Einöde, Wildnis, *f.*
Остерóнýти. *Ст.* остéрóати, *v. n.* erstarken, sich erholen.
Остéрна, *f.* s. Острóва.
Остерегáтель, *m.* Warner, Mahner, *m.* Wache, *f.*; вáран — Warneidechse, *f.* (Varanus niloticus).
Остерегáти, (-pir-), остеречй, *v. a.* warnen, mahnen; — ся sich hüten, sich in Acht nehmen.
Остерéжене, *n.* s. Осторóга.
Остéрія. *f.* Einkehrhaus, *n. ГШ.*
Остивáти, *v. n. impers.* остйло es ward überdrüssig, es ekelt. [lau werden.
Остигáти, остйгнути, *v.n.* kalt, kühl,
Остидйти, *v.a.* beschämen; beschimpfen; verleumden. [*Левч.*
I. Остйлий, *a.* verhasst, widerlich,
II. Остйлий, (остйглий), *a.* erkaltet, *Ш.* I. 199.
Остйна, *f.* s. Ость. [ten, *Пол.*
Остйнене, (остйгнене) *n.* das Erkal-
'Остир, *m.* Zaunpfahl, *m.*
Остйрна, *f.* s. Остéрна; dünn gespaltenes Holz zum Zaunflechten.
Остйстий, *a.* mit starken Grannen versehen; grätig, voller Gräten.
Остйще, *n.* Stachel, *m.* Spitze, *f.*
'Остїбка, *f. ОП.* Halsbinde, Cravatte, *f.*
Остїгáти ся, s. Отигáти ся.
Остїй, *m. Пар.* s. Остйк.
Остїк, *m.* s. Востїк. [rietales).
Остїнні, *pl.* Wandfrüchtige, *pl.* (Pa-
'Остїнок, -нка, *m. У.* Wand, Seite eines Berges; Wandung, *f.*
Остобісїти, *v. n.* ekelig, unerträglich, überdrüssig wie hundert Teufel werden, *Ог.* 110.
Остовóсніти, (нені ти), *КС.* (82) IV. 186, остопніти, *v. n.* unbeweglich (wie стовп) steif, bestürzt werden.
Остогйдїти, *v. n.* ekelhaft, widerlich, abscheulich, langweilig werden; *adj.* остогйдлий.
Остóк, *m. Wgr.* XVI. s. Востóк.
Остóлош, *m.* s. Столйр (*B.*).
Осторóбити ся, scheu werden, scheu auseinander sprengen, (*B.*).
Осторóга, *f.* Warnung, Mahnung; Weisung, Vorschrift, *f.* Grundsatz, *m.*; 2) Vorsicht, *f.* Rückhalt, *m. BE.*
Осторóжний, *a.* vorsichtig, behutsam. [Behutsamkeit, *f.*
Осторóжність, -ости. *f.* Vorsicht,
Осторопіти, *v.n Ф.* ausser Fassung kommen, betroffen werden, *Пот.* III. 112.
Остóчний, *a.* s. Востóчний.
Осточортїти, *v. n.* s. Остобісїти.
Остóя, *f.* Stillstand, *m.* Stagnation, *f. У.*; 2) Halt, Haltpunkt, *m. Зг.*; 3) Belagerung, *f.*
Остóяти, *v. a. BE.* щось für etw. fest stehen, Stand halten (zum Schutze); 2) — ся при чім wobei bleiben, beharren, sich behaupten; *b*) — ся (водá &) sich klar stehen, sich abklären.
'Остра, *f. N.* e. Berges.
Острáмити, *v. a. Кч.* 137. *Не.* s. Осорóмити I).
'Острах, *m. Кч.* 384. óстрáшка, *f. P.* II. 200 Furcht, *f.* Schrecken, *m.* Bangemachen, *n.* Drohung; Bangigkeit, *f.*
Острáхувати, *Б.* острахнýти, *v.a.* s. Стрáшити; — ся s. Наострáмити ся.
'Остре, *s. n. a. N.* e. Berges.
'Остриний, *a.* — кáмінь Wetz-, Schleifstein, (*B.*).
Остригáти, острйчи. *v.a.* bescheren, beschneiden, verschneiden (Haaro &).
Острйжник, *m.* Bestandtheil des Dachgerüstes (-stuhles), *m.*
'Острий, *a.* scharf, spitzig; 2) strenge.
Острйти, *v. a.* schärfen, scharf machen, wetzen, schleifen.
Острицевáта кість, острйчка, *f.* Pyramidenbein, *n. B.* [procumbens).
Острйця, *f.* Scharfkraut, *n.* Asperugo
I. 'Острів, -ова, *m.* острівка, *f.* s. Острóва. [ниця.
II. 'Острів, -ова, *m.* Nbl. der Лім-
Острівнийця, *pl.* Heukasten mit óстрів I.
Острїжка, *f.* Gartenrittersporn, *m.* (Delphinium Ajacis u. consolida).

Остріжниця, *f.* Querholz in остро-жина 2), *n.* [tel, *m.* Spitze, *f.*
Острінь, -іни, *f.* Schärfe, *f.*; 2) Schei-
'Острість, -ости. *f.* s. Острота 1).
Остріти. *v. n. ГШ.* scharf werden, sich schärfen.
Острішок, -шка, острішник, *m.* Dach, *n.* Bedeckung eines Zaunes, *f.*; 2) -ник, *У.* s. Під áше.
'Острóв, (*d* островéць, -вця, островóк, -вка). *m.* Insel, *f.* Holm, *m.*
Острóва. островина, *f.* spitzer Pfahl, s. Stange zum Festhalten der Heu- u. Getreidekasten; 2) Hopfenstange, *f.*
Островéрхий, *a.* oben spitzig zulaufend, mit spitzem Giebeldach.
Островидний, *a.* s. Острозóрий.
Островидність, -ости, *f.* Scharfsichtigkeit, *f.* *Пар.* [ein острóв war.
Острóвище, *n.* *Др. с.* 218 Ort wo
Острóвки, *pl.* Löcher in den постóли für волóки (*В.*).
Островлянин, (-вянин), *m.* Inselbewohner, Insulaner, *m.*
Острóвний, *a.* Insel-, *Вах.* [*n.*
Остропóвна *f.* Borstenvieh, Schwein,
Острóг, *m.* † mit Pallisaden befestigter Ort; 2) Art Zuchthaus; 3) *N.* e. Berges.
I. Острóга, *f.* Sporn, *m.* Spore, *f.*
II. Острóга. *f.* (*Фр.*) Осторóга 2), бýти на -зї vorsichtig sein.
Остроговáтий, *a.* sporenförmig.
Остроговий, *a.* -а жила, остроґівка, *f.* Sporader, *f.* *B.* [dracunculus).
Остроґóн, *m.* Dragon, *n.* (Artemisia
Остоéмний. *a.* *Ваг.* — яструб mit scharfen Krallen packend.
Остроженний, *a.* *Ч.* III. 407 mit Pallisaden befestigt.
Остроженна. *f.* Stecken, *m.* Stange, *f.*; 2) Hürde, Umfriedung, *f.*
Острóжний, etc. s. Осторóжний.
Острóжник, *m.* Zuchthäusler, Sträfling, *m.* [Рись. *КУ.*
Острозір. рись —. *m.* Luchs, *m.* s.
Острозóрий, *a.* -і óчи scharfblickend, scharfsichtig. [spitzigen Zähnen.
Острозубáтий. *a.* mit scharfen,
Острóки. *pl.* s. Острóвки; 2) Fetzen von ledernen Schuhen; 3) übhpt. krause Fasern, Fetzen, Zotten (strzępy), (*Фр.*).
Остроконечáтий, *a.* spitz, zugespitzt, scharfspitzig.

Остроокрайчáтий, *a.* *Пол.* mit scharfem Rande.
Остроокрáїй, *a.* scharfschneidig.
Остроокрýг, *m.* *СМ.* Kegel, *m.*
Острокýтний, *a.* spitzwinklig.
Остронóсий, *a.* spitznäsig; остронóсик, *m.* Mugil chelo.
Остропахýчий, *a.* stark riechend.
Остросучечковáтий, *a.* *Пол.* mit spitzigen Höckern.
Острота, *f.* Schärfe, *f.*; 2) Genauigkeit, Präcision, Akribie, *f.* *Гол.* Scharfsinn, *m.*
Остроýмний, & s. Бистроýмний &.
'Острýо, *m.* s. 'Осруó, зруó.
Острýжка, *f.* s. Остріжка.
'Остружок, *m.gew.pl.* óстружки *Ч.* I. 52, острýжини, Späne, Hobelspäne, *pl.*
Оструніти, *v. n.* schorfig werden.
Острягнýти, *v. n.* *ВБ.* s. Застрягнýти. [(Ilex parag.).).
Остряк, *m.* Paraguai-Theestrauch, *m.*
Остряка, *f.* Cenchrus, *m.*
Остýгва, *f.* *Ф.* (*Р.Х.*) 143. 170 Band, *n.*
Остуденіти, *v. n.* erkalten.
Остýдженє, *n.* Erkältung, *f.*
Остýди, *pl.* Leberflecken, *pl.*
I. Остудити, остуджáти, *v.a.* kalt machen, erkälten; *ptc.* остýжений. *Кв.* 9. *Кч.* 362 starrend vor kalter Angst, betroffen.
II. Остудити, *v. a.* s. Остидити.
Остýдник, *m.* Hauhechel, *f.* (Ononis spinosa); 2) kahles Bruchkraut, (Herniaria glabra).
'Оступ, *m.* *ГБ.* s. 'Остеп. [Óступáти.
Оступáти, *Ме.* 408, оступити, *v.a.* s.
Оступáчити, *v. a.* *М.* zum Staunen bringen, bannen. [rückweichen, -troten.
Оступити ся перед чимóсь, zu-
'Оступом, *adv.* in Haufen zahlreich versammelt u. jmdn umgehend, (*Фр.*).
Остюк, *m.* s. Остяк; 2) Limulus moluccanus. [begrannt, stachelig, struppig.
Остюковáтий, *a.* grannenförmig,
Остяк. *m.* Granne, Achel, *f.*
Остянка паперячка. Pfriemengras, *n.* (Stipa pennata), *B.*
Осувáти ся. sich niedersenken, niederrutschen; *verfallen, verkommen, *Б.* einfallen.
Осýга. *f.* von e. Flüssigkeit angesetzte obere Schicht; 2) Augenbutter, *f.*; 3) Art Schimmel: Eurotium, *Вол.* [serung, *f.*
'Осуд. *m.* *ГШ.* *К.* Urtheil, *n.* Aeus-

Осу́да, *f.* Nachrede, *f.* üblerRuf, Leumund, *m.* в осу́ду пускáти dem — — aussetzen; abfälliges Urtheil; Schmach, *f.* * ein böses, berüchtigtes Weib, *Gr.* 24.
Осудúти, осу́джувати, *v. a.* über jmdn (etw.) urtheilen, seine Meinung abgeben; 2) abfällig, ungünstig urtheilen, verurtheilen, verdammen, verwerfen; 3) — Бóга Gott lästern, Gott Vorwürfe machen, *Ш.* I. 216.
Осу́дливий, *a.* richtend, verdammend, *М.*; 2) verleumderisch.
Осу́дник, *m. К.* Verurtheiler, Richter; Tadler, Verleumder, Obrenbläser, *m.*
Осудóвище, *n. Ос.* (61) VI. 24. üble Nachrede, Kritik, *f.*
'Осудок, -дка. *m.* s. 'Осуд.
Осу́дчик, *m. Левч.* s. Осу́дник.
Осуетúти ся. *К.* eitel werden, sich bethören.
'Осужень, -жня, *m.* Glockenbäum-[chen, *n.* (Carchesium).
Осу́жка, *f.* süsser Rahm, Oberes, *vgl.* Осу́га.
Осумнївáющий. *a. У.* zur Verzweiflung führend, hoffnungraubend; s. Усумнївати ся.
Осумнїти, *v. n.* traurig werden; — кому́ jmdm tr. vorkommen.
Осу́нути ся, s. Осувáти ся.
'Осух, (*d.* осу́шечок). *m.* Zwieback *gew.* aus Hafermehl, Flammenkuchen, Vorback, *m.* hartes, trockenes Brodstück.
Осушáти, (-ити), *v. a.* trocknen.
Осу́щене. *n.* осущимість, -ости, *f. ВБ.* Verwirklichung, *f.*
Осу́щити, *Пар.* осуществити, *v. a.* verwirklichen, realisieren.
Осхну́ти, *v. n. К.* s. Обсóхнути.
Осюдú, осюдóю. *P.* I. 208 *adv.* hieher.
'Осн. *f. Левч.* s. Вісь.
Ося́га, *f. Мі.* II. 39 s. 'Обсяг.
Осягáти, осягну́ти. осягти́. *v. a.* erreichen, erlangen; sich bemächtigen, einnehmen *Кч.* 225.
Осяйний, *a. К.* glänzend, prunkvoll, [umleuchtet.
Ося́кнути, *v. n. TP.* 99 durchtränkt werden.
Осятрúна, *f.* s. Осéтрина. [mernd.
Осяющий, *a. М.* glänzend, schim-
От-, s. Од-, від-.
От, *adv.* da, nun, also; от-от bald, bald schon, fast schon da *P.* I. 3. beinahe, fast; от уйдé leidlich kann es noch angehen; от що! ja so ist leider!
Отáбóрити ся, отабóрювати ся, sich lagern, ein Lager aufschlagen.
Отá, отáя, *fem pron.* s. Отóй. [*n.*
Отáва, отáвиця. *f.* Grummet, Nachgras,
Отагáс, *m. Личмáн* I. 1)
Отáенниця, *f.* Hehlerin, *f.*
Отáй, *adv.* geheim.
Отáк. *adv.* s. Оттáк.
Отакúй, *a.* so gross, s. Оттакúй.
Отаксóване, *n.* Taxierung, Schätzung, *f.*
Отаксувáти, *v.a.* taxieren, schätzen.
Отáм. отáмечки, *adv.* dorten, dorthin.
Отамáн, *m.* Hetman, Ataman, oberster Befehlshaber der Kosaken (bes. der Запорóжцї); 2) Anführer einer Gesellschaft der чумакúв. einer Räuberbande, *m.*; *adj.* отамáньский.
Отамáнити, *v. n.* отамáн sein.
Отамáниха. *f.* Gattin des отамáн; отаманíвна, *f.* Tochter des отамáн.
Отамáнне, *n. coll* die Atamanen, *pl. Кч.* 27. [eines отамáн.
Отамáнство. *n.* Würde, *f.* Amt, u.
Отáра, (*d.* отáрка). *f.* Herde, *f.*
Отáрщик. *m* Schafhirt, *m. C.* II. 137.
'От-би, *adv.* führwahr, beinahe *P.* I. 2. möchte gewiss, wohl.
'Отóо, *conj.* denn, *Wgr.* 130. [тож.
Отбу́ча, *f. Pa.* I. 373 s. О бу́ча. відбу́-
Отвéрджене, *n. К.* Befestigung, Stärkung, *f.* [ken.
Отвердúти, *v. a. К.* befestigen, stär-
Отвердíти, *v n. Зар.* erhärten, erstarken.
Отверéзене. *n.* das Nüchternmachen.
Отверезúти, (-зувáти), *v. a.* nüchtern machen, von geistigen Getränken enthaltsam machen.
Отвéрзти ся, † *Ш.* I. 351 sich öffnen.
Отвéртий, *pte.* offen, eröffnet.
Отвирáтель, *m. Пу.* der öffnet.
Отвирáти, отворúти. *v. a.* aufmachen, aufthun, öffnen; eröffnen.
'Отвір, -бру, *m.* Oeffnung *f.* [лóга &.
Отволóга, отволóжити. & s. Одво-
Отвóрене *m.* Oeffnung, Eröffnung, *f.*
Отворúстий, *a.* porös, mit Oeffnungen, *B.*
Отгвáрка. *f.* Widerrede, *f.* [ти ся.
Отгожáти ся. *М.* II. 174. s. Відгоди-
Отгрóм, *m. Н.* 260 * Antwort, *f.*

'Отдакаль, *adv.* s. 'Откальси.
Отда́тчик, *m.* der Recruten transportiert; 2) Aufseher in e. Kronmagazin, *m.*
Отдиха́не, *n. Ч.* V. 365 das Ausruhen.
Оте́, *neutr. pron.* s. Отóй. [da bist du!
'Оте, -óне. *adv.* hie und da, (*Фр.*) óтее е!
Оте́й, -е́я, *m.* Stammältester, *m.*
Отекну́ти ся, im Wege zurückbleiben, *Gr.* 24. [schmettern, s. Тéнкнути.
'Отели́ти, *v. a.* (*Фр.*). zu Boden
Отели́ти ся, kalben. [blindung, *f.*
Оте́мнене, *n.* Verdunkelung; 2) Er-
Отемни́ти, (-я́ти), *v. a.* verdunkeln.
Отемнíти. *v. n.* blind werden, erblinden; отемнiлий, *a.* erblindet, blind.
Оте́ньский, *a.* s. Оте́цький.
Отепе́р, *adv.* s. Оттепе́р.
'Отепи. *pl.* Abfälle vom Hanfgespinst, *pl.* s. Термiте́.
Отерезо́йти ся, s. Вúтеерезити ся.
Отера́йти, *v. a.* худóóу Nachtlager für e. Viehherde aufschlagen.
Оте́рпути, *v. n.* starr, steif werden.
'Отерок, -рка, *m. gew. pl.* s. Оклéпанець.
Оте́рти etc. s. Óóте́рти.
Отéса, *f. Н.* 238?
Отеса́ти. s. Óóтеса́ти.
Отетерiти, *v. n. ГЕ. М+Е.* betäubt, besinnungslos werden, vor Schauder erstarren, *Зах.* [(als Titel der Geistlichen), *m.*
Оте́ць, *gen.* вiтця́, *m.* Vater; 2) Pater
Оте́цький, *a.* der Vaters, väterlich; — син, дочка́ deren Vater noch lebt und ansehnlich ist, s. Вiтцiвский.
Оте́ческий, *a.* Vater- *Мог.* [на́.
Отечество́, *n. gr. Ш.* II. 12 s. Вiтчи-
Оте́чина, оте́щина, *К.* (*Пр.* II. 172) s. Вiтчина́, бáтьківщина.
Оте́чник, *m.* Buch der Lebensgeschichte der Kirchenväter, *n.*
'Отже, *adv.* also, nun, so nun; folglich.
Отир-, s. Отер-, óтер-.
Отиска́ти, *v. a.* ausfindig machen, aussuchen, *ВГ.* 143. [*Ст.*
Отиха́ти, *v. n.* sich stillen, sich legen
Отiк, *m.* Eiter vom Geschwür, *n.*
Отiкати. отечи́. *v. n.* fliessen, laufen (v. Lichtern).
Отїка́ти ся, s. Отекну́ти ся.
Отїля́ти, *v. a.* verkörpern, *Не.*
Отїня́ти, (-я́ти), *v. a.* beschatten.
Отїпа́льниця. *f.* Arbeiterin, die Hanf etc. bricht. [chen des Hanfes od. Flachses.
Отїпанка, *f.* отїпане, *n.* das Bre-
Отїпа́ти, *v. a.* Hanf od. Flachs brechen; * — (сооóв) viel schaffen u. arbeiten, (*Фр.*); unruhig hin u. her laufen.
'Отїсок, -ска, *m.* Stück Eisen.
'Отк-, s. Одк, вiдк-.
'Откаль? *adv.* von woher? s. Вiдки.
'Откальси, *adv.* von irgend woher.
Отката́ти, *a. a. Не.* abrollen.
Открiя́ти, s. Окрiя́ти.
Отла́е, *m.* & s. 'Атлас, *Лесн.*
Отлу́чний, *a. У.* s. Вiдлу́чений.
Отля́к, *m.* schlechter Topf; (*vgl.* Тля́ти).
Отмйця, *f.* (*serb.*) *Кч.* 158 das geraubte Mädchen.
Отмича́р, *m.* (*serb.*) *Кч.* 127 Mädchenräuber, *m.*; отмича́рство, *n. Кч.* 128 Mädchenraub, *m.*
Отмiнець, -нця, *m. Гол.* III. 727 Teufel, *m.*; *adj.* отмiньский III. 728 teuflisch.
Отмщéнне, *n.* † Rache, *f. Ш.* II. 272.
'Ото, отóж, *adv.* s. От, óтже, also, so nun, so, nähmlich; da; отóж бак! da fehlte noch gar, *Лесн.*
Отóй, *pron.* s. Оттóй. [fremden, *В.*
Оторопи́ти, *v. a.* stutzig machen, be-
Отóча, — окóча. *adv.* dann — wann
Отóчина. *f.* Gekröse, *n.* [*Ог.* 95.
Оточи́ти, отóчувати, *v. a.* umgeben, umzingeln *С.* I. 206.
Отоща́ти. *v. n.* dh Mangel an Nahrung (dh Fasten) schwach, matt werden, abmagern. [Вiдпра́ва etc.
Отира́ва, *f. Под.* Function, *f.* s.
Отиразнува́ти, *v. a. Р.* I. 200 s. Вiдпразникува́ти.
Отра́ва, *f.* s. Отрóва (*Фр.*). [wöhnen.
Отра́вити ся, sich an e. Speise ge-
Отра́дость, *f. АД.* I. 91 s. Вiдра́да.
Отрамува́ти, *v. a.* де́рево auf alle vier Seiten behauen. [ти ся.
Отра́тити ся, *Ч.* V. 382 s. Сгра́ти-
Отреми́тє. *n. coll.* kleine Splitern, *pl.*
Отрече́нний, *a. Не.* verworfen.
'Отрнóка, *f. Ко.* 118?
Отри́мати, *v. a.* erhalten, bekommen.
'Отрiо, -ióу. *m.* Eingeweide, *n.* (*В.*).
Отрiй, -óю. *m. Ф.* s. Отру́та; 2) Vergiftung, *f.*
Отрiйниця, *f. Ф.* s. Отру́йниця.
Отрiт, *m. N.* e. Berges.

Отрóба, отрíбка, *f. Ніс.* Durchfall, *m.* Diarrhöe, *f.*

Отрóва, *f.* (*В.*). s. Отрýта.

Отрóвниця, (пéся нйшня) *f.* Tollkirsche, *f.* (Atropa belladona).

Отрóєнє, *n.* Vergiftung, *f.*

Отроїти, s. Отруїти. [II. 246.

Отрóк, *m.* † Diener, Knappe, *m. Ш.*

Отрóка, *f.* Futtersack, *m.*

Отрýби, *pl.* Kleie, *f.*; 2) — пилині Sägespäne, *pl.* (*В.*).

Отрýйник, *m.* Giftmischer, *m.*

Отрýйниця, *f.* Giftmischerin, *f. М.*

Отруїти, *v. a.* vergiften.

Отрунки, *pl.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*

Отрут, *m.* Sternschnuppe, -schneuze, *f.* (*В.*).

Отрýта, отрýя, *f.* Gift, *n.*

Отрýтний, *a.* giftig, *Ф. Ст.*

Отрýхнути, *v. n.* abgespannt, müde niedergeschlagen, bestürzt werden; 2) vermodern; отрýхлий, *a. Ос.* (62) VIII. 44.

Отрýшувати, *v. a.* s. Óтрясáти; — ся s. Стрясти ся.

Отсаль, *adv.* von dorten, s. Звíдси.

Отсéй, отся, отсé, (отсéй б etc. *Не.*), *pron.* dieser da.

Оттáк, оттáкечки, *adv.* so, auf diese Weise; — оттáк пак ja warum nicht gar! *Кв.* 358. *Не.*

Оттакий, *a.* so gross; 2) so beschaffen; оттакóї! da haben's wir, nun gar, da ist mir erst, das gefällt mir (mit Unbehagen).

Оттакéлезний, *К.* I. 162; (-елéцький, *Не.*) so gross, (steigernd) so grossmächtig.

Óтталь, óттáмаль, (-ле), *adv. Гол.* III. 416 von dorther = відтамти.

Оттенéр, (-éрка, -éчки etc.) *adv.* eben jetzt. [Froste befreit.

Оттéпаний, *a. М.* aufgethaut, vom

Оттїнє, *n. Пол.* Abglanz, Schimmer, *m. vgl.* Відтїнок. [da hast nun erst!

Оттó! *int.* beim unwilligen Bedauern:

Оттодíшний, *a. Др.с.* 83 dermalig, ehemalig, aus jener Zeit.

Оттóй, оттá, оттé, *pron.* dieser, dieser da; оттóї вчинити (*Ф.*) das und das thun (mit e. Geberde, die man nachahmt).

Отторóсати, *v. a.* abschütteln.

Отýга, *f.* Spannung, *f. vgl.* Тугá.

Отудá, (-дй), *adv.* dahier, dahin.

Отужити, *v. a.* in Wehmut betrauern.

Отулити, (-áти), *v. a.* sanft ein-, umhüllen. [verdummen.

Отумáнити, *v. a.* betören, betäuben;

Отýпно, *adv.* unheimlich, etwas bange.

Отусюдй, *adv.* s. Відусюда *М.* III. 25.

Отýха, *f.* Ermuthigung, Aufmunterung, *f.* -ху давáти ermuthigen, (*Фр.*).

Отхíдний, *a.* s. Відхóдний zur Abfahrt, zum Scheiden, zum Abzug geh.; отхóдная *s. a. f. gr.* Gebet welches über e. Sterbenden gesprochen wird.

Отцéвский, *a. К.* s. Вітцівский.

Отчáй, *m.* Verzweiflung, *f.* пустити на отчáй бóжий, *Н.* 83, п. на — душі 286 abenteuerlich, mit Resignation auftreten, Alles wagen, s. Очайдýшити.

Отчáяний, *a.* verzweifelt; verzagt; verwahrlost.

Отчéвич, *m.* Erbe, *m.*

Отченáш, *m.* Vaterunser, *n.*

Отчизна, *f. АД.* II. 48 s. Бáтьківщина; 2) s. Вітчинá, *f. Кч.* 12; *adj.* отчизний, des Vaterlandes *Кч.* 15.

Óтчий, *a.* väterlich, des Vaters.

Óтчик, *m. dim.* s. Отéць, Väterchen, *n.*

Óтчич, *m.* † an der Scholle gebunden, glebae adscriptus.

Отчóт, *m.* Rechnung, *f.* — віддáти R. ablegen, *Кв.* 61.

От'ютáнт, *m.* §. Adjutant, *m. Кух.*

Отягáти ся, sich weigern, zaudern, zögern.

Отягочáти, отяжáти, *v. a. Пу.* beschweren, erschweren, belasten; *pt.* отягчéний *К.* beladen, belastet.

Отяжíти, (-áти), *v. n.* schwer werden, schwerfällig werden, *Фр. М.* I. 43.

Отямити ся, s. Опамятáти ся.

Отямнéнько, *adv. М.* III. 35 schön aufmerksam, vorsichtig, bedächtig.

Отяи, *m.* отяна, *f.* Fernrohr, *n.* s. Окóби.

Офáнко, *m. Ч.* V. 92 Theophanus?

Óфат, etc. s. Óхват etc.

Офéня, *m. Не.* (*Пр.* IV. 169) moskowitischer Hausirer [Жéртва.

Офíра, *f.* Opfer, *n.* Opfergabe, *f.* s.

Офíрка, *f. dim.* dünnes Wachskerzchen für das Seelenheil der Verstorbenen dargebracht.

Офíрник, *m. ТР.* 147 Opferer, *m.*

Офірóвщина, *f. Ф.* (*Ласт.* 58) Wünsche der Taufpathen dem Kinde

dargebracht. [bringen.
Офірувати, *v.a.* opfern, als Opfer dar-
Офіцер, *m.* Officier, *m. adj.* офіцерский, Officiers-.
Офіцерство, *n.* Officierstelle, *f.*
Офіцина, (-инка). *f.gew. pl.* Neben-, Hintergebäude, *n.* Officin, *f.*
Офіция, *f.* Amt, *n.* Behörde, *f.* из офіциї *K.* ex officio, ämtlich. [beamte, *m.*
Офіцияліст, *m.* Officialist, Privat-
Офіциальний, *a.* officiel, ämtlich.
Ох! *int.* ach! o weh! (des Schmerzens, Unwillens u. Staunens).
Оха́ó, *m.* unbrauchbarer (nasser etc.) Bodenstrich; Morast, Tümpel, *m.* [Weib.
Оха́ба, *f.* * verworfenes, liederliches
Оха́бско, *n.* s. Оха́ó.
Оха́бити, оха́бити, *v.a.* s. Заоха́бити, verderben; — ся чогóсь einer Sache vergessen, etw. verlieren; sich entfremden, s. enthalten; *b*) в дóма zu Hause bleiben; оха́бе́ний, *ptc.* unbrauchbar; gemieden, vermaledeit, (*B.*); garstig *Gr.* 24. [nutziger Mensch.
Оха́бе́ник, *m.* liederlicher, nichts-
Оха́бище, *n.* Schindanger, *m. Ф.*
Оха́бник, *m.* Bohrassel, *f.* (Limneria).
Оха́йливий, оха́йний, *a.* sauber, reinlich, nett, zierlich.
Оха́йливість, оха́йність, -ости, *f.* Sauberkeit, Reinlichkeit, *f.*
Охамену́ти ся, *M.* s. Схамену́ти ся.
Оханду́жити, *v.a.* §.*P.* II. 170 zum Narren machen, mit Schande bedecken.
'Охане, *n.* das Aechzen, Stöhnen, Seufzen. [Схамену́ти ся.
Оханýти ся, *Ч.* IV. 556. *Мах.* s.
'Оханка, *f.* *Ч.* I. 244?
'Оханки, *pl.* s. Охáни.
Оха́ливий, *a.* *Кл.* s. Оха́йливий.
'Охати, *v.a.* ächzen, stöhnen, seufzen.
Оха́яти, *Me.* 229. охаю́чувати *H.* 282 *v. a.* reinigen, säubern; schmücken, zieren; — ся sich od. sein Haus — —.
Охв-, s. Оф-. [*OH.* Lobpreisung, *f.*
Охва́ла, *f.* s. Хва́ла *Гол.* III. 91.
Охваля́ти, (-йти). *v.a.OH.* lobpreisen.
'Охвар, *m.* & охва́ретво & s. Чарівник, & s. Окáра (*B.*).
'Охват, *m.* Flussgallen, *m.* Rehe, *f.* (Art Pferdekrankheit).
Охвати́ти, *v.a.* s. Оóхóпити; — коня́ e. Pferd rehe machen; — ся den óхват bekommen, verfangen werden.
'Охватний, *a.* unmässig, rücksichtslos.
Охвіете, *n.* Schweifenansatz, *m.*
Охвітний, *a.* s. Охітний, *OH.* охвітнїйше *compar. Oc.* (61) IV. 35. 36. besser, lieber, sicherer.
Охвóта, *f.* s. Охóта (*B.*); 2) * *Ко.* 84 Art weibl. Oberkleid: юнка.
Охи́ба, *f.* *Зак.* s. Хи́ба, Fehler, *m.*
Охибити, *v.a.* verlassen, unterlassen, *Ал.* 424. [kommen, grimmig werden *M.*
Охижіти, *v. n.* wilden Ausdruck be-
Охи́за, *f.* s. Слота́, *Зак. Пот.* III. 97.
Охи́тва, *f.* Art Vogel *KC.* (83) VII. 509.
'Охіть, -іти, *f.* *Ф.* s. Охóта.
Охітний, *a.Не.* s. Охóтний, охóчий.
Охіч, *a.* *Ф.* s. Охóчий. [*Ог.* 109
'Охкати, óхнути, *v. n.* s. 'Охати
'Охла́п, óхлапок, -пка, *m.* *gew. pl.* Abfälle, Küchenabfälle vom Fleisch &.
'Охлепом, óхляп, *Ш.* II. 23. *adv.* ohne Sattel (їхати). [betrügen.
Охля́мити, *v. a.* jmdn beschumeln,
'Охлянка. *f.* Fleck, Schmierfleck, *m.Зг.*
Охля́ти, охля́пути, охля́сти, охля́ости, *v.n.* müde, abgespannt, lässig werden.
Охмайрий, *m.* *Гол.* I. 211 s.? Posмайрий. [ken.
Охма́рити, *v. a.* mit Wolken bedec-
'Охмати ся до чогóсь, Lust wozu haben, zeigen.
'Охми, *pl.* *Ф.* Seufzer, *pl.*
Охмолоста́ти, *v. a.* *Мх.* abprügeln.
Охмурніти, *v. n.* düster, finster werden, sich umdüstern *M.* II. 53. III. 46.
Оховста́ти, *v. a.* s. Наховста́ти.
Охолóда, *f.* Kühlung, Kühle; Erfrischung, Labung, *f.* [kühlung, *f.*
Охолóджене, *n.* das Abkühlen, Ab-
Охолоди́ти, охолóджувати, *v. a.* abkühlen; erfrischen, laben.
Охолодніти, охолону́ти. (*pract.* охолóв, -ла, -ло), *v. n.* sich abkühlen, kühl, kälter werden, *Ог.* 92.
Охолóнене, *n.* das Erkalten, *Пол.*
Охорóна, *f.* охорóнене, *n.* Schirm, Schutz, *m.* Bewahrung, *f.*
Охоронитель, (охранитель), *m.* (-ительна, *f.*) Beschützer, Beschirmer, *m.* (-ін, *f.*). [schützen, bewahren.
Охорони́ти, (-йти), *v. a.* schirmen,
Охорóнний, *a.* Schutz, Schirm-, Wehr-, *Term.*

Охоро́нність, -ности, *f.* Schutzverhältnis, *n.* *Term.*
Охо́та, (*d.* охо́тка). *f.* Lust, Neigung, zu etw. до чого́сь; 2) Frohsinn, *m.* Fröhlichkeit; Belustigung, Tanzunterhaltung, *f.* Gastgelage, *n.* напи́ти ся під охо́ту sich ein mässiges Räuschchen holen; 3) Jagd, *f.*; *Jagdhunde, *pl.* *P.* I. 123.
Охоти́ти ся, Lust zeigen, (до чого́) gern wollen; 2) охотува́ти ся чим woran sich ergötzen, собі чим an etw. Freude haben, (*Фр.*); sich anfeuern (спінанка́ми); *b)* - ся zechen. [schaftlich.
Охотли́ний, *a.* gern wollend, leiden-
Охотли́вість, -ости, *f.* reger Trieb, Leidenschaftlichkeit, *f.*
Охо́тний, *a.* willig, geneigt, bereitwillig; freiwillig, volentär.
Охо́тність, -ости. *f.* s. Охо́та 1).
Охо́тник, *m.* ein Freiwilliger; Liebhaber; *C.* II. 111; 2) —. охотни́чий. *s. a. m.* Jäger, *m.* *Ш.* I. 380; *adj.* охотни́цький, (-ни́чий).
Охотю́шка, *m.* s. Охо́чий 2).
Охохо́, *int.* zum Ausdruck des Weinens.
Охоче́комо́нник. (-ний), *m.* freiwilliger Cavallerist (im Kosakenheere), *m.* *Зак.*
Охо́чий, охо́цький, *Ст.* *a.* freiwillig, frei, *Кч.* 65; 2) s. Охо́тний.
Охра́на, *f.* *К.* s. Охоро́на.
'Охрести, *pl.* *М.* *Ос.* (62) I. 87.?
Охрести́ти, *v.* *a.* taufen.
Охре́щене, *n.* Taufe, *f.*
Охри́пнути, охрипа́ти, *v.* *n.* heiser werden; *adj.* охри́плий heiser.
'Охрист, *m.* s. Хрест, крест.
Охри́стий, *a.* ockergelb, *Пол.* [*C.*
Охристи́ти ся. s. Перехрести́ти ся,
Охрі́м, *m.* Ephraim, Ephremus.
Охроми́ти. *v.* *a.* lahm machen; охромі́ти, *v.* *n.* lahm werden.
Охряни́ти. s. Охорони́ти (охран-).
Охря́ти. *v.* *n.* s. Охля́ти *ВГ.* 136.
'Охтем, *m.* Stossseufzer, *m.* das Weinen; на ві́чний — щось прода́ти &) für ewig. [lich, elend.
Охтеме́нний. охтьо́вний, *a.* jämmer-
Охті́ти, *v.* *n.* s. 'Охати. klagen.
Оху́днути, *v.* *n.* *Н.* 110. mager werden, abmagern.
Оху́ла, *f.* Tadel, Vorwurf, *m.*
'Охух, *m.* *Н.* 122 s. 'Оглух.
Оцапле́на голова́, *КС.* (82) I. 28 vetrackter Kopf? [sich ziehen, *Ст.*
Оцари́ти ся, die Czarengewalt an
'Оцванок, -нка, *m.* *ІГ.* s. Кле́ц &.
Оцьві́тина. *f.* *В.* Blütendecke, *f.* Perigon, *n.* (perigonium). [decken, *На.*
Оцьвіти́ти ся, sich mit Blüten be-
Оце́й, оця́, оце́, *pron.* s. Отсе́й &; 2) оце́, (отсе́) nun, da.
'Оцек, *adv.* = о́сь -як, wahrscheinlich, *Ог.* 118. [Hufeisen.
'Оцель, -еля. *m.* der Stollen auf dem
'Оцет, *gen.* о́цту, ві́цту, *m.* Essig, *m.* *adj.* оцето́вий, *Пар.* оцто́вий *Пол.*
Оце́тник, *m.* Essigbereiter, *m.*
'Оцїп, *m.* Füllhorn, *n.* (Cornularia).
Оцїджа́лка, *f.* Durchschlag, *m.* Sieb, *n.* zum Durchseihen. [filtrieren.
Оцїди́ти, оцїджа́ти, *v.a.* durchseihen,
Оці́лити ся, sich trennen, wegtreten; 2) sich verstellen, simulieren. [*Вол.*
'Оцїлок, -лка, *m.* Spatheisenstein, *m.*
Оці́нене, *n.* о́цїнка, *f.* Schätzung, Wertstellung, Würdigung; критична -ка, kritische Untersuchung, Prüfung, Recension, *f.*
Оцїни́тель, *m.* Schätzer, Taxator, *m.*
Оцїни́ти. (-я́ти). оці́новати, *v.* *a.* schätzen, taxieren, anschlagen; würdigen.
Оці́нний, *a.* schätzbar, kostbar, köstlich; дорогий-оці́нний *М.* III. 23.
Оцїно́чний. *a.* Schätzungs-, -а ва́ртість Schätzungswert, *m.* [kaufen.
Оцїнува́ти, *v.* *a.* taxieren und ver-
'Оцїп, *m.* Sublimat, *n.* *В.*
Оцїпені́не, *n.* das Erstarren, *Пол.*
Оцїпені́ти, *v.* *n.* erstarren.
Оцїни́ти, *v.a.* in Ketten schlagen, *Ст.*
Оцїря́ти ся, *Ф.* kokettieren, lächeln.
Оці́цький, *a.* *Кл.* so klein, so gar wenig, klein winzig. [*Пол.*
Оцтано́ва кислота́. Essigsäure, *f.*
'Оцу́нок, -нка. *m.* *Дзв.* s. Цуру́налок; 2) * s. Пестеле́на *Н.* 273.
Оцюди́. *adv.* *Кух.* s. От-сюди́.
'Оцянок. -нка, *m.* abgebrannter Stummel v. einer свічка. [*Пар.* *У.*
Оча́йду́ша, *m.* Abenteuerer, *m.*
Очайду́шити, *v.* *n.* verzweifeln, alle Abenteuer wagen, *Пар.* [teuerlich.
Очайду́шний. *a.* verzweifelt, aben-
Очайду́шність, -ости, *f.* Verzweiflung, Abenteuerlichkeit, *f.* (meln.
Очалува́ти, *v.* *a.* betrügen, beschu-

Очáнка, *f.* Euphrasia offic.
'Очап, *m.* Bandholz in der Wand bei den Thürpfosten, *n.* [verbinden mittels óчап.
Очанйти, *v.a.* Thürpfosten mit Ecken
Очарóване, *n.* Bezauberung, *f.* Zauber, *m.* Entzücken, *n.* [zücken.
Очарувáти, *v. a.* s. Чарувáти, ent-
Очáстий, *a.* augenförmig, *Пар.*
Очевйдець, -дця, (очи-, *Пар.*) очевйдник, *К.* очевйдячний сьвідок, *Гол.* *m.* Augenzeuge, *m.* [вйдно.
Очевйдки, очевйдячки, *adv.* s. Оче-
Очевйдний, очевйсний, очевйстий, *a.* augenscheinlich, sichtlich, augenfällig, *adv.* очевйдно etc.
Очевйдність, очевйдячність, очевйсність, (-йстість) *Бор.* -ости, *f.* Augenscheinlichkeit, *f.*
'Оченько, очня́, (*gew. pl.* очня́та), очня́точко, *n. dim.* Aeuglein, *n.*
Очéньпати, *v.n. M.* genesen, zu sich kommen §.
Очéпа, *f.* Haken zum Anhalten des Flosses beim Stossen aufs Land, *m.* (*B.*).
Очепйти ся, s. Чепйти ся.
Очервйвіти, *v. n.* voll Würmer, wurmstichig werden; 2) *ekelig, widerlich werden. [den.
Очерéвити, *v. a.* рйбу — auswei-
Очерéдь, *f.* s. Чéрга.
Очерéмха, *f. Me.* 132 s. Черéмха.
Очерéт, *m.* Schilfrohr, Schilf, *n.* Binse, *f.*; 2) mit Schilfrohr bewachsene Stelle.
Очерéтина, *f.* s. Очерéт 1), Teichrohr, *n.*
Очерéтниця, очеретйнка, *f.* Teichrohrsänger, *m.* (Sylvia arundinacea).
Очерéтяний, *a.* zum очерéт geh., Schilf-.
Очеретйник, *m.* Rohrteufel, *m.*
'Очерк, *m.* Umriss, Entwurf, *m.* *У.*; 2) Definition, logische Erklärung, *f.* *Ил.*
Очеркáти, очеркнýти, *v. a.* umzeichnen, ringsbeschreiben, einen Umriss geben, entwerfen; 2) definieren, *Ил.*
Очернйти, *v. a.* schwarz machen, anschwärzen. [den.
Очерствіти, *v.n.* frisch, munter wer-
'Очерт, *m.* s. 'Очерк 1). Contour, *f.*; Schilderung, Beschreibung, *f.* *К.* очертóм *adv.* in einem Kreise.
Очертáти, *v. a.* s. Очеркáти 1). beschreiben, schildern.

Очертéць, -рця, *m.* Dinobryon sertularia. [natum verticillatum.
Очертій, когýтик, — *m.* Polygo-
Очéртник, *m.* Diazoma, *n.* [Umrisse.
Очертóво, *adv.* im Kreise, quirlig; im
Очéрчити, *v. a.* mit einer Linie umziehen; bezeichnen, märken. [abschaben.
Очесáти, *v. a. H.* 28 die Schuppen
Очестйти, *v. a. Зг.* beehren, als ehrlich, ehrenhaft darstellen.
'Очи, *pl. gen.* очий, Augen *pl.* s. 'Око.
Очивйдїшки, очивйдячи, *adv.* & s. Очевйдки etc.
Очивітний, *a.* s. Очевйдний.
Очикнýти ся, *Me.* 341 erwachen, aufwachen.
Очинйти, (-йти), *v.a.* s. Відчинйти.
'Очисть, *f.* *Фр.* s. Очищéне.
Очистйтельний, *a.* Reinigungs-, reinigend.
Очйстити, очищáти, очйщувати, *v. a.* reinigen, säubern; — ся sich —, sich rein machen, s. rechtfertigen.
Очйтане, *n.* очйтаність, -ости, *f.* Belesenheit, *f.* [таний belesen.
'Очитáти ся, viel lesen; *ptc.* очи-
'Очиток, -тка, *m.* Fetthenne, *f.* (Sedum acre).
Очйцї, *pl.* s. 'Очи, Aeuglein, *pl.*
Очйщене, *n.* Reinigung, Säuberung, *f.*
Очікýвати, *v. a.* erwarten. [же).
Очілкувáти, *v.a.* s. Оклеиáти (зóі-
'Очіпок, -пка, *m.* Haube; Schlafhaube, *f.*
Очкй, *pl. gr.* *Пол.* s. Окулйри.
'Очко, *n. dim.* s. 'Око, Aeuglein, *n.*; 2) Edelstein in e. Ring, *m.*; 3) Auge, *n.* Masche, *f.*; 4) Flugloch im Bienenstock, *n.*; 5) — (зелéне) Euglena viridis.
Очкóваний, *a.* mit kleinen Augen (Steinchen) versehen, (ocellatus).
Очковáтий, *a.* maschig, netzförmig geadert. [stöcken, s. 'Очко 4).
Очковé, *s. n. a.* Abgabe von Bienen-
Очкувáти, *v. a.* oculieren, äugeln.
Очкýр, *m.* Band der Unterhosen, *n.*
Очкурний, *f.* Falz in den Unterhosen wo der очкýр hineingeschlungen wird, *m.* штаний до -нї zum Zusammenziehen, -schnüren *Ч.* VII. 416. [blendeter, *m.*
Очмáна, *m. f. H.* 56 Blinder, Ver,
Очманїти, *v. n.* betäubt werden. *Щог.* 146.
'Очна, *f.* Gegenstellung, Confrontation,

f. до очни йти sich zur — stellen.
Очний, *a.* Augen-.
Очнйця. *f.* Ocular, *n.* *Пол.*
Очнýти ся, *У.* erwachen; zur Besinnung kommen, sich erholen, sich fassen.
Очняк, *m.* Randaugenfalter, *m.* (Hiparchia). [lich,ekelig,langweilig werden.
Очортіти, *v.n.* wie ein Teufel wider-
Очувáти ся, *Ч.* IV. 6 sich rühren, s. Очýти ся,?
Очувствовáти ся, *Р.*II. 91 wieder zu sich kommen, sich erholen, zur Besinnung kommen,in sich gehen. [machen.
Очудйти, *v. a.* jmdn zum Sonderling
Очужіти,*v.n.*entfremdet werden;*adj.* очужілий. [ся *Зах.*s.Очувствовáти ся?
Очуманіти, *v.n.* *Др.с.* 351 очýмати
Очуняти, очýнювати, *v. n.* zu sich kommen, genesen, aufkommen, *Пот.* III. 35. [Очуняти.
Очýти ся, (*В.*) очутіти. *v. n.* *М.* s.
Очутйти ся, s. Очýти ся, (*В.*); 2) auf einmal sich wo zeigen, plötzlich erscheinen; бýло ся очутйло das Gerücht (чýтка) hat sich verbreitet.
Ошадіти, *v. n.* mit Reif (шéй) sich bedecken. [tung, *f.*
Ошанóване, *n.* *Р.* II. 203 Hechach-
Ошанцувáти, *v. a.* umschanzen.
Ошарпнýти, *v. a.* verletzen.
Ошáтно, *adv.* *Н.* 200 reich gekleidet.
Ошахрáїти, ошахрувáти, *v. a.* betrügen. [Art Pflze: швар?
Ошвар, *m.* Schwarte, *f.* s. Опілок; 2)
Ошéйник, *m.* Halskragen, *m.* *Гол.* III. 427.
Ошибáти, ошибнýти, *v. a.* schlagen, über jmdn kommen: лихáгодйна когóсь; 2) — ся sich irren, s. versehen, fehlen.
Ошибка, *f.* Fehler, *m.* Versehen, *n.* Irrthum, *m.*
Ошибний,*a.*fehlerhaft,*f.* [*f.Гн.*17.
Ошибність,-ости.*f.*Fehlerhaftigkeit,
Ошивка, *f.* s. Шóшенка.
Ошийок,-йка, *m.* Fleischstück vom Hals, *n.*; 2) Halsband, *n.* *Ст.*; 3) Schlag auf den Nacken, *m.*
Ошкалок, *m.* s. Оскалок.
Ошкáпити ся, §. s. Ожепйти ся.
Ошкáрник, *m.* Eschara.
Ошкрабки, *pl.* s. Шóшкробок.
Ошкýрити ся, § s. Ожепйти ся.
Ошманути ся, s. Ошукáти (ся).
Ошмульгáти, ошмулйти, *v. a.* abschinden, -quetschen, wund abreiben.
Ошоломйти, ошоломенйти, *v. a.* betäuben, mit Wahn erfüllen.
Ошпаверувáти, *v. a.* tapetieren.
Ошпáрити, *v. a.* *М.* I. 108 abbrühen.
Ошýйбіч, *adv.* links, *Левч.*
Ошýка, *m. f.* Betrüger, *m.*; 2) —, ошукáньство, *n.* Betrügerei, *f.* Betrug,*m.*
Ошукáнець, -ниця, *m.* Betrüger, Schwindler, *m.* [hintergehen.
Ошукáти, ошýкувати,*v.a.*betrügen,
Ошуком, *adv.*Н.191 mitList,trugvoll.
Ошум, з óшумом, *adv.* *Мог.* gänzlich s. З-óкришем.
Ошур, *m.* Küchenfetzen, *m.* [*f.*
Ощáда,*f.*Schonung; Oekonomisierung,
Ощадйти, ощаджáти, *v. a.* schonen; sparen.
Ощáдний, *a.*sparsam, haushälterisch.
Ощáдність, -ости. *f.* Sparsamkeit,*f.*
Ощáдок, -дку, *m.* Ersparnis, *n.* Zehrpfennig, *m.*; 2) Rest, *m.* Ueberbleibsel, *n.*; 3) s. Ощáдність; 4) Schonung, Gnade, *f.* *К.*; ощáдком, *adv.* haushälterisch; spärlich. [bescheren: чимóсь.
Ощедрятй,*v.a.*reichlich beschenken,
Ощемйти, *v.a.* schmerzlich drücken, klemmen. (v. Hunden, Wölfen).
Ощенйти ся, *Др.с.*69 Junge werfen
Ощéпина, *f.*s. Плáтва (im Gebäude).
Ощерт, *m.* Laserkraut, *n.* (Laserpitium); — верходýó L. latifolium.
Ощетйти, *v. a.* verlieren.
Ощйкувати, *v. a.* (мóрков &) die Blätter abkneipen. [ланйця.
Ощипок, -пка, *m.* Kuchen, *m.* s. Па-
Ощйпувати, s. Общйпати.
Ощйтець, -тця, *m.* Helmkraut, *n.* (Scutellaria galericulata).
Ощйтниця, *f.* — воскóва Wachspalme, *f.* (Corypha cerifera).
Ощйток, -тка, *m.*Hauslauch,*m.*(Sempervivum tectorum) *Вол.* [Motte, *f.*
Ощйця, *f.*s.Нéтля. Nachtfalter,*m.*bes.
Ощіп,-епу, *m.К.*(*Н.*94) Spiess,Speer,
Ощіпка, *f.*s. Щіпка, сиїпка. [*m.*
Ощіпляй, -яти, *n.* s. Ощипок. [lig.
Ощýрбаний,*a.В.*abgerissen; hinfal-
Ощуп, *m.* das Anfühlen,*Пол.* s.Дóтик.
Оюн, *m.* *Н.* 62. s. Вюн.

КОНЕЦЬ ПЕРВОГО ТОМУ.

BINDING SECT. SEP 10 1969

PG
3892
G4Z6
v.1

ZHelekhovs'kyi, IEvhenii
Malorusko-nimetskyi
slovar

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

FOR USE IN
LIBRARY ONLY